

Giới thiệu Cữu Kiếp Luân Hồi Convert

Vào cữu kiếp tựa biển sâu, hắc ám tiên nguyên, phù sinh hư ảo bao la. Hóa thân La Hầu, thiên phú thần tử, lấy sát dừng sát, lấy tội ngưng tội. Thợ ca làm kiếm, ca phú làm đao, văn vẽ làm chuông, tiểu ngạo thiên địa. Truyền thừa Cữu U, kiếm tìm hậu duệ, thông hiểu hắc ám, bế nghê tiên ma. Cuồng si rửa sạch hận thù, đa tình hỗn loạn, hương tiêu ngọc vấn, chung quy tới tăm.

Bạn đang đọc truyện *Cữu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Thân thể thần bí

Tự chương: Vận mệnh Vô Sắc.

Từ khi sinh ra, hắn chính là một cái khác người, một cái tình cảm mỏng manh, một cái mặt không biểu tình người.

Hắn chính là một người luôn thích quan sát, như u lính tại cái thế giới địa cầu này, u tĩnh nhìn hoa nở hoa tàn, ngồi xem mây cuốn mây bay, đi nhìn người ta an cư lạc nghiệp, truy đuổi chim bay tẩu thú sinh hoạt.

Ngày qua ngày, thời gian dài đứng ngoài quan sát để cho hắn học tập được rất nhiều, nhưng là mơ hồ cảm giác được mãnh liệt cô độc cùng hư không.

Hắn tuy có thể nói, thể nhưng vô pháp được vạn vật lắng nghe đến, vô pháp cùng bọn họ giao lưu, để cho trong lòng của hắn muốn cải biến thành bọn họ đồng dạng nguyện vọng càng ngày càng mãnh liệt.

Hắn tên là Liên Vô Sắc, tại thế giới này như người trong suốt!

...

Không biết qua bao lâu, có một ngày, thiên không trời u ám, bên ngoài qui mị dị thường, rơi xuống liên miên không dứt mưa to.

Trên đường tĩnh lặng không người, Liên Vô Sắc như khôi lỗi tại trong mưa to cô độc đi tới, toàn thân cũng bị dính ướt.

Mưa to băng lãnh dị thường, vô sắc vô vị. Tại đèn đường mờ vàng, tại bóng tối cắt thành dây nhỏ, tại đường đi giọt nước trên bề ngọc, khảy đàn lấy khúc nhạc bi thương.

Đột nhiên, một đạo to lớn kinh lôi từ trên trời giáng xuống, rền vang nổ mạnh, nện vào cách hắn không được mười trượng trên đường phố, lôi quang chói mắt, để cho hắn khó có thể chịu được, nhắm mắt lại.

Lúc hắn khi mở mắt ra, một cái phản hồng ngọc tiểu cô nương xuất hiện ở trước mặt hắn, tại trong mưa to linh hoạt kỳ ảo như tiên, tuyệt mỹ như vẽ, thật sâu hấp dẫn hắn.

Tiểu cô nương tuy tuyệt mỹ không giống phạm trần, thể nhưng bên ngoài có chút kỳ quái, không giống người của thế giới này.

Nàng không có mang theo dù, một đầu hắc sắc mái tóc tung bay, trên đầu đeo một chiếc nơ hoàng sắc hình con bướm, mềm mại hai lỗ tai mang theo thanh sắc khuyên tai, đôi mắt tuyết ngân sắc tựa như tinh hà.

Nhỏ nhắn xinh xắn khả ái thân hình mỏng manh, ăn mặc hồng sắc, đai đeo xiêm y.

Hơi hơi hờ ra ngực treo lam sắc vòng cổ thủy tinh, một đôi tay trắng trên cổ tay đeo màu cam bảo thạch vòng tay.

Ngang gối vấy mang theo tầng tầng nếp điệp biên, tựa như liên điệp trùng điệp nhàn nhã thanh tân, tron bóng mượt mà bấp chần như tuyết ngọc, ăn mặc ngọc giấy tử sắc.

Cả người tựa như sắc thái sắc sỡ hoàn mỹ, tại trong mưa không bị ảnh hưởng chút nào, như ảo mộng hồ điệp.

Tiểu cô nương cười nói tự nhiên, sững đến kinh tâm động phách, như chuông bạc thanh âm nhẹ nhàng êm tai, đối với Liên Vô Sắc hưng phấn mà nói: "Vô Sắc chi tử, ta rốt cuộc tìm được ngươi rồi!"

Liên Vô Sắc mở to hai mắt, hỏi: "Ngươi có thể trông thấy ta?"

Tiểu cô nương mỉm cười nói: "Đương nhiên rồi, ta đã tìm ngươi thật lâu, ngươi cùng ta thể nhưng là số mệnh. Ngươi cùng ta rồi đi, ta dẫn ngươi đi một cái tân thế giới!"

Liên Vô Sắc nhân nhậ mà hỏi: "Ta tại sao phải đi theo ngươi a?"

Tiểu cô nương thần bí cười nói: "Bởi vì chỉ ta có thể cải biến vận mệnh của ngươi, thực hiện nguyện vọng của ngươi a. Ở cái thế giới này ngươi vĩnh viễn chỉ có thể là bị người nhìn không thấy, mà ta thì có thể cho ngươi trở thành người chân chính trong một thế giới! Như vậy, ngươi là muốn đi theo ta?"

Liên Vô Sắc nghe vậy, bình thường như lạnh nhạt nhưng trong nội tâm lại có sóng nổi lên, cảm giác được một cái tân thế giới đại môn đang tại chờ đợi hắn mở ra. Hắn gật gật đầu, đồng ý cùng tiểu cô nương cùng đi.

Tiểu cô nương mềm mại tron mềm một tay dắt lấy tay trái của hắn, tay kia thì mở ra một cái không gian đại môn, hai người sau đó liền cùng đi vào.

...

Liên Vô Sắc cảm giác được một hồi mơ hồ sương mù, trong chớp mắt đột nhiên phát hiện mình đi đến một mảnh lạ lẫm hắc ám, an tĩnh cô tịch.

Bỗng nhiên, không gian chung quanh bắt đầu sáng lên, các loại hoa mỹ hào quang hiển lộ khó bề phân biệt, giống như thế giới đầy sắc thái sặc sỡ.

Hắn tập trung nhìn vào, phát hiện trung ương hắc ám không gian một đóa liên hoa mỹ lệ nổi lơ lửng, chỉ bất quá còn chưa mở.

Liên hoa có chín cái cánh hoa, nhan sắc đều không đồng dạng, theo thứ tự là hắc, bạch, xích, cam, hoàng, lục, thanh, lam, từ cửu loại nhan sắc, từng cánh hoa thấp thoáng có tiếng sấm rền vang động, lóe ra cửu sắc hào quang, hào quang vạn tượng.

Tiểu cô nương đối với Liên Vô Sắc giới thiệu nói: "Hoan nghênh đi đến ta Cửu Kiếp không gian, Vô Sắc chi tử! Chính thức giới thiệu một chút, ta tên là Liên Cửu Kiếp, chính giữa to lớn cửu sắc liên hoa chính là ta mẫu thể cửu kiếp liên! Ta cũng cần ngươi tương trợ ta một chỗ giao phó, một chỗ cải biến từng người vận mệnh!"

Liên Vô Sắc mờ mịt mà hỏi: "Thế nhưng là ta muốn như thế nào tương trợ ngươi?"

Liên Cửu Kiếp không có trả lời, ngón tay ngọc chỉ hướng xung quanh, hắn đột nhiên phát hiện xung quanh xuất hiện chín đạo cửa đá cổ xưa.

Cửa đá nhan sắc tổng cộng có cửu loại, lóe ra chói mắt hào quang, cùng Cửu Kiếp Liên nhan sắc đồng dạng.

Nàng chỉ vào chín đạo cửa đá, đối với Liên Vô Sắc ung dung giới thiệu: "Vô Sắc chi tử, này chín đạo theo thứ tự là chín cái thế giới, cần ngươi nhất nhất độ kiếp thông qua. Như vậy tài năng của ta sẽ đạt tới cảnh giới của Thiên Nhân Hợp Nhất, mà ngươi cũng có thể đạt được nhân tính, biến thành một cái hoàn chỉnh người, thậm chí trở thành một cường giả thông thiên triệt địa."

Liên Vô Sắc nghe vậy có chút tâm động nói: "Điều này cũng chính hợp ý ta, bất quá ta sẽ tiến vào cánh cửa nào?"

Liên Cửu Kiếp mỉm cười, bàn tay nhỏ bé đột nhiên đặt ở bộ ngực của hắn, một cỗ hắc sắc kiếp lực mạnh mẽ rót vào, tựa hồ có tia kinh lôi tràn ngập toàn thân.

Đi qua phạt mao tẩy tủy, hắn cảm giác được một hồi sáng khoái tinh thần, cả người thoát thai hoá cốt, biến thành một vị tóc đen hắc y thanh tú thiếu niên.

Nàng chỉ vào hắc sắc cửa đá, ung dung nói: "Vô Sắc chi tử, ta đã đem hắc sắc kiếp lực rót vào thân thể của ngươi, đây là ngươi cả một đời người bộ dáng. Ngươi bây giờ có thể thông qua hắc sắc cửa tiến nhập cái thứ nhất thế giới, ở cái thế giới này ngươi chính là vai chính, bất quá không thể tại cuối cùng tiến lên chết đi, bằng không chúng ta liền thất bại trong gang tấc."

Liên Vô Sắc gật gật đầu: "Ta minh bạch, ta sẽ tận lực sẽ không để cho chính mình chết đi."

Nói xong, hắn dứt khoát đẩy ra hắc sắc cửa, tiến nhập đường hầm không gian, biến mất. . .

Liên Cửu Kiếp trông thấy hắn tiến nhập hắc sắc cửa, không khỏi thở ra một hơi, mỉm cười nói: "Như vậy ta cũng nên bắt đầu hành động!"

Nói xong, nàng liền chui vào mẫu cửu kiếp liên, một đạo bạch sắc hào quang liền từ bạch sắc liên hoa bắn ra, tiến nhập hắc sắc cửa, bạch sắc cánh hoa hào quang trong chớp mắt ảm đạm xuống. . .

Chương 1: Thân thể thần bí

U Châu cảnh nội, có một tòa núi cao hiểm trở, tên là Bách Thú Sơn, ở giữa nhiều ác điều hung thú. Trong mây mù cất dấu một cái mộc mạc nhà gỗ như đoạn tuyệt với nhân thế có một thiếu niên.

Thiếu niên tên là Dạ U, hiện tại vừa đầy mười hai tuổi, đang mặc hắc sắc trang phục, thân thể nhìn như gầy yếu, lại mau lẹ linh động.

Hắn mặt như quan ngọc, mũi cao thẳng, thanh tú anh tuấn, tóc ngắn lông mày hắc sắc, đôi mắt rực rỡ như sao.

Lồng ngực của hắn treo nửa khối bạch sắc dương bích, trung tâm ngọc bích khắc lấy hắc ám nhậ thực, nhìn như bình thân không có gì lạ, nhưng kỳ thật

thập phần thần bí cổ xưa.

Nghe nói thời điểm nghĩa phụ của hấn Dạ Vô Tình nhất được hấn, nó đã treo ở trên người hấn, hấn là cùng hấn khó bề phân biệt thân thể có quan hệ.

Dạ Vô Tình dạy Dạ U rất nhiều thứ, đầu tiên học được đọc sách viết chữ, từ bảy tuổi hấn liền có thể độc lập sinh sống. Trên Bách Thú Sơn, hấn cũng tiến thành thạo, tinh thông lưỡi đao, lấy đi săn mà sống, hơn nữa hiểu được phân biệt thảo được quả dại, để cho hấn sinh hoạt cơ bản vô lo vô nghĩ.

Ngày hôm nay, trời trong nắng ấm, vạn dặm không mây, hấn đi săn một cái hung mãnh Hắc Hùng, lại thu thập đến mỹ vị quả mọng, có thể nói là thắng lợi trở về.

Này Hắc Hùng là một đầu trưởng thành, Dạ U chờ đi nó có chút tổn sức, đi đường có chút tập tễnh. Nhưng trên mặt của hấn lại mơ hồ lộ ra một tia hưng phấn, Hắc Hùng đủ để hấn và nghĩa phụ ăn được một thời gian lâu, nghĩ đến mỹ vị gấu nướng phối hợp trong veo ngon miệng quả mọng, hấn trở nên càng thêm ra sức.

Qua một hồi lâu, rốt cục đến nhà gỗ phụ cận. Nhà gỗ phụ cận phong cảnh tú lệ, hoa đào rực rỡ, một thác nước tại mây mù lượn quanh đỉnh phong, từ trên trời giáng xuống, giống như ngân hà, tại bên cạnh nhà gỗ hình thành như một dòng sông nhỏ, có thể nói là đẹp không sao tả xiết.

Dạ U tổn sức mà đem Hắc Hùng đặt ở ngoài phòng, có chút thở hồng hộc, hướng bên trong nhà gỗ hô: "Nghĩa phụ, ta đi săn được một cái Hắc Hùng, hôm nay lại có mỹ vị bàn chân gấu ăn, ngươi ra nhìn xem!"

Phát hiện trong phòng không có hồi âm, Dạ U lập tức tiến vào nhà gỗ, phát hiện bên trong không có người. Vì vậy hấn liền bắt đầu dọc theo sông nhỏ hướng vách núi, rốt cục phát hiện nghĩa phụ của hấn Dạ Vô Tình đứng ở bên bờ vực.

Dạ Vô Tình thân áo đen, tóc dài phiêu tán, cương nghị mặt lạnh lùng vô tình, mũi ưng cao thẳng, ánh mắt tương đối lạnh lẽ. Hấn nhìn qua Bách Thú Sơn ngoại bao la bát ngát phía chân trời, trên mặt nổi lên tang thương, nhẹ nhàng mà thở dài một hơi.

Hấn cảm giác được sau lưng Dạ U tới, xoay người lại, nhàn nhạt mà hỏi: "U Nhi, ngươi tìm đến ta có chuyện gì?"

Dạ U không dám lãnh đạm, cung kính nói: "Nghĩa phụ, ta đi săn được một đầu Hắc Hùng, còn hái đến một ít quả mọng, ta là hô nghĩa phụ tới cùng nhau ăn cơm."

Dạ Vô Tình không có lập tức đáp lại, trầm mặc một hồi, đột nhiên hỏi: "U Nhi, ngươi năm nay mấy tuổi?"

Dạ U cảm giác có chút mặc danh kỳ diệu, nghĩa phụ của hấn làm sao có thể đột nhiên quan tâm tới tuổi của hấn? Nhưng hấn hay là bình tĩnh hồi đáp: "Vừa đầy mười hai tuổi!"

Dạ Vô Tình ngữ khí thành khẩn nói: "Ngươi đã trưởng thành, cũng nên ra ngoài. Ngươi có thể tìm biết thân thể của mình a"

Dạ U trong lòng chấn động, hấn đối với chính mình thân thể một mực hiểu kỳ không hiểu, đáng tiếc lúc trước nghĩa phụ của hấn luôn là không nói cho hấn. Hôm nay nghe thấy nghĩa phụ của hấn lại muốn chủ động nói đến thân thể của hấn, hấn tự nhiên kích động: "Vâng, mong được nghĩa phụ cho phép!"

Dạ Vô Tình thở dài một hơi, nghiêm túc nói: "Kỳ thật ta đối với thân thể của ngươi một mực không biết, bất quá ta có thể nói cho ngươi quá trình ta nhất được ngươi. Mười hai năm trước, ta tại tuyệt địa hắc ám chỗ sâu lang bạt, trải qua trùng điệp nguy cơ, trùng hợp tiến nhập một cái mật thất, phát hiện có một bộ hòm quan tài tinh xảo thần bí. Ta còn tưởng rằng có bảo bối gì, kết quả mở ra vừa nhìn dĩ nhiên là một cái phần hồng ngọc bé trai, chính là ngươi. Ta kinh ngạc không hiểu, sinh lòng thương cảm, cảm giác lai lịch của ngươi khẳng định vô cùng không đơn giản, liền đem ngươi thu vào túi của ta. Mang ra, ta liền ẩn cư tại Bách Thú Sơn, đem ngươi chăm rai nuôi dưỡng lớn lên, cho đến hôm nay!"

Dạ U sau khi nghe xong khó có thể tin, không nghĩ tới nghĩa phụ dĩ nhiên là tại bên trong quan tài nhất được chính mình, thân thể của hấn có thể nói càng mờ mịt thần bí.

Hấn rốt cuộc là ai? Cha mẹ ruột của hấn là ai? Hấn tại sao lại ở trong quan tài xuất hiện? Đây hết thảy để cho hấn như thế nào cũng không nghĩ ra, xem ra hấn chỉ có thể chính mình đi tìm đáp án.

Dạ U trong ánh mắt lộ ra một cỗ kiên nghị, thản nhiên nói: "Nghĩa phụ, theo như lời ngươi, ta càng muốn xuống núi đối với thân thể của ta tra xét đến cùng! Chỗ ngươi nhất được ta hấn có chút manh mối, ta nghĩ qua bên kia nhìn xem!"

Dạ Vô Tình nghe vậy hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói: "U Nhi, ngươi bây giờ liền Nguyên Tu đều không phải, muốn đi chỗ đó muốn chết sao? Hắc Ám Tiên Điện thế nhưng là Vân Thiên thành chỗ nguy hiểm nhất, từng bước nguy cơ, chỉ có Nhân Nguyên cảnh viên mãn cường giả tài năng lang bạt. Ngươi muốn nghĩ tra xét thân thể, đầu tiên trước trở thành Nguyên Tu, loại thực lực cường đại sau lại đi!"

Dạ U tò mò hỏi: "Nguyên Tu? Nguyên Tu là cái gì a?"

Dạ Vô Tình hướng dẫn từng bước nói: "Ngươi sớm muộn gì cũng bước trên con đường này, ta liền nhất nhất giải thích cho ngươi nghe. . ."

Căn cứ theo như lời Dạ Vô Tình, bọn họ chỗ này một mảnh đại lục gọi là Tiên Nguyên đại lục, rộng lớn vô cùng, bên trong vì tiên đạo hưng thịnh, phía đông là Đông Hải mệnh mông bao la, phía tây là Tây Mạc nóng bức khô hạn, phía nam là Nam Man thâm sơn rừng rậm, phía bắc là Bắc Tuyết băng sơn đông tuyết phủ dày.

Mà bọn họ chỗ U Châu, chỉ là vùng trung nguyên đại địa nho nhỏ một cái châu, bọn họ cư trú dưới Bách Thú Sơn chính là một tòa thành.

Thế giới này tu tiên giả gọi là Nguyên Tu, lấy hấp thu nguyên khí để tăng trưởng tu vi, từng bước một tu luyện thành tiên thành thần.

Nguyên khí chia làm quang, âm, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, băng, phong, lời thường thấy nguyên khí, Nguyên Tu có thể hấp thu những nguyên khí này để tăng trưởng tu vi.

Trừ đó ra, còn có thời gian, không gian, sinh mệnh, tử vong các loại đặc thù nguyên khí cùng dị nguyên khí. Dị nguyên khí là biến dị nguyên khí, ví dụ như tuyết, sương mù, huyết nguyên khí.

Mà người có nguyên căn nếu muốn tu luyện, phải dùng cảm giác nguyên thạch tới khảo thí cùng thức tỉnh thiên phú, nhìn xem ngươi bị loại nào nguyên khí chiếu cố cùng với bị chiếu cố trình độ, để tìm đến đường hướng tu luyện.

Khảo thí trong quá trình, nhất định phải cảm ứng nguyên khí. Cảm ứng nguyên khí càng nhiều, nói rõ thiên phú của ngươi càng mạnh.

Ngưng tụ nguyên khí lấy cảm giác nguyên thạch, cảm ứng nguyên khí hình thành nguyên chủng, nói rõ ngươi là có thiên phú; nguyên chủng nảy mầm, nói rõ ngươi là thiên phú bình thường; hình thành nguyên thụ, nói rõ ngươi là thiên phú ưu tú; nguyên thụ khai ra nguyên hoa, nói rõ ngươi là thiên phú thiên tài. Nguyên hoa tàn lụi, kết xuất nguyên quả, nói rõ ngươi là thiên phú yêu nghiệt.

Mà nguyên quả tan vỡ, hình thành một loại thiên phú thần vật, nói rõ ngươi là thiên phú thần tử, chính là trong truyền thuyết Nguyên Khí Thần Tử. Loại thiên phú này trời sinh đối với nguyên khí lực tương tác tới cường, tu luyện tiến triển cực nhanh, có cơ duyên còn có thể cảm ngộ thiên phú nguyên thuật, bất quá loại người này lác đác không có mấy.

. . .

Dạ Vô Tình nói xong, nghiêm túc hỏi: "U Nhi, hiện tại ngươi rõ ràng chưa?"

Dạ U có chút hiểu được gật gật đầu, nghĩ phụ nói sự tình đối với hắn mà nói tương đối đầm rồng hang hổ. Bất quá nghĩ đến chính mình thần bí thân thể, hắn cũng liền không có cảm thấy cái gì kỳ quái.

Vì vậy hắn hít sâu một hơi, dứt khoát kiên quyết nói: "Nghĩa phụ, ta muốn trở thành Nguyên Tu!" Hắn hiểu được, nếu muốn dò xét thân thể của mình, nhất định phải trở thành Nguyên Tu mới có cơ hội.

Dạ Vô Tình vui mừng nói: "Rất tốt, đây mới là ta U Nhi! Ta sẽ không hiệp trợ ngươi đi dò xét thân thể của ngươi, hết thảy được dựa vào chính ngươi, ngươi tài năng chân chính lớn lên. Được rồi, hiện tại để cho ta tới khảo thí cùng thức tỉnh thiên phú của ngươi!"

Nói xong, hắn từ trong túi trữ vật lấy ra một cái nguyên thạch rất cao đặt tại trên mặt đất, hiện ra màu vàng đất, cổ xưa, dày đặc nguyên văn. Ở chính giữa có một cái chường ấn, hiển nhiên là dùng để đặt tay.

Dạ Vô Tình trình trọng nói nói: "U Nhi, để tay đặt ở cảm giác nguyên thạch chường ấn, nhắm mắt lại tới cảm ứng cùng ngưng tụ xung quanh nguyên khí, để cho ta nhìn ngươi có thể đạt tới cái loại nào trình độ?"

Dạ U gật gật đầu, liền theo lời đem tay trái đặt ở cảm giác nguyên thạch chường ấn. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Hắc Âm Thần Tử

Dạ U nhắm mắt lại, cảm giác được trong đầu là một mảnh vô tận hư vô. Không lâu, thời gian dần qua một ít Hắc Âm nguyên khí hội tụ tới, hưng phấn mà vây quanh tại bên cạnh hắn. Hắn cảm giác được một hồi thân thiết, những cái này Hắc Âm nguyên khí liền chui vào thân thể của hắn.

Sau đó, hắn hướng cảm giác nguyên thạch phóng ra Hắc Âm nguyên khí, khiến nó toàn thân hắc khí tràn ngập, tựa như hắc ngọc, phía trên nó hình thành trần châu Hắc Âm nguyên chủng.

Dạ Vô Tình vui mừng gật gật đầu, may mắn Dạ U cùng hắn là Hắc Âm hệ, như vậy hắn liền có thể đem suốt đời sở học giao phó cho hắn, bằng không còn nhiều hơn phí một phen công phu.

Theo cảm ứng, hội tụ tới Hắc Âm nguyên khí càng lúc càng nồng nặc, Hắc Âm nguyên khí chui vào thân thể của hắn càng ngày càng nhiều, Hắc Âm nguyên khí truyền nhập cảm giác nguyên thạch càng ngày càng nhiều. Hắc Âm nguyên chủng trên cảm giác nguyên thạch như phá kén hồ điệp đồng dạng bắt đầu giương cánh, hai mảnh chồi chui ra, hình thành Hắc Âm mầm.

Dạ Vô Tình một mảnh lạnh nhạt, xem ra hắn chỗ thu dưỡng nghĩa tử thiên phú không tính quá kém, hắn cũng muốn nhìn xem thiên phú của đó có thể đạt tới trình độ nào.

Đón lấy Hắc Âm nguyên khí nồng đậm được ngưng tụ thành chất lỏng hình dáng, tựa như chảy nhỏ giọt trên thân thể của Dạ U. Tại Hắc Âm mầm trên cảm giác nguyên thạch khỏe mạnh phát triển, dần dần trưởng thành một cây tiểu thụ, chính là Hắc Âm thụ.

Dạ Vô Tình một hồi kinh ngạc, không nghĩ tới bây giờ thiên phú của Dạ U đã cùng hắn tương đối, đồng dạng ưu tú, nghĩ đến hắn là có thể học được hẳn sở học.

Sau đó Hắc Âm nguyên khí từ chảy nhỏ giọt biến thành trút nước, trong khoảnh khắc đem thân thể của Dạ U che mất. Bất quá hắn không có chút nào cảm thấy cái gì không thoải mái, tựa như nuốt nước biển đồng dạng đem đại lượng Hắc Âm nguyên khí thôn phệ.

Đồng thời, Hắc Âm thụ trên cảm giác nguyên thạch dần dần vươn một cái nụ hoa muốn mở ra hoa, theo Hắc Âm nguyên khí tẩm bổ, cánh hoa dần dần mở rộng ra, hình thành một đóa phát sáng Hắc Âm hoa.

Dạ Vô Tình một hồi đắng chát, không nghĩ tới thiên phú của Dạ U vậy mà vượt qua hắn, đã trở thành một thiên tài, như vậy hắn liền có thể trò giỏi hơn thầy.

Bất quá hắn đột nhiên phát hiện Dạ U còn nhắm mắt lại, trên tay hắn Hắc Âm nguyên khí vẫn liên tục không ngừng rót vào cảm giác nguyên thạch, hắn trở nên có chút kinh hãi: Chẳng lẽ thiên phú của Dạ U không chỉ như vậy?

Hắc Âm nguyên khí nồng đậm được ngưng kết thành thể rắn, tựa như bông tuyết đồng dạng bao trùm tại thân thể của Dạ U.

Mà Hắc Âm hoa trên cảm giác Nguyên thạch từng cánh hoa héo tàn hạ xuống, thời gian dần qua từ vị trí nhị hoa vươn ra một cái đầu hình tròn, hoàn toàn duỗi ra, hình thành một cái trái cây rất tròn. Trái cây dần dần biến lớn, hình thành một khỏa Hắc Âm quả.

Dạ Vô Tình đã kinh hãi vạn phần, có chút không thể tin được tình cảnh trước mắt, thế nhưng sự thật lại hết lần này tới lần khác phát sinh ở bên cạnh hắn. Thiên phú của Dạ U đã là cấp bậc yêu nghiệt, một khi để cho gia tộc và tông phái biết, nhất định sẽ vì thu hắn mà tranh đua đầu rơi máu chảy.

Thế nhưng Dạ U còn không có định chỉ tại cảm giác nguyên thạch vẫn còn đưa vào Hắc Âm nguyên khí, hắn cảm ứng được Hắc Âm nguyên khí đã hóa thành một mảnh mưa, cường ép chui vào thân thể của hắn.

Dạ U rốt cục cảm thấy một tia không thoải mái, theo mưa rơi xuống được càng ngày càng dày đặc, lực phủ ngũ tạng cảm giác càng ngày càng mãnh liệt.

Hắn cắn răng nhẫn nại lấy đau đớn mãnh liệt, hắn cảm giác chỉ cần sống, hắn nhất định sẽ sản sinh biến hóa cực lớn.

Đến khi thân thể của hắn cảm giác muốn bạo tạc đồng dạng, đột phá cực hạn, phịch một tiếng, thân thể của hắn phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Tại đại lượng Hắc Âm nguyên khí tẩm bổ, toàn thân của hắn xương cốt biến thành hắc sắc, tựa như mặc ngọc óng ánh, nhưng so với tinh thiết còn muốn cứng rắn. Thon gầy thân thể trở nên càng thêm uyển chuyển nhanh nhẹn, từng lỗ chân lông đối với Hắc Âm nguyên khí cảm giác đạt đến tối đa.

Nhất là cặp mắt của hắn, trở nên càng thêm thâm thúy, tựa như hắc ám tinh thần, tràn ngập mị lực, làm cho người ta vừa nhìn không khỏi thật sâu mê muội.

Đồng thời, ở ngực hắn nửa khối dương bích thái cực phát sinh phản ứng, chính giữa khắc nhật thực đột nhiên trở nên u quang óng ánh, hắc hà tràn ngập, một đạo đen kịt quang trụ theo hắn phía trên xông thẳng ra.

Tại quang trụ ảnh hưởng, vốn dương quang sáng lạn đột nhiên trở nên hôn ám, xuất hiện ngàn năm khó gặp nhật thực hiện tượng. Chỉ chớp lát sau, thái dương hoàn toàn bị hắc ám thôn phệ, toàn bộ U Châu lâm vào trong bóng tối.

U Châu cư dân toàn bộ lâm vào khủng hoảng, cho là có cái gì tai họa thật lớn muốn phủ xuống; phần lớn Nguyên Tu một hồi nghi hoặc: Làm sao có thể đột nhiên xuất hiện nhật thực hiện tượng?

Số ít cường đại Nguyên Tu ánh mắt lộ ra một cỗ khôn khéo, có thể khiến cho như vậy thiên địa dị tượng chỉ có Hắc Âm Thần Tử. Có người lo lắng lập tức phái người đi tìm Hắc Âm Thần Tử tung tích; lo lắng Hắc Âm Thần Tử ngày sau sẽ gây bất lợi cho bọn họ; có bình thần, hoàn toàn là chờ đợi U Châu trở hay xuất hiện biến tình. . .

Bởi vì Dạ U thức tỉnh thiên phú thiên địa dị tượng sinh ra muôn màu chủng sinh, mà ở trước mặt hắn Dạ Vô Tình đã sớm trợn mắt ngậy người, hắn không nghĩ tới hắn mười hai năm trước ngẫu nhiên nhặt được anh nhi dĩ nhiên là thiên phú thần tử, xa xa vượt quá dự liệu của hắn.

Lúc này ở bên ngoài, Hắc Âm quả trên cảm giác nguyên thạch hấp thu đại lượng Hắc Âm nguyên khí tẩm bổ, dần dần trở nên thành thực, lớn cỡ nắm tay, cuối cùng thời cơ chín muồi.

Về sau nguyên thụ dần dần bắt đầu héo rũ, đã trở thành cành khô lá héo, bị nguyên quả hấp thu. Khi nguyên quả thành thực đến cực hạn, vỏ ngoài vỡ

tan, một cái thiên phú thần vật phá kén mà ra.

Cái thiên phú thần vật này là một khóa hắc ám tinh thần, tản ra óng ánh hào quang, sát khí kinh người như thủy triều đồng dạng phun ra, từng trận cuồng phong rung động hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra, rất nhiều lá cây tuôn rơi xuống.

Hắn nhìn lấy hắc ám tinh thần bồng bềnh trên cảm giác nguyên thạch, có chút cả lăm cả kinh kêu lên: "Chẳng lẽ là —— chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết La Hầu sao?"

La Hầu sao lại bị trở thành sát tinh, truyền thuyết là tuyệt thế sát thần La Hầu sau khi chết biến thành thật lớn oán khí, có thể thôn phệ thái dương cùng ánh trăng, trách không được sẽ xuất hiện nhật thực hiện tượng.

Một tiếng ầm vang, cảm giác nguyên thạch không chịu nổi La Hầu kinh người sát khí, tan vỡ ra, hóa thành mảnh vỡ bay tán loạn rơi xuống đất. La Hầu chui vào Dạ U thức hải, ẩn mà ngủ.

La Hầu mất đi bóng dáng, sát khí nội liễm, hôn ám thiên không bắt đầu trở nên thanh minh, trở lại lúc trước dương quang, trong rừng cây lại trầm mặc một mảnh tĩnh mịch.

U Châu khôi phục quang minh, cư dân khôi phục bình tĩnh, bắt đầu an cư lạc nghiệp sinh hoạt; đại đa số Nguyên Tu tiếp tục tu tiên; số ít Nguyên Tu bắt đầu tiến hành âm thầm tìm kiếm Hắc Ám Thần Tử tung tích. . .

Dạ U rốt cục mở mắt, phát hiện cảm giác nguyên thạch vậy mà vỡ vụn trên đất, kinh hãi nói: "Cảm giác nguyên thạch như thế nào tan vỡ a?" Hoàn toàn không biết hẳn chính là người khôi xướng.

Dạ Vô Tình cuối cùng từ trốn mất há hốc mồm bên trong tỉnh táo lại, nhìn nhìn cảm giác nguyên thạch bị phá hư, nội tâm lộ ra một tia đau lòng. Muốn biết cảm giác nguyên thạch thế nhưng là hắn bỏ ra một trăm kim nguyên tệ mua, giá trị có thể nói liên thành.

Tại Tiên Nguyên Đại Lục, lấy nguyên tệ với tư cách là nguyên tu giả ở giữa thông hành, một đồng bạc tệ tương đương với một trăm tiền đồng tệ, một kim nguyên tệ tương đương với một trăm đồng bạc tệ, cũng chính là hẳn chỗ một trăm kim nguyên tệ tương đương với 100 vạn tiền đồng tệ, bảo sao hắn không đau lòng.

Nhìn nhìn bộ dáng Dạ U, hắn hừ lạnh một tiếng nói: "Tiểu tử, cảm giác nguyên thạch nát liền nát a, hiện tại ngươi có thể xuống núi. Bất quá tại hạ sơn trước ta muốn phân phó ngươi một sự tình, ngươi tốt nhất nhớ kỹ, bằng không —— "

Dạ U thấy Dạ Vô Tình muốn tức giận bộ dáng, lập tức về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười mà nói: "Nghĩa phụ, ta biết! Ta nhất định rửa tai lắng nghe!"

Nói xong, hắn liền nghe Dạ Vô Tình phân phó. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Đi đến học viện

Tại trong rừng cây, Dạ Vô Tình chân thành nói tới, Dạ U đem những lời này ghi nhớ trong lòng ——

"Thứ nhất, ngươi hạ xuống Bách Thú Sơn, liền tìm khách sạn nghỉ ngơi. Ngày mai liền tham gia Thanh Linh Học Viện nhập học khảo thí trở thành đệ tử, chỗ đó có dạy học hệ thống tu hành cùng tài nguyên. Ngươi nguyên đan còn chưa mở, còn không tính chính thức nguyên tu, chỗ đó có thể tương trợ ngươi tốt hơn. Nhớ kỹ, phải điều thấp làm người, tốt nhất đừng cho người phát giác được ngươi là Hắc Ám Thần Tử!"

"Thứ hai, tại Thanh Linh Học Viện ba tháng sau thi đấu bên trong nhất định phải đạt được bốn danh ngạch, như vậy ngươi liền có thể tiến nhập Diệt Linh tháp tu luyện. Diệt Linh tháp tổng cộng có mười tầng, phía dưới có Phạm cấp Hủy Diệt Linh Nguyên, ngươi tốt nhất hấp thụ nhiều nó nguyên khí, như vậy có thể tăng cường nguyên thuật."

"Thứ ba, đây là trử vật đại ta cho ngươi, bên trong một cặp nhị phẩm cấp thấp Hắc Ám Hệ công kích nguyên khí, hai quyền nguyên thuật bí tịch, một ít nguyên đan cùng nguyên tệ. Hắc Ám Hệ công kích nguyên khí tên là Ám Thương, ngươi muốn hảo hảo vận dụng; tu luyện hai quyền nguyên thuật bí tịch cần điều kiện tương đối hà khắc, chờ ngươi trở thành Nguyên Tu có thể thử tu luyện; những cái này nguyên đan thì là dùng để bảo vệ tánh mạng chữa thương; còn có mười kim nguyên tệ, đầy đủ ngươi hằng ngày ăn, mặc, ở, đi lại tiêu phí cùng Thanh Linh Học Viện phí báo danh."

Nói xong, Dạ Vô Tình đem một cái trư vật đại đặt ở tay của Dạ U, có chút không muốn bỏ nói: "U Nhi, về sau đường người muốn tự mình đi, hi vọng người có thể tìm tới cha mẹ ruột của mình. Ta còn có sự tình trọng đại muốn làm, chúng ta muốn như vậy cáo biệt!"

Dạ U nghe vậy cảm giác có chút thương cảm, hẳn rõ ràng Dạ Vô Tình là một cái mặt lạnh, sớm đã đem mình làm hài tử đồng dạng chiếu cố, liền rời đi đều vì chính mình cân nhắc được như vậy chu toàn.

Hắn trầm mặc một hồi, quỳ xuống, dập đầu ba cái, cảm kích nói: "Hài nhi cảm ơn nghĩa phụ những năm nay chiếu cố!"

Dạ Vô Tình cảm giác được một hồi vui mừng, mỉm cười nói: "U Nhi, nói lời cảm tạ liền không cần. Thế gian hiểm ác, rời đi nơi này nhớ phân biệt đúng sai, trừ ác dương thiện. Từ Bách Thú Sơn một mực hướng đông đi xuống dưới, chính là Thanh Thành chỗ. Ta đi, ngày sau người cường đại lên, thì sẽ hữu duyên nhìn thấy ta!"

Nói xong, Dạ Vô Tình không chút do dự quay người rời đi, thân ảnh trở nên tựa như quý ảnh phiêu hốt bất định, trong chớp mắt nhảy mấy cái, liền mất đi bóng dáng. . .

Dạ U đợi Dạ Vô Tình rời đi, trở về tới nhà gỗ thu thập một ít vật lẫn lộn để vào trư vật đại, liền đem đặt ở phía ngoài Hắc Hùng hai cái bàn chân gấu dùng lưỡi dao sắc bén cắt, thanh tẩy da lông, liền bắt đầu nhóm lửa nướng lên.

Hắn đem còn dư lại thịt Hắc Hùng thu nhập vào trư vật đại ngày sau dùng ăn, liền hết sức chuyên chú thịt gấu nướng. Qua hồi lâu, hai cái bàn chân gấu rốt cục nướng chín, bóng loáng trắng nõn, từng trận mùi thơm xông vào mũi, để cho hắn lập tức muốn ăn.

Vậy lên một ít quả mọng cùng đồ gia vị, hắn liền bắt đầu ăn ngấu nghiến, trong chốc lát rốt cục gặm xong, ăn được cảm thấy mỹ mãn.

Dạ U ngẩng đầu nhìn nhìn thái dương, phát hiện bữa ăn đã sắp tiếp cận hoàng hôn, nếu không còn nắm chặt thời gian xuống núi, muốn ngày bạc tây son.

Hắn lập tức chạy về phía vách núi, cầm lấy trên vách đá vài bó dây leo bò xuống, liền đi tới một mảnh rộng lớn rừng rậm. Hắn hướng đông nhanh chóng xuyên qua rất nhiều hung cầm mãnh thú lãnh địa, không cùng chúng giao tiếp. Qua hồi lâu, hoàng hôn tiến đến, thuận lợi đi tới ngoài rừng rậm.

Liếc nhìn lại, là một mảnh rộng lớn đồng ruộng, gieo trồng đầy đủ loại cây, một ít nông phu vất vả cần cù làm việc tay chân chuẩn bị thu thập nông cụ về nhà.

Dạ U liền lãnh đi về phía đám nông phu chào hỏi, nghe ngóng Thanh Thành tin tức. Bọn họ thấy tới chính là một cái thanh tú anh tuấn thiếu niên mặc áo đen, liền sinh hảo cảm, chậm rãi mà nói.

Dạ U nghe ngóng hết cơ bản tin tức, liền cảm ơn cáo từ, cấp tốc đi đến Thanh Thành. Đến Thanh Thành đã màn đêm buông xuống, trên đường đèn đuốc sáng trưng, đám người hồi hã, phần lớn cũng đang thảo luận ngày mai Thanh Linh Học Viện chiêu sinh.

Hắn một bên tò mò nhìn qua xung quanh lạ lẫm hết thấy, một bên lắng nghe Thanh Linh Học Viện chiêu sinh tình huống.

Thanh Linh Học Viện tại Thanh Linh sơn lâu năm, mặt hướng quảng đại bình dân chiêu sinh, muốn đào ra thiên phú hạt giống. Bất quá phí báo danh cần 5000 tiền đồng tệ, đối với phổ thông bình dân là phi thường to lớn gánh nặng.

Bất quá vì hài tử có thể tu tiên, rất nhiều người đều tre già măng mọc, không tiếc giá lớn gom góp phí báo danh. Nhưng có thể đưa ra đến 5000 tiền đồng tệ rốt cuộc rất ít, điều này cũng dẫn đến chiêu sinh nhân số sẽ không quá nhiều, chỉ có trên trăm người.

Bất quá nộp phí báo danh, học viện thống nhất dùng cảm giác nguyên thạch tới khảo thí cùng thức tỉnh những tân sinh thiên phú. Một khi khảo thí ra có nguyên căn, liền có thể lưu ở học viện tu hành; nếu như không có nguyên căn, phải xám xịt trở về nhà, phí báo danh hết thấy sẽ không trả lại.

Cho nên có thể trở thành người tu hành sẽ được người người nhìn chăm chú, tài trí hơn người; không thể trở thành người tu hành sẽ bị người chế nhạo, vĩnh viễn không ngẩng đầu được lên.

Mà người thiên phú trắc tuyệt đều đạt được học viện trọng điểm bồi dưỡng, đạt được càng nhiều tài nguyên; người thiên phú bình thường chỉ có thể đạt được chút ít tài nguyên, trừ phi biểu hiện được vô cùng ưu tú.

Bởi vậy, trong học viện cạnh tranh vô cùng kịch liệt, nghĩ muốn ở chỗ này sinh tồn được, nhất định phải để mình đầy đủ cường đại!

Thế giới này sự thật chính là như vậy tàn khốc, mạnh được yếu thua!

. . .

Dạ U nghe xong những tin tức này, không khỏi than nhẹ một tiếng, không nghĩ tới tại đây cũng tuân thủ Bách Thú Sơn luật rừng, người thích nghỉ thì sinh tồn. May mắn thiên phú của hắn rất mạnh, bất quá hắn cần điều thấp làm người.

Về sau hắn tùy tiện tìm khách sạn, ăn vài thứ, liền nghỉ ngơi. Hôm sau hắn sớm tỉnh lại, liền thẳng đến Thanh Linh Học Viện phương hướng.

Thanh Linh Học Viện ở vào Thanh Thành mặt phía bắc Thanh Linh sơn, sơn thanh thủy tú, nguyên khí nồng đậm, Vân vụ mờ ảo, tựa như tiên cảnh.

Thanh Linh Học Viện ở Thanh Linh sơn đỉnh núi, Dạ U không thể không leo núi đi đến. Trên núi có một mảnh thềm đá uốn lượn hướng lên, bề rộng

chừng năm trượng, đủ cho nhiều người bước tới.

Tại tới trước, hần phát hiện có thiệt nhiều người trưởng thành mang theo con của mình đi đến Thanh Linh Học Viện.

Có chuyện trò vui vẻ, nhìn quần áo hiển nhiên phần lớn là người phú quý; có chút thấp thòm bất an, chính là phổ thông bình dân, vì gom góp phí báo danh, đã bỏ ra giá to lớn.

Trong đó nhất vênh vào tự đắc chính là một cái lớn lên bình thường mắt nhỏ thiếu niên, kiêu căng, hèn mọn bị ỏi bốn phía loạn nghiêng mắt nhìn, dò xét thiếu nữ xung quanh đi đến.

Bên cạnh hần đi theo hai người cùng hần tuổi tác tương tự chó săn cùng một người hộ vệ, hai chó săn phụ trách giúp hần làm việc, hộ vệ phụ trách bảo hộ an toàn của hần.

Hai cái chó săn một cái gọi Trần Phàm, tương đối khôn khéo, thường xuyên giúp hần tìm hiểu tin tức; một người khác tên là Hứa Lượng, thường xuyên đối với hần a dua nịnh hót hần, hộ vệ thì hiển lộ mười phần hung thần ác sát, ngăm đen trên mặt có một vết sẹo.

Xung quanh một ít bình dân thấy được kiêu căng thiếu niên, không khỏi hâm mộ tán thán nói ——

"Cái này chính là chúng ta Thanh Thành con trai của Thành chủ Phương Biện a, hần đại ca Phương Vân liền lấy Mộc Hệ ưu tú thiên phú tiến nhập Thanh Linh Học Viện, Phương Biện cũng có thể không kém đi nơi nào a!"

"Nhìn xem Phương Biện cỡ nào bá khí a, chúng ta đều cần cha mẹ cùng đi; hần cũng chỉ dẫn theo một cái hộ vệ, cùng chúng ta khác người, quả nhiên có được đệ tử đại gia tộc khí độ."

"Người ta là con trai của Thành chủ, thiên phú cùng khí độ đương nhiên không tầm thường, gia tài bạc triệu, chúng ta chỉ là hạt gạo, người ta thế nhưng là hạo nguyệt!"

...

Nghe xung quanh a dua nịnh hót nói như vậy, Phương Biện tự nhiên dương dương đắc ý, đi được càng thêm trắng trợn, hần hai cái chó săn cùng hộ vệ phụ trách mở đường, người chung quanh nhao nhao tránh đi.

Bỗng nhiên hần sau khi nghe được thiếu nữ một hồi huyền ảo, không khỏi kinh ngạc quay đầu, oanh oanh yến yến thanh âm lưu riu vang lên ——

"Oa, người này là ai a, ăn mặc hắc y lãnh khốc bộ dáng thật là đẹp mắt a! Nhất là con mắt đen sẫm sâu sắc, phi thường tốt nhìn."

"Chúng ta trong Thanh Thành có như vậy anh tuấn nam sinh sao? Ta trước kia như thế nào không biết?"

"Hần cũng là tới Thanh Linh Học Viện báo danh sao? Một thân một mình đi đến, quả nhiên rất có mê người phong độ a!"

...

Rất nhiều thiếu nữ đối với thiếu niên mặc áo đen lộ ra một bộ hoa si bộ dáng, số ít thậm chí còn cuồng vút mị nhãn. Thiếu niên mặc áo đen cảm giác được xung quanh nóng bỏng mục quang, một hồi kinh ngạc, nguyên lai chính mình lớn lên như vậy được hoan nghênh a!

Bỗng nhiên từ bầy thiếu nữ bên trong chui ra một cái nhu nhược thiếu nữ xinh đẹp, tuy không tính tuyệt mỹ, thế nhưng dáng người có khác nhìn thấy vừa yêu vừa thương một phen ý vị.

Tóc đen như thác nước buông xuống, mặt trái xoan lông mày như nguyệt, đôi mắt như sao sáng, cái mũi cao thẳng đẹp đẽ tinh xảo, môi dịu dàng phần hồng, khuôn mặt mang theo vài tia ngưng ngưng.

Y phục màu lam thủy, uyển chuyển bọc lấy yếu diệu eo thon, bộ ngực trẻ trung mềm mại cao ngất, đùi ngọc thon dài không hề có khuyết điểm, nhỏ nhắn xinh xắn khả ái bộ dáng khiến người tâm động không thôi.

Thiếu nữ xinh đẹp ngưng ngưng tới gần thiếu niên mặc áo đen, điềm điềm đáng thương mà hỏi: "Xin chào, ta có thể hỏi tên của người được không?"
Thiếu nữ bên người đi theo một cái uy nghiêm lão bá, nhìn chằm chằm thiếu niên mặc áo đen lộ ra một tia khiếp người hào quang.

Thiếu niên mặc áo đen bình thản nhìn thiếu nữ liếc một cái, hồi đáp: "Dạ U!"

Thiếu nữ mừng rỡ nở nụ cười, tựa như hoa bách hợp, nói: "Người gọi Dạ U a, ta là Hạ Thủy Nhu, chúng ta có thể kết giao bằng hữu?"

Dạ U trầm mặc một chút, nhẹ giọng nói ra: "Được!"

Hạ Thủy Nhu trong nội tâm càng thêm vui mừng, liền thân mật cùng Dạ U nói chuyện với nhau, hỏi hần một ít việc vặt. Hần liền hàm hồ suy đoán nói một ít, ngược lại hướng nàng lấy một ít Thanh Linh Học Viện tin tức.

Xung quanh thiếu niên một hồi hâm mộ ghen ghét, mình tại sao sẽ không lớn lên hảo mặt? Cái khác thiếu nữ phần lớn nhao nhao ai thán, cũng không dám tới gần, hiển nhiên thân phận Hạ Thủy Nhu rất không tầm thường.

Đột nhiên Dạ U cảm thấy phía trên một tia mục quang dịch ý, chính là đến từ Thanh Thành con trai của Thành chủ Phương Biện. Hắn không thèm để ý chút nào, tiếp tục cùng Hạ Thủy Nhu nói chuyện với nhau.

Phương Biện thấy Dạ U không để hắn vào trong mắt, tròng mắt muốn nứt. Muốn biết rõ Hạ Thủy Nhu thế nhưng là Thanh Thành đứng đầu trong danh sách tiêu mỹ nữ, gia cảnh hiển hách, Hạ gia thương hội trải rộng U Châu, thế lực xa xa không phải Thanh Thành Thành chủ có thể so với.

Hắn đối với Hạ Thủy Nhu sớm đã thềm thường đã lâu, mang nàng coi như ý trung nhân của mình, không nghĩ tới nàng lại chủ động cùng Dạ U đến gần, để cho hắn lòng dấy lên tràn đầy đổ kị.

Hắn mong muốn gây sự với Dạ U, bên cạnh hắn hộ vệ kéo lại Phương Biện, lách đầu nói: "Thiếu gia, Thanh Linh Học Viện báo danh nhanh muốn bắt đầu, chúng ta phải nhanh lên một chút đi đến, lúc này không nên gây chuyện thị phi!"

Bên cạnh hắn hai cái chó săn cũng nhao nhao khuyên hắn, Trần Phàm biểu thị sẽ đi nghe ngóng Dạ U bối cảnh, Hứa Lượng thì biểu thị loại khảo thí thiên phú về sau lại hung hăng tìm hắn gây phiền phức.

Phương Biện thấy bọn họ nói có lý, hung hăng trừng mắt nhìn Dạ U liếc một cái, nội tâm nói thầm: Tiểu tử, chờ đó cho ta, ta khẳng định để cho ngươi chịu không nổi! Về sau liền rất nhanh chạy về phía Thanh Linh Học Viện.

Dạ U mấy lần cảm nhận được Phương Biện dịch ý, không khỏi âm thầm vô tội: Mình tại sao liên chọc cái kia hèn mọn bỉ ổi gia hỏa? Chính mình rất được hoan nghênh cũng có sai sao?

Hạ Thủy Nhu thấy không còn sớm sớm ruột nói với Dạ U: "Dạ U, chúng ta cũng nhanh lên đi đến Thanh Linh Học Viện a, báo danh nhanh bắt đầu rồi!"

Nàng thon thon tay ngọc đột nhiên bắt lấy tay phải của hắn, lôi kéo Dạ U chạy về phía trước. Một hồi nhàn nhạt mùi thơm ngát bay tới, tay nhỏ bé của nàng mềm mại không xương, xúc cảm rất tốt, để cho hắn cảm thấy có chút kinh dị: Đây là tay nữ hài tử sao? Nguyên lai như vậy mềm mại.

Cũng không lâu lắm, bọn họ rốt cục trèo lên đến đỉnh núi, đi tới Thanh Linh Học Viện trước cổng chính. Đến gần vừa nhìn, Thanh Linh Học Viện quả nhiên tài đại khí thô, rộng lớn bao la hùng vĩ, quỳnh lâu ngọc vũ, mây mù lượn quanh dưới tựa như tiên cảnh.

Nhất là trên cửa chính treo tám bảng "Thanh Linh Học Viện" bốn chữ long phi phượng vũ, mạnh mẽ hữu lực, hiển lộ rõ ràng học viện khí chất phi phàm.

Nắng sớm hoàn toàn tỏa xuống, vân vụ dần dần tán ra, để cho Thanh Linh Học Viện hiển lộ càng thêm vàng son lộng lẫy. "Đồng —— đông —— đông ——" tiếng chuông vang lên, đại môn mở ra, lộ ra học viện toàn cảnh.

Vài tia đỏ mờ hời trên mặt Hạ Thủy Nhu lộ ra, tại nắng sớm chiếu rọi càng thêm mỹ lệ động lòng người, nàng quay đầu hướng Dạ U ngọt ngào mà cười nói: "Dạ U, báo danh bắt đầu rồi, chúng ta vào đi thôi!"

Dạ U có chút ngượng ngùng: "Cái kia ——, xin hỏi ngươi có thể thả tay ta ra không?" Tuy Hạ Thủy Nhu bàn tay nhỏ bé xúc cảm rất tốt, thế nhưng cảm nhận được xung quanh dịch ý càng lúc càng nồng đậm, nhất là bên người nàng lão bá ánh mắt muốn giết người, hắn không mở miệng nhắc nhở không được.

Hạ Thủy Nhu lúc này mới đột nhiên phát hiện bàn tay nhỏ bé của mình đang nắm chặt tay phải của Dạ U, trên mặt nổi lên phấn hồng, "A" một tiếng, khăn trương buông tay ra, nội tâm đập thành thịch.

Dạ U lúc này mới thở ra một hơi, nói: "Được rồi, chúng ta vào đi thôi!" Hạ Thủy Nhu gật gật đầu, thấp thỏm bất an theo sát phía sau.

Đám người chen chúc mà vào, thẳng đến học viện phòng trước, chỗ đó chính là báo danh vị trí. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Nhập học khảo thí

Dạ U cùng Hạ Thủy Nhu xếp hàng báo danh, tiêu phí một phen công phu đăng ký, tất cả bỏ ra năm ngàn tiền đồng tệ, liền lấy được một cái mã số lệnh bài, Dạ U là 90, Hạ Thủy Nhu là 91.

Người báo danh tổng cộng có 120 người, hai người đi vào có chút muộn, bắt quá cũng không có gì đáng ngại. Đợi hết thấy mọi người báo danh hoàn tất,

học viện một vị Nguyên Sur liền đem bọn họ dẫn đến một cái rộng rãi trên quảng trường.

Quảng trường hiện ra hình bầu dục, vô cùng bao la, bốn phía chính là khán phòng chỗ, gia trưởng, hộ vệ, học viện lão sinh cùng Nguyên Sur thì ngồi ở chỗ kia. Tại quảng trường có một cái lầu các, chỗ đó bày ra vài chiếc ghế, ở chính giữa nhất khí phái, là viện trưởng chỗ ngồi.

Báo danh đệ tử thì dãy số xếp hàng tiến vào sân thi đấu trung ương, cảm nhận được bốn phía mục quang, phần lớn người thấp thỏm bất an trong lòng.

Ở chỗ này, bọn họ có thể nhất cử thành danh, cũng có thể rơi xuống thâm uyên. . .

Chỉ chốc lát sau, Viện trưởng cùng mấy cái khách quý đi tới lầu các, ngồi ở chiếc ghế. Viện trưởng là một vị thoát nhìn mặt mũi hiền lành lão già, tên là Văn Anh, ngồi xuống chính giữa, cái khác khách quý thì ngồi ở hai bên.

Những cái này khách quý đều là Thanh Thành tiếng tăm lẫy lừng đại nhân vật, Hạ gia thương hội thành thực mê người Hạ Văn Uyển, mất phượng mây liễu, đang mặc hồng sắc áo dài, phong độ tư thái yêu diệu, cùng Hạ Thủy Nhu có vài phần tương tự. Ngoại trừ Viện trưởng, địa vị của nàng tối cao, ngồi ở bên trái Viện trưởng.

Tại bên phải Viện trưởng thì là Thanh Thành Thành chủ Phuong Thanh, đang mặc thanh y, ánh mắt lạnh lợi. Cái khác thì là địa phương bốn cái tộc trưởng của đại gia tộc, bọn họ tuy giàu có một phượng, nhưng rốt cuộc chịu Phuong Thanh quản lý, địa vị đành phải bỏ xuống.

Viện trưởng Văn Anh nhìn thoáng qua phía dưới xếp hàng tân sinh, mỉm cười hỏi Hạ Văn Uyển: "Cái kia ăn mặc màu thủy lam y phục tân sinh, chắc hẳn chính là phu nhân tam thiên kim a. Hạ gia thiên kim mỗi cái bất phàm, đại thiên kim Hạ Tuyết Nhu gia nhập U Châu Vương thành Văn Thiên thành lục bộ, nhị thiên kim Hạ Vũ Nhu tiến nhập Văn Thiên Học Viện, tam thiên kim Hạ Thủy Nhu chắc hẳn thành tựu cũng sẽ rất cao a!"

Hạ Văn Uyển quyền rũ cười cười, cảm ơn nói: "Viện trưởng nói quá lời, là bên trong ba cái nữ nhi yếu ớt nhu nhược nhất, tuy thiên phú chưa hẳn thua cùng nàng hai cái tỷ tỷ, nhưng rốt cuộc kinh nghiệm sống chưa nhiều, tạm thời khó kham nổi việc lớn."

Viện trưởng Văn Anh cười một tiếng, ngược lại hỏi Phuong Thanh: "Phuong Thanh Thành chủ, tại bên trong tân sinh cũng có ngời thứ tử, không biết ngời có ý kiến gì không?"

Phuong Thanh cung kính nói: "Viện trưởng, ta thứ tử thiên phú tự nhiên không bằng Tô phu nhân tam thiên kim, bất quá đạt tới thiên phú ưu tú vẫn có khả năng được!" Trong ánh mắt của hắn mơ hồ lộ ra một cổ tự đắc, hiển nhiên sớm đã biết mình thứ tử thiên phú.

Viện trưởng ý vị thâm trường nhìn Phuong Thanh liếc một cái, nói: "Xem ra Thành chủ hai đứa con trai đều rất ưu tú a, được rồi, để cho chúng ta mỗi mắt mong chờ, nhìn xem lần này báo danh tân sinh trình độ như thế nào?"

. . .

Tại tân sinh phía trước xuất hiện một cái sắc mặt hiền lành thanh niên Nguyên Sur, hướng tân sinh chào hỏi: "Mọi người khỏe, ta là Thẩm Vũ, là phụ trách các ngời thiên phú khảo thí Nguyên Sur. Sau lưng ta chính là khảo thí cùng thức tỉnh thiên phú cảm giác nguyên thạch, mọi người mời xem!"

Những tân sinh giương mắt nhìn, phát hiện một cái cổ xưa cảm giác nguyên thạch trên bệ đá một khối cao hơn người, trầm trọng cổ xưa, khí thế hùng vĩ.

Thẩm Vũ trình trọng nói: "Từng báo danh tân sinh dựa theo dãy số trình tự nhất nhất tiến lên khảo thí. Khảo thí thời điểm đem một tay đặt ở cảm giác nguyên thạch chường ấn, nhắm mắt cảm ứng nguyên khí là được. Có thể đạt tới trình độ nào, liền nhìn các ngời thiên phú. Được rồi, số 1 tân sinh tiến lên khảo thí!"

Một cái đầu não chân chất tiểu bàn tử cẩn thận từng li từng tí mà đi trên bệ đá, hai chân có chút lạnh run, không cẩn thận ngã một phát, buồn cười bộ dáng khiến cho hiện trường một hồi cười vang.

Khán phòng một gã học viên cười nhạo hần nói: "Tiểu bàn tử, ngời đến cùng được hay không a? Không được, liền nhanh chóng đi xuống, đừng mất mặt xấu hổ!"

Tiểu bàn tử cắn răng, hần trời sinh nhất gan, nhưng minh bạch trên người của mình gánh vác gia tộc hi vọng, không có khả năng lùi bước. Không thử một lần, làm sao biết chính mình có hay không thiên phú?

Hắn lập tức cường ép trấn định lại, đem tay đặt tại cảm giác nguyên thạch chường ấn, nhắm mắt cảm ứng nguyên khí. Trong lòng của hắn có chút khẩn trương, cho nên cảm ứng không được nguyên khí, chậm trễ một hồi lâu.

Xung quanh cười vang càng lúc càng lớn, Thẩm Vũ thấy cảm giác nguyên thạch không hề có động tĩnh gì, vừa muốn khuyên tiểu bàn tử đi xuống, lại đột nhiên phát hiện một tia kim sắc nguyên khí chui vào cảm giác nguyên thạch.

Theo kim sắc nguyên khí đích tí ti rót vào, cảm giác nguyên thạch dần dần hình thành một cái kim sắc chường, tiểu bàn tử rốt cục mở mắt, hiển lộ có chút thờ hồng học, tay để xuống.

Thẩm Vũ thấy cảm giác nguyên thạch hình thành kim sắc chường, lập tức công bố: "Số 1, Kim Hệ, thiên phú!"

Tiểu bản tử nghe được kết quả này, lộ ra một cổ hung phấn, hấn có thể tu hành! Mặc dù chỉ là thiên phú, nhưng đối với gia tộc của hấn mà nói, đã là thiên đại tin tức tốt.

Hấn lão ba chỉ là một cái phổ thông phú thương, nhiều thế hệ không thể tu tiên, đến hấn thế hệ này, vậy mà có thể tu tiên, hấn có thể nào không được hưng phấn?

Quả nhiên, khán phòng trên một cái đang mặc cảm y đại bản tử lộ ra ánh mắt vui mừng, Đại Lực hướng người chung quanh khoe khoang con của hấn, một số người không khỏi nhao nhao chúc mừng.

Bởi vì tiểu bản tử có thể tu tiên, nhà hấn địa vị cũng sẽ nước lên thì thuyền lên, sinh ý nhất định càng thêm thịnh vượng.

Thẩm Vũ nhìn nhìn tiểu bản tử tung tăng như chim sẻ bộ dáng, mỉm cười nói: "Được rồi, vị này đồng học thỉnh người đứng ở bệ đá bên trái, chờ đợi thiên phú khảo thí chấm dứt! Kế tiếp thỉnh số 2 tân sinh đi lên khảo thí thiên phú!"

Số 2 tân sinh chỉ là một cái bình dân, ngắm đen nhỏ gầy, thử nửa ngày, cảm giác nguyên thạch không hề có động tĩnh gì, không khỏi ủ rũ mà đi xuống đài, bị phân phó đi tới bệ đá bên phải.

Theo tân sinh từng cái một khảo thí, phần lớn đều là không có tư chất, tiền tất cả đều trôi theo dòng nước. Một số ít là có thiên phú, nhưng thiên phú bình thường chiếm đa số, bất quá ngược lại là xuất hiện hai cái hải lòng thiên phú.

Một cái là số 35 tân sinh, tên là Thiết Thành, là một bình dân lông mày thô mắt to, da thịt màu đồng cổ, ăn mặc áo vải cũ nát, nhà hấn nhiều thế hệ đều là thợ rèn.

Vì để cho hấn tu tiên, hấn lão ba thế nhưng là dốc hết gia tài, mới đổi được một cái cơ hội. Lần này hấn đứng ở trên đài, đem hết toàn lực cảm ứng nguyên khí, vì không cô phụ lão ba kỳ vọng.

Khi thấy cảm giác nguyên thạch hình thành hồng sắc hóa mầm, hấn liền minh bạch mình có thể tu hành, hơn nữa thiên phú hay là hải lòng, đã sâu sắc vượt qua tất cả mọi người kỳ vọng.

Một cái khác thì là số 63 tân sinh, là một người lông mày nhỏ nhắn mắt phượng thiếu nữ, làn da trắng nõn, ăn mặc tử sắc quần áo nịt, phác họa ra trước sau lời lờ mờ lệ cao gầy tư thái.

Nàng mặc dù không có ôn nhu được như Hạ Thủy Nhu, nhưng dáng người lại yếu diệu đầy mị lực, làm cho người ta thêm thương.

Lúc nàng thấy được cảm giác nguyên thạch hình thành là tử sắc lời mầm, có chút không cam lòng lắc đầu, khẽ thở dài một hơi đi xuống.

Nàng tính cách vô cùng kiêu ngạo, thường xuyên bị người coi như nữ hấn tử, để cho người bình thường hoàn toàn vô pháp tiếp cận nàng. Thấy được thiên phú của mình chỉ có hải lòng, nàng liền biết mình là không sánh bằng Thành chủ Phương Thanh nhi tử Phương Vân.

Mà ở lầu các trên Viện trưởng Vân Anh thấy được thiếu nữ đuôi ngựa hải lòng thiên phú, cười đối với bên cạnh một cái mặt vuông mày kiếm trung niên nhân nói: "Bình dân bên trong xuất hiện một cái hải lòng thiên phú đã là niềm vui ngoài ý muốn, không nghĩ tới nữ nhi của Lôi gia cũng có hải lòng thiên phú, quả nhiên có nữ nhân phong thái a!"

Trung niên nhân chính là Lôi gia tộc trưởng Lôi Hổ, thiếu nữ đuôi ngựa chính là nữ nhi của hấn Lôi Hinh.

Lôi Hổ có chút hồ thẹn nói: "Tiểu nữ thiên phú là khá tốt, nhưng từ nhỏ liền hết sức mạnh mẽ, thường xuyên gây chuyện thị phi, ta đều không quản được nàng á..., thật sự là con gái lớn không dùng được a!"

Phương Thanh không khỏi cười xen vào nói: "Lôi Hổ tộc trưởng, người đã không quản được con gái của người, liền để nhà ta Phương Vân để ý tới! Nhà ta Phương Vân đã 16 tuổi, Lôi Hinh nhà người cũng xinh đẹp duyên dáng yêu kiều, năm nay lúc nào có rảnh hai nhà chúng ta có thể làm hôn sự?"

Lôi Hổ kinh ngạc: "Thế nhưng là Hinh Nhi năm nay mới 12 tuổi a, niên kỷ còn nhỏ, năm nay tiến hành hôn sự là không phải có chút quá sớm?"

Phương Thanh cười lạnh nói: "Không còn sớm, hai nhà chúng ta mau chóng kết thành quan hệ thông gia, đối với hai nhà chúng ta đều có chỗ tốt. Đây là người ta năm đó tự tay định ra hôn sự, Lôi Hổ tộc trưởng chắc có lẽ không đổi ý a?"

Lôi Hổ trầm mặc một hồi, thở dài nói: "Ta hiểu được, xin cho ta một ít thời gian cân nhắc!"

Kỳ thật nữ nhi của hấn Lôi Hinh vẫn luôn phản đối việc hôn sự này, phải nhìn... tất cả hành động bá đạo của Phương Vân, Lôi Hổ cũng đã hối hận năm đó định ra việc hôn sự này, chôn vùi nữ nhi nửa đời sau hạnh phúc.

Đáng tiếc ván đã đóng thuyền, một khi hấn đổi ý, hấn Lôi gia tại Thanh Thành không hề có nơi sống yên ổn, cho nên hấn chỉ có thể bắt đắc dĩ tận lực kéo dài thời gian.

Muốn không phải Lôi gia năm đó rách nát, tiếp nhận Phương Thanh tương trợ, hấn cũng sẽ không bị ép vì nữ nhi định ra hôn sự này.

Viện trưởng Vân Anh thấy được giữa hai người tranh phong, không khỏi lắc đầu, đối với Lôi gia tao ngộ có chút đồng tình. Nếu như Lôi Hinh thực gả

cho Phương Vân, vậy cũng liền thật sự là dẽ vào miệng cộp.

Đáng tiếc Thanh Linh Học Viện thuộc về trung lập thế lực, không thể tham dự Thanh Thành gia tộc ở giữa tranh đấu, bằng không hẳn cũng sẽ bênh vực kẻ yếu.

...

Khi đến phiên số 72 thời điểm, một cái kiêu căng thiếu niên đi ra, chính là Phương Thanh thứ tử Phương Biện. Hắn ngạo nghễ mà đi lên bệ đá, nhắm mắt lại, tay đặt ở cảm giác nguyên thạch chường ấn.

Qua một hồi lâu, cảm giác nguyên thạch hình thành một khóa lục sắc mộc thụ, khiến cho xung quanh một mảnh âm âm——

"Trời ạ, dĩ nhiên là thiên phú ưu tú, không hổ là Thành chủ thứ tử!"

"Hắn đại ca Phương Vân là thiên phú ưu tú, hắn cũng là thiên phú ưu tú, phủ thành chủ thật sự là một môn song anh hào a!"

"Phương Biện quả nhiên thiên phú dị bẩm, phủ thành chủ thế nhưng là như mặt trời ban trưa!"

...

Lắng nghe đến xung quanh liên tục không ngừng ca ngợi chỉ từ, nhìn từ xa đến phụ thân hải lòng bộ dáng, cảm thấy được Viện trưởng cùng khách quý đám người tán thưởng, Phương Biện càng thêm đắc ý.

Hắn nhìn lấy xếp hạng phía trước Hạ Thủy Nhu Dạ U, lộ ra một cổ miệt thị, nội tâm nói thầm: Tiểu tử, thiên phú của ngươi tuyệt đối không bằng ta. Dám đoạt nữ nhân của ta, tuyệt đối sẽ làm cho ngươi muốn sống không được muốn chết không xong.

Dạ U lại cảm thấy đến Phương Biện địch ý, về phía trước vừa nhìn, kia kiêu khích ánh mắt rõ ràng chờ mong thiên phú của mình xa xa so ra kém hắn, đến mình thiên phú khảo thí sẽ cho hắn biết.

Hắn thở dài một hơi, tròn mắt đen lộ ra một cổ lẳng lẹ: Vốn mình muốn điều thấp làm người, đáng tiếc có người nhiều lần không để cho mình vừa lòng đẹp ý, để cho hắn nhìn chính mình chân chính một bộ phận thực lực. Chỉ cần vượt qua người này là được rồi!

Qua hồi lâu, rốt cục đến phiên số 90, Dạ U hít sâu một hơi, dứt khoát bước lên bệ đá. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Bổng nhiên nổi tiếng

Dạ U đi đến trên bệ đá, lại một lần nữa sờ lên cảm giác nguyên thạch, trong nội tâm xúc động thật lâu. Lần này hắn nhất định phải kiểm chế thiên phú của mình, che dấu thân phận chính mình là Hắc Ám Thần Tử.

Bất quá học viện dù sao cũng là trung lập thế lực, ở chỗ này biểu hiện được siêu việt ưu tú, có thể đạt được học viện ưu ái, đạt được càng nhiều tài nguyên. Mặc dù sẽ hơi hơi làm người khác chú ý, nhưng học viện sẽ trở thành mình bảo vệ, cho nên hắn muốn đánh cược một lần.

Nắm mắt lại, Dạ U lại cảm thấy Hắc Ám nguyên khí đối với chính mình thân mật, như ong đất ủa đến bên cạnh mình. Hắn tự tin mỉm cười, đem Hắc Ám nguyên khí đưa vào cảm giác nguyên thạch.

Mới hai ba giây, cảm giác nguyên thạch liền hình thành Hắc Ám chủng, để cho hiện trường một hồi xôn xao.

Lúc trước đi lên những tân sinh cảm ứng nguyên khí, tại cảm giác nguyên thạch hình thành nguyên chủng, nhanh nhất cũng phải mười giây, vậy mà có tân sinh có thể nhanh như vậy ngưng tụ ra Hắc Ám chủng, để cho bọn họ nhao nhao kinh dị.

Dạ U lập tức khiến cho lầu các trên mọi người chú ý, Viện trưởng Văn Anh thấy được hắn như thế mau lẹ tốc độ, không khỏi tán dương: "Cái này tân sinh có thể nhanh như vậy ngưng tụ ra Hắc Ám chủng, nói rõ hắn nguyên khí lực tương tác mạnh phi thường, xem ra thiên phú của hắn hẳn là rất cao, đáng để chúng ta chú ý một chút."

Hạ Vân Uyển đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Dạ U, lộ ra một tia ý vị thâm trường mỉm cười. Nàng trước nghe hộ vệ nói mình tam nữ nhi cùng một cái lạ lẫn thiếu niên cùng một chỗ, trong nội tâm kỳ thật có một tia không vui.

Dù sao mình tam nữ nhi quá mức nhu nhược đơn thuần, nàng lo lắng kinh nghiệm sống chưa nhiều nàng không cẩn thận bị người xa lạ lừa gạt.

Nhưng từ tình huống hiện tại xem ra, thiếu niên này thiên phú tựa hồ cũng không tệ lắm, bất quá vẫn là xa xa so ra kém chính mình tam nữ nhi, nàng cũng muốn xem hắn có thể đạt tới trình độ nào.

Phương Thanh sắc mặt có chút trầm trọng, vốn hắn cho là hắn thứ tử Phương Biện đã là ngoại trừ Hạ Thủy Nhu ưu tú nhất một cái.

Lúc trước ngưng tụ nguyên chi loại trên thời gian, Phương Biện là nhanh nhất một cái, bỏ ra 10 giây. Nhưng thấy được lạ lẫn tân sinh vậy mà so với Phương Biện còn muốn mau hơn rất nhiều, trong lòng của hắn mơ hồ bất an, cầu nguyện tân sinh thiên phú không muốn vượt qua Phương Biện.

Muốn biết rõ thiên phú khảo thí trước top 3 tân sinh cũng tìm được học viện trọng đại ban thưởng, đệ nhất danh có thể đạt được một cái thân pháp nguyên khí, tên thứ hai có thể đạt được một quyển nguyên thuật bí tịch, danh thứ ba thì đạt được 300 học phần.

Hắn chính là hi vọng Phương Biện có thể đạt được một quyển nguyên thuật bí tịch, tăng cường thực lực của mình. Mà một khi tân sinh này vượt qua Phương Biện, Phương Biện liền biến thành danh thứ ba, chỉ có thể đạt được học phần.

300 học phần hồi đoái không là cái gì đồ vật, thấp nhất hồi đoái vật phẩm đều muốn 500 học phần, cho nên 300 học phần với hắn mà nói là gân gà, còn không bằng chân thực đồ vật.

Một lát sau, Dạ U tại cảm giác nguyên thạch Hắc Ám chủng đã lột xác thành Hắc Ám mầm, xung quanh oanh động càng thêm tràn đầy, đối với đệ tử mà nói lại là một vòng khá lớn kích thích.

"Trời a, lại xuất hiện một cái hài lòng thiên phú, hơn nữa còn là thần bí nhất quý đệ Hắc Ám hệ, chúng ta Thanh Thành lại có thể xuất hiện một nhân vật như vậy!"

"Cái người này hình như không phải người của Thanh Thành chúng ta a, ta trước kia đều chưa từng gặp qua hắn!"

"Hắn ngưng tụ Hắc Ám mầm tốc độ cũng rất nhanh a, chỉ tốn bảy tám giây, chẳng lẽ hắn còn có thể tiếp tục ngưng tụ tiếp sao? Kia há không phải cũng là thiên phú ưu tú?"

...

Hơn nữa xung quanh rất nhiều nữ sinh thấy được khảo thí thiên phú Dạ U ăn mặc hắc y lãnh khốc bộ dáng soái khí, sớm đã biến thành một bộ dạng hoa si, nhao nhao vì hắn trợ uy.

"A, hắn không chỉ vóc người soái, hơn nữa thiên phú cũng không thấp bộ dáng, ta đều muốn bị hắn mê đảo!"

"Hắn ngưng tụ tốc độ thật nhanh a, đã ngưng tụ ra Hắc Ám mầm, vẫn còn tại ngưng tụ, nói rõ hắn có khả năng đạt tới thiên phú ưu tú a! Ta đều muốn cùng hắn kết hôn sinh tử "

"Soái ca, cố gắng lên a, tranh thủ vượt qua Phương Biện!"

...

Một khi các nữ sinh hoa si, sẽ không che đậy miệng, để cho sắc mặt của Phương Biện trở thành màu gan heo.

Trên tướng mạo không sánh bằng người này coi như xong, chẳng lẽ trên thiên phú cũng không sánh bằng? Trong lòng của hắn hung hăng cầu nguyện: Thiên phú không muốn vượt qua ta, không muốn —— vượt qua ta! ——

Mà ở lầu các trên Viện trưởng Vân Anh lộ ra một tia vui mừng ánh mắt, nói: "Cái này tân sinh hạt giống không sai a, đã ngưng tụ ra Hắc Ám mầm, đoán chừng có hi vọng trùng kích Hắc Ám thụ a!"

Hạ Vân Uyển lộ ra một cổ thoả mãn, xem ra chính mình tam nữ nhi kết giao soái thiếu niên thiên phú cũng xem là không tệ, kết giao bằng hữu cũng có thể, bất quá trên tâm tính nàng muốn âm thầm khảo sát một chút mới được.

Phương Thanh sắc mặt đã trở nên có chút âm trầm, hắn lo lắng sự tình khả năng muốn xuất hiện. Thế nhưng qua 10 giây, hắn lo lắng sự tình rốt cục đã trở thành sự thật.

Dạ U đã tại cảm giác nguyên thạch ngưng tụ ra Hắc Ám thụ, đã trở thành thiên phú ưu tú, để cho tất cả mọi người chấn kinh rồi.

"Trời a, hắn vậy mà thật sự ngưng tụ ra Hắc Ám thụ! Đã trở thành người thứ hai có thiên phú ưu tú, hơn nữa tốc độ ngưng tụ so với Phương Biện còn muốn mau hơn rất nhiều, hiện tại hắn đã là toàn trường đệ nhất!"

"Cái này người tốt như là một thân một mình tới tham gia báo danh tân sinh a, không có thế lực nào, đoán chừng phía trên người của đại gia tộc thấy được hắn như thế thiên phú, cũng nhịn không được đưa hắn mời vào nhà tộc a."

"Ta biết tân sinh này, buổi sáng hôm nay còn cùng tân sinh nữ thần Hạ Thủy Nhu đi cùng một chỗ, chẳng lẽ hấn đã chuẩn bị gia nhập Hạ gia sao?"

...

Tại những tân sinh vì Dạ U kinh người thiên phú tán thưởng, lúc trước vì Dạ U cố gắng lên trợ uy hoa si trở nên càng thêm điên cuồng, có chút nhịn không được muốn đi lên ôm hấn và tìm hấn đề tên.

Tại lầu các trên Viện trưởng Vân Anh nhịn không được kinh hi nói: "Thật tốt quá, tân sinh này quả nhiên lai lịch phi phàm, không có phụ lòng kỳ vọng của ta! Học viện chúng ta nhất định phải đối với hấn trọng điểm bồi dưỡng!"

Phương Thanh đã hơi e sợ khi thấy thiên phú của thiếu niên này cùng Phương Biện so sánh, mà hiện giờ đã trở thành sự thật, hấn cũng liền thả lỏng trong lòng một chút không khỏi, cam chịu số phận tiếp nhận.

Chờ hấn bình tĩnh, lại thấy được tộc trưởng gia tộc khác nhao nhao biểu thị muốn chiêu dụ thiếu niên này, nhất là Lôi gia tộc trưởng Lôi Hổ.

Lôi Hổ cảm giác được chán nản địa vị gia tộc, cấp thiết cần tân trợ thủ giúp tăng cường gia tộc hi vọng, ngày sau thoát khỏi Phương Thanh khổng chế cũng có khả năng. Hấn cũng nhịn không được muốn đem nữ nhi ruột của mình Lôi Hinh gả cho thiếu niên này, một mực buộc chặt hấn.

Phương Thanh cười lạnh một tiếng, chém đinh chặt sắt nói: "Thiếu niên này chúng ta Phương gia muốn, các người liền không cần tranh đoạt!" Nói xong, lộ ra một cổ ánh mắt sắc bén, coi rě các đại gia tộc Thanh Thành.

Các đại gia tộc lập tức trầm mặc lại, nhao nhao thở dài một hơi, bỏ qua tranh đoạt. Rốt cuộc Phương Thanh là Thanh Thành Thanh chủ, bọn họ đều bị hấn quán chế, không thể không nghe lệnh.

Hạ Vân Uyển thấy được giữa bọn họ tranh đoạt có chút buồn cười, phía dưới thiếu niên cũng còn không có mở miệng, bọn họ những cái này tộc trưởng ngược lại là trước tranh đoạt đi lên, liền mặt mũi của Viện trưởng Vân Anh cũng không để ý.

Quả nhiên, Viện trưởng Vân Anh không giận tự uy, lạnh lùng nói: "Được rồi, thiếu niên này trước lúc tốt nghiệp đều là người học viện chúng ta, Phương Thanh người bây giờ cũng không cần tranh đoạt!"

Phương Thanh nhìn thấy Vân Anh sắc mặt giận dữ, rốt cục bình tĩnh trở lại: "Vâng, Viện trưởng!"

.....

Đồng thời, ở giữa sân Phương Biện đã tức giận đến sắp học máu, thiên phú của Dạ U cùng hấn đã hơn một chút, đã trở thành thứ nhất toàn trường, như vậy hấn trở thành danh thứ ba đã là chuyện tất nhiên.

Hấn trong lòng hung hăng thề: Ta tướng mạo không sánh bằng người, thiên phú cũng không sánh bằng người, thế nhưng thế lực của ta lại lớn hơn người nhiều, sớm muộn gì ta sẽ tìm được cơ hội hung hăng chinh chết người!

Mà nữ nhi của Lôi gia Lôi Hinh thấy được trên bệ đá hắc y thiếu niên suất khí mê người bộ dáng, không khỏi có chút âm thầm si say.

Nàng không nghĩ tới tại Thanh Thành rõ ràng còn có người so với Phương gia song tử càng thêm ưu tú tồn tại, kiêu ngạo thật mạnh nàng luôn luôn không phục nam nhân, hiện tại lại không thán phục không được.

Bất quá nghĩ lại, lòng nàng có chút âm đạm. Nàng đã cùng Phương Vân đính hôn ước, bằng không gả cho thiếu niên này thoát ly Phương Vân có lẽ cũng là lựa chọn không tệ a!

...

Mọi người ở đây nhao nhao chấn kinh, đột nhiên phát hiện trước mặt Dạ U cảm giác nguyên thạch Hắc Âm thụ vậy mà tại đỉnh khai ra một đóa nhỏ nhắn xinh xắn Hắc Âm hoa, nhao nhao tròn mắt miệng ngây người, toàn trường tạm thời trở nên hoàn toàn yên tĩnh.

Một lát sau, toàn trường lập tức như sấm oanh động lên ——

"Trời ạ, hấn vậy mà —— vậy mà kết xuất Hắc Âm hoa, cái này đã là thiên phú thiên tài a, ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy!"

"Thiên phú của hấn đã hoàn toàn vượt qua Phương Biện, cái này tất cả thế lực lớn nhất định sẽ không tiếc giá nào đoạt hấn, có trò hay nhìn rồi-!"

"Bất quá hấn dù sao cũng là tân sinh a, như vậy nghịch thiên tân sinh nhất định sẽ đạt được học viện trọng điểm bồi dưỡng, học viện là sẽ không cho phép thế lực khác tranh đoạt hấn được!"

...

Chính như theo như lời bọn họ, lầu các trên tất cả thế lực lớn thấy được Dạ U kinh người thiên phú, đã nhao nhao đỏ mắt.

Đây chính là vô cùng hiếm thấy thiên tài a, vậy mà sẽ xuất hiện tại Thanh Thành địa phương nhỏ bé. Một khi chiêu dụ được thiên tài, trọng điểm bồi

đường, gia tộc này thực lực nhất định có hi vọng phát triển không ngừng, thậm chí có thể sánh vai Vương thành thế lực.

Phương Thanh sắc mặt kích động, đã không so đo lúc trước được mất. Gia tộc của hắn tuy ưu tú, nhưng một mực không có xuất hiện qua một thiên tài. Bây giờ nhìn đến một cái sống sờ sờ thiên tài trước mắt hắn, hắn hận không thể xông lên trước đem hắn thu làm nghĩa tử.

Bất quá gia tộc khác cũng nhao nhao ồn ào, thậm chí không tiếc gả nữ nhi hoặc là dốc hết gia sản hướng Dạ U đuổi ra cảnh ô-liu, để cho Phương Thanh trong mắt màu sắc trang nhã lóe lên: Xuất hiện một thiên tài, những gia tộc này rốt cục không tiếc cùng hắn vạch mặt.

Nhất là Lôi gia, đã không tiếc xé bỏ hôn ước, gào thét lớn muốn đem nữ nhi ruột thịt của hắn gả cho Dạ U, để cho Phương Thanh tức giận đến có chút sắc mặt run rẩy.

Rốt cuộc bọn họ chỉ là trên miệng định ra hôn ước, Lôi Hồ một mực thấy tại Phương gia thế lực mới một mực khúm núm. Hiện tại xuất hiện một thiên tài, rốt cục để cho Lôi Hồ lộ ra nguyên hình.

Ngay tại thời điểm các đại gia tộc làm cho túi bụi, Hạ Vân Uyển mỉm cười chặn ngang nói: "Chúng ta Hạ gia cũng có ý chiêu dụ thiếu niên này, không biết các ngươi có thể buông tha cho?"

Các đại gia tộc lập tức có chút im miệng không nói gì, không nghĩ tới xuất hiện tên thiên tài này, vậy mà để cho thế lực khổng lồ Hạ gia cũng phát lên chiêu dụ chi tâm.

Bọn họ có thể vạch mặt đắc tội Phương Thanh, nhưng tuyệt đối không thể đắc tội Hạ gia, cho nên không thể không trầm mặc xuống.

Phương Thanh phẫn nộ, nhưng không thể không bình phục nộ khí, hắn Thành chủ này đồng dạng không thể đắc tội Hạ gia! Phương Thanh mặt lộ vẻ giận dữ đối với Hạ Vân Uyển chất vấn: "Các ngươi Hạ gia đã có ba cái nữ nhi, mỗi cái là thiên tài, chẳng lẽ không thể đem một thiên tài lưu cho chúng ta Thanh Thành sao?"

Hạ Vân Uyển cười lạnh một chút, lưu cho Thanh Thành còn không bằng nói lưu cho các ngươi Phương gia. Nàng nghiêm mặt giải thích: "Thiên tài ai cũng sẽ không ngại nhiều a! Ta ba cái nữ nhi tuy đều là thiên tài, nhưng rốt cuộc đều là nữ lưu, rất khó tiếp quản Hạ gia. Nếu như gả thiếu niên này chịu gia nhập chúng ta Hạ gia, ta liền nguyện ý đem ba cái nữ nhi tùy ý một cái gả cho hắn, làm chúng ta Hạ gia tiếp nhiệm người nối nghiệp!"

Lầu các trên tất cả mọi người kinh sợ ngây người, không nghĩ tới Hạ gia vì chiêu dụ thiếu niên này, cư nhiên có thể ném ra lớn như vậy cảnh ô-liu!

Muốn biết rõ Hạ gia thế nhưng là tại U Châu Vương thành Vân Thiên thành, là Vương thành tứ đại gia tộc mạnh nhất, thế lực xa xa không phải Thanh Thành thế lực có khả năng so sánh.

Hơn nữa Hạ gia sinh ý trải rộng U Châu, tài nguyên phong phú, một khi thiếu niên này tiến nhập Hạ gia, trở thành người nối nghiệp, sẽ đạt được vô tận tài nguyên bồi dưỡng.

Càng đừng đề cập Hạ gia ba cái thiên kim mỗi cái quốc sắc Thiên Hương, cười tùy ý một cái, đều tiền đồ vô lượng, nét mặt xuân quang.

Viện trưởng Vân Anh thấy Hạ Vân Uyển vậy mà cũng nhúng tay vào, biết hoành không xuất hiện một thiên tài ý nghĩa, đã vô pháp ngăn cản bọn họ tranh đoạt dục vọng, không thể không sốt ruột ho nhẹ một tiếng ngắt lời bọn họ.

Hắn có chút tức giận đối với người ở chỗ này đề nghị: "Được rồi, các ngươi ở chỗ này tranh đoạt tới tranh đoạt đi cũng không có ý nghĩa, còn không bằng hỏi một chút ý nguyện vị thiếu niên thiên tài này. Hắn nguyện ý gia nhập kia một nhà, để cho hắn gia nhập kia một nhà, bất quá hắn phải tại học viện học tập, thăng đến tốt nghiệp mới thôi!"

Mọi người thấy Viện trưởng đề nghị vô cùng hợp lý, liền không thể không im lặng. Rốt cuộc nơi này là Thanh Linh Học Viện địa bàn, bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều phải cho hắn một cái mặt mũi, bất quá trong thâm tâm đều tại tính toán như thế nào chiêu dụ vị thiếu niên thiên tài này...

Dạ U thấy cảm giác nguyên thạch khai ra Hắc Ám hoa, liền mở mắt, đỉnh chỉ thấu nhập. Hiện tại hắn triển lộ ra thiên phú là thiên tài cấp bậc, hắn là có thể khiến cho học viện coi trọng a.

Bất quá hắn không nghĩ tới, chính mình triển lộ ra thiên phú thiên tài lực ảnh hưởng tại Thanh Thành địa phương nhỏ bé sẽ lớn như vậy!

Phóng tầm mắt nhìn lại, toàn trường người đều tại vì hắn hoan hô, tiếng vỗ tay như sấm bài sơn đảo hải, hình thành kịch liệt sóng âm. Các nữ sinh hoa si đã không để ý đến hình tượng thét lên, hô to lấy "Soái ca, ta yêu ngươi——". Cuồng đưa mị nhãn.

Thấy được vạn chúng chú mục Dạ U, tâm tình của Hạ Thủy Nhu đã nguỵ vị tạp trần. Vốn nàng chỉ là đối với Dạ U anh tuấn mê người tưởng mạo sản sinh một tia hảo cảm, luôn luôn nhu nhược xấu hổ nàng liền cố lấy dũng khí tới gần hắn, kết giao bằng hữu.

Không nghĩ tới bằng hữu của nàng thiên phú vậy mà cũng bất phàm, cùng nàng đồng dạng là thiên phú thiên tài.

Nàng bỗng nhiên cảm giác có chút không biết làm sao, đối với hắn hảo cảm càng thêm nồng đậm, sản sinh một tia thiếu nữ luyến tâm.

Khuôn mặt nàng nổi lên động lòng người ửng đỏ, giống như phát sốt, nội tâm đập bịch bịch, bắt đầu nghĩ ngợi lung tung: Chính mình làm thế nào đây? Chẳng lẽ đối với hắn vừa gặp đã thương? ...

Mà Lôi Hinh thấy được Dạ U, hâm mộ hẳn rồi lại có một tia đáng ghét. Hâm mộ chính là hân ưu tú như thế mê người, đáng ghét là người như vậy chính mình cần bản trời cao.

Ngoại trừ đối với Dạ U có hảo cảm, tự nhiên cũng có địch ý. Nhất là Phương gia ở đây hai đứa con trai, Phương Biện nhìn nhìn Dạ U kinh người thiên phú, đã hận đến nghiêng răng nghiêng lợi: Là hắn, chính là hắn, làm hại chính mình chỉ có thể đạt được danh thứ ba, mất đi đạt được nguyên thuật bí tịch cơ hội.

Tiếp tục như vậy không chỉ phụ thân của hắn xem thường hắn, hơn nữa tất cả mọi người tiêu điểm cũng sẽ không tập trung ở hắn, để cho hắn trở thành Dạ U phụ gia, hắn yêu thích nữ thần Hạ Thủy Nhu cũng sẽ đầu nhập Dạ U ôm ấp hoài bão.

Cho nên hắn phải tại tên thiên tài trước lúc tiến bộ lên khiến cho chết non, Phương Biện trong ánh mắt lộ ra một cổ ngoan sát.

Mà khán phòng lão sinh Phương Vân nhìn nhìn Dạ U cảm thấy một tia ghen ghét cùng uy hiếp, hắn hiện tại thế nhưng là Thanh Linh Học Viện lão sinh bên trong bá chủ, đạt được học viện tối đa tài nguyên.

Một khi tiến nhập một thiên tài, sẽ uy hiếp địa vị như mặt trời ban trưa của hắn. Hạ gia Hạ Thủy Nhu hắn không dám chọc, cho nên hắn âm thầm tính toán ngày sau có muốn hay không chinh chiến không biết trời cao đất rộng thiên tài.

Thẩm Vũ trông thấy Dạ U mở mắt, cảm giác nguyên thạch hình thành Hắc Ám hoa, kinh hi công bố: "Số 90, Hắc Ám hệ, thiên phú thiên tài!"

Dạ U bình tĩnh mà đi xuống bệ đá, ở đây tiếng hoan hô để cho lỗ tai của hắn đều có điểm bị chấn động.

Thẩm Vũ thỉnh hắn đứng ở bệ đá bên trái, hắn lập tức chịu bên trái một ít có thiên phú tân sinh nóng rực nhìn chăm chú cùng hoan nghênh. Phương Biện tự nhiên sẽ không hoan nghênh hắn, hừ lạnh một tiếng, bỏ qua hắn.

Kế tiếp, Thẩm Vũ bắt đầu: "91, lên đài khảo thí thiên phú!"

Hạ Thủy Nhu cuối cùng từ trong lúc miên man suy nghĩ tỉnh táo lại, nhìn nhìn bệ đá bên trái hăng hái Dạ U, trên mặt ý xấu hổ càng thêm nồng đậm, để cho xung quanh rất nhiều người mê say.

Nàng nhẹ nhàng bước liên tục, ôn nhu như nước, mỹ lệ như vẽ, đưa tới rất nhiều nam học viên chú ý. Tại tiếng hoan hô, nàng chậm rãi đi đến bệ đá, nhẹ nhắm mắt lại, bắt đầu khảo thí thiên phú...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Lộn xộn chiêu dụ sinh

Theo thời gian trôi qua, trước mặt Hạ Thủy Nhu cảm giác nguyên thạch kết xuất lam sắc thủy chủng, bỏ ra năm sáu giây thời gian, khiến cho từng đợt thần phục.

"Vị mỹ nữ tân sinh ôn nhu như nước kia quả nhiên thiên phú của nàng liền là Thủy hệ."

"Nhìn nàng ngưng kết thủy chủng tốc độ chỉ so với lúc trước tân sinh chậm một chút, có thể thấy nàng nguyên khí lực tương tác cũng không thấp!"

"Chẳng những vóc người đẹp, hơn nữa thiên phú thoát nhìn cũng không thấp, ta có chút mỏi mắt mong chờ!"

Về sau qua bảy tám giây, Thủy chủng bắt đầu nảy mầm, thiên phú của Hạ Thủy Nhu biến thành hải long. Tiếp qua 10 giây, Thủy mầm khỏe mạnh trưởng thành làm thủy thụ, hiện trường một hồi oanh động.

"Trời ạ, cư nhiên biến thành thiên phú ưu tú, vị mỹ nữ kia tân sinh thâm tàng bất lộ a!"

"Còn tưởng rằng tân sinh trong liên Phương Biện một cái thiên phú ưu tú, không nghĩ tới lại xuất hiện thêm một cái!"

"Không đúng, nàng vẫn còn ở ngưng tụ, không thể nào, chẳng lẽ lại muốn xuất hiện một thiên phú thiên tài?"

Tại không biết rõ tình hình mọi người nhao nhao ngờ vực vô căn cứ, qua mười lăm giây, Hạ Thủy Nhu rốt cục để cho thủy thụ khai ra một đóa trong sáng tinh lặng Thủy hoa, người ở chỗ này lần nữa điên cuồng lên.

"Cư nhiên lại xuất hiện một thiên phú thiên tài, sao ta không thấy lóa mắt rồi à!"

"Vị mỹ nữ tân sinh quả nhiên là nữ thần a, ta yêu mến nàng!"

"Bất quá đáng tiếc, nàng ngưng kết tốc độ so với tân sinh trước chậm một chút, hơn nữa Hắc Ám hệ mạnh hơn Thủy hệ, nàng chỉ có thể đành phải đệ nhị a!"

Tại Thâm Vũ tuyên bố Hạ Thủy Nhu vì Thủy hệ thiên phú thiên tài, rất nhiều nam sinh bắt đầu gào lên: "Nữ thần! Nữ thần! Ta yêu ngươi! Nữ thần ——", nghe được Hạ Thủy Nhu một hồi mặt đỏ tới mang tai.

Các nữ sinh thấy được nam sinh như thế vì Hạ Thủy Nhu hoan hô, không khỏi hâm mộ ghen ghét. Đáng tiếc luận tướng mạo, luận thiên phú, các nàng cũng không sánh bằng Hạ Thủy Nhu, chỉ có thể âm thầm oán.

Người lâu các trên đã được Hạ Vân Uyển thông báo qua, sớm đã đối với thiên phú của Hạ Thủy Nhu cảm kích, cho nên không có kích động như vậy. Hạ Thủy Nhu rốt cuộc thuộc về Vương thành của Hạ gia, gia tộc của Thanh Thành tự nhiên sẽ không đi tranh đoạt.

Bất quá Viện trưởng ngược lại thật là cao hứng, vỗ tay tán thán nói: "Được, được, được! Không nghĩ tới tại Thanh Thành địa phương nhỏ bé lại có thể xuất hiện hai cái thiên tài, để cho học viện chúng ta ve vãng a, học viện chắc chắn trọng điểm bồi dưỡng bọn họ!"

Hạ Vân Uyển mỉm cười một chút, nhà mình ba cái nữ nhi đều là thiên phú thiên tài, tự nhiên để cho nàng cảm thấy rất tự hào.

Nàng sợ dĩ ễ cho Hạ Thủy Nhu báo danh Thanh Linh Học Viện, một phương diện nàng cùng Viện trưởng Vân Anh là bạn cũ, Thanh Linh Học Viện đối với Vương thành Vân Thiên Học Viện, cạnh tranh sẽ không như vậy kịch liệt, Hạ Thủy Nhu có thể đạt được càng nhiều tài nguyên.

Một phương diện khác Hạ Thủy Nhu tính tình đơn thuần, kinh nghiệm sống chưa nhiều, không thể thoát cái thừa nhận áp lực cực lớn, Thanh Linh Học Viện vừa vặn có thể cho nàng tu thân dưỡng tính, chậm rãi bồi dưỡng lớn lên.

Tại Hạ Thủy Nhu, ngược lại là không có xuất hiện thiên phú ưu tú tân sinh, bất quá ngược lại là lại xuất hiện một cái hài lòng thiên phú. Hắn là số 101 tân sinh, tên là Hoàng Hậu, một người nam sinh cao lớn, chất phác làn da màu rám nắng, thiên phú là Thổ hệ.

Đội tất cả tân sinh khảo thí thiên phú hoàn tất, lâu các trên Viện trưởng Vân Anh đứng lên, đi tới lầu các lan can, uy nghiêm quát: "Được rồi, mọi người thỉnh yên lặng xuống, hãy nghe ta nói mấy câu!"

Thấy Viện trưởng Vân Anh lên tiếng, tất cả mọi người lập tức lặng ngắt như tờ, tĩnh như bình hồ.

Viện trưởng liền tuyên bố: "Thật cao hứng lần này tân sinh thiên phú khảo thí có thể xuất hiện nhiều như vậy ưu tú, nhất là xuất hiện hai cái thiên phú thiên tài. Trăm năm qua vẫn là lần đầu tiên xuất hiện loại này hiếm hoi, để cho học viện chúng ta thực lực phát triển không ngừng, như vậy để cho chúng ta tới nhận thức những cái này có thiên phú tân sinh!"

Viện trưởng gật đầu đối với Thâm Vũ ý bảo, Thâm Vũ hiểu ý, liền đọc lên danh sách có thiên phú tân sinh.

"Số 1, Tiền Đồ, Kim Hệ, Phổ thông thiên phú."

...

"Số 35, Thiết Thành, Hỏa hệ, hài lòng thiên phú."

...

"Số 63, Lôi Hình, Lôi hệ, hài lòng thiên phú."

...

"Số 72, Phương Biện, Mộc Hệ, thiên phú ưu tú."

...

"Số 90, Dạ U, Hắc Ám hệ, thiên phú thiên tài."

"Số 91, Hạ Thủy Nhu, Thủy hệ, thiên phú thiên tài."

...

"Số 101, Hoàng Hậu, Thổ hệ, hài lòng thiên phú."

...

Lúc Thẩm Vũ đọc xong tất cả danh sách, người ở chỗ này rốt cục toàn bộ nhận thức thiên phú tân sinh, tổng cộng có 54 người.

Về phần những cái kia không có thiên phú tân sinh, nhao nhao sinh lòng âm đạm. Bọn họ với tư cách là sự thất bại ấy, liền đây số cùng danh tự cũng không có bị đọc lên, trực tiếp bị loại bỏ.

Tại Thẩm Vũ ý bảo, những cái này bị loại bỏ hơn phân nửa tân sinh liền rời đi quảng trường, khán phòng trên các gia trưởng nhao nhao mang theo nhi tử rời đi.

Bọn họ hao phí một số tiền lớn, toàn bộ nước dãi là khoai, sự thất bại ấy chỉ có thể trở thành người khác trò cười.

Lưu lại phần lớn những tân sinh thì hoan hô tung tăng như chim sẻ, bọn họ có thể tu hành, hơn nữa trở thành vạn chúng chú mục đối tượng, nhất thời rất cảm thấy vinh hạnh.

Viện trưởng Vân Anh lắng lại dưới những tân sinh tâm tình hưng phấn, mỉm cười nói: "Hoan nghênh các vị tân sinh gia nhập chúng ta Thanh Linh Học Viện, kế tiếp ta còn muốn tuyên bố một sự kiện, đó chính là thiên phú khảo thí trước top 3 có thể đạt được học viện chúng ta trao tặng phong phú ban thưởng."

Ở đây người không biết chuyện một hồi xôn xao, không nghĩ tới thiên phú khảo thí lại vẫn sẽ có ban thưởng, bọn họ không khỏi nhao nhao hiếu kỳ ban thưởng sẽ là cái gì.

"Đệ nhất danh, Dạ U, đạt được thân pháp nguyên khí Âm Hành Ngoa!"

"Tên thứ hai, Hạ Thủy Nhu, đạt được Thủy Kính Thuật nguyên thuật bí tịch!"

"Danh thứ ba, Phương Biện, đạt được học viện trao tặng 300 học phần!"

Đại Viện trưởng tuyên bố xong, Thẩm Vũ liền phân phát cho ba người ban thưởng. Dạ U cùng Hạ Thủy Nhu liên tiếp lộ ra sắc mặt vui mừng, đem ban thưởng thu hồi. Chỉ có Phương Biện đạt được một cái 300 điểm tích lũy, một hồi không cam lòng.

Không có đạt được ban thưởng rất nhiều tân sinh nhao nhao ảo não, thiên phú của mình làm sao lại kém cỏi như vậy? Bất quá ở đây đám lão sinh ngược lại là biểu tình không đồng nhất, có chúc phúc, có ghen ghét, có hâm mộ...

Viện trưởng lập tức tuyên bố tân sinh thiên phú khảo thí chính thức chấm dứt, tân sinh lưu lại, những người khác toàn bộ tản đi. Lão sinh, nhóm Nguyên Sur cùng các gia trưởng liền lần lượt rời đi khán phòng, để cho nơi này vắng lặng đi không ít.

Lâu các trên mọi người lập tức nhao nhao xuống lầu, đi tới những tân sinh trước mặt, Dạ U thoáng cái trở thành ở đây tiêu điểm của mọi người, Thanh Thành đại gia tộc các tộc trưởng hướng hân nếm ra cảnh ô-lu.

"Dạ U, tới chúng ta Hứa gia a, chúng ta Hứa gia vừa lúc là Hắc Âm hệ, có thể cung cấp cho ngươi rất nhiều tương ứng tài nguyên!"

"Hay là tới chúng ta Phạm gia a, chúng ta Phạm gia có thể vì ngươi cung cấp đại lượng tài nguyên, Hắc Âm hệ nguyên đan, nguyên thuật cùng nguyên khí, cần cái gì có cái đó!"

"Tới chúng ta Hà gia tốt nhất, ngươi muốn ít nhiều cái mỹ nữ cũng có thể a, còn có thể cho ngươi hải lượng tài nguyên!"

Lôi Hồ thấy tộc khác dài nhao nhao hấp dẫn Dạ U, sốt ruột phía dưới hét lớn một tiếng, giọng nói như chuông đồng nói: "Dạ U, gia nhập chúng ta Lôi gia a, Lôi gia có thể đem hết thủy tài nguyên cung cấp cho ngươi, thậm chí đem nữ nhi của ta Lôi Hinh gả cho ngươi cũng chưa hẳn không thể. Nếu như ngươi không thích nàng, thu nàng làm âm giường thị nữ cũng có thể a!"

Người ở chỗ này tất cả đều đối với lời của Lôi Hồ kinh sợ ngây người, Lôi Hồ vì lôi kéo Dạ U, liền da mặt cũng không muốn.

Lôi Hinh nghe được phụ thân của mình nói ra những lời này, tức giận đến sắc mặt trắng đến đỏ bừng, như chín mọng cà chua.

Nàng có chút nổi giận dưng dưng gắt gỏng: "Cha, ngươi sao có thể nói ra những lời này? Ngươi cũng còn không hỏi qua ý kiến của ta! Người ta —— người ta mới không thích hắn đó!"

Lôi Hồ thấy được Lôi Hinh sắc mặt đỏ bừng khả ái mê người bộ dáng, chẳng biết xấu hổ nói: "Hinh Nhi, nhìn xem sắc mặt của ngươi đều biến đỏ lên, còn nói không thích hắn! Ngươi xem hắn lớn anh tuấn mê người, lại là thiên phú thiên tài, hai người các ngươi có thể nói là trai tài gái sắc, trời đất tạo nên một đôi! Dạ U, ngươi thấy đúng không!"

Thấy được Lôi Hồ nóng rực mặt quang, Dạ U trực tiếp bó tay rồi. Hắn đang muốn bện ngôn ngữ cự tuyệt, nhưng không ngờ Phương Thanh chặn ngang một cước, nhìn hằm hằm Lôi Hồ nói: "Lôi Hồ! Ngươi đừng quên con gái của ngươi Lôi Hinh cùng nhà ta Phương Văn có hôn ước, ngươi nghĩ qua câu rút ván sao?"

Lôi Hồ mở to hai mắt vô tội nói: "Chuyện tình khi nào? Ta như thế nào không biết?"

Phương Thanh tức giận đến toàn thân run rẩy, hân hân cuộc hiểu rõ Lôi Hồ vì chiêu dụ Dạ U, đã không tiếc cùng hắn vạch mặt, không biết xấu hổ tiến hành đến cùng, rốt cuộc trên miệng hôn ước hắn vừa vận có thể đối ý.

Phương Thanh bình phục dưới nộ khí, cũng hướng Dạ U ném ra cảnh ô-liu, có chứa điểm mệnh lệnh uy nghiêm nói: "Dạ U, ngươi tốt nhất gia nhập chúng ta Phương gia. Chúng ta Phương gia tại Thanh Thành như mặt trời ban trưa, tài nguyên không phải cái khác Thanh Thành gia tộc có khả năng so sánh. Ta sẽ đem ngươi thu làm nghĩa tử, toàn lực bồi dưỡng ngươi!"

Phương Biện nghe được phụ thân của mình vậy mà cũng phải chiêu dụ Dạ U, tức giận đến hô to gọi nhỏ nói: "Phụ thân, ngươi sao có thể thu ngoại nhân với tư cách là nghĩa tử của ngươi? Hẳn loại người này vừa nhìn chính là rắp tâm hại người, ngàn vạn không muốn chiêu hắn đi vào a!"

Phương Thanh phần nộ tát Phương Biện một chưởng, quát: "Câm miệng! Ngươi không nên thân gia hóa, suốt ngày gây chuyện thị phi, cũng phải làm cho ta tới giúp ngươi chùi dốt. Người ta là thiên tài, mà ngươi chính là cái phế vật, cho ta cắt qua một bên!"

Phương Biện bị đánh được mất nỏ đom đóm, nhìn về phía Dạ U ánh mắt càng ngày càng oán độc. Phụ thân của hắn chưa từng có như vậy dùng sức đánh qua hắn, hơn nữa vậy mà vì chiêu dụ người này lại mắng hắn.

Từ khi người này xuất hiện, chính mình hết thảy đều trở nên không thuận lợi. Chẳng những hãm mộ nữ thần Hạ Thủy Nhu bị đối phương câu dẫn, hơn nữa luôn luôn sủng ái phụ thân của mình vậy mà lạnh lùng hắn, tướng mạo, thiên phú cũng không sánh bằng người ta. Ngươi nói, hắn có thể nào không hận?

Dạ U bỗng nhiên cảm giác được Phương Biện sát khí, hơn nữa sát khí càng lúc càng nồng nặc, để cho hắn không khỏi đáy lòng trầm xuống.

Nhìn bộ dáng Phương Biện rõ ràng hận đến muốn đẩy hắn vào chỗ chết, về sau hắn cần cẩn thận một chút.

Bất quá như vậy cũng làm cho lòng hắn sinh nộ khí: Người không phạm ta ta không phạm người, người nếu chọc ta thì ta cũng phải chọc người, nếu như Phương Biện gây bất lợi cho hắn, hắn không ngại để cho hắn trả giá to lớn.

Bất quá trước đó còn muốn trở thành nguyên tu, đề cao mình thực lực mới được, bằng không hết thảy đều là nói suông.

Thanh Thành các tộc trưởng phát hiện Dạ U trầm mặc không nói, nhao nhao bắt đầu lo lắng: Chẳng lẽ điều kiện của mình chưa đủ hấp dẫn tên thiên tài này sao?

Thời điểm này một mực trầm mặc Hạ Vân Uyển rốt cục mở miệng, mỉm cười nói: "Dạ U, gia nhập Thanh Thành tiểu thế lực còn không bằng gia nhập chúng ta Hạ gia. Chúng ta Hạ gia đại nghiệp, sinh ý trải rộng U Châu, là Vương thành Vân Thiên thành tứ đại gia tộc lớn nhất, thiên tài địa bảo có thể nói cần cái gì có cái đó."

Thanh Thành các tộc trưởng trông thấy Hạ gia Hạ Vân Uyển xuất thủ chiêu dụ Dạ U, liền hiểu hết hi vọng, nhao nhao thở dài một tiếng, không thể không buông tha cho.

Dạ U không nghĩ tới chính mình lại được hoan nghênh, chỉ là thiên phú thiên tài để cho bọn họ bất kể giá lớn chiêu dụ chính mình. Nếu như mình triển lộ ra thiên phú thần tử, bọn họ lại nên là phản ứng gì? Đoán chừng đều muốn quý xuống cầu khẩn chính mình rồi a.

Hạ Vân Uyển lại ném ra một cái nặng cân tin tức: "Nếu như ngươi gia nhập chúng ta Hạ gia, ta có thể đem ba cái nữ nhi tùy ý một cái gả cho ngươi, để cho ngươi trở thành Hạ gia tiếp nhiệm người nối nghiệp. Nữ nhi của ta mỗi cái đều là quốc sắc thiên hương mỹ nữ, ngươi có thể cân nhắc một chút a!"

Nói xong, Hạ Vân Uyển nhìn về phía Dạ U trừng mắt nhìn, tràn ngập thành thực mê người phong tình.

Hạ Thủy Nhu nghe được nẫu thân nói như vậy, trên mặt ửng đỏ say đến mười phần thâm trầm, thẹn thùng gắt giọng: "Nương, ngươi sao có thể ăn nói bậy bạ thế này? Chúng ta —— chúng ta bây giờ tuổi tác còn nhỏ, sớm như vậy đính hôn không tốt lắm đâu!"

Hạ Vân Uyển thấy được chính mình tiểu nữ nhi bộ dạng này ngượng ngùng biểu tình, kinh ngạc nói: "Thủy Nhu, ngươi sẽ không cũng thích hắn a?"

Hạ Thủy Nhu ý xấu hổ càng thêm nồng đậm, về góc áo nhỏ giọng nói: "Ta —— ta chỉ là đối với hắn có một chút hảo cảm á!"

Hạ Vân Uyển không khỏi cảm giác có chút đau đầu, nàng không nghĩ tới chính mình tiểu nữ nhi lại có thể đối với người ta vừa thấy đã yêu. Bất quá về sau nàng lại bình thường trở lại, như vậy cũng tốt, đem mình tiểu nữ nhi gả cho hắn cũng coi như tình đầu ý hợp.

Nàng ngược lại đối với Dạ U khuyên nhủ: "Dạ U, không biết ý của ngươi như nào?"

Ở đây tân sinh tất cả đều đối với Dạ U lộ ra hãm mộ ghen ghét biểu tình, để cho hắn không khỏi không cười khổ. Chính mình chỉ bất quá triển lộ ra thiên phú thiên tài, làm sao lại rước lấy phiền toái nhiều như vậy?

Bất quá hắn minh bạch chính mình trước mắt không nên gia nhập bất kỳ thế lực nào, bằng không sớm muộn bại lộ bí mật của mình. Hắn bây giờ còn rất nhỏ yếu, cần học viện bảo hộ cùng bồi dưỡng, để mình lớn lên.

Hơn nữa gia nhập thế lực nhất định sẽ có rất nhiều trói buộc, bọn họ sẽ cung cấp cho mình tài nguyên, chính mình nhất định phải trả tương ứng giá lớn.

Cho nên Dạ U suy đi nghĩ lại, liền uyển chuyển cự tuyệt: "Ta hiện tại không muốn gia nhập bất kỳ thế lực nào, chỉ muốn tại trong học viện hảo hảo lớn lên. Nếu quả thật muốn gia nhập cái gì thế lực, ta sẽ chờ tốt nghiệp sau này hãy nói a!"

Thanh Thành các tộc trưởng thấy Dạ U trả lời như vậy, nhao nhao thoải mái, xem ra bọn họ vẫn có một tia hi vọng. Bọn họ nhất nhất hướng Dạ U lấy lòng, liền rời đi.

Hạ Vân Uyển tự tiểu phi tiểu nhìn Dạ U liếc một cái, liền cũng rời đi. Lôi Hinh cùng Hạ Thủy Nhu trong ánh mắt lần lượt lộ ra một cổ ảm đạm, các nàng nội tâm kỳ thật đều có điểm hi vọng Dạ U đáp ứng nhà các nàng yêu cầu.

Viện trưởng Vân Anh nghe được Dạ U trả lời, nhất vui mừng, vỗ vỗ bờ vai của hắn, tán dương nói: "Vậy mới tốt chứ, Dạ U, hiện tại ngươi thật sự không nên gia nhập bất kỳ thế lực nào, về sau học viện sẽ là nhà của ngươi! Có ta ở đây, sẽ không để cho bất luận kẻ nào khi phụ ngươi!"

Dạ U cảm giác được một tia ấm áp, cảm ơn nói: "Cảm ơn Viện trưởng!"

Về sau Viện trưởng liền bình tĩnh vui sướng tâm tình, mỉm cười nói: "Hoan nghênh các vị tân sinh gia nhập vào Thanh Linh Học Viện, học viện chúng ta cung cấp cho các ngươi tu tiên tri thức, cung cấp cho các ngươi tài nguyên. Các ngươi biểu hiện được siêu việt ưu tú, sẽ đạt được càng nhiều tài nguyên. Cho nên, cố gắng lên a!"

Những tân sinh đồng thanh nói: "Vâng, Viện trưởng! Chúng ta hội cố gắng hết sức!"

Viện trưởng vui mừng nhìn những tân sinh liếc một cái, đối với còn không có rời đi Thẩm Vũ nói: "Thẩm Vũ Nguyên Sur, ngươi mang những tân sinh đi tân sinh viện, Dạ U cùng Hạ Thủy Nhu lưu lại!"

Thẩm Vũ hiểu ý, liền dẫn lĩnh những tân sinh khác rời đi. Những tân sinh khác phần lớn hâm mộ mà nhìn hai người, liền lần lượt rời đi, lưu lại hai người, không biết Viện trưởng có cái gì phân phó...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7: Tân sinh nhập học

Đội những người khác bỏ đi, Viện trưởng Vân Anh hòa ái đối với hai người nói: "Hai người các ngươi là trăm năm lần đầu tiên xuất hiện hai cái thiên phú thiên tài tân sinh, là học viện chúng ta hi vọng. Vì các ngươi phát triển được càng thêm trác tuyệt, bởi vậy ta lên lút sẽ cho các ngươi vượt mức ban thưởng!"

Hai người nhìn nhau mừng rỡ cười cười, không nghĩ tới rõ ràng còn có vượt mức ban thưởng, để cho bọn họ không khỏi sinh lòng chờ mong.

Viện trưởng từ trong túi trữ vật lấy ra hai hạt sáng bóng bạch sắc linh đan, mang theo ba mảnh xanh nhạt văn tuyến, mùi thơm ngát nồng đậm, làm hai người không khỏi say mê.

Hạ Thủy Nhu hiển nhiên gặp qua loại này đan dược dịch, che cái miệng anh đào nhỏ nhắn duyên dáng nói: "Đây là tam vân Khai Nguyên đan a, một khóa liền giá trị 100 vạn tiền đồng tệ, Viện trưởng ngươi thật sự muốn đem chúng đưa cho chúng ta sao?"

Viện trưởng mỉm cười gật gật đầu, Hạ Thủy Nhu đôi mắt đẹp khó dấu vẻ hưng phấn, Dạ U về mặt không thể tưởng tượng. Hắn tò mò hỏi: "Cái gì là tam vân Khai Nguyên đan a?"

Viện trưởng đầu vào đây giải thích: "Người có thiên phú nếu muốn trở thành nguyên tu, liền phải dùng Khai Nguyên đan mở ra tích nguyên đan dung nạp Nguyên lực. Mở ra nguyên đan cũng phân là đẳng cấp, chia làm đan lưu, đan hà, đan hải ba cái cấp bậc. Nhất văn Khai Nguyên đan có thể mở ra đan lưu, dung nạp nước chảy Nguyên lực; nhị văn Khai Nguyên đan có thể mở ra đan hà, dung nạp sông chảy Nguyên lực; mà tam văn Khai Nguyên đan có thể mở ra xuất đan hải, dung nạp hải lượng Nguyên lực. Hiện tại ngươi biết tam văn Khai Nguyên đan giá trị đến cỡ nào lớn hơn a!"

Thấy được Dạ U trong ánh mắt còn có một tia nghi hoặc, Hạ Thủy Nhu xen vào giải thích: "Khai Nguyên đan đối với nguyên đan sư mà nói, là nhất phẩm linh đan bên trong khó khăn nhất luyện một loại nguyên đan. Luyện ra Khai Nguyên đan, có thể mở ra nguyên đan, nguyên đan sư còn phải đối với nó tiến hành luyện văn, luyện càng nhiều văn càng thêm khó luyện, hơi không chú ý nguyên đan sẽ hỏng. Bởi vậy ba loại văn tuyến Khai Nguyên đan giá cả như trời với đất, nhất văn Khai Nguyên đan một ngàn tiền đồng tệ, nhị văn Khai Nguyên đan thì một vạn tiền đồng tệ, mà tam văn Khai Nguyên đan thì 100 vạn tiền đồng tệ."

Nghe xong Hạ Thủy Nhu giải thích, Dạ U rốt cục sáng tỏ thông suốt, minh bạch Viện trưởng đưa cho bọn họ nguyên đan đến cỡ nào đại thủ bút, trách không được muốn xua tán cái khác tân sinh, bằng không bọn họ phải ghen ghét đỏ mắt.

Viện trưởng nhìn Hạ Thủy Nhu liếc một cái, mỉm cười nói: "Tiểu nữ oa biết được không thiếu đi!"

Hạ Thủy Nhu xinh đẹp thè ra lưỡi hồng, nàng đương nhiên biết, bởi vì Hạ gia bên trong liền cung phụng một cái nhị phẩm nguyên đan sư.

Bất quá đối với hắn mà nói, luyện ra nhất phẩm Khai Nguyên đan cũng là độ khó khá lớn, luyện thành tam vân Khai Nguyên đan tự nhiên độ khó to lớn.

Hắn đã vì chính mình hai vị tỷ tỷ Luyện Đan nguyên khí tổn thương nặng nề, còn phải cần một khoảng thời gian tĩnh dưỡng, mới có thể vì tự mình luyện tam vân Khai Nguyên đan. Không nghĩ tới Viện trưởng ngược lại là đưa cho nàng một khóa, nàng tự nhiên hưng phấn vạn phần.

Viện trưởng đem hai khóa tam vân Khai Nguyên đan phân phát cho hai người, thấy bọn họ hưng phấn bộ dáng, nhìn không được khuyên nhủ: "Được rồi, mau đưa nguyên đan thu vào trong túi trữ vật, tránh Nguyên lực xói mòn. Hiện tại ta mang các ngươi đi tân sinh viện chỗ vị trí!"

Hai người liền dẫn xuống tâm tình hưng phấn, ngoan ngoãn cùng Viện trưởng đi ra quảng trường.

Viện trưởng đối với hai người nói ra tu luyện phương hướng cùng với cái khác cần chú ý, hai người liền tiếp gật đầu đồng ý. Bất quá Viện trưởng ngược lại là để lộ ra một chuyện trọng yếu, đó chính là học phần tầm quan trọng.

Chỉ có đối với học viện làm ra cống hiến hoặc là tại là một loại lĩnh vực biểu hiện nổi bật đệ tử tài năng đạt được học phần, học phần có thể dùng tới hồi đoái vật phẩm, hồi đoái nhất văn Khai Nguyên đan liền cần thấp nhất 500 học phần.

Cho nên tân sinh nhập học thời điểm, phần lớn phải làm học viện tuyên bố một ít nhiệm vụ đạt được tích lũy học phần, hồi đoái nhất văn Khai Nguyên đan mở ra đan điền, trở thành nguyên tu giả.

Bởi vậy hai người bọn họ đối với những tân sinh khác mà nói, đã nhanh chân đến trước một bước dài.

Một hồi lâu bước đi qua một đầu dài đạt mười trượng treo trên không như cầu vồng, rốt cục đi tới một tòa Linh Khí nồng đậm to lớn sơn phong, tựa như tiên cảnh.

Linh mộc xanh um, mây mù lượn quanh. Một tòa ngân sắc quỳnh lâu ngọc các tọa lạc tại trung ương sơn phong, chói mắt, chính là tân sinh viện chỗ.

Viện trưởng dẫn theo hai người tiến nhập tân sinh viện một gian rộng lớn viện phòng, lập tức khiến cho rất nhiều tân sinh nhìn chăm chú cùng hoan nghênh. Phương Biện tự nhiên ngoại trừ, hắn nhìn thấy Dạ U cùng Hạ Thủy Nhu đi cùng một chỗ, sớm đã ghen ghét mục quang muốn phóng hỏa.

Viện trưởng thấy hai người chịu hầu hào chiêu đãi, liền đối với tất cả tân sinh nghiêm túc nói: "Được rồi, các ngươi đều trở lại chỗ ngồi đi thôi, chờ một lát các Nguyên Sư sẽ đến đây dạy bảo các ngươi." Nói xong, hướng hai người chào, phát tay áo rồi đi.

Tất cả tân sinh tức khắc đứng đắn tám tòa, Dạ U tìm cái mặt sau cùng vị trí gần cửa sổ, vừa vặn có thể trông thấy thác nước trút xuống tráng lệ cảnh đẹp, Hạ Thủy Nhu thì lựa chọn ngồi ở trước mặt hắn. Nhìn nhìn ưu tú nhất hai người vậy mà một trước một sau ngồi cùng một chỗ, rất nhiều người lộ ra ánh mắt hâm mộ.

Một lát sau, một cái mỹ lệ cao gầy nữ Nguyên Sư cười nói tự nhiên nhẹ nhàng đi vào, đi tới trên giảng đài, thành thực mê người phong tình tất cả đều triển lộ.

Tóc đen co lại, trên quan từ ngọc lông mày kẻ đen cong cong, đôi mắt đẹp hẹp dài, cái mũi đẹp dễ tình xảo cao thẳng, cặp môi đỏ mọng dịu dàng. Hồng sắc quần áo bó phác họa ra yêu diệu động lòng người đường cong, trước sau lồi lõm, dưới váy ngắn thon dài đuôi ngọc trắng nõn như tuyết, mượt mà bảo mẫn, làm cho người thêm thường.

Đại đa số nam sinh hai mắt phát sáng, hoan hô tung tăng như chim sẻ, không nghĩ tới tới dạy bảo bọn họ dĩ nhiên là như thế xinh đẹp động lòng người Nguyên Sư, về sau có thể mở rộng tầm mắt. Các nữ sinh thì đối với nàng mỹ lệ đáng người không ngừng hâm mộ, thậm chí sùng bái.

Nàng đối với phía dưới đệ tử giới thiệu: "Những tân sinh hẳn là còn không nhận thức ta, ta liền tự giới thiệu một chút. Ta là Hỏa Điện, là các ngươi Nguyên luận Nguyên Sư. Nguyên luận khóa học trên hai tháng, thời kỳ các ngươi nhất định nên lắng tai nghe giảng, không hiểu có thể tan học hỏi ta. Được rồi, hiện tại chúng ta bắt đầu học!"

...

Dạ U đi qua một đoạn thời gian nghe giảng, không phải không thừa nhận Hỏa Điện Nguyên luận Nguyên Sư nói được sâu sắc, phổ thông dễ hiểu, để cho hắn nghe được như si mê như say, hiểu rõ nguyên tu giới đại khái tình huống.

Nguyên khí khác hệ không cần phải nói, Tiên Nguyên Đại Lục nguyên tu cảnh giới chia làm năm cái cảnh giới: Phàm nguyên cảnh, Nhân nguyên cảnh, Thánh nguyên cảnh, Địa nguyên cảnh cùng Thiên nguyên cảnh. Từng cảnh giới lại chia làm bốn cái đẳng cấp, theo thứ tự là sơ cấp, trung cấp, cao cấp cùng viên mãn.

Mà một người có thiên phú phải nhờ vào có văn tuyến Khai Nguyên đan mở ra nguyên đan, càng nhiều văn tuyến Khai Nguyên đan mở ra nguyên đan sẽ càng lớn, dung nạp càng nhiều nguyên lực.

Mở ra nguyên đan, liền có thể ngồi xếp bằng xuống cảm ứng nguyên khí tương ứng, đem hấp thu vào nguyên đan hình thành Nguyên lực. Nguyên lực hình thành tinh vân hình dáng, sẽ trở thành chân chính nguyên tu, bước vào Phàm nguyên cảnh sơ cấp.

Khi tiếng chuông vang lên ba tiếng, thời gian tan học lặng yên tiến đến, Hòa Diệp Nguyên Sur liền đứng chỉ giảng bài, cười dịu dàng nói: "Hôm nay nguyên luận đến đây, kể tiếp 1 giờ đồng hồ là tự do hoạt động, các người trước tiên có thể làm quen một chút tân sinh viện phụ cận hoàn cảnh, 1 giờ đồng hồ ta sẽ dẫn các người đi quen thuộc tân sinh viện phụ cận địa phương, hiện tại tan học!"

Nói xong, nàng vừa muốn bước tiếp, nhưng không ngờ rất nhiều đệ tử liền tiếp giờ tay, nam sinh chiếm đa số, nhao nhao biểu chỗ nào không hiểu.

Hòa Diệp Nguyên Sur bắt đầu đi, đành phải lưu lại cho những cái kia "Kiến thức nửa vờ" đệ tử nhất nhất giải đáp nghi vấn. Dạ U đối với cái này không có hứng thú, đang muốn rời đi viện phòng. Hạ Thủy Nhu cũng đứng lúc đứng lên, muốn đi theo hần tiến đến.

Không nghĩ tới rất nhiều đối với Dạ U hâm mộ không thôi nữ sinh xông tới, oanh oanh yến yến, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận hỏi hần. Hần cười không không thôi, khúm núm ứng phó vài câu, liền xuyên qua đám người, chạy trốn chết, ra viện phòng, biến mất.

Hạ Thủy Nhu truy đuổi không được, khẽ thở dài một hơi, trong đôi mắt đẹp dịu dàng lộ ra một tia tiếc nuối. Vốn nàng muốn cùng Dạ U một chỗ, nhưng không ngờ bị những cái này nữ sinh làm hỏng.

...

Dạ U đi nhanh trong chớp lát, rốt cục phát hiện không có nữ sinh truy đuổi, thở ra một hơi, ngừng lại.

Từ khi xuống núi đến nay, hần vẫn là lần đầu tiên cùng nhiều như vậy nữ sinh ở chung, tự nhiên cảm giác rất không quen, vốn trầm mặc ít nói hần chỉ có thể chạy trốn chết.

Sau đó hần quay người trở về, bắt đầu ở tân sinh viện phụ cận đi lại lại, chậm rãi làm quen một chút hoàn cảnh. Cũng đừng phải cái khác bên ngoài đi đi lại lại tân sinh, may mắn cũng chỉ là hữu hảo người chào hỏi một chút.

Qua hồi lâu, Dạ U rốt cục đại khái quen thuộc hoàn cảnh nơi này. Ngoại trừ nguyên luận khóa viện bên ngoài, còn có nguyên tiền khóa cùng với một ít khóa ngoại hoạt động viện phòng.

Nguyên tiền khóa tân sinh tạm thời tiếp xúc không được, mà khóa ngoại hoạt động thì là dùng để tu thân dưỡng tính, tân sinh có thể tự do tham gia. Khóa ngoại hoạt động bao gồm cảm kỳ thư họa ca múa lục nghệ, nghe nói là dựa theo Vương thành lục bộ nghệ bộ thiết trí.

đưa tới Dạ U thật lớn hứng thú, lục nghệ bên trong sách hần coi như tương đối quen thuộc. Bởi vì từ nhỏ chính là Dạ Vô Tình dạy hần đọc sách viết chữ, ngoài ra hần là hoàn toàn không biết gì cả.

Vì vậy hào hứng, hần liền báo danh lục nghệ bên trong. Dạy học Nguyên Sur là một tóc bạc cổ già, nhìn thấy Dạ U báo danh, không khỏi vui sướng nói: "Không nghĩ tới lại có một vị thiên tài đệ tử báo danh thư phòng của ta, ta nhất định sẽ dạy bảo tốt người, ngày mai giờ thìn người đến a."

Về sau hần trở lại Nguyên luận viện phòng nghỉ ngơi, qua một thời gian uống cạn chung trà, Hòa Diệp Nguyên Sur lập tức dẫn dắt những học sinh mới đi quen thuộc địa phương khác, theo thứ tự là Linh thực lầu, Giao dịch sảnh, Nguyên bảo các, Nhiệm vụ sảnh, Nguyên thú trận cùng Cư trú viện.

Linh thực lầu là tất cả đệ tử cùng Nguyên Sur ăn cơm địa phương, chia làm tầng ba, từ dưới mà lên theo thứ tự là tân sinh đường, lão sinh đường cùng nguyên sư đường.

Giao dịch sảnh là giao dịch nguyên bảo, tài liệu cùng nguyên thú địa phương, chia làm hai tầng, tầng dưới là đệ tử bày quầy hàng buôn bán địa phương, tầng trên thì là giao dịch sảnh Nguyên Sur chính quy mua bán địa phương.

Nguyên bảo các là dùng học phần tới đổi nguyên bảo địa phương, nguyên bảo bao gồm nguyên khí, nguyên đan, nguyên phù, hỏi đổi càng cao phẩm cấp nguyên bảo, cần càng nhiều học phần.

Nhiệm vụ sảnh là học viện đệ tử tiếp nhận nhiệm vụ kiểm lấy học phần địa phương, nhiệm vụ cấp bậc chia làm ngũ tinh. Nhất tinh nhiệm vụ đơn giản nhất, Tinh cấp càng cao, độ khó sẽ dần dần tăng lớn, ngũ tinh nhiệm vụ khó khăn nhất.

Nguyên thú trận được tiêu phí nhất định nguyên tệ mới có thể tiến nhập, có thể ở bên trong liệt sát nguyên thú, thời gian càng lâu, tiêu phí nguyên tệ càng nhiều.

Cuối cùng Dạ U đi tới Cư trú viện, xung quanh phong cảnh hợp lòng người. Tân sinh viện từng đệ tử đều có tư nhân viện, dùng để cung cấp nghỉ ngơi cùng tu luyện.

Dạ U đi tới âm áp trong phòng, đóng cửa chặt chẽ lại, không cho bất luận kẻ nào quấy rầy chính mình. Hần chuẩn bị chính thức để mình trở thành nguyên tu, vì vậy xếp bàn ở trên giường bắt đầu tu luyện...

Chương 8: Linh thực tranh phong

Dạ U từ trong túi trữ vật lấy ra tam vân Khai Nguyên đan, mùi thơm ngát tràn ra bốn phía, nồng đậm làm cho hắn không khỏi say mê. Hắn khề mở miệng, nguyên đan hóa thành được dịch âm áp chảy khắp toàn thân.

Hắn nhắm mắt lại, ngưng thần tĩnh khí, đem được dịch lưu lôi kéo đến vùng đan điền, cố hết sức đánh thẳng vào đan điền gồng cùm xiềng xích.

Theo được dịch lưu như trọng quyền trùng kích, đan điền gồng cùm xiềng xích rốt cục không chịu nổi áp lực, nứt ra một cái miệng nhỏ, để cho được dịch lưu chen lấn mà vào.

Dạ U cảm giác được vùng đan điền một chút đau đớn, nhưng vì mở ra nguyên đan, hắn không thể không cắn răng chịu được.

Được dịch chảy đến đan điền, liền bắt đầu phát huy ra nhất văn lực lượng, phá hư đan điền xung quanh tầng thứ nhất ranh giới, tới mở rộng đan điền.

Theo được dịch lưu phá hư, đau đớn từng đợt truyền đến, trên mặt của hắn dần dần toát ra một ít mồ hôi lạnh. Qua một nén nhang, ranh giới phá toái, đan điền rốt cục mở ra giống như nước chảy không gian.

Đón lấy được dịch lưu nhất cổ tác khí sử dụng nhị văn lực lượng, trùng kích tầng thứ hai ranh giới, bắt quá tầng thứ hai ranh giới hiển nhiên so với tầng thứ nhất ranh giới chắc chắn nhiều.

Được dịch lưu trùng kích trở nên càng thêm kịch liệt, như mưa to gió lớn đồng dạng gồ nện. Đau nhức kịch liệt tăng lên, để cho Dạ U đau đến nhe răng trợn mắt, sắc mặt tái nhợt.

Qua nửa giờ, tầng thứ hai ranh giới ầm ầm phá vỡ, hình thành nước sông không gian.

Được dịch lưu thừa dịp thắng truy kích, đi tới tầng thứ ba ranh giới trước mặt. Tầng thứ ba ranh giới có thể nói tường đồng vách sắt, như núi cao đồng dạng sừng sững phía trước.

Được dịch lưu bắt đầu phát huy ra tam văn lực lượng, trở nên dị thường hung mãnh, như sao băng đồng dạng điên cuồng mà đập lên lấp kín đại địa.

Ranh giới bị dày đặc được dịch lưu đập ra từng cái một hố sâu, được dịch lưu số lượng cũng tùy theo chậm rãi giảm bớt.

Dạ U đau đến toàn thân run rẩy, gân xanh bạo xuất, đợi ranh giới hoàn toàn phá toái, được dịch lưu rốt cục biến mất, mở ra một mảnh trời cao biển rộng.

Đau đớn mãnh liệt cảm giác như thủy triều xuống lặng yên biến mất, để cho Dạ U không khỏi thở ra một hơi, hắn nguyên đan rốt cục biến thành đan hải.

Hắn liền bắt đầu cảm ứng trong thiên địa Hắc Âm nguyên khí, hấp thu chúng hội tụ đến nguyên đan bên trong. Hắc Âm nguyên khí cảm nhận được hắn triệu hoán, hưng phấn chen chúc mà đến, mưa to gió lớn rót vào thân thể của hắn.

Dạ U minh bạch thiên phú thân tử của mình phát huy tác dụng, không dám lãnh đạm, điều hòa lấy tiến nhập Hắc Âm nguyên khí. Sau đó chúng an phận chịu chương không, dần dần hội tụ thành một cái hắc sắc lốc xoáy hình dáng.

Theo Hắc Âm nguyên khí tiếp tục dung nhập, lốc xoáy dần dần mở rộng, hình thành khổng lồ tinh vân hình dáng, ngủ say tại trung ương đan hải.

Tinh vân hình thành, Dạ U phát hiện tạm thời không thể lại dung nhập Hắc Âm nguyên khí, minh bạch nguyên đan nguyên khí số lượng dự trữ đã bảo hòa, cần ổn định, liền đình chỉ hấp thu.

Dạ U mở mắt, nội tâm âm thầm hưng phấn, hắn rốt cục đã trở thành một cái chính thức nguyên tu, đột phá đến Phạm nguyên cảnh sơ cấp.

Trở thành nguyên tu, liền có thể tu luyện nguyên thuật, hắn tò mò lấy ra Dạ Vô Tinh đưa cho hắn hai quyển nguyên thuật bí tịch, tỉ mỉ quan sát.

Này hai quyển nguyên thuật bí tịch phân biệt gọi Vô Ảnh Trảm cùng Quý Ảnh Thiểm, tu luyện Vô Ảnh Trảm cần cực kỳ nhanh nhẹn linh động hai tay, tu luyện Quý Ảnh Thiểm thì cần không ngừng phục dụng Ảnh hồn đan tới tăng cường âm ảnh năng lực.

Vô Ảnh Trảm là công kích nguyên thuật, cần nhanh đến vô ảnh tốc độ, làm cho địch nhân phản ứng không kịp, trong chớp mắt nhận liền tiếp ngoại phát, cho đến khi địch nhân bị mất mạng.

Thực hành tiểu thành có thể tại một trạng bên trong như phong, thực hành đại thành có thể tại năm trạng bên trong nhanh chóng như lôi, hoàn toàn luyện thành có thể tại trong vòng mười trạng nhanh như quang.

Mà Quý Ảnh Thiểm thì là thân pháp nguyên thuật, tốc độ nhanh như quý ảnh, có thể phân ra ảo ảnh, để cho chân thân của mình ở vào tiềm hành trạng thái. Bất quá một khi ảo ảnh bị đánh vỡ, chân thân sẽ hiện hình.

Thực hành tiểu thành có thể hóa ra một cái ảo ảnh, thực hành đại thành có thể hóa ra ba cái ảo ảnh, hoàn toàn luyện thành có thể hóa ra chín cái ảo ảnh.

Dạ U nhìn một chút, cảm nhận được hai loại nguyên thuật chỗ cường đại, không khỏi mừng rỡ lên. Bất quá đột nhiên cảm giác được trong bụng một hồi đói bụng, hẳn rốt cục phát hiện mình đã hơn nửa ngày không có ăn cái gì, không khỏi cười khổ.

Tuy trở thành nguyên tu, trình độ nhất định có thể tích cốc dưỡng sinh, nhưng đói bụng cảm giác hay là khó có thể ngăn cản.

Hắn bò xuống giường, đem tu luyện nguyên thuật sự tĩnh tạm thời buông xuống, đi đến Linh thực lầu chỗ. Linh thực lầu ở vào học viện trung ương, trong học viện tất cả đệ tử cùng Nguyên Sur đều đi tới nơi này ăn uống.

Linh thực lầu đồ ăn đều là thịt nguyên thú cùng nguyên thực chế thành, ăn có trợ giúp nguyên tu cường thân kiện thể, loại trừ tạp chất, tăng trưởng tu vi.

Đi qua đoạn dài bộ hành, Dạ U rốt cục đi tới Linh thực lầu. Linh thực lầu là một tòa vàng son lộng lẫy cự tháp, tổng cộng ba tầng, càng lên cao chiếm diện tích càng nhỏ, nhưng được trang trí càng thêm tinh xảo.

Dạ U tiến nhập tầng thứ nhất tân sinh đường, phát hiện mỗi bàn từng nhóm người ngồi, mỗi nhóm năm mười mấy người tân sinh. Bọn họ vừa ăn linh thực, một bên châu đầu kề tai nói chuyện với nhau.

Bất quá hắn phát hiện đại đa số đệ tử đều là gặm màn thầu, không khỏi cảm thấy một hồi nghi hoặc.

Hạ Thủy Nhu ngồi ở một cái góc nhỏ cạnh cửa sổ, phát hiện Dạ U đến, vui mừng chào hỏi: "Dạ U, ta ở chỗ này!" Thanh âm nhẹ nhàng dễ nghe tại toàn trường như thanh tuyến chảy xuôi mà qua.

Dạ U đi tới bên cạnh nàng, phát hiện vị trí của nàng đối diện không ai, liền ngồi xuống, khiến cho ở đây tất cả nam học viên hâm mộ ghen ghét.

"Trời ạ, thiên tài tân sinh nữ thần cư nhiên cùng thiên tài tân sinh nam thần lại ngồi với nhau!"

"Trách không được chúng ta muốn ngồi ở đó cũng bị cự tuyệt, nguyên lai nữ thần chính là vì chờ hắn a!"

"Tức chết ta, hết lần này tới lần khác hai người trai tài gái sắc, thiên phú cũng lại càng tương xứng!"

...

Xung quanh bắt đầu đối với hai người đều nghị luận, Phương Biện rốt cục chịu đựng không nổi, như lang như hổ khí thế hùng hục mà đi tới.

Lúc trước hắn nhìn thấy hai người thân mật bộ dáng, một mực nhẫn nhịn nuốt khí, là bởi vì Nguyên Sur tại phụ cận, hắn không dám lỗ mãng. Hiện tại xung quanh toàn bộ đều là tân sinh, hắn tự nhiên có thể không chút kiêng kỵ.

Hắn khí phách hiên ngang chỉ vào Dạ U, quát to: "Dạ U, cút ngay cho ta, nơi này không phải ngươi có thể ngồi."

Dạ U cũng không thèm để ý hắn, tùy ý hắn tại bên cạnh mình sủa loạn. Hắn nhìn lấy trước mặt Hạ Thủy Nhu đồ ăn, phát hiện suất ăn của nàng mười phần phong phú, lưỡng món, một chén canh, một chén cơm.

Cơm là do nguyên mỡ nấu thành, sáng óng ánh, mùi thơm ngát tràn ra bốn phía, làm cho người ta rất muốn ăn. Hai món ăn một đạo là rau xanh xào Thanh ngọc măng, một đạo khác là thịt kho Ngân liên, canh thì là Vân chi canh, tất cả đều là nguyên vật.

Hạ Thủy Nhu hiển nhiên ăn một chút, trông thấy ánh mắt Dạ U nóng rực nhìn chằm chằm đồ ăn, ngượng ngùng nói: "Dạ U, những thức ăn này ta cũng ăn không hết, nếu không, ngươi ăn giúp ta a!"

Người chung quanh nghe được câu này cả kinh trợn mắt há hốc mồm, nữ thần như thế nào đối với gia hỏa này tốt như vậy? Thậm chí ngay cả chính mình còn không ăn hết đồ ăn cũng có thể cho gia hỏa này ăn.

Phương Biện lấy tức giận mắng Dạ U, cái gì lời khó nghe đều không một tia ý thức đã tuôn ra miệng. Muốn không phải học viện quy định đệ tử đang lúc không cho phép đánh nhau ẩu đả, bằng không lấy đuôi học xử lý, hắn đã sớm nghĩ cho hắn đau nhức nằm bẹp dí một bữa.

Nghe tới Hạ Thủy Nhu lại muốn đem chính mình đồ ăn tặng cho Dạ U ăn, để cho hắn tức giận đến toàn thân run rẩy, phần nộ quát: "Dạ U, ngươi chính là dạng ăn cơm chùa loại nhút nhát!"

Dạ U trong mắt hàn ý nhất thời, cười lạnh nói với hắn: "Phương Biện, xin hỏi ngươi thuận tiện cút ngay? Để ta ăn thuận tiện! Sau khi ăn xong ta còn phải đi tiểu tiện một chút!"

(Cvt: Phương Biện gần âm với phương tiện có nghĩa là thuận tiện, tiểu tiện)

Người chung quanh vừa nghe đến Dạ U có chứa nghĩa khác trong lời nói, nhao nhao ôm bụng cười cười ha ha. Rất nhiều nữ sinh cười run rẩy hết cả người, thậm chí ngay cả Hạ Thủy Nhu cũng nhịn không được "Phốc" một tiếng ngọt ngào nở nụ cười.

Phương Biện tức giận đến sắc mặt đỏ bừng, xung quanh tiếng cười nhạo để cho hắn xấu hổ vô cùng. Hắn đối với Dạ U buông xuống ngoan thoại: "Dạ U, người chờ đồ cho ta!" Nói xong hắn không dám ở lâu, ngênh ngang rời đi.

Đội Phương Biện đi rồi, Dạ U xin lỗi nói với Hạ Thủy Như: "Thật xin lỗi, Hạ Thủy Như, ta không thể ăn cơm của người đi, ta còn là chính mình đi ăn cơm a!"

Sau khi Dạ U rời đi, Hạ Thủy Như cúi đầu mặt thiết, nàng rất cục mịch chính mình vừa rồi nhìn như cử động hảo tâm đến cỡ nào liễu lĩnh.

Một khi Dạ U trước mắt bao người ăn luôn đồ ăn của nàng, người khác khả năng liền có lý do đối với hắn chụp mũ "Trai bao" tội danh, để cho hắn vĩnh viễn không ngẩng đầu lên được.

Dạ U đi tới tủ kính bày đặt đồ ăn, phát hiện bên trong linh thực cần cái gì có cái đó.

Ví dụ như Thanh ngọc đậu hũ, rau xanh xào linh nấm, thịt kho phong thủ. . ., rẻ nhất tự nhiên là đại đa số đệ tử chỗ gặm màn thầu, tên là nguyên phần màn thầu, chỉ cần 10 tiền đồng tệ.

Danh như ý nghĩa, nguyên phần màn thầu chính là do số ít nguyên mẽ hòa đại lượng chất bột chung nấu mà thành, chỉ có được chút ít nguyên khí, đối với học viên hiệu dụng cực kỳ bé nhỏ.

Nhưng đại đa số đệ tử cũng không có tiền a, vì ăn mặc tiết kiệm, bọn họ không thể không ăn giá rẻ nguyên phần màn thầu. Rốt cuộc một thước nguyên phần giá tiền thế nhưng là 100 tiền đồng tệ, bọn họ có thể tiêu phí không nổi!

Đắt tiền nhất tự nhiên là các loại thịt, những cái này thịt tự nhiên đều là thịt nguyên thú. Chẳng qua Linh thực lầu tân sinh đường, chỉ có loại nhỏ thịt nguyên thú, bất quá cũng là mùi thơm tràn ra bốn phía, vị thịt tiên mỹ.

Dạ U suy nghĩ nhiều lần, liền cùng Hạ Thủy Như đồng dạng chọn hai món một chén canh thêm một chén nguyên mẽ. Hai món theo thứ tự là đường thỏ kim kê cùng rau xanh xào từ thực, một chén canh là xích châm canh, bỏ ra 700 tiền đồng tệ, có thể nói xa hoa vô cùng.

Người chung quanh thấy được hắn những cái này đồ ăn, khó có thể tin mở to hai mắt, nhao nhao thán phục.

"Trời ạ, hắn vậy mà chọn như vậy đắt đồ đồ ăn, một hồi so ra mà vượt ta hơn mấy chục lần!"

"Không nghĩ tới vị thiên tài này tân sinh này cư nhiên cũng là thổ hào, thật sự là người so với người giận điên người!"

"Thổ hào, xuất thủ như vậy xa xỉ, tiêu đệ cầu bao nuôi đường a!"

...

Rất nhiều nữ học viên nhìn về phía Dạ U trong ánh mắt nhao nhao toát ra sùng bái, chẳng những vóc người soái, hơn nữa dùng tiền cũng tùy hứng như vậy.

Dạ U bụng đồ ăn ngồi đối diện Hạ Thủy Như, để cho nàng kinh ngạc một hồi lâu. Dạ U đồ ăn trọn so với nàng mắc 100 tiền đồng tệ, đặc biệt là đường thỏ kim kê, muốn 300 tiền đồng tệ.

Hạ Thủy Như ôn nhu đối với hắn khuyên bảo: "Dạ U, ta ăn được tốt như vậy, là bởi vì trên người của ta có thật nhiều nguyên tệ, còn có gia tộc cung ứng, bởi vậy không cần phải lo lắng ăn, mặc, ở, đi lại. Người dùng tiền như vậy tiêu tiền như nước, không sợ đem nguyên tệ tiêu hết sao?"

Dạ U thản nhiên mỉm cười nói: "Ta đi đến Thanh Thành thời điểm, trên người liền có chứa 10 kim nguyên tệ. Tuy tốn một ít, nhưng hắn cũng đủ chèo chống trường kỳ tiêu phí a."

Hạ Thủy Như cả kinh mở to hai mắt, không nghĩ tới trên người Dạ U lại có thể mang theo nhiều như vậy nguyên tệ, so ra mà vượt Thanh Thành địa phương một ít phú hào.

Nàng bởi vì là Hạ gia nữ nhi, cho nên mỗi tháng đều có 2 kim nguyên tệ tiền tiêu vặt, mà Dạ U chọn là hơn nàng 5 lần. Cũng không biết hắn đến cùng là lai lịch gì, lại có thể có tiền nhiều như vậy.

Bất quá nàng vẫn có chút lo lắng khuyên bảo Dạ U: "Dạ U, người về sau tiêu nguyên tệ hay là tiết kiệm một chút a, rốt cuộc tại trong học viện còn có rất nhiều địa phương cần hao phí nguyên tệ."

Dạ U đồng ý gật đầu, nói: "Àn, ta minh bạch!"

...

Ăn xong bữa mỹ thực, Dạ U nhất thời cảm thấy mười phần mỹ mãn, tinh lực dồi dào. Không hổ là xa xỉ linh thực, nguyên thực cùng thịt nguyên thú mỹ vị hoàn toàn không phải hắn trước kia chỗ ăn rau đại cùng thịt thú vật có khả năng so sánh được

Hắn cùng Hạ Thủy Như cáo biệt, liền quay trở về Cư trú viện, chuẩn bị ở chỗ này bắt đầu tu luyện nguyên thuật. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9: Nguyên thuật thư pháp

Cư trú viện tương đối rộng rãi, có lưu một mảnh lớn đất trống, hoa cỏ chập chờn, cây cối mọc lên san sát như rừng, phong cảnh ưu mỹ. Dạ U từ trong túi trữ vật lấy ra hai quyển nguyên thuật bí tịch, tỉ mỉ nhớ kỹ.

Trí nhớ của hắn cũng không tệ lắm, ít nhất tiếp cận trình độ đã gặp qua là không quên được. Ghi nhớ tu luyện trình tự, thu hồi hai quyển nguyên thuật bí tịch, hắn đầu tiên bắt đầu tu luyện Vô Ảnh Trảm.

Một phương diện Vô Ảnh Trảm sơ kỳ chỉ cần cực kỳ nhanh nhẹn hai tay, chỉ cần kiên trì bền bỉ tu luyện, cuối cùng sẽ đạt tới tiểu thành. Mà Quỷ Ảnh Thiêm thì cần phục dụng Ảnh hồn đan tới tăng cường ám ảnh năng lực tu luyện, hắn bây giờ căn bản không có Ảnh hồn đan.

Dạ U từ trữ vật đại lấy ra một đôi tên là Âm Thương nhị phẩm cấp thấp công kích nguyên khí, là một đôi hàn quang lập loè, sát khí nội liễm hắc sắc dao hai lưỡi.

Đối với khi còn bé hắn thường xuyên chơi chuyên lưỡi dao sắc bén mà nói, tuy lần đầu sử dụng Âm Thương, nhưng sử dụng vẫn tương đối trôi chảy thư thái.

Chốc lát, trên người của hắn bắt đầu nổi lên Hắc Âm nguyên lực, nhanh chóng huy vũ lên Âm Thương, hắc sắc nhận quang tại xung quanh chọt rõ ràng vệt sáng, giống như ám hoa tàn lụi bay múa.

Hắn dựa theo tu luyện trình tự một lần một lần tu luyện Vô Ảnh Trảm, đáng tiếc luôn là vô pháp đạt đến cảnh giới vô ảnh, luôn là cảm giác được vài phần cảm giác đình trệ.

Tu luyện nguyên thuật không phải một sớm một chiều có thể tùy tiện luyện thành, phần lớn người cần mấy tháng hết ngày dài lại đêm dài tiến hành luyện tập, mới có thể tu luyện tới tiểu thành trình độ.

Bỏ ra thời gian rất lâu, màn đêm buông xuống, Dạ U đình chỉ tu luyện Vô Ảnh Trảm. Hắn phát hiện hắn tu luyện Vô Ảnh Trảm nắm giữ trình độ thậm chí ngay cả da lông cũng không tính, để cho hắn không khỏi thất phục: Xem ra tu luyện nguyên thuật cũng không phải một sự tình đơn giản, hắn nhất định phải ở chỗ này tiêu phí đại lượng thời gian.

Thời điểm đêm tối Hắc Âm nguyên khí vô cùng nồng đậm, đúng là hắn hấp thu Hắc Âm nguyên khí thời cơ tốt nhất. Vì vậy hắn trở lại trong phòng, ngồi xếp bằng trên giường bắt đầu hấp thu Hắc Âm nguyên khí, nửa tu luyện nửa ngủ cho đến bình minh.

Ngày hôm sau trời mới vừa tờ mờ sáng, Dạ U nhanh chóng mặc lại quần áo, rất sớm đi tới thư thất, tùy tiện tìm một vị trí ngồi xuống. Một ít môn sinh hữu hảo đối với hắn chào hỏi, hiển nhiên đối với danh tiếng thiên tài của hắn hâm mộ không thôi.

Một lát sau, đầu đầy tóc bạc cổ già tới, thấy được thư phòng trong một hồi huyền ảo tình cảnh, nặng nề ho khan một tiếng, uy nghiêm nói: "Được rồi, yên lặng, mau trở lại chỗ ngồi của mình."

Môn sinh lúc này mới thành thành thật thật từng người trở lại chỗ ngồi của mình, để cho cổ già thoả mãn gật gù đầu.

Hắn quét mắt một vòng đệ tử, nhất là ở trên người Dạ U nhìn chằm chằm sau một hồi, mặt lộ vẻ mỉm cười nói: "Ta là Mặc Minh, là phụ trách thư thất Nguyên Sư. Năm nay lại đi vào một đám tân sinh, nhất là thiên tài tân sinh Dạ U báo chúng ta thư thất, để cho chúng ta thư thất về vang cho kẻ hèn này!"

Tất cả mọi người đồng loạt chăm chăm hướng Dạ U, không khỏi để cho hắn cảm giác có chút co quắp.

Mặc Minh trầm trọng nói: "Bất quá nguyên tu thiên phú cũng không thể quyết định hết thảy, chúng ta thư phòng học tập chính là thư pháp. Thư pháp là một môn trang nghiêm trong chương trình học, không chỉ cần cẩn thận, cũng cần kiên nhẫn. Một bút vẽ một cái đều muốn tỉ mỉ phác hoạ, để cho người viết ra một chữ có đủ ý vị, mới tính nắm giữ thư pháp da lông."

"Nếu muốn luyện thư pháp, đầu tiên muốn nhận thức kiểu chữ, sau đó nhận thức người khác, cuối cùng lại nhận biết mình, người tài năng tại thư pháp có chỗ thành tựu. Hiện tại chúng ta trước nhận thức kiểu chữ bắt đầu!"

Nói xong, Mặc Minh liền viết trên bảng một chữ "Nhân", mọi người phát hiện kiểu chữ mượt mà ngay thẳng, phi thường tốt nhìn, có một loại nói không rõ ý vị.

Hắn nghiêm cẩn nói: "Thư pháp có bốn cái cảnh giới, theo thứ tự là Viên nhuận phương chính, Từ kính hữu lực, Long phi phương vũ cùng Nhã tục cộng thường. Ta viết 'Nhân' chữ liền ở vào Viên nhuận phương chính cảnh giới, là vì báo cho các người làm người không chỉ muốn mượt mà, cũng phải làm được ngay thẳng. Hiện tại ta cho mỗi người các người phát một bộ giấy và bút mực, muốn các người viết chữ 'Nhân', viết cho đến để ta hài lòng mới thôi."

Nói xong, hắn từ trong túi trữ vật lấy ra vài bộ đồ giấy và bút mực, nhát nhát phân phát cho đệ tử. Dạ U nhìn nhìn này một bộ giấy và bút mực, cảm giác một hồi lạ lẫm.

Trước kia thời điểm Dạ Vô Tình dạy hắn đọc sách viết chữ, cũng không có như vậy chính quy, đều là để cho hắn dùng cảnh tiểu thụ trên mặt đất vẽ phác thảo, sau đó nhìn chữ phân biệt đồ vật.

Cho nên hắn căn bản sẽ không dùng bút lông viết chữ, các môn sinh cũng phần lớn như thế.

Mặc Minh phân phát hết giấy và bút mực, liền tự mình làm mẫu sử dụng bút lông viết chữ. Hắn dần dần hướng dẫn nói: "Các người, nhìn qua! Đầu tiên mở ra trước mặt thủy bình, đem một ít mực rót vào nghiền mực bên trong. Sau đó dùng bút lông dính vài giọt mực, dựa theo ta lấy bút tư thế, liền có thể tại trên tờ giấy trắng viết chữ."

Các môn sinh nhao nhao dựa theo Mặc Minh trình tự, bắt quá nhiều cái hình ảnh làm cho người ta không biết nên khóc hay cười.

Có không cẩn thận nhiều mực, kết quả dẫn đến mực tràn ra nghiền mực, làm ô ւế mặt bàn. Có dính nhiều mực, kết quả viết ra chữ mực quá nhiều, dẫn đến chữ viết mơ hồ. Có trực tiếp đổ mực thủy bình, để cho mực dính đầy thân.

Mặc Minh thấy được những cái này tình cảnh, tức giận đến dựng râu trừng mắt, đem những người này mắng cho máu chó xối đầu.

"Tay của người đàn như vậy sao? mực viết phải từ từ lấy ra một chút, sẽ không một chút lấy ra tới!"

"Ta cho người biết mực chỉ dính vài giọt liền có thể, người dính nhiều như vậy làm gì? Người cho rằng người tại học vẽ tranh sao?"

"Người tại sao vậy? Mực thủy bình cũng sẽ đổ? Lãng phí mực chính là lãng phí thư pháp sinh mệnh, thật sự là gỗ mục không thể điều đấy!"

Thậm chí Dạ U cũng nhận được Mặc Minh vài câu răn dạy ——

"Dạ U, người cầm bút tư thế không đúng, như vậy cầm mới đúng!"

"Dạ U, người viết chữ như thế nào như viết ngoáy? Viết chữ không muốn viết rất nhanh như vậy, vừa mới bắt đầu muốn hảo hảo phác họa một bút vẽ một cái, viết ra chữ mới có thể phương chính!"

"Dạ U, viết chữ không muốn viết rất lớn như vậy, muốn duy trì giấy, có biết không? Còn có, cũng đừng trên giấy tùy tiện một chỗ viết chữ, muốn từ trên cùng mặt giấy viết xuống!"

...

Trải qua trắc trở hạ bút, Dạ U lúc này mới phát hiện, nguyên lai học thư pháp cũng không phải một chuyện tình dễ dàng. Dạ Vô Tình trước kia dạy hắn viết chữ, tùy tiện cầm lấy nhánh cây, vạch đất, nơi nào sẽ quán chữ viết được có đẹp hay không, chỉ cần ngẫm hiểu là được.

Tại Mặc Minh nhiều lần chanh chua nhục mạ, đại đa số đệ tử rốt cục không chịu nổi, nhao nhao đưa ra kháng nghị.

"Ta vẫn là lần đầu tiên học thư pháp, cần người mắng khó nghe như vậy sao?"

"Ta chỉ là nhất thời cảm thấy hứng thú mới báo danh, sớm biết như vậy không thú vị, ta liền không tham gia."

"Chúng ta tới học viện là tới tu hành, mà không phải tới chịu người tiêu khiển nhục mạ được!"

...

Các môn sinh ồn ào, nộ khí càng thêm dâng lên, có chút thậm chí muốn bãi khóa, phải mông rời đi.

Mặc Minh thấy có mấy cái đệ tử mong muốn rời đi, cười lạnh nói: "Muốn đi người cũng nhanh chút đi thôi, thư phòng của ta không cần ý chí không kiên định phế vật tồn tại! Đi về sau cũng đừng có hối hận!"

Nghe xong hẳn những lời này, một nửa nô khí trùng thiên môn sinh tức khắc cũng không quay đầu lại rời đi, lưu lại một nửa đệ tử có chút do dự.

Một lát sau, đệ tử lại đi gần một nửa, lưu lại thì là mấy cái ý chỉ kiên định tân sinh, bao gồm Dạ U, chỉ còn lại có lác đác mấy người. Cũng chính là, đệ tử chỉ còn lại có 7 người.

Mặc Minh thấy được lưu lại 7 môn sinh, ý vị thâm trường mà nói: "Người lưu lại đều là vậy mới tốt chứ, các người nhất định sẽ không hối hận quyết định của ngày hôm nay. Các người có lẽ nội tâm đều có nghi vấn, học viện nếu là tu tiên học viện, tại sao phải thiết trí cùng tu tiên không quan hệ khóa ngoại hoạt động?"

Lưu lại đệ tử nhao nhao tò mò mở to hai mắt, nghe Mặc Minh giải thích.

"Khóa ngoại hoạt động nhìn như không quan hệ, lại chặt chẽ liên quan. Các người cũng biết Vương thành Vân Thiên thành chí cao vô thượng lục bộ sao? Bên trong nguyên tu mỗi cái đều là U Châu nhân vật đứng đầu, tu vi cao thâm, vạn người kính ngưỡng. Trong bọn họ đại đa số đều là thiên phú, thế nhưng là bọn họ vì cái gì có thể trở thành U Châu nhân vật đứng đầu?"

"Trước nói một chút lục bộ a, lục bộ chia làm Binh bộ, Hình bộ, Văn bộ, Nghệ bộ, Âm bộ, Công bộ. Nếu muốn tiến nhập lục bộ, phải cần đặc thù điều kiện, ta tạm thời không nói đến. Lục bộ bên trong Nghệ bộ hưng thịnh nhất, mà chúng ta khóa ngoại hoạt động chính là dựa theo Nghệ bộ thiết trí, chia làm cầm kỳ thư họa ca múa lục nghệ, chúng ta học thư pháp chính là lục nghệ cái thứ nhất."

"Lúc trước ta có cùng các người nói qua, thư pháp chia làm bốn cái cảnh giới, ta hiện tại liền ở vào cái thứ ba cảnh giới Long phi phượng vũ, có hy vọng đột phá đến cảnh giới Nhã tục cộng thưởng, biến thành Thư pháp gia. Thế nhưng nếu như ta lại đột phá cảnh giới của Nhã tục cộng thưởng, liền có thể trở thành Thư tu, gia nhập vào Nghệ bộ bên trong."

Những tân sinh tất cả đều tròn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới thư pháp còn có thể đỉnh đến chuyện lớn như vậy. Dạ U nhắc tay, tò mò đối với Mặc Minh hỏi: "Nguyên Sur, xin hỏi Thư tu là cái gì?"

Cổ giả mỉm cười hồi đáp: "Vấn đề này hỏi rất hay. Chúng ta cũng biết, một cái nguyên tu cường đại quyết định ở thiên phú, mà Thư tu thì không liên quan thiên phú. Một khi thư pháp của người đột phá cảnh giới Nhã tục cộng thưởng, trở thành Thư tu, người liền có cơ hội viết ra thể chữ cường đại được thiên địa nguyên linh tán thành với tư cách là nguyên thuật."

"Thư tu lấy nguyên bút vì khí, lấy nguyên lực vì mực, viết ra từng thể chữ cường đại hiệu quả đều bất đồng. Ví dụ như người viết là chữ 'Phong', liền có thể ngăn ngừa phong ấn tu vi của đối phương; viết ra chữ 'Trói', liền có thể ngăn ngừa trói buộc lại đối phương; viết ra chữ 'Phòng', liền có thể ngăn ngừa phòng ngự bản thân. . ."

"Thư tu có được biến hóa nguyên thuật, tu vi cường đại, nguyên thuật uy lực thậm chí có thể so sánh với cường đại nguyên tu. Ngoại trừ Thư tu, còn có cái khác ngũ nghệ tu sĩ, tu vi đồng dạng cường đại, ta liền không tỉ mỉ nói. Hiện tại các người biết học viện tại sao phải thiết trí khóa ngoại hoạt động a?"

Còn dư lại 7 môn sinh nghe xong cổ giả giải thích, tất cả đều hưng phấn lên, nhao nhao vui mừng chính mình kiên trì lưu lại.

Trong bọn họ đại đa số có lẽ thiên phú đồng dạng, thế nhưng một khi bọn họ kiên trì bền bỉ học tập thư pháp, liền có cơ hội đột phá cảnh giới Nhã tục cộng thưởng, trở thành một Thư tu, gia nhập vào U Châu chí cao vô thượng lục bộ thứ nhất Nghệ bộ.

Dạ U cảm thấy một hồi kinh dị, không nghĩ tới rõ ràng còn có sánh vai cường đại nguyên tu đặc thù tu sĩ, xem ra hẳn lựa chọn học tập thư pháp cũng không phải một chuyện xấu.

Tại Mặc Minh sau khi nói xong, các môn sinh lập tức hết sức chuyên chú học tập thư pháp, cực nhỏ phạm sai lầm. Toàn trường bầu không khí một hồi hòa hợp, để cho hẳn không khỏi vui mừng gật gật đầu.

Thời gian bất tri bất giác đi qua, tan học thời gian rốt cục tiến đến. Lưu lại 7 môn sinh biểu hiện hay để cho Mặc Minh có chút hài lòng, chữ "Nhân" tuy không đủ mượt mà, nhưng là tương đối ngay thẳng.

Thư pháp chi đồ vốn là dài đằng đẵng khó khăn đường dài, trở thành Thư tu lại càng là khó càng thêm khó.

Tân sinh lần đầu tiên đi học viết ra chữ tương đối phương chính, đã coi là không tệ. Chỉ cần kiên trì bền bỉ tiến hành luyện tập, chưa hẳn không thể đột phá cảnh giới.

Sau khi tan học, tất cả đệ tử tôn kính về phía Mặc Minh cáo biệt. Đối với bọn họ mà nói, về sau vô luận Mặc Minh như thế nào nhục mạ bọn họ, cũng không chịu đi, rốt cuộc học thư pháp cũng là một hồi to lớn kỳ ngộ.

Dạ U vừa muốn rời đi phòng học, Mặc Minh bỗng nhiên gọi lại hẳn nói: "Dạ U, chờ một chút, ta có lời muốn nói với người!"

Hắn liền ngừng lại, nghi ngờ nhìn về phía Mặc Minh, không biết hẳn có cái gì phân phó.

Mặc Minh trầm trọng nói với hẳn: "Dạ U, người viết chữ so với lúc vừa mới bắt đầu phương chính nhiều. Thế nhưng kiểu chữ quá mức kiên cường, sát khí quá nặng, không có nhu tính. Quá cứng dễ gãy, dễ làm được muốn cương nhu đi đôi, người có thể hiểu ý của ta?"

Dạ U khiếp sợ nhìn nhìn Mặc Minh, không nghĩ tới hẳn từ chữ của mình cũng có thể thấy được trong cơ thể chính mình là một cái sát khí rất nặng người.

La Hầu vốn là sát tinh sát khí rất nặng, hấn thân là Hắc Ám Thần Tử, thiên phú thần vật là La Hầu, có chứa rất nặng sát khí cũng không gì đáng trách. Nhưng bình thường La Hầu đều ngủ say tại thức hải của hấn, sát khí nội liễm, không nghĩ tới thư pháp vậy mà có thể bộc lộ ra tâm cảnh của hấn.

Nghe xong Mặc Minh, Dạ U trầm mặc một hồi, gật đầu cung kính cảm ơn: "Cảm ơn Mặc Minh Nguyên Sư dạy bảo, Dạ U ghi nhớ trong lòng, ta cái này cáo từ!" Nói xong, liền nghênh ngang rời đi.

Mặc Minh nhìn nhìn Dạ U bóng lưng rời đi, thở dài nói: "Ai, đứa nhỏ này tuy thiên phú dị bẩm, nhưng sát khí quá nặng, tính cách cao ngạo, e rằng về sau mệnh đồ làm nhiều điều sai trái."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Thu hoạch ngoài ý muốn

Từ thư thất sau khi rời khỏi, Dạ U liền tiếp theo lên Hóa Điện Nguyên Sư nguyên luận khóa, để cho hấn được lợi không nhỏ.

Trở thành Phạm nguyên cảnh sơ cấp nguyên tu, nếu muốn đề cao đẳng cấp, phải mỗi ngày kiên trì bền bỉ hấp thu nguyên khí, để cho nguyên đan nguyên lực đạt tới bão hòa, để đánh vỡ tường ngăn cách đột phá đẳng cấp.

Người thiên phú càng cao đối với nguyên khí lực tương tác càng mạnh, hải lòng thiên phú nguyên tu tốc độ tu luyện là thiên phú gấp hai, thiên phú ưu tú là 3 lần, thiên phú thiên tài thì là 4 lần. Như vậy hấn thân là thiên phú thần tử, tốc độ tu luyện thì là 6 lần.

Hơn nữa người thiên phú càng cao, luyện tập thành nguyên thuật uy lực càng mạnh. Nếu như hấn luyện thành nguyên thuật, cũng chính là thiên phú 6 lần.

Đi qua Hóa Điện Nguyên Sư một phen giảng giải, hấn rốt cuộc hiểu rõ thiên phú tầm quan trọng, trách không được hấn biến hiện ra thiên phú thiên tài thời điểm, có nhiều người như vậy muốn chiêu dụ hấn.

Về sau hấn liền đi Linh thực lầu lấp bao tử, cùng lần trước đồng dạng, cùng Hạ Thủy Nhu mặt đối mặt ngồi lại với nhau. Lần này ăn cơm hấn liền điệu thấp nhiều, chỉ chọn rõ nhất một món một chén canh cùng một chén linh mễ, hấn chuẩn bị bắt đầu tiết kiệm tiền.

Bất quá lần này không nhìn thấy Phương Biện tới bên cạnh hấn kêu gào, đoán chừng gần nhất đang bế bộn tu luyện, căn bản không rảnh chú ý đến hấn. Bất quá lấy hấn khéo mắt tất báo tính cách, sớm muộn gì có một ngày hướng hấn làm khó dễ.

Cảm thấy mỹ mãn, hấn phản hồi Cư trú viện, tu luyện Vô Ảnh Trảm cho đến màn đêm buông xuống. Về sau liền đến gian phòng của mình, ngồi xếp bằng trên giường bắt đầu tu luyện. Quả nhiên, thời điểm hấn hấp thu trong thiên địa Hắc Ám nguyên khí, tốc độ hấp thu gấp thiên phú nguyên tu 6 lần.

...

Vì vậy ngày qua ngày, Dạ U buổi sáng liền đi lên lớp giảng bài phương pháp khóa cùng nguyên luận khóa, giữa trưa đi Linh thực lầu nhét đầy cái bao tử, buổi chiều thì tại Cư trú viện tu luyện Vô Ảnh Trảm, nửa đêm thì ngồi xếp bằng trên giường tu luyện hấp thu Hắc Ám nguyên khí.

Cứ như vậy qua một tháng, Dạ U đột nhiên phát hiện thư pháp khóa vậy mà cùng hấn tu luyện Vô Ảnh Trảm có liên quan mật thiết, rốt cục dần dần cảm ngộ được Vô Ảnh Trảm tiêu thành cảnh giới.

Đó chính là hai tay muốn như gió đồng dạng vô ảnh vô hình, thì phải cương nhu, lưỡi dao sắc bén thuận phát liên tiếp mà múa. Mà thư pháp lại là muốn nước chảy mây trôi, tĩnh động tự nhiên, thông qua tôi luyện có thể cho hai tay trở nên như gió đồng dạng phiêu dật.

Vì vậy hấn nguyên thuật Vô Ảnh Trảm rốt cục thực hành đến tiêu thành trình độ, liền muốn muốn thử nghiệm một chút Vô Ảnh Trảm hiệu quả, tiện thể kiểm chút nguyên tệ, để mình không đến mức ăn chết.

Trải qua hấn rõ ràng, kiểm lấy nguyên tệ có hai con đường: Một cái là làm tạp dịch cho học viện, ví dụ như trông coi nguyên dược, mỗi ngày đều sẽ có 50 tiền đồng tệ thu vào, đây là đại đa số tân sinh lựa chọn; một cái khác thì là tiêu nguyên tệ tiến nhập nguyên thú trận, liệt sát nguyên thú, đem bán cho học viện nơi giao dịch.

Liệt sát nguyên thú lợi ích thu được so với trông coi nguyên thuốc cao rất nhiều, nhưng mạo hiểm cũng cao rất nhiều. Một khi không cẩn thận chết ở bên trong, học viện là một mực không phụ trách, với tư cách là thợ săn muốn làm tốt chuẩn bị để không bị trở thành con mồi.

Cho nên tiến nhập nguyên thú trận đệ tử phần lớn đều là lão sinh nguyên thuật tu luyện thành công, bất quá dù vậy, bọn họ đại bộ phận đều tổ đội đi đến. Rốt cuộc nguyên thú quá mức nguy hiểm, không cẩn thận sẽ bị mất mạng.

Dạ U suy nghĩ nhiều lần, tự nhiên là chọn đi nguyên thú trận đi săn. Đi săn đối với hắn mà nói là chuyện thường ngày sự tình, bất quá lần này đối mặt là nguyên thú so với dã thú hung tàn gấp trăm lần.

Xong tiết học, Dạ U liền thẳng đến nguyên thú trận. Nguyên thú trận là một cái địa phương bao la vô cùng, chia làm ngoại vi, bên trong cùng trung tâm ba tầng, tiến vào chỗ sâu nguyên thú thực lực càng cường đại.

Ngoại vi là Phàm nguyên cảnh sơ cấp nguyên thú nơi hoạt động, bên trong là Phàm nguyên cảnh trung cấp nguyên thú tùy thời qua lại địa phương, trung tâm thì là nguy hiểm nhất Phàm nguyên cảnh cao cấp nguyên thú lãnh địa.

Bất quá nguyên thú trận bị học viện dùng huyền tinh xây chắc chắn tường cao ngăn cách, chỉ có một nhập khẩu, một cái mặt đầy râu trung niên Nguyên Sư liền phụ trách trông coi nơi này nhập khẩu.

Hắn nhìn thấy Dạ U đến, liền nhận ra đây là đại danh đình đình thiên tài tân sinh, kinh ngạc hỏi hắn nói: "Người luyện thành nguyên thuật sao? Nếu không có luyện thành nguyên thuật, ngàn vạn không muốn tới chỗ như thế mạo hiểm." Tại hắn trong ấn tượng, phần lớn tân sinh tu luyện nguyên thuật dùng một tháng chỉ có thể nắm giữ da lông.

Dạ U gật gật đầu, khẳng định nói: "Yên tâm đi, công kích của ta nguyên thuật đã tiểu thành, hắn là đủ để ứng phó ngoại vi Phàm nguyên cảnh sơ cấp nguyên thú a."

Trung niên nhân rốt cục yên lòng, bất quá hắn hay là hảo tâm khuyên bảo: "Bất quá người tốt nhất cùng người tổ đội đi đến, một ít nguyên thú là đoàn thể hành động, một khi bị bao vây, khẳng định chết không có chỗ chôn."

Dạ U vâng vâng đồng ý, cảm ơn nói: "Cảm ơn lời khuyên, như vậy tiến nhập nguyên thú trận cần bao nhiêu nguyên tệ?"

Trung niên nhân ngai ngừng cười nói: "Mỗi nửa canh giờ là 1000 tiền đồng tệ!"

Dạ U lập tức bị dọa đến kinh sợ ngây người, hỏi: "Như thế nào mắc như vậy?"

Trung niên nhân mỉm cười giải thích: "Người nghĩ a, đi săn một cái Phàm nguyên cảnh sơ cấp nguyên thú có thể bán đến 50 đến 200 tiền đồng tệ, người đi săn mấy cái chẳng phải vượt qua giao phó tiền vốn. Hơn nữa có chút nguyên thú trong cơ thể hội sản sinh nguyên tinh, một khóa Phàm nguyên cảnh sơ cấp nguyên tinh liền có thể bán đến 500 tiền đồng tệ. Đi săn nguyên thú tuy mạo hiểm cao, nhưng lợi ích thu được cũng cao a, cho nên tiến nhập cửa phí cũng cao a!"

Dạ U nội tâm không khỏi âm thầm lầu bầu: Nửa canh giờ có thể săn được nhiều nguyên thú? Cửa phí cao như vậy quá lừa người!

Bất quá rơi vào đường cùng, hắn còn là nộp 1000 tiền đồng tệ, trung niên nhân liền cho hắn một khối nửa canh giờ truyền tống ngọc giản

Trung niên nhân nhắc nhở nói: "Truyền tống ngọc giản là dùng để cam đoan đệ tử sinh mệnh an toàn, một khi không địch lại nguyên thú, nhất định phải bóp nát truyền tống ngọc giản kịp thời truyền tống ra ngoài. Đây khối truyền tống trên ngọc giản có dấu cấm chế, thời gian vừa hết nó sẽ tự động phá toái, bị bắt buộc truyền tống ra ngoài. Bên trong có mấy cái lão sinh đang tại liệt sát nguyên thú, người có thể tìm bọn họ tổ đội, chúc người may mắn!"

Nói xong, hắn liền mở ra to lớn cửa gỗ nhập khẩu, đem Dạ U cho vào lập tức đóng lại.

Hắn nửa vui mừng nửa lo nơi đây nói nói thì thầm: "Không hổ là thiên tài, vậy mà nhanh như vậy liền nguyên thuật tiểu thành! Thế nhưng nếu hắn ở bên trong xảy ra sự tình, Viện trưởng thế nào cũng tìm ta liều mạng. Ai, chỉ có thể thuận theo tự nhiên!"

...

Tiến nhập nguyên thú xung quanh bên ngoài, giương mắt nhìn đi, là một mảnh rộng lớn bình nguyên cùng cây cối, tùy thời có thể thấy được một ít nguyên thú tự do nơi đây hoạt động.

Hắn phụ cận bên trên bình nguyên hoạt động nguyên thú phần lớn là Phong thú. Phong thú toàn thân màu xanh nhạt, chân trước dài, dưới hai xương sườn có cánh bằng thịt, có thể cho nó phi hành một đoạn khoảng cách.

Dạ U cảm giác được Phong thú tốc độ nhanh chóng, nếu chính mình đuổi không kịp Phong thú, sẽ có chút phiền toái

Vì vậy hắn liền từ trong túi trữ vật lấy ra tân sinh thiên phú đệ nhất danh ban thưởng linh khí thân pháp Âm Hành Ngoa, phối hợp hắn hắc y, cảm giác cả người tựa như thủy mặc trong tranh đi ra đồng dạng thanh tú khí khái hào hùng.

Hắn hướng Âm Hành Ngoa rót vào Hắc Âm nguyên lực, lập tức cảm giác toàn thân bay bổng, đi ra ngoài như gió. Vừa mới bắt đầu có chút không thích ứng, nhưng theo dần dần quen thuộc, hắn lập tức liền nắm giữ bí quyết sử dụng Âm Hành Ngoa.

Có Âm Hành Ngoa cung cấp nhanh chóng tốc độ còn có công kích nguyên thuật Vô Ảnh Trảm lại càng tương xứng phối hợp, niềm tin của Dạ U lập tức

đồi dào, lập tức đi tìm phong thủ chém giết.

Chẳng là lúc này, thấy được một cái thoát nhìn đầu ngu ngơ tiểu Phong thủ lạc đàn, hần lập tức sờ tới.

Đến cự ly khá gần, Dạ U từ trong túi trữ vật hăng hái lấy ra cây cung, để ở trên một tiền bản về phía nó. Nhào một tiếng, tiểu Phong thủ lông tóc ít bị tổn thương, một tiền bản bất đắc dĩ rơi xuống, chọc giận tiểu Phong thủ.

Tiểu Phong thủ triển khai cánh bằng thịt, như gió đồng dạng hướng Dạ U bay nhào qua. Hần bất đắc dĩ cười khổ, quả nhiên dĩ vãng đi săn dã thú mọi việc đều thuận lợi cung tiền đối với nguyên thủ không tạo được cái gì tổn thương.

Thu hồi cung tiền, hần lập tức đổi lại Âm Thương, trận địa sẵn sàng nghênh đón. Đợi tiểu Phong thủ tới gần, thả người nhảy lên, còn không có đợi nó phản ứng kịp, Vô Ảnh Trảm của hần lập tức nước chảy mây trôi thuận phát, vô ảnh vô hình, đem nó chém thành hai đoạn.

Tơ máu phiêu tán, tiểu Phong thủ thi thể rơi xuống đến trên mặt đất. Dạ U tìm tòi một phen, không có phát hiện nguyên tinh, liền đem thi thể của nó thu nhập vào trữ vật đại. Vậy thì, nguyên tinh nào có đơn giản như vậy liền có?

Hần đột nhiên cảm giác Phong thủ cũng không có cỡ nào khó sát, vì vậy liền khiêu chiến hai cái trở lên trưởng thành Phong thủ, mới biết mình quyết định đến cỡ nào ngu xuẩn.

Kỳ thật trưởng thành Phong thủ từ trong miệng phun ra Phong nhận tới công kích địch nhân, lúc trước Phong thủ vẫn còn tương đối nhỏ tuổi, không có biết đến Phong nhận, bởi vậy chỉ có thể bay nhào qua.

Hiện tại đối mặt hai cái có được Phong nhận Phong thủ, để cho tình cảnh của hần trở nên có chút lúng túng. Hai bên tiếp tục không ngừng Phong nhận để cho hần chỉ có thể trốn đông núp tây, bất quá may mắn hần nguyên lực tương đối phong phú, tại Âm Hành Ngoa gia trì dưới tốc độ cũng rất nhanh.

Dạ U tránh trái tránh phải, để cho đánh úp lại Phong nhận thất bại, nhanh chóng tiếp cận một cái Phong thủ, dùng Vô Ảnh Trảm đem nó trong chớp mắt giết chết. Một con khác tự nhiên chạy không thoát đồng dạng vận rủi bị đánh chết, rất nhanh bị Dạ U chém xuống.

Cứ như vậy qua một hồi lâu, hần chuyên môn tìm kiếm lạc đàn Phong thủ đánh chết, bất tri bất giác vượt qua nơi đây thanh sắc thảo nguyên, trong lúc vô tình đi đến một cái vắng vẻ hoang vu địa phương, phát hiện một cái to lớn lùm cây.

Dạ U dừng bước, nghi ngờ nhìn nhìn lùm cây, lén lút tiếp cận nơi này.

Đột nhiên hần cảm giác được trong bụi cỏ có dị động, một đoàn kim sắc Thực Kim Phong bắn ra khỏi lùm cây, bay ra, hần sợ tới mức lập tức thúc dục Âm Hành Ngoa cấp tốc lui về phía sau, cái khó ló cái khôn trốn ở phụ cận đằng sau một khối đá lớn.

Thực Kim Phong tại lùm cây xung quanh dò xét vài vòng, không có phát hiện dị trạng, liền lại bay trở về sào huyệt.

Lúc này Dạ U thông qua lùm cây, rốt cục thấy rõ trung tâm lùm cây chính là Thực Kim Phong tổ ong, tổ ong tựa như kim sắc tiểu tháp, óng ánh trong bóng, tản mát ra thẩm vào ruột gan nồng đậm hương thơm, để cho hần nhãn tình sáng lên, xác định kia cái tổ ong khẳng định là đồ tốt.

Bất quá hần nhất định phải đem trưởng thành Thực Kim Phong toàn bộ dẫn đi mới được, Dạ U thu hồi Âm Thương, lấy ra tinh cung, một mũi tên tinh chuẩn nơi đây bắn về phía tổ ong.

Tại ý nghĩ của hần, tổ ong nếu là do Thực Kim Phong xây, vậy hần là sẽ phi thường chắc chắn, sẽ không bị hần phổ thông một tiền làm hư hao.

Quả nhiên, một tiền bản trúng tổ ong, đương nhất thanh, bất đắc dĩ nghiêng suy sụp rơi xuống, lập tức chọc giận ở tại tổ ong bên trong trưởng thành Thực Kim Phong, giống như thủy triều bùng lên.

Chúng rốt cục phát hiện tại cách đó không xa người khởi xướng, lập tức hùng dũng oai vệ bay tới một đoàn. Dạ U liền một bên liều mạng thúc dục Âm Hành Ngoa tránh né Thực Kim Phong truy kích, một bên kéo cung bắn tên tại tổ ong.

Hần đã đi qua nhiều năm đi săn tôi luyện, cung tiền sớm đã dùng được mười phần thành thạo, không một mũi tên không rơi tinh chuẩn xạ kích trên tổ ong.

Tổ ong bên trong Thực Kim Phong rốt cục không chịu nổi quấy nhiễu, trong sào huyệt tất cả Thực Kim Phong phô thiên cái địa nơi đây bay ra, như bão tố đồng dạng đánh úp về phía Dạ U, hần sợ tới mức hồn phi phách tán.

Hần đem tất cả Thực Kim Phong dẫn cách tổ ong, mắt thấy muốn hình thành bao vây xu thế, lập tức chui vào cây cối, đem chúng tất cả đều dẫn tiến vào.

Tại Âm Hành Ngoa gia trì, Dạ U chạy trốn tốc độ so với Thực Kim Phong nhanh hơn rất nhiều, rất nhanh trốn tránh qua Thực Kim Phong, từ cây cối khác một bên chạy ra ngoài, thẳng đến tổ ong phụ cận.

Thấy được tổ ong màu vàng kim như mê người, hần dùng lực một trảo, đem đứt vào trong túi trữ vật.

Dạ U lập tức bóp nát Truyền Tống Ngọc giản truyền tống ra ngoài, hần hiểu được Thực Kim Phong một khi phản ứng kịp, quay đầu lại phát hiện tổ ong không thấy, khẳng định đuổi giết hần đến chân trời góc biển cũng không bỏ qua.

Quả nhiên sau một lúc lâu, bị dẫn xuất Thực Kim Phong phong tuôn ra bay trở về to lớn lùm cây, phát hiện trống rỗng sào huyết. Thực Kim Phong mất đi sào huyết, trở nên càng thêm táo bạo, bay ra đến nguyên thú bên ngoài tràng vây các nơi, thế phải đem trộm đi tổ ong kẻ trộm bầm thấy vạn đoạn.

Kết quả ngoại vi phát sinh bạo loạn, tất cả nguyên thú cùng ở bên trong lão sinh tất cả đều gặp tai ương. Phô thiên cái địa Thực Kim Phong chẳng phân biệt được địch ta nơi đây khắp nơi công kích, rất nhiều nguyên thú đều núp vào, lão sinh sợ tới mức không thể không bóp nát truyền tống ngọc giản truyền tống ra ngoài.

Dạ U truyền tống ra ngoài, không nói câu nào, như con thỏ con bị giật mình đồng dạng chạy vội quay về chính mình Cư trú viện.

Trung niên nhân kinh ngạc nhìn nhìn bóng lưng hần rời đi, nghi ngờ nói: "Tiểu tử này làm cái gì việc trái với lương tâm? Như thế nào chạy trốn nhanh như vậy?"

Chỉ chớp lát sau, thiết nhiều cái lão sinh truyền tống ra ngoài, mỗi cái đều mười phần chật vật, nhao nhao tức giận mắng lên.

"Bọn này Thực Kim Phong đến cùng phát cái gì thần kinh? Cư nhiên khắp nơi công kích người!"

"Lão tử thế nhưng là bỏ ra 2000 tiền đồng tệ a, mới ngày người nữa canh giờ đã bị bức bách chạy ra, thiết thòi đã chết!"

"Nhất định là có người chọc Thực Kim Phong, để cho chúng ta gặp nạn! Để ta phát hiện người kia, ta khẳng định đem hần tháo thành tám khối!"

...

Nghe bọn họ nghị luận, trung niên nhân trợn mắt há hốc mồm, còn muốn đến lúc trước Dạ U cái thứ nhất xuất ra cũng không quay đầu lại chạy trốn bộ dáng, hần 100% khẳng định hần làm cái gì việc trái với lương tâm, nhắm trúng Thực Kim Phong bầy ong giận dữ.

Trung niên nhân không khỏi cười khổ, không có nghĩ đến cái này thiên tài tân sinh còn rất sẽ chọc họa, ngày đầu tiên vừa tới để cho nguyên thú bên ngoài không được an bình.

Muốn biết rõ, Thực Kim Phong là phi thường mang thù nguyên thú, không làm khó trên một đoạn thời gian, là không thể nào yên tĩnh, dẫn đến nguyên thú trận không thể không bị ép đóng một đoạn thời gian.

, chuyện này lập tức truyền khắp toàn bộ học viện, để cho tất cả mới cũ môn sinh đều chấn kinh rồi, nhao nhao đoán được ngọn nguồn là gia hỏa nào gây tai họa khiến cho người người oán trách?

Mà với tư cách là người khởi xướng Dạ U, đang trong phòng hưng phấn mà kiểm số thu hoạch...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Giao dịch phong ba

Dạ U từ trong túi trữ vật lấy ra tổ ong, phát hiện Thực Kim Phong kim sắc ấu trùng tại tổ ong hơn...dậm bò qua bò lại, nhìn nhìn chúng béo ục ục tròn vo khá ái bộ dáng, thật sự rất khó tưởng tượng là hung tàn Thực Kim Phong.

Trừ đó ra, hần vẫn còn ở tổ ong trong phát hiện đại lượng mật ong, một cái to lớn đang tại đẻ trứng Thực Kim Phong hoàng cùng ba mươi mấy khối kim tinh thạch.

Mật ong màu vàng kim huyết thanh gần như ngưng tụ thành thể rắn, tản mát ra mê người hương thơm. Hần nhìn không được dính một chút nếm thử một miếng, mật ong nhập khẩu tức hóa thành ẩm áp khí lưu rót vào nguyên đan.

Hần cảm giác Nguyên lực của mình phát sinh một tia biến hóa, gia tăng lên một tia sắc bén chỉ khí. Hần phát hiện này một kết quả, trở nên hưng phấn lên, mình bạch Thực Kim Phong mật ong có rất lớn giá trị.

Còn có đang tại đẻ trứng phong hoàng, một khi khổng chế nó, chẳng khác nào khổng chế toàn bộ phong tộc. Hơn nữa phong trứng giá trị cũng phi

thường lớn, là khó được mỹ vị món ngon.

Mà kim tinh thạch là đi qua Thực Kim Phong thôn phệ chiết xuất bài tiết vật, là rèn đúc nguyên khí tài liệu, giá trị quá nhiều.

Dạ U đem tổ ong thu vào trữ vật đại, chạy tới học viện nơi giao dịch. Đại đa số hội học sinh đem đi săn nguyên thú cầm đến nơi này giao dịch, đổi lấy nguyên tệ.

Về sau học viện hội đem thu mua tới nguyên thú huyết nhục đưa vào Linh thực lâu, để cho đầu bếp làm thành mỹ thực, bán ra cho đệ tử. Nguyên thú xương cốt thì cho học viện bồi dưỡng nguyên khí sư chế thành nguyên khí, về phần hi hữu nguyên tinh đã có thể khám nạm tại nguyên khí, cũng có thể làm nguyên đan tài liệu.

Lúc Dạ U đi đến nơi giao dịch, phát hiện người bên trong bày hồi hà, rất náo nhiệt, bất quá đại bộ phận người đều là lão sinh.

Hắn một cái mới đi vào một tháng tân sinh đột ngột đi tới đây, tự nhiên khiến cho bọn họ một hồi kinh dị cùng ngạc nhiên.

"Không phải này thiên tài tân sinh sao? Hắn đến bên này làm gì vậy?"

"Đến bên này còn có thể làm gì vậy? Tự nhiên là tới được thêm kiến thức đi!"

"Đoán chừng là tới buôn bán nguyên thú a, bất quá ta nhìn cũng bán không được mấy cái tiền a!"

Thảo luận đám lão sinh bắt đầu cười vang, hiển nhiên đều cho rằng hắn một cái tân sinh săn bắt không được cái gì tốt nguyên thú.

Đang giao dịch chỗ phụ trách thu mua nguyên thú là một vị thân cao thể tráng ngăm đen trung niên nhân, Dạ U không để ý đến bọn họ cười nhạo, đi đến trung niên nhân trước mặt, bình thần nói: "Đại thúc, ta muốn bán ra đi săn tới nguyên thú."

Trung niên nhân tự nhiên nhận ra Dạ U, thiện ý mà cười nói: "Không phải này thiên tài tân sinh Dạ U sao? Mới qua một tháng liền có thể đi săn nguyên thú, quả nhiên không phụ nổi danh. Như vậy ngươi muốn bán ra cái gì nguyên thú?"

Dạ U từ trong túi trữ vật lấy ra lớn nhỏ không đều 10 phong thử thi thể, hỏi: "Những cái này phong thử giá bán bao nhiêu?"

Thấy được hắn đi săn chính là phong thử, xung quanh đệ tử cười vang càng đậm.

"Ai ôi!!!, dĩ nhiên là cấp thấp nhất phong thử, loại này nguyên thú căn bản bán không có bao nhiêu tiền!"

"Đoán chừng hắn bỏ ra 1000 tiền đồng tệ a, kết quả mới săn được 10 phong thử, liền tiền vốn đều thiệt hơn phân nửa."

"Loại nhỏ phong thử chỉ có thể bán 50 tiền đồng tệ, đại thì có 60 tiền đồng tệ, làm nửa ngày mới kiếm được 560 tiền đồng tệ, quả thực là tiền mất tật mang."

"Ai, thiên tài tân sinh chính là quá tự phụ, vừa luyện thành nguyên thuật liền gấp đi nguyên thú trận đi săn, còn không bằng thành thành thật thật thủ Linh được viên, ít nhất mỗi ngày không hề có tổn thất, còn có thể lợi nhuận 50 tiền đồng tệ."

Trung niên nhân thấy được những cái này phong thử, cũng vì Dạ U cảm thấy thờ dài, bỏ ra 1000 tiền đồng tệ mới kiếm được 560 tiền đồng tệ, đoán chừng ai cũng hiểu ý đau a.

Bất quá hắn hay là chi tiết báo cáo: "Loại nhỏ 50 tiền đồng tệ, đại 60 tiền đồng tệ."

Dạ U sắc mặt vẫn một hồi bình tĩnh nói: "Ừ, vậy bán a." Trung niên nhân liền thu hồi những cái này phong thử, cho hắn 560 kim tệ.

Trung niên nhân thu thập xong, phát hiện hắn còn chưa đi, kinh nghi mà hỏi: "Chẳng lẽ ngươi còn có đồ vật muốn bán ra sao?"

Dạ U gật gật đầu, từ trong túi trữ vật lấy ra Thực Kim Phong tổ ong đặt ở trên mặt bàn, màu vàng kim tổ ong như tiểu tháp đồng dạng, tản mát ra nồng đậm mùi hương thơm, vài kim sắc Thực Kim Phong ấu trùng bò qua bò lại.

Lúc trước cười nhạo Dạ U đám lão sinh tất cả đều tròn mắt miệng ngây người, đều khiếp sợ nhìn chằm chằm Thực Kim Phong tổ ong, náo nhiệt nơi giao dịch đột nhiên trở nên một mảnh yên tĩnh.

Một lát sau, đám lão sinh mới bắt đầu chuyển động, nhao nhao kinh hô.

"Ôi trời ôi!!, ta không thấy mất mờ con ngươi a, đây chính là Thực Kim Phong tổ ong a!"

"Thực Kim Phong thể nhưng là nguyên thú bên ngoài hi hữu ma thú, thân thể thực lực có lẽ không mạnh, nhưng chúng thường thường đều là kết bè kết đội, nguyên thú căn bản không dám trêu chọc chúng, tân sinh rốt cuộc là như thế nào đem nơi ở của bọn nó cho trộm?"

"Thực Kim Phong là một ma thú loại ăn lấy kim tinh quáng, chúng tổ ong thường thường kiến tạo tại kim tinh quáng vô cùng quý hiếm. Ta căn bản liền thấy đều chưa thấy qua, tân sinh làm sao tìm được đến?"

Trung niên nhân ngẩng ngốc nhìn nhìn Thực Kim Phong tổ ong, càng xem càng kinh hãi, phát hiện tổ ong trong không chỉ có Thực Kim Phong ấu trùng, phong trướng cũng phong hoàng, còn có đại lượng mật ong cùng kim tinh thạch, giá trị to lớn.

Hắn một bên tỉ mỉ phân tích tính toán, một bên kinh hãi lầu bầu nói: "Thực Kim Phong tổ ong hoàn toàn là do kim tinh thạch xây thành, nhìn nó lớn nhỏ, hẳn là giá trị 5000 tiền đồng tệ. Thực Kim Phong phong hoàng giá trị 1000 tiền đồng tệ, 20 ấu trùng giá trị 1000 tiền đồng tệ, 55 cái phong trướng giá trị 1650 tiền đồng tệ. Mật ong đoán chừng có 10 thăng, giá trị 1000 tiền đồng tệ. Còn sót lại 32 khối kim tinh thạch giá trị 1600 tiền đồng tệ. Tổng cộng giá trị 12250 tiền đồng tệ."

Nghe được trung niên nhân lời nói, đám lão sinh tất cả đều kinh ngạc, không nghĩ tới Thực Kim Phong tổ ong giá trị cư nhiên khổng lồ như vậy, đều vượt qua 1 vạn tiền đồng tệ.

Muốn biết rõ trong bọn họ một lần thu hoạch tối đa cũng chỉ có năm sáu ngàn tiền đồng tệ, mà Dạ U trực tiếp là bọn họ gấp hai nhiều, nhao nhao đề cho bọn họ thần phục hâm mộ.

"Không có nghĩ đến cái này tân sinh lợi hại như vậy, quả nhiên không phụ danh thiên tài."

"Thực Kim Phong tổ ong giá trị lớn như vậy, đều vượt xa chúng ta liệt sát vài nguyên thủ."

"Chúng ta hay là học viện lão sinh, thậm chí ngay cả tân sinh đều so ra kém!"

Lúc này đột nhiên một cái lão sinh nhớ tới cái gì, hô to gọi nhỏ nói: "Ta nhớ ra rồi, buổi sáng hôm nay bởi vì Thực Kim Phong bạo loạn, khắp nơi công kích sinh vật, dẫn đến nguyên thủ trận không thể không bị ép đóng một đoạn thời gian. Bây giờ nhìn đến hắn bán ra Thực Kim Phong tổ ong, ta lập tức liền minh bạch tân sinh chính là đầu sỏ gây nên."

Các vị đệ tử vừa nghe đến tin tức này, lập tức đưa tới sóng to gió lớn, miệng mồm mọi người nhấp nháy, nghe nhầm đồn bậy. Dạ U thấy không ổn, cầm đến 12250 tiền đồng tệ, lập tức bỏ trốn mất dạng.

Kết quả trong học viện tất cả mới cũ môn sinh cũng biết Dạ U làm chuyện tốt, thậm chí đã biết hắn thu hoạch lấy kinh người số lượng tiền đồng tệ, biểu tình không đồng nhất.

Những học sinh mới phần lớn cảm thấy hâm mộ, trong bọn họ kém nhất thậm chí nguyên thuật còn không có luyện thành, ưu tú nhất nguyên thuật mới vừa vặn nắm giữ da lông, còn không dám tiến nhập nguyên thủ trận, bằng không không gánh đủ thiệt thòi.

Mà Dạ U đã vượt lên đầu bọn họ rất nhiều bước, lại dám trực tiếp tiến nhập nguyên thủ trận liệt sát nguyên thủ thu hoạch 1 vạn trở lên tiền đồng tệ, một lần lợi nhuận trình độ liền rất nhiều lão sinh đều cảm thấy không bằng....

Tân sinh bên trong Phương Biện nghe nói Dạ U hành động vĩ đại, tự nhiên không có sắc mặt tốt. Dạ U biểu hiện được siêu việt ưu tú, tâm tình của hắn lại càng tăng không xong.

Phụ thân của hắn Phương Thanh đã đem gia truyền nguyên thuật bí tịch Mộc Đằng thuật giao cho hắn, đáng tiếc qua một tháng, hắn chỉ nắm giữ được một ít da lông, đoán chừng căn bản không phải biểu hiện ưu dị đối thủ của Dạ U.

Bởi vì học viện quy định, hắn căn bản không thể phái ngoại viện tiến nhập học viện đánh cho Dạ U tàn phế. Hắn suy nghĩ có muốn hay không thỉnh hắn đại ca Phương Vân đánh cho Dạ U tàn phế, đáng tiếc huynh đệ bọn họ vì hướng phụ thân tranh thủ tình cảm, luôn luôn bất hòa.

Ý nghĩ này lập tức bị hắn bác bỏ, hắn càng muốn dựa vào năng lực của mình đem Dạ U tự mình đánh cho tàn phế mới phân giải mối hận trong lòng, tài năng hướng tất cả mọi người khoe khoang hắn Phương Biện cường đại, vì vậy hắn không khỏi gấp rút tu luyện nguyên thuật.

Hạ Thủy Nhu thì một hồi vui mừng, chính mình hợp ý người biểu hiện được siêu việt ưu tú, nàng vì hắn cảm thấy vui mừng.

Đề cho đợi chút nữa chính là ăn cơm thời gian, gặp được bản thân hắn nên như thế nào phản ứng? Nàng không khỏi suy nghĩ miên man.

Về phần lão sinh bên trong bá chủ Phương Vân đối với Dạ U ưu dị biểu hiện tự nhiên vô cùng bất mãn, hắn luôn luôn cho là hắn mới là học viện ưu tú nhất.

Hắn tại nguyên thủ trận một lần lợi ích thu được tối đa chỉ có 9000 tiền đồng tệ, mà Dạ U tại nguyên thủ trận lợi ích thu được vậy mà phá vạn, đề cho hắn không thể không phàn nàn Dạ U vận khí quá tốt, tìm đến hi hữu Thực Kim Phong tổ ong.

Bất quá dựa theo học viện quy định, thân là bá chủ hắn bị hạn chế trong ba tháng không thể hướng tân sinh đưa ra quyết đấu, bằng không hắn nhìn nhất Dạ U không vừa mắt, sớm đã xuất thủ.

Bất quá hắn ngược lại là có thể thỉnh lão sinh bên trong người nổi bật cùng Dạ U quyết đấu, đem hắn hung hăng đánh cho tàn phế. Nghĩ tới đây, hắn lộ ra một cổ cười gian.

...

Nói Dạ U thu hoạch hơn 1 vạn tiền đồng tệ, ôm trong lòng tâm tình kích động trở lại chính mình Cư trú viện.

Đây là lần đầu tiên dựa vào năng lực của mình kiếm lấy nguyên tệ, không nghĩ tới lần đầu tiên tiền nguyên thú trợn đi sẵn vậy mà có thể kiếm lấy nhiều như vậy, thậm chí vượt qua lão sinh, để cho bản thân hắn đều có điểm khó có thể tin.

Hắn dần xuống tâm tình kích động, tu luyện trong chốc lát, cảm thấy đói bụng, liền đứng dậy đi đến Linh thực lầu.

Lần này buồn bán lời nhiều như vậy, hắn nhất định phải hảo hảo khao chính mình một chút! Hắn vừa đi, nội tâm một bên thầm suy nghĩ đến...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Đối lập nhau tranh phong

Trong quá trình đi đến Linh thực lầu, ánh mắt mọi người gần như đều tập trung ở trên người hắn, phần lớn hâm mộ, số ít ghen ghét, để cho hắn cảm giác chính mình là không phải quá chói mắt sao?

Nhất là hắn đi đến Linh thực lầu công môn, phần lớn ăn cơm đệ tử thấy được hắn tựa như thấy được di động bảo tàng đồng dạng, hai mắt phát sáng, hận không thể đem hắn ăn tươi đồng dạng, để cho hắn không khỏi cười khổ.

Hạ Thủy Nhu thấy được hắn lộ ra ngưng ngưng động lòng người bộ dáng, áp ứng không biết như thế nào mở miệng. Mà Phương Biện tự nhiên là một bộ thoải mái, mắt tương đối lạnh lẽo.

Lúc này, đột nhiên từ lầu hai lao xuống năm người, ngăn cản Dạ U đường đi, đầu lĩnh chính là một vị gọi Dương Phàm lão sinh, là lão sinh trong nội viện người nổi bật.

Dương Phàm vênh vao tự đắc đối với hắn hỏi: "Người chính là đang giao dịch chỗ buôn bán Thực Kim Phong tổ ong Dạ U?"

Dạ U cảm giác được bọn họ không có hảo ý, nhàn nhạt nói: "Là ta, người có chuyện gì?"

Dương Phàm trợn mắt nhìn, quát: "Người thật sự là to gan lớn mật, vậy mà ăn cắp Thực Kim Phong tổ ong, làm hại nguyên thú trợn đóng, dẫn đến ta đoàn đội đã gặp phải tổn thất thật lớn, khoản nợ này ta muốn cùng người hảo hảo tính toán!"

Dạ U phong kinh vân đạm mà hỏi: "Không biết học trưởng muốn như thế nào cùng ta tính sổ?"

Dương Phàm nghe vậy cho là hắn yếu thế, nội tâm càng thêm đắc ý, được một tác lại muốn tiến một thước nói: "Người là không phải nên bồi thường cho chúng ta một ít nguyên tệ? Không nhiều lắm, chỉ cần hai vạn tiền đồng tệ là được!"

Ở đây vậy xem cái khác đệ tử vừa nghe đến Dương Phàm yêu cầu to lớn bồi thường phí, đều kinh sợ hít một hơi.

Dương Phàm này còn gọi không lừa người? Hắn rõ ràng chính là công phu sư tử ngoạm, bồi thường phí đều nhanh là Dạ U chỗ kiếm lấy nguyên tệ gấp hai.

Sắc mặt Dạ U âm trầm xuống, ngược lại cười lạnh một chút, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói: "Học trưởng, người không khỏi cũng quá tự cho là a, ta dựa vào cái gì phải bồi thường các người đoàn đội tổn thất? Ta có thể từ Thực Kim Phong trùng điệp bao vây rồi ăn cắp tổ ong, lại còn bán ra giá cao, đó là bởi vì ta có năng lực. Đoàn đội của người vô pháp ngăn cản Thực Kim Phong công kích, bị ép truyền tống, tổn thất nguyên tệ, kia là bởi vì các người vô năng, ta dựa vào cái gì vì sự bất lực của các người tính tiền?"

Nói vừa xong, mọi người kinh hãi, không nghĩ tới Dạ U vậy mà nói ra những lời này, mà còn nói có lý.

Đúng vậy, tại cái này học viện vốn chính là chỗ người có thể năng đi vào, Dạ U có thể kiếm lấy nhiều như vậy nguyên tệ, đó là hắn có năng lực. Người không có có năng lực dựa vào cái gì hướng hắn có năng lực bóc lột lợi ích.

Dạ U trong lời nói hai câu chất vấn để cho Dương Phàm tức giận đến giận sôi lên, không phản bác được, triệt để đưa hắn đắc tội.

Phương Biện vừa nhìn Dạ U cùng lão sinh trợn mặt, lập tức mừng rỡ, chạy lên trước thêm mắm thêm muối châm ngòi thổi gió nói: "Học trưởng, hiện tại người biết a. Dạ U tên thiên tài này tân sinh, căn bản chính là không coi ai ra gì! Mới một tháng liền dám đem người không để vào mắt, tiếp qua một đoạn thời gian, đoán chừng đều muốn cười lên trên đầu của người."

Bị Phương Biện vừa nói như vậy, Dương Phàm nộ khí phun trào, trợn mắt muốn nức nhìn chăm chăm Dạ U. Thời điểm này đột nhiên từ bên cạnh

truyền đến một hồi trời tức thanh âm "Ồ, không có nghĩ tới đây lại có thể náo nhiệt như vậy!"

Tất cả mọi người nhao nhao nhìn lại, phát hiện lão sinh bá chủ Phương Vân chẳng biết lúc nào, vậy mà đi tới bên cạnh bọn hắn.

Phương Vân từ tầng thứ hai lão sinh đường ăn cơm đi xuống, vừa vận nhìn thấy Dương Phàm cùng Dạ U tranh phong tương đối hình ảnh, hẳn tự nhiên vui mừng quá đổi.

Vốn muốn tìm một cái lão sinh bên trong người nổi bật một chút nhằm vào Dạ U, không nghĩ tới cơ hội trời cho, Dương Phàm cùng Dạ U vừa vận có mâu thuẫn, hẳn vừa vận thừa cơ hội này chặn ngang một cước.

Phương Vân châm chọc khiêu khích nói: "Dương Phàm niên đệ, ngươi hẳn cũng nghe được a. Tên thiên tài này tân sinh Dạ U cuồng vọng tự đại, cho là mình rất có năng lực. Chửi, mắng ngươi đoàn đội vô năng, không phải là chửi, mắng ngươi vô năng sao? Dương Phàm niên đệ nên cho loại này không coi ai ra gì tân sinh một chút giáo huấn, bằng không về sau người khác há không phải đều xem thường ngươi rồi?"

Dương Phàm tại Phương Vân xúi giục, phần nộ bùng bùng nói: "Dạ U, ngươi không phải cho rằng chính ngươi rất có năng lực sao? Rất tốt, ta hiện tại dốc lòng cầu học viện thân thỉnh cùng ngươi quyết đấu, nhìn xem là ngươi có năng lực hay là ta có năng lực? Ngươi dám hay không dám nhận?"

Những lời này vừa ra, vậy xem đệ tử tất cả đều kinh hãi, không nghĩ tới sự tình hội phát triển đến như vậy một phát tình trạng không thể vấn hồi.

Muốn biết rõ Dạ U thế nhưng là mới đi vào một tháng tân sinh, luận kinh nghiệm, luận nội tình, luận thực lực, đồng đều cũng không sánh bằng đã tiến nhập học viện hơn một năm lão sinh Dương Phàm.

Tuy Dạ U là thiên tài tân sinh, thế nhưng cũng cần có thời gian phát triển tài năng dần dần cường đại lên. Tại hắn còn là ở thời điểm ghé con mới đẻ, Dương Phàm lại đưa ra quyết đấu, không phải nói rõ lấy khi dễ người sao?

Hạ Thủy Như thấy Dạ U gặp nạn, cảm giác mình không thể thờ ơ lạnh nhạt. Nàng không khỏi khua lên dừng khí, đối với Dương Phàm nũng nịu nói: "Không nghĩ tới Dương Phàm học trưởng với tư cách là lão sinh, dĩ nhiên là một cái như vậy lòng dạ nhỏ mọn, tính toán chỉ li tiểu nhân, thừa cơ đối với Dạ U bỏ đá xuống giếng, không phải lấy lớn hiếp nhỏ sao?"

Phương Biện thấy chính mình nữ thần vậy mà cũng vì Dạ U giải thích, không khỏi ghen tuông mọc lan tràn, càng thêm ra sức tại Dương Phàm bên cạnh kêu gào nói: "Không thể nói là so sánh, làm sao biết là không phải là đối thủ? Người ta Dạ U thế nhưng là thiên tài, thiên tài làm sao có thể bị ưu tú Dương Phàm học trưởng đánh bại?"

Phương Vân phụ họa nói: "Cho nên hẳn cần bản không đem Dương Phàm niên đệ ngươi để vào mắt a, bất quá ta vẫn tương đối tin tưởng Dương Phàm niên đệ có thể ngăn con sóng dữ. Chỉ cần ngươi thắng Dạ U, ta cam đoan hội dẫn ngươi đi xông chỗ sâu trong nguyên thủ trận kiếm lấy càng nhiều nguyên tệ, thậm chí có thể hiệp trợ ngươi đạt được càng nhiều học phần."

Lời của Phương Vân vừa nói xong, để cho Dương Phàm không khỏi động tâm. Một khi hắn đánh bại Dạ U, đạt được lão sinh bá chủ Phương Vân duy trì, liền có thể đạt được càng nhiều tài nguyên cùng học phần, để mình trở nên càng mạnh, có thể nói là tiền đồ vô lượng.

Dương Phàm đã tâm thoả cái bành trướng lên, vì mình tốt con đường phía trước, hẳn hướng Phương Vân cam kết: "Cảm ơn Phương Vân học trưởng đối với tiểu đệ tài bồi cùng duy trì, ta nhất định sẽ đem hết toàn lực đánh bại Dạ U!"

Phương Vân không khỏi mừng rỡ vỗ vỗ bờ vai Dương Phàm, đưa lỗ tai nói khẽ: "Dương Phàm niên đệ quả nhiên là kẻ thức thời mới là tuấn kiệt! Chỉ cần ngươi tại trong quyết đấu đánh cho Dạ U tàn phế, để cho hắn biến thành phế vật, ta cam đoan ngươi tiền đồ vô lượng."

Dương Phàm kinh hãi, không nghĩ tới Phương Vân đã vậy còn quá âm tàn, trực tiếp muốn phế đi Dạ U. Bất quá nhớ tới Dạ U đối với hắn nhục nhã, hẳn không khỏi trùng điệp gật gật đầu.

Phương Vân thấy Dương Phàm đã đáp ứng, trong nội tâm mừng thầm, quay đầu đối với Dạ U giả dạng chính khí lăm lăm nói: "Không biết Dạ U niên đệ có dám hay không dám nhận cuộc quyết đấu này? Ngươi thế nhưng là có năng lực thiên tài, chẳng lẽ liền vô năng Dương Phàm học trưởng đều đánh không lại? Kia không phải làm trò cười cho người trong nghề sao?"

Nghe Phương gia huynh đệ kẻ xướng người họa biểu diễn, nhìn nhìn Dương Phàm cùng Phương Vân bắt đầu cấu kết với nhau làm việc xấu, nghe Phương Vân dùng phép khích tướng âm mưu khí tức, Dạ U suy nghĩ nhiều lần, rốt cục bình thần mở miệng: "Được, ta tiếp nhận quyết đấu! Bất quá ta hi vọng tại một tháng sau, Dương Phàm học trưởng, ngươi có dám đáp ứng?"

Dương Phàm tự nhiên không vui nói: "Ta dựa vào cái gì muốn cấp ngươi một tháng chuẩn bị thời gian?"

Dạ U đã tính trước cười lạnh nói: "Như thế nào? Ta đáp ứng quyết đấu, Dương Phàm học trưởng ngược lại chần chờ. Vô năng chính là vô năng, còn sợ ta một tháng sau đem ngươi đánh cho hoa rơi nước chảy sao?"

Dương Phàm giận dữ nói: "Ta sẽ sợ hãi ngươi? Được, một tháng sau liền một tháng sau, nhìn xem rốt cuộc là ai đem ai đánh được hoa rơi nước chảy?" Nói xong, hắn lập tức phẩy tay áo bỏ đi.

Phương Vân thấy Dương Phàm cư nhiên cũng bị Dạ U phép khích tướng, không khỏi lắc đầu. Dương Phàm thật sự là không chịu nổi trọng dụng phế vật, dễ dàng như vậy để cho Dạ U dắt mũi, cho hắn một tháng thời gian chuẩn bị.

Bất quá cũng chính là người như vậy, mới có thể dễ dàng để cho hắn làm vũ khí sử dụng nhằm vào Dạ U. Phế vật lợi dụng thật tốt cũng là một bả lưới dao sắc bén, hắn ước lượng Dạ U sau một cái tháng cũng không ra cái gì bộ dạng.

Vì vậy Phương Vân cũng rời đi, chuẩn bị nhìn trận tuồng này đến. Mà Phương Bệ thì thích nghe ngóng Dạ U cùng Dương Phàm quyết đấu, một khi Dạ U bị Dương Phàm đánh bại, về sau hắn khẳng định phải tự tay đánh cho hắn tàn phế, để cho hắn muốn sống không được muốn chết không xong.

Hạ Thủy Nhu nhìn thấy ván đã đóng thuyền, khẽ thở dài: "Dạ U, ngươi thật không nên tiếp nhận Dương Phàm quyết đấu, ngươi thật sự lấy làm một tháng liền có thể đánh bại hắn sao? Muốn biết rõ hắn thế nhưng là lão sinh bên trong bạo lực nhất Hỏa hệ nguyên tu."

Nghe được sự miêu tả của nàng, Dạ U cảm giác Hạ Thủy Nhu trời sinh tính tuy nhu nhược đơn thuần, nhưng tựa hồ biết rất nhiều chuyện, không khỏi tò mò hỏi: "Hạ Thủy Nhu, có thể nói cho ta biết một ít Dương Phàm tình huống?" Bởi vì cái gọi là biết mình biết người trăm trận trăm thắng, hắn vừa vặn thừa cơ hội này hiểu rõ một chút Dương Phàm năng lực.

Hạ Thủy Nhu trầm tư một chút, ung dung nói: "Ta tiến nhập học viện lúc trước, nương của ta đem Thanh Linh học viện bên trong rất nhiều chuyện nói cho ta biết, bởi vậy ta lý giải một ít. Dương Phàm thực lực vị trí ở trong Phàm nguyên cảnh cấp, hắn biết có hai cái Hỏa hệ nguyên thuật, Liệt Hỏa Quyền cùng Nộ Viêm Trùng. Liệt Hỏa Quyền sẽ ở hai tay dấy lên cuồng bạo hỏa diễm, chỉ cần nguyên lực phong phú, hắn có thể liên tiếp không ngừng mà phát ra, cực kỳ khó chơi. Nộ Viêm Trùng thì là hắn tương đối lợi hại nguyên thuật, có thể đem cả người hắn hóa thành hỏa nhân, va chạm hướng địch nhân, thường nhân căn bản không chịu nổi sự cường đại của hắn uy lực. Còn có, trên người của hắn mặc có nhất phẩm cao đẳng phòng ngự nguyên khí Viêm Hỏa Khải, đồng dạng công kích thật sự là đánh bất phá phòng ngự của hắn."

Dạ U nghe vậy nội tâm trầm xuống, không có nghĩ đến cái này Dương Phàm năng lực thật sự là bất phàm, hắn cũng không biết một tháng sau có nắm chắc hay không đánh bại hắn.

Bất quá hắn tin tưởng nghĩa phụ của hắn Dạ Vô Tình cho hắn nguyên thuật uy lực tuyệt đối sẽ không dò xét tại Dương Phàm nguyên thuật, mà hắn chính là chuẩn bị trong một tháng này đem một cái khác nguyên thuật Quý Ảnh Thiểm luyện đến tiểu thành, như vậy hắn mới có nắm chắc đối phó Dương Phàm.

Hạ Thủy Nhu thấy Dạ U sắc mặt nặng nề, không khỏi lo lắng nói: "Dạ U, ngươi không sao chứ. Nếu ngươi cảm thấy không có nắm chắc thắng Dương Phàm, ta có thể nói cho Viện trưởng tới cưỡng chế hủy bỏ cuộc quyết đấu này!"

Hắn lắc đầu, xin miễn nói: "Hạ Thủy Nhu, cảm ơn hảo ý của ngươi, cuộc quyết đấu này liên quan đến tôn nghiêm của ta, cho nên ta sẽ không hủy bỏ. Yên tâm đi, ta tự có chừng mực."

Hạ Thủy Nhu thấy Dạ U kiên quyết như thế, cũng liền không bắt buộc, trong ánh mắt lo lắng vẫn tiêu thất không đi.

Hắn vội vã điếm một phần linh thực, phát hiện Hạ Thủy Nhu vẫn chưa đi, ngồi đối diện với hắn, nhu tình chân thành mà nhìn hắn ăn, để cho hắn cảm giác có chút thấp thòm bất an.

Lúc này hắn nhớ tới một hồi chuyện trọng yếu, đột nhiên cấp thiết hỏi nàng: "Hạ Thủy Nhu, ngươi có biết nơi có Ảnh hồn đan?" Bởi vì Ảnh hồn đan là tu luyện Quý Ảnh Thiểm thiết yếu nguyên đan, hắn không thể không hỏi.

Hạ Thủy Nhu trầm tư suy nghĩ, nghi hoặc trong chốc lát, đột nhiên nhớ tới nói: "Ảnh hồn đan sao? A, đúng rồi, ta nhớ được học viện Nguyên bảo các bên trong đường như có Ảnh hồn đan, bất quá muốn dùng học phần tới đổi, nghe nói một khóa muốn 1000 học phần!"

Dạ U nghe vậy vui vô cùng, lập tức cảm ơn nói: "Cảm ơn ngươi, Hạ Thủy Nhu, nói cho ta biết nhiều chuyện như vậy, lần sau ta mời ngươi ăn cơm, ta đi trước!" Nói xong, hắn nhanh như chớp hướng Nhiệm vụ sảnh phương hướng chạy đi, không thể chờ đợi được muốn thu hoạch học phần tới đổi Ảnh hồn đan.

Hạ Thủy Nhu nghe xong hắn trước khi chia tay lời nói, trên mặt đẹp ý xấu hổ trở nên càng thêm nồng đậm, mừng rỡ tự nhủ: "Cùng nhau ăn cơm sao? Kìa thật sự là quá tốt." Về sau nàng lộ ra một bộ ánh mắt chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Người nhận nhiệm vụ đầu tiên đại thắng

Dạ U rất nhanh đi đến Nhiệm vụ sảnh, trong đại sảnh nhiệm vụ trên bảng rậm rạp chẳng chịt nhiệm vụ để cho hắn không kịp nhìn.

Hắn tỉ mỉ quan sát, phát hiện một ít manh mối. Tại nhiệm vụ trên bảng, nhất tinh nhiệm vụ đều là thay học viện Nguyên Sư chân chạy hoặc là trông coi nguyên dược, có 100 học phần ban thưởng, phần lớn bị tân sinh tiếp nhận.

Nhất là trông coi nguyên dược nhiệm vụ này người tiếp nhận nhiều nhất, bởi vì mỗi ngày còn có thể vượt mức kiếm lấy 50 tiền đồng tệ. Đáng tiếc danh ngạch đã đủ, nhiệm vụ này tạm thời vô pháp tiếp lấy.

Nhị tinh nhiệm vụ thì là đi nguyên khí viện, nguyên đan viện hoặc là nguyên phù viện làm học đồ, cực kỳ mệt mỏi, bất quá mỗi ngày sẽ có 200 học phần ban thưởng cùng 100 tiền đồng tệ thu vào. Những nhiệm vụ này cũng có số ít tân sinh tiếp nhận, rốt cuộc so với nhất tinh nhiệm vụ ban thưởng nhiều gấp đôi.

Về phần tam tinh nhiệm vụ, đương nhiên là tiến nhập nguyên thú bên ngoài đánh sát Phàm nguyên cảnh sơ cấp nguyên thú, có 300 học phần ban thưởng. Bất quá đối với trước mắt tân sinh mà nói, những nhiệm vụ này tính nguy hiểm rất lớn, tự nhiên ít có tân sinh tiếp nhận, ngược lại là lão sinh tiếp nhận nhiều hơn.

Lấy Dạ U thực lực trước mắt, tam tinh nhiệm vụ vừa vặn có thể tiếp nhận. Rốt cuộc tứ ngũ tinh nhiệm vụ là đánh chết Phàm nguyên cảnh trung cao cấp nguyên thú, hẳn bây giờ còn không thể mạo hiểm.

Bởi vì Nhiệm vụ sánh nhiệm vụ không phải tùy tiện liền có thể loạn tiếp, muốn căn cứ thực lực của mình lượng sức mà đi. Nhiệm vụ là có quy định kỳ hạn, một khi nhiệm vụ thất bại, là muốn khấu trừ học phần. Học phần không đủ, sẽ lấy đuổi học xử lý.

Hơn nữa tiếp đơn thể nhiệm vụ không thể mời người hiệp trợ, một khi phát hiện, sẽ nhận định nhiệm vụ thất bại.

Vì vậy Dạ U tỉ mỉ xem tam tinh nhiệm vụ hồi lâu, rốt cục hợp ý một cái đơn thể nhiệm vụ.

Nhiệm vụ này phải đi nguyên thú xung quanh bên ngoài đánh chết Phàm nguyên cảnh sơ cấp Phệ Ngân Thử 10, nhiệm vụ kỳ hạn vì 1 canh giờ, học phần là 300.

Thấy được nhiệm vụ này, Dạ U không khỏi nghĩ đến Thực Kim Phong tổ ong, cho hắn rất nhiều vượt mức thu hoạch, không biết Phệ Ngân Thử này có thể hay không cho hắn vượt mức kinh hi?

Vì vậy hắn hưng phấn mà tiếp nhận nhiệm vụ này, phụ trách trông coi Nhiệm vụ sánh là một vị hai tóc mai loang lổ hòa ái lão nhân, tự nhiên nhận thức Dạ U, nhìn thấy hắn một cái mới vừa gia nhập một tháng tân sinh cũng dám tiếp tam tinh nhiệm vụ, liền lãnh địa mỉm cười nói: "Dạ U, ngươi nhất định phải nhận nhiệm vụ này sao?"

Hắn gật đầu, lão nhân liền tại nhiệm vụ này trên viết "Đã tiếp" hai chữ, đăng ký tin tức, cho hắn một cái nhiệm vụ lệnh bài, đoạn chính mà nhắc nhở: "Dạ U, cầm lấy nhiệm vụ lệnh bài này ngươi có thể miễn phí tiến nhập nguyên thú trận. Bất quá phía trên có dấu cấm chế, một khi nhiệm vụ của ngươi quá hạn không có hoàn thành, sẽ tự động tan vỡ, nhận định nhiệm vụ thất bại. Bởi vậy ngươi muốn tại nhiệm vụ quy định trong thời gian hoàn thành nhiệm vụ, trả lệnh bài."

Dạ U cảm ơn nói: "Cảm ơn lão nhân gia nhắc nhở, ta nhất định sớm hoàn thành nhiệm vụ!" Nói xong, hắn cáo từ rời đi.

Lão nhân nhìn Dạ U đi xa bóng lưng, mỉm cười nói: "Lần đầu tiên tới liền tiếp tam tinh nhiệm vụ, kẻ này quả nhiên bất phàm. Phệ Ngân Thử thế nhưng là chuyên môn lấy Bí Ngân quặng là thức ăn quần thể nguyên thú, hẳn tiến đến khả năng không dễ ứng phó a!"

...

Đi qua một phen bốn ba, Dạ U rất nhanh đi tới nguyên thú trận. Trông coi trung niên Nguyên Sư nhìn thấy Dạ U lần nữa đến đây, hào hứng bưng bưng mà hỏi: "Dạ U, lần trước ngươi kiếm lấy phá vạn nguyên tệ sự tình thật sự là kinh thiên động địa, lần này lại tới đi săn nguyên thú kiếm lấy nguyên tệ sao?"

Dạ U bình thản hồi đáp: "Bất quá lần này không phải lợi nhuận nguyên tệ, mà là làm tam tinh nhiệm vụ. Ân, đây là nhiệm vụ lệnh bài, ta hẳn là có thể miễn phí tiến nhập a."

Trung niên nhân tiếp Dạ U đưa tới nhiệm vụ lệnh bài nhìn một chút, gật đầu nói: "Ừ, ngươi có thể miễn phí tiến nhập 1 canh giờ, đây là đưa cho ngươi truyền tống ngọc giản, hơn thì sẽ tự động phá toái, bị ép truyền tống ra, không cần ta nhiều lời a."

Dạ U gật đầu, nói: "Ân, ta minh bạch!"

Trung niên nhân nghe vậy, liền mở ra cửa gỗ, cho hắn tiến vào. Hắn lén lút lướt qua bình nguyên cùng lùm cây, tìm kiếm Phệ Ngân Thử tung tích. Căn cứ hẳn rõ ràng, Phệ Ngân Thử khả năng sống ở Bí Ngân quặng xung quanh, nếu muốn tìm đến chúng đầu tiên tìm được đến Bí Ngân quặng.

Mà Bí Ngân quặng ở vào nguyên khí tương đối nồng đậm quặng mỏ bên trong, cũng không lâu lắm, hắn đi tới một mảnh hoang vu khu vực, tại một cái đại sơn phát hiện một cái thâm thủy sơn động.

Cảm giác được trong sơn động nguyên khí so với bên ngoài nồng đậm rất nhiều, hắn liền biết mình tìm được Bí Ngân quặng động. Quặng mỏ trong có chút hôn ám ánh sáng từ trong khe xuyên qua, sẽ không hiển lộ đặc biệt đen kịt.

Hơn nữa Dạ U bản thân chính là Hắc Ám hệ nguyên tu, trong bóng đêm thị giác tương đối mạnh, xung quanh nhất cử nhất động hẳn gần như rõ như lòng bàn tay.

Theo hần dần dần xâm nhập quặng mỏ, quặng mỏ lộ ra được có chút ẩm ướt âm lãnh. Đột nhiên, hần nhìn thấy phía trước đỉnh động trên sáng lên vài song huyết hồng thú mắt, không cảm chỉ bước chân.

Hần tập trung nhìn vào, nguyên lai là năm sáu huyết hồng sắc huyết Biên Bức, chúng bị Dạ U tiến vào động tĩnh chỗ bùng tỉnh, nhao nhao hướng hần hung mãnh bay nhào qua.

Dạ U cắn răng, hần cũng không có thời gian ở chỗ này trì hoãn, lập tức thúc dục Âm Hành Ngoa, trái hiện phải trốn, đem chúng hung hăng ném tại đằng sau.

Về sau hần phát hiện một cái đường rẽ, cảm giác bên phải son động nguyên khí tương đối nồng đậm, liền chui vào.

Kết quả càng trở về sau, quặng mỏ bốn phương thông suốt, nhiều lần xuất hiện huyết Biên Bức, làm cho người ta phân ra không rõ đông tây nam bắc.

Dạ U luôn là hướng phía nguyên khí tương đối nồng đậm địa phương tiến lên, về sau cuối cùng không có xuất hiện huyết Biên Bức, để cho hần nhẹ nhàng thờ ra.

Lúc này hần đi tới một cái rộng lớn huyết động, đỉnh động hình thành nhiều vô số kể thạch nhũ, tựa như lợi kiếm lung lay sắp đổ. Trên mặt đất một ít quang tinh thạch chiếu rọi xuống, hần rốt cục phát hiện một ít Bí Ngân quặng thạch dấu vết.

Có Bí Ngân địa phương liền có Phệ Ngân Thủ, Dạ U cảnh giác xung quanh, cẩn thận từng li từng tí chạm đến những Bí Ngân này khoáng thạch địa phương, quả nhiên có ba con dao dác Phệ Ngân Thủ tụ họp cùng một chỗ, cắn nuốt Bí Ngân quặng thạch.

Phệ Ngân Thủ cái đầu to lớn như con mèo nhỏ, toàn thân màu xám bạc sáng bóng, con mắt huyết hồng, răng nanh răng cưa, chân trước móng vuốt dài mà lợi hại.

Dạ U cảm thấy một tia vui mừng, này ba con Phệ Ngân Thủ tụ họp cùng một chỗ, vừa vặn có thể dùng Vô Ảnh Trảm một lần giải quyết, bằng không còn nhiều hơn phí sức.

Hần thúc dục Âm Hành Ngoa rất nhanh tiếp cận chúng, thừa dịp chúng không có phát giác, lập tức phát động Vô Ảnh Trảm, muốn nhanh chóng giải quyết chúng.

"Khi —— Khi —— Khi ——" thanh âm vang lên, vô ảnh vô hình hai tay làm cho người ta hoa mắt, Âm Thương như gió phiêu hốt bất định, mãnh liệt chém vào ba con Phệ Ngân Thủ trên thân.

Nhưng không nghĩ tới chúng thân thể cực kỳ cứng cỏi, chết không thấu một lát, phát ra bén nhọn tiếng kêu thảm thiết truyền khắp toàn bộ huyết động. Dạ U chém... nữa mấy nhát, chúng rốt cục không chút động tĩnh, huyết nhục mơ hồ.

Hần lập tức đem 3 Phệ Ngân Thủ đã chết thu vào trữ vật đại, vừa muốn thả lỏng, đột nhiên phát hiện phía trước sáng lên trên trăm song huyết hồng sắc con mắt, để cho hần cả kinh hồn phi phách tán.

Rậm rạp chằng chịt Phệ Ngân Thủ giống như thủy triều tuôn hướng chỗ hần, đồng bạn tử vong để cho chúng cùng chung mối thù, muốn đem người xâm nhập phanh thây xé xác.

Dạ U không có nghĩ tới nơi đây có nhiều như vậy Phệ Ngân Thủ, xem ra hần không cẩn thận xông đến sào huyệt của bọn chúng, như vậy nơi này nhất định có đại lượng Bí Ngân.

Hần nhãn tinh sáng lên, như vậy vừa nghĩ ngược lại trấn định lại, cao ngạo mà đối diện Phệ Ngân Thủ bày đội kích.

Có Âm Hành Ngoa gia trì tốc độ cùng Vô Ảnh Trảm như gió vô hình công kích nguyên thuật, hần có thể công có thể trốn, đối mặt tâm trí đơn thuần Phệ Ngân Thủ, tự nhiên không sợ.

Hơn nữa hần thể nhưng là hắc ám thần tử, nguyên thuật uy lực hơn nguyên tu 6 lần, toàn lực hành động ở dưới thực lực nhất định không thể lường được.

P phía trước ba con thể trạng tương đối to lớn, tốc độ nhanh nhẹn Phệ Ngân Thủ đầu tiên đi đến trước mặt Dạ U, mở ra bén nhọn răng nanh, hướng hần nhào cắn qua.

Dạ U trận địa sẵn sàng nghênh đón, ánh mắt lộ ra một cổ lạnh lẽ, bàn tay vô hình lần nữa nước chảy mây trôi nơi đây bày ra, dao hai lưỡi phiêu hốt bất định, huyết vũ phiêu linh, đem chúng chém rụng trên mặt đất.

Đằng sau Phệ Ngân Thủ chen lẫn xung phong ào qua, rơi xuống ba con bị chúng tông vỡ thành bã vụn. Chúng không quan tâm, mùi máu tươi ngược lại kích thích chúng hưng tỉnh, hung hãn không sợ chết đánh về phía hần.

Đáng tiếc Dạ U một kẻ làm quan cả họ được nhờ, Vô Ảnh Trảm nhanh như gió, một trượng ngoại phát nhận khí đem đánh tới Phệ Ngân Thủ hết thảy chém thành tàn phế, rơi trên mặt đất.

Phệ Ngân Thủ bày thấy chỉ một phương hướng vô pháp làm gì được hần, liền nhao nhao tản ra, dục vọng đối với hần hình thành vòng vây.

Hắn cười lạnh một tiếng, lập tức thúc dục Âm Hành Ngoa cấp tốc đào thoát vòng vây, lượn quanh sau lưng chúng, dùng Vô Ảnh Trảm đối với xếp thành tiểu sơn Phệ Ngân Thử tiến hành đồ sát.

Phệ Ngân Thử tụ họp cùng một chỗ mục tiêu quá lớn, ghim thành Phệ Ngân Thử bị hắn chém thành trọng thương, kêu rên trên mặt đất. Phệ Ngân Thử bày giằng dứ, ngã lật tiểu sơn, lần nữa đối với hắn hình thành bao vây.

Kết quả Dạ U lại lượn quanh ở phía sau chúng tiến hành đồ sát, như vậy phản phản phục phục, tâm trí đơn thuần trên trăm Phệ Ngân Thử bị một mình hắn hết thấy giải quyết.

Dạ U thờ hồng học, nhiều lần sử dụng Vô Ảnh Trảm cùng thúc dục Âm Hành Ngoa với hắn mà nói, cũng là phi thường lớn tiêu hao. Đây đất đều là Phệ Ngân Thử thi thể, máu chảy thành sông, hắn dưới sự hưng phấn, nhất nhất đem chúng thu vào trữ vật đại.

Không chết thấu Phệ Ngân Thử tự nhiên bị hắn bỏ sung mấy nhận, lại thu vào trữ vật đại. Hắn dần dần hướng huyết động sâu bên trong tiến đến, đem ven đường trông thấy Bí Ngân quặng thạch nhất nhất đào ra, thu vào trữ vật đại, thu hoạch to lớn.

Lúc này đã qua hơn nửa canh giờ, Dạ U đột nhiên phát hiện phía trước có ánh sáng chói mắt, không khỏi tăng thêm tốc độ chạy như bay tới.

Lúc hắn đi đến ánh sáng, phát hiện nơi này chính là huyết động phần cuối, nguyên khí nồng nặc nhất. Trên vách động khảm nam lên đại lượng Bí Ngân quặng thạch, cũng chia ra bốn phương thông suốt lỗ thủng, hiển nhiên là Phệ Ngân Thử đi thông cái khác quặng mỏ thông đạo.

Thành động bên cạnh có một cái gấp gheh 1 trượng rất cao rộng lớn bệ đá, trên bệ đá bồng bênh lấy một cái ngân sắc phát sáng viên cầu, có dạ minh châu lớn nhỏ, óng ánh sáng, nguyên khí tràn ra bốn phía, ráng mây bạc vạn trượng, tựa như mặt trời. Mà bệ đá phía dưới thì ngủ như ghé con lớn nhỏ Phệ Ngân Thử, hiển nhiên là Phệ Ngân Thử vương.

Phệ Ngân Thử vương lớn lên mười phần dữ tợn, nó đóng chặt lại mắt, hô hấp ồ ồ, toàn thân đã hình thành màu xám bạc giáp dày, phần miệng dài nhọn, lộ ra lợi kiếm răng nanh, chân trước móng vuốt như lưỡi đao.

Dạ U liếc thấy hắn tuyệt không phải này Phệ Ngân Thử vương đối thủ, nó đã đạt tới Phàm nguyên cảnh cao cấp thực lực, thực lực không phải Phổ thông Phệ Ngân Thử có thể so sánh.

Nhìn trên bệ đá phương ngân sắc phát sáng viên cầu, hắn thêm thường không thôi. Tuy không biết là vật gì, nhưng hắn minh bạch vật này giá trị khẳng định mười phần to lớn.

Hắn ngừng lại hô hấp, nhẹ chân nhẹ tay nơi đây nhích tới gần bệ đá, phát hiện Phệ Ngân Thử vương ngủ say như chết, không khỏi thở ra một hơi. Hắn đi đến viên cầu trước, óng ánh nóng bỏng hào quang để cho hắn có chút hoa mắt, không khỏi khép hờ mắt lại.

hai tay của hắn chặt chẽ ôm lấy viên cầu, dùng sức nhỏ, một hồi đất rung núi chuyển, huyết động trên thổ thạch nhao nhao rơi xuống.

Phệ Ngân Thử vương bị to lớn động tĩnh bưng tỉnh, mở ra con mắt huyết hồng, phát hiện bên cạnh mình có một cái người xâm nhập vậy mà lại nhỏ nó chỗ thủ hộ ngân sắc phát sáng viên cầu.

Nó chi chi hét lên một tiếng, chói tai khó nghe, không chút do dự đuổi lên trái chân trước lợi trao hướng Dạ U vạch tới.

Ở nơi này thời khắc nghìn cân treo sợi tóc, Dạ U tổn sức chín trâu hai hổ, hét lớn một tiếng, rút cục đem viên cầu rút lên, thu nhập vào trữ vật đại.

Lúc này lợi trao cách hắn chỉ có một tấc cự ly, hắn lập tức thúc dục Âm Hành Ngoa, vừa vận mạo hiểm tránh thoát Phệ Ngân Thử vương một kích trí mạng, chạy trốn chết.

Mà ở mất đi viên cầu, trong huyết động bắt đầu long trời lở đất sụp đổ, đỉnh động trên thạch nhũ nhao nhao như lợi kiếm rơi xuống, hình thành thành chồng chất phế tích.

Phệ Ngân Thử vương phát hiện Dạ U vậy mà tránh thoát móng của nó, nổi giận gầm lên một tiếng, thấy được hắn như trông thấy cừu nhân đồng dạng, đỏ mắt mong muốn được uống máu, đem phía trước chướng ngại một tia ý thức phá khai, không đuổi tới hắn thì không bỏ qua.

Nó chạy đi tốc độ nhanh chóng, lập tức muốn truy đuổi Dạ U, hắn sợ tới mức hồn phi phách tán, liều mạng thúc dục Âm Hành Ngoa. Bỗng nhiên trông thấy bên cạnh vừa vận có một cái lỗ thủng, không chút do dự chui vào.

Phệ Ngân Thử vương đập lỗ thủng phía trên, đất toái bay tán loạn, đáng tiếc nó hình thể quá lớn, căn bản chui không lọt. Phẫn nộ, lập tức dùng chân trước lợi trao nhanh chóng khai thác lên.

Dạ U chạy trốn trong chốc lát, phát hiện lỗ thủng phía trước tại huyết động sụp xuống dưới đã hình thành tử lộ, cẩn thận, lập tức bóp nát truyền tống ngọc giản.

Truyền tống ngọc giản truyền tống thời gian cần hai ba nháy mắt, lúc này hắn đột nhiên phát hiện phía trước lỗ thủng mở rộng, Phệ Ngân Thử vương chân trước đi vào, dữ tợn gương mặt lộ khí lan tràn, bên nhọn bạch sắc lợi trao nhanh chóng nơi đây hướng hắn quát tới.

Dạ U bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh, ngay tại móng vuốt cách hán chỉ có một tác nguy cấp vạn phần thời khắc, thân ảnh của hán thoáng chốc tiêu thất ở chỗ cũ...

Truyền tống ra nguyên thú trận, hán xuất hiện ở cửa gỗ trước. Trung niên nhân trông thấy hán đầy người đều là bụi đất, mười phần chật vật, kinh ngạc mà hỏi: "Người tại bên trong chuyện gì xảy ra?"

Dạ U toàn thân mồ hôi lạnh lâm li, lòng còn sợ hãi hỏi đáp: "Bí Ngân quặng động sụp đổ, ta thật vất vả mới truyền tống ra ngoài."

Trung niên nhân nghi ngờ nói: "Quặng mỏ sụp đổ? Thông thường mà nói là sẽ không sụp đổ đó a, người đã làm chuyện gì a?"

Dạ U thân bí cười nói: "Đây là bí mật, về sau người sẽ biết. Ta muốn đi nói rõ nhiệm vụ, đi trước!" Nói xong, hán tựa như con thỏ đồng dạng chạy trốn nhanh chóng, thoáng cái biến mất bóng dáng.

Trung niên nhân lắc đầu, lầu bầu nói: "Bí mật gì? Như vậy không muốn nói cho ta biết? Mà thôi, người có thể an toàn xuất ra cũng liền vạn hạnh!"

Tà oán xong hán liền buông tha cho cái này ý niệm trong đầu, không nghĩ tới về sau liền biết Dạ U cư nhiên dẫn xuất phong ba lớn như vậy...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Sóng to gió lớn

Dạ U nhanh như chớp trở lại Nhiệm vụ sảnh, nhìn nhìn hán có chút không kịp thở bộ dáng, trông coi Nhiệm vụ sảnh lão nhân kinh ngạc mà hỏi: "Bây giờ còn không có qua một canh giờ, người hoàn thành nhiệm vụ rồi?"

Hán hiểu ý cười nói: "Đúng vậy a!"

Lão nhân kinh ngạc nói: "Điều này sao có thể? Muốn biết rõ Bí Ngân quặng trong động đường xá chi chít, tựa như mê cung đồng dạng, giữa đường còn có huyết Biên Bức nhiều lần quấy nhiễu, tìm đến Phệ Ngân Thử đều là việc khó."

"Ta không có cùng huyết Biên Bức đánh nhau, trực tiếp dùng tốc độ đem chúng ném tại đằng sau, hưởng nguyên khí nồng đậm huyết động chui vào."

"Vậy được rồi, cho dù người là tìm được Phệ Ngân Thử, nhưng chúng thể nhưng là ma thú tính quần cư, quanh năm dùng ăn Bí Ngân quặng thạch khiến cho chúng thân thể dị thường cứng cỏi. Một khi có một cái bị giết, phụ cận sẽ có một đoàn lao tới với người liều mạng, có thể giết chết 10 hoàn thành nhiệm vụ đã là vạn hạnh."

"Đối với người chẳng những tìm được Phệ Ngân Thử, lại đến sào huyết của bọn nó, đem lao tới Phệ Ngân Thử hết thảy giết sạch rồi."

Lão nhân nghe đến đó triệt để chấn kinh rồi, bán tín bán nghi mà hỏi: "Người thật sự đi đến Phệ Ngân Thử sào huyết, đem chúng toàn bộ giết sạch rồi?"

Dạ U có chút vô tội nói: "Đúng vậy a, chúng từng cái một không muốn sống xông lại, may mắn ta tương đối cơ trí, từng cái đánh bại. Hán có trên trăm a, đều bị ta thu thập tới."

Lão nhân cảm thấy khó có thể tin, một cái Phạm nguyên cảnh sơ cấp nguyên tu làm sao có thể đối phó được nhiều như vậy đồng cấp Phệ Ngân Thử? Hán có chút cà lăm mà hỏi: "Người thật sự góp nhặt trên trăm Phệ Ngân Thử?"

Dạ U lạnh nhạt gật đầu, tại ý niệm của hán điều khiển, rậm rạp chẳng chịt Phệ Ngân Thử thi thể lập tức bay ra trừ vật đại, tại lão nhân trước mặt trên mặt đất xếp thành một tòa núi nhỏ.

Nhìn满眼 nhân sắc nhận ngắn vậy huyết tiểu sơn, lão nhân trực tiếp trở nên si ngốc, thật lâu không nói.

Mà phụ cận có mặt Nhiệm vụ sảnh đệ tử vừa mới bắt đầu cũng cho rằng Dạ U tại cùng lão nhân khoắc lác, nói xấu sau lưng hán không biết trời cao đất rộng, vậy mà cùng trông coi Nhiệm vụ sảnh lão nhân này đại đối, chẳng lẽ không sợ hán dưới sự tức giận về sau liền không cho người nhận nhiệm vụ nữa?

Thế nhưng là thấy như vậy một màn, bọn họ tất cả đều ngây ra như phỗng, rất lâu mới khó có thể tin biệt xuất mấy câu.

"Đây là có chuyện gì? Ánh mắt của ta không thấy hoa a, những cái này xếp thành sơn nguyên thú thi thể thật sự là Phệ Ngân Thử?"

"Đích thực là Phệ Ngân Thử, hấn mới Phàm nguyên cảnh sơ cấp thực lực, sao có thể giết chết nhiều như vậy Phệ Ngân Thử?"

"Phệ Ngân Thử thân thể dị thường cứng cỏi, đồng dạng nguyên thuật căn bản khó có thể giết chết chúng. Một khi không có mất một giây một cái, sẽ chui đi ra một đồng, người bình thường trông thấy đã sớm chạy. Hấn chẳng những không có chạy, rõ ràng còn giết đi nhiều như vậy!"

Ngay tại bọn họ nghị luận, lão nhân rốt cục tỉnh lại, hưng phấn mà tán dương Dạ U: "Được! Được! Được! Trẻ con là dễ dạy! Tuy không biết người dùng thủ đoạn gì giết chết nhiều như vậy Phệ Ngân Thử, chỉ cần đi đến ta bên này, nhất định sẽ ưu tiên giữ lại tốt nhất nhiệm vụ cho ngươi!"

Mọi người kinh hãi, không nghĩ tới lão nhân lại có thể ưng thuận như vậy hứa hẹn, hâm mộ mà nhìn về phía hấn. Về sau lão nhân hoàn toàn có thể đem tốt nhất nhiệm vụ trước không tuyên bố xuất ra, chờ hấn tiến đến trực tiếp cho hấn, này có thể là rất lớn phúc lợi.

Nhiệm vụ sánh mỗi ngày tuyên bố nhiệm vụ có hạn, trên trăm cái mới củ mọc rễ vốn cung không đủ cầu. Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, Dạ U lần đầu tiên tiếp tam tinh nhiệm vụ, lại còn có thể sâu sắc vượt mức hoàn thành.

Điều này làm cho bọn họ khóc không ra nước mắt, không nghĩ tới bọn họ cùng Dạ U ở giữa chênh lệch lớn như vậy. Muốn biết rõ trong bọn họ còn có rất nhiều lão sinh, thành quả lại vẫn không bằng một cái tân sinh, để cho đám lão sinh xấu hổ vô cùng.

Dạ U nghe được lão nhân hứa hẹn, nhãn tình sáng lên, ngại ngừng cảm ơn nói: "Cảm ơn lão nhân gia miệng vàng lời ngọc, Dạ U ghi nhớ trong lòng! Không biết ta vượt mức hoàn thành nhiệm vụ, học phần có hay không vượt mức ban thưởng?"

Lão nhân mặt mũi hiền lành mỉm cười nói: "Nếu như là những nhiệm vụ khác, vượt mức hoàn thành khả năng không có vượt mức học phần ban thưởng. Nhưng cái này nhiệm vụ hết lần này tới lần khác rất đặc thù, Phệ Ngân Thử tuy không thể dùng ăn, nhưng lại có thể dùng để coi như tinh luyện Bí Ngân tài liệu, tự nhiên càng nhiều càng tốt. Nếu như tại chế tác nguyên khí trong tài liệu gia nhập Bí Ngân, sẽ sâu sắc tăng cường nguyên khí uy lực, Bí Ngân tầm quan trọng có thể nghĩ. Ta kiểm lại một chút, nhìn xem ngươi tổng cộng giết đi ít nhiều Phệ Ngân Thử?"

Dạ U vui vẻ gật đầu, lão nhân nếu như nói như vậy, cho thấy rõ có hi vọng.

Một lát sau, lão nhân rốt cục đem tiểu sơn đồng dạng Phệ Ngân Thử thi thể kiểm kê hoàn tất, ha ha cười to nói: "Không nghĩ tới ngươi vậy mà góp nhặt nhiều như vậy Phệ Ngân Thử thi thể, bên trong tổng cộng có 170 Phệ Ngân Thử, cái này học viện chúng ta liền có thể đề luyện ra đại lượng Bí Ngân. Dạ U, ngươi vì học viện chúng ta làm rất lớn công hiến a!"

Dạ U có chút tò mò hỏi: "Như vậy lão nhân gia ta tổng cộng có thể đạt được ít nhiều học phần?"

Lão nhân tỉ mỉ phân tích nói: "Vì công bình để đạt được mục đích, ta đích xác phải hao hao tính toán một chút, tránh người khác nói ta thiên vị ngươi. 10 Phệ Ngân Thử là 300 học phần, như vậy 1 chính là 30 học phần, 170 nhưng là 5100 học phần!" Nói xong, hấn lập tức đem tiểu sơn đồng dạng Phệ Ngân Thử thu nhập vào trữ vật đại.

Dạ U vui mừng lộ rõ trên nét mặt, không nghĩ tới lần đầu tiên nhận nhiệm vụ, giết đi nhiều như vậy Phệ Ngân Thử vậy mà có thể đạt được nhiều như vậy học phần, không thể không nói vận khí của hấn thật sự rất tốt.

Người khác đón đến nhiệm vụ này khả năng còn muốn biến đổi bất ngờ, trên đường nguyên thú quấy nhiễu cùng mê cung đồng dạng Bí Ngân quảng động liên đủ ăn một cú, giết chết 10 Phệ Ngân Thử đã là vạn hạnh.

Dạ U là Hắc Âm hệ nguyên tu, tuy quảng mỗ trong thông đạo bốn phương thông suốt, nhưng hấn trực tiếp hướng Hắc Âm nguyên khí nồng nặc nhất địa phương chạy thực mạng.

Mà Phệ Ngân Thử vừa vận là hoan hỷ nhất âm u nguyên thú, tự nhiên sinh hoạt tại lòng đất cực kỳ âm u địa phương. Loại địa phương này lại vừa lúc là Bí Ngân quảng thạch đại lượng tồn tại địa phương, Phệ Ngân Thử liền đem nơi này biến thành sào huyệt.

Đây hết thảy trùng hợp thành tựu Dạ U vận khí, còn có hấn toàn lực hành động dưới cường đại Vô Ảnh Trảm cùng thúc dục Âm Hành Ngoa nhanh chóng tốc độ, có thể công có thể trốn, dẫn đến hấn đã giết trên trăm Phệ Ngân Thử, gần như đem vùng này Phệ Ngân Thử bầy cho diệt tuyệt.

Tại nhiệm vụ trong sảnh, nghe được lão nhân vậy mà ban thưởng cho Dạ U nhiều như vậy học phần, bên cạnh môn sinh đã trợn mắt há hốc mồm: Bọn họ có thể chưa từng nghe nói vượt mức hoàn thành một mình nhiệm vụ có thể ban thưởng nhiều như vậy học phần.

Chỉ chốc lát sau, bọn họ nhao nhao đỏ mắt, sớm biết như vậy, bọn họ liều mạng cũng phải giành lại nhiệm vụ này. Đáng tiếc nhiệm vụ này đã bị Dạ U vượt mức hoàn thành, bọn họ đã không có cơ hội, chỉ có thể than thở.

Dạ U nghe xong lão nhân theo như lời giá trị của Bí Ngân, trong lòng nóng lên, ý niệm khê động, trong túi trữ vật lại bay ra đại lượng Bí Ngân quảng thạch, tò mò hỏi: "Lão nhân gia, nếu như Phệ Ngân Thử có thể dùng tới luyện Bí Ngân, Bí Ngân quảng thạch hấn cũng có thể a, những cái này có thể hay không cũng coi như vượt mức học phần?"

Lão nhân vui rạo rức mà nói: "Đương nhiên tính, ngươi có bao nhiêu ta liền thu bấy nhiêu. Chỉ bất quá Bí Ngân quảng thạch tinh luyện độ tinh khiết không bằng Phệ Ngân Thử đề luyện ra tới, một khóa tính 20 học phần. Ta kiểm lại một chút, nhìn xem có bao nhiêu khóa?"

Trong chốc lát, lão nhân kiểm kê hết Bí Ngân quảng thạch, đem thu vào trữ vật đại, điểm số mục nói: "Bí Ngân quảng thạch tổng cộng có 75 khóa, coi như ngươi 1500 học phần. Ta tại học phần huân chương bên trên nhập học phần ra, liền lập tức phát cho ngươi."

"Chờ một chút, lão nhân gia! Ta còn có một cái vật phẩm, cảm giác rất trân quý, nhưng không biết giá trị bao nhiêu?" Dạ U từ trong túi trữ vật gọi ra ngân sắc phát sáng viên cầu, thấp thòm mà hỏi.

Bên cạnh đệ tử vốn thấy được Dạ U lần nữa ném ra đại lượng Bí Ngân quặng, đạt được 1500 học phần, đã chóng mặt. Không nghĩ tới hần vậy mà lại lấy ra một cái óng ánh sáng ngân sắc phát sáng viên cầu, như chói mắt thái dương đồng dạng chợt hiện mù mắt bọn hắn.

Lão nhân nhìn viên cầu chấn kinh đến rớt cằm, không nghĩ tới Dạ U vậy mà liền như thế vật trân quý cũng có thể thu tới tay. Hần sau đó kích động hoa tay múa chân, có chút nói năng lộn xộn cả lăm mà nói: "Này —— đây chính là giá trị liên thành Bí Ngân quặng nguyên a, có nó liền có thể liên tục không ngừng sản xuất —— Bí Ngân quặng thạch a!"

Bí Ngân quặng nguyên? Dạ U vẫn là lần đầu tiên nghe được xưng hô thế này, nghe lão nhân miêu tả, hiển nhiên giá trị liên thành. Hần không khỏi tò mò hỏi: "Lão nhân gia, không biết này Bí Ngân quặng nguyên có thể giá trị bao nhiêu học phần?"

Lão nhân khẳng định nói: "Ta cũng không lừa ngươi, 5000 học phần đã là tối đa. Tuy Bí Ngân quặng nguyên có thể liên tục không ngừng sản xuất Bí Ngân quặng thạch, nhưng rất cuộc sản sinh tương đối chậm chạp, một ngày chỉ có 1 khối!"

Dạ U gật gật đầu, hài lòng nói: "Vậy được, chúng ta thành giao, lão nhân gia có thể ghi chép học phần!"

Lão nhân gia vuốt ve Bí Ngân quặng nguyên trong chốc lát, không muốn bỏ đem thu vào trong túi trữ vật, sau đó lập tức giúp đỡ Dạ U tại một cái học phần huân chương trên ghi chép vào học phần, tổng cộng 11600 học phần.

Bên cạnh môn sinh thấy được nhiều như vậy học phần ban thưởng, toàn bộ kinh ngạc đến ngây người trông mắt đều muốn rớt xuống. Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, ngân sắc phát sáng viên cầu dĩ nhiên là giá trị liên thành Bí Ngân quặng nguyên, hội giá trị nhiều như vậy học phần, nhao nhao hăm mộ ghen ghét.

"Ánh mắt của ta không muốn rơi rụng, hần một lần nhiệm vụ vậy mà lấy được phá vạn học phần!"

"Nguyên lai ngân sắc phát sáng viên cầu chính là giá trị liên thành Bí Ngân quặng nguyên a, ta nghe đều chưa nghe nói qua, không nghĩ tới vậy mà có thể giá trị 5000 học phần."

"Cũng không biết Dạ U này đi cái gì tốt vận, lần trước giao dịch chỗ bán đi Thực Kim Phong tổ ong đạt được phá vạn tiền đồng tệ, lần này học phần vậy mà lại phá vạn, chẳng lẽ hần trời sanh là phá vạn phú ông sao?"

Bọn họ huyền não, miệng mồm mọi người nhấp nháy tiếp theo truyền mười mười truyền một trăm, toàn bộ viện người cũng biết Dạ U một lần tam tinh nhiệm vụ vậy mà lấy được phá vạn học phần, còn có lần trước nơi giao dịch đạt được phá vạn tiền đồng tệ, không thể nghi ngờ để cho năng lực của hần leo lên càng cao đỉnh phong.

Tân sinh bên trong Hạ Thủy Nhu vì Dạ U kinh người cảm giác thành tựu đến vui mừng, lại một hồi thất lạc.

Hai người bọn họ cùng là thiên tài, Dạ U biểu hiện được như thế áp đảo người, nằng lại yên tĩnh không người nghe thấy. Như vậy nằng, làm sao có thể xứng đôi hần? Không được, nằng muốn cố gắng gấp bội bất kịp Dạ U bước chân. Nằng cắn chặt răng ngà, âm thầm thề.

Về phần đối với Dạ U có địch ý Phương gia huynh đệ, Phương Biện tự nhiên một hồi khó chịu, muốn ăn không phàn chán.

Phương Vân thì sinh lòng cảm giác nguy cơ, đem Dạ U coi là họa lớn trong lòng. Xem ra hần nhất định phải không từ thủ đoạn nơi đây từ bỏ hần, cam đoan hần ở trong học viện bá chủ địa vị, bằng không cuối cùng có một ngày hần sẽ trở thành hần đá đặt chân.

...

Lão nhân đem học phần huân chương đưa cho Dạ U, tò mò hỏi: "Dạ U, ngươi rốt cuộc là như thế nào đạt được khóa Bí Ngân quặng nguyên này? Muốn biết rõ như thế vật trân quý, đều có rất mạnh thủ hộ giả."

Lão nhân yêu cầu cũng chính là bên cạnh tất cả đệ tử muốn biết, bọn họ nơi này thật sự khó dần nổi muốn biết Dạ U rốt cuộc là như thế nào đạt được Bí Ngân mỏ này.

Dạ U dẫn xuống tâm tình hưng phấn, lòng còn sợ hãi nói: "Chính như theo như lời ngươi đồng dạng. Phàm nguyên cảnh cao cấp Phệ Ngân Thủ vương tự mình thủ hộ Bí Ngân quặng nguyên, ta thừa dịp nó lúc ngủ lơ đãng. Kết quả Bí Ngân quặng động sụp đổ, nó liều mạng truy sát ta, ta thật vất vả chui vào một cái lỗ thùng mới truyền tống đi, thiếu chút nữa liền bỏ mạng!"

Lão nhân sau khi nghe, không khỏi thôn thức nói: "Phệ Ngân Thủ vương đích thực là ngươi thực lực trước mắt xa xa không thể ứng phó, muốn không phải ngươi kịp thời truyền tống đi, có lẽ thật sự phải bỏ mạng. Bất quá cũng nói vận khí của ngươi phi thường tốt, có thể đạt được loại bảo vật này cũng là chuyện phải làm."

Tiếp theo lão nhân nhiệt tâm đề nghị: "Dạ U, ngươi một lần nhiệm vụ liền lấy được phá vạn học phần, vừa vặn có thể đi học viện Nguyên bảo các hội đoái nguyên bảo, đề cao thực lực của ngươi."

Dạ U cảm ơn nói: "Cảm ơn lão nhân gia cao kiến, ta đang có ý này, lập tức đi ngay Nguyên bảo các hồi đoái nguyên bảo. Lão nhân gia, lát nữa hẹn gặp lại!"

Nói xong, hắn cùng con thỏ đồng dạng chạy. Lão nhân thấy được hắn vội vã bộ dáng, cảm thấy có chút bất đắc dĩ, âm thầm tán dương nói: "Đứa bé này chạy trốn thật sự là nhanh! Bất quá vận khí của hắn cũng thật sự thật tốt, không biết về sau còn có thể mang đến cho ta càng nhiều kinh hi?"

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Hắc Bạo Nguyên cung

Ngay tại Dạ U đi đến Nguyên bảo các, lão nhân đưa hắn hồi đoái tài liệu giao cho học viện, tự nhiên khiến cho học viện cao tăng oanh động, nhất là nguyên khí sư lại càng là vui vô cùng. Có Bí Ngân, bọn họ chế tạo nguyên khí uy lực nhất định nâng cao một bước.

Mà nguyên thú trận ngoại vì lần nữa phát sinh bạo loạn, xuất hiện Phạm nguyên cảnh cao cấp Phệ Ngân Thủ vương, vừa thấy được người liền điên cuồng công kích, làm cho rất nhiều lão sinh không thể không truyền tống ra ngoài.

Bất quá lần này cũng không có đóng nguyên thú trận, học viện Nguyên Sư xuất thủ đem Phệ Ngân Thủ vương chế phục, ném tới hạch tâm khu vực, lúc này mới lắng lại bạo loạn.

Thông qua hiểu rõ nguyên nhân, cư nhiên lại là Dạ U kiệt tác, để cho học viện cao tăng dờ khóc dờ cười.

Lần trước Thực Kim Phong bạo loạn, bởi vì Thực Kim Phong là ở chung Phạm nguyên cảnh sơ cấp nguyên thú, sẽ không đối với đệ tử sinh mệnh tạo thành to lớn uy hiếp, cho nên bọn họ không có ngăn lại, đóng lại nguyên thú trận, khiến cho một ít lão sinh bất mãn.

Lần này Phệ Ngân Thủ vương xuất hiện phá hủy nguyên thú trận cân đối, bọn họ tự nhiên ra tay ngăn lại. Những cái này lão sinh biết được nguyên nhân, thì có chút tiếng oán than dậy đất.

"Cái này Dạ U, lần trước tai họa hết nguyên thú trận, lần này cư nhiên lại đây một lần. Muốn không phải lần này nguyên thú trận không có đóng, ta tuyệt đối tìm hắn tính sổ!"

"Thật không nghĩ tới nguyên thú bên ngoài vậy mà xuất hiện Phạm nguyên cảnh cao cấp Phệ Ngân Thủ vương, may mắn Nguyên Sư kịp thời xuất thủ chế phục nó, bằng không chúng ta nào dám tiến vào?"

"Cái này Dạ U thật là một cái hại người ích ta 'Phá vạn phú ông', hai lần chính mình thu lợi đều tai họa người khác."

Nguyên bảo các bởi vì hồi đoái nguyên bảo người rất nhiều, trở nên cực kỳ náo nhiệt, trở thành mới cũ môn sinh thường tới nơi đây.

Tại trong học viện, học phần so với nguyên tệ trọng yếu nhiều. Ví dụ như chỉ cần 500 học phần hồi đoái nhất văn Khai Nguyên đan giá trị 1000 tiền đồng tệ, đối với tân sinh mà nói, chỉ cần làm mấy lần một ít sao nhiệm vụ liền có thể đạt được.

Bất quá đại đa số tân sinh học phần cũng không nhiều, chỉ có thể hồi đoái một ít thấp học phần thiết yếu nguyên bảo, ngược lại dẫn đến cung không đủ cầu. Bọn họ chỉ có thể chen lấn chạy tới hồi đoái, bằng không đã muộn sẽ không hàng.

Lúc Dạ U đi đến Nguyên bảo các, đã có rất nhiều đệ tử tại xếp hàng, không chịu được trông mong mà đợi hồi đoái nguyên bảo. Hắn rơi vào đường cùng, đành phải xếp hàng dài đồng dạng đội ngũ đằng sau.

Hồi đoái nguyên bảo người tự nhiên vui vô cùng, vội vã mà thẳng bước. Dạ U xếp hàng lập tức khiến cho đại đa số đệ tử chú ý, bọn họ đã biết được hắn đạt được phá vạn học phần, không khỏi nhao nhao hâm mộ mà nhìn về phía hắn.

Bọn họ thật vất vả tiêu đại lượng thời gian cùng tinh lực tích lũy mấy ngàn học phần, lại vẫn so ra kém người khác một lần nhiệm vụ đoạt được.

Muốn biết rõ phá vạn học phần có thể hồi đoái đến càng nhiều tốt hơn nguyên bảo, Dạ U hiển nhiên lần nữa vượt lên đầu bọn họ rất nhiều.

Đợi cho xếp hàng 1 tiếng đồng hồ hơn, rốt cục đến phiên Dạ U, hắn không khỏi thở ra một hơi. Nhàm chán xếp hàng thật sự quá khó chịu, may mắn khổ tẫn cam lai, hắn hưng phấn mà nhìn về phía hồi đoái bảng.

Phụ trách hồi đoái nguyên bảo chính là một cái mọc ra chòm râu rộng rãi mặt trung niên nhân, Dạ U đặt được phá vạn học phần sự tình hẳn tự nhiên cũng được biết, không khỏi lảng lạng chờ mong hẳn hồi đoái cái dạng gì nguyên bảo.

Hồi đoái trên bảng có đại lượng nguyên bảo danh xưng và giới thiệu, hẳn thấy không kịp nhìn. Hồi đoái bảng chia làm 4 cái chuyên mục, theo thứ tự là 500 đến 1000 học phần, 1000 trở lên đến 5000 học phần, 5000 trở lên đến 1 vạn học phần cùng với 1 vạn trở lên học phần.

Hắn sơ lược nơi đây nhìn một chút 500 đến 1000 học phần linh bảo, phát hiện đều là nhất phẩm cấp thấp nguyên bảo, phần lớn là nguyên đan, nhất văn Khai Nguyên đan tự không cần phải nói, ví dụ như khôi phục nguyên lực trong nháy mắt nguyên đan, tăng cường thực lực Tăng Nguyên đan, dùng để chữa thương Chi Huyết đan, tu luyện nhanh hơn Hấp Linh đan các loại, hẳn phần lớn không để vào mắt.

Bởi vì hẳn nguyên đan là đan hải, cần bản không cần phải lo lắng nguyên lực khô kiệt. Thiên phú là thiên phú thần tử, nguyên thuật uy lực cùng tốc độ tu luyện đều là nguyên tu 6 lần.

Hơn nữa Dạ Vô Tình cho hẳn thuốc chữa thương là một ít Hồi Xuân đan, có thể so sánh Chi Huyết đan hiệu quả tốt nhiều. Chẳng những thấy hiệu quả nhanh, hơn nữa không để lại vết sẹo, bất quá cũng chỉ có thể nhằm vào một ít vết thương nhỏ mà thôi.

Bất quá ở vào này một mục cuối cùng vừa lúc là Ảnh hồn đan, ăn vào có thể tăng cường Hắc Âm hệ âm ảnh năng lực, hẳn vừa vặn cần nó cho tu luyện Quý Ảnh Thiểm. Bất quá tại lòng hiếu kỳ thúc đẩy, hẳn chuẩn bị tạm thời không hồi đoái, nhìn xem cái khác chuyên mục nguyên bảo lại nói.

1000 trở lên đến 5000 học phần đều là nhất phẩm trung đẳng nguyên bảo, đại đa số là nguyên khí cùng nguyên thuật, cũng là đại đa số đệ tử lựa chọn. Các loại khác hệ nguyên khí cùng nguyên thuật đều có, hẳn tự nhiên chủ yếu chú ý Hắc Âm hệ.

Ví dụ như Hắc Thực Cầu, công kích từ xa nguyên thuật, tuy uy lực không lớn, nhưng có thể dần dần suy yếu người khác phòng ngự

Ví dụ như Huyền Ảnh Sát, gần kề công kích nguyên thuật, có thể chế tạo ảo ảnh mê hoặc địch nhân, công kích người khác khe hở

Ví dụ như Hắc Thiết Kiếm, gần kề công kích nguyên khí, có thể phát huy xuất hắc sắc quang nhận, uy lực.

Ví dụ như Hắc Thiết Khai, phòng ngự nguyên khí, có thể phòng ngự ở đồng dạng nhất phẩm trung đẳng nguyên thuật

...

Nhìn về sau, Dạ U không khỏi lắc đầu, cảm giác những cái này nguyên khí cùng nguyên thuật đối với hẳn tác dụng cũng không phải rất lớn.

Vô Ảnh Trảm của hẳn cùng Quý Ảnh Thiểm đều là nhị phẩm cấp thấp nguyên thuật, luận sức bật, luận tính quỷ dị, luận thực dụng tính, đều so với những cái này nhất phẩm trung đẳng nguyên thuật mạnh hơn nhiều lắm.

Về phần nguyên khí, hẳn có Dạ Vô Tình tặng nhị phẩm cấp thấp Âm Thương dao hai lưỡi cùng nhất phẩm cao đẳng Âm Hành Ngoa, đều so với những cái này cấp thấp nguyên khí thực dụng, có thể công có thể trốn.

Âm Thương chẳng những chém sắt như chém bùn, còn có nhất định phá phòng thủ cùng tấn công tác dụng, quả thật chính là công kích lợi khí. Âm Hành Ngoa để cho tốc độ của hẳn nhanh chóng, phối hợp Vô Ảnh Trảm có thể nói lại càng tương xứng.

Mặc dù không có phòng ngự nguyên khí, nhưng chỉ cần tốc độ rất nhanh, vẫn có thể tránh thoát không ít nguyên thuật tổn thương.

Hắn hiện tại duy nhất khuyết thiếu chính là công kích từ xa thủ đoạn, không khỏi nhìn về phía hắc thiết cung, đích thực là dường như thích hợp hẳn công kích từ xa nguyên khí. Bất quá hắc thiết cung cần tiêu hao số lượng lớn hắc thiết tiễn, hắc thiết tiễn có lấy huyết công hiệu, mỗi mũi tên muốn 10 học phần.

Hắc thiết cung thì cần 3000 học phần, dạng này tính tới liền cần 3000 học phần trở lên. Mà hắc thiết tiễn lại là thường xuyên tính tiêu hao phẩm, một khi cùng người đối chiến, đoán chừng muốn tiêu hao trên trăm, dạng này tính tới rất không có lợi nhất.

Hơn nữa hắc thiết tiễn công hiệu lại đồng dạng, gặp được phòng thủ cao căn bản không làm gì được. Bởi vậy, hắc thiết cung tự nhiên không phải Dạ U trong suy nghĩ tốt nhất nguyên khí.

Hắn không khỏi nhìn về phía 5000 đến 1 vạn học phần nhất phẩm cao đẳng nguyên bảo, nguyên khí, nguyên thuật cùng nguyên đan cần cái gì có cái đó, mà bên trong nhị văn Khai Nguyên đan vừa vặn cần 5000 học phần.

Dạ U nhìn về phía Hắc Âm hệ bộ phận, Hắc Âm hệ nguyên thuật hẳn tạm thời không cần, hiện tại cần có nhất chính là công kích từ xa nguyên khí. Đương nhiên, có tương đối khá Hắc Âm hệ phòng ngự nguyên khí, hẳn sẽ không để ý hồi đoái một chút.

Hắn tỉ mỉ mà nhìn những cái này nguyên khí giới thiệu, ngược lại có hợp ý vài món nguyên khí.

Ví dụ như Hắc Đồng Kiếm, tuy tương đối công kênh rộng lớn, nhưng sức bật mạnh phi thường, có thể chém thiên liệt địa.

Ví dụ như Hắc Đồng Phiêu, công kích từ xa nguyên khí, thích hợp đánh lên, có thể tạo thành phá phòng thủ cùng chảy máu tổn thương.

Ví dụ như Hắc Đồng Khai, có thể tại quanh thân sinh thành hắc linh thuẫn, ngăn cản uy lực cường đại nhất phẩm cao đẳng nguyên thuật tổn thương.

...

Trong đó Hắc Bạo Nguyên cung ở vào này mục nguyên bảo cuối cùng, khiến cho hấn lớn nhất chú ý. Nó cư nhiên là nhị phẩm cao đẳng nguyên khí, so với Âm Thương của hấn còn cường đại hơn, vậy mà chỉ cần 1 vạn học phần, để cho hấn cảm thấy kinh ngạc không thôi.

Chỉ nhìn giới thiệu về sau, hấn không khỏi nhàn tình sáng lên, này Hắc Bạo Nguyên cung quả thật chính là vì hấn làm.

Hắc Bạo Nguyên cung, chỉ cần đưa vào nguyên lực, sẽ sinh thành nguyên lực mũi tên. Nguyên lực mũi tên chẳng những có bạo phá công hiệu, hơn nữa đối phó phòng thủ cao nhân càng có hiệu quả đặc biệt, uy lực cường đại, chỉ bất quá mỗi lần bắn tên đều hao phí đại lượng nguyên lực.

Dạ U lập tức hạ quyết tâm, đối với trung niên nhân kiên định nói: "Đại thúc, ta muốn hỏi đóa cái thanh kia Hắc Bạo Nguyên cung!"

Kỳ thật phía sau hấn xếp hàng đệ tử đối với hấn là mẹ sớm có chút bất mãn, thấy hấn làm ra quyết định, không khỏi thở ra một hơi. Đột nhiên phát hiện hấn lựa chọn 1 vạn học phần Hắc Bạo Nguyên cung, không khỏi nhao nhao lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Cái này Dạ U cư nhiên tuyển Hắc Bạo Nguyên cung, muốn biết rõ cây cung này đã đặt tại nơi này thật lâu không động qua."

"Cây cung này có một cái trí mạng chỗ thiếu hụt, cần đại lượng Nguyên lực mới có thể khu động, hấn được không?"

"Nghe nói cây cung này thế nhưng là học viện chúng ta lão quái vật nhị phẩm nguyên khí sư luyện chế, chỉ bất quá bao năm qua tới thiệt nhiều đệ tử đều không chế không được nó, bởi vậy bị phủ đầy bụi, tương đương với gân gà. Hấn hỏi đóa cái khác không tốt, không nên hỏi đóa cái này, đoán chừng 1 vạn học phần đòi hỏi nước sông!"

Những học viên này đều nghị luận, nghe nhằm đồn bậy, dần dần từ kinh ngạc biến thành châm chọc khiêu khích.

Bọn họ đều cho rằng Dạ U đầu óc tuyệt đối nóng rần lên, lại có thể tuyển cái thanh này tương đương với gân gà nguyên cung, loại phát hiện mình không chế không được, đoán chừng liền hối hận không thôi.

Trung niên nhân kinh ngạc mà nhìn hấn, khuyên: "Dạ U, ngươi thật sự muốn hỏi đóa cái thanh này nguyên cung sao? Muốn biết rõ cái thanh này nguyên cung thường nhân căn bản không chế không được, quang khu động muốn đại lượng nguyên lực, ngươi hấn là thận trọng cân nhắc một chút."

Dạ U tự tin nói: "Nhưng ta không phải thường nhân, cái thanh này nguyên cung cùng ta có duyên, ta không muốn làm cho nó minh châu bị long đong. Ta đã hoàn toàn xác định, muốn chính là hỏi đóa nó. Còn có, hỏi đóa một khóa Ảnh hồn đan, cảm ơn!"

Trung niên nhân bất đắc dĩ lắc đầu, thở dài nói: "Vậy được rồi, hi vọng ngươi thật sự là cái thanh này nguyên cung tốt nhất chủ nhân, khiến nó đại phóng dị sắc."

Dạ U đem học phần luân chương đưa cho trung niên nhân, hấn vạch tới 11000 học phần, từ hỏi đóa trên bảng đem Hắc Bạo Nguyên cung giới thiệu triệt hồi, từ trong túi trữ vật gọi ra một bả toàn thân đen kịt nguyên cung cùng một khóa đen xì như mực nguyên đan đưa cho hấn.

Hấn lập tức thu hồi Ảnh hồn đan, tỉ mỉ nơi đây tường tận xem xét cái thanh này nguyên cung, phát hiện cung thân cong như sóng lưng long, trắng nõn như ngọc, điêu khắc đại lượng phù văn. Dây cung u hắc như tơ, cứng cỏi co giãn, mơ hồ có thú rồng truyền ra, khiếp tâm hồn người.

Hấn càng xem càng kinh hi, vừa nhìn chất liệu liền phi phàm, uy lực khẳng định không giống bình thường. Chỉ là đã nghe được người khác đối với cái thanh này nguyên cung xấu đánh giá, cũng không biết hấn được hay không được không chế được cái thanh này nguyên cung?

Bất quá hấn vô cùng tự tin, nếu như ngay cả thân là hắc ám thần tử mình cũng không chế không được cái thanh này nguyên cung, vậy còn có ai có thể không chế được cái thanh này nguyên cung?

Hấn vui vẻ mà đem Hắc Bạo Nguyên cung cùng học phần luân chương thu vào trữ vật đại, đẩy ra đám người nơi đây vội vã đi ra. Mà hấn tiêu 1 vạn học phần hỏi đóa Hắc Bạo Nguyên cung sự tình, thì lại bị rộng khắp truyền bá, người toàn bộ viện gần như cũng biết.

Mọi người biểu tình không đồng nhất, có vui sướng trên nỗi đau của người khác, Dạ U nhà giàu mới nổi tai họa nguyên thủ trận rốt cục cũng tai họa chính mình; có tiếc hận, Dạ U không nên hỏi đóa cái thanh này căn bản không chế không được nguyên cung; có lo lắng, Dạ U hỏi đóa cái thanh này nguyên cung căn bản chính là lãng phí học phần a.

Hạ Thủy Nhu thì có chút lo lắng, nhưng là tin tưởng Dạ U lựa chọn cái thanh này nguyên cung khẳng định có lý do của hấn.

Về phần đối với Dạ U có địch ý Phương gia huynh đệ, Phương Biện tổng ra một hơi buồn phiền. Hấn biểu hiện kinh người một mực ép tới hấn không thở nổi, biết được hấn lừa rồi chính mình, tự nhiên vui vô cùng.

Phương Văn thì có chút vui mừng, lộ ra một cổ cười gian. Dạ U để cho 1 vạn học phần trôi theo dòng nước, đoán chừng có thể cho hấn chán chường

một hồi.

Viện trưởng Vân Anh biết được Dạ U hỏi đỏi Hắc Bạo Nguyên cung tin tức, không khỏi âm thầm sợ hãi than: "Cái này Dạ U, vừa ý quả nhiên cũng sẽ không là phạm vật a! Hẳn một khi không chế được Hắc Bạo Nguyên cung, thực lực nhất định tiến rất xa. Không biết Mạc lão tiên sinh biết được việc này sẽ có gì phản ứng?"

Mà Viện trưởng trong miệng Mạc lão tiên sinh, chính là học viện mỗi người tôn kính lão quái vật nhị phẩm nguyên khí sư. Hắn khuôn mặt tiêu tụy, tóc hói đầu, nhưng mục quang lại sáng ngời có thần.

Hắn đang mặc hắc sắc nguyên bào, ngực treo nhị văn nguyên khí tiêu chí, hiển nhiên là nhị phẩm nguyên khí sư. Biết được việc này, hoan hô tung tăng như chim sẻ mà nói: "Ha ha, rốt cục có thiên tài tân sinh thừa nhận ta chế tác Hắc Bạo Nguyên cung, chỉ cần hắn không chế nó, nhất định sẽ đại phóng di sắc! Nhìn về sau còn có cái nào phế vật nói ta Hắc Bạo Nguyên cung không dùng được!"

Hắn hưng phấn trong chốc lát, liền an tĩnh lại suy nghĩ nói: "Nếu như tên thiên tài này tân sinh như vậy cho ta mặt mũi, ta cũng phải cho hắn một chút chỗ tốt mới được."

"Đúng rồi, ta có thể tuyên bố một cái nhị tinh nhiệm vụ a, để cho tân sinh tới hiệp trợ ta!" Hắn nhãn tình sáng lên, không thể chờ đợi được chạy về phía Nhiệm vụ sảnh...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Ngự cung tiếp nhận

Dạ U trở lại Cư trú viện, lập tức không thể chờ đợi được lấy ra Hắc Bạo Nguyên cung, bắt đầu thử không chế.

Hắn hướng Hắc Bạo Nguyên cung đưa vào một ít Hắc Ám nguyên lực, phát hiện nó thân cung đột nhiên nguyên văn trần thoát hiện, tản mát ra hắc kim sắc quang mang, tự động hút đi chính mình đại lượng nguyên lực.

Sắc mặt hắn có chút trắng xám, cung này khế hấp vậy mà hút đi hắn gần tới hơn phân nửa nguyên lực, mới khó khăn để cho Hắc Bạo Nguyên cung tĩnh lại.

Trách không được rất nhiều đệ tử cũng không thể không chế, vèn vèn nó hấp thu nguyên lực của ải này liền qua không được. May mắn hắn nguyên đan là đan hải, có thể chèo chống được Hắc Bạo Nguyên cung bá đạo hấp thu.

Hắc Bạo Nguyên cung cảm nhận được thỏa mãn, nguyên văn trần thoát hiện được càng thêm óng ánh, dây cung thú gào to càng thêm rõ ràng, rõ ràng cho thấy cao ngạo long hồng thanh âm, uy hiếp lấy hết thấy người ngoài.

Về sau hắn lập tức thử đi kéo cung dây cung, cảm giác được dây cung trong có rất mạnh lực đạo tại kháng cự hắn, một cỗ hủy diệt ý chí lan tràn đến toàn thân hắn, tập kích xâm nhập thức hải của hắn.

Trong thức hải xuất hiện một mảnh hắc bạo long uy vũ bất phàm hư ảnh, hủy diệt khí tức như thủy triều đánh úp về phía hắn trong thức hải linh hồn, ý đồ phá hư thần trí hắn

Dạ U hừ lạnh một tiếng, trong thức hải ngủ say La Hầu sao tinh lập tức tỉnh lại, tiến nhập linh hồn của hắn. Linh hồn của hắn thoát cái trở nên vô cùng cường đại, sát cơ vô hạn, bế nghể thiên hạ, vô cùng vô tận kinh người sát khí tuôn ra, hình thành một đạo hắc ám quang trụ, không chết không lui nơi đây đánh úp về phía hắc bạo long hư ảnh

Sát khí quang trụ to lớn lực áp bách khiến cho hắc bạo long hư ảnh cảm giác sợ hãi, đem khí tức hủy diệt tụ tập thành thuẫn, ý đồ ngăn cản quang trụ. Đáng tiếc chỉ là lấy trứng chọi đá, quang trụ dễ như trở bàn tay đem nó hủy diệt chỉ thuần tan vỡ, đuổi ra khỏi Dạ U thức hải, trở về Hắc Bạo Nguyên cung.

Một lát sau, Dạ U ánh mắt khôi phục thanh minh, minh bạch mình đã đem hắc bạo long ý chí đuổi ra thức hải, nên nó không dám tiếp tục quấy phá.

Vì vậy hắn liền chậm rãi kéo ra dây cung, rốt cục không có chịu hắc bạo long ý chí bài xích lực, cảm giác dây cung trầm trọng cùng cứng cỏi, hết lớn một tiếng, dụng hết toàn lực đem kéo trở thành hình dáng trắng rằm.

Dạ U tiếp tục hướng nó đưa vào Hắc Ám nguyên lực, nhanh chóng tại đây cung trên ngưng ra một cái u ám sắc nguyên tiễn. Nguyên tiễn nhìn như bình thường không có gì lạ, lại có thể mơ hồ cảm giác được hủy diệt năng lượng ở bên trong nổi lên.

CHỈU...U...U! một tiếng, u ám sắc nguyên tiễn nhanh như điện chớp nơi đây bay ra, to lớn năng lượng khiến cho một hồi gió mạnh cường đại, tựa như đột phá tốc độ ánh sáng hắc sắc lưu tinh, đem không gian chung quanh phá toái trở thành hư vô.

Chốc lát, nguyên tiễn đập lấy trong sân một tòa to lớn núi đá, hắc quang đổ xuống mà ra, hóa thành hoa quỷ nhè vờ hiện pháo hoa rực rỡ, kịch liệt tiếng nổ mạnh âm âm vang lên, núi đá chia năm xẻ bảy, toái khối bay tán loạn.

Bụi mù tán đi, phát hiện núi đá hoàn toàn biến thành đất cặn bã, có thể thấy Hắc Bạo Nguyên cung uy lực đến cỡ nào cường đại.

Dạ U tiếp tục thử, lại bắn ra mũi tên thứ hai, long hồng diệt khối, gió giục mây vần, như sét đánh không chết không lui, bá đạo mà tràn ngập lực phá hoại, phảng phất không có đồ vật gì có thể ngăn cản cước bộ của nó.

Một tiếng va chạm, nguyên tiễn chui vào ở giữa một cây đại thụ, hủy diệt năng lượng đem thân cây trực tiếp chặt đứt, ầm ầm đổ xuống, lá rách bay tán loạn. Nhưng cái này vẫn chưa xong, lại liên tục đột phá hai khóa đại thụ, mới khiến cho nó vô hình tiêu trừ.

Về sau Dạ U đình chỉ bắn tên, thấy được Hắc Bạo Nguyên cung phi phạm uy lực, vui vô cùng.

May mắn mà có thiên phú của hắc thân vật La Hầu sao tinh, hắc rốt cục có thể khống chế ở Hắc Bạo Nguyên cung! Có cường đại công kích từ xa thủ đoạn, thực lực của hắc có thể nói tăng nhiều, một tháng sau cùng Dương Phạm quyết đấu liền có nắm chắc hơn.

Bất quá hắc hay là không dám xem thường, rốt cuộc Dương Phạm thế nhưng là Phạm nguyên cảnh trung cấp lão sinh, nghiền ép hắc một cấp bậc. Bởi vậy hắc không có đắm chìm tại khống chế Hắc Bạo Nguyên cung trong hưng phấn, từ từ vật đại lấy ra Ảnh hồn đan, tiếp nữa ăn xong, chuẩn bị tu luyện Quý Ảnh Thiểm.

Ảnh hồn đan nhập khẩu tức thì tan ra, lập tức hóa thành âm lãnh khí lưu khuynh tả tại hắc lục phủ ngũ tạng, khiến hắc không khỏi cấp một cái sợ hãi. Hắc liên tục không ngừng nơi đây thúc dục ý niệm, đem những cái này khí lưu dung nhập chính mình nguyên đan, khiến nó ăn nuốt được sâu vài tia.

Dạ U thở ra một hơi, may mắn một khóa Ảnh hồn đan phản phệ tác dụng không lớn, bằng không thì hắc lại được chịu nỗi khổ phản phệ. Bất quá hắc minh bạch, nếu muốn tu luyện Quý Ảnh Thiểm, nhất định phải không ngừng mà phục dụng Ảnh hồn đan.

Cái này một khóa Ảnh hồn đan cũng chỉ là khiến bóng dáng của hắc ngưng thực một tia, hiệu quả không lớn. Bất quá một khi bóng dáng của hắc có thể ngưng thực thành thật thể, bóng dáng của hắc liền có thể biến thành bộ dáng của hắc, lừa gạt địch nhân, mà hắc chân thân liền có thể tiềm hành, đồng cấp nguyên tu căn bản vô pháp nhìn ra manh mối.

Nhưng Quý Ảnh Thiểm cũng có một cái khuyết điểm, đó chính là hắc bóng dáng một khi bị địch nhân đánh tan, bóng dáng sẽ trở về hắc chân thân, chân thân sẽ hiện hình.

Về sau màn đêm buông xuống, Dạ U liền trở lại trong phòng, bắt đầu hấp thu Hắc Ám nguyên lực ...

Ngày hôm sau, Dạ U trên hết thư pháp khóa cùng nguyên luận khóa, hắc đúng hẹn mời Hạ Thủy Nhu cùng nhau ăn cơm, để cho nàng vui vô cùng. Sau khi ăn xong, hắc liền lập tức chạy tới Nhiệm vụ sảnh nhận nhiệm vụ. Hắc cần tiếp nhận càng nhiều nhiệm vụ tới thu hoạch học phần, được đổi lấy Ảnh hồn đan tu luyện Quý Ảnh Thiểm.

Nhiệm vụ sảnh lão giả vừa nhìn thấy hắc, lập tức hưng phấn mà đối với hắc báo cho biết nói: "Dạ U, ta chỗ này có một cái phi thường tốt nhị tinh nhiệm vụ, không biết ngươi muốn hay không muốn tiếp nhận?"

Dạ U đáng chất nghiêm mặt, không thể tưởng tượng mà hỏi: "Lão nhân gia, ngươi không có nói đùa với ta chứ? Nhị tinh nhiệm vụ chỉ có thể đạt được 200 học phần, có thể có cái gì tốt?"

Lão giả vẻ mặt tươi cười nơi đây giải thích: "Cái này nhị tinh nhiệm vụ là ngày hôm qua trong học viện Mạc lão tiên sinh hướng ta tuyên bố, muốn ngươi hiệp trợ hắc luyện khí. Một khi được chuyện, chẳng những có 200 học phần ban thưởng, hắc một chút cao hứng còn có thể đem luyện thành nguyên khí tặng cho ngươi. Ngươi nói, là không phải thiên đại hi sự?"

Dạ U được sùng ái mà lo sợ, không nghĩ tới rõ ràng còn có loại chuyện tốt này. Muốn biết rõ một cái nguyên khí thể nhưng là rất đắt đỏ, đòi hỏi rất nhiều học phần năng lực hối đoái đến một cái, không có nghĩ đến cái này nhị tinh nhiệm vụ cũng có thể có loại này ban thưởng.

Nhưng hắc hoàn toàn không nhận ra Mạc lão tiên sinh người này a, thấy lão giả nhắc tới hắc một bộ tôn kính bộ dáng, đoán chừng tại trong học viện địa vị rất cao.

Hắc cẩn thận từng li từng tí mà hỏi: "Lão tiên sinh, không biết vị này Mạc lão tiên sinh là người nào?"

Lão giả cảm thấy kính nể nói: "Nói đến Mạc lão tiên sinh, là ngay cả Viện trưởng đều không thể không tôn kính người. Năm đó tuổi tuy đã cao, nhưng là học viện chúng ta một người duy nhất nhị phẩm nguyên khí sư, địa vị vô cùng cao. Đúng rồi, ngươi hối đoái Hắc Bạo Nguyên cung chính là Mạc lão tiên sinh tự mình luyện đến được!"

Dạ U rất là chán kinh, không nghĩ tới lão già nhắc đến Mạc lão tiên sinh rõ ràng còn là nhị phẩm nguyên khí sư, chính mình hồi đoái Hắc Bạo Nguyên cung lại xuất từ ở trong tay của hắn.

Bất quá sau đó hắn lại có điểm nghi ngờ, người tôn quý như vậy vì cái gì đột nhiên phải đặc biệt hướng hắn một cái nho nhỏ đệ tử tuyên bố nhiệm vụ.

Hắn đem nghi ngờ của mình báo cho lão già, lão già mỉm cười rồi đáp lại: "Lại nói tiếp, với người hồi đoái Hắc Bạo Nguyên cung có chút quan hệ. Muốn biết rõ nhiều năm qua Hắc Bạo Nguyên cung thủy chung không ai có thể khống chế, bị trở thành phế phẩm, về sau liền không người hỏi thăm, khiến Mạc lão tiên sinh một mực canh cánh trong lòng. Đến lúc người xuất hiện, kiên quyết đổi nó, khiến Mạc lão tiên sinh rất là vui sướng, liền hướng người ban bố nhiệm vụ này."

Dạ U lúc này mới hiểu ra, không chút do dự nói: "Vậy được, ta liền nhận nhị phẩm nhiệm vụ!"

Lão già vui mừng gật đầu, liền đem nhiệm vụ này ghi chép thành "Đã tiếp nhận" trạng thái, giao cho hắn một mai hắc kim sắc thông hành lệnh bài.

Lão hướng dẫn từng bước rồi khuyên bảo hắn nói: "Dạ U, Mạc lão tiên sinh dừng chân ngay tại nguyên khí viện. Chỉ cần nắm lấy mai này thông hành lệnh bài, người liền có thể tự do xuất nhập nguyên khí viện. Mạc lão tiên sinh tính tình cổ quái, tính cách hi vọng vô thường, người nên cẩn thận ứng phó!"

Dạ U nhẹ gật đầu, cảm kích nói cảm ơn: "Cảm ơn lão tiên sinh khuyên bảo, một mực không biết tục danh lão tiên sinh, chẳng biết có được không báo cho?"

Lão già như thế giúp đỡ chính mình, hắn cảm thấy một mực kêu hắn lão tiên sinh không quá lễ phép, liền xưng phong nhận việc rồi cầu hỏi tục danh của lão.

Lão già bật cười lớn nói: "Lão phu họ Thường, người về sau gọi ta Thường lão tiên sinh là được!"

Lúc này hắn mới thờ ra một hơi, tôn kính mà nói: "Vâng, Thường lão tiên sinh, ta bây giờ cáo từ!"

Nói xong hắn liền nghênh ngang rời đi, thẳng đến nguyên khí viện. Vừa tiến vào đại sảnh nguyên khí viện, liền trông thấy một ít người ăn mặc áo bào xám bận rộn bồn tẩu.

Một người mặc áo đen nhỏ gầy trung niên nhân tại chỉ huy bọn họ làm việc, có thể trông thấy trước ngực hắn cài dính vào nhất văn nguyên khí hội huân chương, hiển nhiên là nhất phẩm nguyên khí sư, địa vị khá cao.

Dạ U nghiêm chỉnh mà thẳng bước đi tới, cung kính hỏi: "Vị đại thúc này, xin hỏi Mạc lão tiên sinh có ở đây không?"

Trung niên nhân trông thấy một cái lạ lẫm đệ tử đi đến, có chút không kiên nhẫn mà nói: "Người là ai a? Chẳng lẽ không biết nguyên khí viện không phải học sinh bình thường có thể tiến vào sao? Nhanh lên một chút cút đi cho ta qua nơi này!"

Dạ U có chút nộ khí, không nghĩ tới hắn ôn tồn rồi hỏi hắn, hắn vậy mà dùng thái độ như vậy đối đãi chính mình.

Hắn nhìn xuống nộ khí, lấy ra thông hành lệnh bài, lạnh lùng nói: "Vị đại thúc này, Mạc lão tiên sinh ban bố một cái luyện khí nhị phẩm nhiệm vụ, ta là tới hiệp trợ hắn luyện khí đây! Không tin người xem thông hành lệnh bài!"

Thấy được hắc kim sắc thông hành lệnh bài, trên đó viết một cái sâu sắc "Mạc" chữ, trung niên nhân sợ tới mức tè ra quần, rốt cục đối với Dạ U trở nên cung kính.

Hắn nhìn nọt chân thành xin lỗi nói: "Thật xin lỗi a, vị huynh đệ này, ta thật sự là miệng ti tiện, không cẩn thận mạo phạm người, hi vọng người không cần để ở trong lòng."

Dạ U cười lạnh một chút, quả nhiên là bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh tiểu nhân, vừa gặp phải địa vị cao hơn hắn loại người, lập tức đến nhận sai.

Bất quá hắn còn cần hắn dẫn dắt, liền không hề để trong lòng. Hắn nhàn nhạt rồi dò hỏi: "Mạc lão tiên sinh ở nơi nào? Người mau dẫn ta đi!"

Trung niên nhân cúi đầu khom lưng đồng ý, cung kính đem Dạ U đưa vào đại sảnh một mảnh bốn phương thông suốt hành lang. Hành lang hai bên chính là nguyên khí sư luyện khí gian phòng, nơi đây đều chặt chẽ đóng cửa, không cho phép người khác đơn giản quấy rầy.

Đi qua trải qua bảy ngã tám ngoặt, rốt cục đi đến một cái rộng rãi viện phòng. Trong sân cây cối như rừng rậm mát, phong cảnh ưu mỹ, sâu bên trong thì đang tọa lạc một tòa mộc mạc nhà gỗ, chỗ đó chính là Mạc lão tiên sinh chỗ cư trú.

Nhà gỗ phụ cận nguyên khí tràn ra bốn phía, linh đào khai hoa rực rỡ, tựa như bông bành phần hồng mây. Dưới tàng cây linh đào thì bao quanh một mảnh thanh tịnh thấy đáy sông nhỏ, tựa như đai lưng ngọc, tôm cá chơi đùa, một bức điền nhiên an nhàn đào nguyên hình ảnh.

Trung niên nhân tôn kính về phía Dạ U cho hay: "Mạc lão tiên sinh đang ở nơi đó nhà gỗ, lúc này hắn là đang ngủ say, người tuyệt đối không thể đơn giản quấy rầy hắn! Bằng không một khi hắn tức giận, tuyệt đối khiến người chịu không nổi!"

Dạ U nhẹ gật đầu, trung niên nhân liền cung kính lui xuống. Hắn nhìn về phía nhà gỗ, âm thầm thán phục, không có nghĩ đến cái này Mạc lão tiên sinh cũng rất biết hưởng thụ, gian phòng xung quanh loại linh cây đào rõ ràng chính là nguyên thực, so với hắn trước kia tại Bách Thú Sơn cư trú còn muốn mỹ lệ vài phần.

Bất quá vừa nghĩ tới hắn nhĩ phẩm nguyên khí sư tôn quý thân phận, có thể có loại này hưởng thụ cũng là chuyện đương nhiên. Hắn tuyên bố nhĩ tình nhiệm vụ, đoán chừng cũng sẽ không đơn giản đi, hắn hẳn phải chú ý một chút.

Bước qua từng bóng cây, rốt cục đi đến một mảnh rừng linh đào. Nơi này nguyên khí gần như muốn nồng đậm được ngưng tụ thành chất lỏng, khiến Dạ U cảm giác một hồi sáng khoái tinh thần, rất là hâm mộ.

Nếu như hắn có thể một mực ở nơi này tu luyện, lấy hắn không giống với thường nhân 6 lần tốc độ tu luyện, thực lực nhất định sẽ rất là tăng trưởng. Đáng tiếc hắn là tới nơi này làm một chút nhiệm vụ tạp đồ, chỉ có hâm mộ tư cách

Trong rừng hương hoa tràn ngập, làm cho người ta xuân ý dạt dào. Ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện linh đào hoa so với phổ thông hoa đào càng thêm óng ánh hiện rõ, tựa như tinh khiết không vết hồng nhạt nõn nà như ngọc. Một khi làm thành linh thực, nhất định mỹ vị vô cùng.

Đi qua rừng hoa đào, liền gặp được một mảnh hình dáng đai lưng ngọc vòng tròn sông nhỏ, bờ sông đối diện chính là chỗ nhà gỗ. Ngẫu nhiên có một chút héo tàn linh đào cánh hoa bông bênh trên dòng nước, đáng thương khiến cho tôm cá tranh giành ăn.

Dòng nước cũng không phải vật bình thường, mà là linh thủy, như sương nồng đậm nguyên khí, đem dùng có thể xúc tiến nguyên tu tốc độ tu luyện.

Ở bên trong sinh tồn tôm cá tự nhiên cũng không phải là vật phẩm, cái đầu to lớn, linh động nhanh nhẹn, không phải kim lân chính là ngân lân, điệu điệu tia chớp, người nhìn hoa mắt.

Dạ U không khỏi tham luyện nơi đây thưởng thức trong chớp lát, liền đi qua sông nhỏ trên cầu gỗ, đi đến trước một mảnh nhà gỗ.

Nhà gỗ đại môn rộng mở, có thể trông thấy trong đại sảnh một cái khuôn mặt tiểu tụy lão nhân nằm nơi đây ngủ ở một cái ghế nằm, thỉnh thoảng lại phát ra nhẹ nhàng tiếng ngáy.

Chắc hẳn vị này chính là Mạc lão tiên sinh a! Dạ U nghĩ thầm, thấy được hắn đang tại ngủ say, không khỏi cung kính đứng hầu ở một bên, chờ đợi hắn tỉnh lại. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Hiệp trợ luyện khí

Ước chừng qua nửa canh giờ, Mạc lão tiên sinh rốt cục ung dung nơi đây tỉnh lại, duỗi lưng một cái, trông thấy đứng hầu ở bên cạnh chờ đợi Dạ U, có một tia hảo cảm, nhĩ không được tán dương nói: "Trẻ con là dễ dạy, tiểu oa nhĩ thân là thiên tài, lại cũng hiểu được tôn kính ta lão đầu này!"

Dạ U lập tức hành lễ nói: "Mạc lão tiên sinh đang tại ngủ say, tự nhiên không dám mạo muội quấy rầy!"

Mạc lão tiên sinh mỉm cười, chấp tay sau lưng đi ra đại sảnh, đi đến bên ngoài, Dạ U tùy theo theo sau. Hắn tùy ý hỏi: "Tiểu oa nhĩ, ngươi cảm thấy chỗ ta ở tốt chứ?"

Dạ U không chút do dự hồi đáp: "Mạc lão tiên sinh chỗ ở rất tốt, tựa như đào nguyên tiên cảnh."

Hắn ha ha cười nói: "Tiểu oa nhĩ, chỗ ta ở cũng được. Ngươi hẳn là còn chưa có đi qua Nguyên Sư môn quân cư viện a, có thể so với ta địa phương nhỏ bé tráng lệ hơn nhiều."

Dạ U chấn chỉnh lại hồi đáp: "Nguyên Sư cư trú viện không phải chúng ta đệ tử có thể đơn giản tiến nhập, tự nhiên không kiến thức qua!"

Mạc lão tiên sinh nhàn nhạt nói: "Tiểu oa nhĩ, về sau ngươi chắc chắn sẽ có cơ hội kiến thức. Không nói nữa, theo ta đi ta luyện khí địa phương, như thế nào cần ngươi hỗ trợ!"

Dạ U nhẹ gật đầu, theo sát Mạc lão tiên sinh đuổi theo. Bọn họ vượt qua nhà gỗ, đi đến nhà gỗ mặt sau, đã nhìn thấy sông nhỏ đối diện xa xa có một

khối rộng lớn bình địa, đang tọa lạc một tòa cao lớn từ kim sắc luyện khí lò.

Hai người từ cầu gỗ xuyên qua sông nhỏ, đi vài bước liền tới nơi này luyện khí lò bên cạnh. Dạ U tập trung nhìn vào, phát hiện luyện khí lò bên cạnh còn có một cái luyện khí đài cùng luyện khí trì.

Luyện khí đài hoàn toàn là một cái bình đài, bên cạnh để đó một cái to lớn Bí Ngân chùy cùng một đồng lớn luyện khí tài liệu. Luyện khí trì thì chứa một chút ít Uông Hàn thủy, lãnh khí bức nhân.

Dạ U hoàn toàn không hiểu luyện khí, tự nhiên không biết chúng tác dụng. Mạc lão tiên sinh bình tĩnh mà đi đến luyện khí trước đài, từ trong túi trữ vật lấy ra một kiện da lông, nhan sắc tuy cổ xưa u ám, nhưng mơ hồ có vài phân uy áp, hiển nhiên là loại nào đó cường đại nguyên thủ da lông.

Hắn lộ ra một cổ vẻ nghiêm túc, quay đầu hướng Dạ U trịnh trọng nói: "Tiểu oa nhi, đây là Tỉ Dạ Điều da lông, còn không có gia công. Kế tiếp ta muốn đối với nó tiến hành suy tính cải tạo, ngươi phải hảo hảo hiệp trợ ta!"

Dạ U kiên định mà nói: "Mạc lão tiên sinh, ta nhất định toàn lực ứng phó!"

Mạc lão tiên sinh nhẹ gật đầu, đi đến luyện khí lò bên cạnh, đem bên cạnh xếp hắc sắc sài mộc thả mấy khối tại dưới lò, trong tay trái dấy lên một đóa hồng sắc tia lửa, vẩy vào sài mộc, lập tức khiến cho đốm đốm đại hỏa.

Vốn đang là hồng sắc tia lửa, đang thiêu đốt hắc sắc sài mộc trong chốc lát, dần dần biến thành một đóa hắc sắc hỏa diễm, trở nên có chút u ám, khiến Dạ U không khỏi khó hiểu.

Mạc lão tiên sinh giải thích: "Đây là hắc nguyên mộc, một khi gặp được nguyên hỏa, sẽ hóa thành hắc nguyên hỏa, là đoán tạo Âm hệ nguyên khí thường thấy nguyên hỏa. Một khi hắc nguyên mộc sắp thiêu xong, ngươi muốn tăng thêm hắc nguyên mộc; còn muốn đưa vào ngươi nguyên lực, không chế hắc nguyên hỏa lớn nhỏ, đừng cho nó dập tắt. Hiện tại ngươi có thể đưa vào nguyên lực, nhanh!"

Dạ U trông thấy hắc nguyên hỏa lung lay muốn tắt bộ dáng, liên tục không ngừng nơi đây đưa vào vài tia Hắc Âm nguyên lực, nó rốt cục tràn đầy, khiến hắn không khỏi thở ra một hơi.

Tại lò lửa thiêu đốt tràn đầy thời điểm, Mạc lão tiên sinh cũng bắt đầu vận chuyển, liên tiếp đem từng cái một tài liệu luyện khí ném vào luyện khí trong lò.

Hắn đầu tiên ném vào chính là một đồng hắc tinh thạch, là dùng để đề cao nguyên khí phòng ngự. Hắn vội vàng hét lớn: "Tiểu oa nhi, nhanh lên một chút đưa vào đại lượng nguyên lực. Hắc tinh thạch không dễ tan chảy, cần đại hỏa."

Dạ U nghe vậy lập tức tăng lớn nguyên lực phát ra, lao nhanh như sông lớn trút xuống, khiến lò dưới tách ra khai mở một đóa sáng lạn hắc sắc hỏa liên, nóng bỏng hỏa diễm khiến Dạ U trên đầu toát ra vài tia mồ hôi nóng.

Mạc lão tiên sinh thoải mái gật đầu, cầm lấy một cây kéo lớn, đối với Tỉ Dạ Điều da lông tiến hành cắt may. Hắn một bên nhìn ra lấy Dạ U đáng người, một bên cắt may thành phù hợp hình dạng.

Lại trải qua mấy phen may may vá vá, rốt cục biến thành một kiện thích hợp Dạ U đáng người áo đen. Lúc này hắc tinh thạch cũng kém không nhiều lắm hòa tan, hắn mở ra nắp lò, Linh Lực dưới sự khống chế đem hắc tinh thạch dung dịch đặt ở một cái trong đó.

Sau đó hắn lại hướng luyện khí lò ném vào một chút ám ảnh thạch, dùng để đề cao nguyên khí tốc độ. Sau đó cuồng quát nơi đây phân phó: "Tiểu oa nhi, ám ảnh thạch cần bên trong hỏa, giảm bớt nguyên lực phát ra."

Dạ U nghe vậy lập tức giảm bớt một ít nguyên lực phát ra, tựa như tia nước nhỏ vẩy vào lò lửa, hắc nguyên hỏa trở nên chỉ có bóng hình đáng lớn nhỏ, khiến hắn thở ra một hơi.

Lúc này hắn đã mồ hôi nóng lâm li, bị hun đến có chút quen thuộc, không khỏi cười khổ. Không nghĩ tới hiệp trợ luyện khí thật đúng là việc vất vả, may mắn hắn nguyên lực đầy đủ, hắn là có thể ít nhiều kiên trì một đoạn thời gian.

Sau đó Mạc lão tiên sinh đem hắc tinh thạch dung dịch cẩn thận tỉ mỉ nơi đây tưới vào trên hắc bào mỗi nơi một chút, đợi nó hơi hơi nguội, liền giơ lên Bí Ngân nện vào trên hắc bào gõ gõ đập đập.

"Khi —— Khi —— Khi ——" tiếng kêu không dứt, một khi trên hắc bào có kia một chỗ mạnh mẽ, hắn liền dùng linh lực khống chế luyện khí trì một ít hàn thủy tưới vào chỗ này, khiến nó hạ nhiệt độ, tiếp tục gõ đập.

Hắn gõ đập khiến hắc bào mỗi một chỗ bảo trì bị nóng đều đều, cũng không lâu lắm, hắc bào màu đen được càng thâm thúy hơn. Lúc này ám ảnh thạch cũng kém không nhiều lắm hòa tan, hắn liền lấy ra ngoài, đặt ở một cái khác trong đó.

Về sau hắn lại hướng trong lò để vào ba loại tài liệu, theo thứ tự là Bí ngân, Hắc kim cùng Xích đồng. Lập tức nói to: "Cái này ba loại tài liệu đồng đều cần đặc biệt lớn hỏa năng lực hòa tan, đem ngươi nguyên lực phát ra tới đây!"

Dạ U nghe vậy cắn răng đưa vào tối đa nguyên lực, cuộn trào mãnh liệt nước biển tràn vào, lò lửa hoàn toàn biến thành lượn vòng to lớn hòa xà, gào thét leo đến lò bên cạnh.

Đột nhiên phát hiện nguyên linh mộc sắp thiêu xong, lò lửa sắp tan ra màu đỏ, không khỏi chọn lấy một ít ném vào lò lửa, khiến nó khôi phục thành hắc sắc. Hắc có chút thờ hồng hộc, nóng bỏng nhiệt độ khiến hắc cảm giác cả người đều muốn biến thành heo sữa quay.

Mạc lão tiên sinh phân phó xong, lại bắt đầu đổ vào Âm ảnh thạch dung dịch tại trên hắc bào, dùng Bí ngân chùy tiến hành gõ gõ đập đập. Một khi chỗ nào bị nóng không đều, liền sử dụng Hàn thủy hạ nhiệt độ, tiếp tục gõ đập.

Cứ như vậy lặp đi lặp lại, Mạc lão tiên sinh thỉnh thoảng hướng luyện khí lò gia nhập một ít tài liệu luyện khí, cần bắt đồng lớn nhỏ hắc nguyên hóa, Dạ U không thể không không chế tốt nguyên lực phát ra lớn nhỏ.

Một khi hắc nguyên mộc sắp thiêu xong, còn phải phân tâm tăng thêm hắc nguyên mộc, quả thật khổ không thể tả. Ở nơi này là nhị tinh nhiệm vụ a? Rõ ràng chính là Khi làm việc cực nhọc, nói thật so với hiệp trợ luyện khí hắc càng ưa thích tự do tự tại săn giết nguyên thú.

Hiện tại hắc rốt cục minh bạch nơi này tại sao lại có một chút người áo bào tro, những người kia chính là nguyên khí sư học đồ, hiệp trợ nguyên khí sư luyện khí cùng thu mua tài liệu luyện khí các loại.

Chính mình bởi vì có đan hải số lượng dự trữ nguyên lực mới có thể bảo trì nguyên lực một mực phát ra, mà những cái kia học đồ phần lớn chỉ có đan lưu số lượng dự trữ nguyên lực, cần nhiều người phát ra nguyên lực hoặc là luân chuyển phát ra nguyên lực, hiệu suất không cao bằng chính mình.

Một phương diện khác nguyên lực phát ra lực không chế cũng rất trọng yếu, một khi lực không chế không được, sẽ dẫn đến tài liệu luyện khí báo hỏng, làm cho cả luyện khí quá trình kết thúc.

Qua hồi lâu thời gian, Mạc lão tiên sinh rốt cục lấy ra cái cuối cùng tài liệu luyện khí dung dịch, phân phó: "Được rồi, tiểu oa nhi, đập tắt lò lửa a!"

Dạ U nghe vậy mừng rỡ, đình chỉ nguyên lực phát ra, đem lò lửa đập tắt. Lúc này hắc y đã bị mồ hôi nóng thấm ướt, cả người trở nên nóng hôi hổi, mặt trắng nóng đỏ bừng, hai tay một mảnh vô cùng bần.

Mạc lão tiên sinh thấy được hắc có chút chật vật bộ dáng, khẽ cười nói: "Tiểu oa nhi, biểu hiện được đấy vất vả ngươi rồi. Kế tiếp ngươi ngay tại bên cạnh ta xem ta như thế nào luyện khí, mát mẻ trong chốc lát a!"

Nói xong, hắc lập tức đem cái cuối cùng tài liệu luyện khí dung dịch đều nơi đây đổ vào trên hắc bào, tiến hành ít lực nơi đây gõ đập. Gió nhẹ thổi tới, Dạ U cảm giác được vài tia mát mẻ, đi đến bên cạnh hắc tò mò quan sát.

Lúc này hắc bào đã trở nên lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, tuy nhan sắc còn có chút pha tạp, nhưng ở Mạc lão tiên sinh nhất nhất gõ đập xuống, trở nên hắc sắc tỏa sáng lên.

Qua một hồi lâu, hắc bào hoàn toàn biến thành như tơ lụa như ngọc nhuận sáng bóng, mềm nhẵn mịn màng, khiến Dạ U không khỏi âm thầm thần phục.

Mạc lão tiên sinh đem Bí ngân chùy để ở một bên, đình chỉ gõ đập. Trên mặt của hắc toát ra một ít rậm rạp chẳng chút mồ hôi, không khỏi lau một cái, đối với Dạ U mỉm cười nói: "Được rồi, hắc bào đã dung dịch hoàn tất. Để nó triệt để nguội, liền có thể tiến hành khắc văn cùng khảm nạm. Chúng ta rồi đi trước nơi này trong chốc lát, nóng chết ta đấy!"

Nói xong, hắc rời đi nơi này, đi đến bờ sông nhỏ, rửa tay rửa mặt. Dạ U cũng nóng đến không chịu được, đi theo hắc cũng lau sạch tay cùng mặt, rốt cục cảm giác được lạnh buốt sáng khoái.

Bọn họ ước chừng nghỉ ngơi thời gian một nén nhang, Mạc lão tiên sinh liền mỉm cười nói: "Được rồi, chúng ta có thể trở về đi tiếp tục gia công hắc bào."

Dạ U nhẹ gật đầu, theo hắc trở lại luyện khí đài bên cạnh. Hắc từ trong túi trữ vật lấy ra một thanh tinh xảo thật nhỏ nguyên đao, bắt đầu ở trên hắc bào đầu vào đẩy rồi khắc phức tạp nguyên văn.

Dạ U hoàn toàn không hiểu khắc nguyên văn, nhưng thấy được Mạc lão tiên sinh hết sức chuyên chú bộ dáng, không khỏi bị hấp dẫn đến.

Mũi nhọn nguyên đao phát ra kim quang nhàn nhạt, bút tẩu vân long rồi về nên một bức không lồ nguyên văn trận, như vậy mới có thể đem hắc bào các loại tài liệu luyện khí hiệu dụng dung hợp thành nhất thể, phát huy ra hắc bào uy lực tối đa ra ngoài.

Trải qua đáng kể thời gian dài khắc văn, rốt cục khắc ra phức tạp tinh mỹ nguyên văn trận, khiến Mạc lão tiên sinh thở ra một hơi. Sau đó hắc lấy ra một khỏa hắc sắc Tì Dạ Điều nguyên tinh, khảm nạm tại hắc bào nơi ngực trái, với tư cách là nguyên văn trận nguyên, cung cấp liên tục không ngừng năng lượng.

Hắc bào rốt cục gia công hoàn tất, Mạc lão tiên sinh cầm lấy hắc bào, cao hứng bưng bưng mà nói: "Rốt cục hoàn thành, cái này hắc bào ta liền mệnh danh là Tì Dạ bào. Chế thành Tì Dạ bào cũng có ngươi một phần công lao, tiểu oa nhi tặng cho ngươi."

Dạ U được sủng ái mà lo sợ, không nghĩ tới hẳn thật sự đem cái này phòng ngự nguyên khí đưa cho chính mình, vui sướng rồi nói cảm ơn: "Đa tạ Mạc lão tiên sinh!"

Mạc lão tiên sinh vui mừng mà cười nói: "Tiểu oa nhi, kiện Tì Dạ bào này vốn chính là vì ngươi suy tính mới làm, vì trả ngươi hồi đoái Hắc Bạo Nguyên cung nhân tình. Tì Dạ bào là nhị phẩm cấp thấp nguyên khí, chẳng những phòng ngự cùng tốc độ rõ ràng, mà còn có thể thi triển Tì Dạ lĩnh vực, đem phương viên mười trượng hóa thành Hắc Âm, vô cùng thích hợp Âm hệ nguyên tu. Ngươi có thể mặc trên thử một chút!"

Dạ U mừng rỡ không thôi, đem Tì Dạ bào mặc vào. Cả người nhẹ nhàng khoan khoái phiêu dật, cảm giác hắc bào bay bổng, mềm nhẵn mịn màng, ấm áp thoải mái, mười phần vừa người.

Hắn không khỏi hướng Tì Dạ bào đưa vào nguyên lực, khiến nó phát ra nhàn nhạt u quang, tâm niệm một chút, lập tức hóa thành một đạo phiêu hốt bóng đen, như bay đồng dạng chạy vội ra ngoài.

Dạ U trong nội tâm một hồi mẫn nguyện, có Tì Dạ bào cùng Âm Hành Ngoa phối hợp lẫn nhau, tốc độ của hắn lại đạt tới độ cao mới, như gió đồng dạng, tuyệt đối làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Hắn thử hết tốc độ, cảm giác Tì Dạ lĩnh vực quá hao tổn nguyên lực, liền không hề thử, trở lại Mạc lão tiên sinh bên người.

Mạc lão tiên sinh mỉm cười nói: "Cảm giác như thế nào?"

"Mạc lão tiên sinh, Tì Dạ bào cảm giác không sai, mười phần thích hợp ta!" Dạ U hưng phấn nói.

"Vậy được, Tì Dạ bào cùng ngươi năng lực vừa vặn lại càng tương xứng", Mạc lão tiên sinh dừng lại một chút, đột nhiên xuất hiện mà hỏi thăm: "Tiểu oa nhi, hiện tại vừa vặn có rảnh, khiến ta nhìn ngươi có thể hay không không chế Hắc Bạo Nguyên cung?"

Dạ U đã có thể không chế Hắc Bạo Nguyên cung, tự nhiên tràn đầy tự tin. Bất quá nguyên tiền uy lực khá lớn, hắn không khỏi có chút lo lắng mà hỏi: "Mạc lão tiên sinh, vạn nhất ta thử Hắc Bạo Nguyên cung, không cẩn thận hủy hoại hoàn cảnh chung quanh thì sao?"

Mạc lão tiên sinh vỗ vỗ ngực, cam đoan nói: "Cái chỗ này chính là ta tự nhân chỗ ở, hiện tại lại đang trên đất trống, tùy ngươi như thế nào thử cũng có thể."

Dạ U lúc này mới yên tâm, cẩn thận từng li từng tí mà từ trong túi trữ vật lấy ra Hắc Bạo Nguyên cung, bắt đầu thử không chế. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Tù kính hữu lực

Tại trong rừng cây trên đất bằng, Dạ U đơn giản kéo ra Hắc Bạo Nguyên cung dây cung, đem kéo trở thành hình dáng trắng rằm, uy phong凛凛, khí thế mười phần.

Mạc lão tiên sinh đại hi nói: "Tiểu oa nhi, không nghĩ tới ngươi thật sự là không chế được Hắc Bạo Nguyên cung. Có ngươi với tư cách là chủ nhân của nó, nhất định có thể cho nó đại phóng dị sắc. Tới, cho ta xem nhìn uy lực của nó!"

Dạ U nhẹ gạt đầu, hướng nó đưa vào một ít nguyên lực, rất nhanh tại dây cung trên ngưng tụ thành một cái hắc sắc nguyên tiền, u quang lập loè, ẩn chứa cường đại hủy diệt năng lượng, một khi bạo phát đi ra nhất định long trời lở đất.

CHỈU...U...U! một tiếng, nguyên tiền như hắc sắc lưu tinh nhanh như điện chớp rồi bắn ra, to lớn năng lượng khiến cho xung quanh một hồi không khí tiếng bạo liệt.

Trong khoảnh khắc, nguyên tiền xuất vào một cây hai người ôm hết đại thụ, phịch một tiếng, hắc quang bạo liệt, tựa như phù dung sớm nở tối tàn tiêu hỏa, đại thụ chia năm xẻ bảy, hóa thành tro tàn. Kịch liệt ba động khiến cho cát bay đá chạy, bụi mù tràn ngập.

Đội bụi mù tàn đi, phát hiện đại thụ hoàn toàn biến thành bã vụn, có thể thấy Hắc Bạo Nguyên cung uy lực đến cỡ nào cường đại. Mặc lão tiên sinh nhìn vô án trầm trồ khen ngợi, cảm thấy mỹ mãn nói: "Được rồi, ta đã biết uy lực của nó, hi vọng ngươi có thể hảo hảo thiện dùng nó, khiến nó đại phóng di sắc. Sắc trời đã tối, ngươi có thể trở về đi"

Dạ U nói cảm ơn rồi cáo biệt, trải qua một phen bôn tẩu đi đến Nhiệm vụ sảnh, nói rõ nhiệm vụ đạt được 200 học phần, trở lại chính mình Cư trú viện.

Hôm nay đạt được Ti Dạ bào, phòng ngự của hắc thủ đoạn cũng có, không khỏi khiến hắc âm thâm hưng phấn. Mãn đêm buông xuống, hắc ám khí tức nồng đậm, hắc liên tiếp theo ngồi xếp bằng trên giường tu luyện.

Sáng sớm ngày thứ hai, Dạ U sớm nơi đây rời giường, đi tới thư thất vào học. Từ khi lĩnh ngộ nơi này Vô Ảnh Trảm, thư pháp của hắc cũng rất có tinh tiến.

Trải qua Mặc Minh chỉ điểm, lần này hắc rốt cục đạt tới thư pháp tầng thứ nhất cảnh giới Viên nhuận phương chính, được Mặc Minh sâu sắc tán dương một phen, trở thành thư thất tiêu điểm, khiến cái khác đệ tử không ngừng hâm mộ

Về sau Mặc Minh lời lẽ nghiêm khắc ôn nhu nói: "Còn chưa tới đạt Viên nhuận phương chính cảnh giới cái khác đệ tử tiếp tục luyện thư pháp, không thể phân tâm. Dạ U thì nghe ta giảng bài, học thư pháp tầng thứ hai cảnh giới Tù kính hữu lực."

Dạ U nghe vậy lập tức vãn tai, hết sức chuyên chú nơi đây nghe Mặc Minh dần dần nói tới.

"Như thế nào Tù kính hữu lực, Tù kính hữu lực chính là viết chữ phải có mạnh mẽ hữu lực, tựa như điêu khắc gia đồng dạng dùng bút đao khắc ra duy mỹ thể chữ. Nhưng mạnh mẽ hữu lực không phải dùng cậy mạnh, cũng không thể có khí vô lực, mà là ngươi cầm bút độ mạnh yếu muốn vừa đúng, trên giấy viết ra độ mạnh yếu vừa phải thể chữ."

"Như vậy viết ra chữ mới thỏa đáng đẹp mắt, mới trôi chảy tự nhiên, mới phiêu dật hữu lực. Vạn vật có linh, ví dụ như ngọn núi cao và hiểm trở trên từng bách, chúng sinh trưởng tư thế vì cái gì như vậy Tù kính hữu lực? Chính là bởi vì chúng người đang ở hiểm cảnh, sinh tồn lực ương ngành, có thể hấp thu Nhật Nguyệt tinh hoa cho mình dùng, để mình có đủ cường đại linh vận."

"Thư pháp cũng đồng dạng, ngươi cầm bút độ mạnh yếu tương đương với sơn phong, chữ của ngươi tương đương với từng bách, cái dạng gì sơn phong sẽ dài ra cái dạng gì từng bách. Cho nên nếu muốn viết ra Tù kính hữu lực thể chữ, ngươi phải đem chính mình bút lông đặt ngọn núi cao và hiểm trở đồng dạng, như vậy mới có thể khiến chữ của ngươi có đủ cường đại linh vận."

Mặc Minh nói xong, liền tại khóa trên bảng nước chảy mây trôi nơi đây đã viết một cái "Tùng" chữ, Tù kính hữu lực, thiên nhiên phác thành, khí thế hùng vĩ, trông rất đẹp mắt.

Hắc nhìn vào Dạ U, nghiêm túc nói: "Được rồi, hiện tại Dạ U ngươi có thể viết phỏng theo ta cái chữ này. Nếu muốn đạt tới cảnh giới này, phải trải qua không ngừng mà luyện tập, một bên ghi một bên cũng có thể tưởng tượng ngọn núi cao và hiểm trở trên từng bách bộ dáng, như vậy cũng có trợ giúp ngươi đột phá cảnh giới này."

Vừa mới nói xong, hắc liền bắt đầu nghiên cứu trên Mặc Minh ghi "Tùng" chữ, chỉ chốc lát sau bắt đầu viết vẽ lên. Viết phỏng theo trên nói đơn giản cũng đơn giản, nhưng cái khó liền khó tại một chốc vô pháp viết ra Mặc Minh ghi "Tùng" chữ loại thiên nhiên kia phác thành linh vận ra ngoài.

Vì vậy Dạ U muốn tìm nơi này vấn đề chỗ, tỉ mỉ nơi đây suy tư, không khỏi nhớ tới khi còn bé tại Bách Thú Sơn sinh hoạt thời gian.

Hắc chỗ ở vừa vặn ở vào Bách Thú Sơn ngọn núi cao và hiểm trở, từng bách loại thực vật này khắp nơi đều là. Nhưng ở trong ấn tượng của hắc, đại đa số từng bách căn bản không phù hợp Mặc Minh ghi cái chữ này khí chất.

Hắc nghĩ đi nghĩ lại, bỗng nhiên nhãn tình sáng lên, nhớ tới tại thác nước bên vách núi tựa hồ là có hai ba khóa từng bách phù hợp cái chữ này khí chất.

Thế nhưng bởi vì hắc luôn luôn lực chú ý đặt ở quả đại cùng dã thú phương diện, đối với thường thấy thực vật tự nhiên sẽ không quá qua để ý, ấn tượng quá mức mơ hồ.

Hắc không khỏi cười khổ, vô luận hắc nghĩ như thế nào, chính là nghĩ không ra cái này hai ba khóa từng bách bộ dáng. Không nghĩ tới trước kia không để ý, cứ nhiên trở thành hiện tại đột phá thư pháp cảnh giới chướng ngại.

Hắc không thể không buông tha cho, chỉ có thể thuận theo tự nhiên, có lẽ viết viết một ngày nào đó có thể nghĩ tới.

Tuy đã đạt tới Viên nhuận phương chính cảnh giới, nhưng vẫn là vô pháp khống chế viết chữ độ mạnh yếu. Không phải quá mức dùng sức đem giấy đều ghi hư mất, chính là viết chữ không có độ mạnh yếu, khiến Dạ U không thể tưởng tượng: Đến cùng dùng như thế nào độ mạnh yếu mới xem như độ mạnh yếu vừa phải?

Lúc này, Mặc Minh đang tại kiểm tra cái khác môn sinh ghi thư pháp, một khi bọn họ phạm sai lầm, hắc sẽ không chút do dự quở mắng một trận, khiến cho phải uốn nắn.

Khi kiểm tra nơi này Dạ U vị trí, phát hiện hần viết chữ vô pháp chương không vừa phải độ mạnh yếu, dần dần dạy bảo nói: "Dạ U, nếu muốn đạt tới Tù kính hữu lực cảnh giới, viết chữ thời điểm muốn tâm bình khí hòa, đem mình làm thể chữ, tưởng tượng thành ngọn núi cao và hiểm trở trên từng bách bộ đáng, hần là như thế nào sinh trưởng mới có thể để cho người tại ngọn núi cao và hiểm trở trên còn sống sót."

Hần không khỏi khổ sở nói: "Thế nhưng là Mặc Minh Nguyên Sur, ta hoàn toàn nghĩ không ra ngọn núi cao và hiểm trở trên từng bách là cái dạng gì nữa?"

Mặc Minh trừng to mắt, thở phì phì mà nói: "Người chưa thấy qua ngọn núi cao và hiểm trở trên từng bách?"

Hần vẻ mặt vô tội nói: "Hần có gặp qua mấy lần a, nhưng gần như không có chú ý, ấn tượng quá mức mơ hồ."

Mặc Minh hoàn toàn phục, có hơi thất vọng mà nói: "Không nghĩ tới người tên thiên tài này vẫn còn không có gặp qua cảnh đời tiểu gia hỏa, mà thôi, người theo ta ra ngoài nhìn xem ngọn núi cao và hiểm trở trên từng bách chân chính bộ đáng!"

Hần đột nhiên rời đi thư thất, Dạ U không nhanh không chậm theo sát đến. Trải qua mấy phen bảy quẹo tám rẽ, hần đem Dạ U đưa đến tân sinh viện phía bên phải một chỗ vách núi phía trước trên đất trống.

Vách núi dưới chính là vực sâu vạn trượng, sâu không thấy đáy, từng trận gió mạnh đánh úp lại, làm cho người ta khắp cả người phát lạnh. Khi được trời quang không mây, âm quang đi ra, đuổi đi vài phần hần ý.

Hai người tới sát mép vách núi, Mặc Minh hướng về Dạ U nói: "Người cúi đầu nhìn xuống vừa nhìn, sẽ biết ngọn núi cao và hiểm trở trên từng bách là cái dạng gì?"

Dạ U theo lời cúi đầu, tập trung nhìn vào, quả nhiên tại vách núi dưới ước chừng mười trượng hơn cách đó không xa, cao ngạo nơi đây đứng vững vàng một gốc cây nghênh phong mà lên cây tùng. Nó không sợ phong hàn, giống như thương long lên như điều gặp gió, hình như có lảng vảng ý chí. Thân cây tràn ngập tuế nguyệt lắng đọng, Tù kính hữu lực, hồn nhiên thiên thành.

Hần rất là thần phục, trong ấn tượng lác đác gặp qua từng bách rốt cục cùng cái này khóa cây tùng trùng hợp, ký ức trở nên rõ ràng. Thật không biết những cái này luôn luôn không bị người chú ý từng bách tại sao lại có lớn như vậy nghị lực, cư nhiên có thể trong một hiểm trở son phong bên trong sống sót?

Mặc Minh bình tĩnh mà hỏi: "Hiện tại người biết ngọn núi cao và hiểm trở từng bách bộ đáng a!"

Dạ U nhẹ gật đầu, Mặc Minh liền quay người nhân nhạ nói: "Nếu như biết, vậy liền đem chữ cho ta viết tốt một chút! Được rồi, chúng ta hồi thư thất a!"

Nói xong, hai người thông qua đường cũ trở lại thư thất. Thấy được ngọn núi cao và hiểm trở từng bách chân chính bộ đáng, Dạ U không dám qua loa đại ý, bắt đầu hết sức chuyên chú nơi đây vừa muốn giống như đang vừa xem qua từng bách bộ đáng, một bên về Mặc Minh ghi "Tùng" chữ, hiển nhiên rất có tiến bộ, khiến hần thoải mái gật đầu.

Qua hồi lâu thời gian, tan học thời gian lặng lẽ tiến đến, Dạ U cùng cái khác đệ tử nhao nhao thu thập xong giấy và bút mực, hướng Mặc Minh nói cảm ơn rồi cáo biệt, liền đi tham gia Hóa Điện Nguyên Sur nguyên luận khóa.

Nguyên luận khóa tự nhiên lại để cho Dạ U tăng trưởng rất nhiều nguyên tu giới tri thức, khiến hần không thể không cảm thán Hóa Điện Nguyên Sur học thức phong phú rộng rãi nghe thấy. Về sau hần chạy tới Nhiệm vụ sảnh, tiếp tục hướng Thường lão tiên sinh tiếp nhận tốt nhất tam tinh nhiệm vụ thu hoạch càng nhiều học phần, được hời đãi Án hồn đan tu luyện Quý Ảnh Thiểm.

Cứ như vậy, trong một tháng này, Dạ U liều mạng tiếp nhận tam tinh nhiệm vụ, mỗi ngày hời đãi Án hồn đan tiếp tục phục dụng, bóng dáng của hần rốt cục có thể ngưng thực, trải qua mấy phen tu luyện, rốt cục tại quyết đấu đêm trước khiến Quý Ảnh Thiểm tiểu thành.

Trong mắt của hần tinh quang lóe lên, tự nhủ: "Duong Phàm, ngày mai sẽ khiến người hồi hận chứng kiến ta bây giờ thực lực chân chính!"

Chương 19: Quyết đấu đã tới

Ngày hôm nay, Dương Phàm cùng Dạ U quyết đấu sự tình sớm đã oanh động toàn bộ học viện, truyền đi xôn xao, xong tiết học, mới cũ môn sinh nhao nhao như ong vọt tới quyết đấu trận xung quanh

Dương Phàm thì sớm đi tới quyết đấu trận nơi đây, đặc chí vừa lòng, tại trên đài uy phong lẫm lẫm, rất nhiều môn sinh nhao nhao hô to.

"Dương Phàm học trưởng thế nhưng là lão sinh bên trong người nổi bật, Dạ U này mới tiến vào hai tháng, tự cho là danh thiên tài cùng hấn quyết đấu, thật sự là không biết sống chết."

"Dương Phàm học trưởng sau giờ học liền sớm đi đến quyết đấu trận, mà Dạ U đó lại tiêu thất vô ảnh vô tung, không phải là e sợ quyết đấu trốn đi à!"

"Ha ha, hấn dám trốn đi? Một khi hấn không đến, cuộc quyết đấu này sẽ tự động tuyên bố Dương Phàm học trưởng thắng lợi, danh tiếng thiên tài của hấn đã có thể rút xuống ngàn trượng, bị người chế nhạo rồi!"

Những môn sinh này phần lớn là Phương Vân chuyên môn mua chuộc tới trợ trận Dương Phàm, chửi bới Dạ U diễn viên, số ít thì là ghen ghét Dạ U mà không rõ lý lẽ ồn ào môn sinh.

Đương nhiên cũng có vì Dạ U trợ uy môn sinh, đều là một ít ngưỡng mộ Dạ U danh thiên tài nam sinh cùng ái mộ Dạ U nữ sinh, bọn họ đối với mấy cái này dư luận người trả lời lại một cách mỉa mai.

"Dạ U tốt xấu là thiên tài, làm sao có thể e sợ quyết đấu? Người cũng không nên ăn nói bậy bạ!"

"Hấn khẳng định đang chuẩn bị gì đó chiến thắng phương pháp quý báu, hiện tại quyết đấu còn chưa bắt đầu, các người liền chửi bới người khác, quá ghê tởm!"

"Đề Dạ U dóc lòng nhất định sẽ đem cái này lớn lên không ra gì Dương Phàm cho hung hăng đập nằm rạp trên mặt đất!"

Kết quả tiếng ồn ào cao phát triển cao mãnh liệt, hai phe gần như đều muốn đã đánh nhau. Dương Phàm chứng kiến loại tình huống này, không khỏi bắt đầu ghen tị, không nghĩ tới người của Dạ U tinh thần rõ ràng còn không thấp.

Hấn chẳng phải tướng mạo cùng thiên phú khá hơn một chút sao? Luận thực lực, luận nội tình, luận kinh nghiệm chính mình thế nhưng là vượt xa hấn, chờ một lát chính mình đem hấn hung hăng đập nằm ở đây, nhìn bọn này phạm phu tục tử hội như thế nào phản ứng?

Lúc này, đột nhiên một cái thanh âm uy nghiêm như chuông lớn truyền đến: "Được rồi, mọi người yên lặng!"

Nghe được âm thanh quen thuộc này, các học viên nhao nhao không có lên tiếng, nguyên lai là Viện trưởng Vân Anh đến đây. Mà ở bên cạnh hấn, thì là Hạ gia Hạ Vân Uyển cùng Thanh Thành tất cả đại tộc trưởng.

Bọn họ nghe nói Dạ U cùng Dương Phàm quyết đấu tin tức, đều nhao nhao đi đến học viện để thưởng thức cuộc quyết đấu này.

Rốt cuộc đây là bọn họ đã từng muốn có hết sức chiều chuộng thiên tài trận chiến đầu tiên, bọn họ tự nhiên vô cùng chú ý, muốn nhìn một chút hai tháng này sự tình tên thiên tài này sẽ trở thành hay đến mức nào.

Các học viên chứng kiến những cái này khách quý tự nhiên cũng tới quan sát quyết đấu, cảm thấy kinh ngạc. Không nghĩ tới cuộc quyết đấu này chẳng những kinh động đến Viện trưởng, liền Hạ gia cùng Thanh Thành các tộc trưởng đều đến đây quan sát, có thể thấy bọn họ đối với Dạ U coi trọng trình độ.

Dương Phàm nhìn nhìn đại nhân vật đều tới quan sát, tự nhiên minh bạch bọn họ chú ý chính là thiên tài Dạ U mà không phải mình, khiến hấn lòng đỏ kị trở nên càng thêm nồng đậm, âm thầm giẫm cọt nói: Đề ta đem Dạ U đánh cho tàn phế trên mặt đất, các người liền biết các người coi trọng thiên tài không đáng một đồng, ta Dương Phàm mới là thiên chi kiêu tử.

Mà ở trên đài Viện trưởng Vân Anh, tại một tháng trước tự nhiên là hấn phê chuẩn Dương Phàm cùng Dạ U quyết đấu. Vốn hấn là không phê chuẩn cái này thư xin quyết đấu, rốt cuộc Dạ U vừa mới đi vào một tháng, mà Dương Phàm đã ở một nhiều năm, hấn lại lịch thực lực cùng Dương Phàm cách xa nhau khá xa.

Nhưng nghe đến Dạ U tại nguyên thú trận ưu di biểu hiện cùng bản thân hấn quyết định một tháng sau quyết đấu tin tức, liền dứt khoát phê chuẩn cái này tâm thư. Hấn ngược lại là muốn nhìn xem tên thiên tài này tân sinh tại hai tháng sau sẽ trở thành nên cái loại gì trình độ?

Nhưng hấn không có ngờ tới tin tức này thậm chí ngay cả Hạ gia cùng Thanh Thành tất cả đại tộc trưởng tất cả đều biết, vào hôm nay rất sớm liền đi tới học viện, rơi vào đường cùng đành phải cùng bọn họ cùng đi nơi này quyết đấu trận.

Chúng kiến quyết đấu trận chi có Dương Phàm trông rỗng một người, Hạ Vân Uyển đôi mắt đẹp uyển chuyển, nghi ngờ nói: "Như thế nào chi có người này tại quyết đấu trên đài? Dạ U đâu rồi?"

Viện trưởng Vân Anh bắt đầu giải thích: "Nghe Hòa Diệp nói hần sau giờ học bỏ chạy vô tung, khả năng đang làm cái gì chuẩn bị đi!"

Lôi gia Lôi Hồ nóng tính khó dẫn nổi mà nói: "Còn muốn làm cái gì chuẩn bị? Trực tiếp đem tiểu gia hòa này đập nằm ở đấy, cho ta xem nhìn hần thiên tài thủ đoạn!"

Phương Thanh thì bình thản nói: "Cuộc quyết đấu này còn chưa bắt đầu, xem hần có thể hay không đến đây a! Nếu như hần e sợ quyết đấu không đến, đã có thể khiến chúng ta thất vọng."

Trải qua hần hai đứa con trai đối với Dạ U đánh giá xấu cùng Dương Phàm tại lão sinh trong nội viện tương đối phi phạm thực lực, hần đã có điểm không xác định Dạ U có thể hay không thắng, rốt cuộc Dạ U lại lịch còn thấp, trước mắt khả năng còn không phải là đối thủ của Dương Phàm.

Cái khác bốn cái tộc trưởng thì nắm lấy cùng Phương Thanh không sai biệt lắm ý nghĩ, rốt cuộc Dạ U mới đi vào học viện hai tháng, cùng Dương Phàm quyết đấu đoán chừng bại cục đã định.

Viện trưởng Vân Anh chứng kiến những cái này nhóm khách quý có chút lo lắng bộ dáng, không thể không cười khổ nói: "Yên tâm đi, ta tin tưởng hần cuối cùng phút chốc sẽ tới a!"

Mà hần trong lòng thì âm thầm cầu khẩn: Dạ U, ngươi nhanh lên một chút đến đây a! Bằng không học viện chúng ta liền bởi vì ngươi mất sạch thể diện!

Khi quyết đấu tiến đến, Dạ U lại vẫn không có xuất hiện ở trên đài, lúc trước chửi bới môn sinh càng thêm lớn lối.

"Ha ha, quyết đấu thời gian đều đến, Dạ U còn chưa tới đến, sẽ không phải là e sợ quyết đấu a!"

"Dương Phàm học trưởng thế nhưng là lão sinh bên trong người nổi bật, Dạ U không biết trời cao đất rộng vọng tưởng khiêu chiến, kết quả lại không đánh mà chạy, uổng phí danh tiếng thiên tài của hần!"

Nghe đến mấy cái này chói tai nói, nguyên bản duy trì Dạ U đệ tử không khỏi sinh lòng âm đạm, liền ngay cả đến đây quan sát quyết đấu Viện trưởng cùng nhóm khách quý đều lộ ra một cổ vẻ thất vọng.

Dương Phàm càng thêm vênh vào tự đắc, quyết đấu tiến đến thì Dạ U nhưng không thấy bóng dáng, ngoại trừ không đánh mà chạy còn có cái gì giải thích? Dạ U, ngươi danh tiếng thiên tài cuối cùng hữu danh vô thực, bị ta Dương Phàm dẫm nát dưới chân.

Liền vào lúc này, một đạo non nớt thanh âm đột nhiên như tĩnh trong hồ ném vào một viên đá phương diện rung động khuếch tán, ầm ầm vang lên.

"Ai nói ta không đánh mà chạy!" Một cái bóng đen vài bước gào thét trong đó, như gió đồng dạng xuyên qua đám người đi tới quyết đấu trên đài, cao ngạo lạnh lùng nói.

Ở đây bên trên Dạ U ăn mặc Ti Dạ bào, tư thế oai hùng ào ào phát ra, lãnh khốc anh tuấn, lập tức đưa tới duy trì môn sinh kinh hô, rất nhiều ái mộ hần nữ sinh không để ý hình tượng với hần hoan hô cố gắng lên.

Viện trưởng nhìn thấy hần đến đây, rốt cục thở ra một hơi, cười ha hả nói: "Các ngươi nhìn, hần đây không phải là tới rồi sao? Ta đã nói hần nhất định sẽ tới đi!"

Các vị khách quý nhao nhao vui mừng gật đầu, xem ra tên thiên tài này hay là ứng ước mà đến, hần chiến đấu đáng bọn họ mỗi mắt mong chờ.

Dương Phàm nhìn thấy Dạ U đến đây, sắc mặt trở nên có chút hung ác nham hiểm. Không nghĩ tới hần đúng là vẫn còn tới, hần nguyên lai ý định không chiến mà thắng ý nghĩ rơi vào khoảng không, bất quá như vậy cũng tốt, chính mình vừa vặn có thể nhân cơ hội này đưa hần đánh cho tàn phế, để cho người khác nhìn xem, tại hần trước mặt Dương Phàm, cái gọi là thiên tài không đáng nhắc tới.

Dương Phàm ánh mắt lộ ra nóng bỏng chiến ý, đối với Dạ U cười lạnh nói: "Học đệ, không nghĩ tới ngươi cư nhiên vẫn phải tới, ta còn tưởng rằng ngươi muốn không đánh mà chạy."

Dạ U bình tĩnh mà đáp lại: "Loại như ngươi hạng người vô năng còn không đáng được ta không đánh mà chạy, bốt sàm ngôn, sử dụng ra toàn lực của ngươi a!"

Dương Phàm lại nghe nơi này Dạ U gọi hần "Vô năng", tinh thần hóa công tâm, không khỏi phẫn nộ cười nói: "Học đệ thật đúng là khẩu xuất cuồng ngôn. Ngươi đã nghĩ như vậy ta tới hành hạ ngươi, ta liền từ chối thì bất kính! Nhìn xem ai mới là hạng người vô năng!"

Nói xong, Dương Phàm đánh đòn phủ đầu, quanh thân hòa sắc linh khí dấy lên, tựa như nổi giận hùng sư. Song quyền dấy lên hồng sắc tràn đầy hỏa diễm, tản ra nóng bỏng nhiệt độ, dường như hai khẩu pháo đạn.

"Học đệ sẽ tới ném thử xem ta uy lực của Liệt Hỏa Quyền a!" Dương Phàm hét lớn, cả người tựa như nổi giận hùng sư phóng tới Dạ U, song quyền mãnh liệt diễm tại sục sôi thiêu đốt, tùy thời có thể bộc phát ra kinh người năng lượng. Đợi tới gần hần, song quyền lập tức cuồng bạo nơi đây huy động lên, oanh oanh rung động, tựa như thiên thạch tập kích.

Dạ U Ti Dạ bảo cùng Âm Hành Ngoa đồng thời thúc dục, u quang tràn ngập, bóng đen lóe lên, như gió rời đi hướng về sau lui lại, nhẹ nhõm tránh thoát Liệt Hỏa Quyền của hần.

Hần trêu tức nơi đây hỏi: "Học trưởng, ngươi là tại đốt pháo sao? Uy lực yếu như vậy, cũng đập không được ta!"

Dương Phàm trả lời lại một cách mỉa mai nói: "Ngươi đã cho rằng là pháo, ta để cho ngươi ném thử nhìn pháo thả ở trên người ngươi tư vị!"

Nói xong, trên người hần Viêm Hỏa Khai nguyên văn óng ánh lấp lánh, hồng hà vạn trượng, tốc độ của hần lập tức đại lượng tăng lên, cùng Dạ U không phân cao thấp.

Dương Phàm rất nhanh tiếp cận hần, hét lớn một tiếng, tại cao tốc di động bên trong Liệt Hỏa Quyền nhanh như điện chớp, tựa như sao sa trút xuống mà ra.

Dạ U thấy tránh không khỏi, sắc mặt lộ ra một cổ ngưng trọng, Dương Phàm thực lực cao hơn hần một cấp bậc, hần tự nhiên không dám tùy tiện tiếp nhận.

Vì vậy hần quát khẽ: "Quý Ảnh Thiểm!" Huyền ảnh của hần ngưng thực chia lìa, hiện ra tránh né trạng thái, chân thân thì tiềm hành như gió tốc độ nhanh chóng chuyển hướng sau lưng của Dương Phàm.

Dương Phàm nhìn nhìn Dạ U ảo ảnh, cho là hần đã không đường có thể trốn, lộ ra một tia cười gian nói: "Dạ U, ngươi chịu chết đi!" Nói xong, hần song quyền không chút do dự oanh kích mà ra.

Duy trì Dạ U môn sinh nhao nhao kinh hô, đối với Dạ U cảm nhận được một tia lo lắng. Nhất là Hạ Thủy Nhu, chứng kiến hần bị Dương Phàm Liệt Hỏa Quyền cho bao phủ, không khỏi gấp đến độ có chút khóc đỏ tròng mắt.

Biết tình hình Viện trưởng cùng nhóm khách quý thì nhao nhao lộ ra mỉm cười, ánh mắt lợi hại độc ác bọn họ tự nhiên biết Dương Phàm Liệt Hỏa Quyền nện đến chẳng qua là Dạ U ảo ảnh.

Với tư cách là người trong cuộc Dương Phàm, hiển nhiên hoàn toàn không biết gì cả, dương dương đắc ý. Chứng kiến Dạ U bị Liệt Hỏa Quyền của hần bạo ngược, cho là hần cho dù bất tử, cũng sẽ bị thương nặng.

Nhưng khi ảo ảnh bị Liệt Hỏa Quyền của hần đánh thành toái ảnh phiêu tán thời điểm, hần đột nhiên bối rối: Chuyện gì xảy ra? Hần đánh cũng chỉ là một cái ảo ảnh?

Lúc này, Dạ U thân ảnh lập tức từ sau lưng của hần hiện hình ra ngoài, nắm lấy Âm Thương dao hai lưỡi, không chút do dự cắt xuống.

"Khi —— Khi —— Khi ——" vài âm thanh chói tai thiết thanh ầm ầm vang lên, trên người Dương Phàm Viêm Hỏa Khai bị Dạ U dao hai lưỡi nhanh chóng trảm kích nhiều, nhưng căn bản vô pháp đánh vỡ phòng ngự của hần.

Dương Phàm cảm giác được sau lưng chân đau nhức, đột nhiên bừng tỉnh, vừa thẹn vừa giận không thôi. Hần không nghĩ tới chính mình lại bị Dạ U ảo ảnh lừa gạt nơi này, có thể nói ở trước mặt mọi người thất lạc quá.

Trên người hần Viêm Hỏa Khai dấy lên nóng bỏng sóng lửa, cuộn trào mãnh liệt sục sôi, khiến hần biến thành một cái cường đại hỏa nhân, làm cho Dạ U không thể không cấp tốc triệt thoái phía sau.

Dạ U không khỏi nhíu mày, quả nhiên nói với Hạ Thủy Nhu đồng dạng, đồng dạng công kích thật sự là vô cùng khó đánh vỡ Dương Phàm Viêm Hỏa Khai phòng ngự.

Mà ở trên đài duy trì Dạ U các học viên càng thêm hoan hô tung tăng như chim sẻ, bọn họ còn tưởng rằng hần bị Liệt Hỏa Quyền cho đập trúng, không nghĩ tới hần lại đột nhiên xuất hiện sau lưng Dương Phàm, cho hần vài trăm xuống kích.

Điều này làm cho bọn họ đối với Dạ U cảm thấy càng thêm sùng bái, hiển nhiên hần bày ra chính là Hắc Âm hệ một loại quỷ dị nguyên thuật, nhất thời đem những cái kia chửi bới Dạ U tiếng cho che mất tiếp nữa.

Hạ Thủy Nhu chứng kiến Dạ U bình yên vô sự nơi đây xuất hiện ở trên đài, không khỏi chuyển nước mắt vì vui mừng, lộ ra kiều mị động lòng người mỉm cười, đem bên cạnh nam sinh cho nhìn say.

Viện trưởng nhìn nhìn Dạ U bày ra Hắc Âm hệ nguyên thuật, hiển nhiên không phải học viện đoạt được, mà là chính bản thân hần tất cả. Hần không khỏi mỉm cười nơi đây tán thán nói: "Đứa nhỏ này Hắc Âm hệ nguyên thuật có chút quỷ dị khó lường, không biết từ người phương nào chi thủ?"

Các vị khách quý nhao nhao tán dương, mà Hạ gia Hạ Vân Uyển nhìn chăm chăm Dạ U, lộ ra một tia nghi hoặc.

Nàng cảm giác nguyên thuật dường như có chút quen thuộc, tựa hồ nàng tại Vân Thiên thành người nào đó trên người gặp qua, nhưng chính là nhất thời nhớ không ra là ai.

Ở đây bên trên Dương Phàm trông thấy Dạ U chẳng những không có bị Liệt Hỏa Quyền của hắn đánh trúng, mà còn thừa cơ xuất hiện sau lưng hắn đánh lén hắn vài cái.

Ngoài ra, nhìn Dạ U hắc sắc đao hai lưỡi hiển nhiên là công kích nguyên khí, muốn không phải có Viêm Hỏa Khái phòng ngự, hắn khả năng liền trọng thương.

Hắn giận tím mặt, kinh sợ quát: "Dạ U, ngươi quả nhiên là hèn hạ vô sỉ tiểu nhân, chỉ giỏi đánh lén ám toán người khác. Rượu mời không uống muốn uống rượu phạt, ta muốn cho ngươi trầm trọng giáo huấn!"

Nói xong, cặp mắt của hắn trở nên đỏ thẫm, trên người lập tức ánh lửa tràn ra bốn phía, hỏa trụ phóng lên trời. Cả người hắn như dâng lên muốn phát ra núi lửa đồng dạng uy thế kinh người, dưới chân thổ địa bởi vì hắn trên người nóng bỏng hỏa diễm biến thành nham tương, tại hắn giẫm chận tại chỗ đang lúc lưu lại một cái hố lửa.

Dương Phàm phản nộ quát: "Dạ U, cái này ta nhìn ngươi còn có biện pháp nào tránh né? Nộ Viêm Trùng!" Nói xong, cả người hắn lập tức như gió bay điện chớp chạy như bay, tựa như hồng sắc sao chổi, thế không thể đỡ, xoáy lên cuộn cuộn bụi mù, tựa như hồng sắc khăn che mặt, tràn ngập toàn trường.

Xung quanh quan sát môn sinh cảm thấy kinh hãi, kêu sợ hãi không thôi. Dương Phàm không hổ là lão sinh bên trong bạo lực hỏa nguyên tu, chỉ bằng vào cái này thanh thế to lớn Nộ Viêm Trùng, trực tiếp đem Dạ U chặt chẽ khóa chặt, gần như bất cứ địch nhân nào đều chạy không thoát Nộ Viêm Trùng chế tài.

Duy trì Dạ U đệ tử đều đột nhiên có chút lo lắng, không biết hắn có hay không có thể tại cường đại như vậy Nộ Viêm Trùng dưới bình yên còn sống? Hạ Thủy Nhu thì lộ ra nồng đậm lo lắng, cảm giác coi như là nàng cũng không có khả năng tại Dương Phàm dưới chiêu này bình yên vô sự.

Chỉ bởi Dạ U đệ tử tự nhiên lại bắt đầu kêu gào, nhao nhao biểu thị hắn không biết tự lượng sức mình, dám cùng bạo lực hỏa nguyên tu Dương Phàm học trưởng quyết đấu, cái này đoán chừng cũng bị vỡ thành cặn bã a.

Dạ U cảm giác được Nộ Viêm Trùng cường đại, mà bóng dáng của hắn vừa bị đánh tan, cần có thời gian khép lại, Quý Ảnh Thiêm vô pháp lập tức sử dụng, xem ra hắn chỉ có thể cứng rắn chống!

Hắn nắm chặt trong tay Âm Thương đao hai lưỡi, trận địa sẵn sàng nghênh đón Dương Phàm va chạm mà đến. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 20: Vinh dự chiến thắng

Ngay tại Dương Phàm thi triển Nộ Viêm Trùng ngàn cân treo sợi tóc, Dạ U bình ổn tinh thần, bắt đầu trở nên tâm như chỉ thủy, sắc mặt lạnh nhạt tự nhiên, ánh mắt lẫm lẫm như kiếm, nắm lấy Âm Thương đao hai lưỡi, như gió nghênh hướng hắn.

Ở đây vây xem môn sinh nhao nhao kinh hô, không nghĩ tới Dạ U cũng dám nghênh hướng Dương Phàm cường đại như thế Nộ Viêm Trùng, rốt cuộc là hung hãn không sợ chết hay là nắm chắc thắng lợi trong tay? Hạ Thủy Nhu nắm thật chắc vạt áo, vì hắn thấp thỏm bất an, trong bàn tay nhỏ xuất hiện vài tia đỏ mồ hôi.

Dạ U nhìn nhìn gần trong gang tấc như núi lửa nóng bỏng vô cùng Dương Phàm, thậm chí chứng kiến trên mặt hắn lộ ra dữ tợn cười gian, thần nhiên không sợ, quát khẽ: "Vô Ảnh Trảm!"

Thân ảnh của hắn trở nên phiêu hốt bất định, giống như xuất quỷ nhập thần quỷ ảnh. Mà trong tay hắn Âm Thương đao hai lưỡi, như gió nhanh chóng huy vũ, vô ảnh vô hình, làm cho người ta gần như thấy không rõ hắn động tác trên tay.

Hắn đặt đến người nhận hợp nhất cảnh giới, dường như cái này dao hai lưỡi chính là hắc thân thể một bộ phận, tuy hai mà một. Huy vũ dao hai lưỡi tựa như thư pháp đồng dạng, thành thạo, nước chảy mây trôi, tình động tự nhiên, cương nhu tịnh tế, tại Dương Phàm Hóa Viêm Khai trên có khắc vẽ ra duy mỹ thể chữ.

Dương Phàm Nộ Viêm Trùng cùng Dạ U Vô Ảnh Trảm ầm ầm đụng nhau, tia lửa văng khắp nơi, hai đạo nhất hắc nhất hồng thân ảnh dây dưa lại với nhau, phát sinh kịch liệt va chạm, khiến cho cát bay đá chạy, bụi mù tràn ngập.

Ở đây vây xem tất cả mọi người đều kinh sợ, bọn họ căn bản thấy không rõ Dạ U động tác trong tay, tựa hồ hai tay của hắn tiêu thất mất đồng dạng.

Thế nhưng bọn họ minh bạch hai tay không có tiêu thất, từ Dương Phàm Hóa Viêm Khai truyền đến chói tai đương đương âm thanh đã nói lên hai tay tại lấy hắc khó có thể dự liệu tốc độ huy vũ, tựa như thần chi thủ.

Vốn bọn họ cho rằng Dạ U chỉ sợ tránh né đánh lén. Thế nhưng loại này cường đại đến bọn họ vô pháp lý giải nguyên thuật khiến bọn họ rốt cuộc biết, nguyên lai hắc một mực không có dừng ra che dấu thủ đoạn.

Một khi dừng ra, là như thế vạn người chú mục, như thế hào quang vạn trượng, như thế hoa mắt, như thế vô ảnh vô hình, như thế làm cho người hít thở không thông.

Viện trưởng cũng không ngoại lệ, hắc hoàn toàn bị chấn nhiếp rồi, từ trước đến nay chưa thấy qua như vậy nước chảy mây trôi, vô ảnh vô hình Hắc Âm hệ nguyên thuật.

Đối mặt nó liên tiếp không ngừng công kích, một khi không thể phản kích, sẽ hoàn toàn bị đặt ở sự cường đại của nó khí thế, vô pháp phát lên lòng phản kháng.

Hắn không thể không hâm mộ nơi đây tán thán nói: "Đứa nhỏ này, chẳng những bản thân phi phàm, liền luyện nguyên thuật cư nhiên cho thấy nhị phẩm cấp thấp nguyên thuật! Thật không biết hắn từ đâu mà đến!"

Thanh Thành tất cả đại tộc trường nhao nhao hưng phấn, không nghĩ tới bọn họ chuyển này đến đây, thật sự là chuyển đi này không tệ, cư nhiên có thể chứng kiến tên thiên tài này như vậy phi phàm nguyên thuật thủ đoạn.

Không nói lúc trước hắn dùng quỷ dị khó lường Quý Ảnh Thiểm, vô ảnh bá đạo nguyên thuật cũng nhìn không được khiến bọn họ động tâm. Đáng tiếc đây là người khác chính mình kỳ ngộ, hơn nữa trong bọn họ có người khác hệ bất đồng, tự nhiên lực bất tòng tâm.

Bất quá điều này cũng làm cho bọn họ ý muốn lôi kéo trở nên càng thêm nồng đậm, nhao nhao phân phó con gái của bọn hắn nhất định phải bắt kẻ giá lớn nơi đây thân cận Dạ U, cùng hắn làm tốt quan hệ.

Liền ngay cả Hạ gia Hạ Vân Uyển cũng rất là rung động, phân phó nữ nhi của mình nhất định phải nắm chặt Dạ U. Cho dù cùng hắn cùng giường chung ngủ cũng có thể, mắc cỡ Hạ Thủy Nhu khuôn mặt ửng đỏ được tựa như cà chua đồng dạng.

Vì vậy ngay tại toàn trường nóng bỏng nhìn chăm chú, Dương Phàm trông mắt muốn nứt, Dạ U rút cục đình chỉ Vô Ảnh Trảm. Hắn tối cường Nộ Viêm Trùng lại bị Dạ U sống sờ sờ dùng Vô Ảnh Trảm ngăn cản, Viêm Hóa Khai bên trên cuộn trào mãnh liệt hỏa diễm phi hồi yên diệt, hắn thậm chí còn bị Vô Ảnh Trảm bức lui một bước.

Bất quá bởi vì Dạ U Vô Ảnh Trảm mới tiểu thành cảnh giới, tuy như gió vô ảnh vô hình, nhưng rốt cuộc khuyết thiếu lực lượng, vô pháp phá vỡ Dương Phàm nhất phẩm cao đẳng Viêm Hóa Khai chắc chắn phòng ngự.

Lúc này toàn trường người từ trong kinh ngạc phản ứng kịp, lập tức bộc phát ra như giống như thủy triều tiếng hoan hô. Lúc trước chửi bới Dạ U môn sinh đã sớm tiêu thất vô ảnh vô tung, bằng không trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích cũng không chịu được.

Về sau Dạ U rất nhanh như quỷ ảnh triệt thoái phía sau vài bước, tránh Dương Phàm phản kích. Hắn lạnh lùng nhìn xem Dương Phàm, châm chọc nói: "Dương Phàm học trưởng, hiện tại ngươi tối cường Nộ Viêm Trùng cũng bị ta ngăn trở, đã kiềm giữ kỹ càng, hay là kịp thời nhận thua khỏi bị da thịt chịu khổ!"

Dương Phàm phẫn nộ bưng bưng nói: "Dạ U, ngươi đừng đắc ý vênh váo. Tuy ta nguyên thuật vô pháp đối phó ngươi, nhưng ngươi bây giờ ngay cả ta Viêm Hóa Khai phòng ngự cũng không thể phá vỡ, ta dựa vào cái gì muốn nhận thua?"

Dạ U nghe vậy trong mắt tinh quang lóe lên, thần nhiên nói: "Ngươi thật sự cho là ta vô pháp phá vỡ ngươi Viêm Hóa Khai phòng ngự sao? Nếu ta phá vỡ, ngươi muốn như nào?"

Dương Phàm tự tin cười lạnh nói: "Nếu ngươi thật có thể phá vỡ, ta lập tức không chút do dự nhận thua!"

Dạ U cười một tiếng nói: "Được, như ngươi mong muốn! Bất quá cũng không biết ngươi còn có thể hay không hô lên nhận thua những lời này."

Nói xong, hắn lập tức thu hồi Âm Thương dao hai lưỡi, từ trữ vật đại gọi ra Hắc Bạo Nguyên cung, đem dây cung kéo thành hình dáng trắng rằm, hắc

sắc nguyên tiền ngưng tụ, mơ hồ có long hồng thanh âm tại gào thét. Hắc Ám nguyên lực sục sôi cuộn trào mãnh liệt, dẫn tới gió mạnh từng trận. Hắc tay áo bông bành, toàn thân u quang tràn ra bốn phía, óng ánh chói mắt, giống như phong vân một cõi tay sân giới.

Vây xem tất cả mọi người đều khiếp sợ nhìn xem khí thế kinh thiên động địa Dạ U, không nghĩ tới hắc vậy mà thật sự có thể khống chế ở nhị phẩm cao đẳng nguyên khí Hắc Bạo Nguyên cung, khiến nó đại phóng dị sắc.

Dương Phàm nhìn Hắc Bạo Nguyên cung tàn mát ra kinh người uy thế, cảm nhận được áp lực cực lớn, sợ tới mức hồn phi phách tán.

Hắn vận lần không ngờ, Dạ U vậy mà nắm trong tay dĩ vãng môn sinh căn bản vô pháp khống chế Hắc Bạo Nguyên cung, khiến hắn trở thành cái thứ nhất tự nghiệm thấy nó uy lực người hy sinh.

Hắn cắn răng, mình bạch lấy chính mình Viêm Hóa Khai phòng ngự tuyệt đối ngăn cản không nổi Hắc Bạo Nguyên cung bắn ra nguyên tiền kinh người uy lực, còn không bằng kịp thời nhận thua, lưu được núi xanh tại không lo không có củi đốt, đợi về sau sẽ tìm cơ hội hướng Dạ U tính sổ.

Chính lúc Dương Phàm mong muốn hô lên nhận thua thời điểm, không nghĩ tới Dạ U căn bản chưa cho hắn hạ thủ lưu tình cơ hội. Chốc lát, nguyên tiền nhanh như điện chớp nơi đây bắn ra, hình thành đánh đầu thẳng đó hắc sắc lưu tinh, khiến xung quanh không khí tất cả đều bạo liệt ra, thế như chẻ tre nơi đây tập trung vào hắn, khiến hắn căn bản không đường có thể trốn.

Dương Phàm trong ánh mắt lộ ra kinh hoàng, cuống cuống nơi đây hô lớn: "Ta nhận thua, không ——" thế nhưng đã trễ, nguyên tiền rất nhanh xuất tại Viêm Hóa Khai của hắn, tựa như pháo hoa kịch liệt nổ rộ ra, hắc quang tràn ra bốn phía, to lớn năng lượng đem cả người hắn cho che mất, bụi mù nổi lên bốn phía.

Đội bụi mù tản đi, Dương Phàm cả người thẳng tắp nơi đây ngã trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh. Hắn bị oanh tạc mình đầy thương tích, Viêm Hóa Khai sớm đã tan tành, tơ máu lan tràn, hiển nhiên đã trọng thương.

Vây xem đại đa số người thấy như vậy một màn, ánh mắt tất cả đều ngốc trệ, thật lâu không thể tự nói. Muốn biết rõ Dương Phàm thế nhưng là Phàm nguyên cảnh trung cấp nguyên tu, tại lão sinh bên trong cho thấy người nổi bật, lại bị Dạ U một cái mới vừa gia nhập hai tháng Phàm nguyên cảnh sơ cấp tàn sinh cho hung hăng đánh bại, còn bị bại thê thảm như thế.

Sau đó bọn họ lập tức bộc phát ra tiếng vỗ tay như sấm, hoan hô không thôi. Cuộc quyết đấu này thật sự là quá đặc sắc, nhất là Dạ U lấy yếu thắng mạnh tráng lệ tình cảnh xâm nhập nhân tâm, khiến bọn họ khó có thể tin rồi lại không thể không tin tưởng.

Viện trưởng Vân Anh thì không có hoan hô, lo lắng đi tới quyết đấu trận nơi đây, phát hiện Dương Phàm chỉ bị trọng thương hôn mê bất tỉnh, không khỏi thở ra một hơi. Nếu Dương Phàm chết, Dạ U dù cho chiến thắng, lại muốn chịu trừng phạt.

Vì vậy hắn lập tức phân phó Thủy hệ Nguyên Sư vì Dương Phàm trị liệu, tại Thủy Nhuận thuật làm dịu, Dương Phàm miệng vết thương dần dần khép lại, chỉ bất quá trọng thương chưa lành, còn cần tĩnh dưỡng một đoạn thời gian.

Nhưng Dương Phàm còn không có tỉnh lại, hiển nhiên là không muốn tỉnh lại, hắn không tiếp thụ được chính mình một cái lão sinh bên trong người nổi bật bại bởi một cái mới vừa gia nhập hai tháng thiên tài tân sinh tàn khốc sự thật.

Bất quá ngoại trừ Dương Phàm bên ngoài, ở đây tự nhiên còn có cái khác lão sinh bên trong người nổi bật, Phương Vân chính là thứ nhất.

Hắn nhìn vào chiến thắng Dạ U cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp, mới hai tháng là hắn có thể đánh bại Dương Phàm, sau này hắn nhất định sẽ bị hắn cướp đi địa vị đệ nhất, bị hung hăng dẫm nát dưới chân.

Cho nên hắn phải không từ thủ đoạn nơi đây diệt trừ Dạ U, tránh hắn một mực uy hiếp địa vị của mình, để mình khó ăn khó ngủ. Bất quá học viện đối với đánh chết môn sinh trừng phạt rất nặng, hắn không dám mạo hiểm, xem ra chỉ có thể đợi đến học viện thi đấu thời điểm chính mình tự tay phế đi hắn.

Một cái xinh xắn lạnh lợi trầm mặc thiếu nữ mái tóc phiêu tán, thật dài tóc cắt ngang che ở nàng mắt phải, lộ ra từ khí âm ngân sắc mắt trái, sắc mặt trắng xám, đang mặc thùng thùng hắc bào, giống như nữ quỷ, làm cho người kinh hãi khiếp đảm.

Nàng tên là Mục Linh, là học viện đệ nhị. Nhìn về mặt hưng phấn Dạ U, luôn luôn lạnh nhạt không có sóng trong ánh mắt lộ ra một tia ba động.

Một cái cao tráng mập mạp đang mặc hoàng sắc cẩm y, tên là Đoạn Thuần, là học viện danh thứ ba. Nhìn Dạ U vận chúng chú mục thân ảnh, chiến ý dâng cao, nhiều hứng thú nói: "Cái này tân sinh thật như bất khả, đáng làm đối thủ của ta."

Một cái đang mặc ngân bạch sắc áo dài nam tử tuy nhiều tuổi tương đối anh tuấn, mày kiếm mắt sáng, nhưng trên mặt luôn là lạnh như băng, tựa hồ đối với hết thảy chẳng thêm ngó tới.

Hắn tên là Hàn Khiếu thiên, là học viện đệ tứ danh. Nhìn Dương Phàm bị thua, hừ lạnh nói: "Dương Phàm phế vật, dù gì cũng là học viện đệ lục danh, thậm chí ngay cả một cái tân sinh đều đánh không lại. Nếu ta, đã sớm đem tân sinh hành hạ thành cặn bã!"

Một cái đang mặc thanh sắc tia y thiếu nữ giống như thanh nhã thanh liên thanh tú mỹ lệ, dáng người nhanh nhẹn hấp dẫn. Nàng tóc đen tựa như như thác nước mềm mại phiêu dật, qua từ ngọc trên mặt lông mày kẻ đen cong cong, đôi mắt như sao sáng lấp lánh, cái mũi đẹp để tinh xảo cao thẳng, cặp môi đỏ mọng dịu dàng.

Nàng tên là Yên Phi, là học viện đệ ngũ danh. Xưa nay luôn luôn lạnh nhạt vị trí của nàng xem thấy Dạ U nghịch thiên biểu hiện, khiếp sợ không thôi,

trong đôi mắt đẹp dịu dàng dị sắc lẫn lẫn lẫn lẫn, nhìn không được muốn thăm dò bí mật của hắn.

Quyết đấu sau khi kết thúc, Viện trưởng gọi y hộ nhân viên đem Dương Phàm khiêng đi, lập tức cùng nhóm khách quý cùng tiến lên phía trước xung quanh Dạ U.

Viện trưởng vui mừng nơi đây tán thưởng nói: "Dạ U, biểu hiện của ngươi thật là làm cho ta lau mắt mà nhìn. Không nghĩ tới mới gần hai tháng, ngươi là được nên loại trình độ này, cư nhiên có thể đem lão sinh Dương Phàm cấp đá bại!"

Hạ Vân Uyển thừa cơ xen vào, quyến rũ mà cười nói: "Đúng vậy a, ngay cả ta đều cảm thấy bất khả tư nghị. Nhìn ngươi cùng Thủy Nhu cũng coi như tình đầu ý hợp, không biết ngươi có thể nguyện ý định ra hôn ước, cùng Thủy Nhu kết thành phu phụ?"

Hạ Thủy Nhu xấu hổ đi, mặc cỡ muốn tìm kẻ đất chui vào tiếp nữa, không nghĩ tới mẫu thân cư nhiên đương trường nói ra lời như vậy, không khỏi vùng trộm nghiêng mắt nhìn tuý ý xem Dạ U phản ứng.

Đáng tiếc Dạ U bình tĩnh như nước, lạnh nhạt cự tuyệt nói: "Bá mẫu, xin lỗi, ta hiện tại không muốn nói cái gì nhi nữ tình trường, thậm chí để mình mau nhanh cường đại lên. Cho nên hôn ước hay là miễn đi!"

Hạ Vân Uyển một hồi thất lạc, khẽ thở dài một tiếng. Hạ Thủy Nhu thì tan nát cõi lòng, kinh ngạc mà nhìn Dạ U.

Vốn muốn lấy nữ nhi khóa lại Dạ U Thanh Thành tất cả đại tộc trưởng, cũng nhao nhao bỏ qua lòng này tư. Bất quá ngược lại là cố hết sức giựt giây con gái của bọn hắn cùng Dạ U giao hảo, được rồi ôm lấy hắn.

Lúc này Viện trưởng vì đánh vỡ xấu hổ bầu không khí, xuất khẩu đề nghị: "Dạ U, ngươi cùng chúng ta cùng đi Linh thực lâu lâu ba ăn cơm đi, vừa vặn có thể chúc mừng ngươi một chút quyết đấu thắng lợi."

Hạ Vân Uyển cùng Thanh Thành tất cả đại tộc trưởng nghe được đề nghị này, không khỏi tất cả đều nhấc tay tán thành, gọi con gái của mình cùng nhau đi tới Linh thực lâu.

Dạ U thấy mọi người đều đồng ý rồi, rơi vào đường cùng cũng chỉ hảo đáp ứng, một đoàn người liền trùng trùng điệp điệp nơi đây đi đến Linh thực lâu, khiến cho xung quanh môn sinh một hồi hâm mộ.

Linh thực lâu lâu ba là Viện trưởng cùng Nguyên Sư môn ăn cơm địa phương, đặc biệt xa hoa, lúc bình thường căn bản không cho môn sinh tiến nhập.

Lúc tiến nhập Linh thực lâu tầng thứ ba thời điểm, bên trong quả nhiên tinh xảo vô cùng, làm cho người ta thần phục liên tục. Phi thủy ngọc bích, thái điều mỹ họa, bàn long thạch trụ, trường minh thiên đăng, phù tang mộc trác, nhuyễn ngọc trường y, có thể nói cực kỳ xa hoa.

Khi linh thực lên bàn, lại để cho người mở rộng tầm mắt. Món ăn quý và lạ mỹ vị, quỳnh tửu như ngọc dịch có thể nói cần cái gì có cái đó, hiển nhiên là một hồi long trọng long canh phượng tiệc, làm cho người ta muốn ăn tăng nhiều, vẫn chưa thỏa mãn.

Mọi người đưa đẩy chén nhỏ, Dạ U thân là bọn họ tiêu điểm, tự nhiên nhận lấy tới đa chiếu cố, uống đến say khướt, bất đắc dĩ bị người giơ lên trở về hắn cư trú viện, ngủ say bất tỉnh. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Nguyên thuật khảo thí

Sáng sớm ngày thứ hai, Dạ U theo thói quen đột nhiên bừng tỉnh, phát hiện mình không có ngủ quá mức, không khỏi thở ra một hơi.

Ngày hôm qua uống nguyên tửu rất nhiều, làm hại hắn từ xế chiều trên liền một mực ngủ say bất tỉnh. Bất quá ăn linh thực cũng cho thân thể của hắn mang đến một ít ích lợi, hắn cảm giác được chính mình nguyên đan bên trong nguyên lực trở nên càng thêm nồng đậm, thậm chí trong kinh mạch một ít tạp chất cũng bị loại trừ được sạch sẽ, cả người trở nên uyển chuyển như bay.

Dạ U không dám trễ nải thời gian, rất nhanh xuống giường, nhanh chóng mặc lại quần áo, chạy tới thư thất. Bên trên hết thư pháp khóa, hắn vừa vội vội vàng vàng nơi đây chạy tới Nguyên luận viện phòng, rốt cuộc hôm nay thời gian rất trọng yếu.

Bởi vì hôm nay là nguyên luận khóa chấm dứt, cũng là nguyên tiền khóa bắt đầu thời gian.

Không thể không nói Hòa Diệp Nguyên Sur hai tháng này tới nguyên luận khóa khiến hấn lấy được lợi ích không nhỏ, nắm giữ rất nhiều nguyên tu giới thường thức.

Nhất là nguyên thú chủng loại cùng đặc điểm giới thiệu, có thể nói là tinh tế phân chia, khiến hấn tại nguyên thú trận càng thêm thuận buồm xuôi gió. Đương nhiên, cũng có giới thiệu cơ bản nguyên thuật, nguyên khí cùng nguyên đan, khiến đệ tử tốt hơn lựa chọn thích hợp chính mình nguyên bảo.

Một lát sau, tân sinh viện toàn bộ môn sinh đến đông đủ, Hòa Diệp Nguyên Sur mới khoan thai đi đến nơi đây, bộ dáng làm người ta cảm thấy mười phần kinh điển.

Nàng hôm nay đặc biệt làm dáng một phen, tóc đen co lại, mang theo một cái tinh xảo mã não ngọc trầm. Mắt phượng mày liễu, làn thu thủy uyển chuyển, dịu dàng cặp môi đỏ mọng, gật đầu mang cười, để cho nàng tăng thêm vài tia quyến rũ.

Mà nàng hôm nay mặc chính là hòa hồng sắc quần áo bó, dáng người hiển lộ càng thêm hỏa bạo nóng bỏng. Cao ngất đầy đặn son phong hơi hơi nửa lộ, ngạo nghễ đứng thẳng, thon dài mượt mà thon thon đuôi ngọc triển lộ không bỏ sót.

Đại đa số nam sinh nhất thời nhìn thẳng mắt, nửa ngày nói không ra lời. Hòa Diệp Nguyên Sur chứng kiến bọn họ có chút mất hồn mất vía, nhất thời đối với chính mình hôm nay cách ăn mặc có chút thoải mái. Đáng tiếc để cho nàng có một tia khó chịu là, Dạ U như cũ vẻ mặt bình tĩnh, không đếm xỉa đến.

Hòa Diệp Nguyên Sur xinh đẹp đứng trước lớp, khẽ cười nói: "Thật cao hứng hai tháng này tới đối với các người dạy bảo, hôm nay là nguyên luận khóa chấm dứt, các người đem học phần huân chương giao cho ta, ta hiện tại liền đem nguyên luận khóa học phân chia các người."

Nói xong, tất cả tân sinh nhu thuận nơi đây nhất nhất đem học phần huân chương trao lên, Hòa Diệp Nguyên Sur cho mỗi cá nhân thu nhập 1 vạn học phần.

Tiếp theo nàng thân nhiên nói: "1 vạn học phần là học viện cho từng tân sinh ban thưởng, khiến các người có thể có đầy đủ học phần hối đoái tốt hơn ngưỡng mộ trong lòng nguyên bảo, tăng cường thực lực bản thân, các người muốn hảo hảo quý trọng!"

Tất cả tân sinh đồng thanh nói: "Vâng, Hòa Diệp đạo sư!"

Cuối cùng nàng chờ mong nói: "Hôm nay cho thấy nguyên tiền khóa bắt đầu, tân sinh hoặc nhiều hoặc ít cũng học tập một hai chủng nguyên thuật, ta rất chờ mong biểu hiện của các người! Hiện tại theo ta đi nguyên tiền khóa viện phòng!"

Nói xong, Hòa Diệp Nguyên Sur thành thực mê người thân liễu vừa chuyển, bước liên tục nhẹ nhàng, đi ra viện phòng, lưu lại xinh đẹp mị hoặc bóng lưng. Tất cả tân sinh lần lượt đứng lên, đi theo phía sau nàng.

Hòa Diệp Nguyên Sur phản lưng như tơ lụa, cái mông vung cao đầy đà động lòng người, đuôi ngọc không hề có thịt thừa, tại di động dưới nhẹ nhàng lắc lư, tựa như hoa sen mới nở, làm cho người ta thêm thưởng.

Một lát sau, rốt cục đi tới một cái rộng lớn đại sảnh. Tất cả tân sinh theo Hòa Diệp Nguyên Sur đi vào đại sảnh, phát hiện một vị đang mặc hắc sắc áo dài trung niên nhân vừa vịn dựa lưng về phía bọn họ, không khỏi hiếu kỳ thân phận của hấn, đều nghị luận.

Hòa Diệp Nguyên Sur chân thành tiến lên, cung kính nói: "Phó viện trưởng, tất cả tân sinh đã đưa đến!"

Trung niên nhân nhẹ gật đầu, liền xoay người đối mặt tất cả tân sinh, khiến bọn họ rốt cục chứng kiến tất cả của hấn mạo. Tóc dài phiêu dật, mặt vuông mày kiếm, không gian tự uy, hiển nhiên là một cái người băng lãnh.

Hấn giọng nói như chuông đồng, trình trọng biểu thị mệnh lệnh nơi đây đối với những tân sinh nói: "Hoan nghênh những tân sinh đi tới đây, ta là học viện Phó viện trưởng Lạc Trần, từ hôm nay trở đi ta chính là các người nguyên tiền khóa chủ Nguyên Sur, các người Hòa Diệp Nguyên Sur thì là phó Nguyên Sur, phụ trách từ bên cạnh phụ đạo."

Huyền não đại sảnh lập tức lặng ngắt như tờ, phần lớn tân sinh đối mặt với lạ lẫm Phó viện trưởng, lại là bọn họ nguyên tiền khóa chủ Nguyên Sur, có chút mờ mịt luống cuống.

Phó viện trưởng Lạc Trần thấy tình cảnh bình tĩnh trở lại, nghiêm mật nói: "Trải qua hai tháng nguyên luận khóa học, chắc hẳn các người hoặc nhiều hoặc ít phát triển không ít, cũng đạt được nguyên luận khóa trao tặng 1 vạn học phần. Mà ở nguyên tiền khóa, tùy thời đều có khả năng đạt được học phần, biểu hiện cao ưu tú, đạt được học phần càng nhiều. Hiện tại thực tiễn các người thời điểm đến, các người có nguyện ý hay không?"

Những tân sinh nghe được nguyên tiền khóa vậy mà tùy thời có thể đạt được học phần, không khỏi hoan hô vui mừng nhảy nhót như chim sẻ, đồng thanh nói: "Nguyện ý!"

Tiếp theo Phó viện trưởng khẽ cười nói: "Xem ra tất cả mọi người rất có nhiệt tình, rất tốt! Hôm nay đệ nhất tiết học muốn chính là khảo thí các người sở

học nguyên thuật uy lực. Chỉ cần người nguyên thuật uy lực đạt tới bờ hợp cách, liền có thể đạt được học phần. Uy lực càng mạnh, đạt được học phần càng nhiều."

Nói xong, hắn từ trong túi trữ vật lấy ra một cái cây gậy bảy màu, thả trên mặt đất. Theo hắn niệm vài câu thuật bí quyết, cây gậy bảy màu biến đổi dần cao, dần dần biến thành một cái bảy màu lơ lửng cao thiên cột đá, từ thấp đến cao lần lượt xích chanh hoàng lục thanh lam tử (đỏ thắm-da cam-vàng-xanh lá-xanh thắm-xanh da trời-tím) trình tự sắp xếp.

Phó viện trưởng chỉ vào kinh thiên thạch trụ, chém đinh chặt sắt nói: "Cái này chính là dùng để khảo thí nguyên thuật uy lực bảy màu nguyên trụ, nếu muốn hợp cách, hắn đạt tới hoàng đoạn trở lên, bằng không coi là không hợp cách. Nguyên tiền khóa đối với các người tới nói, là đạt được học phần to lớn kỳ ngộ, nhưng cũng là dễ dàng lọt vào đào thải mà quý thực tiễn trận. Không hợp cách tân sinh toàn bộ sẽ bị trục xuất ra học viện, vĩnh viễn không thu nhận! Học viện chúng ta không cần nuôi dưỡng phế vật!"

Những tân sinh kinh hãi, không nghĩ tới sắc mặt của Phó viện trưởng thay đổi bất thường, nguyên tiền khóa vẫn còn có nguy hiểm khu trục, rõ ràng là muốn ép bọn họ dùng hết toàn lực.

Bọn họ mỗi cái dồn hết sức lực, chiến ý sục sôi, ai cũng không muốn bị trục xuất ra học viện. Một khi bị trục xuất ra học viện, sẽ không có tài nguyên tu luyện, con đường phía trước sẽ âm đạm vô quang.

Phó viện trưởng chứng kiến những tân sinh nhiệt tình, khẽ cười nói: "Rất tốt, xem ra các người đều lấy ra nhiệt tình! Hiện tại các người lần lượt thiên phú từ thấp nơi này cao nhất nhất tiến lên khảo thí!"

Những tân sinh từng cái một trở nên khẩn trương lên, ngừng hô hấp, ai cũng không muốn làm chim đầu đàn!

Sau một lúc lâu, một cái nhát gan tiểu bản tử ô hô ai tại nơi đây vẽ mặt như đưa đám đi ra ngoài, nhện không được phản nản nói: "A, lão thiên gia, vì cái gì ta lại là người thứ nhất?"

Cái khác những tân sinh trông thấy có chút quen thuộc tiểu bản tử, bưng tỉnh đại ngộ, hắn không phải là tân sinh nhập học khảo thí cái thứ nhất khảo thí kia cái gọi Tiền Đồ tiểu bản tử?

Bọn họ nghĩ đến Tiền Đồ lúc trước buồn cười bộ dáng, phần lớn buồn cười nơi đây cười trộm lên. Tiền Đồ tân sinh khảo thí vận khí hơi được, miễn cưỡng lọt qua cửa. Hiện tại nguyên tiền khóa khảo thí nguyên thuật uy lực lại cái thứ nhất khảo thí, không biết còn có thể sẽ không "Tiền đồ vô lượng"?

Vượt quá dự liệu của bọn hắn, Tiền Đồ móc ra một cái kim sắc cây gậy hung hăng gõ vào bảy màu nguyên trụ, vậy mà vừa vận đạt tới hoàng đoạn, miễn cưỡng hợp cách, khiến bọn họ không thể không thần phục vận khí của hắn thật tốt!

Kế tiếp thiên phú tân sinh phần lớn là tại hoàng đoạn trở lên lục đoạn phía dưới đang lúc đạt tới hợp cách, chỉ có số ít mấy cái là tại hoàng đoạn phía dưới không hợp cách chịu khổ đào thải.

Bất quá hài lòng thiên phú tân sinh ngược lại là có tương đối rõ ràng biểu hiện, Thiết Thành đạt đến lục đoạn chính giữa, bị định giá hài lòng trung đẳng; Hoàng Hậu đạt đến thanh đoạn dưới đáy, bị định giá ưu tú cấp thấp; Lôi Hình thì đạt đến thanh đoạn đỉnh, bị định giá ưu tú cao đẳng.

Đến phiên Phương Biện thời điểm, hắn dùng Mộc Đăng thuật đạt đến lam sắc thấp đoạn, bị định giá trác tuyệt cấp thấp, vì trước mắt toàn trường thứ nhất, không khỏi dương dương đắc ý.

Thế nhưng là lúc Hạ Thủy Nhu vào sân, Thủy Xà thuật đại triển thần uy, vậy mà khiến bảy màu linh trụ toàn bộ sáng lên, bị định giá truyền thuyết cao đẳng thành tích, Phương Biện không khỏi sinh lòng âm đạm: Hắn cùng với nữ thần ở giữa chênh lệch lớn như vậy!

Cuối cùng đến phiên Dạ U lên sân khấu, phần lớn tân sinh không khỏi nóng bỏng mà nhìn về phía hắn, chờ mong hắn biểu hiện kinh người.

Phương Biện tự nhiên không có sắc mặt tốt, hắn có chút địch ý mà nhìn về phía Dạ U, chờ mong hắn phát huy ra đồng dạng trình độ, để cho mình cười nhạo hắn một phen, xuất khẩu ác khí.

Dạ U trực tiếp không nhìn hắn, hiện tại đến phiên hắn ra sân, hắn toàn lực ứng phó đối đãi trận này nguyên thuật khảo thí, khiến Phương Biện có mắt như mù gia hỏa cả kinh tê ra quần.

Chương 22: Đại phóng dị sắc

Dạ U về mặt thông dong nơi đây ung dung tiến lên, lãnh khốc anh tuấn bộ dáng nhất thời khiến cho một ít hoa si tiếng kêu sợ hãi. Hắn nhìn qua cao lớn bảy màu nguyên trụ, hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, ngưng thần thức hải.

Hiện tại hắn cần phải làm là câu thông La Hầu sao tinh, tàn mát ra lớn nhất hạn độ sát khí, phối hợp Vô Ảnh Trảm, nhất định sẽ phát huy ra chính mình tối cường thực lực.

La Hầu sao tinh ở vào ngủ say trạng thái, bị thần thức của Dạ U tiếp xúc, lập tức giật mình tỉnh lại. Nó tựa như ác ma mở hai mắt ra, u quang óng ánh, kinh người lực áp bách khiến bản thân hắn đều cảm thấy kinh hãi.

Hắn cẩn thận từng li từng tí nơi đây cùng La Hầu sao tinh giao lưu, La Hầu sao tinh cảm ứng được ý đồ của hắn, phát ra một cỗ thần thiện chi lực, sát khí như vỡ đê nước sông đồng dạng lao nhanh, tràn ra thức hải của hắn.

Lúc trước những tân sinh trông thấy hắn nhắm mắt lại, vẫn không nhúc nhích, không khỏi nhao nhao nghi hoặc, liền quan sát Phó viện trưởng Lạc Trần cùng Hỏa Điện Nguyên Sur cũng trầm mồi vẫn không có cách giải.

Phương Biện chứng kiến bộ dáng của hắn, hừ lạnh một tiếng, cho là hắn tại cố làm ra vẻ huyền bí.

Bất quá một lát sau, bọn họ liền không nghĩ như vậy. Như thủy triều sát khí từ trên người Dạ U tràn đầy ra ngoài, tựa như khuếch tán rung động, hình thành một luồng sóng lớn cắn nuốt xung quanh hết thảy.

Những người khác thì cảm nhận được từng trận gió mạnh thổi qua, một cỗ vô hình Vô Sắc sát khí không ngừng đè nén tâm linh của bọn hắn, bức bách bọn họ sinh ra thần phục lòng mang sợ hãi.

Bọn họ nhao nhao kinh hãi, không hiểu rõ trên người Dạ U rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, cư nhiên khiến bọn họ đều cảm nhận được kịch liệt áp lực. Đại đa số tân sinh bị đè nén đến cơ hồ muốn hít thở không thông, nhìn không được thần phục với hắn.

Phương Biện ngây ra như phỗng, hắn bị đè nén cho hết toàn bộ sợ hãi, không nghĩ tới Dạ U đã vậy còn quá đáng sợ, hắn thật sự muốn tiếp tục đối địch với hắn sao?

Tu vi cao thâm Nguyên Sur thì có thể chống cự ở loại lực lượng này, Hỏa Điện Nguyên Sur che hơi thở mùi đàn hương từ miệng duyên dáng gọi to, một bộ khó có thể tin, nằng không nghĩ tới luôn luôn trầm mặc Dạ U vậy mà cất dấu loại này kinh thiên động địa lực lượng.

Phó viện trưởng thì mất lộ ra tinh quang, có chút không thể tin. Hắn là xuất ngũ quân nhân, từng ở cường đại nguyên tu cảm thụ qua loại lực lượng này, hắn nghĩ mãi mà không rõ một cái Phẩm nguyên cảnh sơ cấp môn sinh làm sao có thể sẽ có được loại lực lượng này đây

Đột nhiên, Dạ U mở mắt, ánh mắt trở nên sát khí lẫm lẫm, tựa như lỗ đen sâu hắc. Hắn từ trong túi trữ vật lấy ra Âm Thương dao hai lưỡi, quát to: "Vô Ảnh Trảm!"

Hắn thân là hắc ám thần tử, toàn lực hành động ở dưới Vô Ảnh Trảm, tại sát khí ngoại phát ra tầng phúc, hoàn toàn vượt qua tốc độ gió, phiêu hốt không thấy.

Tất cả mọi người đã nhìn không thấy hắn dao hai lưỡi, nhìn không thấy hai tay của hắn, nhưng có thể trông thấy từng đạo hắc nhận hơi giống như thủy triều không ngừng lên cao tại bảy màu nguyên trụ, cư nhiên khiến nó run lẩy bẩy dâng lên

"Khi —— Khi —— Khi ——" tiếng kêu không dứt, vượt qua vận tốc âm thanh nơi đây rên rỉ, khiến tất cả mọi người không khỏi lo lắng Dạ U công kích như vậy có thể hay không đem bảy màu nguyên trụ hoàn toàn đánh nát.

Công kích của hắn đã vượt qua nước chảy mây trôi cảnh giới, hoàn toàn là mưa rơi lưu tinh tráng lệ đẹp đẽ cảnh tượng. Đáng tiếc cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, chỉ chớp lát sau đột nhiên đình trệ, Dạ U bình tĩnh mà thu hồi dao hai lưỡi, quay người tiêu sái rời đi.

Tất cả mọi người còn đắm chìm tại vô ảnh vô hình màn ảnh khó có thể tự kèm chế, đương quy tại bình tĩnh thời điểm, mới tiếc nuối nơi đây giật mình tỉnh lại. Nhìn kỹ, vậy mà phát hiện bảy màu nguyên trụ bị hắn đánh lui hơn một trượng cự ly, nhao nhao trợn mắt há hốc mồm.

Lúc này bảy màu nguyên trụ vẫn còn ở run rẩy không thôi, may mắn nó đầy đủ cứng cỏi, bằng không sẽ bị Dạ U hoàn toàn tan tành. Nhưng không ảnh hưởng nó làm ra phản ứng, tốc độ ánh sáng từ phía dưới tăng lên thẳng tắp.

Xích chanh hoàng lục thanh lam từ thất sắc quang liên tiếp sáng lên, tàn mất ra mỹ lệ ảo mộng bảy sắc cầu vòng quang. Sau đó bảy sắc cầu vòng quang nhất nhất biến mất, ngay ngắn cây cột cư nhiên tàn mất ra chói tai bạch quang, tựa như bạch sắc như ngọc trụ.

Tất cả mọi người nhao nhao kinh hô, bọn họ vẫn là lần đầu tiên chứng kiến bảy màu nguyên trụ biến thành bạch sắc nguyên trụ.

Phó viện trưởng ánh mắt lộ ra kích động sâu sắc, hoàn toàn vô pháp giữ vững bình tĩnh, hô to gọi nhỏ nói: "Hắn nguyên thuật uy lực đã vượt xa từ sắc cao đoạn, khiến bảy màu dương quang thạch hòa làm một thể, tàn mất ra tinh khiết nhất không vết bạch quang."

Nhưng khiến bọn họ xa xa không thể đoán được chính là, bạch sắc như ngọc trụ chum sáng sau đó vậy mà lại toàn bộ tiêu thất, trở nên toàn thân hắc sắc, tàn mất ra nhàn nhạt u quang, tựa như cao lớn hắc mộ.

Gần như tất cả mọi người không phản bác được, rung động mà nhìn đột nhiên xuất hiện hình ảnh. Chỉ có Phó viện trưởng một hồi hoan hô vui mừng, giải thích: "Hắn nguyên thuật uy lực cường đại vượt xa bảy màu linh trụ cực hạn, khiến nó sinh ra sợ hãi thần phục chi tâm, biến thành Hắc Ám nhan sắc!"

Đội Dạ U trở về tại chỗ, tất cả mọi người không biết nên dùng cái gì biểu tình đến đối đãi hắn, quả thật chính là một cái nghịch thiên quái vật.

Hiện tại bọn họ rốt cuộc biết Dạ U tại nguyên thủ trận biểu hiện tại sao lại ưu tú như vậy, hai lần phá vạn, không đơn thuần là vận khí, thực lực của bản thân hắn cũng thật cường đại.

Đội bảy màu nguyên trụ khôi phục bộ dáng lúc trước, Phó viện trưởng lúc này mới phản ứng lại, hắn đều thiếu chút nữa quên muốn tuyên bố Dạ U thành tích.

Thế nhưng là thành tích của hắn đã xa xa vượt qua truyền thuyết cao đẳng, hắn cũng không biết nên như thế nào đánh giá. Sau đó hắn linh cơ khẽ động, kinh hi nơi đây nói to: "Dạ U, vượt quá truyền thuyết cao đẳng!"

Tất cả tân sinh phần lớn mờ mịt, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nghe được như thế nổi tiếng đánh giá. Nhưng chứng kiến như thế hình ảnh, bọn họ không thể không vui lòng phục tùng, đánh giá là chuyện phải làm.

Trừ Phương Biện ra, gần như tất cả mọi người đối với Dạ U ném ra sừng bãi mục quang, hoan hô tên của hắn, khiến hắn hơi thoáng cái tăng vọt đến điểm cao nhất.

"Dạ U! Dạ U! Dạ U! . . ."

Dạ U, nguyên thuật khảo thí chính thức hoàn tất, đào thải tổng cộng 6 cái tân sinh, còn lại 48 người. Phó viện trưởng đem đào thải tân sinh xua đuổi, cảm giác có chút huyền ảo, không thể không toàn lực khiến cho còn dư lại tân sinh yên lặng hạ xuống. Vì vậy hắn liền bắt đầu lang lang trôi chảy nơi đây tuyên bố những tân sinh thu hoạch được thành tích cùng học phần ——

"Tiền Đồ, học cách cấp thấp, 1000 học phần."

"Thiết Thành, hài lòng cao đẳng, 4000 học phần."

"Hoàng Hậu, ưu tú cấp thấp, 4500 học phần."

"Lôi Hình, ưu tú cao đẳng, 5500 học phần."

"Phương Biện, trác tuyệt cấp thấp, 6000 học phần."

"Hạ Thủy Nhu, truyền thuyết cao đẳng, 8500 học phần."

"Dạ U, vượt quá truyền thuyết cao đẳng, 1 1500 học phần."

Đội Phó viện trưởng tuyên bố hoàn tất, rất nhiều tân sinh mở to hai mắt, huyền ảo lại

"Trời ạ, Dạ U này vậy mà lại đạt được phá vạn học phần!"

"Không hổ là 'Phá vạn phú ông', lại cấp chúng ta một lần kinh hi!"

"Lúc trước hai lần ta chỉ cho là hắn là dựa vào vận khí, bây giờ nhìn nơi này hắn bày ra thực lực, lần thứ ba phá vạn, ta là triệt để thật lòng khâm phục!"

Dạ U hạc giữa bầy gà, đã trở thành toàn trường tiêu điểm, những tân sinh ánh mắt nóng bỏng mà nhìn về phía hắn, thậm chí ngay cả Phó viện trưởng cùng Hòa Diệp Nguyên Sư mục quang đều như lang như hổ, khiến hắn có chút không được tự nhiên.

Cuối cùng, Phó viện trưởng phân phó Hỏa Điện Nguyên Sur thu những tân sinh học phần huân chương, làm cho hai người bọn họ ghi chép nhập học phân ra.

Khi thu nơi này Dạ U bên người thời điểm, Hỏa Điện Nguyên Sur quỵn rũ mà cười một chút, đôi mắt đẹp nhìn quanh, phong tình vạn chủng.

Nàng cúi đầu xoay người, thể hiện ra duyên dáng thành thực đường cong, trong cổ áo liền lộ ra khe sâu tuyết trắng, đầy đặn hình ảnh sống động, làm cho người ta không khỏi tim đập rộn lên.

Nàng môi son tới gần lỗ tai của hắn, thở khí như lan như xạ, nhẹ giọng: "Dạ U, ta xem trọng ngươi a!" Nói xong, làn gió thơm lượn lờ, nhẹ lướt đi.

Hạ Thủy Nhu thấy có chút mặt đỏ tới mang tai, không nghĩ tới Hỏa Điện Nguyên Sur vậy mà như vậy câu dẫn Dạ U, để cho nàng cảm nhận được có chút vừa thẹn vừa giận.

Xuất phát từ thiếu nữ lòng háo thắng, nàng không khỏi tò mò đối với Dạ U nói "Dạ U, Hỏa Điện Nguyên Sur nói với ngươi cái gì?"

Dạ U bình tĩnh hồi đáp: "Không có gì, chính là tán thưởng ta một chút!"

Hạ Thủy Nhu bán tín bán nghi nói: "A, không có việc gì là được rồi!"

Đội học phần ghi chép nhập hoàn tất, Hỏa Điện Nguyên Sur liền đem học phần huân chương trả lại môn sinh. Những tân sinh nhìn học phần huân chương trong đại lượng học phần, nhao nhao lộ ra nụ cười vui sướng.

Không nghĩ tới chẳng những nguyên luận khóa sau khi kết thúc có thể đạt được 1 vạn học phần, hơn nữa nguyên tiền khóa học phần vậy mà cũng như thể phong phú, liền thấp nhất hợp cách thành tích cũng có thể đạt được 1000 học phần, như vậy tuyệt đối sẽ khiến cho hối đoái nguyên bảo đại nhiệt dâng trào.

Khi những tân sinh còn ở vào trong hưng phấn thời điểm, Phó viện trưởng lạnh lùng cấp một chút giới nước lạnh nói: "Đây chỉ là nguyên tiền khóa lần đầu tiên khảo thí, còn có hai lần khảo thí. Học phần ban thưởng tuy phong phú, nhưng một khi xuất hiện không hợp cách môn sinh, lập tức cho ta rời đi. Tan học!"

Nói xong, hắn thật sâu nhìn Dạ U liếc một cái, mắt lộ ra tinh quang, phẩy tay áo bỏ đi. Hắn muốn đem hắn hơn người biểu hiện báo cáo nhanh cho học viện, khiến cho phái toàn lực bồi dưỡng hắn.

Những tân sinh lúc này mới chợt hiểu bừng tỉnh, lòng còn sợ hãi. Nhất là thiên phú tân sinh, nhiệt tình cấp tốc nguội lại, khắp cả người phát lạnh: Bọn họ về sau mỗi ngày đều được tại đuôi học kê cận cái chết quanh quần một chỗ!

Như vậy vừa nghĩ, bọn họ sắc mặt lập tức đáng chất xuống. Nguyên tiền khóa không chỉ là học phần ban thưởng thiên đường, đồng thời cho thấy đuôi học địa ngục! Một khi đuôi học, phong phú học phần lập tức tan thành mây khói.

, những tân sinh liền tập thể tản đi, tất cả làm mỗi bên chuyện riêng mà đi. Dạ U thì tại Linh thực lâu có một bữa cơm no đủ, phi nước đại Nhiệm vụ sánh mà đi, không biết hôm nay Thường lão tiên sinh có thể hay không cho hắn lưu lại một cái hảo nhiệm vụ?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Ngũ tinh nhiệm vụ

Lúc Dạ U đi đến Nhiệm vụ sảnh, tôn kính về phía Thường lão tiên sinh nói "Thường lão tiên sinh, không biết hôm nay có cái gì không hảo nhiệm vụ a?"

"Có là có, liền nhìn ngươi có muốn hay không tiếp nhận?" Thường lão tiên sinh mỉm cười nói.

"Không biết là nhiệm vụ gì? Thường lão tiên sinh có thể nói tỉ mỉ một chút." Dạ U tò mò hỏi.

"Nhiệm vụ này thật không đơn giản, là ngũ tinh nhiệm vụ, cần một mình hoàn thành, có nhất định tính nguy hiểm, người xem một chút có muốn hay không tiếp nhận. Nhiệm vụ này là do nguyên đan viện Lăng lão tiên sinh tuyên bố, hẳn thế nhưng là cùng Mạc lão tiên sinh nổi danh nhị phẩm nguyên đan sư, tại trong học viện địa vị mười phần cao thượng. Hẳn nhu cầu cấp bách một cây Long Tiên Thảo với tư cách là luyện chế loại long đan chủ yếu tài liệu, người chính là muốn từ thủ hộ Long Tiên Thảo Đẳng Xà vương bên cạnh cướp đoạt Long Tiên Thảo, kỳ hạn vì 1 canh giờ." Thường lão tiên sinh giải thích.

Dạ U ánh mắt ngưng tụ, nghe Thường lão tiên sinh nói, có thể bị xưng là vương ma thú thực lực tuyệt đối không đơn giản, ít nhất thực lực tại Đẳng Xà tộc ở vào cực hạn. Lần trước hẳn đụng phải Phệ Ngân Thủ vương, thực lực mạnh hơn hẳn bên trên rất nhiều, liền không thể không chạy trốn chết.

Có lần trước kinh lịch, Dạ U rốt cục minh bạch ngũ tinh nhiệm vụ không đơn giản, muốn từ Đẳng Xà vương bên trong đoạt thức ăn trước miệng cạp, không thể nghĩ ngờ mười phần khó khăn.

Hắn ngưng trọng nói "Thường lão tiên sinh, không biết cái này Đẳng Xà vương thực lực như thế nào?"

"Phạm nguyên cảnh cao cấp thực lực, các người những Phạm nguyên cảnh này sơ cấp môn sinh là rất khó đánh chết nó, chỉ có thể đem nó dẫn tẩu, khéo léo đoạt Long Tiên Thảo. Bất quá có thể trở thành vương giả Đẳng Xà vương linh trí bình thường sẽ không quá thấp, nhất định sẽ đối với Long Tiên Thảo một tác cũng không rời." Thường lão tiên sinh khuyên bảo nói.

Dạ U kiên định gật đầu, nói cảm ơn: "Ta minh bạch, cảm ơn Thường lão tiên sinh! Ta tiếp nhận nhiệm vụ này."

Thường lão tiên sinh thấy hắn thái độ kiên quyết, liền để cho hắn tiếp nhận nhiệm vụ này, cho hắn một khối nhiệm vụ lệnh bài.

Sau đó hắn đột nhiên nhớ tới một chút chuyện trọng yếu, lo lắng nơi đây nhắc nhở hắn nói: "A, đúng rồi, người nhất định phải ghi nhớ, Đẳng Xà vương chẳng những là nguy trang thành cảnh cây nhỏ, hơn nữa lại phun ra nọc độc, kịch độc vô cùng. Đối với người mà nói dính tới hắn phải chết không thể nghi ngờ, người nhất định phải né tránh, không thể mạnh mẽ liều mạng!"

Dạ U nghe vậy nội tâm có chút ngạc nhiên, không nghĩ tới Đẳng Xà vương đã vậy còn quá nguy hiểm, hắn đột nhiên có chút hối hận tiếp nhận ngũ tinh này nhiệm vụ. Bất quá nếu là như thế khó khăn ngũ tinh nhiệm vụ, đoán chừng sẽ có vượt mức ban thưởng.

Hắn cẩn thận từng li từng tí nơi đây dò hỏi: "Thường lão tiên sinh, ngũ tinh nhiệm vụ chắc có lẽ không chỉ có học phần ban thưởng a?" Nếu cử tử nhất sinh cướp đoạt tới Long Tiên Thảo, chỉ có học phần ban thưởng, đánh chết hắn cũng mặc kệ.

Thường lão tiên sinh mỉm cười nơi đây thôn thức nói: "Đương nhiên sẽ không chỉ có 500 học phần ban thưởng a nếu người thật có thể cướp đoạt tới Long Tiên Thảo, Lăng lão tiên sinh còn có thể vượt mức ban thưởng người, đem luyện chế loại long đan đưa một mai cho người!"

Dạ U mừng rỡ nói "Thật vậy chăng?" Nếu là trân quý Long Tiên Thảo luyện chế mà thành loại long đan, nó hiệu quả hẳn là bất phàm.

Thường lão tiên sinh ha ha nói: "Tự nhiên, muốn biết rõ loại long đan thế nhưng là nhị phẩm cấp thấp linh đan, ăn vào có thể cho người sản sinh tương tự lực lượng Long tộc, trở nên lực lớn vô cùng, nghe nói liền ngàn cân cự thạch cũng có thể đơn giản giơ lên."

Dạ U nghe xong lập tức liền động tâm, không nghĩ tới loại này long đan thậm chí có hiệu quả tốt như vậy. Muốn biết rõ tốc độ của hắn tuy rất nhanh, nhưng lực lượng luôn luôn chưa đủ, đối phó cường đại phòng ngự đồng cấp nguyên tu có lẽ liền trúng chọi đá.

Một khi đạt được loại này long đan ăn vào, hẳn liền có thể đạt được phi phàm lực lượng, khiến thực lực của hắn sâu sắc đề thăng, đối phó những cái kia phòng thủ cao đồng cấp nguyên tu cũng sẽ không lại vô kế khả thi.

Hắn lập tức trở nên tràn đầy tự tin nói: "Thường lão tiên sinh, yên tâm đi, ta nhất định không phụ sự mạng, hẹn gặp lại!" Nói xong, hắn lập tức phi hướng nguyên thủ trận.

Thường lão tiên sinh nhìn Dạ U đi xa bóng lưng, không khỏi vui mừng. Dạ U đã tạo ra quá nhiều làm cho người ta khó có thể tin kỳ tích, có lẽ lần này cũng có thể sáng tạo tân kỳ tích!

Qua hồi lâu, Dạ U nắm lấy nhiệm vụ lệnh bài, một đường thông suốt đi tới nguyên thủ tinh cảnh phía trước. Trông coi nơi này trung niên nhân trông thấy hắn đến đây, nhiệt tình nơi đây chào hỏi nói: "Dạ U, hiện tại người có thể nổi danh, người toàn bộ viện cũng đã đối với người không gì không biết, lần này lại nhận cái gì tốt nhiệm vụ a?"

Dạ U nhàn nhạt hồi đáp: "Lần này là ngũ tinh nhiệm vụ, muốn ngắt lấy Long Tiên Thảo!"

"Long Tiên Thảo?" Trung niên nhân nghi ngờ mở to hai mắt, về sau đột nhiên mãnh liệt nhớ tới cái gì, khiếp sợ nói: "Muốn biết rõ Long Tiên Thảo thế nhưng là hấp thu Long tộc nước bọt tinh hoa sinh trưởng mà thành, đối với xà nguyên thú thể nhưng là hấp dẫn mệnh lực hấp dẫn. Cho nên nói bên người Long Tiên Thảo nhất định có tương đối cường đại xà nguyên thú bảo hộ, lấy thực lực ngươi bây giờ đi ngắt lấy Long Tiên Thảo không thể nghi ngờ tự tìm chết. Nguyên thú trận nơi trọng yếu ngược lại là có một cây Long Tiên Thảo, bị Phàm nguyên cảnh cao cấp Đẳng Xà vương thủ hộ, ngươi nhất định phải lấy thân phạm hiểm?"

Dạ U kiên định gật đầu nói: "Đúng vậy, ta nhất định phải ngắt lấy Long Tiên Thảo. Lúc trước ta cũng là tại Phệ Ngân Thủ vương mí mắt phía dưới ăn cắp Bí Ngân quặng nguyên, lần này có lẽ cũng sẽ thành công, cho nên ngươi không cần lo bò trắng răng."

Trung niên nhân bất đắc dĩ nói: "Được rồi, ngươi đã cố ý phạm hiểm, ta cũng sẽ không nói cái gì. Vốn ta còn là rất xem trọng tiền đồ của ngươi, ngươi muốn đến mấy canh giờ?"

Hắn đem nhiệm vụ lệnh bài ném cho trung niên nhân quan sát, liền không chút do dự nói: "1 canh giờ!"

Trung niên nhân nghe vậy liền đem hạn định 1 canh giờ truyền tống ngọc giản giao cho hắn, sau đó mở cửa sắt ra, Dạ U lần nữa đi vào nguyên thú trận ngoại vi.

Lưu cho thời gian của hắn không nhiều lắm, hít sâu một hơi, lập tức thúc dục Âm Hành Ngoa cùng Ti Dạ bào, thi triển Quỷ Ảnh Thiểm, lưu lại ảo ảnh, gần như tốc độ gió từ ven đường nguyên thú giữa khe hở tiềm hành đi qua.

Ngoại vi Phàm nguyên cảnh sơ cấp nguyên thú căn bản không cảm giác được khí tức của hắn, nhưng đều nhìn mỗi bên.

Bất quá bởi vì Quỷ Ảnh Thiểm của hắn chỉ có thể bảo trì một chút thời gian uống cạn chun trà, sau khi dùng xong nhất định phải một nén nhang sau mới có thể tiếp tục sử dụng. Hiện hình, hắn liền không thể không gấp ven đường nguyên thú truy kích, chỉ có thể một nén nhang sau lại tiếp tục tiềm hành.

Cứ như vậy lặp đi lặp lại, bỏ ra một khắc nhiều thời giờ, hắn rốt cục thuận lợi đột phá ngoại vi, đi tới phần cuối bình nguyên.

Nơi cuối cùng có một đạo vách ngang rãnh vực sâu, như đao nhận đồng dạng gió mạnh gào thét mà lên. Vực sâu chính giữa có một mảnh chỉ chứa một người dài nhỏ đường núi hiểm trở, đi thông nguyên thú trận bên trong. Đạp ở phía trên như treo trên bầu trời dây thép bên trên đồng dạng bộ bộ kinh tâm, làm cho người hồn phi phách tán.

Bên vách núi có thật nhiều Phong Dực Bức đón gió mạnh ở giữa không trung lượn vòng bay múa, chúng tuy nhìn không thấy, thế nhưng thính giác vô cùng linh mẫn. Dạ U một bước vào khu vực này, lập tức bị chúng phát giác được động tĩnh, nhao nhao kêu ré lấy hướng hắn bay nhào qua.

Hắn kinh hãi không thôi, không nghĩ tới chính mình ở vào tiềm hành trạng thái cư nhiên cũng sẽ bị chúng chỗ phát giác. Hắn cái khó ló cái khôn dưới lập tức chỗ cũ bất động, ngừng hô hấp, giống như tượng.

Những cái này Phong Dực Bức thấy bên này đột nhiên đã không còn động tĩnh, nghi hoặc không thôi. Tại Dạ U phụ cận lắng nghe trong chốc lát, không có phát hiện cái gì, liền nhao nhao trở về giữa không trung.

Dạ U âm thầm thở dài một hơi, may mắn hắn thượng nguyên luận khóa thời điểm chăm chú nghe giảng, biết những cái này Phong Dực Bức tập tính, bằng không thật sự là nhiều lắm phí một phen trắc trở.

Hắn rơi vào đường cùng, chỉ có thể nhẹ chân nhẹ tay nơi đây từng bước một nơi đây đạp hướng đường núi hiểm trở, sợ chúng phát giác được sự hiện hữu của mình bay nhào mà đến.

Lần này may mắn những cái này Phong Dực Bức không có phát giác, khiến hắn thuận lợi bước chân vào đường núi hiểm trở. Bên người kịch liệt gió mạnh như dao cắt hắn thon gầy thân thể, khiến hắn có chút lung lay sắp đổ. Hắn không dám chút nào nhìn về phía vực sâu, cẩn thận từng li từng tí mà từ đường núi hiểm trở bên trên nhẹ nhàng bước qua.

May mắn đường núi hiểm trở chỉ có mười trượng dài hơn, cũng không lâu lắm, hắn liền tới đến nguyên thú trận bên trong, phía trước là mệnh môn đầm lầy địa phương.

Thoạt nhìn một mảnh tử khí, yên tĩnh không tiếng động, nhưng hắn hiểu rõ bão tố xảy đến đều là yên tĩnh, phía trước cũng không biết che kín ít nhiều không biết nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Vượt dãy nguy hiểm

Đầm lầy nơi đây khắp nơi nguy cơ, bên trong sinh tồn đều là nhấm người mà cắn Phàm nguyên cảnh trung cấp nguyên thú, một khi phát giác được mặt đất động tĩnh, sẽ hăng hái mà ra.

Liếc nhìn lại, phía trước sương mù như lụa mỏng đồng dạng tràn ngập, căn bản làm cho người ta phân ra không rõ phương hướng. Đầm lầy trên mặt đất khắp nơi đều là vũng bùn cùng chỗ lõm đầy nước, vô số ẩm ướt nước bùn an tĩnh tại nơi đây, toát ra nức nở nghẹn ngào bong bóng âm thanh.

Dạ U mục tiêu không ở nơi này, tự nhiên sẽ không chậm trễ thời gian. Bất quá lúc này đột nhiên phát hiện Quý Ảnh Thiểm thời gian đã đến, hắn bắt đầu đi đem ảo ảnh thu hồi, thoát ly tiềm hành trạng thái, tìm kiếm đầm lầy địa phương thực địa, tựa như lăng ba vi bộ từ bên trên nhẹ nhàng mà qua.

Hắn không dám gia tốc quá nhanh, rốt cuộc nơi này có thể không phải lúc trước một mảnh thực địa, đầm lầy trên mặt đất khắp nơi đều là dễ dàng giẫm hầm nước bùn, vạn nhất ngăn không được bước chân, không cẩn thận hãm vào đầm lầy địa phương vậy cũng liền hồng bết.

Bất quá như vậy liền tránh không được cùng ven đường bên trong nguyên thú phát sinh một ít tranh đấu, hắn đầu tiên gặp hai ba phương diện Nê Hồ Ngư, thể trạng cường tráng, đầu lớn như hồ, răng nanh lợi chủy, tướng mạo xấu xí không nói, trời sinh tính dị thường hung mãnh.

Chúng một chút cảm ứng được Dạ U khí tức, lập tức từ nước bùn dưới chui ra, giương giống như chậu rửa mặt đồng dạng to lớn miệng, răng nanh hoành đảo soàn soạt, hùng hổ nơi đây nhào cắn hướng vị trí của hắn.

Hắn nhẹ nhàng linh hoạt nơi đây tránh né mà qua, nắm lấy Âm Thương dao hai lưỡi, Vô Ảnh Trảm nước chảy mây trôi nơi đây thi triển, vô ảnh vô hình, khiến những cái này ngu dốt Nê Hồ Ngư căn bản thấy không rõ xuất thủ của hắn, ngu ngốc nơi đây qua chịu chết. Nhận khí đem chúng xé thành trí mạng trọng thương, huyết tinh tung toé, rơi vào nơi đây thi thể bị hắn thu vào trữ vật đại.

Theo hắn bước tới, gặp phải Nê Hồ Ngư càng ngày càng nhiều. Hắn tránh được nên tránh, không thể tránh thì dùng Vô Ảnh Trảm đánh chết, đem thi thể thu vào trong túi trữ vật.

Tuy nơi này nguyên thú đều là Phàm nguyên cảnh trung cấp thực lực, nhưng càng trở về sau, gặp phải nguyên thú càng thêm hung mãnh.

Lướt qua Nê Hồ Ngư khu vực, Dạ U liền gặp Thủy Độc Chu. Thủy Độc Chu to lớn như đấu, toàn thân đen kịt, tướng mạo dữ tợn, tám mũi chân duệ như đao, lăng lăng nằm sấp tại chỗ lõm đầy nước, tùy thời mà động tới chờ đợi con mồi tiến đến.

Hắn đến tự nhiên khiến chúng thêm thường không thôi, vài Thủy Độc Chu phun ra lực sắc nọc độc, tựa như vài mảnh lực sắc suối phun, muốn đưa hắn ăn mòn chỉ từ.

Nhưng thân ảnh của hắn quá mức uyển chuyển, tựa như phiêu hốt bất định quý ảnh đồng dạng, khiến rất nhiều nọc độc căn bản dính không được thân hắn, nhao nhao thất bại, rơi trên mặt đất xì xì mà vang, đem nước bùn đều nhuộm xanh rồi.

Chúng thấy nọc độc không có hiệu quả, tám cái chân lập tức nhẹ nhàng nơi đây sức chạy, tại nước bùn bên trên như giẫm trên đất bằng, chỉ chốc lát sau liền hình thành một đồng lớn, muốn đem Dạ U bao vây.

Hắn tự nhiên không muốn cùng những cái này buồn nôn Thủy Độc Chu nhiều hơn dây dưa, phát hiện có thể sử dụng Quý Ảnh Thiểm, liền phân ra ảo ảnh, chân thân thì tiềm hành thoát ly vòng vây của bọn nó, vượt đến chúng đằng sau.

Chỉ cần không phải Vương cấp nguyên thú, là vô pháp nhảy bén nơi đây phát giác hắn chân thân chỗ, có thể bị huyền ảnh của hắn lừa gạt. Bất quá ảo ảnh tốc độ chỉ có Quý Ảnh Thiểm cung cấp năm thành tốc độ, tự nhiên không có bản thể như vậy có thể uyển chuyển rất nhanh, bị nguyên thú truy đuổi bên trên cho thấy chuyện sớm hay muộn.

Những cái này ngu dốt Thủy Độc Chu tự nhiên bị ảo ảnh mê hoặc, tưởng rằng một đạo mỹ vị, chen lấn nơi đây hướng nó, kết quả phát hiện ảo ảnh hóa thành bọt biển, chụp vào không khí.

Lúc này Dạ U thân ảnh tuy hiện ra, nhưng sớm đã rời xa một chút đoạn lớn cự ly, khiến chúng không thể không trông mai giải khát cảm giận mà nhìn hấn chạy băng băng rời đi.

Về sau hấn đi tới một mảnh kỳ hoa dị thảo bụi cây, bạch sắc sương mù trở nên càng thêm nồng đậm, một mảnh yên tĩnh không tiếng động. Nhưng hấn vẫn từ nơi này mảnh yên tĩnh bên trong ngửi ra một chút nguy cơ, cảnh giác nơi đây quan sát đến xung quanh.

Bỗng nhiên, hấn bên trái một cây cao lớn Quái hoa rốt cục nhìn không được hành động, rất nhiều lục sắc dây leo tựa như xúc tu hướng hấn lan tràn qua, Quái hoa bên trên mở ra dữ tợn đại khẩu, bén nhọn răng cưa hàn quang lập lòe, nhào cản hướng hấn.

Dạ U nhanh chóng lui lại, Vô Ảnh Trảm gào thét, đem Quái hoa lan tràn tới dây leo nhất nhất chém đứt, phun ra lục sắc buồn nôn chất lỏng.

Quái hoa kêu thảm thiết một tiếng, nó căn bản vô pháp di động, mất đi dây leo, nó chỉ có thể dùng miệng rộng cắn xé hướng hấn. Thế nhưng tốc độ của hấn quá nhanh, vô hình dao nhọn lần nữa theo hấn thân cảnh bên trên gào thét mà qua, đem nó chém làm hai đoạn, sinh mệnh khí tức rốt cục tiêu hao hầu như không còn, không chút động tĩnh.

Dạ U thở ra một hơi, đem Quái hoa thi thể thu vào trữ vật đại. Loại Quái hoa này hấn phải là Hỏa Diệt Nguyên Sư chỗ giới thiệu qua hoa ăn thịt người, may mắn nó vô pháp di động, bằng không hấn nhiều lắm phí một phen trắc trở.

Hiện tại hấn rốt cuộc biết hoa ăn thịt người bộ dáng, nhìn về phía trước hoa ăn thịt người số lượng rất nhiều bộ dáng, hấn thở dài một hơi, không thể không rời xa chúng đi về phía trước.

Những cái này hoa ăn thịt người tiếp cận không được Dạ U vị trí, tự nhiên chỉ có thể trở mắt nhìn hấn rời đi, khiến hấn một đường tạm thời thuận buồm xuôi gió.

Lướt qua một đoạn khoảng cách, cuối cùng không có hoa ăn thịt người tung tích, chỉ còn lại bình thường cây cối. Dạ U vừa buông lỏng một hơi, không ngờ tiền phương của hấn xuất hiện một loại hình thù kỳ quái ma thú.

Loại này ma thú đầy người nước bùn, gồ ghề, to lớn mắt cá chết, trong miệng cũng đều là nước bùn, một mảnh bùn đất mùi hôi thối, to lớn dị thường xấu xí. Thế nhưng trên lưng lại mọc ra rất nhiều thanh sắc dây leo, làm cho người ta phân ra không rõ nó rốt cuộc là thực vật hay là động vật.

Dạ U tập trung nhìn vào, đây chính là Nê Đăng Thú, chẳng những là phun ra buồn nôn nước bùn, hơn nữa trên lưng dây leo cũng hàm chứa kịch độc, có thể đem người trói buộc trúng độc mà chết.

Loại này buồn nôn ma thú hấn lên không nổi một chút bất được ham muốn, tình nguyện thi triển Quỷ Ảnh Thiểm, cũng không muốn cùng chúng chính diện giao phong. May mắn Nê Đăng Thú không có phát giác được hấn, khiến hấn thuận lợi thông qua chúng khu vực.

Trải qua một phen lặn lội đường xa, sương mù đã tản ra, Dạ U rốt cục nhìn xa thấy nguyên thú trận trung tâm tồn tại chỗ, chính là một mảnh mệnh môn mờ mịt rừng mưa.

Phát hiện chỗ mục đích đang nhìn, hấn cũng không có phớt lờ, rốt cuộc tiền phương của hấn còn có một chút đoạn lớn đầm lầy đầy, cây đã biến mất, nhưng hấn minh bạch nơi này chính là đầm lầy nơi đây khu vực nguy hiểm nhất.

Lúc hấn lướt qua một đoạn này ao nơi đây, phụ cận nước bùn trong một tiếng ầm vang, bùn đất bắn tung toé, một cái to lớn như hổ Chiếu Trạch Độc Ngạc bay nhào ra ngoài. Ánh mắt của nó là thanh lục sắc, toàn thân hiện lên như đất màu nâu, cứng rắn như kim loại, dài nhọn miệng rộng, kiếm răng long lảnh, cắn kẹp chặt rất mạnh, liền sắt thép cũng có thể đơn giản cắn.

Dạ U ánh mắt ngưng trọng, Âm Thương dao hai lưỡi múa đến càng thêm ra sức, tựa như từng đợt vô hình gió mạnh, như dao cắt xung quanh hết thảy. Thế nhưng Chiếu Trạch Độc Ngạc có chút không thể phá vỡ, Vô Ảnh Trảm của hấn chỉ có thể ở nó cứng rắn trên khải giáp lưu lại bạch ngân, căn bản vô pháp ngăn cản được nó cường lực va chạm, không thể không nhanh chóng tránh ra.

Hấn khẽ thở dài một hơi, đây cũng là chuyện không có cách nào khác, hấn nhất thời căn bản không làm gì được Chiếu Trạch Độc Ngạc. Muốn biết rõ Vô Ảnh Trảm của hấn tuy tốc độ nhanh chóng, nhưng khuyết thiếu lực lượng cường đại, đối phó Chiếu Trạch Độc Ngạc loại này phòng thủ cao sinh vật căn bản vô pháp phá giáp.

Hiện tại thời gian đã qua nửa canh giờ hơn, lưu cho thời gian của hấn không nhiều lắm, hấn tự nhiên không muốn lãng phí thời gian cùng Chiếu Trạch Độc Ngạc nhiều hơn đây đưa.

Trên người hấn u quang trở nên óng ánh, thúc dục Âm Hành Ngoa cùng Ti Dạ bảo, phối hợp Quỷ Ảnh Thiểm đem tốc độ vận hành đến tận cùng, đem cái này Chiếu Trạch Độc Ngạc hung hăng ném tại đằng sau. Bất quá hấn phân ra ảo ảnh rất nhanh bị chôn vùi, khiến hấn không thể không hiện hình.

Kỳ thật hẳn là như vậy rất mạo hiểm, rốt cuộc phía trước chẳng những có rất nhiều Chiêu Trạch Độc Ngạc, hơn nữa một khi gia tốc quá nhanh, không cẩn thận sẽ hãm vào ao nơi đây.

Quả nhiên, vừa cảm thụ Dạ U khí tức, rất nhiều ngủ say tại nước bùn bên trong Chiêu Trạch Độc Ngạc lập tức hăng hái, hướng hẳn bao vây.

Hắn lâm nguy không sợ, cười lạnh một chút, nhìn đúng thời cơ, tập trung tinh thần, lấy những cái này bỏ ra tới Chiêu Trạch Độc Ngạc với tư cách là bàn đạp, tựa như nhanh nhẹn giống như con khỉ nhảy tới nhảy lui, đem chúng trên đầu một phen, không hề để tâm.

Những Chiêu Trạch Độc Ngạc này giận dữ, không nghĩ tới tự tiện xông vào con mồi tự nhiên đem thân thể của bọn nó coi như đá đặt chân, nhao nhao hướng Dạ U phương hướng chen chúc mà đi.

Thế nhưng tốc độ của hắn quá nhanh, chúng căn bản truy đuổi tới không hơn, không thể làm gì mà nhìn con mồi tiến nhập rừng mưa khu vực. Nơi đó là chúng không dám bước vào khu vực, chỉ có thể cầm giận buông tha cho.

Trước mặt Dạ U chính là nguyên thú trận trung tâm, là một mảnh rậm rạp ẩm ướt rừng mưa, chính là độc trùng mãnh thú tốt nhất giấu kín chỗ, mà hắn muốn tìm Long Tiên Thảo ở nơi này mảnh rừng mưa bên trong.

Ánh mắt của hắn ngưng trọng, nơi này chính là Phàm nguyên cảnh cao cấp nguyên thú chỗ sinh tồn địa phương, mà hắn muốn đối phó Đằng Xà vương không đồng dạng Phàm nguyên cảnh cao cấp nguyên thú có thể so sánh, Long Tiên Thảo đoán chừng ở nơi này mảnh rừng mưa sâu bên trong.

Hiện tại thời gian không dư thừa nửa canh giờ, hắn không thể không tăng nhanh bước chân, chạy tới rừng mưa sâu bên trong.

Hắn nghe Hòa Diệp Nguyên Sư giới thiệu qua, Đằng Xà loại này nguyên thú ưa thích âm u ẩm ướt, phân bố tại âm lãnh ẩm ướt chỗ lõm đầy nước phụ cận, hơn nữa thích cư trú tại rừng mưa bên trong cỏ cây dây leo hơn nơi đây, chỗ đó có thể có trợ giúp chúng ngụy trang, ăn thịt con mồi.

Rừng mưa địa thế rắc rối phức tạp, quái thú đông đảo, hắn tự nhiên không dám quá mức gia tốc, chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí nơi đây nhẹ nhàng bước tới.

Bước tới trên đường tự nhiên không thể thiếu tao ngộ cái khác nguyên thú phiền toái, liên tiếp xuất hiện Cự Giáp Trùng, Thực Thi Thú, Thôn Nhân Hùng Đằng cỡ lớn nguyên thú. Bất quá may mắn chúng phần lớn cũng không tập trung, khiến hắn thuận lợi tránh thoát.

Tránh khỏi ven đường trở ngại, hắn rốt cục tiến nhập rừng mưa sâu bên trong, nỗ lực tìm kiếm lấy dây leo chiếm đa số, có chỗ lõm đầy nước nơi đây.

Qua một nén nhang, hắn rốt cuộc tìm được phù hợp điều kiện nơi đây. Nơi này thụ đẳng trải khắp, hình thành một mảnh rộng lớn đẳng lâm, tựa như một trương rắc rối phức tạp di thiên đại mạng lưới. Trong rừng âm u, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện mấy cái chỗ lõm đầy nước dấu vết, chính là Đằng Xà sinh tồn tốt nhất chỗ.

Nghe nói Đằng Xà tại đẳng trong rừng giới về ngụy trang, Dạ U liền cảnh giác nơi đây nhìn kỹ tua dây trong rừng nhất cử nhất động. Quả nhiên, nhìn kỹ, bị hắn nhìn ra một ít mảnh khốe.

Đằng Xà toàn thân thanh lục sắc, dài nhỏ thô to, cùng thụ đẳng nhan sắc gần tương đương. Ánh mắt của bọn nó đóng chặt lại chộp mắt, một khi phát giác được con mồi tới gần, liền chụp mồi mà mở ra.

Dạ U không dám kinh động chúng, hắn việc này mục tiêu là Đằng Xà vương tồn tại chỗ, tự nhiên không muốn cùng tiểu đệ của nó nhiều hơn dây dưa.

Hắn không dám phát ra một chút tiếng vang, ngừng hô hấp, lợi dụng Quý Ảnh Thiểm phân ra ảo ảnh trốn ở một bên, tiềm hành bản thể thì nhẹ chân nhẹ tay nơi đây tiến nhập ở giữa. Rốt cuộc xa nguyên thú cảm ứng lực mạnh phi thường, rút giây động rừng.

Tua dây trong rừng nhiều chỗ đậu vào Đằng Xà, tựa như giắt rất nhiều to lớn trường tiên nhìn mà giật mình. Dạ U cố hết sức bảo trì trấn định, bình phục tâm tình khẩn trương.

Cứ như vậy hắn giống như u linh thần không biết quý không hay nơi đây thông qua, đi đến đẳng lâm vị trí trung tâm. Nơi này là Đằng Xà vương cư trú, đồng dạng Đằng Xà căn bản không dám tới gần, cho nên xung quanh không có Đằng Xà dấu vết.

Đẳng lâm vị trí trung tâm là một khóa cao vút trong mây đại thụ che trời, tựa như to lớn mũi xe, buông rơi xuống thụ đẳng trắng kiện như măng xà, rậm rạp chẳng chịt, nhiều vô số kể, làm cho người ta hoa mắt.

Một hồi thấm vào ruột gan mùi thơm ngát đập vào mặt, Dạ U tập trung nhìn vào, phát hiện đại thụ chính phía dưới mọc ra xanh tươi ướt át linh thảo, lục hà tràn ngập, rực rỡ óng ánh, cành lá tựa như ngọc thạch đồng dạng, mơ hồ trong đó nghe thấy từng trận long hồng thanh âm gào thét mà ra.

Hắn lập tức minh bạch đây là trong truyền thuyết Long Tiên Thảo, không khỏi kinh hi vạn phần. Bất quá hắn minh bạch Đằng Xà vương đang ở phụ cận, tự nhiên không dám lơ đãng nơi đây vọt vào tự tìm chết.

Chỉ là thụ đấng rất nhiều, khiến hấn căn bản phân ra không rõ Đấng Xà vương vị trí ở nơi nào, khiến hấn mơ hồ cảm nhận được một tia áp lực bầu không khí, nhất thời có chút vô kế khả thi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Ác chiến Xà vương

Nếu như phân ra không rõ Đấng Xà vương vị trí, hấn lại không thể đơn giản mạo hiểm, bằng không khả năng thất bại trong gang tấc. Cho dù hấn dùng Quỷ Ảnh Thiểm phân ra ảo ảnh, tiềm hành tiếp cận Long Tiên Thảo, đoán chừng cũng sẽ bị nó phát giác, rốt cuộc hấn không thể xác định nó là không ở vào ngủ say trạng thái.

Lần trước sở dĩ có thể từ Phệ Ngân Thủ vương mí mắt phía dưới trộm đi Bí Ngân quặng nguyên, đó là bởi vì nó ở vào mức độ ngủ say trạng thái, trừ phi phát sinh trọng đại sự cố, mới có thể tỉnh táo lại.

Dạ U suy tư trong chốc lát, khẽ thở dài một hơi, có lẽ hấn chỉ có thể đánh rần động cỏ, đem Đấng Xà vương dẫn xuất, như vậy liền nhất định tránh không được một phen tranh đấu.

Chủ ý đã định, hấn liền lấy ra Hắc Bạo Nguyên cung, nhặt lên trên mặt đất một chút cái cành cây khô, khoác lên dây cung. Hơi kéo vài phần dây cung, nhắm ngay đại thụ tinh hoa tùy ý một chút bắn, rốt cuộc hấn cũng không muốn tổn thương Long Tiên Thảo, thầm nghĩ dẫn xuất Đấng Xà vương.

Nhưng Hắc Bạo Nguyên cung dù sao cũng là nhị phẩm cao đẳng nguyên khí, cho dù là phổ thông cành cây khô, tại nó tăng thêm dưới cũng có thể phát huy ra vài phần uy lực.

Cành cây khô hóa thành bén nhọn lợi khí, CHÍU...U...U! một tiếng, bao phủ tại đại thụ tinh hoa, tựa như pháo đồng dạng ầm ầm nổ bung, đem một ít cành lá bị làm cho tuôn rơi hạ xuống, xuất hiện một đạo lỗ hổng nhỏ.

Nổi giận xoẹt xoẹt âm thanh kiên quyết lên, một mảnh mùi trượng dài hơn thanh lục sắc cự xà thoáng cái nhảy đến Long Tiên Thảo phía trước, cao ngạo nơi đây ngẩng đầu lên, một đôi đèn lồng đồng dạng huyết mâu hung hăng nơi đây nhìn chăm chăm Dạ U.

Này cự xà tại Long Tiên Thảo tinh khí trường kỳ tắm bổ, đã dài ra một chút trong sáng tinh lặng lục sắc lân giáp, nhìn như mềm mại lại hết sức dày đặc cứng cỏi. Trán của nó trở nên càng thêm rộng lớn, sắp dài ra một đôi cơ giác, hiển nhiên là sắp hóa rồng dấu hiệu.

Dạ U ánh mắt lộ ra ngạc nhiên, hấn hiểu được hấn tuyệt đối không phải cái này đối thủ của Đấng Xà vương, dù cho toàn lực thi triển thực lực, có lẽ cũng không gây thương tổn nó mấy may. Xem ra chỉ có thể dùng trí, không thể cường đoạt.

Đấng Xà vương nhìn trước mắt cái này đạo nho nhỏ thon gầy thân ảnh, ánh mắt lộ ra khinh thường. Không nghĩ tới như vậy kiến hôi lại dám đánh nhiều chính mình, quả thật chính là tự tìm chết. Nó để cho hấn nhìn thật kỹ xem sự cường đại của mình, đưa hấn lên cao chí từ với tư cách là điểm tâm, khiến hấn hối hận coi rẻ chính mình mạnh mẽ uy.

Xé thành một tiếng, Đấng Xà vương tráng kiện thân thể như lời thiểm gào thét, trong chớp mắt liền vượt qua hai mươi trượng cự ly, to lớn xà nhãn trên tức nơi đây nhìn chăm chăm Dạ U, cách hấn ngắn ngủn ba trượng cự ly, khiến hấn âm thầm chấn kinh: Tốc độ thật nhanh!

Hấn tự nhiên không dám có chút nào do dự, toàn thân u quang vụt sáng, đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, cấp tốc lui về phía sau, rốt cục kéo ra một chút đoạn lớn cự ly, khiến Đấng Xà vương đầu rần chập vào không khí, mặt đất oanh một tiếng, bị đụng ra cái hố to, bụi mù tràn ngập.

Đấng Xà vương có chút nộ khí, không có nghĩ đến cái này kiến hôi phản ứng ngược lại là rất nhanh, hơn nữa tốc độ thậm chí còn nhanh hơn nó, cảm giác có chút tron trượt. Nó vươn đuôi dài, tựa như to lớn roi lực vươn ra cái thể hướng Dạ U vị trí quạt qua, khiến cho từng trận gió mạnh hát vang.

Dạ U ánh mắt ngưng trọng, trong chớp mắt chợt hiện hướng một bên, khiến Đấng Xà vương đuôi dài quạt cái không, hung hăng nơi đây rơi trên mặt đất, nổ vang đang lúc bụi đất bay múa, đem mặt đất xé mở một đạo cự đại vết thương ghê rợn.

Hấn âm thầm thán phục: Thật mạnh uy lực! Một khi bị nó đuôi dài quạt nơi này, hấn nhất định sẽ thịt nát xương tan.

Hắn không dám xem thường, lập tức hướng Hắc Bạo Nguyên cung đưa vào vực sôi nguyên lực. Thân cung tại nguyên lực tắm rửa, trở nên u quang óng ánh, tựa như hắc sắc loan nguyệt, cứng cỏi dây cung thì truyền ra từng trận long hồng thanh âm.

Dạ U đem Hắc Bạo Nguyên cung nhắm ngay Đằng Xà vương, một đạo hắc sắc nguyên tiễn rất nhanh ngưng tụ ra, thoáng hiện tại cung, phong mang tất lộ, vô kiên bất tồi. CHỈU...U...U! một tiếng, hắc sắc linh tiễn gào thét, tựa như sét tốc độ lưu tinh, kinh động phong vũ, oai phong thiên địa.

Oanh được một tiếng, hắc sắc nguyên tiễn đánh rơi tại thân thể của Đằng Xà vương, hắc quang bay ra thành phù dung sớm nở tối tàn pháo hoa hình dáng. Đợi hắc quang tàn đi, Dạ U tập trung nhìn vào, phát hiện cường đại nguyên tiễn cư nhiên tại trên thân thể của nó tạc ra bị thương ngoài da, chảy ra vài giọt máu rắn, khiến hắn không khỏi tiếc nuối nơi đây lác đác: Đằng Xà vương phòng ngự quá mạnh mẽ!

Đối với cái này dạng cao thực lực, tốc độ cao cùng phòng thủ cao điều khiển Đằng Xà vương, hắn rốt cuộc muốn như thế nào đối phó? Nội tâm của hắn không thể không âm thầm lo lắng.

Đằng Xà vương giận dữ, không nghĩ tới con kiến hôi này vậy mà lòng thương nó, mặc dù chỉ là bị thương ngoài da đối với nó không bị thương trở ngại, nhưng hắn không thể nghĩ ngờ khiêu chiến chính mình uy nghiêm, muốn biết rõ phương viên mười dặm gần như không thể làm bị thương nó sinh vật.

Nó đuôi dài huy vũ được càng thêm nhiều lần, không đem cái này kiến hôi nên thành bánh thịt thì không bỏ qua. Khắp nơi đều là như sấm oanh nên thanh âm, khắp nơi đều là bụi đất tung bay, khắp nơi đều là tàn cành lá héo úa, tình cảnh một mảnh hỗn độn không chịu nổi.

Dạ U tự nhiên không dám nhận chịu được Đằng Xà vương một tí từ trên trời giáng xuống trí mạng đòn đánh gửi tặng, tốc độ cực hạn nơi này nhanh như gió, chợt trái chợt phải, chợt cao chợt thấp, phiêu hốt vô hình, làm cho người ta đoán bất định.

Đằng Xà vương thấy liên tiếp oanh nên cư nhiên không có hiệu quả, không khỏi nộ khí công tâm. Con kiến hôi này thực lực tuy yếu nó rất nhiều, thế nhưng tốc độ của hắn quá nhanh, liên cùng Nê Thu đồng dạng trơn trượt, khiến nó căn bản nên không được thân thể của hắn.

Nó mở ra miệng rộng, hai khỏa dài nhọn răng nanh hàn quang lập loè, nhào một tiếng, một chút ít đồng lực sắc nọc độc ảm ảm phun ra, hình thành một đồng trút nước mưa phùn, lổm đổm ở giữa không trung tràn ngập bay múa, lóe ra trí mạng lực sắc oánh quang.

Dạ U bị làm cho hồn phi phách tán, lập tức chạy trốn có nhiều xa bỏ chạy rất xa, không dám chút nào dính vào một tia Đằng Xà vương nọc độc. Muốn biết rõ những độc chất này dịch có được rất mạnh tính ăn mòn, lấy thực lực của hắn bây giờ tuyệt đối dính tới hắn phải chết.

May mắn nọc độc mưa phạm vi không tính quá lớn, lấy tốc độ của hắn vừa vặn khó khăn tránh khỏi, khiến hắn không khỏi thở ra một hơi. Mà rơi hạ độc dịch mưa thì trên mặt đất hình thành một vũng tanh hôi khó ngửi lực sắc chỗ lổm đổm đầy nước, óng ánh đặc dính, cư nhiên đem mặt đất bụi đất cùng cành khô lá héo úa đều ăn mòn trở thành hắc sắc cặn, một mảnh nhìn mà ghê mình.

Đằng Xà vương phát hiện độc của nó dịch cư nhiên cũng không tới Dạ U tạo thành tổn thương, giận tím mặt, kinh thiên gào thét một tiếng, truyền thanh ngàn dặm, khiến bốn phía nghi ngại Đằng Xà tất cả đều đã nghe được. Nó muốn triệu hoán tiêu đệ đem Dạ U đoàn đoàn bao vây, phong đi hắn chạy thực mạng đường lui, trở thành cá trong chậu.

Chúng nghe nói nơi này Đằng Xà vương mệnh lệnh, lập tức chen lấn nơi đây bao vây hướng đằng lâm trung tâm vị trí. Dạ U tai thính mất tinh, tự nhiên đã nghe được bày rần lan tràn mà đến vù vù âm thanh.

Phát giác được mục đích của Đằng Xà vương, hắn tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết. Tại đây nguy cấp vạn phần thời điểm, hắn cái khó ló cái khôn, chợt nhớ tới trước kia đi săn kiếp sống, đánh rắn đòi hỏi bảy tấc, không biết đối phó Đằng Xà vương có thể hữu hiệu hay không?

Nhưng mặc kệ như thế nào, dù sao cũng phải thử nhìn một chút! Hắn thi triển ra Quỷ Ảnh Thiểm, phân ra ảo ảnh, chân thân thì tiềm hành trốn ở dày đặc thụ đằng, khiến Đằng Xà vương vô pháp trông thấy. Tuy nó có thể phát giác được khí tức của mình, nhưng vô pháp cảm ứng được chính mình vị trí cụ thể, vừa vặn có thể cho chính mình càng xuất quỷ nhập thần, tùy thời mà động.

Lúc này, Đằng Xà vương đột nhiên phát hiện Dạ U cư nhiên phân ra một cái ảo ảnh lừa gạt nó, chân thân khí tức thì tại một phương hướng khác. Nó không khỏi có chút giừu cợt, cho rằng như vậy liền có thể đã lừa gạt nó sao? Nó hừ lạnh một tiếng, không chút do dự hướng cảm nhận được một phương hướng khác phun ra một ngụm mưa nọc độc.

Dạ U chân thân lập tức trong nháy mắt di động, tránh thoát mưa nọc độc xâm nhập, thừa dịp Đằng Xà vương lần nữa tụ lực dừng lại trong thời gian, kéo Hắc Bạo Nguyên cung. Một đạo kinh thiên động địa hắc sắc nguyên tiễn trong chớp mắt gào thét bay ra, phá toái không khí, khiến cho từng trận kịch liệt gió mạnh, đâm rơi vào nó thất thốn vị trí tồn tại.

Nguyên tiễn bạo tạc, hắc quang vụt sáng, tại Đằng Xà vương bảy tấc vị trí đập ra một vết thương, đỏ thắm huyết tinh rò rỉ mà chảy. Nó kêu đau một tiếng, kịch liệt gầy dựa, thất thốn chính là nó điểm yếu vị trí, Dạ U một kích này thừa dịp bất ngờ, mang đến cho nó to lớn tổn thương, khiến thân thể của nó thoáng cái co quắp mềm nhũn ra, khí lực tạm thời biến mất một nửa.

Dạ U muốn lần nữa bắn ra nguyên tiễn làm sâu sắc Đằng Xà vương thất thốn chỗ tổn thương, đột nhiên phát hiện như thủy triều Đằng Xà đã lao qua,

đưa hân đoàn đoàn bao vây, hung hãn không sợ chết nơi đây nhào cản hướng hân.

Hân không khỏi tiếc nuối nơi đây khê thờ dài một tiếng, chỉ có thể bỏ lỡ cơ hội tốt. Hân cũng không có nghề hướng Đẳng Xà bầy, ngược lại thừa dịp Đẳng Xà vương đau đến mất đi lý trí chỉ kịp, chuyển hướng về phía Long Tiên Thảo vị trí.

Dạ U tốc độ nhanh chóng, mất đi Đẳng Xà vương quấy nhiễu, hân thuận buồm xuôi gió nơi đây đi tới Long Tiên Thảo, cảm thấy mỹ mãn đến nó ngắt xuống, thu nhập vào trong túi trữ vật.

Hiện tại đại công cáo thành, hân tự nhiên không muốn ở chỗ này nhiều hơn đây đưa, muốn lẳng lẳng nơi đây truyền tông ra.

Thế nhưng Đẳng Xà bầy không chút nào cho hân truyền tông cơ hội, tại mất đi Long Tiên Thảo khí tức, Đẳng Xà vương đã triệt để thanh tỉnh lại, phát hiện mình thủ hộ bảo bối cư nhiên bị kiến hôi bỏ vào trong túi, trở nên vô cùng điên cuồng, thoáng cái bay nhào hướng Dạ U vị trí tồn tại.

Đồng đảo Đẳng Xà cộng thêm vô pháp ngang hàng Đẳng Xà vương, hân thoáng cái cảm thấy áp lực sơn đại, xem ra hân không thể không mở một đường máu, trốn ở một cái địa phương an toàn truyền tông. Rốt cuộc bóp nát truyền tông ngọc giản truyền tông cần hai ba nháy mắt thời gian, hân căn bản không dám ở hiểm địa truyền tông, điểm này thời gian đầy đủ chúng đem chính mình thôn phệ hầu như không còn.

Dạ U thu hồi Hắc Bạo Nguyên cung, đổi ra Âm Thương đao hai lưỡi, tránh được Đẳng Xà vương, chuyển hướng về phía Đẳng Xà bầy. Vô Ảnh Trảm của hân vô pháp đối với Đẳng Xà vương tạo thành tổn thương, nhưng có thể so sánh yếu kém loại nhỏ Đẳng Xà tạo thành to lớn tổn thương.

Hân tránh tới đa khổ chiến, một mực rời xa Đẳng Xà vương, khiến chúng nó được càng thêm táo bạo, nhưng đối với Dạ U không thể làm gì. Rốt cuộc Dạ U tốc độ nhanh hơn nó bên trên rất nhiều, hoàn toàn có thể thả nó điều giấy.

Nhưng tiểu đệ của nó lại không có may mắn như vậy, tại Dạ U toàn lực hành động bên trong nước chảy mây trôi Vô Ảnh Trảm, biến thành vô số cổ thi thể lạnh băng, trong nháy mắt thu nhập vào trữ vật đại của hân.

Đẳng Xà nhiều hơn nữa cũng theo không ngừng Dạ U Vô Ảnh Trảm tiêu hao, sau một lúc lâu, bị hân giết ra một cái lỗ hồng, hân thừa cơ từ lỗ hồng chạy ra ngoài, thi triển Quỷ Ảnh Thiểm phân ra ảo ảnh chạy trốn hướng một cái phương hướng, đem tốc độ vận hành đến tận cùng, tiềm hành nhanh chóng mà chạy hướng một phương hướng khác.

Đẳng Xà tự nhiên không có Đẳng Xà vương như vậy cơ trí, nhao nhao bị Dạ U lưu lại ảo ảnh chỗ lừa gạt, khiến hân trốn ra tìm đường sống.

Đẳng Xà vương gào thét không thôi, hướng về tiểu đệ chuyển hướng hân thoát đi phương hướng đã tới không kịp, chỉ có thể thở phì phì nơi đây thôn phệ mấy cái tiểu đệ, phát tiết một phen. Mất đi Long Tiên Thảo, nó liền vô pháp hoàn chỉnh hóa rồng.

Lúc này Dạ U rốt cục thuận lợi truyền tông ra ngoài, mặc dù một được thờ hồng học, nhưng hân vẫn mười phần cao hứng bùng bùng. Rốt cuộc hân thành công từ Đẳng Xà vương trong tay cướp được Long Tiên Thảo, chút thành tích này đủ để cho hân tự ngạo!

Trông coi nguyên thủ trận trung niên nhân phát hiện Dạ U có chút chật vật thân ảnh xuất hiện ở trước mặt, tò mò nói "Dạ U, ngươi hái đến Long Tiên Thảo sao?"

Dạ U nhẹ nhàng gật đầu, tiêu sái rời đi, lưu lại trung niên nhân tròn mắt há hốc mồm sắc mặt. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Tốc độ khảo thí

Dạ U quay trở về Nhiệm vụ sánh, đem lấy được Long Tiên Thảo nộp lên cấp Thường lão tiên sinh. Thường lão tiên sinh một hồi kinh ngạc không khỏi, tò mò nói "Dạ U, ngươi là làm thế nào? Muốn biết rõ Đẳng Xà vương thực lực vượt qua ngươi rất nhiều, ngươi cư nhiên thật sự ngắt lấy đến Long Tiên Thảo!"

Hân ngại ngại nơi đây mỉm cười nói: "Cũng không có gì, chỉ là dùng Hắc Bạo Nguyên cung tại Đẳng Xà vương thất thốn chỗ bắn một mũi tên, đợi đến nó xụi lơ thời điểm thừa cơ cướp đi."

Thường lão tiên sinh bưng tinh đại ngộ, ha ha cười nói: "Đánh rần đích xác đòi hỏi thất thốn, may mắn Hắc Bạo Nguyên của ngươi cậy uy lực cường đại, bằng không thì căn bản vô pháp phá Đẳng Xà vương lần giáp, tại nó thất thốn chỗ tạo thành tổn thương. Ngươi lập công lớn, đợi đến Lăng lão tiên sinh luyện được loại này long đan, sẽ tặng cho ngươi một mai."

Dạ U nghe vậy một hồi mừng rỡ, khiến Thường lão tiên sinh cấp học phần huân chương đưa vào 500 học phần, liền cáo từ rời đi. Đợi hán sau khi rời đi, Thường lão tiên sinh liền gọi người đem Long Tiên Thảo giao cho nguyên đan viện Lăng lão tiên sinh.

Lăng lão tiên sinh vui mừng lộ rõ trên nét mặt, không nghĩ tới hán phân bố ngũ tinh đơn thể nhiệm vụ cư nhiên bị một thiên tài tân sinh hoàn thành, lấy được hán tha thiết ước mơ Long Tiên Thảo.

Muốn biết rõ Đẳng Xà vương thể nhưng là Phàm nguyên cảnh cao cấp thực lực, nhiều năm hấp thu Long Tiên Thảo tinh khí đã sắp hóa rồng, coi như là lão sinh bên trong xếp hàng thứ nhất Phương Vân cũng không nhất định ngang hàng qua được nó. Một cái Phàm nguyên cảnh sơ cấp môn sinh cư nhiên có thể theo hán thủ hộ dưới cướp đi Long Tiên Thảo, có thể thấy thực lực của hán bất phàm.

Hán không khỏi nghĩ muốn gặp tên thiên tài này tân sinh, phái người hướng Dạ U thông báo, khiến hán ngày mai buổi chiều tự mình đi nguyên đan viện nhận lấy hán luyện hảo loại này long đan.

Lúc này mặt trời sắp lặn, Dạ U nghe nói tin tức này, một hồi vui mừng, nguyên khí viện hán đã đi qua, không biết cùng nó nổi danh nguyên đan viện lại ra sao cảnh tượng? Hán không khỏi âm thầm chờ mong.

Một lát sau, màn đêm buông xuống, hán tiếp tục ngồi xếp bằng trên giường tiến hành thường ngày tu luyện, cho đến bình minh.

Ngày hôm sau bên trên hết thư pháp khóa, Dạ U liền tới đến nguyên tiền khóa viện phòng. Những tân sinh lần lượt đến nguyên tiền khóa đại sảnh, chờ đợi Phó viện trưởng Lạc Trần tuyên cáo.

Phó viện trưởng nhìn qua vẻ mặt nghiêm túc tân sinh, mỉm cười tuyên bố nói: "Thật cao hứng lại cùng mọi người gặp mặt, hôm nay tiến hành nguyên tiền khóa lớp thứ hai. Hôm nay muốn thực tiễn nội dung chính là tốc độ khảo thí, tức thì trong thời gian ngắn nhất thông qua dài trăm thước hành lang khô lổ hình thành khô trận."

"Khô trận chia làm sáu cái cấp bậc, theo thứ tự là mộc khô trận, thạch khô trận, thiết khô trận, đồng khô trận, ngân khô trận cùng kim khô trận, độ khó tới càng tăng. Tại trong khô trận, bất luận ngươi dùng cái dạng gì thủ đoạn, chỉ cần có thể thông qua, cho dù ngươi là hợp cách. Không thể thông qua sự thất bại ấy, không cần ta nhiều lời, thì lấy đuổi học xử lý."

"Thông qua sáu loại cấp bậc khô trận thu hoạch phù hợp phân ra bất đồng, các ngươi muốn cẩn thận lựa chọn. Thông qua mộc khô trận đạt được 1000 học phần, thông qua thạch khô trận đạt được 2000 học phần, thông qua thiết khô trận đạt được 3000 học phần, thông qua đồng khô trận đạt được 5000 học phần, thông qua ngân khô trận đạt được 7000 học phần, thông qua kim khô trận thì đạt được 9000 học phần."

"Nếu là tốc độ khảo thí, tự nhiên có vượt mức học phần tăng thêm. Khô trận thông qua thời gian hạn định một chút thời gian uống cạn chun trà, một chung trà không thể thông qua người, coi là thất bại. Một chung trà vừa vận thông qua người, không có vượt mức học phần tăng thêm, nhưng mỗi sớm sáu nháy mắt bên trong thông qua môn sinh, sẽ mỗi vượt mức tăng thêm 500 học phần."

"Trở lên chính là tốc độ khảo thí quy tắc, các ngươi không hề hiểu có thể tiến lên hỏi ta. Hóa Diệp Nguyên Sur, hiện tại ngươi có thể đi mở ra 6 cái khô trận hành lang, khiến đệ tử tham quan một chút!"

Hóa Diệp Nguyên Sur nhẹ gật đầu, bước liên tục nhẹ nhàng, dáng dấp thướt tha, đi đại sảnh đằng sau mở ra khô trận hành lang.

Không hề hiểu môn sinh lập tức tiến lên vây quanh Phó viện trưởng, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận mà đem nghi hoặc cho hay cùng hán, hán đều trấn định tự nhiên nơi đây đâu vào đấy trả lời vấn đề.

Nghe hiểu quy tắc môn sinh thì đi theo Hóa Diệp Nguyên Sur, sớm tham quan 6 cái khô trận hành lang. Chỉ chốc lát sau, 6 cái khô trận hành lang nhao nhao mở ra, lộ ra bên trong nghiêm túc trang nghiêm cảnh tượng.

6 cái hành lang tựa hồ thoạt nhìn đều là giống nhau cảnh tượng, tổng cộng có trăm mét, khô lổ như trường thành đồng dạng cao lớn, số lượng cách mỗi 10 mét tăng lên hai cái, bất đồng duy nhất chính là khô lổ nhan sắc.

Từng tân sinh muốn chính là tại khô lổ trùng điệp bao vây rồi, tại một chút thời gian uống cạn chun trà bên trong vượt tới hành lang nơi cuối cùng, coi như vượt qua kiểm tra.

Cũng không lâu lắm, Phó viện trưởng mang theo còn dư lại môn sinh qua, đến đây cùng Hóa Diệp Nguyên Sur tụ họp. Đợi còn dư lại môn sinh tham quan hết 6 cái khô trận hành lang, liền khiến những tân sinh theo nguyên dạng xếp hàng.

Lạc Trần đạo sư trình trọng nói: "Hiện tại các ngươi cũng tham quan hết 6 cái khôi trận hành lang, có thể bắt đầu tốc độ khảo nghiệm, trước từ đếm ngược độ nhất môn sinh tiến lên khảo thí!"

Những tân sinh nhao nhao mở to hai mắt, phát hiện cái thứ nhất tiến lên môn sinh vậy mà lại là tiểu bản tử Tiền Đồ, không khỏi vụng trộm cười trộm dâng lên bọn họ ngược lại là rất chờ mong, nhìn xem Tiền Đồ này là không phải còn có thể "Tiền đồ vô lượng".

Tiền Đồ đáng chất nghiêm mặt, ai kêu hắn béo nục béo nịch lại nhất gan. Kết quả từ khi hắn hai lần vừa vận hợp cách vận khí nổi danh, những tân sinh "Cùng chung mối thù", tất cả đều yêu cầu hắn đứng ở phía trước nhất.

Phó viện trưởng đối với cái này cái vận khí rất tốt tiểu bản tử cũng có điểm ấn tượng, mỉm cười hỏi: "Tiền Đồ, ngươi muốn lựa chọn cái nào khôi trận hành lang tiến hành tốc độ khảo thí?"

Tiền Đồ tự nhiên không chút do dự nói: "Mộc khôi trận gian phòng a, chỗ đó hắn là đơn giản nhất!" Phó viện trưởng nhẹ gật đầu, liền khiến hắn đi đến mộc khôi trận hành lang phía trước.

Hắn nhìn vào hành lang hai bên đứng im bất động đại lượng mộc khôi, toàn thân màu xám, dài hình người, khép kín con mắt bộ dáng, không khỏi sợ hãi được hai chân luôn run rẩy.

Hắn cắn răng, từ trong túi trữ vật lấy ra kim sắc cây gậy hộ thân, hét lớn một tiếng, vọt vào trong khôi trận mộc.

Trải qua một phen giãy vò, Tiền Đồ vậy mà vừa vận tại một chung trà thông qua mộc khôi trận, bắt quá cả người hắn cho thấy chặt vật không chịu nổi toàn thân là tổn thương, một chút truyền tống ra bỏ tới lập tức hôn mê.

Rất nhiều thiên phú tân sinh vừa nhìn hắn thảm trạng không khỏi cực kỳ hoảng sợ, đối với tốc độ khảo thí tràn ngập lo lắng.

Phó viện trưởng lập tức phân phó Hòa Diệp Nguyên Sư đem Tiền Đồ ôm đi chữa thương, tuy biểu hiện của hắn vô cùng đồng dạng, thể nhưng luồng dũng cảm tiến tới nghị lực khiến hắn đều cảm thấy chấn kinh, không khỏi âm thầm tán thưởng.

Sau đó hắn mỉm cười tuyên bố: "Tiền Đồ tuy đã bị thương nặng, nhưng bởi vì hắn vừa vận tại một chút thời gian uống cạn chun trà thông qua mộc khôi trận, cho nên phán định hắn hợp cách, đạt được 1000 học phần!"

Các vị đệ tử xôn xao, không có nghĩ đến cái này Tiền Đồ vậy mà lại là vừa vận hợp cách, đã lần thứ ba, đây rốt cuộc là cái gì nghịch thiên vận khí a? Lần này tiền đồ vô lượng danh xưng thật sự muốn đi chân thực.

Tiền Đồ, liền đến phiên cái khác thiên phú tân sinh tiến hành tốc độ khảo nghiệm, bọn họ nhao nhao đều lựa chọn đơn giản nhất mộc khôi trận.

Bắt quá cái khác tân sinh liền không nhất định có Tiền Đồ như vậy vận khí cùng kinh người chống đỡ làm năng lực, tuy cũng có mấy cái thực lực cao hơn Tiền Đồ, thể nhưng đỡ không nổi mộc khôi đập nện, đương trường hôn mê rồi, chịu khổ đào thải.

Kế tiếp đến phiên hải long thiên phú tân sinh lên sân khấu, Thiết Thành đầu tàu gương mẫu, cũng lựa chọn mộc khôi trận. Bởi vì Hòa hệ của hắn tương đối khắc chế mộc khôi, kết quả chỉ tốn một nén nhang nhiều thời giờ liền thông qua mộc khôi trận, đạt được 3500 học phần.

Về sau chính là Hoàng Hậu, hắn dứt khoát lựa chọn độ khó tương đối cao thạch khôi trận. Dựa vào như đất điều khiển giáp kinh người phòng ngự cùng chui từ dưới đất lên quyền vô kiên bất tồi công kích, khiến hắn cũng bỏ ra một nén nhang nhiều thời giờ thông qua, đạt được 4500 học phần.

Phía sau hắn thì là Lôi Hinh, một cái cao gầy mỹ lệ tiểu mỹ nữ, làm người khác chú ý. Nàng trầm tư trong chốc lát, vui vẻ lựa chọn thiết khôi trận. Bởi vì thiết khôi là dẫn điện, kết quả bị nàng Lôi phá thuật nhất nhất đánh bại, vô pháp động đậy, lại chỉ bỏ ra thời gian nửa nén hương thông qua, đạt được 7000 học phần, vì trước mắt tối cao phân ra.

Rất nhiều tân sinh thán phục không thôi, Lôi hệ không hổ là bá đạo nhất lãng lệ hệ, gần như có thể không chết không lui, không chỗ nào không thể, khiến bọn họ không khỏi nhao nhao hâm mộ.

Nữa, thiên phú ưu tú Phương Biện ra sân, một bộ vênh vảo tự đắc bộ dáng, hắn không cần nghĩ ngợi lựa chọn đồng khôi trận. Kết quả mười phần chặt vật, cuối cùng bất đắc dĩ dựa vào phụ thân hắn ban tặng hắn nhị phẩm cấp thấp phòng ngự nguyên khí Thanh Đằng giáp cường ép đột phá, vậy mà tại thời gian một chun trà phía trước thông qua, đạt được 5500 học phần, khiến rất nhiều tân sinh khinh bỉ không thôi.

Kỳ thật Phương Biện có thể có kết quả này cho thấy gieo gió gặt bão, thiên phú của hắn tuy ưu tú, nhưng hắn chính là một cái không muốn phát triển ăn chơi thiếu gia, căn bản không có siêng năng tu luyện, dẫn đến thực lực của hắn thường thường.

Mặt khác môn sinh chán nản lui xuống, đến phiên Hạ Thủy Nhu lên sân khấu, tiếng hoan hô lập tức thay nhau nổi lên, hiển nhiên nàng tại tân sinh bên trong nhân khí rất cao.

Nàng bước liên tục nhẹ nhàng, chân thành lên đài, giống như mềm yếu kiều mị thủy liên thanh thuần mỹ lệ. Nàng suy nghĩ một phen, cảm giác kim khôi trần độ khó quá cao, liền lựa chọn khiêu chiến ngân khôi trần.

Nàng học nguyên thuật đa dạng, dựa vào thủy điều khiển thuần, Thủy Kính Thuật, Thủy Xà thuật cùng Thủy Độn Thuật bốn loại nguyên thuật hình thành công thủ nhanh chóng nhất thể uy năng, lại vừa vận chỉ tốn thời gian một nén nhang, đạt được 9500 học phần, khiến rất nhiều tân sinh xôn xao không thôi.

Cuối cùng, đến phiên Dạ U ra sân, khiến rất nhiều tân sinh ánh mắt lập tức trở nên nóng bỏng, không khỏi chờ mong hắc kinh điểm biểu hiện. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Hắc giữa bầy gà

Dạ U từ khi lần trước nguyên thuật khảo thí, hắc tại trong học viện nhân khí đạt đến đỉnh phong.

Hắc tại Phó viện trưởng Lạc Trần điểm danh, ung dung mà đi đến trên đài. Hắc ăn mặc Ti Dạ bào, một thân thanh hắc sắc, đủ cả lông mày tóc ngắn tung bay, trắng nõn khuôn mặt lãnh khốc anh tuấn, mắt như tinh thần u quang óng ánh, lập tức khiến cho ở đây tất cả nữ sinh một hồi si mê, liền ngay cả Hỏa Diệp Nguyên Sur cũng không khỏi âm thầm ngợi khen.

Hắc nhìn qua mọi người ánh mắt mong chờ, trầm ngâm một phen, chọn lọc tự nhiên khó khăn nhất kim khôi trần, chuẩn bị toàn lực ứng phó, nhìn xem chính mình sẽ đạt tới như thế nào thành tích.

Lần này hắc cũng không tính câu thông trong thức hải La Hầu sao tinh tới phóng thích sát khí, một phương diện phóng thích sát khí cần có thời gian, một phương diện khác phóng thích sát khí chỉ có thể cho ra cường đại nhất một kích, La Hầu sao tinh liền hãm vào một đoạn thời gian ngủ say, cũng không thích hợp dùng để xông kim khôi trần.

Vì vậy hắc lấy ra Âm Thương dao hai lưỡi, hít sâu một hơi, Âm Hành Ngoa cùng Ti Dạ bào đồng thời thúc dục, thi triển Quỷ Ảnh Thiểm chạy như bay đến.

Dạ U mất lộ ra tinh quang, cũng không có triệu hồi ra ảo ảnh tới quấy nhiễu kim khôi tầm mắt, trực tiếp không chết không lui vọt tới. Tại Âm Hành Ngoa cùng Ti Dạ bào tốc độ gia trì, còn có Quỷ Ảnh Thiểm nguyên thuật tốc độ, tốc độ của hắc đột phá nhanh như gió.

Hai cái kim khôi vừa mới phát giác được người xâm nhập, một đạo nhanh như điện chớp gây thân ảnh tựa như quỷ ảnh từ bên nó bên cạnh chạy như bay mà qua, qua trong giây lát liền kéo ra một chút đoạn lớn cự ly, hoàn toàn truy kích không hơn.

Hai cái kim khôi không thể làm gì, đành phải trở về tại chỗ. Mười dặm, hai mươi dặm, ba mươi dặm liên tiếp bị hắc dùng đột phá nhanh như gió tốc độ từ khe hở đột phá, đến lúc bốn mươi dặm thời điểm, hắc tại gia tốc bên trong rốt cục thi triển ra Vô Ảnh Trảm, kim khôi hoàn toàn không phải là đối thủ, đơn giản bị hắc cường ép mở ra một đạo lỗ hổng chạy vội ra ngoài.

Dạ U một mực bảo trì nhanh như gió trở lên trạng thái, tuy đằng sau kim khôi số lượng càng ngày càng nhiều, nhưng chung quy sẽ bị hắc tìm đến bạc nhược bộ phận. Hắc thể như chẻ tre, phía trước chặn đường kim khôi tựa như đậu hũ đồng dạng, khiến hắc thuận buồm xuôi gió trực bức nơi này chín mươi dặm vị trí.

P phía trước kim khôi số lượng đạt đến 20, hai hàng phòng ngự gần như gió thổi không lọt, nhưng vẫn nhiên không ảnh hưởng hắc bảo trì nhanh như gió trở lên. Hắc rất nhanh hoán đổi công kích nguyên khí, đem Âm Thương dao hai lưỡi hoán đổi thành Hắc Bạo Nguyên cung, đại lượng đưa vào nguyên lực.

Dạ U hét lớn một tiếng, đem dây cung kéo trở thành trắng rằm, một đạo hắc sắc nguyên tiễn lập tức ngưng tụ, như là cổ sao chổi đi ra ngoài, khiến cho xung quanh gió mạnh bay múa, khí thể hùng vĩ nơi đây phóng tới những cái này kim khôi.

Ầm ầm nổ mạnh, hắc sắc nguyên tiễn như phù dung sớm nở tối tàn pháo hoa muốn nổ tung lên, hắc quang gào thét, khiến cho không gian kịch liệt chấn động, đem chính giữa kim khôi trực tiếp nổ bay, thất linh bát lạc té trên mặt đất, xuất hiện một cái ít lỗ hổng.

CHÍU...U...U! một tiếng, Dạ U thân ảnh thừa cơ chui qua lỗ hổng, đến điểm cuối, truyền tống ra ngoài. Các vị tân sinh chỉ cảm thấy tâm thần một chút

hoảng hốt, trong nháy mắt mà qua, thân ảnh của hắn liền xuất hiện ở kim khôi trận hành lang cổng môn.

Bọn họ nhao nhao kinh ngạc, rất là khó hiểu: Dạ U không phải mới đi vào không lâu sau sao? Như thế nào thoáng cái thân ảnh của hắn liền xuất hiện ở cổng môn.

Phó viện trưởng cũng cảm giác kinh dị không thôi, sốt ruột nhìn một chút thời gian, lập tức trợn mắt há hốc mồm đến cơ hồ nói không ra lời, có chút cà lăm mà nói: "Sao —— làm sao có thể?"

Các vị tân sinh nhao nhao lo lắng, liền ngay cả Hỏa Điện Nguyên Sư cũng lòng nóng như lửa đốt, Phó viện trưởng lúc này mới khó có thể tin nơi đây tuyên bố: "Dạ U thông qua kim khôi trận chỗ tốn thời gian vì 5 nháy mắt, chưa đủ 6 nháy mắt!"

Ngoại trừ người trong cuộc Dạ U cùng Phó viện trưởng, tất cả những người khác nghe được đột nhiên xuất hiện tin tức, như lời đình oanh đình, nhao nhao ngây người ở chỗ cũ một hồi lâu.

Xong qua kim khôi trận cây hoa thời gian vậy mà chưa đủ 6 nháy mắt, điều này sao có thể? Tin tức này phá vỡ bọn họ thường thức!

Muốn biết rõ kim khôi trận thế nhưng là khó khăn nhất trăm mét khôi trận, trên đường có thật nhiều thực lực cường đại, tốc độ như gió kim khôi chặn đường, mà Dạ U chỉ tốn 5 nháy mắt thời gian, há không phải nói những cái này kim khôi đối với hắn mà nói gần như thùng rỗng kêu to, khiến hắn một đường sống nơi đây xông đi qua.

Hiện tại bọn họ nhìn về phía Dạ U ánh mắt lại là nhìn về phía quái vật, nhao nhao hoài nghi gia hỏa này thật sự chỉ là thiên tài cấp bậc sao? Hạ Thủy Nhu cho thấy thiên tài, cũng không thấy năng biểu hiện cùng Dạ U đồng dạng yếu dị.

Nhưng hết lần này tới lần khác bọn họ đều tận mắt thấy hắn khảo thí ra thiên tài thiên phú, tự nhiên sâu chấp nhận. Nếu hắn cố ý che dấu thiên phú, bọn họ đánh chết cũng không tin, hoặc là nói căn bản không dám đi tin tưởng.

Hiện tại bọn họ chỉ có thể cho rằng Dạ U kỳ ngộ so với Hạ Thủy Nhu càng tốt được quá nhiều, thế cho nên hắn biểu hiện ra khiến bọn họ khó có thể tin phi phạm thực lực.

Dạ U có chút chột dạ, chính mình thân là hắc ám thần tử, toàn lực ứng phó dưới là không phải quá mức khoa trương? Bất quá nếu như thiên phú thần tử người lác đác không có mấy, có thể trực tiếp nhận ra người hắn là tương đối ít. Minh tại cảm giác nguyên thạch khảo thí bên trong áp lực thiên phú, những người này hắn là nhìn không ra chính mình chân chính thiên phú a.

Một hồi lặng ngắt như tờ, các vị tân sinh rốt cục đánh thức, bộc phát ra như tiếng sấm đồng dạng tiếng hoan hô, đối với Dạ U đại lực nơi đây tán dương cùng nóng bỏng nơi đây sùng bái.

Hạ Thủy Nhu lộ ra một tia ngọt ngào mỉm cười, tuy không biết vì cái gì không có bối cảnh gì Dạ U biểu hiện như vậy nghịch thiên, nhưng chứng kiến chính mình hâm mộ người biểu hiện vượt ưu tú, trong nội tâm nàng luyện tâm như hồ nước càng thêm nồng đậm.

Tuy Dạ U trước mắt không có tiếp nhận năng, bảo trì như gần như xa cự ly, nhưng trong nội tâm nàng tin tưởng chân thành chỗ đến mức kiên định, một ngày nào đó Dạ U là vui vẻ trở thành nàng người yêu.

Lôi Hinh nhìn hạc giữa bầy gà Dạ U, chỉ có thể âm thầm rất là hâm mộ. Dạ U thật sự quá ưu tú, ưu tú được gia tộc của nàng căn bản treo cao không nổi, chính mình lại làm sao có thể lọt vào hắn pháp nhãn?

Phó viện trưởng một hồi vui mừng, lần trước nguyên thuật khảo thí Dạ U đã khiến hắn giật mình, không nghĩ tới lần này tốc độ khảo thí lại cho hắn một cái to lớn kinh hi.

Không nghĩ tới với tư cách là tân sinh Dạ U đã vậy còn quá nổi tiếng, có lẽ hắn có thể tại một tháng sau học viện thi đấu bên trong đoạt giải nhất, thậm chí tại U Châu đông đảo học viện thi đấu bên trong đại phóng dị sắc! Hắn không khỏi âm thầm chờ mong.

Hỏa Điện đạo sư thì rất là mừng rỡ, cảm thấy một hồi kiêu ngạo. Nhìn về phía Dạ U mục quang dị sắc lần lần dần dần, có như vậy một vị nghịch thiên môn sinh, địa vị của nàng nhất định nước lên thì thuyền lên.

Trong nội tâm nàng âm thầm suy nghĩ, lộ ra một tia ý vị thâm trường mỉm cười: Chính mình có muốn hay không lên lút cấp Dạ U một ít ban thưởng rồi thuận tiện tìm một chút hắn cường đại như thế bí mật. . .

Mà Phương Biện thì một hồi khó chịu, bất mãn hừ lạnh một tiếng. Dạ U biểu hiện càng ưu tú, hắn càng khó chịu!

Lúc này, tốc độ khảo thí chính thức chấm dứt, Phó viện trưởng từ trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại, lập tức tuyên bố Dạ U lấy được 14000 học phần, vì toàn trường tối cao phân ra, khiến rất nhiều tân sinh không khỏi núi cao ngưỡng dừng lại.

Tại Phó viện trưởng tuyên bố sau đó tan học, Dạ U lập tức bị một đám tân sinh bao vây lại, bày mồm tám lưỡi mà thảo luận hỏi hắn cường đại như thế nguyên nhân.

Hắn cười khổ ứng phó vài câu, liên tục không ngừng nơi đây xuyên qua đám người, chạy trốn chết, khiến bọn họ tiếc nuối không thôi..

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Nguyên thực nguyên đan

Thời điểm buổi trưa, Dạ U trải qua một phen dài bốn ba, hần rốt cục đến nguyên đan viện. Nơi này nguyên khí nồng đậm, nguyên mộc thành đàn, cảnh lá tựa như ngọc thạch điêu khắc mà thành.

Nguyên đan viện diện tích so với nguyên khí viện khổng lồ không ít, toàn bộ viện căn bản giữ không được nồng đậm đan hương, như vân vụ tràn ngập ra, làm cho người ta vui vẻ thoải mái.

Nguyên đan viện ngoại trừ phòng luyện đan ra, còn có nguyên thực vườn, đây là diện tích của nó so với nguyên khí viện lớn hơn rất nhiều nguyên nhân. Nguyên thực trong viên gieo đủ loại dùng để luyện đến nguyên đan nguyên thực, rất nhiều tân sinh tiếp nhận nhất tinh nhiệm vụ chính là hỗ trợ trông coi cùng bồi dưỡng nguyên thực.

Tuy học phần ban thường thấp nhất, thế nhưng một khi tại nguyên thực trong viên biểu hiện được, có lẽ sẽ đạt được bên trong nguyên đan sư ưu ái, tặng cùng nguyên đan, thậm chí có phương diện này thiên phú còn có thể thu làm đệ tử, một bước lên trời, có hi vọng trở thành vạn chúng chú mục nguyên đan sư.

Dạ U đầu tiên đi tới nguyên đan viện đại sảnh, từng trận đan hương xông vào mũi rồi, khiến hần một hồi sáng khoái tinh thần, cảm giác tu vi nổi lên một tia ba động. Hần không khỏi âm thầm tán phục, nếu có thể ở loại này đan hương tràn đầy trong hoàn cảnh tu luyện, tu vi nhất định nhanh chóng càng ngày càng tăng.

Bất quá đại sảnh nguyên khí viện hoàn cảnh cùng nguyên đan viện so với liền thua chị kém em, khi đó hần cảm nhận được chính là buồn đất mùi tanh cùng tài liệu gay mũi mùi vị, không khí tương đối đục ngầu.

Nguyên đan viện học đồ ăn mặc cùng nguyên khí viện từ khí áo bào xám bất đồng, tất cả đều đang mặc lục bào, làm cho người ta sinh cơ dạt dào cảm giác. Trong đại sảnh có một người mặc áo bào xanh trung niên nhân tại chỉ huy bọn họ làm việc, ngực có khác nhất văn nguyên đan là huân chương, hiển nhiên là nơi này lãnh hội.

Dạ U ung dung mà đi đến, lễ phép nói "Ta là Dạ U, hoàn thành Lăng lão tiên sinh tuyên bố ngũ tinh nhiệm vụ, hôm nay là tuân theo hần dặn dò đến bên này nhận lấy loại này long đan, người có thể dẫn ta đi gặp hần sao?"

Trung niên nhân nhân tinh sáng lên, hần đối với Dạ U danh thiên tài đã sớm như sấm bên tai, bởi vậy hiển lộ mùi phấn cung kính. Hần kích động nói: "Người chính là tân sinh đệ nhất thiên tài đệ tử Dạ U a, ta đối với người ngưỡng mộ đã lâu. Lăng lão tiên sinh đang tại hậu viện luyện đan, ta có thể dẫn dắt người tiến đến!"

Dạ U gật đầu cảm ơn, trung niên nhân liền đi ở phía trước dẫn dắt. Đi ngang qua một loạt tương đối hôn ám phòng luyện đan, tựa như thành một thôn đồng dạng, tiến nhập như lan thơm lưng nguyên thực vườn, tâm mắt thoáng cái sáng ngời thấu triệt dâng lên.

Nguyên thực vườn rất lớn, chia làm vài khối ruộng đồng, tồn tại nhìn nhất tinh nhiệm vụ tân sinh cùng một ít học đồ trông coi. Theo đuổi quả thực tương đối mệt nhọc, hần thỉnh thoảng quan sát nguyên thực sinh trưởng tình huống, đào đất, bón phân, tưới nước, ánh sáng điều kiện. . ., thiếu một thứ cũng không được.

Chẳng qua nếu như gặp được cùng mình cùng hệ nguyên thực, có thể mỗi ngày đứng giờ dùng nguyên lực thoải mái chúng, gia tốc chúng khỏe mạnh phát triển. Một khi bồi dưỡng thật tốt, là có thể đạt được vượt mức ban thường.

Tại tới trước trong quá trình, nguyên khí gần như nồng đậm được ngưng tụ thành chất lỏng, nguyên thực thành rừng, nhiều màu nhiều sắc, khiến Dạ U nhìn chung quanh, âm thầm lấy làm kỳ.

Có một cây nguyên thảo toàn thân màu xanh biếc, tựa như phi thủy trong sáng tinh lặng, lục hà tràn ngập. Lá cây hiện lên là kim hình dáng, chính giữa mở ra một đóa xanh biếc đóa hoa, hương thơm tràn ra bốn phía, đúng như cái đĩa rượu ngon chén ngọc.

Dạ U tuy chưa thấy qua rất nhiều nguyên thảo, nhưng gốc này nguyên thảo bộ dáng cùng Hóa Diệp đạo sư giới thiệu Bích Linh thảo mùi phân giống nhau, là luyện đến nhất phẩm trung đẳng Thanh Linh đan tài liệu, bản thân thì có gia tăng sinh cơ công hiệu.

Có một cây nguyên cây hoa thì toàn thân đỏ choét, tựa như hồng mã não óng ánh hiện rõ, tản ra đậm đặc Liệt Hỏa quang, có chút ẩm áp khí tức trút xuống mà mở ra. Nó là cây hiện lên hình hình dáng, chỉ có lác đác mấy lá, nhưng đỉnh lại mở ra một đóa to lớn đóa hoa, giống như thiêu đốt ngọn lửa dâng lên muốn ra, ánh lửa tràn ra bốn phía.

Vừa nhìn gốc này nguyên cây hoa tương đối khí thể bằng bạc, liền biết nó tương đối khó lường, chính là Nộ Viêm hoa. Nó là luyện đến nhất phẩm cao đẳng hỏa nguyên đan tài liệu nhất, bản thân có thể tăng cường hỏa nguyên tu nguyên thuật lực bộc phát.

Còn có một cây toàn thân đen kịt nguyên mộc sinh trưởng tại đen kịt trong nước hồ, xung quanh âm u, hình thái thoát nhìn tầm thường trúc phòng không sai biệt lắm, nhưng toàn thân lại tựa như mực như ngọc trong sáng tĩnh lặng, u quang lập loè, thon dài mảnh gọt, nhưng cứng cỏi vô cùng, căn bản không phải đồng dạng nguyên thuật có thể phá hủy, chính là tương đối hi hữu U Thủy Trúc.

U Thủy Trúc cây gậy trúc có thể dùng tới chế tác nguyên khí, bất quá trân quý hơn chính là U Thủy Trúc trúc đoạn bên trong U Thủy Lộ, chẳng những có thể lấy loại trừ bách bệnh, hơn nữa còn có kéo dài tuổi thọ công hiệu, là luyện đến nhất phẩm cao đẳng Duyên Thọ đan trọng yếu tài liệu, Phàm nguyên cảnh nguyên tu ăn vào về sau có thể diễn thọ kéo dài mười năm.

Còn có cái khác đủ loại màu sắc hình dạng công hiệu không đồng nhất nguyên thực, thấy Dạ U không kịp nhìn, tựa như lâm vào ngũ thái ban lan thế giới. Trãi qua một phen bảy quẹo tám rẽ, bọn họ rốt cục đến nguyên thực vườn phần cuối.

Nơi này trồng nguyên thực so với phía trước nguyên thực khí thể càng thêm to lớn tráng lệ, sương mù tràn ngập, tựa như tiên cảnh đồng dạng, khiến Dạ U âm thầm chấn kinh.

Trung niên nhân nghiêm túc nơi đây nhìn về phía trước, quay đầu lại đối với Dạ U khuyên bảo nói: "Được rồi, đến! Phía trước nguyên thực đều là do Lãng lão tiên sinh tự tay trồng, vô cùng quý hiếm, người không thể đơn giản hủy hoại. Xuyên qua cái này mảnh nguyên thực ruộng đồng, chính là hắc chỗ ở, người cần cẩn thận từng li từng tí nơi đây ứng phó."

Dạ U nhẹ gật đầu biểu thị hiểu ý, trung niên nhân còn có việc, liền cáo từ rời đi. Hắn nhìn qua những cái này càng thêm quý hiếm nguyên thực, không khỏi rung động không thôi, rất là tán thưởng.

Một cây tử sắc đẳng thảo toàn thân trong suốt như ngọc, tựa như như bảo thạch tản ra chói mắt mê người sáng rọi, hình như cầu long, tử hà tràn ngập, là cây hiện lên tích thủy hình dáng, đứng như lung lay sắp đổ nước mất, bên trong mơ hồ có lõi ti rền vang.

Đây là Tử Lệ Đăng, nghe nói là do Lôi long nước mất đổ vào mà thành, đối với Lôi hệ nguyên tu rất có ích lợi, có thể sâu sắc tăng cường lôi điện lực bộc phát. Ngoài ra, nó còn có thể phạt mao tẩy tủy, loại trừ tạp chất, khiến nguyên tu tu luyện con đường càng thêm trôi chảy.

Một đóa hồng nhạt Liên Hoa như chậu rửa mặt lớn nhỏ, cánh hoa mềm mại như anh nhĩ da thịt, tản ra mê người mùi thơm ngát. Cánh hoa xung quanh bị thanh lục sắc lá cây to bè bao quanh, tựa như cái nôi. Cảnh thì là hắc mặc sắc, cứng cỏi dày đặc, đứng như như ngọc trụ. Liên Hoa xung quanh thì tràn ngập hồng nhạt vân vụ, bông bành như tiên.

Cái này đóa Liên Hoa tên là Phi Vân Liên, nghe nói là Phi Vân Ly nước miếng đổ vào mà thành, có mỹ dung dưỡng nhan công hiệu, hết sức được dân nghiệp dư nữ tính hoan nghênh, là Dưỡng Nhan đan thiết yếu tài liệu nhất. Hơn nữa đối với đặc thù Vụ hệ đứng đầu đã tu luyện nói, Phi Vân Liên có thể tăng trưởng tu vi của bọn hắn.

Một khóa toàn thân tuyết trắng ngọc thụ như mười trượng rất cao, tựa như băng tinh ngọc thạch đồng dạng, tán phát từng trận khiếp người hàn khí. Mà lá cây vậy mà cùng tuyết trắng không sai biệt lắm, hiện ra năm cạnh hình dáng hoặc là sáu cạnh hình dáng, phẳng phát nhẹ nhàng đựng một cái sẽ hòa tan.

Nhưng kỳ thật sinh mệnh lực của nó vô cùng ương ngạnh, tại dị thường giá lạnh trong hoàn cảnh vẫn ngạo nghễ đứng thẳng. Bất quá nó vô cùng sợ nóng, một khi chịu quá cao nhiệt độ, sẽ khô kiệt mà chết.

Cái này là tới từ ở Bắc tuyết chi địa Tuyết Ngọc Thụ, mặc dù tại Bắc tuyết chi địa tùy ý có thể thấy, nhưng ở Trung nguyên chi địa không dễ nuôi sống, vẫn phi thường hi hữu. Bản thân như trừ bỏ nóng giải độc công hiệu, là Hàn Tuyết đan tài liệu nhất, đối với Băng Hệ cùng đặc thù Tuyết hệ đứng đầu tu hành tăng trưởng tu vi công hiệu.

Một khóa nhân sâm nửa lộ ra, hiện ra màu vàng kim, hào quang vạn trượng, tựa như Kỳ Lân, tản ra nồng đậm hương thơm, đây là dị thường quý hiếm Kỳ Lân Tham. Nó quả đào xanh lục được tựa như phi thủy, óng ánh ướt át, hiện ra quả đào hình dáng.

Kỳ Lân Tham chẳng những có thể lấy sâu sắc tăng cường đứng đầu tu tu vi, hơn nữa có thể cho người tinh thần tươi sáng, gia tăng ngộ tính, tốc độ tu luyện trở nên bội tăng.

Còn có cái khác các loại hình thái ưu mỹ công hiệu bất đồng nguyên thực, khiến Dạ U thấy kinh hãi ao ước không thôi. Nếu như hắn có thể có được những cái này nguyên thực, đoán chừng tu luyện sẽ tiến triển cực nhanh.

Cũng không lâu lắm, hắn thông qua nguyên thực ruộng đồng, rốt cục nhìn thấy một tòa mộc mạc nhà gỗ tiểu viện. Trong tiểu viện đứng một vị tinh thần nhấp nháy râu dài tóc đen lão giả, chính là Lãng lão tiên sinh. Bất quá khuôn mặt của lão vậy mà liền một tí nếp nhăn cũng không có, có thể thấy hắn được bảo dưỡng đến cỡ nào được.

Hắn đang mặc thanh lục sắc trường bào, ngực cài vào nhị văn nguyên đan là huân chương, hiển nhiên là nhị phẩm nguyên đan sư. Mà trước mặt của hắn đứng thẳng một tôn to lớn từ thanh sắc đan lô, như hai cái cửa, phía dưới thiêu đốt linh hỏa dĩ nhiên là tử sắc, hiện ra xà hình dáng, hiển nhiên là tương đối quý hiếm Tử Xà Viêm.

Mà bản thân hắn đang tại nhắm mắt dưỡng thần, hiển nhiên đan dược vẫn còn ở cô đọng. Dạ U không dám đến quấy rầy, chỉ có thể đứng ở sân nhỏ bên ngoài chờ đợi.

Một lát sau, trong lò đan truyền đến ùng ục nhẹ vang lên, Lãng lão tiên sinh lập tức mở mắt, tinh quang lóe lên, hét lớn một tiếng, lật ra đan lò. Một hồi thấm vào tim gan nồng đậm hương thơm tựa như thủy triều phun mạnh ra ngoài, dẫn phát Phong lôi từng trận, vân vụ bay lên, thậm chí có long hư ảnh tại bay múa, hào quang tràn ngập, thanh thế to lớn.

Chỉ chốc lát sau, hết thầy quy về bình tĩnh, vài khóa tử thanh sắc đan dược bỗng bành lên, mơ hồ như long hồng thanh âm rền vang. Lãng lão tiên sinh đem cái này mấy viên đan dược thu hồi, để vào bạch sắc trong bình ngọc.

Sau đó hắn chuyển hướng đứng ở ngoài cửa Dạ U, nhiều hứng thú mà hỏi: "Người chính là gần nhất thanh danh lên cao tân sinh đệ nhất Dạ U?"

Dạ U gật đầu xưng phải, Lãng lão tiên sinh liền từ trong bình ngọc đồ ra một khóa loại này long đan giao cho hắn, hảo tâm nói: "Đây là loại này long đan, tuân theo ước định, ta cho người một khóa. Một khi ăn vào nó, lực lượng của người nhất định tăng nhiều. Bất quá muốn đạt được lực lượng, muốn trả giá một ít giá lớn, ăn vào loại này long đan hội chịu đựng một phen thường nhân khó có thể chịu được thống khổ. Nếu như ý chí của người lực không đủ kiên cường, không có tiếp nhận được mà hôn mê, sẽ vô pháp đạt được lực lượng. Được rồi, người có thể đi, tự giải quyết cho tốt!"

"Vâng, Lãng lão tiên sinh!" Dạ U cảm ơn cáo biệt, liền quay trở về đường cũ. Lãng lão tiên sinh nhìn bóng lưng hắn rời đi, thôn thức nói: "Hi vọng đứa nhỏ này có thể chịu đựng được ăn vào loại này long đan phản phê, đạt được lực lượng!"

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Đan lực dạ sắc

Dạ U quay trở về chỗ ở của mình, lập tức chặt chẽ nơi đây đóng lại cửa, chuẩn bị phục dụng loại này long đan. Lãng lão tiên sinh khuyên bảo rõ ràng trong lòng, hắn không dám xem thường, ngồi xếp bằng trên giường, từ trữ vật đại lấy ra trân châu lớn nhỏ tử thanh sắc loại này long đan.

Loại này long đan tại hôn ám trong phòng huỳnh quang lập lòe, tựa như nho nhỏ sao tinh. Một hồi nồng đậm đan hương xông vào mũi, khiến hắn cảm giác một hồi sáng khoái tinh thần, toàn thân nguyên lực tựa hồ cũng muốn sôi trào lên.

Dạ U hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, liền không chút do dự đem loại này long đan ném vào trong miệng. Loại này long đan nhập khẩu tức thì tan ra, hóa thành một hồi nóng bỏng đan lưu, tựa như thiêu đốt nham tương đồng dạng khuynh tả tại trong cơ thể của hắn, thoáng cái khiến hắn nhiệt độ cơ thể nhanh chóng lên cao, toàn thân hóa thành lò luyện.

Hắn lập tức cảm nhận được một loại như lửa đốt tâm đầu đón cảm giác, nguyên lực hỗn loạn, giới tất không được đan lưu nhiệt tình. Toàn thân mồ hôi nóng lã lã, tựa như trút nước mưa to cuồng lưu hạ xuống, từng đợt nhiệt khí phun ra mà lên. Hắn đau đến nhe răng trợn mắt, lại một tiếng cũng không hừ, có thể thấy ý chí của hắn lực đến cỡ nào kiên cường.

Đương nhiên, hắn sẽ không tùy ý đan lưu tại trong cơ thể của hắn bất chấp mọi thứ lướt, thần thức nhập vào cơ thể, ý đồ cưỡng ép đem hỗn loạn nguyên lực trấn an hạ xuống, khiến nó với tư cách là vật dẫn vận chuyển đan lưu nơi này nơi đó đan điền.

Bởi vì hắn là hắc ám thần tử, trong thân thể Hắc Ám nguyên lực rất nhanh liền bình tĩnh trở lại, vui lòng phục tùng. Bất quá loại này long đan đan lưu cùng hắn tương đối lạ lẫm, ôm lấy địch ý, căn bản không nghe lời, như cuộn trào mãnh liệt thủy triều lần lượt tập kích vào hắn lực phủ ngũ tạng, khiến hắn đau đớn được chết đi sống lại, giận sôi lên.

Dạ U cảm giác ý thức mơ hồ, toàn thân xụi lơ, ngã xuống giường, cuộn tròn thành gai nhím nướng chín. Hắn trắng nõn khuôn mặt tuần tú tại dưới nhiệt độ trở nên đỏ bừng vô cùng, kinh mạch toàn thân sôi trào, tựa hồ muốn bạo liệt.

Tại loại này sống không bằng chết đầy dọa, hắn nhưng bảo trì về thanh tĩnh thần trí, một phương diện dùng đại bộ phận nguyên lực bảo hộ thân thể các nơi, phòng ngừa đan lưu bạo tạc; một phương diện khác thì hao hết toàn lực nơi đây cùng loại này long đan đan lưu giao lưu, dùng một phần nhỏ nguyên lực tới bao dung nó.

Đáng tiếc, đan lưu cương quyết bướng bỉnh, lần lượt cự tuyệt yêu cầu của hắn, tựa như thoát cương dã ngựa tại trong cơ thể của hắn mạnh mẽ đâm tới, khiến hắn cảm giác được trong cơ thể một hồi nguy cơ trùng trùng, kinh mạch tùy thời là bạo tạc.

Dạ U thấy mềm không được, rốt cục phần nộ công tâm, chuẩn bị mạnh bạo. Hắn một tia thần trí chậm rãi câu thông trong thức hải La Hầu sao tinh, trải qua một ít thời gian, rốt cục khiến nó biết được ý nghĩa, lập tức trở nên u quang óng ánh, như biển rít gào sát khí lập tức nhanh như điện chớp chạy về phía trong cơ thể của hắn, trấn áp những cái này phản loạn đan lưu.

Sát khí tràn ngập, tựa như thái sơn áp đỉnh đồng dạng, cấp những cái này đan lưu mang đến to lớn lực áp bách. Chúng cảm thấy mãnh liệt biến sắc, nom nớp lo sợ, rốt cục trung thực hạ xuống, bất đắc dĩ nơi đây bị hấn nguyên lực nhất nhất cuốn vào, vận chuyển nơi này nơi đan điền, bị đan điền của hấn dần dần hấp thu.

Dạ U đầu óc vui mừng, thở ra một hơi. Vốn cho rằng câu thông loại này long đan đan lưu liền có thể khiến cho nó thần phục, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là muốn mượn dùng La Hầu sao tinh sát khí tới trấn áp nó, mới khiến cho đan điền của hấn thuận lợi hấp thu đan lưu.

Hấn nhiệt độ cơ thể nhanh chóng chậm lại, khôi phục bình thường, hỏa diễm bạo tạc đau nhức kịch liệt cảm giác cũng tiêu tan ẩn không thấy. Bất quá toàn thân của hấn bị mồ hôi nóng thấm ướt, một ít nước bùn tạp chất bài xuất bên ngoài cơ thể, trở nên dính hồ, dính vào trên hắc bào, dường như khó chịu được.

Trải qua một đoạn đáng kể thời gian, đan điền của hấn cảm nhận được một hồi chắc búng cảm giác thỏa mãn, hiển nhiên là đan lưu toàn bộ bị hấp thu. Một lát sau, đan điền đã tuôn ra một mảnh ấm áp nhiệt lưu, lan tràn nơi này toàn thân của hấn kinh mạch, hấn lập tức cảm giác được nguyên lực sục sôi, lực lượng lớn tăng.

Dạ U mở hai mắt ra, như hắc sao tinh thâm thúy, tinh quang tràn ra bốn phía, lập tức nhảy xuống giường. Hấn liên tục không ngừng nơi đây huy vũ trên quyền phong, quyền ảnh từng trận, mạnh mẽ hữu lực, dùng lực vạn quân, thế như chẻ tre, âm như sói tru.

Hấn đối với chính mình đạt được lực lượng cảm giác được phi thường hài lòng, sau đó hấn lấy ra Ám Thương dao hai lưỡi, thi triển trên Vô Ảnh Trảm.

Bởi vì lực lượng tăng phúc, hấn vốn nhanh như gió Vô Ảnh Trảm cũng không lại chỉ là vô ảnh vô hình, phiêu dật tự nhiên, ngược lại có chứa một chút vượt qua lăng lệ bá đạo khí thế.

Dạ U nhàn tình sáng lên, hấn nhớ rõ đại thành Vô Ảnh Trảm chính là tốc độ như sét, nhận khí có thể bên ngoài phát ra nơi này năm trượng cự ly. Hiện tại lực lượng của hấn lấy được tăng phúc, chỉ cần kiên trì bền bỉ nơi đây tu luyện, liền có cơ hội khiến Vô Ảnh Trảm đại thành, thực lực của hấn nhất định tăng nhiều.

Nghĩ xong hấn ánh mắt lộ ra một tia hưng phấn, bất quá trên người một hồi khó chịu ứng động rập rờn cảm giác lại làm cho hấn nhất thời tỉnh táo lại, lúc này mới phát hiện hắc bào bên trong thân thể dính đầy rất nhiều đặc dính tạp chất.

Lại quay đầu lại nhìn một chút giường chiếu, phát hiện giường chiếu đã bị hấn vết mồ hôi cấp thấm ướt, tách ra giải phóng một khối to hắc ấn phòng. Dạ U không khỏi cười khò, không thể không đem giường bị đơn thu vào trữ vật đại, đi ra khỏi ngoài cửa, chuẩn bị đi tân sinh viện sơn phong dưới thác nước bên hồ nhỏ thanh tẩy thân thể cùng y bị.

Khi tới nửa đêm, trăng sáng sao thưa, phong khinh vân đạm, mọi âm thanh đều tịch, chỉ có thác nước oanh âm thanh kêu không dứt, giống như kinh lôi từng trận. Bất quá khu dừng chân cách thác nước khá xa, bởi vậy giấc ngủ sẽ không chịu quấy rầy.

Nguyệt quang như sương, kéo dài Dạ U cô độc bóng dáng, hấn tựa như quý ảnh phiêu hốt bất định, cực nhanh mà đi, trên người tạp chất khiến thân thể của hấn cảm giác mười phần chấp chới, không thể chờ đợi được muốn chui vào trong nước thanh tẩy.

Một lát sau, rốt cục nghe thấy thác nước to lớn tiếng nổ vang, hấn ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện một mảnh từ trên trời giáng xuống ngân luyện tại sáng tỏ dưới ánh trăng trong suốt như như ngọc, tựa như cửu thiên ngân sông giống nhau cường tráng xem mỹ lệ.

Hấn trông mai giải khát gia tốc chạy băng băng, đột phá nhanh như gió, như sao băng đồng dạng va chạm mà qua, phát ra từng trận âm bạo âm thanh. Đột nhiên ngẩng thấy tại nguyệt quang rủ xuống thương dưới ngân quang tràn ra bốn phía trong như gương mặt hồ, hấn không chút do dự nhảy vào trong, tựa như một khóa cự thạch rơi xuống trong hồ, nhào một tiếng, bọt nước rục rờ tách ra, bọt nước như mưa rơi, kích thích từng trận rung động.

Dạ U một hồi sáng khoái tinh thần, cội toàn thân xiêm y, tùy ý cho phiêu phù ở trên mặt nước, mong muốn thanh tẩy lên. Bỗng nhiên bên cạnh hấn truyền đến thiếu nữ thanh lệ mảnh mai một tiếng thét chói tai, lúc này hấn mới phát giác nguyên lai hấn cách đó không xa thậm chí có thiếu nữ đang tắm.

Thiếu nữ eo nhỏ nhắn nhu thân nửa lộ ra mặt nước, hai cái như ngọc ngó sen cánh tay sợ tới mức chặt chẽ nơi đây ôm lấy ngực, mơ hồ có thể chứng kiến trẻ trung như tuyết như ngọc mềm mại, mảnh khảnh hai cái cây cỏ mềm mại có chút lạnh run.

Tóc đen tựa như như thác nước phiêu tán tại trên mặt nước, bởi vì trải qua hồ nước tẩy lễ, trở nên càng thêm đen nhánh tỏa sáng, tựa như mặc ngọc tại dưới ánh trăng bóng loáng tràn ra bốn phía. Khuôn mặt diễm lệ như hoa, cái mũi đẹp đẽ tinh xảo môi anh đào, thật dài lông mi tựa như cánh bướm chớp, màu đen như bảo thạch sâu sắc đôi mắt lộ ra một tia sợ hãi bất an.

Dạ U quay đầu tùy ý vừa nhìn, thiếu nữ mảnh mai mỹ lệ ngọc thể thu hết vào mắt, xuân quang chợt lộ, khiến hấn rất xấu hổ. Nhìn kỹ, phát hiện thiếu nữ đúng là hấn người quen, nhẹ nhàng nói: "Hạ Thủy Nhu, là người sao?"

Vị này thiếu nữ chính là Hạ Thủy Nhu, chợt nghe thanh âm quen thuộc, ngẩng đầu nhìn lên, khuôn mặt đỏ lên, có chút kinh hoảng mà hỏi: "Dạ —— Dạ U, người tại sao lại ở chỗ này?"

Vẻ đẹp của nàng con mắt nhu tình uyển chuyển, đột nhiên phát hiện Dạ U vậy mà cũng toàn thân trần trụi, lộ ra như rồng có sừng nhon thân thể mạnh mẽ. Da thịt trắng nõn như tuyết, vậy mà so với nàng cũng không kém cỏi, để cho nàng trên mặt ửng đỏ trở nên càng thêm nồng đậm, ngượng ngùng đặc ý toàn bộ không dám nhìn thẳng.

Mà Dạ U cũng không dám nhìn thẳng thiếu nữ, cố giả bộ trấn định nói: "Ta hôm nay tu luyện sau nhà người có chút không thoải mái, cho nên mới bên này thanh tẩy thân thể cùng y bị, không nghĩ tới người lại ở chỗ này!"

Hạ Thủy Nhu lúc này mới hơi bình tĩnh lại, ôn nhu nói: "A, thì ra là thể này a.", đón lấy nàng liên tục không ngừng nơi đây then thùng giải thích, "Bởi vì ta xưa nay thích sạch sẽ, cho nên luôn luôn tại nửa đêm thời gian sẽ đến bên này thanh tẩy thân thể, người —— người có thể không nên hiểu lầm a!"

Dạ U nhẹ gật đầu, nói xin lỗi: "Ừ, ta minh bạch, cũng là ta nhất thời cân nhắc không chu toàn, trực tiếp liền nhìn cũng không nhìn nhảy vào trong hồ, hại người lại càng hoảng sợ. Như vậy đi, ta đi bên kia thanh tẩy thân thể, người tiếp tục."

Hắn cảm giác hai người tiếp tục như vậy trần trụi tương đối quá mức xấu hổ, liền bơi hướng hồ nước bên kia, cách xa Hạ Thủy Nhu chỗ vị trí.

Hạ Thủy Nhu nhìn Dạ U rút cục đi xa, thở ra một hơi, lộ ra phức tạp sâu sắc, bắt đầu suy nghĩ miên man.

Tuy nàng đối với Dạ U ôm lấy lòng ái mộ, nhưng trời sinh tính nhu nhược xấu hổ nàng hay là thật không dám khiến xử nữ của mình chỉ thân đơn giản bị người khác nhìn cái hết sạch.

Đồng thời nàng cũng phát hiện Dạ U cũng không có trắng trợn nơi đây nhìn nàng chằm chằm, ngược lại bảo trì người khiêm tốn lễ nghi, phi lễ chó nhìn, không lễ chó nghe, để cho nàng hảo cảm tăng gấp đôi.

Bất quá trong lòng của nàng lại có một tia nhàn nhạt thất lạc, hoài nghi là không phải là của mình mị lực không đủ, cư nhiên không có khiến Dạ U động tâm?

...

Dạ U nhanh chóng thanh tẩy xong thân thể, cảm giác toàn thân sáng khoái tinh thần, sảng khoái lâm li. Đón lấy thanh tẩy xong y bị, liền bò lên trên bờ, dùng nguyên lực đem hơi nước cho loại trừ, lúc này mới một lần nữa mặc xong quần áo, thu hồi tắm đệm, nhanh chóng phản hồi chỗ ở, tiếp tục tu luyện.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, lặng yên vượt qua, nghênh đón ánh nắng tươi sáng sáng tinh mơ. Bởi vì lực lượng của hắn tăng nhiều, tại thư pháp khóa thượng biểu hiện được cũng mười phần ưu dị, thể chất cư nhiên có thể phác họa ra một tia ngọn núi cao và hiểm trở từng bách khí thể, khiến cổ giả thoả mãn gật đầu, rất là tán thưởng.

Chỉ cần như vậy về tiếp nữa, đợi một thời gian, hắn có lẽ sẽ đột phá nơi này thư pháp tầng thứ hai cảnh giới Tù kính hữu lực.

Tiếp theo nghênh đón nguyên tiền khóa tiết thứ ba khóa, Dạ U rất nhanh đi tới viện phòng, âm thầm chờ mong hôm nay khảo thí đến...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Thực chiến khảo thí

Dạ U ngây người trong chốc lát, tất cả tân sinh rốt cục đến đông đủ, Phó viện trưởng Lạc Trần đứng ở phía trước, nhìn qua bọn họ trình trọng biểu thị mệnh lệnh nói: "Hôm nay là nguyên tiền khóa đệ tam khóa, cho thấy cuối cùng một chút khảo thí khóa. Thông qua trận này khảo thí khóa, các người liền có thể toàn bộ hợp cách, một năm nay liền không cần phải lo lắng thôi học."

Tiếng nói một chút xong, rất nhiều thiên phú tân sinh kích động hoa tay múa chân nhảy, chỉ cần chịu đựng qua trận này khảo thí, bọn họ rất cuộc không cần hốt hoảng lo sợ.

Phó viện trưởng tiếp theo không hề bận tâm nói: "Trận này khảo thí gọi là thực chiến khảo thí, như là đã khảo nghiệm các người nguyên thuật cùng tốc độ, thực chiến tự nhiên ắt không thể thiếu, cũng là trọng yếu nhất một chút môn học. Nguyên tiền khóa sẽ kéo dài một tháng, cái này ba khóa sau khi chấm dứt, về sau sẽ chuyển dời đến nguyên thủ trận chuyên môn tiến hành sản bản thực chiến. Được rồi, hiện tại thỉnh các người đi theo ta nơi này thực chiến khảo thí sản thi đấu."

Nói xong, Phó viện trưởng liền hướng Hóa Điện Nguyên Sur ý bảo, khiến cho phải lấy ra vàng bạc đồng ba loại nhan sắc cái chìa khóa, xen vào đại sảnh bên phải cửa đá ba cái ổ khóa, mở ra trầm trọng cửa đá.

Cửa đá từ từ đi lên, xuất hiện một cái to lớn hình tròn sản thi đấu, hiển lộ có chút hôn ám. Bọn họ bước vào, sản thi đấu lập tức trở nên đèn đuốc sáng trưng, một chút gạch một chút ngói rõ ràng có thể thấy.

Sau đó những tân sinh chen chúc mà vào, đi đến sân thi đấu vòng tròn hình dáng khán phòng, theo lời nhao nhao ngồi xuống. Chính giữa hình tròn sân thi đấu là do rất nhiều phiến đá trải thành, tuy sạch sẽ được nườì phân sạch sẽ, nhưng bởi vì thâm niên lâu ngày, hiển lộ có chút pha tạp.

Phó viện trưởng cùng Hỏa Điện Nguyên Sư thì ngồi ở khán phòng tương đối cao trên bình đài, Phó viện trưởng thẳng tắp nơi đây đứng lên, tuyên bố quy tắc nói: "Hoan nghênh mọi người đi đến thực chiến khảo thí chỗ sân thi đấu, để cho đợi chút nữa ta là nơi này danh tự tân sinh đã tiến nhập trong sân đấu tiếp nhận khảo thí. Tại cái này trong sân đấu, tổng cộng như 10 lớp nguyên khôi, mỗi một lớp nguyên khôi đều nhau như 10, các người muốn đem chúng toàn bộ đánh đổ, mới tính xong qua 1 lớp. Chỉ có thông qua 3 lớp, mới tính chính là hợp cách."

"Nguyên khôi thực lực là dần dần tăng lên, thông qua đệ 1 lớp, ban thưởng 500 học phần, đệ 2 lớp ban thưởng 1000 học phần, đệ 3 lớp ban thưởng 1500 học phần... Dùng cái này suy ra, đệ 10 lớp thì ban thưởng 5000 học phần. Nếu như giữa đường tại đối kháng 1 lớp nguyên khôi bên trong vô pháp chiến đấu, ta sẽ đóng trận pháp. Hôn mê tân sinh để cho các người Hỏa Điện Nguyên Sư cứu ra đi, cưỡng chế rời khỏi."

"Còn có, tại trong sân đấu không cho phép sử dụng nguyên đan, bằng không hủy bỏ tư cách. Quy tắc chính là ở trên những cái này, các người có thể hướng Hỏa Điện Nguyên Sư hỏi thực chiến khảo thí tình hình cụ thể và tỉ mỉ, một chút thời gian uống cạn chun trà liền bắt đầu chính thức tiến hành thực chiến khảo thí."

Phó viện trưởng sau khi nói xong, những tân sinh lập tức ồn ào, chen chúc hướng Hỏa Điện Nguyên Sư bên cạnh, hỏi tình hình cụ thể và tỉ mỉ.

Nàng đầu vào đây nơi đây nhất nhất trả lời, theo nàng nói, cái này 10 lớp nguyên khôi là do 10 ít thường thấy nguyên khí ngưng tụ mà thành, tổng cộng như thổ, hỏa, thủy, mộc, kim, băng, phong, lôi, quang, âm thập đại chủng loại, càng về sau nguyên khôi thực lực càng mạnh.

Một chút thời gian uống cạn chun trà, Phó viện trưởng tuyên bố thực chiến khảo thí chính thức bắt đầu. Cái thứ nhất ra sân tự nhiên là đếm ngược đệ nhất Tiên Đồ, hần rầu rĩ không vui, than thở. Bởi vì hần tổng là người thứ nhất làm chìm đầu đàn, thay cái khác tân sinh thử nước.

Lúc Tiên Đồ đi đến sân thi đấu chính giữa thời điểm, Phó viện trưởng khởi động lên trong sân đấu nguyên trận.

Luồng thứ nhất là nhỏ yếu thổ khuyến nguyên khôi, hần đơn giản thông qua; đợt thứ hai là hỏa xà nguyên khôi, cách mỗi bắn ra chỉ thời gian là phun ra một lần Hỏa Cầu, hần tương đối nhẹ nhõm vượt qua; đợt thứ ba vì thủy linh nguyên khôi, nước pháo mưa liên tiếp không ngừng, mang đến cho hần to lớn phiền toái, nhưng đợi chịu đựng được nước pháo mưa công kích, hần đơn giản giải quyết xong chúng.

Cứ như vậy trải qua một phen đáng kể, thời gian dài chiến đấu, hần mệt mỏi thờ hồng học, nguyên lực hao hết, tại đợt thứ ba chiến đấu liền bỏ qua khiêu chiến, vừa vận đạt tới bờ hợp cách.

Rất nhiều tân sinh phát ra vui mừng tiếng hoan hô, không có nghĩ đến cái này Tiên Đồ thật sự "Tiên đồ vô lượng", cư nhiên lại là vừa vận đạt đến bờ hợp cách. Không thể không nói vận khí của hần rất tốt, trừ đó ra người sáng suốt cũng có thể nhìn ra hần nghị lực cũng hết sức kinh người, bằng không thì căn bản vô pháp kiên trì nơi này đợt thứ ba.

Vì vậy Phó viện trưởng liền tuyên bố hần chính thức thông qua thực chiến khảo thí, đạt được 3000 học phần.

Về sau liền khiến Tiên Đồ trở lại khán phòng nghỉ ngơi, khiến vị kế tiếp tân sinh tiến nhập sân thi đấu tiến hành thực chiến khảo thí. Kết quả những cái này thiên phú tân sinh, số ít chịu đựng không được đợt thứ ba thủy linh nguyên khôi nước pháo mưa, lại bị đào thải 8 người, khiến bọn họ sinh lòng âm đạm.

Kế tiếp đến phiên hải lòng thiên phú tân sinh lên sân khấu, Thiết Thành không địch lại đệ ngũ lớp kim gấu nguyên khôi, đạt được 5000 học phần; Hoàng Hậu vô pháp đối kháng đợt thứ sáu băng sói nguyên khôi, đạt được 7500 học phần.

Mà Lôi Hình dựa theo Lôi hệ bá đạo lăng lệ nguyên thuật, vậy mà hát vang dũng tiến, dừng bước tại Đệ bát lớp Lôi giao nguyên khôi, đạt được 14000 học phần, làm cho ở đây rất nhiều tân sinh khiếp sợ không thôi.

Sau đó đến phiên thiên phú ưu tú Phương Biện lên sân khấu, làm cho người ta không biết nên khóc hay cười chính là, hần vậy mà Đệ thất lớp phi hành phong ung nguyên khôi, chỉ có thể đạt được 10500 học phần, liền Lôi Hình cũng không bằng.

Sau đó đến phiên Hạ Thủy Nhu lên sân khấu, lập tức khiến cho những tân sinh một hồi nóng bỏng nhìn chăm chú, nhao nhao chờ mong nàng kinh điển biểu hiện. Nàng trời sinh tính tuy nhu nhược đơn thuần, nhưng chiến đấu trên một chút cũng nghiêm túc, thế như chẻ tre, đến lúc không địch lại thứ chín lớp quang tước nguyên khôi thôi, đạt được 18000 học phần.

Tin tức này long trời lở đất, khiến những tân sinh trợn mắt há hốc mồm, liền Phó viện trưởng cùng Hỏa Điện Nguyên Sư đều cảm thấy vui mừng không thôi.

Cuối cùng Dạ U lên sân khấu, ở đây phần lớn tân sinh lập tức cố gắng lên trợ uy, Phó viện trưởng cùng Hỏa Điện Nguyên Sư cũng nhiệt liệt chờ mong hần biểu hiện kinh người.

Luồng thứ nhất thổ khuyến nguyên khôi đối với hần không hề có độ khó, thân ảnh của hần tại chúng trong đó chợt hiện chợt ẩn, mấy cái tung rơi trong đó liền đem chúng toàn bộ thu sạch, chỉ bất quá dùng trong tích tắc thời gian.

Đợt thứ hai vẫn là như thế, hỏa xà nguyên khôi liền thân ảnh của hần cũng tìm không được, hỏa bóng tự nhiên đối với hần không hề có uy hiếp, bị hần trong khoảnh khắc chém thành tro tàn.

Đợt thứ ba nước pháo mưa ngược lại là cho hành động của hần mang đến một chút trở ngại, thế nhưng hần trực tiếp mở ra đợt phá nhanh như gió tốc

độ, dùng Vô Ảnh Trảm cường ép đột phá, chỉ tổn mấy nháy mắt thời gian đã đến ngoại vi. Tại thủy linh nguyên khôi còn không có phản ứng kịp thời điểm, hắc dao hai lưỡi cũng đã đem chúng nhất nhất chém thành bọt nước.

Đệ tứ lớp đàng quái nguyên khôi phô thiên cái địa tua dây mạng lưới tự nhiên cũng ngăn cản không nổi Vô Ảnh Trảm của hắn, như gió cường đại mũi nhọn còn có hắc cấp tốc thân ảnh va chạm, tua dây mạng lưới trong thời gian ngắn xuất hiện từng cái một lỗ hổng, khiến hắc cường thể xông ra ngoài. Chúng tự nhiên chạy không thoát chế tài, mấy cái trong nháy mắt bị Vô Ảnh Trảm chém thành một khối.

Đệ ngũ lớp kim hùng nguyên khôi tuy phòng thủ cao công kích cao, nhưng chúng cao lớn thân thể dẫn đến chúng tương đối ngốc, tự nhiên không đuổi kịp Dạ U, càng đừng đề cập làm bị thương hắn một phần một chút mây may. Hắn tựa như Nê Thu đồng dạng tại chúng trong đó xuyên qua tự nhiên, Vô Ảnh Trảm cường đại uy lực khiến chúng tựa như bài trí gà đất chó kiểng đồng dạng, đơn giản bị chém thành mảnh vụn.

Đột thứ sáu băng lang nguyên khôi tuy mười phần xảo trá nhanh nhẹn, thể nhưng máu chốt là chúng phải xem thấy mục tiêu tập kích, năng lực làm ra phản ứng. Hắn liền thi triển ra Quý Ảnh Thiểm, phân ra ảo ảnh hấp dẫn lực chú ý của chúng, khiến chúng mũi băng nhọn cùng gió lạnh trào tất cả đều khuyh tã tại ảo ảnh.

Hắn bản thân thì tiềm hành, nhất nhất rất nhanh tiếp cận chúng, tại chúng phản ứng không kịp chỉ kịp nổi bật đánh lên, như gió chém thành mảnh băng, thuận lợi thông qua cái này một lớp.

Các vị tân sinh vui mừng hoan hô, không nghĩ tới Dạ U tại đột thứ sáu vậy mà cũng có thể xem những cái này xảo trá nhanh nhẹn băng lang nguyên khôi vì không có gì, như thể nhanh chóng cực nhanh nơi đây thông qua, so với phía trước tân sinh ưu tú được quá nhiều. Thế nhưng tùy theo mà đến chính là Đệ thất lớp, có thể phi hành phong ung nguyên khôi hẳn lại nên như thế nào ứng phó rồi

Dạ U nhìn qua giữa không trung lượn vòng bay múa phong ung nguyên khôi, lộ ra một tia tự tin mỉm cười. Hắn đem Âm Thương dao hai lưỡi thu vào, lấy ra Hắc Báo Nguyên cung, tựa như cường đại thợ săn đồng dạng, tư thế oai hùng bùng bùng, khí thế như cầu vồng, khiến đồng đạo tân sinh tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, khâm ao ước không thôi.

Hắn nâng cao eo, giương cung, kéo dây cung, cường đại lực áp bách tứ tán mà khai mở, khiến cho từng trận gió mạnh. Phong ung nguyên khôi kinh hãi kêu không thôi, Hắc Báo Nguyên của hắn cây cung mang cho chúng cường đại uy hiếp, cuồng quật cánh, ý đồ dùng liên tiếp không ngừng mà phong nhận quấy nhiễu hắn.

Nhưng sớm đã không kịp, hắc sắc nguyên tiễn gào thét, thể như chẻ tre, đâm rách thương khung, phong nhận hình thành bão lốc lại bị nguyên tiễn bị hư hao hư vô, đem hai cái kinh khủng không thôi phong ung nguyên khôi nổ thành sương khói.

Thế nhưng cái này vẫn chưa xong, Dạ U một bên dao động, một bên khóa chặt những cái này bay loạn phong ung nguyên khôi, lại một mũi tên kinh thiên động địa nơi đây bay theo, đem 3 phong ung nguyên khôi tạc cái tan tành.

Chỉ bất quá ngắn ngủn mấy nháy mắt thời gian, những cái này phong ung nguyên khôi đã bị tiêu diệt một nửa, khiến đồng đạo tân sinh khiếp sợ không thôi. Muốn biết rõ chúng thể nhưng là phi hành nguyên khôi, tốc độ như gió nhanh chóng, vậy mà cũng tránh không khỏi Dạ U hắc sắc nguyên tiễn, có thể thấy hắc nguyên tiễn bắn ra đến cỡ nào tinh chuẩn, quả thật chính là trời sinh Thần xạ thủ.

Dạ U lạnh nhạt không có sóng, đối với mình chiến tích không chút nào ngoài ý muốn. Hắn từ nhỏ chính là tại Bách Thú Sơn đi săn mà sống, cung tiễn sử dụng được mười phần thành thạo, thần thông cảm giác kinh người, cho dù con mồi chạy trốn nhanh hơn nữa, cũng đồng dạng chạy không thoát hắc khóa chặt.

Cứ như vậy, còn lại phong ung nguyên khôi còn không có chống cự trong chớp lát, liền liên tiếp bị hắc nguyên tiễn tiêu diệt hết sạch, giữa không trung vài cái người liền trở nên một mảnh thanh minh.

Đệ bát lớp Lôi giao nguyên khôi hẳn như trước dùng Hắc Báo Nguyên cung ứng phó, chúng kinh lôi căn bản vô pháp lan đến gần hắn, tại hắn đột phá nhanh như gió dao động, sống sờ sờ tại thật nhỏ trong khe hở tránh thoát kinh lôi. Hơn nữa hắn tại cao tốc trốn tránh dưới lại vẫn có thể tiến vô hư phát : không phát nào hụt, hai ba tiễn đơn giản đem chúng sống sờ sờ tiêu diệt một nửa.

Còn dư lại Lôi giao nguyên khôi phần nộ không thôi, kinh lôi chợt hiện nhanh như điện chớp, muốn uy hiếp được Dạ U. Nhưng đáng tiếc đã muộn, chúng đã bị tiêu diệt một nửa, kinh lôi chợt hiện phạm vi sâu sắc giảm bớt, vô pháp bao trùm toàn bộ sân thi đấu, tự nhiên lại cho hắn tránh né không gian, dùng chuẩn xác nguyên tiễn đem chúng tiêu diệt hầu như không còn.

Thứ chín lớp tiến đến, quang tước nguyên khôi tốc độ đạt tới tốc độ ánh sáng, rốt cục khiến Dạ U ngưng trọng một ít. Bất quá trải qua phía trước trận quan sát, hắn sớm đã nghĩ tới đối phó biện pháp của bọn nó.

Hắn hét lớn một tiếng, Ti Dạ bào u quang lập lòe, một đạo hắc quang từ trên người của hắn trút xuống, lan tràn bốn phương, đưa hắc phương viên mười trượng phạm vi hóa thành Hắc Ám. Chỉ cần quang tước nguyên khôi tiến nhập hắc Hắc Ám phạm vi, là hắn có thể chuẩn xác nơi đây chứng kiến chúng tập kích thân ảnh.

Cảm nhận được Hắc Ám thân thiết khí tức, hắn cảm giác chính mình như cá gặp nước, tinh lực tăng gấp đôi, đối diện với mấy cái này quang tước nguyên khôi khí thế mười phần, không biết sợ hãi.

Những cái này quang tước nguyên khôi cũng bị Ti Dạ lĩnh vực lại càng hoảng sợ, nhưng chứng kiến con mồi chúng lại không thể không công kích. Có chút xuất phát từ sợ hãi cẩn thận chi tâm, dùng Sí Quang Trảm quấy nhiễu; có chút thì tài cao mật lớn, hóa thành mũi tên ánh sáng va chạm hướng hắn.

Dạ U thân nhiên không sợ, chỉ cần tại Ti Dạ này trong lĩnh vực, hết thấy đối với hấn mà nói rõ ràng có thể thấy, mọi cử động chạy không thoát hấn kinh người thần thông cảm giác.

Hấn né tránh, khiến mưa rơi Sí Quang Trảm nhao nhao thất bại. Đồng thời hấn kéo ra Hắc Bạo Nguyên cung, nhắm ngay tốc độ ánh sáng đánh úp lại mũi tên ánh sáng, nguyên tiền rất nhanh bay theo, va chạm mà lên.

Những cái này quang tước nguyên khôi hóa thành mũi tên ánh sáng muốn chạy trốn thì đã không kịp, nguyên tiền đã cường thế tập trung vào chúng. Oanh một tiếng, 3 quang tước nguyên khôi ngăn cản không nổi nguyên tiền cường thế uy lực, bắt đắ dĩ bị tạc trở thành quang điểm.

Sau đó Dạ U quay người một mũi tên, tại chúng phản ứng không kịp trong đó, lại đem giữa không trung chảy như điên Sí Quang Trảm quang tước nguyên khôi nổ thành hư vô, khiến còn dư lại quang tước nguyên khôi bị làm cho tứ tán mà chạy, mong muốn thoát ly phương viên mười trượng khu vực.

Bất quá hấn há có thể khiến chúng như ý? Liên tiếp hai mũi tên bắn ra, tựa như Long phi phượng vũ, khí thế hùng vĩ, vậy mà hai mũi tên đều một mũi tên trúng hai con nhạn, công đức viên mãn, đưa chúng bên trên tây thiên.

Rốt cục nghênh đón cuối cùng một lớp, xuất hiện tối cường Ảnh thứ nguyên khôi. Dạ U không sợ chút nào, chiến ý dâng cao: Hấn và những Ảnh thứ này nguyên khôi đồng dạng là Hắc Âm hệ, liền một lần ai mới là trong bóng tối vương giả!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Thắng vì đánh bất ngờ

Thứ mười lớp tiến đến, sân thi đấu biến thành sâu thẳm như mực Âm vực, cũng đúng lúc phù hợp tâm ý của Dạ U. 10 Ảnh thứ nguyên khôi ngưng tụ ra tới, liền lập tức biến mất trong bóng đêm tùy thời mà động, khiến hấn không khỏi nín thở tĩnh khí, quan sát đến xung quanh nhất cử nhất động.

Hấn là hắc âm thân tử, Hắc Âm nguyên khí bản thân đối với hấn vô cùng thân cận, bởi vậy hấn trong bóng đêm sẽ không giống người khác đồng dạng sờ soạng, ngược lại có được tương đối rõ ràng tầm mắt. Những Ảnh thứ này nguyên khôi hoàn toàn sáp nhập vào trong bóng tối, làm cho người ta căn bản sờ không được chúng hướng đi, chỉ có lúc chúng triển khai tập kích thời điểm, mới có thể hiện hình ra ngoài.

Bởi vì nhiều năm đi săn kinh nghiệm, hấn truyền thuyết cảm giác trở nên dị thường linh mãnh, nhất là đối sát khí cảm giác nhất thấu triệt. Bỗng nhiên hấn cảm nhận được vài đạo sát khí tới gần, liền minh bạch chúng tập kích đã đến gần, không chút do dự thi triển Quỷ Ảnh Thiểm, phân ra ảo ảnh giả trang thoát đi, chân thân thì tiềm hành trốn ở một bên.

Trong bóng đêm, Quỷ Ảnh Thiểm của hấn hiệu quả tốt nhất, coi như là Phàm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu cũng không nhất định phát giác được hấn chân thân chỗ. Bởi vậy những Ảnh thứ này nguyên khôi căn bản không cách nào phân biệt thật giả, nhìn thấy ảo ảnh hoảng hốt thoát đi bộ dáng, 3 Ảnh thứ nguyên khôi đầu tiên tới gần hiện hình, trong chớp mắt nhảy đến ảo ảnh sau lưng, ba cặp lưỡi dao sắc bén hung hăng nơi đây hạ xuống.

Còn lại Ảnh thứ nguyên khôi thì dùng ám ba quấy nhiễu ảo ảnh, vài đạo gần như vô thanh vô tức loan nguyệt hình dáng quang nhận giống như thủy triều đồng dạng nườm nượp đến, tất cả đều đánh vào ảo ảnh phía trên.

Kết quả ảo ảnh thoáng cái hồi phi yên diệt, khiến chúng rốt cục phản ứng kịp bị lừa rồi. Đáng tiếc phụ cận 3 Ảnh thứ nguyên khôi sớm đã bị Dạ U Hắc Bạo Nguyên cung nhắm trúng, một đạo hắc sắc nguyên tiền nhanh như điện chớp nơi đây đánh tới, thay đổi bất ngờ, không gian kinh hãi khiếp đảm, khiến chúng phản ứng không kịp, trực tiếp bị nguyên tiền nổ thành hắc sắc sương mù.

Các vị tân sinh phát hiện Dạ U không có tổn bao nhiêu thời gian, thoáng cái tiêu diệt 3 Ảnh thứ nguyên khôi, khiến bọn họ thấy thần phục liên tục.

Dạ U Quỷ Ảnh Thiểm đối phó những cái này khó dây dưa Ảnh thứ nguyên khôi tại Hắc Âm trong hoàn cảnh thật sự quá gấp gáp may mắn, chỉ cần hấn chân thân tiềm hành, chúng liền vô pháp tìm ra chân chính mục tiêu. Chúng một khi hiện hình, liền sẽ bị hấn cường đại nguyên tiền cho tiêu diệt hết.

Còn dư lại Ảnh thứ nguyên khôi phát hiện đồng bạn thiếu đi 3 cái, rốt cục minh bạch con mồi chỗ đáng sợ, lập tức trở nên cẩn thận, không hề lơ đãng hiện hình, thỉnh thoảng nơi đây dùng ám ba tới đánh lên hấn.

Dạ U không sợ chút nào, hấn đối với nguy hiểm cảm giác quá nhạy cảm, còn có hấn toàn lực thi triển dưới đột phá nhanh như gió tốc độ cùng phiêu hốt bất định linh hoạt thân ảnh, khiến những cái này cuốn tới ám ba nhao nhao thất bại, căn bản vô pháp làm bị thương hấn một phần một chút may mắn.

Bất quá trải qua đáng kể thời gian dài tiêu hao, hấn nguyên lực đã chỉ còn lại gần một nửa. Hấn hiểu được còn như vậy dây dưa tiếp chỉ sợ lãng phí thời gian cùng nguyên lực, hấn tìm kiếm nghĩ cách đem những Ảnh thứ này nguyên khôi tìm ra. Bằng không một khi nguyên lực hao hết, hấn nhất định sẽ thất

bại trong gang tấc.

Nhìn chúng đánh úp lại ám ba, Dạ U linh cơ khẽ động, có lẽ nhìn những cái này ám ba hướng đi, là hẳn có thể chúng chân chính che dấu chỗ.

Hắn thông thả nơi đây thi triển Quỷ Ảnh Thiểm, phân ra ảo ảnh tận lực hấp dẫn lực chú ý của chúng, chân thân thì tránh né ám ba, tiềm hành vào nghịch chúng đánh úp lại phương hướng, nhanh chóng truy tìm mà đi.

Nhưng bởi vì những Ảnh thứ này nguyên khôi phi thường cẩn thận, căn bản không tại chỗ cũ dừng lại, ngược lại bao quanh Dạ U gián tiếp mà động, ám ba đứt quãng, cho hắn truy tìm gia tăng lên độ khó.

Mà ảo ảnh rất cuộc không bằng chân thân như vậy linh hoạt nhanh nhẹn, khó có thể tránh thoát ám ba tập kích. Một khi bị tan biến, Dạ U chân thân sẽ hiện hình, không thể không ra hạ sách này.

Bất quá trải qua một lát quan sát, hắn đột nhiên phát hiện ám ba quy luật, hiện ra hình cung, là như rung động đồng dạng dần dần mở rộng, càng lớn uy lực sẽ tương đối yếu bớt, cho đến tiêu tán vô hình. Hắn nhãn tình sáng lên, như vậy nói cách khác chỉ cần hắn tìm đến ám ba khuếch tán khỏi điểm, liền có thể tìm ra Ảnh thứ nguyên khôi chân chính chỗ.

Trải qua trong chốc lát thời gian, Dạ U rốt cục phát hiện bên trái mới có một đạo ám ba khuếch tán khỏi điểm, ánh mắt lăng lệ, qua trong giây lát đem Hắc Bạo Nguyên cung hoán đổi thành Âm Thương dao hai lưỡi, lập tức chạy vội tới, Vô Ảnh Trảm không chút do dự thi triển, tại cái này khỏi điểm nước chảy mây trôi địa hình thành vô ảnh vô hình cuồng nhận bão lốc.

Xoẹt một tiếng, cái này Ảnh thứ nguyên khôi trở tay không kịp, không chỗ nào che giấu, bị Vô Ảnh Trảm của hắn trực tiếp công kích được hiện hình, hóa thành hắc sắc sương mù.

Dạ U đắc chí vừa lòng, thông qua tỉ mỉ quan sát rốt cục minh bạch chúng chỗ trí mạng, vừa vịn đem chúng nhất cử tiêu diệt. Hắn hiểu được những Ảnh thứ này nguyên khôi đang ở trong sâu đầu, căn bản vô pháp một mực như kiên nhẫn tiềm hành tiếp nữa, hắn tìm cơ hội đến tập kích hắn hoàn thành sứ mạng.

Mà chúng đánh lên cùng ám ba hai cái năng lực chỗ thiếu hụt sớm đã bị hắn nhìn đúng chỗ, chỉ cần hắn cẩn thận từng li từng tí nơi đây ứng đối, liền có thể nhất cử phản kích.

Về sau Dạ U ảo ảnh bị xé thành tan tành, hắn không thể không hiện hình, chờ đợi một nén nhang sau lần nữa thi triển Quỷ Ảnh Thiểm, tìm kiếm kế tiếp ám ba khỏi điểm. Vừa vịn một nén nhang sau, rốt cục khiến hắn phát hiện ngay phía trước 10m vị trí vừa vịn có một đạo ám ba do hạt gạo lớn nhỏ khuếch tán mà khai mở thành hình cung.

Hắn lặng yên không tiếng động nơi đây tiềm hành mà đi, Vô Ảnh Trảm trong khoảnh khắc trút xuống, vô hình của lưỡi dao đem nơi này xé thành hư vô. Đáng tiếc cái này Ảnh thứ nguyên khôi đối với Vô Ảnh Trảm của hắn sớm có đề phòng, chỗ cũ lưu lại dĩ nhiên là ảo ảnh, chân thân thì trốn chạy ẩn dấu đi, khiến Âm Thương của hắn dao hai lưỡi chụp vào không khí, ảo ảnh thì biến thành bọt biển.

Dạ U nội tâm âm thầm rất là chán kinh, không nghĩ tới Ảnh thứ nguyên khôi vẫn còn có loại thứ ba cùng Quỷ Ảnh Thiểm của hắn tương tự năng lực, tên là ảnh chột hiện.

Tuy chỉ kém một chữ, nhưng rõ ràng ảnh chột hiện hiệu quả không bằng Quỷ Ảnh Thiểm của hắn mạnh mẽ. Chỗ cũ ảo ảnh lưu lại chính là bóng đen, chân thân cũng không thể tiềm hành, mà là bởi vì chúng bản thân to lớn đen xì như mực, cùng bóng dáng không sai biệt lắm, cho nên tại Hắc Âm trong hoàn cảnh mới vô cùng dễ dàng ngụy trang.

Mà Quỷ Ảnh Thiểm của hắn chỗ cũ lưu lại chính là hắn hình dáng ảo ảnh, hiển lộ càng thêm chân thật, lại càng dễ lừa gạt nơi này người. Chân thân thì có thể tiềm hành, có thể hành động, bất quá một khi hắn phân ra ảo ảnh bị đánh nát, chân thân cũng sẽ hiện hình ra ngoài.

Mới vừa rồi là Dạ U đại ý, không có tỉ mỉ quan sát ảo ảnh hình thái, lúc này mới chụp vào không khí. Tuy Ảnh thứ nguyên khôi to lớn cùng bóng dáng không sai biệt lắm, nhưng cùng bóng dáng bất đồng chính là, chúng là có thật thể, cùng vật thể đồng dạng là hiện ra lập thể hình dáng, mà bóng dáng thì trực tiếp hiện ra ngang bằng hình dáng.

Hiểu rõ nơi này những cái này, Dạ U rốt cục trọng chấn sĩ khí, đã tính trước, có thể hoàn toàn tiêu diệt còn dư lại Ảnh thứ nguyên khôi.

Bất quá hắn nguyên lực số lượng dự trữ có thể xấu, lại trải qua một ít thời gian tiêu hao đoán chừng là tiêu hao hầu như không còn, cho nên hắn tranh giành phân ra một ít.

Hắn lần nữa tiềm hành, mở to hai mắt, toàn lực buông ra thần thông cảm giác, không buông tha xung quanh mây may động tĩnh, cho dù phụ cận như một cái bò sát con kiến cũng chạy không thoát tai mắt của hắn. Công phu không phụ lòng người, rốt cục khiến hắn phát hiện phía bên phải phương mười lăm mét vị trí như ám ba khuếch tán mà mở ra.

Hắn hiểu được chính mình bỏ nhào qua không kịp, đoán chừng sẽ để cho cái này Ảnh thứ nguyên khôi Ảnh thiểm trốn chạy, liền lập tức đem Âm Thương dao hai lưỡi hoán đổi thành Hắc Bạo Nguyên cung, không hề tiết kiệm nguyên lực, một đạo hắc sắc nguyên tiễn trong nháy mắt, xé toang không khí, đem chỗ đó nổ thành hư vô.

Dạ U hiểu ý cười cười, rõ ràng Bạch Nguyên tiễn ở giữa mục tiêu, hắc quang bạo tạc đang lúc kéo theo hắc sắc sương mù một chỗ phiêu tán rồi đi, hắn rốt cục tiêu diệt một nửa Ảnh thứ nguyên khôi.

Tiền hành còn không đầy một lát, hần bỗng nhiên phát giác được phía sau năm mét vị trí thậm chí có hai đạo ám ba trùng điệp khuếch tán, gần tại gần thước, khiến huyền ảnh của hần không chỗ nào trốn chạy.

Dạ U lập tức không chút do dự nhắm ngay phía sau quay người một mũi tên, nguyên tiền tốc độ nhanh chóng, cách hai cái Ảnh thứ nguyên khôi cự ly rất gần, khiến chúng phản ứng không kịp, đụng thẳng.

Oanh một tiếng, chúng tại u quang óng ánh pháo hoa bên trong bị oanh tạc hồi phi yên diệt, chỉ còn lại có cuối cùng 3 khủng hoảng không thôi Ảnh thứ nguyên khôi, không dám lần nữa tùy tiện dùng ám ba tập kích.

Về sau Dạ U phát hiện 3 kéo dài hơi tàn Ảnh thứ nguyên khôi không có động tĩnh một hồi lâu, sân thi đấu một mảnh tĩnh mịch, khiến hần có chút không thể làm gì. Nếu như chúng một mực không động thủ, hần liền vô pháp tại to lớn trong sân đấu tìm ra thân ảnh của bọn nó.

Bất quá trận này thực chiến khảo thí cũng không có hạn chế thời gian, hần có rất nhiều kiên nhẫn, vì vậy khi định thần nhân nơi đây nằm trên mặt đất, giả vờ ngủ say. Đồng đạo đệ tử thấy trực tiếp ngốc trệ, không nghĩ tới Dạ U trong một kinh tâm động phách thực chiến khảo thí bên trong cũng dám ngủ, biểu hiện như thế trấn định tự nhiên.

Phó viện trưởng chứng kiến hần hành động này, không khỏi âm thầm rất là tán dương. Trong mắt hần, Dạ U tân sinh không chỉ thiên phú thực lực cao, hơn nữa giỏi về quan sát, tại hiểm cảnh bên trong lạnh nhạt tự nhiên, liền ngay cả hần cũng không thể không tự thấy hổ thẹn.

Theo thời gian chậm rãi chuyển dời, còn dư lại 3 Ảnh thứ nguyên khôi bị Dạ U ngả ngón cử động chỗ chọc giận, rốt cục kiềm nén không được sát tâm, nhao nhao xuất thủ.

Hần cảm giác được ám ba ba động, lập tức nhảy dựng lên, phát hiện ám ba vậy mà do ba cái phương hướng bất đồng chạy như bay mà đến. Trong chốc lát, hần về mặt hưng phấn, nhắm ngay trong đó hai cái phương hướng liên tiếp hai mũi tên, muốn nhìn vừa nhìn vận khí của mình, có thể tới hay không cái một mũi tên trùng hai con nhạn.

May mắn vận khí của hần phi thường tốt, hai cái nguyên tiền bắn tên có đích, vậy mà liên tiếp đem hai cái Ảnh thứ nguyên khôi tiêu diệt vô hình, khiến toàn trường một mảnh trọn mắt há hốc mồm.

Dạ U chỉ bằng ám ba động tĩnh, vậy mà có thể như thế tinh chuẩn bắn trúng quỷ dị khó lường Ảnh thứ nguyên khôi, mà còn một mũi tên trúng hai con nhạn, khiến bọn họ vô pháp tin: Chẳng lẽ hần trời sanh là Thần xạ thủ sao?

Cuối cùng một cái Ảnh thứ nguyên khôi bị làm cho hồn phi phách tán, rốt cục minh bạch chúng đối mặt hoàn toàn là một con quái vật, căn bản không thể tới ngang hàng. Thế nhưng sự mạng của nó bức bách nó không thể không cùng Dạ U đối chiến, một khi tại một chút thời gian uống cạn chun trà bên trong không có công kích con mồi, nó sẽ tự động tiêu tán thành hắc sắc sương mù.

Cho nên nó do dự trong chốc lát, rốt cục ra tay với Dạ U, một đạo ám ba trong chớp mắt đánh úp lại. Dù sao nó đang ở trận pháp này bên trong, cũng sẽ không chân chính nơi đây chết đi, chỉ bất quá bị tiêu diệt cảm giác không dễ chịu mà thôi.

Dạ U tinh chuẩn một mũi tên bắn ra, chung kết cuối cùng một cái Ảnh thứ nguyên khôi, thuận lợi thông qua thứ mười lớp. Làm Hắc Ám ẩn đi, sân thi đấu hóa thành nguyên trạng thời điểm, toàn trường khiếp sợ không thôi, ủng hộ thay nhau nổi lên. Nam sinh kinh hãi ao ước không thôi, nữ sinh thì dị sắc lần lần lần, chỉ có Phương Biện một hồi đắng chát không lời.

Phó viện trưởng kích động được vỗ án trầm trồ khen ngợi, không nghĩ tới Dạ U thật sự sáng tạo ra kỳ tích, đột phá tiền vô cổ nhân ghi chép, trở thành bao năm qua tân sinh bên trong cái thứ nhất hoàn toàn thông qua thực chiến khảo thí môn sinh, nói là Thanh Linh học viện ưu tú nhất môn sinh cũng không chút nào quá đáng.

Hỏa Điện Nguyên Sư xinh xắn chớp, đối với Dạ U càng cảm thấy càng hứng thú. Nàng khẽ liếm lấy dịu dàng cặp môi đỏ mọng, nhìn về phía ánh mắt của hần tựa như nhanh như hổ đói vô mồi đồng dạng nóng bỏng, gần như muốn nhìn không được đưa hần toàn thân tróc bong sạch sẽ, dò xét bí mật của hần.

Dạ U phong thái nhẹ nhàng nơi đây đứng ở trong sân đấu trung tâm, không quan tâm hơn thua. Mười lớp thực chiến khảo thí sau khi kết thúc, hần nguyên lực vừa vận còn thừa không có mấy, khiến sắc mặt của hần có chút trắng xám.

Phó viện trưởng cao hứng bừng bừng nơi đây tuyên bố hần đạt được 27500 học phần, vì toàn trường cao nhất phân ra, hần mới dương dương tự đắc nơi đây ung dung đi vào trong thánh phòng, được rất nhiều người nhiệt liệt hoan nghênh.

Trận này thực chiến khảo thí kết thúc, tân sinh tổng cộng còn lại 40 người. Tại còn dư lại không đầy một tháng trong, Dạ U bắt đầu rồi sinh hoạt hàng ngày.

Buổi sáng lên lớp giảng bài phương pháp khóa cùng nguyên tiền khóa, buổi chiều nhìn nhiệm vụ thu hoạch học phần, chuyên môn hỏi đáp Ảnh hồn đan cho tu luyện Quý Ảnh Thiểm, thuận tiện tại trong thực chiến tu luyện Vô Ảnh Trảm, buổi tối thì hấp thu Hắc Ám nguyên khí tu luyện bản thân.

Ngay tại học viện thi đấu đêm trước, hần rốt cục khiến Vô Ảnh Trảm cùng Quý Ảnh Thiểm liên tiếp đại thành, thực lực lớn là tăng tiến, không khỏi đối với ngày mai học viện thi đấu âm thầm chờ mong, lòng tin tăng gấp đôi.

Mà ở thực chiến khảo thí, nguyên tiền khóa cũng chuyển hướng về phía nguyên thú trận, Phó viện trưởng cùng Hỏa Điện Nguyên Sư mỗi ngày mang

theo tân sinh miễn phí tiến nhập, khiến tân sinh tại nguyên thú trận chịu đựng cùng nguyên thú chém giết tàn khốc tới luyện, dần dần khiến bản thân trở nên cường đại lên.

Tân sinh liệt sát có được nguyên thú có thể hướng bọn họ hồi đoái học phần, đi Nguyên bảo các hồi đoái nguyên bảo. Ngày qua ngày, rốt cục nghênh đón Thanh Linh học viện một năm nay ba tháng sau học viện thi đấu, mới cử môn sinh hội tụ một nhà, tiến hành tỷ thí.

Thanh Thành rất nhiều nguyên tu nghe nói tin tức, ùn ùn kéo đến, quan sát đặc sắc tuyệt luân học viện thi đấu...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Học viện thi đấu

Học viện thi đấu cử hành tại cỡ lớn sân thi đấu, còn không có chính thức bắt đầu, khán phòng liền một mảnh người ta tấp nập, tiếng người huyền ảo. Tại khán phòng mỗi người ít nhiều đều là Thanh Thành nổi danh nguyên tu, trong đó rõ ràng tự nhiên là Thanh Thành tứ đại gia tộc cùng Thanh Thành Thành chủ Phương gia.

Bất quá đứng đầu rõ ràng hay là Hạ gia, Hạ gia nữ chủ nhân Hạ Vân Uyển bộ dạng thủy mị vẫn còn, thành thực mê người phong độ tư thái dẫn tới không ít người ghé mắt. Bên cạnh nàng còn có hai người, đều là Hạ gia đại nhân vật, chuyên môn đến xem Hạ Thủy Nhu trận đấu cùng xem xét nhân tài.

Ngồi ở nàng bên trái chính là một vị mày kiếm mắt sáng anh tuấn trung niên nhân, mục quang tang thương, uy thế mười phần. Hắn chính là Hạ gia tộc trưởng Hạ Thương Hải, mặt chữ điền lưu lại râu ngắn, đang mặc thủy lam cẩm bào, chân mặc ngọc trường ngoa, hiển thị rõ ung dung hoa quý.

Ngồi ở nàng bên phải thì là Hạ gia nhị trưởng lão Hạ Văn Hà, tóc đen râu dài, mặt mũi hiền lành, mỉm cười tự nhiên, trắng nõn trên mặt có thể chứng kiến vài tia nếp nhăn bước chậm. Hắn đang mặc bạch sắc cẩm y, bông bông như tiên.

Hạ Vân Uyển cười nói tự nhiên nơi đây đối với hai người nói: "Thương Hải, nhị trưởng lão, lần này gọi các người tới không chỉ là vì nhìn Thủy Nhu trận đấu, mà là vì chúng ta Hạ gia lôi kéo một thiên tài thiếu niên."

Hạ Thương Hải nghe vậy kinh ngạc mà nói: "Thanh Thành loại địa phương nhỏ này làm sao có thể xuất hiện thiên phú thiên tài thiếu niên? Vân Uyển, người điều tra rõ ràng lai lịch của hắn sao?"

Hạ Vân Uyển lắc đầu, tiếc hận nói: "Đáng tiếc ta mấy phen phái người điều tra cũng không rõ lai lịch của hắn, hiện tại chỉ biết hắn tên là Dạ U, đến từ chính Bách Thú Sơn, cái khác liền một mực không biết."

Hạ Thương Hải trầm tư trong chốc lát,沉吟 trọng nói: "Ta từ trước đến nay không có nghe nói Bách Thú Sơn loại này mãnh thú lan tràn, nguyên lực cần cỗi nơi đây có thể tạo nên xuất hiện một thiên tài, nếu như hắn không rõ lai lịch, lôi kéo chuyện riêng trước hết chậm rãi a. Được trước khảo sát hắn một phen, truy tìm nguồn gốc, để tránh hắn là Văn Thiên thành gia tộc khác phái tới gian tế."

Hạ Vân Uyển có chút không vui phản bác: "Ta xem thiếu niên này tâm tính thuần khiết, diện mạo lãnh tuấn, hắn làm sao có thể là gia tộc khác phái tới gian tế? Hơn nữa Thủy Nhu đối với hắn cũng ái mộ như thêm, lôi kéo hắn không chỉ có thể tăng cường chúng ta Hạ gia, hơn nữa cũng có thể thành toàn Thủy Nhu một mảnh tình ý."

Hạ Thương Hải có chút nộ khí nơi đây kinh dị nói: "Cái gì? Thủy Nhu vậy mà vừa ý hắn! Cái này càng không được, người cũng biết, Thủy Nhu tính cách nhu nhược đơn thuần, không ràng thế sự, rất dễ dàng bị lòng mang ý xấu đồ lừa gạt, ta tuyệt đối sẽ không đồng ý khiến hắn tiến nhập Hạ gia đấy!"

Hạ Vân Uyển lông mày khẽ đen dựng lên, nộ khí phun ra, mong muốn cùng Hạ Thương Hải tranh luận. Không ngờ nhị trưởng lão Hạ Văn Hà chặn ngang một cước, nghiêm túc nói: "Được rồi, hai người các người không muốn cãi cọ! Hiện tại trận đấu nhanh bắt đầu rồi, ai đúng ai sai xem trước một chút thiếu niên kia biểu hiện lại nói!"

Hạ Vân Uyển hừ lạnh một tiếng, lúc này mới dừng tay, hờn dỗi nói: "Chờ các người chứng kiến thiếu niên kia biểu hiện, liền biết hắn có nhiều khác thường!"

...

Khán phòng bên trên ngoại trừ Thanh Thành nguyên tu, những người khác thì là Thanh Thành học viện Nguyên Sư, đối với học viện thi đấu tự nhiên mỗi mắt mong chờ, đều nghị luận. Dạ U chính là bọn họ nghị luận lớn nhất tiêu điểm, hắn liên tiếp nghịch thiên biểu hiện đã khiến bọn họ càng thêm xác định hắn chính là đoạt giải quán quân đứng đầu nhân tuyển.

Lúc này Viện trưởng Vân Anh một thân một mình đi đến khán phòng lầu các, giọng nói như chuông đồng nói: "Được rồi, mọi người im lặng một chút, xin nghe ta nói vài câu."

Chứng kiến Viện trưởng muốn lên tiếng, toàn trường người lập tức lặng ngắt như tờ, nhao nhao trông mong mà đối đãi nhìn hần. Hần lập tức mỉm cười nói: "Mọi người khỏe, hoan nghênh các người tới quan sát học viện thi đấu. Năm nay chúng ta Thanh Linh học viện nhân tài xuất hiện lớp lớp, trận này thi đấu nhất định không phụ sự mong đợi của mọi người, đặc sắc liên tiếp."

"Hôm nay tiến hành vòng thứ nhất tỷ thí, tham gia trận này thi đấu mới cử môn sinh tổng cộng có 100 người, học viện đã biết được bọn họ tổng hợp thực lực, áp dụng đầu đuôi tương đối phương thức tiến hành tỷ thí, cũng chính là đệ 1 danh chống lại đệ 100 danh, đệ 2 danh chống lại đệ 99 danh, ... Dùng cái này suy ra, đệ 55 danh chống lại đệ 56 danh. Như vậy tỷ thí đã có thể tránh đấu cơ trực lợi, cũng có thể khiến cường giả trở hết tài năng, có thể nói nhất cử lưỡng tiện."

"Tỷ thí một trận một hồi tiến hành, làm như vậy tuy tương đối tiêu phí thời gian, nhưng là có thể cho tất cả người ở chỗ này chứng kiến thanh linh toàn bộ môn sinh ưu tú biểu hiện. Được rồi, hiện tại ta tuyên bố học viện thi đấu chính thức khai mạc! Thẩm Vũ Nguyên Sur, người tới làm học viện thi đấu trọng tài!"

Vừa mới nói xong, khán phòng một mảnh sôi trào, ủng hộ liên tục. Thẩm Vũ Nguyên Sur tại viện trưởng ý bảo, lập tức tiến nhập sân thi đấu biên giới, nhìn xa bốn phương, mỉm cười nói: "Mọi người khỏe, hoan nghênh các người tới quan sát học viện thi đấu! Ta cũng không nhiều lời nói nhảm, thỉnh xếp hạng đệ nhất lão sinh Phương Vân cùng xếp hạng chót nhất tân sinh Tiền Đồ tiến vào trường!"

Phương Vân vênh vao tự đắc, chẳng thèm ngó tới, hừ lạnh một tiếng tiến nhập trong sân đấu. Tiền Đồ thì vẻ mặt đáng ghét, nội tâm âm thầm ô hô ai tai: Học viện là cố ý sao? Vậy mà lại để cho hần cái thứ nhất vào sân. Hần làm sao có thể là đối thủ của Phương Vân? Người ta một cái ngón tay thì có thể làm cho hần hồi phi yên diệt.

Làm hai người mặt đối mặt kéo ra một đoạn khoảng cách,, Thẩm Vũ Nguyên Sur tuyên bố tỷ thí chính thức bắt đầu. Phương Vân nhìn béo nục béo nịch Tiền Đồ, cười nhạo nói: "Mập mập chết bầm, người là muốn chính mình nhận thua lẫn xuống trận, lại muốn ta đánh người kết cục?"

Phương Vân khinh bỉ thần thái khiến hần phần nộ không thôi, quát: "Tuy thực lực của ta không bằng người, nhưng ta sẽ không nhận thua, người phóng ngựa qua a!"

Phương Vân khinh thường nói: "Mập mập chết bầm, đây chính là người tự tìm, xem ta đem người đánh hoa rơi nước chảy! Mộc Đằng thuật "

Vừa mới nói xong, trên người của hần lập tức sục sôi trên nồng đậm nguyên lực, hình thành một đạo lục sắc quang trụ khuynh tả tại trên mặt đất, rất nhiều trắng kiện như măng xà đồng dạng dây leo lập tức phủ thiên cái địa nơi đây lan tràn ra ngoài, thế không thể đỡ, đánh úp về phía Tiền Đồ.

Tiền Đồ ý đồ dùng kim sắc cây gậy chống cự những cái này dây leo, thế nhưng dây leo quá nhiều quá cường đại, hần căn bản ngăn cản không nổi, rất nhanh bị trói buộc thành một cái ít bánh chưng.

Phương Vân cười lạnh nói: "Mập mập chết bầm, có phục hay không? Nhanh lên một chút cấp ta nhận thua lẫn xuống!"

Tiền Đồ hao hết toàn lực nơi đây hô: "Ta không phục!"

Phương Vân nộ khí dâng lên, khống chế dây leo đem Tiền Đồ trói buộc được càng ngày càng chặt, cơ hồ khiến hần hít thở không thông, nhưng hần hay là chết không nhận thua.

Tuỳ ý muốn tai nạn chết người, Thẩm Vũ Nguyên Sur lập tức khuyên can Phương Vân, khiến hần buông ra dây leo, tuyên bố hần chính thức chiến thắng.

Tiền Đồ có thể thoát thân, hôn mê rồi. Bất quá toàn thân của hần bị trói buộc thành thanh một khối từ một khối, vết máu trải rộng, có thể thấy Phương Vân ra tay có nhiều hung ác, làm cho ở đây đông đảo nguyên tu lắc đầu thở dài, ghé mắt không thôi.

Trận thứ hai đến phiên Mộc Linh, tổng hợp thực lực chỉ đứng sau Phương Vân, là một cái xinh xắn lạnh lợi thiếu nữ, bất quá ăn mặc rộng Đại hắc bào, tướng mạo tựa như nữ quỷ, làm cho người ta kinh hãi khiếp đảm.

Nàng ngay cả công kích nguyên khí cũng không có móc ra, trực tiếp thuận di, một chưởng đem đếm ngược đệ nhị tân sinh đánh rớt kết cục.

Trận thứ ba là Đoạn Thuần, hần cao tráng thân hình đem đếm ngược đệ tam tân sinh bị làm cho hồn phi phách tán, lập tức nhắc tay nhận thua, cuống quýt kết cục.

Đệ tứ trận là Hần Khiếu Thiên, Băng Phong Thuật của hần trực tiếp đem đếm ngược đệ tứ tân sinh đông lạnh trở thành băng điêu, nhẹ nhõm chiến thắng.

Đệ ngũ trận là Yên Phi, thi triển Tật Phong trăm đem đếm ngược đệ ngũ tân sinh trực tiếp đánh bay bị thương, khiến hần không thể không đầu hàng.

Mà tới được thứ sáu trận, lên sân khấu đứng là Dạ U mà không phải Dương Phàm, khiến biết rõ người của hần kinh ngạc không thôi. Bất quá tỉ mỉ vừa nghĩ liền ý, Dạ U lúc trước quyết đấu bên trên đánh bại Dương Phàm, tự nhiên thay thế hần trở thành tổng hợp thực lực đệ lục danh.

Mà hần đối diện tự nhiên là đối với hần hâm mộ không thôi tân sinh, xếp hạng đếm ngược thứ sáu. Vừa nhìn thấy hần ra sân, không chút do dự lập tức nhận thua, khiến hần bất đắc dĩ cười khổ, hậm hực kết cục.

Tại khán phòng bên trên Hạ Vân Uyển vừa nhìn thấy Dạ U thân ảnh, mỉm cười nơi đây chỉ vào hắn nói: "Nhìn thấy không? Vị này gọi Dạ U thanh tú thiếu niên, cùng chúng ta Thủy Nhu là không phải trai tài gái sắc, trời đất tạo nên một đôi?"

Hạ Thương Hải nhìn thoáng qua, hừ lạnh một tiếng, bĩu môi nói: "Tướng mạo thoát nhìn đích xác được đấy nhưng tri nhân tri diện bất tri tâm, ai biết hắn là không phải rắp tâm hại người, muốn câu dẫn nhà của chúng ta Thủy Nhu?"

Hạ Vân Uyển khuôn mặt phát lạnh, cười lạnh nói: "Hạ Thương Hải, ngươi không khỏi quá cưng chiều Thủy Nhu. Thủy Nhu đã trưởng thành, là thời điểm cho nàng tìm được đối tượng, Dạ U thiên phú cùng tướng mạo đều là thật tốt, khiến hắn ở rể Hạ gia vừa vặn như hổ thêm cánh. Lúc trước ta hướng hắn đề cập qua cùng Thủy Nhu đính hôn, hắn còn quả quyết cự tuyệt, người như vậy làm sao có thể có dị tâm?"

Hạ Thương Hải chết cũng không hồi cải nói: "Ai biết hắn là không phải lật mềm buộc chặt? Được rồi, chỉ cần ta không đáp ứng, ai cũng đừng hòng lấy đi nữ nhi của ta!"

Hạ Vân Uyển tức giận đến giận sôi lên, đối với Hạ Thương Hải cưng chiều nữ nhi cố chấp tính tình không thể làm gì, liền không để ý đến hắn nữa. Hạ Vân Hà ở bên cạnh nhìn cái này đối với vợ chồng vậy mà vì một thiên tài thiếu niên ồn ào, tiếp theo chiến tranh lạnh, không khỏi bất đắc dĩ cười khổ.

Đồng thời hắn cũng có chút tò mò: tên là Dạ U thiên tài thiếu niên, đến cùng có cái gì mị lực đáng Hạ Vân Uyển bất kể giá lớn nơi đây lôi kéo?

Bất quá hôm nay Dạ U vòng thứ nhất cũng không có thể hiện ra thực lực, hắn nhìn không được hắn biểu hiện kinh diễm, chỉ có thể trước xem xét một chút những người khác nhìn xem.

Về sau đến phiên thiên phú ưu tú Dương Phàm ra sân, hắn sắc mặt âm trầm, lợi dụng Liệt Hỏa Quyền rất nhanh đem đếm ngược Đệ thất tân sinh đánh rớt kết cục. Hắn đối với Dạ U phần hạn không thôi, nhưng hết lần này tới lần khác chính mình tài nghệ không bằng người, chỉ có thể nín giận.

Dương Phàm, đến phiên Hạ Thủy Nhu, cũng làm cho biết rõ người của nàng thân phục không thôi, không nghĩ tới lại có thể như hai cái tân sinh tổng hợp thực lực có thể xếp hạng Top 10.

Xếp hạng đếm ngược thứ mười tân sinh đã gặp nàng ra sân, lập tức ngại ngần nơi đây hô lớn: "Nữ thần, ta yêu ngươi, ta nhận thua!" Nói xong lập tức chuẩn bị, để cho nàng ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người dưới vừa thẹn vừa giận không thôi.

Vì vậy đằng sau từng cái một lão sinh ra sân, đánh bại thiên phú tân sinh, mà xếp hạng thứ chín nơi này thứ hai mươi đều là hài lòng thiên phú lão sinh.

Xếp hạng thứ chín chính là gọi Lâm Hiền lão sinh, Thần Mộc cung của hắn thế như chẻ tre, vài cái người liền chiến thắng. Xếp hạng thứ mười chính là gọi Lý Trân lão sinh, một tay Kim Châm thuật khiến cho xuất thần nhập hóa, trực tiếp đem đếm ngược thứ mười tân sinh ghim thành không thể động đậy, không thể không nhận thua.

...

Mà Phụng Bệ với tư cách là thiên phú ưu tú tân sinh, tổng hợp thực lực vậy mà liền hài lòng thiên phú lão sinh cũng không bằng, xếp hạng thứ hai mươi một danh, khiến hắn phần hạn không thôi, lại lại không thể làm gì.

Hắn thi triển ra Mộc Đằng thuật hiển nhiên so với Phụng Văn yếu đi rất nhiều, bất quá đối phó thiên phú tân sinh hay là dư xài, nhẹ nhõm chiến thắng, nhưng khiến hắn không có chút nào cảm giác thành tựu.

Tại hắn, Lôi Hình dùng Lôi Phá thuật đem tân sinh điện giật chóng mặt chiến thắng, Thiết Thành Xích Diễm trăm đem tân sinh đốt trụi chiến thắng, Hoàng Hậu Phá Thổ Quyền đem tân sinh oanh đảo chiến thắng, bọn họ đồng đều tấn cấp đi đến một vòng.

Cứ như vậy, chỉ còn lại thiên phú mới cũ môn sinh ở giữa chiến đấu, tự nhiên hữu lai hữu hồi, lực lượng tương đương. Bất quá cuối cùng vẫn còn phân ra thắng bại, lão sinh rốt cuộc tu luyện được thâm niên lâu ngày, kinh nghiệm mười phần, vì vậy tấn cấp 26 cái thiên phú lão sinh.

Cuối cùng, học viện thi đấu vòng thứ nhất chính thức kết thúc, khiến đông đảo nguyên tu hậm hực mà tán. Lúc này vừa vặn màn đêm buông xuống, Dạ U trở lại Cư trú viện, tiếp tục hấp thu Hắc Ám nguyên lực tu luyện.

Không biết ngày mai hắn lại tạo ngộ như thế nào đối thủ? Hắn không khỏi âm thầm chờ mong. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Vừa lộ ra cao chót vót

Sáng sớm ngày thứ hai, đợt thứ hai tỷ thí còn chưa bắt đầu, khán phòng đã kín người hết chỗ, rất trống lẹ, tiếng huyền não, nói chuyện với nhau thanh âm, tiếng hoan hô kêu không dứt.

Qua thời gian một nén nhang, lúc Viện trưởng Văn Anh đi ở lầu các bên trên tuyên bố diễn thuyết, toàn trường lập tức lặng ngắt như tờ, chỉ còn lại ào ào gió nhẹ nói nhỏ.

Hắn ho nhẹ một tiếng, phá vỡ lần này bình tĩnh, mặt mày hớn hờ nói: "Hoan nghênh mọi người tới quan sát học viện thi đấu đợt thứ hai tỷ thí, cái này luân tỷ thí theo sau một vòng đồng dạng, áp dụng bài danh đầu đuôi tương đối phương thức tiến hành tỷ thí. Tham gia tỷ thí đệ tử tổng cộng như 50 người, buổi sáng vừa vặn có thể tiến hành 25 trận, buổi chiều thì có thể tiến hành vòng thứ ba, thỉnh mọi người mỗi mắt mong chờ bọn họ đặc sắc biểu hiện!"

Nói xong, Viện trưởng hướng sân thi đấu bên trên trọng tài Thẩm Vũ đạo sư ý bảo, hắn lập tức hiểu ý, mỉm cười nói: "Kính thỉnh xếp hàng thứ nhất lão sinh Phương Văn cùng bài danh năm mươi lão sinh Mạc Ngôn nhập tràng!"

Thế nhưng là lão sinh Mạc Ngôn vừa lên trận liền nhận thua rồi đi, hiển nhiên biết rõ Phương Văn đáng sợ, không dám thay vì giao phong.

Về sau đi lên 4 cái thiên phú lão sinh cho thấy nhất nhất nhận thua, bọn họ minh bạch chính mình hoàn toàn không phải thiên phú ưu tú lão sinh đối thủ, còn không bằng sớm làm nhận thua sợ bị hành hạ.

Cứ như vậy Mục Linh, Đoạn Thuần, Hàn Khiếu Thiên cùng Yến Phi chỉ là tẩu một chút lướt qua mà thôi, tất cả đều tấn cấp qua một vòng.

Liên tiếp nhận thua tình cảnh khiến bầu không khí có chút lạnh trận, khiến khán phòng bên trên nguyên tu chửi bới không thôi. Bất quá thứ sáu trận đến phiên Dạ U ra sân, hắn đối diện lão sinh ngược lại là không có hề nhận thua, rốt cục khiến khán phòng bên trên nguyên tu hào hứng bùng bùng nơi đây nhìn xuống.

Dạ U ăn mặc Ti Dạ bào, tóc đen phiêu dật như ngọn sóng, mặt như quan như ngọc, đôi mắt như sao sáng như đêm sâu, lãnh khốc anh tuấn, bình tĩnh lạnh nhạt.

Mà hắn đối diện thì là một cái tóc ngắn cao lớn nam sinh, tên là Dương Uy, màu rám nắng làn da, vạm vỡ, nắm tay như nồi đất lớn vậy.

Hắn phát hiện đối thủ của hắn là tân sinh bên trong như mặt trời ban trưa Dạ U, thực lực phi phàm, kỳ thật có chút không yên lo lắng bất an, lo lắng cho mình hung hăng bị làm nhục.

Làm hai người đi đến sân thi đấu mặt đối mặt thời điểm, hắn rốt cục nhìn không được mở miệng, giả bộ vẻ mặt mỉm cười, đối với Dạ U lấy lòng nói: "Cái kia ha ha, Dạ U Học đệ, tốt xấu ngươi cho thấy thiên tài tân sinh, ngươi có thể hay không cấp ta một chút biểu hiện cơ hội rồi."

Dạ U thân nhiên nói: "Có thể, ta không cần vũ khí, cũng không di động, trực tiếp đứng ở chỗ cũ với ngươi đối quyền!"

Dương Uy nghe xong liền vui vẻ, nhìn hắn thon gầy thân thể, hình thể cùng hắn so với quả thật yếu đuối a.

Hắn lại nhìn nhìn hắn màn thầu đồng dạng nắm tay, lại nhìn chính mình nồi đất lớn nắm tay, cảm giác về sự ưu việt tự nhiên sinh ra, nội tâm hắc hắc cười không ngừng nói: Dạ U a Dạ U, ngươi quá cuồng vọng tự đại, ngươi đứng ở chỗ cũ cùng ta đối quyền quả thật chính là tìm tai vạ. Chỉ cần đánh bại ngươi, ta nhất định sẽ dương oai bốn phương!

Nghĩ hết, hắn hét lớn một tiếng, nồi đất lớn hai cái nắm tay nguyên lực sục sôi, kim mang tràn ra bốn phía, biến thành một đôi cứng rắn dày đặc kim quyền.

Hắn cấp tốc nơi đây hướng Dạ U vị trí vọt tới, lập tức tiếp cận, quyền trái dùng lực thiên quân, bạo liệt không khí, muốn nện ở Dạ U thân thể gầy nhỏ.

Rất nhiều không rõ lý lẽ nguyên tu chứng kiến Dạ U vậy mà không tránh trốn, không khỏi âm thầm bài xích: tân sinh không khỏi cũng quá không coi ai ra gì, thân thể của hắn như thể nhỏ gầy, khí lực khẳng định không lớn, như thế nào so ra mà vượt cao như thế lớn môn sinh?

Nhưng ở trong học viện đại đa số đối với hắn truy tìm nguồn gốc nguyên tu thì không cho rằng như vậy, Viện trưởng mỉm cười tự nhiên, Nguyên Sư môn một bộ chờ mong, những tân sinh đại đa số thì cuồng nhiệt không thôi. Nhất là ái mộ Hạ Thủy Nhu của hắn tràn đầy chờ mong, tin tưởng không nghi ngờ.

Phương Biện lộ ra một cổ cười lạnh, vạn phần chờ mong Dạ U bị đánh mất cảm giác sáng khoái.

Phương Văn bán tín bán nghi, hắn tuy rất hi vọng Dạ U bị người dẫm nát dưới chân, nhưng minh bạch hắn không đơn giản, như vậy khiếm nhượng khẳng định có mười phần nắm chắc.

Dương Phạm thì âm thầm chờ đợi, hắn tuy cũng rất hận Dạ U, nhưng biết hắn luôn luôn là sáng tạo kỳ tích, lần này có lẽ cũng sẽ triển lộ ra một cái kỳ tích.

Ngay tại rất nhiều người ai thán cuồng vọng tự đại môn sinh sắp sửa bị thua được lên cao thời điểm, Dạ U trong mắt tinh quang lóe lên, bánh bao lớn nhỏ nắm tay phải dùng lực vạn quân, thể như chẻ tre, rõ ràng cùng Dương Uy nồi đất lớn nắm tay chống lại, tựa như cây kim so với cộng rêu.

Răng rắc một tiếng, Dương Uy quyền trái trực tiếp bị Dạ U nắm tay phải trùng điệp chấn khai, toàn bộ cánh tay đều co quắp.

Hắn kêu thảm thiết một tiếng, cảm giác được một cổ vô cùng lực lượng cường đại chuyển nhập cánh tay của mình, xương cốt xụi lơ, thiếu chút nữa để cho cánh tay của mình cho báo hồng.

Ánh mắt hắn lộ ra một cổ không thể tin, hô lớn: "Không có khả năng!"

Dạ U không có cấp Dương Uy thờ dốc thời gian, một kích trái móc câu quyền ầm ầm nện trên ngực hắn, vậy mà đem người cao mã đại hắn trực tiếp nện phi, bay ra có mười trượng xa mới trùng điệp rơi xuống đất.

Dương Uy cảm giác ngực một hồi kịch liệt nặng nề, cảm giác được lực phủ ngũ tạng hình như cũng bị đánh bể, phun ra một ngụm huyết tinh, bị lực lượng cường đại khiến cho toàn thân xụi lơ, vậy mà bất tỉnh đi.

Nhìn cao như thế lớn Dương Uy lại bị nhỏ gầy Dạ U trực tiếp hai quyền định thắng, rất nhiều lúc trước đối với hắn khí lực có chỗ hoài nghi nguyên tu khó có thể tin nơi đây đứng lên, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn một màn này.

Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, như vậy thân thể gầy ốm bên trong vậy mà là ẩn chứa như thế lực lượng cường đại, vượt xa cao lớn Dương Uy, hắn không bị đánh bay mới là lạ!

Mà Dương Uy vốn muốn dương oai, lại trở thành vô uy, hắn thảm trạng khiến bọn họ khóc không ra nước mắt không thôi! Bất quá cũng làm cho bọn họ bắt đầu cảm thấy vị thiên tài này tân sinh đích thực là danh xứng với thực, bọn họ rất cực nhiệt liệt chú ý tới hắn.

Viện trưởng cười một tiếng, âm thầm tán thán nói: Tiểu gia hỏa này, không nghĩ tới tại trên lực lượng vậy mà cũng cây tre trăm đốt tiến thêm một bước, hắn tổng hợp thực lực càng cường đại rồi!

Nguyên Sur môn là hắn nụ cười mà cười, cuồng nhiệt những tân sinh là hắn phấn khởi không thôi, Dạ U quả nhiên không có phụ lòng bọn họ nhiệt liệt chờ mong.

Hạ Thủy Nhu đôi mắt đẹp nhu tình uyển chuyển, nói thầm Dạ U, người quả nhiên không để cho ta thất vọng!

Phượng Biện sắc mặt xanh mét, không biết lúc nào, Dạ U tại trên lực lượng vậy mà cũng trở nên cường đại như thế, mang đến cho hắn to lớn cảm giác mất mát, cảm giác chính mình tựa hồ càng nhiều phương diện so ra kém hắn.

Phượng Vân thì cảm thấy cường đại uy hiếp, hận không thể trút ra cho thống khoái; Dương Phàm sắc mặt càng thêm âm đạm, quả nhiên hắn lại sáng tạo ra một cái kỳ tích.

Mà sân thi đấu bên trên vạn chúng chú mục Dạ U cũng không có cảm thấy dương dương đắc ý, Dương Uy sẽ bị hắn hai quyền đá đảo cũng ở trong dự liệu.

Từ khi ăn vào loại này long đan, lực lượng của hắn trên diện rộng tăng trưởng, có được một tia long lực, dùng lực vạn quân, Dương Uy dùng lực thiên quân lực lượng làm sao có thể không thua?

Hắn lạnh nhạt tự nhiên xoay người tiêu sái rời đi, lưu lại gầy gò phiêu dật thân ảnh, ẩn sâu chiến công cùng danh. Rất nhiều hâm mộ hắn cuồng nhiệt tân sinh ủng hộ không thôi, thậm chí ngay cả một chút ngoài học viện nguyên tu cũng gia nhập sùng bái hắn trong hàng ngũ.

Khán phòng bên trên Hạ Vân Uyên chỉ vào Dạ U đối Hạ Thương Hải không phục nói: "Hiện tại người biết ta chỗ tôn sùng người này môn sinh chỗ bắt phạm a, cho nên nói nhanh chóng tác hợp hắn và Thủy Nhu, vừa vạn vẹn toàn đôi bên!"

Hạ Thương Hải nghe vậy ho khan không thôi, cho dù liền hắn không thừa nhận cũng không được Dạ U thực lực thật phi phạm, tài mạo song toàn.

Bất quá trời sinh tính kiêu ngạo, cung chiều nữ nhi hắn biểu hiện ra hay là không chịu nhượng bộ, ngược ngung nói: "Hay là nhìn xem cái khác môn sinh biểu hiện thế nào lại đến kết luận a!"

Bất quá thân là Hạ gia nhị trưởng lão Hạ Vân Hà ngược lại là đối Dạ U nổi lên tích tã chi tâm, hận không thể lập tức đưa hắn thu nạp nơi này thủ hạ của hắn.

Bất quá người ta dù sao vẫn là môn sinh, việc học làm trọng, chỉ có thể ở học viện thi đấu sớm hướng hắn biểu lộ thành ý.

Thẩm Vũ Nguyên Sur thấy Dạ U đã rời đi, lập tức tuyên bố hắn chiến thắng, thuận tiện gọi y hộ nhân viên đem ngã xuống đất không nổi Dương Uy khiêng đi điều dưỡng, liền tuyên bố tỷ thí tiến nhập trận tiếp theo.

Tại hắn, Dương Phàm, Hạ Thủy Nhu, Hàn Khiếu Thiên cùng Yến Phi cũng thành công nhẹ nhõm tấn cấp, cứ như vậy, hải long thiên phú mới cũ môn sinh tất cả đều tấn cấp, một cái thiên phú lão sinh cũng thành công tấn cấp, tổng cộng tấn cấp 25 người.

Vì vậy học viện thi đấu đợt thứ hai kết thúc, nguyên tu nhóm cũng đúng lúc đi cùng ăn, chờ đợi buổi chiều vòng thứ ba tiến đến. . .

Chương 34: Nhiệt chiến liên tục

Bất tri bất giác đã đến xế chiều thời gian, học viện thi đấu vòng thứ ba chính thức khai mạc. Viện trưởng Văn Anh lên đài mỉm cười nói chuyện nói: "Hoan nghênh mọi người tới quan sát Thanh Linh học viện vòng thứ ba thi đấu, lúc trước tấn cấp 25 một học sinh phần lớn đều là tinh anh môn sinh, cái này một vòng nhất định là một hồi long tranh hổ đấu. Cái này một vòng áp dụng hình thức rút thăm tiến hành tỷ thí, bởi vì hơn nhiều một người, cho nên rút ra nơi này số 0 môn sinh cái này luân không. Về phần cái khác tham gia tỷ thí môn sinh, mã số là 1 nơi này 12, rút thăm được tương đồng dãy số tiến hành tỷ thí, thỉnh mọi người mỗi mắt mong chờ bọn họ đặc sắc biểu hiện!"

Khán phòng bên trên ủng hộ liên tục, Thẩm Vũ Nguyên Sur tiến nhập sân thi đấu, từ trữ vật đại lấy ra một cái kim sắc hình vuông thùng giấy, nói: "Hiện tại thỉnh tấn cấp môn sinh nhập tràng, lần lượt tổng hợp thực lực thứ tự xếp hạng xếp hàng đến, nhất nhất từ trên tay của ta thùng giấy bên trên rút thăm!"

Tiếng nói hạ xuống, tấn cấp mới cử môn sinh liền từ khán phòng ở dưới trong thông đạo xếp hàng đi ra, đi đến sân thi đấu Thẩm Vũ bên người Nguyên Sur, nhất nhất từ thùng giấy bên trong rút ra một trương gấp tờ giấy nhỏ. Bọn họ liên tiếp mở ra vừa nhìn, đều nghị luận.

Dạ U rõ ràng ngay tại trong đó, hần mở ra tờ giấy nhỏ vừa nhìn, vậy mà phát hiện mình chính là số 0, không khỏi cười khổ, hần vòng thứ ba vậy mà may mắn được luân không, chỉ có thể đưa ra. Hần còn muốn sáng khoái lâm li nơi đây đập một hồi, kết quả rút thăm mở cho hần loại này vui đùa.

Hần tò mò hỏi bên người Hạ Thủy Nhu nói: "Hạ Thủy Nhu, ngươi là số mấy?"

Hạ Thủy Nhu nhẹ nhàng hồi đáp: "Ta là số 10, Dạ U ngươi sao?"

Dạ U liên tục không ngừng nói: "Hạ Thủy Nhu, chúng ta đôi một chút đi, ta là số 0!"

Hạ Thủy Nhu kinh ngạc mà nhìn hần, không nghĩ tới vận khí của hần tốt như vậy, vòng thứ ba vậy mà có thể luân không (*không bị gặp đối thủ).

Nàng ừ nhẹ một tiếng, vừa muốn cùng Dạ U trao đổi tờ giấy nhỏ, nhưng không ngờ Thẩm Vũ Nguyên Sur mắt sáng như đuốc, thoáng cái nhìn lại, trùng điệp ho khan một tiếng, quát lớn: "Môn sinh trong đó không cho phép trao đổi tờ giấy nhỏ, rút thăm được cái gì dãy số chính là cái gì dãy số!"

Dạ U vừa muốn duỗi ra tay lập tức rút trở về, không dám quấy phá, ngưng ngưng nói: "Vâng, Thẩm Vũ Nguyên Sur!"

Sau đó hần khẽ thở dài một hơi, chỉ có thể như vậy thôi. Xem ra hần cái này một vòng chỉ có thể làm người xem, bất quá cũng tốt, vừa vận hiểu rõ một chút cái khác môn sinh thực lực.

Vì vậy Thẩm Vũ Nguyên Sur gọi rút thăm môn sinh nhất nhất điểm số, bọn họ liền làm theo, cũng tìm được lẫn nhau đối thủ. Thời gian một nén nhang, Thẩm Vũ Nguyên Sur gọi cùng là số 1 môn sinh ra sân tỷ thí, cái khác môn sinh thì ngồi ở sân thi đấu bên cạnh trên ghế dài chờ thời.

Ra sân số 1 môn sinh theo thứ tự là lão sinh Đoạn Thuần cùng tân sinh Thiết Thành, một người cao mã đại mắt nhỏ, một cái thấp bé thể cường tráng to lớn con mắt, có thể nói thua chị kém em.

Thiết Thành đối mặt với cao tráng Đoạn Thuần chiến ý nghiêm nghị, nếu như so đấu lực khí, hần cũng không nhất định thất bại cùng đại bàn tử. Đoạn Thuần liếc xéo mà nhìn hần, cười nhạo nói: "Tiểu ái tử, nhanh lên một chút qua nhận lấy cái chết!"

Thiết Thành nghe vậy phần nộ, lập tức từ trữ vật đại lấy ra Xích Kiếm, nguyên lực quán thấu, trở nên hỏa diễm sục sôi. Hần hét lớn một tiếng, nắm lấy thiêu đốt Xích Kiếm, nhanh chóng nơi đây hướng Đoạn Thuần lao đến.

Đoạn Thuần cười ha hả nói: "Tới tốt lắm, Tiểu ái tử, nhìn xem Phá Thổ Quyền của ta!" Nói xong, hần song quyền lập tức trở nên gai đất trải rộng, hung mãnh dữ tợn, nhà quang sần sật, thổ hoàng sắc quang mang huy vũ như khói lửa, dùng lực vạn quân, lực áp bách mười phần, Phá Thổ Quyền của hần hiển nhiên đã đại thành.

Phá Thổ Quyền của hần vô kiên bất tòng, không biết sợ hãi Thiết Thành Xích Kiếm bén nhọn cùng hỏa diễm cuộn trào mãnh liệt, ầm ầm cùng hần liên tục kịch liệt va chạm. Đương đương tiếng kêu không dứt, Thiết Thành hao hết toàn lực bỏ về phía Đoạn Thuần, nhưng phát hiện khí lực của hần thật sự quá lớn, Phá Thổ Quyền thể như chẻ tre, khiến hần cảm thấy tay cũng bị chấn động run rẩy không thôi.

Hần cảm giác tiếp tục như vậy nhất định rơi vào hạ phong, lập tức cùng Đoạn Thuần kéo ra cự ly, hướng Xích Kiếm đưa vào đại lượng nguyên lực, phần nộ quát: "Xích Diễm trăm!" Một đạo hỏa lưỡi dao hình thành hỏa diễm giương cánh hoành không, kêu gọi mà đến, khí thể mười phần.

Đoạn Thuần lộ ra một tia ngưng trọng, trên người lập tức nguyên lực sục sôi, quát to: "Thổ Cầu Khai!" Tiếng nói hạ xuống, một chút lớn bụi mù từ trên mặt đất phun ra lên, biến thành từng cái một miếng đất hình thành cứng rắn thổ cầu, đem cả người hần đều bao vây, biến thành một cái lớn thổ cầu, dứt

khoát vọt tới Xích Diễm trăm.

Oanh thành một tiếng, Xích Diễm trăm căn bản vô pháp đánh vỡ lớn thổ cầu phòng ngự, bị bị đâm cho hơi phi yên diệt. Nhưng cái này còn không có dừng lại, đại thổ cầu uy lực còn lại đã hết, đột nhiên đánh tới Thiết Thành, đem cả người hấn ầm ầm đánh bay.

Thiết thành cảm giác ngực một hồi đau nhức kịch liệt nặng nề, phun ra một ngụm huyết tinh, lộ vẻ sầu thảm ngã trên mặt đất. Hấn bắt đắc dĩ cười khổ nói: "Ta nhận thua!" Sau đó hấn run rẩy nơi đây đứng lên, âm đạm rồi đi.

Đoạn Thuần đắc chí vừa lòng, hừ lạnh nói: "Tiểu ái tử, muốn cùng người Đoàn gia gia so khí lực, người còn muốn tôi luyện một trăm năm!" Nói xong, vui mừng rồi trở về ghế dài.

Ngồi ở trên ghế dài Dạ U nhìn Đoạn Thuần, ánh mắt ngưng tụ, nội tâm âm thầm thờ dài: danh Đoạn Thuần môn sinh cực kỳ lợi hại, hấn lực lượng Phá Thổ Quyền cùng ta ăn vào loại này long đan lực lượng tương tự. Hơn nữa Thổ Cầu Khái của hấn có thể công có thể phòng, nếu như ta chống lại hấn nhất định phải chú ý cẩn thận.

Số 2 ra sân người theo thứ tự là lão sinh Yến Phi cùng tân sinh Hoàng Hậu, một cái thanh nhả nhẹ nhàng, phiêu dật như tiên, một cái chất phác trung thực, cơ trí hơn người.

Sau lưng của Yến Phi mở rộng ra do phong hệ nguyên lực cấu thành mỏng như cánh ve thanh sắc dục, chính là nàng nhất phẩm cao đẳng nguyên thuật Thanh Phong Dục, có thể tại tầng trời thấp bên trong bay múa. Nàng giống như hồ điệp nhẹ nhàng nhảy múa, tại tầng trời thấp bên trong lưu lại mờ mịt quang ảnh, đẹp không sao tả xiết.

Vũ khí của nàng là nhất phẩm cao đẳng nguyên khí Tật Phong Hoàn, kiêu ảnh tại Hoàng Hậu phụ cận lượn vòng bay múa, Tật Phong Hoàn như gió bay điện chớp liên tiếp ầm ầm đánh hướng hấn, giống như thanh sắc vàng trắng, nát tan không khí, dị thường lăng lệ.

Hoàng Hậu không cam lòng yếu thế, thi triển ra Phá Thổ Quyền dùng lực thiên quân, cùng Đoạn Thuần so với chênh lệch khá xa, chỉ có tiểu thành cảnh giới.

Hấn căn bản vô pháp ngăn cản được Tật Phong Hoàn lăng lệ thế công, dù cho thi triển ra Thổ Ngự Giáp, chẳng được bao lâu, vẫn bị ầm ầm đánh nát, cả người bị Tật Phong Hoàn đánh bay thổ huyết.

Hoàng Hậu cũng không có nhận thua, lập tức bò lên, từ trong túi trữ vật lấy ra một đồng lớn nhất phẩm cấp thấp Thổ Nguyên phù, thúc dục hóa thành nham thạch bạo vũ ầm ầm đánh hướng Yến Phi.

Yến Phi đạm mạc như nước, không biết sợ hãi, Tật Phong Hoàn thu trở về, hướng cho phải đưa vào đại lượng nguyên lực. Trong khoảnh khắc Tật Phong Hoàn trở nên óng ánh trong suốt, thanh hà vạn trượng, nàng quát khẽ: "Tật Phong trăm!"

Tiếng nói hạ xuống, Tật Phong Hoàn gào thét, xoáy lên thanh sắc phong bạo, đánh úp lại nham thạch bạo vũ tất cả đều hơi yên diệt. Hoàng Hậu cả người bị thanh sắc phong bạo cuốn vào, hóa thành vây khốn cá, hoàn toàn vô pháp tránh thoát. Một lát sau, phong bạo tiêu ảm, hấn trọng thương rơi xuống, hôn mê rồi, toàn thân vận vật xiêm y không chịu nổi.

Thẩm Vũ Nguyên Sư tuyên bố Yến Phi chiến thắng, gọi Thủy hệ Nguyên Sư đưa hấn trị liệu, đưa đi tĩnh dưỡng nơi đây. Yến Phi chiến thắng cũng không có lộ ra vui sướng biểu tình, lạnh nhạt tự nhiên, bông bênh rồi sân.

Dạ U nhìn Yến Phi nhanh như gió tốc độ cùng Tật Phong Hoàn lăng lệ công kích, khẽ thờ dài một tiếng. Yến Phi nhìn như mảnh mai, nhưng tốc độ nhanh chóng như gió, Tật Phong Hoàn công kích mười phần lăng lệ. Một khi phối hợp Tật Phong trăm thi triển, hình thành phong bạo không chỗ nào không tới, làm cho người ta khó có thể ngăn cản.

Số 3 ra sân người theo thứ tự là lão sinh Dương Phàm cùng lão sinh Lỗ Kỳ. Dương Phàm thân là thiên phú ưu tú, mà Lỗ Kỳ đúng lúc là thiên phú bên trong may mắn tấn cấp một cái lão sinh. Dương Phàm tự nhiên bản lãnh một bậc, đem Lỗ Kỳ đánh hoa rơi nước chảy, đạt được thắng lợi.

Dương Phàm chiến thắng dương dương đắc ý, Dạ U nhìn hấn lắc đầu, nội tâm âm thầm cười nhạo. Dương Phàm này còn không có cái gì tiến triển, nếu như là hấn hiện tại, khẳng định dạy hấn từng phút đồng hồ làm như thế nào người.

Đang sau 4 đến số 6 ra sân đều là hài lòng thiên phú lão sinh, trong đó như xếp hạng thứ chín Lâm Hiền cùng thứ mười Lý Trân. Những cái này lão sinh ngược lại là lực lượng tương đương, đánh khó phân thắng bại, tình cảnh dị thường hòa bạo, khiến đông đảo nguyên tu hoan hô thay nhau nổi lên.

Lâm Hiền, Lý Trân cùng một cái thực lực tương đối nổi bật lão sinh lôi vũ thuận lợi tấn cấp, khiến cho từng trận ủng hộ.

Những cái này tấn cấp lão sinh thực lực ngược lại là có vài phần ra vẻ yếu kém, nhưng Dạ U cảm giác chính mình chống lại nhất định là nghiền ép cực diện, bởi vậy cũng không có trở thành uy hiếp.

Số 7 đến phiên tân sinh Lôi Hinh cùng lão sinh Dương Minh, Lôi Hinh tuy còn nhỏ tuổi, nhưng đáng người cao gầy mẽ người, trước sau lời lờ, thật ra khiến đông đảo nguyên tu con mắt sáng rỡ.

Bất quá nàng chiến đấu trên lại hết sức bạo lực, tựa như lôi đình nữ chiến thần, Lôi Phá thuật vô kiên bất tới, đem Quang hệ Dương Minh đánh oa oa trực khiêu. Thánh Quang Trảm của hấn căn bản vô pháp đánh bại Từ Lôi Giáp phòng ngự, mà Lôi Phá thuật của nàng lại có thể đơn giản đánh nát hấn quang thuẫn phòng ngự, chỉ có thể âm đạm nhận thua.

Dạ U nhìn Lôi Hình, lộ ra một tia thường thức kính nể ánh mắt. Hắn tuy không có cùng Lôi Hình tiếp xúc quá nhiều, nhưng là biết vị này thiếu nữ mỹ lệ tu luyện vô cùng khắc khổ, mặc dù chỉ là hải long thiên phú, nhưng thực lực so đấu thiên phú ưu tú lão sinh kỳ thật cũng không kém chút nào, chỉ là kinh nghiệm còn thấp mà thôi.

Hắn đột nhiên nhớ tới nàng lão bá vì lôi kéo hắn muốn đem nàng đưa cho chính mình làm ám giương thị nữ sự tình, không khỏi bật cười lớn. Tuy hiện tại hắn vô ý mảnh tư nhi nữ tình trường, nhưng loại chuyện tốt này đưa tới cửa hắn tựa hồ hay là không ngại.

Số 8 đến phiên lão sinh Mục Linh cùng lão sinh Ô Dẫn Hạo ra sân, Mục Linh xinh xắn lạnh lùng, rộng lớn hắc bào khiến nàng giống như nữ quỷ làm cho người kinh hãi khiếp đảm. Lão sinh Ô Dẫn Hạo thì là một bộ hắc bào đáng, lưng mang một thanh hắc sắc khoát kiếm.

Lần này Mục Linh rốt cục lấy ra vũ khí của nàng, là một thanh nhị phẩm cấp thấp to lớn ám ngân trường liêm, tên là Tử Không Liêm, tử khí lan tràn, để cho nàng cả người tựa như tử thần. Nhỏ nhắn xinh xắn nàng thân ảnh phiêu hốt như quỷ ảnh, huy vũ trên trường liêm tới không tổn sức chút nào, tử quang từng trận, phá vỡ không gian, vậy mà áp bách được Ô Dẫn Hạo căn bản vô pháp đánh trả.

Mới thời gian một nén nhang, Ô Dẫn Hạo khoát kiếm trực tiếp bị nàng trường liêm đánh bay, chỉ có thể nhận thua.

Dạ U ánh mắt ngưng trọng, hắn hiểu được vị này gọi Mục Linh thiếu nữ căn bản không có dùng ra thực lực chân chính, liền đơn giản đem Ô Dẫn Hạo đánh bại. Hơn nữa tốc độ của nàng cùng chính mình tương tự, công kích nguyên khí cùng Âm Thương của mình đồng dạng phẩm cấp, chính mình chống lại nàng đoán chừng là một phen long tranh hổ đấu.

Số 9 đến phiên tân sinh Phương Biện cùng lão sinh Kim Trảm ra sân, Phương Biện bởi vì Mộc hệ bị Kim Trảm Kim hệ khắc chế, lại bị Kim Trảm áp chế đánh đập, hắn thi triển Mộc Đăng thuật lan tràn ra dây leo nhao nhao bị Kim Trảm đơn giản chặt đứt.

Đồng đạo nguyên tu khinh bỉ không thôi, khán phòng bên trên Thành chủ Phương Thanh tức giận không thôi, thân là thiên phú ưu tú Phương Biện bị hải long thiên phú người áp chế đánh đập, không phải này làm cho người ta không biết nên khóc hay cười sự tình sao?

Kim Trảm mắt thấy ưu thế, liền tiếp điều cốt Phương Biện, rốt cục khiến hắn nộ khí trùng thiên, thúc giục nhị phẩm cấp thấp Thanh Đăng giáp. Lan tràn ra mãnh xà lớn nhỏ dây leo khiến Kim Trảm vô pháp ngăn cản, chỉ có thể bị thua.

Phương Biện chiến thắng, đồng đạo nguyên tu ngược lại là hư thanh một mảnh. Gia hỏa này bản thân thực lực thường thường, nhờ vào nhị phẩm cấp thấp nguyên khí lực lượng mới may mắn chiến thắng, tự nhiên khiến bọn họ xem thường.

Dạ U đối với Phương Biện tự nhiên cũng không có cảm tình gì, gia hỏa này rõ ràng rất nhiều cũng không bằng chính mình, lại hết lần này tới lần khác một mực căm thù hắn, muốn đưa hắn trút ra cho thống khoái. Chỉ bất quá tại trong học viện, hắn vô pháp vận dụng thể lực để đối phó chính mình, chỉ có thể nén giận.

, đến phiên số 10 Hạ Thủy Nhu ra sân, nàng kiều mị nhu nhược như nước liên thanh thuần mỹ lệ đáng người lập tức khiến đồng đạo nguyên tu thần phục liên tục. Mà đối thủ của nàng là lão sinh Nghiêm Hân, một cái đen gầy bình thường thiếu nữ, nhưng ánh mắt lại rộng lớn sáng sủa.

Dạ U nhìn Hạ Thủy Nhu thân ảnh, không khỏi âm thầm chờ mong nàng kinh điển biểu hiện. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Tiềm hành đều bại

Hai vị thiếu nữ kéo ra một đoạn khoảng cách mặt đối mặt, Thẩm Vũ Nguyên Sur lập tức tuyên bố bắt đầu. Nghiêm Hân là Hắc Âm hệ nguyên tu, đánh đòn phủ đầu, một cái lắc mình tiềm hành, thân ảnh biến mất.

Toàn bộ sân thi đấu lưu lại Hạ Thủy Nhu trống trải một người, nàng ánh mắt lộ ra một tia ngưng trọng, không có nghĩ đến cái này thoát nhìn bình thường thiếu nữ lại vẫn là hiểu được tiềm hành, có thể nói làm cho người ta khó lòng phòng bị, hiện tại nàng có chút phiền toái.

Nàng lập tức từ từ vật đại lấy ra Thủy Xà Lăng, triệu hồi ra thủy vụ bày kín toàn thân xung quanh, hình thành thủy ngự thuẫn. Như vậy vô luận Nghiêm Hân từ phương hướng nào công kích, nàng cũng có thể phòng ngự được, thừa cơ phản ứng kịp.

Hạ Thủy Nhu cẩn thận từng li từng tí nơi đây nhìn quanh lấy xung quanh, đột nhiên từ sau lưng của nàng lóe hiện lên một đạo thân ảnh màu đen, chính là Nghiêm Hân. Nàng nắm lấy hắc sắc đao hai lưỡi, quát khẽ: "Huyền Ảnh Trảm!"

Trong chớp mắt, vô số đạo hắc sắc lưỡi dao ánh khuyên tả tại thủy ngự thuẫn, liên tiếp không ngừng dày đặc công kích khiến thủy ngự thuẫn lung lay muốn vỡ.

Hạ Thủy Nhu lập tức lại đang thủy ngự thuẫn càng thêm lên Thủy Kính thuật, đã gặp phải Thủy Kính thuật bắn ngược công kích, Nghiêm Hân khẽ hừ một tiếng, lập tức lại tiềm hành dâng lên

Cuộc tỷ thí này bởi vì Nghiêm Hân tiềm hành hiển lộ có chút quý dị an tĩnh, đông đảo nguyên tu không khỏi mở to hai mắt, ý đồ tìm ra trên đài thân ảnh của nàng.

Nhưng bởi vì Nghiêm Hân là Phàm nguyên cảnh trung cấp thực lực, đại đa số nguyên tu căn bản vô pháp nhìn ra nàng người ở chỗ nào, chỉ có Phàm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu năng lực nhạy bén nơi đây phát giác.

Về sau Nghiêm Hân lại đột nhiên xuất hiện ở Hạ Thủy Nhu dưới chân, rõ ràng chính là Huyền Ảnh Trảm trút xuống, oanh oanh rung động. Hạ Thủy Nhu chấn động, không nghĩ tới nàng vậy mà tìm ra thủy ngự thuẫn điểm yếu.

Phịch một tiếng, thủy ngự thuẫn tựa như thủy tinh phá toái ra, Thủy Kính thuật cũng tùy theo mất đi hiệu lực, đem mảnh mai mỹ lệ Hạ Thủy Nhu bại lộ ra ngoài, giống như tùy thời sẽ bị sói lang chụp mồi dễ con.

Nghiêm Hân lộ ra vẻ mỉm cười, cũng không tiềm hành. Ánh mắt của nàng lập tức lảng lệ, nắm lấy dao hai lưỡi như gió đồng dạng, không chút do dự hướng nàng tập kích qua.

Hạ Thủy Nhu thần nhiên không sợ, Thủy Xà Lăng tại nàng xung quanh lượn vòng bay múa, sinh sôi ra điểm một chút bọt nước bông bênh ở giữa không trung đình đình rung động, giống như thanh tuyến tùy tiện kêu. Thủy Xà Lăng đầu lập tức biến thành hàn mang bức người đầu rần, chỉ hướng Nghiêm Hân, nàng quát khẽ: "Thủy Xà thuật!"

Một mảnh trắng kiện thủy xà hí một tiếng, xé rách không khí, lập tức theo vào Thủy Xà Lăng chạy như bay, đánh về phía đánh úp lại Nghiêm Hân, uy thế to lớn.

Nghiêm Hân ánh mắt ngưng trọng, không dám khinh thường. Rốt cuộc Hạ Thủy Nhu là thiên phú thiên tài, Thủy Xà thuật uy lực cường đại, cảm giác chính mình một khi bị cái này cường đại thủy xà đánh lên, nhất định sẽ trọng thương.

Bất đắc dĩ dưới nàng chỉ có thể lần nữa tiềm hành, khiến thủy xà tìm không được mục tiêu mà vô lực, hóa thành bọt nước. Hạ Thủy Nhu cảm giác được cảm giác được Nghiêm Hân khó chơi, cái khó ló cái khôn, liên tục không ngừng nơi đây triệu hồi ra thủy vụ.

Cứ như vậy bên người nàng tụ tập thủy vụ càng ngày càng nhiều, hóa thành cơn bão đại hạ, uy thế kinh người khiến Nghiêm Hân căn bản không dám tùy tiện xuất thủ.

Nàng khẽ quát một tiếng, quây quanh nàng đại hạ lập tức muốn nổ tung lên, hóa thành trút nước mưa to dính ướt sân thi đấu mỗi một chỗ. Nghiêm Hân kinh ngạc trong đó, phát hiện thân thể của mình tất cả đều bị dính ướt, hiện hình ra ngoài.

Hạ Thủy Nhu mắt sáng như đuốc, ngọt ngào mà cười nói: "Rốt cuộc tìm được ngươi rồi!" Một đạo Thủy Xà thuật nhanh như điện chớp, khiến vô pháp tiềm hành Nghiêm Hân muốn tránh cũng không được, bị bị đâm cho thổ huyết, chỉ có thể nhận thua.

Dạ U nhìn Hạ Thủy Nhu chiến thắng, lộ ra một tia ý vị thâm trường mỉm cười. Liên hân cũng không biết nên như thế nào tìm ra Nghiêm Hân thân ảnh, không nghĩ tới Hạ Thủy Nhu như vậy cơ trí, vậy mà có thể bắt buộc nàng hiện hình.

Vị này gọi Nghiêm Hân lão sinh thật sự rất bất phàm, nàng tùy thời có thể tiềm hành, không giống Quý Ảnh Thiểm của hân như sử dụng hạn chế. Bất quá nàng tiềm hành một khi chịu ngoại lực công kích, liền vô pháp lần nữa tiềm hành, đây là nó trí mạng khuyết điểm.

Mà Quý Ảnh Thiểm của hân chẳng những có thể lấy phân ra ảo ảnh lừa gạt địch nhân, dù cho chịu công kích cũng có thể tiềm hành, đây là Quý Ảnh Thiểm ưu thế chỗ.

Kế tiếp đến phiên số 11 lão sinh Hàn Khiếu Thiên cùng lão sinh Lục Ly, là một hồi băng cùng hỏa giao phong. Đáng tiếc Hàn Khiếu Thiên bản lãnh một bậc, cường đại Băng Phong Thuật cùng Băng Thử thuật ép tới Lục Ly không thở nổi, khiến Hỏa Bạo thuật của hân phi yên diệt, chỉ có thể nhận thua.

Dạ U ánh mắt ngưng tụ, cảm giác lạnh lùng này nam sinh đối với hân mà nói cho thấy một cái đối thủ cường đại. Nếu như mình chống lại Băng Phong Thuật của hân cùng Băng Thử thuật, đoán chừng cũng sẽ tương đối chật vật.

Cuối cùng đến phiên số 12 Phương Vân, hân vừa lên tới lập tức mang cho đối diện lão sinh Tường Thành áp lực cực lớn, khiến Dạ U địch ý nồng đậm.

Phương Vân này từ khi hân nhập học đến nay, một mực đưa hân coi như uy hiếp, sát khí nghiêm nghị. Muốn không phải tại học viện hạn chế hân quyết đấu, đoán chừng hân là không chút do dự tìm chính mình quyết đấu, tâm ngoan thủ lạt nơi đây làm cho tàn phế chính mình.

Lần trước hân khuyến khích Dương Phàm cùng mình quyết đấu, đáng tiếc Dương Phàm bị chính mình đã bại. Về sau hân vẫn muốn tìm lộng tàn cơ hội của mình, lần này học viện thi đấu không thể nghi ngờ là cơ hội tốt nhất, chính mình chống lại hân đoán chừng nguy cơ trùng trùng.

Bất quá Dạ U cũng sẽ không lùi bước, hân là hắc ám thần tử, Vô Ảnh Trảm cùng Quý Ảnh Thiểm đồng đều đã đại thành, còn có Hắc Bạo Nguyên cung

cường đại uy lực, chống lại học viện tổng hợp thực lực đệ nhất Phuong Vân chưa chắc sẽ thua.

Hiện tại hắn vừa vận nhân cơ hội này hiểu rõ một chút Phuong Vân thực lực, phòng ngừa chu đáo mới có thể có cơ hội chiến thắng hắn!

Lúc này trên đài Phuong Vân hăng hái, uy hiếp nói: "Tuồng Thành Học đệ, biết rõ đối thủ là ta, ta một khi động thủ, là không thể nào đối với bất kỳ người nào hạ thủ lưu tình, ngươi còn không nhận thua!"

Tuồng Thành mặc dù đối với Phuong Vân có chút sợ hãi, nhưng cái này dù sao cũng là vận chúng nhìn trừng trừng ở dưới học viện thi đấu, nếu là hắn đơn giản nhận thua, há không phải làm cho người ta cười đến rụng răng?

Vì vậy hắn cố lấy dũng khí nói: "Lời hữu ích không nói nhiều, Phuong Vân ngươi phóng ngựa qua a!"

Phuong Vân cười lạnh một tiếng, không hề ngôn ngữ, quanh thân lập tức sục sôi trên như rừng rậm to lớn nguyên lực, lực áp bách to lớn. Hắn tuy cho thấy Phạm nguyên cảnh trung cấp thực lực, nhưng đã sắp tới gần Phạm nguyên cảnh cao cấp, so đấu học viện một ít Nguyên Sư cũng không kém chút nào.

Hắn nói to: "Mộc Đằng thuật!" Tiếng nói hạ xuống, hắn tráng kiện nguyên lực khuynh tả tại trên mặt đất, trên mặt đất lập tức sinh trưởng ra đại lượng như măng xà lớn nhỏ dây leo ra ngoài, dây leo hiện ra màu xanh nâu, cứng rắn như sắt, căn bản không phải đồng dạng nguyên khí có thể đơn giản chặt đứt.

Chúng chen lấn nơi đây lan tràn hướng Tuồng Thành, muốn đưa hắn thôn phệ hầu như không còn. Sắc mặt hắn ngưng trọng dị thường, quanh thân lay động trên bọt nước che kín toàn thân của hắn, quát khẽ: "Thủy Ân thuật!"

Tiếng nói hạ xuống, thân ảnh của hắn lập tức bắt đầu trở nên mơ hồ, mờ ảo không thấy. nguyên thuật chính là hắn đối chiến Phuong Vân nắm chắc, có thể cho người khó lòng phòng bị.

Phuong Vân cười lạnh nói: "Cố làm ra vẻ huyền bí, cho rằng như vậy ta liền vô pháp tìm đến ngươi rồi sao?" Nói xong, hắn lập tức điều khiển dây leo tại sân thi đấu các nơi quơ múa, nặng nề mà quét trên mặt đất, muốn đem Tuồng Thành bức ra.

Nhưng hiển nhiên hiệu quả không rõ ràng, hắn chỉ có thể khi định thần nhân nơi đây chờ đợi Tuồng Thành hiện hình ra ngoài. Một lát sau, Tuồng Thành rốt cục nhìn không được xuất thủ, mơ hồ thân thể lập tức trở nên rõ ràng, đánh úp về phía sau lưng của hắn, ngậm khế nói: "Thủy Đột Thứ!"

Thủy Đột Thứ của hắn dài nhỏ sắc bén, hàn quang lập loè, vô kiên bất tồi, coi như là nhất phẩm cao đẳng phòng ngự nguyên khí cũng không nhất định ngăn cản được.

Phuong Vân ánh mắt lập tức lảng lệ, quát khẽ: "Sẽ chờ ngươi hiện hình, cho ta chịu chết đi! Mộc Thần quyền!" Tiếng nói hạ xuống, hắn lập tức quay người, song quyền sục sôi trên kinh người nguyên lực, dùng lực mười vạn quân, tan tành không gian, như hai khóa thiên thạch âm âm đánh hướng Thủy Đột Thứ.

Thủy Đột Thứ từng khúc đánh gãy, biến thành bọt nước, khiến Tuồng Thành kinh hãi không thôi. Hắn mong muốn trốn tránh, thế nhưng Phuong Vân song quyền quá nhanh, thoáng cái nện trên ngực hắn, hắn xương sườn đã đoạn vài cái, phun ra được mấy ngụm huyết tinh, cả người bị đánh bay ra ngoài.

Nhưng Phuong Vân cũng không có buông tha hắn, rất nhanh xông lên lại là hai quyền, hắn lực phù ngũ tạng đều nứt, kinh mạch đứt từng khúc, thân thể hung hăng nơi đây mất rơi trên mặt đất, hiển nhiên đã nửa chết nửa sống.

Phuong Vân âm thầm cười nhạo nói: Người không biết tự lượng sức mình, đây là ngươi khiêu chiến ta giá lớn!

Các vị nguyên tu hít vào một hơi khí lạnh, toàn thân đều lạnh, không nghĩ tới Phuong Vân vậy mà như thế tâm ngoan thủ lạt, gần như đem đối thủ đánh chỉ còn nửa cái mạng. Nếu không tu dưỡng hai ba tháng, căn bản khôi phục không đến.

Thảm Vũ Nguyên Sư kinh hãi, lập tức phản phó Thủy hệ Nguyên Sư vì Tuồng Thành trị liệu. Thế nhưng thương thế của hắn thành quá nặng đi, căn bản vô pháp hoàn toàn trị liệu được, chỉ có thể dời đưa tĩnh dưỡng phòng chậm rãi khôi phục.

Thảm Vũ khiển trách quát mắng: "Phuong Vân, ngươi ra tay không khỏi quá nặng đi, còn như vậy liền hủy bỏ tư cách của ngươi!"

Phuong Vân không thèm để ý chút nào nơi đây cười lạnh nói: "Tỷ thí xuất thủ tự nhiên khó tránh khỏi chẳng phân biệt được nặng nhẹ, ta vừa không có hạ tử thủ, cho hắn treo ngược một hơi còn sống, đã là đối với hắn lớn nhất ban ân, ngươi dựa vào cái gì hủy bỏ tư cách của ta?"

Thảm Vũ phần nộ bùng bùng, nhưng Phuong Vân xác thực không có đem người giết chết, hắn chỉ có thể tức giận thôi. Dạ U nhìn Phuong Vân không lưu tình chút nào xuất thủ, ánh mắt vô cùng ngưng trọng.

Phuong Vân thực lực xác thực thập phần cường đại, Mộc Đằng thuật dây leo đa dạng khó chơi, không dễ chặt đứt, Mộc Thần quyền lực địch mười vạn quân, căn bản vô pháp ngăn cản. Hắn chống lại Phuong Vân đoán chừng thắng bại khó liệu, khó bảo toàn hắn còn có cái khác che dấu thủ đoạn.

Cứ như vậy, học viện thi đấu vòng thứ ba chính thức kết thúc, đông đảo nguyên tu phần khởi không thôi tản đi, lần này bọn họ rốt cục chứng kiến đặc sắc liên tục tỷ thí.

Màn đêm buông xuống, Dạ U trở lại cư trú viện. Nhìn hôm nay từng trăng tỷ thí, hắn đối với mấy cái này mới cử môn sinh thực lực cũng có đại khái đoán

chừng, có mấy cái có thể làm đối thủ của hắn, mà Phuong Vân thì là hắn tối cường đại đối thủ, khiến hắn cảm giác được vài phần cảm thấy nguy cơ.

Hắn khẽ thở dài một hơi, yên lặng không nói gì nơi đây bắt đầu ngồi xếp bằng trên giường tu luyện. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Chiến triều diệt khởi

Lúc sáng sớm, nghênh đón Thanh Linh học viện thi đấu vòng thứ tư, bởi vì tấn cấp như 13 người, lần này lại là rút thăm tỷ thí, một người luân không.

Lần này Dạ U thật không có luân không, rút thăm được số 6, đúng là cái này một vòng cuối cùng một hồi, khiến hắn thở ra một hơi, rốt cục có thể đi lên đại triển quyền cước. Mà lần này luân không đúng là Phuong Vân, rất nhiều người thở ra một hơi, bọn họ bất kỳ một cái nào cũng không muốn chống lại thực lực cường đại tính cách bạo ngược là hắn.

Số 1 ra sân người theo thứ tự là lão sinh Mục Linh cùng lão sinh Lâm Hiền, Lâm Hiền Thần Mộc cung bắn ra thần mộc tiễn tuy liên tiếp không ngừng, thể công lăng lệ, nhưng căn bản vô pháp tiếp cận Mục Linh kiều thân, toàn bộ bị Từ Không Liễm của nàng chém vỡ.

Roi vào đường cùng, hắn đưa vào toàn bộ nguyên lực, hoàn toàn thúc giục Thần Mộc cung, ngưng tụ ra lục sắc nguyên tiễn vậy mà xuất hiện một cây thần bí phi phạm đại thụ quang ảnh, thần thánh cao quý, sinh cơ nồng đậm, như phi thúy trong sáng tĩnh lặng, tản mát ra to lớn lực áp bách.

Mục Linh ánh mắt ngưng trọng, rốt cục không hề lưu thủ, toàn thân tử quang bay múa, quý dị dị thường, quát khẽ: "Chiêu quý!"

Bỗng nhiên gió lạnh từng trận, từ trên đầu của nàng trong chớp mắt mở ra một cái đen xì như mực lỗ đen, từ bên trong chen chúc ra rất nhiều dữ tợn âm ngân sắc ác quỷ, gào thét lên trào vào Từ Không Liễm của nàng, khiến cho phải tử quang dị thường óng ánh, hàn khí bức người, kinh người lực áp bách giống như thủy triều phun ra.

Rất nhiều nguyên tu nhìn sợ hãi nổi da gà, lúc này Mục Linh đã cùng Lệ Quý không kém bao nhiêu, cả người trở nên âm u. Mà đối thành một bên Lâm Hiền lại có vẻ cao nhả rất nhiều, tựa như Thanh Tùng đứng thẳng.

Hai người đồng thời quát khẽ: "Thần mộc PHÁ...!", "Từ Không Trảm!", lục hắc hai đạo năng lượng gào thét, kịch liệt nơi đây oanh động vào nhau, khiến cho cát bay đá chạy, bụi mù từng trận.

Lục sắc năng lượng biến thành thần thánh đại thụ, óng ánh óng ánh hào quang vạn trượng, nồng đậm sinh cơ tựa như bồn đăng đại hà trút xuống, muốn sinh sôi khí thế bao phủ.

Thế nhưng từ khí thật sự là quá mạnh mẽ, mơ hồ như gào khóc thảm thiết âm thanh truyền ra, từng đạo ác quỷ hư ảnh tre già măng mọc nơi đây đánh về phía thần thánh đại thụ, giương nanh múa vuốt, tham lam nơi đây cắn nuốt trên người nó sinh cơ.

Chỉ chốc lát sau, thần thánh đại thụ sinh cơ rốt cục bị thôn phệ hầu như không còn, hóa thành bụi phấn. Mà Từ Không Trảm uy lực còn lại chưa hết, như gió bay điện chớp hướng Lâm Hiền gào thét mà đến, đưa hắn đánh trọng thương.

Mục Linh thu hồi Từ Không Liễm, khôi phục nguyên dạng, lộ ra một trương trắng xám khuôn mặt, mặt không thay đổi lui xuống. Thảm Vũ lập tức phân phó Thủy hệ Nguyên Sư khiêng xuống đi trị liệu, tuyên bố nàng đạt được thắng lợi.

Mục Linh thi triển ra thực lực cường đại khiến Dạ U rung động không thôi, ngoại trừ Phuong Vân bên ngoài, nàng có lẽ chính là mình đệ nhị đại đối thủ.

Số 2 ra sân theo thứ tự là lão sinh Hàn Khiếu Thiên cùng lão sinh Lý Trân, Lý Trân Kim Châm thuật tuy khiến cho xuất thần nhập hóa, thế nhưng bay tới kim châm luôn là bị Hàn Khiếu Thiên Băng Phong Thuật đông cứng, căn bản vô pháp uy hiếp được hắn.

Mà Hàn Khiếu Thiên Băng Thử thuật mang cho hắn to lớn uy hiếp, hắn chỉ có thể dùng kim châm kích thích bản thân huyết đạo, sâu sắc tăng cường bản thân phòng ngự cùng lực lượng, biến thành một cái vạm vỡ ánh vàng rực rỡ trắng hắc.

Hắn hô quát một tiếng, nôi đất lớn nắm tay đơn giản đem đánh úp lại rất nhiều băng đâm thành mảnh băng. Hàn Khiếu Thiên không khỏi ánh mắt ngưng tụ, lập tức chuyển đổi thành Băng Phong Thuật tới quấy nhiễu Lý Trân bước tới.

Lý Trân gần như vô kiên bất tòng, liên tiếp tránh thoát vài đạo đóng băng. Thế nhưng đóng băng rất nhiều, khiến hắn căn bản vô pháp rất nhanh tiếp cận Hàn Khiếu Thiên, rất nhanh bị đông cứng trở thành một cái to lớn pho tượng.

Hàn Khiếu Thiên Băng Thứ thuật không chút do dự từ giữa không trung chiếu nghiêng xuống, ầm ầm nện ở băng phong ở trên người Lý Trân, hàn khí nổi lên bốn phía.

Lý Trân kêu thảm thiết một tiếng, hắc kim châm thể chỉ có thể duy trì sáu nhảy mất thời gian, lúc này thời gian đã đến, tự nhiên ngăn cản không nổi Băng Thứ thuật tổn thương, trọng thương ngã xuống đất.

Hàn Khiếu Thiên tiêu sái rời sân, Thẩm Vũ lập tức gọi Thủy hệ Nguyên Sư đem Lý Trân khiêng xuống đi trị liệu, tuyên bố số 3 môn sinh nhập tràng tỷ thí.

Dạ U bật cười lớn, Hàn Khiếu Thiên Băng Phong Thuật cùng Băng Thứ thuật tuy cường đại, thế nhưng hắc đại thành Vô Ảnh Trảm chống lại tuyệt đối có thể đơn giản đánh nát, cho nên cảm thấy hắc không đáng nhắc tới.

Số 3 ra sân người theo thứ tự là tân sinh Lôi Hinh cùng lão sinh Dương Phàm, Lôi Hinh Lôi Phá thuật bá đạo lăng lệ, vô kiên bất tồi, trên người Dương Phàm Viêm Hỏa Khải căn bản vô pháp ngăn cản Lôi Xà xâm nhập, bị điện giật thành oa oa trực gọi.

Mà Liệt Hỏa Quyền của hắc tuy hung mãnh bạo lực, nhưng cần cận thân năng lực đánh tới. Mà Lôi Hinh hoàn toàn không có cho hắc cơ hội, lợi dụng liên tiếp Lôi Phá thuật quấy nhiễu cước bộ của hắc, toàn thân hắc bị điện giật đến cơ hồ tê liệt xụi lơ.

Trong cơn giận dữ, toàn thân của hắc sục sôi trên cuộn trào mãnh liệt hỏa diễm, thi triển ra Nộ Viêm Trùng, chuẩn bị đem hết toàn lực đánh cược một lần. Lôi Hinh thấy hắc dùng ra đại chiêu, ánh mắt ngưng tụ, lập tức không chút do dự thúc giục Từ Lôi Giáp.

Từ Lôi Giáp của nàng trở nên từ quang san sát, Lôi Xà lan tràn, tựa như lôi đình nữ thần tư thế hiển ngang. Nàng thon thon tay ngọc chỉ hướng va chạm mà đến Dương Phàm, khẽ kêu nói: "Lôi Đình Vạn Quân!"

Tùng đạo trắng kiện lôi đình lập tức từ Từ Lôi Giáp của nàng bên trên gào thét, hình thành khổng lồ trắng lệ lôi hà, gầm thét trút xuống ở trên người Dương Phàm.

Dương Phàm kêu thảm thiết vài thanh âm, trên người hắc hỏa diễm lập tức bị vô số đạo lôi đình chôn vùi, cả người bị điện giật thành bên ngoài tiêu trong non nớt, nhanh chóng thân thể ầm ầm ngã xuống.

Lôi Hinh sắc mặt tái nhợt, thở khê không thôi, cao vút bộ ngực cuộn trào mãnh liệt pháp phong, trở nên càng thêm mỹ hoặc mê người. Thúc dục Từ Lôi Giáp sử dụng Lôi Đình Vạn Quân, đối với nàng mà nói là khá lớn tiêu hao, bất quá chứng kiến hài lòng thiên phú chính mình vậy mà thắng thiên phú ưu tú Dương Phàm, không khỏi lộ ra một tia ngọt ngào mỉm cười, khiến rất nhiều người không khỏi khuyên đảo.

Đồng đạo nguyên tu kinh ngạc một chút, sau đó bộc phát ra tiếng vỗ tay như sấm, không nghĩ tới Lôi Hinh vậy mà có thể lấy yếu thắng mạnh, đem tổng hợp thực lực xếp hạng Top 10 lão sinh Dương Phàm sống sờ sờ nghiền ép.

Lôi gia tộc trưởng Lôi Hồ cảm thấy phấn khởi không thôi, kích động nói: "Hinh Nhi, nữ nhi của ta, người rốt cục trưởng thành!"

Dạ U lộ ra một tia kinh ngạc, không nghĩ tới bị hắc đã bại Dương Phàm vậy mà cũng bị Lôi Hinh đã bại, hắc cuối cùng biến thành bình thường hạng người, liền Lôi Hinh cũng không bằng.

Phương Vân như lang như hổ mà nhìn lúc này quyền rũ mỹ lệ Lôi Hinh, liếm liếm bờ môi, cười gian nói: "Lôi Hinh, vị hôn thê của ta! Người biểu hiện rất tốt, cuối cùng có một ngày ta muốn trên giường đem người lợi hại hung ác chà đạp!"

...

Kế tiếp đến phiên 4 hào môn sinh nhập tràng tỷ thí, chính là tân sinh Hạ Thủy Nhu cùng lão sinh Yến Phi. Đồng đạo nguyên tu phát hiện nhập tràng hai cái vậy mà đều là mỹ lệ như vẽ thiếu nữ, không khỏi phấn khởi, nhiều hứng thú mà nhìn cuộc tỷ thí của các nàng.

Hạ Thủy Nhu diễm lệ nhu nhược, giống như nước liên thanh thuần mỹ lệ; mà Yến Phi lại là thanh nhã thanh lệ, giống như thanh liên mờ mịt nhẹ nhàng. Hai người khí chất bất đồng, cũng không phân ra cao thấp, khiến đồng đạo nguyên tu si mê lưu luyến.

Hạ Thủy Nhu ánh mắt ngưng trọng, Yến Phi đối với nàng mà nói là một cái đối thủ cường đại. Bởi vậy nàng không dám xem thường, vừa lên trận lập tức triệu hoán ra Thủy Ngự Thuần cùng Thủy Kính thuật bảo vệ mình. Nàng lấy ra Thủy Xà Lăng, kiêu thân được bảo hộ ở trong Thủy Thuần, giống như bị kín một tầng thủy diện chi sa, trở nên giống như thủy tiên nữ càng thêm thần bí cao quý.

Yến Phi thấy thế cười khê một tiếng, như tơ lụa đồng dạng phần lưng lập tức mở rộng ra một đôi Thanh Phong Dực, bay múa tại tầng trời thấp, cả người lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, giống như đom đóm tại nàng xung quanh bay múa, xinh đẹp phi phàm.

Nàng vây quanh Hạ Thủy Nhu nhẹ nhàng nhảy múa, trên tay Tật Phong Hoàn giống như thanh sắc trắng tròn thành thoảng nơi đây đập đến, mong muốn đánh vỡ Hạ Thủy Nhu phòng ngự.

Hạ Thủy Nhu tự nhiên sẽ không ngây ngốc nơi đây ngốc tại chỗ, tùy ý Tật Phong Hoàn nện ở Thủy Ngự Thuần của nàng. Thân ảnh của nàng lập tức trở nên phiêu hốt bất định, thi triển Thủy Độn thuật nhanh chóng nơi đây tránh trái tránh phải.

Thế nhưng Tật Phong Hoàn tốc độ thật sự là quá nhanh, dù cho nàng hao hết toàn lực tránh né, hay là khó tránh khỏi bị Tật Phong Hoàn sát bên trong

một hai lần, khiến Thủy Ngự Thuần rung động không thôi.

Thủy Kính thuật bản ngược tồn thương cực kỳ bé nhỏ, căn bản không cách nào làm cho Yến Phi lui bước. Hạ Thủy Nhu minh bạch tiếp tục như vậy nhất định sẽ bị ép vào hạ phong, nàng hẳn phản kích.

Nàng lập tức dừng thân ảnh, không hề tránh né, đại lượng thủy vụ tràn ngập tại nàng xung quanh, hình thành tia nước nhỏ, chẳng được bao lâu thời gian, liền biến thành cơn bão đại hà, rít gào không thôi.

Yến Phi cảm giác được một tia áp lực, không dám khiến Hạ Thủy Nhu tiếp tục ngưng tụ thủy lưu. Vì vậy không hề lưu thủ, kiều thân sục sôi trên nòng đậm nguyên lực, quán thấu ở trong Tật Phong Hoàn, khiến nó hóa thành thanh sắc mặt trời chói chang óng ánh chói mắt.

Mắt thấy Tật Phong Hoàn hấp thu nguyên lực đến cực hạn, nàng rốt cục khẽ kêu nói: "Tật Phong trầm!" Tiếng nói hạ xuống, Tật Phong Hoàn chạy như bay, xoay lên kịch liệt thanh sắc phong bạo, khiến không gian run rẩy, găm thét vọt tới Hạ Thủy Nhu.

Lúc này Hạ Thủy Nhu thủy lưu đã tụ tập trở thành cuộn trào mãnh liệt trường giang, nặng trĩu vạn quân, khiến Hạ Thủy Nhu có chút điều khiển không thể. Nhìn thấy Yến Phi cường đại Tật Phong trầm đánh úp lại, nàng không chút do dự quát khẽ: "Thủy Xà thuật!"

Một mảnh tựa như là núi to lớn thủy xà kêu ré phi tới, khí thế hùng vĩ, vô kiên bất tồi, ầm ầm đụng vào thanh sắc phong bạo. Thanh sắc phong bạo mong muốn xé nát to lớn thủy xà, to lớn thủy xà mong muốn thôn phệ thanh sắc phong bạo, cả hai long tranh hổ đấu, tại đây tiêu tan đối phương, không ai phục ai. Tại đối kháng, bọt nước bắn tung toé, gió nhẹ phiêu tán.

Cuối cùng vẫn còn to lớn thủy xà bán lãnh một bậc, đem thanh sắc phong bạo thôn phệ hầu như không còn, hóa thành hư vô. Thủy xà biến thành Thủy Trụ lớn nhỏ, uy lực còn lại không giảm, nhanh chóng nơi đây ầm ầm vọt tới Yến Phi, đem tầng trời thấp bên trong nàng trực tiếp đánh rơi trên mặt đất.

Yến Phi cảm giác ngực một hồi nặng nề, phun ra một ngụm huyết tinh, hiển lộ càng thêm thê mỹ. Nàng run rẩy nơi đây đứng lên, khổ sở nói: "Hạ Thủy Nhu, ta nhận thua, ngươi thắng!" Nói xong, muốn quay người rời đi.

Nàng minh bạch Hạ Thủy Nhu dù gì cũng là thiên phú thiên tài, nguyên thuật uy lực mạnh mẽ hơn nàng rất nhiều. Nàng tuy còn có tái chiến chí lực, nhưng tiếp tục đối kháng tiếp hiển nhiên không sáng suốt, còn không bằng sớm làm nhận thua.

Hạ Thủy Nhu đôi mắt đẹp nhu tình uyển chuyển, đối với rời đi Yến Phi nói cảm ơn: "Yến Phi học tỷ, cảm ơn ngươi mang cho ta như thế sáng khoái lâm li chiến đấu!"

Yến Phi kiều thân run lên, khoe miệng lộ ra một tia hiểu ý mỉm cười, liền trở lại sân thi đấu bờ trên ghế dài nghỉ ngơi. Hạ Thủy Nhu sau đó theo sau, trở lại bên cạnh Dạ U.

Dạ U đối Hạ Thủy Nhu nhẹ gật đầu, hiển nhiên đã đồng ý thực lực của nàng, để cho nàng mừng rỡ không thôi. Kỳ thật luận kinh nghiệm thực chiến, Hạ Thủy Nhu thì không bằng Yến Phi. Bất quá thắng tại nàng là thiên phú thiên tài, bởi vậy bán lãnh một bậc.

Kế tiếp đến phiên Đoạn Thuần ra sân, đối diện với hán thi là xếp hạng tại mười tên trở xuống lão sinh Lôi Vũ, Lôi Hinh đường đệ. Đoạn Thuần tự nhiên không có áp lực quá lớn, trực tiếp thi triển ra Thổ Cầu Khai, hóa thành lớn thổ cầu ầm ầm vọt tới Lôi Vũ.

Lôi Vũ Lôi Phá thuật không bằng Lôi Hinh như vậy tinh luyện, uy lực cường đại, căn bản vô pháp đánh vỡ Đoạn Thuần phòng ngự. Mà Lôi Nguyên Kiêm của hán cũng không cách nào ngăn cản Đoạn Thuần Thổ Cầu Khai, trực tiếp bị bi thảm đánh bay, nhổ ra một miếng huyết tinh, bắt đấm dĩ nhận thua.

Cái này một vòng cuối cùng một hồi đến phiên Dạ U ra sân, hán rõ ràng phát hiện đối thủ của hán đúng là không có thiên phú không có thực lực Phương Biện, nhất thời xem thường không thôi.

Phương Biện nhìn thấy Dạ U khinh thường ánh mắt, giận dữ không thôi, nắm chặt song quyền, nội tâm nói thầm: Dạ U, thấy ngươi xem thường ta! Ta nhất định phải làm cho ngươi trả giá một cái giá lớn bằng máu!

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 37: Phương Biện nổi giận

Hai người tới sân thi đấu hai bên tương đối nhìn qua, Dạ U u ám con mắt như thần, phong đạm vân khinh, hắc bào ào ào phát phối, giống như u ảnh, khí khái hào hùng bức người. Mà đối thành một bên Phương Biện đôi mắt nhỏ phóng hỏa, như răng trợn mắt, sắc mặt dữ tợn, xiêm y tán loạn, có thể nói phá hư phong cảnh.

Phương Biện nắm lấy kiếm đào, chỉ vào Dạ U nói to: "Dạ U, lần này ta muốn ngươi đẹp mắt! Mộc Đằng thuật!"

Nói xong, Đào Mộc của hắn kiểm lục quang sần sật, sinh trưởng ra vô số mảnh con rắn nhỏ lớn nhỏ dây leo, chen lẫn nơi đây hướng hắn chỗ phương hướng lan tràn qua.

Dạ U lắc đầu khẽ cười một cái, thân ảnh bay nhanh, lấy ra Âm Thương dao hai lưỡi, tiểu thành Vô Ảnh Trảm giống như liên tục mưa phùn trút xuống, vô ảnh vô hình, như gió xông mạnh, đơn giản đem Phương Biện dây leo chém thành mảnh vụn.

Đối phó Phương Biện nhỏ như vậy nhân vật, hắn cũng không muốn bại lộ chính mình Vô Ảnh Trảm đại thành thực lực. Chính mình năm thành thực lực, liền đầy đủ hành hạ người này nhiều lần!

Phương Biện thấy Mộc Đằng thuật không có hiệu quả, lập tức từ trong túi trữ vật lấy ra một đồng lớn nhất phẩm cấp thấp mộc nguyên phù, thúc dục biến thành từng cái một mộc thứ, phô thiên cái địa nơi đây hướng hắn bay tập kích qua.

Dạ U lộ ra một tia kinh ngạc, không có nghĩ tới tên này cư nhiên chuẩn bị nhiều như vậy nhất phẩm cấp thấp nguyên phù.

Bất quá hắn thân nhiên không sợ, giống như rảnh rỗi đi bơi tắm tuyệt nhẹ nhàng như thường, lấy công đổi công, Vô Ảnh Trảm giống như mưa to gió lớn, đem những cái này uy lực nhỏ yếu nhưng số lượng đa dạng mộc thứ chôn vùi thành vô hình.

Hắn phát hiện Phương Biện mặt đã khí thế trở thành màu gan heo, trêu đùa: "Phương Biện, ngươi không phải muốn cho ta xem được không? Chẳng lẽ cũng chỉ có những đồ bỏ đi này thủ đoạn sao? Còn chưa đủ ta tập thể dục đó!"

Phương Biện lửa giận ngút trời, hét lớn: "Dạ U, cái này chiêu nhìn xem ngươi có thể hay không ngăn cản được?"

Nói xong, hắn lập tức tiêu phí đại lượng nguyên lực thúc giục Thanh Đằng giáp, toàn thân lục quang óng ánh, giống như mặt trời chói mắt. Đại lượng như măng xà lớn nhỏ thanh sắc dây leo bùng nổ ăn quấn nơi đây lan tràn, muốn đem Dạ U thôn phệ.

Dạ U đã sớm dự liệu được gia hỏa này là thúc dục nhất phẩm đỉnh phong Thanh Đằng giáp, bất quá Âm Thương của hắn dao hai lưỡi cho thấy nhất phẩm đỉnh phong nguyên khí, mặc dù không có bổ sung nguyên thuật, nhưng phối hợp Vô Ảnh Trảm lại có thể vô kiên bất tồi, chém vật ở vô hình.

Hắn không dám lãnh đạm, thân ảnh lập tức như gió phiêu hốt bất định, tránh trái tránh phải, khiến những cái này thanh sắc dây leo căn bản vô pháp chạm đến hắn mây may, giống như bão tố hải yến thành thạo.

Những cái này bao trùm mà đến thanh sắc dây leo ngược lại bị hắn nước chảy mây trôi Vô Ảnh Trảm cắt thành chất lỏng giàn giụa, hóa thành tàn phế cành lá héo úa, không cách nào nữa hành động, khiến Phương Biện thấy trợn mắt há hốc mồm.

Không nghĩ tới hắn thúc dục Thanh Đằng giáp cư nhiên cũng không cách nào làm gì được Dạ U, hắn thật sự là quá cường đại, cường đại đến khiến hắn có chút không biết làm sao, toàn thân run rẩy.

Dạ U rất nhanh thanh lý xong thanh sắc dây leo, Phương Biện Thanh Đằng giáp sáng rực ảm đạm, không cách nào nữa phát uy. Khuôn mặt của hắn trầm tĩnh, lạnh lùng nói: "Phương Biện, ngươi tới cường thủ đoạn cũng bị ta đơn giản phá giải, ta cũng không có hứng thú cùng ngươi dây dưa tiếp, ngươi là chính mình nhận thua hay là ta đánh ngươi kết cục?"

Phương Biện nghe vậy trông mắt muốn nứt, oán hận nói: "Dạ U, vốn ta không muốn làm như vậy, là ngươi bức ta đấy!" Nói xong, hắn từ trữ vật đại lấy ra một khóa hỏa hồng sắc nguyên đan, cuồng bạo khí tức lộn xộn tuôn ra, không chút do dự tiếp nữa ăn xong.

Sau đó, Phương Biện cả người trở nên đỏ bừng, như muốn bạo tạc hoá lò đồng dạng, mặt dữ tợn đỏ thẫm, giống như nổi giận dữ thú. Từng trận cuồng bạo khí tức giống như thủy triều bay ra ra, khiến Dạ U cảm giác được một tia nguy cơ.

Tại khán phòng bên trên Viện trưởng đứng lên, nổi giận đùng đùng nói: "Dĩ nhiên là bạo nguyên đan, rốt cuộc là ai cho hắn? Loại này nguyên đan thế nhưng là cấm thuốc, một khi ăn vào thực lực mặc dù sẽ tăng nhiều, nhưng là mất đi nhân tính, thần trí phát cuồng, tựa như khát máu dã thú, không chết không thôi nơi đây công kích. Nhanh, ngừng cho ta dừng lại cuộc tỷ thí này!"

Thành chủ Phương Thanh cực kỳ hoảng sợ, muốn biết rõ bạo nguyên đan thế nhưng là bí tàng trong gia tộc, căn bản không truyền ra ngoài. Hắn căn bản không có cho hắn thứ từ Phương Biện, Phương Biện rốt cuộc là như thế nào lấy được?

Thẩm Vũ Nguyên Sư nghe vậy mong muốn cưỡng ép gián đoạn tỷ thí, không ngờ Phương Vân chặn ngang một cước, lạnh lùng nói: "Thẩm Vũ, cuộc tỷ thí này chính tiến hành nơi này đặc sắc nhất bộ phận, ai thua ai thắng còn không gấp rút cuộc, ngươi mạnh như vậy đi gián đoạn là không phải phá hư quy củ?"

Thẩm Vũ tai mắt thông minh, vừa nhìn Phương Vân dị thường cử động, liền muốn đến mánh khéo. Vì vậy đối với hắn phản nộ quát: "Phương Vân, bạo nguyên đan là ngươi cấp Phương Biện a, ngươi đến cùng tại sao phải làm như vậy?"

Phương Vân giả trang vô tội cười lạnh nói: "Thẩm Vũ, ngươi cũng không nên ngậm máu phun người, ngươi có chứng cứ gì chứng minh là ta cấp Phương

Biện? Nếu như ngươi không ra sân giã đoạn tỷ thí, ta không ngại cùng ngươi vượt qua hai chiêu!"

Thảm Vũ lửa giận công tâm, oán hận nơi đây chỉ vào Phương Văn nói: "Ngươi! ——" Phương Văn thực lực tuy chỉ có Phàm nguyên cảnh trung cấp, nhưng cường đại dị thường, liền một ít Phàm nguyên cảnh cao cấp Nguyên Sư cũng không phải là đối thủ của hắn, Thảm Vũ liền là một cái trong số đó. Hắn chỉ có thể thôi, lo lắng mà nhìn Dạ U.

Hạ Thủy Nhu nhìn Phương Biện trở nên cường đại dị thường, không khỏi là Dạ U cảm thấy lo lắng. Mà cái khác môn sinh thì là nhiều hứng thú mà nhìn tỷ thí, muốn biết tên thiên tài này tân sinh đối mặt với ăn vào bạo nguyên đan thực lực tăng nhiều Phương Biện còn có thể hay không sáng tạo kỳ tích?

...

Ngay tại đồng đảo nguyên tu biểu tình không đồng nhất, đều nghị luận, Dạ U đã cùng nổi giận Phương Biện đối chiến lên.

Phương Biện từ khi ăn vào bạo nguyên đan, thực lực tấn thăng đến Phàm nguyên cảnh trung cấp. Nhưng bởi vì hắn là thiên phú ưu tú, bị bạo nguyên đan kích phát ra tất cả tiềm lực, so với bình thường Phàm nguyên cảnh trung cấp nguyên tu còn cường đại hơn rất nhiều.

Hắn Thanh Đằng giáp biến thành xanh hồng sắc, sinh trưởng ra vô số phát cuồng xanh hồng sắc dây leo, như núi cao quái vật bạch tuộc xúc tu như vậy trắng kiện, cứng cỏi vô cùng.

Chúng đuổi theo Dạ U thân ảnh, không lưu tình chút nào nơi đây quất, bụi mù nổi lên bốn phía, khiến sân thi đấu xuất hiện từng đạo nhìn mà giật mình khe nứt.

Dạ U đem tốc độ vận hành đến tận cùng, đột phá nhanh như gió, một bên dao động, một bên dùng tiểu thành Vô Ảnh Trảm ứng phó. Nhưng phát hiện những cái này xanh hồng sắc dây leo trắng kiện mềm dẻo, căn bản vô pháp chém đứt, ngược lại tre già măng mọc nơi đây muốn đưa hắn trời buộc dâng lên

Hắn hiểu được hiện tại không phải giữ lại thủ đoạn thời điểm, lập tức tìm cái đất trống, dừng bước lại, không hề tránh né. Trong mắt của hắn tinh quang lóe lên, quát khẽ: "Vô Ảnh Trảm!"

Hiện tại hắn thi triển ra chính là đại thành Vô Ảnh Trảm, vô ảnh vô hình, như bốn lời khí thế hùng vĩ, dùng lực vạn quân, một trượng lưỡi dao quang lan tràn nơi này năm trượng, hình thành cuồng lôi bạo nhận, tiếp cận hắn năm trượng khoảng cách dây leo tất cả đều hồi phi yên diệt.

Khán phòng bên trên nguyên tu lập tức tất cả đều kinh hãi ngây người, Dạ U Vô Ảnh Trảm thật sự là quá cường đại, vậy mà liền như thể trắng kiện mềm dẻo xanh hồng sắc dây leo cũng có thể chém thành mảnh vỡ.

Viện trưởng cười ha hả nói: "Được, không hổ là ta xem bên trong thiên tài tân sinh! Mới một cái tháng, vậy mà đem Vô Ảnh Trảm luyện đến đại thành!"

Phương Văn chứng kiến Dạ U đại triển thần uy, nghiêng rằng nghiêng lợi, cảm giác Phương Biện khả năng muốn bại. Không nghĩ tới hắn tổn công tổn sức từ trong gia tộc lên ra bạo nguyên đan đưa cho Phương Biện, kỳ vọng phế vật có thể trọng thương Dạ U, kết quả lại là công dã tràng.

Mà lúc này trên đài Phương Biện cảm giác được xanh hồng sắc dây leo vậy mà cũng không cách nào đối phó Dạ U, giống như điên cuồng, đồ thăm trong ánh mắt đều nhỏ ra huyết tinh, hết lớn: "Dạ U, ta muốn ngươi chết!"

Nói xong, hắn Thanh Đằng giáp giống như lồng hấp ầm ầm bạo tạc, huyết tinh giàn giụa, mảnh vỡ bốn phi, bất quá phiêu tán ra nguyên khí lại toàn bộ bị hắn cấp thôn phệ, khiến khí thế của hắn tiếp cận Phàm nguyên cảnh cao cấp.

Dạ U kinh hãi, không nghĩ tới Phương Biện vì đối phó hắn vậy mà sẽ như thế bất kể giá lớn, liền nhất phẩm đỉnh phong nguyên khí đều có thể làm vật hi sinh.

Phương Biện cả người bành trướng thành một cái viên thịt, huyết tinh tung toé, hóa thành dây leo quái vật, vô số huyết sắc dây leo từ huyết nhục của hắn bên trong mọc ra, so với lúc trước xanh hồng sắc dây leo cứng cáp hơn dày đặc, uy thế kinh người, tốc độ nhanh như điện chớp, đem sân thi đấu quất thành một mảnh hỗn độn, khe nứt nổi lên bốn phía, bụi mù tràn ngập.

Những cái này huyết tua dây quá nhiều quá khó chơi, đại thành Vô Ảnh Trảm tuy có thể chặt đứt, nhưng chúng bị chém đứt bộ phận lập tức lại tái sinh, chém cũng chém không hết. Hiển nhiên những cái này huyết đằng là do Phương Biện sinh mệnh lực cung cấp nuôi dưỡng vào.

Dạ U cảm thấy to lớn uy hiếp, đột phá nhanh như gió, rốt cục thi triển ra tiểu thành Quý Ảnh Thiểm, nghìn cân treo sợi tóc đang lúc hiểm hiểm tránh thoát huyết đằng xâm nhập. Bất quá hắn phản ra ảo ảnh rất nhanh bị chôn vùi, khiến thân hình của hắn hiện hình.

Hắn cảm giác tiếp tục như vậy không chịu được, vì vậy đổi lại Hắc Bạo Nguyên cung, một bên rất nhanh dao động, một bên liền tiếp ngưng tụ ra cường đại nguyên tiễn, tiễn vô hư phát: không phát nào hụt nơi đây xuất tại biến dị trên người Phương Biện.

Muốn biết rõ Hắc Bạo Nguyên cung thế nhưng là nhị phẩm cấp thấp nguyên khí, nguyên tiễn uy lực tự nhiên dị thường kinh người.

Đệ nhất tiễn như mạch nước ngầm phun ra, khí thế hùng vĩ, đem Phương Biện nổ oa oa kêu thảm thiết, máu tươi phun ra.

Mũi tên thứ hai như hắc sắc sao băng, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, Phương Biện cả người bị tạc phi, không thể không thu hồi huyết đằng bảo vệ mình.

Mũi tên thứ ba như U Minh Phi Dực, tràn đầy hủy diệt cùng tử vong, đem Phung Biện bao vây bên ngoài huyết đằng tất cả đều tạc thành mảnh vụn, cả người máu tươi giàn giụa, khôi phục thành hình người, xụi lơ nơi đây ngã xuống.

Ba tiễn định thắng bại! Khán phòng bên trên rất nhiều nguyên tu ngậy ra như phồng mà nhìn một màn này, thật lâu vô pháp ngôn ngữ. Đây còn là người sao? Một cái Phàm nguyên cảnh sơ cấp nguyên tu lại đem tiếp cận Phàm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu trực tiếp cho đánh bại?

Dạ U sắc mặt trắng xám, thờ hồng học, không nghĩ tới Phung Biện vậy mà là dị biến, biến thành tiếp cận Phàm nguyên cảnh cao cấp dây leo quái vật, làm cho hắn không thể không phát huy ra đại bộ phận thực lực.

Khán phòng bên trên Thành chủ Phung Thanh lập tức không thể chờ đợi được nơi đây nhảy đến sân thi đấu, chứng kiến Phung Biện không thành hình người trọng thương bộ dáng, đối với Dạ U phần nộ quát: "Dạ U, ngươi ra tay dưới thật tốt hung ác, lại đem con của ta đánh thành bộ dạng này bộ dáng, ta muốn ngươi trả giá lớn!"

Nói xong, hắn Phàm nguyên cảnh viên mãn khí thế lập tức phun trào ra ngoài, giống như núi cao đồng dạng ép tới Dạ U thờ không nổi, muốn ra tay với hắn.

Viện trưởng cũng nhảy xuống, tản mát ra Nhân nguyên cảnh sơ cấp khí thế, đem Phung Thanh khí thế chôn vùi, đối với hắn khiển trách quát mắng: "Phung Thanh, không được vô lễ! Con của ngươi ăn xong bạo nguyên đan loại này cấm thuốc là gieo gió gặt bão, Dạ U nếu không mạnh như vậy lực xuất thủ, đã sớm mất mạng! Ta còn muốn hỏi một chút là không phải ngươi cho hắn bạo nguyên đan?"

Phung Thanh thấy Viện trưởng nhúng tay, nghe vậy chợt dạ, khí thế một chút yếu, hừ lạnh một tiếng, xạo xạo nói: "Không phải ta cho! Đoán chừng là cái khác lòng mang ý xấu đồ vụng trộm cho hắn, ta nhất định sẽ điều tra cho mọi chuyện rõ ràng, cấp Viện trưởng một cái công đạo! Cáo tử!" Nói xong, hắn nâng lên thân thể của Phung Biện, mấy cái trong thời gian ngắn rồi đi sân thi đấu.

Viện trưởng nhìn qua Phung Thanh rồi đi thân ảnh, cười lạnh một tiếng. Phung Thanh làm người hắn tương đối rõ ràng, hắn hoài nghi bạo nguyên đan chính là từ Phung gia lưu lạc ra. Chỉ là đau khổ không chứng cứ, học viện là trung lập thế lực, cũng không thể nhúng tay Thanh Thành công việc, chỉ có thể thôi.

Viện trưởng đi đến bên người Dạ U, ân cần nói: "Dạ U, ngươi không sao chứ!"

Dạ U lắc đầu, nói: "Viện trưởng, ta không có cái gì trở ngại! Chỉ là ta không nghĩ tới Phung Biện ăn vào bạo nguyên đan là lợi hại như vậy, bức ra ta đại bộ phận thực lực."

Viện trưởng khẽ thở dài một tiếng, âm thầm nói: "Ta cũng là không nghĩ tới, đoán chừng loại này cấm thuốc liên giấu ở Phung gia. Đáng tiếc, học viện vô pháp nhúng tay chuyện của Thanh Thành công việc, hơn nữa Phung Thanh hay là Thành chủ, Thanh Thành đại bộ phận công việc do hắn định đoạt. Cho nên, Dạ U, về sau ngươi đừng phải người của Phung gia, nhất định phải cẩn thận!"

Dạ U nhẹ gật đầu, Viện trưởng phân phó Thẩm Vũ Nguyên Sư gọi những người khác thu thập một chút sân thi đấu. Về sau liền tuyên bố tấn cấp 7 cho danh sách, học viện thi đấu vòng thứ tư chính thức kết thúc.

Vừa đứng tại giữa trưa, đồng đạo nguyên tu nhao nhao rồi đi, Dạ U cũng theo mọi người chạy vội tới Linh thực lầu ăn cơm. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Tứ nhân tấn tái

Lúc xế chiều, khán phòng bên trên nguyên tu nhóm rất nhanh liền đến trận, người ta tập nập, rất náo nhiệt. Bọn họ nhao nhao lộ ra nóng bỏng chờ mong ánh mắt, tấn cấp môn sinh không ai không phải thực lực cực hạn môn sinh, giữa bọn họ tỷ thí không thể nghi ngờ là đặc sắc vạn phần.

Tấn cấp môn sinh tổng cộng như Phung Vân, Dạ U, Hạ Thủy Nhu, Mục Linh, Đoạn Thuần, Lôi Hinh cùng Hàn Khiếu Thiên bảy người, cái này vòng thứ năm hay là rút thăm tỷ thí, kết quả Hạ Thủy Nhu may mắn luân không.

Số 1 Dạ U đối chiến Lôi Hinh, số 2 Phung Vân đối chiến Hàn Khiếu Thiên, số 3 Mục Linh đối chiến Đoạn Thuần, có thể nói là mạnh mẽ mạnh mẽ quyết đấu.

Về sau Thẩm Vũ Nguyên Sư lập tức tuyên bố Dạ U cùng Lôi Hinh ra sân tỷ thí, Dạ U đi đến trên đài, nhìn đối diện đáng người cao gầy, trước sau lời

lỡ thiếu nữ xinh đẹp không khỏi xúc động thật lâu.

Không nghĩ tới hẳn vậy mà cùng Lôi Hinh rút thăm được một chỗ, mặc dù không có cùng năng tiếp xúc quá nhiều, nhưng kỳ thật hẳn đối với nàng vẫn có vẻ khâm phục hảo cảm, không muốn xuất thủ đả thương nàng.

kiên cường thiếu nữ, có vài phần nữ nhi phong thái. Bởi vì gia tộc tình trạng quần bách, gặp phải Phương gia bức hôn, không thể không khắc khổ tu luyện, hi vọng một ngày kia thực lực có thể vượt qua Phương Vân, thoát ly bức hôn, dẫn dắt gia tộc đi ra khỏi cảnh, hưng thịnh lên.

Đáng tiếc, năng tư chất có hạn, lại là nữ tử, chỉ bằng vào chính mình căn bản vô pháp thoát khỏi khó cảnh. Mà thân là thiên tài Dạ U chính là gia tộc bọn họ hi vọng, năng không thể không hi sinh chính mình, hi vọng có thể buộc chặt hẳn.

Thế nhưng hẳn lại cự tuyệt, năng không thể không cố gắng gấp bội tu luyện, biết rõ chỉ bằng vào bản thân lực lượng là phí công, vẫn còn tại cố sức gầy dựa, thật đáng buồn lại đáng tiếc.

Bất quá Dạ U là sẽ không tại trên tỷ thí nhượng bộ, cái này là đối Lôi Hinh tôn trọng, cho thấy vì chính mình tại học viện tranh thủ lợi ích cường đại lên.

Nghĩ xong, Dạ U hít sâu một hơi, mục quang nhấp nháy nói: "Lôi Hinh, ngươi toàn lực ra tay đi, ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình."

Lôi Hinh nghe vậy lộ ra ngọt ngào mỉm cười, nói: "Ừ, ta minh bạch!" Nói xong, vẻ đẹp của nàng con mắt lập tức trở nên lẳng lẹ, toàn thân lôi ti tràn ngập, chỉ vào Dạ U khẽ kêu nói: "Lôi Phá thuật!"

Một đạo từ sắc Lôi giao từ trên trời giáng xuống, khí thế bá đạo lăng lệ, gào thét nhanh chóng nơi đây đánh úp về phía hẳn. Hẳn không sợ chút nào, nắm lấy Âm Thương dao hai lưỡi, quát khẽ: "Vô Ảnh Trảm!"

Đại thành Vô Ảnh Trảm như sét đánh nghiêng hướng Lôi giao, vô ảnh vô hình, khí thế hùng vĩ, năm trượng óng ánh lưỡi dao quang vậy mà đem Lôi giao sống sò sò chém chết thành vô hình.

Lôi Hinh thấy thế kinh hãi, không nghĩ tới Dạ U uy lực của Vô Ảnh Trảm vậy mà so với Lôi Phá thuật của nàng còn muốn bá đạo lăng lệ. Nàng cắn răng, Lôi Phá thuật liên tiếp, hình thành từng đạo cuồng lôi phách hướng hẳn.

Dạ U hăng hái, kinh hi nơi đây nói to: "Tốt lắm!"

Vô Ảnh Trảm của hẳn lập tức hóa thành cuồng lôi bạo lưỡi dao, lưỡi dao quang tinh chuẩn như nước chảy tại mỗi một đạo đánh úp lại Lôi giao, khiến nó đều biến thành tro. Vô Ảnh Trảm vậy mà gió thổi không lọt, căn bản không có Lôi giao có thể làm bị thương hẳn mấy may.

Lôi Hinh thấy Lôi Phá thuật vô pháp làm gì được Dạ U, minh bạch mình cùng thực lực của hẳn chênh lệch quá lớn, đành phải thúc giục Tử Lôi Giáp. Chỉ thấy nàng yếu điệu kiều trên người lôi quang sần sật, đại lượng Lôi Xà lan tràn, hình thành một trương to lớn lôi võng sắp đổ nước chảy ở trên người hẳn.

Dạ U cái khó ló cái khôn, trong mắt tinh quang lóe lên, không chút do dự thi triển ra Quý Ảnh Thiểm, ở chỗ cũ lưu lại ảo ảnh giả trang chạy thực mạng, chân thân thì đột phá nhanh như gió, nhanh chóng tiềm hành nơi này Lôi Hinh phụ cận.

Ảo ảnh hiện ra thất kinh bộ dáng, chốc lát, rậm rạp chẳng chịt lôi điện khuynh tả tại ảo ảnh phía trên, đem chỗ đó hoàn toàn bao phủ chôn vùi, bụi mù nổi lên bốn phía.

Lôi Hinh cho rằng Dạ U không có chạy trốn, lộ ra một tia lo lắng ánh mắt, nóng tính quát: "Dạ U, ngươi không sao chứ!"

Đột nhiên nàng cảm giác được sau lưng lạnh buốt thân thể tới gần, kề sát tại nàng tơ lụa đồng dạng sau lưng, một đạo lưỡi dao sắc bén để ngang nàng trên cổ thiên nga, âm áp hô hấp kề bên vào tai, người sau lưng nàng chính là Dạ U.

Hẳn ánh mắt lộ ra một tia nhu hòa, bình tĩnh nói: "Lôi Hinh, cảm ơn sự quan tâm của ngươi. Ta không muốn đả thương ngươi, ngươi có thể nhận thua đi?"

Lôi Hinh rốt cục thanh tĩnh lại, cảm giác được sau lưng Dạ U thân thể nhiệt độ, là như vậy lạnh buốt, nhưng ở bên tai nàng hô hấp, rồi lại như vậy ấm áp, thoáng cái thất kinh dâng lên

Nàng khuôn mặt nổi lên mê người ửng đỏ, nội tâm bất ổn, ngưng ngưng không thôi nơi đây hô: "Dạ —— Dạ U, ta hiểu được, ta nhận thua! Ngươi có thể rời đi trước thân thể của ta đi?"

Dạ U nghe vậy đột nhiên cảm giác như vậy tư thế có chút ái muội, nhất thời rời đi thân thể của nàng, xin lỗi nói: "Thật xin lỗi, thất lễ, đây là ta duy nhất nghĩ đến không bị thương nơi này ngươi phương pháp!"

Lôi Hinh rốt cục kéo dài được một hơi, ôn nhu mà nhìn hẳn, đôi mắt đẹp lưu luyện ngàn vạn, đáng chất nơi đây mỉm cười nói: "Dạ U, cảm ơn ngươi, ngươi thật sự là một cái ôn nhu người a, đáng tiếc ngươi không thuộc về ta!"

Dạ U nghe vậy bật cười lớn, không có trả lời, quay người rời đi, lưu lại Lôi Hinh tinh thần chán nản.

Phương Vân thấy như vậy một màn, trông mắt muốn nứt, sắc mặt dữ tợn, không nghĩ tới Dạ U cũng dám đối vị hôn thê của hẳn Lôi Hinh động thủ động cước, Lôi Hinh rõ ràng còn lộ ra một bộ tiểu nữ nhân ngưng ngưng bộ dáng, khiến hẳn không khỏi nắm chặt nắm tay.

Trong lòng của hắn oán hận nghĩ đến: Dạ U, người lại dám câu dẫn vị hôn thê của ta, ta thế tất yếu khiến người sống không bằng chết!

...

Trận thứ hai, đến phiên Phung Vân cùng Hàn Khiếu Thiên đối chiến, Phung Vân trải qua lúc trước kích thích, sắc mặt âm trầm. Chứng kiến Hàn Khiếu Thiên cứ nhiên cho thấy một cái tiểu bạch kiếm, phần nộ công tâm, xuất thủ lại càng là không lưu tình chút nào.

Hắn không có thi triển Mộc Đằng thuật, ngược lại dùng Mộc Thần quyền đối chiến. Mộc Thần quyền trầm trọng lăng lệ, giống như lăng thiên thần mộc va chạm, dùng lực mười vạn quân, tan tành không gian, Hàn Khiếu Thiên Băng Phong Thuật căn bản vô pháp ngăn cản cước bộ của hắn, Băng thứ cũng bị đơn giản kích thành mảnh vụn.

Phung Vân rất nhanh tiếp cận Hàn Khiếu Thiên, khiến hắn kinh hãi không thôi, mong muốn nhấc tay đầu hàng. Thế nhưng Phung Vân căn bản không cho hắn cơ hội, hai ba quyền như gió bay điện chớp nện ở hắn anh tuấn trên mặt, đưa hắn đánh máu mũi tung toé, da thanh mặt sưng phù, toàn bộ mặt đều biến hình.

Nhưng cái này vẫn chưa xong, hắn lại hung hăng nơi đây đập phá hai ba quyền trên ngực Hàn Khiếu Thiên, khiến hắn xương sườn đã đoạn vài cái, phun ra được mấy ngụm huyết tinh, đau đến chết đi sống lại, hôn mê rồi.

Phung Vân rốt cục dừng tay, lạnh lùng nhìn Hàn Khiếu Thiên liếc một cái, quay người rời đi. Ở đây rất nhiều nguyên tu thấy lạnh tâm không thôi, người môn sinh này thật sự là quá thô bạo, không đem người đánh nửa chết nửa sống mới bằng lòng bỏ qua.

Thẩm Vũ Nguyên Sư lập tức phản phó Thủy hệ Nguyên Sư là Hàn Khiếu Thiên trị liệu, oán hận nhìn Phung Vân liếc một cái, lại mang đến cho hắn to lớn phiền toái.

Dạ U đầy lòng thấu mát, hắn luôn là cảm giác được một hồi sát khí mãnh liệt quanh quẩn tại bên người, quay đầu nhìn lại, phát hiện Phung Vân nhìn ánh mắt của hắn phảng phất hận không thể đưa hắn phanh thây xé xác.

Hắn hiểu được lúc trước hắn đối Lôi Hình thân mật cử động khiến cho hắn mãnh liệt ghen ghét cùng hận ý, bắt quả hắn cũng không sợ chút nào, một khi hắn phát huy toàn bộ thực lực, chống lại Phung Vân còn không nhất định ai thua ai thắng.

Trận thứ ba đến phiên Mục Linh cùng Đoạn Thuần, hai người phân biệt bài danh đệ nhị thứ ba, tổng hợp thực lực không sai biệt nhiều, chiến đấu đến có thể nói khí thế ngất trời.

Mục Linh triệu hoán ra trên trăm ác quỷ, giống như thủy triều căn xé hướng Đoạn Thuần. Đoạn Thuần thân nhiên không sợ, Thổ Cầu Khai bảo hộ thân hình, dùng Trích Nham thuật đề đối phó những cái này ác quỷ. Từng khối lớn nhỏ không đều nam thạch bị hắn ngưng tụ ra, liên tiếp ném đánh vào ác quỷ phía trên.

Tuy số ít ác quỷ bị Trích Nham thuật của hắn nện đến hồi phi yên diệt, nhưng ác quỷ rất nhiều, rất nhanh liền chen chúc nơi này hắn phụ cận, hắn sợ tới mức hồn phi phách tán, lập tức đem cao trắng thân hình co đầu rút cổ nơi này Thổ Cầu Khai, hóa thành lớn thổ cầu.

Đại lượng ác quỷ nhào tới, nhào căn Thổ Cầu Khai của hắn, khiến cho phải dần dần trở nên bạc nhược dâng lên Đoạn Thuần minh bạch tiếp tục như vậy phải thua không thể nghi ngờ, đại thổ cầu lập tức chuyển động, không chỗ nào không phá hoại, từ ác quỷ bày bên trong phá khai một mảnh đường máu, muốn tiếp cận Mục Linh bên người.

Mục Linh hừ lạnh một tiếng, Từ Không Liêm bên trên u ám ngân hàn quang lập lòe, đại lượng từ quang tại trên mũi dao lượn vòng bay múa. Thân ảnh của nàng trong chớp mắt từ chỗ cũ tiêu thất, đi đến đại thổ cầu phụ cận, Từ Không Liêm nặng nề mà vùng chém lên.

Ầm ầm một tiếng, một hồi đất rung núi chuyển, cứng rắn đại thổ cầu lại bị Từ Không Liêm của nàng mở ra, Thổ Cầu Khai hóa thành mảnh vỡ.

Đoạn Thuần đại hống nhảy dựng lên, không để ý xung quanh ác quỷ, đại thành Phá Thổ Quyền ầm ầm đánh hướng Mục Linh. Quyền phong từng trận, dùng lực vạn quân, khiến không khí cũng bị chấn bạo thành oanh oanh rung động.

Mục Linh thi huy vũ lấy Từ Không Liêm mưa to gió lớn khuynh tả tại trên người Đoạn Thuần, nhưng bị tay mất lạnh lẽo Đoạn Thuần nhất nhất dùng Phá Thổ Quyền oanh mở.

Nàng minh bạch chính mình cận chiến không bằng Đoạn Thuần, lập tức thuận di, cùng Đoạn Thuần kéo ra một chút đoạn lớn cự ly. Sau đó đại lượng ác quỷ nhanh chóng nơi đây nhập Từ Không Liêm của nàng, khiến chúng nó thành u quang óng ánh, tựa như nguyệt thực.

Đoạn Thuần mắt thấy không ổn, lập tức phi nước đại tới. Thế nhưng hắn chạy đến bên này, Mục Linh liền lập tức thuận di đến bên kia, căn bản không cho hắn cắt đứt thi pháp.

Cứ như vậy, Mục Linh Từ Không Liêm trở nên khí thế hùng vĩ, gào khóc thảm thiết âm thanh lộn xộn tuôn ra, làm cho người ta mang đến to lớn lực áp bách. Một lát sau, nàng quát lạnh nói: "Từ Không Trảm!"

Từng đạo ác quỷ hư ảnh tụ hợp thành một cỗ cường đại vô cùng năng lượng, đem xung quanh thôn phệ trở thành hư vô, khí thế cường đại căn bản vô pháp ngăn cản, bị làm cho Đoạn Thuần mồ hôi lạnh lâm li, không thể chờ đợi được nói: "Không muốn a, Đoàn gia gia ta nhận thua!"

Đáng tiếc nước đổ khó hót, cỗ năng lượng này lập tức trút xuống ở trên người Đoạn Thuần, đem cả người hắn đụng đi ra ngoài, phun ra được mấy ngụm

huyết tinh, nặng nề mà ngã trên mặt đất.

Đoạn Thuần coi như da dày thịt béo, đau nhức kịch liệt cũng không có khiến hắn té xỉu qua, nước mắt và nước mũi trào vượt qua nơi đây hô: "Ai ôi!!!, đau chết Đoàn gia gia, ta không phải nhận thua đi? Lại vẫn đánh ta!"

Mục Linh may may không chút nào để ý hắn, lạnh lùng bỗng bênh rời sân. Đoạn Thuần cảm giác tự mình một người ở đây bên trên khóc hô cũng quá mức mất mặt, liền đứng lên, khắp khiêng mà đi ra sân thi đấu.

Vì vậy học viện thi đấu vòng thứ năm chính thức kết thúc, tấn cấp môn sinh như Phương Vân, Dạ U, Hạ Thủy Nhu cùng Mục Linh, ngày mai mới bắt đầu chính thức vòng bán kết cùng trận chung kết.

Lúc này cách hoàng hôn còn có 1 canh giờ, đông đảo nguyên tu đều nghị luận nơi đây vui vẻ rồi đi, Dạ U thì thoát ly quần chúng, không muốn lãng phí có hạn thời gian, nhanh chóng chạy về phía Nhiệm vụ sảnh...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Hiệp trợ chế phù

Dạ U rất nhanh đạt tới Nhiệm vụ sảnh, giống như thường ngày quen thuộc hỏi Thường lão tiên sinh nói: "Thường lão tiên sinh, không biết hôm nay có cái gì không hảo nhiệm vụ a?"

Thường lão tiên sinh mỉm cười nói: "Ngược lại là có một cái rất không tệ nhị tinh nhiệm vụ, không biết ngươi muốn không muốn tiếp nhận?"

Dạ U nghe vậy mặt có chút đắng chát hạ xuống, nói "Sẽ không lại muốn ta làm học đồ a?"

Thường lão tiên sinh giải thích: "Không sai biệt lắm, bất quá lần này là nguyên phù viện Vân lão tiên sinh tuyên bố nhị tinh nhiệm vụ, cần một cái tại thư pháp trên có thành tựu môn sinh tới hiệp trợ hắn chế tạo nhị phẩm cấp thấp Phá Không phù. Thư pháp của ngươi thành tựu không phải rất cao nha, ta vừa nhìn thấy nhiệm vụ này đã cảm thấy vô cùng thích hợp ngươi, bởi vậy lưu lại cho ngươi."

Dạ U nghe xong cảm giác được nhiệm vụ này sẽ không quá đơn giản, có lẽ có vượt mức ban thưởng, tò mò nói "Không biết ta hiệp trợ Vân lão tiên sinh chế tạo thành công Phá Không phù, có thể hay không như vượt mức ban thưởng?"

Thường lão tiên sinh cười một tiếng nói: "Liền biết ngươi sẽ hỏi! Nhị phẩm cấp thấp Phá Không phù vô cùng khó chế tạo, một khi ngươi hiệp trợ hắn chế tạo thành công, hắn không chỉ là ban thưởng ngươi mười miếng nhất phẩm cao đẳng tương ứng khác hệ nguyên phù, hơn nữa là vượt mức đưa tặng một mai chế tạo thành công Phá Không phù."

Dạ U nhãn tinh sáng lên, liên tục không ngừng nơi đây vui mừng nói: "Được, ta nhận nhiệm vụ này, Thường lão tiên sinh hỗ trợ đăng ký một chút!"

Tuy nguyên phù chỉ là bên ngoài lực lượng, sử dụng hết sẽ không có, nhưng trước mắt hắn cũng không cách nào thoả cái tăng thực lực lên, mười miếng nhất phẩm cao đẳng Hắc Ám hệ nguyên phù đúng lúc là hắn bắt buộc, vào ngày mai trong quyết đấu một khi chống lại Phương Vân liền có nắm chắc hơn.

Về phần Phá Không phù, hắn từng nghe Hòa Điện Nguyên Sư nói qua, Phá Không phù là phi thường quý hiếm bảo vệ tánh mạng nguyên phù, một khi gặp được uy hiếp trí mạng, liền có thể thúc dục Phá Không phù, lập tức đem chính mình tùy cơ truyền tống đến cái nào đó nơi đây, cự ly xa nhất có thể đạt tới nơi này ngàn dặm.

Vì vậy Thường lão tiên sinh đăng ký được, liền giao cho hắn một cái nhiệm vụ lệnh bài, trình trọng nơi đây nhắc nhở nói: "Vân lão tiên sinh chế tạo Phá Không phù đã thất bại rất nhiều lần, lần này cho thấy được ăn cả ngã về không. Một khi ngươi hiệp trợ hắn thành công chế thành, ngươi chẳng những cũng tìm được vượt mức ban thưởng, hơn nữa nhất định sẽ chịu hắn thưởng thức, đối đãi tiền đồ của ngươi rất có lợi."

Dạ U nhẹ gật đầu, nói cảm ơn: "Ta minh bạch, Thường lão tiên sinh, ta nhất định sẽ toàn lực ứng phó, cáo từ!" Nói xong, hắn quay người rời đi, chạy về phía nguyên phù viện.

...

Qua hồi lâu, Dạ U rốt cục đi đến nguyên phù cửa sân, phát hiện khí thể của nó giống như cùng với khác hai viện khác hắn bắt đồng, kiến trúc hiện ra u ám sắc, trang nghiêm túc mục khí tức phun ra.

Hắn một cước bước vào nguyên phủ viện đại sảnh, bên trong ngược lại cùng với khác hai viện tương đồng tình cảnh, đông đảo học đồ nghe theo lãnh hội phân phó bốn phía bồn tắm, mà lãnh hội thì là một cái nhất phẩm Nguyên Phủ Sư, một vị để râu dài mặt đen trung niên nhân.

Vị này trung niên nhân vừa nhìn thấy Dạ U thân ảnh, lập tức tiến lên đón chào, nụ cười chân thành mà hỏi: "Ngươi chính là thiên tài tân sinh Dạ U a, không biết tới đây có gì muốn làm rồi "

Dạ U khách khí nói: "Ta nhận Vân lão tiên sinh tuyên bố nhị tinh nhiệm vụ, là tới hiệp trợ hấn chế tạo Phá Không phù."

Trung niên nhân nghe vậy nhiệt tình nói: "A, nguyên lai là dạng này a, thất kính. Vân lão tiên sinh ngay tại nguyên phủ viện tận cùng bên trong nhất một gian chế phù phòng, xin mời đi theo ta!"

Vì vậy trung niên nhân liền ở phía trước dẫn đường, trải qua một phen bảy quẹo tám rẽ, rốt cục đi tới một cái thanh đồng trước cổng chính, liền dừng bước.

Hắn xoay người nói với Dạ U: "Vân lão tiên sinh đang ở bên trong, bình thường không cho phép khiến người ta quấy rầy, bằng không hấn là đại phát lôi đình. Ngươi trở ra không muốn phát ra quá nhiều động tĩnh, chờ hấn chính mình tỉnh táo lại, là phân phó ngươi làm như thế nào. Ta còn có việc, liền trước rồi đi."

Dạ U nghe vậy nhẹ gật đầu, trung niên nhân liền rời đi. Hắn nhẹ nhàng mà đẩy ra thanh đồng đại môn, đi vào, phát hiện bên trong là một cái tương đối hôn ám phòng lớn. Trong góc bày đặt các loại kỳ lạ cổ quái tài liệu, chính giữa thì là một ngum tinh luyện kim loại từ kim sắc bát tô cùng một trương dài phương mộc trác.

Một cái đang mặc hắc bào gầy còm ông lão tại trường phương mộc trác bên cạnh lo nghĩ bất an nơi đây trần trọc suy nghĩ lại chuyện đã qua, tóc của hấn vô cùng lồi thối, sắc mặt già nua, con mắt tơ máu trái khắp, bên cạnh xuất hiện trùng điệp quảng thâm mắt, hiển nhiên như vài ngày không ngủ.

Một lát sau, hấn rốt cục cảm giác được Dạ U tới gần, nhàn nhạt mà hỏi: "Ngươi chính là tiếp nhận ta nhiệm vụ môn sinh?" Hấn bởi vì hết sức chuyên chú tại chế phù, rất ít ra ngoài, cho nên cũng không biết Dạ U.

Dạ U cung kính hồi đáp: "Ân, Vân lão tiên sinh."

Vân lão tiên sinh đón lấy trịnh trọng mà hỏi: "Như vậy thư pháp của ngươi luyện được như thế nào?"

Dạ U có chút không xác định hồi đáp: "Hấn là đến Tù kính hữu lực cảnh giới a." Hấn cảm giác thư pháp cùng hấn tu luyện Vô Ảnh Trảm chặt chẽ tương liên, nếu như Vô Ảnh Trảm đã đại thành, kia thư pháp khả năng cũng đạt tới Tù kính hữu lực cảnh giới. Bởi vì gần nhất bề bộn nhiều việc học viện thi đấu, hấn không có thí nghiệm qua cho nên không quá xác định.

Vân lão tiên sinh bất mãn cả kinh kêu lên: "Cái gì? Ngươi còn không xác định? Muốn biết rõ chế tạo Phá Không phù ít nhất phải Tù kính hữu lực cảnh giới, không có đạt tới cũng đừng lãng phí thời gian của lão tử, lão tử rất bận rộn!" Nói xong hấn một bộ không kiên nhẫn bộ dáng, hiển nhiên muốn hạ lệnh trục khách.

Dạ U cảm giác được hấn bất thường tính tình, cười khổ một cái, tự đề cử mình nói: "Như vậy đi, Vân lão tiên sinh, ta vừa vận như mang giấy và bút mực, trước mặt ngươi thí nghiệm một chút. Nếu như không có đạt tới Tù kính hữu lực cảnh giới, ta lập tức rời đi, tuyệt không chậm trễ lão nhân gia người thời gian."

Vân lão tiên sinh nhiều hứng thú hồi đáp: "Vậy được rồi, để cho để ta xem một chút bản lĩnh của ngươi, ngàn vạn đừng làm cho ta thất vọng!"

Dạ U nhẹ gật đầu, liền từ từ vật đại lấy ra giấy và bút mực, đầu vào đáy nơi đây đặt ở trên bàn dài. Hấn cầm lấy bút lông, hít sâu một hơi, tượng tượng ngọn núi cao và hiểm trở bên trên từng bách bộ dáng, cảm giác được Vô Ảnh Trảm đại thành thần vận thay vì chặt chẽ ăn khớp, lập tức ở trên tờ giấy trắng vẽ vân chương.

Hấn cầm bút tư thế đoan chính hấp dẫn, bút tẩu cầu long, mặc hành kinh chấp. Chốc lát, tại trên tờ giấy trắng xuất hiện một cái "U" chữ, tựa như từng bách hồn nhiên thiên thành, Tù kính hữu lực, trông rất đẹp mắt.

Vân lão tiên sinh nhìn về sau không khỏi vỗ án trầm trồ khen ngợi: "Được! Trẻ con là dễ dạy! Không nghĩ tới ngươi thật sự là đạt đến Tù kính hữu lực cảnh giới, sớm nói như vậy ta liền không trách cứ ngươi rồi a. Đã như vậy, chúng ta đã tiến nhập chính đề, ta phân phó ngươi làm cái gì, ngươi thì làm cái đó, hiện tại trước tiến hành tinh luyện kim loại tài liệu!"

Nói xong, Vân lão tiên sinh liền tại từ kim sắc bát tô hạ phóng vào vài khối kim quang sần sật thạch đầu, dùng nguyên viêm một chút đốt, bát tô dưới lập tức sục sôi trên tràn đầy kim sắc hỏa diễm.

Vân lão tiên sinh giới thiệu nói: "Đây là Kim Viêm Thạch, tương đối quý hiếm, dễ dàng đốt, là chuyên môn dùng để tinh luyện kim loại tài liệu. Ngoại trừ Từ Kim Oa, vô luận là cỡ nào cứng rắn tài liệu, tại nó thiêu cháy dưới đều nhau hòa tan."

Nói xong, hấn liền lấy ra một cái chậu lớn người, bên trong chứa là một chút sáng lên ngân sắc thủy, óng ánh chói mắt.

Hấn một bên chậm rãi đem toàn bộ đổ vào, vừa nói: "Đây là Hư Không Thủy, vô cùng quý hiếm, ta thật vất vả được tới một chút uông, lúc trước nhiều lần thí nghiệm đã lãng phí hết hơn phân nửa, lần này chỉ có một lần cơ hội, tuyệt không cho thất bại. Nó là chế tạo Phá Không phù trọng yếu nhất tài liệu,

như nó, chúng ta mới tốt dung luyện tài liệu khác."

Về sau hấn lấy ra một cái tử kim xử, đưa cho Dạ U nói: "Hiện tại ngươi cần phải làm là dùng sức quấy Hư Không Thủy, liền cùng ngươi viết thư pháp đồng dạng, khiến cho bị nóng đều, ngàn vạn đừng cho cho phải tràn ra một giọt, bằng không liền kiểm cũi ba năm thiêu một giờ. Ta sẽ tùy thời gia nhập một ít cái khác tài liệu, ngươi cần phải làm là khiến cho chúng hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ, như vậy năng lực chế tạo ra không tỳ vết phù thạch, chuẩn bị xong chưa?"

Dạ U nhẹ gật đầu, liền nhận lấy tử kim xử, chìm lòng yên tĩnh khí thế, hết sức chăm chú trên Hư Không Thủy, đầu vào đầy nơi đây quấy, không có ra mây may sai lầm.

Một lát sau, Hư Không Thủy tại dưới nhiệt độ bắt đầu sôi trào lên, Dạ U quấy thành càng thêm cẩn thận từng li từng tí, khiến Vân lão tiên sinh thoả mãn gật đầu.

Lúc này, hấn rốt cục bắt đầu ở trong Hư Không Thủy nhất nhất gia nhập tài liệu khác, tỷ như Thiên Nhất tiên thảo, Phá Giới Chi, Không Nguyên Thạch, Thì Không Lệ. . . , không một không phải vô cùng tài liệu trân quý.

Bởi vì chúng điểm nóng chảy bất đồng, Dạ U quấy thời điểm phải căng chặt từng chút, khiến cho chúng hoàn mỹ cùng Hư Không Thủy dung hợp cùng một chỗ, cũng chính là thủy chất phải bảo trì sáng ngân sắc, thanh tịnh thấy đáy, óng ánh hiện rõ. Một khi thủy chất biến thành đục ngầu, lần này liền tất cả đều trở thành phế thải.

Cái này không thể nghi ngờ cấp Dạ U gia tăng lên rất cao độ khó, khuôn mặt của hấn tại nhiệt độ cao hun đúc dưới đã sớm mồ hôi đầm đìa. Hấn chỉ có thể một bên khống chế nguyên lực đem mồ hôi xua tán, khiến cho không hết nhập Tử Kim Oa, một bên hết sức chuyên chú tại Hư Không Thủy, độ mạnh yếu hấp dẫn, khiến cho tài liệu đều dung hợp.

Qua hồi lâu, tất cả tài liệu rốt cục hoàn mỹ nơi đây dung hợp cùng một chỗ, thủy chất hiện ra sáng ngân sắc, tựa như ngân hà óng ánh hiện rõ.

Vân lão tiên sinh đại hi nói: "Ha ha, công phu không phụ lòng người, rốt cục đã luyện thành không hề có khuyết điểm nhỏ nhất Phá Không thủy. Hiện tại chúng ta đem nó đổ vào ấn bản, đợi nó nguội lại hình thành phù thạch, để ta tới khắc nguyên văn, ngươi tới viết phá không hai chữ, không thể ra mây may sai lầm, có hiểu không?"

Dạ U hiểu ý gật đầu, Vân lão tiên sinh liền dập tắt kim viêm hỏa, hét lớn một tiếng, toàn thân hòa nguyên lực ngoại phóng, Phá Không thủy tại hấn nguyên lực lôi kéo, nhất nhất lưu lạc tại ấn bản bên trên mười hai hình thoi trong lỗ thủng, tựa như bảo thạch chói mắt.

Về sau hấn lập tức ở ấn bản bên trên dán lên một tầng sạch sẽ màng mỏng, giải thích: "Phá Không thủy trong không thể tiến nhập một chút tạp chất, bằng không sẽ ảnh hưởng chất lượng. Dùng màng mỏng che đây thì có thể làm cho nó thuận lợi ngưng kết, hình thành phù thạch. Chúng ta ra ngoài nghỉ ngơi một ít thời gian, lại tiến hành theo như lời ta một chút thao tác!"

Dạ U thở ra một hơi, hấn cảm giác cả người đều nhanh bị chưng chín, ra ngoài vừa vận mát mẻ một chút.

Sau một lúc lâu, hấn đi theo Vân lão tiên sinh đi tới đại sảnh, trung niên nhân đón, cung kính nói: "Vân lão tiên sinh, ngươi rốt cục ra, không biết có phân phó?"

Vân lão tiên sinh mỉm cười nói: "Ngươi tới vừa vận, vị Dạ U này tiểu hữu giúp ta thành công cô đọng Phá Không thủy, ngươi đi lấy 10 mai nhất phẩm cao đẳng Âm Bạo phù ban thưởng hấn."

Trung niên nhân khiếp sợ nhìn Dạ U, không nghĩ tới hấn vậy mà thật sự giúp đỡ Vân lão tiên sinh cô đọng ra Phá Không thủy, hoàn thành chế tạo Phá Không phù bước đầu tiên, muốn biết rõ lúc trước Vân lão tiên sinh đều là thất bại.

Hấn không khỏi đối Dạ U vui lòng phục tùng, cảm giác lần này chế tạo Phá Không phù có hi vọng. Hấn hữu hảo nơi đây đối với hấn nhẹ gật đầu, liền không thể chờ đợi được nơi đây đi nhà kho lấy Âm Bạo phù.

Tiếp theo Vân lão tiên sinh liền bắt đầu hỏi Dạ U tại trong học viện tình huống, kết quả càng hỏi càng chán kinh, không nghĩ tới trước mắt hấn người môn sinh này dĩ nhiên là thiên tài tân sinh, tại tân sinh bên trong như mặt trời ban trưa, tại trong học viện có thể nói sớm nắng chiều mưa.

Về sau trung niên nhân tiến đến, đem 10 mai Âm Bạo phù giao cho Dạ U, hấn cảm thấy mỹ mãn nơi đây thu vào trữ vật đại. Vân lão tiên sinh mỉm cười nơi đây giới thiệu nói: "Âm Bạo phù thể nhưng là ta chế tạo Hắc Ám hệ nguyên phù trong uy lực phi thường cường đại một loại, coi như là Phàm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu cũng không dám tùy tiện tiếp nhận, ngươi muốn hảo hảo vận dụng!"

Dạ U kiên định nói: "Ta nhất định sẽ tốt dịp may dùng, thỉnh Vân lão tiên sinh yên tâm!"

Vân lão tiên sinh phát hiện lúc này đã tới hoàng hôn, liền tục không ngừng nói: "Thời gian không sai biệt lắm, Phá Không thủy hấn là ngưng đọng lại. Xin lỗi ngươi muốn theo giúp ta thông thạo, có thể hay không chậm trễ ngày mai ngươi trận đấu?"

Dạ U lắc đầu, nói: "Không có việc gì, có thể vì Vân lão tiên sinh cống hiến sức lực, ta vui lòng hướng tới."

Vân lão tiên sinh cười ha hả nói: "Rất tốt, riêng ta thì thưởng thức ngươi cái này khí độ! Một khi thành công chế thành Phá Không phù, ta nhất định đúng hẹn tặng cho ngươi một mai! Đi theo ta!"

Dạ U nghe vậy mừng rỡ trong lòng, liền đi theo Vân lão tiên sinh phản hồi hấn chế phù phương...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Lấy phù nguyền chiến

Dạ U cùng Vân lão tiên sinh trở lại chế phù phương, phát hiện Phá Không thủy vừa vận ngưng kết thành công sáng ngân sắc phù thạch, tựa như hồ phách ngân quang sần sật.

Vân lão tiên sinh xé mở màng mỏng, đem mười hai khối phù thạch lấy ra ngoài, từ trong túi trữ vật lấy ra một thanh thật nhỏ kim sắc nguyên đao, bắt đầu tập trung tinh thần nơi đây tại phù thạch xung quanh khắc nguyên văn.

Nguyên văn vô cùng phức tạp, không thể ra mấy may sai lầm, bằng không cái này khối phù thạch sẽ báo hỏng. Bất quá Vân lão tiên sinh hiển nhiên am hiểu sâu tại đây nói, tuy con mắt vô cùng mệt mỏi, nhưng hấn ngẩng cao nhiệt tình khiến hấn một mực bảo trì tinh lực dồi dào trạng thái, mực quang sáng rực dưới cư nhiên không hề có sai lầm.

Qua ước chừng ba đốt hương thời gian, Vân lão tiên sinh rốt cục đem một khối phù thạch vô cùng khó khăn điêu khắc hoàn tất, không khỏi thở ra một hơi.

Hấn quay đầu, đem cái này khối phù thạch đưa cho Dạ U mỉm cười nói: "Ta đã tại đây khối phù thạch xung quanh điêu khắc nguyên văn hoàn tất, người bây giờ ở phía trên dùng bút lông ghi 'Phá không' hai chữ. Nhớ kỹ, thể chữ tại phù thạch trung tâm muốn viết thành công hai tác lớn nhỏ, phải phương chính mực mà cùng Tù kính hữu lực, bằng không vô pháp phát huy ta khắc nguyên văn hiệu quả."

Dạ U nhẹ gật đầu, liền cầm lên bút lông, dính vài giọt mực viết, hít sâu một hơi, hết sức chuyên chú nơi đây tại phù thạch viết "Phá không" hai chữ. Hấn không dám viết thành quá mức nhẹ nhàng phiêu dật, cẩn thận từng li từng tí nơi đây viết vào một bút vẽ một cái, tại phù thạch khắc ra duy mỹ thể chữ.

Chốc lát, hấn ghi "Phá không" hai chữ cùng xung quanh nguyên văn hoà lẫn, kim sắc hai màu điều điều tia chớp, óng ánh mê người. Dạ U cùng Vân lão tiên sinh liền tiếp lộ ra sắc mặt vui mừng, rốt cục thành công chế tạo ra một khối Phá Không phù.

Một lát sau, Phá Không phù sáng rực rỡ rốt cục âm đạm xuống, khôi phục thành công bình thường không có gì lạ bộ dáng.

Vân lão tiên sinh nhìn thấy tại đây hình dáng, lập tức không ngừng cố gắng, đáng tiếc cái này khối phù thạch nguyên văn không cẩn thận điêu khắc lệch ra, hiển nhiên báo hỏng.

Hấn tiếc nuối thờ dài, cười khổ nói: "Không nghĩ tới vừa rồi hưng phấn một chút, ngược lại dẫn đến tinh thần của ta không đủ tập trung, khiến cái này khối phù thạch báo hỏng. Xem ra ta không thể chuyển dời tầm mắt, một khi ta điêu khắc thành công, Dạ U người liền lập tức tiếp."

Dạ U hiểu ý, không dám có một tia lãnh đạm, lập tức chú ý Vân lão tiên sinh khắc phù thạch nhất cử nhất động.

Cứ như vậy, trải qua hai canh giờ nhiều, Vân lão tiên sinh tổng cộng báo hỏng bảy khối phù thạch, khiến Dạ U thành công viết năm lần "Phá không", chế thành năm khối Phá Không phù.

Vân lão tiên sinh thần phục không thôi, liền ngay cả sở trường tại đây kỹ thuật hấn đều ra bảy lần sai lầm, không nghĩ tới Dạ U vậy mà một lần cũng không có sai. Bất quá Phá Không phù nguyên văn hiển nhiên so với thư pháp cao thâm khó khăn rất nhiều, cũng trách không được hấn.

Hấn vui mừng lộ rõ trên nét mặt, có thể chế tạo ra năm khối Phá Không phù hiển nhiên tại ngoài dự liệu của hấn, y theo ước định đưa cho Dạ U một khối Phá Không phù, đối nó tán dương nói: "Dạ U, người thật sự là ta lớn phúc tinh a, không nghĩ tới người thứ nhất để cho Phá Không phù của ta thành công chế tạo, còn chế tạo ra năm khối. Phá Không phù vô cùng quý hiếm, tặng cho người một khối đã là ta đủ khả năng sự tình, hi vọng ngày sau có thể đối đãi đưa đến trọng đại tác dụng."

Dạ U nhẹ gật đầu, nói cảm ơn: "Cảm ơn Vân lão tiên sinh gửi tặng, Dạ U ghi nhớ trong lòng!"

Vân lão tiên sinh lắc đầu, mỉm cười nói: "Không cần cảm ơn, người ta trong đó là cùng có lợi cùng có lợi nha, tặng cho người một khối cũng là chuyện phải làm. Được rồi, ta đã vài ngày không ngủ qua một cái hảo cảm giác, người có thể trở về đi"

Nói xong, hấn cấp nhiều ngáp, hiển nhiên khôn đốn phải hơn mệnh. Dạ U ôm quyền cáo từ, liền cùng hấn một chỗ rời đi chế phù phương, liền mỗi người đi một ngã.

Lúc này chính trực đêm khuya, trăng sáng sao thưa, mọi âm thanh đều yên tĩnh, Dạ U đột phá nhanh như gió nơi đây chạy nhanh, rất nhanh trở lại chính mình cư trú viện gian phòng.

Trải qua hôm nay một phen giãy vò, hần cảm giác thân thể cùng tinh thần đều thật sự quá mệt mỏi, ngã đầu đi nằm ngủ. Bất quá bởi vì hôm nay thu hoạch có chút ít hưng phấn, rất lâu mới khó khăn ngủ, cho đến sáng sớm.

...

Trời vừa sáng, sân thi đấu nguyên tu nhóm liền sớm đến nơi, nghênh đón học viện thi đấu thứ sáu luân vòng bán kết. Trải qua rút thăm quyết định, Dạ U đối chiến Mục Linh, Hạ Thủy Nhu đối chiến Phương Văn.

Trận đấu Dạ U cùng Mục Linh ra sân, hai người âm thầm không nói, lặng lẽ nhìn đối phương.

Dạ U nhìn xinh xắn lạnh lợi lại ngụy trang thành công nữ quý bộ dáng thiếu nữ, nội tâm âm thầm cảm thấy một chút kiêng kỵ. Hần cảm thấy vị này học tử lúc trước căn bản không có đem hết toàn lực, khẳng định còn có cái khác che giấu thủ đoạn.

Mục Linh lộ ra ám ngân sắc trái con mắt lộ ra một tia tinh quang, nhiều hứng thú mà nhìn hần. Nàng đã sớm nghe thấy Dạ U đại danh, đối con ngựa đen này quật khởi cảm thấy một chút kinh ngạc. Bất quá nàng cũng cảm giác được vị này Học đệ cất giấu cường đại năng lực, một khi bạo phát đi ra sẽ làm cho người sợ.

Tại Thảm Vũ Nguyên Sư tuyên bố chính thức bắt đầu, hai người không hẹn mà cùng nơi đây một chỗ động, một chỗ xông về phía đối phương.

Dạ U nắm lấy Âm Thương dao hai lưỡi thi triển trên tiểu thành Vô Ảnh Trảm, vô ảnh vô hình, như gió phiêu dật, ám quang sán sạt. Mà Mục Linh thì cầm lấy to lớn Từ Không Liêm, huy vũ thành phát huy tác dụng vô cùng, tử quang lập loè, âm âm hữu lực.

Hai người đều tại nóng người, thăm dò thực lực của đối phương. Dạ U muốn lấy nhu thắng cương, nhưng Mục Linh lại cương mãnh như co dãn, căn bản không cho hần lợi dụng sơ hở. Lưỡi dao quang tại bọn họ xung quanh toái ảnh bay múa, đánh không phân cao thấp, khí thế ngất trời.

Một lát sau, Dạ U rốt cục không hề che giấu một ít thực lực, khẽ quát một tiếng, Vô Ảnh Trảm hoá đổi thành công đại thành trạng thái, như sét đánh phun ra, không chỗ nào không tới, bá đạo lăng lệ.

Mục Linh rốt cục không chịu nổi hần cường lực công kích, liên tiếp lui lại, rơi vào hạ phong. Nhưng nàng cũng không có mờ mịt thất thố, đôi mắt ánh sáng lạnh lẽo lên, thuận đi ra công kích của hần phạm vi, chuẩn bị thi triển Từ Không Trảm.

Dạ U tự nhiên sẽ không để cho nàng như ý, thúc dục Âm Hành Ngoa cùng Tì Dạ bào, toàn lực đột phá nhanh như gió, muốn cắt đứt Mục Linh thi pháp.

Mục Linh phát hiện hần rất nhanh nơi đây bay nhanh mà đến, cảm giác tốc độ của hần cùng nàng sán sán nhau giao nhau, đối với nàng có chút uy hiếp. Nàng khẽ quát một tiếng, triệu hoán quý triều, nàng phía trên lập tức xuất hiện một cái lỗ đen, gió lạnh từng trận, trên trăm dư tợn ác quỷ lập tức như ong phun ra, liều lĩnh giương nanh múa vuốt nơi đây đánh về phía hần.

Dạ U tinh quang lóe lên, tiểu thành Quý Ảnh Thiểm phiêu dật, phân ra ảo ảnh tránh né lấy quý triều, chân thân thì tiềm hành rất nhanh tiếp cận Mục Linh. Chỉ cần không phải Phạm nguyên cảnh cao cấp thực lực, lúc này là vô pháp phát giác hần chân thân chỗ.

Mục Linh nói lắm bầm, không có quý triều tăng thêm Từ Không Trảm tuy uy lực yếu đi một đoạn, nhưng thắng tại thi pháp tương đối rất nhanh, uy lực cũng không phải Phạm nguyên cảnh sơ cấp môn sinh có thể ngăn cản.

Thế nhưng Dạ U thân ảnh chốc lát gián tiếp gần sau lưng của nàng, đại thành Vô Ảnh Trảm trút xuống mà đến, để cho nàng không khỏi cả kinh, dưới sự ứng phó không kịp cuối cùng bị hần đánh trúng phần lưng ngoài, cả người không khỏi khuynh đảo một chút, cuối cùng bị bức bách cắt đứt thi pháp.

Nàng phản ứng cho thấy cực nhanh, kiều thân lóe lên, thuận đi ra ngoài, kiêng kỵ mà nhìn Dạ U. Nàng không nghĩ tới hần phân ra đúng là ảo ảnh, thần không biết quỷ không hay nơi đây tiếp cận nàng, nàng cư nhiên không có phát giác được.

Hiện tại nàng cảm giác quý triều vô pháp đối với đến từ tự nhiên Dạ U tạo thành uy hiếp, vì vậy lập tức niệm lên thuật ngữ, đem quý triều rất nhanh thu nhập vào Từ Không Liêm, tăng cường thực lực của nàng.

Dạ U cảm giác nàng nổi lên tâm phòng bị, cũng không tiện ngăn cản, vì vậy tùy ý nàng thu vào quý triều, trận địa sẵn sàng nghênh đón. Lúc này nàng đột nhiên bỏ đi vẫn mặc lên người hắc bào, lộ ra xinh xắn lạnh lợi dáng người, cả người ăn mặc vừa người hắc sắc tia y, vậy mà linh hoạt kỳ ảo nổi bật lên vẻ dễ thương, khiến hần không khỏi cả kinh.

Mà nàng cởi hắc bào lại biến thành một cái cường đại dư tợn ác quỷ, hiện ra ám ngân sắc, răng nanh dài trảo, cũng có Phạm nguyên cảnh trung cấp thực lực, khiến Dạ U cảm thấy kinh hãi không thôi. Không nghĩ tới vị này học tử che giấu thủ đoạn dĩ nhiên là cái này, hần cảm giác được một ít uy hiếp.

Mục Linh nhàn nhạt mà nhìn hần nói: "Hiện tại hai đối một, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa chẳng quản thi triển ra a."

Dạ U ánh mắt lăng lệ lóe lên, bình tĩnh nói: "Nếu như học tử nói như vậy, giống như ngươi mong muốn!" Trên người của hần rốt cục bắt đầu dâng lên khí thế cường đại...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Thực lực chân chính

Lúc trước hắc một mực lấy thiên tài thực lực tới đối chiến, che dấu chính mình hắc ám thần tử thân phận. Nhưng hiện tại Mục Linh hắc bào biến thành Phạm nguyên cảnh trung cấp cường đại ác quỷ, còn có năng bản thân Phạm nguyên cảnh trung cấp thực lực, vô cùng khó giải quyết, hắc không thể không bộc phát ra chính mình thực lực chân chính.

Mục Linh đối sự cường đại của hắc khí thể cảm thấy kinh hãi, nhàn nhạt mà hỏi: "Nếu như ngươi chỉ là một cái thiên tài, là không thể nào phát ra như thế khí thể cường đại, ngươi rốt cuộc là cái gì thiên phú?"

Bởi vì nguyên khí thần thông người đối với toàn bộ Tiên Nguyên đại lục lúc đó không có mấy, một khi xuất hiện đều nhau bị cực hạn gia tộc và tông phái khống chế bảo vệ, bởi vậy như Thanh Thành loại địa phương nhỏ này người căn bản không biết thiên phú thần tử tồn tại.

Về phần Dạ U thì là ngoại lệ, hắc bị nghĩa phụ của hắc Dạ Vô Tình vô ý từ Hắc Ám tiên điện tiên trong quan nhật được, khảo thí ra thiên phú thần tử thì chỉ có Dạ Vô Tình biết, bởi vậy ngoại nhân cũng căn bản không biết.

Dạ U lúc đầu khẽ cười nói: "Xin lỗi, chẳng lẽ lúc này có thể báo cho ngươi, với ta ta cũng không còn gì để nói!" Nói xong, hắc nắm lấy Âm Thương dao hai lưỡi, lập tức bay nhanh mà đến, đạt tới tốc độ như lôi, tựa như hắc sắc lưu tinh, mạnh mẽ đâm tới, không chỗ nào không phá.

Mục Linh thần sắc ngưng trọng, chỉ huy cường đại ác quỷ nghênh đón đi lên, ngăn trở Dạ U. Bản thân thì tại chỗ cử nổi lên cường đại nhất Tử Không Trảm, sau đó nhất cử đắc thắng.

Cường đại ác quỷ tên là Thực Nguyên Quỷ, là bản mạng của nàng quỷ, đối với nàng trung thành và tận tâm. Công kích của nó chẳng những lăng lệ, hơn nữa là hút nguyên tu nguyên lực, tăng cường bản thân, suy yếu địch nhân, có thể nói mười phần khó chơi.

Dạ U tự nhiên không muốn làm cho Mục Linh vừa lòng đẹp ý, thế nhưng Thực Nguyên Quỷ rất nhanh ngăn trở đường đi của hắc, làm cho hắc không thể không thay vì đối chiến.

Hắc hét lớn một tiếng, đại thành Vô Ảnh Trảm trút xuống, hóa thành cường đại lăng lệ Phong lôi, làm cho Thực Nguyên Quỷ không thể không dùng móng vuốt đón đánh ngăn cản.

Nhưng nó dù sao cũng là Phạm nguyên cảnh trung cấp thực lực, móng vuốt tựa như Kim cương bén nhọn cứng rắn, căn bản vô pháp chặt đứt. Một lát sau, nó bị Dạ U công kích thành có chút uấn nộ, mở cái miệng lớn ra, hình thành một cái hắc sắc lỗ xoáy, xung quanh nguyên lực cuối cùng bị nó liên tục không ngừng nơi đây hút đến.

Dạ U cảm giác được bản thân nguyên lực xói mòn, không khỏi kinh hãi, lập tức vội vã nơi đây như sét đánh thoát ly mà ra.

Hắc cảm giác một chút gần Thực Nguyên Quỷ mười trượng phạm vi liền sẽ bị nó hút nguyên lực, vì vậy cẩn thận, đem Âm Thương dao hai lưỡi hoán đổi thành công Hắc Báo Nguyên cung, ngưng tụ ra cường đại hắc sắc nguyên tiễn, khí thể hùng vĩ, như gió bay điện chớp nơi đây hướng trên người nó vọt tới, khiến cho không khí bạo liệt, gió mạnh loạn vũ.

Thực Nguyên Quỷ cảm giác được hắc sắc nguyên tiễn uy hiếp, đình chỉ thôn phệ, hí một tiếng, mong muốn cấp tốc chạy thực mạng. Thế nhưng nó đã bị tập trung vào, căn bản trốn không thoát, chỉ có thể dùng hai móng ôm ngực ngăn cản cường đại một kích.

Lúc này Mục Linh đã ngưng tụ ra Tử Không Trảm, quanh thân tử quang khắp vũ, giống như tử thần thiếu nữ. Nàng cảm giác được Thực Nguyên Quỷ có chút nguy hiểm, muốn viện trợ nó đã không kịp, phần nộ, Tử Không Trảm gào thét, khuynh tả tại Dạ U chỗ hướng tới.

Dạ U khẽ cười một cái, bắn ra đạo thứ hai hắc sắc nguyên tiễn, tựa như hung hắc không sợ chết dũng sĩ, nghênh hướng Tử Không Trảm trùng kích. Hắc bản thân thì thi triển ra đại thành Quỷ Ảnh Thiểm, phân ra ba cái ảo ảnh, phân tán né ra, chân thân thì nghịch Tử Không Trảm, tìm kiếm khe hở tiếp cận Mục Linh.

Mục Linh bỗng nhiên cả kinh, không nghĩ tới Dạ U Quỷ Ảnh Thiểm vậy mà cũng đạt tới đại thành, nàng càng thêm không thể tìm ra hắc chân thân, trừ phi đưa hắc ba cái ảo ảnh tất cả đều chôn vùi, ép buộc hắc hiện hình.

Tử Không Trảm khác gì giống như thủy triều đem một nhánh chút thanh tú hắc sắc nguyên tiễn cấp bao phủ, hắc sắc nguyên tiễn tựa như cương quyết bướng bỉnh mãnh liệt ngựa xâm nhập hang hổ, có sức gãy dựa, nhưng vẫn là tại Tử Không Trảm phạm vi thật lớn ăn mòn dưới hồi phi yên diệt.

Bất quá hắc sắc nguyên tiền cũng tiêu hao Từ Không Trảm một nửa uy lực, khiến cho phạm vi thu nhỏ lại, chỉ có hai đạo ảo ảnh tránh né không kịp bị chôn vùi, còn lại một đạo ảo ảnh xa xa thoát đi. Bởi vì Từ Không Trảm uy lực yếu bớt, chảy ra rất nhiều khe hở, cho tiềm hành Dạ U thừa dịp cơ hội.

Mà ngăn cản hắc sắc nguyên tiền Thực Nguyên Quỷ đã chịu trọng thương, cường đại bạo tạc uy lực khiến cho nó dài trảo đứt gãy, ngực xuất hiện một đạo miệng chén lớn nhỏ miệng vết thương.

Mục Linh nhu nhược thân hình bị phản phê, phun ra một ngụm huyết tinh, sốt ruột phía dưới đem Thực Nguyên Quỷ triệu hồi bên cạnh của nàng.

Còn không có đợi Thực Nguyên Quỷ trở về, Dạ U thân ảnh liền hiện hình tại nàng phụ cận, một đạo lưỡi dao sắc bén để ngang nàng trắng bóc cái cổ phía trước, nhàn nhạt nói: "Mục Linh học tử, thực lực ngươi ra hết, hẳn là không có phản kháng thực lực a, hi vọng ngươi có thể chủ động nhận thua!"

Lúc này hai người cự ly bất quá hai ba tấc, gang tấc có thể thấy đối phương hình dáng tương mạo, hô hấp có thể nghe. Dạ U đột nhiên phát hiện, nguyên lai Mục Linh học tử to lớn mười phần xinh đẹp khá ái.

Tuy sắc mặt tái nhợt để cho nàng tựa như nữ quỷ, ánh mắt âm trầm không có sóng, nhưng qua từ ngọc trên mặt loan nguyệt lông mày kẻ đen, cánh bướm dài lông mi, rộng lớn con mắt, cao thẳng cái mũi đẹp đẽ tinh xảo, cái miệng anh đào nhỏ nhắn, không khỏi biểu hiện nàng là một cái điềm đạm đáng thương thiếu nữ xinh đẹp, chỉ bất quá bình thường nguy trang thành quả nhiều mà thôi.

Quan sát của hắn cẩn thận tỉ mỉ, thậm chí còn phát hiện, Mục Linh học tử vậy mà trời sinh dị thảo đồng tử, bên trái lộ ra con mắt là ám ngân sắc, nhưng bên phải dùng tóc cắt ngang che khuất con mắt mờ hồ lộ ra sáng ngân sắc, rộng lớn sáng sủa.

Hắn không khỏi rất là kinh ngạc một chút, Mục Linh cảm giác được tâm tư của hắn, có chút vừa thẹn vừa giận nơi đây mức nở nói "Ngươi phát giác được bí mật của ta sao?"

Dạ U nghe vậy cười khổ một cái, bắt đầu dĩ gât đầu. Mục Linh hừ lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói: "Ngươi đã phát hiện, liền nhất định phải thay ta giữ gìn bí mật, bằng không ta cũng sẽ không dễ tha ngươi."

Hắn tiếp tục nhẹ gât đầu, Mục Linh thấy cử động của hắn thờ ra một hơi, liền cao giọng tuyên bố: "Ta nhận thua!" Dạ U thu hồi lưỡi dao sắc bén, rất nhanh lui lại rời đi, Thẩm Vũ Nguyên Sư tuyên bố hắn chiến thắng.

Nhìn thấy Dạ U rời đi, lúc trước sợ hãi hắn mà do dự không tiến Thực Nguyên Quỷ rốt cục đầu nhập vào Mục Linh người, biến thành một thân hắc bào choàng tại nàng xinh xắn lạnh lợi trên người, chỉ bất quá ngực phía trước xuất hiện một cái phá động.

Nàng biến thành nguyên lai u ám bộ dáng, âm trầm không nói nơi đây trở lại sân thi đấu biên giới trên ghế dài, chờ đợi trận thứ hai so tài tiến đến.

Về sau Phương Vân cùng Hạ Thủy Nhu ra sân, Phương Vân sắc mặt âm trầm, lúc trước Dạ U triển lộ thực lực khiến hắn cảm thấy uy hiếp, thật sự nghĩ mãi mà không rõ hắn chỉ là một cái mới vừa vào ba tháng thiên tài tân sinh, thực lực tại sao lại cường đại như thế, hắn cảm giác chính mình chống lại hắn cũng không nhất định là toàn thắng.

Chứng kiến đối thủ của hắn đúng là Hạ gia tam nữ nhi Hạ Thủy Nhu, hắn cảm thấy đau đầu. Người ta cha mẹ đều tại khán phòng bên trên quan sát tỷ thí, một khi hắn xuất thủ trọng thương nàng, nhất định sẽ đắc tội với người nhà ta, khiến cường đại Hạ gia nhất cử trả thù, ngược lại được không bù mất.

Thế nhưng hắn không muốn nhường, không thể không ra tay, rốt cuộc đạt được học viện thi đấu đệ nhất danh ban thưởng mười phần phong phú, chẳng những có thể lấy tiến nhập Diệt Linh tháp tu luyện 4 ngày, hơn nữa là lấy được tặng nhị phẩm cao đẳng nguyên khí.

Vì vậy luôn luôn không coi ai ra gì hắn không thể không hạ thấp tư thái, đáng chất nơi đây đối Hạ Thủy Nhu khuyên: "Hạ Thủy Nhu tiểu thư, ta không muốn đả thương ngươi, không biết ngươi có thể hay không chủ động nhận thua?"

Hạ Thủy Nhu cũng minh bạch chính mình không phải là đối thủ của Phương Vân, nhưng vẫn là kích động nơi đây phấn khởi nói: "Ta sẽ không vừa lên tới liền nhận thua, giữa chúng ta muốn tỷ thí một trận mới được, ngươi cứ việc xuất toàn lực a!"

Phương Vân nghe vậy bắt đầu dĩ, hắn làm sao dám xuất toàn lực? Việc đã đến nước này, xem ra hắn chỉ có thể tận lực tránh trọng thương Hạ Thủy Nhu, mang nàng đánh không hề có lực hoàn thủ, bức bách nàng chủ động nhận thua, như vậy Hạ gia cũng sẽ không quá trách tội hắn.

Vì vậy Phương Vân tôn kính hồi đáp: "Đã như vậy, thỉnh Hạ Thủy Nhu tiểu thư toàn lực ứng phó đi trước ra tay đi, ta Phương Vân đón lấy!" Nói xong, hắn lập tức dâng lên khí thế cường đại, trận địa sẵn sàng nghênh đón Hạ Thủy Nhu tập kích.

Hạ Thủy Nhu cảm giác được Phương Vân cường đại lực áp bách, cắn răng, lập tức ở chính mình quanh thân triển khai Thủy Ngự Thuần cùng Thủy Kính thuật bảo vệ mình, rất nhiều thủy vụ bay lên, hình thành tia nước nhỏ, tựa như lượn vòng như ngọc xà.

Qua một hồi lâu, rốt cục hóa thành lao nhanh trường giang, đạt tới cực hạn của nàng. Nàng khẽ quát một tiếng, chảy xiết thủy lưu lập tức biến thành một cái như núi cao lớn nhỏ cự xà, hung ác nơi đây vọt tới Phương Vân.

Phương Vân nói to: "Đến thật tốt!" Hắn không biết sợ hãi nơi đây vượt qua lao đến, bị vọt tới cự xà trực tiếp bao phủ. Thế nhưng hắn Mộc Thần quyền lực địch mười vạn quân, hướng quanh thân bay múa đầy trời, không chỗ nào không phá, vậy mà đem cự xà trực tiếp đánh thành chút lớn mưa như trút nước mưa to.

Toàn thân của hắn trở nên ướt sũng, ánh mắt lảng lệ, tựa như tấm thủy giao long hướng Hạ Thủy Nhu chỗ hướng tới bay nhanh qua.

Hạ Thủy Nhu chân động, không nghĩ tới nàng cường đại nhất thủ đoạn lại bị Phuong Vân đơn giản đánh phá, không khỏi âm ảm dâng lên nàng vốn còn muốn thử nhìn xem có thể hay không chiến thắng Phuong Vân, cuối cùng cùng Dạ U quyết chiến, giao lưu cảm tình, kết quả ý muốn trực tiếp tại Phuong Vân thực lực cường đại dưới tan thành bong bóng ảnh.

Ngay tại nàng nghĩ ngợi lung tung, Thủy Ngự Thuần của nàng cùng Thủy Kính thuật đơn giản bị Phuong Vân hai ba quyền oanh thành mảnh vụn, đột nhiên bùng tỉnh, dùng Thủy Độn thuật đào tẩu.

Nhưng Phuong Vân tốc độ nhanh chóng, rất nhanh truy đuổi chiếm hữu nàng, tại bên cạnh của nàng liên tục không ngừng mà khuyên: "Hạ Thủy Nhu tiểu thư, hiện tại ngươi hẳn là nhận rõ ngươi cùng ta ở giữa to lớn chênh lệch a, có thể nhận thua a."

Hạ Thủy Nhu nghe vậy dùng bước, cười khổ một tiếng, lập tức tuyên bố: "Ta nhận thua!" Nàng minh bạch Phuong Vân bởi vì kiêng kỵ nàng Hạ gia tam nữ nhi thân phận đã nương nhịn hạ thủ lưu tình, bằng không sớm đã lật thủ tội hoa, đem nàng đánh thành trọng thương.

Phuong Vân thở ra một hơi, loại kết quả này cũng đúng lúc là hắn muốn. Hắn quay đầu hưng hăng mà nhìn về phía Dạ U, cười gian một tiếng, nghĩ thầm: Chỉ cần trận tiếp theo đem người này đánh cho tàn phế chiến thắng, là hắn có thể đạt được học viện thi đấu đệ nhất danh, hẳn tại học viện môn sinh bá chủ địa vị sẽ càng thêm ổn định.

Dạ U cảm giác được Phuong Vân cường đại địch ý, cười lạnh một tiếng, trong mắt hàn quang lóe lên. Ai thua ai thắng còn không nhất định sao? Nếu như Phuong Vân muốn đem hắn đánh cho tàn phế, hắn sẽ không để ý khiến hắn trả giá to lớn hao tổn!

Về sau Hạ Thủy Nhu cùng Mục Linh tiến hành tỷ thí, quyết ra danh thứ ba, đệ tứ danh, Mục Linh bán lãnh một bậc, đạt được danh thứ ba, Hạ Thủy Nhu đạt được đệ tứ danh.

Vì vậy thứ sáu luân vòng bán kết kết thúc, nghênh đón vòng thứ bảy cho thấy một vòng cuối cùng trận chung kết, chính là Dạ U cùng Phuong Vân ở giữa tỷ thí.

Dạ U là tân sinh bên trong đệ nhất nhân, cho thấy học viện mạnh mẽ Đại hắc ngựa, cùng rất nhiều lão sinh so sánh không chút thua kém. Mà Phuong Vân thì lâu chiếm lão sinh đệ nhất nhân, là học viện môn sinh bên trong bá chủ, thực lực thập phần cường đại, so đấu một ít Nguyên Sư thực lực thậm chí hơn qua.

Hai người quyết đấu nhất định đặc sắc lộ ra, khí thế ngất trời, không khỏi khiến đồng đạo nguyên tu hưng phấn không thôi, toàn trường bầu không khí chưa từng có tăng vọt. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Trận chung kết kinh điển

Trận chung kết tiến đến, Dạ U cùng Phuong Vân đi tới sân thi đấu, hai người lẫn nhau căm thù, oán hận chất chứa đã lâu. Trận này đối với bọn họ mà nói rất trọng yếu, người nào thắng sẽ quyết định ai là học viện môn sinh bên trong đệ nhất nhân!

Tại Thẩm Vũ Nguyên Sư tuyên bố chính thức bắt đầu, hai người khí thế trào lên, nguyên lực toả sáng, tựa như long hổ tranh chấp. Dạ U chống lại Phuong Vân không dám xem thường, người ta dù sao cũng là hiện tại môn sinh bên trong đệ nhất nhân, thực lực cường đại, liền một ít Phạm nguyên cảnh cao cấp Nguyên Sư cũng không thể ngang hàng.

Phuong Vân chứng kiến đối thủ là Dạ U, con mắt muốn phóng hỏa, hận không thể đưa hắn băm thây vạn đoạn. Hắn hét lớn một tiếng, vận tốc âm thanh lao đến, Mộc Thần quyền không lưu tình chút nào nơi đây trút xuống, dùng lực mười vạn quân, tựa như vô số trâm trọng cọc gỗ oanh kích mà đến, khí thế cường đại kinh thiên động địa.

Dạ U không sợ chút nào, không chút nào giữ lại chính mình hắc ám thần tử thực lực chân chính, mạnh hơn phổ thông nguyên tu gấp sáu lần Vô Ảnh Trảm gào thét mà đến, lưỡi dao quang lan tràn nơi này năm trượng phạm vi, như bốn lời tuôn ra đón nhận Phuong Vân Mộc Thần quyền.

Xanh đen hai màu nguyên lực tại bọn họ xung quanh tựa như bay đầy trời cây hoa bay múa, xé rách không khí, khiến cho từng trận chấn bạo thanh âm, thậm chí ngay cả sân thi đấu trên mặt đất cũng bị cắt từng đạo khe nứt, cát bay đá chạy, bụi mù tràn ngập.

Bất quá Phuong Vân Mộc Thần quyền đã hoàn toàn luyện thành, thật sự là quá cường đại, đem rất nhiều Vô Ảnh Trảm trút xuống mà đến lưỡi dao

quang trực tiếp đánh tan, còn có trên người hắn nhất phẩm đỉnh phong nguyên khí Thanh Đồng Khai cường đại phòng ngự, căn bản vô pháp chân chính nơi đây làm bị thương hắn.

Dạ U liên tiếp bại lui, miệng hồ xé rách, cảm giác cầm lấy Âm Thương dao hai lưỡi đều nhanh cũng bị đánh bay. Đột nhiên, Phương Văn một kích Mộc Thần quyền thừa dịp hư rồi, hung hăng đánh trúng bộ ngực của hắn, khiến hắn cảm giác một hồi lòng buồn bực đau nhức kịch liệt, lực phủ ngũ tạng cuộn cuộn, phun ra một ngụm huyết tinh, bay ngược lại.

Thân ảnh của hắn nặng nề mà mất rơi trên mặt đất, đập ra một cái thân hình khe nứt, bụi đất gào thét. Phương Văn thừa cơ bay nhanh mà đến, hiển nhiên không muốn lưu cho hắn mấy may cơ hội, nghĩ trực tiếp đưa hắn đánh cho tàn phế làm cho phế.

Dạ U trong mắt tinh quang lóe lên, quát khê: "Quý Ảnh Thiểm!" Hắn chỉ có thể thi triển đại thành Quý Ảnh Thiểm, chân thân lập tức đứng dậy, tiềm hành tiêu thất, phân ra ba cái ảo ảnh hướng ba cái phương hướng bất đồng chạy đi.

Phương Văn cười lạnh một tiếng, xem thường nói: "Cố làm ra vẻ huyền bí, liền biết ngươi là dùng một chiêu này chạy thoát thân, xem ta đem ngươi ba đạo ảo ảnh đánh tan, hiện hình ngươi còn như thế nào đối kháng ta?"

Hắn khẽ quát một tiếng, như gió bay điện chớp truy đuổi lên một đạo gần nhất ảo ảnh, đem nó đơn giản đánh thành bọt biển.

Dạ U tự nhiên không thể tùy ý hắn muốn làm gì thì làm nơi đây oanh diệt chính mình phân ra ba cái ảo ảnh, đem nhất phẩm đỉnh phong Âm Thương dao hai lưỡi hoán đổi thành công nhị phẩm cấp thấp Hắc Bạo Nguyên cung, một đạo cường đại Hắc Âm nguyên tiễn lập tức ngưng tụ, như hắc sắc giao long cán xé hướng hắn, khí thế hùng vĩ, khiến cho Phong lôi từng trận, không gian tan vỡ.

Phương Văn cảm giác được một tia uy hiếp, muốn trốn tránh, lại phát hiện hắn hoàn toàn bị tập trung vào, chỉ có thể ngạnh kháng. Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, thúc giục Thanh Đồng Khai, quanh thân lập tức hình thành một cái thần bí cổ xưa đồng xanh chuông lớn, trầm trọng ngưng thực, lực hạ vạn trượng, đưa hắn bảo hộ thành cực kỳ chặt chẽ.

Oanh một tiếng, hắc sắc nguyên tiễn tựa như vô kiên bất tời lưỡi dao sắc bén đánh lên đồng xanh chuông lớn, tựa như như đạn pháo muốn nổ tung lên, năng lượng cường đại đem Phương Văn đứng lại nơi đây tạc ra một cái hố to.

Thanh đồng chuông lớn căn bản ngăn cản không nổi, rất nhanh bị xé nứt, hóa thành mảnh vỡ tràn ngập tại trong bụi mù. Hắc sắc nguyên tiễn uy lực còn lại chưa giảm, đâm vào Phương Văn lồng ngực, lực áp bách khiến bộ ngực hắn cảm thấy một hồi nặng nề. Hắn không khỏi lui về phía sau mấy bước, nhận lấy một ít vết thương nhẹ, khóe miệng chảy ra một tia huyết tinh.

Dạ U thấy một mũi tên vô pháp đối Phương Văn tạo thành trọng thương, cười lạnh nói: "Nếu như một mũi tên không chịu được, lại đến mấy tiễn, Ta nhìn xem ngươi muốn như thế nào ngăn cản?" Hắn hiểu được chính mình cận chiến không phải là đối thủ của Phương Văn, còn không bằng trước dùng Hắc Bạo Nguyên cung thả hắn điều giây, đem thực lực của hắn tiêu hao lớn chút.

Vì vậy hắn lập tức lại ngưng tụ ra mũi tên thứ hai, hắc sắc nguyên tiễn nhanh như điện chớp, như lưu tinh u quang khắp vũ, khiến Phương Văn căn bản tránh né không kịp, chỉ có thể bị ép chống cự.

Phương Văn sắc mặt dữ tợn, phần nộ quát: "Dạ U, ngươi ép người quá đáng, cư nhiên không dám cùng ta cận thân đánh một trận! Ta ——"

Còn không có đợi hắn nói xong, hắc sắc nguyên tiễn cách hắn chỉ có một trượng khoảng cách, khiếp người lực áp bách khiến hắn căn bản không dám lãnh đạm. Hắn lập tức thi triển Mộc Đằng thuật, đại lượng như măng xà đồng dạng trắng kiện thanh sắc dây leo lập tức hình thành to lớn đẳng lung, đưa hắn bảo vệ thành cực kỳ chặt chẽ.

Hắc sắc nguyên tiễn bạo phá ra, hủy diệt năng lượng giống như thủy triều phun ra không thôi, đem Phương Văn phụ cận tạc ra một đạo hố sâu, bụi mù tràn ngập.

Dạ U cảm giác như vậy khả năng còn vô pháp đánh ngã Phương Văn, đưa vào hải lượng nguyên lực, lại liên tiếp ngưng tụ ra ba đạo hắc sắc nguyên tiễn, đem chỗ đó nổ chường khí mù mịt, toái thổ bay loạn, mặt đất oanh sập, lại tạc ra một cái năm trượng sâu to lớn hố sâu.

Khán phòng bên trên rất nhiều nguyên tu tròn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới Dạ U vậy mà như thế tâm ngoan thủ lạt, liên tục dùng Hắc Bạo Nguyên cung liên tiếp bắn trọn năm tiễn, coi như là Phàm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu cũng không nhất định ngăn cản được, Phương Văn sẽ không bị hắn nổ thành mảnh vỡ a.

Dạ U thờ hồng học, kéo cung tay đều nhanh xui lơ vô lực, mồ hôi run rẩy. Hắc Bạo Nguyên cung uy lực tuy phi thường cường đại, thế nhưng tiêu hao cũng đồng dạng vô cùng kinh người, liên tục bắn năm tiễn đã tiêu hao hắn hơn phân nửa nguyên lực.

Lần lượt ý nghĩ của hắn đến xem, Phương Văn tại hắn như vậy liên tiếp cường đại thế công dưới hắn là đã trọng thương không nổi a. Thế nhưng đợi bụi mù tán đi, hắn càng nhìn nơi này Phương Văn toàn thân huyết tinh lâm li nơi đây đứng ở chỗ cũ, mình đầy thương tích, áo giáp tan vỡ, sắc mặt dữ tợn như dã thú, ánh mắt đỏ thẫm, lạnh lùng nói: "Dạ U, ngươi triệt để chọc giận ta, ta muốn ngươi chết!"

Nói xong, Thanh Đồng Khai của hắn biến thành bụi mù, đại lượng nguyên lực bị thân thể của hắn hấp thu. Trên người của hắn lập tức phun ra trên khí thế cường đại, tổng cộng đến Phàm nguyên cảnh cao cấp, so với phía trước Phương Văn còn cường đại hơn rất nhiều, mang đến cho Dạ U cường đại uy hiếp.

Chân hắn bước trầm xuống, đập vỡ mặt đất, như Phong lôi chạy như bay mà đến, căn bản vô pháp ngăn cản. Dạ U bỗng nhiên cả kinh, lúc này hắn đã

vô pháp kéo Hắc Bạo Nguyên cung, rơi vào đường cùng, chỉ có thể thi triển đại thành Quỷ Ảnh Thiểm tránh né.

Thế nhưng đạt tới Phạm nguyên cảnh cao cấp Phương Vân thần thông cảm giác nhạy bén, mục quang như kiếm, là có thể phát giác được hắc chân thân nhàn nhạt hư ảnh đang di động.

Hắn dừng nơi đây phần nọ cười một chút, thân ảnh một tung, dùng lực hai mươi vạn đồng đều Mộc Thần quyền tràn ngập cường đại sức bật, hai ba quyền rất nhanh đem bay nhanh bên trong Dạ U đánh bay, cả người như điều bị đứt dây mảnh liệt đi ra ngoài, lồng ngực lõm, xương sườn đã đoạn vài cái, phun ra được mấy ngụm huyết tinh.

Dạ U thân thể nặng nề mà mất rơi trên mặt đất, đau nhức kịch liệt khiến hắn gần như muốn hôn mê đi, thế nhưng cường đại lực ý chí khiến hắn bất buộc chính mình bảo trì thanh tỉnh. Toàn thân hắn xụi lơ vô lực, gần như không bò dậy nổi.

Hắn hiểu được Phương Vân hận hắn hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, không có khả năng buông tha hắn, nhất định sẽ hung ác dưới tay ác độc, thậm chí khả năng giết hắn, hắn thành liều mạng!

Vì vậy hắn nhắm mắt lại, ngưng tâm tĩnh khí, câu thông trong thức hải La Hầu sao tinh. Lúc này Phương Vân đã đến hắn phụ cận, trông thấy không có lực phản kháng Dạ U, cười ha ha, liên tiếp hai ba quyền đánh vào hắn nhọt trên thân thể.

Dạ U toàn thân huyết tinh phun ra, xương vỡ vụn, Phương Vân nắm tay tựa như trọng mộc nện ở trên người hắn, gần như muốn đem hắn đánh thành mảnh vỡ.

Rất nhiều nguyên tu nhao nhao kinh hô, Hạ Thủy Nhu lo lắng thành viên mất nước mất đảo quanh, Thẩm Vũ Nguyên Sư nhìn thấy tại đây hình dáng, mình bạch tiếp tục như vậy nữa muốn tai nạn chết người, muốn lập tức xuất thủ khuyên can. Nhưng vào lúc này, trên người Dạ U đột nhiên bộc phát ra như giống như thủy triều vô hình sát khí, khí thế cường đại khiến rất nhiều người không rét mà run.

Phương Vân bị sát khí thế trùng điệp đập đi ra ngoài, té trên mặt đất, lập tức đứng lên, kinh hãi mà nhìn Dạ U. Hắn vốn tưởng rằng nắm chắc thắng lợi trong tay, rốt cục có thể đem Dạ U đánh cho tàn phế làm cho phé, không nghĩ tới hắn vậy mà bộc phát ra như thế sát khí mãnh liệt, cường đại lực áp bách cư nhiên khiến hắn không khỏi sợ hãi dâng lên

Dạ U chậm rãi đứng lên, đôi mắt ám lói kinh hãi chột hiện, sâu như bầu trời đêm bao la mờ mịt, mơ hồ như sao tinh hủy diệt. Hắn nhàn nhạt nơi đây nói với Phương Vân: "Phương Vân, nếu như ngươi muốn bố trí ta vào chỗ chết, ta sẽ không hạ thủ lưu tình, tất nhiên khiến ngươi trả giá thể thâm đau đớn hao tổn."

Nói xong, thân ảnh của hắn lập tức phiêu nhấp nhoáng, trong khoảnh khắc đi tới Phương Vân bên người, từng quyền như cửu thiên lạc lôi rơi ở trên người Phương Vân, sát khí phun ra, tràn ngập hủy diệt tính sức lực.

Phương Vân muốn phản kháng, nhưng ngạc nhiên phát hiện, tại cường đại sát khí áp bách dưới, toàn thân hắn xụi lơ vô lực, căn bản vô pháp đánh trả, vậy mà như chết trùng đồng dạng bị Dạ U đơn giản nghiền ép.

Đồng đảo nguyên tu trợn mắt há hốc mồm mà nhìn một màn này, Dạ U tàn sát ra cường đại sát khí khiến bọn họ âm thầm kinh hãi, khiến bọn họ hoàn toàn vô pháp lý giải, Phạm nguyên cảnh cao cấp Phương Vân làm sao có thể bị một cái Phạm nguyên cảnh sơ cấp người như vậy nghiền ép thành không hề có lực hoàn thủ?

Viện trưởng cười một tiếng, nghi ngờ nói: "Dạ U đứa nhỏ này thật sự bất thường, cư nhiên có thể tàn sát ra cường đại như thế sát khí. Theo lý mà nói, hắn là chỉ có giết người như ngóc cường đại nguyên tu mới có thể như sát khí, hắn rốt cuộc là như thế nào có?"

Cứ như vậy, phía trước một khắc tạm thời tấn thăng đến Phạm nguyên cảnh cao cấp mà uy phong凛凛 Phương Vân, trực tiếp bị Dạ U đánh da tróc thịt bong, gãy xương gãy ngã, đã trở thành chó chết, rốt cuộc không đứng dậy được.

Dạ U quay đầu lại đối sớm đã ngây ra như phỗng Thẩm Vũ Nguyên Sư nhàn nhạt nói: "Thẩm Vũ Nguyên Sư, hiện tại có thể tuyên bố ta chiến thắng a!"

Thẩm Vũ lập tức giật mình tỉnh lại, mới khó có thể tin nơi đây tuyên bố: "Dạ U, thắng!"

Dạ U nghe vậy khẽ cười một cái, La Hầu sao tinh ẩn phục, sát khí thu liễm, khí thế cường đại lập tức biến mất vô ảnh vô tung, cả người lập tức thoát lực nơi đây ngã xuống, hôn mê bất tỉnh. Một trận chiến này quá mức thảm thiết, khiến toàn thân hắn tình trạng kiệt sức, thậm chí rất tốt mà ngủ một giấc.

Thẩm Vũ Nguyên Sư lập tức phân phó Thủy hệ Nguyên Sư vì hai vị trọng thương môn sinh trị liệu, mang tới tiếp nữa. Về sau Viện trưởng lập tức tuyên bố học viện thi đấu kết thúc mỹ mãn, Dạ U lấy được đệ nhất danh, trở thành học viện môn sinh bên trong đệ nhất nhân.

Đồng đảo nguyên tu hoan hô cuồng quít, một trận chiến này thật sự quá đặc sắc, hai cái môn sinh đều bạo phát ra tới cường thực lực, lợi hại được nhìn mà giật mình. Nhưng khiến bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới chính là, cuối cùng tân sinh Dạ U lại có thể bộc phát ra như thế thực lực cường đại, cường thế nghiền ép Phương Vân, lấy được trận chung kết thắng lợi.

Bọn họ nhao nhao rời đi học viện, trên đường còn nói chuyện say sưa nơi đây nói trận này phần khích hướng tới. Mà chịu trọng thương Dạ U cùng Phương Vân tất bị mang lên học viện tĩnh dưỡng viện, lắng lặng tĩnh dưỡng. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Tổn thương càng sinh hận

Đang lúc hoàng hôn, Dạ U mệt mỏi nơi đây sau khi tỉnh lại, phát hiện mình nằm ở một trương trắng thuần mềm trên giường, chung quanh là cổ điển nhã phòng bộ dáng, bên người có khiến người an ổn nhàn nhạt hương cùng một nữ nhân ấm áp như ngọc hương xông vào mũi.

Hắn đột nhiên cả kinh, quay đầu nhìn lại, phát hiện Hóa Điệp Nguyên Sur đôi mắt đẹp nhu tình chân thành, tự tiểu phi tiểu tường tận xem xét hắn. Nhìn thấy hắn tỉnh lại, nàng ân cần mà hỏi: "Dạ U người tỉnh lại a, cảm giác thân thể như thế nào?"

Dạ U mong muốn xuống giường, lại phát hiện toàn thân đau đớn khó nhịn, giãy dụa một cái, hoàn toàn không đứng dậy được. Hóa Điệp Nguyên Sur sốt ruột nơi đây khuyên can nói: "Người chịu thương rất nặng, bây giờ còn không thể xuống giường, hay là trước tỉnh dưỡng một đoạn thời gian a!"

Hắn cười khổ gật đầu, chỉ có thể ngoan ngoãn tại, nhàn nhạt mà hỏi: "Phương Vân đâu rồi "

"Người ra tay cũng ngoan độc, bị thương có thể so sánh người nặng hơn nhiều, cơ hồ bị người đánh thành phế nhân, bây giờ đang ở khác một cái phòng tĩnh dưỡng, còn hôn mê bất tỉnh nha." Hóa Điệp Nguyên Sur liên tục không ngừng hỏi đáp.

Đón lấy vẻ đẹp của nàng trong mắt lộ ra một tia giao hoạt, eo nhỏ nhắn khuynh đảo tại Dạ U trước mắt, trước ngực bảo mẫn hình ảnh sống động, lộ ra tuyết trắng rất tròn làm cho người ta hoa mắt thần mê.

Nàng dịu dàng cặp môi đỏ mọng thổ khí như lan như xạ, tới gần Dạ U lỗ tai, liên tục không ngừng mới tốt kì nói "Đây nè, người nói cho ta biết nha, người cuối cùng là như thế nào bộc phát ra như thế thực lực cường đại? Vậy mà đến thì tấn thăng đến Phạm nguyên cảnh cao cấp Phương Vân đánh không hề có lực hoàn thủ?"

Hóa Điệp Nguyên Sur thành thực mê người khí tức phun ra mà đến, khiến Dạ U căn bản không dám nhìn thẳng. Hắn xoay người qua, đưa lưng về phía nàng, bình tĩnh nói: "Đây là của ta bí mật, không thể báo cho người!"

Vẻ đẹp của nàng trong mắt lộ ra một cổ ai oán, tiếng kiều mị tận xương, tựa như tiểu cô nương đồng dạng gắt giọng: "Đây nè, trong ba tháng này, tốt xấu ta cũng dạy người rất nhiều đồ vật, nói cho ta biết có quan hệ gì đi!"

Dạ U không chút nào chịu được hấp dẫn, chém đinh chặt sắt nói: "Bí mật nói ra liền không phải bí mật, thật xin lỗi, không thể báo cho người!"

Nàng thấy Dạ U thái độ kiên quyết, phắc cười mà quyến rũ một chút, nói: "Được rồi, người thật sự là không thú vị, không nói cho liền không nói cho nha. Không quý rầy người rồi, nghỉ ngơi thật tốt a!" Nói xong, nàng bước liên tục nhẹ nhàng, cao gầy yếu diệu bóng lưng phong tình mê người, đi ra tĩnh dưỡng phòng.

Dạ U thấy Hóa Điệp Nguyên Sur rời đi, không khỏi thở ra một hơi. Cảm giác được chính mình hoàn toàn không đứng dậy được không xong trạng thái, hắn bất đắc dĩ cười khổ.

Hắn lấy được học viện thi đấu đệ nhất danh, ngày mai sẽ có thể tiến nhập Diệt Linh tháp tu luyện 4 ngày, thế nhưng hiện tại như vậy hắn đi như thế nào chỗ đó tu luyện?

Bỗng nhiên ánh mắt hắn tinh quang lóe lên, nhớ tới nghĩa phụ Dạ Vô Tình cấp đó của hắn chút hiệu quả trị liệu rất tốt nguyên đan, tâm niệm vừa động, lập tức từ trữ vật đại bay ra một đồng nguyên đan, xuất hiện ở cạnh giường của hắn.

Dạ U nhìn chung quanh một chút những cái này nguyên đan, tay mát lạnh nơi đây chọn trúng một cái viết sinh da nổi xương đan bình ngọc, là nhị phẩm cấp thấp nguyên đan.

Hắn đem mặt khác nguyên đan thu vào, từ nơi này trong bình ngọc đổ ra một hạt, tiếp nữa ăn xong. Sinh da nổi xương đan hóa thành nhiệt lưu, chảy xuôi tại toàn thân của hắn các nơi, rất nhanh trọng thương huyết nhục cùng đứt gãy xương cốt khép lại, khôi phục như lúc ban đầu.

Về sau hắn cảm giác toàn thân sáng khoái tinh thần, uyển chuyển như bay, lập tức nhảy lên, phát hiện không có vấn đề gì, không khỏi ưa thích từ tâm.

Vì vậy hắn đi ra tĩnh dưỡng thất gian phòng, cùng trông coi nơi này Nguyên Sur gọi qua, liền nghênh ngang rời đi, trở lại chính mình Cư trú viện, ngồi xếp bằng trên giường hấp thu Hắc Âm nguyên lực...

Ngày hôm sau, Viện trưởng phát tuyên bố, gọi bài danh phía trước bốn môn sinh đi đến hắn văn phòng viện phòng. Trọng thương bất tỉnh Phương Vân tự nhiên tới không được, vì vậy còn lại 3 danh học môn sinh liền cao hứng bừng bừng nơi đây vội vã mà đi.

Cái này 3 danh học xa lạ hay là Dạ U, Mục Linh cùng Hạ Thủy Nhu, lúc bọn họ đi đến chỗ đó, rõ ràng phát hiện người của Hạ gia cùng Thanh Thành các đại gia tộc tộc trưởng khách quý tất cả đều ở đây, ở trong Dạ U lập tức trở thành nhìn chăm chú tiêu điểm.

Ngoại trừ sắc mặt âm trầm Phương Thanh, những người còn lại đối với hắn đều là một bộ hữu hảo thái độ. Phương Thanh một bước về phía trước, phần nộ uy phun trào, nghiêng răng nghiêng lợi nơi đây nói với hắn: "Được người Dạ U, chẳng những trọng thương nhà của ta Phương Biện, thậm chí ngay cả Phương Vân cũng chịu khổ người độc thủ, ta nhất định muốn người sống không bằng chết, chịu chết đi!"

Nói xong, trên người của hắn tản mát ra Phàm nguyên cảnh viên mãn sức sôi nguyên lực, cấp quanh mình mang đến áp lực thật lớn. Hắn một chưởng bao trùm qua, dùng lực trăm vạn quân, như tiêu sơn đồng dạng trầm trọng, khiến Dạ U cảm giác được sinh tử nguy cơ.

Ở nơi này nghìn cân treo sợi tóc thời điểm, Viện trưởng cùng Hạ gia tộc trưởng Hạ Thương Hải đồng thời xuất thủ ngăn trở, giống như long hổ tương hộ. Viện trưởng tản mát ra tựa như là núi bao la mờ mịt mệnh mỏng khí thế, khuynh tả tại Phương Thanh trên người; mà Hạ Thương Hải càng cường đại hơn, khí thế tựa như đại hải mệnh mỏng, ép tới Phương Thanh trực tiếp không thể động đây.

Hắn chỉ có thể oán hận nơi đây dùng tay, nổi giận dùng dùng nói: "Rất tốt, Viện trưởng cùng các người Hạ gia là cố ý muốn bao che tiểu tử này đi? Ta tài nghệ không bằng người nhận thua, nhưng nếu nhà của ta hài nhi tùy ý một cái trọng thương tử vong, ta nhất định muốn hắn nợ máu trả bằng máu!"

Viện trưởng nghe vậy lạnh lùng nói: "Phương Thanh, chớ có làm càn! Chỉ cần Dạ U một ngày là chúng ta Thanh Linh học viện môn sinh, ta liền có nghĩa vụ tới bảo hộ hắn, người cũng đừng quên nơi này chính là học viện địa bàn!"

Hạ Thương Hải hừ lạnh một tiếng, nói tiếp: "Tiểu tử này tốt xấu là nhà của ta Thủy Nhu vừa ý người, làm sao có thể tùy ý người giết chết? Với ta Hạ gia cũng không sợ các người Phương gia, Phương Thanh người tốt nhất cấp ta an phận một chút!"

Phương Thanh cảm thấy mùi phần ghen ghét, Viện trưởng cùng Hạ Thương Hải thực lực đều là Nhân nguyên cảnh trở lên, tại khí thế của bọn hắn, hắn liền như con gà con đồng dạng căn bản vô pháp phản kháng.

Chẳng lẽ muốn hắn như vậy buông tha trọng thương hắn hai cái hài nhi hung thủ? Đó là không có khả năng, hắn với tư cách là Thanh Thành Thành chủ, luôn luôn cao cao tại thượng, ngang ngược can rở, có cừ oán tất báo, đâu chịu nổi ủy khuất như vậy?

Vì vậy hắn chỉ có thể đối Dạ U trợn mắt nhìn, sắc mặt dữ tợn nơi đây chỉ vào hắn nói: "Dạ U, ở trước mặt ta người chính là cái kiến hôi! Đừng tưởng rằng lấy bọn họ có thể vĩnh viễn che chở người, chỉ cần người đi ra học viện, ta nhất định khiến người biết đắc tội với ta kết cục của Phương gia!"

Nói xong, hắn cảm thấy lưu ở chỗ này chỉ sợ tăng thêm oán khí, cùng hắn vô ích. Hắn mong muốn cáo từ rồi đi, Dạ U bình thân trong treo lạnh lùng tiếng truyền tới: "Phương Thanh, ta nếu không phải ra hung ác tay, nhất định sẽ bị người hai cái hài nhi trực tiếp giết chết, người có tư cách gì tới chất vấn ta? Tu vi của người bất quá cao hơn ta một ít, giống như tại đây hùng hổ dọa người, sớm muộn gì có một ngày ta sẽ vượt qua người, đem người nghiền ép!"

Phương Thanh nghe vậy phần nộ bùng bùng, không nghĩ tới một cái nho nhỏ kiến hôi vậy mà ra tại đây cuồng ngôn, hắn hận không thể lập tức đưa hắn băm thầy vạn đoạn.

Nhưng nghĩ lại, Dạ U dù sao cũng là thiên phú thiên tài, còn có gần nhất biểu hiện thật sự là quá nghịch thiên, có lẽ lại cho hắn một ít thời gian, thật sự là hoàn toàn vượt qua chính mình, mang đến cho mình to lớn uy hiếp.

Nghĩ tới đây, hắn hiểu được mình đã đắc tội tên thiên tài này, hắn trăm phương ngàn kế nơi đây diệt trừ hắn. Nhưng hiện tại hiển nhiên không có khả năng, quả đấm của hắn nắm chặt, nổi gân xanh, chỉ có thể oán hận nói: "Được, nhìn xem đến lúc sau rốt cuộc là ai nghiền ép ai?"

Nói xong, hắn lập tức trầm trọng nơi đây đi ra ngoài, tự hỏi nên làm sao tới đối phó Dạ U, đẩy hắn vào chỗ chết. Viện trưởng thấy hắn ra ngoài, khẽ thở dài một cái, trình trọng biểu thị mệnh lệnh nơi đây nói với Dạ U: "Dạ U, người bây giờ đã thật sâu đắc tội Phương gia, một khi đi ra học viện, bọn họ nhất định sẽ không từ thủ đoạn nơi đây làm hại người, người muốn gấp bội cẩn thận mới là!"

Dạ U nhẹ gật đầu, cảm kích nói cảm ơn: "Cảm ơn Viện trưởng, ta nhất định sẽ chú ý cẩn thận!"

Về sau hắn nhận lấy Hạ gia cùng cái khác Thanh Thành tứ đại gia tộc tộc trưởng nhiệt tình chiêu đãi, nhao nhao muốn hứa lấy lợi tức lớn chiêu dụ hắn, nhưng cũng bị hắn lấy việc học làm trọng, nhất nhất từ chối nhã nhặn.

Những cái này khách quý chỉ có thể tiếc nuối nơi đây rồi đi, Hạ Thủy Nhu cũng thâm tình cáo biệt cha mẹ của mình cùng nhị trưởng lão Hạ Văn Hà. Lúc này, Viện trưởng mỉm cười nói: "Được rồi, những cái này khách quý cũng rồi đi, với ta rốt cuộc có thể triển khai chánh đề. Đề nghị Phương Vân trọng thương chưa tính, ban thường trực đặt ở chỗ này của ta."

"Về phần đề nhất danh Dạ U, đạt được nhị phẩm cấp thấp nguyên khí cùng tiến nhập Diệt Linh tháp tu luyện bốn ngày ban thưởng, danh thứ ba Mục Linh đạt được nhất phẩm cao đẳng nguyên khí cùng tiến nhập Diệt Linh tháp tu luyện hai ngày ban thưởng, đề tứ danh Hạ Thủy Nhu đạt được nhất phẩm cao đẳng nguyên khí cùng tiến nhập Diệt Linh tháp tu luyện một ngày ban thưởng. Mà phía trước bốn người bên ngoài môn sinh, sẽ do Phó viện trưởng Lạc Trần tự mình ban phát ban thưởng."

"Nguyên khí phẩm cấp đã định, hiện tại các người có thể tại đây phẩm cấp trong đảm nhiệm chọn một nguyên khí. Nói đi, các người nghĩ muốn cái gì nguyên khí?"

Dạ U trầm tư trong chốc lát, cảm giác được Âm Hành Ngoại của mình phẩm cấp quá thấp, uy lực không mạnh, vì vậy yêu cầu ban thưởng một kiện nhị

phẩm cấp thấp hài tử nguyên khí. Viện trưởng liền chọn lấy một kiện nhị phẩm cao đẳng Tộc Ảnh Ngọa tặng cho hắn, khiến hắn mừng rỡ.

Mục Linh cùng Hạ Thủy Nhu cũng nhao nhao lựa chọn mình muốn nguyên khí, cuối cùng Viện trưởng tuyên bố: "Được rồi, hiện tại các ngươi cũng nhận được mình muốn nguyên khí, có thể đi Diệt Linh tháp tu luyện, đi theo ta!"

Nói xong, Viện trưởng liền mở cửa, ba người theo sát mà đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Tìm kiếm trân tình

Viện trưởng dẫn theo Dạ U, Mục Linh cùng Hạ Thủy Nhu ba người đi đến Thanh Linh học viện sâu bên trong, chỗ đó địa thế cao vút, chính là miệng núi lửa chỗ, tựa như bị vân thạch khổng lồ đập ra hố to. Vừa đi gần nơi này, bọn họ liền cảm giác được hung mãnh mãnh mẽ nhiệt khí lộn xộn tuôn ra mà đến, chói chang ánh lửa óng ánh chói mắt.

Mà ở miệng núi lửa trung ương, đứng lặng vào một tòa cổ xưa đại thành màu xám cự tháp, gió thổi không lọt, nhìn như bình thường không có gì lạ, lại tản mát ra uy thế kinh người, làm cho người ta sợ. Phía dưới là huyết hồng sắc nam trang cuộn cuộn, hủy diệt khí tức gào thét mà đến, tựa như thôn phệ hết thấy trí mạng hồng sắc hà lưu.

Chỗ này cự tháp chính là Diệt Linh tháp, giống như nhảy vào vân tiêu cự từng. Diệt Linh tháp tổng cộng mười tầng, mỗi một tầng đỉnh đều có bốn phương mái cong, mái cong tứ giác thì điêu khắc thiên long, trông rất sống động, phảng phất muốn lăng thiên lên.

Mà ở Diệt Linh tháp tầng thứ 10, thì là một cái rộng rãi bình đài, chính giữa có một cái ngân sắc Truyền Tống trận, cung cấp môn sinh truyền tống tiến nhập Diệt Linh tháp. Vô số mảnh trắng kiện khoẻ mạnh xích sắt phân bố tại bình đài xung quanh, dính liền nơi này miệng núi lửa ven, tựa như trói buộc vào một cái ngủ đông ngập trời cự thú.

Viện trưởng quay đầu hướng ba người giới thiệu nói: "Cái này chính là với ta Thanh Linh học viện Diệt Linh tháp, lịch sử tương đối đã lâu, kiến tạo đã có trăm năm ngoài, cung cấp môn sinh tu luyện. Bên trong nguyên khí càng hướng xuống càng dày đặc hương thơm, thế nhưng càng hướng xuống nhiệt độ cũng sẽ càng ngày càng cao, khí tức hủy diệt cũng sẽ càng ngày càng mạnh."

"Bời vậy ở bên trong tu luyện chẳng những làm ít công to, hơn nữa là tăng cường các ngươi nguyên thuật sức lực, bắt quá các ngươi muốn lượng sức mà đi, một khi không chịu nổi nhiệt độ cao cùng khí tức hủy diệt, nhất định phải lập tức lui ra ngoài. Còn có, Diệt Linh tháp tối phía dưới một tầng là học viện chúng ta cấm địa, đến nay không có môn sinh có thể xâm nhập, bằng không tự gánh lấy hậu quả."

"Được rồi, các ngươi hiện tại có thể dọc theo xích sắt đi đến Diệt Linh tháp trên cùng phương bình đài, đứng ở phía trên Truyền Tống trận truyền tống tiến nhập Diệt Linh tháp tầng thứ 10, căn cứ từ mình có thể thừa nhận trình độ lựa chọn một tầng tu luyện. Ta đi, chúc các ngươi may mắn!"

Nói xong, Viện trưởng liền cáo từ rời đi, lưu lại ba người đứng ở miệng núi lửa bờ. Hạ Thủy Nhu khuôn mặt bị lửa nóng khí tức hun đến đỏ bừng, đỏ mỗ hôi lâm li, có khác một phen mê người phong tình. Nàng nhìn không được phản nản nói: "Đứng ở chỗ này thật sự là quá nóng a, hun đến ta không chịu nổi! Dạ U, chúng ta lập tức vào đi thôi."

Dạ U lau một cái mồ hôi nóng, nhẹ gật đầu nói: "Ừ, việc này không nên chậm trễ, với ta sớm một chút tiến nhập tu luyện cho thỏa đáng, " tiếp theo hắn quay đầu nói với Mục Linh, "Mục Linh học tỷ ý như thế nào?"

Mục Linh quay đầu nhìn nhợt nơi đây nhìn hắn một cái, gật đầu gật đầu. Dạ U rõ ràng phát hiện nàng trắng xám khuôn mặt vậy mà liền một giọt mồ hôi cũng không lưu, rất là kinh ngạc, tò mò nói "Mục Linh học tỷ, ngươi không sợ nóng đi?"

Nàng ánh mắt hồ hững, nhưng vẫn là bình tĩnh hồi đáp: "Ta là Tử Vong Hệ nguyên tu, thể chất thiên âm, có thể chống cự nóng bức. Hai người các ngươi đi trước a, ta sau đó theo sau!"

Dạ U đồng ý ý kiến của nàng, muốn cho Hạ Thủy Nhu đi trước, lại phát hiện nàng kinh ngạc phát ra thần thông mà nhìn xích sắt, trong đôi mắt đẹp dịu dàng lộ ra một tia thất kinh, kiểu thân hơi hơi lạnh run, bước liên tục hoàn toàn vô pháp đi động.

Hắn ân cần mà hỏi: "Hạ Thủy Nhu, ngươi như thế nào rồi "

Hạ Thủy Nhu lê hoa đài vũ, điềm đạm đáng thương hồi đáp: "Dạ U, ta không dám đi xích sắt. Cái này xích sắt treo ở giữa không trung, vừa mịn lại dài, ta sợ không cẩn thận sẽ lạc nhập trong nam thạch!"

Dạ U trầm tư trong chốc lát, bất đắc dĩ nói: "Như vậy đi, ta nắm tay của người cùng với người đi, người cũng không cần lo lắng hãi hùng!"

Hắn hiểu được Hạ Thủy Nhu với tư cách là Hạ gia thiên kim tiểu thư, kinh nghiệm sống chưa nhiều, từ nhỏ bị nuông chiều từ bé, chưa từng ăn cái gì đau khổ, nhìn thấy loại này bộ bộ kinh tâm hiểm cảnh tự nhiên sẽ mờ mịt không liệu, hắn cần hỗ trợ một chút.

Hắn chặt chẽ nơi đây cảm chặt nàng một cái tiêm như ngọc bàn tay nhỏ bé, mềm mại không xương mỹ diệu xúc cảm khiến hắn không khỏi âm thầm thần phục, xung trận ngửa lên trước cẩn thận từng li từng tí nơi đây bước lên xích sắt, nàng tùy theo đuổi theo.

Hạ Thủy Nhu khuôn mặt nổi lên một tầng rắng chiều ứng đỏ, thẹn thùng thành càng thêm kiều mị nhu nhược, giống như thủy liên rực rỡ tách ra. Cảm giác được Dạ U trong lòng bàn tay truyền đến ấm áp nhiệt độ, trong nội tâm nàng thỉnh thoảng đập loạn, si tâm thường theo, phảng phất lớn hơn nửa hiểm cảnh cũng làm cho nàng không sợ hãi.

Mục Linh lạnh nhạt nhìn hai người thân mật bộ dáng, giống như lãng ba vi bộ, đơn giản bước lên một cái khác mảnh xích sắt. Xinh xắn lạnh lợi nàng giống như bước chậm quý anh, hắc bào ào ào phát phới, khí thế bức người, rất nhanh vượt qua tại xích sắt bên trên chậm rãi bộ hành hai người.

Dạ U nhìn thấy loại này tình hình bất đắc dĩ cười khổ, nếu như chỉ có hắn một người, hắn ngược lại là có thể cùng Mục Linh đi được đồng dạng nhanh chóng, căn bản không cần phải lo lắng trượt xuống tiếp nữa. Bất quá bây giờ mang theo Hạ Thủy Nhu, hai người bước đi phải nhất trí, hắn không dám đi được quá mức nhẹ nhàng, bằng không một chỗ té xuống muốn ô hô ai tai.

Sau một lúc lâu, Mục Linh rốt cục đạt tới bình đài, tựa như tùy tiện yển nhảy lên. Nàng cũng không có dẫn đầu bước vào Truyền Tống trận, chờ đợi hai người chậm rì rì mà đi.

Hai người tựa như dây thép bên trên một đôi mã trách, phía dưới thì là một ngục to lớn chảo nóng, chỉ cần đạp sai một bước, sẽ trực tiếp rơi xuống, sảy hải cốt không còn.

Hai người lắng không mà đi, xung quanh gió nhẹ ào ào, phía dưới nham tương đang gầm thét cuộn cuộn, lửa nóng khí tức phun ra thành càng thêm tràn đầy, một bức nhìn mà giật mình cảnh tượng. Bọn họ không dám đi xuống nhìn qua, nhìn thẳng phía trước, Mục Linh chờ đợi khiến bọn họ cảm thấy một tia an tâm.

Một lát sau, bọn họ rốt cục tới gần bình đài, Mục Linh mặt không biểu tình, đưa cho Dạ U một cái trắng xám một chút tiểu ngọc thủ, nhàn nhạt nói: "Tới, tiếp được tay của ta!"

Dạ U do dự một chút, nhưng vẫn là cảm chặt tay nhỏ bé của nàng, tuy lạnh buốt thấu xương, nhưng mười phần mềm mại trơn mềm. Hắn đỏ mồ hôi trong lòng bàn tay nóng bỏng truyền đi hướng tay nhỏ bé của nàng, để cho nàng cảm giác được vài phần kiều diễm, khuôn mặt lo lắng lộ ra một tia nhàn nhạt ứng đỏ, hiển lộ linh hoạt kỳ ảo nổi bật lên vẻ dễ thương, nhưng khoảnh khắc trôi qua tức thì, khôi phục bình thường.

Dạ U cùng Hạ Thủy Nhu tại nàng khiêu kéo xuống thuận lợi đi đến bình đài, sau đó ba người đồng thời thả đất bàn tay nhỏ bé, trầm mặc không nói, một hồi xấu hổ không thôi.

Nhưng thời gian cấp bách, vì vậy bọn họ liền không hẹn mà cùng nơi đây bước chân vào Truyền Tống trận, một hồi ngân sắc óng ánh hào quang lấp lánh, ba người tiêu thất ở chỗ cũ, tiến nhập Diệt Linh tháp tầng thứ 10.

Diệt Linh tháp tầng thứ 10 vách tường một mảnh màu đỏ nhạt, bên trong nhiệt độ cũng không có rất cao, khiến Dạ U cùng Hạ Thủy Nhu thở ra một hơi, Mục Linh thì một bộ bình tĩnh. Nhưng trong không gian lại tràn ngập đại lượng khí tức hủy diệt, ăn mòn linh trí của bọn hắn, khiến cho bọn họ nhao nhao trở nên xao động bất an, cảm giác thần kinh thác loạn.

Bọn họ lập tức ngảm hiểu, nhao nhao thả ra nguyên lực, hình thành màng mỏng bao bọc bản thân, lúc này mới cảm giác dễ chịu một ít.

Mục Linh với tư cách là biết rõ Diệt Linh tháp tình huống lão sinh, đầu tiên lên tiếng nói: "Nơi này khí tức hủy diệt sẽ không quá mạnh mẽ, nhiệt độ sẽ không quá cao, không đủ để đối với ta tạo thành uy hiếp, với ta đều tự tìm nơi này có thể thừa nhận đến cực hạn chỗ tu luyện, như vậy mới có thể tìm được thích hợp với ta tốt nhất tu luyện hoàn cảnh."

Hai người tự nhiên đồng ý ý kiến của nàng, vì vậy từ nơi này một tầng bên cạnh biên thang gác chậm rãi đi vào tầng tiếp theo. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Đi đến tầng dưới cùng

Dạ U, Mục Linh cùng Hạ Thủy Nhu ba người dọc theo thang lầu đi tới tầng thứ 9, nơi này không gian hiển nhiên trở nên càng thêm rộng lớn một chút, vách tường biến thành màu đỏ nhạt, nhiệt độ hiển nhiên lên cao một ít.

Khí tức hủy diệt như mịt mờ mưa phùn đánh thẳng vào linh trí của bọn hắn, nhưng ở nguyên lực màng mỏng dưới sự bảo vệ không quan hệ đau khổ, vì vậy bọn họ không có ngừng lại, tiếp tục đi tới tầng thứ tám.

Lúc này, tầng thứ tám không gian lại mở rộng một phần, vách tường biến thành màu đỏ thẫm, nhiệt độ tựa như vừa sôi trào nước sôi như vậy nóng bỏng, rốt cục mang đến cho bọn họ một tia không thoải mái. Khí tức hủy diệt hóa thành tí tách tiểu vũ, khiến bọn họ không khỏi gia tăng nguyên lực phát ra, khiến nguyên lực màng mỏng trở nên dày đặc một ít.

Nơi này hiển nhiên không phải cực hạn của bọn hắn, đón lấy đi tới tầng thứ bảy. Nơi này hoàn toàn là một bộ lồng hấp bộ dáng, mặt đất tí ti nhiệt khí phi thẳng, vách tường cùng sàn nhà đều biến thành màu đỏ thẫm, khí tức hủy diệt tựa như mãnh thú cuồng bạo cuộn cuộn, khiến Hạ Thủy Nhu cảm thấy có chút không chịu nổi.

Nàng lập tức thi triển Thủy Ngự Thuần, ngăn cách nhiệt độ cao cùng khí tức hủy diệt, mát lạnh khí tức phun ra mà đến, mảnh mai thân hình rốt cục cảm giác được dễ chịu một ít. Chứng kiến Dạ U mồ hôi rơi như mưa bộ dáng, nàng ôn nhu nơi đây quan tâm nói: "Dạ U, ngươi không sao chứ, có muốn hay không ta cũng cho ngươi gia trì một tầng Thủy Ngự Thuần?"

Dạ U lắc đầu, bình tĩnh nói: "Không cần, điểm này nhiệt độ ta còn có thể chịu đựng được, như vậy cũng đúng lúc rèn luyện mình một chút. Nếu như không thành vấn đề, chúng ta tiếp tục nữa a."

Nói xong, hắn quay đầu vừa vặn trông thấy Mục Linh lạnh nhạt tự nhiên bộ dáng, không khỏi không ngừng hâm mộ. Không nghĩ tới nàng thiên âm thể chất tại Diệt Linh trong tòa tháp cư nhiên có thể như thế tiện lợi, một giọt mồ hôi cũng không có lưu, hắn cảm giác mình cũng nhanh bị nướng chín.

Vì vậy ba người liền tới đến tầng thứ sáu, nơi này toàn bộ không gian biến thành huyết hồng sắc, tựa như nham tương trút xuống ở trên người bọn họ, tựa hồ bị thiêu sạch hơi phi yên diệt. Khí tức hủy diệt biến thành mưa to gió lớn, nặng nề mà đánh thẳng vào linh trí của bọn hắn, khiến ba người nhao nhao làm ra phản ứng.

Hạ Thủy Nhu kinh hô một tiếng, tia y bị mồ hôi dính thành đặc dính, mơ hồ để lộ ra nàng da thịt trắng như tuyết, hết sức mê người. Vẻ đẹp của nàng trong mắt xuất hiện nhàn nhạt hồng sắc, hiển nhiên bị khí tức hủy diệt trùng kích thành có chút tinh thần thác loạn.

Nhưng nàng hay là bảo trì vẻ thanh tịnh, ngăn cản treo sợi tóc lập tức triệu hồi ra đại lượng thủy vụ, thể nhưng cực độ dưới nhiệt độ có thật nhiều thủy vụ phát huy trở thành hơi nước. Nhưng may mắn nàng triệu hoán tốc độ nhanh tại phát huy mức độ nhanh chậm, một lát sau, nàng xung quanh hình thành lao nhanh trường giang, gió thổi không lọt linh bảo an địa phương che chở nàng, để cho nàng rốt cục bình tĩnh lại.

Dạ U hiển lộ có chút không chịu nổi, khí tức hủy diệt tuy trở nên rất cường đại, nhưng bởi vì trong thức hải La Hầu sao tinh thủ hộ, chúng căn bản vô pháp ăn mòn linh trí của hắn.

Bất quá bởi vì hắn là Hắc Âm hệ, lại không thấy như Hạ Thủy Nhu có thể triệu hoán thủy lưu hòa tan nhiệt độ cao, cũng không có như Mục Linh thể chất thiên âm có thể thừa nhận nhiệt độ cao, nơi này đối với hắn hiển nhiên vô cùng bất lợi.

Theo nhiệt độ cao kịch liệt xâm nhập, hắn cảm giác được trong thân thể hơi nước đều nhanh cũng bị bốc hơi hết, làn da bị nướng đến độ bùng nổ cùng, phảng phất sắp nổ tung. Cả người bởi vì hơi nước đại lượng xói mòn trở nên xui xẻo vô lực, đầu óc choáng váng, không khỏi quý ngả xuống.

Bên người Mục Linh thì xuất hiện đại lượng khói đen, chính là tử khí. Loại này nhiệt độ cao liên thể chất thiên âm nàng cũng không chịu nổi, không thể không triệu hồi ra đại lượng âm lãnh tử khí chống cự lại nhiệt độ cao.

Chứng kiến Dạ U chật vật không chịu nổi bộ dáng, nàng sốt ruột phía dưới lập tức nhích tới gần hắn, dùng tử khí đem hai người chặt chẽ bao vây. Âm lãnh khí tức cùng nóng bỏng khí tức lẫn nhau va chạm, rốt cục khiến hắn nhiệt độ cơ thể dần dần chậm lại, khôi phục bình thường.

Dạ U thanh tĩnh lại, trông thấy gần trong gang tấc Mục Linh trắng xám khuôn mặt, minh bạch là nàng xuất thủ tương trợ chính mình, không khỏi cảm kích nói cảm ơn: "Mục Linh học tỷ, cảm ơn ngươi giúp ta ngăn cản nhiệt độ cao!"

Lúc này Hạ Thủy Nhu đã đạt đến có thể bảo hộ cực hạn của mình, vừa vặn trông thấy Mục Linh bảo hộ ở Dạ U, nội tâm không khỏi như nhàn nhạt ghen tuông. Nhưng nàng hay là liên tục không ngừng nơi đây lo lắng nói "Dạ U, ngươi không sao chứ!"

Dạ U ngồi dậy, bởi vì trôi mất đại lượng hơi nước khiến hắn cảm giác một hồi miệng đắng lưỡi khô, trả lời: "Có Mục Linh học tỷ, ta đã không sao. Bất quá ta hiện tại vô cùng khát nước, Hạ Thủy Nhu ngươi có thể chuyển vận một ít hơi nước cấp ta sao?"

Hạ Thủy Nhu nghe vậy không chút do dự nói: "Được, ngươi không có việc gì là tốt rồi!" Vì vậy nàng điều khiển chút lớn uông thủy lưu hướng bên người Dạ U bay đi, hắn mở cái miệng lớn ra, tham lam nơi đây hấp thu vài miệng, rốt cục cảm thấy sáng khoái tinh thần, cảm thấy mỹ mãn.

Về sau hắn khoát tay nói rõ không cần chuyển vận, Hạ Thủy Nhu lập tức hiểu ý, thu hồi thủy lưu. Nàng có chút xin lỗi nói với hắn: "Thật xin lỗi, Dạ U, không thể mang cho ngươi trợ giúp rất lớn. Cái này tầng thứ sáu đã là cực hạn của ta, nơi này đúng lúc là ta tốt nhất chỗ tu luyện, ta không thể cùng các ngươi bước tới."

Dạ U lắc đầu, hỏi đáp: "Không, Hạ Thủy Nhu, kỳ thật nguoi đã cấp ta trợ giúp rất lớn, may mắn nguoi đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, để ta bổ sung thủy phân, cảm giác tỉnh lực dồi dào không ít. Được rồi, nguoi ngay ở chỗ này an tâm tu luyện a, ta cùng Mục Linh học tỷ tiếp tục đi nữa!"

Hạ Thủy Nhu đồng ý gật đầu, liên tâm không nhiều loạn nơi đây tiến nhập trạng thái tu luyện, liên tục không ngừng nơi đây hấp thu xung quanh khí tức hủy diệt cùng nguyên khí.

Mục Linh nghe vậy quay đầu lạnh lùng nói với hắn: "Dạ U, ta cũng không có đáp ứng mang nguoi tiếp nữa. Nơi này nhiệt độ cao đã khiến nguoi thiếu chút nữa cận kề tử vong, tăng tiếp theo nhiệt độ hiển nhiên càng cao, ta căn bản vô pháp một mực chu toàn nơi đây bảo vệ ở nguoi, nguoi hay là nơi này bên trên một tầng tu luyện a!"

Dạ U minh bạch Mục Linh học tỷ mặt lạnh tim nóng, lo lắng bảo hộ không ngừng chính mình mới quả quyết cự tuyệt chính mình. Bất quá hắn hiển nhiên sẽ không dễ dàng như vậy buông tha, cái khó ló cái khôn, nghĩ tới một cái song toàn kế sách.

Hắn nhàn nhạt nói: "Nếu như ta nói nơi này khí tức hủy diệt đối với ta không có hiệu quả, không biết Mục Linh học tỷ có thể hay không đáp ứng dẫn ta xuống dưới rồi "

Mục Linh tĩnh như bình hồ trong đôi mắt lộ ra một tia chán kinh, bán tín bán nghi mà hỏi: "Nguoi nói có thật không vậy?"

Dạ U nhẹ gật đầu nói: "Đương nhiên, học tỷ hắn là còn nhớ rõ ta cùng với Phương Vân tỷ thí thì cuối cùng phóng thích loại lực lượng kia a, chỉ cần ta thả ra cỡ lực lượng này, liền có thể khiến với ta tại càng lúc càng nồng nặc khí tức hủy diệt bên trong bình yên vô sự. Nguoi phụ trách chống cự nhiệt độ cao, ta phụ trách chống cự khí tức hủy diệt, như vậy với ta vừa vặn có thể đôi bên cùng có lợi, cho dù tiến nhập tầng dưới chót nhất tu luyện cũng chưa hẳn không thể!"

Mục Linh học tỷ nghe vậy có chút động tâm, nhưng vẫn có chút do dự nói: "Bất quá tầng dưới chót nhất thế nhưng là học viện cấm địa, dĩ vãng chưa từng có môn sinh tiến nhập, đoán chừng vô cùng nguy hiểm. Chúng ta như vậy đi xong, có thể hay không phá hư quy củ?"

Dạ U bình tĩnh mà dụ dỗ nói: "Quy củ là chết, người là sống. Tầng dưới chót nhất mới là tốt nhất chỗ tu luyện, chỉ cần với ta dắt tay đồng hành, đến tầng dưới chót nhất tu luyện, thực lực nhất định đột nhiên tăng mạnh. Không biết Mục Linh học tỷ có nguyện ý hay không cùng ta đánh cược một lần?"

Nói xong, hắn đưa tay ra, hiển nhiên thỉnh cầu hợp tác. Hắn đã sớm nghe nghĩa phụ Dạ Vô Tình nói qua Diệt Linh tháp có Phàm cấp Hủy Diệt Linh Nguyên, lần này tiến nhập Diệt Linh tháp thì bất tái lại, hắn vừa vặn dựa vào tay của Mục Linh đến tầng dưới chót nhất, từng mở mang kiến thức một chút Hủy Diệt Linh Nguyên bộ dáng, nhìn xem có thể hay không như kinh người lợi ích thu được.

Mục Linh nhìn thấy Dạ U ánh mắt kiên định, gật đầu nói: "Được, ta liền cùng nguoi đánh bạc cái này một chút!" Nàng lạnh buốt bàn tay nhỏ bé cùng tay của hắn nắm lại với nhau, đã đạt thành hợp tác hiệp nghị.

Dạ U mỉm cười nói: "Hợp tác vui vẻ! Mục Linh học tỷ, chờ ta triệu hồi ra cỡ lực lượng này, chúng ta liền có thể tiếp tục bước tới!"

Hai người buông tay mở ra, Mục Linh ở một bên tĩnh tâm chờ đợi, Dạ U thì nhắm mắt lại, ngưng tâm tĩnh khí, câu thông trong thức hải La Hầu sao tinh. La Hầu sao tinh hiển ý, liền thả ra giống như thủy triều sát khí, phi tuôn ra thân thể của Dạ U, đem hai người chặt chẽ bao bọc. Xung quanh khí tức hủy diệt bị làm cho chạy trốn chết, căn bản không dám xâm nhập nửa phần.

Mục Linh cảm nhận được sát khí cường đại uy thế, rất là khiếp sợ nói: "Đây là sát khí sao? Vì cái gì nguoi sẽ có được cỡ lực lượng này?"

Dạ U nhàn nhạt nói: "Xin lỗi, học tỷ, đây là của ta bí mật! Chúng ta ngầm hiểu lẫn nhau, giúp nhau che dấu chúng ta từng người bí mật, tốt chứ?"

Mục Linh nghe vậy đồng ý nói: "Vậy được rồi, hi vọng lực lượng của nguoi thật có thể cánh bên trên công dụng!"

Vì vậy hai người liền dọc theo thang lầu đi tới tầng thứ năm, nơi này vách tường cùng mặt đất hay là huyết hồng sắc, bất quá lại rậm rạp chằng chịt phân bố vào rất nhiều màu tím nhạt mạch lạc, hiển nhiên nhiệt độ cao hơn. Về phần khí tức hủy diệt, thì trở nên càng thêm nồng đậm, nhưng bởi vì sát khí kinh người uy thế, chỉ có thể bắt đặc dĩ nhìn chăm chăm.

Mục Linh không thể không thả ra càng nhiều tử khí chống cự nhiệt độ cao xâm nhập, khuếch tán nơi này năm trọng phạm vi, khiến bọn họ thuận lợi đạt tới tầng thứ tư.

Lúc này toàn bộ không gian biến thành tử hồng nửa nọ nửa kia nhan sắc, nhiệt khí tràn ngập thành công một tầng sương mù dày đặc, kinh người nhiệt độ cao làm cho nàng không thể không sinh sôi khí thể khuếch tán nơi này mười trọng phạm vi.

Đón lấy đi đến tầng thứ ba, toàn bộ không gian biến thành tử hồng sắc, nhiệt khí cuộn cuộn thành công trạng thái dịch, ăn mòn vào hai người xung quanh, cùng tử khí lẫn nhau chống cự, tại đây tiêu tan đối phương.

Mục Linh sinh sôi khí thể khuếch tán nơi này mười lăm trọng, nhưng hiệu quả hiển nhiên giảm bớt không ít, tử khí bị nhiệt độ cao nhanh chóng tiêu hao. Nàng nhìn thấy tại đây hình dáng, liên tục không ngừng nơi đây nói với Dạ U: "Dạ U, đi mau! Tiếp tục như vậy nữa tử khí của ta khí thể cũng không cách nào chống cự ở nhiệt độ cao!"

Dạ U hiểu ý, hai người liền vội nhanh chóng chạy tới tầng thứ hai. Lúc này toàn bộ không gian biến thành tử sắc, kịch liệt nhiệt độ cao tựa như thiên địa lộ luyện đồng dạng, khiến Mục Linh không thể không sinh sôi khí thể khuếch tán nơi này hai mươi trọng, đã đạt đến cực hạn của nàng.

Hai người không dám lãng phí mấy may thời gian, rất nhanh đi đến tầng dưới chót nhất, rốt cục đi tới một cái rộng lớn màu tím sậm không gian, tựa như mỹ lệ ảo mộng thế giới. Thế nhưng kinh người nhiệt độ cao làm cho Mục Linh không thể không liều mạng phóng thích từ khí, lạnh nóng tương hỗ, bảo hộ lấy hai người an toàn.

Mà đang ở cái không gian này trung tâm, có một cái hố to, phía dưới đều là màu tím sậm nham tương, nhiệt khí kịch liệt cuộn cuộn, cực hạn nhiệt độ cao hiển nhiên là từ nơi này tràn ngập đi lên.

Hai người xa xa nghe được có sinh vật gào to, không khỏi tò mò đi đến rìa hố to, xuống vừa nhìn, phát hiện màu tím sậm nham tương trung tâm lại có một mảnh tử sắc hình rồng sinh vật đang gầm thét gào thét, va đập vào hố to bên trên kim sắc phong ấn.

Kim sắc phong ấn xuất hiện rậm rạp chẳng chịt nói ngắn, hiển nhiên sắp không chịu nổi nó va chạm, nó ít ngày nữa sẽ phá ấn mà mở ra.

Mục Linh lộ ra một cổ kinh hãi, che cái miệng anh đào nhỏ nhắn duyên dáng gọi to nói: "Đây là vật gì?" Dạ U mắt lộ ra tinh quang, phát hiện bộ ngực hắc treo luôn luôn không có động tĩnh Thái cực dương bích vậy mà hưng phấn lên, điều điều tia chớp. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Sinh tử khó liệu

Tại Diệt Linh tháp tầng dưới chót nhất tử sắc ảo mộng trong không gian, Dạ U ngực Thái cực dương bích phát ra mãnh liệt thôn phệ dục vọng, khiến hắc hủu được Hủy Diệt Linh Nguyên đối với nó hấp dẫn mệnh lực hấp dẫn.

Nhìn Mục Linh kinh ngạc bộ dáng, hắc trịnh trọng hồi đáp: "Này tử sắc hình rồng sinh vật là đã biến hóa Hủy Diệt Linh Nguyên, xem ra hắc là vừa lột xác thành Nhân cấp không lâu sau, cái này kim sắc phong ấn sắp không chịu nổi nó va chạm, nó có lẽ muốn phá ấn mà mở ra."

Mục Linh cảm nhận được Hủy Diệt Linh Nguyên cường đại khí tức, ngưng trọng nói: vậy chúng ta có thể muốn hay không ngay lập tức đi báo cáo học viện cao tầng? Nếu nó phá ấn, có thể sẽ cấp học viện mạng đến trọng đại phiền toái!"

Dạ U nhìn Hủy Diệt Linh Nguyên kinh ngạc phát ra thần thông, đột nhiên khổ sở nói: "Có lẽ đã không kịp!" Tiếng nói hạ xuống, Hủy Diệt Linh Nguyên bởi vì cảm thấy người sống khí tức, trở nên càng thêm thô bạo phần nộ, một miệng lớn Tử viêm tương như suối phun trút xuống, khí tức hủy diệt sục sôi cuộn trào mãnh liệt, hung hăng nơi đây trùng kích tại phá thành mảnh nhỏ phong ấn.

Phong ấn ầm ầm phá toái, hồi phi yên diệt, khiến Hủy Diệt Linh Nguyên rốt cục lại thấy ánh mặt trời, hưng phấn gào thét. Hai người không nghĩ tới không may thành trùng hợp như vậy, vậy mà vừa vặn đánh lên nó đột phá phong ấn thời cơ.

Tuy mới tới Nhân cấp Hủy Diệt Linh Nguyên là phá tan phong ấn tiêu hao đại lượng năng lượng, thực lực giảm lớn, nhưng là không phải hai người bọn họ Phàm nguyên cảnh nguyên tu có thể đơn giản chống cự.

Bọn họ mong muốn rút đi, thế nhưng nó rất nhanh trông thấy bọn họ, vừa nghĩ tới bị loài người cầm tù hơn trăm năm thống khổ, phần hận không thôi, nhanh như điện chớp nơi đây lao đến, một ngụm hủy diệt tính Tử viêm tương phụt lên qua.

Hai người cảm nhận được nguy cơ rất trí mạng, minh bạch chỉ cần bị cái này cực hạn nhiệt độ cao Tử viêm tương sát bên trong một chút, bọn họ lập tức sẽ thi cốt không còn. Mục Linh liều mạng ngăn ngừa thuận di nhiều lần, Dạ U đem tốc độ phát huy đến tận cùng, đạt tới tốc độ như lôi, rốt cục hiểm độc và hiểm địa tránh thoát Tử viêm tương ăn mòn.

Chính lúc bọn họ vui mừng tránh thoát Tử viêm tương thời điểm, ngắc nhiên phát hiện nhập khẩu nơi thang lầu lại bị Tử viêm tương phong bế, khiến bọn họ cảm nhận được một tia tuyệt vọng, bọn họ trốn không thoát.

Hủy Diệt Linh Nguyên dương dương đắc ý, nó muốn chính là hai người trở thành cá trong chậu, sau đó hung hăng nơi đây tra tấn hai cái này người sống, phát tiết nó bị cầm tù hơn trăm năm thống khổ.

Lúc này, Mục Linh đột nhiên nhắc nhở Dạ U nói: "Dạ U, chúng ta muốn tốc chiến tốc thắng, nhanh lên một chút chạy ra nơi này, ta phóng xuất ra từ khí đã chống đỡ không nổi!"

Dạ U nghe vậy rõ ràng cả kinh, phát hiện từ khí Hủy Diệt Linh Nguyên đột phá phong ấn, Mục Linh từ khí tiêu hao thành càng thêm kịch liệt, hiển nhiên nơi này nhiệt độ cao đã vượt qua từ khí chỗ thừa nhận cực hạn, điều này hiển nhiên là một cái tin xấu.

Hắn trấn định nói: "Đã như vậy, chúng ta liền toàn lực ứng phó, thả mệnh đánh cược một lần! Để ta ngăn cản Hủy Diệt Linh Nguyên, Mục Linh học tỷ chuẩn bị một kích trí mạng!"

Mục Linh nhẹ gật đầu, vài âm thuật ngữ, tử khí trùng điệp, gió lạnh từng trận, triệu hoán ra quỷ triều, chen chúc tiến nhập Tử Không Liêm của nàng, hiển nhiên muốn phát huy uy lực lớn nhất Tử Không Trảm, cần nhất định chuẩn bị thời gian.

Dạ U căn bản không dám cận thân độ sức, rốt cuộc Hủy Diệt Linh Nguyên năm này tháng nọ hấp thu Tử viêm tương chi lực, sớm đã trở nên nóng bỏng vô cùng, hủy diệt năng lượng khí thể hùng vĩ, dù cho tới gần nó mười trượng, cũng sẽ bị thiêu sạch hôi phi yên diệt.

Vì vậy hắn lấy ra Hắc Bạo Nguyên cung, giương cung kéo dây cung, hắc sắc nguyên tiễn kinh thiên động địa, phá vỡ không gian, ào ào vang lên, như U Minh lưu tinh đồng dạng chạy như bay, tràn ngập hủy diệt tính sức lực.

Hủy Diệt Linh Nguyên vốn mong muốn xông lại, đem hai người đốt cháy thành da tróc thịt bong, nhưng không ngờ hắc sắc nguyên tiễn như mưa đúng lúc cản trở nó công kích bước chân, làm cho nó không thể không phun ra Tử viêm tương để ngăn cản nguyên tiễn.

Từ hắc hai màu ầm ầm chạm vào nhau, nguyên tiễn thế như chẻ tre, xâm nhập Tử viêm tương trung tâm, kịch liệt bạo tạc, tại đây tiêu tan đối phương, khiến hắn biến thành mưa phùn nhỏ xuống. Đáng tiếc nguyên tiễn năng lượng cũng tiêu hao hầu như không còn, cả hai lẫn nhau triệt tiêu.

Dạ U minh bạch một mũi tên vô pháp đối Hủy Diệt Linh Nguyên tạo thành uy hiếp, chỉ có thể tiếp tục bắn tên đem địch ý của nó tập trung ở trên người mình, mà không để ý đến đang tại chuẩn bị đại chiêu Mục Linh uy hiếp.

Về sau hắn liên tiếp bắn ra bốn năm tiễn, cánh tay rốt cục tình trạng kiệt sức, không cách nào nữa kéo cung. Trong lúc, hủy diệt chi nguyên không dám bỏ qua Hắc Bạo Nguyên cung cường đại uy lực, chỉ có thể phụt lên Tử viêm tương nhất nhất ngăn cản.

Bọn chúng lẫn nhau tiêu hao, nhưng hủy diệt chi nguyên vẫn là một bộ kích động bộ đáng, hiển nhiên nhưng có một chút dư lực. Dạ U phát hiện Mục Linh còn cần kéo dài một ít thời gian, không khỏi cần rằng, đau lòng nơi đây nhất nhất ném ra 10 trượng nhất phẩm cao đẳng Âm Bạo phù, để ngăn cản công kích của nó.

Uy lực của Âm Bạo phù hiển nhiên không bằng Hắc Bạo Nguyên cung, cần hai tờ năng lực ngăn cản được Hủy Diệt Linh Nguyên một ngụm Tử viêm tương. Bất quá may mắn Hủy Diệt Linh Nguyên cũng bị tiêu hao bảy tám phần, lộ ra vẻ mệt mỏi. Năm lần, Dạ U rốt cục kiềm giữ kỹ càng, nhịn không được nói "Mục Linh học tỷ, chuẩn bị xong chưa? Ta đã ngăn cản không nổi nó."

Lúc này, Mục Linh mất trái tinh quang lóe lên, rốt cục thân nhiên nói: "Được rồi, Tử Không Trảm!" Nàng hiển nhiên bộc phát ra chính mình tới cường thực lực, nồng đậm tử khí hóa thành phạm vi thật lớn quang nhận, gió lạnh từng trận, đám quỷ rít gào, băng lãnh thấu xương khí tức lập tức trút xuống ở trên người Hủy Diệt Linh Nguyên.

Hủy Diệt Linh Nguyên trải qua Dạ U tiêu hao đã vô pháp phụt lên ra Tử viêm tương, không nghĩ tới lúc trước một mực ở nổi lên Mục Linh đột nhiên tập kích, khiến nó trở tay không kịp, chỉ có thể đón đỡ cái này cường đại một kích.

Cực hạn nhiệt độ cao cùng kịch liệt nhiệt độ thấp kịch liệt đối kháng, Hủy Diệt Linh Nguyên gãy dựa không thối, gào thét từng trận, nhưng căn bản không thể làm gì. Nó linh thân hơi nước đăng đăng, nhiệt độ cấp tốc chột hạ xuống, tử khí dần dần ăn mòn tiến nhập, khiến nó sinh khí thất lạc hơn phân nửa, trở nên uế oải lại.

Đội Tử Không Trảm năng lượng hao hết, nó màu tím sậm linh thân hơn phân nửa bị ăn mòn trở thành ám ngân sắc, mất đi đại lượng cực hạn nhiệt độ cao, khí tức hủy diệt đại giảm, hiển nhiên đã không còn lối thoát.

Nó kinh hoàng không thối, mong muốn trốn vào trong hồ lớn Tử viêm tương ao ở bên trong. Dạ U tự nhiên sẽ không để cho nó vừa lòng đẹp ý, đem tốc độ phát huy đến tận cùng, phấn đấu quên mình nơi đây phi nhảy lên, một tay ôm lấy nó linh thân, tay kia cầm lấy Âm Thương đơn lưỡi dao chém lung tung.

Lúc này, Dạ U ngực Thái cực dương bích tàn mất ra óng ánh u quang, hưng phấn không thối, rốt cục tiếp xúc đến nó tha thiết ước mơ đồ vật. Nó thôn phệ chi lực mở rộng ra, liên tục không ngừng mà từ Hủy Diệt Linh Nguyên bên trên hấp thu nguyên khí.

Hủy Diệt Linh Nguyên bởi vì hiệu nghiệm trên người nguyên khí kịch liệt xói mòn, cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp tánh mạng, dứt khoát kiên quyết nơi đây ngay tiếp theo Dạ U nhảy vào Tử viêm tương trì, muốn đem trên người đáng giận nhân loại đốt cháy hầu như không còn.

Mục Linh chứng kiến Dạ U bị Hủy Diệt Linh Nguyên cuốn vào Tử viêm tương trì, hoảng sợ nói: "Đừng! ——" đáng tiếc đã trễ, Dạ U thân ảnh bao phủ tại Tử viêm tương trong ao, biến mất.

Nàng rốt cục cảm thấy thương tâm gần chết, hối hận cuồng quật, sớm biết mình thì không muốn mang Dạ U tiếp nữa phạm lần này hiểm độc. Nàng minh bạch hắn tiến nhập Tử viêm tương trì tất nhiên bị Tử viêm tương đốt cháy thành hài cốt không còn, căn bản vô pháp còn sống.

Mà nàng nguyên lực cũng tiêu hao hơn phân nửa, căn bản vô pháp phóng thích tử khí chống cự, tại cực hạn nhiệt độ cao bốc hơi, nàng lạnh buốt kiều thân dần dần bị ăn mòn.

May mắn nàng mặc vào Thực Nguyên Quý hóa thành hắc bào tự động hộ chủ, hình thành một cái ám ngân sắc nhân nhạ màng mỏng, đem đại bộ phận nhiệt độ cao xua tán, để cho nàng không đến mức bị cực hạn nhiệt độ cao hấp hơi làn da thối rữa.

Bất quá vẫn là như một phần nhỏ nhiệt độ cao xâm nhập, nhưng là không phải nàng dễ dàng thừa nhận. Nàng cả người bị hấp hơi da thịt đỏ bừng đi, đau đến chết đi sống lại, té trên mặt đất, hôn mê rồi...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Tăng nguyên lột xác

Dạ U rơi xuống Tử viêm tương trong ao, cũng cảm giác xung quanh khó có thể tưởng tượng nóng bỏng xâm nhập vào thân, cả người phảng phất hòa tan. Da thịt của hắn rất nhanh bị cực hạn nhiệt độ cao ăn mòn thành thối rữa ra, đau đớn mãnh liệt khiến hắn không khỏi nhe răng trợn mắt.

Hủy Diệt Linh Nguyên bị Dạ U ngực dương bích thái cực sao bích thôn phệ thành hấp hối, chạy tới Tử viêm tương trì sâu bên trong mà đi, càng đi ở chỗ sâu trong nhiệt độ lại càng cao. Dạ U đành chỉ kêu thảm thiết, cả người hắn bị ăn mòn thành một bộ khô lâu cái khung, sinh cơ không còn sót lại chút gì, ý thức hăm vào trong bóng tối.

Bất quá may mắn hắn trong thức hải La Hầu sao tinh sớm đã cùng linh hồn của hắn hòa làm một thể, tản mát ra như thủy triều sát khí, đem xung quanh Tử viêm tương bài xích ra, khiến nó Hủy diệt chi lực căn bản vô pháp ăn mòn tiến nhập một phần. Linh hồn của hắn lúc này mới có thể bảo hộ, chỉ cần thân thể trùng tạo hoàn tất, hắn liền có thể vực trở lại sinh.

Bởi vì hắn là hắc ám thần tử, xương cốt của hắn tựa như mặc ngọc óng ánh cứng cỏi, tản mát ra sâu kín hắc quang. Tử viêm tương nhất thời không thể đem xương cốt thiêu cháy tinh quang, chỉ có thể thay đổi một cách vô tri vô giác nơi đây ăn mòn rồi, khiến hắn dần dần hóa thành âm đạm sâu tử hắc sắc.

Một lát sau, Hủy Diệt Linh Nguyên rốt cục bị Thái cực dương bích thôn phệ tinh quang, hồi phi yên diệt, nó tản mát ra óng ánh u quang, hiển lộ một bộ cảm thấy mỹ mãn bộ dáng.

Lúc này vừa vặn tới đến Tử viêm tương trì tối sâu bên trong, Dạ U khô lâu cái giá đỡ lạc tại trên mặt đất. Mà ở bên cạnh hắn, vậy mà mọc ra một cây sáng rực tia chớp diêm dúa lăng lờ tử sắc Liên Hoa, tách ra thành mười phần rực rỡ, cánh hoa trong suốt như như ngọc, mùi thơm ngát từng trận, tản mát ra cực kỳ nồng đậm sinh cơ.

Gốc này tử liên chính là Tử viêm sinh liên, nguyên lai tên là Tử Viêm Diệt Liên, năm này tháng nọ nơi đây hấp thu Tử viêm tương bên trong đại lượng tinh hoa, chuyển hóa ra đại lượng Hủy diệt chi lực cùng nồng đậm sinh cơ chi lực.

Nó vốn cùng Hủy Diệt Linh Nguyên tổng cộng làm một thể, chỉ bất quá về sau cả hai chia lìa, cùng hoa nở cuồng rụng đồng dạng, Hủy Diệt Linh Nguyên mang đi toàn bộ Hủy diệt chi lực, chỉ còn lại có ngưng tụ nồng đậm sinh cơ chi lực to lớn Liên Hoa, cũng chính là Tử viêm sinh liên.

Hủy Diệt Linh Nguyên sở dĩ muốn chạy trốn nhập Tử viêm tương trì sâu bên trong, một phương diện đích thực là đem Dạ U giết chết, thoát khỏi trên người hắn Thái cực dương bích thôn phệ chi lực, một phương diện khác chính là vì thôn phệ chính mình từng là cùng sinh thể, đạt được đại lượng nồng đậm sinh cơ, để mình có thể trở lại chói sáng lên.

Đáng tiếc, Thái cực dương bích thôn phệ chi lực quá mức bá đạo rất nhanh, kết quả nó vừa tới đến thẳng nơi này, đã bị thôn phệ thành không còn sót lại chút gì, tiện nghi Thái cực dương bích.

Nó phát hiện phụ cận Tử viêm sinh liên, lập tức lại phát ra hưng phấn không thôi hào quang, nuốt trôi xà phệ hấp thu Tử viêm sinh liên đại lượng nồng đậm sinh cơ chi lực, chuyển dời đến Dạ U hóa thành tử hắc sắc khô lâu trên kệ. Tử viêm sinh liên căn bản phản kháng không được, dần dần trở nên heo rừ dâng lên.

Dạ U khô lâu cái khung hấp thu nồng đậm sinh cơ, Hủy diệt chi lực cùng sinh cơ chi lực cùng tồn tại, cả người tựa như hóa thành lúc ban đầu Tử Viêm Diệt Liên. Xương cốt của hắn bị Hủy diệt chi lực không ngừng mà phá hủy, rồi lại bị sinh cơ chi lực không ngừng mà tu bổ, dài ra mới nhất xương cốt.

Âm đạm sâu sắc tử hắc sắc xương cốt dần dần sáng rực tia chớp, trở nên trong sáng tinh lãng, tựa như ngọc thạch. Xương cốt của hắn trở nên càng thêm không thể phá vỡ, mềm dẻo hấp dẫn, lại cất giấu đại lượng Hủy diệt chi lực, một khi bạo phát đi ra, uy lực sẽ mười phần làm cho người ta sợ hãi.

Tiếp theo toàn thân hắn phủ ngũ tạng cùng cái khác khí quan bắt đầu ngưng tụ ra, hiện ra huyết hồng sắc, chất chứa cường đại sinh cơ. Cốt tủy bắt đầu tạo ra tử hắc sắc huyết dịch, đi thông trái tim vị trí, khiến hắn toả sáng sinh cơ sức sống, nhịp đập hữu lực, cuối cùng chảy về phía thân thể các nơi.

Sau đó nhục thể của hắn bắt đầu ngưng tụ ra, trước từ đầu bộ bắt đầu, căn cứ đầu lâu phác họa ra lăng hình hấp dẫn anh tuấn hình dáng, sắc mặt tái nhợt

màu da như tuyết.

Hắn dài ra tóc trong suốt như mặc ngọc mềm mại trắng nõn, mày kiếm dài nhỏ, mũi cao thẳng, đôi mắt biến thành La Hầu sao tinh hình dáng, bóng loáng sâu, an tĩnh thì mị lực mười phần, lăng lệ thì sát khí nghiêm nghị, như mực họa bên trong kính hải hồng thoáng nhìn anh tuấn lãnh khốc mỹ nam tử.

Về sau thân thể từ trên xuống dưới chậm rãi ngưng tụ ra, vẫn là thon gầy thân thể, da thịt cân xứng, tựa như dương chi ngọc thạch mỹ lệ, óng ánh óng ánh phát sáng, cơ ngực cùng cơ bụng sắp xếp hấp dẫn, mềm dẻo có nhiều cơ bắp, tràn đầy sức lực, làm cho người ta không khỏi âm thầm thán phục. Hai cái cánh tay trở nên dài nhỏ như đóa hoa sen ngó sen, không vũ hữu lực, thủ chương tuy nhỏ nhưng ngón tay thon dài.

Cuối cùng bắt đầu ngưng tụ ra hai cái chân dài, mượt mà mà tỉ mỉ, không hề có khuyết điểm nhỏ nhất, liền nữ tử đều muốn không ngừng hâm mộ. Hai chân rộng lớn mà cường tráng hữu lực, một khi dùng sức bước ra, mà bàn lớn nhỏ cự thạch đều muốn hóa thành bột mịn.

Vì vậy Dạ U nhờ vào Thái cực dương bích thôn phệ mà đến sinh cơ cùng Hủy diệt chi lực, một lần nữa ngưng tụ ra một bộ có thể nói hoàn mỹ thân thể. Bất quá ý thức của hắn vẫn còn ở ngủ say trạng thái, rốt cuộc nhất thời còn không có thích ứng này là trọng sinh thân thể.

Mà hắn nguyên đan một lần nữa vận chuyển, kinh mạch toàn thân tràn ngập Hắc Âm nguyên lực, thực lực bởi vì ba tháng qua phong phú nội tình, còn có nơi này dị thường nồng đậm Hắc Âm nguyên lực, rốt cục nước chảy thành sông mà từ Phạm nguyên cảnh sơ cấp đột phá nơi này Phạm nguyên cảnh trung cấp, loại tốc độ tu luyện này một khi nói ra, nhất định mười phần làm cho người ta sợ hãi.

Bất quá Nhân cấp Hủy diệt chi nguyên Hủy diệt chi lực cùng Tử viêm sinh liên sinh cơ chi lực thực sự quá nồng đậm, Thái cực dương bích chỉ dùng thôn phệ một nửa sinh diệt năng lượng giúp đỡ Dạ U cải tạo thân hình, còn dư lại một nửa sinh diệt năng lượng giải phong nó bên trong không gian.

Dương bích thái cực sao bích diệu diệu tia chớp, chính giữa khắc nhật thực cảnh tượng vậy mà trông rất sống động nơi đây phản chiếu tại phía trên Dạ U, một đạo đen kịt quang trụ bắn thẳng nhập thức hải của hắn, đánh thức hắn ngủ say ý thức.

Dạ U ý thức trở nên thanh minh, hăm vào Thái cực dương bích nội bộ Hắc Âm không gian. Hắn mờ mịt nơi đây nhìn qua cái không gian này bốn phía vô cùng vô tận Hắc Âm, nghi hoặc không hiểu nói: "Đây là nơi nào?"

Tiếng nói hạ xuống, không gian đột nhiên trở nên sáng lên, hắn phụ cận xuất hiện một trung niên nhân thân ảnh.

Vị này trung niên nhân đang mặc hắc bào, căn bản thấy không rõ mặt hắn, tựa như u linh đồng dạng, nhưng giọng nói trầm thấp lúc lại biểu hiện ra dị thường khí thế cường đại, sát khí lăng nhiên. Tuy thu liễm uy áp, nhưng vẫn là mơ hồ có thể cảm giác được hắn kinh thiên động địa quyết đoán, một khi thả ra, phảng phất liền sao tinh đều muốn tan vỡ.

Trung niên nhân giọng nói như chuông đồng nói: "Hoan nghênh đi đến nhật thi không gian, Hắc Âm Chi Tử, ta đã đợi ngươi một vạn nhiều năm!"

Hắn uy thế kinh người khiến cho Dạ U trong ánh mắt lộ ra một cổ ngạc nhiên, cảm giác như là hạt gạo đối mặt thương hải đồng dạng, rung động rung động mà hỏi: "Ngươi là ai?"

Trung niên nhân khẽ cười một cái, hồi đáp: "Ta là vạn năm trước Cửu U Minh Đế lưu lại một cái ảo ảnh, hắn dự liệu được vạn năm Ma tộc là ngọc đầu trở lại, tất nhiên xuất hiện một cái cứu vớt Tiên Nguyên đại lục này Hắc Âm Chi Tử, vì vậy sáng tạo ra nhật thi, vì hắn để lại cái thứ nhất truyền thừa."

Dạ U không thể tưởng tượng mà hỏi: "Cửu U Minh Đế là ai? Mà hắn truyền thừa vậy là cái gì?"

Trung niên nhân tiếp tục giải thích: "Xem ra ngươi còn không hiểu rõ lắm chuyện Tiên Nguyên đại lục, ta liền cùng ngươi đơn giản nói tỉ mỉ. Tiên Nguyên đại lục vốn chia làm tam giới, theo thứ tự là Phạm giới, Địa giới cùng Thiên giới. Phạm giới chính là nơi hiện tại địa phương, mà Địa giới cùng Thiên giới thì là thành tiên người chỗ cư trú, Cửu U Minh Đế chính là Địa giới chủ tể giả."

"Về sau không biết nguyên nhân gì, xuất hiện uy hiếp tam giới an nguy Ma giới. Ma giới cường đại dị thường, khiến cho tam giới sinh linh đồ thán, tràn đầy nguy cơ, thậm chí ngay cả Thiên giới chủ tể giả Thương Khung Tiên Đế đều vẫn lạc. Cuối cùng Cửu U Minh Đế ngăn con sông dữ, đánh chết Ma giới chủ tể giả Ma Thiên, khu trừ dư đảng, lúc này mới cứu vãn Tiên Nguyên đại lục."

"Cửu U Minh Đế tổng cộng để lại chín cái truyền thừa, cái thứ nhất ngay tại nhật thi trong không gian, cần đại lượng năng lượng mới có thể mở ra, về phần cái khác tám cái thì phân bố tại Tiên Nguyên đại lục các nơi, cần ngươi nhất nhất đi tìm. Hiện tại ngươi chuẩn bị cho tốt tiếp nhận Cửu U Minh Đế lưu lại cái thứ nhất truyền thừa đi?"

Dạ U nghe xong hắn nói lời về sau trợn mắt há hốc mồm, thật lâu không thể tự nói. Những chuyện này đối với hiện tại nhỏ yếu hắn thật sự mà nói quá đả động tâm, không nghĩ tới Tiên Nguyên đại lục bát ngát như thế, chính mình dương bích thái cực sao bích cư nhiên là nhật thi, cắt đứt như thế bí mật kinh người, thân thể của hắn trở nên càng thêm khó bề phân biệt.

Thế nhưng một cái Tiên Nguyên đại lục từng là chúa tể người Cửu U Minh Đế truyền thừa to lớn hấp dẫn đang ở trước mắt, làm cho hắn không thể không tin tưởng.

Vì vậy hắn ánh mắt tinh quang lóe lên, sinh lòng hướng tới, nhẹ gật đầu kiên định nói: "Àn, ta chuẩn bị xong!" ...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Khanh nhân truyền thừa

Ngay tại Dạ U đáp ứng, trung niên nhân giờ tay lên hướng hắc chỉ, đại lượng thuật quyết tràn vào ý thức của hắn. Cửu U Minh Đế cái thứ nhất truyền thừa nguyên thuật tổng cộng có hai cái, theo thứ tự là Dạ Đồng thuật cùng Tấn Ảnh Bộ.

Dạ Đồng thuật là luyện thể nguyên thuật, lần lượt thuật quyết tu luyện hai cái đồng tử, gia tăng cùng ngoại giới Hắc Âm nguyên khí lực tương tác, liền có thể khám phá Hắc Âm, tu luyện được càng tinh thâm, liền có thể chứng kiến càng xa Hắc Âm.

Tấn Ảnh Bộ là thân pháp nguyên thuật, lần lượt thuật quyết tốc độ tu luyện, bước chân uyển chuyển như bay, khiến thân thể giống như u linh đi dạo, có thể lưu lại liên tiếp trùng điệp ảo ảnh mê hoặc địch nhân. Một khi luyện thành, phi diêm tẩu bích cũng không là vấn đề. Tu luyện được càng tinh thâm, tốc độ càng nhanh, lưu lại ảo ảnh thay đổi lớn mê hoặc tính.

Dạ U nhìn kỹ xong, cảm giác hai cái này truyền thừa nguyên thuật hiệu quả cũng không tệ lắm. Dạ Đồng thuật hiển nhiên áp dụng tại Hắc Âm hoàn cảnh, địch nhân vẫn còn ở sờ soạn, mà người lại có thể lặng yên không một tiếng động nơi đây chuẩn xác đánh chết địch nhân. Tấn Ảnh Bộ có mê hoặc tính, vô luận dùng để chạy trốn hoặc tập kích, đều vô cùng phù hợp.

Lúc hắn chứng kiến hai cái truyền thừa nguyên thuật phẩm cấp cư nhiên đều là nhất phẩm cấp thấp thời điểm, không khỏi khó có thể tin nơi đây mở to hai mắt, kinh ngạc mà hỏi: "Cái này tốt xấu là một đời Minh Đế truyền thừa nguyên thuật a, làm sao có thể chỉ có nhất phẩm cấp thấp rồi không phải này thiên phú người vừa thành công nguyên tu tu luyện cấp thấp nguyên thuật đi?"

Trung niên nhân nhàn nhạt hồi đáp: "Hai cái này truyền thừa nguyên thuật là có thể tấn cấp, nếu muốn luyện đến nơi này cao thâm cảnh giới, người hẳn cung cấp đại lượng năng lượng khiến cho chúng tấn cấp."

Dạ U kinh ngạc mà hỏi: "Tấn cấp? Như vậy nói cách khác, chỉ cần ta liên tục không ngừng nơi đây cung cấp năng lượng, chúng liền cùng nguyên tu đồng dạng có thể một mực tấn cấp, thậm chí tấn cấp nơi này tới cường thập phẩm nguyên thuật!"

Trung niên nhân nhẹ gật đầu, nói: "Không sai, chỉ cần người cung cấp năng lượng đầy đủ, thậm chí tấn cấp thành công chí cao tiên thuật đều có khả năng! Đây là Cửu U Minh Đế lưu cho người truyền thừa dụng ý, trên đời này không có ăn không com trua, người nếu muốn trở thành chí cao cường giả, hẳn trả giá khó có thể tưởng tượng hao tổn."

Dạ U nghe vậy hô hấp trở nên dồn dập lên, không nghĩ tới hai cái này nhìn như gân gà nhất phẩm cấp thấp nguyên thuật lại vẫn có thể tấn cấp, quả nhiên một đời Minh Đế truyền thừa nguyên thuật không giống bình thường.

Hắn tiếp theo nghi ngờ nói "Vậy ta muốn như thế nào cấp chúng cung cấp năng lượng tấn cấp?"

Trung niên nhân không đếm xỉa tới hồi đáp: "Đương nhiên là không ngừng mà dùng nhật thi thôn phệ linh nguyên, hấp thu linh nguyên cung cấp bằng đại năng lượng khiến cho chúng tấn cấp!"

Dạ U sau khi nghe xong, thế nào trấn định cũng nhìn không được nữa phát nổ cho nói tục. Một đời Minh Đế truyền thừa nguyên thuật cũng quá khanh nhân a, rõ ràng còn muốn thôn phệ linh nguyên năng lượng năng lực thăng cấp! Linh nguyên như thế thừa thốt, chỉ có nguyên khí dị thường nồng đậm hiểm địa mới có thể có được, là tốt như vậy tìm sao?

Hơn nữa linh nguyên có thể cho nguyên tu một bước lên trời, tu vi tăng nhiều. Một khi bị phát hiện, nhất định sẽ khiến rất nhiều nguyên tu bên trong cường giả chạy theo như vịt, huyết chiến liên tục, hắn nếu muốn từ như thế đa dạng nguyên tu cường giả bên trong tranh đoạt nơi này linh nguyên, nói dễ vậy sao?

Càng đừng đề cập linh nguyên bản thân còn có cường đại năng lực, lần này Diệt Linh tháp mới tới Nhân cấp Hủy Diệt Linh Nguyên để cho thân thể hắn hủy hết, may mắn lấy được Tử viêm sinh liên nồng đậm sinh cơ mới đoàn tụ thân thể, có thể tưởng tượng về sau tranh đoạt linh nguyên nhất định vô cùng thảm thiết.

Trách không được học viện muốn kiến tạo Diệt Linh tháp, đem Hủy Diệt Linh Nguyên phong ấn tại tháp, đem tầng dưới chót nhất nói thành cấm địa, chính là không muốn làm cho học viện người bên ngoài biết, để tránh nổi lên lòng mơ ước.

Nhưng học viện cao tầng cũng tuyệt đối không nghĩ tới, Hủy Diệt Linh Nguyên đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công, lặng yên không một tiếng động nơi đây tấn cấp nơi này Nhân cấp, vừa lúc ở Dạ U cùng Mục Linh lúc tiến vào đột phá phong ấn, cho rằng có thể lại thấy ánh mặt trời.

Bất quá nó cũng đủ đau buồn thúc, không trực tiếp đào tẩu, lại muốn muốn ngược sát hai người, kết quả nó liên quan đã từng cùng sinh thể Tử viêm sinh liên cũng một chỗ bị Nhật thi thôn phệ, tiện nghi hắn.

Dạ U ung dung nơi đây thờ dài một hơi, vốn tưởng rằng thiên đại kinh hi, đạt được một đời Minh Đế truyền thừa nguyên thuật nhất định thực lực tăng nhiều, kết quả chính là một cái hố to, hần về sau vẫn không thể không đi bổ sung.

Hiện tại học được liền cùng gân gà không sai biệt lắm, còn không bằng hần nghĩ phụ Dạ Vô Tinh truyền cho hần nhất phẩm đỉnh phong nguyên thuật Vô Ảnh Trảm cùng Quỷ Ảnh Thiểm.

Trung niên nhân thấy Dạ U đã tiếp nhận xong truyền thừa nguyên thuật, nói tiếp: "Ngoại trừ truyền thừa nguyên thuật bên ngoài, Cửu U Minh Đế còn lưu cho ngươi hai kiện nguyên khí, một kiện là phòng ngự nguyên khí U Minh Bảo, một kiện là công kích nguyên khí U Hồn Nhận."

Dạ U vốn nản chí tang khí tối tăm phiền muộn tâm tình thoáng cái xé tan màn đêm nhìn thấy ánh sáng, sáng tỏ thông suốt, không nghĩ tới vị này Cửu U Minh Đế đợi chính mình hay là không tệ nha, rõ ràng còn lưu lại hai kiện nguyên khí.

Hần hào hứng bưng bưng mà hỏi: "Không biết U Minh Bảo là cái gì phẩm cấp?" Hần muốn nhìn một chút Cửu U Minh Đế lưu cho U Minh Bảo của hần cùng Ti Dạ bảo của hần so với ai ưu ai kém.

Trung niên nhân lời nói ra kinh người hỏi đáp: "U Minh Bảo là nhất phẩm cấp thấp, cho thấy có thể tấn cấp, cần không ngừng mà thôn phệ quý hiếm nguyên khí tài liệu năng lực tấn cấp, thậm chí có thể tấn cấp thành công chí cường phòng ngự tiên khí."

Dạ U nghe vậy vẻ mặt như đưa đám, không nghĩ tới U Minh Bảo cho thấy một cái hố to, rõ ràng muốn cho hần phá sản, hần đi chỗ nào tìm nhiều như vậy quý hiếm nguyên khí tài liệu cho nó thôn phệ?

Nói như vậy, đoán chừng U Hồn Nhận cho thấy một cái hố người công kích nguyên khí, nhưng hần hay là nhìn không được đáng chất mà hỏi: "Theo ngươi nói như vậy, U Hồn Nhận cũng hần là nhất phẩm cấp thấp nguyên khí a, không biết tấn cấp cần gì điều kiện?"

Trung niên nhân âm trầm trầm hỏi đáp: "Về phần U Hồn Nhận, lai lịch vượt quá tưởng tượng của ngươi. Nó đã từng là thiên địa ma tam giới bên trong chí cường trong thần khí, do Cửu U Minh Đế quản lý, tại Tiên ma đại chiến bên trong nghiêm trọng bị hao tổn, thần lực mất hết, biến thành hàng thấp nhất phàm khí. Bất quá dù sao cũng là thần khí, có được khó có thể tưởng tượng uy năng, khó có thể chôn vùi, nếu muốn khiến nó tấn cấp, hần không ngừng thôn phệ đại lượng hồn phách, càng cường đại hồn phách nó càng thích, tấn cấp thành càng nhanh."

Dạ U mờ to hai mắt, không nghĩ tới lai lịch của U Hồn Nhận kinh người như thế, cư nhiên đã từng hay là trong truyền thuyết thần khí, chỉ bất quá hóa thành đê đẳng nhất phẩm nguyên khí. Hần khiếp sợ nói "Vậy nói là, muốn ta không ngừng mà đi giết người thu hoạch hồn phách?"

Trung niên nhân nhẹ gật đầu, ngữ khí thành khẩn nói: "Chỉ cần đánh chết như hồn phách sinh vật cũng có thể, ngoại trừ nguyên tu, nguyên thú cũng có thể. Nếu muốn khiến U Hồn Nhận khôi phục từng là thần khí uy năng, ngươi phải đi đến sát phạt chi đạo, năng lực trên phạm vi lớn mà tăng cường thực lực bản thân, đây là hắc ám thân tử số mệnh. Sau khi nghe xong, ngươi chuẩn bị tiếp nhận cái này hai kiện nguyên khí sao?"

Dạ U nghe vậy trầm mặc, thật lâu không nói, về sau khẽ thở dài một hơi, xem ra hần là không thoát khỏi được số mệnh. Hần hần mau chóng tăng cường thực lực của mình, mới có thể tìm được chính mình khó bề phân biệt thân thể chi mê.

Vì vậy hần mất lộ ra tinh quang, kiên định nói: "Ân, ta tiếp nhận!" Về sau trung niên nhân liền từ Nhật thi trong không gian lấy ra cái này hai kiện nguyên khí, giao cho hần.

Cuối cùng trung niên nhân nhàn nhạt nơi đây ly biệt nói: "Được rồi, ta hoàn thành Cửu U Minh Đế lưu lại đệ nhất truyền thừa nhiệm vụ, cũng nên biến mất. Kế tiếp truyền thừa ngay tại Đông Hải Quy Khư chi địa U Hải Thành, cần Nhân nguyên cảnh trở lên thực lực năng lực đi xông, chúc ngươi may mắn."

Nói xong, thân ảnh của hần lập tức hóa thành bọt biển hơi phi yên diệt, mà Dạ U ý thức cũng bị đuổi ra khỏi Nhật thi không gian, trở lại thức hải.

Lúc này, hần đột nhiên phát hiện trong thức hải La Hầu sao tinh diệu diệu tia chớp, cư nhiên chủ động tuôn ra giống như thủy triều sát khí, khí tức hủy diệt kinh người khổng lồ, trào vào linh hồn của hần.

Hần cảm giác được đầu đau nhức kịch liệt, kêu thảm thiết một tiếng, mơ hồ đang lúc trông thấy một cái bể ngề thiên hạ cao lớn bóng đen giương cung kéo dây cung, sát khí lăng nhiên, khí thế kinh thiên động địa, bắn ra không chỗ nào không phá chí cường một mũi tên, hủy thiên diệt địa, vậy mà trực tiếp hủy diệt một khóa khổng lồ sao tinh, tựa như hằng tinh bạo tạc đồng dạng, làm cho người ta hoàn toàn vô pháp mở to hai mắt nhìn thẳng.

Một hồi hoa mắt, cái này bức cảnh tượng biến mất, quy về bình tĩnh. Dạ U lập tức đã minh bạch, đó chính là trong truyền thuyết La Hầu, hần giương cung chính là trong truyền thuyết La Hầu cung.

Lúc này hần cảm giác bản thân biến thành La Hầu, tâm linh lí giải nhanh nhẹn, giương La Hầu cung, bắn ra cường đại một mũi tên, chôn vùi phía trước hết thấy.

Bắn ra cái này một mũi tên, hần cảm giác một hồi tình trạng kiệt sức, đột nhiên giật mình tỉnh lại, phát hiện mình cư nhiên trần truồng nằm ở Tử viêm tương tri sâu bên trong, không khỏi âm thầm xấu hổ. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Mất mà được lại

Dạ U kiểm tra một chút thân thể của mình, phát hiện cũng không khác thường, ngược lại so với phía trước thân thể càng thêm châu quang như ngọc trạch, óng ánh tuyết trắng, khiến hắn bất đắc dĩ cười khổ.

Bất quá hắn phát hiện mình vậy mà có thể tại Tử viêm tương trong ao vui chơi thoải thích không trở ngại, trí mạng nhiệt độ cao cùng khí tức hủy diệt rất tốt cuộc ăn mòn không vào trong cơ thể của hắn. Hơn nữa toàn thân tràn ngập hủy diệt tính lực lượng, phẳng phất dùng không hết đồng dạng, thực lực hiển nhiên so với phía trước tăng cường không biết ít nhiều.

Dạ U lòng tràn đầy vui mừng, không nghĩ tới lần này gần như hiểm cảnh, chết mà lột xác trọng sinh, ngược lại lấy được rất lớn kỳ ngộ. Bất quá hắn đột nhiên phát hiện mình mặc trên người cùng trư vật đại tất cả đều biến mất, sau khi nghi hoặc, tìm kiếm khắp nơi, tìm được một ít cặn mảnh vỡ, lập tức khiến hắn mặt như màu đất dâng lên.

Sau đó nghĩ lại, hắn rốt cuộc hiểu rõ, trư vật đại của mình căn bản không ngăn cản được Tử viêm tương trí mạng nhiệt độ cao, bị thiêu sạch bạo liệt ra, bên trong Vật phẩm tự nhiên tất cả đều lạc ra ngoài, bị Tử viêm tương đốt thành bã vụn.

Hắn có chút khóc không ra nước mắt, ô hô ai tai, hắn đạt được tất cả nguyên khí, nguyên đan cùng nguyên tể tất cả đều bị Tử viêm tương thiêu thành tro tàn, không còn sót lại chút gì, hắn hiện tại có thể nói là một cái gần như hai bàn tay trắng kẻ nghèo hèn.

Cái khác Ti Dạ bào, Âm Hành Ngoa, Túc Ảnh Ngoa các loại còn không quan trọng hơn, mấu chốt nhất chính là Hắc Bạo Nguyên cung, thế nhưng là hắn tiêu phí một vạn học phần hồi đoái tới, là hắn đại sát khí, kết quả cũng hủy hoại chỉ trong chốc lát. Hơn nữa Âm Thương đao hai lưỡi thế nhưng là hắn nghĩ phụ Dạ Vô Tình đưa tặng cho hắn lễ vật, vạn nhất ngày sau gặp nhau nên giải thích thế nào?

Bất quá hắn ngực treo Nhật thi hiển nhiên lai lịch phi phàm, cũng không biết là làm bằng vật liệu gì chế tạo, cái này trí mạng nhiệt độ cao Tử viêm tương vậy mà căn bản vô pháp đem nó ăn mòn nửa phần.

Lúc này, Dạ U đột nhiên nghĩ đến Nhật thi trong không gian trung niên nhân đưa cho U Minh Bào của hắn cùng U Hồn Nhận, liền nhắm mắt lại, tĩnh tâm ngưng khí, thử nhìn xem ý thức của hắn có thể hay không thăm dò vào Nhật thi không gian?

Kết quả cư nhiên tiến nhập, đi đến lúc trước một mảnh Hắc Âm bao la bát ngát không gian, khiến hắn không khỏi hoan hô vui mừng. Hắn tỉ mỉ tìm kiếm, chẳng được bao lâu trên mặt đất tìm được U Minh Bào cùng U Hồn Nhận.

Cái này hai kiện nguyên khí tuy đều là nhất phẩm cấp thấp, bất quá xem ra đích xác có chút không giống tầm thường.

U Minh Bào kim sắc phức tạp tiên văn trải khắp, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, mềm mại mảnh trượt, chỉ bất quá tổn hại quá mức nghiêm trọng, khắp nơi đều là phá động cùng vết cắt, hiển lộ tương đối sứt mẻ xấu xí.

Về phần U Hồn Nhận, thì là một đôi thoạt nhìn bình thường không có gì lạ, phong cách cổ xưa dao găm, khắp nơi đều là rỉ sét cùng đoạn ngắn. Bất quá chất liệu rất cuộc phi phàm, vậy mà dị thường sắc bén, thổi tóc tóc đứt.

Dạ U đáng chất mà nhìn cái này hai kiện nguyên khí, chúng bề ngoài thật sự là quá khó nhìn, lấy ra đi đoán chừng sẽ bị rất nhiều người cười nhạo. Bất quá chúng dù sao cũng là có thể tấn cấp nguyên khí, chỉ cần như vậy không ngừng tấn cấp tiếp nữa, đoán chừng một ngày nào đó là khôi phục ngày xưa chí cường phong thái.

Hắn đem hai kiện nguyên khí đặt ở trên mặt đất, ý thức thối lui ra khỏi Nhật thi không gian, khôi phục thanh tĩnh. Tuy mất đi rất nhiều đồ vật khiến hắn cảm giác vô cùng tiếc nuối, nhưng lát nữa nhanh liền bình thường trở lại.

Tái ông mất ngựa làm sao biết không phúc, hắn đồng thời cũng đã được Cửu U Minh Đế truyền thừa, có thể triệu hồi ra La Hầu cung hư ảnh với tư cách là hắn tối cường thù đoạn, lột xác trọng sinh thân thể tràn ngập hủy diệt tính, thực lực tăng nhiều.

Vì vậy hắn bắt đầu ở Tử viêm tương trì chỗ sâu trên mặt đất thí nghiệm thực lực của mình, huy vũ trên từng trận quyền phong, tại tương trì vậy mà thông suốt, hồ hồ sanh uy.

Hắn cảm giác được nắm đấm của mình cùng Tử viêm tương sinh ra cộng minh, từ hắc sắc khí tức hủy diệt sục sôi tại quả đấm của hắn xung quanh, sản sinh trí mạng nhiệt độ cao, có thể ăn mòn hết thảy. Một khi đánh vào địch nhân trên người, có thể bỏ qua phòng ngự, khiến hắn tựa như trúng Tử viêm tương đồng dạng hồi phi yên diệt.

Một hồi thử, Dạ U rốt cục một hồi sáng khoái lâm li, sáng khoái tinh thần, rốt cuộc không vì mình được mất tính toán chi li. Hắn cảm giác tại Tử viêm

tương trong ao lấy ra U Minh Bảo tới mặc có chút mạo hiểm, vì vậy tựa như trơn trượt con cá hướng Từ viêm tương trì phía trên bơi đi.

Một lát sau, hần rút cục đến Từ viêm tương trì mặt nước, một cái tung nhảy đi ra ngoài, rơi vào trên mặt đất. Hần lập tức lấy ra U Minh Bảo mặc lên người, rốt cuộc bên ngoài toàn thân trần trụi không quá lịch sự.

Bất quá U Minh Bảo phá động cùng vết cắt thật sự rất nhiều, khiến hần trắng muốt da thịt tác lộ không bỏ sót, tựa như trong núi rừng dã nhân, khiến hần không khỏi âm thầm xấu hổ.

Đột nhiên, hần nhìn thấy cách đó không xa Mục Linh té trên mặt đất hôn mê bất tỉnh bóng hình xinh đẹp, không khỏi âm thầm lo lắng, bay như tên bắn tới. Hần điều tra nhìn một chút thương thế của nàng, phát hiện nàng trần đầy nguy cơ, cả người sắp bị nhiệt độ cao chưng chín, thân thể trở nên nóng bỏng vô cùng. Nếu hần tại muộn vài bước, đoán chừng Mục Linh muốn nhanh không chịu nổi cái này nhiệt độ cao nóng lên mà chết.

Vì vậy Dạ U lập tức tán phát uy thế, Hắc Ám nguyên lực lan tràn, đem Mục Linh phụ cận nhiệt độ cao cấp xua tán ra. Từ khi hấp thu Hủy Diệt Linh Nguyên, Từ viêm tương liên đới với hần duy mệnh thị tòng, tự nhiên tránh được cái này một chút khu vực.

Vì vậy qua hồi lâu thời gian, trên người Mục Linh nhiệt độ dần dần chậm lại, khôi phục nguyên lai thiên âm băng lãnh thể chất, ung dung nơi đây tỉnh lại qua. Mở ra đôi mắt đẹp, đầu tiên nhìn liếc thấy thấy Dạ U gần trong gang tấc như mỹ ngọc đồng dạng khuôn mặt anh tuấn, nghi ngờ nói "Dạ —— Dạ U, là người sao? Người không phải đã chết rồi sao? Ta là không phải đang nằm mơ?"

Dạ U khẽ cười nói: "Yên tâm, Mục Linh học tỷ, ta không chết, không phải này sống được hảo hảo sao?"

Mục Linh cong lên kiều thân, ngồi dậy, xoa xoa ám ngân sắc trái con mắt, khiếp sợ tiếp tục nói "Thế nhưng là ta rõ ràng trông thấy người cùng Hủy Diệt Linh Nguyên một chỗ nhảy vào Từ viêm tương trì, bên trong không chỗ nào không dung, căn bản không phải người thân có thể thừa nhận, người làm sao có thể còn sống?"

Dạ U cảm giác hần còn sống tin tức đối với Mục Linh mà nói đích xác khó có thể tin, vì vậy hần ôn nhu nói: "Nếu như Mục Linh học tỷ không tin, có thể sờ sờ mặt của ta, nhìn xem ta là không phải thật sự?"

Mục Linh bán tín bán nghi nơi đây khẽ vuốt tại Dạ U như mỹ ngọc khuôn mặt, cảm giác da thịt nhuận trượt mịn màng, mềm mại non mềm, so với nữ tử da thịt còn tốt hơn, để cho nàng không khỏi âm thầm thần phục. Nàng cảm giác được chính mình lạnh buốt trên tay truyền tới một tia ấm áp, lạnh buốt lại bị cái này như thủy triều đồng dạng ấm áp cấp hòa tan.

Nàng kinh ngạc phía dưới không khỏi ngượng ngùng, trắng xám khuôn mặt nổi lên nhàn nhạt ửng đỏ, trở nên kiều mị nổi bật lên vẻ dễ thương. Nàng mở to bên trái con mắt, tò mò nói "Dạ U, người là như thế nào tại Từ viêm tương trong ao sống sót."

Dạ U tự nhiên sẽ không toàn bộ nói cho nàng biết, chỉ là đại khái nơi đây giải thích: "Rơi vào Từ viêm tương trong ao ta đích xác muốn chết, nhưng may mắn đáy ao mọc ra một cây Từ viêm sinh liên, ẩn chứa đại lượng sinh cơ, bị ta hấp thu, ta liền lột xác sống lại qua, thực lực cũng tấn thăng đến Phàm nguyên cảnh trung cấp."

Mục Linh nghe vậy không khỏi mỉm cười nói: "Xem ra người nhân họa đắc phúc, lấy được một hồi lớn kỳ ngộ. Cảm ơn người đã cứu ta, hiện tại người hẳn là không sợ Từ viêm tương a?"

Dạ U nhẹ gật đầu, nói: "Ừ, hiện tại ta tại Từ viêm tương trong ao bơi lội cũng không có vấn đề gì. Mục Linh học tỷ, hiện tại đã qua một ngày, người còn có một ngày thời gian tu luyện, mà ta còn như ba ngày, chúng ta vừa vặn có thể tại đây nguyên khí nồng đậm nơi đây tiếp tục tu luyện. Tuy mất đi Hủy Diệt Linh Nguyên, khí tức hủy diệt đại giảm, nhưng Từ viêm tương trì trí mạng nhiệt độ cao hay là tồn tại, người tại tầng dưới chót nhất tu luyện hẳn là không có vấn đề a."

Mục Linh cảm giác đề nghị của hần rất hợp lý, đồng ý nói: "Ừ, chỉ cần ta nguyên lực đầy đủ, ta sẽ không sợ nơi này nhiệt độ cao, còn dư lại khí tức hủy diệt cũng uy hiếp không được ta. Chúng ta ngay ở chỗ này an tâm tu luyện, đến lúc thời gian chấm dứt." Nói xong, nàng nhắm mắt lại, bàn ngồi dưới đất, tứ khí tràn ngập, bắt đầu tu luyện.

Dạ U thấy Mục Linh tiến nhập trạng thái, vô cùng buồn chán phía dưới cũng xếp bằng bên nàng, tiến hành tu luyện. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 50: Y tình gièm pha

Bất tri bất giác qua một ngày thời gian, Mục Linh kết thúc tu luyện, trên người nguyên lực trở nên càng thêm dồi dào, nguyên lực sức lực tăng nhiều, hiển nhiên tu vi lại tiến một bước. Nàng đứng lên, xinh đẹp đứng thẳng đối Dạ U cáo từ nói: "Dạ U, ta đã ở chỗ này ngốc hai ngày, là cần phải trở về, người tự giải quyết cho tốt!"

Dạ U liên tục không ngừng ngẩng lên tay ngăn cản nàng rồi đi, lúng túng nói: "Mục Linh học tỷ, chờ một chút! Cái kia, xin hỏi người có hay không dự phòng áo lót quần lót cho ta mượn mặc một chút?"

Mục Linh nhìn Dạ U thẹn thùng khuôn mặt, đầu tiên là kinh ngạc một chút, sau đó hiểu ý, trắng xám trên mặt đẹp nổi lên mê người nhàn nhạt ửng đỏ, có chút vừa thẹn vừa giận nói: "Người —— người nghĩ làm gì vậy?"

Dạ U bất đắc dĩ giải thích: "Mục Linh học tỷ, ta rơi vào Tử viêm tương tri, gần như tất cả đồ vật cũng bị tan chảy, thật vất vả mới tìm được một kiện hắc bào che thể. Thế nhưng cái này hắc bào thật sự quá rách rưới, cần bản áo rách quần manh. Hai ngày sau ta muốn là như thế này đi ra ngoài, nhất định sẽ bị tất cả mọi người làm trò hề cho thiên hạ, người có thể giúp đỡ hỗ trợ đi?"

Mục Linh nghe vậy nhìn kỹ Dạ U toàn thân, lúc trước chú ý khuôn mặt của hắn, hiện tại mới phát hiện trên người hắn phần lớn áo rách quần manh, trắng muốt da thịt từng khúc tất lộ, để cho nàng thấy hoa mắt thần mê, nội tâm đập bịch bịch.

Hơn nữa Dạ U vẻ mặt chờ mong mà nhìn về phía nàng, để cho nàng lại càng không nhẫn tâm cự tuyệt. Nàng do dự một chút, khuôn mặt xấu hổ đi, tâm hoảng ý loạn nói: "Thế nhưng là —— thế nhưng là ta dự phòng áo lót quần lót đều mặc qua, người thật sự không ngại đi?"

Dạ U vẻ mặt nghiêm chỉnh nói: "Yên tâm đi, ta không ngại, hai ngày sau liền trả lại người!"

Mục Linh khóc không ra nước mắt, nội tâm âm thầm phi báng không thôi. Nàng thế nhưng là vô cùng chú ý a, cấp cho Dạ U mặc áo lót quần lót chuyện này thật sự là quá cảm thấy khó xử, đáng tiếc hắn đầu gối hết lần này tới lần khác không hiểu nữ tử tâm tư. Nếu nàng cấp cho hắn áo lót quần lót mặc sự tình không cần thận truyền ra ngoài, danh tiết của nàng thật là hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Bất quá nhìn áo rách quần manh đáng thương bộ dáng, nàng mềm lòng, khẽ thở dài một hơi, ngượng ngùng nơi đây gất giọng: "Ta có thể cho người mượn, thế nhưng hai ngày sau người ra ngoài phải ngay lập tức đi mua sắm tân trang phục, không nên bị bất kỳ người nào khác nhìn ra mảnh khảnh, đem áo lót quần lót lạng lẽ trả lại cho ta!"

Dạ U bận rộn gật đầu không ngừng nói: "Đương nhiên, yên tâm đi, Mục Linh học tỷ, ta luôn luôn hết lòng tuân thủ hứa hẹn!"

Mục Linh thấy hắn ánh mắt kiên định, liền không do dự nữa, từ trong túi trữ vật lấy ra một bộ mới tinh mềm mại bạch sắc áo lót quần lót, chính là nàng bình thường dùng để thay thế vừa người mặc, mang theo nhàn nhạt nữ tử mùi thơm ngát.

Nàng bối rối nơi đây đưa cho Dạ U, lập tức từ biệt phương diện, cáo từ nói: "Được rồi, đồ lót của ta quần lót đã cho người mượn, ta cũng nên đi, hẹn gặp lại!" Nói xong, nàng xinh xắn lạnh lợi thân ảnh như kinh hải thọ chạy trốn rồi đi.

Dạ U kinh ngạc mà nhìn Mục Linh rất nhanh rồi đi thân ảnh, sau đó lắc đầu. Không phải là một bộ áo lót quần lót đi? Mục Linh học tỷ đến mức như vậy ngạc nhiên sao?

Đội nàng rồi đi, hắn lập tức bỏ đi U Minh Bào, trần trụi đem Mục Linh đưa cho hắn một bộ áo lót quần lót mặc vào, nhàn nhạt nữ tử mùi thơm ngát xông vào mũi, làm cho người sáng khoái tinh thần.

Hắn không khỏi tự nhủ sợ hãi than nói: "Không nghĩ tới Mục Linh học tỷ áo lót quần lót còn rất hương, hắn là sợ ta mặc xấu a. Làm sao có thể rồi ta là như vậy thích sạch sẽ người!"

Hắn tự cho là đúng nơi đây nghĩ một lát trẻ con, cảm giác không có vấn đề gì, sau đó mặc lên rách rưới U Minh Bào, cuối cùng không có lạnh lẽo không thoải mái cảm giác.

Vì vậy hắn không hề ngồi xếp bằng tu luyện, từ Nhật thi không gian lấy ra U Hồn Nhận, bắt đầu thao luyện lên Vô Ảnh Trảm. Từ khi lột xác trọng sinh sau đó, thân thể của hắn tố chất sâu sắc đề thăng, toàn thân khí tức hủy diệt tràn ngập, sức lực mười phần.

Huy vũ trên Vô Ảnh Trảm thì chẳng những dùng lực mười vạn quân, như sét đánh bá đạo lăng lệ, hơn nữa Tử viêm tương khí tức hủy diệt trút xuống, vô kiên bất tòng, không có gì không dung, coi như là địch nhân thì triển trên cường đại phòng ngự, cũng sẽ bị hắn đơn giản tan rã. Cả hai kết hợp lại quả thật chính là Lôi Hỏa dung hòa, hủy diệt tính kinh thiên động địa.

Mà U Hồn Nhận tuy cũ nát, nhưng mười phần sắc bén, cả mặt đất bên trên cứng rắn Tử Viêm thổ cũng bị nó đơn giản kéo ra sâu vết thương. Lực lượng của hắn cũng lại tăng mạnh không ít, một cước dùng sức đạp, thì có thể làm cho thổ tầng bạo liệt ra.

Một lát sau, Dạ U cảm thấy mỹ mãn nơi đây thu công, thấy thời gian vẫn còn tương đối đầy đủ, liền tiếp theo ngồi xếp bằng tu luyện. Rốt cuộc hắn vừa tấn thăng đến Phạm nguyên cảnh trung cấp, vừa vận thừa dịp cơ hội lần này hào hào ổn định một chút.

Diệt Linh tháp tầng dưới chót nhất đích thực là vô cùng thích hợp tu luyện hoàn cảnh, nguyên khí dị thường đầy đủ, khiến hắn tu luyện nhanh chóng. Chỉ bất quá nơi này trí mạng nhiệt độ cao cùng khí tức hủy diệt đã uy hiếp không được hắn, tới không được tới luyện hiệu quả.

Cứ như vậy rất nhanh hai ngày trôi qua, Dạ U mở mắt, phun ra một ngụm trọc khí, cảm giác toàn thân của mình nguyên lực sục sôi, tu vi tăng tiến không ít. Hắn thông suốt mà từ bỏ, rất nhanh bước nơi này Diệt Linh tháp tầng thứ 10, thông qua Truyền Tổng trận truyền tống ra ngoài, đi đến Diệt Linh tháp

trên bình đài.

Nhìn bên ngoài trời quang vạn dặm, ánh nắng tươi sáng, hần hít sâu một hơi, lộ ra một tia thư thái mỉm cười, rốt cục lại thấy ánh mặt trời. Rốt cuộc Diệt Linh trong tháp mười phần phong bế, bầu không khí tương đối áp lực.

Lần này không có Hạ Thủy Nhu tồn tại, hần triển khai tốc độ cao nhất, nhẹ như phi hồng nhanh chóng vượt qua xích sắt đi đến bờ bên kia, hoàn toàn không có lúc trước loại kia thấp thỏm cảm giác bất an.

Vì vậy hần rất nhanh rời đi phía sau núi, đi đến học viện kiến trúc, rốt cục gặp được đám người. Sát vai mà qua một ít môn sinh đều dùng ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn hần, rốt cuộc hần mặc hắc bào tuy lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, nhưng thật sự quá phá, khiến hần nhìn trên phảng phát tên ăn mày.

Dạ U không thêm đề ý chút nào, lạnh nhạt tự nhiên nơi đây xuyên qua đám người, đi đến học viện nơi giao dịch. Nơi này lui tới người hiển nhiên càng nhiều, bởi vì hần quá cao, thoáng cái khiến cho chú ý của mọi người.

"Đây là Dạ U đi? Bốn ngày không gặp, da của hần dường như trở nên tốt hơn?"

"Bất quá hần mặc hắc bào như thế nào trở thành bộ dạng này bộ dáng? Không đúng a, cái này hắc bào cùng hần Tỉ Dạ bào bất đồng chất liệu, hần thay đổi một kiện áo thùng?"

Ánh mắt một vị môn sinh đột nhiên phát hiện hần rách rưới hắc bào dưới như ẩn như hiện áo lót quần lót, dường như là thiếu nữ mặc chất liệu, không khỏi dụi dụi con mắt, nghi ngờ quát: "Là ta hoa mắt đi? Dạ U cư nhiên ăn mặc thiếu nữ áo lót quần lót!"

Lời của hần âm vừa rơi xuống, rất nhiều môn sinh lập tức xông xao nổi lên bốn phía, nhao nhao xung quanh hướng Dạ U, muốn nhìn trộm đến cùng. Dạ U lập tức cảm giác được một hồi không đúng, thi triển đại thành Quỷ Ảnh Thiểm, phân ra ba đạo ảo ảnh phân tán ra, chân thân tiềm hành mà chạy, trốn được một cái an tĩnh góc tối không người, chính là một mảnh yên tĩnh rừng cây.

Môn sinh tự nhiên căn bản không cách nào phân biệt ra hần chân thân, chỉ có thể mặc cho do hần thuận lợi nơi đây lần trốn rồi đi, nhao nhao tiếc nuối nơi đây thờ dài một hồi. Nếu Dạ U thật sự ăn mặc thiếu nữ áo lót quần lót, chuyện kia liền quá, bọn họ khẳng định không chút do dự tuyên truyền, khiến hần càng thêm "Dương danh bốn phương".

Dạ U chạy trốn tới rừng cây, thu hồi ba đạo ảo ảnh, hiển lộ ra chân thân. Vốn hần cho rằng chỉ bất quá ăn mặc thiếu nữ áo lót quần lót tới che giấu không có vấn đề gì, hiện tại thông qua phản ứng của mọi người, rốt cục cảm giác được nam nữ hữu biệt, nam sinh ăn mặc nữ sinh y phục cũng rất không lịch sự.

Hần không khỏi thờ dài một hồi, hần cho thấy không có cách nào a, nếu hần không mượn Mục Linh học tỷ áo lót quần lót mặc, hần nào dám gần như áo rách quần manh nơi đây quang minh chính đại đi ra ngoài?

Lúc này chỗ khác mảnh tư môn sinh nghị luận, đột nhiên nhớ tới một cái chuyện trọng yếu, không khỏi mặt như màu đất: Hần nguyên tộ cũng bị Tử Viêm tương cấp tan chảy, hiện tại hần căn bản liền một mai nguyên tộ cũng không có, như thế nào mua sắm trang phục?

Ngay tại chỗ khác vô kế khả thi thời điểm, một hồi nhẹ nhàng thanh âm đậm mặc truyền đến: "Dạ U, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Mãi y hoàn y

Dạ U nghe tiếng mà đi, phát hiện tại một cây như cầu long tươi tốt cây xanh thân cành, ngồi lên một vị yếu điệu như thanh liên thanh nhả thiếu nữ mỹ lệ. Thanh sắc tia y bông bành, mái tóc gọn gàng nơi đây ghim trở thành đơn đuôi ngựa, ẩn ẩn như hiện hai cái tron bóng như ngọc thon dài cặp đùi đẹp trong suốt tỏa sáng, làm cho người ta hoa mắt thần mê.

Hần kinh ngạc mà hỏi: "Yến Phi học tỷ, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Thiếu nữ chính là Yến Phi, nghe vậy như tùy tiện an nhàn nhảy xuống tới, đi đến Dạ U phụ cận, nhàn nhạt nói: "Nơi này là ta thường xuyên ngắm phong cảnh nơi đây, phong cảnh tú lệ, có thể cho ta bình tĩnh trở lại."

Nói xong, nàng tỉ mỉ đánh giá một chút Dạ U ăn mặc, nhún lại đẹp mắt lông mày có chút không vui nói: "Dạ U, người hắc bào như thế nào như vậy phá? Còn có, người bên trong vì cái gì ăn mặc nữ trang?"

Nàng vẫn cảm thấy Dạ U là một cái cử chỉ đoan chính, không hao nữ sắc thiên tài hảo thiếu niên, đối với hắc mị hồ có chút hảo cảm. Kết quả lần này gặp mặt lại làm cho nàng hảo cảm chợt hạ xuống, nàng khó có thể tin hắc mị hồ bên trong cư nhiên ăn mặc nữ trang, hoài nghi trước kia là không phải đã nhìn lầm người?

Dạ U bất đắc dĩ cười khổ nơi đây giải thích: "Yến Phi học tỷ, không phải như ngươi nghĩ. Ta tại Diệt Linh tháp tu luyện ra rất lớn ngoài ý muốn, trên người mặc quần áo cùng trong túi trữ vật đồ vật đều bị phá hủy, cái này hắc bào cho thấy ta trong lúc vô tình có được, miễn cưỡng có thể che giấu. Thế nhưng nó thật sự quá phá, rất nhiều nơi đây cũng đỡ không nổi, ngươi cũng không thể để ta áo rách quần manh nơi đây đi ra ngoài đi, ta rơi vào đường cùng đành phải tìm một cái cùng tiến nhập Diệt Linh tháp đồng bạn mượn tới y phục mặc."

Yến Phi nghe vậy thở ra một hơi, may mắn nàng còn không có nhìn lầm người. Hắc mị hồ được loại sự tình này đích xác không thể làm gì, hơn nữa tiến nhập Diệt Linh tháp đồng bạn chỉ có Hạ Thủy Nhu cùng Mục Linh, tự nhiên chỉ có thể mượn tới nữ trang tới mặc.

Dạ U nếu như không có nói rõ hướng cái nào mượn nữ trang tới mặc, coi như bí mật tới bảo hộ, nàng cũng được không qua nửa hồi, rốt cuộc loại sự tình này đối với cô bé kia thật sự mà nói là quá cảm thấy khó xử.

Bất quá Yến Phi hay là hơi giận nơi đây khuyên bảo nói: "Nếu là ngoài ý muốn nổi lên khiến ngươi làm như vậy, ta cũng được không trách cứ ngươi rồi. Bất quá về sau cũng không thể nhìn như vậy chường tai gai mắt hành vi, bằng không thanh danh của ngươi liền hủy hết."

Dạ U bận rộn gật đầu không ngừng nói: "Vậy là tự nhiên, ta cũng không muốn người khác dùng kỳ quái ánh mắt nhìn ta!" .., hắc mị hồ tiếp theo co quắp mà hỏi: "Yến Phi học tỷ, có thể hay không cho ta mượn một ít nguyên tệ, ta nghĩ đi nơi giao dịch mua chút nam sinh y phục."

Yến Phi trầm tư trong chốc lát, đề nghị: "Ngươi bộ dáng bây giờ không thích hợp đi nơi giao dịch, bằng không sẽ gặp người vây xem. Để cho ta giúp ngươi mua, ngươi ở nơi này chờ ta trở lại cho ngươi là tốt rồi."

Dạ U vui mừng từ tâm, nói cảm ơn: "Vậy rất cảm tạ Yến Phi học tỷ! Như vậy đi, chỉ cần ngươi muốn phân phó ta một việc, không vi phạm đạo nghĩa, ta lập tức giúp ngươi làm thỏa đáng!"

Yến Phi đối với hắc mị hồ đột nhiên xuất hiện hứa hẹn do dự một chút, nhưng vẫn là đáp lại: "Không cần cảm ơn, bất quá bây giờ ta đích thực là có một việc cần hỗ trợ của ngươi, không biết ngươi có thể hay không đáp ứng?"

Dạ U trịnh trọng nói: "Yến Phi học tỷ, cứ nói đừng ngại."

Yến Phi trong đôi mắt đẹp dịu dàng lộ ra một cỗ âm thầm chờ mong, ung dung nói: "Là như vậy, nửa tháng ít nhiều chính là đông đảo học viện ở giữa tỷ thí, học viện là phải trước bốn người môn sinh đi tham gia. Lần này Phương Văn bị ngươi trọng thương không thể tham gia, không xuất một cái danh ngạch, ta hi vọng ngươi có thể hướng Viện trưởng tiến cử, cấp ta danh ngạch."

Dạ U vỗ vỗ ngực, cam đoan nói: "Yến tâm đi, Yến Phi học tỷ, việc của ngươi cho yêu cầu ta tự nhiên sẽ toàn lực ứng phó nơi đây đi xong thành công!"

Yến Phi nghe vậy thở ra một hơi, luôn luôn đậm mặt khuôn mặt vậy mà lộ ra một tia ngọt ngào mỉm cười, giống như thanh liên rực rỡ tách ra, mỹ lệ như vẽ. Nàng không khỏi nói cảm ơn: "Dạ U, cảm ơn ngươi. tỷ thí đối với ta trọng yếu phi thường, ta phải đi tham gia."

Dạ U khách khí nói: "Chúng ta lẫn nhau trong đó cũng không cần tạ ơn tới tạ ơn lui, ngươi ta vừa vận đôi bên cùng có lợi mà thôi. Yến Phi học tỷ đi mua y phục a, ta lặng chờ ngươi tin lành!"

Yến Phi nhẹ gật đầu, cáo từ nói: "Vậy được, ta đi!" Nói xong, nàng yếu điệu mỹ lệ thân ảnh rời đi rừng cây, rất nhanh biến mất.

Dạ U vô cùng buồn chán nơi đây cùng chờ đợi, có chút lo lắng bất an. Qua một hồi lâu, Yến Phi học tỷ rốt cục quay trở về rừng cây, đem một đồng nam sinh y phục ném cho hắc mị hồ, nhàn nhạt nói: "Được rồi, nam sinh y phục ta giúp ngươi mua vài bộ đồ, hắc mị hồ là đầy đủ ngươi đổi mặc."

Hắc mị hồ thận trọng tỉ mỉ nơi đây cảm lấy cái này chồng chất y phục, hiện tại hắc mị hồ rốt cục cảm giác được y phục tầm quan trọng, tự nhiên gấp đôi quý trọng. Yến Phi tiếp theo cáo từ nói: "Nếu như y phục đã chuẩn bị toàn bộ, ta cũng nên đi. Ngươi đi thay quần áo a, ta không quấy rầy ngươi rồi!"

Dạ U nhẹ gật đầu, nói: "Yến Phi học tỷ, thuận buồm xuôi gió, đi thông thả không tiến!" Nói xong, Yến Phi bóng hình xinh đẹp lần nữa biến mất, để lại một mình hắc mị hồ.

Hắc mị hồ thu thập một chút cái này chồng chất y phục, phát hiện không phải bạch sắc chính là hắc sắc, bất quá đại bộ phận đều là hắc sắc. Hắc mị hồ đột nhiên cảm giác Yến Phi học tỷ bề ngoài nhìn như đậm mặt không thể tiếp cận, kỳ thật huệ chất lan tâm, cân nhắc chu toàn, biết hắc mị hồ luôn luôn thích mặc màu đen.

Vì vậy hắc mị hồ đem U Minh Bào cùng Mục Linh học tỷ áo lót quần lót tất cả đều cởi, lộ ra trắng muốt như ngọc, hình như cầu long mỹ lệ thân thể.

Hắc mị hồ tuyển một bộ sạch sẽ soái khí thể y phục mặc lên, gầy gò thân thể càng biểu hiện cao ngất, khí khái hào hùng bức người. Về phần hắc mị hồ của hắc mị hồ thu vào Nhật thi không gian, với tư cách là dự phòng, thuận tiện thu vào U Minh Bào cùng áo lót quần lót.

Tuy mặc trên người không phải nguyên khí, chỉ là phổ thông y phục, thể nhưng hiện tại hắc mị hồ trải qua lột xác trọng sinh thân thể có thể so với nguyên khí, thậm chí so với hắc mị hồ càng có sẵn hủy diệt tính.

Làm xong đây hết thầy, sau đó hấn âm thầm trầm tư nói: "Cũng nên là thời điểm đem áo lót quần lót hoàn cấp Mục Linh học tỷ, xem ra muốn đi lão sinh viện tìm nàng!"

Vì vậy hấn rời đi rừng cây, nhanh chóng đi đến lão sinh viện chỗ sơn phong. Đây còn là hấn lần đầu tiên đi đến lão sinh viện, bất quá đường hấn còn là nhận ra. Qua một hồi lâu, rốt cục đến nơi lão sinh viện chỗ sơn phong.

Nơi này phong cảnh so với tân sinh viện chỗ sơn phong càng thêm tráng lệ tú lệ, ngọn núi cao và hiểm trở như lăng thiên lợi kiếm đứng vững, kim sắc quỳnh lâu như ngọc các ở vào ngọn núi cao và hiểm trở trung ương, điệu điệu sinh huy.

Vài mảnh dài nhỏ ngân luyện từ trên trời giáng xuống, giống như huyền thiên ngọc đá, cùng vắt ngang nhiều cầu vòng hoà lẫn. Ngọn núi cao và hiểm trở trên từng bách hình như cầu long, thanh lá trong suốt như ngọc, tựa như đón khách. Nơi này nguyên khí so với tân sinh viện chỗ sơn phong không biết nồng đậm gấp bao nhiêu lần, không khí tươi mát, làm cho người ta vui vẻ thoải mái.

Nói đến lão sinh viện, tự do tự tại, cơ bản không cần vào học, phần lớn thời giờ đều đang tu luyện. Bất quá có một cái khóa bọn họ có thể lựa chọn, đó chính là văn hóa khóa.

Văn hóa khóa chính là chuyên môn giảng Trung nguyên đại địa lịch sử biến thiên cùng công văn. Công văn bao gồm thi từ ca phú chương trình, nghe nói cùng lục bộ Văn bộ có quan hệ, một khi học thành công, liền có cơ hội trở thành văn tu.

Dạ U đến sau này, đối với nơi này tráng lệ mỹ lệ phong cảnh thần phục không thôi, không khỏi sinh lòng hướng tới, không biết lúc nào hấn cũng có thể tiến nhập lão sinh viện học?

Hấn đi đến lão sinh viện một gian rộng rãi vô cùng viện phòng trước mặt, phát hiện bên trong có mấy cái lão sinh đang tại bên trên văn hóa khóa, Mục Linh xinh đẹp hình ảnh rõ ràng ngay tại ở giữa, chăm chú nghe giảng.

Dạ U không dám quấy rầy, tự nhiên ở bên ngoài lẳng lặng chờ đợi, chờ đợi văn hóa khóa chấm dứt. Giảng bài chính là một vị râu tóc bạc trắng nhưng học thức uyên bác cổ giả, tên là Văn Uyên, lúc này đang dạy môn sinh làm thơ.

Hấn nghiêm trang nơi đây êm tai nói tới: "Thơ như thi vận, làm thơ trên dưới câu tất cần phải chú ý bằng trắc tương đối, một ít bốn câu cuối cùng áp vận, như vậy mới tính chính quy thơ. Tin tưởng các ngươi học lâu như vậy hấn là tràn đầy thể ngộ, bất quá làm thơ cũng phải bao hàm cảm tình, làm cho người ta biết ngươi muốn biểu đạt cái gì. Cho nên làm thơ phải cấp ta viết quy phạm một chút, viết xong môn sinh có thể nộp lên đây!"

Nói xong, hấn liền một bên dò xét, một bên kiểm tra môn sinh làm thơ tình huống, tiến hành nói tỉ mỉ chỉ giáo. Dạ U tò mò, không khỏi trốn đi tỉ mỉ dự thính, nghe được nồng nhiệt.

Đây còn là hấn lần đầu tiên tiếp xúc đến thơ, nghe xong Văn Uyên lời của Nguyên Sur tuy kiến thức nửa vơi, lại đưa tới hấn mãnh liệt hứng thú, không biết lúc nào hấn cũng có thể xâm nhập tiếp xúc đến chuyện này?

Hấn nghe nghe, đột nhiên phát hiện bất tri bất giác đã tan lóp, kinh tỉnh lại. Vừa nhìn thấy Mục Linh đứng dậy rời đi thân ảnh, liên tục không ngừng nơi đây sốt ruột hô lớn: "Mục Linh học tỷ, ta ở chỗ này!"

Cái khác môn sinh nghe tiếng tất cả đều tránh qua, phát hiện dĩ nhiên là Dạ U đang tìm bọn họ lão sinh viện mỗi người trốn tránh nữ quý, đồ dành âm thanh nổi lên bốn phía, đều nghị luận, suy đoán giữa bọn họ là không phải như gian tình?

Mục Linh nhìn bạch Dạ U ý đồ đến, trắng xám khuôn mặt lập tức xấu hổ đi, cấp tốc chạy vội ra ngoài, kéo hấn lại tay nói: "Đi theo ta!" Nói xong, hai người liền rất nhanh tiêu thất đang lúc mọi người trong tâm mất.

Bọn họ thân mật rời đi cử động lập tức khiến cái khác môn sinh càng thêm khẳng định suy đoán của mình, nhất trí cho rằng bọn họ là tình lữ, bằng không thì tại sao sẽ ở trước công chúng công khai đi cuộc hẹn?

Mục Linh đem Dạ U đưa đến một cái yên lặng âm u góc hẻo lánh, liên tục không ngừng mà hỏi: "Dạ U, ta cấp cho đồ lót quần lót mang đến a!"

Dạ U nhẹ gật đầu, lập tức từ Nhật thi không gian lấy ra, đưa cho Mục Linh nói: "Mục Linh học tỷ, bộ này chính là ngươi cấp cho đồ lót quần lót, bây giờ trả lại cho ngươi, hấn là không có mặc hử a!"

Mục Linh cẩn thận từng li từng tí nơi đây tiếp nhận áo lót quần lót, phát hiện phía trên có chứa Dạ U thân thể ôn hương, một cổ nhàn nhạt nam tính hùng hậu khí tức truyền đến, để cho nàng khuôn mặt lập tức mặt đỏ càng thêm thẹn thẹn hơn, tựa như cà chua, hai cái bàn tay nhỏ bé mơ hồ run rẩy, không biết có muốn hay không tiếp nhận bộ này hấn mặc qua áo lót quần lót.

Dạ U nhìn Mục Linh do dự bộ dáng, nghiêm chỉnh mà hỏi: "Mục Linh học tỷ, ngươi như thế nào rồi là ta làm đồ lót quần lót sao?"

Mục Linh nghe vậy cường chế khôi phục bình tĩnh, lập tức đem thu nhập vào trữ vật đại, nhàn nhạt nói: "Không có việc gì, ta chỉ là phát ra ngây ngốc một chút mà thôi."

Dạ U gật đầu nói: "Vậy được, Mục Linh học tỷ, ta có việc đi trước, về sau không gặp không về!" Thấy Mục Linh nhẹ nhàng "Àn" một tiếng, hấn liền lập tức quay đầu rời đi, lưu nàng lại một người kinh ngạc phát thần.

Mục Linh thấy Dạ U rời đi, lấy ra hắc vừa còn cấp đồ lót của mình quần lót, nhìn càng thêm thêm tim đập không thôi, muốn ném đi. Rốt cuộc đã bị nam sinh mặc qua y phục, nàng không có ý tứ lại mặc vào.

Bất quá do dự mấy phen, vẫn không nỡ bỏ ném đi, thu nhập vào trữ vật đại. Nàng ung dung nơi đây thở dài một hơi, tự nhủ: "Mà thôi, tự xem như kỷ niệm a!"

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Rời đi học viện

Kể tiếp trong thời gian, Dạ U liều mạng nhận nhiệm vụ kiểm lấy học phần cùng nguyên tề. Bởi vì thực lực của hắc phi phạm, tiếp nhận đều là bốn năm sao tinh nhiệm vụ, nhiều khi lợi ích thu được sâu, nguyên tề rốt cục vượt qua 10 kim nguyên tề, học phần đều tích lũy ba mươi mấy vạn.

Tại trong lúc này cũng có vượt mức thu hoạch, hắc giúp đỡ Mạc lão tiên sinh thu thập quý hiếm nguyên khí tài liệu Diệt Hồn Thạch, đạt được nhất phẩm đỉnh phong nguyên khí Diệt Hồn Ngao; giúp đỡ Lăng lão tiên sinh từ Phàm nguyên cảnh cao cấp Liệt Vân Tước sảo trong cướp đoạt Phượng Vũ Hoa, đạt được nhị phẩm cấp thấp nguyên đan Hóa Phượng đan; giúp đỡ Vân lão tiên sinh tiếp tục luyện đến Phá Không phù, lại đạt được một mai Phá Không phù.

Về phần đạt được ba mươi mấy vạn học phần, bị hắc toàn bộ dùng để hối đoái Ảnh Hồn đan, cho tu luyện Quỷ Ảnh Thiểm, bất quá vẫn là chưa đủ, vô pháp hoàn toàn luyện thành.

Mà ở cái này 10 ngày trong thời gian, hắc mỗi ngày đều như tới lên lớp giảng bài phương pháp khóa, đáng tiếc hắc sớm đã đạt tới thư pháp tầng thứ hai Tù kính hữu lực cảnh giới, Mạc Minh Nguyên Sư căn bản vô pháp dạy hắc thêm nhiều.

Bất quá Mạc Minh Nguyên Sư báo cho Dạ U, nếu muốn khiến thư pháp đạt tới tầng thứ ba cảnh giới của Long phi phượng vũ, tốt nhất muốn đi Vân Thiên thành lục bộ học viện bảo danh tham gia Nghệ viện trong nội viện thư pháp khảo hạch. Lấy hắc kinh diễm tư chất tuyệt đối có thể thông qua khảo hạch, tiến nhập Nghệ viện trong nội viện thư thất học, tại nơi này mới có thể có cơ hội kiến thức đến long hình phượng ảnh.

Cứ như vậy qua 10 ngày sau, Viện trưởng phái người đem Dạ U, Mục Linh cùng Hạ Thủy Nhu triệu tập nơi này phòng làm việc, hiển nhiên là vì đông đảo học viện ở giữa thi đấu.

Hắc trình trọng biểu thị mệnh lệnh nói: "Lần này đi Vân Thiên thành tham gia đông đảo học viện thi đấu đối chúng ta Thanh Linh học viện rất trọng yếu, quan hệ đến học viện bài danh cùng tài nguyên phân phối. Bất quá bao năm qua tới Thanh Linh học viện đều là đệ nhất đệ nhị từ dưới tính lên, năm nay may mắn ra ba người các ngươi thiên chi kiêu tử, có hi vọng nỗ lực phấn đấu. Bởi vì đệ nhị Phụng Vân trọng thương về nhà tỉnh dưỡng, không xuất một cái danh ngạch, không biết các ngươi có cái gì không nhân tuyển có thể đề cử một chút?"

Mục Linh cùng Hạ Thủy Nhu nghi hoặc không hiểu hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên không có nghĩ đến cái gì nhân tuyển.

Mục Linh tại lão sinh viện gần như mỗi người trốn tránh, cao ngạo lạnh lùng, tự nhiên không có ai duyên; mà Hạ Thủy Nhu mặc dù tại tân sinh viện là nhân khí cực cao nữ thần, nhưng nàng rốt cuộc sinh ra ở Vân Thiên thành thân phận cao quý chính là Hạ gia, mắt cao hơn đầu, làm cho người ta có thể xa xem không thể gần đàm loạn, căn bản không có mấy người bằng hữu.

Dạ U thấy hai người trầm mặc không nói, giơ tay lên nói: "Viện trưởng, ta có cá nhân tuyển, không biết ngươi có thể hay không hợp ý?" Hắc luôn luôn một mực nhớ rõ cùng Yến Phi hứa hẹn, hôm nay chính là thực hiện thời điểm.

Viện trưởng nhiều hứng thú mà hỏi: "A, không nghĩ tới ngươi thậm chí có hợp ý nhân tuyển, nhưng mà không sao!"

Dạ U bình tĩnh nói: "Ta cảm thấy được Yến Phi học tỷ thực lực không tệ, gia nhập chúng ta nhất định như hổ thêm cánh!"

Viện trưởng nghe vậy tinh tế phân tích nói: "Yến Phi thực lực xác thực được đẩy tốc độ nhanh chóng, lực công kích cũng tương đối cường đại. Bất quá tổng hợp thực lực mà nói, hắc là Đoạn Thuần hoặc là Hàn Khiếu Thiên tốt hơn, Đoạn Thuần có thể công có thể phòng, Hàn Khiếu Thiên có thể công có thể hạn chế, tại đoàn chiến công chính được bù đắp các ngươi ba người chưa đủ, ngươi tại sao lại tuyển Yến Phi?"

Dạ U trầm tư trong chốc lát, giải thích: "Ta sở dĩ tuyển Yến Phi học tỷ, như hai phương diện nguyên nhân. Một phương diện nàng cùng chúng ta có thể ăn ý phối hợp, ta phụ trách đánh lên, Mục Linh học tỷ phụ trách chủ công, Hạ Thủy Nhu phụ trách phòng ngự cùng trợ giúp, Yến Phi học tỷ phụ trách quấy

hiều, như vậy chúng ta đoàn chiến thực lực nhất định phát huy đến tận cùng; một phương diện khác năng thi triển Thanh Phong Dực có thể tăng trời thấp phi hành, cận chiến người liền hoàn toàn vô pháp làm gì được nàng, cũng là nàng như gió phi tốc độ nhanh đánh xa người không nhất định được trúng nàng, nàng thì có thể không ngừng dùng Tật Phong trăm quý nhiều đối diện, há không phải nhất cử lưỡng tiện?"

Viện trưởng nghe xong Dạ U giải thích, vỗ án trầm trồ khen ngợi nói: "Người nói rất hay, ta đích xác thiếu nợ suy tính. Được rồi, ta để cho Yến Phi bổ sung chỗ trống danh ngạch, hi vọng các người bốn người có thể lấy chúng ta Thanh Linh học viện sâu sắc làm vẻ vang."

Tiếp theo hẳn tự tiểu phi tiểu vũ vỗ vỗ bờ vai Dạ U, tới gần bên tai của hắn, thấp giọng nói: "Bất quá bởi vậy, liền hình thành một nam ba nữ đội ngũ, tam nữ cũng đều là nhất đẳng mỹ nữ, Dạ U, người điểm phúc sâu a!"

Dạ U bất đắc dĩ ngượng ngùng mà cười, Hạ Thủy Nhu cùng Mục Linh thánh giác linh mẫn, cũng nghe được Viện trưởng nói với Dạ U lặng lẽ. Mục Linh lại lạnh tỉnh cũng nhìn không được nữa cấp hai người lật ra một cái liếc mắt, Hạ Thủy Nhu thì ngượng ngùng không thôi, khuôn mặt chín mọng thành tựa như hồng quả táo.

Cuối cùng, Viện trưởng ho nhẹ một tiếng, nghiêm chỉnh nói: "Được rồi, hiện tại các người có thể thu thập một chút, kêu lên Yến Phi, cùng Hòa Diệp Nguyên Sur ra đi, một chỗ chạy tới Vương thành Vân Thiên thành Vân Thiên Học Viện tham gia thi đấu. Về phần Dạ U, trước lưu lại, ta có mấy câu nói với hắn, hai người các người trước hết cùng Yến Phi đi cửa học viện tập hợp a."

Hai nữ nhẹ gật đầu, liền nhẹ lướt đi. Viện trưởng lúc này mới nghiêm túc nói với Dạ U: "Dạ U, thiên phú của người cùng thực lực tối cường, là học viện chúng ta trụ cột chỉ trụ, học viện chắc chắn toàn lực bảo vệ người an toàn. Bất quá người đã thật sâu đắc tội Phương gia, lần này rời đi học viện, lấy Phương gia đuôi mắt tất bảo tính cách, nhất định sẽ không từ thủ đoạn nơi đây phái người tập sát người. Bất quá học viện là phái một ít Nguyên Sur giám thị Phương gia nhất cử nhất động, một khi bọn họ vọng động, chúng ta nhất định toàn lực ngăn cản, người an tâm thoải mái lên đường đi!"

Dạ U không khỏi nói cảm ơn: "Vâng cảm ơn viện trưởng, ta nhất định toàn lực ứng phó là học viện làm vẻ vang!"

Viện trưởng phát phát tay, mỉm cười nói: "Không cần cảm ơn, ai kêu người là học viện chúng ta bảo bối. Được rồi, hiện tại người có thể đi cửa học viện cùng các nàng tụ hợp!"

Dạ U cung kính cáo từ, phi đi đến cửa học viện, phát hiện bên ngoài xinh đẹp đứng thẳng bốn vị mỹ nữ, sững đến mỗi người mỗi vẻ, gần như chẳng phân biệt được trên dưới.

Mục Linh nhìn từ xa tuy giống như nữ quý, khuôn mặt trắng xám, nhưng nhìn kỹ vẫn là hết sức nhỏ nhắn xinh xắn khả ái, linh hoạt kỳ ảo mỹ lệ.

Hạ Thủy Nhu mềm yếu theo người, tuy vẫn còn tương đối trẻ trung, nhưng da thịt như nước như ngọc, giống như thủy liên thanh thuần kiều mị.

Yến Phi đáng người cao gầy mảnh mai, lỗ lác mà đứng, giống như thanh nhã cao quý chính là thanh liên, nhẹ nhàng mờ ảo.

Về phần Hòa Diệp Nguyên Sur, thì hiển lộ thành thực mê người, trước sau lời lờ, đáng người đầy đủ yếu điệu, giống như mê người nước trái cây làm cho người ta không khỏi nghĩ sâu hơn sâu nơi đây nếm một ngụm.

Từ nữ nhất nhất hướng Dạ U chào hỏi, hẳn lúc này mới đột nhiên lúng túng phát hiện: Trong năm người liền hẳn một cái là nam, còn lại bốn cái đều là nữ, đi đến Vân Thiên thành cái này trong hơn mười ngày hẳn muốn như thế nào qua a?

Bên cạnh các nàng như một cái uy vũ bất phạm Thanh sư thú, ân Phạm nguyên cảnh cao cấp nguyên thú, bị học viện phục tùng, dùng để nhìn tọa kỵ. Thanh sư thú trắng như trâu con, tứ chi phát triển, thanh sắc bờm phát bày kín toàn thân, mục như chuông đồng, răng nanh đại khẩu, tàn mát ra khí thế cường đại.

Phía sau của nó thì dùng trắng kiện từ thanh sắc dây cương kéo một cỗ xa hoa thanh ngọc cỗ xe, thùng xe óng ánh hiện rõ như phi thủy, trên đỉnh là một cái kim sắc quý báu khăn voan, bốn góc treo màu vàng xanh nhạt chuông gió, tại gió nhẹ khẽ vuốt dưới phát ra êm tai tiếng vang.

Dạ U hiển nhiên lần đầu tiên nhìn thấy, tò mò đánh giá cái này lượng hào hoa thú xe, âm thầm thần phục không thôi.

Hòa Diệp Nguyên Sur thấy thế, mỉm cười nơi đây giới thiệu nói: "Cái này chiếc sư thú xe thể nhưng là học viện chúng ta bảo bối, phần lớn dưới tình huống chỉ có Viện trưởng cùng Phó viện trưởng mới có tư cách cưỡi, chỉ có đi Vân Thiên thành thời điểm, học viện mới có thể hùng hồn cho mượn, biểu hiện học viện chúng ta khí phái hào phóng. Chúng ta lần này may mắn thử, lên một lượt đến đây đi!"

Lời của nàng âm vừa rơi xuống, còn lại bốn người liền không thể chờ đợi được nơi đây chui vào trong xe, nhìn trộm đến cùng. Bên trong hiển nhiên vô cùng rộng rãi thoải mái, vách thành trắng thuần như ngọc, hai bên như mảnh châu trước cửa sổ, chính diện cùng hai bên thì là bạch sắc nhuyễn ngọc trường y, thật tốt mấy người ngồi xuống.

Dạ U chọn lấy chính diện ghế dài ngồi xuống, Hạ Thủy Nhu rút rờ thẹn thùng nơi đây ngồi ở bên cạnh hắn, Mục Linh cùng Yến Phi thì tất cả ngồi ở hai bên. Hòa Diệp Nguyên Sur phụ trách ở bên ngoài không chế Thanh sư thú, không có đi vào.

Tại Hòa Diệp Nguyên Sur khẽ kêu, Thanh sư thú lập tức nhanh chóng chạy như điên, vững như bình địa, rời đi Thanh Linh học viện đại môn, hướng dưới núi vội vã đi.

Dạ U gần trong gang tấc mà nhìn tam nữ, thấy bất đồng thiếu nữ mùi thơm ngát, cảm giác xấu hổ không thôi, hoàn toàn nói không ra lời. Tam nữ cũng trầm mặc không nói, ngượng ngùng mà nhìn Dạ U, trong xe một hồi kiều diễm an tĩnh bầu không khí.

Hỏa Diệp Nguyên Sur thấy thế, một bên lái thú xe, một bên nhịn không được trêu chọc Dạ U nói: "Dạ U, người muốn là cảm thấy tại chúng ta trong đám nữ nhân không được tự nhiên, dứt khoát mặc vào nữ trang nhìn nữ nhân được rồi!"

Dạ U nghe vậy lập tức bị làm cho ho khan không thôi, Mục Linh trắng xám khuôn mặt trở nên xấu hổ đi, Yến Phi thì nhịn không được phốc nở nụ cười một chút, chỉ có Hạ Thủy Nhu nghi hoặc khó hiểu: Giữa bọn họ chuyện gì xảy ra?

...

Lúc này, tại Phương gia lớn chỗ ở, Phương Thanh sốt ruột nơi đây dạo bước, một cái mặt thám xông vào, cung kính báo cáo: "Báo cáo gia chủ, nhận được tin tức nói, Dạ U cùng ba người khác tại Hỏa Diệp Nguyên Sur dưới sự dẫn dắt đã cười sư thú xe rồi đi học viện, Sau đó đến Vân Thiên thành trên đường."

Phương Thanh nghe vậy đại hỉ, ngược lại lạnh lùng nói: "Rất tốt, Dạ U rốt cục rời đi Thanh Linh học viện, ta lập tức phái sát thủ đi tập sát hắn, lần này ta nhất định phải hắn chết không có chỗ chôn, vì ta hai cái hải từ báo thù!"

mặt thám do dự nói: "Bất quá, gia chủ, còn có một cái tin xấu. Thanh Linh học viện đã phái một ít thực lực cường đại Nguyên Sur tiếp cận chúng ta, một khi chúng ta xuất thủ, e rằng bọn họ là toàn lực ngăn cản!"

Phương Thanh tức giận nói: "Đáng giận Thanh Linh học viện, vì che chở Dạ U đó, khắp nơi cùng chúng ta Phương gia đối nghịch! Thù này không báo, ta thế không làm người!"

Ngay tại Phương Thanh vô kế khả thi thời điểm, trong đại sảnh xông vào một cái xinh đẹp mặt phượng phu nhân, đang mặc hắc y, bờ môi cùng móng tay đều bôi trở thành hắc sắc, có được kịch độc, chính là Phương gia nổi danh độc phu nhân, tên là Lãnh Doanh, cũng là mẫu thân của Phương Vân.

Nàng cười gian vào nói với Phương Vân: "Phu quân đừng vội, ta có biện pháp đối phó Dạ U đó, tuyệt đối khiến hắn sống không bằng chết."

Phương Thanh đối với nàng có chút kiêng kị, nhưng vẫn là bình tĩnh mà nói "A, không biết phu nhân có biện pháp nào?"

Lãnh Doanh mỉm cười, từ nàng trong tay áo leo ra một mảnh thật nhỏ kịch độc Hắc Xà, quần ở cánh tay của nàng, nói: "Ta có một cái ca ca, tên là Lãnh Tình, Phàm nguyên cảnh cao cấp thực lực, tại hỗn loạn sâm lâm cướp bóc mà sống, là Hắc Long Bang bang chủ. Dạ U bọn họ đi hướng Vân Thiên thành nhất định muốn thông qua hỗn loạn sâm lâm, ta dùng tiểu hắc cấp ca ca ta mặt báo, hắn nhất định ra tay giết Dạ U. Tiểu hắc chỗ nào cũng có, nhất định có thể tránh qua Thanh Linh học viện ánh mắt!"

Phương Thanh nghe vậy vui mừng từ tâm, mỉm cười nói: "Phu nhân cao kiến, vậy nhờ cậy phu nhân! Bất quá dẫn đội Hỏa Diệp Nguyên Sur thực lực bất phàm, ca ca người có thể thuận lợi giết chết Dạ U đi?"

Lãnh Doanh tự tin nơi đây cười lạnh nói: "Đương nhiên có thể, ca ca ta cho thấy dụng độc cao thủ, làm cho người ta khó lòng phòng bị, thậm chí ngay cả Hỏa Diệp đó Nguyên Sur cũng không nhất định là đối thủ!"

Vì vậy hai người nhìn nhau cười ha ha, hiển nhiên cho rằng Dạ U hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Lãnh Doanh thả ra tiểu hắc, đơn giản trốn tránh qua Nguyên Sur đám người giám thị, đi hỗn loạn sâm lâm hướng Lãnh Tình mặt báo. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Nguyên linh khách sạn

Dạ U một nhóm người ra Thanh Thành, một đường thông suốt, hoan ca cười cười nói nói, trải qua nhiều tất cả lớn nhỏ thành trấn. Ban ngày bước tới, xa hoa thú xe dẫn tới trên đường mọi người liên tiếp ghé mắt, thần phục không thôi, ban đêm thì nghỉ ngơi tại dã ngoại hoặc là khách sạn, vô lo vô nghĩ, bình an vô sự.

Trải qua năm ngày thời gian, đi đến một cái gọi Nguyên Liệp thành nơi đây, ngoài thành chính là hung hiểm vạn phần hỗn loạn sâm lâm. Hỗn loạn sâm lâm bên trong chẳng những phân bố vào rất nhiều hung mãnh nguyên thú, còn có rất nhiều cường đạo lúc này ăn cướp mà sống, trong đó cường đại nhất tam đại cường đạo thế lực chính là Thanh Xà Trại, Hắc Long Bang cùng Lục Lâm Hội.

Bất quá cũng chính là Hỗn loạn sâm lâm tồn tại, đi săn buôn bán nguyên thú có thể đạt được món lợi kếch sù, khiến cho Nguyên Liệp thành nguyên liệp nhân càng ngày càng tăng, chuyên môn lấy đi săn nguyên thú mà sống. Bất quá nguyên thú thực lực thường thường tương đối cường đại, dẫn đến từ

thương vô số, nhưng món lợi kếch sù hấp dẫn dưới thức đẩy rất nhiều người bị quá hoá liễu.

Bởi vì nhân tính tham lam cũng sinh sôi muốn không làm mà hưởng người, chính là chuyên môn lấy ăn cướp mà sống cường đạo. Dần dần, cường đạo thế lực ngày càng cường đại. Bởi vì Hỗn loạn sâm lâm địa thế phức tạp, Nguyên Liệp thành phủ thành chủ phái binh nhiều lần tiêu diệt không được, dẫn đến hiện tại ác liệt tình huống.

Hỏa Diệp Nguyên Sur đến nơi này, sắc mặt rất cực trở nên ngưng trọng lên. Bọn họ nếu muốn đi Vân Thiên thành nhất định phải thông qua Hỗn loạn sâm lâm, đối mặt cường đạo cùng nguyên thủ quấy nhiễu. Chẳng qua nếu như gặp được cường đạo, cho thấy học viện thân phận, bọn họ không dám đắc tội, mạo hiểm thừa nhận một cái học viện lửa giận, nhưng là như ngoại lệ.

Nhớ rõ phía trước một năm cho thấy nàng dẫn đội đi đến Vân Thiên thành, gặp được hai mươi mấy người ăn cướp cường đạo, chính là Thanh Xà Bang bang chúng. Bởi vì Thanh Xà Bang Tam đương gia Lưu Nghị thêm thưởng nàng tư sắc, hai phe đánh nhau, kết quả nàng thực lực cường đại, bản lãnh một bậc, bức lui bọn họ, mới thuận lợi thông qua Hỗn loạn sâm lâm.

Lần này đội ngũ lý gia trên nàng tổng cộng như bốn cái mỹ nữ cùng một cái hảo thiếu niên, một khi như cái nào đuôi mù cường đạo chứng kiến các nàng, nhất định hai mắt phát sáng, không chút do dự vọt lên, nơi nào sẽ quản các người thân phận gì.

Thời điểm giữa trưa, vì vậy Hỏa Diệp Nguyên Sur đề nghị: "Nguyên Liệp thành bên ngoài chính là hung hiểm vạn phần Hỗn loạn sâm lâm, là chúng ta phải qua đường, chúng ta cần làm tốt vạn toàn chuẩn bị năng lực đi xông. Hôm nay trước tại Ma Liệp thành trong Nguyên Linh khách sạn nghỉ ngơi, nghe ngóng một chút gần nhất tin tức, thuận tiện mua sắm một ít nhu yếu phẩm. Ngày mai sáng sớm toàn bộ cấp ta trang điểm thành công phổ thông bộ dáng, tránh khiến cho bọn cường đạo dò xét thêm thưởng."

Bốn vị môn sinh vui vẻ đồng ý, Hỏa Diệp Nguyên Sur liền không chế Thanh sư thú đi đến Nguyên Liệp thành lớn nhất Nguyên Linh khách sạn, chuyên môn tiếp đãi nguyên tu, chẳng những linh thực phong phú, hơn nữa hoàn cảnh ưu mỹ như tiên cảnh, làm cho người ta không khỏi sinh lòng hướng tới.

Một lát sau, bọn họ rốt cục đến Nguyên Linh khách sạn chỗ hướng tới, khí thế uy hòng, giống như sư tử mạnh mẽ ngủ đông ở ẩn, viện không lồ, tráng lệ không lồ.

Nguyên Linh khách sạn như ba loại chữ cái khác sương phòng, theo thứ tự là phòng chữ Thiên, phòng chữ Địa cùng phòng chữ Nhân.

Phòng chữ Thiên xa hoa nhất xa xỉ, chuyên vì thực lực cường đại, xuất thủ xa xỉ nguyên tu thiết lập mà tính, chẳng những có long canh phượng tiệc nhắm nháp, kỳ trân dị bảo thường ngoạn, hơn nữa còn có mỹ mạo vô song thị nữ hầu hạ, đảm nhiệm quân thu.

Phòng chữ Địa thì hơi kém một ít, chỉ có một chút đầy tớ hầu hạ, nhưng linh thực phong phú, sương phòng cao quý thanh nhã, nguyên khí dồi dào, thích hợp nhất thích thanh tĩnh nguyên tu tu luyện.

Về phần phòng chữ Nhân, sương phòng số lượng tối đa, cung cấp số lượng to lớn phổ thông nguyên tu nghỉ ngơi, bọn họ muốn ăn cơm phải đi trong đại sảnh chọn món ăn, không cung cấp đưa bữa ăn phục vụ.

Làm Thanh sư thú xe đứng ở Nguyên Linh khách sạn cửa lớn, lập tức khiến cho lui tới mọi người chung quanh tán phục liên tục, không chế Thanh sư thú Hỏa Diệp Nguyên Sur thành thực mê người bộ dạng thủy mị khiến rất nhiều người thấy hoa mắt thần mê.

Nàng bước liên tục nhẹ nhàng, lách lư vào yếu diệu vòng eo, đầu tiên xuống xe, đối trong xe bốn người thân thiết nơi đây mỉm cười nói: "Được rồi, Nguyên Linh khách sạn đã đến, các người có thể xuống xe!" Thanh âm của nàng kiều mị ngọt ngào, làm cho người ta như một xuân phong, tựa như cũng bị hòa tan tại đây có phần rã rời.

Vì vậy bốn người liền nhất nhất xuống xe, đầu tiên xuống xe chính là Mục Linh, buồn rười rượi bộ dáng lập tức dọa mọi người kêu to một tiếng. Nhưng nhìn kỹ, cảm giác người thiếu nữ này tuy sắc mặt tái nhợt, nhưng kỳ thật vẫn là hết sức nhỏ nhắn xinh xắn khá ái, chỉ là không có tí mĩ cách ăn mặc chính mình mà thôi. Mục Linh một bộ đậm mặc, không quan tâm nơi đây xinh đẹp đứng tại một bên.

Mọi người ở đây hồi hộp không đều thời điểm, cái thứ hai thiếu nữ hạ xuống thú xe, chính là Yến Phi, lục sắc tia y sinh cơ dạt dào, dáng người yếu diệu mảnh mai, giống như thanh liên đứng lặng, thanh tân đậm nhã linh hoạt kỳ ảo cảm giác lập tức khiến mọi người nhãn tình sáng lên, đối với thiếu nữ tươi mát thoát tục mỹ lệ tác tác kêu kỳ lạ.

Sau đó Hạ Thủy Như hạ xuống thú xe, lê hoa đài vũ giống thấy ta thương mềm yếu kiều mị phong độ tư thái lập tức khiến mọi người cảm thấy một hồi kinh diễm, giống như trẻ trung thủy liên cao nhã mỹ lệ, làm cho người ta phảng phất thật sâu mê luyến nơi đây ngũ say nhu tình mãnh nước trong.

Bốn cái mỹ nữ mỗi về mỹ nữ đã khiến mọi người thật sâu say mê, đột nhiên phát hiện trong xe ngựa lại có một ít động tĩnh, không khỏi âm thầm chờ mong tiếp một vị mỹ nữ kinh diễm mà ra.

Đáng tiếc khiến mọi người mở rộng tầm mắt chính là, cái cuối cùng vậy mà không phải mỹ nữ, mà là một người mặc hắc y anh tuấn lãnh khốc hảo thiếu niên, sắc mặt trắng muốt như ngọc, môi hồng răng trắng tinh, mũi cao thẳng, con mắt như ám thần, u quang lập loè, tản ra vô hình đặc biệt mị lực.

Cái cuối cùng ra chính là Dạ U, khiến mọi người thoáng cái trợn mắt há hốc mồm, thật lâu không nói. Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới cái cuối cùng cư nhiên là một vị mỹ nam tử, mà còn cùng bốn vị mỹ nữ ngồi chung một cỗ thú xe, không khỏi làm bọn họ mơ tưởng hảo huyền, không phải này bọn họ tha thiết ước mơ hậu cung sinh hoạt đi?

bọn họ lập tức hâm mộ ghen ghét hận Dạ U diễm phúc sâu sinh hoạt, nhìn về phía ánh mắt của hắn không thôi phức tạp. Dạ U gặp tình hình này, bắt đầu

đi cười khổ, mấy ngày nay cuộc sống của mình hoàn toàn không phải bọn họ tưởng tượng như vậy xuân quang vô hạn.

Hắn cùng với bốn người bảo trì như gần như xa cự ly, tuy thường xuyên bị trêu chọc, khiến cho hắn xấu hổ không thôi, nhưng tổng thể ảnh hưởng vị trí thành tương đối hài hòa, cũng không có lướt qua điểm mấu chốt.

Lúc này Nguyên Linh khách sạn cửa lớn một cái một chút đầy tớ đầu tiên nghênh đón tới, bốn cái mỹ nữ khiến hắn nhìn thành không kịp nhìn. Nhưng hắn chứng kiến như thế xa hoa Thanh sư thú sau xe, mình bạch thân phận các nàng cao quý, không dám lỗ mãng, nóng bỏng mà hỏi: "Năm vị khách quan, xin hỏi các người muốn vào ở Nguyên Linh khách sạn đi?"

Hỏa Diệp Nguyên Sư nhẹ gật đầu, thân nhiên nói: "Chúng ta muốn ba gian phòng chữ Địa sương phòng ở lại một đêm, còn có cái này chiếc Thanh sư thú xe, phiền toái giúp ta gửi tại thú cứu trong an định chiếu cố!"

Tiểu đầy tớ cười nhỉnh nói: "Ta vui lòng cố gắng sức lực, khách quan có thể xin mời đi theo ta!" Nói xong, hắn hướng về một vị khác tiểu đầy tớ đem thú xe kéo đến thú cứu trong, dẫn dắt năm người tiến nhập Nguyên Linh khách sạn đại sảnh.

Hỏa Diệp Nguyên Sư tổng cộng nộp ba vạn năm ngàn tiền đồng tệ, khiến Dạ U không khỏi âm thầm kinh ngạc, bọn họ năm người mới ở một đêm bên trên đều như vậy đắt đỏ, trách không được nàng làm cho ba gian sương phòng. Xong xuôi thủ tục, bọn họ liền tại Tiểu đầy tớ dưới sự hướng dẫn đi đến phòng chữ Địa chỗ sương phòng viện.

Nơi này phong cảnh tú lệ, nguyên khí tràn ra bốn phía, so với người bình thường chữ phòng không biết tốt hơn ít nhiều. Hành lang trên hiện ra nhà cấp bốn bố cục, chính giữa sân nhỏ hoa cỏ thành công râm mát, cỏ thơm dịu dàng, Thái điệp bay tán loạn, còn có cầu nhỏ nước chảy, đẹp không sao tả xiết.

Trong sân gieo trồng nhiều nhất là linh thảo thụ, hương thơm tràn ra bốn phía, hoa thảo óng ánh như phấn hồng như ngọc, giọt sương rủ xuống thương yêu, giống như lê hoa đài vũ thiếu nữ mỹ lệ. Gió nhẹ chấp chôn, như phấn hồng mây đứng lặng, như làn váy phát phới.

Một đoàn người không khỏi âm thầm thán phục, trải qua bảy quẹo tám rẽ, rốt cục đi tới cái khác yên tĩnh nhà cấp bốn. Tiểu đầy tớ lưu luyến không rời nơi đây rời đi, năm người thuận lợi vào ở sương phòng.

Bọn họ dù sao cũng là tứ nữ chút nam đội ngũ, vì vậy thương lượng, Dạ U ở lại đông sương phòng, Mục Linh cùng Hạ Thủy Nhu ở lại Tây Sương Phòng, mà Hỏa Diệp Nguyên Sư cùng Yến Phi thì ở lại nam sương phòng, về phần bắc sương phòng tạm thời không người cư trú.

Dạ U vừa tiến vào đông sương phòng, phát hiện bên trong trang sức tao nhã tinh xảo, cổ mộc trầm hương, phù điêu trải rộng, bức rèm che như ngọc bích, ghế mềm bàn đầu, tổ giường ngọc châm, đàn hương mềm rủ xuống. Hắn coi như tương đối hài lòng, mấu chốt nhất chính là nguyên khí tương đối dồi dào, rất thích hợp nguyên tu tĩnh tu.

Bất quá bây giờ thì còn sớm, hắn không muốn lập tức tu luyện, vừa vặn đi ma kiếp nội thành dạo chơi, nhìn xem tới hay không mua được chính mình tương đối ngưỡng mộ trong lòng đồ vật.

Vì vậy hắn ra cửa, phát hiện Hạ Thủy Nhu vừa vặn dáng xinh đẹp đứng ở trước cửa chờ đợi. Nhìn thấy hắn đến, ngọt ngào mà hỏi: "Dạ U, người muốn đi ra ngoài đi? Có thể hay không mang ta theo?"

Dạ U không có phản đối, nhẹ gật đầu, nghi ngờ nói "Mục Linh học tỷ rồi không có cùng với người đi?"

Hạ Thủy Nhu ôn nhu hồi đáp: "Nàng không muốn đi ra ngoài, đang tại trong sương phòng tu luyện! Hỏa Diệp Nguyên Sư cùng Yến Phi học tỷ thì đi ra ngoài tìm hiểu tin tức, thuận tiện mua chút nhu yếu phẩm."

Dạ U hiểu ý, liền nhàn nhạt nói: "Đã như vậy, thì chúng ta đi thôi!" Hạ Thủy Nhu ngượng ngùng nơi đây "Ừ" một chút, liền đi theo ở bên cạnh hắn, một chỗ rời đi sương phòng. .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Phong vũ nổi lên

Dạ U cùng Hạ Thủy Nhu tại Nguyên Liệp thành đi dạo đến buổi chiều, ngược lại là tăng trưởng kiến thức không ít. Nguyên Liệp thành bởi vì nguyên thú mậu dịch, trở nên phồn hoa vô cùng, như tất cả lớn nhỏ buôn bán nguyên thú cửa hàng, trong đó lớn nhất thì là Nguyên Liệp thương hội.

Nguyên Liệp thương hội chuyên môn buôn bán cùng thu mua nguyên thú tài liệu, theo thứ tự là nguyên thú tinh, nguyên thú cốt, nguyên thú da cùng thịt

nguyên thú . Nguyên thú tinh đứng đầu quý hiếm đất đỏ, tại nguyên thú bên trong xuất hiện xác suất vô cùng thấp, có thể khám nạm tại nguyên khí bên trên cùng thiết thực tại sinh hoạt hàng ngày.

Nguyên thú cốt cùng nguyên thú da thì là chế tạo nguyên khí tài liệu, về phần thịt nguyên thú liền ứng dụng tại nấu nướng đồ ăn, đối nguyên tu bổ dưỡng rất lớn.

Bất quá buôn bán nguyên thú cũng lôi kéo cái khác ngành sản xuất phát triển, nguyên đan cùng nguyên thực ắt không thể thiếu, đại bộ phận đều là chữa thương loại này. Rốt cuộc đi săn nguyên thú là chuyện vô cùng nguy hiểm, như chúng năng lực bảo đảm sinh mệnh an toàn.

Còn có chính là buôn bán nguyên khí cùng nguyên phù, dùng cho tăng cường bản thân thực lực, như vậy đi săn nguyên thú sẽ có nắm chắc hơn. Dạ U cùng Hạ Thủy Nhu dò xét một phen, mua một ít thực dụng nguyên phù cùng thuốc chữa thương.

Lúc này đã đến hoàng hôn thời gian, liền lưu luyến không muốn bỏ nơi đây quay trở về khách sạn phòng chữ Địa chỗ viện. Hỏa Điện Nguyên Sư cùng Yến Phi cũng vừa tốt hơn quay trở về đến, Hỏa Điện Nguyên Sư tự tiểu phi tiểu nhìn hai người, nói "Hôm nay cuộc hẹn thành như thế nào?"

Hạ Thủy Nhu nghe vậy khuôn mặt lập tức nổi lên một tầng kiêu mị ửng đỏ, khăn trương bất an nơi đây phản bác: "Mới —— mới không phải đã hẹn hò, chỉ là một chỗ tùy tiện dạo chơi mà thôi."

Dạ U thì về mặt bình tĩnh, nhàn nhạt mà hỏi: "Hỏa Điện Nguyên Sư, xin hỏi các người hôm nay có thu hoạch?"

Hỏa Điện Nguyên Sư lúc này mới nghiêm chỉnh lại, mỉm cười nói: "Ta đã dò thăm tin tức, gần nhất Hỗn loạn sâm lâm tam đại cường đạo thế lực đang tại lẫn nhau chiếm đoạt chém giết, phần lớn chắc có lẽ không đối lui tới khách thương xuất thủ, cái này đối chúng ta tới nói không thể nghi ngờ là một cái tin tức tốt. Bất quá vẫn là cẩn thận là hơn, ta đã mua năm cái ngự trang mặt nạ, sáng sớm ngày mai đều cách ăn mặc thành công phổ thông bộ dáng ra khỏi thành tương đối ôn hòa."

Dạ U nhẹ gật đầu, Hỏa Điện Nguyên Sư tiếp tục nhễ nhào cười nói: "Nếu như không có chuyện gì khác tình hình, đêm nay để cho chúng ta ăn một bữa, vừa vận trong sân trên bàn đá liên hoan, thuận tiện xem xét một chút phong cảnh."

Ba người khác vui vẻ đồng ý, cũng không lâu lắm, màn đêm buông xuống, mang lên Mục Linh, năm người liền vây quanh ở trên bàn đá liên hoan, thịt nguyên thú cùng nguyên thực tinh khí dâng lên, hương thơm tràn ra bốn phía, khiến bọn họ ăn được chết đi được.

Thiên thượng bầu trời đêm như mực, đầu chuyển tinh di, giống như đom đóm, trăng tròn sáng tỏ, trút xuống lưu sương. Trên mặt đất đèn đuốc sáng trưng, hoa uyển từng bóng cây, gió nhẹ uyển chuyển, hoa đào rực rỡ, tóc rơi như mây. Mỹ nhân như ngọc, quây quanh thiếu niên, linh thực như núi, đưa đầy chén nhỏ, hoan thanh tiểu ngữ, an nhàn hưởng lạc duy mỹ cảnh hấp dẫn.

Bữa ăn xong, bọn họ quay trở về từng người gian phòng, tu luyện tu luyện, nghỉ ngơi nghỉ ngơi, hết thấy trở nên yên bình lên.

Bất quá bọn họ lại không ngờ rằng, bọn họ đi tới đây tin tức sớm đã bị Hỗn loạn sâm lâm tam đại cường đạo thế lực xếp vào tại Nguyên Liệp thành mật thám dò thăm, Thanh Xà Trại cùng Lục Lâm Hội có lẽ kiêng kỵ học viện thế lực không dám trên chọc, thế nhưng bởi vì Dạ U tồn tại, Hắc Long Bang Lãnh Tinh không thể không suy nghĩ.

Bên cạnh hần lần quần một mảnh kịch độc Hắc Xà, chính là Lãnh Doanh phóng xuất ngàn dặm xa xôi mà đến tiểu hắc. Nó Híz-khà zz Hí-zzz mà gọi, lấy mật ngữ bảo hần biết đánh chết tin tức về Dạ U.

Hần cười lạnh nói: "Nếu như muối muối của ta Lãnh Doanh muốn diệt trừ Thanh Linh học viện Dạ U, mà dẫn đội Nguyên Sư là Phàm nguyên cảnh cao cấp Hỏa Điện, ta tự nhiên muốn bốc lên đắc tội Thanh Linh học viện mạo hiểm, toàn lực ứng phó xuất thủ. Ngày mai ta tự mình mang một cái người mai phục, đem Thanh Linh học viện đội ngũ giết sạch, tránh để lộ tin tức!"

Tại hần hai bên còn có hai cái Phàm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu, theo thứ tự là Hắc Long Bang Nhị đương gia cùng Tam đương gia. Nhị đương gia là một cái cảm lấy quạt xếp thư sinh, sắc mặt trắng nõn, nhưng ánh mắt hung ác, tên là Hắc Kiều. Tam đương gia thì là một vị lưng hùm vai gấu trắng hăn, sắc mặt ngăm đen, má trái có một đạo sâu xa mặt sẹo, tên là Triệu Mãnh.

Tam đương gia Triệu Mãnh hắc hắc mà cười nói: "Đại ca, nghe nói Thanh Linh học viện lần này đội ngũ ngoại trừ chúng ta đó muốn giết Dạ U bên ngoài, còn lại bốn cái toàn bộ đều thiên kiêu bá mị mỹ nữ, đại ca cần phải lưu lại các nàng tánh mạng, khiến huynh đệ chúng ta có thể hảo hảo hưởng thụ một phen!"

Nhị đương gia Hắc Kiều thì nghiêm túc nói: "Đại ca, người thật sự muốn đích thân xuất thủ đi? Muốn biết rõ hiện tại thế nhưng là chúng ta cùng Thanh Xà Bang, Lục Lâm Hội giúp nhau chiếm đoạt thời kì, không nên xuất thủ. Thanh Linh học viện đội ngũ lại là cái cây gỗ cứng, vạn nhất bị bọn họ biết được tin tức nhúng tay cũng không hay."

Lãnh Tinh trầm tư trong chốc lát, cười gian nói: "Cho nên chúng ta phải tốc chiến tốc thắng, không cấp bọn họ nhúng tay cơ hội. Vì ôn hòa để đạt được mục đích, ta cùng lão Tam dẫn đội xuất thủ, người phụ trách trông coi là được. Về phần lão Tam, vừa ý cái nào ta liền lưu lại tánh mạng của nàng, còn lại toàn bộ đều phải chết!"

Triệu Mãnh hoan hô vui mừng nói: "Vậy cảm ơn đại ca, ta liền tuyển Hỏa Điện đó a, thỉnh đại ca cần phải thành toàn!"

Lãnh Tinh trâu vào lông mày nói: "Hỏa Điện dù gì cũng là Phàm nguyên cảnh cao cấp thực lực, không dễ đối phó, xem ra ta chỉ có thể thừa dịp bất ngờ dưới ta độc môn bí mật thuốc ảm đạm tiêu nguyên tán, khiến nàng nguyên lực tạm thời mất hết. Về phần Dạ U đó, nghe nói còn là một thiên tài tân sinh,

thực lực bất phàm, lão Tam ngơoi phụ trách đánh chết hẳn!"

Triệu Mãnh không thêm đề ý chút nào nói: "Cái gì thiên tài tân sinh, trong tay ta còn không phải kiến hồi đồng dạng. Yên tâm đi, đại ca, ta nhất định dễ như trở bàn tay đem đánh chết, cho ngơoi một cái công đạo!"

Lãnh Tinh sau khi quyết định, nhìn bên ngoài nhẹ nhàng mà thở dài nói: "Xem ra ngày mai nhất định là một hồi bão tố!"

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Thanh Linh học viện một đoàn người sớm nơi đây rời khỏi giường, đều đeo nguy trang mặt nạ trang điểm thành công phổ thông bộ dáng, thừa lúc Thanh sư thú xe đi Nguyên Liệp thành bắc môn mà đi, kia bên ngoài chính là rộng lớn vô cùng Hồn loạn sâm lâm

Hồn loạn sâm lâm địa thế cao thấp bất bình, lâm mộc cao vút trong mây, xung quanh quái thạch đá lởm chởm, như một mảnh đại đạo như xà uốn lượn lan tràn hướng sâu bên trong, chính là lui tới khách thương chỗ đi thông con đường, nhìn qua không thấy phần cuối.

Bất quá nơi này nguyên khí nồng đậm, thỉnh thoảng như nguyên thú du dương, ngẫu nhiên là chạy đến trên đường lớn. Một khi gặp được sinh ra, liền công kích, còn có khả năng xuất hiện cường đạo mai phục, bởi vậy đây cũng là một mảnh nguy cơ bộc phát con đường.

Thanh sư thú xe nhanh chóng tại đây mảnh trên đường lớn đi tới, xung quanh tĩnh lặng không người, phảng phất một mảnh ôn hoà. Bất quá Hỏa Diệp Nguyên Sư không dám buông lỏng một tia cảnh giác, một bên khống chế vào Thanh sư thú, vừa quan sát vào bốn phía động tĩnh. Dạ U thì cùng cái khác tam nữ một chỗ ngồi ở thú trong xe, im lặng không nói gì, cùng chờ đợi chiến đấu tiền đến.

Cứ như vậy trải qua chút đoạn lớn cự ly, tuy gặp được mấy cái không có mắt nguyên thú đụng vào, nhưng may mắn đều là Phàm nguyên cảnh sơ cấp nơi này trung cấp thực lực, không có mang đến cho bọn họ quá nhiều phiền toái, khiến bọn họ đơn giản giải quyết xong.

Bất tri bất giác đi tới một đạo hạp cốc, hai bên đều là sườn núi cao, chính là cường đạo mai phục tốt nhất chỗ, khiến bọn họ càng thêm cảnh giác. Đột nhiên từ hai bên sườn núi cao bên trên thoát ra hai tốp cường đạo, chút sóng lớn loạn tiền bắn về phía Thanh sư thú xe.

Hỏa Diệp Nguyên Sư khẽ kêu nói: "Địch tập kích!" Nàng như tùy tiện diệp nhảy ra, từ trong túi trữ vật rút ra một thanh hỏa hồng sắc trường tiên, trên người Hỏa hệ nguyên lực sục sôi lên, chăm chú tại trường tiên, khiến nàng óng ánh như lửa xà đồng dạng, nóng bỏng hỏa diễm tại nàng phụ cận bay múa đầy trời, ngăn cản được xâm nhập mà đến loạn tiền, khiến đều bị nàng thiêu sạch hôi phi yên diệt.

Lãnh Tinh dẫn đội xuất hiện ở thú xa phía trước, Triệu Mãnh dẫn đội xuất hiện ở thú xa phía sau, hai bên sườn núi cao thì là xạ thủ, hiển nhiên đã đem Thanh Linh học viện một đoàn người đoàn đoàn bao vây.

P phía trước Lãnh Tinh thấy thế vỗ tay mà cười nói: "Không hổ là Thanh Linh học viện Hỏa Diệp Nguyên Sư, thực lực như trước phi phàm, trách không được năm trước một thân một mình liền có thể đem Thanh Xà Trại Tam đương gia mang đội ngũ bức lui."

Hỏa Diệp Nguyên Sư lạnh lùng nói: "Xem ra các ngơoi sớm đã biết được chúng ta đến đây tin tức, như dự mưu nơi đây đến đây. Nếu như biết chúng ta là người của Thanh Linh học viện, các ngơoi như thế nào còn dám xuất thủ?"

Lãnh Tinh cười gian nói: "Vậy muốn trách có người muốn ta đánh chết các ngơoi trong học viện thiên tài tân sinh Dạ U, ta không thể không ra tay đắc tội. Nếu như ngơoi giao ra Dạ U, ta liền có thể cân nhắc bỏ qua cho các ngơoi những người còn lại tánh mạng."

Hỏa Diệp đôi mắt đẹp hàn quang lóe lên, hừ lạnh nói: "Cho dù chúng ta giao ra, các ngơoi cũng sẽ không bỏ qua chúng ta a."

Ở hậu phương Triệu Mãnh nhìn Hỏa Diệp yếu điệu mê người đáng người, đã sớm thêm thường không thôi, kìm nén không được nơi đây nói to: "Đại ca hà tất cùng bọn họ nói thêm cái gì, Dạ U nhanh đi ra cho ta chịu chết đi, ngơoi Triệu gia gia lúc này."

Dạ U nghe vậy đi ra thú xa, đi đến phía sau đối mặt với Triệu Mãnh một đội người, lạnh lùng nói: "A, ngơoi muốn giết ta, là người của Phương gia phải các ngơoi tới sao?"

Sắc mặt hắn vẫn bình tĩnh, nhưng nội tâm sớm đã lửa giận bộc phát, cùng hắn có cừ oán chỉ có Phương gia, muốn đẩy hắn vào chỗ chết. Nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ tới Phương gia vậy mà cùng Hắc Long Bang cường đạo có quan hệ, phải bọn họ tới đánh chết chính mình.

Triệu Mãnh lưng mang một thanh hắc sắc đại khảm đao, hắc hắc mà cười nói: "Thứ cho ta không thể trả lời, ra ngoài đeo lên nguy trang mặt nạ trang điểm thành công phổ thông bộ dáng ta cũng không nhận ra các ngơoi. đội đem ngơoi đánh chết, ta nhất định phải nhìn xem bốn vị khác mỹ nữ ra sao bộ dáng, tốt hơn nhất nhất nhắm nháp." Nói xong, hắn cười gian nơi đây liếm liếm bờ môi.

Dạ U trên mặt hàn ý nhất thời, nói: "Xem ra các ngơoi nhất định tự tìm chết, ta cũng liền không nương tay, đến đây đi!" Hắn từ Nhật thi bên trong lấy ra U Hồn Nhận, đại chiến hết sức căng thẳng. . .

Chương 55: Sinh tử nguy cơ

Thập diện mai phục trong hạp cốc, Thanh Linh học viện một đoàn người tiến thối lưỡng nan, chỉ có thể ngheh chiến. Hắc Long Bang Tam đương gia Triệu Mãnh nghe vậy, đối Dạ U phân nô cười nói: "Hắc hắc, tiểu quý khẩu khí cũng không nhỏ, để cho chúng ta tới solo, xem ta hảo hảo lên cao ngạo!"

Nói xong, trên người hắc Hắc Âm nguyên lực phun ra lên, khí thế cường đại đánh ra, giống như Hắc Hồ rít gào, hiển nhiên là Phàm nguyên cảnh cao cấp thực lực. Hắc huy vũ tới Đại Khảm Đao, cỡi ngựa hướng Dạ U bay nhanh mà đến.

Nhìn thấy Triệu Mãnh xuất thủ, Lãnh Tinh cũng nói to: "Các huynh đệ cho ta xông, cần phải đem thù xa người trong xe cấp ta chém giết hầu như không còn, Hỏa Điện giao cho ta để ta đối phó."

Vì vậy trên người của hắc trần ngập tới chút lớn khối đen, hàn ý từng trận, xung quanh thực vật gặp được lập tức héo rũ mà chết, hiển nhiên có được kịch độc. Ánh mắt của hắc âm lãnh, tựa như trí mạng độc xà đồng dạng, huy chương ngheh hướng Hỏa Điện Nguyên Sư.

Hỏa Điện Nguyên Sư sắc mặt nghiêm túc, không nghĩ tới gặp được vô cùng khó dây dưa độc nguyên tu, nhìn kỳ thật thực lực so với nàng chỉ cao hơn chứ không thấp hơn. Nàng không dám xem thường, trên người hỏa nguyên lực giống như thủy triều trút xuống, huy vũ vào trường tiên, cả người giống như hỏa liên rực rỡ tách ra. Trường tiên hóa thành kinh thiên hỏa trụ, lần lượt quét hướng Lãnh Tinh.

Lãnh Tinh không sợ chút nào, cả người khí thế phóng lên, quanh thân đại lượng khối đen hóa thành một mảnh to lớn Hắc Long, thao túng âm âm đánh tới trường tiên. Khối đen cùng hỏa diễm giúp nhau ăn mòn, không cam lòng yếu thế, tại đây tiêu tan đối phương, hai người càng đấu khó phân thắng bại, nhất thời khó phân cao thấp.

Về phần cái khác cường đạo chỉ có Phàm nguyên cảnh sơ cấp cùng trung cấp thực lực, nghe nói thù xa trong toàn bộ đều mỹ nữ, một mực nhìn chăm chăm bọn họ đã sớm kiềm chế không được, từ bốn phương tám hướng ủa lên.

Mục Linh, Hạ Thủy Nhu cùng Yến Phi tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết, tất cả đều nhảy ra thù xa, nhao nhao lấy ra nguyên khí, bắt đầu ứng chiến. Mặt của các nàng tuy đều dùng nguy trang mặt nạ trang điểm trở thành phổ thông bộ dáng, nhưng vẫn như vậy che dấu không ngừng mỹ lệ đáng người cùng nhân nhật mùi thơm của cơ thể.

Vọt tới cường đạo ước chừng hơn năm mươi người, phần khối không thôi, từng cái một gào khóc kêu to, nhìn không được muốn lập tức kéo xuống mặt nạ của các nàng, nhìn trộm chân chính mỹ mạo phương dung.

Thanh sư thù dù gì cũng là học viện bảo bối tọa kỵ, Phàm nguyên cảnh cao cấp thực lực, tự nhiên cũng sẽ công kích, kinh thiên rít gào một tiếng, từ trong miệng thốt ra một hồi kịch liệt gió mạnh, đem vọt tới một ít cường đạo thổi trúng ngã trái ngã phải, rơi thất linh bát lạc, rất chặt vật.

Hiện trường một mảnh mất trật tự, tại đặc biệt nguyên lực trùng kích dưới bụi đất tung bay, đá vụn bắn ra, yên vân từng trận, trên mặt đất xuất hiện từng đạo lớn nhỏ không đều khe nứt.

Về phần Dạ U cùng Triệu Mãnh thì chiến đấu đến khí thế ngất trời, Triệu Mãnh khí lực mười phần, giống như hám sơn trực tràng, hắc sắc Đại Khảm Đao huy vũ thành rào rào có tiếng, lăng liệt lưỡi đao đem xung quanh cây cối tất cả đều chém trở thành bã vụn, trên mặt đất toái thổ bay tán loạn.

Dạ U tránh đi phong mang, tốc độ chạy trốn nhanh chóng, vây quanh hắc loạn chuyển, trơn trượt thành tựa như Nê Thu đồng dạng, thỉnh thoảng nơi đây tìm cơ hội đánh lên Triệu Mãnh, khiến hắc phiền không thắng phiền, tức giận đến gào khóc trực kêu.

Triệu Mãnh nghiêng răng nghiêng lợi, phân nô cười nói: "Tiểu quý, không nghĩ tới ngươi linh hoạt như vậy, e sợ cùng chính diện giao chiến, còn thường xuyên đánh lên ta, triệt để chọc giận ta! Âm Liệt Phong Bạo!"

Nói xong, Đại Khảm Đao của hắc Hắc Âm nguyên lực lao nhanh, biến thành Hắc Hồ lợi trảo, cuồng bạo nơi đây quơ múa, hình thành kịch liệt Hắc Đao phong bạo, điện quang lôi thạch trên xé rách xung quanh hết thảy, đem trên mặt đất thổ thạch xé thành bột mịn.

Dạ U sắc mặt ngưng trọng, không dám đón đỡ, thấy vô pháp đơn giản trốn tránh qua, ngâm nhẹ nói: "Quý Ảnh Thiêm!" Nói xong, hắc phân ra ba đạo ảo ảnh, chạy trốn hướng phương hướng bất đồng, chân thân thì tiềm hành rất nhanh tránh đi.

Triệu Mãnh ánh mắt lăng lệ, nói to: "Có làm ra vẻ huyền bí, đừng nghĩ chạy, xem ta đem ngươi chém thành công mảnh vỡ!" Hắc Đao của hắc phong bạo rất nhanh mở rộng phạm vi, hình thành phương viên mười trượng long quyền phong, uy lực cường đại khiến nơi này địa tầng sụp đổ, khe nứt bộc phát, xé rách trở thành một cái hố to.

Dạ U ba đạo ảo ảnh tự nhiên vô pháp chạy ra phương viên mười trượng phạm vi, bị xé nát thành công hư vô, Dạ U chân thân hiện hình, hiểm độc và hiểm địa vừa vọt trốn ra mười trượng phạm vi.

Bất quá thân thể của hắc vẫn bị Âm Liệt Phong Bạo cường đại uy lực còn lại đánh trúng, đi ra ngoài, đem phía sau lưng của hắc xé rách ra một ít miệng

vết thương, tơ máu bắn ra. Hấn đau nhức hừ một tiếng, phun ra một ngụm huyết tinh, máu rơi trên mặt đất.

Dạ U lập tức bò lên, lạnh lùng nhìn chăm chú vào có chút không kịp thở Triệu Mãnh, nói: "Xem ra ngươi đại chiêu đã dùng đến, đáng tiếc không có giết chết ta. Để cho ngươi nhìn ta đại chiêu, nhìn xem ngươi có thể hay không ngăn cản được?"

Nói xong, hấn nắm lấy U Hồn Nhận, hướng hồ to bên trong Triệu Mãnh vội và mà đi. Triệu Mãnh cười nhạo một chút, nói: "Truyện cười, nếu ngay cả Phàm nguyên cảnh trung cấp tiêu quý đều đánh không lại, ta có thể đi tự sát. Đến đây đi, khiến ta nhìn ngươi như bao nhiêu cân lượng?"

Triệu Mãnh trận địa sẵn sàng nghênh đón, Dạ U tới gần hấn, trong mắt hàn quang lóe lên, quát khê: "Vô Ảnh Trảm!" Vô Ảnh Trảm của hấn như cơn lốc trút xuống, bá đạo lăng lệ, có chứa tử hắc sắc Tử viêm tương khí tức, Lôi Hỏa dung hòa, không chỗ nào không phá, vô ảnh vô hình, dùng lực mười vạn quân, khiến hấn hoa mắt.

Hấn huy vũ vào dao bầu cấp tốc đến nơi, thế nhưng Dạ U Vô Ảnh Trảm tốc độ thật sự quá nhanh, khiến hấn như ngọc trắng hấn đồng dạng sơ hở chổng chất, trở tay không kịp bị Dạ U thừa dịp hư rồi, khuynh tả tại hấn phần eo trên khai giáp mặt.

Triệu Mãnh bỗng nhiên cả kinh, cảm giác được một hồi nóng bỏng vô cùng khí tức hủy diệt xâm nhập rồi, phần eo xé rách đau nhức kịch liệt truyền đến, kêu thảm một tiếng.

Vốn cho là hấn áo giáp phòng ngự có thể đơn giản ngăn cản được một cái Phàm nguyên cảnh trung cấp nguyên tu công kích, lại không ngờ tới công kích của hấn vậy mà có thể bỏ qua phòng ngự, đưa hấn phần eo kéo ra một cái đại thương miệng, máu chảy phun ra.

Triệu Mãnh đau đến ý chí mơ hồ, hồi hận cuồng quật, không có nghĩ đến cái này thiên tài tân sinh vậy mà lợi hại như vậy, chính mình liền không nên khinh thường.

Đáng tiếc đã trễ, Dạ U thừa dịp nàng trọng thương thần chí không rõ, vô cùng mau lẹ nơi đây chút lưỡi dao cắt tại trên cổ của hấn, huyết phun như trụ, kết liễu hấn tánh mạng, cao trắng thân thể âm âm ngã xuống đất, sau khi chết linh hồn cũng bị U Hồn Nhận thôn phệ.

Dạ U đầu tiên kết thúc bên này chiến đấu, hắc y đầm máu mà đến, đi chém giết vây công ba vị thiếu nữ cường đạo.

Mấy mấn ba vị thiếu nữ thực lực cũng không bình thường, còn có Thanh sư thú phát uy, ngăn cản được những cái này như lang như hổ cường đạo thể công, thậm chí còn đánh chết một nửa. Rồi rắc hồn phách nhanh chóng bị U Hồn Nhận của hấn thôn phệ hầu như không còn, khiến nó rớt mất một chút troc ra.

Còn dư lại cường đạo trông thấy Tam đương gia của mình cư nhiên bị Dạ U giết chết, nhìn hấn tựa như tấm Huyết Tu La đồng dạng, bị làm cho hồn phi phách tán, lập tức tứ tán mà chạy.

Lãnh Tinh biến thành người cô đơn, thấy trông mất muốn nứt, đối Dạ U nhìn hằm hằm nói: "Dạ U, ngươi cũng dám giết đi ta Tam đệ, ta tất nhiên cùng ngươi không chết không thôi, các ngươi đừng hòng còn sống đi ra Hồn loạn sâm lâm!"

Hỏa Diệp Nguyên Sư đôi mắt - xinh đẹp lạnh đọng thẳng, khê kêu nói: "Muốn giết Dạ U, trước qua ta cửa ải này lại nói!"

Hai người trải qua một hồi chiến đấu kịch liệt, xiêm y mất trật tự, trên người đều bị chút tổn thương, trên da thịt tí ti tơ máu tung toé mà mờ ra. Hỏa Diệp Nguyên Sư không quan tâm, công kích thành càn hung hiểm hơn, không cho hấn may mắn cơ hội chạy thoát.

Lãnh Tinh thấy thời cơ đã đến, cười thâm nói: "Ngươi cho rằng ta không đối phó được ngươi sao? Lúc trước chiến đấu bên trong ta thừa dịp ngươi chưa chuẩn bị, đã ở trên người ngươi lặng lẽ phóng ra Âm Nhiên Tiêu Nguyên Tán, loại độc này vô sắc vô vị, vô thanh vô tức, chỉ cần thời gian một nén nhang, thì có thể làm cho Nhân nguyên lực tạm thời toàn bộ đánh mất."

Hỏa Diệp Nguyên Sư nghe vậy rõ ràng cả kinh, thể công cấp bách ngừng, đột nhiên phát hiện toàn thân nguyên lực vô pháp điều động, nàng biến thành tay trời gà không chặt người bình thường.

Lãnh Tinh trong mắt ánh sáng lạnh lóe lên, quát: "Nếu như Tam đệ cũng đã chết, ta cũng không để lại tánh mạng của ngươi, ngươi đi chết a!" Nói xong, độc của hấn chương nhanh chóng hướng trên đầu của nàng bao trùm mà đi.

Đột nhiên một đạo đốm máu bóng đen bay nhanh mà đến, chắn Hỏa Diệp trước mặt Nguyên Sư, dùng U Hồn Nhận chống đỡ quanh quệ độc chương. Tiến đến chính là Dạ U, hấn gấp quát: "Đối thủ của ngươi là ta, Hỏa Diệp Nguyên Sư nhanh chóng lui lại, Mục Linh, Hạ Thủy Nhu cùng Yên Phi học tỷ bảo hộ một chút an toàn của nàng!"

Hỏa Diệp Nguyên Sư nghe vậy tình cảm ấm áp bộc phát, lập tức thôi lui đến ba vị thiếu nữ phụ cận, bị bảo vệ bảo hộ lên. Nàng lo lắng nói: "Dạ U, cẩn thận độc của hấn!"

Dạ U nhẹ gật đầu, Lãnh Tinh phát hiện phụ cận cừu nhân, phần nộ bùng bùng nói: "Rất tốt, ngươi đã chủ động tới tự tìm chết, ta sẽ thanh toán ngươi!"

Hai người lập tức kích chiến, lúc này hai bên sườn núi cao bên trên xuất hiện Thanh Xà Trại chút sóng lớn cường đạo thân ảnh, khiến Thanh Linh học viện một đoàn người cùng Lãnh Tinh ngạc nhiên cả kinh, hai người đình chỉ giao chiến.

Thanh Xà Trại tinh nhuệ gần như ra hết, Thanh Xà Trại bang chủ là Nam Man người, sắc mặt ghê tởm, làn da ngăm đen, gọi Ô Hằng, hấn nhìn thấy Lãnh Tinh thảm trạng, kiệt kiệt cười to nói: "Lãnh Tinh bang chủ, không nghĩ tới ngươi vậy mà như thế to gan lớn mật, dám cướp giết Thanh Linh học viện đội

ngũ. Kết quả Tam đương gia bị một thiên tài tân sinh giết chết, còn lại người một cái người cô đơn, có cần hay không ta ra tay giúp đỡ?"

Lãnh Tinh minh bạch hẳn không có hảo ý, lạnh lùng nói: "Nói đi, người muốn chỗ tốt gì?"

Ô Hằng mỉm cười nói: "Lãnh Tinh bang chủ thật sự là sáng khoái, biết rõ ý ta. Chỉ cần người đem Độc Long quật chuyển nhượng cho ta, ta lập tức ra tay giúp người!"

Lãnh Tinh phần nộ nói: "Ô Hằng, người không khỏi công phu sư tử ngoạm, Độc Long quật thế nhưng là chúng ta Hắc Long Bang mạch máu, ta là không thể nào chuyển nhượng cho người, chỉ có thể phân cho người một nửa quyền sử dụng!"

Ô Hằng cười ha hả nói: "Được, chúng ta thành giao. Tam đệ, dẫn đội đi giết Thanh Linh học viện đội ngũ!" Lời của hắn thanh âm rơi xuống, từ bên cạnh của hắn chuyển ra một cái ngăm đen mập mạp trắng hán, chính là Thanh Xà Bang Tam đương gia Lưu Nghị.

Hắn nóng bỏng mà nhìn Hỏa Diệt Nguyên Sư, cười gian nói: "Hỏa Diệt Nguyên Sư, đã lâu không gặp, tuy người dẫn theo nguy trang mặt nạ, nhưng đáng người vẫn là như thế hòa bạo a, để ta muốn ngừng mà không được. Thúc thủ chịu trời đi, ta sẽ hảo hảo yêu thương người đấy!"

Hỏa Diệt Nguyên Sư liền nhìn cũng không nhìn hắn, mắt lạnh lẽo không nói, khiến hắn giận tím mặt. Hắn oán hận nói: "Người đã rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ta chỉ tốt hơn tiền đâm hậu sát!"

Nói xong, hắn mang theo ước hai mươi mấy người cường đạo, dẫn theo một thanh búa tạ, chạy như bay đi lên. Hạ Thủy Nhu phụ trách bảo hộ Hỏa Diệt Nguyên Sư, Mục Linh cùng Yên Phi nghênh đón tới. Mục Linh phụ trách đối phó Lưu Nghị, Yên Phi phụ trách đối phó cái khác cường đạo, nhất thời mở không ra cục diện, hai người rơi vào hạ phong, miễn cưỡng ngăn cản được.

Dạ U cũng cùng Lãnh Tinh đại chiến, Lãnh Tinh khói đen độc khí chỗ nào cũng có, khiến hắn kiêng kỵ không thôi, căn bản không dám dính vào một tia, chỉ có thể dùng sét đánh Vô Ảnh Trảm lưỡi dao phong bức khai mở.

Lãnh Tinh cười lạnh một tiếng, thừa dịp bất ngờ, khói đen tràn ngập, một cái Hắc Xà từ hắn trong tay áo đột nhiên tập kích mà đi, cắn lấy trên đùi của hắn, kịch độc quán chú rồi. Cái này Hắc Xà chính là tiểu hắc, Lãnh Doanh nuôi dưỡng sủng vật.

Dạ U thân thể mát lạnh, cảm giác đầu vàng mắt hoa, lục phủ ngũ tạng cuộn cuộn, kịch độc tại thể nội rất nhanh ăn mòn, nhịn không được phun ra một ngụm hắc sắc huyết tinh. Bất quá may mắn trong cơ thể hắn Từ viêm tương Hủy diệt chi lực thay vì đối kháng, kèm chế nó khuếch tán, khiến cho hắn có thể kéo dài hơi tàn ít nhiều trong chốc lát.

Lãnh Tinh cười ha hả nói: "Người trúng tiểu hắc kịch độc, đã sống không được bao lâu, chỉ cần nửa cái canh giờ, toàn thân sẽ hủ hóa thành công nùng huyết mà chết. Bất quá chết sớm sớm giải thoát, để cho ta tới giúp đỡ người đi!"

Nói xong, độc của hắn chường bao trùm hướng ngực của Dạ U, Dạ U tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết, lập tức thi triển Quý Ảnh Thiểm, phân ra ba đạo ảo ảnh, chân thân lẫn trốn mà đi.

Hắn nhìn thấy Mục Linh cùng Yên Phi tình trạng quần bách, Hạ Thủy Nhu cùng Hỏa Diệt Nguyên Sư cũng bị nhiều cường đạo bao vây, phần nộ bùng bùng dưới hiện hình, Vô Ảnh Trảm dốc toàn lực, đem một ít cường đạo xé thành mảnh nhỏ.

Tứ nữ chứng kiến Dạ U trúng kịch độc, nhao nhao kêu hô, đưa hắn bảo hộ tại trung tâm. Đáng tiếc các nàng cũng bị cường đạo trùng điệp bao vây, còn có Lãnh Tinh cùng Lưu Nghị hai cái Phàm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu, năm người tràn đầy nguy cơ.

Lãnh Tinh giễu cợt Dạ U nói: "Trước khi chết còn muốn anh hùng cứu mỹ nhân, đáng tiếc người cái gì đều không bảo vệ được, chờ người sau khi chết, các nàng cũng sẽ cùng người cùng nhau chết."

Dạ U trong nội tâm âm ảm, thổ huyết không thôi, phun ra đều là độc huyết. Trong cơ thể hắn âm lãnh rắn độc cùng Từ viêm tương nóng bỏng Hủy diệt chi lực kịch liệt chống đỡ, ngược lại đem thân thể của hắn khiến cho dờn sông lấp biển, phá thành mảnh nhỏ, đối mặt sinh tử nguy cơ.

Hắn hiểu được hắn cần liều mạng, như vậy trước khi chết mới có thể là tứ nữ mở ra cục diện. Hắn cười lạnh nói: "Phải không? Vậy hãy để cho các người nhìn xem ta trước khi chết lực phản kích!"

Nói xong, hắn ánh mắt u quang ám diệt, sát khí lẫm như vậy, trên người sục sôi tới kinh người sát khí, kịch liệt gió mạnh đem bốn phía cường đạo bức lui ra, khiến bọn họ ngạc nhiên không thôi.

Dạ U trong thức hải La Hầu sao tinh tách ra La Hầu cung hư ảnh, khí thế kinh thiên động địa, gần như muốn hủy diệt hết thảy. Hắn phần nộ quát: "La Hầu cung, cho ta hiện!"

Tiếng nói hạ xuống, La Hầu cung hư ảnh từ thức hải của hắn bên trong chui ra, xuất hiện trên tay hắn. Hắn dốc hết toàn bộ tinh lực, rốt cục ngưng tụ ra một cái khí thể phá thương khung mũi tên hư ảnh, khí tức hủy diệt đem xung quanh hết thảy chôn vùi trở thành trống rỗng, kinh người sát khí từng trận rung động, như lôi điện rền vang.

Rất nhiều cường đạo bị làm cho trợn mắt há hốc mồm, liền ngay cả Lãnh Tinh cùng Lưu Nghị cũng cả kinh hồn bất phụ thể, một cái Phàm nguyên cảnh trung cấp nguyên tu vậy mà có thể thả ra cường đại như thế kinh người khí thế, khiến bọn họ cảm nhận được nguy cơ trí mạng.

Mà sườn núi cao bên trên lúc trước vẫn còn ở dương dương tự đắc Ô Hằng khó có thể tin mà nhìn một màn này, khí thế cường đại làm cho hắn căn bản

không dám gần phía trước, chỉ có thể hô to gọi nhỏ nói: "Các người đang làm gì đó? Còn không mau chạy?"

Đông đảo cường đạo cái này mới kịp phản ứng, tứ tán mà chạy, liền ngay cả Lãnh Tinh cùng Lưu Nghị cũng không dám xem thường, liều mạng nơi đây thoát đi khu vực này. Dạ U bên cạnh tứ nữ sớm đã bị làm cho toàn thân xụi lơ, bất quá may mắn dịch ý của hắn không có trút xuống ở trên người các nàng, bằng không các nàng cũng sẽ chịu sát khí bài xích.

Dạ U nhìn đảo tẩu Lãnh Tinh, đối hắn hận thấu xương, oán hận nói: "Đáng tiếc đã chậm, ngươi đi chết a!" La Hầu của hắn cũng nhắm ngay đảo tẩu Lãnh Tinh, một mũi tên lao nhanh như điện chớp, đem trái qua không gian xé rách thành hư vô, lạnh lùng khóa chặt ở trên người hắn, căn bản vô pháp đào thoát.

Lãnh Tinh bị làm cho ánh mắt ngạc nhiên, thế nhưng hoảng sợ phát hiện, hắn căn bản vô pháp đào thoát mũi tên sát cơ khóa chặt. Kêu thảm thiết một tiếng, mũi tên nhanh chóng phá thể rồi, đưa hắn tạc thành mảnh vụn, huyết nhục bay tán loạn. Mà ở hắn phụ cận cường đạo cũng thổ thạch tất cả đều hồi phi yên diệt, khiến trên mặt đất xuất hiện một cái dài đến trăm mét to lớn khe nứt.

Dạ U bắn ra mũi tên, trên chiến trường tử vong hồn phách tất cả đều bị U Hồn Nhận thôn phệ, ri sắt tróc ra càng nhiều. Hắn cảm giác toàn thân tình trạng kiệt sức, âm âm đỏ xuống. Trong cơ thể rắn độc mười phần bá đạo, tuy chịu nhất thời ức chế, nhưng đã bắt đầu xâm nhập hắn cốt tủy, đoán chừng tiếp qua nhất thời nửa khắc hắn muốn toàn thân hủ hóa thành công nùng huyết mà chết.

Lúc này Âm Nhiên Tiêu Nguyên Tấn độc hiệu quả đã qua, Hỏa Diệt Nguyên Sư khôi phục nguyên lực. Hắn không muốn làm cho người khác chứng kiến năng bị thảm chết đi bộ đáng, từ Nhật thi bên trong lấy ra Phá Không phù, đối Hỏa Diệt Nguyên Sư nhắc nhở nói: "Hỏa Diệt Nguyên Sư, ta sẽ chết, ngươi dẫn dắt các nàng chạy ra lớp lớp vòng vây a, để ta tự mình một người tự sinh tự diệt!"

Hạ Thủy Nhu cùng Yến Phi nghe vậy khóc không thành tiếng, liền ngay cả Mục Linh cũng lộ ra một bộ bi thương thần sắc. Hỏa Diệt Nguyên Sư rơi lệ hết thời mà khuyên: "Dạ U, không muốn buông tha cho, ta lập tức nhìn xem có hay không nguyên đan có thể cứu ngươi?"

Dạ U lắc đầu, nói: "Ta mình bạch chính mình trúng vô cùng lợi hại kịch độc, không có thuốc nào cứu được, ngươi không cần phí tâm. Ta không muốn làm cho các người trông thấy ta bị thảm chết đi bộ đáng, ta đi!" Nói xong, hắn bóp nát Phá Không phù, không gian bạch quang lóe lên, cả người tiêu thất vô ảnh vô tung, cũng không biết truyền tống đến nơi nào.

Hỏa Diệt Nguyên Sư hoảng sợ nói: "Dạ U ——" đáng tiếc thân ảnh của hắn sớm đã tiêu thất tại chỗ cũ, để cho nàng nước mắt rơi như mưa, Mục Linh, Hạ Thủy Nhu cùng Yến Phi cũng thương tâm không thôi.

Lúc này, Ô Hằng cùng Lưu Nghị mang theo còn lại cường đạo xông tới, Ô Hằng kiệt kiệt cười nói: "Hỏa Diệt, không nghĩ tới này của ngươi một môn sinh lợi hại như vậy, vậy mà một kích đã diệt Lãnh Tinh cùng ta một nửa thủ hạ. Đáng tiếc hắn cuối cùng vẫn còn chết rồi, các người liền cùng hắn một chỗ chôn cùng a."

Hỏa Diệt Nguyên Sư mình bạch hiện tại không phải thương tâm thời điểm, nàng không thể phụ lòng Dạ U trước khi chết liều mạng đối lấy cục diện. Vì vậy nàng lạnh lùng đáp lại: "Ai sống ai chết còn không nhất định, Mục Linh, Hạ Thủy Nhu cùng Yến Phi, chúng ta nhanh lên một chút đột phá lớp lớp vòng vây, không muốn phụ lòng Dạ U trước khi chết kỳ vọng!"

Tứ nữ khí thế lập tức âm âm lên, nguyên lực sục sôi, cùng Thanh Xà Trại cường đạo đứng đối nhau dâng lên Ô Hằng phần nộ cười nói: "Xem ra các người không muốn khoan tay chịu chết, ta lập tức liền cấp khiến các người sống không bằng chết."

Nói xong, hắn đối mặt Hỏa Diệt Nguyên Sư, Mục Linh đối mặt Lưu Nghị, còn lại cường đạo thì do Hạ Thủy Nhu cùng Yến Phi ứng phó, nhất thời khó phân thắng bại.

Đúng lúc này, Lục Lâm Hội bang chủ Chân Nhân cùng Tam đương gia Hắc Kiệt mang theo đội ngũ tinh nhuệ lao đến, giết đi Thanh Xà Bang rất nhiều cường đạo. Ô Hằng cùng Lưu Nghị phần nộ bùng bùng, chỉ có thể bỏ qua chiến đấu, dẫn dắt tàn binh bại tướng chạy trốn rồi đi.

Lục Lâm Hội cùng với khác cường đạo bất đồng, xưa nay cướp của người giàu chia cho người nghèo, chỉ giết ác nhân, cùng Thanh Linh học viện xưa nay giao hảo, âm thầm ký kết hiệp nghị. Bọn họ phụ trách bảo hộ Thanh Linh học viện ở trong Hỗn loạn sâm lâm an toàn, Thanh Linh học viện thì đưa cho bọn họ tài nguyên tu luyện, cả hai đôi bên cùng có lợi.

Chân Nhân là một vị tóc đen râu dài trung niên nhân, đi đến Hỏa Diệt Nguyên Sư trước mặt, nói xin lỗi: "Hỏa Diệt Nguyên Sư, ta cách đây bên cạnh đường xá tương đối xa xôi, không nghĩ tới bọn họ tới nhanh như vậy! Thật xin lỗi, ta đã tới chậm, ngươi cùng đệ tử của ngươi không có sao chứ!"

Hỏa Diệt Nguyên Sư lắc đầu nói: "Chúng ta không có việc gì, may mắn các người kịp thời chạy đến, bằng không chúng ta còn phải ác chiến một phen."

Chân Nhân suy nghĩ trong chốc lát, đề nghị: "Kế tiếp lộ trình liền do chúng ta Lục Lâm Hội phái người hộ tống a, như vậy các người cũng sẽ an toàn một ít!"

Hỏa Diệt Nguyên Sư nói cảm ơn: "Vậy cảm ơn Chân Nhân bang chủ, ngươi lưu lại một ít tinh anh hộ tống chúng ta liền có thể, Thanh Xà Trại cùng Hắc Long Bang nguyên khí đại thương, nên không dám xuất thủ nữa."

Vì vậy Chân Nhân khiến Tam đương gia Hắc Kiệt mang mấy cái tinh anh hộ tống Thanh Linh học viện một đoàn người, bản thân mang theo các huynh đệ khác rời đi. Tứ nữ tiếp tục ngồi trên Thanh sư thú xe, chỉ là bên trong thiếu đi Dạ U thân ảnh, khiến các nàng không khỏi sinh lòng âm ảm...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: U Tuyệt sơ kiến

Lúc Dạ U khôi phục ý thức thời điểm, phát hiện mình nằm ở một mảnh trắng xóa thế giới, tựa như muối bỏ biển. Nhìn xa thiên không, đóa đóa bông tuyết tựa như tơ liễu trên không trung tung bay, rơi xuống đất lặng yên không tiếng động, nhẹ như lông ngỗng, nhu như tích thủy, trang trí vào màu bạc trắng phức tạp ngăn nắp lấy thế giới.

Hắn nằm ở mệnh môn trên mặt tuyết cự nhiên cảm giác một chút cũng không băng lãnh, ngược lại có chút tia ấm áp truyền đến, tựa như nằm ở bọt biển bên trên đồng dạng mềm mại thoải mái. Vài đóa bông tuyết rơi ở trên thân thể của hắn, uyển chuyển đến cơ hồ không có trọng lượng, đúng như gió nhẹ lướt qua, thanh nhả say lòng người tuyết liên mùi thơm ngát từ phụ cận xông vào mũi.

Hắn nghi ngờ ngâm khẽ nói: "Đây là nơi nào?" Hắn men theo mùi thơm ngát, nhìn phụ cận trong suốt như ngọc, ngân quang san sát bông tuyết, hắn nhìn không được vươn tay tiếp được, tuôn rơi bông tuyết lộn xộn tuôn ra mà đến, rơi vào bàn tay của hắn, lập tức hòa tan thành công nhu như thủy lưu, dường như thiếu nữ mềm mại trắng nõn da thịt, mềm mại không xương xúc cảm tốt hơn đến tận cùng.

Hắn tò mò ít nhiều vuốt ve trong chốc lát, chỉ nghe thấy một tiếng như chuông bạc êm tai um thanh âm, thế giới này tất cả bông tuyết tựa như nhẹ nhàng hồ điệp tất cả đều bay múa mà đến, khuynh tả tại trong ngực của hắn, hòa tan thành công cực hạn mềm mại thủy nhân, chặt chẽ nơi đây dựa vào trên ngực hắn, tuyết liên mùi thơm ngát thấm vào tim gan, khiến hắn vui vẻ thoải mái.

Dạ U cảm nhận được trong lòng thủy nhân ấm áp mềm mại, nhỏ nhắn xinh xắn uyển chuyển, một hồi ấm áp kiều diễm tình cảm phun ra, nhìn không được chặt chẽ nơi đây ôm lấy nó. Hắn phát hiện nó tóc đen tựa như như thác nước mềm mại, toàn thân da thịt tựa như tơ lụa mềm nhẵn mịn màng, đúng như cánh hoa mềm mại nhỏ bé và yếu ớt, yếu diệu eo nhỏ dịu dàng nắm chặt, xúc cảm tốt làm cho người ta lưu luyến không muốn bỏ.

Cực hạn mềm mại tựa như hòa tan trong ngực đồng dạng, đúng như bọt nước mảnh mai dễ dàng vỡ. Hắn ôm một hồi lâu, rốt cục vẫn phải lựa chọn không muốn bỏ nơi đây thả, hắn vẫn còn rõ ràng mình tại chỗ nào, không thể như vậy mê luyến tiếp nữa.

Lúc này trong lòng ngực của hắn Thủy nhân đột nhiên nắm chặt vạt áo của hắn, hai cái bàn tay nhỏ bé yếu ớt vô lực, trơn mềm mềm mại, lê hoa đài vũ nơi đây đầm đậm đáng thương nói: "Không —— không được rời khỏi ta!" Thanh âm của nàng uyển chuyển êm tai, giống như gió lạnh thê mỹ khóc ròng.

Dạ U đột nhiên bừng tỉnh, rốt cục ý thức được lúc trước chính mình một mực ở vào trong lúc ngủ mơ, chỉ là hắn không rõ tại sao mình biết làm như thế kỳ quái mộng? Lúc hắn mở mắt, trông thấy chính mình trước bộ ngực nương tựa vào một cái mềm nhũn như con mèo nhỏ đồng dạng xinh đẹp thiếu nữ xinh đẹp.

Thiếu nữ sợi tóc trong suốt như tuyết, ánh quang lấp loè, tựa như ngàn vạn tơ lụa lá liễu rải tán tại như hồ nước mềm mại ấm áp bạch sắc trên giường, hoàn mỹ vô khuyết tuyết như ngọc mặt trái xoan gần trong gang tấc, hoàn toàn là một bộ khuynh quốc khuynh thành dung mạo, giống như tuyết tiên đến cõi trần, đúng như thường nga bên nguyệt, giống như tổ nữ đến thế gian.

Trắng nõn trên trán lưu lại chính tề tóc cắt ngang, loan nguyệt dài nhỏ lông mi trắng, đôi mắt đẹp đóng chặt, lộ ra thật dài tuyết trắng lông mi chớp như cánh bướm, như sương vài giọt trong suốt nước mắt, thê mỹ đến làm cho người không khỏi sinh lòng triu mến. Cao thẳng cái mũi đẹp đến tinh xảo rất nhỏ hô hấp, cái miệng anh đào nhỏ nhắn hé mở, mơ hồ lộ ra chính tề tuyết sò ngọc răng.

Thiếu nữ ăn mặc áo tơ trắng quần trắng, mang theo dây lưng chân đi xiêu vẹo, phác họa ra nhỏ nhắn xinh xắn động lòng người đáng người, tuy to lớn tương đối trẻ trung, nhưng thân thể mềm mại uyển chuyển như sợi bông, tựa như mềm mại mỹ lệ thiên tiên tuyết liên.

Dạ U lại càng hoảng sợ, phát hiện mình cùng vị này vốn không quen biết tuyết mỹ thiếu nữ ngủ chung ở trên giường lớn, rốt cục mình bạch lúc trước tại sao lại nhìn như vậy kỳ quái mộng.

Hắn khôi phục ý thức còn đang trong giấc mộng, cảm giác được đều là giường chiếu cùng thiếu nữ khí tức. Hắn men theo thiếu nữ tản mát ra mùi thơm của cơ thể, nhìn không được sờ tại nàng mềm mại mềm mại như hoa khuôn mặt, để cho nàng phản ứng một chút, ngược lại núp ở trong ngực của hắn.

Thiếu nữ kiều thân mỹ diệu xúc cảm khiến hắn nhìn không được ôm chặt ở nàng một hồi lâu, vuốt ve nàng mềm mại mái tóc cùng nhỏ nhắn mềm mại phần lưng. Về sau hắn cảm giác được một tia không đúng, không muốn bỏ nơi đây buông ra, kết quả thiếu nữ lại nắm chặt vạt áo của hắn, nói ra câu kia thê mỹ lời nói, khóc ròng lên tiếng.

Dạ U hiểu rõ ràng, bắt đắc dĩ cười khổ, một hồi xấu hổ không thôi, không nghĩ tới chính mình cự nhiên cũng sẽ ở ôn hương nhuyễn ngọc dưới vô ý thức bên trong làm ra loại này bản năng phản ứng.

Lúc này hắn đột nhiên phát hiện thiếu nữ bắt lấy vạt áo của hắn, lộ ra một tia ngọt ngào kiều mị mỉm cười, tuyết mỹ trên mặt đẹp nổi lên nhàn nhạt ứng

đỏ, giống như tê hà nghiêng tuyết, sướng đến làm cho người ta hít thở không thông. Nàng đoán chừng cũng ở nằm mơ, chỉ bất quá cùng hân đồng sàng dị mộng.

Dạ U cũng không muốn khiến thiếu nữ tiếp tục hiểu lầm tiếp nữa, chiếm tiện nghi của nàng, làm như vậy không khỏi quá lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn. Vì vậy hân ho nhẹ một tiếng, buông lỏng ra ôm ấp, nhẹ nhàng mà đem thiếu nữ từ trong lúc ngủ mơ dao động tỉnh.

Thiếu nữ phản ứng lại, nâng lên bàn tay nhỏ bé xoa xoa nhấp nhem hai mắt, rốt cục mở ra đôi mắt đẹp. Hân rõ ràng phát hiện, thiếu nữ đôi mắt đẹp sâu như ngân hà, ngân quang sần sật, óng ánh óng ánh, giống như duy mỹ bức họa cuộn tròn, tràn đầy vô tội khả ái ngây thơ đơn thuần, làm cho người ta không khỏi sinh lòng trù mến.

Dạ U vốn cho rằng thiếu nữ là bởi vì cảm thấy chịu không lẽ hết lên một tiếng, lại không nghĩ rằng nàng sắc mặt vô cùng bình tĩnh, ngược lại bảo trì ngọt ngào kiều mị mỉm cười, tựa như kinh nghiệm sống chưa nhiều tiểu cô nương đồng dạng, tiếng linh hoạt kỳ ảo êm tai, ôn nhu mà hỏi: "A, người đã tỉnh a, trên người tổn thương đều tốt sao?"

Hân tuyệt đối không nghĩ tới vị này lại lẩm lẩm tuyết mỹ thiếu nữ phản ứng đầu tiên sẽ là như vậy, cư nhiên trước quan tâm tới thương thế của hân, khiến trong lòng của hân dâng lên một hồi mãnh liệt tình cảm ấm áp. Thế nhưng là hân nhớ mang máng hân trúng Hắc Xà kịch độc, hân là không có thuốc nào cứu được mới đúng, thiếu nữ rốt cuộc là như thế nào cứu hân?

Hai người trên giường ngồi dậy, Dạ U nhìn không được cảm ơn nói "Cảm ơn người đã cứu ta, để ta không có cho là báo đáp. Không biết người là dùng phương pháp gì cứu ta? Ta độc hân là không thuốc có thể cứu mới đúng."

Thiếu nữ ngây thơ nơi đây trầm tư trong chốc lát, thân thiết hỏi đáp: "Phải nói là ta cùng Hứa bá một chỗ cứu người mới đúng, Hứa bá phụ trách đem trong cơ thể người độc loại trừ, ta phụ trách chữa thương, như vậy người liền bình yên vô sự."

Dạ U nghi ngờ nói: "Hứa bá là vị tiền bối nào? Ta cũng muốn hảo hảo tạ hân một chút."

Thiếu nữ chỉ vào bên ngoài nói: "Ồ bên ngoài khổng chế xe ngựa lão nhân chính là Hứa bá, là ta đi ra ngoài bên ngoài người giám hộ."

Dạ U lúc này mới phát hiện bọn họ thân ở rộng rãi trong xe, vách tường chung quanh trắng thuần như nỏ nà như ngọc, trong suốt phát sáng. Tại hân ngay phía trước tuyết trắng màn xe, tại ánh sáng hun đúc dưới mơ hồ trông thấy một đạo thân thái sáng lóng lánh bóng đen phản chiếu, hiển nhiên chính là thiếu nữ theo như lời Hứa bá.

Hân nhìn không được hưởng màn xe bên ngoài bóng đen nói: "Ta cũng cảm ơn Hứa tiền bối đại ân cứu mạng!"

Bóng đen nghe vậy, một hồi già nua nhưng âm vang hữu lực tiếng truyền vào, thân nhiên nói: "Tiểu tử, là người đột nhiên truyền tống đến chúng ta xe ngựa phụ cận, tiểu thư nhất định xuất thủ cứu người, bằng không ta ngay cả quản cũng sẽ không quản người. Cho nên hi vọng người đối với tiểu thư mạng ơn, không muốn đối với nàng mưu đồ làm loạn, bằng không đừng trách ta xuất thủ vô tình."

Dạ U cung kính nói: "Vậy là tự nhiên, tích thủy chi ân trả lại một đại dương, huống chi là ân cứu mạng, ta nhất định lấy cái chết tương báo."

Bóng đen thỏa mãn gật đầu, liền im lặng không nói gì. Vì vậy hân tích cực chủ động hỏi thiếu nữ nói: "Là ta nhất thời đường đột, còn không biết ân nhân cứu mạng phương họ đại danh?"

Thiếu nữ nét mặt vui cười như hoa, nói: "Ta là Tiểu tuyết, người kêu ta tuyết là được rồi, người sao?" Nói xong, nàng nhu tình như nước tuyết màu bạc trong đôi mắt đẹp dịu dàng lộ ra một cỗ chờ mong.

Dạ U nghe được tên của nàng, không khỏi âm thầm thán phục, quả nhiên người cũng như tên, nàng đẹp đến như tuyết trắng đồng dạng đơn thuần không vết. Hân bình tĩnh hỏi đáp: "Ta là Dạ U!"

Thiếu nữ hoàn toàn thả rụt rè, có chút mừng rỡ nói: "Nguyên lai người gọi Dạ U a, vậy sau này ta gọi người U a, như vậy có thể hiển lộ thân thiết một ít."

Dạ U cảm giác có chút kỳ quái, rốt cuộc vẫn là lần đầu tiên có người như thế thân thiết nơi đây gọi hân. Nhưng hân vẫn gật đầu, nói: "Ừ, tùy người a. Tuyết, người xem trên không phải người Trung Nguyên a."

Tiểu Tuyết ôn nhu hỏi đáp: "Ừ, ta là từ Bắc Tuyết tới, ta phải một loại quái bệnh, ở quê hương một mực trị không hết. Cho nên cùng Hứa bá cùng đi Trung Nguyên tìm y phóng dược, nhìn xem có thể hay không chữa cho tốt bệnh của ta?" Nói xong, trong lòng của nàng một hồi tinh thần chán nản, thế mỹ như vẽ, làm cho người ta không khỏi sinh lòng thương tiếc.

Dạ U nghe vậy tỉ mỉ quan sát Tiểu Tuyết, lúc này mới phát hiện nàng khuôn mặt có chút trắng xám, thân thể yếu, giống như nhà ấm bên trong đóa hoa, chịu đựng không được một chút phong vũ. Hân nhìn không được an ủi: "Ta tin tưởng Tuyết bệnh một ngày nào đó rồi cũng sẽ tốt thôi, nếu như Tuyết cần gì giúp đỡ, ta nhất định toàn lực ứng phó."

Tiểu Tuyết lộ ra một tia ngọt ngào mỉm cười, giống như Tuyết liền tách ra, mỹ lệ đến làm cho xung quanh hết thảy âm đạm thất sắc, nói: "Ừ, cảm ơn U an ủi, lần này ta cùng Hứa bá chính là muốn chạy tới U Châu Vân Thiên thành tìm y phóng dược."

Dạ U kinh ngạc nói: "Không nghĩ tới Tuyết cũng muốn đi Vân Thiên thành a, chúng ta vừa vặn cùng đường, mà ta muốn đi Vân Thiên thành tham gia học viện ở giữa thi đấu!"

Tiểu Tuyết có chút không thể tin nơi đây mở to Tuyết màu bạc đôi mắt đẹp, vui mừng nói: "Vậy thì tốt quá, như vậy chúng ta liền có thể cùng một chỗ một đoạn thời gian. U, chỉ giáo nhiều hơn a!"

Dạ U nhẹ gật đầu, kế tiếp hẳn và Tiểu Tuyết thình thoảng hàn huyền một chút, bắt tri bắt giác màn đêm buông xuống. Hứa bá ngừng xuống xe ngựa, có chút không vui nói với hẳn: "Tiểu tử, ngươi cùng tiểu thư thân mật thành đủ lâu rồi, có thể cùng nàng xuống xe a, chuẩn bị ăn cơm chiều!"

Hắn nghe vậy lập tức hiểu ý, nhanh chóng nhảy xuống, Tiểu Tuyết cũng chân thành đi xuống xe ngựa, đi đến một mảnh trên đồng cỏ...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Nguyệt không dạ đàm

Thời điểm màn đêm, đêm lạnh như nước, gió nhẹ ào ào. Dạ U tìm chút buồn tẻ sai mợc, Hứa bá liền tại trên đồng cỏ nhen nhóm tới đồng lửa, tựa như hỏa thụ hoa hồng rực rỡ tách ra, ấm áp nhân tâm.

Hứa bá kèm theo phong phú linh thực bắt đầu ăn, Tiểu Tuyết thấy Dạ U hai tay trống trơn, từ trong túi trữ vật lấy ra một ít tinh mỹ bánh ngọt hộp cùng linh quả đặt ở trên mặt đất, mặt mày cười yếu ớt nơi đây thân thiết nói: "U, muốn ăn đi?"

Dạ U cảm giác có chút xấu hổ, thấy đồ ăn truyền đến mùi thơm ngát, muốn ăn đại chán, nhịn không được nuốt từng ngụm nước. Hắn không có ý tứ mà hỏi: "Có thể chứ?"

Tiểu Tuyết hai con ngươi cắt nước, giống như màu bạc sao tinh linh động uyển chuyển, ngọt ngào mà cười nói: "Không có chuyện gì đâu, U ăn hết mình a, ta còn có rất nhiều!"

Dạ U lúc này mới an tâm mà từ một cái bánh ngọt trong hộp lấy ra một khối trong suốt như ngọc tuyết trắng bánh ngọt, mềm thật tốt giống như co dãn mười phân bột biến, có chút lạnh buốt.

Tiểu Tuyết tỉ mỉ giới thiệu nói: "U, đây là Tuyết như ngọc bánh ngọt, tuy tương đối lạnh buốt, nhưng mềm mại mà có nhiều co dãn, khẽ cắn dưới chất lỏng tràn ra bốn phía, tựa như tuyết tan ngọc nát, ngọt ngon miệng, phi thường tốt ăn, ngươi có thể nếm thử!"

Dạ U nghe vậy lập tức không thể chờ đợi được đem nó để vào trong miệng, một ngụm nhẹ nhàng cắn xuống, lạnh buốt thấu xương chất lỏng lập tức phun mạnh ra ngoài, khiến hắn không khỏi rung mình một cái, trong miệng ứa ra hàn khí, tựa như rơi vào hầm băng. Bất quá hương vị thật sự rất tốt, mùi thơm ngát tràn ra bốn phía, say lòng người ngọt thoáng cái lan tràn, khiến tinh thần hắn phần khởi dâng lên.

Tiểu Tuyết mở to đôi mắt đẹp, chân thành như tình, tò mò nói "U, cảm giác như thế nào?"

Dạ U trực tiếp hồi đáp: "Ăn ngon là tốt ăn, chính là quá băng!"

Vì vậy Tiểu Tuyết mình cũng cầm lên một khối Tuyết ngọc bánh ngọt nồng nhiệt nơi đây nếm, hai mắt ngọt trở thành hình trăng lưỡi liềm, ngây thơ nơi đây đáp lại: "U, ngươi xem! Ta bắt đầu ăn cũng sẽ không cảm giác được lạnh buốt, có thể là ta thể chất nguyên nhân a."

, Tiểu Tuyết một cái tiem như ngọc bàn tay nhỏ bé cầm lấy một khối hồng sắc bánh ngọt đưa cho hẳn, ôn nhu nói: "U, đây là Hồng Hạnh bánh ngọt, ngươi ha ha nhìn!" Hồng Hạnh bánh ngọt hiện lên quả đào hình dáng, ôn hương xông vào mũi, mềm như bông.

Dạ U tự nhiên sẽ không chối từ, không nói lời gì đem nó nhét vào trong miệng, nhấp khẩu tức thì tan ra, cảm giác được một cỗ ấm áp hợp lòng người khi tức khuếch tán ra, đem lúc trước lạnh buốt xua tán thành không còn sót lại chút gì, như tắm gió xuân. Quả hương phun ra, trong veo nhập tỳ, làm cho người ta vui vẻ thoải mái.

Hắn thoải măn gật đầu, Tiểu Tuyết xinh đẹp mà cười nói: "U, cảm thấy ăn ngon nói ngươi liền đem những cái này bánh ngọt ăn xong a, ta ăn linh quả."

Dạ U lắc đầu, tùy ý nắm lên một khối bánh ngọt, đưa cho nàng trịnh trọng nói: "Như vậy sao được? Tuyết, chúng ta một chỗ đem bánh ngọt cùng linh quả ăn xong!"

Tiểu Tuyết nghe vậy đôi mắt đẹp nhu tình uyển chuyển, lời nói cười thân nhiên nói: "Ừ, chúng ta một chỗ ăn xong!"

...

Cơm xong, Hứa bá tại phụ cận dò xét, hai người trong lúc rảnh rỗi, liền song song ngồi ở trên đồng cỏ, xem xét bầu trời đêm. Bầu trời đêm đầy sao óng ánh, đốt hoa quang, trong nháy mắt bao quát, giống như đom đóm, bơi dạt nghiêng mực lớn. Ngẫu nhiên như lụa mỏng rảnh rỗi vân du đăng, đứng như la khâm, che dấu miền tình.

Trong đó bắt mắt nhất thì là sáng trong trắng bóc nguyệt, giống như màu bạc kính hoành không, đứng như rõ ràng đèn cầy lãnh hỏa, ngân quang vạn tượng, phát phối như hà, trút xuống như sương, chảy xuôi như nước, lướt qua chân thành nhu tình.

Tiểu Tuyết ngồi ngay ngắn ở thê thê cỏ thơm, đắm chìm ở sàn sạt ánh trăng, thay vì hoà lẫn, ngẩng cái cổ nâng cao, Tuyết tia như màu bạc luyện bông bành. Hảo ngọc xinh đẹp, phác họa ra trán nga lông mày, lưu chuyển tới đôi mắt sáng sáng ngời, làm cho người ta tìm đập thỉnh thỉnh.

Nàng đang mặc áo tơ trắng quần trắng, băng da ngọc cốt ánh quang lập loè, tựa hồ vô cùng mịn màng. Tuyết thành xuất trần thoát tục, đẹp đến kiêu diễm ướt át, giống như Tuyết liên nụ hoa chớm nở, đứng như ngọc nữ tao nhã tuyết thể.

Tiểu Tuyết đôi mắt đẹp làn thu thủy dịu dàng, biểu hiện ra vài quan tâm, thâm tình chân thành nói: "U, nơi này bầu trời đêm thật sự rất đẹp a! Nhất là kia hoa quang tràn ra bốn phía trắng tròn, sáng như gương sáng, để ta không khỏi nghĩ đến quê hương của ta."

Dạ U bình tĩnh ưu nhã, cả người phảng phất sáp nhập vào trong đêm tối, hắc y như đêm, mực phát như ngọc, U con mắt như thần. Bất quá lại mặt như thoa phấn, đẹp như quan như ngọc, khí vũ hiên ngang. Lông mày như mực họa, mũi như huyền đàm, môi hồng răng trắng, giống như là một cái nhẹ nhàng hảo thiếu niên. Thể như ngọc phượng, thân như cầu long, như đỉnh thiên lập địa phong thái, có dáng phá thương khung chi khí.

Hắn cùng với Tiểu Tuyết hắc bạch tương xứng, âm dương tương đối, nam nữ hỗ trợ khuynh hướng, nói là một đôi kim đồng ngọc nữ cũng không quá.

Dạ U nghe vậy có chút buồn bã khéo léo nói: "Đúng vậy a, thật sự rất đẹp! Đáng tiếc ta ngay cả quê hương của ta cũng không biết ở nơi nào, thậm chí ngay cả thân nhân là ai cũng không biết, cũng không biết nên tưởng niệm cái gì, cảm giác chính mình ở cái thế giới này tựa hồ cô đơn độc lập."

Tiểu Tuyết nghe xong rung động không thôi, đôi mắt đẹp như nước rung động, tràn đầy đồng tình nói: "Nguyên lai U là cô nhi a, quê quán cùng người thân cũng không biết, so với ta bị thâm hơn nhiều."

Dạ U che dấu ở thương thế, ngược lại tự mình an ủi nơi đây mỉm cười nói: "Bất quá ta có một cái nghĩa phụ, từ nhỏ mặc dù đối với ta rất nghiêm khắc, nhưng là đối với ta rất tốt. Vì tìm ra thân thể của ta, ta bước lên con đường tu hành, cáo biệt nghĩa phụ, đi Thanh Linh học viện tu hành. Không ngờ ra khỏi thành bị gian nhân chỗ phái cường đạo bang chủ chỗ độc hại, may mắn Tuyết đã cứu ta một mạng, đối với cái này ta vô cùng cảm kích."

Tiểu Tuyết lắc đầu, nhu tràng bách chuyển nơi đây cười yếu ớt mê ly nói: "U, không cần cảm ơn a như vậy đi, thừa này ngày tốt cảnh đêm, vừa vận thấu nguyệt minh cảm, ta dùng Dao Tuyết Cầm cấp U đàn hát một khúc a, như vậy U có lẽ có thể dễ chịu một chút."

Dạ U kinh ngạc mà hỏi: "Tuyết, ngươi còn có thể đánh đàn ca hát a? Thật sự vô cùng lợi hại!"

Tiểu Tuyết nghe vậy trắng ngần mặt ứng đo, rụt rè nói: "Chỉ là hơi thông một ít mà thôi, U không cần khích lệ ta a ta liền cấp U đàn hát chút đầu " Nguyệt Luyện Tuyết " a, là ta tự nghĩ ra tự hát ca khúc, khả năng không tốt lắm, U nghe xong cũng không nên chê cười ta a "

Dạ U nghiêm chỉnh nói: "Yên tâm đi, ta không có cười lời Tuyết, rửa tai lắng nghe ngươi âm thanh thiên nhiên chi âm!"

Tiểu Tuyết lúc này mới phóng khoáng lòng dạ, từ trong túi trữ vật lấy ra Dao Tuyết Cầm, ngồi xếp bằng đem đặt ở nhỏ nhắn mềm mại trên đầu gối. Dao Tuyết Cầm toàn thân tuyết trắng, như ngọc như son, khéo léo đẹp đẽ, điêu khắc vào tinh xảo mỹ lệ hoa văn. Dây đàn do Tuyết tơ tằm chế thành, mềm dẻo tỉ mỉ, âm vang có tiếng, sương lạnh tất lộ, khí thể ưu nhã.

Tay ngọc của nàng ngón tay ngọc tại cầm đỉnh bên trên vuốt ve trong chốc lát, hít sâu một hơi, rót cục bắt đầu sò chút khảy đàn dâng lên tiếng đàn ung dung, như thanh tuyến chảy xuôi, như sương tí ti mùi thơm, uyển chuyển liên miên, ôn nhu điềm tĩnh, thư mềm an nhàn, tựa như xuất cốc hoàng oanh, đứng như tê thụ bách linh.

Nghe được như thể linh hoạt kỳ ảo êm tai tiếng đàn khúc nhạc dạo đã khiến Dạ U như si mê như say sưa, làm tiếng đàn châu rơi khay ngọc, Tiểu Tuyết mở ra như chuông bạc êm tai giọng hát bắt đầu phối hợp tiếng đàn hát " Nguyệt Luyện Tuyết " thời điểm, cả người hắn bị cái này nhu tình uyển chuyển âm thanh thiên nhiên chi âm rung động thành thật lâu không thể tự nói.

Tổ tuyết vị hiết đông nhật hàn

Sơ phong vi lãnh nguyệt cảm

Băng hoa vị điêu sương điệp bạn

Vụ từng thâm ngưng lâm mộc chiến

Triển chuyển thiên sơn

Chi luyện ngưng chi ngọc nhan

Thùy liên vạn thủy

Duy tư hạo bạch dư huy

Tuế nguyệt như khê

Ly biệt y hi

Si tâm y cựu bất tử

Thì quang đồng tích

Bất xá dĩ kỳ

Phương phi nhưng vị bi thể

Ngân trang tổ khóa tuyết phi dương

Phong ca xướng

Quang thẳng dương

Tư niệm sái lạc thành sương

Kim triều vãng nhật tâm bất tạ

Tình bất biệt

Mộng bất diệt

Hồi ức biên tiên hóa điệp

Nhu tình lưu thẳng tự thủy

Ôn tình uyển chuyển như huy

Trường tình nguyên viễn thành lộ

Đa tình phân nhiễu đồng túc

(Cvt:

Hồi tưởng lại tuyết không nghỉ vào đông hàn

Trông rỗng lãnh nguyệt cảm giác

Băng hoa không điều sương lá bạn

Hạt sương sâu ngưng lâm mộc run rẩy

Trần trọc ngàn son

Luyến nỡn ngọc nhan

Rủ xuồng thương yêu vạn thủy

Duy tư trắng muốt ánh sáng tàn

Tuế nguyệt như xuôi

Ly biệt lò mờ

Si tâm như trước bất tử

Thời gian cùng xưa kia

Không muốn bỏ đã hẹn

Hương thơm nhưng không buồn rầu

Bảng bạc trang phục trắng ngần khóa tuyết tung bay

Phong ca xướng

Quang rong chơi

Tưởng niệm rơi thành sương

Sáng nay ngày xưa tâm không cự tuyết

Tình không cài

Mộng bất diệt

Hồi ức chân đi ngã nghiêng hóa điệp

Nhu tình chảy xuôi như nước

Ôn nhu uyển chuyển như ánh dương

Dài tình nguyên xa thành đường

Đa tình hỗn loạn cùng nhau)

...

Một khúc hoàn tất, dư âm còn văng vẳng bên tai, khiến Dạ U như uống rượu đồng dạng si say chưa tỉnh, thật lâu về sau mới thanh tỉnh lại. Tiểu Tuyết thu hồi Dao Tuyết Cầm, chân thành đi đến bên cạnh hắn, ngượng ngùng mà hỏi: "U, ta đàn hát thành như thế nào?"

Dạ U nghe xong cảm xúc rất nhiều, nhưng nói không nên lời tư vị, chỉ có thể thán phục nơi đây tán dương: "Tuyết, người hát phi thường dễ nghe, làn điệu như thơ như vẽ, khiến tâm tình của ta tốt lên rất nhiều."

Tiểu Tuyết nghe vậy kúm đồng tiền như hoa nói: "Có thể giúp đỡ U thật sự thật tốt quá, nếu U thích nghe, ta về sau mỗi ngày hát cho người nghe."

Dạ U nhẹ gật đầu, sau đó tò mò nói "Tuyết, bài hát này khúc nghe dường như là là người yêu mà hát, Tuyết như luyện nhân đi?"

Tiểu Tuyết nghe xong khuôn mặt lập tức trở nên xấu hổ đi, phản bác: "Ta —— ta còn không có người yêu đấy, bài hát này là nhớ nhà khoảng khúc, là mượn ánh trăng tôi tưởng niệm Tuyết của ta hương."

Dạ U lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, nói xin lỗi: "Thì ra là thế này, là ta hiểu lầm. Tuyết, thật xin lỗi."

Tiểu Tuyết nghe xong ửng đỏ càng đậm, diễm lệ như vẽ, quyến rũ như hoa, nhu tình như nước nơi đây si ngốc nói: "U, không cần là loại chuyện nhỏ nhặt này xin lỗi a U thật sự rất ôn nhu a, ôn nhu giống như cái này lạnh lạnh bầu trời đêm đồng dạng."

Dạ U trong lòng chấn động, đây là lần thứ hai có người nói hắn ôn nhu, có lẽ hắn đối với chính mình như hảo cảm người ôn nhu, đối những người khác đều tương đối lãnh đạm.

Hắn khẽ thở dài một hơi, nhìn về phía sao tinh nguyệt óng ánh bầu trời đêm, lòng có cảm xúc nói: "Thế nhưng là nếu như không có sao trời cùng trăng sáng, cái này ôn nhu là trở nên cô độc dâng lên"

Tiểu Tuyết ngây thơ nơi đây trầm tư trong chốc lát, ngây thơ đơn thuần nói: "Nếu như không có sao trời cùng trăng sáng, liền do Tuyết tôi chiếu sáng cái này bầu trời đêm, U liền có thể như vậy một mực ôn nhu —— tiếp nữa." Nói xong, nàng cảm giác có chút mơ mơ màng màng, đôi mắt đẹp khốn đốn.

Dạ U nghe vậy cảm thấy khó có thể tin, không nghĩ tới Tuyết cư nhiên có thể nói ra như thế kinh tâm động phách lời nói. Lúc này lại đột nhiên phát hiện nàng nhỏ nhắn mềm mại kiều thân đổ vào trên người của hắn, say sưa đã ngủ say, khiến hắn không biết làm sao.

Ở bên cạnh Hứa bá lập tức chen lời nói: "Tiểu tử, tiểu thư thân kiều thể yếu, đàn hát ca khúc phí nàng rất nhiều khí lực, để cho nàng thích ngủ chứng phạm vào. Người đem nàng ôm trở về xe ngựa trên giường, tới ta bên này, ta có lời với người nói!"

Dạ U gật đầu hiểu ý, lập tức ôm ngang tới Tiểu Tuyết nhỏ nhắn mềm mại kiều thân, tùy tiện thật tốt giống như lông ngỗng, nhu thành tựa như thủy lưu, mềm thành đúng cùng sợi bông, khiến hắn không khỏi âm thầm thán phục cùng thương tiếc.

Hắn mang nàng thả ở trên xe ngựa trắng thuần mềm trên giường, tỉ mỉ đắp chăn, liền rất nhanh đi đến Hứa bá bên người, xem hắn có dặn dò gì.

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Hơn hẳn Văn tu

Mọi âm thanh đều yên tĩnh trên đồng cỏ, trăng sáng sao tinh rủ xuống. Dạ U dần xếp Tiểu Tuyết ngủ ngon, Hứa bá trịnh trọng hỏi hắn nói: "Ngươi cũng biết ta tìm ngươi đến đây có chuyện gì?"

Hắn lắc đầu, biểu thị cảm thấy lẩn lộn. Hứa bá tiếp theo nghiêm túc nói với hắn: "Tiểu thư hắn có báo cho ngươi rằng mắc phải quái bệnh khắp nơi tâm y phóng được sự tình a."

Dạ U nhẹ gật đầu, trong mắt thần quang lóe lên. Nghe Hứa bá như thế lên tiếng, thông minh khôn khéo hắn đã lường trước nơi này Hứa bá khả năng muốn đối với hắn mà nói sự tình của Tuyết.

Hứa bá khẽ thở dài một hơi, thần sắc có chút chán nản ung dung nói: "Mặc dù tiểu thư thân phận cao quý, thiên phú kinh người, nhận hết ngàn vạn sủng ái, nhưng kỳ thật cho thấy một cái người đáng thương. Nàng trời sinh thân thể yếu, không thể thương tâm quá độ, rồi lệ quá nhiều."

"Nhưng ở nàng bảy tám tuổi thời điểm, bị không rõ nhân sĩ bắt đi, đã tạo ngộ một hồi ác mộng ngược đãi. Được cứu lúc trở lại, hôn mê bất tỉnh, sinh mệnh hấp hối, phí thật lớn sức lực mới tỉnh lại. Bất quá từ đó phải quái bệnh, thể hư thân yếu, vô cùng thích ngủ, vô pháp đi ra ngoài, tại Bắc Tuyết tìm rất nhiều thầy thuốc đều trị không hết."

"Cứ như vậy qua thật nhiều năm, tiểu thư tại đại lượng nguyên thực cung cấp nuôi dưỡng, thân thể rốt cục dần dần khá hơn, miễn cưỡng có thể xuất hành. Nghe nói Trung Nguyên đất rộng của nhiều, có thật nhiều người tài ba dị sĩ, cho nên gần nhất ta phụ trách bảo hộ tiểu thư, mang nàng nơi này Trung Nguyên tới tâm y phóng được."

"Không ngờ trên đường gặp trúng độc truyền tống mà đến ngươi, tiểu thư trông thấy thân ảnh của ngươi, liều mạng cũng phải đem ngươi cứu, chuyện này để ta một mực trăm mối vẫn không có cách giải. Ta dùng nguyên lực đem trong cơ thể ngươi độc bức ra, trong cơ thể của ngươi sớm đã bị bá đạo rắn độc ăn mòn được thành tổ ong, là nhỏ tỷ hao tổn rất lớn nguyên lực đem ngươi hoàn toàn trị liệu tốt hơn, ngươi năng lực bình yên vô sự nơi đây tĩnh lại."

"Bất quá bởi vậy nàng thích ngủ chứng lại tái phát, khiến ngươi chiếm không ít tiện nghi. Hừ, các ngươi nhất cử nhất động ta nhưng là như lòng bàn tay, nếu ngươi đối với nàng mưu đồ làm loạn, ta đã sớm đem ngươi một chương chụp chết. Nhưng nhìn nơi này biểu hiện của ngươi, cảm giác ngươi cũng không phải một cái người xấu, ta cũng liền chuyện cũ sẽ bỏ qua."

"Có lẽ các ngươi gặp nhau là tối tăm bên trong nhất định a, ngươi muốn quý hiếm đoạn này duyên phận, tri ân đồ báo, đừng cho tiểu thư thương tâm ni non, bằng không ta tuyệt đối không tha cho ngươi. Hi vọng ngươi nhớ kỹ ngươi hứa hẹn, hắc ám thần tử!"

Vốn nghe Hứa bá lời nhai nói một tràng, khiến hắn biểu tình phong phú, đã đối Tuyết bị thăm cảm thấy đồng tình thương tiếc, cũng đứng nàng liều mạng cứu mình cử động vô cùng cảm kích. Nhưng nghe đến Hứa bá một câu cuối cùng nói trúng tim đen nơi đây chỉ ra hắn chân chính thiên phú, khiến hắn không khỏi trong lòng chấn động.

Dạ U khiếp sợ nói "Tiền bối, ngươi là làm sao biết ta thiên phú thần tử?"

Hứa bá hừ lạnh một tiếng, dương dương tự đắc nói: "Ta dù gì cũng là Thánh nguyên cảnh nguyên tu, bằng không thì như thế nào bảo hộ tiểu thư sinh mệnh an toàn? Đang vì ngươi bức độc thời điểm, vừa nhìn liền rõ ràng trong thân thể ngươi tình huống, phát giác óc ngươi bên trong thiên phú thần vật La Hầu sao tinh, ta liền biết ngươi là hắc ám thần tử."

Dạ U lúc này mới chợt hiểu nhiều, bất quá cũng đứng Hứa bá cường đại cảm thấy kinh ngạc không thôi, không nghĩ tới hắn dĩ nhiên là Thánh nguyên cảnh nguyên tu, gần như có thể tại U Châu Địa giới hoành hành. Hứa bá một cái hộ vệ thực lực đều kinh người như vậy, có thể thấy Tuyết bối cảnh như kinh khủng bậc nào, hoàn toàn không phải hắn hiện tại có thể treo cao vượt được.

Hứa bá tiếp theo nghiêm chỉnh nói: "Bất quá trên Tiên Nguyên đại lục nguyên khí phân âm dương, nguyên tu phân ra nam nữ, đã có thần tử, tự nhiên cũng có thần nữ, tiểu thư chính là Tuyết Thần nữ. Ngươi cùng tiểu thư tương đồng cực hạn thiên phú, hiển nhiên như trọng đại trách nhiệm, tâu chính đạo thì cứu tế muôn dân trăm họ, nhập lạc lối thì di họa vô cùng. Bất quá ngươi thiên phú thần vật dù sao cũng là La Hầu sao tinh, sát lực rất nặng, dễ dàng mất phương hướng bản tâm, nhìn qua ngươi coi trọng."

Dạ U nghe vậy mắt sáng như đuốc, kiên định nói: "Cảm ơn tiền bối chỉ giáo, ta tất nhiên thủ vững bản tâm, phân biệt thị phi, đạp chính đạo."

Hứa bá thoả mãn gật đầu, chán chán lại suy nghĩ nói: "Tiểu tử, nhìn ngươi phẩm tính được đây ta chuẩn bị dạy ngươi một ít gì đó. Ta với ngươi sở tu hệ bất đồng, hiển nhiên không thể truyền cho ngươi nguyên thuật. Ừ, như vậy đi, ta dạy ngươi ghi thơ cổ, nhìn xem ngươi có hay không thiên phú trở thành Văn tu?"

Dạ U kinh ngạc nói "Bất quá ta không có chút nào cơ sở, tiền bối có thể dạy ta viết thơ cổ, hiển nhiên không thể tốt hơn. Ta có thể mạo muội hỏi một chút, tiền bối là Văn tu đi?"

Hứa bá ho nhẹ một tiếng, có chút ngưng ngưng hồi đáp: "Văn chia làm thi từ ca phú chương trình, nếu muốn toàn bộ nắm giữ, khó như lên trời. Thuật nghiệp như chuyên tấn công, ta tiêu phí suốt đời tinh lực nghiên cứu thơ cổ, rồi mới miễn cưỡng tiến dần từng bước, trở thành sơ giai Văn tu. Ta dùng băng ngăn cản bút tới ghi đồng cảnh thơ, người xem tốt hơn!"

Nói xong, ánh mắt của hắn như kiếm, từ từ vật đại lấy ra một thanh băng lam sắc nguyên bút, nguyên lực sục sôi, băng sương ngưng tụ, tản mát ra điểm một chút oánh quang, tựa như trong sáng tĩnh lặng lưu ly đồng dạng. Hắn huy vũ tới nguyên bút, khiến cho từng trận gió mạnh, khiến hắn tay áo bông bành, phiêu như trích tiên.

Hắn nước chảy mây trôi nơi đây viết ra thơ danh, thể chữ Long phi phượng vũ, leng keng như từ nói: "Đồng cảnh." Lời của hắn âm vừa rơi xuống, lập tức khiến cho xung quanh băng nguyên khí cộng minh, tí ti khí lạnh từ không sinh có, nổi lên một hồi băng lãnh thấu xương gió lạnh, rất nhanh hắn phương viên mười trượng hướng tới ngưng kết bên trên một tầng dày đặc băng sương, óng ánh óng ánh, ánh sáng lạnh lập loè.

"Băng hoa hữu tình hàn phong luyện (cvt: Băng hoa hữu tình gió lạnh luyện)", Hứa bá viết ra câu đầu tiên thơ, tại hắn phụ cận trên mặt đất lập tức sinh trưởng ra một đóa chấu rùa mặt lớn nhỏ băng hoa, tách ra thành mười phần rực rỡ, nhanh nhẹn hấp dẫn, kiều diễm ướt át, tựa như nhất tiểu khuynh thành băng nữ. Tí ti gió lạnh lượn vòng tại băng hoa xung quanh xua không tan, tựa hồ lưu luyện không nở rời đi.

"Lãnh thụ vô tư vụ thảo liên (cvt: Lãnh thụ vô tư vụ thảo thương yêu)", một cây óng ánh trong suốt băng dựng nên khắc ngưng tụ ra, hiển lộ cứng ngắt vô cùng, không hề có sinh cơ, mà ở dưới tàng cây thì sinh trưởng ra một khóa do băng vụ ngưng kết mà thành cỏ non, không có thật thể, nhưng rơi xuống điểm một chút giọt nước, phảng phất thương cảm thành rơi lệ.

"Đông thủy bồi hồi cam tuyến tạng (cvt: Đông lạnh thủy quanh quẩn một chỗ cam tuyến tạng)", một vũng đông lạnh thủy lập tức từ dưới đất lan tràn ra ngoài, như cam tuyến đồng dạng đổ vào những cái này cây cối hoa cỏ, khiến chúng trở nên năng lượng sung túc.

"Điều thực lộng nhận toái hà liên (cvt: Điều thực làm cho lưỡi dao toái hà liên).", Hứa bá trong mắt tinh quang lóe lên, những cái này cây cối hoa cỏ lập tức tàn lụi, biến thành sắc bén dao nhọn, hướng bốn phương tám hướng bay ra mà đi, đông lạnh thủy thì biến thành lao băng hà, Hứa bá lão luyện chỉ một cái phương hướng, nó liền hướng cái hướng kia tập kích mà đi.

Dạ U tròn mắt há hốc mồm mà nhìn một màn này, tại Hứa bá dưới sự bảo vệ, hắn không có bị dao nhọn cho tổn thương tới, ngược lại ngoài mười trượng sinh cơ bùng bùng cây cối hoa cỏ bị dao nhọn ghim thành không còn sót lại chút gì. Lao băng hà thì đem mặt đất đục ra một cái hố sâu cực lớn, uy lực còn lại đã hết, băng sương lập loè.

Hứa bá thu hồi Băng Lan bút, dương dương đắc ý nói: "Hiện tại người biết Văn tu cường đại a, dựa vào viết ra văn khiến cho thiên địa nguyên lực cộng minh, không hao tổn bản thân quá nhiều nguyên lực, liền có thể hóa hư là thật, ngưng tụ ra phi thường cường đại công kích. Ta mới là sơ giai Văn tu liền có thể phát huy ra loại này uy lực, nếu trở thành trung giai Văn tu, uy lực sẽ thành bội tăng, thực lực không thể lường được."

Dạ U lập tức trở nên hứng thú bùng bùng, kiên định mà nói: "Tiền bối, thỉnh người phải tất yếu dạy ta làm thơ."

Hứa bá vui tươi hơn hờ mà nói: "Vậy là tự nhiên, người trước từ cơ sở học lên, ta trước với người nói một chút nên viết như thế nào thơ cổ?"

Dạ U lập tức vãn tai, rủa tai lắng nghe. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Học cho nên dùng

Sao không, Hứa bá dần dần dạy bảo nói: "Thơ cổ chia làm thể thơ cổ, thơ tứ tuyệt cùng luật thơ, thể thơ cổ cách luật tự do, hiện tại đã đào thái chôn vùi, người có thể không cần học. Về phần thơ tứ tuyệt cùng luật thơ, tương đồng chính là tất cả chia làm năm chữ cùng bảy chữ, bất đồng chính là thơ tứ tuyệt có bốn câu, mà luật thơ có tám câu."

"Thơ tứ tuyệt cùng luật thơ đều cần bằng trắc gieo vần cách luật, người đã học qua đọc sách viết chữ, hẳn là hiểu rõ bằng trắc gieo vần ý tứ, ta liền không tỉ mỉ nói. Bởi vì người vừa học làm thơ, trước giản lược đơn năm chữ thơ tứ tuyệt học lên."

"Năm chữ thơ tứ tuyệt bằng trắc tức thì đầu câu đầu chữ bằng trắc không giới hạn, lấy đệ nhị chữ là chuẩn, cái khác thì tốt nhất cần bằng trắc tương đối."

Gieo vắn tức thì hai bốn câu cuối cùng phải gieo vắn, một ba câu cuối cùng có thể gieo cũng không gieo."

"Mà năm chữ thơ tứ tuyệt bằng trắc chia làm hai loại, một loại là bằng bằng trắc trắc bằng, trắc trắc bằng bằng trắc, một loại khác là bằng bằng bằng trắc trắc, trắc trắc trắc bằng bằng, cả hai đều có thể lẫn nhau đảo."

"Được rồi, đơn giản nhất năm chữ thơ tứ tuyệt cách luật đã nói rõ với ngươi, cho ngươi một quyển thi tập, ngươi trước từ năm chữ thơ tứ tuyệt nhìn lên. Bên trong có ta suốt đời thu thập mà đến thơ tứ tuyệt cùng luật thơ, cũng có cách luật quy phạm, ngươi có thể chậm rãi học."

Vì vậy Hứa bá lấy ra một quyển cổ xưa thi tập đưa cho Dạ U, khiến hắn vô cùng cảm kích nơi đây nói cảm ơn: "Cảm ơn tiền bối, ta nhất định dốc hết tâm tư học tập tốt, không phụ kỳ vọng của ngươi."

Hứa bá thoả mãn gật đầu, mỉm cười nói: "Ừ, có chí ắt làm nên, ta tin tưởng một ngày nào đó ngươi là trò giỏi hơn thầy, trở thành ưu tú Văn tu. Được rồi, sắc trời đã muộn, ngươi đi nghỉ ngơi đi."

Nói xong, Hứa bá liền ngồi xếp bằng xuống, nhắm mắt dưỡng thần, quanh thân nguyên lực mờ mờ, hiển nhiên tại chút nghỉ ngơi chút tu luyện. Dạ U đối với đêm khuya tu luyện loại sự tình này tập mãi thành thói quen, liền xếp bằng bên cạnh hắn cũng như thế tu luyện.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, trùng điệp kinh hải kêu, ánh bình minh sáng nhìn, ở trên người Dạ U lưu lại sáng lạn ánh sáng tàn. Hắn ung dung tỉnh lại, đỉnh chỉ tu luyện, duỗi lưng một cái, xương cốt lớp lớp vang, rất sảng khoái.

Hứa bá phân phó Dạ U nói: "Tiểu tử, hiện tại nên lên đường. Ngươi đi xe ngựa trong xe ngồi lên, không muốn đi bưng tỉnh tiểu thư, để cho nàng thuận theo tự nhiên tỉnh lại là tốt rồi."

Hắn nhẹ gật đầu, liền vào vào xe ngựa, vừa vận trông thấy Tiểu Tuyết tại mềm trên giường lặng yên ngủ say xinh đẹp khả ái bộ dáng, cùng công chúa Bạch Tuyết đồng dạng băng thanh ngọc khiết, khuynh quốc khuynh thành. Tuyết phát tỏa ra, giống như chân thành hương sóng, khiến thùng xe mờ mờ nồng đậm hương thơm.

Lúc này Hứa bá không chế tới xe ngựa, vững như bình địa, chạy về phía trước. Hắn ngồi ở mềm bên giường xuôi theo, trong lúc rảnh rỗi, liền lấy ra Hứa bá cho hắn thi tập, tỉ mỉ quan sát.

Hắn trước từ năm chữ thơ tứ tuyệt nhìn lên, bên trong có thật nhiều các bậc tiền bối viết câu thơ.

Tỷ như "Bạch nhật y sơn tẫn, hoàng hà nhập hải lưu. Dục cùng thiên lý mục, canh thượng nhất tầng lầu (cvt: Ban ngày dựa vào núi quá, hoàng hà nhập hải lưu. Muốn cùng ngàn dặm mục, nâng cao một bước).", chính là trắc tới trắc thu, hai bốn câu gieo vắn.

Tỷ như "Lâm ám thảo kinh phong, tương quân dạ dẫn cung. Bình minh tầm bạch vũ, một nhập thạch lăng (cvt: Lâm ám thảo bệnh kinh phong, đem quân đêm dẫn cung. Vừa sáng tìm bạch vũ, chui vào thạch lăng).", chính là trắc tới bằng thu, một hai bốn câu gieo vắn.

Tỷ như "Lầu sắp hồng cao trăm xích, tay có thể trích tinh thần. Không dám cao giọng lời nói, sợ kinh thiên thượng nhân (cvt: Lầu sắp hồng cao trăm xích, tay có thể trích tinh thần. Không dám cao giọng lời nói, sợ kinh thiên thượng nhân).", chính là bằng tới trắc thu, hai bốn câu gieo vắn.

Tỷ như "Đầu tường điệp tiếng trống, dưới thành hoàng hôn giang thanh. Muốn hỏi cá dương quang trộn lẫn, thì không có mi chính bằng (cvt: Đầu tường điệp tiếng trống, dưới thành hoàng hôn giang thanh. Muốn hỏi cá dương quang trộn lẫn, thì không có mi chính bằng).", chính là bằng tới bằng thu, một hai bốn câu gieo vắn.

...

Mọi việc như thế năm chữ thơ tứ tuyệt, thật nhiều, có thể cung cấp Dạ U mượn tham khảo, khiến hắn nhìn thành nồng nhiệt, bất tri bất giác qua thật lâu thời gian.

Cũng chẳng biết lúc nào, Tiểu Tuyết thanh tỉnh lại, mở ra nhập nhèm mê ly đôi mắt đẹp, phát hiện hắn nhìn vào thi tập mê mẩn bộ dáng, ngọt ngào mà cười nói "U, ngươi tại nhìn Hứa bá thi tập đi?"

Dạ U gật đầu đáp lại: "Ừ, là tiền bối đưa cho ta, ta hiện tại đang tại học. Ta đột nhiên cảm giác được các bậc tiền bối ghi thơ cổ thật sự bác đại tinh thâm, không ta nhất thời có thể với tới, trước mắt thấy kiến thức nửa vời."

Tiểu Tuyết nghe vậy ngồi dậy, đi đến bên cạnh hắn, dịu dàng mùi thơm của cơ thể lộn xộn đến mà đến, khiến hắn vui vẻ thoải mái. Nàng đôi mắt đẹp nhu tình rung động nổi lên, ôn nhu nói: "U, ta đôi thơ cổ cũng hơi thông một ít, không ngại lời để cho ta tới dạy ngươi a."

Dạ U mừng rỡ nói: "Vậy cảm ơn tuyết, như Tuyết dạy ta nhất định làm ít công to!"

Vì vậy Tiểu Tuyết bắt đầu cẩn thận dạy bảo tới hắn, nghi hoặc nơi đây lập tức sáng tỏ thông suốt, khiến hắn đối năm chữ thơ tứ tuyệt giải thích càng thêm sâu sắc dâng lên

Qua hồi lâu, Dạ U tại Tiểu Tuyết khuyên bảo, rốt cục quyết định lần đầu tiên đưa ra bút tới ghi năm chữ thơ tứ tuyệt. Giấy và bút mực không một không thiếu, nhưng trên xe ngựa không có viết chữ bàn học tới làm vẩn nệm, khiến hắn vô kế khả thi.

Tiểu Tuyết trầm tư trong chốc lát, cái khó ló cái khôn, liền từ trong túi trữ vật lấy ra một cái vòng tròn bánh hình dáng lớn bánh ngọt hộp, đưa cho hắn nói: "U, liền đem bánh ngọt hộp đặt ở đầu gối tới làm ván nệm a, như vậy viết chữ hẳn là có thể khá hơn một chút."

Dạ U nhẹ gật đầu, liền nhận lấy bánh ngọt hộp ngay ngắn nơi đây đặt ở đầu gối của mình, đem giấy trắng bao trùm lên đi, dẫn theo bút lông bắt đầu rơi vào trầm tư, nhất thời không biết mình nên viết cái gì.

Đột nhiên, hắn nhớ tới Tuyết đêm qua tại sáng tỏ dưới ánh trăng đánh đàn hát khúc chim sa cá lặn bộ dáng, mạch suy nghĩ lập tức rõ ràng, tài văn chương nhất thời nổi bật, tại trống rỗng trên giấy bắt đầu vung bút trạm mực viết, thơ tên là nguyệt tư.

"Nguyệt hạ giai nhân xướng, cầm trung ngọc thủ phương. Khuynh thành tư nguyệt tuyết, chán thể niệm gia hương (cvt: Dưới ánh trăng giai nhân hát, cầm bên trong bàn tay như ngọc trắng phương. Khuynh thành tư nguyệt Tuyết, chán thể niệm quê hương)."

Lúc Dạ U viết xong, dài thở phào nhẹ nhõm, rốt cục viết ra tương đối chỉnh quy năm chữ thơ tứ tuyệt. Ở bên cạnh Tiểu Tuyết chứng kiến hắn viết ý cảnh, lập tức hiểu ý, trở nên mặt đỏ bừng, xinh đẹp tuyệt luân.

Tiểu Tuyết không khỏi ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ gắt gỏng: "U, người —— người sao có thể ghi ta rồi ta nào có người trong thơ nói tốt như vậy!"

Dạ U phong đạm vân khinh mà cười một chút, nói: "Đó là bởi vì Tuyết lần đầu tiên đánh đàn hát khúc cho ta nghe tuyệt mỹ hình ảnh để ta cả đời khó quên, trước tiên liền không tự chủ được muốn ghi người. Ta viết đề nhất bài thơ liền giao cho người coi như vật kỷ niệm a, hi vọng người bỏ qua cho."

Nói xong, hắn đem bài thơ đưa cho Tiểu Tuyết, nàng do dự một chút, liền vui vẻ tiếp nhận.

Tiểu Tuyết nhìn kỹ, phát hiện chữ của hắn thể Tù kính hữu lực, Viên nhuận phương chính, nước chảy mây trôi, thẹn thùng nói: "U, không nghĩ tới người đã đạt đến thư pháp tầng thứ hai cánh giới Tù kính hữu lực, chỉ cần tiếp tục cố gắng tiếp nữa, có lẽ có thể trở thành Thư tu. Hơn nữa người viết thơ cũng vô cùng có thiên phú, có lẽ có một ngày người có thể trở thành sánh vai Trung Nguyên hiển hách đại danh tam đại văn hào."

Dạ U nghe vậy tò mò nói "Trung Nguyên tam đại văn hào? Ta mới nghe lần đầu, Tuyết có thể nói với ta nói sao?"

Tiểu Tuyết khẽ cười một cái, giải thích: "Nguyên lai U còn không biết a, kia ta liền cùng người nói xem a. Tam đại văn hào phân biệt là Văn tiên Mặc Bạch, Văn thánh Trang Tử thánh nhân cùng Văn quý Ông Cừu Túy, bọn họ là Trung Nguyên tối cường tam đại Văn tu, nghe nói thi từ ca phú chương trình tất cả đều tinh thông, thực lực thông thiên triệt địa. Chỉ cần là học văn người, đối đại danh của bọn hắn đều như sấm bên tai."

Dạ U tròn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới tại Trung Nguyên rõ ràng còn có đối thi từ ca phú chương trình toàn bộ tinh thông người, khiến hắn đột nhiên cảm giác núi cao ngưỡng dừng lại, thần phục không thôi.

Đúng lúc này, Hứa bá đột nhiên ngắt lời mở miệng nói: "Tiểu thư, chúng ta đã đến Dương Thành Hoa Dương khách sạn, đêm nay ngay ở chỗ này nghỉ ngơi. Tiểu tử, người mang theo tiểu thư xuống xe a."

Dạ U nhẹ gật đầu, đưa cho một tay ôn nhu nói: "Tuyết, chúng ta muốn xuống xe."

Tiểu Tuyết khuôn mặt thẹn thùng như hà, điểm nhẹ cổ trắng, liền cầm chặt hắn đưa cho tới tay, tựa như đồng tâm kết ràng buộc cùng một chỗ, chân thành xuống xe. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Ông lão thần bí

Thời điểm màn đêm, một đoàn người ung dung đi vào Hoa Dương khách sạn đại sảnh, Tiểu Tuyết kinh thể mỹ mạo lập tức khiến cho ở đây chú ý của mọi người, nam kinh diễm, nữ hâm mộ, tựa như kiêu nguyệt hoa huy khiến hết thấy đều âm thầm thất sắc.

Phụ trách quản lý Hoa Dương khách sạn là một vị bộ dạng thủy mị vẫn còn lão bản nương, tên là rõ ràng Hoa Dương. Mái tóc co lại, hạt dưa trên mặt đẹp lông mày kẻ đen cong cong, hoa đào đôi mắt đẹp xuân thủy uông uông, cái mũi đẹp để tinh xảo cặp môi đỏ mọng. Eo nhỏ nhắn yểu điệu, trước sau lồi lõm, có thể nói một cái thành thực mê người mỹ nhân, tại Dương Thành nổi tiếng xa gần.

Nhưng nổi tiếng không chỉ là mỹ mạo của nàng, còn có Hoa Dương khách sạn độc môn chế riêng cho bách hoa tửu, mùi dấm phiêu hương, hương vị sướt mướt ngọt, không gắt lại đậm đặc, chịu rất nhiều khách uống rượu truy đuổi, sinh ý một mực thịnh vượng. Hơn nữa nàng hay là Nhân nguyên cảnh

trung cấp nguyên tu, thực lực ngay tại chỗ số một số hai, bởi vậy không người nào dám trêu chọc.

Bất quá chứng kiến Tiểu Tuyết, luôn luôn tự cho là mỹ mạo vô song nàng cũng không thể không tự ti mặc cảm, người thiếu nữ này tuy to lớn vẫn còn tương đối trẻ trung, nhưng thật sự là thật đẹp, như chim sa cá lặn về mặt, bẻ nguyệt xấu hổ cây hoa đáng vẽ, đặc biệt là phiêu dật mềm mại Tuyết phát mười phần người nhìn hoa mắt, tựa như mờ mịt linh hoạt kỳ ảo Tuyết tiến đến cõi trần kinh diễm bốn tòa.

Nàng bước liên tục nhẹ nhàng, eo thon lắc lư, phong tình vạn chủng, chân thành đi đến Tiểu Tuyết bên người, tình tế dò xét cười duyên nói: "Hảo đẹp đề nữ oa người, quả thật đẹp như tiên nữ, đến tới đây khiến Hoa Dương khách sạn vang cho kẻ hèn này. Xin hỏi người là đến bên này ăn cơm hay là cư trú viện?"

Tiểu Tuyết nghe vậy ngọt ngào nơi đây ngậy thơ cười nói: "Cảm ơn tỷ tỷ khen nhảm, người cũng rất đẹp a. Ba người chúng ta là tới bên này cư trú viện một đêm, muốn mới ba gian phòng trọ, thuận tiện ăn cơm."

Rõ ràng Hoa Dương nghe xong lập tức mở cửa trong bụng, nhiệt tình nơi đây chào hỏi nói: "Muội muội nói chỗ nào, tỷ tỷ liền người một phần vạn cũng so ra kém. Muốn cư trú viện ăn cơm đúng không, ta lập tức là các người an bài."

Tiếp theo nàng trong lúc lơ đãng ngắm đến Dạ U, phát hiện hấn mặt như thoa phấn, đôi mắt sáng cặp môi đỏ mọng, mũi cao thẳng, lãnh khốc anh tuấn, giống như tranh thủy mặc bên trong nhẹ nhàng hảo thiếu niên, không khỏi âm thầm thán phục. Lại nhìn thấy hấn cùng Tiểu Tuyết hai tay chặt chẽ dặt tại một chỗ, trai tài gái sắc, quả thực là trời đất tạo nên một đôi, lập tức đoán được bọn họ bất thường quan hệ.

Vì vậy nàng hoa đào đôi mắt đẹp giống như cười mà không phải cười, đối với Tiểu Tuyết ranh mãnh nói: "Muội muội thật sự là tốt hơn phúc khí a, có như vậy một cái nhẹ nhàng Tiểu ca làm bạn, sinh hoạt nhất định hạnh phúc mỹ mãn." Nói xong, nàng liền che miệng cười híp mắt phản hồi quấy hàng, khiến một vị tiểu nhị là ba người an bài lâu hai chỗ lịch sự ăn cơm.

Tiểu Tuyết nghe vậy khuôn mặt lập tức nổi lên nồng đậm ửng đỏ, tựa như rực rỡ phấn hồng mây boi dặt, xinh đẹp tuyệt luân, khiến rất nhiều người thấy si say không thôi. Dạ U cũng nghiêm chỉnh chịu được người khác liên tiếp truyền đến nóng bỏng hoặc địch ý mục quang, lặng lẽ thả nàng tiềm như ngọc bàn tay nhỏ bé, hiển lộ ra một bộ phong phạm vân khinh bộ dáng.

Đang lúc vị này tiểu nhị muốn chiêu mộ hô bọn họ nơi này lâu hai chỗ lịch sự thời điểm, một vị say khướt lời thôi ông lão từ khách sạn trong góc loạng choạng đi về hướng quấy hàng, quần áo tả tơi, lời thôi lếch thếch, tựa như tên ăn mày. Hấn nằm ở trên quấy, hô to gọi nhỏ nói: "Lão bản nương, nhanh cấp ta tới mấy hũ bách hoa tửu."

Rõ ràng Hoa Dương hiển nhiên đối với lão đầu này vô cùng quen thuộc, lông mày kẻ đen nhẹ chau lại, lộ ra một cổ không vui thần sắc, quờ trách nói: "Lão già chết tiết, người tại sao lại tới chịu uống rượu rồi lúc trước thiếu nợ đó của ta chút tửu sổ sách lúc nào hoàn, nếu không trả, cũng nhanh chút rút ra ngoài cho ta!"

Lời thôi ông lão ha ha cười nói: "Lão bản nương, đừng vội đừng vội! Người nơi này bách hoa tửu đề ta thật là thích, đáng tiếc người một mực không cho ta uống vài hớp. Nếu hôm nay người đề ta uống được đã ghiền, ta sẽ đưa người một hồi lớn tạo hóa, lúc trước tửu sổ sách liền xóa bỏ."

Rõ ràng Hoa Dương nơi nào sẽ tin vào hấn ăn nói bậy bạ, nếu nàng thật muốn đem độc môn chế riêng cho bách hoa tửu đưa cho hấn chèn chén, khách sạn đoán chừng phải phá sản.

Thấy hấn mặt dày mày dạn nơi đây ngậy ngốc ở chỗ này, ảnh hưởng sinh ý, nàng không khỏi nổi giận nói: "Lão già chết tiết, ai sẽ tin người có lớn tạo hóa? Nếu người không đi, đừng trách ta hạ thủ vô tình, tiểu nhị, đem cái này lão già chết tiết cho ta đánh đi!"

Mấy cái thẻ trắng buh hấn tiểu nhị lập tức lộn xộn tuôn ra mà đến, đem lời thôi ông lão liền người mang giờ lên nơi đây đuổi ra ngoài. Hấn không thể làm gì, gãy dựa không thôi, hô lớn: "Lão bản nương, lại tí mĩ cân nhắc một chút, thật sự là đưa người một hồi lớn tạo hóa."

Rõ ràng Hoa Dương hừ lạnh một tiếng, không cho là đúng, nhưng Tiểu Tuyết lại đồng tình chi tâm lan tràn, đành chỉ lên lầu bước liên tục, chuyển qua kiều thân đối với Dạ U điểm đạm đáng thương nói: "U, lão nhân gia thật đáng thương, chúng ta giúp hấn một chút a."

Dạ U bất đắc dĩ cười khổ, thầm nghĩ: Lão đầu này thoát nhìn chỗ nào đáng thương? Muốn ký sổ đòi uống rượu không nói, còn một mảnh ăn nói bậy bạ ảnh hưởng khách sạn sinh ý, lão bản nương đuổi hấn ra ngoài cho thấy là chuyện đương nhiên.

Bất quá nếu như Tuyết mở miệng muốn giúp hấn, hấn tự nhiên nghĩa bất dung từ. Vì vậy hấn nhanh chóng đi tới nơi này chút tiểu nhị bên người, ngăn cản bọn họ đuổi đi ông lão, lấy ra chút lớn điệp tiền đồng tệ, hùng hồn nói: "Vị này lão trượng muốn uống ít nhiều bách hoa tửu đề cho hấn uống đi, ta tới thay hấn thanh toán."

Những cái này tiểu nhị thấy thế, liền buông lỏng ra ông lão, khiến hấn có thể tự do. Ông lão mất say lơ đãng mông lung, loạng choạng đứng lên, ha ha nói cảm ơn: "Hay là vị tiểu huynh đệ này trượng nghĩa, hiểu được thương cảm ta lão đầu tử. Cảm ơn người rồi, mang ta đi uống bách hoa tửu a, ta đã không thể chờ đợi được."

Dạ U nhẹ gật đầu, vịn ông lão đi đến trước quầy, đem chút lớn điệp tiền đồng tệ vẩy vào trên quầy, đối với rõ ràng Hoa Dương chân chính lại nói: "Lão bản nương, có bao nhiêu bách hoa tửu chẳng quan, ta tới thay vị này lão trượng thanh toán."

Rõ ràng Hoa Dương đôi mắt đẹp tinh quang lóe lên, dịu dàng cười nói: "Tiểu ca, tiệm chúng ta bên trong bách hoa tửu thể nhưng là rất quý báu, một bình muốn 1000 tiền đồng tệ. Nếu như người thật muốn thay lão già chết tiết thanh toán, trước tiên đem lúc trước hấn thiếu nợ khách sạn tửu sổ sách tất cả đều trả, ta mới có thể bán cho người bách hoa tửu."

Dạ U tò mò nói "Không biết vị này lão trượng thiếu nợ khách sạn ít nhiều nguyên tệ?"

Rõ ràng Hoa Dương vươn 7 cái thon dài ngón tay ngọc, gian trá mà cười nói: "Tổng cộng 7 kim nguyên tệ!"

Dạ U đột nhiên kinh hãi nói: "Cái gì? Cự nhiên có nhiều như vậy." Trên người hắn tổng cộng liền 9 kim nguyên tệ nhiều, nếu thay ông lão trả nợ, liền đi hơn phân nửa.

Hắn bắt đầu đi đứng chất nghiêm mặt, hồi hận cuống quýt. Bất quá như là đã lên tiếng hứa hẹn thay ông lão thanh toán, hắn tự nhiên không thể lùi bước bị người trò cười. Vì vậy không muốn bỏ mà đem lấy ra càng nhiều nguyên tệ, trừ đủ 7 kim nguyên tệ, trước thay ông lão trả thiếu nợ từ sổ sách.

Rõ ràng Hoa Dương tiếp nhận những cái này nguyên tệ, mặt mày hớn hờ, nội tâm âm thầm giễu cợt Dạ U. Vị này Tiểu ca thoát nhìn như thế anh tuấn phi phàm, không nghĩ tới người lại ngu ngốc, lại muốn chết thay ông lão thanh toán, đoán chừng muốn vốn gốc không về a.

Nàng tiếp theo nhiệt tình nơi đây chiêu đãi nói: "Tiểu nhị, đem bách hoa tửu thừa thích mang lên, cấp vị này lão trượng chè chén, chờ hắn uống xong để cho vị này Tiểu ca thanh toán."

Dạ U có chút khóc không ra nước mắt, vừa nhìn lão nhân này bộ dáng, liền biết từ lượng của hắn rất tốt, đoán chừng muốn uống hơn mấy chục hũ, hắn còn dư lại nguyên tệ thật sự đủ hắn tiêu xài đi? Hắn đã dự liệu được hắn muốn một nghèo hai trắng.

Hứa bá mặt sáng như đuốc mà nhìn ông lão, sắc mặt ngưng trọng đối với hắn lặng lẽ nói: "Tiểu tử, lão đầu này không đơn giản, ngay cả ta đều nhìn không ra sâu cạn, ngươi nên cẩn thận ứng phó!"

Dạ U nghe vậy rõ ràng cả kinh, không tâm tình khoái trá thoáng cái tan thành mây khói. Không nghĩ tới liền thân là Thánh nguyên cảnh nguyên tu Hứa bá đều nhìn không ra sâu cạn, xem ra hắn thật sự phải hảo hảo ứng phó thần bí ông lão.

Tiểu Tuyết thì ngây thơ đơn thuần, không có suy nghĩ nhiều, cười yếu ớt rung động nơi đây đối với ông lão nói: "Lão nhân gia, ngươi cùng chúng ta một chỗ nơi này lâu hai chỗ lịch sự ăn cơm đi, như vậy ngươi cũng có thể như nơi đây ngồi xuống thừa thích chè chén."

Ông lão thần thái sáng láng mà cười nói: "Vị này đẹp như thiên tiên tiểu nữ oa cần nhắc thành mười phần chu đạo a, rất được lòng ta. Hảo, ta liền cùng các ngươi cùng nhau đi thôi."

Nói xong, bọn họ một đoàn người cùng ông lão liền tại một vị tiểu nhị dưới sự dẫn dắt đi đến lầu hai gần cửa sổ một cái chỗ lịch sự, vừa vặn bốn cái chỗ ngồi, Dạ U cùng Tiểu Tuyết ngồi ở một bên, ông lão cùng Hứa bá thì ngồi ở một bên khác.

Chờ đợi trong chốc lát, phong phú linh thực rốt cục tất cả đều chuyển đi lên, còn có rất nhiều hũ bách hoa tửu, khiến ông lão từ ý lan tràn, lập tức không thể chờ đợi được nơi đây mở ra một bình bách hoa tửu cuồng uống, như nuốt trời xà phê lướt nhẹ, trong khoảnh khắc liền đem một bình bách hoa tửu một hơi cạn sạch.

Ông lão nhìn không được hô quát nói: "Hảo tửu!" Tiếp theo kiên nhẫn nơi đây cầm lấy một bình hũ bách hoa tửu cuồng uống, chỉ chốc lát sau bầu rượu không liền xếp thành một tòa núi nhỏ, khiến Dạ U thấy nội tâm trực rỉ máu.

Nhưng ông lão hiển nhiên ngàn chén không say, hiện tại đã quất hai mui mấy hũ. Tiểu Tuyết thấy ông lão uống tửu, hảo tâm mà khuyên: "Lão nhân gia, ngươi cũng phải ăn chút linh thực a, uống như vậy dễ dàng thương thân."

Ông lão ha ha cười nói: "Tiểu nữ oa, không ngại chuyện riêng, lão già ta thể nhưng là Túy Tửu Ông, thích rượu như mạng, càng uống càng hoạt bát. Bất quá ngươi đã như vậy sẵn sàng, ta cũng không thể phụ lòng kỳ vọng của ngươi, liền ăn linh thực bổ sung lấp bao tử." Nói xong, ông lão liền một bên dùng chiếc đũa gắp lên linh thực, vừa uống rượu, ăn được dễ sợ, sảng khoái vô cùng.

Một hồi cơm nước no nê, ông lão tổng cộng quất một trăm hũ cả bách hoa tửu, làm cho người ta cảm thấy ngạc nhiên vô cùng. Trên người Dạ U còn dư lại nguyên tệ căn bản không đủ giao từ sổ sách, chỉ có thể khiến không thiếu nguyên tệ Hứa bá để trả toàn bộ hoá đơn.

Rõ ràng Hoa Dương kiếm được thỏa mãn doanh thu, cười đến không ngậm miệng được, đối với một đoàn người đợi như khách quý. Tiểu Tuyết khiến Hứa bá lại mở một cái phòng, ngọt ngào nơi đây đối với ông lão nói: "Lão nhân gia, bây giờ sắc trời đã tối, ngươi liền theo chúng ta một chỗ tại khách sạn nghỉ ngơi đi."

Ông lão ha ha cười to nói: "Tiểu nữ oa, ngươi thật sự đối với lão đầu tử thật tốt quá, để ta không biết như thế nào báo đáp. Ngươi đã như thế thịnh tình, ta cũng không tiện cự tuyệt, liền theo ngươi đi đi!"

Vì vậy một đoàn người tại một vị tiểu nhị dưới sự dẫn dắt, đi đến Hoa Dương khách sạn hậu viện. . .

Chương 61: Điệp luyện hoa vũ

Một đoàn người tại một vị chất phác tiểu nhị dưới sự dẫn dắt đi đến hậu viện, một mảnh cỏ mộc ngọc hương hành lang thông hướng cư trú viện vị trí. Hành lang hai bên trong sân găm trở thành đám, tại dưới ánh trắng mềm mại như ngọc, tựa như thái hà đạo chơi, mùi thơm nồng đậm như chảy nhỏ giọt nước, xông vào mũi, quả thật chính là trăm hoa nghị lại thiên đường.

Tiểu Tuyết đôi mắt đẹp nhu tình uyển chuyển, không khỏi sợ hãi than nói: "Thật đẹp sân nhỏ, nơi này vậy mà gieo trồng vào nhiều như vậy cây hoa."

Tiểu nhị nghe xong lập tức phấn khởi, nịnh nọt nơi đây đối với nàng giới thiệu nói: "Tiên Tử, nơi này trăm hoa đều là lão bản nương phái người trồng, dần dần càng thêm tươi tốt, mỹ lệ như vẽ, dẫn tới rất nhiều giai nhân du khách tới xem xét. Hơn nữa trăm hoa có thể dùng tới chế thành bách hoa tửu, hương thơm nồng đậm, ngọt sừng miệng, nếu có may mắn nếm thử, liền cùng trong mộng giao du tiêu dao khoái hoạt."

Ông lão nghe vậy ha ha cười nói: "Này lão đầu tử ta quát trăm hũ bách hoa tửu, há không phải tiêu dao thành thần rồi "

Tiểu nhị không khỏi lúng túng, Tiểu Tuyết cao hứng bưng bưng nơi đây nói với Dạ U: "U, nơi này sân nhỏ thật là đẹp a, ta nghĩ đi xuống xem một chút!" Nói xong, nàng kiều thân chút nhảy lên, nhẹ như hồng nhận từ hành lang nhảy đến trong sân, trắng ngần Bạch Thiên hình ảnh tựa như mờ mịt bằng bạc Tuyết hòa tan tại trăm khóm hoa, linh hoạt kỳ ảo tuyệt mỹ.

Tiểu nhị vội kêu lên: "Tiên Tử không thể, Bách Hoa Viên không theo lão bản nương cho phép, là không cho phép dưới đi. Bằng không làm hư đoá hoa, ta thế nhưng là bị lão bản nương khai trừ." Thế nhưng hần gọi thành đã chậm, Tiểu Tuyết sớm đã ở bên trong khiến cho bị dọa chết, đông nhìn nhìn tây ngử ngử, nhìn sững mắt trăm hoa không bỏ sót.

Hần rơi vào đường cùng, dậm chân một cái, vội vàng tiến đến khách sạn đại sảnh thông báo lão bản nương. Đúng lúc này, Tiểu Tuyết chuyển qua quyền rũ khuôn mặt, lúm đồng tiền như hoa nói: "U, hôm nay ta hào hứng rất cao, muốn vì ngươi nhảy một chi tên là điệp luyện hoa vũ đạo, được hay không được a?"

Dạ U nhẹ gật đầu, nhân nhạ nơi đây mỉm cười nói: "Đương nhiên có thể, theo Tuyết hào hứng được rồi "

Tiểu Tuyết lúc này mới yên tâm, nhất tiểu khuynh thành như vẽ, Tuyết phát tung bay, như ngọc như bộc, uyển chuyển như sợi bông kiều thân như là nhẹ nhàng Tuyết điệp lượn quanh bay múa lên, tại dưới ánh trắng sáng tỏ như tuyết liền tách ra, bước liên tục giống như lãng ba vì bộ, tại trăm khóm hoa bên trong trời qua tự nhiên, nổi lên nhân nhạ rung động.

Nàng nhỏ nhắn xinh xắn mỹ lệ thành như ngọc như tuyết, áo tơ trắng quần trắng tựa như liên cái dù lượn vòng phát phối, lộ ra không hề có khuyết điểm nhỏ nhất thon dài đùi ngọc. Theo kỹ thuật nhảy, tay trắng nhu chuyển, bàn tay trắng nõn lắc lư, chân ngọc kiễng, tại trên mặt cánh hoa dao động như gió, thật sự tựa như hồ điệp hôn nhẹ cánh hoa, danh xứng với thực điệp luyện hoa.

Rất nhiều mềm mại như ngọc cánh hoa tại nàng chân ngọc tùy tiện đập xuống lại không bị thương mây may, vậy mà có thể tiếp nhận được trọng lượng của nàng, chính là tu vi rất cao nguyên tu cũng không thể đơn giản làm được, nhưng nàng lại đơn giản làm được.

Tại hành lang phụ cận rất nhiều giai nhân du khách thấy trọn mắt há hốc mồm, đối với cái này duy mỹ hình ảnh si say không thôi, đối với nàng cao siêu vũ kỹ khen không dứt miệng. Liên ngay cả nổi giận đùng đùng chạy tới lão bản nương rõ ràng Hoa Dương cũng rung động không thôi, thật lâu không thể tự nói, không đành lòng hủy hoại cái này tốt đẹp bầu không khí.

Dạ U thấy ngây ra như phỗng, nội tâm dâng lên sóng to gió lớn, nổi lên chân thành nhu tình. Không nghĩ tới Tuyết ngoại trừ cảm ca song tuyết, liền vũ đạo cho thấy nhất tuyệt, là hần bình sinh ít thấy kì nữ tử, khiến luôn luôn đắm mê như nước hần cư nhiên nổi lên vài tia hâm mộ chi tâm.

Ông lão nhìn cái này bức khó được kỳ cảnh, thấp giọng cười nói: "Nữ oa tử tài múa phi phạm a, vậy mà có thể khiến luôn luôn thích rượu như mạng lão già ta từ tính nổi lên. Nhớ lại ngươi đối với ta tốt như vậy phân thượng, ta liền vì ngươi phú từ chút đầu tặng cho ngươi đi."

Tại trên hành lang tất cả mọi người lực chú ý đều tập trung ở duy mỹ như vẽ trên người Tiểu Tuyết, lại không có chú ý tới ông lão lặng lẽ trong góc lấy ra giấy và bút mực, vung bút như bay, vẩy mực như mưa, tại trên tờ giấy trắng viết ra chút đầu kinh thể hải tục cổ từ, tên là " điệp luyện hoa • vịnh Tuyết ".

Khuynh tuyết vũ khinh doanh như như.

Lạc bộ đồng điệp, du khách giai túy khứ.

Tổ nữ tự tâm bất nhẫn tức, thường nga hình uế hà năng thố.

Kim dạ giai nhân phương tự phú.

Độc chuyển xuân thu, nhu tình liên y phó.

Minh nguyệt ngân quang tùy mỹ ngọc, bách hoa kiều biện thành khanh lộ.

(cvt:

Nghiêng Tuyết vũ uyển chuyển như sợi bông.

Roi bước cùng điệp, du khách đều say.

Tổ nữ xấu hổ không đành lòng nhàu, thường nga hình uế gì có thể dầm chua.

Tối nay giai nhân phương giống như phú.

Một chuyển xuân thu, nhu tình rung động giao.

Trăng sáng ngân quang theo hảo ngọc, trăm hoa kiều mới thành khanh đường.)

Hắn viết xong, văn chương điệu điệu sinh huy, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, dị tượng mọc lan tràn, lập tức khiến cho một số người chú ý. Bất quá bởi vì ông lão lập tức thu vào, những người này liền không đồng ý, cho rằng lão đầu này cũng sẽ không có bảo bối gì, tiếp tục xem Tiểu Tuyết khuyh quốc khuyh thành vũ đạo biểu diễn.

Qua hồi lâu, Tiểu Tuyết rút cục đình chỉ vũ đạo, tựa như Tuyết tiên đến cõi trần bồng bềnh rơi xuống, chân thành đi đến trên hành lang. Mọi người nhao nhao tránh ra một con đường, mục quang nóng bỏng mà nhìn nàng, kinh hãi ao ước không thôi.

Tiểu Tuyết đi đến bên người Dạ U, kiều mị mà cười nói: "U, ta điệp luyện hoa nhảy thành xem được không?"

Dạ U nhẹ gật đầu, tán thưởng nói: "Ừ, Tuyết nhảy phải vô cùng đẹp mắt, như thơ như vẽ, là ta cuộc đời ít thấy."

Tiểu Tuyết nghe được hắn tán thưởng, nội tâm vui rạo rực, như ăn mật đường đồng dạng. Nàng đôi mắt đẹp thâm tình chân thành, khuôn mặt nổi lên một tia kiều mị đỏ ửng, cười yếu ớt rung động nói: "U, nếu như ngươi thích, Tuyết về sau cũng có thể thường xuyên vì ngươi nhảy."

Dạ U nghe vậy một hồi nghẹn lời, Tuyết đối với hắn thật sự là quá tốt, khiến hắn cảm giác không tưởng rằng báo đáp. Hắn nghi hoặc không hiểu là, bọn họ rõ ràng chỉ là bèo nước gặp nhau một đôi bích nhân, Tuyết là đối với hắn vừa gặp đã thương vẫn có cái gì khác nguyên nhân? Vấn đề này như nghẹn ở cổ họng, hắn suy nghĩ phải tìm cơ hội hỏi rõ ràng mới được.

Bất quá hiện ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người, hiển nhiên không quá thỏa đáng. Hắn trầm tư trong chốc lát, ôn nhu nói: "Tuyết, ngươi thân kiều thể yếu, bây giờ còn là dưỡng tốt thân thể tương đối trọng yếu. Chờ ngươi thân thể được rồi, lại thường xuyên vì ta ca múa a."

Tiểu Tuyết nhẹ gật đầu, ngây thơ nơi đây ngọt ngào cười nói: "Ừ, ta nghe U đấy!"

Thấy hai người rút cục trong lúc rảnh rỗi, ông lão thích gặp nơi đây chen miệng nói: "Nữ oa tử, nam oa tử, liếc mắt đưa tình xong rồi a. Lão già ta muốn đi, cảm ơn thịnh tình của các ngươi khoản đãi, khiến lão già ta không có cho rằng báo đáp. Các ngươi đi theo ta, ta muốn tất cả giao cho các ngươi một kiện lễ vật."

Tiểu Tuyết cùng Dạ U hai mặt nhìn nhau, đều hiển lộ ra một tia xin lỗi biểu tình. Sau đó Tiểu Tuyết khôi phục bình tĩnh, tò mò nói "Lão nhân gia, ngươi không muốn ở chỗ này cư trú viện sao?"

Ông lão ha ha cười nói: "Lão già ta phiêu bạt giang hồ, bốn biển là nhà, đêm nay liền không ở chỗ này. Ngươi gọi ngươi người giám hộ đi lui dư thừa một gian phòng a, tránh vì ta tốn kém."

Tiểu Tuyết nghe vậy liền phản phó Hứa bá nói: "Hứa bá, ngươi đi lui lão nhân gia gian phòng a."

Hứa bá có chút chần chờ, lén lút nói với Tiểu Tuyết: "Tiểu thư, lão đầu này thâm bất khả trắc, không biết lai lịch, ta đi sợ hắn gây bất lợi cho các ngươi a!"

Tiểu Tuyết lắc đầu, trấn định nói: "Hứa bá, không ngại chuyện riêng. Ta xem lão nhân gia này cho thấy tri ân đồ báo người, hắn là không phải người xấu, ngươi không cần lo lắng."

Hứa bá thật sâu nhìn ông lão liếc một cái, lộ ra một tia kiêng kỵ, phỏng đoán bất an nơi đây rồi đi. Ông lão mỉm cười tự nhiên, không cho là đúng, dẫn theo Dạ U cùng Tiểu Tuyết đi đến một cái yên lặng góc tối không người.

Hắn từ trong túi trữ vật lấy ra một cuốn lúc trước ghi văn chương giao cho Tiểu Tuyết, một quyển khác thì là cổ xưa từ tập, giao cho Dạ U. Hắn ha ha cười nói: "Đây chính là ta đưa hai người các ngươi lễ vật, nhìn qua các ngươi trân trọng cất kỹ!"

Tiểu Tuyết mở ra văn chương, tỉ mỉ nhìn chút, phát hiện chữ viết hồn nhiên thiên thành, khí thế kinh thiên động địa, đối với xem bầy văn nàng vô cùng quen thuộc, rung động không thôi mà hỏi: "Lão nhân gia, chẳng lẽ ngươi chính là Trung Nguyên tam đại văn hào một trong Văn quý Ông Cửu Tú?"

Ông lão khẽ mỉm cười nói: "Ta không phải đã sớm nói cho biết là Túy Tửu Ông sao? Ha ha, thể nhân đều say ta một tình, ý của Túy Ông không phải ở

rượu, đang cùng trong thiên địa."

"Về phần nam oa tử người, hôm nay vừa vặn ta từ tỉnh quá, vì báo đáp người vì ta còn từu khoản nợ, ta sẽ đưa người một quyền ta tí mĩ bắt được từ tập, nhìn qua người hào hảo vận dụng. Được rồi, ta cũng nên đi, về sau hữu duyên gặp lại "

Nói xong, ông lão thân ảnh phiêu hốt nhảy lên, trong chớp mắt biến mất, lưu lại hai người ở chỗ cũ thật lâu không thể tự nói. Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới hôm nay ở trên xe ngựa vừa nói tới tam đại văn hào, tại trong khách sạn không có xảo bất thành thư thậm chí có may mắn gặp trong truyền thuyết tam đại văn hào một trong Văn quý Ông Cửu Túy.

Tuyệt vui vô cùng, đối với cái từ này chương trình coi như trân bảo, cẩn thận từng li từng tí nơi đây thu nhập vào trong túi trữ vật, hưng phấn không thôi nơi đây nói với Dạ U: "U, thật không nghĩ tới có thể gặp được Ông Cửu Túy lão nhân gia ông ta, ta đã ngưỡng mộ hắn đã lâu."

Dạ U buồn vô cớ như mất nói: "Đúng vậy a, ta cũng là không nghĩ tới. Đáng tiếc chúng ta ý thức được thời điểm, lão nhân gia ông ta vội vàng đi. Bất quá lão nhân gia ông ta cũng lưu cho chúng ta trân quý dị thường lễ vật, chúng ta từng người đều tốt hơn tốt hơn quý trọng."

Tiểu Tuyết nhẹ gật đầu, nghiêm chỉnh nói: "Ừ, ta minh bạch. U, Ông Cửu Túy lão nhân gia ông ta vừa vặn đưa người từ tập, như vậy người liền có thể đồng học thơ ca."

Chứng kiến Tuyết vì chính mình cao hứng xinh đẹp bộ dáng, Dạ U kiên định mà nói: "Ta nhất định học giỏi thơ ca, không phụ hai vị lão nhân nhà ta kỳ vọng, cũng không phụ Tuyết kỳ vọng."

Tiểu Tuyết nghe vậy then thùng không thôi, tiếp theo hắn nhìn sắc trời một chút, nói: "Tuyết, sắc trời đã tối, chúng ta trở về phòng a, trước đến lượt cấp bách."

Tiểu Tuyết "Ân" một tiếng, liền cùng Dạ U một chỗ trở lại hành lang, vừa hay nhìn thấy Hứa bá lo lắng bất an bộ dáng. Hứa bá thấy hai người bình yên vô sự, nói "Lão đầu kia đi rồi sao? Không có làm khó các người a."

Tiểu Tuyết đối với Hứa bá gắt giọng: "Hứa bá, lão nhân kia nhà ta thế nhưng là trong truyền thuyết thơ quý Ông Cửu Túy, chẳng những sẽ không làm khó chúng ta, còn từng người đưa ta cùng U lễ vật."

Hứa bá khiếp sợ nói: "Lão đầu kia, không, lão nhân gia, dĩ nhiên là Ông Cửu Túy? Sớm biết ta là hơn tiếp cận hắn, kết quả bỏ lỡ trận này kỳ ngộ." Nói xong, hắn hối hận thành nện chân đốn ngực không thôi.

Dạ U mỉm cười, Tiểu Tuyết nhìn thấy Hứa bá tung quần hình dáng nhõng nhẽo cười không thôi, âm thanh như chuông bạc. Hứa bá bất đắc dĩ, mang theo vui mừng lộ rõ trên nét mặt hai người trở lại cư trú viện từng người gian phòng nghỉ ngơi...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Vân Thiên rằm rộ

Lúc sáng sớm, Dạ U, Hứa bá cùng Tiểu Tuyết ba người sớm rời giường, cưỡi xe ngựa rời đi Dương Thành, chạy tới Vân Thiên thành. Trên đường, Hứa bá lái xe, hai người tại trong xe ở chung, hắn rốt cục nhịn không được đem nội tâm nghi hoặc báo cho Tiểu Tuyết nói: "Tuyết, chúng ta rõ ràng ở chung không lâu sau, người vì cái gì đối với ta tốt như vậy?"

Tiểu Tuyết lâm vào trong hồi ức, trầm tư trong chốc lát, đôi mắt đẹp mê ly hồi đáp: "U, người biết không? Từ nhỏ đến lớn ta một mực làm lấy một giấc mộng, trong mộng là một cái tuyết trắng mềm mại thế giới, chung quy sẽ xuất hiện một cái như gần như xa hắc y tóc đen nam tử bóng lưng, cảm giác hắn là đối với ta trọng yếu phi thường người."

"Ta một mực đuổi theo hắn, thế nhưng luôn là tiếp cận hắn không được, để ta thương tâm gần chết. Nhưng là lần đầu tiên chứng kiến U thời điểm, ta cảm giác được vô cùng quen thuộc khí tức, theo ta trong mộng nam tử rất giống, cho nên ta liều lĩnh mà nghĩ muốn cứu người."

"Lúc ta thích ngủ chứng phát tác, cùng người ngủ ở cùng một chỗ thời điểm, trong mộng nam tử vậy mà dừng bước, xoay người hướng ta mỉm cười, bất quá thấy không rõ khuôn mặt của lão. Ta liều lĩnh nơi đây đầu nhập hắn người, nội tâm ngọt ngào cảm giác tự nhiên sinh ra, đắm chìm tại trong mộng cảnh, đến lúc người dao động tỉnh ta về sau."

Dạ U nghe xong thở ra một hơi, nội tâm trĩu nặng cảm giác rốt cục từ từ tiêu tán, bằng không thì một mực thừa nhận Tuyết hậu tình khiến mặt khác sinh khó có thể bình an.

Bất quá hấn nội tâm nghi hoặc thêm nhiều: Tuyết trong mộng nam tử là ai? Chẳng lẽ hấn cùng với chính mình như lớn lao quan hệ? Hấn là kiếp trước của mình vẫn có liên hệ máu mủ, thế nhưng là hấn một chút ấn tượng cũng không có. . .

Dạ U càng nghĩ càng hồ đồ, liền dứt khoát không muốn, lấy ra thi tập, cùng Tiểu Tuyết một chỗ trao đổi lẫn nhau nghiên cứu thảo luận, tiến bộ phải vô cùng nhanh.

Cứ như vậy, tại đây hai ba ngày trong hành trình, Hứa bá cười ngửa xe trải qua khá hơn lớn nhỏ thành trấn, hai người thơ ca giao lưu càng thêm trôi chảy, bất tri bất giác đã đến Vân Thiên thành chân núi xuống.

Vân Thiên thành tọa lạc ở mệnh môn rộng lớn kinh thiên cự phong, sương mù phiêu mặc, tựa như tiên cảnh trắng lộng lẫy. Quỳnh lâu ngọc các, san sát nối tiếp nhau, thành bên trong có sơn, trong núi có thành, ngựa xe như nước, người đến người đi, linh thú dị thảo cảm ẩn nấp, kỳ nhân dị sĩ ẩn tu, danh thắng di tích cổ rất nhiều, nguyên thực linh vật đa dạng, không hổ là U Châu Vương thành!

Chỉ chốc lát sau, Hứa bá không chế xe ngựa rốt cục đi đến Vân Thiên thành trước cửa thành, trải qua binh sĩ kiểm tra, thuận lợi tiến nhập thành.

Vân Thiên thành chính giữa đường đi vô cùng rộng rãi, hai bên thì là cửa hàng cùng bày quầy hàng người bán hàng rong, tiếng rao hàng liên tiếp, đám người qua lại, phi thường náo nhiệt.

Nơi này hội tụ vào đến từ năm sông bốn biển nguyên tu, mậu dịch tới nhiều lần tự nhiên là nguyên khí, nguyên đan cùng nguyên phù, tên gọi tất Tam Nguyên. Bởi vậy Tam Nguyên đại sư địa vị cực cao, thường thường kiếm được thỏa mãn doanh thu.

Hơn nữa Vân Thiên thành cho thấy U Châu Tam Nguyên là tổng bộ chỗ, thế lực khổng lồ, phụ trách tuyển nhận như tiềm lực Tam Nguyên đại sư cùng buôn bán Tam Nguyên tài nguyên, là rất nhiều hết sức chuyên chú tại luyện đến Tam Nguyên nguyên tu tha thiết ước mơ tiến nhập nơi đây.

Ngoại trừ Tam Nguyên tài nguyên bên ngoài, Vân Thiên thành còn buôn bán vào một loại đặc thù Vật phẩm, tên là hồn tinh, hấp thu có thể tăng cường nguyên tu linh hồn lực, tốt hơn tu luyện linh hồn nguyên thuật. Nghe nói Hắc Ám tuyệt địa âm hồn có tỉ lệ khá thấp hồn tinh, càng cường đại âm hồn, thì hồn tinh phẩm chất càng tốt.

Vân Thiên thành như Tứ đại gia tộc đứng đầu, theo thứ tự là Hạ gia, Tô gia, Vương gia cùng Lý nhà ta, thế lực chẳng phân biệt được trên dưới, gia tộc hưng thịnh quang vinh phồn thịnh, đệ tử đông đảo, lẫn nhau trong đó tranh đấu gay gắt không ngừng, hiển nhiên chịu được nhiều lợi ích thúc đẩy.

Mà Dạ U nhận thức Hạ Thủy Nhu chính là Hạ gia tộc trưởng Hạ Thương Hải tam nữ nhi, bởi vì hấn tính cách đơn thuần mềm yếu, không thể thừa nhận tới như thế người lừa ta gạt tranh đấu, không thể không trước đem năng mang đến Thanh Linh học viện tới luyện một phen.

Vân Thiên thành lâu dài nổi danh tự nhiên là khổng lồ trung lập thế lực Vân Thiên Học Viện, hội tụ vào đến từ U Châu các nơi thiên tài cùng tinh anh môn sinh, nhân tài xuất hiện lớp lớp, dẫn đến tài nguyên có nhiều còn hơn là bị thiếu, cạnh tranh vô cùng kịch liệt.

Dạ U lần này muốn chính là chạy tới Vân Thiên Học Viện tham gia đông đảo học viện ở giữa thi đấu, hấn tới đã muộn hồi lâu, thi đấu đã tiến hành thành hừng hực khí thế.

Bởi vậy hấn gọi Hứa bá gia tốc chạy tới Vân Thiên Học Viện, nội tâm lo lắng, hi vọng chính mình có thể kịp thời bắt kịp, tham gia trận đấu.

Thanh Linh học viện bởi vì khuyết thiếu hấn một người, dự bị còn không có, chỉ có tam nữ, thực lực đại giảm, đang cùng học viện khác môn sinh đối chiến bên trong hiển nhiên ở vào tình thế xấu.

Lần này Thanh Linh học viện đối mặt cường đại Thương Minh học viện, đối diện ba nam một nữ. Bởi vì Thanh Linh học viện khuyết thiếu một người, bởi vậy tại một mình đối chiến, đối diện cũng chỉ có thể xuất động ba người, nhưng ở đoàn chiến bên trong lại có thể tính nhuệ toàn bộ ra, đối với Thanh Linh học viện sâu sắc bất lợi.

Trận đầu Mục Linh ra sân, chống lại đối diện một cái Thổ hệ am hiểu phòng ngự nam sinh, tên là Liên Thành. Hấn cảm lấy một khối to lớn Cự Linh thuẫn, trước mặt kịp thời dùng để bảo vệ mình, cũng có thể thuận kích đánh bay địch nhân.

Ngay từ đầu Mục Linh Từ Không Liêm tử quang công kích xác thực không làm gì được hấn, bất quá hấn vung về cũng đuổi không kịp nhanh nhẹn như nàng quý ảnh.

Vì vậy Mục Linh xuất hiện thừa dịp, triệu hoán ra quý triều, ngăn chặn Liên Thành bước chân, thả ra vô cùng cường đại Từ Không Trảm. Cho dù hấn dù cho làm ra phòng ngự, nhưng ở quý triều cùng Từ Không Trảm kinh người uy lực dưới trực tiếp bị đánh bay thổ huyết, chỉ có thể nhận thua đầu hàng, khiến Thanh Linh học viện thắng trận đầu.

Trận thứ hai Yến Phi ra sân, chống lại đối diện một cái Quang hệ sử dụng cung tiễn nam sinh, tên là Từ Liệt. Tuy Yến Phi có thể thi triển Thanh Phong Dực tại tầng trời thấp bên trong phi hành, tốc độ như gió, thế nhưng Từ Liệt liệt nhật cung bắn tên tốc độ như quang, rất khó tránh né, khiến Yến Phi chật vật không thời.

Roi vào đường cùng, nàng ý đồ dùng Tật Phong trảm vẫn hỏi xu hướng suy tàn. Đáng tiếc Từ Liệt liệt nhật bạo thay đổi lớn uy thế, Tật Phong trảm bị nghiền ép chôn vùi, cường đại uy lực còn lại để cho nàng nhận lấy một chút trọng thương, chỉ có thể nhận thua.

Trận thứ ba Hạ Thủy Nhu ra sân, nàng đối mặt chính là Thương Minh học viện nữ đội trưởng, tên là Hùng Đình, tướng mạo ngăm đen xấu xí, hình thể

cùng lực sĩ đồng dạng.

Nàng luôn luôn xem thường bài danh đệ nhất đệ nhị từ dưới tính lên Thanh Linh học viện, lần này phát hiện Thanh Linh học viện ra sân cư nhiên toàn bộ đều thiếu nữ, không khỏi thật sâu khinh bỉ dâng lên

Chứng kiến Hạ Thủy Nhu kiều mị mềm yếu như nước liên mỹ mạo, để cho nàng ghen ghét không thôi, hận không thể mang nàng nghiền thành phần vụn. Bất quá nàng cũng nghe tin Hạ Thủy Nhu là người của Hạ gia, không dám đơn giản đắc tội, nhưng cho nàng một chút giáo huấn cho thấy cũng được.

Nàng lực lớn vô cùng, tốc độ kinh người, vũ khí là một đôi kim cương chùy, vô kiên bất tồi, phối hợp nàng hình thể có thể nói buru hãn vô cùng.

Hạ Thủy Nhu Thủy Ngự Thuần cùng Thủy Kính thuật căn bản phòng không ngừng nàng kim cương chùy, Thủy Độn thuật cũng chạy không thoát nàng truy đuổi, Thủy Xà thuật cũng không làm gì được nàng, bị nàng một cái kim cương chùy đánh bay thổ huyết, chỉ có thể nhận thua.

Thương Minh học viện môn sinh thắng một mình đối chiến, không coi ai ra gì, tại thời gian nghỉ ngơi trong đối với Thanh Linh học viện hết sức trào phúng, ô ngôn uế ngữ ra hết, tức giận đến tam nữ nghiêng răng nghiêng lợi. Nhất là Hùng Đình, đã sớm kiềm nén không được đối với tam nữ mỹ mạo lòng ganh tỵ, đem các nàng mắng thành máu chó xối đầu.

Qua một chung trà thời gian nghỉ ngơi, cuối cùng đã tới Thanh Linh học viện cùng Thương Minh học viện đoàn chiến thời điểm. Hùng Đình giấu cột vừa cười vừa nói: "Một mình đối chiến đã thua bởi chúng ta, tại đoàn chiến bên trong chúng ta như bốn người, các người chỉ có ba người, phải thua không thể nghi ngờ, hay là sớm làm lần xuống trận, tránh mất mặt xấu hổ."

Tam nữ nghe vậy sắc mặt rất khó coi, Mục Linh mất lạnh đối với, Yến Phi nhú mày, Hạ Thủy Nhu phần nộ, mong muốn phản bác.

Nhưng lúc này từ khán phòng truyền tới một lạnh lùng giọng nam nói: "Ai nói chúng ta Thanh Linh học viện đoàn chiến chỉ có ba người, cộng thêm ta một cái, ai thua ai thắng còn không nhất định."

Mọi người đều kinh hãi, lập tức hướng giọng nam truyền đến phương hướng nhìn lại, phát hiện một cái cao ngạo trắc lập bóng đen.

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Đoàn chiến thủ thắng

Người tới chính là Dạ U, tư thế hiên ngang, phong độ nhẹ nhàng, không nói lời gì nơi đây một cái nhảy lên nhảy vọt nhập thi đấu trong sân. Hòa Diệp Nguyên Sur cùng tam nữ chứng kiến thân ảnh của hắn nhao nhao cảm thấy khó có thể tin, không nghĩ tới hắn vậy mà sống sót, vẫn bình yên vô sự nơi đây xuất hiện tại trước mặt các nàng.

Sau đó các nàng vui đến phát khóc, Hòa Diệp Nguyên Sur lộ ra một cổ ý vị thâm trường mỉm cười nói: "Dạ U, người thật sự là phúc lớn mạng lớn a, trùng như vậy kịch độc cũng chưa chết, không hổ là ta xem bên trong môn sinh!"

Mục Linh, Yến Phi cùng Hạ Thủy Nhu nhao nhao quây quanh hướng Dạ U, thân thiết nơi đây đồng thanh nói: "Dạ U!" Mục Linh cùng Yến Phi tương đối câu nệ, chỉ là kéo lấy cánh tay của hắn biểu đạt vui sướng tâm tình.

Mà Hạ Thủy Nhu lại nhào một tiếng, ôm vào hắn người, ôm lấy hắn kích động lệ rơi nói: "Dạ U, người rốt cuộc đã tới, ta còn tưởng rằng người đã xảy ra chuyện!" Nàng kiều thân như nước mềm mại, mùi thơm ngát tràn ra bốn phía, lại có chứa mùi phần ấm áp nhiệt độ cơ thể, làm cho người ta không khỏi phù tư chân đi xiêu vẹo.

Dạ U hoàn toàn không biết lại có thể xuất hiện cái này ngoài ý liệu tiếp đãi, phát hiện xung quanh chân kinh không thôi mà lại có chứa điểm địch ý ánh mắt, không khỏi cảm thấy xấu hổ, nhẹ nhàng đẩy ra Hạ Thủy Nhu thon thon tay ngọc, ôn nhu nói: "Yên tâm đi, ta được người cứu, không phải này bình yên vô sự ư? Người không cần lo lắng a "

Hạ Thủy Nhu nghe xong rốt cục yên tâm, cảm giác được xung quanh ánh mắt lộ vẻ kỳ quái, lúc này mới phát hiện hành động mới vừa rồi của mình có chút liều lĩnh, khuôn mặt lộ ra một tia say rượu mê người ửng đỏ, ngượng ngùng có lẽ không có cách nào tự kèm chế.

Lúc này, Hứa bá cùng Tiểu Tuyết cũng tới đến khán phòng bên trên một vị trí, Tiểu Tuyết khuynh quốc khuynh thành mỹ mạo lập tức khiến khán phòng âm đạm thất sắc, tựa như Tuyết tiên đến cõi trần. Nhất là đó của nàng đầu sáng tỏ như ánh trăng mềm mại Tuyết phát mùi phần làm người khác chú ý,

đẹp đến làm cho người hít thở không thông, chìm đắm trong nàng tuyệt sắc bên trong khó có thể thanh tỉnh.

Tiểu Tuyết vừa vặn trông thấy Dạ U bị tam nữ vây quanh kiêu diễm cảnh tượng, chu nhuận ngọc cái miệng anh đào nhỏ nhắn, hiển lộ mười phần khả ái kiều mị, có chút không vui sướng giọng: "Không nghĩ tới U như vậy được hoan nghênh a!"

Bất quá nàng lại không chú ý tới mình càng chịu hoan nghênh, nàng tuyệt thế mỹ mạo sớm đã khiến cho một ít người có lòng chú ý, phần lớn đều là đến từ tất cả đại học viện tham gia trận đấu thiên chi kiều tử, đối với nàng vừa gặp đã thương, nhao nhao suy đoán như thế tuyệt mỹ tiên nhân từ đâu mà đến, thậm chí có một ít gan lớn ý đồ tiến đến gần.

Bất quá bọn họ cũng bị Hứa bá khí thế cường đại chấn nhiếp rồi, chỉ có thể hậm hực trở ra, rất nhiều người si mê nơi đây liên tiếp nhìn về phía Tiểu Tuyết, ngược lại trên đài trận đấu đối với bọn họ không quan trọng.

Tại đấu trường bên trên hai cái học viện tuyển thủ, hiển nhiên sẽ không đi chú ý khán phòng sóng to gió lớn. Đối diện Thương Minh học viện ba cái nam môn sinh chứng kiến Dạ U trái ôm phải ấp cảnh tượng, sớm đã ghen ghét thành đỏ mắt.

Tuy cùng Thanh Linh học viện ở vào bất đồng lập trường, nhưng bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đối với Hạ Thủy Nhu hoặc là Yến Phi mỹ mạo ôm lấy một tia hảo cảm, về phần nhỏ nhắn xinh xắn khả ái Mục Linh, tất bị mất vụng về bọn họ cho bỏ qua.

Mà với tư cách là đội trưởng chính là Hùng Đình chứng kiến tam nữ vây quanh một cái như thế tình xảo tiểu bạch kiểm cảnh tượng, nghĩ đến chính mình khó coi không được hoan nghênh bộ dáng, đã sớm kiềm nén không được lửa giận trong lòng, quát mắng nói: "Hiện tại thế nhưng là tiến hành đoàn chiến thời điểm, ba người các ngươi nữ lại quây quanh một cái tiểu bạch kiểm tình chàng ý thiếp, còn thể thống gì? Các ngươi Thanh Linh học viện quả nhiên đều là một ít không biết cảm thấy thẹn bại hoại, trách không được nhiều năm qua đếm ngược đệ nhất thứ hai."

Dạ U nghe vậy trong nội tâm nộ khí dâng lên, sắc mặt băng hàn hạ xuống, lạnh lùng nói: "Chúng ta tại ôn chuyện, không cần ngại cái này tướng mạo sứt mẻ xấu xí khủng long tới vung tay múa chân. Hiện tại chúng ta ôn chuyện đã xong, các ngươi có thể quay lại đây nhận lấy cái chết!"

Đối diện bốn cái môn sinh nghe vậy lập tức tất cả đều nộ khí trùng thiên, Hùng Đình tức giận tới mức dậm chân, hô to gọi nhỏ nói: "Ngươi tiểu bạch kiểm thật sự là nói khoác mà không biết ngượng, xem ta dùng kim cương chùy đem ngươi nghiền thành cặn bã!"

Nói xong, Hùng Đình xung trận ngựa lên trước, giơ lên hai cái kim cương chùy, giống như mãnh tượng mạnh mẽ dậm tới qua, cái khác ba cái nam sinh nhao nhao theo tới, Dạ U trở thành bọn họ pháo oanh tiêu điểm.

Liên Thành phụ trách bảo hộ Hùng Đình, lại còn muốn dùng Cự Linh thuần thuần kích hấn; Từ Liệt kéo liệt nhật cung, mũi tên ánh sáng nhắm ngay thân ảnh của hắn; cái cuối cùng thì là người nhẹ như an nhân Hắc Âm hệ nam sinh, tên là Y An, thân ảnh tiềm hành, muốn tìm kiếm thời cơ đánh lên hắn.

Dạ U cười lạnh nói: "Tốt tốt lắm, nhìn các ngươi có thể làm khó dễ được ta!" Tiếp theo hắn quay đầu hướng tam nữ cấp thiết nói, "Lần lượt chúng ta lúc trước kế hoạch hình thức tới công kích là tốt rồi."

Tam nữ nhao nhao nhẹ gật đầu, Dạ U liền thi triển tiểu thành Quỷ Ảnh Thiểm, ở chỗ cũ lưu lại ảo ảnh, giả bộ trận địa sẵn sàng nghênh đón bộ dáng, chân thân tiềm hành, tìm kiếm cơ hội tập kích.

Mục Linh khẽ quát một tiếng, huy vũ vào Từ Không Liêm, đón nhận thế như Mãnh Hổ Hùng Đình. Nhưng Hùng Đình khí lực thật sự là quá lớn, hai cái kim cương chùy múa đến xuất thần nhập hóa, lực chấn thương khủng, chùy phong bất chấp mọi thứ bạo, mang nàng từ quang chân vui, chấn động Từ Không Liêm keng keng vang lên, hai cái thon thon tay ngọc bị chấn động đau đớn tê liệt, nàng hiển nhiên đã rơi vào hạ phong.

Bất quá nàng nhưng cắn chặt răng thừa nhận, mục đích của nàng là vì ngăn chặn Hùng Đình, không cho nàng nhìn ra Dạ U ảo ảnh nguy trang sơ hở, làm cho hắn như đánh lên chế nhân cơ hội.

Yến Phi triển khai Thanh Phong Dực, tựa như Thanh Điều tại tầng trời thấp trùng gió nhanh chóng phi hành, không ngừng dùng Tật Phong Hoàn tới quấy nhiễu Liên Thành tới trợ giúp Hùng Đình.

Hạ Thủy Nhu là Mục Linh gia tri Thủy Ngự Thuần cùng Thủy Kính thuật, ngăn ngừa nàng đang cùng Hùng Đình đối chiến bên trong bị thương tổn. Nàng bản thân xung quanh thì thủy vụ vây quanh, hình thành chày nhỏ giọt thủy lưu, đẹp như thủy họa, cảnh giác đối diện đột nhiên xuất hiện công kích.

Đối diện Từ Liệt thấy Yến Phi trừ hấn ra bên ngoài không người có thể chế, liền nhanh chóng đem mục tiêu đối thành nàng, bắn ra mũi tên ánh sáng tựa như như bạo phong vũ phi đánh úp về phía nàng, để cho nàng liên tiếp trốn tránh, chặt vật không thôi.

Lúc này, Dạ U ảo ảnh chịu Y An đánh lên, hóa thành bọt biển. Hắn bắt mắt khẽ gắt một chút, tiếp tục tiềm hành, đem mục tiêu chuyển đổi thành trong số ba nữ tùy ý một người.

Dạ U hiện hình ra ngoài, hắn cảm giác được Từ Liệt đối với Yến Phi uy hiếp rất lớn, liền đem mục tiêu định là hắn, nắm lấy U Hồn Nhận, từ sau lưng của hắn tập kích qua.

Từ Liệt thân cảm giác nhảy bén, lập tức đình chỉ bắn tên, thân thể hóa thành quang ảnh chút nhảy lên, tránh thoát hắn tất sát một kích. Dạ U kiên nhẫn nơi đây truy cản kịp hắn, tùy ý muốn truy đuổi.

Đúng lúc này Liên Thành bỏ qua trợ giúp Hùng Đình, dùng Cự Linh thuần vượt qua ngăn trở đường đi của hắn, giễu cợt nói: "Tiểu bạch kiểm, có ta ở đây, ngươi đừng hòng tổn thương Từ Liệt nửa sợi lông, nhanh chóng nhấc tay đầu hàng!"

Dạ U nghi vấn nói: "Phải không? Nhìn nhìn người như thế nào ngăn trở ta?" Nói xong, khí thể của hắn nổi tiếu phun ra, sát khí lẫm lẫm như vậy, hét lớn một tiếng, đại thành Vô Ảnh Trảm như bốn lời bá đạo lẫm lẫm, khuyên tả tại Liên Thành Cự Linh thuần.

Liên Thành cười nhạo nói: "Người là kẻ điên đi? Cự Linh công kích tại ta phòng ngự vô song Cự Linh thuần." Thế nhưng sau một khắc ánh mắt của hắn lập tức trở nên hoảng sợ, hắn phát hiện Cự Linh của hắn thuần bị một cỗ cường đại từ hắc sắc khí tức hủy diệt tan vỡ, hóa thành mảnh vỡ tứ tán, cường đại uy lực còn lại lực phá hoại âm âm kích trên ngực hắn.

Hắn thổ huyết bay ngược, khiếp sợ hơi tàn nói: "Làm sao có thể?" Nói xong, ngã xuống đất hôn mê rồi. Từ Liệt thấy thể kinh hãi không thôi, không hề dám công kích Yến Phi, ngược lại đem mũi tên ánh sáng trút xuống ở trên người Dạ U.

Bất quá lúc này Hạ Thủy Nhu cũng gặp phải nguy cơ, Y An đó liên tiếp xuất hiện đánh lên nàng, để cho nàng sợ như vậy thất thố, căn bản vô pháp chú ý đến nơi này Mục Linh, chỉ có thể thủy độn tránh né, dùng Thủy Ngự Thuần tự vệ.

Vì vậy Mục Linh tại Hùng Đình mạnh mẽ công kích đến triệt để rơi vào hạ phong, bất quá mất đi Từ Liệt uy hiếp, Yến Phi vừa vận vọt lên xuất thủ, dùng Tật Phong trảm công kích Hùng Đình, Mục Linh năng lực khó khăn chịu đựng.

Mà Từ Liệt gặp mãnh liệt uy hiếp, luận tốc độ Dạ U may mắn thua cùng hắn, hắn căn bản vô pháp tránh né hắn tập kích, chỉ có thể bị động chính diện đón đánh. Rơi vào đường cùng, hắn đành phải thi triển ra hắn đại chiêu liệt nhật bạo, bắn ra kinh thiên động địa một mũi tên, mãnh liệt ánh sáng mắt chói mắt, ý đồ đánh bại Dạ U.

Dạ U thần nhiên không sợ, Vô Ảnh Trảm toàn lực ứng phó, tựa như Phong lôi từng trận tuôn ra, khí thể hùng vĩ, năm trường lưỡi dao quang loạn vũ khuyên tả tại cường đại liệt nhật rơi ra.

Cả hai âm âm chạm vào nhau, chói mắt đến làm cho người mắt mờ không ra, bất quá liệt nhật bạo tại hắn Vô Ảnh Trảm không ngừng tiêu hao, lại bị chôn vùi thành vô hình, khiến Từ Liệt cả kinh mờ mịt không liệu, xui xẻo trên mặt đất. Dạ U thừa cơ bay nhanh mà đi, trực tiếp dụng quyền đầu đem hắn đánh thành hôn mê hình dáng.

Cứ như vậy, Thương Minh học viện mất đi hai người môn sinh, bại cục đã định. Bất quá Hùng Đình phần nộ không thôi, bỏ qua cùng Mục Linh dây dưa, chạy như bay hướng Dạ U, nói to: "Tiểu bạch kiểm, có dám hay không cùng ta một mình đấu?"

Dạ U cười lạnh một chút, không để ý tới nàng, không nói hai lời đón đánh hướng Hùng Đình. Tại Mục Linh cùng Yến Phi hiệp trợ, Hùng Đình căn bản không chịu nổi ba người công kích, trực tiếp bị đánh trở thành lợn chết tiệt.

Còn dư lại Y An một cây chằng chống vững nhà, lại không làm gì được Hạ Thủy Nhu, chỉ có thể nhấc tay đầu hàng, khiến Thanh Linh học viện lấy được đoàn chiến thắng lợi.

Bất quá học viện ở giữa trận đấu là dựa vào điểm tích lũy chế, vừa tham gia trận đấu đều là 0 phân ra, thi đấu cao phân ra người thắng. Một mình đối chiến người thắng thành 1 phân ra, người thua khấu trừ 1 phân ra, đoàn chiến người thắng thành 2 phân ra, người thua khấu trừ 2 phân ra.

Vì vậy Thanh Linh học viện bởi vì một mình đối chiến thua hai trận, thành tích tổng hợp là 1 phân ra. Mà Thương Minh học viện một mình đối chiến thua 1 trận, đoàn chiến thua 1 trận, thành tích tổng hợp vì phụ, bởi vậy bị loại bỏ.

Thương Minh học viện môn sinh chán ngán thất vọng, vốn cho rằng chống lại Thanh Linh học viện tất thắng không thể nghi ngờ, không nghĩ tới đoàn chiến bên trong đối diện lại hoành không xuất thế lợi hại như vậy một cái tiểu bạch kiểm, khiến bọn họ thất bại trong gang tấc, phần hận không thôi.

Thanh Linh học viện thắng lợi, bốn vị môn sinh tất cả đều đi đến bên sân Hòa Diệp Nguyên Sư bên cạnh, hoan hô vui mừng không thôi. Hòa Diệp Nguyên Sư kích động ôm lấy Dạ U, thành thực mê người khí tức dâng mà đến, eo nhỏ nhắn mềm mại yếu đuối, trước ngực lại căng là sóng cả bao la hùng vĩ.

Nàng vui đến phát khóc nói: "Dạ U, ta đệ tử tốt, chứng kiến người bình yên vô sự thật sự là quá tốt. May mắn người kịp thời chạy đến, cự nhiên khiến chúng ta Thanh Linh học viện đạt được thắng lợi, tấn chức qua một vòng. Viện trưởng nghe được tin tức này khẳng định cao hứng phi thường!"

Dạ U xấu hổ không thôi, bởi vì hắn vóc dáng so với Hòa Diệp Nguyên Sư thấp một đầu, nàng ôm tới quá mức đột nhiên, khiến đầu của hắn thật sâu vào vào ngực người trong khe nứt, cảm nhận được vô cùng mềm mại cùng co dãn, ngọt hương tràn ra bốn phía, gần như muốn hít thở không thông.

Mục Linh, Yến Phi cùng Yến Phi nhìn thấy loại cảnh tượng này thấy vừa thẹn vừa giận không thôi, không nghĩ tới Hòa Diệp Nguyên Sư cự nhiên đối với Dạ U tới cái này vừa ra. Hắn vội vàng thoát ly Hòa Diệp Nguyên Sư ôm, có chút nộ khí nói: "Hòa Diệp Nguyên Sư, không nên như vậy!"

Hòa Diệp Nguyên Sư lộ ra một tia quyến rũ mỉm cười, đùa giỡn nói: "Chẳng lẽ người không hy vọng như vậy phải không?" Dạ U nghe vậy im lặng không nói, hừ lạnh một tiếng, quay đầu đi chỗ khác.

Nàng không cho là đúng, rốt cục mỉm cười nơi đây nghiêm trang nói: "Nếu như chúng ta Thanh Linh học viện thắng trận này, hôm nay đợi sau khi cuộc tranh tài kết thúc, chúng ta liền đi Vân Thiên thành phồn hoa nhất bốn mùa từ lâu khao một chút."

Tam nữ sắc mặt lúc này mới bình thường, Dạ U cũng hòa hoãn vài phần, hiển nhiên đều đồng ý. Lúc này hắn nhớ tới một kiện chuyện rất trọng yếu, nói với các nàng: "Đúng rồi, ta sở dĩ có thể bình yên vô sự, là bởi vì có người đã cứu ta. Hôm nay ta là cùng ân nhân cứu mạng của ta cùng đi nơi này Vân Thiên Học Viện, hiện tại vừa vận đi chào hỏi."

Vì vậy Dạ U chạy về phía khán phòng, Hòa Diệp Nguyên Sur cùng tam nữ tùy theo theo sau, nhao nhao tò mò, không biết theo như lời hân ân nhân cứu mạng ra sao bộ dáng?

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Quân phương hội tụ

Rất nhanh Dạ U dần dần tới gần Tiểu Tuyết vị trí, lập tức khiến cho xung quanh rất nhiều ái mộ nàng các bậc thiên kiều chi tử mặt thiết nhìn chăm chú, nghi vấn ánh mắt ùn ùn kéo đến, cười nhạo không thôi.

Bọn họ cho là hân lại là một cái không biết trời cao đất rộng đến đây bắt chuyện Tuyết tiên tử người, kết quả nhất định bị kia cho cường đại uy thế ông lão bức cho lui, đẩy bụi đất nơi đây cút về.

Nhưng khiến bọn họ mở rộng tầm mắt chính là, lão đầu kia chẳng những không có ngăn cản Dạ U tới gần, Tuyết tiên tử còn lộ ra một tia kiều mị ngọt ngào mỉm cười, tựa như Tuyết liên rực rỡ tách ra, cao hứng bùng bùng về phía hân phát tay chào hỏi nói: "U, người rốt cuộc đã tới a!"

Dạ U mấy cái cất bước đi đến bên người Tiểu Tuyết, thân thiết nói: "Ừ, Tuyết, ta tới. Vừa vặn ta trong học viện cùng đi tham gia trận đấu Nguyên Sur cùng đồng bạn cũng tới, các người vừa vặn nhận thức một chút."

Tiếp theo, hân chỉ vào sau lưng tứ nữ nhất nhất giới thiệu nói: "Vị này chính là Hòa Diệp Nguyên Sur, là chúng ta lần này so tài chỉ đạo Nguyên Sur. Vị này chính là Mục Linh học tỷ, vị kia là Yến Phi học tỷ, cuối cùng một vị là Hạ Thủy Nhu, các nàng là cùng cùng đi tham gia lần này so tài đồng môn."

Tiểu Tuyết nghe vậy mở to Tuyết ngân sắc đôi mắt đẹp, tò mò tỉ mỉ đánh giá Dạ U sau lưng các nàng, phát hiện các nàng mỗi cái đều là thiên kiều bá mị mỹ nữ, Hòa Diệp thành thực mê người, Mục Linh nhỏ nhắn xinh xắn khả ái, Yến Phi thanh nhã thanh lệ, Hạ Thủy Nhu kiều mị mềm yếu, mỗi người mỗi vẻ.

Về sau nàng cười yếu ớt rung động nói: "Các người khỏe a, ta là Tiểu Tuyết, là cùng U một chỗ đi tới đây, thuận tiện quan sát một chút trận đấu. Chúc mừng các người lấy được thắng lợi, biểu hiện của các người thật sự rất tốt a "

Tứ nữ xuất phát từ sánh bằng chi tâm, cũng tỉ mỉ đánh giá trước mắt vị này thiếu nữ, phát hiện nàng tuy to lớn vẫn còn tương đối trẻ trung, nhưng giống như đã là khuyển quốc khuyển thành nhân gian tuyệt sắc, giống như Tuyết tiên đến cõi trần, mờ mịt linh hoạt kỳ ảo, như chim sa cá lặn về mặt, hoa nhường nguyệt then đáng vẽ, hoàn mỹ vô khuyết, không ai trong các nàng có thể tương đối.

Nhất là đầu kia như trăng sáng ngân quang Tuyết phát, hiện ra óng ánh óng ánh bạch ngọc sáng bóng, so với tơ lụa còn muốn mảnh trợt, so với thác nước còn muốn mềm mại, khiến các nàng cực kỳ hâm mộ không thôi.

Mục Linh, Yến Phi cùng Hạ Thủy Nhu không khỏi sinh lòng một ít vẻ âm đạm, vị này thiếu nữ thật sự là thật đẹp, đẹp đến làm cho người hít thở không thông, tựa như trăng sáng khiến hết thấy âm đạm thất sắc, các nàng hơi vụt bay mỹ lệ sao có thể cùng nàng tương đối?

Hòa Diệp Nguyên Sur ngược lại là không có để ý, cầm chặt nàng một cái thon thon tay ngọc, nhiệt tình nói: "Muội muội, người hân phải là Dạ U ân nhân cứu mạng a, cảm ơn người đoạn này thời gian đối với ta yêu mến nhất môn sinh chiếu cố!"

Tam nữ nghe vậy khuôn mặt lập tức đỏ bừng, cũng chỉ có Hòa Diệp Nguyên Sur mới sẽ lớn như vậy gan nơi đây "Nói hươu nói vượn". Tiểu Tuyết thật không có chú ý, ngây thơ nơi đây khiêm tốn nói: "Tỷ tỷ, ta chỉ là lược tẫn miễn lực mà thôi, Hứa bá cũng có giúp đỡ, ta cùng U trong đó là lẫn nhau chiếu cố."

Hòa Diệp Nguyên Sur thấy Tiểu Tuyết một mực thân thiết gọi U, cảm giác nàng đối với Dạ U có chút hảo cảm, không khỏi đối với hân điểm phúc sâu âm thâm oán trách. Nàng mỉm cười nơi đây chế nhạo nói: "A, kia muội muội đối với ta yêu mến nhất môn sinh còn có ý tứ?"

Tiểu Tuyết nghe xong khuôn mặt lập tức ứng đỏ như hà, xinh đẹp tuyệt luân, thất kinh địa chi ngô nói: "Ta —— ta đối với U còn không có loại kia ý tứ a chỉ bất quá hân là ta trọng yếu phi thường người, ta nghĩ cùng với hân, sẽ tìm được ta cũng cần câu trả lời."

Hòa Diệp Nguyên Sur nghe vậy không biết nên khóc hay cười, cảm giác vị này tuyệt sắc thiếu nữ ngây thơ phải vô cùng ngây thơ đơn thuần, hiển nhiên còn không có chân chính hiểu được tình tình yêu yêu, chỉ bất quá đối với Dạ U như mãnh liệt ý lại quyến luyến cảm giác.

Như vậy nàng cảm giác có thể tạm thời yên tâm, liền không hề trêu ghẹo. Vì vậy nàng đối với Tiểu Tuyết đề nghị: "Như vậy đi, hôm nay sau khi cuộc tranh tài kết thúc chúng ta vừa vặn muốn đi Vân Thiên thành tứ quý từ lâu khao một chút, người cùng hộ vệ của người cũng cùng đi a."

Tiểu Tuyết lúm đồng tiền như hoa, nói cảm ơn: "Thật sự có thể chứ? Vây quá cảm ơn tỷ tỷ."

Hỏa Diệp Nguyên Sur mỉm cười nói: "Đương nhiên có thể! Không nói nữa, học viện khác ở giữa trận đấu vẫn còn tiếp tục, chúng ta còn muốn quan sát một chút thực lực của bọn hắn, là trận tiếp theo chuẩn bị."

Vì vậy Thanh Linh học viện một đoàn người liền liên tiếp Tiểu Tuyết cùng Hứa bá mà ngồi, nồng nhiệt mà nhìn đặc sắc tuyệt luân trận đấu. Lần này tham gia trận đấu học viện tổng cộng như 24 cái, tới đến U Châu tất cả thành phố lớn, trong đó kiệt xuất nhất tự nhiên là Vương thành Vân Thiên Học Viện, bao năm qua đứng hàng thứ nhất, tham gia trận đấu mỗi cái đều là thiên tài.

Mà Vân Thiên Học Viện tham gia trận đấu thiên tài là hai nam hai nữ, vậy mà vừa vặn đều là tứ đại gia tộc con trai trưởng, theo thứ tự là Hạ gia Hạ Vũ Nhu, Tô gia Tô Khinh Yên, Vương gia Vương Hạo cùng Lý gia Lý Mộ, mỗi cái thực lực bất phàm, vừa lên trận liền hoàn toàn nghiền ép đối diện, không uổng phí bao nhiêu thời gian liền đại hoạch toàn thắng, hiển nhiên là tối đáng giá chú ý đối tượng.

Hạ Thủy Nhu trông thấy Hạ Vũ Nhu bóng hình xinh đẹp, cao hừng bồng bồng nói: "Đó là của ta Nhị tỷ, nàng thật sự thật là lợi hại, một chiêu màn mưa bức rèm che liền đem đối diện đánh không dám phát tác."

Dạ U tập trung nhìn vào, phát hiện Hạ Vũ Nhu đó dung mạo tuy cùng Hạ Thủy Nhu có chút tương tự, nhưng khí chất lại dịu dàng nhã nhặn lịch sự, đáng người yêu điệu nhanh nhẹn, động thủ cũng hiển lộ ưu nhã cao quý, là một cái thanh xuân mê người thiếu nữ xinh đẹp.

Về phần Tô Khinh Yên cho thấy một cái không kém hơn Hạ Vũ Nhu thiếu nữ xinh đẹp, nàng nguyên khí dĩ nhiên là một thanh mực họa Vân tán, uyển chuyển hàm xúc động lòng người, uyển chuyển như khói lửa, tiềm ẩn mềm dẻo hấp dẫn, động tác mờ mịt linh hoạt kỳ ảo, mỹ lệ như vẽ.

Mà hai người nam môn sinh, Vương Hạo to lớn khôi ngô hữu lực, khí khái hào hùng bức người; Lý Mộ thì là một người phong lưu lười lác anh tuấn công tử, hảo nhân như ngọc, nguyên khí là một thanh thanh sắc hoa lệ Chiết phiến, khiến khí chất của hắn càng hơn vài phần.

Ngoại trừ bên ngoài Vân Thiên Học Viện, đáng Thanh Linh học viện chú ý còn có Tứ đại học viện, theo thứ tự là Ô Mông học viện, Tiên La học viện, Chí Đạo học viện cùng Lăng Phong học viện, tổng hợp thực lực hơi dò xét tại Vân Thiên Học Viện, nhưng là không giống bình thường.

Trừ đó ra, làm người khác chú ý tự nhiên còn có đến từ học viện khác tất cả Đại mỹ nữ, tỷ như Tiên La học viện Đặng Vi Nhi, Lăng Phong học viện Lâm San, Lạc Hà học viện Đồng Ni Khả cùng Mộc Dương học viện Đỗ Khanh Khanh.

Đặng Vi Nhi là một vị cao ngạo trong trời nhưng lạnh lùng thiếu nữ xinh đẹp, nga đản tiếu kiêu, hẹp dài đôi mắt đẹp, đáng người đầy đặn mê người.

Lâm San là một vị lưu lại ngang tai tóc ngắn trung tính thiếu nữ xinh đẹp, mặt như nhuận ngọc, đôi mắt sáng sáng ngời, ăn mặc hắc sắc quần áo bó, phác họa ra trước sau lồi lõm đáng người, làm cho người ta thêm thưởng.

Đồng Ni Khả là một vị dung nhan trẻ xinh đẹp khả ái thiếu nữ xinh đẹp, luôn là mang theo ngọt ngào mỉm cười, nhất là trước ngực của nàng sóng lớn vô cùng bao la hùng vĩ, làm cho người ta hoa mắt thần mê.

Về phần Đỗ Khanh Khanh thì là một vị dương quang thiếu nữ xinh đẹp, khuôn mặt như vẽ, đáng người nhanh nhẹn hấp dẫn, ăn mặc màu vàng nhạt tia y, tựa như hoa hướng dương đồng dạng bình dị gần gũi, dễ dàng làm cho người ta sản sinh hảo cảm.

Nhưng tới người nhìn hoa mắt tự nhiên vẫn là tuyệt mỹ như tiên Tiểu Tuyết, vô luận là khí chất, da chất cùng nhục cảm, đều toàn thắng các nàng, chính là đáng người vẫn còn tương đối trẻ trung.

Vì vậy tại vòng thứ nhất trận đấu chấm dứt tấn cấp 12 cái học viện, một đoàn người đang muốn rời đi khán phòng đi đến tứ quý từ lâu, những cái này học viện thiếu nữ xinh đẹp xuất phát từ sánh bằng hảo thắng tâm, tất cả đều hợp thành tự tới, muốn nhìn một chút vạn người chú mục Tuyết tiên tử rốt cuộc là gì bộ dáng?

Lúc các nàng chứng kiến Tiểu Tuyết khuynh quốc khuynh thành mỹ mạo, không thể không mặc cảm. Nếu như nói các nàng ở nhân gian tính một phương tuyệt sắc, người ta liền hoàn toàn là thiên tiên hạ phàm, như trời với đất.

Nhìn thấy quần phương hội tụ chút nhà, tất cả nam sinh tất cả đều phấn khởi không thôi, vô luận cái nào đều cảnh đẹp ý vui, khiến bọn họ cảm thấy chuyển đi này không tệ.

Tiểu Tuyết bị những cái này thiếu nữ xinh đẹp nhìn chăm chăm nơi đây nhìn, hiển lộ toàn thân không được tự nhiên, có chút không vui gắt gỏng: "Các người làm gì vậy đều nhìn ta à?"

Đỗ Khanh Khanh đầu tiên đến, mỉm cười nơi đây lên tiếng nói: "Kia là bởi vì người to lớn thật sự là thật đẹp a, cùng thiên tiên đồng dạng, chúng ta căn bản không thể sánh vai a!"

Đặng Vi Nhi nghe xong hừ lạnh một tiếng, quay đầu đi chỗ khác, không đành lòng nhìn thẳng Tiểu Tuyết, hiển nhiên sợ so sánh so sánh đã kích lòng tự ái của mình.

Bất quá Đồng Ni Khả ngược lại là rất thân mật trên mặt đất phía trước, nhìn Tiểu Tuyết băng cơ ngọc cốt không khỏi ca ngợi nơi đây tán thưởng nói: "Tỷ tỷ, da của người thật sự thật tốt quá, mỹ lệ giống như Tuyết ngọc đồng dạng, người là như thế nào bảo dưỡng đó a?"

Lâm San ngược lại là hào phóng không có kỵ, đột nhiên xuất hiện nơi đây ôm lấy Tiểu Tuyết, tiếp theo chen lời nói: "Muội muội, tay của người cảm giác cũng quá hảo đẹp, mềm mại không xương, cả người liền cùng thủy tổ đồng dạng, cũng không biết người ăn cái gì lớn lên?"

Về phần Hạ Vũ Nhu thật không có đi quấy rầy Tiểu Tuyết, cùng Hạ Thủy Nhu ôn chuyện dâng lên Tô Khinh Yên thì hiển lộ tương đối rụt rè, tỉ mỉ nơi đây đánh giá nàng, bất quá càng xem càng tự ti mặc cảm

Cứ như vậy, Tiểu Tuyết bị Đỗ Khanh Khanh, Đồng Ni Khả cùng Lâm San ba cái thiếu nữ xinh đẹp vây vào giữa đũa giỡn, Hứa bá liếc liếc một cái, phát hiện các nàng đối với tiểu thư cũng không có ác ý, cũng được tùy ý các nàng mà đi.

Tiểu Tuyết bị các nàng đùa giỡn thành cang ngày càng không được tự nhiên, không khỏi liều mạng về phía Dạ U cầu cứu nói: "Không muốn a, U, nhanh cứu cứu ta đi. . ."

Dạ U nghe vậy không khỏi cười khở, nữ hài trên sự tình chỗ nào là hấn một nam tử môn sinh tốt hơn nhúng tay?

Bất quá chứng kiến Tuyết sở sở bộ dáng đáng thương, hấn cũng không đành lòng nàng chịu khi dễ, vì vậy bước nhanh về phía trước, đem Tuyết lôi ra các nàng phạm vi, quả trách nói: "Được rồi, các người cũng cài khi dễ tuyết. Chúng ta bây giờ muốn vội vã chạy tới tứ quý tửu lâu ăn cơm, hi vọng các người không muốn cản đường."

Tiểu Tuyết giống như chán kinh bé thỏ trắng núp ở sau lưng của hấn, bắt lấy vạt áo của hấn, ai oán nói: "Ô ô, U, các nàng thật sự là quá đáng sợ."

Dạ U ôn nhu an ủi: "Tuyết, không có chuyện gì đâu, ta sẽ bảo vệ người." Tiểu Tuyết nghe vậy lập tức an tâm hạ xuống, dính sát vào hấn chết không buông ra. Hấn cảm giác được sau lưng cực hạn mềm mại, không khỏi lộ ra vẻ lúng túng.

Lâm San tự tiểu phi tiểu nhìn Dạ U, trêu ghẹo nói: "Ai nha, không nghĩ tới muội muội còn có một cái tiểu tình nhân a, to lớn ngược lại là thật đáng yêu a, thấy tỷ tỷ ta đều điểm động tâm."

Đỗ Khanh Khanh tiếp theo mỉm cười lên tiếng nói: "Đẹp trai, người mới vừa nói các người muốn đi tứ quý tửu lâu ăn cơm đi, chúng ta vừa vặn cũng muốn đi, vừa vặn thuận đường đồng hành a."

Đồng Ni Khả đã trụng đi lên, ôm lấy Dạ U một cánh tay, minh châu đôi mắt đẹp ân tình đưa tình, ngọt ngào mà cười nói: "Đúng vậy, ca ca, người liền mang chúng ta cùng đi, được không nào?"

Trước ngực nàng tựa như tiên đảo bão mẫn mềm mại đè lên, co dãn mười phần, khiến Dạ U cảm thấy toàn thân không được tự nhiên, vội vàng bỏ qua, không kiên nhẫn mà nói: "Được rồi, các người liền cùng đi chứ!"

Cái này ba cái thiếu nữ xinh đẹp đều mà đi, cái khác thiếu nữ xinh đẹp tự nhiên cũng không cam chịu yếu thế, gắng phải theo sau. Kết quả quần phượng hội tụ một nhà, trùng trùng điệp điệp chạy tới tứ quý tửu lâu. Hứa bá gặp qua rất nhiều sóng to gió lớn, tự nhiên không thêm để ý chút nào, nhưng Dạ U đang ở trong đám nữ nhân, Tiểu Tuyết lại chặt chẽ dán hấn, triệt để cảm thấy xấu hổ không thôi.

Rất nhiều nam tính nguyên tu nghe xong tin tức, lập tức không thể chờ đợi được nơi đây tất cả đều chạy tới tứ quý tửu lâu, muốn thấy quần phượng mỹ mạo. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Tứ quý biến ảo

Bởi vì tứ quý tửu lâu ngay tại Vân Thiên Học Viện phụ cận, thường xuyên như môn sinh xuất nhập, bởi vậy sinh ý dị thường náo nhiệt. Còn có trong tửu lâu tứ quý biến hóa kỳ cảnh, dẫn tới rất nhiều giai nhân du khách chiêm ngưỡng, tại Vân Thiên thành nổi tiếng truyền xa.

Một lát sau, một đồng lớn người rớt cục đến tứ quý tửu điểm cửa lớn, quả nhiên rộng lớn khí phái, cổ mộc trầm hương, ưu nhã tinh xảo.

Vừa tiến vào tửu lâu, phát hiện bên trong cùng với khác tửu lâu hoàn toàn bất đồng, dĩ nhiên là một bức ẩm áp như xuân cảnh tượng. Cỏ non thỏ nhả, trăm hoa đua nở, lâm ngân hà đề, Thái điệp bay tán loạn, hương thơm tràn ra bốn phía, sinh cơ bừng bừng.

Tinh xảo đàn hương cái bàn liền bày đặt tại trên đồng cỏ, cảm thấy hương dục, rất nhiều giai nhân du khách cùng môn sinh đưa đẩy chén nhỏ, ăn được dễ sợ.

Hòa Diệp Nguyên Sur mỉm cười nơi đây giới thiệu nói: "Xem ra chúng ta tới đúng lúc, tứ quý tửu lâu vừa vận biến ảo nơi này mùa xuân, chúng ta vừa vận có thể thay nhau nhắm nháp tứ quý linh thực. Tứ quý tửu lâu cách mỗi nửa canh giờ biến ảo một lần cảnh tượng, thực đơn cũng sẽ ứng quý mà dần, chúng ta muốn sớm làm đi xác định vị trí bố trí."

Vì vậy một đồng lớn người tới quây hàng, nhao nhao hướng lão bản đặt trước vị trí, kết quả tửu lâu chật ních, dẫn đến một số ít người căn bản đặt trước không được vị trí, chỉ có thể tiếc nuối trở ra.

Hòa Diệp Nguyên Sur cướp được một cái góc nhỏ đại vị bố trí, liền muốn mời Dạ U, Tiểu Tuyết, Hứa bá cùng từng cái học viện quân phương một chỗ ngồi ở vị trí này. Có thể nói ngoại trừ Dạ U cùng Hứa bá hai người nam tính, còn lại đều là mỹ nữ, khiến xung quanh rất nhiều nam tính mở rộng tâm mắt, chỉ tâm hướng hướng về. Còn lại môn sinh thì phân biệt rõ ràng, ngồi ở hãn vị trí của hãn.

Tiểu Tuyết tò mò duỗi ra thon thon tay ngọc, phát hiện trong góc có thể chạm đến vách thành, nhưng hiển lộ tới lại là vô biên vô hạn cảnh xuân, tò mò hỏi Hòa Diệp Nguyên Sur nói: "Trong này là Huyền cảnh đi? Vì cái gì cảm xúc lại như vậy chân thật?"

Hòa Diệp Nguyên Sur mỉm cười nơi đây giải thích: "Phải nói tứ quý trong tửu lâu cũng huyền cũng thực, toàn bộ tửu lâu hãm tại một cái to lớn tứ quý biến ảo trận, do nhiều loại nguyên tinh cung cấp nguồn năng lượng. Mỗi khi biến ảo mùa thời điểm, cung cấp nguồn năng lượng nguyên tinh sẽ hoán đổi."

"Ví dụ như, biến ảo mùa xuân thời điểm, chủ yếu hoán đổi thành công Mộc hệ nguyên tinh, sẽ cảm nhận được xuân ý dạt dào bầu không khí; biến ảo mùa hạ thời điểm, chủ yếu hoán đổi thành công Hỏa hệ nguyên tinh, sẽ cảm nhận được ngày mùa hè chói chang bầu không khí; biến ảo mùa thu thời điểm, chủ yếu hoán đổi thành công Phong hệ nguyên tinh, sẽ cảm nhận được gió thu lạnh rung bầu không khí; biến ảo mùa đông thời điểm, chủ yếu hoán đổi thành công Băng hệ nguyên tinh, sẽ cảm nhận được mùa đông rét lạnh bầu không khí."

"Trận pháp này rất phức tạp, nghe nói là do nhiều Đại năng kiến tạo mà thành, không giống bình thường, tự nhiên cũng dung hợp với Huyền thuật, ngay cả ta cho thấy kiến thức nửa vời. Cho nên chỉ có thể nói với người nhiều như vậy, người hãn là có thể lý giải a!"

Tiểu Tuyết nghe xong búng búng miệng đại ngộ, ngây thơ nơi đây ngọt ngào cười nói: "Thì ra là thế này a, cảm ơn tỷ tỷ chỉ giáo."

Lúc này, tửu lâu Tiểu đầy tớ đưa lên mùa xuân linh thực thực đơn, phát hiện đều là mùa xuân nguyên thực cùng thịt nguyên thú, ví dụ như hoa đào ngọc canh, rau xanh xào linh măng, khảo tiên tước. . . Hòa Diệp Nguyên Sur liếc một cái, chọn vài đạo mùa xuân chiêu bài linh thực, liền đưa cho Tiểu đầy tớ, chờ đợi mang thức ăn lên.

Một lát sau, chỗ điểm linh thực cư nhiên toàn bộ dâng đủ, có thể thấy tứ quý tửu điểm hiệu suất. Mùa xuân linh thực tinh khí dâng lên, sinh cơ dạt dào, mùi thơm ngát tràn ra bốn phía, làm cho người ta không khỏi muốn ăn mở rộng ra.

Các vị quân phương hoan thanh tiểu ngữ, lớn nói đặc biệt nói nữ hài tử trên chủ đề, Dạ U cùng Hứa bá không xen miệng được, tự nhiên chỉ có thể trong đầu buồn bực dùng bữa. Bất quá giữa các nàng đưa đẩy chén nhỏ nhiều lần, uống vào trăm hoa rượu ngon, nhai từ từ chậm nuốt ăn mặn trắng ngần, hiển lộ ưu nhã mỹ lệ.

Dạ U nhận lấy tốt hơn mấy mỹ nữ chiếu cố, đối với hãn hảo cảm rõ ràng Tiểu Tuyết cùng Hạ Thủy Nhu tự không cần phải nói, còn có học viện khác hiếu động thiếu nữ xinh đẹp hoàn toàn tham gia náo nhiệt, liền Hòa Diệp Nguyên Sur cũng tham dự đến. Giữa các nàng tựa như tranh giành tình nhân đồng dạng, liêu mạng cho hãn đĩa rau, khiến hãn ăn đều ăn không hết, không khỏi cười khổ.

Hứa bá với tư cách là cường đại trước, tự nhiên cũng nhận được một ít mỹ nữ tôn kính, làm một trận chén. Qua một ít thời gian, những cái này linh thực bị các nàng gió cuốn mây tản, quét qua quét sạch.

Các nàng cũng chưa ăn no uống đã, đợi một đoạn thời gian, trong tửu lâu lập tức biến ảo là mùa hạ cảnh tượng. Dương quang nóng bỏng, cỏ cây trở nên xanh um tươi tốt, ve kêu từng trận, trăm hoa héo tàn, trong sông cư nhiên sinh trưởng ra đặc biệt hoa sen, chuồn chuồn bay múa, mỹ lệ lộ ra.

Lúc này, Tiểu đầy tớ đưa lên mùa hạ linh thực thực đơn, phát hiện đều là từ lạnh loại này linh thực, tỷ như hàn lý bàn, khảo băng hùng chương, sao bạch như liên. . ., uống tự nhiên là đồ uống lạnh, hiển nhiên dùng để trừ bỏ nóng.

Trên bàn hàn ý nổi lên bốn phía, cảm nhận được ngày mùa hè chói chang bầu không khí mọi người tự nhiên bắt đầu không thể chờ đợi được địa chấn chiếc đĩa, nhấp khẩu đều là một mảnh lạnh buốt, mát thấu thể xác và tinh thần, nhưng linh thực lại hết sức mỹ vị, làm cho người ta ăn được dễ sợ.

Tiểu Tuyết thể chất đặc thù, không sợ nóng lạnh, đến từ Bắc Tuyết chi địa, rất thích ăn loại này mỹ vị món ăn lạnh. Mỗi khi nhấp khẩu, đều nhau ăn được nồng nhiệt, lúm đồng tiền như hoa, đôi mắt đẹp ngọt trở thành mỹ lệ hình trăng lưỡi liềm.

Ăn xong qua sau nửa canh giờ, quả nhiên trong tửu lâu bầu không khí bắt đầu mát mẻ, biến thành gió thu lạnh rung trời thu. Cỏ cây khô héo, nhưng quả lớn buồn thui, trong sông hoa sen héo tàn, nhưng trên bờ sông lại sinh trưởng ra rực rỡ đặc biệt cây hoa cúc.

Lúc này đưa tới thực đơn tự nhiên là mùa thu linh thực, phần lớn là linh quả cùng bánh ngọt, cũng có một số ít mùa thu nguyên thực cùng thịt nguyên thú, uống tự nhiên là bách quả rượu ngon.

Hòa Diệp Nguyên Sur lớn điểm đặc thù linh quả cùng bánh ngọt, lúc trước ăn xuân hạ hai mùa nhiều như vậy thô tục trắng ngần, tự nhiên muốn tới chút điểm tâm mềm thử.

Cứ như vậy một lát sau, điểm tâm toàn bộ bên trên lên, linh quả ngọt ngon miệng, bánh ngọt xốp thơm nức, làm cho người ta muốn ăn mở rộng ra, ăn nhiều đặc biệt ăn.

Sau khi ăn xong, tự nhiên lại là một phen chờ đợi, tâm sự rảnh rồi thường liền bắt tri bắt giác đến mùa đông. Trong tủ lâu hoàn toàn biến thành một mảnh băng bạc trang phục trắng ngần bao lấy thế giới, băng thụ hạt sương, Tuyết Mai tách ra, thậm chí còn như tuyết trắng bay tán loạn.

Tiểu Tuyết nhìn một màn này, hoan hô vui mừng nhảy nhót như chim sẻ, dùng thon thon tay ngọc đi nghênh tiếp cái này tuôn rơi tuyết trắng, vậy mà phát hiện cùng thực Tuyết không khác, ở lòng bàn tay hòa tan thành tích thủy, để cho nàng kinh dị không thôi.

Hỏa Diệp Nguyên Sur cười mím nơi đây giải thích: "Muội muội, không cần cảm thấy kinh ngạc, ta nói rồi nơi này cảnh tượng cũng huyền cũng thật sự. Nếu mùa đông bay xuống tuyết trắng là giả, há không phải mất hứng? Bởi vậy lúc này ở trong trận còn có Tuyết nguyên tinh cung cấp nguồn năng lượng, năng lực hấp nhận ra tuyết trắng bay tán loạn hình ảnh."

Tiểu Tuyết nghe vậy hiểu ý, lúc này mùa đông thực đơn cũng lên, cư nhiên đều là đồ ăn nóng, là Hỏa thuộc tính nguyên thực cùng thịt nguyên thú. Đương nhiên còn có nôi lẩu, hiển nhiên dùng để ấm người.

Hỏa Diệp Nguyên Sur không chút do dự chọn một phần nôi lẩu, đồ ăn nóng tùy tiện chọn mấy phần. Chỉ chốc lát sau, nóng hôi hổi linh thực toàn bộ lên bàn, ăn vào trong miệng âm áp tràn ra bốn phía, mùi hương đậm đặc phun ra.

Ăn xong bữa tiệc này linh thực, mọi người rốt cục ăn đủ uống ăn no, vẫn chưa thỏa mãn. Nhìn nhìn bên ngoài sắc trời, hiển nhiên đã nhập đêm khuya, là nên trở về cư trú viện nghỉ ngơi.

Tùng cái học viện dự thi môn sinh cùng dẫn đội Nguyên Sur tự nhiên như Vân Thiên Học Viện cung cấp cư trú viện có thể ở, nhưng Tiểu Tuyết cùng Hứa bá không phải học viện dự thi nhân viên, bởi vậy không thể vào ở Vân Thiên Học Viện cư trú viện, chỉ có thể ở học viện phụ cận tìm khách sạn cư trú.

Bởi vậy Tiểu Tuyết chỉ có thể lưu luyến không rời nơi đây cùng Dạ U cáo từ, ước hẹn ngày mai một chỗ xem so tài, liền cùng Hứa bá tìm phụ cận khách sạn cư trú viện.

Kết quả Hứa bá đi, lúc trở về, còn dư lại trong mọi người chỉ có hấn một nam tử tính cách, chúng hương vây quanh, khiến hấn xấu hổ không thôi, chịu xung quanh rất nhiều nam tính hâm mộ ghen ghét hận.

Những cái kia thiếu nữ xinh đẹp kéo lấy hấn hồi lung tung này kia, khiến hấn cảm giác chuẩn bị chịu được dày vò, đường dài dài đằng đằng. Thật vất vả trở lại Vân Thiên Học Viện an bài ký túc xá, hấn mới cùng các nàng nhất nhất phân biệt, tránh được một kiếp, cảm giác thể xác và tinh thần đều mệt, liền cũng không tu luyện, nhập giường lạng yên mà ngủ. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Học viện đối chiến

Sáng sớm ngày thứ hai, Vân Thiên Học Viện đợt thứ hai trận đấu còn chưa tới đến, khán phòng sớm đã kín người hết chỗ. Vân Thiên Học Viện trưởng là một vị tóc trắng đáng mà râu lão già, bạch y trắng ngần áo, phiêu như thần tiên. Tại hấn một phen đồng đặc ngôn từ, hiện trường bầu không khí khí thế ngất trời, nghênh đón đợt thứ hai so tài bắt đầu.

12 cái học viện chỉ đạo Nguyên Sur ra sân tiến hành rút thăm, dãy số đầu đuôi tương đối nơi đây tiến hành trận đấu. Hỏa Diệp Nguyên Sur rút thăm được số 5, Thanh Linh học viện trận tiếp theo đối thủ biến thành số 8 Lăng Phong học viện, hiển nhiên là đáng bọn họ coi trọng cường địch.

Hỏa Diệp Nguyên Sur ngưng trọng phân tích nói: "Lăng Phong học viện tại dĩ vãng thành tích bên trong một mực bài danh Top 5, là chúng ta không thể khinh thường đối thủ. Đối diện Lâm San là đội trưởng, dùng nhìn nàng bình thường tùy tiện cùng người đàn ông bà đồng dạng, thực lực của nàng liên phi thường cường đại, là Lôi hệ nguyên tu, mười phần am hiểu cận thân chiến đấu, tốt nhất không muốn cùng nàng cận chiến."

"Về phần cái khác ba cái nam môn sinh, Trần Lâm là Phong hệ nguyên tu, tốc độ nhanh chóng, công kích lăng lệ; Tôn Vũ là Quang hệ nguyên tu, tốc độ giống nhau thành, công thủ tự nhiên; Thạch Vân là Thổ hệ nguyên tu, chẳng những phòng ngự hơn người, hơn nữa am hiểu quần công. Lấy đội chúng ta thực lực chống lại bọn họ hy vọng chiến thắng mù mịt, nhưng toàn lực ứng phó trước mặt."

Bốn vị môn sinh nghe vậy đồng ý gật đầu, lúc này trên đài trận đấu thứ nhất cũng bắt đầu rồi, là Chí Đạo học viện chống lại Tử Vận học viện. Chí Đạo

học viện hiển nhiên cho thấy bọn họ đáng giá chú ý cường đại, bao năm qua bài danh thứ hai, đội ngũ là bốn cái nam sinh, theo thứ tự là Âm hệ đội trưởng Sử Quân, Quang hệ Trương Hưng, Phong hệ Lâm Hiệp Hòa Lôi hệ Long Kinh Vân.

Chỉ Đạo học viện lấy công, Sử Quân thực lực cường đại nhất, tập kích người ở vô hình, công kích lăng lệ, làm cho người khó lòng phòng bị. Trương Hưng cùng Sử Quân bị trở thành quang ám song sát, có thể phối hợp với nhau, công kích cường đại, tốc độ nhanh chóng. Mà Lâm Hiệp Hòa Long Kinh Vân tất bị xưng là Phong lôi song bạo, một khi phối hợp lại, khí thế kinh người.

Trận này, Chỉ Đạo học viện chống lại Từ Vân học viện hoàn toàn là nghiền ép thế cục, một mình đối chiến bốn vòng toàn thắng. Đoàn chiến đều không cần Sử Quân cùng Trương Hưng xuất thủ, Lâm Hiệp Hòa Long Kinh Vân cái này đối với Phong lôi song bạo trực tiếp bị thương nặng đối phương bốn người, chỉ tốn ngắn ngủi thời gian một nén nhang lấy được thắng lợi, làm cho người ghen hờn nhìn trần trời.

Trận thứ hai là Lạc Hà học viện chống lại Chân Khí học viện, Đồng Ni Khả là Thủy hệ nguyên tu, được xưng là Lạc Hà học viện biểu tượng, mười phần am hiểu phụ trợ. Tại năng toàn năng phụ trợ, năng đội viên mỗi cái tinh lực phấn khởi, công thủ nhanh chóng toàn bộ sâu sắc đề thăng. Một khi cái nào bị thương, năng lập tức liền có thể đưa hấn trị liệu khôi phục nguyên dạng.

Một mình đối chiến bên trong hai viện thắng bại ngang hàng, nhưng ở đoàn chiến bên trong bởi vì Đồng Ni Khả tồn tại, năng đội viên thực lực tăng gấp đôi. Đối diện Chân Khí học viện môn sinh cũng nhìn ra Đồng Ni Khả uy hiếp, toàn lực ứng phó muốn trước giải quyết nàng.

Nhưng ở năng ba cái đội viên cường lực quấy nhiễu, bọn họ cuối cùng không có thực hiện được, nhất nhất bị đánh bại, khiến Lạc Hà học viện lấy được thắng lợi.

Thi đấu, khán phòng rất nhiều nguyên tu rút cục nhìn ra, Lạc Hà học viện tổng hợp thực lực cũng không phải rất mạnh, nhưng bọn họ chiến thắng pháp bảo chính là Đồng Ni Khả, tại đoàn chiến bên trong phát huy ra tác dụng cực lớn, thường thường thể như chẻ tre.

Nhìn năng dung nhan trẻ cự thô xinh đẹp khả ái bộ dáng, bọn họ không khỏi âm thầm thán phục, Đồng Ni Khả không hổ là một cái xứng chức vũ em, sữa lượng mười phần, trách không được sẽ trở thành Lạc Hà học viện biểu tượng.

Trận thứ ba là Mộc Dương học viện chống lại Kinh Thư học viện, Đỗ Khanh Khanh chẳng những dương quang tướng mạo đẹp, hơn nữa còn là Mộc Dương học viện đội trưởng, là Quang hệ nguyên tu, thực lực cường đại.

Vừa lên trận, sau lưng của nàng liền triển khai rực quang dực, như quang khoảng tiền nữ diệu diệu tia chớp, người nhìn hoa mắt. Kinh Thư học viện đều là một đám con một sách, chủ yếu tận sức tại trở thành Văn tu, bởi vậy tại nguyên thuật trên việc tu luyện hoang phế một ít, thực lực cũng không phải cường đại.

Tại một mình đối chiến, Mộc Dương học viện thắng ba thua một, Kinh Thư học viện hay là bằng bọn họ đội trưởng thắng một hồi.

Đoàn chiến, Đỗ Khanh Khanh đánh đòn phủ đầu, năng ba cái đội viên theo sát mà đi, hai phe sinh ra một hồi lớn kích chiến. Nàng lấy thực lực cường đại trước sau đem Kinh Thư học viện hai cái đội viên đánh bại, năng ba cái đội viên cũng giải quyết xong một cái. Kinh Thư học viện đội trưởng một cây chẳng chống vững nhà, chỉ có thể nhấc tay đầu hàng, khiến Mộc Dương học viện chiến thắng.

Đệ tứ trận là Tiên La học viện chống lại Ô Mông học viện, cả hai bao năm qua tới phân biệt xếp hạng Top 3 phía trước bốn, có thể nói mạnh mẽ cường quyết đấu, là một hồi đặc sắc vạn phần trận đấu.

Tiên La học viện đội trưởng là một cái tướng mạo thô kệch tóc đỏ nam sinh, thân cao thể tráng, tên là Phong Diễm, là Hỏa hệ nguyên tu. Thực lực đệ nhị thì là cao ngạo trong trời nhưng lạnh lùng thiếu nữ xinh đẹp Đặng Vi Nhi, là Băng hệ nguyên tu. Hai người phối hợp với nhau trên có thể nói là băng hỏa lưỡng trọng thiên, khí thế bức người.

Còn lại hai cái đội viên thì theo thứ tự là Thủy hệ Giang Dịch cùng Thổ hệ Điền Bất Thôi, hai người đều am hiểu phòng ngự, phụ trách bảo hộ Phong Diễm cùng Đặng Vi Nhi phát ra.

Ô Mông học viện đội trưởng là một cái sát khí kinh người nam sinh, sắc mặt băng lãnh âm trầm, tên là Lãnh Ngạn, là Hắc Ám hệ nguyên tu. Trợ thủ của hấn thì là một cái thấp bé bình thường nam sinh, tên là Chu Hám, híp mắt híp mắt, cho thấy Hắc Ám hệ nguyên tu.

Lãnh Ngạn là một cuồng chiến sĩ, am hiểu chính diện chém giết, Chu Hám là một thích khách, am hiểu bên cạnh đánh lén. Cả hai phối hợp lại gần như không chê vào đâu được, không có hướng không thắng.

Còn lại hai người đội viên thì là Mộc hệ Diệp Phong cùng Băng hệ Nhậm Thanh, Diệp Phong phụ trách trị liệu cùng phòng ngự, Nhậm Thanh phụ trách hạn chế cùng công kích.

Một mình đối chiến, đệ nhất hồi Phong Diễm chống lại Lãnh Ngạn, cả hai chiến đấu thành hừng hực khí thế, tựa như long hổ tranh chấp.

Phong Diễm là một cái bạo lực hỏa nguyên tu, chừng có thể công, tựa như một mảnh thể lửa bức người Hỏa Long. Mà Lãnh Ngạn là một cái cuồng bạo kiếm khách, tuy am hiểu đánh gần, nhưng sát khí bức người, tựa như hắc hổ rít gào.

Hai người khổ chiến trên trăm hiệp, thi đấu trận bị bọn họ chiến đấu sóng dư khiến cho mình đầy thương tích, cát bay đá chạy, khe nứt bộc phát. Hai người dần dần đều bị trọng thương, nhưng cuối cùng Phong Diễm bản lĩnh một bậc, Lãnh Ngạn lực không hề bắt bớ, khiến Tiên La học viện thắng đệ nhất hồi.

Hồi 2 Đặng Vi Nhi chống lại Chu Hám, Đặng Vi Nhi Bắg hệ công kích tuy rất lắg lẹ, nhưng Chu Hám xuất quý nhập thần, để cho nàng rất nhiều công kích đánh vào không trung, không công hao phí đại lượng nguyên lực. Cuối cùng bị Chu Hám đánh lên đắ thủ, Đặng Vi Nhi bị thua, khiến Ô Mông học viện thắng trận thứ hai.

Hồi 3 Giang Dịch chống lại Diệp Phong, cả hai cũng không am hiểu chiến đắu, đắng tới đắng lui phí hồi lâu thời gian hai người cũng không có phân ra thắng bại, chỉ có thể định là thế hoà không phân thắng bại.

Hồi 4 Điền Bất Thôi chống lại Nhậm Thanh, Điền Bất Thôi phòng ngự tuy như xác rùa đen đồng dạng hết sức kinh người, nhưng ở Nhậm Thanh hạn chế cùng công kích đến căn bản vô pháp đắng trả, dần dần bị đắng mặc xác rùa đen, chỉ có thể nhận thua đầu hàng.

Cuối cùng một mình đối chiến Tiên La học viện thắng một hòa một thua hai chỗ tại tình thế xấu, Ô Mông học viện thắng hai yên ổn thua chút đắng trên ưu thế.

Làm đoàn chiến đến nơi thời điểm, Phong Diễm cùng Đặng Vi Nhi phối hợp với nhau, đối kháng Lãnh Ngạn cùng Chu Hám song người tổ. Bởi vì Giang Dịch cùng Điền Bất Thôi liều mạng bảo hộ hai người, hai người không có hướng không phá, cường đại bằng hỏa lưỡng trọng thiên thế công, Lãnh Ngạn cùng Chu Hám song song bị thua, còn dư lại Diệp Phong cùng Nhậm Thanh căn bản vô pháp đối kháng, chỉ có thể nhận thua đầu hàng.

Tiếp theo nghênh đón đệ ngũ trận Thanh Linh học viện cùng Lăng Phong học viện trận đắu, Thanh Linh học viện một nam ba nữ nhao nhao ra sân, đối kháng đối diện một nữ ba nam.

Dạ U ngưng trọng nhìn đối diện mỉm cười tự nhiên Lâm San, âm thầm nắm chặt nắm tay, mình bạch nàng là Lăng Phong trong học viện tối cường đại đối thủ, chỉ có hắ có thể kiềm chế đắng nàng, hắ hắ chiến thắng nàng.

...

Bạn đắng đắ truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* đắng tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Nghiền ép cường đắ

Đệ ngũ trận Thanh Linh học viện cùng Lăng Phong học viện một mình đối chiến chính thức bắt đầu, đệ nhất hồi ra sân chính là Mục Linh cùng Tôn Vũ. Từ vong của nàng hệ hiển nhiên bị Tôn Vũ Quang hệ chỗ khắc chế, ở vào tình thế xấu.

Nàng rất rõ ràng điểm này, bởi vậy vừa lên trận liền mấy lần thuận di tới gần Tôn Vũ, Từ Không Liêm cuồng bạo bay múa, từ quang liên tục, muốn cho hắ bẻ bộn nhiều việc ứng phó.

Bất quá Tôn Vũ rất nhanh triệu hồi ra một cái che kín phức tạp nguyên văn đắ kim sắc chuông lớn, tên là Quang Minh chuông, có thể công có thể phòng, tựa như nóng bỏng thái dương diệu diệu tia chớp, người nhìn hoa mắt. Hắ trực tiếp đỡ đòn Mục Linh từ quang đắng tới, thế như phá chân, sinh sôi quang yên diệt vô hình, trọng như núi cảm giác áp bách để cho nàng cảm nhận đắng một tia uy hiếp.

Mục Linh không thể không thuận di tránh đi, thế nhưng Quang Minh chuông tại Tôn Vũ điều khiển dưới đắu theo không bỏ, tốc độ nhanh chóng, cách nàng chỉ có chỉ cách một chút, căn bản vô pháp đơn giản thoát khỏi.

Rơi vào đường cùng, nàng chỉ có thể triệu hồi ra quý triều, mong muốn ngăn trở Quang Minh chuông. Tôn Vũ thấy thế cười lạnh một tiếng, Quang Minh chuông lập tức trở nên óng ánh, hào quang vạn trượng, chiếu xạ tại quý triều, khiến rất nhiều ác quý ô hô ai tai, tại hào quang dưới hồi phi yên diệt.

Mục Linh thấy thế kinh hãi, không thể không đem quý triều rất nhanh thu vào Từ Không Liêm, tăng cường bản thân lực lượng. Từ Không Liêm uy thế tăng nhiều, mãnh liệt chém vào Quang Minh chuông mắc lừa coi như vang. Thế nhưng Quang Minh chuông quá cứng rắn, căn bản vô pháp công phá, để cho nàng ánh mắt ngưng trọng, không thể không chuẩn bị Từ Không Trảm nhất cử đắ phá.

Nhưng chuẩn bị Từ Không Trảm cần có thời gian, Tôn Vũ hiển nhiên không muốn cho nàng cơ hội, thế công càng cấp bách, liên tiếp phóng ra ra vài đạo cột sáng, tựa như mũi tên nhọn tan vỡ không gian, làm cho nàng không thể không liều mạng thuận di.

Bất quá cuối cùng vẫn còn để cho nàng ngưng tụ ra Từ Không Trảm, khí thế hùng vĩ từ hồn hóa thành như thủy triều gào thét, Tôn Vũ Quang Minh chuông bắn ra quang trụ căn bản chính là như muối bỏ biển, không thể không nhanh chóng đem gọi với bản thân trên người, chuẩn bị đến nơi cái này cường đại một kích.

Vì vậy Tôn Vũ bị từ hồn thủy triều bao phủ, Quang Minh chuông tại hắ tiếp tục không ngừng tiêu hao, rốt cục xuất hiện một tia khe nứt, ầm ầm phá

toái, hẳn bị Từ Không Trảm uy lực còn lại trọng thương ngã xuống đất, Mục Linh chiến thắng.

Hồi 2 ra sân chính là Yến Phi cùng Trần Lâm, hai người cùng là Phong hệ nguyên tu, thực lực đều là Phàm nguyên cảnh trung cấp, lẫn nhau chẳng phân biệt được trên dưới.

Yến Phi có thể thi triển Thanh Phong Dực, tại tầng trời thấp bên trong vòng bay múa, tốc độ nhanh chóng, có được không trung ưu thế. Mà Trần Lâm lại không có loại ưu thế này, chỉ có thể ở mặt đất đón đánh, ở vào tình thế xấu.

Bất quá Trần Lâm kinh phong quyền công kích cự ly rất xa, hóa thành từng cái một phong pháo, muốn đem Yến Phi cái này nhẹ nhàng thanh điều oanh rơi vào địa phương. Thế nhưng Yến Phi thật sự quá linh hoạt nhanh nhẹn, ở giữa không trung thành thạo, ngược lại đem Tật Phong Hoàn nhiều lần nện xuống, khiến hắn mệt mỏi ứng phó.

Rơi vào đường cùng, Trần Lâm đành phải một bên chạy nhanh, một bên chuẩn bị Cụ Phong quyền. Yến Phi phát giác được tâm tư của hắn, cười lạnh một tiếng, cũng không ngăn cản, bắt đầu ngưng tụ Tật Phong trảm. Nàng cũng muốn nhìn nhìn là hắn đại chiêu mạnh mẽ, hay là Tật Phong trảm của nàng thay đổi lớn ưu thế.

Thiên thượng trên mặt đất phân biệt sục sôi tới khi thể cường đại, thiên thượng tựa như phong ung dài kêu, trên mặt đất đúng như phong xà phần lộ tề. Một lát sau, cả hai ầm ầm đánh đấm, phong ung thể như chẻ tre, phong xà vô kiên bất tòng, tại đây tiêu tan đối phương, hay là phong ung bản lãnh một bậc, xé rách phong xà, uy lực còn lại ầm ầm đọng ở trên người Trần Lâm, khiến hắn trọng thương ngã xuống đất.

Hỏa Diệp Nguyên Sư phản khởi không thôi, không nghĩ tới Thanh Linh học viện đang cùng bài danh Top 5 Lăng Phong học viện đối chiến bên trong lại còn có thể liên tiếp thắng được hai trận, sâu sắc vượt quá dự liệu của nàng. Bất quá nàng chuyển tư vừa nghĩ, lập tức đã minh bạch nguyên nhân, lộ ra một tia ý vị thâm trường mỉm cười.

Từ khi Dạ U người tâm phúc bằng an trở về, tam nữ rốt cục không hề không yên lòng, khí thế như cầu vồng, phát huy ra bản thân tối cường thực lực, lúc này mới thắng Lăng Phong học viện hai trận.

Thua hai trận, Lăng Phong học viện chỉ đạo Nguyên Sư rốt cục sót ruột, tuyệt đối không nghĩ tới lần này Thanh Linh học viện môn sinh thực lực vậy mà đều bất phàm như thế, bọn họ khinh địch tính sai. Vì ôn hòa để đạt được mục đích, bọn họ trận thứ ba trực tiếp cánh bên trên cường đại nhất Lâm San, phải nghiền ép gây nên thắng.

Thanh Linh học viện Hỏa Diệp Nguyên Sư tự nhiên phái ra cường đại nhất Dạ U tới đối chiến Lâm San, hẳn dĩ vãng sáng tạo đủ loại kỳ tích để cho nàng đối với hắn tin tưởng không nghi ngờ, nhất định chiến thắng trở về trở về.

Lâm San phát hiện đối thủ của mình dĩ nhiên là ngày hôm qua sơ kiến Dạ U, minh bạch hẳn chính là Thanh Linh học viện người tâm phúc, bằng không thì Thanh Linh học viện tại sao tại thượng nhất cực cùng Thương Minh học viện đối chiến bên trong chuyển bại thành thắng.

Nàng đối với hắn năng lực kiến thức nửa vời, hiển nhiên có chút kiêng kỵ. Nàng dịu dàng cười hỏi: "Ta là nên gọi ngươi là đệ đệ hay là Tuyết tiên tử tiểu tình nhân rồi hay là gọi đệ đệ khá hơn, tỷ tỷ ta nhưng khi nhìn lên ngươi, không nỡ bỏ tổn thương ngươi a. Đáng tiếc vấn đề này ta phải toàn lực ứng phó, không thể đối với đệ đệ hạ thủ lưu tình."

Dạ U trận địa sẵn sàng nghênh đón, nhàn nhạt nói: "Tùy ngươi, ra tay đi."

Lâm San nghe vậy cười lạnh nói: "Nếu như đệ đệ tuyệt tình như thế, tỷ tỷ là nên khiến ngươi thanh tỉnh một chút, xem chiêu!" Nói xong, nàng tựa như nhanh nhẹn phi báo nhanh như điện chớp nơi đây lao đến, đập nơi đây hữu lực, đem mặt đất bước ra từng cái một khe nứt, có thể thấy lực lượng của nàng đến cỡ nào cường đại.

Dạ U thấy thế không sợ chút nào, chạy nhanh, đón nhận Lâm San, song quyền ném kích hữu lực, cùng nàng đối với đánh lên. Quả đấm của hắn phun ra ra trận trận Từ viêm tương khí tức hủy diệt, vô kiên bất tòng.

Lâm San Lôi Thần quyền kinh lôi phun ra, bá đạo lăng lệ, thay vì ầm ầm chạm vào nhau mấy vài chục lần, Lôi Hỏa chống đỡ, tại đây tiêu tan đối phương, giúp nhau không làm gì được thành, lực lượng vậy mà cũng chẳng phân biệt được trên dưới.

Lâm San ánh mắt lăng lệ, mỉm cười nói: "Đệ đệ, tỷ tỷ ta thật đúng là xem thường ngươi, không nghĩ tới ngươi cận chiến cũng lợi hại như vậy. Thế nhưng nếu như vậy rồi "

Nói xong, trên người Lâm San cuồng lôi phun ra, cả người hóa thành một cái lôi phượng, tóc ngắn phiêu dật, mỹ lệ kinh người. Nàng tốc độ chạy trốn đạt đến tốc độ như lôi, chẳng những Lôi Thần quyền khí thế càng thêm bức người, hơn nữa Lôi tiên thối cũng ầm ầm đập ra, đem mặt đất xé rách ra một đồng hồ to, cát bay đá chạy một mối bồn tầu.

Dạ U ánh mắt ngưng trọng, không dám khinh thường, đại thành Vô Ảnh Trảm gào thét, vô ảnh vô hình, như sét đánh nghênh tiếp Lâm San cường đại thể công, đối mặt hơn mấy chục cái hiệp.

Thế nhưng Lâm San tốc độ chạy trốn quá nhanh, hắn chỉ có thể dằng chỗ cũ bị ép đến nơi, rốt cục bị nàng tìm đến sơ hở, một kích Lôi tiên thối ầm ầm nện ở phần eo của hắn, cả người trực tiếp bị đánh bay mười trượng rất xa, phun ra một ngụm huyết tinh, nặng nề mà mất rơi trên mặt đất.

Lâm San không buông không bỏ, trong chớp mắt bay nhanh qua, một cước nặng nề mà đạp qua. Tại đây ngàn cân treo sợi tóc, Dạ U phản ứng cực nhanh nơi đây phản ra ba đạo ảo ảnh phân tán ra, chân thân tiềm hành chạy vội mà tẩu, để cho nàng một cước đạp không, ở chỗ cũ để lại một cái hố to.

Nàng tiếc nuối nơi đây cả kinh kêu lên: "Không nghĩ tới đệ đệ vậy mà chạy trốn nhanh như vậy, còn núp vào, khiến tỷ tỷ ta có chút tức giận. Cũng không biết người ba cái ảo ảnh cái nào là thực, được rồi, tất cả đều cấp!"

Nói xong, nàng như cơn lốc bay nhanh, đem Dạ U ba cái ảo ảnh nhất nhất chôn vùi, hấn chân thân rốt cục hiện hình ra ngoài. Nàng đắc ý cười nói: "Đệ đệ, người rốt cục hiện thân. Người cận chiến không phải là đối thủ của ta, hay là thúc thủ chịu trời đi."

Dạ U U con mắt sát khí lăng nhiên, cười lạnh nói: "Khó mà làm được, ta muốn nhìn khiến người mười phần môn sinh khí thế, đó chính là tại cận chiến thắng được người!" Nói xong, hấn lập tức phi chạy vội ra, tốc độ so với phía trước hơn qua.

Lâm San bán tín bán nghi nơi đây mỉm cười nói: "A, kia Ngã đảo là mỗi mắt mong chờ, người thua cũng không nên hối hận!" Thấy hấn chạy tới thân ảnh, Lôi Thân của nàng quyền cuồng bạo, cộng thêm mềm dẻo hấp dẫn Lôi tiên thối, cả người phảng phất bạo tẩu lôi phượng.

Bất quá làm nàng không thể tin là, Dạ U vẫn là sét đánh Vô Ảnh Trảm, nhưng khí thế so với phía trước cường đại đến quá nhiều, để cho nàng cảm giác vô pháp đến nơi. Chẳng những khí tức hủy diệt dâng, hơn nữa giống như thủy triều lăng lệ sát khí một mực áp chế thành nàng không thờ nổi, thực lực căn bản vô pháp hoàn toàn phát huy được.

Nàng ngây ra như phỗng, tuyệt đối không nghĩ tới một cái Phàm nguyên cảnh trung cấp nguyên tu vậy mà cũng có thể tàn sát ra sát khí, để cho nàng trở tay không kịp. Đi ngang qua mấy cái hiệp, nàng âm âm bị Dạ U Vô Ảnh Trảm chém bay ra ngoài, trọng thương rơi xuống đất.

Khán phòng rất nhiều nguyên tu khiếp sợ nhìn một màn này, không nghĩ tới Dạ U vậy mà tại cận chiến thắng được như thế bạo lực Lâm San, điều này sao có thể? Nhưng sự thật phát sinh ở trước mắt, làm cho bọn họ không thể không tin tưởng, khóa trước luôn luôn đệ nhất đệ nhị từ dưới tính lên Thanh Linh học viện lần này là hắc mã hoành không xuất thế, đoán chừng có hi vọng xếp hạng Top 5.

Tại Dạ U đánh bại Lâm San, Lăng Phong học viện chỉ đạo Nguyên Sư hoàn toàn chán chường hạ xuống, không nghĩ tới bọn họ cường đại nhất át chủ bài Lâm San vậy mà cũng thua. Nhưng kẻ tiếp trận đấu hấn lại không thể không phải người tham dự, chỉ có thể phái ra cuối cùng một tên đệ tử Thạch Vân cùng Hạ Thủy Nhu đối chiến.

Hạ Thủy Nhu thấy Thanh Linh học viện Top 3 trận đều chiến thắng, nàng tự nhiên không thể cản trở, toàn lực ứng phó xuất thủ. Nàng tốt xấu là thiên tài, thực lực bất phàm, vì vậy vừa lên trận lập tức triệu hồi ra đại lượng thủy vụ, chuẩn bị toàn lực đánh cược một lần.

Thạch Vân thấy thế tự nhiên muốn trăm phương ngàn kế nơi đây ngăn cản nàng. Địa Thứ Thuật đánh ra, đem mặt đất khiến cho mất trật tự không chịu nổi, tựa như gập ghềnh thạch lâm. Bất quá Hạ Thủy Nhu sớm đã thi triển ra Thủy Ngự Thuật cùng Thủy Kính thuật, tại Thủy Độn thuật cấp tốc tránh né, chỉ chịu nơi này một chút vết thương nhẹ, rốt cục đem thủy lưu biến thành cơn bão dâng trường giang.

Bốn đẳng trường giang hóa thành to lớn thủy xà, khí thế kinh thiên động địa, âm âm vọt tới Thạch Vân. Thạch Vân ngạc nhiên không thôi, thấy vô pháp tránh né, chỉ có thể bị ép dùng thổ quy thuật để ngăn cản.

Thế nhưng tại cường đại va chạm, cả người hấn bị đánh bay ra sân bãi, bị đâm cho thất điên bát đảo, lục phủ ngũ tạng cuộn cuộn, ngắt đi, khiến Hạ Thủy Nhu thắng trận này.

Kết quả Thanh Linh học viện một mình đối chiến bốn khổ chiến toàn thắng, khiến bọn họ hưng phấn thành hoan hô không thôi, thậm chí ngay cả khán phòng bên trên rất nhiều nguyên tu cũng vì bọn họ cố gắng lên trợ uy, đối với nàng tràn ngập chờ mong.

Nhất là Tiểu Tuyết, chứng kiến Dạ U đại phát thần uy, lộ ra ngọt ngào theo người mỉm cười, xinh đẹp phương vật, làm cho người ta si say không thôi.

Lăng Phong học viện chỉ đạo Nguyên Sư ừ rừ, ba cái nam môn sinh tu dưỡng tốt hơn về sau, mỗi cái khuôn mặt đáng ghét, liền ngay cả trong bọn họ cường đại nhất Lâm San cũng lộ ra một tia nản lòng thoái chí ánh mắt.

Bọn họ nói, nói tiếp xuống đoàn chiến đã không ôm kỳ vọng. Thế nhưng nên tới lại muốn, thời gian một chun trà, đoàn chiến bắt đầu, bọn họ không thể không lần nữa ra sân, đối mặt cường đại Thanh Linh học viện. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Kích chiến chiến thắng

Thanh Linh học viện cùng Lăng Phong học viện ở giữa đoàn chiến sắp bắt đầu, khiến hiện trường nguyên tu có thể phấn khởi không thôi.

Ra sân phía trước, Dạ U hăng hái, đối với tam nữ phân phó: "Ta tới ngăn chặn Lâm San, các người tùy cơ ứng biến!" Nói xong hần xung trận ngựa lên trước ra sân, tam nữ nhao nhao nhẹ gật đầu, tùy ý theo sau.

Đối diện Lâm San trải qua phía trước giáo huấn, hiển nhiên cũng không dám có khinh thường Thanh Linh học viện đội ngũ, đối với các đội viên nói tỉ mỉ nói: "Ta để ta đối phó Dạ U, Thạch Vân người dùng thổ quy thuật yểm hộ ta, cùng sử dụng nhiều lần dùng Địa Thử Thuật nhiều loạn bọn họ trận hình, Trần Lâm người ngăn chặn Yến Phi là được, Tôn Vũ người thừa dịp bọn họ trận hình đại loạn, đánh lên Mục Linh hoặc là Hạ Thủy Nhu."

Bọn họ nghe vậy nhẹ gật đầu, đồng ý Lâm San ý kiến, trước mắt đoàn chiến cũng chỉ có thể hết sức nỗ lực, đoán chừng thắng bại khó liệu.

Làm hai cái đội ngũ lập trận hình, hai phe nguyên lực sục sôi, hình thành đặc biệt thủy triều cuộn cuộn, đoàn chiến chính thức bắt đầu. Dạ U chống lại Lâm San, hai người cận chiến gần như chẳng phân biệt được trên dưới, Thạch Vân rất nhanh cho nàng dùng tới thổ quy thuật, hiển nhiên muốn đem nàng biến thành không chết không lui tường đồng vách sắt.

Sau đó hần Địa Thử Thuật phun trào, từng cái một gai đất như măng mọc sau mưa chui ra, khiến mặt đất đóng bừa bọn họ không chịu nổi, làm cho Mục Linh cùng Hạ Thủy Nhu căn bản vô pháp thuận lợi tị lực dừng lại, không thể không nhiều lần tránh né, Mục Linh nhiều lần thuận di, Hạ Thủy Nhu thì thủy độn né tránh.

Yến Phi đối mặt Trần Lâm, nàng như trước ở vào không trung ưu thế, Trần Lâm kinh phong quyền căn bản vô pháp đánh trúng linh hoạt như nhẹ nhàng thanh điệp năng. Bất quá cũng thuận lợi kéo lại nàng, để cho nàng tạm thời vô pháp đối với hần người tiến hành viện thủ.

Tôn Vũ càng nghĩ, cuối cùng vẫn là quyết định đánh lên Mục Linh. Rốt cuộc hần Quang hệ khắc chế Mục Linh Tử Vong Hệ, mang nàng giải quyết xong thì có thể làm cho đoàn đội áp lực giảm nhiều.

Vì vậy hần Quang Minh chuông thừa dịp loạn nhanh như điện chớp nơi đây tập kích ở trên người Mục Linh, Mục Linh bởi vì ứng phó liên tiếp không ngừng phun trào nơi đây, sớm đã trở tay không kịp, bị Quang Minh chuông sổng sớ sớ đụng trúng, phun ra một ngụm huyết tinh, kiều thân bay ngang ra ngoài.

Tôn Vũ minh bạch như vậy một kích còn vô pháp trọng thương Mục Linh, liền kiên nhẫn theo sát, Quang Minh chuông bắn ra vài đạo rùng rục quang trụ, mong muốn chiếu xạ trên người nàng.

Dạ U thấy Mục Linh ở vào nguy cơ, không khỏi sinh lòng lo lắng. Lâm San thấy thế, thế công càng thêm dồn dập, lời mình điện giật rít gào, khê kêu nói: "Đệ đệ, đối thủ của người là ta, người đừng nghĩ đuổi qua trợ giúp!"

Hần nghe vậy cười lạnh nói: "Ta muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, bằng người còn ngăn không được ta, gặp lại" nói xong, hần chân thân lập tức tiềm hành, nhanh chóng chạy về phía Mục Linh bên người, phân ra ba đạo ảo ảnh xáo trộn Lâm San tầm mắt.

Lâm San thấy thế không khỏi tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, nhưng hết lần này tới lần khác đối với Dạ U Quý Ảnh Thiểm không thể làm gì, nàng vô pháp nhìn ra hần chân thân chỗ. Nàng cấp thiết báo cho ba cái đội viên nói: "Dạ U đã chạy thoát, cẩn thận hần đánh lên!" Nói xong, nàng liền nhanh chóng truy đuổi hần phân ra ba cái ảo ảnh, chỉ có đem chúng toàn bộ chôn vùi, hần mới có thể hiện thân.

Tôn Vũ, Trần Lâm cùng Thạch Vân nghe vậy nhao nhao sắc mặt ngưng trọng, không dám xem thường, Dạ U đối với uy hiếp của bọn họ rất lớn, bọn họ không thể không đề phòng. Bất quá bọn họ không có lường trước nơi này chính là, Dạ U cũng không có đi đánh lên bọn họ, ngược lại nhanh chóng đem Mục Linh cứu, hiện hình ra ngoài, để cho nàng tránh thoát Quang Minh chuông vài đạo cột sáng xâm nhập.

Mục Linh sau khi bị thương cảm giác có chút mơ hồ, lại phát hiện mình kiều thân bị Dạ U chặt chẻ ôm vào trong ngực, cảm nhận được sau lưng hần lồng ngực tím đập cùng nhiệt độ, không khỏi mặt đỏ bừng, kiều mị như hoa.

Dạ U ôn nhu an ủi: "Mục Linh học tỷ, người không sao chứ, còn có thể tái chiến đi?"

Mục Linh cũng biết lúc này ở vào trong khi giao chiến, lửa sém lông mày, không nên nhữ tình trường, kiên định nói: "Không có việc gì, người thả ta xuống a, là ta chủ quan nhất thời, bị đánh lên trúng chiêu. Hiện tại ta muốn bắt đầu toàn lực ứng phó, cấp bọn họ một bài học!" Nói xong, nàng lộ ra bên trái con mắt lập tức lẳng lẹ dâng lên

Dạ U nhẹ gật đầu, lập tức buông xuống Mục Linh, khiến hần phóng thích quý triều chuẩn bị đại chiêu. Nhìn thấy làm bị thương nàng đầu sỏ gây nên, con mắt u sắc sát khí lẫm lẫm, lập tức giống như quý ảnh bay nhanh tới, khí thế kinh thiên động địa.

Tôn Vũ kinh hãi không thôi, lập tức dùng quang minh chuông bảo vệ mình, bắn ra vài đạo chói mắt quang trụ, mong muốn ngăn trở hần tới gần.

Lúc này, Lâm San đã tiêu diệt hai đạo ảo ảnh, thấy Dạ U hiện hình, Tôn Vũ nguy hiểm, cũng không hề truy đuổi còn dư lại ảo ảnh. Cả người sớm đã hóa thành lời phượng, cuồng lời phun ra, vượt qua ngăn trở hần nóng tính quát: "Đệ đệ, người đừng nghĩ tới đi, lần này người hần là vô pháp tiếp tục tiềm hành a."

Dạ U lắc đầu, cười nhạt nói: "Phải không? Đáng tiếc người tính sai, không có tiêu diệt tất cả ảo ảnh, để ta xuất hiện thừa dịp." Nói xong, hần lập tức tiềm hành, khiến Lâm San chụp vào không khí.

Lâm San thốt nhiên phần nộ, một cước đập mạnh dưới khiến mặt đất tầng ngoài hóa thành bột mịn, rất nhanh chạy như bay nơi này Tôn Vũ bên người, mong muốn ngăn cản hần đánh lên. Nhưng nàng không có lường trước nơi này Dạ U mục tiêu căn bản không phải Tôn Vũ, mà là biến thành Thạch Vân.

Thạch Vân vốn đang tại dương dương đắc ý nơi đây dùng Địa Thử Thuật quấy nhiễu Mục Linh cùng Hạ Thủy Nhu, đột nhiên phía sau của hắn hiện lộ Dạ U thân ảnh, bốn lồi Vô Ảnh Trảm trút xuống sau lưng hắn, khiến hắn căn bản vội vàng không kịp chuẩn bị, trọng thương ngã xuống đất. Địa Thử Thuật lập tức biến mất, khiến Mục Linh cùng Hạ Thủy Nhu thở ra một hơi, rốt cục có thể thuận lợi tụ lực chuẩn bị đại chiêu.

Bất quá Mục Linh thông qua liều mạng thuận di trốn tránh, sớm đã đem quý triều giấu nhập Từ Không Liêm, năng lượng gia tăng mãnh liệt, như thủy triều từ hồn lập tức hướng Lăng Phong học viện ba người còn lại gào thét mà qua, khí thế hùng vĩ.

Lâm San, Trần Lâm cùng Tôn Vũ ba người thấy thế, rơi vào đường cùng không thể không tất cả đều trốn Tôn Vũ Quang Minh chuông, chuẩn bị chống cự Từ Không Trảm. Nhưng Quang Minh chuông căn bản vô pháp ngăn cản được to lớn Từ Không Trảm, dần dần bị ăn mòn tan vỡ, khiến ba người nhao nhao chịu một ít tử khí tổn thương.

Trần Lâm cùng Tôn Vũ đều chịu một chút trọng thương, còn có thể kéo dài hơi tàn, nhưng Lâm San chỉ chịu nơi này một ít vết thương nhẹ. Nàng phần nộ không thôi, mong muốn cường công qua, nhưng lúc này Yên Phi Tật Phong trảm cũng chuẩn bị sẵn sàng, tựa như long quyển phong khuynh tả tại ba người trên người, Trần Lâm cùng Tôn Vũ trọng thương ngã xuống đất, Lâm San nhưng dựa vào nơi hiểm yếu chống lại.

Dạ U chứng kiến bọn họ thảm trạng, khẽ thở dài một hơi, khuyên: "Lâm San, hiện tại đã chỉ còn lại một mình ngươi. Ngươi cho dù cường thịnh trở lại cũng không thể nào là chúng ta bốn người người đối thủ, đầu hàng đi!"

Lâm San nghe vậy đáy lòng lập tức một mảnh bi thương, không nghĩ tới cái này giới Thanh Linh học viện đội ngũ đã vậy còn quá cường đại, vậy mà khiến khoa trước xếp hạng đệ ngũ Lăng Phong học viện thất bại thảm hại. Nhất là Dạ U đối thủ cường đại, đem sự kiêu ngạo của nàng toàn bộ tan tành, căn bản vô pháp đối kháng.

Nghĩ thông suốt, nàng rốt cục sáng tỏ thông suốt, mỉm cười nói: "Đệ đệ, tuyệt đối không nghĩ tới Thanh Linh học viện ra người như vậy một cái yêu nghiệt, để ta cam bái hạ phong. Được, ta nhận thua!" Nói xong, nàng cùng nàng chỉ đạo Nguyên Sur đem trọng thương ba cái đệ tử khiêng đi, thu thập rời đi.

Vì vậy Thanh Linh học viện chiến thắng, khiến khán phòng rất nhiều nguyên tu càng thêm kích thích sôi, không nghĩ tới Thanh Linh học viện vậy mà thật sự có thể toàn thắng Lăng Phong học viện.

Cái khác quan sát trận đấu này học viện lập tức đối với Thanh Linh học viện kiêng kỵ, nhao nhao bắt đầu nghiên cứu đối sách nên như thế nào đối phó bọn họ. Nhất là Dạ U, trở thành bọn họ chủ yếu đối phó mục tiêu, chỉ cần có hắn, Thanh Linh học viện đội ngũ gần như bách chiến bách thắng.

Thanh Linh học viện, đến phiên thứ sáu trận Vân Thiên học viện cùng Lưu Sa học viện trận đấu, kết quả tự nhiên là cường thế Vân Thiên học viện toàn thắng, đợt thứ hai chúng viện thi đấu chính thức kết thúc, tấn chức 6 cái học viện.

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 69: Đạo cao một bậc

Ngày thứ ba, vòng thứ ba trận đấu tiến đến, Vân Thiên học viện, Chí Đạo học viện, Tiên La học viện, Lạc Hà học viện, Mộc Dương học viện, Thanh Linh học viện tiến hành rút thăm quyết đấu, vì vậy Vân Thiên học viện chống lại Mộc Dương học viện, Chí Đạo học viện chống lại Tiên La học viện, Thanh Linh học viện chống lại Lạc Hà học viện.

Từ khi tổ chức chúng viện thi đấu đến nay, Vân Thiên học viện bao năm qua tới đều là thứ nhất, chọn lựa ra tới tham gia trận đấu mỗi cái đều là thiên phú thiên tài thiên kiều, thực lực không giống bình thường, chống lại Mộc Dương học viện kết quả có thể nghĩ.

Vì vậy Mộc Dương học viện chẳng những tại một mình đối chiến bên trong bại hoàn toàn, đoàn chiến bên trong tức thì bị nghiền ép cục diện, dù cho thân là đội trưởng chính là Đỗ Khanh Khanh cũng không có Pháp Lực xoay chuyển tình thế, chỉ có thể âm thầm nhận thua.

Trận thứ hai Chí Đạo học viện chống lại Tiên La học viện, lại là một hồi mãnh mẽ mãnh mẽ quyết đấu, không khỏi làm trên đài người xem phần khởi vui mừng nhảy nhót như chim sẻ, mỗi mắt mong chờ bọn họ đặc sắc quyết đấu.

Đệ nhất hồi Trương Hưng chống lại Đặng Vi Nhi, Trương Hưng tốc độ như như lưu quang nhanh chóng, tại nàng xung quanh không ngừng dao động, nhiều lần dùng hết bạo thuật tới quấy rối nàng. Quang bạo thuật là một loại cầu trạng nguyên thuật, một khi đánh trúng mục tiêu sẽ bạo tạc, chẳng những

là tạo thành nguyên thuật tổn thương, hơn nữa là rút ra nguyên lực. Một khi nguyên lực bị rút đi quang, liền vô pháp thi triển ra nguyên thuật.

Đặng Vi Nhi minh bạch đạo lý này, bởi vậy chỉ có thể triệu hồi ra vài mặt tường băng để ngăn cản. Đương nhiên, nàng sẽ không bị động như vậy phòng thủ, như vậy liền tương đương với ngồi chờ chết. Vì vậy nàng làm mấy việc cùng một lúc, tay phải triệu hoán tường băng đến nơi Trương Hưng quang bạo thuật, tay trái thì triệu hồi ra đại lượng Băng thứ, đánh úp về phía thần tốc bốn tẩu Trương Hưng.

Trên đài người xem khiếp sợ không thôi, không nghĩ tới Đặng Vi Nhi đối với nguyên thuật điều khiển đã vậy còn quá tể vi nhập chí, còn có thể nhất tâm nhị dụng. Muốn biết rõ hai tay trái phải đồng thời điều khiển hai loại nguyên thuật là phi thường khó khăn, một khi không cẩn thận sai lầm, sẽ tạo thành nguyên lực nổ lên, phản phệ bản thân.

Mà Đặng Vi Nhi lại điều khiển thành thành thạo, chẳng là lúc này vén vén quyết định ở tiên thiên ngộ tính cùng thiên phú, mà còn cần hết ngày dài lại đêm dài luyện, có thể thấy nàng bỏ ra cỡ nào kinh người nỗ lực.

Bởi vì nàng công thủ tự nhiên, tường băng phòng ngự đến cơ hồ cẩn thận, Băng thứ lăng lệ công kích làm cho Trương Hưng không thể không đình chỉ quang bạo thuật đánh lên, dùng hết kính thuật để ngăn cản cùng bản ngược Đặng Vi Nhi Băng thứ.

Bất quá bản ngược trở về Băng thứ chỉ là cực nhỏ lượng, đối với Đặng Vi Nhi căn bản không tạo được uy hiếp, bị lần lượt đánh úp lại Băng thứ bao phủ. Mất đi quang bạo thuật uy hiếp, nàng rút cục nhẹ nhàng thở ra, nguyên lực toàn lực phóng thích, xung quanh mười trượng băng sương lan tràn, biến thành tầng băng. Nàng tựa như băng tuyết bên trong nữ vương, lồi lạc mà đứng, khí thế ngút trời.

Nàng lập tức ngưng tụ ra một cái như tiểu sơn lớn nhỏ băng trụ, uyển như lưu tinh bản thể như chẻ tre nơi đây đánh úp về phía Trương Hưng. Trương Hưng cảm nhận được to lớn uy hiếp, không dám lãnh đạm, rút cục toàn lực ứng phó, ngưng tụ ra một cái như đá mài lớn nhỏ quang cầu, đánh úp về phía băng trụ, phản nộ quát: "Thánh Quang bạo!"

Cả hai âm âm chạm vào nhau, năng lượng cường đại che mắt toàn trường, khiến mặt đất đều phát sinh da bị nê, băng lam ánh sáng lạnh cùng rừng rực nóng quang lẫn nhau đây đưa không ngớt, muốn đem đối phương thôn phệ hầu như không còn.

Băng vận loạn vũ, tàn quang lâm li, cuối cùng vẫn còn băng trụ bản lãnh một bậc, còn sót lại Băng thứ đột phá quang cầu, nện vào trên người Trương Hưng, khiến hắn chịu trọng thương, chỉ có thể nhận thua đầu hàng, Đặng Vi Nhi thắng được trận đầu.

Tình cảm quần chúng hoan hô, nghênh đón hồi 2, vừa lúc là hai cái học viện đội trưởng quyết đấu, Chí Đạo học viện Sử Quân chống lại Tiên La học viện Phong Diễm. Hai người đánh mười phần kịch liệt, so với phía trước một hồi hòa bạo trình độ hơn qua.

Sử Quân triệu hồi ra đại lượng ám ảnh khô lồi tới quấy rối Phong Diễm, bản thân thì tiềm hành, làm cho Phong Diễm không thể không cùng tại ứng phó. Nhưng Phong Diễm nguyên thuật không thể khinh thường, phạm vi lớn liệt diễm thiên hỏa từ trên trời giáng xuống, đem rất nhiều ám ảnh khô lồi trực tiếp đốt thành tro, làm cho hắn không thể không hiện hình mà ra.

Hắn ánh mắt ngưng trọng, rút cục bắt đầu nghiêm túc, lấy ra một thanh tên là Già Nguyệt nhị phẩm cấp thấp nguyên khí, là một đôi loan nguyệt giả bộ dao găm, tựa như nguyệt thực khí thế bức người, khiến Phong Diễm đột nhiên xót xa. Hắn nhanh chóng đánh úp về phía Phong Diễm, thân hình xuất quỷ nhập thần, U Âm Nhận quang tại hắn xung quanh loạn vũ, làm cho người ta hoa mắt thần mê.

Phong Diễm cảm kiếm đến nơi, nhưng căn bản vô pháp đến nơi, bị chỗ nào cũng có lưỡi dao quang xé rách ra từng đạo miệng vết thương, huyết tinh tung toé. Hắn sót ruột phía dưới lấy ra Thiên Viêm Giáp, tại quanh thân hình thành chặt chẽ phòng ngự, mới khó khăn ngăn cản được Sử Quân cường đại thể công, nhưng hiển nhiên không ngăn cản được bao lâu.

Phong Diễm rút cục bạo nộ rồi, điên cuồng hét lên một tiếng, cả người hóa thành hỏa nhân, ngọn lửa khắp vũ, làm cho Sử Quân không thể không lui lại. Toàn thân hắn nguyên lực sục sôi, mười trượng xung quanh hóa thành biển lửa, phản nộ quát: "Sử Quân, ngươi để ta tức giận, ăn ta một chiêu! Lưu Hỏa Thiên Ván!"

Nói xong, quanh người hắn Liệt Hỏa bắt đầu tụ tập, hình thành to lớn hỏa cầu, tựa như thiên thạch đồng dạng đánh hướng Sử Quân. Sử Quân cười lạnh một chút, nói to: "Đến thật tốt!" Đồng thời trong tay hắn Già Nguyệt tàn mát ra uy thế kinh người, ám quang tuôn ra, tựa như nhắm người mà cắn độc xà.

Hắn ánh mắt lăng lệ lóe lên, quát khê: "Già Nguyệt nhất thiểm!" Chỉ thấy một đạo hắc sắc lưỡi dao quang nhanh như điện chớp nơi đây phi chọt hiện, chỉ là trong tích tắc thời gian, hỏa cầu lại bị xé vỡ thành hai mảnh, trực tiếp ở nửa đường bên trong bạo tạc dâng lên mà Già Nguyệt uy lực còn lại trùng kích ở trên người Phong Diễm, đem biến thành trọng thương, thân thể thiếu chút nữa bị xé vỡ thành hai mảnh.

Bất quá bản thân cũng không chịu nổi, tới không kịp né tránh hỏa cầu bạo tạc, bị thiêu sạch khắp cả người lăng tổn thương. Bất quá cuối cùng bản thân cường đáng sừng sững đứng thẳng, Phong Diễm đổ xuống, khiến hắn lấy được thắng lợi.

Kế tiếp hồi 3, hồi 4, bởi vì Giang Dịch cùng Điền Bất Thôi am hiểu chính là phòng ngự, xác rùa đen bị đánh vỡ, liền ngăn cản không nổi cường thể công kích, bởi vậy liền tiếp bị thua.

Về sau nghênh đón hai cái học viện đoàn chiến, Giang Dịch cùng Điền Bất Thôi nhanh chóng cấp Đặng Vi Nhi cùng Phong Diễm tăng thêm cường lực phòng ngự, khiến hai người không chỗ nào không phá. Nhưng hai người này bị Sử Quân cùng Trương Hưng quang ám song sát đây đưa ở, quang ám đan chéo, băng hỏa trùng điệp, khiến trên đài đặc biệt năng lượng cuồng bạo. Hai phe lại chẳng phân biệt được trên dưới, càng đầu có qua có lại.

Bất quá Giang Dịch cùng Điền Bất Thôi bị Phong lôi song bạo Lâm Hiệp Hòa Long Kinh Vân uy hiếp, bọn họ chỉ có thể miễn cưỡng phòng ngự chính mình, rất nhanh rơi vào hạ phong, bị đánh bại. Mất đi Giang Dịch cùng Điền Bất Thôi, thiếu đi cường lực phòng ngự, Đặng Vi Nhi cùng Phong Diễm tự

nhien không phải Chí Đạo học viện bốn người đối thủ, rất nhanh nhận thua, Chí Đạo học viện chiến thắng.

Thanh Linh học viện mọi người thấy trận đấu này, không thể không cảm thán Chí Đạo học viện cường đại. Nếu như bọn họ có thể chiến thắng, đoán chừng trận tiếp theo đối thủ chính là Chí Đạo học viện. Dạ U nhìn Sử Quân trầm mặc không nói, ánh mắt tinh quang lóe lên: Sử Quân cùng hắn là Hắc Âm hệ, cũng đồng dạng phi thường cường đại, hai người bọn họ chống lại không biết ai mạnh ai yếu?

Bất quá bây giờ không có thời gian khiến bọn họ phân tích, trận này đến phiên Thanh Linh học viện cùng Lạc Hà học viện đối chiến. Một mình đối chiến, đệ nhất hồi Mục Linh đối mặt một cái am hiểu phòng ngự Mộc hệ đội viên, đơn giản chiến thắng; hồi 2 Yến Phi đối mặt bọn họ đội đội trưởng, thực lực bất phàm, am hiểu hòa tiền công kích, trăm cái hiệp bị thua; hồi 3 Hạ Thủy Nhu đối mặt một cái am hiểu hạn chế Băng hệ đội viên, đơn giản chiến thắng.

Hồi 4 Dạ U đối mặt Đồng Ni Khả, vừa lên trận Đồng Ni Khả giả trang ra một bộ điềm đạm đáng thương khả ái mê người bộ dáng hấp dẫn hẳn, rung rung nước mắt nói: "Ca ca, ta không phải là đối thủ của ngươi. Nếu như ngươi đáp ứng ta nhận thua, ta có thể mặc ngươi xử trí như thế nào a!"

Nói xong, nàng đặc biệt ưỡn ngực một đôi to lớn quả lớn, phác họa ra kiểu điểm ái muội khí tức. Đáng tiếc Dạ U hoàn toàn không có động tĩnh, trực tiếp triển khai kịch liệt thể công. Am hiểu phụ trợ nàng căn bản không biết cái gì cường đại công kích cùng phòng ngự nguyên thuật, không phải là đối thủ của hắn, bị đánh sát đất, chỉ có thể nhận thua đầu hàng.

Nàng nhận thua về sau ô ô khóc ròng nói: "Ca ca, ngươi rất xấu rồi, cư nhiên nhẫn tâm đối với ta đáng yêu như thể nữ sinh lạt thủ tội hoa, ngươi hay là nam sinh đi?" Tiếng nói hạ xuống, Dạ U lập tức khiến cho xung quanh rất nhiều Đồng Ni Khả hộ hoa sử giả căm thù, đối với hắn chửi bậy không thôi.

Dạ U thấy thế bất đắc dĩ cười khổ, nếu như có thể mà nói, hắn cũng không muốn xuống tay với Đồng Ni Khả. Nhưng cái này dù sao cũng là trận đấu, tổng không có khả năng gọi hắn hạ thủ lưu tình, lời nói nhẹ nhàng nhận thua đi? Đó chính là đối với Thanh Linh học viện không chịu trách nhiệm, hắn cũng không muốn lúc đó loại thấy sắc vong nghĩa người.

Kế tiếp đến phiên đoàn chiến, rốt cục khiến Dạ U kiến thức đến Đồng Ni Khả chỗ cường đại. Tại toàn lực của nàng phụ trợ, nàng đội viên cùng đập đầu thuốc đồng dạng tinh thần phấn khởi, thực lực tăng nhiều, tất cả đều tiếp cận Phạm nguyên cảnh cao cấp, vậy mà ngăn cản sự cường đại của bọn hắn thể công.

Bọn họ đội trưởng chính là cung tiễn khí thể cường đại, tựa như bão tố đánh úp lại, khiến Thanh Linh học viện đội ngũ căn bản vô pháp đơn giản tới gần. Dạ U minh bạch Đồng Ni Khả là uy hiếp lớn nhất, muốn tìm hành tiếp cận nàng, đánh bại nàng tự nhiên có thể đơn giản chiến thắng.

Nhưng một cái phụ trách phòng ngự đội viên dùng thương lồng gỗ đem nàng phòng ngự thành cực kỳ chặt chẽ, còn có một vị khác đội viên phạm vi lớn băng mạn thuật mà liều mệnh hạn chế, khiến hắn căn bản vô pháp tìm hành tới gần, bị ép hiển lộ thân hình.

Vì vậy Dạ U khiến Hạ Thủy Nhu cùng Yến Phi yểm hộ Mục Linh chuẩn bị Từ Không Trảm, bản thân thì dùng đại thành Vô Ảnh Trảm chôn vùi đại bộ phận bức tới hòa tiền. Bọn họ đội trưởng cảm nhận được uy hiếp, liền cùng Băng hệ đội viên đồng thời công hướng hắn, không trung hòa tiền loạn vũ, trên mặt đất băng mạn lan tràn, khiến hắn mặt mũi ứng phó.

Bất quá hắn không sợ chút nào, Hắc Âm nguyên lực phun ra, Vô Ảnh Trảm như cơn lốc tuôn ra, chôn vùi hết thảy, khiến tới gần hắn hòa tiền cùng băng mạn hồi phi yên diệt, bị làm cho bọn họ khiếp sợ không thôi.

Đột nhiên truyền đến một hồi khí tức cường đại, Mục Linh chuẩn bị xong Từ Không Trảm, khẽ quát một tiếng, như thủy triều Quý hồn u ảnh trào ra, từ khí từng trận, đánh úp về phía Lạc Hà học viện đội ngũ, làm cho bọn họ không thể không liều mạng đến nơi.

Tại từ khí toàn lực ăn mòn, Lạc Hà học viện đội ngũ sinh cơ uể oải, thực lực đại giảm. Đồng Ni Khả thấy thế mong muốn dùng Thủy Liệu thuật trị liệu, lại kinh hãi như vậy phát hiện căn bản xua tán không được từ khí.

Lúc này, Thanh Linh học viện toàn thể đội ngũ hùng hổ nơi đây công qua, Lạc Hà học viện đội ngũ thấy thế bị làm cho hồn phi phách tán, chỉ có thể nhao nhao nhắc tay nhận thua, khiến Thanh Linh học viện lấy được so tài thắng lợi. Đồng Ni Khả đối mặt đẹp ai oán nhìn Dạ U liếc một cái, đi theo đội ngũ âm thầm rời đi.

Lúc này vòng thứ ba trận đấu rốt cục kết thúc, mọi người hoan hô không thôi, không nghĩ tới luôn luôn yếu thế Thanh Linh học viện lại trở thành lần này chúng viện thi đấu hắc mã, nhất là Dạ U thực lực cường đại, nhận lấy rất nhiều người tán thành, nhao nhao chờ mong hắn có thể hay không nhất hắc đến cùng?

Lần này tấn cấp học viện theo thứ tự là Vân Thiên học viện, Chí Đạo học viện cùng Thanh Linh học viện, vượt quá đại bộ phận người dự kiến, Vân Thiên học viện Viện trưởng Diệp Khuynh đột nhiên cải biến dĩ vãng quy tắc, tuyên bố vòng tiếp theo đem tại Vân Thiên bí cảnh bên trong tiến hành một hồi đặc thù tam tam quyết đấu, quyết định ra cái nào học viện đội ngũ là quán quân.

Toàn trường rung động không thôi, lập tức khí thế ngất trời, đều nghị luận. Thanh Linh học viện mọi người sắc mặt biến thành ngưng trọng lên, vốn cho rằng trận tiếp theo là cùng Chí Đạo học viện quyết đấu, nhưng hiện tại đột nhiên cải biến quy tắc tiến hành tam tam quyết đấu, bọn họ muốn đồng thời đối mặt Chí Đạo học viện cùng Vân Thiên học viện hai cái đội ngũ áp lực, thắng được hi vọng vô cùng mù mịt.

Dậy sóng qua đi, mọi người nhao nhao rời đi thi đấu trận, so tài học viện đội ngũ cũng nhao nhao trở lại ký túc xá nghỉ ngơi. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Sơ nhập bí cảnh

Ngày thứ tư sáng sớm, rốt cục nghênh đón cuối cùng một hồi vạn chủng chú mục trận đấu. Vân Thiên học viện, Chí Đạo học viện cùng Thanh Linh học viện ba cái đội ngũ tại Vân Thiên Viện trưởng Diệp Khuynh an bài, bị Vân Thiên học viện Đại Trưởng Lão Mộ Thần dẫn dắt đi hướng bọn họ trung tâm thí luyện các, nghe nói chỗ đó cất giấu Vân Thiên bí cảnh nhập khẩu.

Trải qua mấy phen bày quẹo tám rẽ, Vân Thiên học viện thịnh cảnh khiến Thanh Linh học viện một đoàn người sâu sắc tăng trưởng kiến thức. Quỳnh lâu ngọc các mọc lên san sát như rừng, long mái hiên nhà kim ngói trải rộng, phượng trụ đàn lương giao thoa, mờ mịt mây mù lượn quanh, tựa như thiên cung tinh xảo trắng lẹ, không chỗ không biểu hiện ra Vân Thiên học viện cao quý khí phái, không ai trong học viện khác có thể so sánh.

Nguyên mộc xanh um, phật lên lục hà, như phi thủy trong sáng tinh lặng, diệu diệu phát sáng. Còn có đủ mọi màu sắc nguyên hoa nở thành rực rỡ, hương thơm say lòng người, không nhiễm một hạt bụi, như ngọc thạch người nhìn hoa mắt, thướt tha mềm mại, tại trong gió nhẹ tựa như thiên kiều bá mị mỹ nữ tại nhẹ nhàng nhảy múa.

Càng có đông đảo Thái điệp tại cây hoa trên chân đi xiêu vẹo, vừa nhìn liền biết bộ dáng của bọn nó cực kỳ bất phàm. Có nóng bỏng như rặng mây đỏ, có sâu như Lam Hải, có mờ ảo như Bạch Vân, có ưu nhã như Tử Lan, tản ra điểm một chút huyền quang, đi ra ngàn vạn tia phản hồng màu. Ngẫu nhiên như linh hạc tại hoa cỏ trên ghé qua mà qua, tựa như bức hoạ cuộn tròn duy mỹ động lòng người.

Dạ U thán phục không thôi, vốn cho rằng Thanh Linh học viện phong cảnh đã đủ mỹ lệ hợp lòng người, không nghĩ tới Vân Thiên học viện tốt hơn, khiến hấn mở rộng tầm mắt.

Bọn họ lưu luyến quên về một hồi lâu, rốt cục đến thí luyện các chỗ. Liếc nhìn lại, thí luyện các vàng son lộng lẫy, khéo léo đẹp đẽ, bị một đạo uy lực phi phàm Ngũ Hành Kiếm Nguyên Trận thủ hộ, ngũ sắc hào quang phật lên vạn trượng, huyền lệ lăng mạn, thường nhân xông loạn lời khẳng định bị tiêu diệt thành hồi phi yên diệt.

Đại trưởng lão Mộ Thần niệm một câu thuật ngữ, Ngũ Hành Kiếm Nguyên Trận xuất hiện một cái cửa miệng lớn nhỏ lỗ hồng, khiến mọi người thuận lợi thông qua, đi tới thí luyện các bên trong. Bên trong là một cái phòng sảnh lớn nhỏ gian phòng, bốn phía là màu điều ngọc bích, xinh đẹp mê người. Mà ở mọi người ngay phía trước chính là một cái bạch sắc Long Quyển lốc xoáy, chính là Vân Thiên bí cảnh nhập khẩu.

Hắn đối với mọi người phân phó: "Vốn Vân Thiên bí cảnh là chúng ta Vân Thiên học viện môn sinh thí luyện nơi đây, không đối ngoại mở ra, nhưng hiện tại Viện trưởng cải biến quy tắc, đem Vân Thiên bí cảnh thiết lập là các người ba đội quyết đấu nơi đây, hiển nhiên như dụng ý của hấn."

"Vân Thiên bí cảnh trong không chỉ có thật nhiều thiên tài địa bảo, càng có đông đảo hung mãnh nguyên thú, các người ở bên trong có thể tự do tìm kiếm tranh đấu, nhưng nhất định phải cẩn thận làm việc, cũng không thể đả thương người tánh mạng. Như thế nào ta cấp mỗi người các người một cái truyền tống ngọc giản, trọng thương, hôn mê, tảo ngộ nguy hiểm hoặc là nhận thua môn sinh có thể dùng nó truyền tống ra."

"Các người trở ra, là tùy cơ phân bố tại Vân Thiên bí cảnh bất kỳ một chỗ, là do thiên nhân ưng giám thị các người, dùng truyền hình ảnh kính truyền lại các người quyết đấu thi đấu hướng, các người như bất khả đánh chết chúng, người vi phạm hủy bỏ tư cách. Các người trở ra, muốn cùng chính mình đội viên tụ hợp, đào thải đội viên là do ta thiên lý truyền âm cho hay."

"Cuối cùng còn sót lại đội ngũ dù cho chỉ còn một người, cũng sẽ phán là quán quân, về phần á quân cùng quý quân, căn cứ đào thải thứ tự trước sau tới phán định. Được rồi, ta muốn nói sự tình nói xong, các người có thể từng cái một xếp hàng tiến vào, hiện tại ta trước phân phát cho các người truyền tống ngọc giản."

Nói xong, Đại trưởng lão Mộ Thần liền phân phát cho ba cái đội ngũ mỗi người một cái truyền tống ngọc giản, bọn họ liền xếp hàng theo thứ tự nhất nhất tiến vào. Dạ U nhìn sâu lốc xoáy, hít sâu một hơi, ánh mắt tinh quang nhất tể, mỉm cười tự nhiên: Có lẽ Vân Thiên này bí cảnh đúng là hấn đại triển thân uy nơi tốt!

Nghĩ xong, hấn không chút do dự một cước đạp đến, bạch quang nhất tể, thân ảnh biến mất, hiển nhiên bị truyền tống đến một bí mật nơi đây.

...

Lúc này, khán giả bị chuyển dời đến một cái Vân Thiên học viện đặc thù rộng lớn sân bãi, khán phòng hiện lên bậc thang hình, tiền phương của bọn họ chính là 12 khối to lớn truyền hình ảnh kính, có thể chứng kiến mỗi một đệ tử tại bí cảnh bên trong tình huống.

Khán phòng phía sau chính là một tòa tinh xảo trang nhã lầu các, thuộc về học viện cao tầng quan sát so tài nơi đây. Viện trưởng Diệp Khuynh ngồi ở chính giữa lớn nhất vạn năm gỗ đàn hương ghế dựa, xung quanh dùng kim ngọc điêu khắc Long phi phượng vũ, hiển lộ mười phần cao quý bá khí. Hắn ngồi bên cạnh thì là học viện mấy cái Trưởng Lão cùng Nguyên Sư, lặng lẽ nhìn truyền hình ảnh kính.

Chỉ chốc lát sau, Đại trưởng lão Mộ Thần trở về, ngồi vào Viện trưởng bên cạnh Diệp Khuynh, cung kính nói: "Viện trưởng, ba cái học viện đội ngũ đã tất cả đều tiến nhập Vân Thiên bí cảnh. Chỉ là ta không hiểu là, học viện Vân Thiên bí cảnh luôn luôn không đối ngoại mở ra, bên trong tài nguyên phong phú, đối với nguyên tu ích lợi rất lớn, làm như vậy há không phải dùng chúng ta tài nguyên nuôi dưỡng cái khác hai cái học viện môn sinh?"

Diệp Khuynh mỉm cười tự nhiên hồi đáp: "Không sao, chúng ta Vân Thiên học viện đội ngũ tại Vân Thiên bí cảnh trong tồn tại hai cái ưu thế thật lớn. Một phương diện bọn họ thường xuyên tại bí cảnh trong thí luyện, đối với bên trong tình huống sớm đã như lòng bàn tay, một phương diện khác bọn họ mỗi cái đều là thiên tài, tổng hợp thực lực so với cái khác hai cái học viện mạnh hơn quá nhiều."

"Hai điểm này ưu thế dẫn đến học viện chúng ta đội ngũ gần như có thể dụng ở thế bất bại, người không cần lo lắng. Hơn nữa tại bí cảnh trong tiến hành trận đấu không phải càng thú vị đi? Vì tài nguyên mà tranh được người chết ta sống, còn muốn đồng thời đối mặt nguyên thủ uy hiếp, gia tăng điểm tính khiêu chiến cũng có thể sâu sắc tới luyện học viện chúng ta đội ngũ, có sao mà không làm?"

"Quan trọng nhất là tại Vân Thiên bí cảnh bên trong vật kia xuất thế, nếu như cái nào môn sinh hao hết tâm tư lấy được nó, thực lực liền có thể Nhất phi trùng thiên!"

Nói xong, sắc mặt của Diệp Khuynh trở nên ngưng trọng lên, trầm mặc không nói. Đại trưởng lão nghe vậy trong lòng chấn động, trợn mắt há hốc mồm nói: "Vật kia? Muốn biết rõ vật kia thực lực tương đương tại Nhân nguyên cảnh, đối với Phàm nguyên cảnh nguyên tu thế nhưng là tha thiết ước mơ đồ vật, chỉ có Phàm nguyên cảnh bọn họ có thể đối kháng được nó đi?"

Diệp Khuynh cười một tiếng, nói: "Ai biết được? Tốt xấu bọn họ đều là ba cái trong học viện tinh anh, liền nhìn bọn họ là như thế nào lựa chọn rồi "

...

Lúc Dạ U mở mắt thời điểm, phát hiện mình độc thân ở vào một cái cực kỳ kỳ lạ lâm thâm sơn trong rừng rậm. Xung quanh quái thạch đá lóm chòm, cỏ mọc cao vút trong mây, rắc rối khó gỡ, con đường rắc rối phức tạp, làm cho người ta đầu óc không thông. Thỉnh thoảng truyền đến nguyên thủ gào to, mang theo từng trận lực uy hiếp.

Nơi này nguyên khí nồng đậm thành như sà sạt nước đồng dạng, hần hô hấp một ngụm đều cảm thấy mười phần vui vẻ thoải mái, không khỏi âm thầm cảm thán nơi này không hổ là Vân Thiên học viện thí luyện bí cảnh, nguyên khí như thế nồng hậu dày đặc, ở chỗ này tu luyện lời khẳng định đột nhiên tăng mạnh.

Bất quá hần mình bạch hiện tại không phải tri hoãn thời điểm, Vân Thiên học viện đội ngũ chiếm hữu thật lớn địa lợi ưu thế, hần thành mau chóng tìm đến Thanh Linh học viện đội ngũ đối viên khác mới được, miễn cho bị bọn họ mỗi cái đánh bại.

Vì vậy hần tùy tiện tuyển một cái phương hướng tiến lên, thân ảnh phiêu hốt như quỷ ảnh, nhanh như gió tại trong rừng rậm ghé qua. Trên đường hần đụng phải rất nhiều phẩm loại nguyên thủ, ví dụ như xấu xí, mặt quỷ lông màu đen, thân thể cường tráng Hắc Quỷ Viên, như con nghé lớn nhỏ răng nhọn móng sắc Tam Vĩ Miêu, như hai cái hình thù kỳ quái đầu lâu, phụt lên băng hỏa Băng Hỏa Tích,...

Hần không muốn cùng chúng phát sinh tranh đấu lãng phí thời gian, lặng yên trốn tránh qua viên mắt của bọn nó, lướt qua lãnh địa của bọn nó, may mắn lên đường bình an vô sự. Đột nhiên, hần phát hiện phía trước truyền đến tranh đấu tiếng, tò mò lặng lẽ sờ tới, phát hiện một vị dụ dàng thanh nhã thiếu nữ xinh đẹp cùng một Phàm nguyên cảnh viên mãn nguyên thủ tại một cái thủy trì bên trên chiến đấu.

Vị này thiếu nữ chính là Vân Thiên học viện đội ngũ Hạ Vũ Nhu, chỉ thấy nàng nắm lấy một thanh màu thủy lam óng ánh nhuyễn kiếm, tay áo bông bành, lã ba vi bộ, chân đi ngã nghiêng như điệp, cùng Hạ Thủy Nhu có vài phần tương tự. Tuy không tính tuyệt mỹ, nhưng đáng người có lỗi có lỗi, chiến đấu bên trong dính vào điểm một chút giọt nước, ngọc đang ở trắng thuần tía y phác họa dưới càn biểu hiện hấp dẫn mê người.

Nàng tóc đen như dụ dàng lá liễu phiêu tán, sờ sờ động lòng người qua tử ngọc trên mặt chân mày cau lại, mắt phượng dòn dập, hiển nhiên cái này nguyên thủ khó đối phó, nàng đã cùng nó dây dưa một hồi lâu.

Mà đối diện nàng nguyên thủ thì là một cái khổng lồ như tiểu sơn đồng dạng Thủy Ngư Xà, răng nanh rộng rãi miệng, cá thân đuôi rắn, tại trong ao nhấc lên sóng to gió lớn, thì thỉnh thoảng phun ra uy lực to lớn thủy cầu bong bóng.

Nàng cùng Thủy Ngư Xà đồng dạng là Thủy hệ, nhưng Thủy Ngư Xà thắng tại thực lực cường đại, thủy cầu bong bóng áp chế thành nàng thở không nổi. Bất quá may mắn nàng tương đối linh hoạt ứng biến, dùng màn mưa bức rèm che đem Thủy Ngư Xà bao vây, khiến nó tìm không được thân ảnh của mình, chỉ có thể lung tung công kích.

Nàng thì don gợn né tránh thủy ngư phao công kích, thừa cơ dùng Kinh Vũ Kiếm thỉnh thoảng đánh lên, phi tuôn ra mà mờ ra giọt mưa hóa thành điểm một chút lưỡi dao sắc bén ở trên người Thủy Ngư Xà mờ ra từng đầu miệng vết thương, khiến nó huyết tinh bắn ra, tiêu hao thực lực của nó.

Một lát sau, Thủy Ngư Xà bị tiêu hao thành rốt cục gần tím mặt, điên cuồng hét lên một tiếng, thủy trì hóa thành một cái vòng xoáy khổng lồ, từng mảnh từng mảnh trắng kiện như đại thụ thủy trụ phun ra, tựa như trăm pháo đủ cả chấn, kích phá Hạ Vũ Nhu màn mưa bức rèm che, khiến cuồng nộ nó rốt cục thấy được nàng tại thủy trụ trên cấp bách trốn kiểu thân.

Một cái thủy ngư phao vội vàng không kịp chuẩn bị nơi đây công kích ở trên người Hạ Vũ Nhu, uy lực cường đại để cho nàng cảm giác ngực nặng nề, phun ra một ngụm huyết tinh, kiều thân bay ngược, nặng nề mà rơi vào trên bờ.

Hạ Vũ Nhu giãy dụa nơi đây mong muốn, nhưng Thủy Ngư Xà là không thể nào buông tha đánh lên nó nhiều lần như vậy người, thân rắn chút nhảy lên,

mở ra răng nanh rộng rãi miệng, muốn mang nàng cắn nuốt sạch.

Nàng kinh hoàng không thôi, hồi hận cuống quýt, sớm biết mình thì không muốn vượt cấp khiêu chiến một cái Phàm nguyên cảnh viên mãn Thủy Ngư Xà, kết quả để mình ở vào trong nguy hiểm, không thể không bị ép truyền tống. Nếu làm như vậy, đoán chừng nàng sẽ trở thành cái thứ nhất người bị đào thải, thân là Vân Thiên học viện thiên kiều cái thứ nhất bị loại bỏ nhưng là sẽ bị làm trò hề cho thiên hạ.

Đúng lúc này, nàng đột nhiên phát hiện một cái bóng đen bay nhanh mà đến, đem chính mình kiều thân vượt qua ôm vào trong ngực, rất nhanh rời đi chỗ cũ, khiến Thủy Ngư Xà chụp vào không khí. Nó phần nộ không thôi, cử đầu chung quanh, phát hiện thân ảnh của địch nhân sớm đã tiêu thất vô ảnh vô tung, chỉ có thể cảm giận thôi, chìm vào trong ao.

Lúc Hạ Vũ Nhu thanh lúc tỉnh lại, phát hiện mình lại bị một cái thiếu niên mặc áo đen vượt qua ôm vào trong ngực, hần bay nhanh thân ảnh hiển lộ có chút anh tuấn mê người. Nàng lập tức thất kinh, kiều thân gãy dựa không thôi, khẽ kêu nói: "Ngươi —— ngươi mau buông ta xuống!"

Tiếng nói chút xong, thiếu niên mặc áo đen dừng lại bay nhanh bước chân, nhẹ nhàng mà mang nàng thả trên mặt đất, nhìn nàng trầm mặc không nói. Nàng tí mỉ đánh giá thiếu niên mặc áo đen, cả kinh kêu lên: "Ngươi —— ngươi là Thanh Linh học viện Dạ U! Ngươi tại sao phải cứu ta?"

Dạ U không có trả lời vấn đề của nàng, vừa quay đầu, thân nhiên nói: "Ngươi trước tiên đem chính mình trên tia y hơi nước làm cho khô, hỏi lại ta vấn đề a."

Hạ Vũ Nhu nghe vậy nhìn nhìn chính mình ướt sũng tia y, khuôn mặt lập tức trở nên xấu hổ đi. Chính mình đơn bạc tia y hoàn toàn ướt đầm, lỗ lỗ ra từng khúc trắng muốt như ngọc da thịt, như tuyết cao vút bộ ngực, bằng phẳng không một tia thịt thừa bụng nhỏ, thon dài mượt mà đùi ngọc, thậm chí bên trong áo lót quần lót đều nhìn bao quát.

Cũng chính là, ngay tại vừa rời trong chốc lát, chính mình kiều thân bị người này nhìn cho tinh quang. Nàng lập tức dùng nguyên lực bốc hơi hơi nước, cúi giận nói: "Ngươi —— ngươi lưu manh!"

Dạ U cảm thấy một tia vô tội, ta cứu ngươi còn nhắc nhở ngươi, rõ ràng còn bị gọi lưu manh. Bất quá hần không có quên mục đích của mình, sắc mặt lập tức trở nên lạnh, vài bước đến, lấy ra U Hồn Nhận đặt ở Hạ Vũ Nhu thiên nga cái cổ trắng ngọc, uy hiếp nói: "Nói đi, ngươi cùng Thủy Ngư Xà tranh đấu mục đích là cái gì?"

Hạ Vũ Nhu lộ ra một tia kinh hoàng, hiển lộ do dự, im miệng không nói. Không nghĩ tới lúc trước còn ôn hòa anh tuấn thiếu niên đột nhiên trở nên lãnh huyết vô tình, bức nàng nói ra sự thật.

Dạ U thấy hần không nói, tiếp tục trầm trọng uy hiếp nói: "Nếu như ngươi không có nói, ta không ngại tự mình đem ngươi đưa ra ngoài."

Hạ Vũ Nhu nghe vậy thờ dài, rốt cục khuất phục, nàng có thể không muốn trở thành là cái thứ nhất người bị đào thải, như vậy mất mặt liền ném đi được rồi. Hơn nữa chỗ đó kỳ ngộ rất trọng yếu, nàng cũng không muốn đơn giản bỏ qua.

Nàng vội vàng nói: "Được rồi, được rồi, ta cho ngươi biết chính là, ngươi mà lại tinh tế nghe tới." Vì vậy nàng bắt đầu êm tai nói tới mục đích của mình. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 71: Dẫn xà xuất động

Tại trên đồng cỏ, Hạ Vũ Nhu chân thành nói: "Lần trước ta tại Vân Thiên bí cảnh tìm kiếm thời điểm, trong lúc vô tình phát hiện thủy trì phía dưới thậm chí có một cái sâu cửa động, tò mò ta chui vào, chẳng được bao lâu, lại phát hiện bên trong có khác động thiên, phía trước có nhân công tạo thành thủy ngân môn điện."

"Nhưng đồng thời cũng bùng tình ngu say tại cửa điện bên cạnh Thủy Ngư Xà, phát hiện nó là Phàm nguyên cảnh viên mãn thực lực, tại đáy nước dưới thành thạo, thực lực tăng gấp đôi, ta căn bản không phải là đối thủ, còn có chịu trọng thương, chỉ có thể thôi. Lần này chúng viện thi đấu vừa vặn lại đạt được tiến nhập Vân Thiên bí cảnh cơ hội, ta liền nghĩ nó dẫn xuất tới chậm rãi hao tổn chết."

"Không nghĩ tới nó vậy mà đại phát thần uy, đánh bại ta màn mưa bức rèm che, thủy ngư phao đột nhiên tập kích khiến cho ta bị thương nhẹ, may mắn ngươi kịp thời xuất hiện đã cứu ta, bằng không ta muốn trở thành cái thứ nhất bị loại bỏ môn sinh, điểm này ta muốn cảm ơn ngươi! Bất quá, ngươi nhìn lên thân thể ta sự tình cũng không thể dạng này tính!"

Nói xong, Hạ Vũ Nhu khuôn mặt lộ ra nhàn nhạt ứng đo, chu dịu dàng cặp môi đỏ mọng, hướng Dạ U uy hiếp nơi đây giờ cử đôi bàn tay trắng như

phần, hiển lộ có chút kiều mị mỹ lệ.

Thấy nàng còn có chút chú ý chuyện lúc trước, hần nghiêm trang nơi đây phản bác: "Ta là quang minh chánh đại xem ngươi, cũng không tính nhìn lên, hơn nữa ta còn nhắc nhở ngươi!"

Hạ Vũ Nhu nghe vậy mở to đôi mắt đẹp, chỉ vào hần thờ phỉ phỉ mà nói: "Ngươi ——, hừ!" Nàng không nghĩ tới Dạ U được tiện nghi còn khoe mẽ, nhưng nhìn ánh mắt của hần lại hết lần này tới lần khác nếu như tại đây trong suốt tươi sáng, không có tiết độc nữ sắc ý tứ, chẳng lẽ là mình thân thể đối với hần không có một tia mị lực gì?

Mà chính mình tia y là tiến nhập thủy trì thời điểm liền ướt đầm, người ta cứu mình, vừa vặn nhìn thân thể của mình cũng là chuyện đương nhiên, mình quả thật không có lý do gì trách cứ hần. Nhưng mình dù gì cũng là Vân Thiên học viện hai Đại mỹ nữ nhất, truy cầu người của mình nhiều vô số kể, cao ngạo nàng bị nhìn thân thể có chút không bỏ xuống được khẩu khí này.

Bất quá bây giờ cũng không phải tính toán chi li thời điểm, vừa vặn khiến người này bồi thường mình một chút tổn thất, lúc tự mình trợ thủ, một chỗ đã bại Thủy Ngư Xà, thuận lợi tiến nhập dưới nước trong cửa điện. Về phần lấy được bảo tàng, phân chia 5:5 thành công, cũng coi như tiện nghi người này.

Vì vậy nàng nghĩ thông suốt tỏ thông suốt, khôi phục bình thường dịu dàng nhã nhặn lịch sự bộ dáng, đề nghị: "Như vậy đi, ngươi đã cũng biết thủy trì phía dưới bí mật, ngươi thì giúp ta một chỗ đã bại Thủy Ngư Xà, khiến chúng ta thuận lợi tiến nhập trong cửa điện, đến lúc sau lấy được bảo tàng, phân chia 5:5 thành công, như thế nào?"

Dạ U nghe vậy vui vẻ gật đầu nói: "Có thể!"

Hạ Vũ Nhu thấy hần đồng ý, tâm tình sung sướng một chút, nói: "Nếu như chúng ta đã thương lượng tốt hơn, để cho ta tại bên cạnh bờ chờ đợi, ngươi tiến nhập nước trong đêm Thủy Ngư Xà dẫn xuất, chúng ta một chỗ kẹp chặt đánh chết!"

Dạ U nghi ngờ nói: "Ngươi vì cái gì không cùng lúc tiến nhập nước trong?"

Hạ Thủy Nhu có chút oán trách nơi đây giải thích: "Ở trong nước chúng ta không thể nào là cái kia đối thủ của Thủy Ngư Xà, tại trên bờ tương đối khá thi triển tay chân. Dẫn nó ra ngoài chỉ cần một người là đủ rồi, với tư cách là ngươi xem thân thể ta trừng phạt, ngươi phải làm lao công, bằng không thì chúng ta liền chia 3:7, ta bày ngươi ba!"

Dạ U đáng chất nơi đây đáp lại: "Vậy được rồi, ta đi theo ta đi!"

Vì vậy hai người liền cùng nhau đi đến lúc trước bên cạnh cái ao, Dạ U hít sâu một hơi, Hắc Ám nguyên lực bao trùm thân thể xung quanh, một cái mảnh liệt ghim nhân nhảy vào trong ao, tóe lên rục rờ bọt nước, nổi lên kịch liệt rung động. Hạ Vũ Nhu thì xinh đẹp đứng tại thủy trì bên cạnh bờ, lẳng lặng cùng chờ đợi hần trở về.

Nước ao càng hướng xuống càng lạnh buốt, chẳng được bao lâu, rốt cục đến đáy ao. Có một chút hình thù kỳ quái tôm cá tại phụ cận chơi đùa, còn có một ít đen nhánh đồng cỏ và nguồn nước, bất quá may mắn cũng không đã thương người.

Đáy ao không sai biệt lắm có phương pháp tròn hai mươi trượng phạm vi, hần đưa mắt nhìn bốn phía, rất nhanh tại đáy ao một khối vách đá bên trên phát hiện theo như lời Hạ Vũ Nhu sâu cửa động. Trong động khẩu mơ hồ truyền đến mùi máu tươi, hiển nhiên là lúc trước Thủy Ngư Xà sau khi bị thương trở về trong động làm ra.

Dạ U không chút do dự chui vào, trải qua một đoạn tương đối dài dằng dặc đường hầm, rốt cục đi đến một cái tương đối rộng lớn cửa động, cách đó không xa chính là thủy ngân môn điện chỗ, hai cánh cửa phân biệt điêu khắc đầu đuôi tương đối Long Phượng, làm cho người ta không rõ ràng cho lắm. Hần ánh mắt tại cửa điện phụ cận tìm kiếm trong chốc lát, cũng không có phát hiện Thủy Ngư Xà dấu vết.

Hần nghi ngờ đập đến, đột nhiên phát hiện trên đầu của mình truyền đến tiếng rống giận dữ, một cái thể như chẻ tre thủy ngư phao đột nhiên xông đánh tới, mang đến cho hần khá lớn uy hiếp.

Hần cấp tốc nơi đây trốn một chút, rõ ràng phát hiện mình tại đáy nước tốc độ rất không trôi chảy, hành động lực chịu rất lớn trói buộc, nhưng vẫn là hiểm độc và hiểm địa tránh thoát thủy ngư phao mạnh mẽ đại năng lượng.

Hần hướng lên vừa nhìn, phát hiện tiểu sơn đồng dạng Thủy Ngư Xà từ trên xuống dưới hùng hổ nơi đây đánh về phía chính mình, đem nước ao quấy đến long trời lở đất, quả thật hoành hành ngang ngược.

Hần tựa như lớn bên trong lực bình không tự chủ được nơi đây nước chảy bèo trôi, phỉ thật lớn lực mới miễn cưỡng định trụ thân thể. Xem ra Hạ Vũ Nhu nói không sai, tại thủy trì dưới hần thật sự là không phải này đối thủ của Thủy Ngư Xà.

Bất quá hần thân nhiên không sợ, nếu như hần toàn lực hành động, tại đáy nước dưới dù cho giết không được nó, nhưng vẫn có thể cùng nó độ sức.

Thủy Ngư Xà thân là Phạm nguyên cảnh viên mãn thực lực, cũng coi như như nhất định linh trí, ăn lúc trước giáo huấn đoán chừng sẽ không dễ dàng bị dẫn xuất. Tuy tồn tại nhất định mạo hiểm, nhưng mình phải chọc giận nó.

Nói làm liền làm, Dạ U trong mắt tinh quang nhất thiểm, toàn thân nổi lên từ hắc sắc khí tức hủy diệt, nắm lấy U Hồn Nhận, hiểm độc và hiểm địa tránh đi Thủy Ngư Xà va chạm, toàn lực thi triển đại thành Vô Ảnh Trảm. Chỉ thấy vô số mảnh hắc sắc lưỡi dao khí thể tại đáy nước như gió bão tuôn ra, như cơn lốc khí thể hùng vĩ, vô ảnh vô hình, đem nó chặt chẽ bao vây.

Dù cho Vô Ảnh Trảm tại đáy nước dưới chịu nhất định suy yếu, Thủy Ngư Xà lân giáp cho dù đầy nửa, cũng ngăn cản không nổi nó bò qua phòng ngự cường lực trảm kích, bị Vô Ảnh Trảm mở ra từng đầu miệng vết thương, lân phiền tứ. Vốn lúc trước Hạ Vũ Nhu công kích đến đã mình đầy thương tích, hiện tại lại càng là tổn thương càng thêm tổn thương, đau đớn mãnh liệt rốt cục đem nó triệt để chọc giận.

Nó đèn lồng lớn thú mắt trở nên huyết hồng, thân rắn cuộn cuộn, năng lượng phun ra, xung quanh mơ hồ nổi lên vài mảnh to lớn Thủy Trụ, bị làm cho Dạ U hồn phi phách tán, nhanh chóng liền bỏ chạy, toàn lực thi triển nhanh như gió hướng lối ra phóng đi.

Thủy Ngư Xà phát hiện địch nhân lại bị bị làm cho chạy trời chết, rất nhanh tiêu thất vô ảnh vô tung, khiến nó phần nộ bùng bùng, không thể không bị ép đành chỉ đại chiêu, nhanh như điện chớp nơi đây đuổi theo. Nó tuyệt đối sẽ không buông tha sản thú chi nguy hiểm nhân, không đưa hấn bảm thây vạn đoạn quyết không bỏ qua.

Nhìn phía trước nhỏ bé kiến hôi, nó thỉnh thoảng nơi đây phun ra uy thế cường đại thủy ngư phao, làm cho hấn không thể không chặt vật chạy thực mạng. Thấy hấn cư nhiên không có bị thương, trơn trượt giống như Nê Thu đồng dạng linh hoạt, nó nộ khí trùng thiên, cái gì đều không để ý nơi đây một tia ý thức xông ra ngoài.

Dạ U rất nhanh chui ra mặt nước, nhảy đến trên bờ, vội kêu lên: "Hạ Vũ Nhu, nhanh lên một chút chuẩn bị nguyên thuật, Thủy Ngư Xà nhanh lao tới!"

Hạ Vũ Nhu hiểu ý, vài tiếng thuật ngữ, thủy trì phía trên dưới nổi lên mờ mịt mưa phùn, tựa như màn mảnh vài đem thủy trì chặt chẽ bao vây, làm cho người ta phân ra không rõ Đông Tây Nam Bắc, chính là năng hạn chế nguyên thuật Vũ Mạc Châu Liêm, chẳng những có thể lấy làm một mồi ở vô hình, hơn nữa năng còn có thể ẩn nấp đánh lén.

Lúc Thủy Ngư Xà sau khi đi ra, phát hiện mình cuối cùng bị vây khốn ở trong Vũ Mạc Châu Liêm, tránh thoát như bất khả, cũng không cách nào chui vào dưới nước. Nó phát giác chính mình lại bị lừa rồi, lúc trước bị ép gián đoạn đại chiêu, bây giờ căn bản vô pháp lần nữa thi triển, chỉ có thể phần nộ và chạm công kích.

Dạ U cùng Hạ Thủy Nhu bắt đầu hành động, thi triển từng người cường đại công kích nguyên thuật. Thủy Ngư Xà bị hắc sắc phong bạo cùng lam sắc bạo vũ chặt chẽ bao vây, tại Vô Ảnh Trảm cùng mưa roi lưỡi dao liên tiếp không ngừng mà tập kích, nó máu tươi phun ra, tạng phủ đều tổn hại, rốt cục chống đỡ không nổi, nặng nề mà đổ vào trên mặt nước.

Hai người thờ hồng học, đành chỉ công kích, thấy Thủy Ngư Xà rốt cục bị bọn họ hao tổn chết, không khỏi thở ra một hơi. Hạ Vũ Nhu lòng còn sợ hãi nói: "May mắn này Thủy Ngư Xà không có thi triển loại kia đại chiêu, bằng không thì lại bị nó đột phá Vũ Mạc Châu Liêm của ta, chúng ta liền lấy giỏ trúc mà mức nước công đã tràn!"

Dạ U nhàn nhạt hồi đáp: "Đó là bởi vì ta lừa ra ngoài, chỉ bất quá ta chạy trốn nhanh!"

Hạ Vũ Nhu kinh ngạc mà nhìn hấn, tán dương: "Xem ra ngươi hay là rất có dùng nha, ta quyết không nuốt lời, đợi đạt được bảo tàng, nhất định phân chia 5:5 thành công. Nay Thủy Ngư Xà hấn sẽ như Thủy hệ nguyên tinh, đối với ta như trọng dụng, liền cho ta đi, ngươi trước xuống nước đi, ta sau đó theo sau!"

Dạ U nhẹ gật đầu, vận khởi Hắc Ám nguyên lực, hình thành màng mỏng nhảy vào trong nước hồ. Hạ Vũ Nhu liền dùng nhuẩn kiếm mở ra Thủy Ngư Xà đầu, lấy ra màu lam nhạt nguyên tinh, rất nhanh thu nhập vào trong túi trữ vật. Sau đó vận khởi màu lam nhạt thủy nguyên lực, theo sát theo sau.

Tại trong nước hồ, năng rất nhanh cùng Dạ U chung đồng tiến, hiển nhiên Thủy hệ năng ở trong nước so với hấn càng có một thiên thành đầy ưu thế, linh hoạt tự nhiên. Thấy hấn xoay đầu lại ngắm năng liếc một cái, vẻ đẹp của năng trong mắt lộ ra một tia cảnh cáo, hai tay ôm chặt ngực, hiển nhiên sợ chính mình tẩu quang, gắt giọng: "Ngươi —— ngươi nhưng không cho quay đầu xem ta!"

Dạ U trầm mặc không nói nơi đây hiểu ý, liền không hề nhìn năng, hai người thuận lợi đi tới sâu cửa động. Không có Thủy Ngư Xà uy hiếp, hai người rất nhanh thuận lợi nơi đây đi tới trong động thủy ngân môn điện cổng môn.

Hạ Vũ Nhu dùng sức nơi đây đẩy một chút thủy ngân môn điện, phát hiện bất kể như thế nào cũng đẩy không ra, liền phân phó Dạ U một chỗ bắt đầu đẩy. Kết quả đẩy nửa ngày, vẫn là vô pháp đẩy ra, khiến hai người không khỏi chán ngán thất vọng, vô kế khả thi. Chẳng lẽ thật vất vả tìm được Bảo Sơn, lại liền Bảo Sơn nhập khẩu còn không thể nào vào được, trông mơ giải khát nơi đây không nhìn qua?

Dạ U trầm tư trong chốc lát, đề nghị: "Nói không chừng cửa điện và phụ cận có cơ quan, hai chúng ta tìm xem?"

Hạ Vũ Nhu vui vẻ đồng ý, hai người liền bắt đầu tại cửa điện và phụ cận chậm rãi lục lọi. Thế nhưng lục lọi nửa ngày vẫn là không thu hoạch được gì, nơi này căn bản liền một cái cơ quan viên cũng tìm không được.

Hạ Vũ Nhu thấy thế không khỏi phàn nàn nói: "Thật sự là xúi quẩy chết rồi, thật vất vả giết chết trông coi cửa điện Thủy Ngư Xà, kết quả như thế nào đều mở không ra điện này cửa, xem ra chúng ta cùng bảo tàng bên trong vô duyên!"

Dạ U nhìn chăm chăm trên cửa điện đầu đuôi tương đối Long Phượng, tinh tế suy tư về, đột nhiên lên tiếng nói: "Vậy cũng không nhất định, có lẽ ta đã phát hiện mở ra cửa điện phương pháp."

Hạ Vũ Nhu nghe xong, lập tức hưng phấn lên, bắt lấy cánh tay của Dạ U, sốt ruột thúc giục nói: "Phải không? Vậy ngươi nói nhanh lên!"

Dạ U ho nhẹ một tiếng, liền không chậm không chậm nói ra trên cửa điện huyền cơ...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Theo như nhu cầu

Ngay tại Dạ U cùng Hạ Vũ Nhu tiến nhập thủy trì sau đó, không trung phi hành thiên nhãn ưng liền mất đi tung tích của bọn hắn, chỉ có thể ở thủy trì trên không quanh quẩn một chỗ. Đồng đạo người xem thấy kinh dị không thôi, không nghĩ tới hai cái học viện một nam một nữ vậy mà có thể vứt bỏ hiểm khích lúc trước, hợp tác cùng đi dưới nước tâm bảo, không khỏi khiến bọn họ kinh hãi ao ước không thôi.

Đại trưởng lão Mộ Thần nhìn một màn này, nghi ngờ nói: "Cái kia thủy trì bỏ ngọn nguồn có đồ vật gì? Cứ nhiên đáng hai người lớn như thế làm chủ trương, không tiếc hao hết khí lực giết chết Phạm nguyên cảnh viên mãn Thủy Ngư Xà?"

Viện trưởng Diệp Khuynh mỉm cười nơi đây đáp lại: "Ta này cũng không rõ lắm, Vân Thiên bí cảnh tại xây dựng viện mới bắt đầu đã tồn tại. Sơ đại Viện trưởng trong lúc vô tình phát hiện bí cảnh, khắp nơi tìm tòi một phen, phát hiện không có để hấn chú ý bảo tàng. Bất quá đối với Phạm nguyên cảnh nguyên tu vẫn tương đối như sức hấp dẫn, dùng để bồi dưỡng môn sinh cũng không tệ."

"Vì vậy hấn liền tập hợp nhiều Đại năng đem nó phong ấn, xây xong thí luyện các dùng để che dấu nhập khẩu, cung cấp học viện thiên kiều thí luyện. Trải qua mấy trăm năm, bên trong sinh thái cho thấy thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, phồn diễn sinh sống, có lẽ phát sinh rất nhiều biến hóa cũng nói bất định. Hai người này vậy mà tìm được sơ đại Viện trưởng cũng không có phát hiện địa phương bí mật, khả năng muốn đạt được một hồi kỳ ngộ, thật sự là thật đáng chúc mừng!"

"Học viện chúng ta Hạ Vũ Nhu đạt được trận này kỳ ngộ còn chưa tính, không nghĩ tới Thanh Linh học viện đó Dạ U cũng chọn rộn đi vào, thật sự là quá xúi quẩy. Đối nhìn thấy bảo tàng, hai người bọn họ còn có thể như vậy chung sống hoà bình đi? Bọn họ sẽ làm phản hay không mục thành thù?" Mộ Thần lo lắng chân thành.

"Ta nghĩ chắc có lẽ không, nhìn hai người tâm tính hấn là cũng không tệ. Dạ U đưa bé kia cũng không đơn giản a, liền ngay cả ta cũng nhìn không thấu hấn hư thật, chung quy cảm giác trong thân thể của hấn cất giấu năng lượng cường đại. Được rồi, không nói bọn họ, thừa dịp bọn họ mất tích đoạn này thời gian, nhìn nhìn những người khác biểu hiện."

Lúc này, Vân Thiên học viện Vương Hạo cùng Lý Mộ đã tụ hợp, hai người đánh đấu thắng đó, Chí Đạo học viện Sử Quân trong lúc vô tình đụng phải hai người, bị đuổi giết thành hoảng hốt chạy bừa. Bất quá bởi vì hấn là Hắc Âm hệ, am hiểu tiềm hành ẩn nấp, còn có thực lực cường đại, hai người nhất thời vô pháp làm gì được hấn.

Về phần Vân Thiên học viện Tô Khinh Yên thì cùng Thanh Linh học viện Yến Phi chống lại, Yến Phi không phải là đối thủ của nàng, chỉ có thể dùng Thanh Phong Dực tăng trời thấp phi hành chạy thực mạng, Tô Khinh Yên đuổi theo không bỏ.

Mà Thanh Linh học viện Hạ Thủy Nhu cùng Chí Đạo học viện Trương Hưng chống lại, nhất thời chẳng phân biệt được trên dưới; Thanh Linh học viện Mục Linh thì cùng Chí Đạo học viện Lâm Hiệp chống lại, bởi vì song hệ quý dị năng lực hơi chiếm thượng phong; Chí Đạo học viện Long Kinh Vân thì một người độc hành, hào hứng bừng bừng nơi đây đánh chết vào nguyên thú.

Những người khác đều ở vào chiến đấu trạng thái, duy chỉ có Dạ U cùng Hạ Vũ Nhu hai người ở vào bình an vô sự bình tĩnh trạng thái, Hạ Vũ Nhu tỉ mỉ lắng nghe phân tích của hấn.

Dạ U chỉ vào trên cửa điện đầu đuôi tương đối Long Phượng điều họa, nói "Hạ Vũ Nhu, ngươi có phát hiện hay không trên cửa điện Long Phượng điều họa có gì bất đồng?"

Hạ Vũ Nhu tỉ mỉ nơi đây phòng đoán trong chốc lát, trăm mối vẫn không có cách giải, hỏi ngược lại: "Không phải là phổ thông Long Phượng tương đối điều họa đi? Có cái gì kỳ quái đâu? Nếu ta cũng có thể đơn giản vẽ ra."

Dạ U lắc đầu, giải thích: "Không đúng, cái này bức Long Phượng điều họa không đơn giản. Ngươi phát hiện không có, này long là bạch sắc, phượng lại là hắc sắc, điều này đại biểu vào cái gì?"

Hạ Vũ Nhu tò mò nói "Đại biểu cái gì?"

Dạ U trong mắt tinh quang nhất闪, tự tin hỏi đáp: "Điều này đại biểu long là dương quang, phượng là âm. Câu cửa miệng nói, cờ hiệu cửa hàng Thành Long, nhìn qua nữ thành công phượng, cũng chính là nam tính là long, nữ tính là phượng. Lại có đồn đại nói, nam tính dương khí thịnh, nữ tính âm khí nhiều. Ta nghĩ phía trên này sở dĩ muốn vẽ đầu đuôi tương đối Bạch Long Hắc Phượng, là muốn báo cho chúng ta muốn âm dương giao thái, năng lực mở ra điện này cửa."

Hạ Vũ Nhu nghe vậy lộ ra một tia mê người mỉm cười, tán dương nói: "Nhìn người phân tích trên vẫn có mảnh có câu, xem ra mang người hạ xuống xem như tương đối lựa chọn chính xác, bằng không thì chỉ bằng vào một mình ta thật sự là vô pháp mở ra. Bất quá ta nghi hoặc chính là, muốn ... làm như thế nào mới tính âm dương giao thái?"

Dạ U có chút không xác định hỏi đáp: "Có thể là song tu a!"

Hạ Vũ Nhu nghe vậy lập tức không thể tin nơi đây mở to đôi mắt đẹp, tức giận đến khuôn mặt đỏ rực, đối với hân hạo cảm lập tức chột hạ xuống. Nàng lập tức cách xa hân, không khỏi cả kinh kêu lên: "Song —— song tu? Người đừng hòng, ta tuyệt đối không có khả năng cùng người song tu đấy! Được rồi, ta không muốn bảo tàng!"

Dạ U đáng chất nơi đây giải thích: "Lời của ta còn chưa nói xong, thỉnh người không nên hiểu lầm, ta nói chính là muốn cho cửa điện này bên trên đầu đuôi tương đối Long Phượng song tu, năng lực đạt tới âm dương giao thái mục đích. Người phát hiện không có, phía trên này Long Phượng cũng không có con mắt, hân là chỉ cần chúng ta phân biệt tại Long Phượng bên trên vẽ bên trên Dương nhân cùng Âm nhân, liền có thể mở ra điện này cửa."

Hạ Vũ Nhu nghe xong giải thích của hân, tâm tình rồi mới miễn cưỡng bình tĩnh trở lại, khuôn mặt không khỏi xấu hổ đi, đôi mắt đẹp lộ ra một tia oán trách. Đều do hân nói thật không mình bạch, hại chính mình thật sâu hiểu lầm. Bất quá nhìn hân to lớn cũng coi như nhìn rất đẹp, thật muốn cùng hân song tu dường như cũng không tệ.

Nghĩ tới đây, trái tim của nàng bắt đầu thỉnh thoảng loạn, thấp thỏm bất an, không khỏi âm thầm phi báng chính mình tự mình đa tình, nghĩ ngợi lung tung thành quá nhiều.

Dạ U nhìn Hạ Vũ Nhu trầm mặc không nói ngốc trệ bộ dáng, nghi ngờ nói "Hạ Vũ Nhu, chúng ta muốn chuẩn bị bắt đầu mở cửa, người đang suy nghĩ gì đấy?"

Hạ Vũ Nhu cái này mới kịp phản ứng, đối với ý nghĩ của mình cảm thấy ngỡ ngàng không thôi, có chút nói quanh co nơi đây đáp lại: "Không có —— không nghĩ cái gì, chúng ta bắt đầu đi, chúng ta muốn làm như thế nào rồi "

Dạ U bình tĩnh nói: "Nếu như cần họa Dương nhân cùng Âm nhân, vậy cần hai chúng ta từng người dương khí cùng âm khí. Người huyết tinh bên trong sẽ có dương khí hoặc là âm khí, để cho chúng ta mở ra ngón tay, đồng thời dùng trên tay huyết tinh tại Long Phượng bên trên phân biệt vẽ ra Dương nhân cùng Âm nhân trước mặt."

Hạ Vũ Nhu lộ ra một tia hưng phấn ánh mắt, nói: "Đã như vậy, chúng ta liền lập tức bắt đầu đi."

Dạ U nhẹ gật đầu, hai người liền đồng thời mở ra một cái ngón cái, chảy ra một giọt đỏ thẫm huyết tinh, phân biệt tại Long Phượng bên trên vẽ ra Dương nhân cùng Âm nhân.

Lúc này dị biến phát sinh, vốn từ khí Long Phượng chột bắt đầu giống như đúc nơi đây chuyển động, rỗng ngâm phượng kêu, từ trên cửa điện thoát ly, bay lên trời. Sau đó dây dưa lại với nhau, âm dương giao thái, hóa thành Thái Cực Âm Dương, phủ ở giữa không trung, hào quang vạn trượng, khiến hai người thấy trợn mắt há hốc mồm, kinh ngạc không thôi.

Một lát sau, hào quang dần dần ảm đạm, Thái Cực Âm Dương hắc bạch hai màu chia lìa, hóa thành ban đầu Bạch Long cùng Hắc Phượng. Bạch Long chui vào thân thể của Dạ U, Hắc Phượng thì chui vào thân thể của Hạ Vũ Nhu, hết thấy thoáng cái khôi phục bình tĩnh, khiến hai người nhất thời không có phản ứng kịp.

Nhưng hai người trong lúc mơ hồ cảm giác được như một tia liên hệ cảm giác, dường như tâm hữu linh tê. Hơn nữa, Dạ U cảm giác được chính mình đạt được long lực, trên người lực lượng lớn tăng; Hạ Vũ Nhu thì cảm giác chính mình đạt được phượng nguyên, nguyên thuật uy lực tăng cường rất nhiều.

Hai người cảm nhận được bản thân biến hóa, âm thầm hưng phấn không thôi, không nghĩ tới mở ra cửa điện còn sẽ có loại này ban thưởng, không khỏi khiến bọn họ càng thêm chờ mong trong cửa điện bảo tàng, nhất định càng thêm kinh người.

Vì vậy hai người không thể chờ đợi được nơi đây đầy ra cửa điện, phát hiện một đoạn hướng lên thạch đầu bậc thang. Hai người theo bậc thang hướng lên đi, rốt cục đi ra thủy tri, đi tới một cái yên tĩnh trong đại điện.

Đại điện xung quanh như vài chén nhỏ dài đèn sáng nhen nhóm, khiến hai người thấy rõ ràng bên trong tình huống. Đại điện cũng không tính hoa lệ, nhưng phía trước lại có một cái thanh tịnh trong suốt vạn năm băng ngọc quan, mơ hồ có thể trông thấy bên trong tại hai cỗ thi cốt.

Mà ở băng ngọc quan xung quanh, thì trồng vào các loại quý hiếm nguyên thực, ví dụ như hình rồng kim sắc Hà Thủ Ô, năm màu rực rỡ Phượng Vũ Thảo, như phi thúy ngọc thạch Bích Ngọc Hoa, . . .

Hạ Vũ Nhu thấy mở cò trong bụng, vui vô cùng nói: "Thiệt nhiều quý hiếm nguyên thực a, rất nhiều vừa vặn có thể dùng tới luyện đến hi hữu nguyên đan. Dạ U, có thể đem những cái này nguyên thực đều cấp ta sao?"

Dạ U nhẹ gật đầu, nhàn nhạt nói: "Đương nhiên có thể, dù sao ta cũng không luyện đan." Bởi vì hân tìm được càng trọng yếu hơn đồ vật, từ băng ngọc quan bên trái tìm được một cái hình chữ nhật cổ hộp gỗ.

Hân mở hộp ra vừa nhìn, phát hiện bên trong tại một thanh cổ xưa hình rồng trường cung cùng một quyển tên là Long Pháp Quyền bí tịch. Mà lúc này, Hạ Vũ Nhu cũng ở băng ngọc quan bên phải tìm được một cái tinh xảo xinh đẹp hình vuông cái hộp, bên trong nằm đúng lúc là một cái thanh cây sáo ngọc

cùng một quyển tên là Phụng Minh Khúc Khúc Phổ.

Hai người giúp nhau quan sát đối phương thu hoạch, không khỏi nhìn nhau hiểu ý cười cười, hai người vừa vặn theo như nhu cầu. Về sau hai người liền tỉ mỉ xem xét từng người thu hoạch, tránh cuối cùng phát hiện không thích hợp chính mình, lấy giờ trúc mà mức nước công đã tràn.

Dạ U sơ lược quan sát Long Phá Quyền bí tịch, phát hiện tu luyện bí tịch cần chính là long lực, bất kỳ hệ nguyên tu cũng có thể tu luyện, không khỏi khiến hân thờ ra một hơi.

Ghi quyển bí tịch này tên người là Long Lăng Thiên, là một vị Thánh nguyên cảnh sơ cấp nguyên tu, ở phía trước cũng đã nói Long Khiếu cung cần long lực năng lực thúc dục, khiến hân rốt cục cảm thấy chuyện này đáng giá, nhất cử lưỡng tiện.

Lúc này Hạ Thủy Nhu xem xét thu hoạch của mình, cũng cảm thấy hết sức hài lòng, đối với hân không có ý tứ nói: "Dạ U, ta được đến thanh cây sáo ngọc thành cùng Phụng minh khúc phối hợp luyện tập, phụng cách trước tại khúc phổ bên trong nói cần phụng nguyên thúc dục, chỉ tương đương với một kiện nguyên khí, mà ngươi lấy được hai kiện, đem nguyên thực tất cả đều chuyển nhượng cấp ta, ngươi hân là không có ý kiến a."

Dạ U rộng rãi nói: "Nếu như đã đáp ứng toàn bộ cho ngươi, ta cũng sẽ không nuốt lời!"

Hạ Vũ Nhu nghe vậy lập tức cao hứng bừng bừng, đột nhiên ôm lấy hân, xinh đẹp nói: "Dạ U, ngươi thật sự là quá tốt! Đợi ta đem những cái này nguyên thực đã luyện thành nguyên đan, tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi!"

Cảm nhận được đập vào mặt mùi thơm ngát cùng trong lòng ôn hương nhuyễn ngọc, Dạ U cảm thấy vẻ lúng túng, khuyên: "Ngươi không cần chút hưng phấn liền ôm lấy ta a như vậy không tốt!"

Hạ Thủy Nhu cái này mới cảm giác được chính mình thất thố, trên mặt đẹp nổi lên mê người ửng đỏ, lập tức rời đi thân thể của hân. Hai người nhất thời trầm mặc không nói, vì đánh vỡ xấu hổ, nàng đầu tiên mở miệng nói: "Nếu như chúng ta chịu cái này hai vị tiền bối ân huệ, tự nhiên muốn tri ân đồ báo, liền bài kiến một chút bọn họ a!"

Dạ U vui vẻ đồng ý, hai người thu hồi từng người thu hoạch, đi tới băng ngọc quan phía trước, phát hiện bên trong một nam một nữ hai cổ hải cốt chặt chẽ ôm nhau cùng một chỗ.

Hạ Vũ Nhu thấy thế thờ dãi nói: "Không nghĩ tới cái này hai vị tiền bối hay là một đôi người hữu tình, đến chết vẫn chặt chẽ ôm nhau cùng một chỗ, trách không được sẽ ở cửa điện sẽ có đầu đuôi tương đối Long Phụng điều họa, nguyên lai là vì khiến về sau một đôi người hữu tình tiếp nhận bọn họ truyền thừa."

Nói xong, nàng đột nhiên cảm giác được một tia không đúng, nàng nói như vậy há không phải thừa nhận nàng cùng Dạ U cho thấy một đôi người hữu tình? Nhất thời cảm thấy xấu hổ không thôi, liếc trộm Dạ U liếc một cái, phát hiện sắc mặt hân như thường, không khỏi thở ra một hơi.

Dạ U hướng băng ngọc trong quan tài hai cổ hải cốt cung kính sau khi hành lễ, quay đầu nói với Hạ Vũ Nhu: "Chúng ta đi thôi, khiến hai vị tiền bối rất tốt mà ở chỗ này nghỉ ngơi a!"

Hạ Vũ Nhu nhẹ gật đầu, hai người liền cùng tiến hành cùng lúc rời đi đại điện...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Bí cảnh quyết đấu

Ra cửa điện, hai người rất nhanh bơi nổi trên mặt nước trì, đi tới trên mặt đất, lần lượt dùng nguyên lực đem ăn mặc bên trên hơi nước bốc hơi, khôi phục như lúc ban đầu.

Dạ U quay đầu bình tĩnh mà nói với Hạ Vũ Nhu: "Hạ Vũ Nhu, hiện tại chúng ta nên mỗi người đi một ngã, đợi lần nữa chạm mặt thời điểm chúng ta chính là đối thủ!"

Hạ Vũ Nhu nghe vậy nội tâm lại có điểm lưu luyến không rời cảm giác, bỗng nhiên vọt lên một cổ buồn vô cớ, khẽ thở dài, nói: "Đúng vậy a, chúng ta nên chia tay, ngươi đi đi, đợi lần nữa gặp mặt thời điểm ta sẽ không hạ thủ lưu tình!"

Dạ U nhẹ gật đầu, ôm quyền nói: "Trân trọng, ta đi!" Nói xong, hân lập tức đầu cũng sẽ không nơi đây bay như tên bắn rời đi. Vì đạt được truyền thừa hân đã làm trễ nải rất nhiều thời gian, hiện tại hân phải giành giật từng giây nơi đây tìm kiếm được Thanh Linh học viện đội viên khác, tránh các nàng bị cái

khác hai viện đội viên đào thải.

Bất quá hần hoàn toàn chưa quen thuộc Vân Thiên bí cảnh đường nhỏ, chỉ có thể tùy ý lựa chọn một cái phương hướng bốn tẩu, chỉ có thể âm thầm cầu nguyện vận khí của hần rất tốt. Trên đường ngẫu nhiên như mấy cái nguyên thú thoát ra, vừa thấy được hần lập tức theo đuổi không bỏ. Thế nhưng hần chạy trốn quá nhanh, chúng chỉ có thể buông tha cho trước mắt con mồi, tất cả nhìn mỗi bên.

Hạ Vũ Nhu thấy Dạ U rời đi, lập tức khôi phục thành công dịu dàng nhã nhặn lịch sự bộ dáng, ngâm nhẹ nói: "Như vậy, ta cũng nên đi!" Nói xong, nàng hướng Dạ U phản phương hướng rời đi, hiển nhiên không muốn sớm như vậy chống lại hần.

Một lát sau, Dạ U vậy mà tại trong rừng cây trùng hợp gặp đang tại một mình đánh chết nguyên thú Long Kinh Vân. Long Kinh Vân phi thường tốt khổ chiến, vừa vận đánh chết một cái như tiêu sơn lớn nhỏ sừng tê giác thú, phát giác được hần đến, thấy sắc chỉ tâm u, ngăn cản đường đi của hần, cười ha hả nói: "Không phải này Thanh Linh học viện Dạ U đi? Ngươi muốn đi đâu a?"

Dạ U ánh mắt lộ ra một tia màu sắc trang nhã, nói: "Ta có việc đi qua, thỉnh ngươi không muốn cản đường, bằng không đừng trách ta đối với ngươi không khách khí!"

Long Kinh Vân không thêm để ý chút nào uy hiếp của hần, cười nhạt nói: "A, ta nhìn nhìn ngươi như thế nào đối với ta không khách khí? Là muốn cứu viện ngươi đội viên a, có thể, chỉ cần ngươi có thể đánh bại ta, liền có thể lập tức đi qua!"

Nói xong, ánh mắt của hần lập tức chiến ý nghiêm nghị, nắm lấy Lôi long kích cuồng lôi dâng, phong vân một cõi, khí thế lăng lệ, đại hồng xông về phía Dạ U.

Dạ U không dám lãnh đạm, ánh mắt băng lãnh, hần hiểu được chính mình căn bản không có thời gian cùng Long Kinh Vân dây dưa tiếp, hần tốc chiến tốc thắng!

Vì vậy hần không hề lưu thủ, đại thành Vô Ảnh Trảm gào thét, hóa thành vô ảnh vô hình chạy sấm chớp mưa bão trút xuống ở trên người Long Kinh Vân. Bởi vì lúc trước hấp thu long lực, lực lượng của hần tăng nhiều, cả người như cầu long vô kiên bất tồi, Vô Ảnh Trảm thi triển thành càng thêm thành thạo, uy thế tăng nhiều.

Long Kinh Vân trong ánh mắt lộ ra một tia kinh hãi, luôn luôn tự cho là bạo lực hần lại bị Dạ U áp chế đắc ý toàn bộ không góc đầu lên được, chỉ có thể dùng Lôi long kích bị động nơi đây liên tiếp đến nơi hần cường lực thể công. Muốn không phải trên người hần Lôi Vân giáp bảo hộ cùng Lôi long kích cứng rắn, hần sớm đã bị hần đập nằm rạp trên mặt đất.

Bất quá hần dù gì cũng là Chí Đạo học viện tuyển ra tới tham gia chúng viện thi đấu thiên kiều nhất, luôn luôn kiêu ngạo, làm sao có thể cam tâm bị một cái trước kia danh không theo truyền nhân vật chỗ áp chế? Hần nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân dâng ra đại lượng lôi điện, tựa như bầy rắn nhả tâm, xé rách phương viên năm trượng không gian, làm cho Dạ U không thể không cấp tốc lui lại.

Hần bị áp chế thành nộ khí phun ra, nói to: "Dạ U, ngươi chọc giận ta, chịu chết đi!" Nói xong, toàn thân hần lôi nguyên lực chăm chú tại Lôi long kích phía trên, khiến hần lôi quang sần sật, chói mắt bốn phương, giống như thủy triều tại hần xung quanh lao nhanh chạy, cắt đứt vô cùng cường đại năng lượng.

Dạ U không sợ chút nào, trong thân thể che dấu Tử viêm tương khí tức hủy diệt nghiêng tuôn ra, sát khí tràn ra bốn phía, làm cho người ta một loại uy phong lẫm lẫm cảm giác, tựa như sát thần đến thế. Hần ánh mắt lăng lệ, bình tĩnh nói: "Đến đây đi, phát huy ra toàn lực của ngươi, đừng để cho ta thất vọng!"

Long Kinh Vân lộ ra một tia cười lạnh, nói to: "Nói khoác mà không biết ngượng, nếu như ngươi có thể tiếp được một chiêu này, ta lập tức liền phục ngươi! Lôi Long Khiếu!"

Tiếng nói hạ xuống, một mảnh cự mạng xà lớn nhỏ Lôi long gào thét như gió bay điện chớp từ Lôi long kích bên trên chạy như bay, quanh thân lôi ti lan tràn, xé rách không gian, xông về phía thể đơn lực bạc Dạ U.

Dạ U nhìn uy thế to lớn Lôi Long Khiếu, ngheh đón tới, trên người khí tức hủy diệt trút xuống ở trong U Hồn Nhận, còn có tràn ngập sát khí, lần nữa toàn lực thi triển Vô Ảnh Trảm, uy thế không biết mạnh mẽ to được bao nhiêu lần.

Long Kinh Vân cười nhạt nói: "Ngươi cho rằng đồng nhất chiêu có thể ngăn cản Lôi Long Khiếu của ta đi? Ngươi ——" hần còn chưa nói xong, kinh hãi như vậy phát hiện, Dạ U Vô Ảnh Trảm vậy mà chính diện chặn lại cường đại Lôi Long Khiếu.

Hần tuy bị bức phải không ngừng lui lại, thậm chí mặt đất đều nhau kéo ra rất sâu vết thương, nhưng Lôi Long Khiếu tại Vô Ảnh Trảm U Âm Nhận khí không ngừng phai mờ, uy lực càng ngày càng yếu, cuối cùng tiêu tán vô hình.

Long Kinh Vân mở to hai mắt, khó có thể tin nơi đây hết lớn: "Không có khả năng!" Coi như là đội trưởng của hần Sứ Quân cũng không dám chính diện ngăn cản Lôi Long Khiếu của hần, Dạ U vậy mà chính diện chặn lại!

Ngay tại hần ngốc trệ trong đó, Dạ U thu hồi U Hồn Nhận, thừa cơ bay nhanh tới, dùng song quyền vài cái đưa hần đánh bại trên mặt đất, tựa như búa tạ đưa hần đập gãy nên hôn mê, bị loại bỏ truyền tống ra ngoài.

Vì vậy trên không bên trong lần đầu bay tới Vân Thiên học viện Đại trưởng lão Mộ Thần giống như chuông lớn truyền âm: "Dạ U cùng Long Kinh Vân quyết đấu, Dạ U thắng, Long Kinh Vân đào thải!"

Dạ U thấy giải quyết xong đối thủ, không dám trễ nãi, lập tức lựa chọn một cái phương hướng bay nhanh tới. Hắn hiểu được tam nữ thực lực đối với cái khác hai viện đội viên cũng không tính cường đại, rất sợ các nàng tại hai người bọn họ phương nhìn chăm chăm, nhất nhất bị loại bỏ, như vậy hắn liền thật sự riêng một ngọn cỏ, rất khó như hy vọng chiến thắng.

Lúc này Thanh Linh học viện Yến Phi bị Tô Khinh Yên đuổi theo không bỏ, nàng trong lúc vô tình tại Vân Thiên bí cảnh một chỗ sơn cốc phát hiện cực kỳ quý hiếm Phản Sinh Quả, thật vất vả tại mảnh liệt thứ thú thú hộ dưới dùng Thanh Phong Dực toàn lực cấp tốc trộm hái tẩu, kết quả gặp được Tô Khinh Yên, bị nàng phát hiện, để cho nàng sinh ra cướp đoạt nguyên quả ý muốn.

Tô Khinh Yên năng lực tương đối quý dị, Mặc Họa Vân Tán của nàng có thể công có thể thủ, thân thể của nàng có thể hóa thành uyển chuyển mơ hồ mây khói. Nàng tốc độ nhanh chóng, cũng có thể tại tầng trời thấp bên trong phi hành, đột nhiên xuất hiện công kích làm cho người khó lòng phòng bị, đây cũng chính là Yến Phi chật vật như thế nguyên nhân.

Yến Phi vì không cho Tô Khinh Yên đơn giản truy đuổi, toàn lực thúc dục Thanh Phong Dực, tựa như nhẹ nhàng thanh điều tại trong rừng cây cực nhanh ghé qua. Nàng cẩn thận cấp mỗi đồ mòng, thấp thỏm bất an nơi đây cau mày, nàng là không thể nào giao ra Phản Sinh Quả, Phản Sinh Quả đối với nàng là trọng yếu phi thường đồ vật, cho dù liều mạng cũng phải thủ hộ ở.

Nàng không phải là đối thủ của Tô Khinh Yên, thế nhưng tiếp tục như vậy nữa, nàng nguyên lực sớm muộn gì là hao hết, đến lúc sau chỉ có thể mặc cho do Tô Khinh Yên xâm lược, cướp đi Phản Sinh Quả.

Tô Khinh Yên một mực đuổi theo rốt cục cảm thấy có chút không kiên nhẫn, lạnh giọng khuyên: "Yến Phi, nhanh lên một chút đem Phản Sinh Quả giao cho ta, như vậy ta nhớ lại tình cảm, liền tạm thời không đào thải ngươi, bằng không đừng trách ta vô tình!"

Yến Phi một bên phi hành, một bên cự tuyệt nói: "Tô Khinh Yên, ta là không thể nào đem Phản Sinh Quả giao cho ngươi. Nó đối với ta là rất trọng yếu đồ vật, ngươi liền không thể buông tha đi?"

Tô Khinh Yên cười lạnh nói: "Nó đối đãi rất trọng yếu, chẳng lẽ đối với ta liền không trọng yếu đi? Ngươi đã rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ta muốn toàn lực xuất thủ! Mặc Vân Lung!"

Nói xong, Tô Khinh Yên đem đại lượng nguyên lực chăm chú tiến nhập Mặc Họa Vân Tán, trên dù khí thể Mặc Vân Đóa lập tức ô quang lập lòe, tựa như thủy triều phi phun ra, hóa thành tầng tầng mây đen, tựa như cuồng ma loạn vũ nhanh chóng truy đuổi lên phi hành Yến Phi, đem vây ở ở giữa.

Yến Phi lập tức hăm vào một mảnh trong bóng tối, Mặc Vân tựa như vô cùng vô tận đồng dạng, vô luận nàng đi như thế nào, đều tẩu không ra Mặc Vân Lung, để cho nàng lòng nóng như lửa đốt. Rơi vào đường cùng, nàng chỉ có thể dùng Tật Phong Hoàn thủ công kích Mặc Vân, thế nhưng hoàn toàn đánh vào không trung, hiển nhiên vô pháp đơn giản đột phá lồng giam.

Tô Khinh Yên lạnh âm truyền đến: "Không có tác dụng đâu, Mặc Vân Lung của ta có thể mây tụ tán mát, vô luận bất kỳ công kích đều chỉ là đánh vào không trung, ngươi tại bên trong căn bản vô pháp đột phá, chịu chết đi!"

Nói xong, Mặc Họa Vân Tán của nàng bắt đầu liên tiếp không ngừng mà công kích, thân ảnh của nàng tựa như cùng Mặc Vân Lung hòa làm một thể, xuất quỷ nhập thần, khiến Yến Phi căn bản vô pháp đơn giản phán đoán chỗ ở của nàng.

Dù cho Yến Phi nhất thời dùng Tật Phong Hoàn ngăn trở Mặc Họa Vân Tán đâm, phiến, cắt công kích, nhưng cuối cùng khó lòng phòng bị, sau lưng bị Mặc Họa Vân Tán trọng kích, sắc mặt tái nhợt, phun ra một ngụm huyết tinh, ngã trên mặt đất, kiêu thân hiển lộ có chút uể oải.

Tô Khinh Yên thấy thế lộ ra một tia thương cảm, nhưng vì Phản Sinh Quả hay là cố hết sức khuyên: "Yến Phi, ngươi hay là sớm làm đem Phản Sinh Quả đem cấp ta, tránh chịu khổ!"

Yến Phi kiên quyết nơi đây đáp lại: "Ta chết cũng sẽ không đem đưa cho ngươi!"

Tô Khinh Yên âm thanh lạnh lùng nói: "Đã như vậy, ta chỉ có thể không từ thủ đoạn mà đem ngươi đánh ngã, cướp đoạt tới, xem chiêu!" Nói xong, công kích của nàng càng hung hiểm hơn rất nhanh, khiến Yến Phi căn bản ngăn cản không nổi, nhận lấy thiệt nhiều lần công kích, liên tiếp phun ra ngoài vài âm huyết tinh, chán nản ngã xuống đất không nổi.

Yến Phi lộ ra một tia tuyệt vọng, bởi vì thời gian dài phi hành, nàng nguyên lực tiêu hao thành quá nhiều, hiện tại trọng thương, đã hoàn toàn không có chống cự khí lực. Nàng khẽ thở dài một hơi, vốn không muốn sớm như vậy bị loại bỏ, vì bảo trụ Phản Sinh Quả, thật sự không chịu được chỉ có thể bốp nát truyền tống ngọc giản buông tha cho so tài.

Đúng lúc này, Tô Khinh Yên kinh hô một tiếng, Mặc Vân Lung của nàng bị một cỗ cường đại lưỡi dao khí thể từ ngoại bộ xé rách ra, xung quanh lập tức tan thành mây khói, xuất hiện trong suốt tươi sáng ban ngày ban mặt. Tô Khinh Yên thân ảnh cấp tốc né ra, Yến Phi mở to đôi mắt, phát hiện một cái quen thuộc thiếu niên mặc áo đen thân ảnh đi tới bên cạnh của nàng.

Thiếu niên mặc áo đen như hắc sao tinh hắc mâu bên trong lộ ra một tia nhu hòa, nhẹ giọng: "Yến Phi học tỷ, không có sao chứ!" Hắn tựa như mưa đúng lúc đồng dạng, vớt một cái trắng nõn bàn tay nhỏ bé.

Yến Phi vui đến phát khóc, vốn cho rằng cũng bị đào thải, không nghĩ tới Dạ U kịp thời đến nơi cứu được nàng. Nàng lắc đầu, nói: "Dạ U, ta không sao!" Nàng tiếp được hắn bàn tay nhỏ bé, cố sức nơi đây ngồi dậy.

Dạ U cau mày lạnh giọng nói: "Người đều bị thương thành như vậy, còn nói không có việc gì! Yên tâm, ta nhất định khiến người đã thương người trả giá lớn!"

Nói xong, hắn quay đầu đối mặt với tâm tình phức tạp Tô Khinh Yên, lạnh lùng nói: "Là người đã thương Yên Phi học tỷ a, ta muốn hảo hảo giáo huấn người một hồi!"

Tô Khinh Yên lộ ra một tia áy náy, giải thích: "Ta cũng không muốn mang nàng đánh thành như vậy, chỉ là trong tay nàng Phản Sinh Quả đối với ta trọng yếu phi thường, ta phải túm lấy tới! Lại nói, chúng ta là tại Vân Thiên bí cảnh trong tiến hành quyết đấu, bị thương luôn là khó tránh khỏi, hi vọng người có thể hiểu được!"

Dạ U minh bạch ý của nàng, cảm giác nàng chuyện riêng ra có nguyên nhân, cũng không phải cái gì người xấu, ngữ khí có chút hòa hoãn, bình tĩnh nói: "Đã như vậy, để cho chúng ta tiến hành một hồi quyết đấu, thắng bại đều do thiên mệnh, tốt chứ

Tô Khinh Yên thấy hắn chiến ý nghiêm nghị, cũng không tiện cự tuyệt, đôi mắt đẹp tình quang nhất tiêm, gật đầu nói: "Chính hợp ý ta!" Nói xong, nàng nắm lấy Mặc Họa Vân Tán, nguyên lực sục sôi, tựa như uyển chuyển khối nhẹ trận địa sẵn sàng nghênh đón. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Tam phương hội tụ

Dạ U đánh đòn phủ đầu, vài bước bay nhanh tới, nắm lấy U Hồn Nhận ám quang sáng rực, phi chém về phía Tô Khinh Yên, như dạ lang nhào tới. Nàng sắc mặt trầm tĩnh, yếu diệu yếu ớt thân ảnh trở nên uyển chuyển mờ mịt, chính là nàng xuất quỷ nhập thần Vân Ẩn Thuật.

Lúc hắn chém qua đi thời điểm, phát hiện chỗ cũ chỉ để lại hư ảo Vân Ảnh, cười lạnh một chút, lập tức quay người cắt tới, ngăn cản được Tô Khinh Yên Mặc Họa Vân Tán đâm kích đánh lên.

Tô Khinh Yên lập tức lui lại, thân ảnh lại trở nên phiêu hốt không thấy. Dạ U thấy thế ngậm khế nói: "Theo ta chơi đánh lên đi? Ta để cho người xem một chút cái gì mới thật sự là đánh lên chi đạo! Quý Anh Thiêm!"

Tiếng nói hạ xuống, hắn lập tức phân ra ba đạo ảo ảnh, hướng phương hướng bất đồng chạy đi, chân thân thì tiềm hành tìm kiếm tung tích của Tô Khinh Yên. Hiện trường thoáng cái trở nên yên tĩnh, khiến bên cạnh tình đường Yên Phi kinh dị không thôi, nàng minh bạch nhất thời yên lặng là vì chờ đợi bảo tố tiến đến.

Một lát sau, Dạ U ngậm khế nói: "Rất cuộc tìm được người rồi, Vô Ảnh Trảm!" Hắn lập tức hiện hình, hướng phía một cái nhìn như không có một bóng người nơi đây chém tới, vô ảnh vô hình lưỡi dao hoá khí làm bốn lồi phong bạo.

Hắn hiểu được Tô Khinh Yên là Vụ hệ nguyên tu, nếu quả thật muốn ẩn nấp lời không có khả năng như Hắc Âm hệ bí mật tính cách mạnh như vậy, chung quy sẽ tại phụ cận lưu lại một chút dấu vết. Quả nhiên, trải qua một chút thời gian tỉ mỉ quan sát, rốt cục khiến hắn phát giác được một luồng nhân nhạ khối nhẹ di động tồn tại, liền không chút do dự công kích đi qua.

Tô Khinh Yên chấn động, không nghĩ tới Dạ U lại có thể phát hiện dấu vết của nàng, không thể không căng ra Mặc Họa Vân Tán, đến nơi Vô Ảnh Trảm cường lực công kích. Tuy Mặc Họa Vân Tán phân tán Vô Ảnh Trảm đại lượng năng lượng, nhưng uy lực còn lại liên tiếp không ngừng, vẫn không thể coi thường, làm cho nàng nhất thời liên tiếp bại lui.

Nàng rơi vào đường cùng, kiều thân chỉ có thể bay lên hướng tầng trời thấp, tránh thoát Vô Ảnh Trảm phạm vi công kích. Nàng bị đánh thành có chút nộ khí, Mặc Họa Vân Tán lập tức dùng ra đại lượng như mực đậm mây đen, bao trùm không gian chung quanh, bên trong trở nên một mảnh đen kịt dâng lên

Dạ U thân nhiên không sợ, cười lạnh một tiếng, Tô Khinh Yên đây là xem thường hắn, lại muốn dùng chiêu này tới đánh lên hắn. Hắn tốt xấu là Hắc Âm hệ nguyên tu, còn có như tu luyện một chút Dạ Đồng thuật, mặc dù chỉ là nhất phẩm cấp thấp nguyên thuật, nhưng ứng phó trước mắt quả thật dư dả.

Bởi vậy Tô Khinh Yên nhiều lần đánh lên cũng bị hắn thoải mái mà ngăn cản được, ngược lại bị U Hồn Nhận của hắn đột nhiên xuất hiện tập kích khiến cho trở tay không kịp.

Một lát sau, hắn rốt cục không muốn tiếp tục cùng nàng chơi trốn tìm nơi đây dây dưa tiếp, trong thân thể khí tức hủy diệt phun ra, sát khí tràn ngập, đem xung quanh Mặc Vân áp chế thành lạnh run. Tô Khinh Yên cảm thấy một hồi kinh hãi lạnh mình, căn bản không dám phụ cận tập kích.

Sau đó, Dạ U nghiêng tuôn ra đại lượng năng lượng, nói to: "Vô Ảnh Trảm!" Vô Ảnh Trảm trải qua như vậy giá trị, uy thế càng thêm, tựa như đạn pháo tại nội bộ bạo phát. Mặc Vân Lung của nàng căn bản vô pháp phản tấn như vậy năng lượng cường đại, trực tiếp bị xé mở vài đạo vết thương, lập tức tan thành mây khói dâng lên

Ần nấp tại trong đó Tô Khinh Yên chịu ảnh hưởng, kêu sợ hãi một chút, kiều thân trực tiếp bay ngược lại, phun ra một ngụm huyết tinh, rơi trên mặt đất.

Đang lúc hấn mong muốn bay nhanh đi qua thời điểm, Vân Thiên học viện ba người khác chui ra, Vương Hạo chặn lại cước bộ của hấn, trợn mắt nhìn nói: "Dạ U, đừng tôn thương Khinh Yên!" Hấn đối với Tô Khinh Yên ái mộ đã lâu, nhìn thấy Dạ U mong muốn đào thải nàng, tự nhiên muốn toàn lực ngăn cản.

Về phần hai người khác, Lý Mộ thì đóng đưa thanh sắc Chiết phiến, nhàn hạ thoải mái mà nhìn một màn này; Hạ Vũ Nhu nhìn về phía ánh mắt của hấn thì một mảnh phức tạp, im lặng không nói.

Dạ U đành chỉ được bước chân, nhìn về phía ba người bọn họ lộ ra một tia kiêng kỵ, rốt cục không hề công kích, chậm rãi thối lui đến bên cạnh Yến Phi, phòng ngừa bọn họ đánh lên tinh đường nàng.

Lúc này Mục Linh cùng Hạ Thủy Nhu cũng từ bên kia tụ hợp nơi này hai người bên cạnh, Hạ Thủy Nhu ôn nhu hỏi: "Dạ U, Yến Phi học tỷ, các người không có sao chứ!" Mục Linh gật đầu báo cho biết một chút, kiêng kỵ mà nhìn về phía Vân Thiên học viện bốn người.

, tại rừng cây khác một bên, Chí Đạo học viện ba người cũng lộ diện, theo thứ tự là Sử Quân, Trương Hưng cùng Lâm Hiệp, Sử Quân đối với Vân Thiên học viện bốn người cũng đồng dạng kiêng kỵ, hấn có chút oán hận mà nhìn về phía Dạ U, hiển nhiên là hấn làm hại Long Kinh Vân chịu khổ đào thải, khiến đội ngũ của hấn thực lực suy yếu không ít.

Vương Hạo thấy tam phương đều đến đông đủ, cũng không dám ra tay với Dạ U, quan tâm Tô Khinh Yên nói: "Khinh Yên, người không sao chứ, có muốn hay không ta đỡ người lên?"

Tô Khinh Yên phát tay cự tuyệt hảo ý của hấn, tự hành đứng lên, có chút không kiên nhẫn nói: "Vương Hạo, ta nói rồi bao nhiêu lần, không muốn thân thiết như vậy nơi đây gọi ta. Còn có, là ta tài nghệ không bằng người bị thương, hi vọng người không muốn giận lây sang Dạ U!"

Vương Hạo nhú mày, có chút tức giận nói: "Ta giận lây sang hấn? Tô Khinh Yên, người nói cho biết, người là không phải vừa ý tiểu tử này? Người rõ ràng còn là quan tâm hấn, liền bởi vì tiểu tử này lớn lên giỏi hơn ta nhìn một chút?"

Tô Khinh Yên chân mày cau lại, nũng nịu nói: "Vương Hạo, người không muốn nói bậy, chuyện của ta phải dùng tới người quan tâm đi?"

Vương Hạo nộ khí phun ra, mong muốn phản bác. Hạ Vũ Nhu thấy hai người bởi vì tình cảm gút mắc nội chiến, chen vào nói khuyên nhủ: "Được rồi, hai người các người không cần nhao nhao, không nhìn thấy cái khác hai phe đang xem màn kịch hay của chúng ta đi? Vương Hạo, người với tư cách là đội ngũ chúng ta đối tượng, không muốn mất chừng mực, hiện tại nếu muốn nghĩ như thế nào ứng phó cái khác hai phe?"

Lý Mộ rốt cục không hề quan sát, anh tuấn trên mặt lộ ra một tia lựa ý hùa theo mỉm cười, đối với Hạ Vũ Nhu vuốt mông ngựa nói: "Hạ Vũ Nhu nói đến phi thường chính xác a, thật không hổ là ta thích nữ nhân. Vương Hạo, người tạm thời cũng đừng dây dưa Tô Khinh Yên, hảo hảo nhìn người đội trưởng chính là bản phận."

Hạ Vũ Nhu nghe vậy lộ ra một cổ chán ghét, trốn được bên cạnh Tô Khinh Yên. Vương Hạo thấy hai người đều khuyên bảo, không thể không đề nén xuống nội tâm nộ khí, cố giả bộ bình tĩnh nói: "Được rồi, là ta thấy được việc lớn, nghe các người. Như vậy, chúng ta bây giờ muốn làm như thế nào rồi "

Hạ Vũ Nhu phân tích nói: "Hiện tại Chí Đạo học viện mất đi Long Kinh Vân, tổng hợp thực lực suy yếu không ít, chúng ta có thể lựa chọn cùng Thanh Linh học viện tạm thời hợp tác. Đội đào thải mất Chí Đạo học viện, lại đến trùng trị Thanh Linh học viện!"

Vương Hạo nghe xong phần nộ kêu lên: "Cái gì? Gọi chúng ta cùng Thanh Linh học viện hợp tác, kia không có khả năng! Ta bây giờ nhìn tiểu tử kia cực độ không vừa mắt, hấn không thể đưa hấn làm một hồi. Không cần nói nữa, ta là đội trưởng, các người đều muốn phục tùng mệnh lệnh của ta, cùng Chí Đạo học viện hợp tác a!"

Lý Mộ không chút do dự đứng ở Vương Hạo bên cạnh, thấy Dạ U rất được hoan nghênh bộ dáng, khiến hấn cũng bắt đầu đối với hấn cảm thấy có chút khó chịu. Hấn bán tín bán nghi mà nhìn về phía Hạ Vũ Nhu cùng Tô Khinh Yên, kiên định nơi đây mở miệng nói: "Ta duy trì đội trưởng chính là quyết định, hai người các người chắc có lẽ không cố ý muốn cùng Thanh Linh học viện hợp tác a!"

Hạ Vũ Nhu cùng Tô Khinh Yên hai mặt nhìn nhau, do dự trong chốc lát, chỉ có thể bất đắc dĩ đáp ứng đề nghị của Vương Hạo. Hai người bọn họ nếu cố ý cùng Thanh Linh học viện hợp tác, đoán chừng Vương Hạo cùng Lý Mộ đều nhau hoài nghi các nàng đối với Dạ U có ý tứ, như vậy sẽ sản sinh nội chiến, cái được không bù đắp đủ cái mất.

Mặt khác hai phe cũng ở giúp nhau kiêng kỵ, thương thảo ứng phó như thế nào cái khác hai phe. Vân Thiên học viện đầu tiên thương thảo hoàn tất, Vương Hạo đối với Chí Đạo học viện đội trưởng Sử Quân đề nghị: "Sử Quân, chúng ta Vân Thiên học viện chuẩn bị cùng các người Chí Đạo học viện hợp tác, trước đào thải mất Thanh Linh học viện, ý của người như nào?"

Sử Quân nghe vậy, nhất thời khó có thể lựa chọn. Vân Thiên học viện cường đại nhất, cùng bọn họ hợp tác, không thể nghi ngờ bảo hộ lộ da. Đội đào thải mất Thanh Linh học viện, đoán chừng kế tiếp chính là bọn họ. Cùng Thanh Linh học viện hợp tác một chỗ đối kháng Vân Thiên học viện, không khác là tốt nhất đối tượng hợp tác, nhưng hấn lại có điểm không bỏ xuống được Dạ U đào thải chuyện của Long Kinh Vân.

Lúc này, đội viên của hắc Lâm Hiệp lòng đầy căm phẫn mà khuyên: "Đội trưởng, cùng Vân Thiên học viện hợp tác a! Chúng ta bao năm qua đều là đệ nhị, khiến Vân Thiên học viện đạt được đệ nhất danh có cái gì không được? Thanh Linh học viện Dạ U hại chúng ta tổn thất Long Kinh Vân, tổng hợp thực lực đại giảm, chúng ta dựa vào cái gì muốn cùng bọn họ hợp tác, khiến Thanh Linh học viện ngơ ông đắc lợi?"

Lâm Hiệp cùng Long Kinh Vân bởi vì đáng kể, thời gian dài phối hợp, quan hệ trở nên như thân huynh đệ thân mật khăng khít, thấy hảo huynh đệ của mình bị Dạ U đào thải, tự nhiên đối với Dạ U không có cảm tình gì.

Trương Hưng cũng tiếp theo cổ hết sức khuyên: "Đúng vậy a, đội trưởng, cùng lắm thì chúng ta phải đệ nhị được rồi. Cùng Vân Thiên học viện hợp tác, vừa vận giáo huấn một chút Dạ U, là Long Kinh Vân ra một hơi!"

Sử Quân nghe xong hai vị đội viên, rốt cục tâm ý đã quyết, đối với Vương Hạo đáp lại: "Tốt hơn, ta đáp ứng cùng Vân Thiên học viện hợp tác, trước đào thải Thanh Linh học viện lại nói!"

Vương Hạo nghe xong cười ha hả nói: "Sử Quân huynh quả nhiên là sáng suốt người, yên tâm đi, dù cho các người chỉ phải đệ nhị, đội trận đấu chấm dứt, ta là sẽ không bạc đãi các người Chí Đạo học viện."

Sử Quân nói cảm ơn: "Vâng cảm ơn Vương Hạo huynh!" Nói xong, Vân Thiên học viện cùng Chí Đạo học viện hai phe bức hướng Thanh Linh học viện, hiển nhiên muốn đem bọn họ bắt rùa trong hồ.

Thanh Linh học viện tam nữ nhìn thấy cái khác hai viện đội ngũ nhắm vào bọn họ, nhao nhao nhìn về phía người tâm phúc Dạ U. Hạ Thủy Nhu cảm giác Thanh Linh học viện hoàn toàn không có hy vọng chiến thắng, lo lắng nói: "Dạ U, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Khó chiến hay là chạy trốn?"

Mục Linh kiên nghị nói: "Bọn họ sẽ không dễ dàng khiến chúng ta chạy trốn, đã như vậy, còn không bằng liều! Cho dù bị loại bỏ, cũng phải kéo lấy trong bọn họ một cái chỗ đào thải!"

Yến Phi nhẹ gật đầu, cau giận nói: "Ta đồng ý Mục Linh ý kiến, bọn họ thật sự là quá vô sỉ, sẽ khi dễ chúng ta những cái này con gái yếu ớt!"

Dạ U nghe vậy ho nhẹ một tiếng, cảm thấy vẻ lúng túng, vô tội nhìn về phía Yến Phi. Yến Phi học tỷ nói như vậy, há không phải cũng đưa hắc quy về con gái yếu ớt phạm vi?

Yến Phi cảm giác được chính mình nói lỡ, khuôn mặt đỏ lên, khẽ cười nói: "Thiếu chút nữa đã quên rồi đội ngũ chúng ta trong có một cái tuyệt thế mỹ nam tử, vì giữ lại người mặt, người làm tiên phong, chúng ta đi theo người xông!"

Dạ U nhẹ gật đầu, quay đầu nhìn về phía bức tới hai cái đội ngũ, mục quang trở nên lạnh lẽo đáng sợ ở đây toàn bộ thành viên đặc biệt nguyên lực dâng lên, hiển nhiên chuẩn bị muốn tới một hồi đại hỗn chiến.

Đúng lúc này, bọn họ đột nhiên cảm giác được một hồi đất rung núi chuyển tiếng, nhao nhao kinh hãi, không rõ chuyện gì xảy ra, không thể không đình chỉ công kích.

Sau đó một đoàn nguyên thú từ trong rừng cây chui ra, bụi mù nổi lên bốn phía, cây cối bị bị đâm cho thất linh bát lạc. Chúng điên cuồng mà phóng tới địa phương của họ, làm cho bọn họ không thể không tránh né nguyên thú bày, tam phương đội ngũ bị ngăn ra.

Không chỉ bên này rừng cây, gần như toàn bộ Vân Thiên bí cảnh nguyên thú đều chạy về phía nơi này trung tâm hướng tới. Vân Thiên học viện bốn người nhìn thấy nguyên thú dị trạng, lập tức bùng tỉnh đại ngộ, ánh mắt lộ ra kích động cùng hưng phấn, cũng bất chấp ân oán cá nhân, đi theo nguyên thú bày mà đi.

Chí Đạo học viện cùng Thanh Linh học viện đội ngũ cảm thấy nghi hoặc khó hiểu, nhưng chứng kiến Vân Thiên học viện đội ngũ đi theo nguyên thú bày rồi đi, lập tức minh bạch xuất hiện một hồi kinh thiên kỳ ngộ, nhắm trúng Vân Thiên bí cảnh bên trong tất cả sinh vật đều điên cuồng lên, nhao nhao tùy ý theo sau.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 75: Giáp Mộc Linh Nguyên

Làm ba cái học viện đội ngũ liên tiếp theo sau nguyên thú bày đi hướng Vân Thiên bí cảnh trung tâm thời điểm, cũng không lâu lắm, rốt cục gặp được một màn tráng lệ khổng lồ cảnh tượng.

Bắt đầu mảnh cỏ mọc thành đàn nơi đây, xuất hiện một khỏa như cầu long lăng thiên Cự Mộc linh thân, mệnh mỏng như thiêu đốt dương quang sinh mệnh khí tức hướng bốn phương tám hướng lan tràn ra, to lớn tinh hoa trong sáng tinh lạng như ngọc thạch chói mắt mê người, lục hà vạn trượng, làm cho người sợ.

Vân Thiên học viện Vương Hạo nhìn thấy một màn này, trong ánh mắt lộ ra một tia tham lam, cười ha hả nói: "Giáp Mộc Linh Nguyên rốt cục lại lần nữa xuất thế, lần này chúng ta nhất định phải bắt kê hao tổn nơi đây đạt được nó."

Lý Mộ, Hạ Vũ Nhu cùng Tô Khinh Yên nhao nhao nhẹ gật đầu, lộ ra khát vọng ánh mắt. Chỉ cần hấp thu Giáp Mộc Linh Nguyên năng lượng, thực lực của bọn hắn nhất định sẽ đột nhiên tăng mạnh.

Mà đối thành một bên Chí Đạo học viện đội viên hiển nhiên cho thấy vẻ mặt giống như nhau, rốt cuộc Nhân cấp linh nguyên đối với Phàm nguyên cảnh nguyên tu sức hấp dẫn thật sự là quá lớn.

Về phần Thanh Linh học viện bốn người, Dạ U rung động mà nhìn một màn này, không nghĩ tới sẽ ở Vân Thiên bí cảnh trong nhìn thấy một loại khác linh nguyên xuất thế, mà hắn có thể tấn cấp Cửu U Minh Đế truyền thừa nguyên thuật vừa vặn cần linh nguyên năng lượng. Đạp phá thiết hải vô mịch xử, đắc lai toàn bất phí công phu (Đi mòn gót giày tìm chẳng thấy, đến khi đạt được chẳng tốn công), lần này hắn phải đoạt được Giáp Mộc Linh Nguyên.

Bắt quả nhìn cái này bộ dáng Giáp Mộc Linh Nguyên, hiển nhiên tấn chức Nhân cấp đã thâm niên lâu ngày, không ai trong Diệt Linh tháp sơ nhập Nhân cấp Hủy Diệt Linh Nguyên có thể so sánh, thực lực nhất định hết sức kinh người. Hơn nữa lần trước là Hủy Diệt Linh Nguyên là đột phá phong ấn đã tiêu hao hết đại bộ phận năng lượng, mới có thể khiến hắn có cơ hội thừa dịp hư rồi, dùng Nhật thi thôn phệ nó.

Người ở chỗ này đều minh bạch, lần này Giáp Mộc Linh Nguyên hiển nhiên không phải một người có thể đối phó, cần mọi người kẹp chặt đem nó đánh bại. Vì vậy Vân Thiên học viện đội trưởng Vương Hạo mở miệng đề nghị: "Lần này Giáp Mộc Linh Nguyên xuất thế, thực lực của nó vượt xa tại chúng ta, không ai trong một phương có thể địch, chúng ta tam phương trước buông xuống ân oán cá nhân, tạm thời hợp tác tốt chứ?"

Chí Đạo học viện đội trưởng Sư Quân nghe vậy gật đầu nói: "Ta đồng ý! Thanh Linh học viện nhất phương rồi" Thanh Linh học viện đội trưởng Dạ U trầm mặc một hồi, nhàn nhạt nói: "Được!"

Tuy bọn họ đều đồng ý tạm thời hợp tác rồi, bắt quả tại bọn họ phụ cận, tất cả đều là trùng điệp vây quanh các loại Phàm nguyên cảnh nguyên thú, trên bầu trời bay gần như có thể che khuất bầu trời, trên mặt đất chạy gần như có thể trào núi che hải.

Đối với chúng mà nói, Giáp Mộc Linh Nguyên đồng dạng vô cùng như sức hấp dẫn, thôn phệ có thể khiến chúng tấn cấp. Có nhiều còn hơn là bị thiếu, muốn từ chúng trong tay đoạt được Giáp Mộc Linh Nguyên, có thể nói là khó như lên trời.

Hiện tại bởi vì Giáp Mộc Linh Nguyên mới ra thế không lâu sau, nó xung quanh xuất hiện một tầng xanh mon mon trong suốt che chắn, tên là Quang hợp bình chương, động tới liền sẽ bị bắn ngược ra, bởi vậy nguyên thú bây chỉ có thể thêm thường không thôi nơi đây nhìn chính giữa nó.

Tam phương đội ngũ trải qua một phen thương nghị về sau, chuẩn bị tọa sơn quan hổ đấu, khiến linh trí đơn giản nguyên thú bày đi trước giẫm lùi. Đội Giáp Mộc Linh Nguyên thực lực đại giảm, bọn họ lại lên trên tranh đoạt.

Đội đã lâu, hấp thu ánh nắng phong phú Giáp Mộc Linh Nguyên rốt cục động, mong muốn chìm vào dưới mặt đất chạy thực mạng, Quang hợp bình chương âm âm phá toái. Thế nhưng thân thể của nó tương đối khổng lồ, còn có trầm xuống tốc độ chậm chạp, bởi vậy cho xung quanh nguyên thú bày tập kích cơ hội của nó.

Thấy ngăn cản chúng Quang hợp bình chương tan thành mây khói, nguyên thú bày lập tức điên cuồng lên, giống như thủy triều công hướng chính giữa Giáp Mộc Linh Nguyên, làm cho nó lập tức nộ khí không thôi, bắt đầu phản kích lại. Nó hấn thị uy, khiến những cái này tham lam kẻ xâm lược trả giá thảm trọng hao tổn.

Nó tinh hoa bên trên rất nhiều ngọc thạch lá xanh lập tức hóa thành vô kiên bất tòng dao nhọn, như bão tố đồng dạng chiếu nghiêng xuống, đem tới gần nó rất nhiều nguyên thú ghim trở thành tổ ong, huyết tinh phun ra, kêu thảm vô lực rút xuống, như đá rơi thì, xếp thành tiểu sơn đồng dạng thi thể.

Còn lại nguyên thú đã bị lòng tham lam ăn mòn thành điên cuồng lên, căn bản không để ý đồng môn còn sống, tre già măng mọc công về phía Giáp Mộc Linh Nguyên. Đặc biệt nguyên lực tuôn ra không thôi, hỏa cầu, Băng thứ, phong nhận, kinh lôi, quang trảm, tập kích trong bóng tối đội nguyên thuật hóa thành ít nhiều màu nhiều vẻ năng lượng chi hải, rải tại Giáp Mộc Linh Nguyên linh trên người.

Giáp Mộc Linh Nguyên thân nhiên không sợ, thân cây bên trên lan tràn ra tính bằng đơn vị hàng nghìn lục sắc dây leo, kết thành to lớn lồng sắt, đem nó linh thân chặt chẽ bảo hộ ở, đơn giản ngăn trở những cái này cấp thấp nguyên thuật tập kích. Đội một sóng nguyên thuật công kích qua đi, đại lượng dây leo hóa thành không chết không lui măng xà, đem rất nhiều nguyên thú đâm xuyên hoặc là trôi buột mà chết.

Xung quanh ngã xuống rậm rạp chằng chịt nguyên thú thi thể, rốt cục khiến còn lại kéo dài hơi tàn đại lượng nguyên thú cảm giác được sợ hãi. Rất nhiều Phàm nguyên cảnh sơ cấp cùng trung cấp nguyên thú bị làm cho nhao nhao chạy trốn chết, chỉ còn lại mấy cái thực lực cường đại Phàm nguyên cảnh cao cấp cùng viên mãn nguyên thú vẫn tại kiên nhẫn nơi đây công kích.

Chúng đều là Vân Thiên bí cảnh trong một cái trong khu vực bá chủ, da dày thịt béo, có thể đến nơi hoặc là né tránh một ít công kích, tự nhiên sẽ không bị Giáp Mộc Linh Nguyên quần công nguyên thuật dọa đi.

Một cái hắc sắc như mực Âm Ảnh Hồ, tuy chỉ có con nghé lớn nhỏ, thế nhưng hành động xuất quỷ nhập thần, làm cho người ta căn bản vô pháp thấy rõ thân ảnh của nó, không cần thận liên sẽ bị nó xé rách ra.

Một cái thân thể khoẻ mạnh, như cự tháp lớn nhỏ Độc Giác Viên, toàn thân vững như Bàn Thạch, nắm tay như chậu rửa mặt lớn nhỏ, có thể đơn giản đánh tan núi đá, trên đầu Độc Giác bén nhọn như đao, có thể cho nó mạnh mẽ đâm tới.

Còn có một cái như mười người ôm hết lớn nhỏ Hàn Thủy Mãng, tại nó xung quanh hóa thành băng thiên sương nơi đây rét lạnh thấu xương, trong miệng phun ra nước miếng có thể đem người đông kết thành khối băng mà chết.

...

Sự cường đại của bọn nó công kích mang đến cho Giáp Mộc Linh Nguyên một chút phiền toái, xé nát nó lan tràn mà mở ra đại lượng dây leo, thậm chí ngay cả nó linh thân cũng nhận được chúng mấy lần nguyên thuật chiêu cố, trở nên có chút mình đầy thương tích.

Giáp Mộc Linh Nguyên phần nộ bùng bùng, bị những cái này hơi có chút cường đại kiến hồi quấy rối thành phiền không thắng phiền, rốt cục không hề lưu thủ, toàn thân mộc nguyên lực như suối phun phi tuôn ra, hóa thành vài đạo bá đạo lăng lệ lục sắc phích lịch, như gió bay điện chớp rải tại vậy công nó những cái này nguyên thủ bá chủ.

Thương Vân Ứng đau thương kêu một tiếng, phần lưng của nó bị lục sắc phích lịch xé rách ra một cái vết thương thật lớn, huyết tinh bắn ra, không thể không chạy trốn chết.

Ám Ảnh Hồ cho dù chạy trốn nhanh hơn nữa, hay là lơ đãng nhận lấy lục sắc phích lịch uy lực còn lại, cái đuôi bị trực tiếp chặt đứt, đau nhức hừ một tiếng, thoát đi.

Độc Giác Viên chạy trốn chậm nhất, trực tiếp hai ba đạo lục sắc phích lịch chăm chú hạ xuống. Lục sắc phích lịch căn bản không nhìn phòng ngự, toàn thân nó đầy nửa thực cũng vô dụng, thân thể to lớn bị điện giật thành ngoại tiêu lý nộn (bên ngoài tiêu bên trong non), trực tiếp mất trọn trắng mà chết.

Hàn Thủy Mãng tuy thi triển ra vài đạo tường băng, thể nhưng nó tường băng căn bản vô pháp đến nơi không chỗ nào không phá lục sắc phích lịch bạo ngược, đơn giản bị xé nứt trở thành mảnh băng. Cường đại uy lực còn lại khuynh tả tại nó thân rắn, xé rách ra hai ba đạo vết thương sâu tới xương, làm cho nó không thể không bỏ mạng chạy như điên.

Thấy kéo dài hơi tàn nguyên thủ bá chủ rốt cục rời đi, nó xung quanh chỉ còn lại tầng tầng lớp lớp như núi đồng dạng nguyên thủ thi thể, Giáp Mộc Linh Nguyên đình chỉ công kích, bắt đầu tiếp tục chìm vào dưới mặt đất.

Nhìn thấy nó mong muốn chạy thực mạng rồi đi, Vân Thiên học viện Vương Hạo hét lớn: "Giáp Mộc Linh Nguyên đã dùng ra áp đáy hòm đại chiêu, nên chúng ta ra sân, nhất định muốn toàn lực ứng phó đánh ngã nó, chúng ta xong!"

Vân Thiên học viện bốn người lập tức như lang như hổ nơi đây vọt ra, nhao nhao thi triển từng người cường đại nguyên thuật, công hướng đại chiến qua đi khí thế có chút ồ ạt Giáp Mộc Linh Nguyên. Chí Đạo học viện cùng Thanh Linh học viện đội ngũ tự nhiên không cam lòng yếu thế, nhao nhao tham dự Giáp Mộc Linh Nguyên trong chiến đấu.

Đặc biệt nguyên thuật sục sôi lên, vậy công hướng chính giữa Giáp Mộc Linh Nguyên, khiến nó phần nộ không thôi. Không nghĩ tới thật vất vả và đuổi đi nguyên thủ này, rõ ràng còn có tham lam nhân loại ti bỉ mong muốn thừa dịp nó yếu thế, muốn cướp đoạt nó.

Tam phương đội trưởng công kích sắc bén nhất, Dạ U Vô Ảnh Trảm vô ảnh vô hình, hóa thành chạy sấm chớp mưa bão chăm chú tại Giáp Mộc Linh Nguyên linh trên người, khiến hấn cảnh lá tứ tán. Vương Hạo toàn thân hòa nguyên lực tuôn ra, bạo viêm quyền tầng tầng lớp lớp, như đạn pháo đồng dạng rơi đập tại Giáp Mộc Linh Nguyên linh trên người, khiến nó thống khổ không chịu nổi, hiển nhiên Hóa hệ đối với nó vô cùng khắc chế.

Sứ Quân thi triệu hồi ra ám ảnh khôi lỗi, liều lĩnh nơi đây vậy công hướng Giáp Mộc Linh Nguyên, tiêu hao nó đại lượng năng lượng, cường đại vậy công năng lực liền ngay cả Mộc Linh quý triệu cũng so ra kém. Bản thân thi bí mật tiềm hành, tùy thời chuẩn bị một kích trí mạng.

Về phần cái khác tam phương đội viên, thì bất tiện quá hải (mỗi người mỗi cách) hiển lộ tất cả thần thông, dốc hết chính mình có khả năng, tiêu hao Giáp Mộc Linh Nguyên thực lực.

Một lát sau, Giáp Mộc Linh Nguyên rốt cục chịu được không được bọn họ vậy công, phô thiên cái địa dây leo lập tức lan tràn ra ngoài, như bầy mãng xà loạn vũ, trên mặt đất hoặc quất, hoặc trói buộc, hoặc đâm kích. Xung quanh bị lộn thành chướng khí mù mịt, một mảnh hỗn loạn không chịu nổi, thổ địa da bị nê, bụi mù nổi lên bốn phía, cấp tam phương thành viên mang đến to lớn uy hiếp.

Thanh Linh học viện Dạ U không thể không lui về tam nữ bên cạnh, bảo hộ các nàng không đụng phải dây leo tập kích. Cả người khí thế như cầu vồng, không hề lưu thủ, sát khí phun trào, khí tức hủy diệt tuôn ra, khiến Vô Ảnh Trảm uy lực mạnh không biết bao nhiêu lần, cứ nhiên đem tiến gần rất nhiều dây leo tất cả đều bị chém thành hồi phi yên diệt.

Chí Đạo học viện Lâm Hiệp thi triển Phong Ảnh bước chạy trốn tứ phía, nhưng lơ đãng thấy vẫn bị một mảnh dây leo trọng cây rơi rơi xuống đất, chịu trọng thương, bị loại bỏ truyền tống ra trận. Trương Hưng thì núp ở Sứ Quân ám ảnh khôi lỗi đằng sau, miễn cưỡng bảo hộ được chính mình.

Về phần Vân Thiên học viện Hạ Vũ Nhu cùng Tô Kinh Yên, thì tại Vương Hạo cùng Lý Mộ phía trước công kích, chỉ chịu đến một chút vết thương nhẹ. Một lát sau, Vương Hạo hét lớn: "Không chịu được, dây leo rất nhiều, ta vô pháp ngăn cản, chúng ta trước tiên lui!" Lý Mộ nhẹ gật đầu, theo lời cùng hấn một chỗ lui lại.

Lúc này Vương Hạo cùng Lý Mộ trong lúc vô tình thoáng nhìn Dạ U cứ nhiên một thân một mình chặn lại đằng mạn vũ, đem sau lưng tam nữ bảo hộ

thành cẩn thận, khiến bọn họ rất là rung động. Nhưng tùy ý lập tức dâng lên mãnh liệt tâm tư đồ kị, bởi vì ở đây thiếu nữ xinh đẹp tất cả đều đôi mắt đẹp lẫn lẫn mà nhìn hần, đối với hần hết sức được hoan nghênh sự tình canh cánh trong lòng.

Qua một hồi lâu, Giáp Mộc Linh Nguyên lan tràn mà mở ra dây leo cứ nhiên bị Dạ U một thân một mình chém thành tình quang, khiến hần phần hận không thôi, tình hoa bên trên ngọc thạch lá xanh lập tức hóa thành đại lượng dao nhọn, trút xuống ở trên người bọn họ.

Bọn họ bị làm cho tứ tán bốn đầu, liền ngay cả Dạ U cũng không cách nào toàn diện nơi đây ngăn cản được, đối với sau lưng tam nữ hết lớn: "Những cái này lá xanh chỗ nào cũng có, ta vô pháp toàn bộ đến nơi, các người chạy mau!" Tam nữ theo lời, lập tức thì triển từng người thần thông chạy thực mạng, Mộc Linh liền tiếp ngăn ngừa thuận đi, Yên Phi triển khai Thanh Phong Dực chạy trốn, Hạ Thủy Nhu thủy độn.

Kết quả ở đây chỉ còn lại Dạ U một người, Vô Ảnh Trảm tựa như bá đạo lăng lệ bốn lồi, mang theo khí tức hủy diệt cùng sát khí, đem đại lượng lá xanh qua đi thành tan thành mây khói, chúng vậy mà vô pháp tới gần thân thể của hần mấy may.

Đào tẩu mọi người khó có thể tin mà nhìn một màn này, thật lâu không thể tự nói. Đợi lá xanh công kích đình chỉ, Giáp Mộc Linh Nguyên khí tức rốt cục rất là uể oải, Dạ U hướng sau lưng nói to: "Các người còn đứng ngây đó làm gì? Nhanh chóng thừa dịp nó bệnh muốn nó mệnh a!"

Còn lại đội viên nghe vậy rốt cục đánh thức, nhao nhao đến, đi theo hần một chỗ vây công Giáp Mộc Linh Nguyên. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Độc chiếm ngôi đầu

Tam phương đội viên tiếp tục vây công chính giữa Giáp Mộc Linh Nguyên, các loại nguyên thuật nhao nhao oanh kích mà đi, hóa thành năng lượng phong bạo, khiến hần linh thân nguyên khí không ngừng chịu hao tổn.

Giáp Mộc Linh Nguyên mất đi dây leo phòng hộ, bị ép phía dưới chỉ có thể phóng thích lúc trước hấp thu đại lượng nóng bỏng năng lượng ánh sáng, toàn bộ linh thân thoát cái trở nên như thái dương đồng dạng óng ánh chói mắt, làm cho người ta mắt mờ không ra.

Dạ U thấy thế không đứng, nói to: "Chạy mau!" Hần tay mắt lạnh lẽ, đầu tiên liền lĩnh nơi đây thoát đi. Sử Quân rất nhanh theo sau, Lý Mộ, Tô Khinh Yên, Trương Hưng, Mộc Linh, Yên Phi cùng Hạ Thủy Nhu am hiểu tốc độ đội viên không hẹn mà cùng nơi đây chạy ra năng lượng ánh sáng phạm vi.

Mà Vương Hạo cùng Hạ Vũ Nhu không am hiểu chạy thoát thân hai người chỉ có thể trở mắt nơi đây bị bao phủ tại năng lượng ánh sáng trong biển, cực độ nguy cơ dưới bị ép đào thải truyền tống ra tràng. Năng lượng ánh sáng chiếu nghiêng xuống, đem phương viên hai mươi trượng biến thành lòng hấp địa ngục, mặt đất da bị nê, hóa thành nham tương, dâng lên tí ti nhiệt khí.

Giáp Mộc Linh Nguyên lại lần nữa uể oải dưới đi, linh thân trở nên âm đạm vô quang dâng lên còn lại mọi người một trận hoảng sợ, không nghĩ tới nó năng lượng ánh sáng đáng sợ như thế, muốn không phải bọn họ chạy trốn nhanh, có lẽ phải toàn quân bị diệt.

Hạ Thủy Nhu nhìn thấy chính mình Nhị tỷ bị loại bỏ xuất hiện, tâm tình một hồi uất ức. Giáp Mộc Linh Nguyên khí thể tuy mê, nhưng quanh thân mơ hồ như sương áp lực mộc nguyên lực, hiển nhiên còn có công kích dư lực. Người ở chỗ này nhất thời do dự không dám công kích, rốt cuộc ai có thể cam đoan nó không có hậu chiêu?

Dạ U thấy thế đề nghị: "Tiếp tục công kích a, thật vất vả đi tới một bước này, Giáp Mộc Linh Nguyên sắp dễ như trở bàn tay, chúng ta không thể đơn giản buông tha cho! Các người cũng không muốn lưu thủ, toàn lực công kích a! Cần chuẩn bị đại chiêu chuẩn bị đại chiêu, không cần chuẩn bị đại chiêu tới theo ta kiểm chế Giáp Mộc Linh Nguyên."

Thanh Linh học viện tam nữ đối với hần lời tự nhiên sâu chấp nhận, nhất nhất chạy tới phía sau, nghiêng tuân ra đại lượng nguyên lực, hiển nhiên muốn nổi lên chính mình cường đại nhất công kích. Cái khác hai phe người nhìn thấy sự cường đại của hần, còn có đề nghị của hần được đẩy liền nhao nhao y theo phân phó của hần.

Vì vậy Trương Hưng cũng chạy đến phía sau chuẩn bị hần Thánh Quang bạo, Dạ U, Sử Quân, Tô Khinh Yên cùng Lý Mộ làm theo nơi này trước mặt Giáp Mộc Linh Nguyên tới kiểm chế nó. Nó thấy những người này rõ ràng còn không buông bỏ nó, phần nộ bùng bùng, tình hoa bên trên đại lượng lá xanh lại hóa thành dao nhọn chiếu nghiêng xuống.

Bốn người nhao nhao dùng ra chính mình cường đại nhất công kích, Dạ U Vô Ảnh Trảm liền tiếp không ngừng mà thuận phát, Sử Quân Già Nguyệt nhất tiễn khoảnh khắc, Tô Khinh Yên dùng Mặc Vân Lung vây khốn, Lý Mộ thì không ngừng vỗ thanh sắc Chiết phiến nổi lên từng đợt vọt rỗng.

Công kích của bọn hắc hiển nhiên vô pháp toàn bộ ngăn cản được Giáp Mộc Linh Nguyên chỗ nào cũng có đại lượng lá xanh, chỉ có thể do Dạ U mở đường, đem tới gần bọn họ xung quanh lá xanh đại bộ phận chém thành hơi phi yên diệt. Ngoại trừ bên ngoài Dạ U, còn lại ba người nhao nhao bị thương nhẹ.

Giáp Mộc Linh Nguyên thấy lá xanh vô pháp đem bọn họ bức lui, không thể không đánh gãy tinh hoa bên trên rất nhiều nhánh cây, hóa thành từng cái một bén nhọn mộc thứ, tựa như trút nước mưa to chiều nghiêng xuống, uy lực so với lá xanh tăng thêm một bậc. Bốn người kinh hãi, bọn họ đã xâm nhập dưới tàng cây, muốn chạy trốn hiển nhiên đã không kịp, chỉ có thể bị ép đến nơi.

Nguy cơ, Dạ U hét lớn một tiếng, toàn thân khí tức hủy diệt phun ra thành càn càn thêm tràn đầy, sát khí nghiêm nghị, liều lĩnh nơi đây thi triển Vô Ảnh Trảm, hóa thành chạy sấm chớp mưa bão uy thế kinh người. Bất quá hắc chỉ có thể bảo hộ ở chính mình, chịu điểm vết thương nhẹ, còn lại ba người thì không chịu nổi mộc thứ công kích, bị ép đào thải truyền tống ra trận.

Lúc này phía sau bốn người nhao nhao chuẩn bị cho tốt chính mình đại chiêu, Dạ U thấy thế lập tức rời đi Giáp Mộc Linh Nguyên dưới tàng cây phạm vi Mộc Linh Từ Không Trảm, Yến Phi Tật Phong trảm, Hạ Thủy Nhu Thủy Xả thuật cùng Trương Hưng Thánh Quang bạo, hóa thành năng lượng phong bạo, đồng thời đánh tới trên người Giáp Mộc Linh Nguyên.

Giáp Mộc Linh Nguyên kêu đau không thôi, trên người nguyên khí đại lượng khuếch tán, linh thân phá thành mảnh nhỏ, rốt cục lộ ra linh thân trùng nguyên tâm. Chỉ cần đánh nát nó nguyên tâm, nó sẽ mất đi linh trí, tùy ý mọi người xâm lược. Dạ U thấy thế nói to: "Nhanh, đánh nát nó nguyên tâm, chúng ta liền có thể cướp đoạt nó."

Nhưng vượt quá mọi người dự kiến, Giáp Mộc Linh Nguyên đau nhức kịch liệt phía dưới rốt cục toàn lực liều mạng, lại phát ra vài đạo không chỗ nào không phá lực sắc phích lịch, nhanh như điện chớp nơi đây đánh về phía bọn họ.

Bọn họ kinh hãi không thôi, không nghĩ tới Giáp Mộc Linh Nguyên cư nhiên lại phát ra bá đạo lăng lệ lực sắc phích lịch, liền Phàm nguyên cảnh cao cấp cùng viên mãn nguyên thủ đều ngăn cản không nổi công kích, Phàm nguyên cảnh trung cấp bọn họ làm sao có thể ngăn cản được?

Vì vậy Mộc Linh, Yến Phi, Hạ Thủy Nhu cùng Trương Hưng bốn người không chịu nổi lực sắc phích lịch công kích, bị ép đào thải truyền tống ra trận, chỉ còn lại có Dạ U là loi một mình. Hắc chỉ thi triển đại thành Quỷ Ảnh Thiểm, phân ra ba đạo ảo ảnh, liều mạng muốn thoát đi lực sắc phích lịch, lại phát hiện chúng như giòi trong xương đồng dạng đuổi theo không bỏ, dù cho tiềm hành cũng vô dụng.

Dạ U khẽ thở dài một tiếng, thấy lực sắc phích lịch cực kỳ nguy hiểm, làm cho hắc chỉ không thể không dùng ra chính mình cường đại nhất công kích. Vì vậy ánh mắt của hắc chỉ lập tức hắc sâu, như ám lôi kinh hãi chợt hiện, gầm lên một tiếng, toàn thân sát khí giống như thủy triều tràn ngập ra, triệu hồi ra trong thức hải La Hầu cung hư ảnh.

Lúc này Phong lôi từng trận, La Hầu cung khí thế cường đại phong vân một cõi, ngưng tụ ra tiền hình ảnh như sương làm cho người ta sợ hãi khí tức hủy diệt, khiến bức tới lực sắc phích lịch cũng không khỏi chấn động, cư nhiên lạnh run dâng lên Dạ U quay người không chể La Hầu cung hư ảnh, nhắm ngay Giáp Mộc Linh Nguyên, nói to: "Đi! ——"

Tiếng nói hạ xuống, tiền ảnh không chết không lui nơi đây gào thét, phá toái không gian, đem lực sắc phích lịch đơn giản nghiền nát, nhanh như điện chớp nơi đây rơi đập tại Giáp Mộc Linh Nguyên linh trên người, năng lượng ầm ầm bạo tạc. Giáp Mộc Linh Nguyên kêu rên một tiếng, căn bản vô pháp tiếp nhận được cường đại như thế công kích, nguyên tâm phá toái thành công hư vô, linh trí mất hết, chỉ còn lại có nó phá toái linh thân.

Một kích qua đi, trên người Dạ U nguyên lực thoáng cái hư không, cảm nhận được một hồi xụi lơ vô lực, thiếu chút nữa té ngã. Nhìn thấy nó mất đi nguyên tâm, hắc lộ ra một tia hiểu ý mỉm cười. Đã hao hết toàn lực của hắc chỉ, rốt cục đã bại Giáp Mộc Linh Nguyên, có thể thuận lợi thôn phệ nó.

Hắc chỉ rất nhanh khắp khắp nơi đây nhanh chóng đi qua, cảm nhận được không hề ảm áp năng lượng phun ra mà đến, chính là Giáp Mộc Linh Nguyên nguyên khí. Bộ ngực hắc chỉ lập tức nổi lên phản ứng, phản khởi không thôi, phát ra óng ánh u quang, nuốt trời xà phệ xung quanh đại lượng nguyên khí.

Trải qua Nhật thi tiêu hóa cùng chuyển hóa, một nửa năng lượng quán thấu nhập Nhật thi trong không gian Cửu U Minh Đế truyền thừa nguyên thuật trong sách quý, xúc tiến Tấn Ảnh Bộ cùng Dạ Đồng thuật hai loại nguyên thuật tấn cấp. Hai phẩm cấp thấp nguyên thuật bí tịch liền tiếp kéo lên, vậy mà tấn cấp trở thành nhị phẩm cấp thấp nguyên thuật.

Một nửa khác năng lượng thì chăm chú nhập thân thể của hắc chỉ, khiến thân thể của hắc chỉ lần nữa sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Trong thân thể của hắc chỉ tràn ngập ảm áp sinh cơ cùng năng lượng ánh sáng, trong cơ thể sục sôi vào cường đại sức sống, cốt cách trở nên mềm dẻo tự nhiên, giàu có co dãn. Cả người tựa như hóa thành lăng thiên cự mộc, có thể tiến hành sự quang hợp.

Vốn Quang Minh cùng Hắc Ám là trời sinh đối lập, lúc này hắc chỉ lại thông qua Giáp Mộc Linh Nguyên năng lượng cảm nhận được quang ảo nghĩa, không hề sợ hãi Quang Minh, đối với Vô Ảnh Trảm linh ngộ nâng cao một bước. Chỉ cần kiên trì bên bi nơi đây tu luyện dưới đi, hắc chỉ liền có thể hoàn toàn luyện thành Vô Ảnh Trảm, đạt tới nhanh như quang mười trượng lưỡi dao khí thế.

Qua hồi lâu, Giáp Mộc Linh Nguyên nguyên khí bị Nhật thi thôn phệ hầu như không còn, hắc chỉ cảm giác được toàn thân tinh lực dồi dào, cuối cùng từ trong khi tu luyện tỉnh táo lại. Chứng kiến xung quanh một mảnh hỗn độn không chịu nổi, nguyên thủ thi thể đầy thành công sơn, mà Vân Thiên bí cảnh trong chỉ còn lại một mình hắc chỉ, hắc chỉ đột nhiên cảm thấy thần thức phản khởi không thôi.

Không nghĩ tới nơi này cuối cùng hắc chỉ lại trở thành trận đấu này lớn nhất thu lợi người, chẳng những đem Giáp Mộc Linh Nguyên nguyên khí toàn bộ thôn phệ, hơn nữa xung quanh như núi đồng dạng nguyên thủ thi thể cho thấy một bút xa xỉ bảo tàng, còn có thể sản sinh nguyên tinh, một khi lấy ra đi bán, không biết sẽ có bao nhiêu nguyên tệ thu vào?

Hắn thử dụng ý niệm khống chế Nhật thi đem đại lượng nguyên thú thi thể thu vào, kết quả cư nhiên có thể thực hiện, trên mặt đất nguyên thú thi thể giống như thủy triều như ong tràn vào Nhật thi không gian, khiến xung quanh vài cái người liền trống rỗng, không khỏi khiến hắn mở cờ trong bụng, lần này bí cảnh quyết đấu thật sự là thu hoạch tương đối khá!

Thu xong nguyên thú thi thể, hắn cũng không nóng nảy ra ngoài, nơi này nguyên khí như thế nồng đậm, không thừa cơ tu luyện quả thật có lỗi với tự mình. Vừa vận tu luyện một chút vừa tấn cấp nơi này nhị phẩm cấp thấp Cửu U Minh Đế truyền thừa nguyên thuật, khiến thực lực của mình càng có bảo đảm.

Mà hắn chỗ không biết là, tại cuối cùng hắn dùng La Hầu cung tiêu diệt Giáp Mộc Linh Nguyên nguyên tâm, không trung giám thị 12 thiên nhân ưng nhận lấy mệnh mẽ đại năng lượng lan đến, nhao nhao tử vong. Ở bên ngoài 12 mặt truyền hình ảnh kính âm âm phá toái, khiến phía ngoài người xem căn bản vô pháp chứng kiến Vân Thiên bí cảnh bên trong tình huống.

Nhưng bọn họ đều cảm nhận được Dạ U chỗ cường đại, nhất là cuối cùng La Hầu cung kinh người thể công, khiến bọn họ khiếp sợ không thôi, khó có thể tin.

Đến khi hơn thiên kiều toàn bộ truyền tống ra ngoài, chỉ còn lại Dạ U một thân một mình tại Vân Thiên bí cảnh trong, bọn họ rốt cục minh bạch, Thanh Linh học viện vị này thiên kiều cỡ nào nghịch thiên, cư nhiên một mình chống cự được Giáp Mộc Linh Nguyên lực sắc phích lịch. Bọn họ đoán chừng hắn đã đánh bại Giáp Mộc Linh Nguyên, đang tại hấp thu nó bằng đại năng lượng, nhất thời cảm thấy kinh hãi ao ước không thôi.

Vân Thiên học viện Đại trưởng lão Mộ Thần im lặng không nói, nhưng trong mắt về khiếp sợ khó có thể che dấu. Hắn tuyệt đối không nghĩ tới Nhân cấp Giáp Mộc Linh Nguyên cường đại như thế, cư nhiên đem bọn họ Vân Thiên học viện đội viên toàn bộ đào thải ra khỏi trận. Càng nghĩ không được chính là, cư nhiên chỉ có Thanh Linh học viện Dạ U chống cự ở thể công của nó, trở thành lớn nhất thu lợi người.

Viện trưởng Diệp Khuynh thấy thế khẽ thở dài một hơi, cười khổ nói: "Không nghĩ tới cuối cùng cư nhiên là bao năm qua luôn luôn đệ nhất đệ nhị từ dưới tính lên Thanh Linh học viện lấy được trận này chúng viện thi đấu quán quân, người này gọi Dạ U môn sinh thật sự rất không đơn giản. Nhất là hắn cuối cùng thi triển nguyên thuật, thật sự quá cường đại, căn bản vượt qua nhị phẩm nguyên thuật, càng giống là thiên phú bí thuật."

"Cũng không biết Thanh Linh học viện từ nơi nào đưa tới như vậy nghịch thiên môn sinh, ngay cả ta cũng không nhẫn động tâm đem hắn đào được chúng ta Vân Thiên học viện. Hắn hiện tại hẳn là tại Vân Thiên bí cảnh trong hấp thu Giáp Mộc Linh Nguyên nguyên khí tu luyện a, không lẽ như vậy nguyên khí hắn một thân một mình hấp thu xác thực phải cần một khoảng thời gian, chờ hắn ra ngoài thực lực đoán chừng là càng thêm kinh người!"

Vì vậy Diệp Khuynh liền đem trận tuyên bố chúng viện thi đấu chính thức chấm dứt, Thanh Linh học viện đạt được quán quân, Vân Thiên học viện đạt được á quân, Chí Đạo học viện đạt được hạng ba.

Tham gia trận đấu học viện đều lấy được xa xỉ tài nguyên cùng nguyên tệ ban thưởng, với tư cách là vô địch Thanh Linh học viện tự nhiên đạt được tối đa tài nguyên cùng nguyên tệ, khiến dân đội Hóa Diệp Nguyên Sư kích động không thôi, tuyệt đối không nghĩ tới Dạ U cư nhiên khiến Thanh Linh học viện lấy được chúng viện thi đấu quán quân, để cho nàng cảm thấy rất tự hào.

Ngoại trừ đối với tham gia trận đấu học viện tài nguyên cùng nguyên tệ ban thưởng, tự nhiên cũng có đối với học viện đội viên cá nhân ban thưởng. Với tư cách là quán quân đội ngũ Thanh Linh học viện, tự nhiên lấy được tốt nhất nguyên bảo ban thưởng, Mục Linh, Yên Phi cùng Hạ Thủy Nhu nhao nhao chọn lựa chính mình ngưỡng mộ trong lòng nguyên bảo.

Về phần Dạ U nguyên bảo, chờ hắn sau khi đi ra lại nhận lấy. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Khó khăn tình cảnh

Ngày qua ngày, Vân Thiên học viện Viện trưởng vẫn cho là Dạ U đang từ từ hấp thu Giáp Mộc Linh Nguyên nguyên khí tu luyện, lại không biết hắn lợi dụng Nhật thi chỉ dùng mấy giờ liền toàn bộ hấp thu chuyển hóa nguyên khí.

Về sau hắn hết sức chuyên chú nơi đây nghiên cứu tại Cửu U Minh Đế truyền thừa nguyên thuật Tấn Ảnh Bộ cùng Dạ Đồng thuật, bắt tri bắt giác tại Vân Thiên bí cảnh trong ngày người một tháng.

Trải qua lâu như vậy luyện tập, Tấn Ảnh Bộ của hắn cùng Dạ Đồng thuật rốt cục rất là tinh tiến, đạt đến rất cao cảnh giới.

Nhị phẩm cấp thấp Tấn Ảnh Bộ hiệu quả không phải nhất phẩm đỉnh phong Quỷ Ảnh Thiểm có khả năng so sánh, tốc độ đạt đến vận tốc âm thanh, có

thể tại sau lưng lưu lại liên miên không dứt ảo ảnh, dùng để mê hoặc địch nhân vừa đứng.

Về phần Dạ Đồng thuật tại Hắc Ám trong hoàn cảnh tương đối áp dụng, vừa phá vỡ Hắc Ám, cũng chính là người khác vẫn còn ở sò soạng, người trong bóng đêm tầm mắt lại rõ ràng. Bất quá như cự ly hạn chế, nhị phẩm cấp thấp Dạ Đồng thuật tự nhiên không giống bình thường, trong bóng đêm vừa mở hàng mười triệu cự ly.

Thấy tu luyện được không sai biệt lắm, Dạ U liền tự nhủ: "Cũng kém không nhiều lắm là thời điểm đi ra, tránh người của Vân Thiên học viện nổi lên nghi ngờ." Nói xong, hắn liền bóp nát truyền tống ngọc giản, trở lại thí luyện các.

Vân Thiên học viện phái tam trưởng lão Chu Tuấn tại thí luyện các truyền tống nhập khẩu chờ đợi Dạ U ra ngoài, vốn vô cùng buồn chán hắn buồn ngủ, vừa nghe đến động tĩnh lập tức đánh thức, nhìn thấy thiếu niên mặc áo đen thân ảnh, vội vàng nói: "Ta Tiểu tổ tông ngươi rốt cục ra, ngươi cũng đã biết ngươi không tại đoạn này thời gian phát sinh đại sự?"

Dạ U nghi ngờ nói "Xảy ra chuyện gì đại sự?"

Chu Tuấn nghiêm túc nói: "Nghe xong ngươi cũng không nên bị đã kích nơi này, ngươi đã bị Thanh Linh học viện khai trừ rồi!"

Dạ U khó có thể tin mà hỏi: "Làm sao có thể? Thanh Linh học viện vô cùng coi trọng ta, ta còn là bọn họ đoạt được quán quân, bọn họ hẳn là không có khả năng vô duyên vô cớ nơi đây khai trừ ta à!"

Chu Tuấn bắt đầu dĩ đáp lại: "Cụ thể hạng mục công việc ta cũng không rõ ràng lắm, ngươi dẫn đội Hỏa Diệt Nguyên Sư trước khi đi lưu lại một phong thư tại Viện trưởng bên kia, ngươi theo ta đi Viện trưởng bên kia hỏi một chút, thuận tiện nhận lấy một chút phần thưởng của ngươi."

Dạ U chỉ phải đề xuống nghi ngờ trong lòng, đi theo Chu Tuấn rồi đi thí luyện các, đi hướng Vân Thiên học viện viện trưởng cư trú. Một đường tới phong cảnh ưu mỹ như tiên cảnh, nhưng hắn không có tâm thưởng thức; trải qua Vân Thiên học viện môn sinh nhao nhao đối với hắn ném ra hăm dọa ghen ghét hận biểu tình, nhưng hắn không có tâm lý hội.

Trải qua một phen bảy quẹo tám rẽ, rốt cục đi đến một cái cổ điển tinh xảo nhà hiên trước mặt, chính là viện trưởng cư trú. Xung quanh đều là quý hiếm nguyên thực, tựa như ngọc thạch, phụt lên tinh khí, hào quang tràn ra bốn phía, rực rỡ mỹ lệ. Càng có trăm hoa đua nở, hương thơm nồng đậm, thấm vào tim gan, làm cho người ta vui vẻ thoải mái.

Dạ U theo Chu Tuấn đi vào, vừa vận trông thấy Viện trưởng Diệt Khuynh ngồi ngay ngắn ở án trước đài ôm một cuốn sách, tập trung tinh thần nơi đây quan sát. Chu Tuấn đến tôn kính nơi đây chào hỏi nói: "Viện trưởng, Dạ U đã đưa đến!"

Diệt Khuynh nghe vậy liền buông xuống sách, nụ cười chân thành nói: "Hải tử, ngươi rốt cục ra a, một tháng này cho tu luyện thành có thể tính thuận lợi? Nhìn ngươi tu vi, hẳn là rất có tiến triển!"

Dạ U ôm quyền đáp lại: "Cảm ơn Viện trưởng quan tâm, không biết ta có thể mạo muội hỏi một chút Thanh Linh học viện khai trừ ta nguyên do?"

Diệt Khuynh ý bảo Chu Tuấn dưới đi, Chu Tuấn liền nho nhã lễ độ nơi đây rời đi, chỉ còn lại hắn và Dạ U hai người. Hắn khẽ thở dài một hơi, từ án trên đài cầm lấy một phong thư đưa cho Dạ U nói: "Hải tử, phong thư này là ngươi dẫn đội Hỏa Diệt Nguyên Sư lưu lại, ngươi xem liền biết!"

Vì vậy Dạ U mở ra thư, thấy được Hỏa Diệt Nguyên Sư dịu dàng xinh đẹp chữ viết, để lại mấy câu ——

Ta yêu nhất đệ tử tốt Dạ U, lúc ngươi chứng kiến phong thư này thời điểm, ta cùng ba người đệ tử nữ sinh đã trở về. Hiện tại ngươi đã bị Thanh Linh học viện khai trừ, hi vọng ngươi không muốn trách cứ chúng ta, chúng ta cho thấy bị ép bất đắc dĩ.

Tại chúng viện thi đấu sau khi kết thúc, Thanh Thành truyền đến thứ nhất tin tức, Phương gia thứ tử Phương Biện bởi vì trọng thương không càn, khí thế quá mà chết, Thanh Thành Thanh chủ Phương Thanh một mực chắc chắn là người giết Phương Biện, ban bố toàn thành truy nã. Thanh Linh học viện luôn luôn coi trọng ngươi, đem ngươi trở thành bảo bối, tự nhiên toàn lực phân bác chống lại.

Không ngờ Phương Thanh nắm quan hệ báo cáo Vân Thiên thành lục bộ Hình bộ, Hình bộ đồng ý hạ xuống tội danh của ngươi, cũng bức bách chúng ta Thanh Linh học viện giao ra ngươi, bằng không liền hứa lấy bao che tội danh, huỷ bỏ Thanh Linh học viện.

Vì bảo toàn ngươi cùng Thanh Linh học viện, Viện trưởng nghĩ ra một cái vẹn toàn đôi bên biện pháp, cố hết sức cùng Vân Thiên học viện Viện trưởng cộng đồng hiệp thương. Bọn họ một chỗ giấu diếm sự hiện hữu của ngươi, biểu thị ngươi đã rời đi Vân Thiên học viện, chẳng biết đi đâu, Thanh Linh học viện cũng đồng ý quyết tâm đã khai trừ ngươi.

Hiện tại liên Vân Thiên thành đều ban bố ngươi lệnh truy nã, bất quá Vân Thiên thành nơi đây hoàn cảnh rộng rãi phong phú, nhiều người nhân tạp, vừa vận thích hợp ngươi che dấu định cư. Ngươi chỉ cần cẩn thận làm việc, cũng sẽ không bị Hình bộ thủ hạ bắt được, ở chỗ này chậm rãi tu luyện thành lâu dài

Lúc ngươi tại Vân Thiên thành đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh thực lực thời điểm, hi vọng có thể trở về vấn an chúng ta, chúng ta vô cùng treo niệm tình ngươi. Đến lúc sau ngươi cũng có năng lực ngoại trừ Phương gia việc này, còn Thanh Thành một mảnh thanh bình.

Làm xem hết phong thư này thời điểm, Dạ U nội tâm trăm mùi vị trào bày ra. Đã đối với Thanh Linh học viện cùng Hỏa Diệt Nguyên Sư chu đáo cảm thấy một hồi tình cảm ấm áp, rồi hướng Phương gia vu oan cảm thấy lòng đầy căm phẫn.

Tại Thanh Linh học viện thi đấu cùng Phương Biện đối chiến thời điểm, hẳn rõ ràng lưu lại thủ đoạn. Phương Biện mặc dù trọng thương, nhưng không đến mức trí mạng, theo lý mà nói chỉ cần chậm rãi dưỡng thương, hai ba tháng cuối cùng là vui vẻ.

Hiện tại qua hai tháng, Phương Biện không biết nguyên nhân gì chết rồi, Phương Thanh lại đem cái này tội danh vu tại trên đầu của hắn, hiển nhiên là muốn cho hắn đến bước đường cùng, đưa vào chỗ chết. Còn có Phương Thanh lúc trước âm thầm phái cường đạo Lãnh Tinh cướp giết hắn, hại hắn thiếu chút nữa chết oan uổng, thù này có thể nói là không đội trời chung.

Dạ U ánh mắt lộ ra một tia màu sắc trang nhã, sát khí tràn ra ngoài, nắm chặt nắm tay, ngâm nhẹ nói: "Phương Thanh, ngươi đã nhất định bố trí ta vào chỗ chết, ta sớm muộn gì có một ngày muốn trở về báo thù, khiến ngươi Phương gia gà chó không yên!"

Diệp Khuynh cảm nhận được sát khí của hắn, không khỏi cả kinh, không có nghĩ đến cái này hải tử đáng sợ như vậy, cư nhiên có thể thả ra tu vi cường đại nguyên tu năng lực thả ra sát khí, thực lực so với Vân Thiên học viện thiên kiều từng có khoảng mà không kịp. Sắc mặt hắn ngưng trọng cẩn thận từng li từng tí nói "Hải tử, ngươi xem xong phong thư này sao?"

Dạ U đem giấy viết thư thu hồi, nhàn nhạt gật đầu nói: "Viện trưởng, ta đã xem xong rồi, cảm ơn sự quan tâm của ngài!"

Diệp Khuynh nghiêm túc nói: "Nghe nói tin tức này ta cũng là lại càng hoảng sợ, hải tử ngươi thật sự là vận khí không tốt, lại lọt vào gian nhân vu oan, bị ép từ Thanh Linh học viện khai trừ, còn bị trở thành tội phạm truy nã, để ta không khỏi tiếc hận không thôi. Hiện tại ngươi đã từ Vân Thiên bí cảnh ra ngoài, không biết kế tiếp có tính toán gì không?"

Dạ U không chút do dự hồi đáp: "Kế tiếp ta chuẩn bị định cư tại Vân Thiên thành, tiến hành một phen bí mật tu luyện!"

Diệp Khuynh mỉm cười mà hỏi: "Như vậy a, hải tử, ngươi không bằng trở thành chúng ta Vân Thiên học viện môn sinh a, cũng tốt che giấu tung tích! Chúng ta Vân Thiên học viện tài nguyên phong phú vô cùng, đối đãi thiên tài như vậy tự nhiên đến từ không cự tuyệt, toàn lực bồi dưỡng, tu luyện nhất định đột nhiên tăng mạnh, không biết ý của ngươi như thế nào?"

Hắn nghe nói sự tích của Dạ U, không khỏi nổi lên tích tài chi tâm, muốn đưa hắn đưa vào Vân Thiên học viện. Có như vậy một vị nghịch thiên thiên kiều, Vân Thiên học viện danh vọng cùng địa vị nhất định đạt tới toàn bộ độ cao mới. Nếu Dạ U trở thành cái thể cường giả, tất nhiên là mang ơn, hàm hoàn tương báo.

Dạ U nghe vậy lắc đầu, lời nói dịu dàng cự tuyệt nói: "Cảm ơn viện trưởng hảo ý, ta tại Vân Thiên thành có ước định bằng hữu, muốn cùng nàng một chỗ tu luyện, cũng không nhọc đến ngươi phí tâm." Từ khi tiến nhập Vân Thiên bí cảnh, một mực không cùng Tuyệt liên hệ, nàng hẳn là rất lo lắng a, chính mình hẳn đi tìm nàng mới được, còn không có báo đáp xong ơn cứu mệnh của nàng.

Diệp Khuynh nghe xong nhìn không được thờ dài nói: "Như vậy a, quên đi. Đứng rồi, chúng viện thi đấu quán quân ban thưởng còn chưa cho ngươi, ngươi có thể đạt được một cái nhị phẩm cấp thấp nguyên bảo, nói đi, ngươi muốn cái gì?"

Dạ U trầm tư trong chốc lát, không chút do dự hồi đáp: "Ta muốn một quyển phòng ngự nguyên thuật bí tịch!" Hiện tại hắn công kích như Vô Ảnh Trảm cùng Long Khiếu cung, chừng có thể công; thân pháp như Quỷ Ảnh Thiểm cùng Tần Ảnh Bộ, tiềm hành, đánh lén, chạy thoát thân mọi thứ thành thạo; U Minh Bào còn không có tấn cấp, hẳn rất thiếu lực phòng ngự, phương diện này chỗ thiếu hụt hẳn hẳn bỏ tức.

Diệp Khuynh suy tư một chút, từ trong túi trữ vật lấy ra một quyển phòng ngự nguyên thuật bí tịch, mỉm cười nói: "Bởi vì ngươi là Hắc Âm hệ, ta suy nghĩ một chút, cảm giác cái này vốn nhị phẩm cấp thấp ám vụ thuật vô cùng thích hợp ngươi, một khi thi triển, thân thể sẽ hóa thành khối đen, đao thương bất nhập, bỏ qua nhị phẩm phía dưới công kích nguyên thuật tổn thương, ngươi cảm giác như thế nào?"

Dạ U lập tức không thể chờ đợi được nơi đây nhận lấy, vui vô cùng mà nói: "Ta rất thích, cảm ơn Viện trưởng! Nếu không có gì, ta đi trước! Bằng hữu của ta hẳn là đợi rất sốt ruột, ta phải đi chào hỏi!"

Diệp Khuynh thấy thế bất đắc dĩ cười khổ, đứa nhỏ này thu được chỗ tốt lập tức đã nghĩ chạy đi, khiến hắn giữ lại chi tâm triệt để phai nhạt. Hắn nhẹ nhàng gật đầu, nói: "Được rồi, ngươi đi đi! Ra Vân Thiên học viện, nhớ rõ che dấu một chút chính ngươi, hiện tại bên ngoài thế nhưng là như ngươi lệnh truy nã!"

Dạ U gật đầu cảm ơn, liền rất nhanh quay người rời đi Diệp Khuynh cư trú. Diệp Khuynh nhìn hắn rời đi thân ảnh, lắc đầu thờ dài nói: "Đáng tiếc, bỏ lỡ như vậy một cái nghịch thiên thiên kiều! Nhìn đứa nhỏ này biểu hiện, về sau con đường phía trước nhất định không thể lường được, hi vọng hắn có thể nhớ kỹ ân đức của ta a!"

...

Dạ U ra Vân Thiên học viện, lập tức từ Nhật thi không gian triệu hồi ra rách rưới U Minh Bào, che ở mặt mình. U Minh Bào tấn cấp cần thôn phệ rất nhiều tài liệu trân quý, hiện ở trên người hắn nguyên tệ cũng không tính rất nhiều, vừa vặn đi đem Vân Thiên bí cảnh trong bắt được nguyên thú thi thể buôn bán.

Bất quá việc cấp bách vẫn phải là tìm được trước Tuyệt, báo đáp ơn cứu mệnh của nàng. Tuyệt mắc phải quái bệnh, tại cái này một tháng trong thời gian, Hứa bá hẳn là mang nàng tại Vân Thiên thành khắp nơi tìm cứu cầu được a. Mà có thể trị bệnh cực kỳ có đại biểu nơi đây tự nhiên là Vân Thiên thành tam đại công hội nhất Nguyên Đan công hội, chỗ đó Nguyên đan sư tụ tập, mình có thể đi vào trong đó tìm hiểu tin tức.

Dạ U suy nghĩ hoàn tất, liền không chút do dự kêu một chiếc xe ngựa, cười đi đến Nguyên Đan công hội. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Tầm y phóng dược

Qua hồi lâu, rốt cục đến Nguyên Đan công hội chỗ hướng tới, Dạ U thanh toán điểm nguyên tệ, liền xuống xe ngựa. Giương mắt nhìn đi, Nguyên Đan công hội quả nhiên cao quý khí phái, cửa sơn bạch sao bích, cỏ mọc thêm hương, trước cửa đứng thẳng hai cái kim ngọc sư tử, uy thế kinh người.

Lui tới người nối liền không dứt, có nhiều mua sắm nguyên đan cùng chữa bệnh nguyên tu cùng quan lại quyền quý. Nơi này nguyên đan tuy so với bên ngoài đắt đỏ, nhưng phẩm chất tốt hơn, tuyệt không giả dối, càng có tam phẩm Nguyên đan sư tọa trấn, dẫn đến bên này nhân khí như mây.

Ngẫu nhiên như trải qua ăn mặc lục bào Nguyên đan sư, dù cho chỉ là nhất phẩm, cũng sẽ chịu mọi người chiêm ngưỡng. Có thể thấy Nguyên đan sư cái nghề nghiệp này cỡ nào chạm tay có thể bỏng, thanh danh, địa vị cùng tài phú thường thường là cuộn cuộn mà đến. Bất quá cũng không phải tất cả mọi người có thể trở thành Nguyên đan sư, phải là Hỏa Mộc song hệ nguyên tu mới được, đưa đến Nguyên đan sư thừa thớt.

Dạ U ung dung tình trạng nhập Nguyên Đan công hội đại môn, đi đến công hội đại sảnh, phía trước là chuyên môn tiếp đãi khách nhân thị nữ, nếu có cái gì cần, có thể thỉnh giáo các nàng.

Hắn tìm một vị xinh đẹp thị nữ, đến nhân nhạ mà hỏi: "Xin chào, xin hỏi trong một tháng này, còn có một vị lão giả mang theo một cái đẹp như tiên nữ thiếu nữ đi tới đây chữa bệnh? Nàng lưu lại một đầu Tuyệt phát, ăn mặc áo tơ trắng quần trắng."

Vị này thị nữ gọi Ngọc Hương, tò mò nhìn Dạ U liếc một cái, bởi vì hắn ăn mặc hắc bào cúi đầu vô pháp thấy rõ. Bất quá đối với khách nhân vấn đề nàng lại muốn trả lời, trầm tư trong chốc lát, lập tức kích động hồi đáp: "A, người nói cô gái kia ta ấn tượng rất sâu, ta vẫn là lần đầu tiên gặp qua xinh đẹp như vậy không vết người, cùng Tuyệt nữ đồng dạng, lúc ấy tại Nguyên Đan công hội đưa tới một hồi oanh động, dẫn tới rất nhiều người tới quan sát nàng."

Dạ U tiếp tục nói "Ta là bằng hữu của nàng, tìm đến nàng. Có thể nói cho biết nàng hiện tại người ở nơi nào đi?"

Ngọc Hương xi mũi coi thường, tìm đến nàng còn muốn che che lấp lấp sao? Nàng đều điểm hoài nghi hắn là không phải là muốn tiếp cận vị kia tâm tư của thiếu nữ không thuần túy hướng về. Bất quá nghĩ đến bởi bạn cô gái kia lão giả tu vi thâm bất khả trắc, nghĩ đến gần người gần như cũng bị hắn bức lui, căn bản chiếm không được tốt hơn.

Vì vậy nàng cảm thấy báo cho Dạ U cũng không sao, liền chấn chỉnh lại nói: "Cô gái kia bây giờ đang ở Hàn Nhược Thủy đại sư bên kia chữa bệnh, người từ sau Viện trưởng hành lang đi đến Tĩnh Nhã Hiên là được. Bất quá Hàn Nhược Thủy đại sư là chúng ta Nguyên Đan công hội nhị phẩm Nguyên đan sư, luôn luôn yêu thích yên tĩnh, người tiếp xúc không thể lỗ mãng quấy rầy, bằng không chịu không nổi."

Dạ U nhẹ gật đầu, cảm ơn liền không chút do dự đi đến đại sảnh cửa sau, đi đến Viện trưởng hành lang. Hành lang cổ điển lịch sự tao nhã, đàn hương từng trện, hai bên lại càng là thanh tịnh thấy đáy hồ nước, nguyên khí tràn ra bốn phía, phía trên trồng đúng là trong suốt như ngọc kim liên, hoa quang óng ánh, hương thơm nồng đậm, làm lòng người say, dẫn tới nước trong tôm cá lưu luyến quên về.

Trải qua hành lang chính là Nguyên Đan công hội Nguyên đan sư chỗ cư trú, nguyên thực trải khắp, chia làm tốt hơn mấy cái sân. Những cái này viện phần lớn trang trí thành cổ xưa khí phái, lịch sự tao nhã hào phóng, trên cửa viện đều nhau phủ lên biển số nhà. Ví dụ như Nhật Hoa các, Thanh Phong lâu, Ngân Nguyệt phường. . .

Dạ U tại phụ cận quanh quần một chỗ tìm kiếm trong chốc lát, rốt cuộc tìm được Tĩnh Nhã Hiên chỗ, hơn. . . dăm đều đủ loại các loại đặc biệt nguyên hoa, thậm chí ngay cả tường viện đều trải rộng. Chúng tựa như ngọc thạch đồng dạng, phụt lên hào quang, hương hoa mùi thơm ngào ngạt, đưa tới nhẹ nhàng ngọc điệp bay múa, có thể thấy chủ nhân nơi này cỡ nào yêu trồng hoa.

Viện cửa đóng chặt, hắn do dự trong chốc lát, hít sâu một hơi, liền đến khe chọc cánh cửa nói: "Xin hỏi Hàn Nhược Thủy đại sư có ở đây không? Ta muốn tìm người! ——"

Qua một hồi lâu, một vị cột hai cái song đuôi ngựa khả ái nữ đồng xoa xoa nhập nhèm hai mắt, mở cửa, không kiên nhẫn mà hỏi: "Ai a, hết lần này tới lần khác tại người ta ngủ trưa thời điểm tới quấy rầy?"

Nàng ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện một người mặc rách rưới hắc bào hắc y nhân đáng trước mặt, không khỏi lại càng hoảng sợ, lui về phía sau mấy bước, hét lớn: "Người —— người là ai? Là muốn tới nơi này giật tiền hay là cướp sắc?"

Dạ U cảm giác được nơi này bốn phía cũng không có người nào, che che lấp lấp cũng không nên, liền tháo xuống mũ, lộ ra một trương trẻ trung bạch ngọc khuôn mặt, ôn hòa nơi đây mỉm cười nói: "Tiểu muội muội, không cần phải sợ, ta không phải người xấu, là tới nơi này tìm người?"

Nữ đồng thấy hán tướng mạo anh tuấn mẽ người, cảm giác cũng không giống người xấu, bĩu môi xinh đẹp mà hỏi: "VẬY ĐẠI CA CA NGƯỜI TỚI ĐÂY BIÊN TÌM AI? NHƯỢC THỦY ĐẠI SƯ KHÔNG QUÁ THÍCH NAM NHÂN TIỀN NHẬP NÀNG CƯ TRÚ ÀI!"

Dạ U nghe vậy bất đắc dĩ cười khổ, vì vậy đề nghị: "VẬY NHƯ VẬY ĐI, TA TẠI CỔNG MÔN ĐỢI, NGƯỜI ĐẾN THÔNG BÁO MỘT TIẾNG, ĐÃ NÓI DẠ U TỚI ĐÂY TÌM KIẾM TIỂU TUYẾT!"

Nữ đồng nhẹ gật đầu, liền đóng lại. Hán tại cổng môn đợi trong chốc lát, đột nhiên nghe được quen thuộc như như chuông bạc êm tai êm tai giọng nữ hưng phấn mà truyền đến: "U, người đã đến rồi đi?"

Tiếng nói hạ xuống, một vị khuyên quốc khuyên thành như Tuyết ngọc tuyệt sắc thiếu nữ mở cửa, chân ngọc tùy tiện nhảy, áo tơ trắng quần trắng nhẹ nhàng nhảy múa, Tuyết phát giống như trắng sáng ngân quang. Khuôn mặt mỹ lệ vô hạn, cánh bướm lông mi chớp, Tuyết bâng bạc đôi mắt đẹp như nước, cái mũi đẹp để tinh xảo phần hồng môi mềm mại, ngọt ngào khả ái cười cười trong chớp mắt khiến xung quanh hết thấy âm thầm xuống.

Nàng đi đến bên người Dạ U, bắt lấy hán bàn tay nhỏ bé, kích động nói "U, từ khi chúng viện thi đấu sau khi kết thúc, người liền một mực không có theo ta liên hệ, hại ta lo lắng rất lâu. Rơi vào đường cùng, chỉ có thể cùng Hứa bá khắp nơi tìm y phóng được, biết được Nhược Thủy tỷ tỷ y thuật cao siêu, liền đi tới đây chữa bệnh, người là như thế nào tìm tới nơi này?"

Dạ U toát ra một tia ôn nhu, thân thiết hỏi đáp: "Thật xin lỗi, khiến người lo lắng, ta tại Vân Thiên bí cảnh trong tu luyện một tháng mới ra. Người lúc trước như đã nói với ta đi đến Vân Thiên thành chữa bệnh, mà chữa bệnh cực kỳ có đại biểu nơi đây tự nhiên là Nguyên Đan công hội, cho nên mới nơi này tìm hiểu tin tức tìm người nha."

Tiểu Tuyết lộ ra một tia ngây thơ mỉm cười, tán dương: "A, là như thế này a, U thật sự rất thông minh a!"

Dạ U nghe vậy vui vẻ, liền vội tiếp xúc nói "Đúng rồi, Tuyết, người bây giờ thân thể như thế nào?"

Tiểu Tuyết đôi mắt như sao sáng uyển chuyển, ngọt trở thành trắng lười lười, mỉm cười nói: "Ừ, thân thể của ta đã tốt hơn nhiều, cảm ơn U quan tâm. Hiện tại sẽ không thường xuyên thích ngủ, cũng có thể thi triển một chút thời gian nguyên thuật, đa tạ cự tuyệt Nhược Thủy tỷ tỷ đối với ta trị liệu!"

Nói xong, Tiểu Tuyết tránh ra bước chân, xuất hiện một vị đoan chính trang nhã nữ nhân. Mái tóc như khói lửa, ngọc trầm cơ lại, mặt ngọc hình trướng, không thi phần trang điểm, loan nguyệt lông mày kẻ đen, hạnh nhân đôi mắt đẹp, cao thẳng cái mũi đẹp để tinh xảo, dịu dàng cặp môi đỏ mọng. Nàng đáng người yêu điệu, ăn mặc nhị phẩm Nguyên đan sư lục bào, tuy cảm giác rất mộc mạc, nhưng bộ dạng thủy mị theo người.

Nàng bên cạnh chính là lúc trước khả ái nữ đồng, không nghĩ tới Dạ U thật sự cùng vị này đẹp như tiên nữ tỷ tỷ nhận thức, dĩ dõm về phía hán trừng mắt nhìn.

Dạ U có chút lưu luyến nơi đây thả Tiểu Tuyết mềm mại không xương bàn tay như ngọc trắng, đến ôm quyền nói cảm ơn: "Cảm ơn Hàn Nhược Thủy đại sư đối với Tuyết chiếu cố!"

Hàn Nhược Thủy lắc đầu, tiếng trong trẻo nhưng lạnh lùng như băng, nhàn nhạt nói: "Ta cũng chỉ là hơi quá mỏng lực mà thôi, người không cần nói lời cảm tạ. Ta hiện tại chỉ có thể trị hoãn bệnh tình của nàng, căn bản trị phần ngọn không trị vốn. Một khi nàng thương tâm quá độ hoặc là nhiều lần sử dụng nguyên thuật, bệnh tình vẫn sẽ tái phát."

Dạ U nghe vậy nghi ngờ nói "Như vậy, Hàn Nhược Thủy đại sư, có thể nói cho biết là nguyên nhân gì đi?"

Hàn Nhược Thủy khẽ thở dài một hơi, nói: "Bệnh của nàng rất kỳ quái, trong thân thể sinh mệnh bốn nguyên đích xác khô cạn. Ta cho ăn... Nàng rất nhiều sinh cơ tràn đầy nguyên đan, tuy có thể bổ sung sinh mệnh bốn nguyên, nhưng trong thân thể của nàng tựa như như cái phễu đồng dạng, theo thời gian biểu hiện sẽ không ngừng nơi đây dần dần xói mòn, dẫn đến bệnh tình tái phát."

Dạ U nghe xong nhũ mày, ti mỉ dò hỏi: "Chẳng lẽ lại không có trị liệu Tuyết phương pháp đi?"

Hàn Nhược Thủy có chút khó khăn nói: "Vì chuyện này, ta hỏi thăm trạng huống của nàng, lại còn tuần tra rất nhiều sách cổ, rốt cuộc tìm được trị tận gốc nàng quái bệnh phương pháp, cần luyện thành một khóa ngàn năm Tuyết Lệ đan. Bất quá bởi vì tài liệu quá mức quý hiếm, còn có cần ngũ phẩm Nguyên đan sư, cho nên ta cũng là thúc thủ vô sách. A, đúng rồi, vị kia gọi Hứa bá lão giả mang nàng ký thác ở chỗ này của ta tĩnh dưỡng, tự hành đi tìm tài liệu!"

Dạ U đáy lòng trầm xuống, không nghĩ tới Tuyết quái bệnh cư nhiên khó như vậy điều trị, còn cần luyện chế ngũ phẩm nguyên đan năng lực trị tận gốc. Tài liệu quý hiếm còn chưa tính, toàn bộ U Châu cũng căn bản không có ngũ phẩm Nguyên đan sư tồn tại, hai phương diện này đều là thật lớn việc khó. Bất quá vì báo đáp Tuyết ân tình, hán cho dù xông pha khói lửa, cũng không chối từ.

Vì vậy hán ánh mắt kiên định mà hỏi: "Như vậy, có thể nói cho biết cần nào tài liệu đi? Ta cũng muốn giúp đỡ một chút bận rộn!"

Hàn Nhược Thủy kinh ngạc nơi đây nhìn hán một cái, không nghĩ tới vị thiếu niên này đối với Tiểu Tuyết có lòng như vậy. Vì vậy nàng thân nhiên hỏi đáp: "Nếu muốn luyện thành ngàn năm Tuyết Lệ đan, cần sống đã ngoài ngàn năm Tuyết hệ nguyên thú nước mắt, Sinh Mệnh Nguyên Quả, ngàn năm phân thượng Tuyết Lệ Hoa cùng Phục Nguyên Thảo."

"Đã ngoài ngàn năm Tuyết hệ nguyên thú ít nhất là Thánh nguyên cảnh thực lực, muốn khiến nó rơi lệ, không thể nghi ngờ mười phần khó khăn. Sinh Mệnh Nguyên Quả tại Nam Man chi địa sinh mệnh tiên cảnh, cực kỳ hi hữu, rất ít truyền ra bên ngoài. Ngàn năm phân thượng Tuyết Lệ Hoa nghe nói sinh trưởng tại Bắc Tuyết chi địa một nơi, không thể biết được, bất quá vị lão giả kia hiển nhiên có tung tích. Về phần Phục Nguyên Thảo, Hắc Âm tuyết

địa trong liền có sinh trưởng, bắt quá cũng cực kỳ khó tìm, người có thể từ Vân Thiên đầu giá hội vào tay nhìn có hay không."

Dạ U nghe xong đột nhiên cả kinh, không khỏi cười khở. Đích xác, cái này bốn loại tài liệu vô luận là loại nào đều vô cùng quý hiếm, hắn nghe đều chưa nghe nói qua. Bắt quá hắn tin tưởng công phu không phụ lòng người, cuối cùng có một ngày là thu thập được những tài liệu này, sau đó tìm đến ngũ phẩm Nguyên đan sư luyện thành ngàn năm Hàn Tuyết đan, trị tận gốc Tuyết quái bệnh.

Hắn hiện tại phải bắt tay vào làm đi tìm, vì vậy hắn quay đầu hướng Tuyết cáo từ nói: "Tuyết, người ở nơi này hảo hảo tĩnh dưỡng a. Ngàn năm phân thượng Tuyết Lệ Hoa Hứa bá hắn có tin tức manh mối, đợi ta bù cho đủ cái khác ba loại tài liệu, lập tức trở về tìm người. Đến lúc sau ba người chúng ta tụ hợp, cùng đi tìm kiếm ngũ phẩm Nguyên đan sư!"

Tiểu Tuyết nhu thuận gật đầu, cũng biết mình không giúp đỡ được cái gì, liền lưu luyến không rời nói: "Vậy U người nên cẩn thận một chút, đến lúc sau không gặp không về, chúng ta ước định tốt hơn a" nâng đuôi ra thon thon tay ngọc, khơi gợi lên ngón út.

Dạ U mỉm cười một chút, đuôi ra bàn tay nhỏ bé, hai cái ngón út đáp, ngâm khê nói: "Ừ, chúng ta ước định tốt hơn!" Nói xong, hắn liền không chút do dự quay người rời đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Hắc Âm tuyệt địa

Dạ U che đậy thân hình, đi ra Nguyên Đan công hội, trầm tư trong chốc lát, cảm giác đã ngoài ngàn năm Tuyết hệ nguyên thú không có tung tích, Nam Man chi địa sinh mệnh tiên cảnh lại quá mức xa xôi lạ lẫm, vì vậy hắn liền quyết định trước tìm Phục Nguyên Thảo.

Bởi vậy hắn lập tức cưỡi trước xe ngựa hướng Vân Thiên đầu giá hội, lại biết được đầu giá hội muốn ba ngày sau mới bắt đầu, không thể không tiếc nuôi rời đi. Bắt quá còn có một cái khác con đường, đó chính là đi Hắc Âm tuyệt địa tìm kiếm, hắn chuẩn bị thử tìm kiếm một chút, thuận tiện rèn luyện mình một chút, nhìn nhìn vận khí của mình được không.

Hắc Âm tuyệt địa ở vào Vân Thiên thành bên cạnh vực sâu, là Vân Thiên thành mạo hiểm giả thiên đường, chia làm trung tâm, bên trong cùng ngoại vi, chẳng những có rất nhiều kỳ trân dị bảo, càng có cường đại nguyên tu lưu lại truyền thừa, bởi vậy dẫn tới rất nhiều người chạy theo như vịt. Vì vậy nơi này đã trở thành huyết chiến bay tán loạn chỉ địa, người bị chết vô số kể.

Hắc Âm tuyệt địa trung tâm là Hắc Âm tiên điện, có thật nhiều cơ quan cùng nguyên khôi, nguy cơ trùng trùng, chỉ có Nhân nguyên cảnh viên mãn nguyên tu mới có thể một chút xông, nghe nói bên trong có tấn cấp nơi này Thánh nguyên cảnh cơ duyên. Bên trong thì là Hắc Âm thâm lâm, thường xuyên có thi thú cùng hồn thú qua lại, làm cho người khó lòng phòng bị, Nhân nguyên cảnh sơ cấp chí cao cấp nguyên tu có thể xâm nhập.

Về phần ngoại vi Hắc Âm hoang dã, thì là Phàm nguyên cảnh nguyên tu lang bạt nơi đây. Hắc Âm hoang dã rộng lớn vô cùng, xuất hiện là tử hồn cùng cương thi. Giết đi tử hồn, có tỷ lệ khá thấp hồn tinh, có thể dùng để tăng trưởng linh hồn lực; giết đi cương thi, thì có tỷ lệ sản sinh thi đan, trải qua xử lý luyện thành nguyên đan có thể dùng để tăng trưởng tu vi.

Vì vậy Dạ U ra Vân Thiên thành, liền liên tục không ngừng nơi đây chạy tới Hắc Âm tuyệt địa, đi đến bên kia nguyên tu rất nhiều, thậm chí có một ít là Vân Thiên học viện ra ngoài rèn luyện môn sinh.

Bắt quá hắn một cái cũng không nhận ra, nhưng hắn vừa lộ mặt, Những môn sinh này lập tức sẽ nhận ra hắn, rốt cuộc hắn là Thanh Linh học viện đoạt giải quán quân thiên tài môn sinh, sớm đã nổi tiếng xa gần, gần như không người không biết.

Trải qua một phen lặn lội đường xa, rốt cục đi đến một đạo ngọn núi cao và hiểm trở rãnh vách núi, phía dưới chính là Hắc Âm tuyệt địa chỗ, bao quát hạ xuống, một mảnh âm u đen kịt, cảm giác sâu không thấy đáy. Xa mắt nhìn lại, Hắc Âm tuyệt địa phía trên che kín mây đen, tờ bóng không lọt. Trước mặt thổi tới từng trận gió lạnh, làm cho người ta không khỏi khắp cả người phát lạnh.

Bắt quá trên vách đá dài khắp trắng kiến mẩu xám dây leo, tựa như lan tràn bày răn. Đi tới đây nguyên tu liền thông qua bắt lấy dây leo tới từng bước một leo đến vách núi phía dưới, đi đến Hắc Âm tuyệt địa ngoại vi Hắc Âm hoang dã. Về phần có thể phi hành nguyên tu thì không cần phiền toái như vậy, có thể nhẹ nhàng nơi đây bay xuống.

Dạ U thấy thế liền bắt lấy dây leo, tựa như nhanh nhẹn vượn hầu nhanh chóng leo lên hạ xuống, vượt qua rất nhiều chậm rì rì lại leo nguyên tu, khiến cho bọn họ một hồi kinh ngạc.

Qua hồi lâu, hắn rốt cục đến nơi âm u trên mặt đất, mình bạch chính mình đi tới ngoại vi Hắc Âm hoang dã. Phụ cận bởi vì tử khí lan tràn, dẫn đến gần

như không có một ngọn cỏ. Bởi vì thỉnh thoảng có quý hòa dạo chơi bốn phương, dẫn đến Hắc Ám hoang dã sẽ không hiển lộ quá mức hôn ám, có thể miễn cưỡng thấy rõ.

Bắt quá đối với Dạ U mà nói, sử dụng Dạ Đồng thuật, phụ cận Hắc Ám hư cảnh đối với hắn ngược lại rõ ràng có thể thấy. Liếc nhìn lại, như tốp năm tốp ba nguyên tu tại phụ cận quanh quần một chỗ, đánh chết tử hồn. Mà bọn họ đánh chết tử hồn hiển nhiên là cấp thấp nhất âm hồn, thực lực là Phàm nguyên cảnh sơ cấp, hiển nhiên rất nhỏ yếu.

Mà âm hồn chính là một đoàn đen sì hình người hình dáng, là bảo trì chết thảm người khi còn sống dung mạo, hiển lộ mười phần dữ tợn. Nhưng đánh chết âm hồn đạt được hồn tinh xác suất thật sự quá nhỏ, cho nên chỉ thích hợp tận thủ tới luyện tập.

Dạ U đối với những thực lực này thấp kém âm hồn không có hứng thú, vì vậy liền thi triển Tấn Ảnh Bộ, tựa như trùng điệp u ám trực tiếp mặc qua âm hồn bầy, chạy đến Hắc Ám hoang dã sâu bên trong. Một khi như không biết sống chết âm hồn, hắn không ngại dùng U Hồn Nhận trực tiếp chém chết. Lây thực lực của hắn bây giờ, tiêu diệt chúng liền Vô Ảnh Trảm đều không cần.

Qua một hồi lâu, âm hồn số lượng dần dần giảm bớt, phía trước xuất hiện thành chông chất tán loạn mộ bia, cấp thấp nhất thành đàn Hành thi tại phụ cận du dương. Những cái này Hành thi đồng dạng là Phàm nguyên cảnh sơ cấp thực lực, bắt quá chúng so với âm hồn lợi hại một chút. Chúng sắc mặt dữ tợn xấu xí, toàn thân mục nát không chịu nổi, truyền đến buồn nôn mùi thối.

Lúc Dạ U xâm nhập khu vực này, tức giận lập tức bị chúng phát giác được, tựa như nhìn thấy con mồi sói đói đồng dạng chen chúc qua. Hắn hừ lạnh một tiếng, không sợ chút nào nơi đây nghênh đón tới, tại Tấn Ảnh Bộ vội vã, Vô Ảnh Trảm hóa thành cuồng sấm chớp mưa bão trút xuống, năm trường lưỡi dao khí thể trực tiếp đem chúng nghiền ép tan tành, bắn tung toé phần còn lại của chân tay đã bị cắt đoạn thể lại dính không được hắn mấy may, quả thật thành thạo.

Mặc dù có một ít Hành thi từ mộ bia phía dưới leo ra mong muốn đánh lén hắn, nhưng hắn tay mắt lanh lẹ, thoáng cái tránh né đi, đơn giản đem chúng tiêu diệt.

Chỉ là hai ba nén hương thời gian, cái này phụ cận trên trăm Hành thi bị một mình hắn tiêu diệt thành tinh quang, phần còn lại của chân tay đã bị cắt đoạn thể ngổn ngang lộn xộn nơi đây mất rơi trên mặt đất. Hắn tỉ mỉ tìm tòi một phen, không có phát hiện thi đàn, không khỏi có chút tiếc nuối, đành phải hăm hực rời đi, một đường tiếp tục đánh chết Hành thi, đi đến mộ bia sâu bên trong.

Qua hồi lâu, hắn đột nhiên phát hiện mộ bia bầy bên trong như một khối huyết nhuộm Đại mộ bia, đặc biệt làm người khác chú ý, cảm giác một hồi kinh ngạc, im ắng nơi đây đi tới. Lúc này, Đại mộ bia bên trong đột nhiên chui ra vài Huyết Hồn, là Phàm nguyên cảnh trung cấp thực lực, giương nanh múa vuốt về phía hắn đánh tới.

Dạ U tuy rằng bị lại càng hoảng sợ, nhưng vẫn như vậy bảo trì trấn định tự nhiên tâm tính, Tấn Ảnh Bộ hạ thân hình ảnh phiêu hốt bất định, sản sinh trùng điệp ảo ảnh, khiến những Huyết Hồn này phân ra không rõ đông tây nam bắc. Vô Ảnh Trảm tựa như bốn lối thỉnh thoảng nơi đây từ trên người chúng xẹt qua, chỉ chốc lát sau, để cho những Huyết Hồn này hồi phi yên diệt, rơi xuống một khóa huyết sắc hồn tinh.

Hắn kinh hi nơi đây nhật lên, tuy cái này khóa hồn tinh phẩm chất không tính quá tốt, nhưng dù gì cũng là hắn tại Hắc Ám hoang dã bên trong cái thứ nhất thu hoạch.

Vì vậy hắn liền thu nhập vào Nhật thi không gian, cảm giác được cái này khối Đại mộ bia kỳ quái, liền tại đây phụ cận tìm kiếm, phát hiện đằng sau có một cái thạch đầu cơ quan, xoay tròn một chút, Đại mộ bia phía trước liền xuất hiện một mảnh hướng phía dưới địa đạo.

Dạ U cảm giác được bên trong khả năng có cơ duyên, liền không chút do dự đi vào địa đạo. Địa đạo hai bên dùng quý hòa đèn sáng nhen nhóm, mặt đất thì có chút ẩm ướt, hiển lộ có chút buồn rười rượi.

Mà ở trong địa đạo đi dạo chính là những Huyết Hồn đó, hơi thở của người sống lập tức khiến chúng nhanh như hổ đói vồ mồi mà đến. Vì vậy hắn liền một đường từng đánh chết lại, những cái này Huyết Hồn căn bản không phải là đối thủ của hắn, ngược lại còn tặng cho mấy viên hồn tinh, khiến hắn có một chút nhỏ hưng phấn.

Tuy đằng sau địa đạo hai bên xuất hiện rất nhiều bùn như thi độc tên, nhưng Tấn Ảnh Bộ dưới tốc độ của hắn đạt đến vận tốc âm thanh, còn có hắn cực kỳ linh hoạt nhanh nhẹn, bởi vậy lông tóc ít bị tổn thương. Bắt quá hắn cũng phát hiện khá hơn nguyên tu thi cốt, hiển nhiên là lúc trước tầm bảo người, trúng độc mà chết.

Thông qua mà nói, hắn đi tới một cái rộng lớn không gian, mùi máu tươi xông vào mũi, đúng là một phương nhìn mà giết mình Huyết Trì. Bắt quá may mắn phía trên Huyết Trì như bốn phương thông suốt thô thạch con đường, hắn liền tùy tiện tuyển một con đường, tiếp tục hướng phía trước thăm dò.

Lúc này Huyết Trì bắt đầu cuộn cuộn, xuất hiện một đồng lớn huyết thi, cho thấy Phàm nguyên cảnh trung cấp thực lực, hướng Dạ U bao vây mà đến. Ánh mắt của hắn lập tức lạnh lẽ, Vô Ảnh Trảm nước chảy mây trôi nơi đây thi triển, hình thành vô ảnh vô hình cuồng lôi phong bạo, gào thét mà qua, trút xuống tại trên người chúng.

Những cái này huyết thi ô hô ai tại nơi đây kêu thảm thiết, căn bản không đến gần được hắn, bị vô số lưỡi dao khí thể cắt trở thành bùn máu, chìm vào Huyết Trì. Bắt quá chúng số lượng rất nhiều, liên tiếp không ngừng mà từ trong huyết trì bò lên ra ngoài, thậm chí một cái như tiểu sơn lớn nhỏ tứ chi phát triển cường tráng huyết thi từ sau phương chen lấn qua, khiến Dạ U phiền không thắng phiền.

Lúc hắn giải quyết xong phụ cận huyết thi, kia to lớn huyết thi hét lớn một tiếng, như mãnh tượng đồng dạng mạnh mẽ đâm tới qua, đánh bay rất nhiều huyết thi. Tốc độ nó như bay, khiến hắn có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, thi triển tiểu thành Quý Ảnh Thiểm mới hiểm hiểm tránh thoát, kinh hãi ra

một thân mồ hôi lạnh.

Cái này to lớn huyết thi như Phàm nguyên cảnh cao cấp thực lực, da dày thịt béo, thân thể khoẻ mạnh, không đồng dạng công kích có thể giải quyết, khiến Dạ U không khỏi ngưng trọng lên. Nó thấy không có đụng vào hắn, liền nổi giận gầm lên một tiếng, liên tục nắm lên bên cạnh huyết thi ném mà đến, tựa như đại lượng huyết sắc đạn pháo oanh tạc mà đến, làm cho hắn không thể không đem Tấn Ảnh Bộ phát huy đến tận cùng.

Huyết Tri bởi vì chiến đấu kịch liệt mà nhấc lên sóng to gió lớn, tình cảnh một mảnh hỗn loạn. Bất quá bởi vì tốc độ của hắn rất nhanh, Tấn Ảnh Bộ dưới ảnh trùng điệp, làm cho người ta hoa mắt, đục nước béo cò lẫn lộn thành thành thạo, khiến nó nhất thời vô pháp làm gì được, gấp đến độ oa oa trực kêu.

Cái này to lớn huyết thi rốt cục nổi giận, thân thể đột nhiên bành trướng, phun một chút, phun ra một miệng lớn có mảnh liệt tính ăn mòn máu tươi, hóa thành huyết vũ lâm li hạ xuống.

Dạ U thấy thế hoảng hốt, Tấn Ảnh Bộ cùng Quỷ Ảnh Thiểm một chỗ thi triển, phân ra ba đạo ảo ảnh, nhanh như điện chớp nơi đây mong muốn chạy ra huyết vũ phạm vi. Đột nhiên hắn cảm giác được sau lưng một hồi đau nhức kịch liệt, hiển nhiên bị vài giọt máu tươi xối nơi này, làn da bị ăn mòn ra mấy khối huyết hồng miệng vết thương.

Bất quá hắn hay là tránh thoát đại bộ phận máu tươi, bởi vậy không có bị ăn mòn chí tử. Sau lưng miệng vết thương đau đớn khiến hắn rốt cục nổi lên vài tia sát ý, trên người phun ra qua hủy diệt khí tức, nhìn nó có chút uể oải bộ dáng, hắn hận không thể lập tức giải quyết cái này khó dây dưa to lớn huyết thi.

Nó thấy Dạ U không chết, nổi giận gầm lên một tiếng, tiếp tục vọt mạnh mà đến. Dạ U nhận được sau lưng đau xót, xinh xắn hắc mầu bên trong ám lôi vụt sáng, khí tức hủy diệt chấm chú trên U Hồn Nhận, hét lớn một tiếng, đón nhận nó.

To lớn huyết thi lộ ra một tia cười nhạo, không nghĩ tới con kiến hôi này lúc này cũng dám cùng nó cứng đối cứng, quả thật chính là lấy trứng chọi với đá —— không biết tự lượng sức mình. Lúc nó trông thấy Dạ U chịu chết mà đến thân ảnh, đột nhiên cảm giác được trên người hắn kịch liệt sát khí, không khỏi dốc lòng, tùy ý mà đến liền là có tính chất hủy diệt Vô Ảnh Trảm, uy lực mạnh không biết gấp bao nhiêu lần.

Nó lộ ra một tia kinh hãi, tuyệt vọng phát hiện, những cái này bay tuôn ra mà đến lưỡi dao khí thể vô kiên bất tòng, dù cho nó cứng rắn như kiên thiết cũng vô dụng, thân thể khổng lồ cư nhiên bị tan rã trở thành toái khối, như đá rơi sụp đổ hạ xuống.

Dạ U thở hồng hộc, rốt cục giải quyết xong to lớn huyết thi, khiến hắn không khỏi lạnh hội cười cười. Bỗng nhiên hắn nhìn thấy nó tan rã trong thân thể ném ra một tia huyết sắc sáng ngời chầm sáng, lập tức minh bạch là nó thi đan, không chút do dự chạy như bay đi qua, tại quay lại Huyết Tri lúc trước bắt lấy nó, thu nhập vào Nhật thi không gian.

Đúng lúc này, phụ cận đột nhiên truyền đến một hồi kiệt kiệt tiếng cười: "Không tệ lắm, ngươi rất lợi hại, có thể đánh ngã ta lợi hại nhất huyết nô, bất quá cũng đến đây chấm dứt rồi!"

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Đánh chết Huyết tu

Dạ U nghe tiếng nhìn lại, phát hiện cách đó không xa một cái toàn thân mặc huyết bào hung ác nham hiểm ông lão từ Huyết Tri sâu bên trong nhàn nhã dạo chơi nơi đây, như lang như hổ nơi đây nhìn chằm chằm hắn, tựa hồ đưa hắn trở thành con mồi. Mà khiến hắn đột nhiên cả kinh chính là, lão đầu này đúng là Phàm nguyên cảnh viên mãn thực lực, trách không được không đưa hắn để vào mắt.

Hắn không sợ chút nào, trấn định tự nhiên mà hỏi: "Ngươi là ai? Tại sao lại tại đây mộ thất trong?"

Ông lão cười ha hả nói: "Bảo cho ngươi cũng không sao, trước khi chết khiến ngươi minh bạch một chút. Ta là Ân Thử, nơi này là thượng cổ Huyết tu tu kiến huyết mộ, ta được đến hắn truyền thừa, chiếm lĩnh nơi này, cũng lợi dụng nơi này Huyết Tri tu luyện. Nếu có không biết sống chết nguyên tu đi vào, ta sẽ đưa hắn đánh chết, chế tạo thành công huyết nô. Mà ngươi, chính là ta kế tiếp huyết nô!"

Dạ U nghe vậy cười lạnh nói: "Nguyên lai như thế, nơi này căn bản chính là cho cạm bẫy, trách không được sẽ xuất hiện nhiều máu như vậy thì hài. Ngươi lợi dụng nơi này làm một ít chuyện thương thiên hại lý, ta tất không để cho ngươi, trực tiếp trừ ngươi ra tai họa. Đến đây đi, chúng ta quyết chút thắng bại!"

Nói xong, hắn không dám lãnh đạm, khí thể lập tức kéo lên, hắc mầu ám lòi kinh hãi chợt hiện, sát khí ngoại phóng, toàn thân khí tức hủy diệt không che dấu chút nào nơi đây phun ra, chăm chú tiến nhập U Hồn Nhận, khiến hắn uy thế mười phần, u quang óng ánh. Hắn thi triển Tấn Ảnh Bộ vội vã mà đi, trùng điệp ảo ảnh làm cho người ta hoa mắt.

Ân Thứu cười nhạo nói: "Phạm nguyên cảnh trung cấp thực lực cũng dám nói khoác mà không biết ngượng, ta thể tất đem ngươi tàn nhẫn nơi đây tra tấn chí tử, khiến ngươi trở thành thủ hạ ta ưu tú nhất huyết nô! Huyết Hồn Trảo!"

Nói xong, hắn khô gầy tay trái huyết quang vụt sáng, tràn ngập ra đại lượng huyết nguyên khí, hội tụ thành một cái huyết sắc cự trảo, tựa như lão ưng chụp mỗi nặng như trọng địa vùng dưới lại, phảng phất muốn đem không gian xé rách. Một khi bắt được Phạm nguyên cảnh thực lực nguyên tu, nhất định sẽ da tróc thịt bong, thịt nát xương tan.

Dạ U cảm nhận được Huyết Hồn Trảo cường đại uy thế, trong mắt sát khí nghiêm nghị, nghênh khó mà đi, nói to: "Vô Ảnh Trảm!" Vô Ảnh Trảm của hắn vô ảnh vô hình, hóa thành bốn lồi sấm chớp mưa bão, lưỡi dao khí thể tràn ngập hắn phía trước không gian, khí tức hủy diệt mười phần, năng lượng oanh tạc, gần như không chỗ nào không phá.

Nhưng Ân Thứu dù sao cũng là Phạm nguyên cảnh viên mãn thực lực, nguyên lực hùng hậu ngưng tụ, Dạ U cùng hắn kém hai cái đẳng cấp, tự nhiên khó có thể đối kháng. Vô Ảnh Trảm của hắn tuy đem Huyết Hồn Trảo phai mờ non nửa, nhưng vẫn là ngăn cản không nổi Huyết Hồn Trảo trọng áp, bị hắn xé rách hạ xuống.

Roi vào đường cùng, Dạ U chỉ có thể dùng Quý Ảnh Thiểm phân ra một cái ảo ảnh, cấp tốc thoát đi, khiến Huyết Hồn Trảo chụp vào không khí. Ảo ảnh chôn vùi, hiển lộ ra hắn tại cách đó không xa thân ảnh. Ân Thứu thấy thế cười nhạo nói: "Tiểu quý, thoát được ngược lại là rất nhanh, đáng tiếc thực lực của ngươi căn bản vô pháp cùng ta đối kháng, ngươi hay là ngoan ngoãn thủ chịu trời đi."

Nói xong, hắn huyết bào nhất thiểm, thân ảnh trong khoảnh khắc ở chỗ cũ không thấy, khiến Dạ U không khỏi cả kinh. Đột nhiên hắn cảm nhận được sau lưng sát khí, đột nhiên hướng bên cạnh trốn đi trễ một ít, phía sau lưng bị hắn móng vuốt xé rách ra một vết thương, huyết tinh phun ra.

Dạ U nhìn xuống sau lưng đau đớn, u ảnh vụt sáng, cấp tốc thoát đi. Ân Thứu cảm giác được một tia thoả mãn, liếm lấy một chút móng vuốt bên trên huyết tinh, đắc chí vừa lòng nói: "Nhìn thấy ta sự lợi hại của Huyết Hồn Thiểm a, luận tốc độ ta sẽ không thua kém ngươi. Không nghĩ tới huyết mạch của ngươi còn rất cao quý chính là, ta cảm nhận được bất thường cường đại khí tức, thực nhìn không được đem trên người ngươi huyết tinh toàn bộ hút sạch sẽ, thực lực của ta có lẽ liền có thể đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh."

Dạ U nghe vậy lộ ra một tia chán ghét, đối với cái này loại không từ thủ đoạn tà ác Huyết hệ nguyên tu, hắn hận không thể đưa hắn nghiền thành tro bụi. Bất quá hắn nói không sai, luận bình thường thủ đoạn, dù cho chính mình gia trì Tử viêm tương khí tức hủy diệt, cũng không phải là đối thủ của hắn, chẳng lẽ nhất định phải triệu hoán La Hầu cung đề ta đối phó hắn đi?

La Hầu cung là thiên phú của hắn nguyên thuật, cho thấy cường đại nhất bảo vệ tánh mạng thủ đoạn, không phải vạn bất đắc dĩ tình huống hắn sẽ không dễ dàng sử dụng. Bởi vì một khi triệu hoán La Hầu cung, toàn thân hắn tinh lực sẽ mất hết, không thể lại ứng phó ngoài ý liệu tình huống, mặc người chém giết.

Nhưng tình huống hiện tại nguy cấp, đã không được phép hắn suy nghĩ nhiều. Ngay tại hắn mong muốn toàn lực liều mạng thời điểm, Ân Thứu đột nhiên ha ha cười nói: "A, không nghĩ tới hôm nay ta chỗ này náo nhiệt như vậy, cư nhiên lại tới một ít không biết sống chết người!"

Dạ U hướng về sau nhìn lại, phát hiện từ trong địa đạo vừa vận đi ra 10 thân ảnh, chính là Vân Thiên học viện môn sinh, bên trong rõ ràng như hai đạo hắn thân ảnh quen thuộc, theo thứ tự là Hạ Vũ Nhu cùng Lý Mộ. Hắn thấy thế lập tức thi triển Tấn Ảnh Bộ bay nhanh tới, nghĩ muốn cùng bọn họ tụ họp.

Ân Thứu khí định thần nhàn nơi đây tùy ý hắn rời đi, hiển nhiên không sợ bọn họ vây công. Dù sao những người này đều chỉ như Phạm nguyên cảnh trung cấp thực lực, cho dù liên hợp lại cũng không phải là đối thủ của hắn.

Lý Mộ cùng cái khác một ít môn sinh tưởng rằng cái gì địch nhân công qua, mong muốn xuất thủ công kích, Hạ Vũ Nhu đôi mắt đẹp lộ ra một hồi kinh ngạc, lập tức ngăn cản nói: "Không phải địch nhân, là Thanh Linh học viện Dạ U."

Vì vậy Dạ U thuận lợi nơi đây đi đến trong bọn họ, Hạ Vũ Nhu thấy hắn sau lưng bị thương tương đối nghiêm trọng bộ dáng, nhu tình chân thành nơi đây quan tâm nói: "A, Dạ U ngươi bị thương, để cho ta tới vì ngươi trị liệu a!"

Nói xong, nàng thon thon tay ngọc bên trên lòi ra màu thủy lam hào quang, nguyên khí hóa thành mưa phùn tích thủy khuynh tả tại Dạ U trên lưng, chính là nàng mưa nhuận thuật. Tại mưa nhuận thuật tầm bổ, sau lưng của hắn niệng vết thương rất nhanh khép lại như lúc ban đầu. Hắn cảm giác được sau lưng đau đớn đánh tan, gật đầu nói cảm ơn: "Hạ Vũ Nhu, cảm ơn ngươi trị liệu!"

Lý Mộ nhìn thấy Hạ Vũ Nhu đối với Dạ U một hồi thân mật bộ dáng, không khỏi lộ ra một tia ghen ghét. Bất quá hắn minh bạch trước mắt cũng không phải ghen ghét thời điểm, trước mắt của bọn hắn còn có một cái cang địch nhân cường đại cần ứng phó.

Vì vậy tất cả mọi người nhìn về phía Ân Thứu, cảm nhận được hắn Phạm nguyên cảnh viên mãn thực lực cùng kinh người Huyết Sát khí tức, lập tức minh bạch hắn một cái tà ác Huyết tu, không khỏi một hồi ngưng tụ.

Dạ U nhàn nhạt nơi đây mở miệng giải thích: "Các vị, Huyết tu tại trong mộ tu luyện, việc ác bất tận, đem người giết chết luyện thành huyết nô, nhìn qua các vị giúp ta giúp một tay, đánh chết hắn!"

Mọi người nhẹ gật đầu, liền hô quát vào một chỗ vọt tới. Ân Thửu thấy thế cười lạnh nói: "Cho dù các ngươi người đông thế mạnh thì thế nào, kiến hôi chính là kiến hôi, xem ta một cước giết chết các ngươi! Huyết Hải Phúc Thiên!"

Tiếng nói hạ xuống, hán phụ cận Huyết Trì lập tức cuộn cuộn, hóa thành sóng to gió lớn biển động, khí thế hùng vĩ, có mãnh liệt tính ăn mòn, muốn đắm đông nuốt hết.

Mọi người kinh hãi, Hạ Vũ Nhu thấy tình huống nguy cấp, khê kêu nói: "Vũ Mạc Châu Liêm!" Nói xong, trên người nàng thủy nguyên lực đại lượng dâng lên, hóa thành liên tục mưa phùn, hợp thành một trường to lớn mưa mảnh vãi phòng ngự, mong muốn ngăn cản Huyết Hải cường đại thể công.

Thế nhưng Huyết Hải tính ăn mòn thật sự là quá mạnh mẽ, dù cho Hạ Vũ Nhu tiếp tục không ngừng mà phát ra thủy nguyên lực, Vũ Mạc Châu Liêm cũng mới chống đỡ trong chốc lát, liền lập tức hỏng mất. Bất quá cũng hơi hơi giảm bớt Huyết Hải uy thế, vì vậy Dạ U lập tức nghênh đón tới, toàn thân khí tức hủy diệt bạo phát, Vô Ảnh Trảm thuận thế, hóa thành cuồng sấm chớp mưa bão.

Người khác thấy thế cũng không dám lãnh đạm, nhao nhao dùng ra chính mình bản lĩnh xuất chúng. Lý Mộ cuồng điên chính mình thanh sắc Chiết phiến, ngưng tụ ra từng đợt vòi rồng, cạo hướng Huyết Hải. Về phần hán môn sinh thì dốc toàn lực, Hỏa Xà Thuật, Băng Lăng Thuật, Phi Nham thuật, Lôi Chấn thuật lan tràn, trút xuống trên Huyết Hải mặt.

Ngoại trừ Dạ U Vô Ảnh Trảm, còn lại nguyên thuật tựa như bùn nhập biển rộng, quân lính tan rã, hoàn toàn bại dưới trận. Nhưng là không phải một chút tác dụng cũng không có, ít nhất phân tán Huyết Hải thể công, khiến Dạ U áp lực giảm vơi đi rất nhiều, đem tới gần bọn họ Huyết Trì thủy bức tán ra, xối tại bọn họ bốn phía mặt đất, ăn mòn ra một hồi khói trắng.

Mọi người run như cây sậy, bọn họ bị làm cho thiếu chút nữa muốn bại dưới trận tới, may mắn Dạ U gánh chịu đại bộ phận áp lực, khiến bọn họ có thể còn sống. Vì vậy bọn họ không khỏi cảm kích nhìn về phía Dạ U, mơ hồ lộ ra một hồi sùng bái chỉ tâm. Không hồ là lần này chúng viện thi đấu đoạt giải quán quân thiên tài, thực lực phi phạm, không ai trong bọn họ có thể so sánh.

Lý Mộ tuy nhìn Dạ U có chút không vừa mắt, nhưng không thừa nhận cũng không được sự cường đại của hán. Hạ Vũ Nhu đôi mắt đẹp chân thành, di sắc lần lần lần, chỉ cần có hán ở bên người, nàng sẽ cảm giác được một hồi an tâm.

Ân Thửu thấy Huyết Hải Phúc Thiên cư nhiên không có giải quyết xong bọn họ, sắc mặt trở nên có chút âm trầm. Bởi vì hán tự đại, tùy ý Dạ U đào tẩu, hiện tại rốt cục cảm nhận được uy hiếp của hán, có chút nộ khí nói: "Sớm biết ta cũng nhanh chút ngươi giải quyết, miễn cho ta bây giờ còn nhiều hơn khó khăn."

Dạ U nhàn nhạt nơi đây đáp lại: "Chẳng lẽ ngươi không biết nhân vật phản diện đã chết tại nơi nói nhiều đi? Trên đời không có thuốc hồi hận, cho nên loại người như ngươi thường thường chết sớm sớm siêu sinh!"

Ân Thửu nghe vậy tức giận đến sôi lên, phần nộ cười nói: "Được, được, được! Ngươi đã nói như vậy, ta trước tiên đem các ngươi nhất nhất đưa vào địa ngục lại nói! Huyết Hồn Thiểm!"

Nói xong, máu của hán hình ảnh đột nhiên từ chỗ cũ biến mất, Dạ U thấy thế nói to: "Cẩn thận! Tốc độ của hán rất nhanh, hán là đã đến bên người chúng ta!"

Lúc này từ mọi người bên phải truyền đến hết thảy một tiếng thanh âm, một vị lạc đàn Vân Thiên học viện phổ thông môn sinh bị tay của Ân Thửu trao xuyên thấu trái tim, trái tim trực tiếp bị bắt ra ngoài, bị mất mạng mà chết.

Ân Thửu cười lạnh một chút, đem trái tim bỏ vào trong miệng nhai nhai nuốt một chút, huyết tinh phun ra, trực tiếp ném xuống. Hán u ám mà nhìn Dạ U, dữ tợn mà cười nói: "Hán huyết tinh quả nhiên không có ngươi mỹ vị, ngươi chịu chết đi!" Nói xong, hán liền hướng Dạ U bay nhanh mà đến.

Mọi người thấy sợ hãi nổi da gà, thân là Vân Thiên học viện môn sinh bọn họ, chỗ nào gặp qua như vậy làm cho người ta sợ hãi cảnh tượng? Thấy Ân Thửu mục tiêu là Dạ U, bọn họ bị làm cho chạy trốn chết, liền ngay cả Lý Mộ cũng không dám đến nơi, chạy trốn thành nhanh nhất, hiện trường chỉ còn lại có Dạ U cùng Hạ Vũ Nhu.

Lý Mộ đào tẩu thì âm thầm hung ác mà nhìn về phía bọn họ, cười gian nói: "Tai vạ đến nơi từng người phi, ta cũng không muốn cùng các ngươi cùng chịu chết. Nếu như ta phải không được đồ vật, Dạ U ngươi cũng đừng nghĩ đạt được, để cho các ngươi làm một đôi gặp rủi ro uyên ương a."

Hạ Vũ Nhu thấy bọn họ không có nghĩa khí nơi đây tất cả trốn tẩu, không khỏi khó thở. Dạ U thấy Ân Thửu tới gần, bình tĩnh nói: "Hạ Vũ Nhu, ta muốn liều mạng, ngươi yểm hộ ta một chút."

Hạ Thủy Nhu nhẹ gật đầu, liền triệu hồi ra đại lượng giọt mưa, hóa thành dao nhọn trút xuống ở trên người Ân Thửu, liền tiếp không ngừng mà ngăn cản được hán đến đây bước chân, làm cho hán không thể không dừng tại ứng phó.

Vì vậy trên người Dạ U lập tức phun ra ra giống như thủy triều sát khí mãnh liệt, Hắc Ám nguyên lực kịch liệt cuộn cuộn, từ trong thức hải triệu hoán ra La Hầu cung hư ảnh, tiền ảnh bên trên Phong lôi từng trận, khí thế bức người, khiến Ân Thửu cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp, khiếp sợ hét lớn: "Ngươi một cái Phạm nguyên cảnh trung cấp nguyên tu, làm sao có thể sẽ có cường đại như vậy nguyên thuật?"

Hán cảm giác được La Hầu cung khóa chặt cực kỳ sát cơ mãnh liệt, căn bản vô pháp chạy trốn, nếu như tự mình không còn liều mạng nói muốn thân tử đạo tiêu. Vì vậy trên người hán huyết khí giống như thủy triều cuộn cuộn, hóa thành vô cùng kiên cố Huyết Hồn giáp, mong muốn ngăn cản được La Hầu cung kinh người thể công.

Dạ U chuẩn bị hoàn tất, nói to: "Đi!" Tiếng nói hạ xuống, La Hầu trên cung tiễn ảnh nhanh như điện chớp nơi đây gào thét, phá toái không gian, hủy diệt tính mạnh mẽ đại năng lượng lập tức khuynh tả tại Ân Thửu Huyết Hồn giáp.

Oanh một tiếng, La Hầu cung tiễn ảnh uy lực thật sự là quá cường đại, gần như có thể hủy thiên diệt địa. Bạo tạc năng lượng khiến Ân Thửu Huyết Hồn giáp căn bản vô pháp ngăn cản được, trực tiếp bị xuyên thấu phá toái, lộ ra hắc kinh hải không thôi thân ảnh, không cam lòng nơi đây kêu thảm thiết nói: "Không! —— "

Nói xong, thân ảnh của hắn lập tức bị tiễn hình ảnh năng lượng phong bạo bao phủ, hắc cốt không còn, liền ngay cả hắn đứng lại chỗ cũ cũng bị tiễn ảnh đánh ra một cái hố to, máu tươi bốc hơi mà khô.

Hạ Vũ Nhu một cái tiêm ngọc bàn tay nhỏ bé che dịu dàng cặp môi đỏ mọng, khó có thể tin mà nhìn một màn này. Đây là Dạ U che dấu thực lực đi? Trách không được hắn gần như bách chiến bách thắng, thậm chí có thể đánh bại Giáp Mộc Linh Nguyên.

Dạ U bắn ra cái này một mũi tên, La Hầu cung tiễn tan ầm không thấy. Hắn cảm giác toàn thân thoát lực, mong muốn hướng về sau ngã xuống. Hạ Vũ Nhu lập tức dùng kiều thân nâng thân thể của hắn, thon thon tay ngọc bắt lấy hai vai của hắn, lo lắng quan tâm nói: "Dạ U, ngươi không sao chứ!"

Hắn cảm nhận được sau đầu nàng cao vút chỗ ngực giàu có co dãn ôn hương mềm mại, không khỏi một hồi xấu hổ, lập tức cưỡng ép dừng lại ở, giả trang ra một bộ không ảnh hưởng toàn cục bộ dáng, nói: "Không có việc gì, chúng ta đi nhìn xem nơi này có thu hoạch hay không?"

Hạ Vũ Nhu phốc mà cười một chút, lúm đồng tiền như hoa nói: "Liền biết chiến lợi phẩm, cũng không quan tâm một chút thân thể của mình! Được rồi, chúng ta đi nhìn xem!"

Vì vậy hai người liền tại Huyết Trì phụ cận triển khai một phen tìm tòi...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Suru đồ tâm bảo

Chỉ chốc lát sau, Dạ U cùng Hạ Vũ Nhu tại tiêu diệt Ân Thửu hổ to vị trí tìm được còn sót lại vật. Đáng tiếc bởi vì La Hầu của hắn tiễn hình ảnh hủy diệt tính quá mạnh mẽ, Ân Thửu trừ vật đại trực tiếp bị phá hư, bên trong phần lớn Vật phẩm hồi phi yên diệt, hóa thành mảnh vỡ, khiến hắn nhất thời có chút đầm chân đốn ngực, khóc không ra nước mắt.

Hạ Vũ Nhu xinh đẹp nơi đây phàn nàn nói: "Đều tại ngươi tiễn ảnh uy lực quá mạnh mẽ, đem hắn trong túi trữ vật đồ vật phá toái hết, hại chúng ta không công cùng hắn cấp một hồi, kết quả không thu hoạch được gì."

Dạ U tỉ mỉ tìm tòi trong chốc lát, đột nhiên khẽ cười nói: "Ai nói chúng ta không thu hoạch được gì? Ngươi xem đây là cái gì?" Nói xong, hắn từ trên mặt đất nhặt lên một trương âm đạm vô quang màu xám bị cách, cái này bị cách cũng không biết làm bằng vật liệu gì chế thành, cư nhiên không có bị năng lượng phong bạo hủy hoại, hiển nhiên là bất thường đồ vật.

Hạ Vũ Nhu nhích tới gần bên người Dạ U, di người nhận nhặt mùi thơm đánh tới, nhìn trên thuộc da vật gì cũng không có, nhẹ chau lại lông mày kẻ đen, gắt giọng: "Cái này rách da cách bên trên không phải vật gì cũng không có đi? Chẳng lẽ ngươi còn cảm thấy đây là một cái bảo bối?"

Dạ U kiên định nói: "Đây thật là cho bảo bối, không có ở ta tiễn ảnh dưới bị phá hư đã nói lên nó chất liệu bất thường. Ta cảm giác cái này dường như là một trương Tăng Bảo Đồ, thế nhưng là rốt cuộc muốn như thế nào khiến nó hiện ra rõ ràng."

Nói xong, hắn liền bắt đầu nghiên cứu tới cái này tấm thuộc da lên. Hạ Vũ Nhu thấy hắn hết sức chuyên chú anh tuấn đẹp mắt bộ dáng, không khỏi tỉ mỉ nơi đây tường tận xem xét. Đột nhiên phát hiện hắn da thịt trắng nõn như ngọc, trên mặt hình dáng đoan chính hấp dẫn, so với nữ tử cũng không kém chút nào, không khỏi si ngốc nơi đây nhìn mê mẩn.

Chẳng được bao lâu, Dạ U đột nhiên quay đầu, đối với Hạ Vũ Nhu có chút hưng phấn mà nói: "Hạ Vũ Nhu, ngươi phát hiện không đủ? Cái này tấm thuộc da trên có nhận nhặt mùi máu tươi, nói rõ phía trên này như dính qua huyết tính."

Hạ Vũ Nhu nghe vậy lại càng hoảng sợ, phát hiện ánh mắt của hắn sáng rực nghi hoặc ánh mắt, cảm giác chính mình vừa rồi một mực nhìn hắn có chút thất lễ, không khỏi khuôn mặt đỏ lên, rụt rè nơi đây đáp lại: "Cái này rất bình thường a, người ta thế nhưng là Huyết tu, bị cách ở bên cạnh hắn thả lâu rồi, tự nhiên sẽ như mùi máu tươi, ngươi có cái gì có thể ngạc nhiên?"

Dạ U chấn chỉnh lại nơi đây phản bác: "Không đúng, vật này đối với Ân Thửu mà nói nhất định là cái trọng yếu bảo bối, cho nên hấn bỏ vào trong túi trữ vật, chính là vì cẩn thận từng li từng tí nơi đây bảo hộ nó. Trữ vật đại là một ngăn cách ngoại giới không gian, theo lý mà nói bị cách sẽ không dính vào mùi gì, nhưng hết lần này tới lần khác lại có nhân nhạ mùi máu tươi."

"Mà Ân Thửu là một khát máu Huyết tu, tại Huyết Trì trong tu luyện lâu như vậy, trên người mùi máu tươi rất nặng, nếu như ở bên cạnh hấn thả lâu rồi, hấn sẽ nhiễm bên trên trầm trọng mùi máu tươi mới đúng. Hơn nữa cái này nhân nhạ mùi máu tươi cũng không phải trên người hấn trầm trọng mùi máu tươi, còn có chứa nhân nhạ hương thơm, người biết điều này nói rõ cái gì đi?"

Hạ Vũ Nhu tò mò nói "Nói rõ cái gì?"

Dạ U mục quang kiên nghị nơi đây giải thích: "Điều này nói rõ phía trên nhiễm huyết tinh huyết mạch tương đối cao quý, cũng chỉ có huyết mạch cao quý chính là người, huyết tinh mới có hương thơm mùi vị. Hơn nữa phía trên huyết tinh hay là trước đây thật lâu nhỏ lên lại, cho nên hương thơm tương đối nhạ."

"Ân Thửu mặc dù là Huyết tu, nhưng huyết mạch pha tạp, hỗn tạp, huyết mạch cũng không cao quý, nói rõ hấn huyết tinh căn bản vô pháp mở ra cái này tám thuộc da bên trên gông xiềng. Cho nên chỉ có thể một mực thả ở trong trữ vật đại, chờ đợi có một ngày tìm đến huyết mạch tương đối cao quý người giết hấn đi, dùng hấn huyết tinh mở ra phía trên gông xiềng!"

"Hôm nay ta vô ý tiến nhập trong mộ cùng hấn sản sinh tranh đấu, bị hấn dùng tay quẹt làm bị thương phía sau lưng, hấn ném thử một miếng ta huyết tinh, liền lộ ra thấy sản chi tâm vui mừng ánh mắt. Về sau các người xông vào, nhưng mục tiêu của hấn vẫn là ta, cho nên tùy ý hấn môn sinh đào tẩu, muốn cố hết sức giết chết ta, liền bởi vì huyết mạch của ta phù hợp yêu cầu của hấn!"

Hạ Vũ Nhu sau khi nghe xong chấn động, không nghĩ tới Dạ U suy luận thành như vậy tí mỉ tí mỉ, để cho nàng không khỏi lau mắt mà nhìn. Về sau nàng có chút bán tín bán nghi mà hỏi: "Cho nên người cho rằng người huyết mạch tương đối cao quý?"

Dạ U tương đối khẳng định gật đầu, nói: "Đúng vậy, bởi vậy ta cho rằng có thể dùng ta huyết tinh mở ra cái này tám thuộc da bên trên gông xiềng, chúng ta thử một lần liền biết."

Hấn sở dĩ tương đối khẳng định, bởi vì hấn thể nhưng là hắc ám thần tử, còn có chính mình thần bí thân thể truyền thừa huyết mạch, nếu không cao quý mới là lạ? Đương nhiên, loại này suy đoán tự nhiên chỉ có thể khó chịu trong lòng, không thể đối ngoại người nói, bằng không rước lấy họa sát thân cũng không hay.

Vì vậy hấn mở ra ngón tay của mình, nhỏ một giọt huyết tinh tại trên thuộc da. Hạ Vũ Nhu mở to đôi mắt đẹp, tới gần hít hà, vậy mà thật sự có chứa nhân nhạ hương thơm. Nàng ánh mắt lộ ra một tia chấn kinh, gia hỏa này đến cùng là người nào? Huyết mạch của hấn cư nhiên thật sự tương đối cao quý, coi như là chính mình huyết tinh cũng sẽ không có thơm như vậy mùi vị.

Lúc này, âm đạm vô quang bị cách đột nhiên xuất hiện một đạo huyết quang, đang rì máu vị trí xuất hiện vài tia huyết sắc lộ tuyến đỏ. Dạ U lập tức minh bạch huyết tinh còn chưa đủ, liền tiếp theo bay ra huyết tinh nhỏ xuống.

Theo hấn huyết tinh liên tục nhiễm, vốn chỉ có một tác vuông lộ tuyến đỏ tựa như rung động đồng dạng hướng bốn phía khuếch tán, lộ tuyến càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng tỉ mỉ có phần, huyết quang diệu diệu sinh huy.

Bảo tàng lộ tuyến đỏ hoàn chỉnh nơi đây hiện ra rõ ràng, hiển nhiên là hình rồng huyết mộ, bên trong bố cục vừa nhìn liền rõ ràng.

Miếng rồng chính là huyết mộ nhập khẩu, đầu rồng là che kín cơ quan bốn phương thông suốt thông đạo, chỉ có một mảnh chính xác con đường đi thông Long nhãn nguyên đan phòng. Long giác xử thì là tử lộ, là đánh dấu huyết sắc lõi đình nơi đây, nói rõ là cực độ địa phương nguy hiểm.

Thông qua đan phòng mật đạo, đến rộng lớn long thân vị trí. Long thân chủ yếu chia làm tiền điện, bên trong điện cùng hậu điện, xung quanh còn có rất nhiều phân nhánh lộ tuyến, đi thông từng cái mật thất.

Đại bộ phận mật thất đều che kín nguy hiểm cạm bẫy, dùng huyết sắc khô lâu đánh dấu ra, chỉ có số ít mật thất là an toàn, theo thứ tự là nguyên khí phòng, nguyên phù phòng, nguyên thuật phòng cùng tài liệu phòng.

Về phần chủ yếu tiền điện, bên trong điện cùng hậu điện, đều là dùng song kiếm giao nhau phương thức đánh dấu ra, hiển nhiên là sẽ phát sinh địa phương chiến đấu, tình huống cụ thể không có nói rõ. Long thân ở dưới long chân, là đánh dấu huyết sắc đao nhọn nơi đây, cho thấy một cái cực độ địa phương nguy hiểm.

Thông qua hậu điện mật đạo, sẽ đến đuôi rồng. Đuôi rồng có một cái dùng để tu luyện mật thất, hiển nhiên là dùng để cung cấp cấp đạt được truyền thừa nguyên tu. Mà ở hình rồng huyết mộ phía dưới như văn tự nói rõ, đánh dấu là Huyết Long linh.

Trên thuộc da toàn bộ bố cục nói rõ thành đầu vào đây, cấp đạt được tàng bảo đồ người mang đến thật lớn tiện lợi. Nhưng cũng không có nghĩa là đạt được tàng bảo đồ người liền nhất định an toàn, bọn họ cũng không biết tại chủ yếu tiền điện, bên trong điện cùng hậu điện những địa phương này sẽ phát sinh cái gì chiến đấu.

Dạ U sau khi xem xong, thở dài một hơi, lo lắng nói với Hạ Vũ Nhu: "Hạ Vũ Nhu, người phát hiện không đủ? Tàng Bảo Đồ bên trong hình rồng huyết mộ, long những bộ phận khác đều vẽ lên ra ngoài, nhưng duy chỉ có thiếu một cái trọng yếu nhất nơi đây, mà cái chỗ này chính là cất giấu trọng yếu nhất bảo tàng nơi đây, ta nghĩ hấn là một cái truyền thừa."

Nói xong, trong ánh mắt của hắn tinh quang tràn ra bốn phía, hiển lộ ra một tia hưng phấn. Hạ Vũ Nhu chứng kiến hắn đã tính trước bộ dáng, nghi ngờ nói "Vậy trung tâm nơi đây là cái gì?"

Dạ U lời nói sắc bén nơi đây giải thích: "Cái này trung tâm nơi đây chính là long trái tim! Ta nghĩ sở dĩ không có đánh dấu ra, chính là vì làm cho nơi này tàng bảo đồ người tiếp nhận tiền điện, bên trong điện cùng hậu điện thí luyện khảo nghiệm. Chỉ có thông qua thí luyện khảo nghiệm, mới có thể tiến nhập long trái tim, tiếp nhận truyền thừa."

Hạ Vũ Nhu sau khi nghe, hưng phấn mà nói: "Nếu như chúng ta thấy rõ Tàng Bảo Đồ, vậy chúng ta liền lập tức đi đến Huyết Long lĩnh tìm kiếm bảo tàng a."

Dạ U lộ ra một tia phong đạm vân khinh mỉm cười, nói: "Không vội, chúng ta lúc trước hướng Huyết Trì tối sâu bên trong nhìn nhìn có hay không cái khác thu hoạch? Nơi đó là Ân Thửu chỗ tu luyện, nhất định sẽ không đơn giản, đừng bỏ sót!"

Hạ Vũ Nhu có chút không lời nói: "Người thật đúng là một cái cẩn thận tỉ mỉ gia hỏa, nơi đó có bảo bối đoán chừng đều chạy không thoát người pháp nhãn a!"

Dạ U từ chối cho ý kiến nơi đây nhún vai, hai người liền cùng đi đến Huyết Trì tối sâu bên trong. Càng chạy nhập sâu bên trong, mùi máu tươi càng dày đặc nồng nặc mùi, làm cho người ta cảm thấy buồn nôn, không khỏi khiến hai người nhú mày.

Cũng không lâu lắm, hai người liền đến Huyết Trì tối sâu bên trong, phía trước đã không đường, là cuộn cuộn Huyết Trì thủy. Huyết Trì thủy chính giữa có một cái tu luyện đài, chính là Ân Thửu chỗ tu luyện.

Mà ở tu luyện đài xung quanh, là cuộn cuộn Huyết Trì thủy, bên trong che kín đại lượng thi cốt, nguyên tu cùng nguyên thủ đều có, có thể ảm ảm nghe đến lớn lượng vong hồn kêu rên tiếng, Huyết Sát khí tức phóng lên, vô cùng nồng đậm, hiển nhiên là một bức nghe rộn cả người nhân gian địa ngục hình ảnh.

Hạ Vũ Nhu mở to đôi mắt đẹp, khó có thể tin nói: "Đây là giết hại ít nhiều sinh mệnh mới biến thành Huyết Trì? Trách không được thể nhân đều đối với Huyết tu căm thù đến tận xương tủy, thủ đoạn của bọn hắn thật sự là quá cực kỳ bỉ thảm."

Dạ U tỉ mỉ quan sát một chút, nói: "Có chút thi cốt là gần nhất mới tăng thêm, hiển nhiên là Ân Thửu sát. Cái khác đại bộ phận thi cốt cũng đã vô cùng rất xưa, đều phong hoá thành không sai biệt lắm. Theo hắn nói vậy trong là thượng cổ Huyết tu tu kiến huyết mộ, thu thập nhiều hài cốt như vậy huyết tinh, hẳn là không chỉ dùng để tu luyện, có lẽ là vì tẩy bỏ loại nào đó bảo bối, ta đi qua nhìn xem!"

Hạ Vũ Nhu kinh ngạc mà hỏi: "Người còn muốn đi nhìn a? Như loại này dùng tới vạn sinh mệnh huyết tinh tẩy bỏ ra bảo bối, đoán chừng cho thấy tà vật, chúng ta hay là không muốn a!"

Dạ U nhàn nhạt nơi đây đáp lại: "Yên tâm đi, nếu thật là tà vật, ta cái thứ nhất tiêu diệt nó! Nếu như là bị Huyết tu ngộ nhập lạc lối bảo bối, chúng ta có thể đem nó tính lực!"

Hạ Vũ Nhu thấy Dạ U nói rất có đạo lý, liền đồng ý ý kiến của hắn, nhẹ gật đầu nói: "Vậy được rồi, người liền đi nhìn xem, cẩn thận một chút, ta có chút chịu không được bên trong Huyết Sát khí tức."

Vì vậy Dạ U toàn thân tản mát ra đại lượng khí tức hủy diệt, thi triển Tấn Ảnh Bộ bay nhanh nơi này Ân Thửu tu luyện đài hướng tới, đưa mắt nhìn bốn phía, tìm kiếm bảo bối tung tích. Những cái này Huyết Sát khí tức có thể ăn mòn nguyên tu thần trí, nhưng ở hắn khí tức hủy diệt trước mặt căn bản chưa đủ nhìn, nhao nhao bị bài xích ra, căn bản không dám tới gần.

Chỉ chốc lát sau, hắn rốt cục đang tu luyện đài phía sau Huyết Trì vị trí phát hiện một cây cỏ tươi đi Liên Hoa, huyết hương hương thơm, cánh hoa trong sáng tinh lặng, điệu điệu sinh huy, tràn đầy cực kỳ nồng đậm bùng bùng sinh cơ. Bất quá bởi vì Huyết Sát khí tức ăn mòn, gốc này Liên Hoa đánh mất tinh khiết khí tức, sinh ra tà ác khí tức, bị vong hồn chỗ quây quanh.

Dạ U thấy thể không khỏi khẽ thở dài một hơi, lập tức minh bạch đây là trong truyền thuyết Huyết Linh liên, vô cùng hi hữu, một khi dùng ăn, trong cơ thể tạo huyết năng lực sẽ sâu sắc tăng cường, liền không còn sợ đổ máu quá nhiều mà chết, đối với Huyết tu hiển nhiên như khó có thể tưởng tượng sức hấp dẫn.

Của nó thật sự cần hút đại lượng huyết tinh năng lực sinh trưởng, năng lực tiến hóa thành trong vạn người không có một Huyết Tiên Liên. Mà một khi phục dụng Huyết Tiên Liên, huyết mạch của người sẽ tiến hóa thành cực kỳ cao quý huyết mạch, thậm chí sẽ có được tái sinh năng lực, có thể thấy Huyết Tiên Liên to lớn giá trị.

Chỉ bất quá nó cần hấp thu chính là cao quý tinh khiết huyết tinh, thượng cổ Huyết tu bồi dưỡng nó dùng sai rồi phương pháp, dùng pha tạp, hỗn tạp không còn rất nhiều cấp thấp sinh vật huyết tinh tới bồi dưỡng nó. Kết quả dẫn đến nó ngộ nhập lạc lối, dinh dưỡng không đầy đủ, căn bản vô pháp tiến hóa thành Huyết Tiên Liên, ngược lại đã trở thành dị dạng Huyết Ma liên, uống hại hơn nhiều tánh mạng.

Bởi vậy thượng cổ Huyết tu cả đời cũng không cách nào đạt được Huyết Tiên Liên, chỉ có thể ôm hận mà chết. Mà Ân Thửu lấy được hắn truyền thừa, tiếp tục mắc thêm lỗi lầm nữa, dùng cấp thấp sinh vật huyết tinh tới tẩy bỏ Huyết Ma liên, khiến nó nhập ma càng thêm sâu nặng.

Vì vậy Dạ U liền đến rất nhanh hái Huyết Ma liên, trên người nó Huyết Sát rõ phụ vốn vô pháp đối với hắn tạo thành tổn thương, chỉ có thể ngoan ngoãn bị hắn mang ra ngoài.

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Tịnh liên tranh lĩnh

Lúc Dạ U đem Huyết Ma liên mang sau khi đi ra, Hạ Vũ Nhu trông thấy trong tay hắn tràn ngập Huyết Sát hồng sắc Liên Hoa, khiếp sợ nói "Không phải này trong truyền thuyết Huyết Linh liên đi? Như thế nào biến thành cái dạng này rồi chẳng lẽ nói Huyết Trì chỗ sâu bảo bối chính là cái này?"

Dạ U nhẹ gật đầu, giải thích: "Đúng, chính là cái này. Huyết tu đào tạo Huyết Linh liên dùng sai rồi phương thức, dẫn đến nó linh khí chịu ô nhiễm, hóa thành Huyết Ma liên. Hạ Vũ Nhu, ngươi còn có phương pháp tới tinh lọc nó?"

Hạ Vũ Nhu trầm tư trong chốc lát, trịnh trọng nói: "Ta có thể dùng Thủy Tịnh thuật đem trong cơ thể nó máu đen cho gột rửa ra ngoài, bắt quá ta vô pháp đem máu của nó sát khí hơi thở loại trừ."

Dạ U lạnh nhạt nói: "Không sao, ngươi trước dùng Thủy Tịnh thuật bức ra máu đen, ta lại dùng khí tức hủy diệt diệt trừ Huyết Sát khí tức, cần phải đem nó khôi phục thành công Huyết Linh liên."

Hạ Vũ Nhu đáp ứng, thon dài ngón tay ngọc trên liền nghiêng tuôn ra chân thành lưu vũ, chăm chú tại Huyết Ma liên bên trong. Huyết Ma liên run lên, cảm giác được tươi mát mát mẻ khí tức, một hồi ôn nhu thoải mái, liền không hề chống cự, tiếp nhận lưu vũ xâm nhập.

Chỉ chốc lát sau, trong cơ thể nó máu đen chậm rãi bị ép ra ngoài, hiện ra màu đỏ thẫm, tạp chất rất nhiều, như một cổ gay mũi mũi hơi thở. Theo lưu vũ chậm rãi gột rửa, bài trừ máu đen càng ngày càng nhiều, tuy nó trở nên gầy một vòng, nhưng phát ra tinh khiết huyết quang càng ngày càng diệu diệu sinh huyền, tựa như óng ánh rạng rỡ mây đỏ.

Đợi cho trong cơ thể nó máu đen chảy hết, nó càng bùng bùng sinh cơ, bắt quá bởi vì Huyết Sát khí tức ảnh hưởng, nó vẫn là nhập ma bộ dáng, tựa như mộng lung tại đồ thẳm trong sương mù, ảnh hưởng từ thái của nó.

Thời điểm này nên Dạ U xuất thủ, hắn không dám thả ra quá nhiều khí tức hủy diệt, bằng không nhất định sẽ đem trước mắt Huyết Ma liên cho phá toái hầu như không còn. Cho nên chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí không chế một luồng khí tức hủy diệt xâm nhập trong cơ thể của nó, đem Huyết Sát khí tức một chút nơi đây bức ra.

Nếu như nói Hạ Vũ Nhu Thủy Tịnh thuật là ôn nhu thoải mái gột rửa, như vậy Dạ U khí tức hủy diệt chính là cường ngạnh thống khổ loại trừ, vừa vặn vừa đầm vừa xoa khiến nó khôi phục vốn có bộ dáng. Lúc hắn khí tức hủy diệt xâm nhập trong cơ thể nó thời điểm, nó phát sinh kịch liệt giãy dụa, huyết quang thoáng cái lúc sáng lúc tối, hiển nhiên thống khổ không thôi.

Bắt quá nó biết Dạ U là tốt ý, cũng chỉ có thể đau khổ nhẫn nại hạ xuống. Trong cơ thể nó Huyết Sát khí tức chỗ nào là khí tức hủy diệt đối thủ, bị hắn sát mờ một mảnh đường máu. Bắt quá khí tức hủy diệt rốt cuộc quá ít, tuy có thể bức khai mở Huyết Sát khí tức, nhưng ngoan cố Huyết Sát khí tức vẫn ngưng lại ở trong cơ thể nó không chịu rời đi.

Vì vậy Dạ U liền gia tăng khí tức hủy diệt xâm nhập, theo khí tức hủy diệt tăng nhiều, Huyết Ma liên càng ngày càng thống khổ, lay động không thôi. Máu của nó sáng chậm rãi ảm đạm xuống, trong cơ thể hơi nước bốc hơi lên, cánh hoa bắt đầu héo rũ trắng xám, rút đi huyết sắc, toàn bộ cây trở nên uể oải không thôi.

Bắt quá trong cơ thể nó Huyết Sát khí tức cũng ở khí tức hủy diệt bức bách, rốt cuộc một tia bất đắc dĩ rời đi Huyết Ma liên, khiến nó trở nên thuần túy sạch sẽ, dần dần khôi phục được có chứa linh khí. Cuối cùng, Huyết Sát khí tức rốt cuộc hoàn toàn loại trừ, Dạ U lập tức đem trong cơ thể nó khí tức hủy diệt rút ra, khiến nó trở nên như có tinh thần.

Huyết Ma liên rốt cuộc khôi phục trở thành Huyết Ma liên, như phá vỡ kén trọng sinh đồng dạng, linh khí lần nữa tràn ra bốn phía, huyết quang lần nữa óng ánh, khiến nó phần khôi không thôi. Chỉ bắt quá bệnh nặng mới khỏi, nó trở nên hơi khô quắt quắt, tinh lực không đủ tràn đầy, hiển nhiên khuyết thiếu cao quý chính là huyết tinh cùng hơi nước.

Dạ U cùng Hạ Vũ Nhu hai mặt nhìn nhau, liền âm thầm giúp nhau hiểu ý, nhìn đã quyết định. Dạ U không thể không lần nữa mở ra ngón tay của mình, đem chính mình huyết tinh một chút nuôi nấng cho nó. Hạ Vũ Nhu thì dùng nước nguyên lực hóa thành mưa đổ vào tại hoa của nó mũi, bổ sung nước của nó phân ra.

Huyết Linh liên tại hai bên tắm bổ, dần dần ăn đủ uống no, toàn bộ cây lập tức bảo mãn mượt mà, đặc sắc toả sáng, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, tinh khiết không vết huyết quang rốt cuộc không hề bị nơi này quấy nhiễu, hoàn toàn thống suốt phát ra, hào quang vạn trượng, làm cho cả Huyết Trì đều ảm đạm vô quang dâng lên

Nó chậm rãi lơ lửng lên, mềm mại cánh hoa nở rộ thành càng thêm rực rỡ, trong sáng tĩnh lặng, tựa như không hề có khuyết điểm nhỏ nhất hồng trong suốt huyết ngọc, đứng như áo đỏ hồng quần cao quý thiếu nữ. Hai người liền đình chỉ tầm mắt, mừng rỡ nhìn trọng sinh toả sáng Huyết Linh liên, cảm giác bọn họ trả giá không có uổng phí.

Một lát sau, Huyết Linh liên đột nhiên nhanh như điện chớp nơi đây bay về phía Dạ U, tại hần trở tay không kịp trên chui vào trong cơ thể của hần, huyết quang tiêu tan ản không thấy, khiến hần bị làm cho cực kỳ hoảng sợ. Cái này Huyết Linh liên làm sao lại đột nhiên sống nhờ tại bên trong thân thể của hần rồi sẽ không là thích hần huyết tinh, muốn đưa hần trong cơ thể huyết tinh hút khô a!

Dạ U một hồi luồng cuồng tay chân, lo lắng phía dưới lập tức nhắm mắt lại, thần thức nhập vào cơ thể, phát hiện Huyết Linh liên vậy mà cắm rễ tại trái tim của mình vị trí bất đầu ngũ say, trước mắt tạm thời không có động tĩnh.

Hần tạm thời thờ ra một hơi, nhưng vẫn là mơ hồ có chút lo lắng, rốt cuộc trong thân thể của mình cất dấu tùy thời bạo phát tặc đạn. Trái tim thể nhưng là huyết dịch tuần hoàn trung tâm, Huyết Linh liên tùy thời có thể hút chính mình huyết tinh, một khi nó lấy oán trả ơn, đem nơi trái tim trung tâm huyết dịch hút khô, chính mình thật là chính là chết không có chỗ chôn!

Nhìn thấy Dạ U thần sắc trắng xám, lo lắng bộ dáng, Hạ Vũ Nhu mỉm cười an ủi: "Dạ U, ngươi không cần lo lắng a Huyết Linh liên thể nhưng là trong thiên địa có đủ linh tính nguyên bảo, nó thích ngươi huyết tinh, sở dĩ dĩ ký sinh tại trong cơ thể của ngươi là vì đôi bên cùng có lợi, cộng sinh cùng tồn tại, là sẽ không làm tự chui đầu vào rọ hành vi ngu xuẩn."

Dạ U nghe xong rốt cục yên lòng, nói cảm ơn: "Hạ Vũ Nhu, cảm ơn ngươi an ủi. Được rồi, hiện tại chúng ta liền cùng đi đến Huyết Long linh, bảo tàng như trước theo như nhu cầu, phân chia 5:5 thành công, ý của ngươi như nào?"

Hạ Vũ Nhu nhẹ gật đầu, trầm tư trong chốc lát, nói ra Huyết Long linh tin tức, sắc mặt ngưng trọng nói: "Có thể, không qua Huyết Long linh sự tình chúng ta hẳn hảo hảo mưu đồ một chút. Huyết Long linh ở vào Hắc Ám tuyệt địa bên trong cùng ngoại vi chỗ giao giới, bên trong tử hồn cùng cương thi là càng cường đại hơn, không dễ đối phó, thậm chí ngẫu nhiên là chui ra Nhân nguyên cảnh thực lực thi thú hoặc là hồn thú, có thể nói là nguy hiểm vạn phần, là Phạm nguyên cảnh nguyên tu có tật giật mình nơi đây."

"Mà chúng ta muốn tìm long hình mộ huyết hiển nhiên liền ản nấp ở Huyết Long linh bên trong, nghe nói dĩ vãng cũng có nguyên tu vô ý trên xông vào chỗ đó, nhưng gần như cửu tử nhất sinh, có thể tại bên trong như thu hoạch ít lại càng ít. Bất quá Huyết Long linh tuy nguy hiểm, nhưng thu hoạch cũng lớn, lại hướng chỗ đó nguyên tu rất nhiều, chúng ta tránh không được như người cạnh tranh, thậm chí còn sẽ có Nhân nguyên cảnh thực lực nguyên tu đi vào kiếm một chén canh. Hai chúng ta muốn cố gắng quần hùng, đoạt được bảo tàng, vô cùng khó khăn."

Dạ U nghe vậy đột nhiên cả kinh, không nghĩ tới Huyết Long linh tại Hắc Ám tuyệt địa trong lại còn là nổi danh như vậy nơi đây, nguyên tu càng nhiều phân tranh là hơn, khiến hần không khỏi đau đầu. Bất quá câu phủ quý trong nguy hiểm, nếu như bọn họ lấy được Tàng Bảo Đồ, tồn tại ưu thế thật lớn, nói như thế nào cũng không có khả năng buông tha cho cái này bảo tàng.

Vì vậy hần trịnh trọng biểu thị mệnh lệnh nơi đây đề nghị: "Nếu như Huyết Long linh là nguyên tu phân tranh chi địa, chúng ta là tốt rồi tốt hơn nguy trang một chút, tận lực không muốn làm người khác chú ý, cũng đừng cho người khác phát hiện chúng ta có Tàng Bảo Đồ, lặng lẽ tiến nhập long hình mộ huyết. Tại trong mộ người nhất định phải theo sát ta, một khi gặp nguy hiểm, ta sẽ bảo vệ ngươi!"

Hạ Vũ Nhu cảm giác được một tia ngọt ngào mật tình cảm ản ảp, khuôn mặt ửng đỏ như hà, kiều mị như hoa, ngượng ngập nói: "Ừ, biết rồi, như ngươi tại, ta an tâm rồi!"

Dứt lời, hai người liền rất nhanh nguy trang, Dạ U mặc lên hắc bào mũ, Hạ Vũ Nhu cũng từ trong túi trữ vật lấy ra một bộ y phục dạ hành mặc vào. Về sau hai người nhanh chóng rời đi Huyết Trì, từ mộ đạo trong ra ngoài, đi đến bên ngoài mộ bia mọc lên san sát như rừng hoang dã, quỷ hỏa phiêu đảng, tĩnh lặng không tiếng động, hiển lộ có chút âm trầm khủng bố.

Hạ Vũ Nhu đi ở phía trước, dáng người tại y phục dạ hành phác hoạ dưới nhưng biểu hiện yếu điệu nhanh nhẹn, trước sau lờ lờ, hấp dẫn mười phần. Nàng đột nhiên quay đầu lại, xinh đẹp nơi đây lên tiếng nói: "Ngươi hẳn là không biết Huyết Long linh chỗ a, liền do ta ở phía trước dẫn đường. Một khi gặp được nguy hiểm, ngươi cần phải hảo hảo bảo hộ ở ta a!"

Dạ U nhẹ gật đầu, đồng ý nói: "Đương nhiên, khi không phải ta đợi, chúng ta đi nhanh đi."

Về sau hai người liền im lặng không nói, tựa như hắc dạ u linh một trước một sau nơi đây rất nhanh chạy đến Huyết Long linh chỗ, không quan tâm giữa đường bên trong thực lực tăng cường tử hồn cùng cương thi, tại chúng xem nhẹ khe hở trên lặng yên đi qua.

Qua hồi lâu, hai người rốt cục đạt tới Huyết Long linh chỗ. Huyết Long linh địa thế khó khăn trắc trở pháp phòng, quái thạch đá lồi chồm, thổ địa tựa như bị huyết tinh nhuộm dần qua đồng dạng, dài khắp Âm Huyết Thảo, tại quỷ hỏa chiếu rọi xuống làm cho người sơn tóc gáy.

Nơi này nguyên tu số lượng cũng tăng nhiều không ít, lại có hơn một ngàn nhiều người, hiển lộ vô cùng náo nhiệt, ngược lại đem khủng bố bầu không khí tiêu trừ vài phần. Bất quá bọn họ phần lớn kết bè kết đội, cấu thành từng cái một đoàn đội, đối với Huyết Long linh trong chui ra tử hồn cùng cương thi tiến hành chém giết.

Nơi này tử hồn là oan hồn, như Phạm nguyên cảnh cao cấp thực lực, toàn thân đỏ thẫm đi, sát khí vô cùng nồng đậm, có thể nhiếp hồn đoạt phách, không phải Huyết Hồn có thể sánh bằng. Mà cương thi thì là thiết huyết thi hài, cho thấy Phạm nguyên cảnh cao cấp thực lực, toàn thân ngân sắc bên trong vết máu loang lổ, cứng rắn như sắt, đao thương bất nhập, vô cùng khát máu, có được huyết hồng sắc răng nhọn móng sắc.

Hai cái này hiển nhiên cũng không dễ dàng đối phó, thực lực Phàm nguyên cảnh nguyên tu lạc đàn chống lại chúng, căn bản không phải là đối thủ. Bởi vậy chỉ có thể kết hợp đoàn đội, một chỗ đánh chết chúng. Bất quá đoàn chiến cũng có khi thất thủ, bị oan hồn cùng thiết huyết thi hài thừa dịp tiêu trừ rồi, bị chúng cắn xé nguyên tu sẽ chết phải vô cùng thê thảm, hài cốt không còn.

Mà nguyên tu tử vong phóng xuất ra huyết tinh liền sẽ bị Âm Huyết Thảo hấp thu, khiến chúng to lớn càng thêm tràn đầy, có thể nói thật đáng buồn đáng tiếc. Tiễn nhập Hắc Âm tuyệt địa mạo hiểm tâm bảo nguyên tu, muốn tùy thời làm tốt tử vong chuẩn bị.

Lúc Dạ U cùng Hạ Vũ Nhu đi đến Huyết Long lĩnh trước mặt thời điểm, vùng này oan hồn cùng thiết huyết thi hài đã bị thanh lý sạch sẽ, nhiều đoàn đội nguyên tu bắt đầu kê cạnh đầu gối nói chuyện với nhau, đều nghị luận dăng lên

"Thật sự là xúi quẩy, giết đi nửa ngày oan hồn cùng thiết huyết thi hài, cứ nhiên không có thi hồn tinh cùng thi đan, hại huynh đệ chúng ta đã chết vài người!"

"Vậy cũng chỉ có thể trách vận khí của người không tốt, chúng ta Thiết Lang đoàn đội ngay tại đoàn trưởng chúng ta anh minh chỉ đạo, tử thương rất ít, lấy được mấy cái hồn tinh cùng hai ba cho thi đan."

"Nghe nói, Huyết Long lĩnh cất dấu một cái thượng cổ huyết mộ, cất dấu vô số kỳ trân dị bảo, chúng ta muốn không nên đi chỗ đó xông xáo?"

"Vậy trong thật sự quá nguy hiểm, đi vào Phàm nguyên cảnh nguyên tu gần như thập tử vô sinh, chỉ có Nhân nguyên cảnh trở lên thực lực có thể miễn cưỡng xông xáo. Ta xem, bây giờ đang ở trận cũng chỉ có Thiết Lang đoàn đội, Mãnh Hồ đoàn đội, Độc Hạt đoàn đội ba cái đoàn đội người như thực lực lại tranh đoạt, bọn họ đoàn trưởng thế nhưng là Nhân nguyên cảnh trở lên thực lực."

...

Nghe xong bọn họ ngôn luận, Dạ U cùng Hạ Vũ Nhu lập tức đã minh bạch nơi này tình thế, mà bọn họ lớn nhất người cạnh tranh chính là Thiết Lang đoàn đội, Mãnh Hồ đoàn đội cùng Độc Hạt đoàn đội Nhân nguyên cảnh thực lực mạnh người, khiến bọn họ mơ hồ lo lắng.

Lúc này, một vị tướng mạo thô kệch hán tử phát hiện đột ngột xuất hiện hai hắc y nhân, nhiệt tình nơi đây chào hỏi nói: "Huynh đệ, có muốn hay không gia nhập chúng ta Thiết Lang đoàn đội? Cùng chúng ta cùng đi thượng cổ huyết mộ đoạt bảo!"

Dạ U nghiêm nghị cự tuyệt nói: "Không được, hai người chúng ta không cần cùng người khác tổ đội, thậm chí đi theo đội ngũ đằng sau phân ra chén canh mà thôi!"

Hán tử nghe vậy liền cũng không dây dưa nữa, chỉ là cười lạnh không thôi. Ở chỗ này không tổ chức thành đoàn thể đội quả thật chính là tự tìm chết, một khi bị oan hồn hoặc là thiết huyết thi hài bao vây, chết cũng không biết chết như thế nào.

Về sau còn có mấy cái đoàn đội người đến bắt chuyện tổ đội, bị Dạ U nhất nhất cự tuyệt, liền không hề có người dây dưa. Cùng bọn họ đồng dạng người còn có rất nhiều, hiển nhiên là thực lực tương đối cường đại tán tu, khinh thường cùng người khác tổ đội.

Vì vậy Dạ U cùng Hạ Vũ Nhu liền bắt đầu tự do hoạt động, quan sát tình thế, không tham dự chiến đấu, lặng lẽ tìm kiếm long hình mộ huyết chỗ. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Nhanh chân đến trước

Theo nhiều đội ngũ đầy mạnh cùng tìm tòi, chui đi ra oan hồn cùng thiết huyết thi hài rất nhanh bị thanh lý sạch sẽ. Dạ U cùng Hạ Vũ Nhu nhất thời không có đầu mối, thương lượng một chút, cảm giác rồi đi nhiều đội ngũ một mình đi tìm long hình mộ huyết tung tích dễ dàng bị người hoài nghi. Vì vậy liền chặt chẽ theo sát tại nhiều đội ngũ đằng sau, cũng không cần tham dự chiến đấu, tránh bại lộ.

Dù sao một khi tìm đến long hình mộ huyết, khiến nhiều đội ngũ người đi trước dò đường, bọn họ liền có thể thừa dịp tiêu trừ rồi. Như Tăng Bảo Đồ chỉ dẫn, bọn họ tạo ngộ nguy hiểm là sâu sắc giảm bớt, tìm đến bảo tàng xác suất là gia tăng thật lớn. Hơn nữa muốn theo ở phía sau kiếm một chén canh người rất nhiều, bởi vậy bọn họ cũng không hề làm người khác chú ý.

Một lát sau, nhiều đội ngũ phái đi dò đường nhiều hán tử hưng phấn trở về, liên tiếp đối với bọn họ đoàn trưởng báo cáo tình huống. Những cái này đoàn trưởng nhao nhao lộ ra sắc mặt vui mừng, thương lượng trong chớp lát, liền mang theo bọn họ từng người đội ngũ đại bộ phận người trùng trùng điệp điệp nơi đây chạy tới Huyết Long lĩnh sâu bên trong, để lại hơn trăm người đội ngũ.

Dạ U cùng Hạ Thủy Nhu hai mặt nhìn nhau, lập tức mình bạch nhiều đội ngũ tìm được long hình mộ huyết chỗ, muốn đi theo bọn họ đi qua. Nhưng không ngờ nhiều đội ngũ lưu lại hơn trăm người đội ngũ ngăn trở đường đi của bọn hắn, cái khác không vào đoàn đội tán tu cũng phát sinh tương tự tình huống.

Một cái áo dác xấu xí người đi lên trước, tên là Yến Thử, lấy ra sáng choang trường kiếm, chỉ vào bọn họ nói năng lỗ mãng nói: "Các ngươi những cái này không vào đoàn đội tán tu theo ở phía sau không xuất lực, phân ra chén canh nghĩ cũng đừng nghĩ, đoàn trưởng chúng ta phân phó không cho phép các ngươi đi qua, bằng không giết không tha!"

Những cái này không vào đoàn đội tán tu như ba mươi mấy người, nghe nói lời của hắn lập tức giận tím mặt, đều nghị luận ——

"Dựa vào cái gì không cho chúng ta đi qua, các ngươi làm như vậy thật sự quá vô sỉ, khi dễ chúng ta ít người đi?"

"Thấy bảo tàng mỗi người có phần, bảo tàng lại không phải nhà các ngươi, các ngươi những cái này đoàn đội muốn nuốt một mình bảo tàng nhưng là phải phạm nhiều người tức giận đấy!"

"Đúng đấy, nhanh cấp lão tử tránh ra, bằng không lão tử muốn liều mạng!"

...

Yến Thử nghe vậy cười lạnh nói: "Chính là khi dễ các ngươi ít người thì thế nào, lúc trước gọi các ngươi vào đoàn các ngươi không vào, hiện tại thì nên biết như loại này hậu quả, thức thời điểm liền dẹp đường hồi phủ, bằng không chúng ta có thể không phải ngồi không!" Nói xong, hơn trăm người đồng loạt nơi đây lấy ra trường kiếm, hàn quang lập loè, chỉ vào bọn họ.

Đại bộ phận tán tu lập tức kinh hãi khiếp đảm, nhất thời không dám đến, rốt cuộc ba mươi mấy người mạnh mẽ liều mạng hơn trăm người căn bản không hề có phản kháng. Dạ U thấy thế ánh mắt lập tức lạnh xuống, hiện tại bọn họ có thể không có thời gian ở chỗ này chậm trễ, vạn nhất bị nhiều đội ngũ người tìm được chính xác lộ tuyến, bọn họ liền thất bại trong gang tấc.

Vì vậy hắn lập tức thi triển Tấn Ảnh Bộ, bay nhanh đến, trong chớp mắt trải qua Yến Thử bên cạnh, U Hồn Nhận lưỡi dao sáng nhất thiểm, lạnh lùng nói: "Om sòm gia hỏa, những người cản đường chết!"

Yến Thử mờ to hai mắt, khó có thể tin nơi đây phát hiện cổ của mình bị kéo ra một đạo vết máu, huyết tinh phun ra, thân thể nặng nề mà ngã xuống đất hạ xuống.

Hơn trăm người đội ngũ lập tức cực kỳ hoảng sợ, Dạ U tốc độ thật sự là quá nhanh, bọn họ còn không có phản ứng kịp, trong đội ngũ đại biểu cư nhiên bị dễ dàng như thế nơi đây giết chết. Một cái râu quai nón hắn từ hô lớn: "Giết đi người này, là Yến Thử báo thù!"

Vì vậy hơn trăm người lập tức tuân động, đánh chết hướng hắn. Hắn hướng về sau sót ruột hô lớn: "Hạ Vũ Nhu, thời gian cấp bách, theo sát ta, chúng ta một chỗ đột phá nơi này!"

Hạ Vũ Nhu nhẹ gật đầu, liền lập tức tới gần Dạ U, hai người cùng hơn trăm người chém giết. Còn lại tán tu nhìn thấy hai người bọn họ triển khai xung đột, tự nhiên không cam lòng yếu thế, nhao nhao tham dự chiến đấu.

Vì vậy Dạ U Vô Ảnh Trảm như chạy sấm chớp mưa bão tại thượng trăm người bên trong rít gào, xé nát nhiều nguyên tu, khiến bọn họ căn bản không dám đến. Hạ Vũ Nhu liên tục mưa phùn hóa thành dao nhọn, trút xuống trong đám người, khiến rất nhiều nguyên tu thổ huyết không thôi. Hai người thế như chẻ tre, rất nhanh đột phá vây quanh đội ngũ, cấp tốc chạy đến Huyết Long linh sâu bên trong.

Nhưng bọn họ không có chú ý chính là, có một cái thấy không rõ diện mạo hắc y trung niên nhân chú ý bọn họ rời đi thân ảnh, thanh âm khàn khàn làm cho người sồn tóc gáy, kiệt kiệt cười nói: "Tiểu tử này cũng không phải đơn giản, cư nhiên cùng kia cái nữ oa tử một chỗ đột phá hơn trăm người đội ngũ. Như vậy, ta là thời điểm xuất thủ!"

Tiếng nói hạ xuống, hắc y trung niên nhân khí thế lập tức kéo lên, trong thân thể phi tuôn ra giống như thủy triều tử vong khói đen, tràn ngập tại hai bên chém giết trong đội ngũ. Một cái đại hán mở to hai mắt, kinh hãi nơi đây kêu thảm thiết nói: "Tán tu trong thậm chí có Nhân nguyên cảnh trở lên nguyên tu, làm sao có thể? A —— "

Va chạm vào khói đen nguyên tu kêu thảm thiết không thôi, huyết nhục đều bị khói đen thôn phệ, hóa thành xương khô, hơn trăm người đội ngũ cùng hơn ba mươi tán tu thoáng cái tử vong hầu như không còn, tựa như nhân gian địa ngục.

Hắc y trung niên nhân thu hồi khói đen, tràn đầy tự tin nơi đây cười gằn nói: "Long hình mộ huyết bên trong truyền thừa là ta, những cái này muốn tranh đoạt truyền thừa người đều phải chết! Về phần tiểu tử kia, hi vọng huyết nhục của hắn có thể cho ta thỏa mãn, hắc hắc!" Nói xong, hắn liền nhanh như điện chớp nơi đây chạy tới Huyết Long linh sâu bên trong, tựa như đáng sợ ma quỷ lạng lẽ tiến đến.

...

Lúc Dạ U cùng Hạ Vũ Nhu dọc theo nhiều đội ngũ lưu lại dấu vết, đến long hình mộ huyết bí ẩn miệng rộng nhập khẩu, nhiều đội ngũ người sớm đã tiến nhập như một ít thời gian, phía trước lối đi nhỏ ngổn ngang lộn xộn nơi đây chạy đến một ít tử vong thể thâm nguyên tu thì cốt cùng Phàm nguyên cảnh viên mãn thực lực đồng quý thì hải phần còn lại của chân tay đã bị cắt đoạn thể, có thể thấy long hình mộ huyết nguy hiểm chỗ.

Hai người thông qua lối đi nhỏ, đi đến một cái rộng lớn đại sảnh, trên mặt đất cũng lưu lại khá hơn phần còn lại của chân tay đã bị cắt đoạn thể, huyết tinh

lâm li, làm cho người ta chán ghét buồn nôn. Trước đại sảnh như chín mảnh giống như đúc thông đạo, đi thông không biết sâu bên trong.

Dạ U lấy ra Tầng Bảo Đồ, so sánh một chút, khẳng định nói: "Bên trái đệ ngũ môn là chính xác con đường, cái khác đều là nguy cơ trùng trùng từ lộ, chúng ta lập tức đến!"

Hạ Vũ Nhu nhẹ gạt đầu, liền đi theo hắn rất nhanh tiến nhập đệ ngũ con đường. Kết quả lại đây nơi này một cái thoát nhìn tương tự đại sảnh, hắn căn cứ Tầng Bảo Đồ lại đơn giản nơi đây tìm ra chính xác con đường.

Cứ như vậy lập đi lập lại tổng cộng chín lần, hai người rốt cục đi tới một cái đồng xanh trước cổng chính, phía trên điêu khắc một cái không có con mắt Thanh Long, tuy uy phong lẫm lẫm, nhưng có chút từ khí.

Dạ U lộ ra sắc mặt vui mừng, nói: "Thanh đồng sau đại môn hẳn phải là nguyên đan phòng, cũng chính là long nhãn chỗ. Xem ra trước mắt hẳn là vẫn chưa có người nào tiến nhập, hai chúng ta là đầu tiên đi tới đây."

Hạ Vũ Nhu mỉm cười tự nhiên nói: "Đúng vậy a, đầu rồng vị trí thông đạo cùng mê cung đồng dạng, lách lư đến làm cho người đau đầu. Muốn không phải như Tầng Bảo Đồ chỉ dẫn, chúng ta căn bản không có khả năng không hề có phong hiểm địa nhanh chân đến trước. Nguyên đan trong phòng đoán chừng có rất nhiều quý hiếm nguyên đan a, ta cũng nhịn không được mong đợi!"

Dạ U đến nhìn thanh đồng trên cửa chính điêu khắc không có con mắt Thanh Long, thầm nói: "Thế nhưng là chúng ta muốn đánh như thế nào khai mở cái này thanh đồng đại môn rồi không phải lại muốn vẽ rồng điểm mắt a!"

Hạ Vũ Nhu nghe vậy liền xung phong nhận việc nói: "Lần này để cho ta tới nhò máu cho nó vẽ lên con mắt! Dạ U, ngươi lúc trước đã chảy rất nhiều máu tươi, thể hư thân nhược, phải hảo hảo tĩnh dưỡng mới là!"

Nói xong, nàng mong muốn mở ra ngón tay nhỏ máu, Dạ U lập tức ngăn cản nói: "Hạ Vũ Nhu, lần này không đồng nhất, không thể dùng nhò máu cho nó vẽ lên con mắt. Nơi này là nguyên đan phòng, hẳn là chỉ có đem có được long lực đan dược đặt ở trong đôi mắt Thanh Long, thanh đồng cửa mới có thể tự động mở ra!"

Hạ Vũ Nhu lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, gắt giọng: "A, thì ra là thế này, ngươi sớm nói chẳng phải được. Ừ, trừ vật đại của ta trong vừa vặn như một khóa có được long lực cấp thấp Hóa Long Đan, có thể dùng đi?"

Dạ U nhẹ gạt đầu, đáp lại: "Có thể, chúng ta tới thử một chút xem sao!"

Vì vậy Hạ Vũ Nhu liền từ trong túi trữ vật lấy ra một khóa có được ít ỏi long lực cấp thấp Hóa Long Đan, để vào con mắt của Thanh Long trống rỗng, vừa vặn là nó thêm một con mắt. Lúc này, thanh đồng trên cửa chính Thanh Long đột nhiên bắt đầu trông rất sống động nơi đây sinh động, ánh sáng màu xanh lập lòe, tựa như phi thủy bích hà, muốn bay lên trời.

Về sau trầm trọng thanh đồng đại môn bắt đầu chậm rãi hướng lên kéo lên, Dạ U liên tục không ngừng nơi đây đối với Hạ Vũ Nhu la lên: "Hạ Vũ Nhu, ngươi cấp thấp Hóa Long Đan chống đỡ không được bao lâu, đợi cửa mở nơi này một nửa thời điểm, chúng ta lập tức chui vào!"

Hạ Vũ Nhu hiểu ý, đợi thanh đồng đại môn nhảy lên tới một nửa thời điểm, hai người lập tức xoay người hạ xuống, cấp tốc chui vào. Lúc này, Thanh Long trong mắt cấp thấp Hóa Long Đan nguyên khí mất hết, đột nhiên tan tành, Thanh Long lập tức mất đi sáng bóng, khôi phục như cũ từ khí bộ dáng thanh đồng đại môn trùng điệp rơi xuống.

Hai người thuận lợi tiến nhập thanh đồng trong môn nguyên đan trong phòng, không khỏi như trút được gánh nặng. Hạ Vũ Nhu xinh đẹp nói: "Dạ U, may mắn ngươi kịp thời nhắc nhở, bằng không thì ta cấp thấp Hóa Long Đan liền lãng phí!"

Dạ U nhàn nhạt nói: "Ta cũng là chú ý tới long nhãn bên trong cấp thấp Hóa Long Đan nguyên khí bị thanh đồng đại môn hấp thu, mong muốn phá toái bộ dáng, liền nghĩ rằng nó vô pháp chống đỡ bao lâu! Được rồi, chúng ta lập tức lại nguyên đan trong phòng vơ vét một phen!"

Nguyên đan trong phòng đan hương xông vào mũi, thấm vào tim gan, khiến hai người lập tức không khỏi phấn khởi dâng lên trung gian là một cái như bậc thang đài cao, chính giữa để đó một cái to lớn huyết hồng sắc đan lô, ngoại trừ có được phức tạp nguyên văn, xung quanh còn điêu khắc mong muốn phóng hỏa chín cái ngẩng cao long đầu, dị thường hùng vĩ tráng lệ.

Hai bên thì là hai cái thật dài gỗ đàn hương cái giá đỡ, bên trái giá gỗ nhỏ để đó chính là nguyên đan bí tịch, bên phải giá gỗ nhỏ để đó chính là bình bình lọ lọ nguyên đan, rực rỡ muôn màu, làm cho người hoa mắt.

Hai người bên nhìn nhau cười, Hạ Thủy Nhu vui sướng nơi đây hét lớn: "Dạ U, chuyến này chúng ta phát, không có nghĩ tới đây cư nhiên có nhiều như vậy nguyên đan cùng bí tịch!"

Dạ U đột nhiên về mặt bình tĩnh, cảm nhận được thanh đồng ngoài cửa lớn tiếng người truyền đến động tĩnh, vội kêu lên: "Hạ Vũ Nhu, không có thời gian. Chúng ta nhanh lên một chút đem những vật này thu vào không gian trữ vật, nhiều đội ngũ người đã đi tới thanh đồng ngoài cửa. Ta đi thu nguyên đan, ngươi đi thu nguyên đan bí tịch, đợi ra Huyết Long lĩnh sau khi an toàn lại phân ra!"

Hạ Vũ Nhu hiểu ý, lập tức chạy tới bên trái giá gỗ nhỏ lại thu đan dược bí tịch. Dạ U thì chạy đến bên phải giá gỗ nhỏ lại thu đan dược, để ý niệm điều khiển, rậm rạp chẳng chịt đan dược bay vào hắn Nhật thi không gian, giá gỗ nhỏ thoáng cái trở nên trống rỗng dâng lên

, Dạ U để mắt tới trên đài cao huyết hồng sắc đan lô, cảm giác được kia cho mới là nguyên đan trong phòng tới vật trân quý, lập tức thi triển Tấn Ảnh Bộ

bay nhanh đi lên. Lúc này Hạ Vũ Nhu đã đi tới nguyên đan phòng nơi cửa sau, nóng tính hô: "Dạ U, ta đã thu xong, chúng ta đi mau a!"

Lúc này nhiều đội ngũ người vừa vận mở ra thanh đồng cửa, một đám người chen chúc rồi, vừa vận trông thấy Dạ U đem huyết hồng sắc đan lô thu vào không gian trữ vật cảnh tượng, lập tức đỏ mắt, nhao nhao kêu to vào truy sát mà đến.

Tại phía trước đội ngũ chính là Thiết Lang đoàn đội, Mãnh Hồ đoàn đội, Độc Hạt đoàn đội ba Đại Đoàn Trưởng, đều là Nhân nguyên cảnh sơ cấp nguyên tu. Thiết Lang đoàn đội đoàn trưởng là một cái mắt trái trên có mặt sẹo hắc trắng trung niên nhân, danh Lăng Lực. Mãnh Hồ đoàn đội đoàn trưởng là râu dài tóc rối bời rộng rãi mặt trung niên nhân, danh Lục Hồ. Mà Độc Hạt đoàn đội đoàn trưởng thì là một cái đen gầy lão giả, má trái bên trên vẽ vào một cái hắc sắc Hạt Tử, danh Đổ Tư.

Bọn họ phát hiện nguyên đan trong phòng bảo bối cư nhiên bị Dạ U vơ vét hầu như không còn, tức giận đến ngứa răng, oa oa trực kêu, không chút do dự nhanh chóng bay nhanh mà đến. Đáng tiếc Dạ U thân ảnh rất nhanh rồi đi đài cao, cùng Hạ Vũ Nhu một chỗ tiêu thất tại nguyên đan phòng cửa sau, khiến ba người chụp vào không khí.

Lăng Lực tức giận đến sắc mặt dữ tợn, hét lớn: "Chúng ta hao hết tâm lực, đã chết không ít nhân thủ, thật vất vả đến nguyên đan phòng, cư nhiên bị người khác nhanh chân đến trước, đáng hận a!"

Lục Hồ tức giận một cước đập mạnh, dưới chân thạch khối lập tức tan tành, hóa thành hồ to, hét lớn: "Nếu để cho ta bắt lấy tiểu tử kia, ta nhất định khiến hắn thịt nát xương tan!"

Chỉ có Đổ Tư một mảnh bình tĩnh, lộ ra một tia âm lãnh sâu sắc, một cái hắc sắc Độc Hạt như quỷ ảnh nhanh như điện chớp nơi đây nhảy tới trên tay của hắn.

Hắn đã tính trước nói: "Yên tâm đi, hắn trốn không thoát. Ngay tại chứng kiến hắn trong nháy mắt, ta lập tức thả ra bảo bối của ta, vội vàng không kịp chuẩn bị nơi đây đốt hắn một chút, hắn sau đó không lâu sẽ độc phát mà chết. Hơn nữa bảo bối của ta có thể cảm giác nơi này nó nọc độc tồn tại, chỉ cần đi theo nó, chúng ta liền có thể tìm được tiểu tử kia, đưa hắn bằm thây vạn đoạn, khiến hắn đoạt được bảo tàng tất cả đều nhỏ ra!"

Lăng Lực nghe vậy tâm tình lập tức trở nên tốt, cười ha hả nói: "Không hổ là Lão Độc Hạt, thủ đoạn như trước làm cho người khó lòng phòng bị!"

Lục Hồ thì dữ tợn mà cười nói: "Chúng ta đi nhanh đi, ta đã không thể chờ đợi được muốn gặp được tiểu tử kia thì thể!"

Vì vậy ba người liền hô quát vào đằng sau đội ngũ theo sau, chạy đến nguyên đan phòng cửa sau mà đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Dẫn địch nhập hổ

Ngay tại Dạ U cùng Hạ Vũ Nhu tại trong mật đạo bay nhanh chạy trốn thời điểm, hắn đột nhiên cảm giác được cái cổ đau xót, dừng bước, liên tục phun ra vài miếng hắc sắc huyết tinh. Hạ Vũ Nhu cảm giác được tình huống của hắn không đúng, lập tức dừng bước, lo lắng mà hỏi: "Dạ U, ngươi như thế nào rồi?"

Hắn cảm giác được trong thân thể chấp choạng ngứa khó nhin, hắc sắc bò cạp độc đưa hắn cái cổ phụ cận huyết dịch cấp ô nhiễm, muốn thăm thấu tiến nhập trái tim. Nhưng trái tim bởi vì Huyết Linh liên ký sinh, huyết dịch tái sinh tốc độ rất nhanh, mới thay thế cho nhau rất mạnh, ô nhiễm huyết dịch rất nhanh bị bài xích ra ngoài, cả hai nhất thời bất phân thắng bại.

Hắn thổ huyết không thôi, phun ra đều là ô nhiễm hắc sắc huyết tinh, dứt quãng mà nói: "Ta —— trúng độc, ta xem một chút —— ta sưu tập nguyên đan bên trong có hay không Giải Độc Đan? Bọn họ nhanh đuổi theo tới, ngươi —— cầm lấy Tàng Bảo Đồ đi trước, ta sau đó theo sau!"

Hạ Vũ Nhu lo lắng, minh bạch hiện tại nguy cấp vạn phần, không phải không quả quyết thời điểm. Nàng tin tưởng Dạ U, hắn nói như vậy tất có đạo lý của hắn. Vì vậy nàng nhận lấy Tàng Bảo Đồ, lập tức không chút do dự chạy trốn rồi đi.

Dạ U rất nhanh từ Nhật thi không gian bắt được nguyên đan bên trong tìm được một lọ bất phẩm Giải Độc Đan, tên là Phán Huyết Đan, chuyên môn khắc chế Huyết Độc, vừa vận đứng bệnh hết thuốc. Vì vậy hắn lập tức lấy ra một hạt tiếp nữa ăn xong, bên trong ăn mòn huyết dịch bò cạp độc lập tức bị loại trừ, thân thể khôi phục như thường.

Cảm giác được đằng sau động tĩnh, Dạ U lộ ra một tia màu sắc trang nhã, tự nhủ: "Nếu để cho ta biết hạ độc người, ta nhất định sẽ không nhẹ nhàng tha thứ hắn. Nếu như các ngươi theo đuổi không bỏ, vừa vận dẫn các ngươi nhập cạm bẫy, Quỷ Ảnh Thiểm!"

Nói xong, hắn thấy phía trước là một cái mở rộng chi nhánh giao lộ, liền phân ra ba đạo ảo ảnh, một đạo lưu ở chỗ cũ, khác hai đạo ẩn nấp ở bên trái mặt đạo trong bóng tối, chân thân thì tiềm hành chạy tới Hạ Vũ Nhu chỗ vị trí.

Làm nhiều đội ngũ người nơi này đến thời điểm, vừa vận trông thấy Dạ U đứng lại ảo ảnh, trên mặt đất có nhiều bãi hắn phun ra hắc sắc huyết tinh. Phía trước Thiết Lang đoàn đoàn trưởng Lăng Lực cười ha hả nói: "Lão Độc Hạt, tiểu tử này hắn là sắp trúng độc bỏ mình a, chúng ta vừa vận chia cắt hắn lấy được bảo tàng!"

Độc Hạt đoàn đội trưởng Đỗ Tư trên bờ vai hắc sắc Độc Hạt anh anh rung động, nói cho hắn một ít tin tức. Hắn tùy ý nghiêm túc nói: "Bảo bối của ta nói cho biết, nó bỏ chạy độc đã bị tiểu tử này cấp phân giải, trên mặt đất chẳng qua là hắn phun ra độc huyết. Ta sợ ý, hắn là đã sớm ngờ tới hắn sẽ ở nguyên đan phòng vỡ vết nguyên đan trong tìm đến giải được!"

Thời điểm này Dạ U ảo ảnh động, phiêu hướng thông đạo bên trái quẹo vào vị trí. Mãnh Hồ đoàn đội trưởng Lục Hồ thấy thế lập tức hét lớn: "Vây tiểu tử đã chạy hướng quẹo vào vị trí bên trái mặt đạo, chúng ta mau đuổi theo, đừng làm cho hắn chạy!" Nói xong, hắn mang lên đội ngũ của mình, không thể chờ đợi được nơi đây đuổi theo đi lên.

Đỗ Tư nóng tính hô: "Lục Hồ, . . ., ta cảm giác như một tia không đúng!" Đáng tiếc Lục Hồ đã sớm chạy ra rất xa, căn bản không nghe được lời của hắn.

Mà lúc này Lăng Lực rốt cục không chịu nổi, lòng nóng như lửa đốt nói: "Lão Độc Hạt, ngươi còn ở lại chỗ này biên làm bà làm bầm cái gì, tiểu tử kia đã chạy rất xa, ngươi không đi ta đã có thể đi!" Vì vậy Lăng Lực cũng mang đội ngũ của hắn xông tới, chạy đến bên trái quẹo vào vị trí biến mất.

Còn lại còn sót lại xuống đội ngũ đoàn trưởng hai mặt nhìn nhau, cắn răng, đi theo Lăng Lực đội ngũ mà đi. Ở phía trước đầu rỗng, đội ngũ của bọn hắn bị ép trở thành tiên phong binh sĩ, tại chín đạo mê cung sai lầm đường nhỏ bên trong vô số cơ quan cùng đồng quỹ thì hài xâm nhập dưới tổn thất thảm trọng, nhân số giảm mạnh, chỉ còn lại hơn ba trăm người.

Về sau lại đang tìm kiếm nguyên đan phòng trong quá trình, trong lúc vô tình tiến nhập long giác xử tử lộ. Tại huyết sắc lôi đình bá đạo lăng lệ công kích đến, trên trăm nhiều người vậy mà không hề có chống cự nơi đây hơi phi yên diệt, chỉ còn lại hơn trăm người thuận lợi nơi đây trốn thoát, chỉ có tam đại viên mãn đoàn đội ngũ tổn thất không nhiều lắm.

Bọn họ nghiêng răng nghiêng lợi, đã đối với bọn họ mất đi tín nhiệm, không ôm kỳ vọng. Thấy người mang trọng bảo Dạ U tại bọn họ trước mắt chạy trốn, Lục Hồ cùng Lăng Lực đội ngũ lại liên tiếp đuổi theo, sớm đã mất đi lý trí, căn bản không úy kỵ Đỗ Tư tồn tại, dẫn dắt tàn binh bại tướng hướng bên trái mặt đạo mà đi.

Vì vậy chỗ cũ chỉ để lại Đỗ Tư đội ngũ, một cái lần chịu được hắn tín nhiệm nhỏ gây hắn từ nghi ngờ nói "Đoàn trưởng, chúng ta không đuổi theo đi?"

Đỗ Tư ánh mắt lộ ra một tia khôn khéo, oán hận nói: "Bọn này ngu xuẩn, tùy ý bọn họ đi thôi. Ta cảm giác tiểu tử kia có quỷ, dường như là cố ý dẫn chúng ta nơi này bên trái lại. Chúng ta phân một con đường riêng mà tới, hướng bên phải mặt đạo lại, ta cảm giác chỗ đó hắn là mới là chính xác con đường."

Nhỏ gầy hắn từ cả kinh kêu lên: "Đoàn trưởng, vạn nhất chúng ta đi sai rồi thì sao?"

Đỗ Tư khẳng định nói: "Nghe ta chuẩn không sai, đi bên phải, có việc ta tới gánh chịu!" Vì vậy Đỗ Tư liền dẫn đội ngũ của hắn hướng bên phải mặt đạo mà đi.

Tại tất cả mọi người rời đi thời điểm, chỗ cũ bay ra hắc y trung niên nhân thân ảnh, đi đến Dạ U phun ra mấy quán huyết phụ cận, tinh vi nhìn một chút, liếm lấy một chút bờ môi, kiệt kiệt cười nói: "Không nghĩ tới tiểu tử này huyết mạch cư nhiên như vậy tinh khiết cao quý, ta cũng nhịn không được nhanh lên một chút đem huyết nhục của hắn thôn phệ sạch sẽ."

"Tiểu tử này ngược lại là rất thông minh, cư nhiên ở chỗ cũ lưu lại ảo ảnh dẫn đại bộ phận người nhập hố, như vậy liền không cần ta cố sức xuất thủ đánh chết bọn họ. Đỗ Tư này ngược lại là rất khôn khéo, cư nhiên đi bên phải chính xác mặt đạo. Ta phải theo sau nhìn xem, vừa vận khiến tiểu tử này cùng Đỗ Tư đội ngũ giao cò tranh nhau, ta tốt hơn ngư ông đắc lợi, ha ha!"

Nói xong, hắc y trung niên nhân liền nhanh chóng phiêu hướng bên phải chính xác mặt đạo, tựa như ma quỷ đồng dạng phiêu hốt không thấy.

...

Lúc này, Dạ U đã cùng Hạ Vũ Nhu tụ họp, hắn có thể cảm nhận được chính mình phân ra ảo ảnh tồn tại hoàn cảnh. Bên trái sai lầm mặt đạo đi một đoạn, lại có ngã ba đường. Hắn để một đạo ảo ảnh đem Lục Hồ đội ngũ dẫn hướng chính giữa mặt đạo, đạo thứ hai ảo ảnh đem Lăng Lực đội ngũ dẫn hướng bên trái mặt đạo, đạo thứ ba ảo ảnh thì đem từng cái đoàn đội tàn binh bại tướng dẫn hướng bên phải mặt đạo.

Vốn nghĩ dẫn Đỗ Tư đội ngũ nơi này ngã ba đường bên phải mặt đạo, nhưng bắt đầu đi Đỗ Tư quá khôn khéo, vậy mà đi chính xác con đường. Hắn thông qua ảo ảnh, chứng kiến Đỗ Tư trên bờ vai kia hắc sắc Hạt Tử, lập tức minh bạch hắn chính là hạ độc người, không khỏi hận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Thù này không báo không quân tử, nếu như hắn nhất định cùng Đỗ Tư đội ngũ giao phong, còn không bằng nghĩ cho biện pháp trước giải quyết xong đội ngũ của hắn, tránh bọn họ quấy nhiễu phá hư.

Chỉ chớp lát sau, hắn nghĩ ra một cái song toàn kế sách, đối với Hạ Vũ Nhu ung dung nói: "Hạ Vũ Nhu, ngươi trước căn cứ Tàng Bảo Đồ lại bốn cái

nguyên bảo phòng đem bảo tàng tất cả đều thu, sau đó lại tiền điện đợi ta. Ta đem Độc Hạt đoàn đội ngũ dẫn hướng sai lầm mật đạo, giải quyết xong bọn họ, như vậy chúng ta mới có thể hậu họa không lo."

Hạ Vũ Nhu trong lòng chán động, nói "Vậy dạng nhìn quá nguy hiểm, Độc Hạt đoàn đội trưởng thể nhưng là Nhân nguyên cảnh trở lên thực lực, người căn bản rất khó ngang hàng. Hơn nữa nơi này mật đạo bốn phương thông suốt, không có Tàng Bảo Đồ chỉ dẫn, về sau người muốn làm sao tìm được nơi này ta?"

Dạ U tự tin nơi đây mỉm cười nói: "Yên tâm đi, ta có bảo vệ tánh mạng nắm chắc. Cái này con đường của Tàng Bảo Đồ ta đã sớm nhớ kỹ, người không cần lo lắng!"

Nhìn thấy hắc bướng binh bộ dáng, Hạ Vũ Nhu ôn nhu nói: "Vậy người nhất định phải cẩn thận, một khi đánh không lại, liền lập tức bỏ chạy!"

Dạ U nhẹ gật đầu, thi triển Tấn Ảnh Bộ, thân ảnh phiêu hốt không thấy. Hạ Vũ Nhu khề thờ dài một hơi, liền căn cứ Tàng Bảo Đồ hướng về, dọc theo chính xác con đường, lại hướng bốn cái nguyên bảo phòng chỗ.

Vì vậy Dạ U trở về bay nhanh mà tẩu, lúc này hắc ba đạo ảo ảnh đã liên tiếp chôn vùi.

Đệ nhất đạo ảo ảnh đem Lục Hồ đội ngũ dẫn hướng một cái che kín Huyết Độc mũi tên đuôi lông vũ mật thất, dẫn đến đội ngũ của hắc tôn binh hao tướng, nguyên khí tổn thương nặng nề, chỉ có Lục Hồ cùng hắc hai ba cho thân tín trốn thoát, Lục Hồ chịu độc tổn thương, khí thể rất là uể oải.

Đạo thứ hai ảo ảnh đem Lăng Lực đội ngũ dẫn hướng một cái che kín huyết hỏa liệt diễm mật thất, bởi vì Lăng Lực trời sinh tính tương đối xảo trá, cánh tiên phong binh sĩ dò đường, dẫn đến tiên phong binh sĩ tất cả đều bị đốt thành huyết sắc than cốc. Hắc nhìn thấy Dạ U ảo ảnh tại trong huyết hỏa yên diệt, lập tức minh bạch mắc lừa, mạng theo còn dư lại một nửa đội ngũ đi trở về.

Về phần đạo thứ ba ảo ảnh thì đem từng cái đoàn đội tàn binh bại tướng dẫn tới một cái che kín huyết vũ hù thủy mật thất, bọn họ đoàn trưởng căn bản không có Nhân nguyên cảnh trở lên thực lực, kết quả toàn quân bị diệt, bị bao phủ ăn mòn thành công xương khô mà chết.

Có thể đem những cái này đoàn đội hồ thành công như vậy, hắc còn là thật hài lòng, bất quá Lục Hồ cùng Lăng Lực không chết khiến hắc có chút tiếc nuối. Bất quá bọn họ dù sao cũng là Nhân nguyên cảnh sơ cấp cường giả, bảo vệ tánh mạng năng lực so với Phàm nguyên cảnh nguyên tu mạnh hơn nhiều, không chết cũng là chuyện đương nhiên.

Chẳng qua bây giờ địch nhân trước mắt là Độc Hạt đoàn đội, hắc cảm giác Đỗ Tư tương đối khôn khéo, nghĩ ngợi chính mình muốn như thế nào đưa hắc gái bấy rồi trong huyết mộ phổ thông cạm bẫy khẳng định giết không chết hắc, hắc cần rằng, quyết định lấy thân phạm hiểm độc, đem Độc Hạt đoàn đội dẫn tới Tàng Bảo Đồ bên trong long chân, cũng chính là che kín huyết sắc dao nhọn cực độ địa phương nguy hiểm.

Một lát sau, Dạ U rốt cục nghe được queo vào vị trí tiếng người truyền đến động tĩnh, vì vậy tựa ở queo vào vách thành vị trí vụng trộm vừa nhìn, cách đó không xa chính là Đỗ Tư dẫn dắt đoàn đội.

Đỗ Tư cẩn thận từng li từng tí nơi đây phía trước đi tới, kỳ thật hắc căn bản không xác định chính mình đi là không phải chính xác mật đạo, chỉ là muốn đánh cuộc một phen mà thôi. Kết quả đi hồi lâu, không có phát sinh nguy hiểm gì, rốt cục khiến hắc thở ra một hơi, xem ra chính mình thành công.

Thân tín của hắc nhỏ gầy hắc tử lập tức vượt mộng ngựa nói: "Đoàn trưởng người thật sự là anh minh thần võ, lại bị người tuyển đúng rồi chính xác mật đạo, Lục Hồ cùng Lăng Lực căn bản không kịp nổi người một phần mười!"

Đỗ Tư nghe vậy mười phần hưởng thụ, đắc chí vừa lòng, cười nhạo nói: "Sớm nghe ta, bọn họ cũng sẽ không bị tiểu tử kia đùa nghịch thành xoay quanh. Lực lượng Lục Hồ tuy cường đại, nhưng chính là cái lỗ măng ngu xuẩn. Lăng Lực là tương đối xảo trá, bất quá một khi lợi ích hun tằm, sẽ mất chừng mực."

"Đã không còn hai người bọn họ tới phân ra chén cạnh tốt hơn, ta vừa vận độc chiếm trên người tiểu tử kia bảo tàng. Được rồi, hiện tại chúng ta lập tức muốn tìm được tiểu tử kia, giết hắc đi. Hừ, trứng ta bảo bối bò cạp độc không chết, ta muốn xem hắc tự mình đối với coi trọng ta, có thể hay không chết?"

Dạ U nghe vậy cười lạnh, từ queo vào vị trí chui ra, giễu cợt nói: "Xin hỏi các người là đang tìm ta sao?"

Đỗ Tư đột nhiên cả kinh, phát hiện Dạ U vậy mà không biết sống chết nơi đây xuất hiện ở trước mắt hắc, cười gằn nói: "Thiên đường có đường người không đi, địa ngục không cửa người phiến xông tới. Tiểu tử, mau đem trên người người bảo tàng giao ra đây, ta sẽ lưu lại người một cái toàn thân! Bằng không ta sẽ cho người muốn sống không được muốn chết không xong!"

Dạ U không thèm để ý chút nào uy hiếp của hắc, từ Nhật thi trong không gian lấy ra Long Khiếu cung, long lực điều khiển đột nhiên chút bắn, một mũi tên tựa như Giao Long rời bên, khí thế bức người, xé rách không gian, nhanh như điện chớp nơi đây xuất tại Đỗ Tư trong đội ngũ.

Đỗ Tư không kịp ngăn cản, kinh hãi phía dưới đột nhiên chút trốn, phát hiện một mũi tên từ thân tín của hắc nhỏ gầy hắc tử mặc trên người ngực mà qua, liền lỵ đằng sau ba bốn người, bọn họ trực tiếp ngã xuống đất thổ huyết mà chết.

Đỗ Tư tức giận đến giận sôi lên, không nghĩ tới Dạ U thừa dịp hắc vừa nói dứt lời trực tiếp xuất thủ, giết hắc đi nhiều đội viên. Hắc phần nộ chạy lên não, oán hận nói: "Tiểu tử, người chọc giận ta, ta muốn đem người băm thây vạn đoạn, Hạt Ảnh Thiêm!"

Tiếng nói hạ xuống, sau lưng của hắc bóng dáng hóa thành to lớn bò cạp hình ảnh, lập tức chồm dậy lấy hắc hoành hành ngang ngược nơi đây nhanh chóng

bay nhanh mà đến, tốc độ đột phá vận tốc âm thanh, khiến Dạ U không khỏi cả kinh.

Hắn tiếp tục bắn hai ba tiễn, hơi hơi kéo dài ở Đổ Tư bước chân, cười nhạo: "Có dừng khí tới truy đuổi ta à, ngươi cái này sứt sẹo lão ba trùng!" Nói xong, hắn lập tức thi triển Tấn Ảnh Bộ cấp tốc thoát đi.

Đổ Tư phần nộ bùng bùng, hắn cuộc đời hận nhất người khác gọi hắn lão ba trùng, hét lớn một tiếng, lập tức đuổi theo kịp Dạ U bước chân. Đội viên của hắn trông thấy Đổ Tư đuổi theo Dạ U, tự nhiên không dám lãnh đạm, nhao nhao theo sau.

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Thiết kế trừ hoạn

Sau đó không lâu, Dạ U đem Đổ Tư dẫn tới càng ngày càng xa, khiến hắn cùng với hắn đoàn đội tách rời. Đương nhiên, sai lầm trong mật đạo tự nhiên gặp nguy hiểm, liền ngay cả hắn cũng đồng dạng không thể tránh được.

Đằng sau trong mật đạo xuất hiện tốp năm tốp ba bằng bạc quý thi hài, toàn thân vũ trang, có chứa huyết sắc trường kiếm. Tuy thực lực đồng dạng là Phàm nguyên cảnh viên mãn, nhưng tốc độ so với công kênh đồng quý thi hài nhanh nhẹn hơn nhiều.

Dạ U không cùng bằng bạc quý thi hài chính diện giao phong, đem Tấn Ảnh Bộ vận hành đến tận cùng, sau lưng u ảnh trùng điệp, từ chúng trong khe hở nhanh như tên bắn mà vụt qua, đem chúng mê hoặc thành xoay quanh, luôn chém vào không trung.

Ở phía sau cấp tốc đuổi theo Đổ Tư tự nhiên sẽ không bỏ qua sắp nơi này miệng thịt mỡ, đối với Dạ U người mang là trọng bảo thềm thường không thôi, cho nên theo đuổi không bỏ. Luận thực lực, hắn Nhân nguyên cảnh sơ cấp, mạnh hơn Dạ U thành quá nhiều, dù cho mình bạch hắn đang đùa mãnh khỏe, cũng không sợ chút nào.

Đổ Tư Hạt Ảnh Thiểm nhanh hơn Dạ U hơn nhiều, nhưng mỗi lần sắp truy đuổi bên trên hắn thời điểm, hắn sẽ đột nhiên quẹo vào, hoặc là chém tổn thương dọc đường bằng bạc quý thi hài, khiến chúng một chỗ xung quanh tụ họp trên đuổi theo hắn, cấp đằng sau Đổ Tư mang đến một tia trở ngại, tốc độ có chỗ giảm bớt, khiến hắn phần hận không thôi.

Những cái này bằng bạc quý thi hài mặc dù có Phàm nguyên cảnh viên mãn thực lực, nhưng dù sao cũng là tử vật, sẽ không nguyên thuật một cái chém giết, luận độ linh hoạt cũng không bằng nguyên tu đồng dạng tùy cơ ứng biến. Chúng tự nhiên không phải là đối thủ của Đổ Tư, trực tiếp bị hắn dùng nhị phẩm cấp thấp hắc minh đao chém trở mình trên mặt đất, sát khai mở một mảnh đường máu.

Về sau mật đạo lại không có bằng bạc quý thi hài tồn tại, ngược lại xuất hiện một cái người cao mã đại kim quý thi hài, gần như đem trọn cho mật đạo ngăn chặn, lưng mang một thanh huyết sắc Đại Khảm Đao, như Nhân nguyên cảnh sơ cấp thực lực. Mà sau lưng hắn chính là một cái huyết sắc đại môn, chỗ đó chính là Tầng Bảo Đồ bên trên long chân vị trí huyết sắc đao nhọn cực độ nguy hiểm chỗ.

Dạ U trong mắt tinh quang nhất tiểm, lập tức cách kim quý thi hài 20m hướng tới ngừng lại, xoay người đối với đuổi theo mà đến Đổ Tư nóng tính hô: "Độc Hạt đoàn đội đoàn trưởng, chờ một chút, ta có việc thương lượng với ngươi!"

Đổ Tư cũng dừng bước, cảm giác Dạ U khả năng lại đang đùa nghịch cây hoa dạng, cười lạnh nói: "Ta là Đổ Tư, tại ngươi trước khi chết báo cho ngươi một chút, tránh ngươi liền người giết ngươi danh tự cũng không biết. Ngươi đã không còn lối thoát, thức thời điểm cũng nhanh chút đem trên người ngươi bảo vật giao ra đây!"

Dạ U không thềm để ý chút nào nơi đây cười nhạo nói: "Như vậy, Đổ Tư đoàn trưởng, ngươi tốt xấu là Nhân nguyên cảnh sơ cấp cường giả, tầm mắt theo lý mà nói hẳn là rất cao. Nhưng ta không nghĩ tới ngươi đã vậy còn quá nông cạn, liền để ý như vậy trên người ta mang theo thấp như vậy liêm nguyên đan đi?"

"Ngươi không có phát hiện đoạn đường này tới cạm bẫy trùng điệp, xuất hiện trước đồng quý thi hài, ngươi đuổi theo ta về sau lại xuất hiện bằng bạc quý thi hài, hiện tại lại xuất hiện kim quý thi hài, điều này nói rõ cái gì? Nói rõ những cái này cương thi chính là bảo hộ trong mộ bảo tàng Thủ Hộ Giả, mà kim quý thi hài chính là tối cường Thủ Hộ Giả. Chỉ cần đánh bại nó, đại lượng bảo tàng dễ như trở bàn tay!"

"Sau lưng ta kia phiến huyết sắc sau đại môn mặt thể nhưng là cất giấu chân chính giá trị Liên Thành bảo vật, chỉ bất quá kia tôn kim quý thi hài là Nhân nguyên cảnh sơ cấp thực lực, ta không phải là đối thủ, cho nên mới đem ngươi dẫn tới nơi này. Chúng ta có thể một chỗ hợp tác, đã bại thủ vệ kim quý thi hài, sau đó bên trong bảo vật ngươi phân ra đại thành, ta húp chút nước là được rồi."

Đỗ Tư nghe vậy mảnh tư vừa nghĩ, ngược lại là có chút tâm động, Dạ U nói cũng không phải là không có đạo lý. Thế nhưng hắc quỷ kế đa đoan, đem mặt khác đoàn đội tất cả đều lừa rồi, muốn không phải hắc tương đối khôn khéo, có lẽ cũng phải bị lừa, cho nên lời của hắc cũng không thể hoàn toàn tin tưởng.

Vì vậy hắc bán tín bán nghi mà hỏi: "Ta dựa vào cái gì tin tưởng lời của ngươi?"

Dạ U thản nhiên nói: "Nếu như Đỗ Tư đoàn trưởng không tin ta, là bề ngoài thành ý, ta đem nguyên đan trong phòng đặt được tất cả nguyên đan cho ngươi, như vậy ngươi chung quy sẽ đã tin tưởng a." Nói xong, hắc từ Nhật thi bên trong lấy ra tất cả nguyên đan thả trên mặt đất, đan hương xông vào mũi, khiến Đỗ Tư thấy hoa mắt, ánh mắt lộ ra một tia tham lam.

Đỗ Tư được một tác lại muốn tiến một thước nơi đây mỉm cười nói: "Ta nhớ được ngươi tại nguyên đan phòng đào tẩu thì thu một cái huyết hồng sắc đan lô a, nếu như ngươi đem kia cho đan lô giao cho ta, ta năng lực hoàn toàn tin tưởng ngươi!"

Dạ U nghe vậy không khỏi âm thầm phi báng, mắng một chút lão hồ ly. Thế nhưng vì lấy được tín nhiệm của hắc, dẫn hắc mắc câu, hắc không thể không nhịn đau đem huyết sắc đan lô giao ra.

Đỗ Tư chứng kiến huyết sắc đan lô khí thế uy vũ bộ dáng, không khỏi tán thán nói: "Đây chính là trong truyền thuyết Cửu Long huyết lô a, thế nhưng là Nguyên đan sư tha thiết ước mơ đan lô. Ta tuy không phải Nguyên đan sư, nhưng như nó, có thể lôi kéo không ít Nguyên đan sư vì ta luyện đan!"

Vì vậy hắc đem trên mặt đất tất cả nguyên đan cùng Cửu Long huyết lô thu nhập vào trữ vật đại của mình, ngược lại là tin Dạ U hơn phân nửa. Vì bảo hiểm để đạt được mục đích, hắc tiếp tục thăm dò mà hỏi: "Tiểu tử, ngươi không có cất giấu cái khác bảo bối a?"

Dạ U nghe vậy phần nộ kêu lên: "Ta ngoại trừ vận khí tốt sớm đến nguyên đan phòng, đem tất cả nguyên đan thu vào, căn bản không có đạt được cái khác bảo bối. Ta đã cho ra tất cả nguyên đan, chẳng lẽ Đỗ Tư đoàn trưởng còn không chịu tin tưởng ta? Hay là ngươi cho là ta một cái Phàm nguyên cảnh trung cấp nguyên tu có thể đạt được khiến ngươi để mất cái khác bảo bối?"

Đỗ Tư lúc này mới bỏ đi nghi ngờ, cũng không cho rằng thực lực như hắc có thể đạt được cái gì kinh người bảo bối. Vì vậy hắc cười ha ha nói: "Được rồi, nhìn tại ngươi vô cùng như thành ý phân thượng, ta liền miễn cưỡng tin tưởng ngươi. Hi vọng ngươi không muốn ra vẻ, bằng không ta chắc chắn ngươi tra tấn chí tử, chỉ cần đã bại cái này kim quý thi hải liền có thể a!"

Nói xong, hắc liền lập tức bay nhanh đi qua, kinh động đến kim quý thi hải, thay vì sáng khoái lâm li nơi đây giao chiến dâng lên

Dạ U tựa như nhàn hạ nơi đây nhìn bọn họ đại chiến, thở ra một hơi, phí hắc thật lớn hao tổn, rốt cục khiến cái này lão hồ ly mắc câu rồi. Trong lòng của hắc âm thầm cười lạnh nói: Lão hồ ly, để cho ta để cho ngươi chết không có chỗ chôn, đem từ ta bên này lấy được toàn bộ nhờ ra!

Kim quý thi hải Nhân nguyên cảnh sơ cấp thực lực bất phàm, không ai trong lĩnh tôn tượng của đồng quý thi hải cùng bằng bạc quý thi hải có thể so sánh. Mặc dù không có cùng nguyên tu đồng dạng tùy cơ ứng biến nguyên thuật, nhưng toàn thân đao thương bất nhập, đồng dạng nguyên thuật căn bản vô pháp đánh vỡ phòng ngự của nó. Hơn nữa trên tay huyết sắc Đại Khảm Đao uy thế thật là kinh người, bá đạo mười phần, huyết sắc lưỡi đao khí thế có thể trăm sơn liệt thạch.

Cho nên Đỗ Tư chống lại nó cũng không dễ dàng, tại trên lực lượng bị kim quý thi hải rất là áp chế, có chút chật vật, dùng hắc mình đao miễn cưỡng ngăn trở nó lăng lệ công kích, bị thương nhẹ. Bất quá hắc am hiểu phóng độc, hắc trong tay áo hắc sắc Độc Hạt nhanh chóng nhảy đến kim quý thi hải trên người, từ lỗ tai lao tới trong cơ thể của nó, thả ra đại lượng bò cạp độc.

Nó bò cạp độc không chỉ có thể ô nhiễm huyết dịch, lượng hơn lời còn có thể ăn mòn huyết nhục. Bởi vậy ở phía sau trong khi giao chiến, kim quý thi hải bởi vì huyết nhục bị bò cạp độc chậm rãi ăn mòn thâm thấu, càng ngày càng lực không thấu chí, bị Đỗ Tư chiếm giữ thượng phong, thừa cơ chặt bỏ đầu của nó, khiến nó bị mất mạng mà chết.

Đỗ Tư thấy rốt cục giải quyết xong kim quý thi hải, lấy nó thì đan thu vào trữ vật đại, lập tức hô quát Dạ U qua, cười gian nói: "Tiểu tử, hiện tại kim quý thi hải cũng giải quyết xong. Để cho huyết sắc đại môn mở ra, ngươi đi vào trước, ta sau đó theo sau!"

Dạ U thăm mắng không thôi, không nghĩ tới cái này lão hồ ly cẩn thận như vậy. Hắc hiểu được huyết sắc sau đại môn chính là cực độ địa phương nguy hiểm, nhưng căn bản không rõ ràng bên trong tình huống, hắc đi vào trước không phải tiền mất tật mang?

Thế nhưng không có cách nào, nếu hiện tại cùng lão hồ ly trở mặt, phía trước hắc nhìn công phu tất cả đều uổng phí, xem ra chỉ có thể mạo hiểm tìm tòi. Vì vậy hắc tại huyết sắc đại môn tìm một phen, phát hiện phụ cận huyết thạch cơ quan, lập tức ấn xuống một cái, huyết sắc đại môn chậm rãi dâng lên, lộ ra bên trong vàng son lộng lẫy cảnh tượng.

Dạ U khó có thể tin mà nhìn một màn này, phát hiện bên trong dĩ nhiên là thành công chồng chất vàng bạc tài bảo, đủ loại nguyên bảo cần cái gì có cái đó. Trần quý nguyên thuật bí tịch xếp thành tiểu sơn, hoa lệ nguyên khí ngồn ngộn lộn xộn bày đặt, đặc biệt nguyên đan hương vị mùi thơm ngào ngạt, thậm chí còn có dị thường quý hiếm Long Huyết Thảo, Huyết Kỳ Lân Tham cùng Phụng Huyết Hoa.

Muốn không phải Tàng Bảo Đồ bên trên long chân vị trí đánh dấu nơi này là huyết sắc đao nhọn cực độ địa phương nguy hiểm, hắc đều thiếu chút nữa tin tưởng những cái này bảo tàng là thật, bên trong Huyền Cảnh thật sự là quá giống như thật.

Mà ở bên cạnh hắc Đỗ Tư sớm đã thấy trọn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới bảo tàng bên trong vậy mà như thế phong phú, sức hấp dẫn thật sự quá mạnh mẽ, khiến hắc độc chiếm đã tâm lập tức bành trướng, lộ ra cực độ lòng tham lam.

Hắn lập tức đẩy ra Dạ U, cấp tốc nơi đây vọt vào, cầm lấy những cái này bảo tàng, hoa chân múa tay vui sướng nơi đây điên cuồng cười to nói: "Ha ha, những cái này bảo tàng đều là ta Đỗ Tư một người, một ngày nào đó, ta sẽ trở thành Vân Thiên thành tối cường nguyên tu, đem U Châu tất cả mọi người dẫm nát dưới chân!"

Ngay tại Đỗ Tư hoan hô không thời điểm, những cái này vàng son lộ liễu bảo tàng lập tức biến mất, toàn bộ không gian lâm vào một mảnh trong bóng tối, một cái như tiểu sơn lớn nhỏ thì thú lập tức bò lên ra ngoài, toàn thân dài khắp huyết sắc dao nhọn, đèn lồng lớn Huyết Nhân, như một trương gian phòng lớn loại nhỏ miệng lớn, răng nanh kiếm răng, chảy buồn nôn nuốt bọt, phô thiên cái địa về phía hắn nhào cần mà đến.

Cái này thì thú chính là cực kỳ tà ác Huyết Nhân thú, thích thôn phệ vật sống, hơn nữa toàn thân huyết sắc dao nhọn bén nhọn vô cùng, còn có thể hút máu. Cái này Huyết Nhân thú như Nhân nguyên cảnh trung cấp thực lực, căn bản không phải Nhân nguyên cảnh sơ cấp Đỗ Tư có thể đơn giản dùng lực.

Đỗ Tư lập tức thanh tỉnh lại, minh bạch chính mình bị Dạ U lừa, phần nộ bùng bùng, thi triển Hạt Ảnh Thiểm, muốn thoát đi mật thất. Thế nhưng Đỗ Tư thấy được hắn khinh bỉ ánh mắt, cùng với hắn rất nhanh xoa bóp cơ quan, đóng lại mật thất huyết sắc đại môn.

Đỗ Tư rít gào không thôi, mong muốn dùng hắc minh đao đánh vỡ huyết sắc đại môn. Thế nhưng huyết sắc đại môn không thể phá vỡ, hắn căn bản đập bất phá, không thể không cùng bức tới Huyết Nhân thú phát sinh huyết chiến. Hắn phần hận nơi đây hết lớn: "Tiểu tử, ngươi cũng dám lừa ta, đợi ta sau khi rời khỏi đây liền đem ngươi băm thây vạn đoạn!"

Dạ U tựa ở huyết sắc trên cửa chính, lạnh lùng ngâm khẽ nói: "Lão hồ ly, rốt cục đem ngươi hồ tiến vào, đều do chính ngươi quá mức tham lam, không phải do ta không thiết kế ngươi! Chờ ngươi cùng Huyết Nhân thú lưỡng bại câu thương, chính là ta thắng lợi trở về thời điểm!"

Lúc trước hắn một mực không rõ Tàng Bảo Đồ bên trên huyết sắc dao nhọn đại biểu cái gì, hiện tại rốt cục sáng tỏ thông suốt. Nguyên lai bên trong cất giấu một cái Nhân nguyên cảnh trung cấp Huyết Nhân thú, là làm ra bảo tàng ảo giác tới hấp dẫn con mồi, trách không được là cực kỳ địa phương nguy hiểm, Phạm nguyên cảnh nguyên tu đến quả thật chính là có đi không có về.

Hiện tại hắn chỉ cần tại cổng môn lẳng lặng chờ đợi, đợi bên trong đã không còn động tĩnh đánh tiếp khai mở đại môn.

Ngay tại hắn đắc chí vừa lòng thời điểm, một cái hắc y trung niên nhân thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở trước mắt hắn cách đó không xa, kiệt kiệt cười nói: "Thật sự là giỏi tính toán, cư nhiên có thể phí lớn như vậy hao tổn đem Đỗ Tư khôn khéo lão hồ ly hồ đến, ta thật sự là đối với ngươi lau mắt mà nhìn a!"

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Diệt nguy cứu mỹ nhân

Dạ U nghe vậy khắp cả người phát lạnh, đột nhiên xông tới hắc y trung niên nhân cấp cảm giác của hắn so với Nhân nguyên cảnh sơ cấp Đỗ Tư còn mạnh hơn, đoán chừng là Nhân nguyên cảnh trung cấp thực lực. Sắc mặt hắn ngưng trọng nói "Ngươi rốt cuộc là ai? Vì cái gì đi theo chúng ta đằng sau?"

Hắc y trung niên nhân cười u ám nói: "Ta là ai cũng không trọng yếu, ta tới nơi này chỉ bất quá muốn nhìn một hồi trò hay mà thôi, nhưng ta không nghĩ tới ngươi vậy mà có thể đem so với so sánh khôn khéo Đỗ Tư cấp lừa. Ta chỉ đối với nơi này truyền thừa cảm thấy hứng thú, nếu ngươi giúp ta đoạt được nơi này truyền thừa, ta sẽ cho ngươi đại lượng chỗ tốt!"

Dạ U nhàn nhạt nói: "Chẳng lẽ ngươi không sợ ta lừa ngươi?"

Hắc y trung niên nhân nghe xong cười ha hả, đột nhiên từ trong tay áo bay ra một đạo tử vong hắc ảnh, khắc ở ngực của Dạ U vị trí. Hắn khó chịu hừ một tiếng, cảm giác được ngực một hồi không thoải mái, như âm hàn khí tức quanh quẩn một chỗ.

Hắc y trung niên nhân ánh mắt sắc bén nói: "Cho nên ta sẽ không giống Đỗ Tư ngu xuẩn như vậy, ta tại lòng ngực của ngươi vị trí hạ xuống Diệt Sinh Ấn. Một khi ngươi lòng mang ý xấu, ta một cái ý niệm thì có thể làm cho Diệt Sinh Ấn bạo phát, sau đó ngươi sẽ toàn thân hư thối mà chết!"

Dạ U trong lòng chấn động, không nghĩ tới hắn lại cho mình hạ xuống ác độc như vậy chú ấn, chính mình thật sự là phản kháng như bất khả, sinh tử ngay tại hắn một ý niệm. Hắn cố giả bộ lãnh tĩnh mà hỏi: "Nói đi, ngươi cần ta làm cái gì?"

Hắc y trung niên nhân kiệt cười nói: "Đến lúc sau ngươi liền biết, ta phía trước điện chờ ngươi đến. Cũng không nên muộn, bằng không tự gánh lấy hậu quả!" Nói xong, hắc bóng đen nhất thiểm liền lập tức phiêu hốt không thấy, tiêu tan ẩn tại Hắc Ám.

Dạ U kinh hãi không thôi, ngực Diệt Sinh Án âm hàn tận xương, tựa như tùy thời bạo phát tạc đạn, uy hiếp tánh mạng của hắn. Hắn vốn muốn trong thân thể khí tức hủy diệt tới phai mờ Diệt Sinh Án này, nhưng khí tức hủy diệt đoán chừng vô pháp thoát cái phai mờ một cái Nhân nguyên cảnh trung cấp nguyên tu áp đặt Diệt Sinh Án, làm như vậy vô cùng hành động mạo hiểm.

Chính mình đối với Diệt Sinh Án này hoàn toàn không biết gì cả, vạn nhất hắc y trung niên nhân cảm giác được ý đồ của mình, một cái ý niệm thì có thể làm cho hắn chết không có chỗ chôn. Cho nên hắn chỉ có thể án binh bất động, chờ đợi phản kích thời cơ tiến đến.

Vì vậy hắn chỉ có thể tạm thời buông xuống chuyện này, tại cổng môn lẳng lẳng nghe động tĩnh bên trong. Một lát sau, bên trong chiến đấu hành quân lặng lẽ, lặng yên không một tiếng động. Hắn cảm giác không sai biệt lắm, liền mở ra huyết sắc đại môn, bên trong hiện ra chính là một bức nghe rộn cả người hình ảnh.

Ngay tại cổng môn cách đó không xa, Đỗ Tư tay trái nắm chặt Hắc Minh Dao, nửa người trên bị Huyết Nhận thủ đại lượng dao nhọn xen kẽ mà chết, huyết nhục mơ hồ, huyết tinh tung toé trở thành sông nhỏ hình dáng. Từ vòng thì sắc mặt cực độ vận vẹo dữ tợn, không cam lòng nơi đây mở to hai mắt, hiển nhiên tràn ngập đối với Dạ U hận ý.

Mà Huyết Nhận thủ thì trở thành một bãi thịt nát, rất nhiều huyết nhục hiện ra hắc sắc, còn tại một cái bị cắt thành bã vụn hắc sắc Hạt Tử. Trên người nó đại lượng huyết sắc dao nhọn đứt gãy, máu đen giàn giụa, từ vòng Đỗ Tư nửa người dưới bị nó cắn vào răng nanh lợi chùy, xé vỡ thành hai mảnh.

Dạ U thấy thế thở ra một hơi, lưỡng bại câu thương đối với hắn mà nói là kết quả tốt nhất, như vậy liền không cần hắn tới thu thập tàn cuộc. Bên trong hương vị thanh hôi khó nghe, bất quá hắn không thêm để ý chút nào, đem trên người Đỗ Tư trừ vật đại lấy xuống, thuận tiện đem Hắc Minh Dao của hắn cùng Huyết Nhận thủ thì đan lấy đi.

Hắn xem xét nhìn một chút Đỗ Tư trừ vật đại, phát hiện bên trong trừ mình ra đưa cho hắn nguyên đan cùng Cửu Long huyết lô, còn có hai quyển Hạo Ảnh Thiểm cùng đuôi bò cạp tập kích nguyên thuật bí tịch, đại lượng độc dược cùng 50 nhiều kim nguyên tệ. Hắn nhất thời cảm thấy thật hài lòng, đem Đỗ Tư bên trong đồ vật tất cả đều hoá ra ngoài, để vào chính mình Nhật thi không gian, ném đi trừ vật đại.

Cảm giác được thu thập không sai biệt lắm, hắn liền lập tức phi hướng long hình mộ huyết tiền điện chỗ hướng tới. Chỗ đó mới là long hình mộ huyết trọng yếu truyền thừa chỗ, nếu như liền Nhân nguyên cảnh trung cấp hắc y trung niên nhân đều động tâm, nói rõ truyền thừa không giống bình thường, nhất định dẫn tới long tranh hổ đấu.

Trải qua tính toán cửu đồng ngoặt tây ngoặt, hắn rốt cục đến tiền điện cửa lớn cách đó không xa, phát hiện nơi cửa đám người qua lại, đều nghị luận, làm thành một vòng tròn, bên trong phát sinh một ít tranh chấp.

Đột nhiên từ bên trong truyền đến quen thuộc giọng nữ, nũng nịu nói: "Đồ vô sỉ, ngươi không được qua đây! Ta thế nhưng là Vân Thiên thành tứ đại gia tộc Hạ gia nhị nữ nhi, nếu ngươi mưu đồ làm loạn, Hạ gia tuyệt đối không tha cho ngươi!"

Lúc này nàng y phục dạ hành bị Thiết Lang đoàn đội Lăng Lực cởi xuống, lộ ra mỹ lệ yếu điệu dáng người. Tia y tán loạn phá toái, bộ ngực cao thẳng đứng ngạo nghễ, mơ hồ lộ ra mỹ lệ trắng muốt da thịt, thon dài mượt mà đùi ngọc lộ ra hơn phân nửa, khuôn mặt một mảnh phần nộ, đôi mắt đẹp lộ ra một tia kinh khủng. Khóe miệng lộ ra một tia đỏ thẫm huyết tinh, hiển nhiên bị thương.

Thiết Lang đoàn đội Lăng Lực mục quang tham lam nơi đây nhìn thân thể của nàng, cười ha hả nói: "Hạ gia thì thế nào? Nếu như tại Vân Thiên thành trong ta còn thật không dám đối với ngươi như vậy, đáng tiếc nơi này là Hắc Ám tuyệt địa, thuộc về không hợp pháp khu vực, ai thực lực mạnh, người đó là lão đại."

"Ngươi đã không an phận đi theo các ngươi Vân Thiên học viện đội ngũ thí luyện, ngược lại một thân một mình xông nơi này cái này nguy cơ trùng trùng long hình mộ huyết. Nhìn thấy ngươi mỹ nhân như vậy, ta sao có thể đơn giản buông tha? Đợi ta lên ngươi, Hạ gia đoán chừng còn muốn thừa nhận ta con rể, ha ha!"

Nói xong, hắn liền nhanh chóng hướng Hạ Vũ Nhu bay nhào mà đến, mong muốn đương trường mang nàng kim trên mặt đất, ngon lành là nhắm nháp một phen. Hắn xung quanh đội viên lập tức ồn ào, mục quang sáng rực nơi đây nhìn Hạ Vũ Nhu, chờ đợi hương diễm điên long đảo phượng tình cảnh đến nơi.

Hạ Vũ Nhu tuyệt vọng nơi đây nhắm mắt lại, nàng căn bản không phải là đối thủ của Lăng Lực, tại cộng thêm nguyên lực hao hết bị hắn đã thương, đã không hề có lực chống cự.

Vốn nghĩ phía trước cửa đại điện chờ đợi Dạ U đến nơi, không nghĩ tới lại đợi tới một đám lang, từ vóc người của nàng nhìn ra manh mối, mà kia cường tráng nhất lang muốn hung hăng chà đạp nàng cái này bất lực cửu non. Bất quá trong nội tâm nàng nhưng hoài một tia hi vọng nơi đây cầu khẩn: Dạ U, nhanh cứu cứu ta!

Ở nơi này ngàn cân treo sợi tóc, vậy xem nhiều đội viên kêu thảm thiết một chút, huyết tinh lâm li nơi đây đổ xuống, lập tức bị xé mở một đạo lỗ hổng. Một đạo hắc ảnh từ chỗ lỗ hổng bay nhanh mà đến, u ảnh trùng điệp, tại Lăng Lực vội vàng không kịp chuẩn bị trong đó đem Hạ Vũ Nhu nhanh chóng ôm đi, chốc lát trên rồi đi vòng vạy.

Lăng Lực chụp vào không khí, phần nộ không thôi, hắn cho rằng tuyệt đối không sai, lại không nghĩ rằng đột nhiên phát sinh ngoài ý muốn, khiến hắn nơi này miệng thịt mở đã bay. Đội viên của hắn kinh hoàng nơi đây tránh ra một con đường, hắn liền phát hiện cách đó không xa chặt chẽ ôm nhau hai đạo

thân ảnh.

Lúc Hạ Vũ Nhu phục hồi tinh thần lại thời điểm, phát hiện mình bị Dạ U vượt qua ôm vào trong ngực, cảm nhận được hân hân trong gang tấc hô hấp cùng nhiệt độ, khó có thể tin mà hỏi: "Dạ U, là người đã cứu ta phải không?"

Dạ U mang nằng nhẹ nhàng mà mang nằng dễ xuống, vì nằng phủ thêm dự phòng hắc bào vật che chắn lỗ da thịt, nhẹ gật đầu, vẻ mặt nghiêm chỉnh nói: "Yên tâm đi, không sao!"

Ngay tại hân tiếng nói hạ xuống, Hạ Vũ Nhu thoáng cái nhào tới trong ngực của hân, thon thon tay ngọc ôm chặt lấy eo thân của hân, lè hoa đái vũ nơi đây khóc hô: "Dạ U, may mắn người kịp thời trở về, bằng không thì ta đã bị Thiết Lang đó đoàn đội đoàn trưởng cấp điểm ô, như vậy ta liền không mặt mũi nào đối mặt Hạ gia."

Cảm nhận được trong lòng run nhè nhẹ ôn hương nhuyễn ngọc, Dạ U nhất thời cảm thấy mờ mịt không liệu. Nhưng đã gặp nằng một cái tứ cố vô thân nữ hài tử gia thiếu chút nữa bị cường hiếp sợ hãi bộ dáng, mới biết được nguyên lai luôn luôn dụ dỗ nhậ lịch sự Hạ Vũ Nhu cũng sẽ có vô cùng yếu đuối một mặt.

Hân không khỏi nổi lên một tia lòng thương hại, vỗ nhẹ nằng như tơ lụa đồng dạng lưng ngọc, ôn nhu an ủi: "Không cần sợ, ta ở chỗ này, không có người khi dễ người!"

Lúc này Lăng Lực không cảm thấy được nơi đây cắt đứt cái này ám áp cảnh tượng, hô to gọi nhỏ nói: "Thì ra là người tiểu tử này, lúc trước đem ta đoàn đội hổ nhập phạm bầy tôn binh hao tướng không nói, bây giờ lại lại hư mất ta cả đời đại sự. Tiểu tử, ta với người không đội trời chung, muốn đem người băm nát vạn đoạn!"

Nói xong, hân tựa như ác lang đồng dạng nhanh chóng nơi đây bay nhanh mà đến, Dạ U nhẹ nhàng mà đẩy ra Hạ Vũ Nhu, ánh mắt lạnh lẽo nơi đây hô: "Vậy cho thấy người tự tìm, có dũng khí liền cùng ta nhất quyết cao thấp, khi dễ một nữ hài tử chính là một cái chính cống súc sinh!"

Lăng Lực nghe xong giận tím mặt, giọng căm hận kêu lên: "Tiểu tử, người thật sự là không biết điều, đi chết đi! Kim Lang thảo!" Tiếng nói hạ xuống, toàn thân hân hùng hậu kim nguyên lực sục sôi, trên tay trào trên mờ mịt, phun ra ra nguyên lực hóa thành to lớn kim sắc lang thảo, xé rách không gian, không chỗ nào không phá, uy thế to lớn về phía Dạ U cắt tới.

Cảm nhận được Kim Lang thảo cường đại uy thế, Dạ U sắc mặt ngưng trọng dị thường, sát khí lăng nhiên, toàn thân khí tức hủy diệt trút xuống mà ra. Hân hiểu được dưới tình huống bình thường hân căn bản không phải Nhân nguyên cảnh sơ cấp đối thủ của Lăng Lực, chỉ có thể thử triệu hồi ra chính mình cường đại nhất La Hầu cung, tới đối kháng Lăng Lực.

Đúng lúc này, hắc y trung niên nhân nhanh như điện chớp nơi đây bay ra, chắn giữa hai người. Trên người hân phun ra ra đại lượng khói đen, hóa thành dữ tợn ác quỷ hình dáng gào khóc thảm thiết mà đem Kim Lang thảo thôn phệ, một lát sau, cả hai một chỗ tiêu tán ở vô hình.

Hân tàn mất ra Nhân nguyên cảnh trung cấp uy thế, mục quang nặng nề mà nhìn Lăng Lực uy hiếp nói: "Lăng Lực, tiểu tử này thế nhưng là ta đạt được truyền thừa trọng yếu công cụ. Nếu người không biết điều, ta không ngại đem người diệt!"

Lăng Lực cảm giác được hắc y trung niên nhân cường đại, không khỏi lộ ra một tia lòng kiêng kỵ, rốt cục không hề dám ra tay. Sắc mặt hân âm trầm mà hỏi: "Các hạ đến cùng là người nào?"

Hắc y trung niên nhân cười u ám nói: "Cái này không cần người quan tâm, người chỉ cần nhớ kỹ, ở chỗ này ta chính là Tồi cường giả, các người đều muốn nghe theo mệnh lệnh của ta, bằng không giết không tha!"

Bên kia trọng thương còn chưa khỏi hân Lục Hồ oán hận mà nhìn Dạ U, hân cho thấy bị Dạ U hổ nhập phạm bầy người bị hại. Vốn thích nghe ngóng Lăng Lực giết đi Dạ U, không nghĩ tới nhưng theo tán tu bên trong chui ra người thần bí, lại muốn bảo hộ Dạ U, khiến hân căn bản không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dạ U thấy thế thở ra một hơi, đem trên người khí tức hủy diệt tiêu tan ảm ảm, trong mắt sát khí nội liễm. Vốn cho là mình muốn toàn lực ứng phó đối kháng Lăng Lực, bộc lộ ra chính mình thiên phú nguyên thuật kinh người uy lực, lại không nghĩ rằng hắc y trung niên nhân lại đột nhiên xuất thủ, vì hân giải vây.

Bất quá Dạ U đối với hân có thể không có chút nào lòng cảm kích, mình bạch chính mình chẳng qua là với tư cách là hân đoạt được long hình mộ huyết truyền thừa trọng yếu công cụ, hân phải cam đoan công cụ không bị người khác phá toái mà thôi. Hân một cái địch nhân đáng sợ, còn có tại bộ ngực mình vị trí trông lên Diệt Sinh Ấn, chính mình chỉ có thể mặc cho do hân không chế.

Hắc y nhân thấy tình cảnh trấn định lại, ung dung nói: "Ta ngẫu nhiên từ sách cổ biết được, cái này long hình mộ huyết tên là Huyết Long cổ mộ, là thượng cổ nguyên tu Huyết Long chân nhân mộ táng hướng tới, sau khi hân chết ở chỗ này để lại kinh người truyền thừa, thành thông qua tiên-trung-hậu ba điện khảo nghiệm mới có thể tiến nhập long tạng, đạt được hân truyền thừa!"

"Thế nhưng ba điện khảo nghiệm rất khó, tầng tầng tiến dần lên, ta thử nhiều lần cũng không có cáo đến. Về sau rốt cục mình bạch chỉ có người mang long lực mới có cơ hội thông qua khảo nghiệm, đạt được Huyết Long chân nhân truyền thừa. Cho nên tiểu tử này là ta trọng yếu quân cờ, nếu ai dám ra tay với hân, chính là cùng ta không chết không thôi! Được rồi, hiện tại chúng ta tiến nhập tiên điện tiếp nhận khảo nghiệm, ai không biết tự lượng sức mình sinh tử tự lo!"

Dạ U lúc trước một mực không rõ hắc y trung niên nhân nhất định hân làm công cụ nguyên nhân, hiện tại nghe vậy rốt cục bừng tỉnh đại ngộ, xem ra

chính mình trước mắt đối với hắn là có giá trị lợi dụng, cho nên tạm thời sẽ không giết hắn. Nhưng nếu quả thật khiến hắn đoạt được Huyết Long chân nhân truyền thừa, đoán chừng người ở chỗ này đều phải chết, hắn hẳn phải nghĩ biện pháp phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện.

Về sau một đám người nghe theo hắc y trung niên nhân phân phó, nhao nhao tiến nhập tiền điện...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Truyền thừa tranh phong

Một đám người còn chưa đi đến nhập tiền điện bên trong thời điểm, bên trong một mảnh đen kịt. Lúc bọn họ toàn bộ đi tới thời điểm, đại môn đột nhiên đóng, hai bên huyết hỏa thoáng cái nhen nhóm phải vô cùng tràn đầy, chiếu sáng không gian chung quanh.

Bên trong không gian mười phần rộng rãi, tại trong lòng đất dùng huyết tinh vẽ lên một cái to lớn phức tạp nguyên trận, triệu hồi ra một cái toàn thân như núi cao lớn nhỏ đồ bồng đi Thạch Cự Nhân, như Nhân nguyên cảnh sơ cấp thực lực. Nó vừa xuất ra lập tức rít gào không thôi, đất rung núi chuyển, huy vũ vào hai cái cánh tay cực lớn nhanh chóng nơi đây đánh hướng mọi người.

Mọi người lại càng hoảng sợ, lập tức nhao nhao thi triển nguyên thuật cùng Huyết Thạch Cự Nhân chiến đấu dâng lên lúc này, hắc y trung niên nhân tựa như nhàn hạ đứng ở phía sau, không nhanh không chậm nói: "Cái này Huyết Thạch Cự Nhân nguyên thuật miễn dịch, như vậy đập căn bản không thể tổn thương nó một chút cộng lông. Các người dùng vật lý công kích phá vỡ lòng ngực của nó, tìm đến nó trung tâm, sau đó phá toái!"

Mọi người thấy hắn đứng ở phía sau xem cuộc vui, giận mà không dám nói gì, liền ngay cả Nhân nguyên cảnh sơ cấp Lăng Lực cùng Lục Hồ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể ngoan ngoãn nghe theo phân phó của hắn, tập trung dụng binh lưỡi dao công kích lòng ngực của nó vị trí.

Thế nhưng Huyết Thạch Cự Nhân toàn thân cứng rắn như bàn, gần như đao thương bất nhập, còn có nó lực lượng thập phần cường đại, một quyền dưới bàn tới có thể đánh tan núi đá, huống chi là yếu ớt nhân loại.

Vì vậy như hai ba người vội vàng không kịp chuẩn bị dưới bị nó một quyền nên trở thành bánh thịt, huyết tinh bắn tung toé, bị thân thể của nó sở hấp thu, khiến nó trở nên càng thêm hung hãn. Hắc y trung niên nhân thấy thế tức miệng mắng to: "Các người những phế vật này, huyết tinh không thể bị nó hấp thu, bằng không nó là càng ngày càng mạnh!"

Một lát sau, lại có hai ba người bị Huyết Thạch Cự Nhân nên trở thành bánh thịt, huyết tinh bị nó hấp thu, khiến nó càng tinh thần sáng láng. Rốt cục có người hoảng sợ hô lớn: "Không được, Huyết Thạch Cự Nhân này quá mạnh mẽ, ta muốn chạy đi."

Vì vậy như bốn năm người mong muốn lui về phía sau chạy trốn, hắc y trung niên nhân lộ ra một tia màu sắc trang nhã, thân thể tràn ngập ra một hồi khói đen bay về phía những người này. Tại bọn họ kêu thảm thiết, toàn thân huyết nhục bị khói đen thôn phệ, hóa thành xương khô, ngã trên mặt đất. Hắn lạnh lùng kêu lên: "Ai cũng không cho phép lui về phía sau, bằng không giết không tha!"

Mọi người phần nọ không thôi, rốt cục hoàn toàn đã minh bạch, hắn chính là đem bọn họ trở thành truyền thừa khảo nghiệm vật hi sinh, sau đó ngư ông đắc lợi. Thế nhưng bọn họ cũng không thể tránh được, bọn họ căn bản không phải là đối thủ của hắn, tiến lên là chết, lui về phía sau cũng chết, còn không bằng tiến lên thu được một chút sinh cơ.

Tại thời kỳ, hành động lực đứng đầu mạnh mẽ chính là Dạ U, thừa dịp Huyết Thạch Cự Nhân không chú ý, thi triển Tấn Ảnh Bộ tới gần lòng ngực của nó, dùng Vô Ảnh Trảm cắt vài lưỡi dao kế tục tục lui về phía sau, dần dần mài mất ngực nó cứng rắn huyết thạch. Vô Ảnh Trảm của hắn tuy cho thấy nguyên thuật, nhưng thắng tại tốc độ nhanh chóng, có thể trong thời gian ngắn nhiều lần dùng U Hồn Nhận cận thân thiết sát.

Tiếp theo thì là Lăng Lực, bởi vì nguyên thuật mất đi hiệu lực, rơi vào đường cùng hắn chỉ có thể đeo lên lang trao bao tay, dùng lợi trao mờ ra ngực nó huyết thạch. Về sau chính là Lục Hồ, hắn tuy chịu độc mất chí khí thể có chỗ yếu ớt, nhưng song quyền cùng hai chân lực lượng quá nhiều. Huyết thạch tuy mười phần cứng rắn, nhưng là tại hắn không ngừng công kích đến, xuất hiện một tia khe nứt.

Về phần Hạ Vũ Nhu, nàng hoàn toàn thuộc về ý lại nguyên thuật công kích loại hình, lực lượng cũng không cường hãn, căn bản vô pháp mang đến cho Huyết Thạch Cự Nhân một tia tổn thương, để cho nàng không khỏi lo lắng. Muốn tới gần nó dùng nhuyễn kiếm công kích, tựa như bóng đánh vào phía trên đồng dạng, về sau liền bị nó thân thể khổng lồ bức lui ra, nguy cơ trọng sinh.

May mắn Dạ U đi lên kịp thời hấp dẫn lực chú ý của nó, để cho nàng có thể đào thoát, không khỏi cảm thấy một tia an tâm. Mà cái khác nguyên tu phần lớn chỉ là hoặc là hải lòng chính là thiên phú, vật lý công kích tổn thương cực kỳ bé nhỏ.

Qua hồi lâu, ngực của Huyết Thạch Cự Nhân rốt cục bị mài ra một cái to lớn lỗ hổng, lộ ra bên trong trung tâm, chính là máu của nó thể tạng. Hắc y

trung niên nhân thấy thế đại hi nói: "Nhanh! Phá toái máu của nó có thể tạng, liền có thể thuận lợi khiến nó đổ xuống, thông qua tiền điện cửa ải này!"

Mọi người nghe vậy lập tức phấn khởi, nhao nhao bức hướng nó. Nó lập tức giận tím mặt, bắt đầu cuồng bạo, nắm tay tựa như gió lốc đồng dạng bốn phía loạn vũ đập loạn, đem tiền gần khá hơn người nên trở thành bánh thịt. Bắn tung toé đại lượng huyết tinh lập tức bị thân thể hấp thu, ngực lỗ hồng lại muốn bị tân sinh huyết thạch dần dần bổ sung dâng lên

Mọi người thấy thế lộ ra một tia tuyệt vọng, cái này còn thế nào đập? Huyết Thạch Cự Nhân tại huyết tinh tâm bồ, càng đánh càng mạnh, còn có tái sinh năng lực, tiếp tục như vậy bọn họ sớm muộn gì muốn toàn quân bị diệt.

Dạ U minh bạch hiện tại không phải lưu thủ thời điểm, lập tức đem U Hồn Nhận hoán đổi thành công Long Khiếu cung, dùng long lực đem kéo thành công hình dáng trắng rằm, một mũi tên hình ảnh tựa như Giao Long đồng dạng nhanh như điện chớp nơi đây gào thét, phá toái không gian, khí thế kinh người.

Ngay tại Huyết Thạch Cự Nhân ngực lỗ hồng vẫn chưa hoàn toàn bổ sung trong nháy mắt, tiền ảnh từ nhỏ loại nhỏ chỗ lỗ hồng đâm thủng ngực mà qua, đem máu của nó thế tạng phá toái thành mảnh vụn. Động tác của nó lập tức lập tức im bất, toàn thân huyết sắc lập tức ảm đạm xuống, nặng nề mà ngã trên mặt đất, hóa thành một đồng màu xám thổ thạch, chìm vào nguyên trận biến mất.

Còn sống sót mọi người thở ra một hơi, cảm kích nhìn về phía Dạ U, may mắn hẳn cuối cùng kịp thời bắn trúng Huyết Thạch Cự Nhân huyết thể tạng, bằng không hậu quả không thể tưởng tượng nổi. Hắc y trung niên nhân thường thức nơi đây nhìn hẳn một cái, xem ra cảm giác của hắn đích thực là đúng, tiểu tử này vô cùng không đơn giản, may mắn hẳn sớm hạ xuống Diệt Sinh Ấn tới không chế hẳn.

Sau đó hắn cười u ám nói: "Các ngươi làm được rất tốt, bất quá kế tiếp khảo nghiệm độ khó là càng lớn, người chết sẽ càng nhiều. Chỉ cần các ngươi giúp ta đạt được nơi này truyền thừa, tồn người còn sống sót đều nhau đạt được phần thưởng của ta!"

Mọi người nghe xong lời của hắn lập tức cảm giác tương lai có thể xấu, mặt mày ủ rũ. Rất nhiều người căn bản không tin tưởng hắc y trung niên nhân, một khi giúp hắn đạt được truyền thừa, bọn họ đoán chừng đều phải chết. Thế nhưng bây giờ căn bản không phải là đối thủ của hắn, một khi chạy trốn liền sẽ bị hắn lập tức giết chết, bởi vậy chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, chờ cơ hội thoát đi.

Lúc này tiền điện cửa sau đã mở ra, lộ ra bên trong điện không gian. Trước mặt mọi người người đi tới thời điểm, phát hiện bên trong điện cùng tiền điện gần như là giống nhau cảnh tượng, bất đồng chính là trên mặt đất khắc huyết sắc nguyên trận, lần này triệu hồi ra chính là một cái như hai mươi trương dài hơn trắng kiện như đại thụ huyết sắc cự mãng, cho thấy Nhân nguyên cảnh sơ cấp thực lực, mở ra rằng nanh miệng khổng lồ muốn đem bọn họ thôn phệ.

Trước mặt mọi người người mong muốn thi triển nguyên thuật công kích thời điểm, phát hiện như thế nào cũng thi triển không đi ra, ngạc nhiên cả kinh. Hắc y trung niên nhân lúc này mới kiệt kiệt nơi đây giải thích: "Đã quên báo cho các ngươi, nơi này là cấm nguyên không gian, bất kỳ nguyên thuật đều thi triển không đi ra, chúc các ngươi may mắn!"

Mọi người nghe vậy mong muốn chửi ầm lên, hẳn rõ ràng chính là cố ý, sớm không nói muộn không nói, hết lần này tới lần khác đợi thời điểm chiến đấu nói, hiển nhiên muốn mượn truyền thừa khảo nghiệm chậm rãi diệt trừ bọn họ. Vì vậy liền tại nháy mắt, tầm hai ba người bị huyết sắc cự mãng trực tiếp nguyên lãnh nuốt đến trong miệng, huyết tinh bắn tung toé.

Một số người thấy kinh khủng không thôi, thấy huyết sắc cự mãng rất khó dùng lực, hơn nữa đối với hắc y trung niên nhân không thể nhịn được nữa, rốt cục xoay đầu lại, liền tiếp điện cuồng mà hô lớn: "Ta với ngươi liều mạng!" Vì vậy bọn họ nắm lấy đao kiếm, hướng hẳn chém giết qua.

Hắc y trung niên nhân cười lạnh nói: "Ngu xuẩn, thực cho rằng vô pháp thi triển nguyên thuật, ta liền không phải là đối thủ của các ngươi sao?" Vì vậy tay áo của hắn bên trong bay ra vài đạo hắc sắc độc châm, khuynh tả tại đánh tới nguyên tu thân, bọn họ lập tức trúng độc đổ xuống, toàn thân hắc hóa mà chết.

Tiếp theo hắn tiếp theo thị uy nói: "Còn có ai muốn đi lên tự tìm chết chẳng quản, ta tùy thời phụng bồi! Không muốn liền cấp ta đi giết chết cái kia Huyết Mãng, bằng không khiến các ngươi chết không có chỗ chôn!"

Những người khác nghe vậy rốt cục không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể toàn lực cùng huyết sắc cự mãng chém giết dâng lên hắc y trung niên nhân đắc chí vừa lòng, đột nhiên cảm thấy một chút dị trạng, đó chính là thừa dịp hắn ứng phó nguyên tu thời điểm, Dạ U ngực Diệt Sinh Ấn tại đại lượng khí tức hủy diệt phai mờ dưới dần dần ảm đạm xuống.

Hắn khiếp sợ kêu lên: "Tiểu tử, ngươi cũng dám vụng trộm phai mờ Diệt Sinh Ấn của ta, quả thật tại tìm chết!" Hiện tại nơi này là cấm nguyên khu vực, ý niệm của hắn căn bản vô pháp khu động Diệt Sinh Ấn, bởi vậy cho Dạ U phai mờ cơ hội. Hắn lập tức bay nhanh qua, từ trong tay áo bắn ra rất nhiều hắc sắc độc châm, muốn đem Dạ U đưa vào chỗ chết.

Dạ U thấy thế cười lạnh không thôi, thân ảnh nhanh chóng né tránh, hai tay cầm U Hồn Nhận rất nhanh vũ động, đem bức tới một ít độc châm đánh tan ra. Bởi vì trường kỳ thi triển Vô Ảnh Trảm, tay của hắn nhanh chóng sớm đã đột phá nhanh như gió, dù cho không có nguyên lực, U Hồn Nhận của hắn như trước không hề nào không phá.

Một lát sau, hắn khí tức hủy diệt rốt cục đem chỗ ngực Diệt Sinh Ấn hoàn toàn loại trừ, khiến hắn triệt để yên lòng. Vì vậy hắn lập tức nổi lên diệt trừ hắc y trung niên nhân sát tâm, né tránh độc châm của hắn, hướng hẳn bay nhanh mà đến, cười lạnh nói: "Lão Tật Mao, ta sớm đã nhịn ngươi đã lâu rồi, đi chết đi a!"

Hắc y trung niên nhân kinh hoàng không thôi, đột nhiên phát hiện mình độc châm đã phóng ra xong, rơi vào đường cùng lấy ra lưỡi dao sắc bén đối mặt Dạ U. Thế nhưng Dạ U thế nhưng là có được long lực người, luận lực lượng mạnh hơn hẳn thành quả nhiều, giao phong trong chớp lát, hắn lập tức đã rơi

vào hạ phong, liên tiếp bị Dạ U U Hồn Nhận vết cắt, phóng xuất ra tí ti huyết tinh.

Hắn hồi hận cuồng quật, sớm biết nơi này là cấm nguyên khu vực, hắn nên nghĩ đến Dạ U là phần khởi phản kháng hắn, đưa hắn trút ra cho thống khoái. Đáng tiếc, mặc dù hắn là Nhân nguyên cảnh trung cấp cường giả, có thể tại cấm nguyên trong khu vực nên cái gì đều không phải, chỉ có thể dụng độc kim uy hiếp người khác, độc châm một phát bắn xong, tử kỳ của hắn đã đến.

Một lát sau, Dạ U thừa dịp hắn tinh bì lực tẫn, chút lưỡi dao cắm vào hắc y trung niên nhân ngực, huyết tinh bắn ra, khiến hắn không cam lòng nơi đây mở to hai mắt triệt để bị mất mạng. Hắn một mực không nhìn thấy hắc y trung niên nhân bộ dáng, tò mò đẩy ra hắn hắc y, đột nhiên cả kinh.

Hắc y trung niên nhân khô gầy giống như cây khô đồng dạng, toàn thân từ khí tràn ngập, toàn thân ngăm đen. Khuôn mặt khô gầy, nếp nhăn bộc phát, con mắt vô thần, nhiều hơn xấu xí liên có ít nhiều xấu xí, trách không được hắn muốn che lấp thành như vậy kín.

Rốt cục trừ đi đáng sợ họa lớn, khiến Dạ U thở ra một hơi. Lúc này huyết sắc cự mãng đã liên nuốt thật nhiều người, thậm chí còn có một ít người bị chặn ngang cản đứt, tình cảnh nhìn mà giật mình. Hiện trường chỉ có còn lại Lăng Lực, Lục Hồ, Hạ Vũ Nhu cùng mười mấy cái tàn binh bại tướng miễn cưỡng đối kháng.

Bất quá huyết sắc cự mãng cũng không chịu nổi, bị mở ra thiệt nhiều cho huyết khẩu, hiển nhiên tính mạng hấp hối. Dạ U lập tức bay nhanh qua, hô lớn: "Hạ Vũ Nhu, nơi này đằng sau ta, để cho ta tới đối phó này Huyết Mãng!"

Hạ Vũ Nhu thấy Dạ U làm cho một cái ánh mắt, lập tức hiểu ý, ngoan ngoãn chạy trốn tới phía sau của hắn, gần như một tắc cũng không rời. Vì vậy hắn hét lớn một tiếng, xông tới, U Hồn Nhận đột phá nhanh như gió nơi đây vũ động, khiến huyết sắc cự mãng miệng vết thương càng lúc càng lớn, cuối cùng chặn ngang cắt đứt, bị mất mạng mà chết, bên trong điện cửa sau âm âm nơi đây mở ra.

Dạ U lập tức lui lại, cùng Hạ Vũ Nhu chặt chẽ nơi đây đứng chung một chỗ, nhìn chăm chăm nơi đây nhìn còn sống sót Lăng Lực, Lục Hồ cùng bọn họ mười mấy cái tàn binh bại tướng, bọn họ nhận lấy tất cả lớn nhỏ tổn thương.

Lăng Lực thấy hắc y trung niên nhân lại bị Dạ U giết chết, đột nhiên cả kinh, mình bạch hắn dù cho không có nguyên lực, tại long lực tăng phúc dưới thực lực vượt xa quá bọn họ.

Vì vậy hắn giả ý nhiệt tình nơi đây chào hỏi nói: "Tiểu tử, lúc trước có nhiều mạo phạm, may mắn người giúp đỡ chúng ta diệt trừ tối địch nhân cường đại. Bây giờ còn có hậu điện một cửa, đoán chừng so với bên trong điện còn khó hơn bên trên rất nhiều, không bằng chúng ta buông xuống ân oán, cộng đồng dắt tay xông qua cửa ải cuối cùng, như thế nào?"

Dạ U lắc đầu, trong mắt sát ý lảng như vậy, lạnh lùng nói: "Đáng tiếc ta không tin được các người, cho nên ta muốn đem các người toàn bộ giết chết, ta năng lực an tâm xông cửa!"

Nói xong, hắn lập tức đem U Hồn Nhận hoán đổi thành công Long Khiếu cung, vội vàng không kịp chuẩn bị trên bắn ra một đạo tiến ảnh, đem Lăng Lực bên cạnh trạng thái uể oải Lục Hồ bắn cho xuyên tim, liên lụy phía sau hắn hai cái đội viên, ba người đồng thời bị mất mạng đổ xuống.

Lăng Lực phẫn nộ không thôi, mình bạch Dạ U không có khả năng buông tha bọn họ, vì vậy la lên: "Các huynh đệ, giết cho ta tiểu tử này, bằng không chúng ta ai cũng đừng nghĩ sống sót!"

Vì vậy bọn họ đồng thời lao đến, Dạ U cười lạnh một chút, tại đây cấm nguyên trong khu vực, như long lực hắn chính là vương, còn có Long Khiếu cung uy lực bất phàm, nghĩ giết ai thì giết. Tại hắn không ngừng dao động, liên tiếp bắn ra vài tiễn, đem bức tới đội viên tốp năm tốp ba địa diệt giết chết, chỉ còn lại Lăng Lực một người.

Lăng Lực dần dần lộ ra ánh mắt tuyệt vọng, nhiều lần mong muốn bắt lấy Hạ Vũ Nhu coi nàng là vật đối xử uy hiếp Dạ U. Thế nhưng nàng dán chặt lấy hắn không tha, còn có hắn mạng nàng bảo hộ rất tốt, khiến Lăng Lực không có cơ hội thực hiện được.

Dạ U thu hồi Long Khiếu cung, lấy ra U Hồn Nhận, nhàn nhạt mà hỏi: "Trước khi chết người còn có lời gì có thể nói?"

Lăng Lực oán hận nói: "Ta chỉ hận ta không có sớm một chút đem người diệt trừ, uy hiếp của người thật sự quá lớn, để ta rơi cho tới bây giờ cục diện này!"

Dạ U lạnh lùng nói: "Nếu như di ngôn nói xong, người liền đi chết đi!" Nói xong, hắn nắm lấy U Hồn Nhận vội vã mà đi, bạo vũ tạt phong công kích khiến Lăng Lực căn bản vô pháp đến nơi, bị hắn chút lưỡi dao thiết cát cái cổ, bị mất mạng mà chết.

Nhìn thấy tất cả địch nhân bị chém giết sạch sẽ, hắn rốt cục thở ra một hơi. Trải qua nhiều sát lục như vậy, trên tay U Hồn Nhận hấp thu đại lượng linh hồn, đã tấn cấp nơi này nhất phẩm đẳng cấp cao tách ra rỉ sắt quá khứ rất nhiều, kóe lên xinh đẹp u quang, trở nên càng thêm sắc nhọn vô cùng.

Trải qua nhiều lần chiến đấu, hắn cảm giác toàn thân có chút tình trạng kiệt sức, không khỏi tìm một chỗ sạch sẽ, ngồi xuống. Hạ Vũ Nhu ung dung nơi đây đã đi tới, chứng kiến hắn một bộ vô tình bộ dáng, ôn nhu hỏi: "Dạ U, cảm ơn người một mực bảo hộ ta, hiện tại thân thể người cảm giác như thế nào?"

Dạ U bình tĩnh nói: "Không có trở ngại, chính là cảm giác hơi mệt, muốn ngủ một giấc mà thôi. Hiện tại cũng không có địch nhân rồi, đợi ta sau khi tỉnh lại có tinh thần, chúng ta lại đi xông cửa ải cuối cùng!"

Hạ Vũ Nhu nhẹ gật đầu, vì vậy hắn liền nằm bằng trên mặt đất, ngủ thật say. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Kịch chiến Huyết Long

Lúc Dạ U ung dung khi tỉnh lại, một hồi thoải mái sướng khoái, chớp mũi quanh quẩn vào Hạ Vũ Nhu kiều thân nhân nhay mùi thơm ngát. Hắn đột nhiên cả kinh, cảm giác sau đầu một hồi mềm mại trắng nõn mà giàu có co dãn, nguyên lai đầu của mình gối lên nàng thon dài cặp đùi mượt mà, trách không được chính mình ngủ được như vậy an ổn.

Hạ Vũ Nhu đôi mắt đẹp thất kinh, thẹn thùng vô hạn địa chỉ ta nói: "A, Dạ U người —— người tỉnh lại a. Đừng —— đừng hiểu lầm a, ta chỉ là nhìn người nằm ở mất thăng bằng trên sàn nhà khả năng không thoải mái, cho nên mới miễn cưỡng mượn bắp chân cho người dựa vào một chút!"

Dạ U lập tức bò lên, nhìn nàng xấu hổ khả ái bộ dáng, khẽ cười một cái nói: "Ừ, cảm ơn người Hạ Vũ Nhu, may mắn người để ta có tinh thần hơn nhiều! Hiện tại chúng ta cùng đi xông cửa ải cuối cùng a!"

Hạ Vũ Nhu nhẹ gật đầu, liền đi theo Dạ U tiến nhập trong hậu điện. Tiến hậu điện, đại môn liền lập tức đóng lại, nơi này trở nên đèn đuốc sáng trưng, phía trước lập tức hóa thành huyết sắc biển lửa, ngọn lửa khắp vũ, nóng bỏng khí tức phun ra mà đến.

Một mảnh huyết sắc Cự Long gầm thét từ trong biển lửa chạy như bay lên, che khuất bầu trời Long Dực, cứng cỏi dày đặc tay chân, tráng kiện như núi thần hình, rộng lớn đầu lâu, dài nhỏ cơ giác, đèn lồng Huyết Nhân, răng nanh răng nhọn.

Nó tuy chỉ có Nhân nguyên cảnh sơ cấp thực lực, nhưng toàn thân mệnh môn long lực mười phần hùng hậu, da dày thịt béo. Thực lực căn bản phía trước không phải hai quan quái vật có thể đơn giản so sánh.

Huyết Long vừa thấy được bọn họ, lập tức phụt lên ra một đạo huyết sắc hỏa trụ, uyển như lưu tinh bàn va chạm mà đến, trí mạng nhiệt độ cao không chỗ nào không dung. Dạ U lập tức thi triển Tấn Ảnh Bộ, kéo lấy Hạ Vũ Nhu thon thon tay ngọc vội vàng né tránh, tốc độ có chỗ chậm chạp, hiểm hiểm tránh thoát huyết hỏa, chỗ cũ nóng chảy ra một cái cháy đen hố to.

Huyết Long thấy một kích thất bại, phần nộ không thôi, gào thét quạt Long Dực chạy như bay mà đến, uy thế kinh người. Dạ U chứng kiến nó như núi cao thần hình, có được trên cao nhìn xuống uy áp, cảm giác không tốt phụ cận đánh.

Vì vậy lấy ra Long Khiếu cung, long lực phun ra, giương cung kéo tiễn, một đạo tiến ảnh như Giao Long rời bến, gào thét, xé nát không gian, khiến cho Phong lôi từng trận. Oanh một tiếng, tiến ảnh mạnh mẽ đâm tới tại Huyết Long trên thân thể, năng lượng thoáng cái kịch liệt bạo tạc, khiến hắn chịu một chút bị thương ngoài da, chảy ra vài giọt máu tươi.

Hạ Vũ Nhu không dám lãnh đạm, kiều thân xung quanh tràn ngập ra đại lượng thủy vụ, tay áo bông bành, tựa như nước trong tiên tử. Vũ Mạc Châu Liêm hình thành thiên la địa võng đem Huyết Long giam ở trong đó, hơi hơi ngăn trở nó va chạm mà đến bước chân. Sau đó bay vút lên ra đại lượng hạt mưa, hóa thành dao nhọn khuyên tả tại trên người nó.

Đáng tiếc Huyết Long da dày thịt béo, phòng ngự kinh người, nòng hạt mưa căn bản vô pháp xuyên qua nó long giáp, đối với nó mà nói chỉ là gãi ngứa ngứa mà thôi. Ngược lại là Dạ U cung tiễn có chứa trầm trọng long lực, liên tục không ngừng mà phá vỡ da ngoài của nó giáp, chảy ra tí ti hiển máu.

Cho nên khiến nó phần nộ không thôi, gào thét phun ra vài đạo hỏa trụ, huyết diễm bạo phát thiêu đốt, đem Hạ Vũ Nhu Vũ Mạc Châu Liêm đơn giản đánh bại, thiêu ra thiệt nhiều cái đại lỗ thủng, từ lồng giam trong chạy trốn, to lớn thân rồng nhanh chóng va chạm hướng hai người, phong vân kinh động, cát bay đá chạy lan tràn.

Dạ U rơi vào đường cùng, ôm ngang tới Hạ Vũ Nhu thân thể mềm mại, thi triển Quỷ Ảnh Thiểm kịp thời thoát đi chỗ cũ, cũng tại Tấn Ảnh Bộ gia tốc dưới miễn cưỡng tránh khỏi thân rồng va chạm. Huyết Long hai chân đạp nơi đây khiến cho một hồi đất rung núi chuyển, thổ đá vụn nứt ra, lẫn tới dày đặc bụi mù.

Huyết Long thấy hai cái kiến hôi cư nhiên chạy trốn như vậy tron trượt, thoáng cái bay tứ tung đi qua trực tiếp một chưởng chụp được, mang theo từng trận gió mạnh, xé rách không gian. Một khi trúng, cần phải thịt nát xương tan không thể. Mạo hiểm, hắn không thể không nhảy bên cạnh trốn, hắn và Hạ Vũ Nhu một chỗ lẫn đến góc tường.

Dạ U mình bạch tiếp tục như vậy nhất định bị Huyết Long từng bước ép sát, một cái không cẩn thận sẽ bị thương nặng, hoặc là cho đến tình trạng kiệt sức. Bởi vậy hắn chuẩn bị lấy thân phạm hiểm độc, đối với trong lòng Hạ Vũ Nhu vội kêu lên: "Hạ Vũ Nhu, người thể dốc toàn lực nơi đây lại thi triển một lần Vũ Mạc Châu Liêm đi?"

Hạ Vũ Nhu nhẹ gật đầu, nghi ngờ nói: "Có thể, thế nhưng như vậy ta không có nguyên lực chiến đấu, một mình ngươi có thể đối phó được nó đi?"

Tại bọn họ trong khi nói chuyện, Huyết Long lần nữa phụt lên một đạo hỏa trụ, tựa như lưu tinh đột kích. Dạ U kịp thời ôm Hạ Vũ Nhu thi triển Tấn Ảnh Bộ rồi đi góc tường, tránh thoát một kích trí mạng. Hắn thả thân thể mềm mại của nàng, trịnh trọng nói: "Hiện tại ngươi có thể dốc toàn lực thi triển, ta tới hấp dẫn Huyết Long chú ý."

Vì vậy Dạ U cấp tốc phải dời, lập tức kéo Long Khiếu cung, liên tục mấy tiễn xuất tại nó thân rồng, khiến hắn đồ máu không trôi, lửa giận ngút trời, đối với hắn đuổi cùng giết tận.

Hạ Vũ Nhu rốt cục có thể an ổn không lo nơi đây toàn lực thi triển Vũ Mạc Châu Liêm, thân thể mềm mại của nàng bên trên phun ra ra giống như thủy triều mưa bụi, trong sáng tinh lặng, huỳnh quang lập lòe, tựa như lam sắc sáng hắt.

"Đi ——" nàng khẽ nói một tiếng, toàn thân nguyên lực tiêu hao hầu như không còn, thân thể mềm mại nhất thời xụi lơ ngồi xuống. Mưa bụi lập tức như mưa to gió lớn truy cản kịp không vết ửng phỏ nàng Huyết Long, hóa thành to lớn thủy lung đem bao phủ tại thời kỳ, không lồ thủy nguyên lực khiến nó nhất thời vô pháp đơn giản tránh thoát.

Huyết Long phần nộ bùng bùng, máu của nó lửa tuy rất khó bị thủy nguyên lực gội tắt, nhưng đại lượng thủy nguyên lực mang đến khí lạnh lẽo hơi thở, khiến quanh năm đắm chìm ở huyết trong lửa nó cảm giác vô cùng không thoải mái. Vì vậy nó đem mục tiêu chuyển thành Hạ Vũ Nhu Vũ Mạc Châu Liêm, hao hết toàn lực nơi đây va chạm, kích thích từng đợt kịch liệt rung động.

Vì vậy Dạ U thừa dịp Huyết Long không chú ý, lợi dụng Quý Ảnh Thiểm thân không biết quý không hay nơi đây bay đến sau lưng của nó. Sau đó toàn thân khí tức hủy diệt nghiêng tuôn ra, trong mắt sát khí lẫm lẫm như vậy, đối với long lung triển khai chạy sấm chớp mưa bão Vô Ảnh Trảm, vô kiên bất tồ, khiến hắn sau lưng huyết nhục mơ hồ, bắn tung toé khỏi điểm chút huyết dịch.

Huyết Long đau nhức kịch liệt nơi đây kêu thảm thiết một chút, toàn thân lắc lư loạn sáng ngời, muốn đem trên lưng đáng giận kiến hôi chấn động rớt xuống dưới. Dạ U nhất thời đứng không vững, rớt xuống nơi này long dực hướng tới, cả người lung lay sắp đổ. Vì vậy hắn một tay nắm chắc long dực, tay kia đối với thân rồng chém lung tung, lưỡi dao nhận thấy huyết.

Huyết Long nhìn đau phía dưới vô long dực, bay lên trời, muốn đưa hắn bỏ rơi. Dạ U bị to lớn phiền toái, tại từng trận kịch liệt gió mạnh, hắn như sóng gió bên trong lục bình, tùy thời sẽ bị bao phủ.

Hắn cắn răng, hắn chỉ có thể thả long dực, giữa không trung thi triển Tấn Ảnh Bộ từ thân rồng nhảy nơi này đầu của nó hướng tới, nắm chắc nó một cái cơ giác. Hắn hiểu được không thể lại lưu thủ, hét lớn một tiếng, từ trong thức hải triệu hoán ra La Hầu cung, nồng đậm sát khí kinh sợ thối lui bốn phương, khí thế bàng bạc vô pháp nhìn thẳng.

Một đạo cát dấu khùng bỏ năng lượng tiến ảnh tại La Hầu trên cung ngưng tụ, dẫn phát gió giục mây vùn, lôi đình từng trận. Huyết Long cảm nhận được trên đầu nguy cơ trí mạng, nhiều lần điều đầu hoảng não, nhưng Dạ U như giới trong xương dán chặt lấy, căn bản không cách nào làm cho hắn té xuống.

Huyết Long kinh hãi, triển khai long dực, mong muốn đụng vào nơi này hậu điện trong huyết hỏa hải. Nhưng lúc này Dạ U đã sẵn sàng hoàn tất, nổi giận gầm lên một tiếng, La Hầu tiến ảnh hóa thành vô kiên bất tồ lưỡi dao sắc bén, theo Huyết Long đầu xuyên qua hạ xuống, năng lượng cường đại ở bên trong muốn nổ tung lên.

Phát ra sóng xung kích đem Dạ U cũng văng ra, nhận lấy trùng kích trọng thương, lăn xuống đến trên mặt đất. Lúc này Huyết Long đầu bị tạc cho tan tành, huyết nhục mơ hồ, huyết tinh bắn ra, hiển nhiên đã bị mất mạng.

Nó to lớn thân rồng tự do vật thể rơi nơi đây đập vào trong huyết hỏa hải, tựa như thoáng cái hù dọa sóng to gió lớn, thổ thạch bay loạn, nhất thời che lại cuộn trào mãnh liệt huyết điểm. Chỉ chốc lát sau, toàn bộ thân rồng sáng rực thiêu đốt lên, dần dần hóa thành tro tàn.

Hạ Vũ Nhu thất kinh nơi đây bay nhanh qua, tìm kiếm lấy tung tích của hắn, la lên: "Dạ U, ngươi ở đâu? Ngươi không sao chứ."

Dạ U cảm giác toàn thân đau nhức vô cùng, ngực xương sườn thậm chí còn bị xông đã đoạn mấy cây, ho ra vài âm thổ máu. Hắn miễn cưỡng nơi đây ngồi dậy, hữu khí vô lực mà vẫy tay trầm giọng nói: "Hạ Vũ Nhu, ta ở chỗ này!"

Hạ Vũ Nhu nhìn thấy thân ảnh của hắn, lập tức reo hò vui mừng nơi đây đi tới, kéo lấy tay của hắn khóc hô: "Ngươi có biết hay không ta có lo lắng nhiều ngươi sao? Một mình ngươi xông lên thật sự quá nguy hiểm, may mắn ngươi không chết!, ta hiện tại liền cho ngươi trị liệu một chút!"

Vì vậy Hạ Vũ Nhu liền dùng Vũ Nhuận thuật đối với miệng vết thương của hắn triển khai trị liệu, bất quá nàng Vũ Nhuận thuật chỉ có thể khép lại miệng vết thương, không thể kể tục gãy xương. Rơi vào đường cùng, Dạ U từ bất được nguyên đan bên trong lấy ra Tiếp Cốt đan ăn vào, lúc này mới khôi phục như lúc ban đầu.

Tại Huyết Long bị tiêu diệt, phía trước huyết sắc biển lửa lập tức chậm rãi chôn vùi hạ xuống, xuất hiện một cái xuống sâu mật đạo. Dạ U trong nội tâm lộ ra vẻ vui mừng, phỉ lớn như vậy công phu mới nhất nhất thông qua tiền-trung-hậu ba điện khảo nghiệm, hắn không khỏi thật mong chờ nhìn xem bên trong cát dấu như thế nào kinh người truyền thừa.

Vì vậy hắn đối với Hạ Vũ Nhu khó nén sắc mặt vui mừng nói: "Hạ Vũ Nhu, mật đạo phía dưới hắn phải là long hình mộ huyết tạng chỗ, chắc có lẽ không như nguy hiểm gì, chúng ta một chỗ đi xuống xem một chút."

Hạ Vũ Nhu nhẹ gật đầu, mục quang sáng rực nơi đây nói với hắn: "Ừ, bất quá vẫn là cẩn thận là hơn. Dạ U, nếu như bên trong truyền thừa thích hợp

ngươi, ta sẽ không tiếp tục. Ngươi lúc trước gọi ta bắt được nguyên bảo, ta cũng chia một ít cho ngươi, như vậy đối với chúng ta hai bên mà nói lẫn nhau cũng không thiệt thòi."

Dạ U bình tĩnh nói: "Hiện tại dưới ngón luận còn quá sớm, đi xuống xem một chút liền biết một ít!" Vì vậy hai người liền chung đồng tiến nơi đây vào dưới mặt đất mặt đạo, mặt đạo hai bên thiêu đốt lên vạn năm bắt diệt huyết hỏa, phát hiện nơi này mặt đạo uốn lượn vượn hướng tiền điện phương hướng.

Trải qua hồi lâu bày quẹo tám rẽ, hai người rốt cục phát hiện cửa ra ánh sáng, hai mặt nhìn nhau lập tức bay nhanh tới, đi tới một cái rộng lớn không gian, thấy được một bức không lồ trắng lẹ cảnh tượng.

Bọn họ đứng lại dưới bề mặt đá là một vùng tán ra đẹp đẽ huyết quang Huyết Trì, óng ánh thấu triệt, tản ra nồng đậm mùi thơm ngát, sục sôi vào kinh người long lực, cùng bọn họ lúc trước gặp qua tanh hôi đục ngầu Huyết Trì hoàn toàn bất đồng.

Mà ở trong Huyết Trì trên phiến đá, thì là một bộ dùng vô số mảnh xiềng xích treo Cửu Long huyết quan, huyết quan xung quanh khắc vào hình thái bất đồng chín mảnh long, trông rất sống động, giống như đúc. Bất quá chúng đều khuyết thiếu một tia tức giận, trở nên tử khí, ảm đạm vô quang.

Dạ U khó có thể tin mà nhìn cái này một vùng Huyết Trì, khiếp sợ hét lớn: "Cái này một vùng Huyết Trì vậy mà đều là chân chính long huyết, mộ chủ nhân Huyết Long chân nhân đến cùng dùng thủ đoạn gì có thể lấy được nhiều như vậy long huyết?"

Hạ Vũ Nhu vui mừng nói: "Nghe nói long huyết mười phần quý hiếm, chẳng những có thể lấy dùng để luyện đan, hơn nữa đắm chìm ở long huyết bên trong còn có thể rèn luyện cùng lột xác thể chất, sâu sắc tăng cường nguyên tu khí huyết. Dạ U, lần này chúng ta thật có phúc!"

Dạ U nhẹ gật đầu, chỉ vào trên huyết trì Cửu Long huyết quan, nói: "Cái kia hẳn phải là Huyết Long chân nhân quan tài, bên trong cất giấu kinh người truyền thừa, chúng ta trước đi xuống xem một chút a."

Vì vậy hai người liền đồng thời nhảy tới trong huyết trì trên phiến đá, cảm nhận được xung quanh nồng đậm long huyết khí tức, trong thân thể huyết dịch không khỏi âm thầm phấn khởi. Bất quá trước mắt hay là trước đặt được truyền thừa quan trọng hơn, bọn họ liền tới đến Cửu Long huyết quan bên cạnh, tỉ mỉ quan sát...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Huyết quan thu hoạch

Dạ U đối với Cửu Long huyết quan bên trên đồ án tỉ mỉ phỏng đoán trong chốc lát, liền cho ra chấm dứt luận, một câu bên trong nói: "Ta hiểu được, cái này chín mảnh hình thái bất đồng long cũng không hoàn chỉnh, từng người thiếu hụt một bộ phận, theo thứ tự là long giác, long nhãn, long nha, long tu, long thủ, long cước, long vĩ, long lân, long tâm."

Hạ Vũ Nhu tò mò nói "Ngươi nói phía trước bảy con rồng có thể dùng rõ ràng mắt nhìn ra được thiếu hụt bộ phận, nhưng điều thứ tám long thoát nhìn rõ ràng toàn thân đều che kín long lân, ngươi nói như thế nào nó khuyết thiếu long lân? Thậm chí thứ chín con rồng ngươi làm sao biết nó khuyết thiếu long tâm?"

Dạ U đầu vào đây nơi đây giải thích: "Hạ Vũ Nhu, ngươi nhìn kỹ một chút. Bởi vì cái gọi là long như nghịch lân, điều thứ tám long khuyết thiếu kỳ thật là cảm vị trí nghịch lân. Về phần thứ chín con rồng thì hiện ra cuộn tròn trạng thái, lại còn dùng long thủ bịt lấy long trên bụng phương, chỗ đó chính là long tâm chỗ, hiển lộ thống khổ đến cực điểm, nói rõ nó mất đi long tâm."

Hạ Vũ Nhu lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, tiếp theo nghi ngờ nói "Thế nhưng là cho dù chúng ta nhìn ra Cửu Long này huyết quan đồ án huyền cơ, cần phải đánh như thế nào khai mở nó rồi "

Dạ U lấy tay vuốt ve Cửu Long huyết quan đồ án, đột nhiên mỉm cười nói: "Nguyên lai như thế, thiếu hụt bộ phận chính là cơ quan chỗ, chỉ cần chúng ta từng cái đề xuống chín cái cơ quan chỗ, liền có thể mở ra Cửu Long này huyết quan!"

Hạ Vũ Nhu nghe vậy hưng phấn nói: "Vậy ta có thể cũng nhanh chút thử một chút đi, ta nhìn không được muốn nhìn một chút bên trong là gì quang cảnh?"

Dạ U nhẹ gật đầu, vì vậy liền nhất nhất đề xuống chín con rồng này thiếu hụt bộ phận cơ quan, thiếu hụt bộ phận đồ án lập tức hiện ra rõ ràng, khiến những cái này long nhất nhất biến thành hoàn chỉnh long.

Sau đó Cửu Long huyết quan phát ra chói mắt huyết quang, chín mảnh long đồ án lập tức bay lên trời, phần khởi nhảy múa, khiến cho gió giục mây vùn,

lôi đình bồn tẩu. Một lát sau, chúng lập tức nhao nhao bay nhanh hạ xuống, chui vào thân thể của Dạ U, khiến hân ngọc trệ một hồi lâu.

Hạ Vũ Nhu nhìn thấy hân đồ dẫn bộ đáng, còn tưởng rằng hân xảy ra chuyện gì, dùng thon thon tay ngọc kinh hoàng nơi đây bắt lấy hai vai của hân, đóng đưa thân thể của hân, la lên: "Dạ U, ngươi không sao chứ?"

Dạ U cái này mới thanh tỉnh lại, hoàn hồn thân nhiên nói: "Yên tâm đi, ta không sao. Nguyên lai chỉ có cỏi bỏ Cửu Long huyết quan huyền cơ lại còn đề xuống cơ quan người, năng lực đạt được Huyết Long chân nhân truyền thừa nguyên thuật. truyền thừa nguyên thuật tên là Hóa Long Cửu Chuyển Thuật, vừa rồi đại lượng thuật pháp khẩu quyết chui vào trong đầu của ta, lúc này mới ngốc trệ trong chốc lát."

Tiếp theo hân có chút tức nuối nói: "Đáng tiếc, Hóa Long Cửu Chuyển Thuật này chỉ có thể do dương khí tràn đầy nam tính nguyên tu tu luyện, lại còn không thể đơn giản truyền ra bên ngoài, bằng không thì ta có thể truyền cho ngươi đấy!"

Hạ Vũ Nhu lắc đầu, ngọt ngào nơi đây mỉm cười nói: "Dạ U, không có liên quan. Nếu như cái này nhất định là ngươi kỳ ngộ, ta cũng không báo cái gì ý muốn a chúng ta hay là nhìn xem Cửu Long huyết trong quan có a."

Dạ U đồng ý, liền chuyển mở Cửu Long huyết quan nắp quan tài, phát hiện bên trong tại một người mặc huyết sắc long bào lão niên nguyên tu, chính là Huyết Long chân nhân. Thi thể của hân giống như khi còn sống, hoàn toàn không có héo rũ biến chất dấu vết, sợi tóc đen, mặt trắng như ngọc, đóng chặt hai con ngươi, lưu lại huyết sắc râu dài, lẳng lặng nằm ngang.

Huyết trong quan mặt mang như trầm trọng tử khí, hiển nhiên hân đã chết đã lâu, nhưng không có cách nào ăn mòn hân thi thể. Bên cạnh hân để đó hai kiện vật bồi táng, theo thứ tự là sinh cơ tràn đầy Huyết Như Ý cùng một quyền hân sinh bình chuyện riêng thư tịch.

Hạ Vũ Nhu nhìn thoáng qua, ngạc nhiên kêu lên: "Theo lý mà nói, tại trong quan tài thi thể đều nhau hóa thành xương khô, Huyết Long này chân nhân vì cái gì chết đi lâu như vậy còn có thể bảo trì khi còn sống bộ đáng?"

Dạ U nhàn nhạt hồi đáp: "Một mặt là bởi vì hân tu luyện Hóa Long Cửu Chuyển Thuật, cần không ngừng hấp thu long huyết năng lực càng ngày càng lớn mạnh. Mà long huyết có khổng lồ sinh cơ, hân tu luyện tới tình trạng xuất thần nhập hóa, khiến thân thể của mình dị thường cường tráng, kéo dài không suy."

"Một phương diện khác chính là Cửu Long huyết quan tác dụng, nó có thể hấp thu long trong huyết trì phát ra huyết khí, sau đó chăm chú tại trong quan tài thi thể, cam đoan thi thể không hư. Cũng chính là, hân thi thể không ngừng mà sản sinh tử khí, phía ngoài long huyết khí tức không ngừng chăm chú rồi, khiến tử khí cùng sinh khí nội bên ngoài tuần hoàn, hình thành âm dương giao thái trạng thái."

Hạ Vũ Nhu gật đầu xưng phải, dị sắc lần lần lần lần mà nhìn về phía Dạ U, tán thán nói: "Dạ U, ngươi thật là lợi hại a, cư nhiên hiểu được nhiều như vậy!"

Dạ U không cho là đúng nói: "Cũng chỉ là khi còn bé nhìn sách tương đối nhiều mà thôi, hơn nữa ta trên Thanh Linh học viện nguyên luận khóa thời điểm, Hóa Điện Nguyên Sư giảng giải rất nhiều Tu Tiên Giới thường thức, bởi vậy ta có biết một ít."

, hân đem trong quan tài Huyết Như Ý cùng sinh bình chuyện riêng thư tịch lấy ra ngoài, đem Huyết Như Ý đưa cho Hạ Vũ Nhu, nói: "Hạ Vũ Nhu, nếu như ta đạt được Hóa Long Cửu Chuyển Thuật, Huyết Như Ý này liền cho ngươi a! Về phần Huyết Long chân nhân sinh bình chuyện riêng thư tịch, chúng ta có thể một chỗ nhìn một chút, có lẽ có thể đạt được hữu dụng tín tức."

Hạ Vũ Nhu nhận lấy Huyết Như Ý, nhìn nó sục sùi ra tràn đầy sinh cơ, lập tức minh bạch nó như bảo trì năm tùy tiện tướng mạo đẹp, sắc mặt hồng nhuận cùng thân thể cường tráng công hiệu, đối với nghiệp dư nữ tính hấp dẫn mệnh lực hấp dẫn, liền không chút do dự nhận, đóng ở cái hòm của mình.

Lúc này Dạ U đã mở ra Huyết Long chân nhân sinh bình chuyện riêng thư tịch, tỉ mỉ quan sát. Hạ Vũ Nhu thoáng cái nhích lại gần, kiều thân nhỏ nhắn mềm mại uyển chuyển, nhàn nhạt mùi thơm ngát lập tức xông vào mũi, làm cho người ta vui vẻ thoải mái. Nàng tò mò nói "Dạ U, bên trong đã viết cái gì?"

Dạ U trong mắt tinh quang nhất thiểm, có chút vui sướng hồi đáp: "Bên trong đã viết Huyết Long chân nhân tu luyện đạt chuyện riêng cùng hân chỗ kinh lịch chuyện hay việc lạ, đối với ta vừa vặn có chút tác dụng. Như nó phụ trợ, Hóa Long Cửu Chuyển Thuật bên trong chỗ nào không hiểu lập tức sáng tỏ thông suốt, hơn nữa hân ở bên trong còn nhắc đến một cái đối với ta trọng yếu phi thường nơi đây!"

Hạ Vũ Nhu tìm đọc một chút, nói "Là tên là Hàn Tuyết Đàm nơi đây đi?"

Dạ U nghiêm trang nói: "Đúng, Huyết Long chân nhân trong này nhắc đến, tại Hàn Tuyết Đàm này dưới giam giữ vào một cái Thánh nguyên cảnh trở lên Tuyết Ngọc Kỳ Lân, nghe nói chỉ có người hữu duyên năng lực mở ra phong ấn, thả ra nó. Mà ta cũng cần nơi này cái địa phương kia đạt được nước mắt của nó, tới cứu điều trị ta một vị bằng hữu."

Hạ Vũ Nhu chấn động nói: "Dạ U, ngươi nghĩ lại nơi đây thật sự là quá nguy hiểm. Muốn biết rõ Thánh nguyên cảnh nguyên thú thực lực cường đại, luôn luôn cao ngạo, người đi nơi nào quả thật chính là tự tìm chết, chớ nói chi là muốn nó lưu một giọt nước mắt. Đến cùng là dạng gì bằng hữu, đáng ngươi mạo hiểm lại lấy nước mắt cứu trợ?"

Dạ U bình tĩnh nói: "Hạ Vũ Nhu ngươi gặp qua, chính là theo ta cùng đi người kia gọi Tiểu Tuyết nữ hài. Nàng là ân nhân cứu mạng của ta, được một loại quái bệnh, cần ngàn năm Tuyết Lệ đan năng lực cứu chữa, mà sống đã ngoài ngàn năm Tuyết hệ nguyên thú nước mắt chính là trong đó một vị thuốc vật liệu."

Hạ Vũ Nhu nghe nói Dạ U dĩ nhiên là vị vị kia thiên tiên thiếu nữ mà phần đầu quên mình, nội tâm không khỏi có chút âm ảm. Bất quá nàng cũng minh bạch ân cứu mạng nặng như thái sơn, Dạ U nếu không báo đáp lời hiển nhiên không thích hợp.

Vì vậy nàng thả lỏng trong lòng bên trong ghen tuông, cấp thiết mà hỏi: "Như vậy, người thế nói cho biết cái khác được liệu đích danh xưng đi? Có lẽ ta biết tung tích."

Dạ U nhẹ gật đầu, nói: "Có thể, cái khác ba vị được tài theo thứ tự là Phục Nguyên Thảo, Sinh Mệnh Nguyên Quả cùng ngàn năm phân thượng Tuyết Lệ Hoa. Ngàn năm phân thượng Tuyết Lệ Hoa hộ vệ của nàng Hứa bá hân có tung tích, cho nên ta phụ trách tìm kiếm ba dạng trước mặt. Làm cho đều tài liệu còn phải tìm ngũ phẩm Nguyên đan sư luyện đến, cần hao phí rất nhiều công phu."

Hạ Vũ Nhu nghe vậy từ trong túi trữ vật lấy ra một khóa nguyên khí không lồ nguyên thực, nó cành cây là tựa như mặc ngọc hắc sắc, mà lá cây lại là tựa như Tuyết ngọc bạch sắc, chính là Hắc Âm tuyết địa trong dị thường quý hiếm Phục Nguyên Thảo.

Nàng đem đưa cho hắn, xinh đẹp nói: "Cái này là ta tại tài liệu trong phòng bắt được, hẳn phải là luyện đến ngàn năm Tuyết Lệ đan chỗ được liệu cần thiết nhất Phục Nguyên Thảo, đúng lúc là người cần."

Dạ U có chút kích động tiếp thu Phục Nguyên Thảo, đem để vào Nhật thi không gian, gật đầu nói cảm ơn: "Cảm ơn người, Hạ Vũ Nhu, người giúp ta đại ân!"

Hạ Vũ Nhu khiêm tốn nói: "Cho thấy người dẫn đi đích nhân, mới khiến cho ta thuận lợi góp nhặt nhiều như vậy nguyên bảo. Đúng rồi, ta bắt được nguyên bảo còn không có phân ra một bộ phận cho người, vừa vặn thừa cơ hội này phân phối một chút."

Vì vậy nàng đem bắt được nguyên bảo tất cả đều hoá ra ngoài, tại phiên đá bên trên bày trở thành tràn đầy một đồng. Dạ U cũng thừa cơ đem bắt được tất cả nguyên đan hoá ra ngoài, hai người thông thả nơi đây tiến hành phân phối.

Vì vậy hai người theo như nhu cầu, Dạ U lấy đi chính mình cảm thấy hứng thú một bộ phận nguyên bảo, đem đại bộ phận để lại cho Hạ Vũ Nhu, rồi cuộc Huyết Long trong cổ mộ trọng yếu nhất Hóa Long Cửu Chuyển Thuật bí tịch cùng Cửu Long đan lô đã bị hắn đạt được, nàng đa phần một chút cũng là chuyện đương nhiên.

Hai người đối với chính mình gạt hất lớn đều cảm thấy phi thường hài lòng, Hạ Vũ Nhu tiếp theo ngữ khí thành khẩn nói: "Dạ U, người đã lấy được Phục Nguyên Thảo, cái khác hai vị được tài tung tích ta cũng báo cho người đi. Sinh Mệnh Nguyên Quả mặc dù tại Nam Man sinh mệnh tiên cảnh, nhưng không thiếu như mạo hiểm hướng về ăn cắp buôn bán, người có lẽ có thể trên đấu giá hội đạt được."

"Về phần Hàn Tuyết Đàm, ngay tại Vân Thiên thành ngọn núi cao nhất, chỗ đó quanh năm tuyết đọng, là chúng ta Vân Thiên thành chí cao vô thượng lục bộ quản lý khu vực, chỉ có trở thành lục bộ một thành viên mới có thể tiến nhập khu vực kia. Mà nếu muốn tiến nhập lục bộ, phải tiến nhập lục bộ học viện học, thành tích ưu dị người thông qua cuối cùng khảo hạch sau khi tốt nghiệp."

"Cho nên người muốn thu thập bốn vị được tài, còn có dài đằng đẵng đường dài muốn đi. Về phần ngũ phẩm Nguyên đan sư, nhân số thừa thót, chúng ta U Châu căn bản cũng không có đạt tới trình độ này Nguyên đan sư, người phải đi cái khác lục địa tìm kiếm mới được. Cho nên nói, muốn luyện đến ngàn năm Tuyết Lệ đan vô cùng khó khăn, người như trước kiên trì muốn làm xuống gặt bỏ?"

Dạ U kiên định gật đầu, nói: "Đương nhiên, ta sẽ không lời nói nhẹ nhàng buông tha!"

Hạ Vũ Nhu nhìn thấy hắn cố chấp ánh mắt, khẽ thở dài một hơi, trong nội tâm một hồi âm ảm. Nàng minh bạch hắn làm như vậy, liền nhất định cùng vị kia thiên tiên thiếu nữ làm bạn thật lâu một đoạn thời gian, hai người có lẽ rất nhanh là lâu ngày sinh tình, như vậy nàng lại không có chen chân cơ hội.

Ngay tại nàng bừng tỉnh trong đó, Dạ U nhìn xung quanh long Huyết Trì thủy mở miệng đề nghị: "Hạ Vũ Nhu, tại chuyện nơi đây cũng kém không nhiều lắm xong xuôi, chúng ta lập tức cởi quần áo ra tiến nhập long Huyết Trì thủy tu luyện a!"

Hạ Vũ Nhu nghe vậy thoáng cái bừng tỉnh, đôi mắt đẹp lộ ra một tia khó có thể tin, khuôn mặt ửng đỏ như hà, cả kinh kêu lên: "Cái gì? Còn muốn cởi sạch y phục cho tu luyện đi?"

Dạ U chấn chỉnh lại nói: "Đương nhiên, bằng không thì thân thể như thế nào hấp thu xung quanh long huyết? Hơn nữa ăn mặc y phục đến tu luyện, còn có thể bị long huyết làm dơ y phục."

Hạ Vũ Nhu thẹn thùng vô hạn nói: "Vậy người xoay người, không cho phép nhìn qua, nơi này bên kia tu luyện! Ta nơi này bên này tu luyện, hai người chúng ta không can thiệp chuyện của nhau!"

Hạ Vũ Nhu đầu tiên xoay người, Dạ U thấy thể liền gọn gàng nơi đây lột sạch quần áo, một cái mảnh liệt ghim nhân nhảy vào long trong huyết trì, cảm thấy tới một hồi huyết dịch hương thơm, nhất thời cảm giác sáng khoái tinh thần, lộ ra nửa người trên, nhập định tu luyện.

Nhìn thấy Dạ U đã tiến nhập trạng thái tu luyện, Hạ Vũ Nhu lúc này mới không chậm không chậm nơi đây cởi sạch y phục, lộ ra trắng muốt như ngọc mỹ lệ thân thể mềm mại, chân ngọc nhẹ nhàng, chậm rãi bước chân vào cùng hắn tương đối bên kia Long Huyết Trì. . .

Chương 90: Hóa Long Cửu Chuyển

Dạ U đứng ở Long Huyết Trì trong, xung quanh cuộn cuộn mà đến tràn đầy huyết khí khiến hần cảm giác một hồi ấm áp nóng bỏng, nồng đậm long huyết hương thơm khiến hần không khỏi say mê trong đó, tựa như tia nước nhỏ tràn vào thân thể long lực khiến hần huyết mạch sục sôi. Hần rất nhanh vận hành tới Hóa Long Cửu Chuyển Thuật khẩu quyết, lần lượt phía trên trình tự nhất nhất tu luyện.

Hóa Long Cửu Chuyển Thuật là luyện thể nguyên thuật, theo thứ tự là long giác, long nhãn, long nha, long tu, long thủ, long cước, long vĩ, long lân, long tâm. Chúng tất cả không có cùng hiệu dụng, luyện ra long giác có thể hấp thu thiên địa long lực, luyện ra long nhãn vừa phá vỡ hư vọng, luyện ra long nha có thể dùng ăn khoáng vật, luyện ra long tu có thể cảm ứng hoàn cảnh.

Mà luyện ra long thủ có thể Sử Song quyền vô kiên bất tồi, luyện ra long cước có thể Sử Song chân đạp núi đá, luyện ra long vĩ có thể khiến cho thân thể linh hoạt tự nhiên, luyện ra long lân có thể tại toàn thân hình thành long giáp. Về phần luyện ra long tâm, có thể đem huyết mạch của mình chuyển hóa thành công cao quý vô cùng long huyết, có được Long Tộc bất khả tư nghị uy năng.

Dạ U tự nhiên đầu tiên thử tu luyện ra long giác, căn cứ khẩu quyết đem hấp thu long huyết hồi tụ ở đầu, thông qua phóng thích bên trong Huyết mạch chi lực, muốn mũi nổi bộ ngưng tụ ra hai cái long giác.

Trải qua thiệt nhiều lần thất bại, thiệt nhiều lần đau đầu khó nhin, thiệt nhiều lần thần thức mơ hồ. Hồi lâu thời gian, đầu của hần dài ra hai cái huyết hồng sắc long giác, tài giỏi cao chót vót, đột nhiên cảm giác đối với thiên địa long lực cảm ứng càng thêm mãnh liệt, hấp thu long lực tốc độ sâu sắc tăng nhanh.

Vì vậy hần liền bắt đầu bước thứ hai, tu luyện long nhãn. Y theo khẩu quyết, đem hấp thu mà đến long huyết hồi tụ ở hai mắt, thả ra Huyết mạch chi lực cảm giác một hồi nóng rực đau đớn. Hần cắn răng chịu đựng lấy, cảm giác hai mắt đều muốn mù, trời lên đại lượng tơ máu, thậm chí chảy ra tích tích huyết tinh.

Chịu đựng đáng kể, thời gian dài tra tấn, ánh mắt của hần rốt cục thích ứng Huyết mạch chi lực tồn tại, Huyết mạch chi lực cũng dần dần tiếp nhận cặp mắt của hần. Vì vậy hần vốn âm tình u mầu lập tức biến thành một mảnh huyết hồng sắc, đột nhiên cảm giác cặp mắt của mình có thể khám phá phụ cận hết thấy hư vọng, chẳng những tầm mắt rộng rãi, hơn nữa dị thường rõ ràng.

Hần đưa mắt nhìn bốn phía, trong không khí bồng bềnh trên huyết khí mỗi một tia mỗi một luồng đều thấy vô cùng rõ ràng, thậm chí ngay cả Cửu Long huyết quan bên trên nhỏ bé đường vân đều chạy không thoát ánh mắt của hần. Hần còn phát hiện Cửu Long huyết quan xuống mắt thường không thể nhận ra hấp huyết nguyên trận, đại lượng huyết khí thông qua nguyên trận tiến nhập trong quan tài, bị Huyết Long chân nhân thi thể hấp thu.

Hần tiếp tục ngẩng đầu nhìn về nơi xa, nhìn về phía Hạ Vũ Nhu tu luyện đối diện, trên vách tường mỗi một tảng đá đều thấy rõ ràng. Cúi đầu vừa nhìn, phát hiện một bức khiến hần huyết mạch sôi trào hương diễm hình ảnh.

Hạ Vũ Nhu trắng muốt như ngọc thân thể mềm mại trời nổi trên Long Huyết Trì, qua từ ngọc mặt tím tím xanh xanh tia co lại, nhũ mây, đôi mắt đẹp đóng chặt, lộ ra tựa như um tùm ngọc thảo thật dài lông mi, cái mũi đẹp đề tinh xảo cặp môi đỏ mọng ónh quang bắn ra bốn phía.

Yếu điệu eo thon, cái cổ ngồng không vết, tay trắng nhỏ nhắn mềm mại, mỹ lệ tòa cốt xương hờ ra cao vút vút, bảo mẫn mềm mại, khe nứt sâu, chút lộ trên Long Huyết Trì, hiển lộ dị thường đẹp để hấp dẫn.

Dạ U không khỏi một hồi xấu hổ, nhanh chóng tiêu tan ẩn đi long nhãn năng lực, khôi phục như cũ âm tình u mầu, đối diện lập tức trở nên mờ lung dâng lên vốn chỉ là muốn thử một chút long nhãn năng lực, lại không nghĩ rằng trong lúc vô tình chứng kiến Hạ Vũ Nhu chút lộ ra mỹ lệ thân thể mềm mại, khiến hần nhất thời cảm giác có chút thất lễ.

Hần lắc đầu, để mình bảo trì thanh tĩnh, lập tức bắt đầu bước thứ ba tu luyện, cũng chính là tu luyện long nha. Lúc hần đem Huyết mạch chi lực tập trung ở trong miệng hàm răng vị trí thời điểm, lập tức cảm giác được đau răng khó nhin, từng trận nham tương nóng bỏng khí tức phun ra, dẫn đến lợi nhiễm trùng, chảy ra tí ti huyết tinh.

Hàm răng trải qua Huyết mạch chi lực lâu dài không ngừng đổ vào cùng tôi luyện, rốt cục bị qua đi thành như bạch ngọc kiên thiết đồng dạng, óng ánh hiện rõ, bén nhọn mềm dẻo, phang phát vô luận ít nhiều cứng rắn đồ vật cũng có thể cắn. Theo lý mà nói, nhân loại không có khả năng cắn quá mức cứng rắn đồ vật, vì thử một chút, Dạ U từ Nhật thi trong không gian lấy ra một khóa hắc kiên thạch.

Vững như Bàn Thạch đồng dạng hắc kiên thạch, bên trong tuôn động vào nồng đậm Hắc Ám chi lực, nhưng bởi vì vô ngoài quá mức cứng rắn, cho nên nguyên tu không sẽ dùng đảm đương đồ ăn, mà là dùng để luyện khí.

Hần cắn răng, lập tức đem để vào trong miệng, nặng nề mà cắn xuống, không nghĩ tới nó lại như giấy đồng dạng đơn giản tan tành, chỉ chốc lát sau đã bị nuốt thành bã vụn, lẫn vào cổ họng của hần.

Dạ U không khỏi rất là phấn khởi, tu luyện long nha, có lẽ hần về sau cũng được có thể ăn tài liệu trân quý tới tăng cường thực lực của mình, có thể nói gia tăng lên một mảnh tu luyện con đường. Bất quá hần trước mắt cần đại lượng tài liệu trân quý tới tu bổ U Minh Bảo, khiến cho tấn cấp, bởi vậy này con đường chỉ có thể tạm thời áp hậu.

Kế tiếp hần bắt đầu tu luyện long tu, cảm giác có chút không quen. Rốt cuộc hần bây giờ còn là cho mười hai tuổi thiếu niên, còn chưa tới dài chòm râu thời điểm, nếu như làm ra tới há không phải hiển lộ vô cùng quái dị? Bất quá may mắn tu luyện năng lực sẽ không một mực bảo trì, có thể tiêu tan ẩn đi, bởi vậy hần chuẩn bị thử nhìn xem long tu hiệu quả.

Vì vậy hần liền đem Huyết mạch chi lực hồi tụ ở cái cảm hứng tới, cảm giác được một hồi chập choạng ngứa đau đớn, phảng phất bên trong có cái gì mong muốn chui từ dưới đất lên trọng sinh đồng dạng.

Trải qua vài lần thích ứng, rốt cục như một hai cái hết sức nhỏ như kim huyết sắc chòm râu từ dưới gắn chặt vị trí xông ra, trải qua hần không ngừng thúc dục Huyết mạch chi lực, chúng lập tức như măng mọc sau mưa che kín cái cảm.

Dạ U cảm giác được sự khác thường của mình, phảng phất chính mình thương già đi rất nhiều, bất đắc dĩ cười khổ. Bất quá vì biết long tu hiệu quả, hần cũng bất chấp nhiều như vậy.

Vì vậy hần tiện lợi dùng dài ra long tu cảm ứng hoàn cảnh chung quanh, phát hiện cảm ứng của mình lực trở nên mười phần nhạy bén, có thể cảm ứng được xung quanh hết thấy gió thổi cỏ lay, nhất là đối với nguy hiểm cùng bảo tàng cảm giác năng lực sâu sắc dễ dàng.

Hần hiện tại rốt cuộc biết Long Tộc vì cái gì như vậy thông minh, có thể tùy thời tùy chỗ cảm ứng được bảo tàng chỗ, thậm chí đối với nguy hiểm đánh úp lại cũng dễ dàng nhạy bén, nguyên lai là long tu tồn tại.

Đến lúc đem long tu tiêu tan ẩn lui lại thời điểm, hần nhất thời thở ra một hơi, cảm giác cái cảm xử trường râu mép thật sự là có chút khó chịu, cũng có một ít quái dị. Nếu trước mặt người khác sử dụng loại năng lực này, há không phải làm trò hề cho thiên hạ?

Về sau hần bắt đầu tu luyện long thủ, rốt cục không còn là phụ trợ năng lực, mà là có lợi cho tăng cường thực lực của hần. Hần đem long huyết Huyết mạch chi lực dung luyện tại hai tay, lập tức khiến chúng nó thành đồ bùng đi, một hồi nóng bỏng phồng, gân xanh bành trướng, mong muốn đứt gãy.

Trải qua đáng kể, thời gian dài tu luyện, hai tay của hần vậy mà biến thành màu đỏ tươi long triều hình dáng, đuôi đầu ngón tay duệ như đao, nắm tay cứng rắn như sắt. Vì vậy hần liền trên Long Huyết Trì huy vũ tới từng trận quyền phong, thế như chẻ tre, phá toái không gian, vô kiên bất tòng, coi như là cứng rắn dày đặc thiết bản hần cũng có thể cấp cho ngọn nguồn nhi xuyên.

Dạ U không khỏi lộ ra một tia nét mặt hưng phấn, chờ hần tu luyện lúc trước đạt được Long Pháp Quyền, còn có long triều phối hợp, uy lực nhất định không thể giải thích.

Về sau hần bắt đầu tu luyện long cước, cùng long thủ đồng dạng đạo lý, bỏ ra rất nhiều thời gian đem hai chân hóa thành long triều. Một cước nhẹ nhàng đạp, Long Huyết Trì thủy kịch liệt cuộn cuộn, bọt nước loạn tung tóe, thậm chí bị bài xích ra, xuất hiện một cái không có nước hố to.

Động tĩnh lớn như vậy tự nhiên khiến cho đối diện Hạ Vũ Nhu chú ý, gắt giọng: "Dạ U, ngươi đang làm gì đó? Không hảo hảo tu luyện, còn làm ra lớn như vậy động tĩnh?"

Dạ U ngưng ngừng nơi đây hô: "Hạ Vũ Nhu, xin lỗi quấy rầy ngươi rồi, ta chính là tu luyện Hóa Long Cửu Chuyển Thuật, thử một chút hiệu quả mà thôi."

Hạ Vũ Nhu "A" một chút, liền tiếp theo tiến nhập an tĩnh trạng thái tu luyện. Vì vậy Dạ U liền tiếp theo bắt đầu rồi bước tiếp theo, chính là tu luyện long vĩ.

Long vĩ ở vào móng phía trên, cho thấy một cái vô cùng quái dị nơi đây. Nhưng vì thử một chút hiệu quả, hần còn là trước sau như một nơi đây tu luyện. Lúc Huyết mạch chi lực đến móng phía trên thời điểm, cảm giác chỗ đó thoáng cái nóng rực đau đớn, phảng phất có bên nhọn chi vật mong muốn phá vỡ thịt mà ra đồng dạng, so với táo bón còn khó chịu hơn rất nhiều.

Qua hồi lâu, hần móng phía trên rốt cục dài ra một cái huyết hồng sắc cái đuôi, chỉ cần tùy ý bãi xuống, liền có thể đơn giản điều chỉnh phương hướng của mình, linh hoạt tự nhiên, thậm chí sẽ dễ cho tốc độ đạt đến tốc độ ánh sáng.

Cho dù là lực cản quá nhiều Long Huyết Trì thủy cũng ngăn cản không ngừng hần tiến lên bước chân, bị nhấc lên sóng to gió lớn, bọt nước loạn tung tóe, phá khai từng cái một trống rỗng.

Lần này động tĩnh so với phía trước còn muốn lớn hơn rất nhiều, đối diện an tĩnh tu luyện Hạ Vũ Nhu không khỏi cảm thấy có chút bất đắc dĩ. Bất quá năng lực bạch Dạ U tu luyện nguyên thuật trọng yếu phi thường, liền không hề quấy rầy hần, đợi hần an tĩnh lại tiếp tục năng vui vẻ chịu đựng tu luyện.

Về sau Dạ U thật không có làm ra lớn động tĩnh, bắt đầu tu luyện long lân. Long lân tự nhiên là trước tu luyện ra hạ cấp vị trí nghịch lân, sau đó khiến toàn thân trải rộng long lân, hình thành cứng rắn dày đặc Huyết Long giáp.

Lần này tu luyện so với phía trước bỏ ra nhiều thời gian hơn, rốt cuộc nghịch lân là Long Tộc sinh mệnh chỗ máu chốt, một khi xúc động, nhất định dẫn phát lửa giận. Hơn nữa tu luyện nghịch lân cần Huyết mạch chi lực ngược dòng, càng dùng dễ cập đem toàn thân che kín long lân, hình thành long giáp.

Lần này tu luyện so với phía trước còn muốn thông khổ rất nhiều, hần cảm giác hạ cấp vị trí đau nhức kịch liệt khó nhin, toàn thân nổi gân xanh, run rẩy run rẩy, huyết mạch phảng phất mong muốn bạo tạc. Qua thật lâu thời gian, cảm giác đau đớn mới dần dần bình thường trở lại, hần hạ cấp vị trí liền hình thành một khối huyết hồng nghịch lân.

Kế tiếp tu luyện ra toàn thân long lân liền tương đối dễ dàng, tại nghịch lân chi lực thúc dục, toàn thân rất nhanh dài ra từng khối long lân, hình thành huyết hồng long giáp.

Hần nặng nề mà vùng một quyền đánh vào lồng ngực của mình, phát hiện nắm tay kinh lực bị phân tán ra, do toàn thân long lân tiếp nhận được, một chút cũng không có lõm dấu vết cùng cảm giác đau đớn.

Cuối cùng rốt cục bắt đầu tu luyện cuối cùng rất trọng yếu long tâm, chỉ cần tu luyện ra long tâm, về sau hần hấp thu càng cao quý hơn huyết dịch thời điểm, tự sẽ khiến huyết mạch của mình tấn cấp.

Khi long huyết quán thấu tiến nhập tạng thời điểm, tạng bên trong huyết linh liền lập tức tỉnh lại, tựa như nuốt trôi cá hấp đem đại lượng long huyết thôn phệ, khiến nó sinh trưởng thành càng thêm đẹp đẽ động lòng người. Bởi vì dưới sự giúp đỡ của nó, tu luyện long tâm vậy mà dị thường thuận lợi, không có bao nhiêu cảm giác đau đớn, sâu sắc vượt ra Dạ U dự kiến.

Như long tâm tồn tại, lúc trước hần tu luyện cái khác bộ vị sẽ thi triển thành càng thêm thuận lợi, rất nhanh mau lẹ. Hơn nữa long tâm còn có thể cung cấp năng lượng khiến hần thi triển ra Long Tộc nguyên thuật, hần vậy mà cùng lúc trước giết chết Huyết Long đồng dạng, có thể từ miệng bên trong phun ra huyết điểm.

Bất quá tu luyện xong Hóa Long Cửu Chuyển Thuật, cũng làm cho hần sâu sắc đã minh bạch, lúc trước hần giết chết Huyết Long chưa tính là chân chính Long Tộc, chỉ là Huyết Long chân nhân nuôi dưỡng nguy long mà thôi. Bằng không thì lấy thực lực của hần bây giờ, căn bản vô pháp đã bại. Rốt cuộc Long Tộc thuộc về nguyên thú giới đỉnh, thực lực thông thiên triệt địa, có được bất khả tư nghị uy năng.

Về phần Hóa Long Cửu Chuyển Thuật, cho thấy phỏng theo Long Tộc từng cái bộ vị mà tu luyện ra được, luận chân chính uy lực tự nhiên không bằng Long Tộc. Mà hần sở hấp thu long huyết, tự nhiên cho thấy trong long tộc cấp thấp nhất Xích Long huyết, bất quá hiệu quả cũng so với bình thường nguyên thú huyết mạnh hơn rất nhiều, đối với trước mắt thực lực hần rất thực dụng.

Hiểu rõ nơi này những cái này, Dạ U liền biết mình tu tiên còn có dài đằng đẵng đường dài muốn đi. Vì vậy hần cảm giác nơi này long huyết đối với hần không có quá lớn hiệu quả, cuối cùng kết thúc rồi tu luyện, phát hiện mình vậy mà ở chỗ này tu luyện một tháng, ngày mai vừa vận chính là đầu giá hội bắt đầu thời gian.

Vì vậy hần liền không thể chờ đợi được nơi đây leo ra Long Huyết Trì thủy, cảm giác một hồi sáng khoái tinh thần, mặc vào quần áo, muốn đi đến đối diện gọi Hạ Vũ Nhu cùng đi ra.

Lúc này Hạ Vũ Nhu cũng kết thúc tu luyện, nàng mặc y tự nhiên không có Dạ U như vậy nhanh chóng, không chậm không chậm nơi đây mặc quần áo băng dính. Lúc nàng vừa muốn mặc vào váy thời điểm, Dạ U đột nhiên đã đi tới, chào hỏi nói: "Hạ Vũ Nhu, ngươi tu luyện xong sao? Chúng ta sắp đi ra ngoài!"

Hần nhìn thấy cái này hương diễm vô cùng một màn này, không khỏi một hồi kinh ngạc. Nếu như nói lúc trước trong lúc vô tình chứng kiến nửa người trên của nàng, lần này hần chính là triệt triệt để để đem Hạ Vũ Nhu cấp thấy hết, mở rộng tầm mắt. Nàng trắng muốt như ngọc da thịt đi ngang qua long huyết tron bóng, trở nên càng thêm châu sáng ngọc trạch, trước sau lồi lõm đáng người thấy rõ rõ ràng ràng.

Hạ Vũ Nhu "A" kinh hô một chút, khuôn mặt xấu hổ đi, lập tức dùng y phục che giấu, phần nộ hô: "Dạ U, ngươi tên ngu ngốc này, lưu manh, nhanh lên một chút bỏ đi, không nên nhìn á!"

Dạ U cái này mới thanh tỉnh lại, lập tức chuồn mắt, cũng không dám có quay đầu lại. Hần bất đắc dĩ cười khổ, hần làm sao lại như vậy trùng hợp thấy như vậy một màn rồi

Một lát sau, Hạ Vũ Nhu rốt cục mặc quần áo tử tế, khề kêu nói: "Có thể tới!"

Dạ U nghe vậy ngượng ngùng nơi đây đã đi tới, vốn chuẩn bị thừa nhận lừa gạt của Hạ Vũ Nhu, lại không nghĩ rằng nàng chỉ là trợn mắt nhìn hần, khuôn mặt vẫn là ửng đỏ như hà bộ đáng, bình tĩnh nói: "Được rồi, chúng ta đi thôi!"

Vì vậy Dạ U lập tức như trút được gánh nặng, liền nghiêm trang nói: "Hạ Vũ Nhu, ra trung tâm hướng tới, chúng ta vừa vận lại long vĩ, nhìn xem bên kia là như thế nào một bộ quang cảnh?"

Thế nhưng Hạ Vũ Nhu hoàn toàn không để ý tới hần, ngược lại tự một mình nơi đây tăng nhanh tiến lên bước chân. Dạ U bất đắc dĩ tao liễu tao đầu, đi theo. . .

Chương 91: Mật tàng mại bảo

Hai người theo uốn lượn khúc chiết dưới mặt đất mật đạo trở lại hậu điện, thấy được một cái trầm trọng cửa đá, phía trên có một cái huyết sắc long nhân đồ án, chính là tu luyện ra Hóa Long Cửu Chuyển Thuật nguyên tu bộ dáng.

Dạ U nhìn lập tức hiểu ý, liền lập tức vận chuyển Hóa Long Cửu Chuyển Thuật. Trên đầu trước dài ra hai cái long giác, sau đó đồng tử biến thành long nhãn, hàm răng hóa thành long nha, cái cằm dài ra long tu, tay chân đều hóa thành long trảo, đằng sau dài ra long vĩ, hạ cấp vị trí trước dài ra nghịch lân, về sau toàn thân dài ra long lân hóa thành long giáp, cuối cùng tạng hóa thành long tâm.

Lúc hần toàn bộ biến hóa hoàn thành thời điểm, trên cửa đá huyết sắc long nhân lập tức phát ra chói mắt huyết quang, chiếu rọi ở trên người hần. Cảm giác được hần đã hợp cách, huyết sắc long nhân liền lập tức âm đạm vô quang, cửa đá từ từ đi lên.

Hạ Vũ Nhu chứng kiến hần quái dị bộ dáng, đột nhiên phốc thành nở nụ cười một chút, cười run rẩy hết cả người nói: "Dạ U, ngươi như vậy cũng quá nực cười rồi a. Rõ ràng khuôn mặt như vậy trắng nõn, cái cằm lại dài ra chòm râu, tay chân hóa thành móng vuốt, đằng sau còn rất dài một mảnh cái đuôi, dường như bốn chân rắn mối dịch đồng dạng."

Dạ U không khỏi một hồi xấu hổ, lập tức tiêu tan ả đi Hóa Long Cửu Chuyển Thuật, khôi phục nguyên dạng. Nhìn thấy nàng cười đến không ngậm miệng được bộ dáng, hần cẩn thận từng li từng tí mà hỏi: "Hạ Vũ Nhu, ngươi không tức giận sao?"

Nghe xong lời của hần, Hạ Vũ Nhu nhớ tới lúc trước bị hần nhìn sáng bộ dáng, khuôn mặt lập tức xấu hổ đi, hừ lạnh nói: "Ai nói ta không tức giận sao? Người ta vẫn là lần đầu tiên bị nam sinh nhìn sáng thân thể, ngươi thành phụ trách!"

Dạ U nghe vậy đầu lớn, hần muốn như thế nào phụ trách a? Hần đối với chuyện nam nữ cũng không tinh thông, suy nghĩ trong chốc lát, rốt cục nghĩ ra một cái cơ trí trả lời: "Nếu không, ta cũng cho ngươi xem sáng một chút, như vậy chúng ta liền huê nhau!"

Hạ Vũ Nhu khẽ gất một chút, gất giọng: "Ai muốn xem ngươi dơ bản thân thể?"

Dạ U nhìn nhìn chính mình trắng nõn làn da, vô tội nói: "Thân thể của ta cũng không dơ bản a, ngươi xem một chút, không nhiễm một hạt bụi, băng cơ ngọc cốt, thể như Bạch Long, thân như ngân thương!"

Hạ Vũ Nhu nghe vậy không lời, đích xác, Dạ U làn da thật sự là quá tốt, giống như loại bạch ngọc không hề có khuyết điểm nhỏ nhất, liền nàng đều không thể không cực kỳ hâm mộ. Nàng mắng thầm: Tên ngu ngốc này, tại phương diện khác thông minh như vậy, chuyện nam nữ làm sao lại trẻ như vậy độn rồi.

Vì vậy nàng bắt đầu dĩ đáp lại: "Được rồi được rồi, cái kéo cái đề tài này, chúng ta hay là nhanh lên một chút nơi này long vĩ hướng tới xem một chút đi."

Dạ U "A" một chút, hai người liền chung đồng tiến nơi đây tiến cửa đá sâu trong mật đạo, bọn họ tại trong đó nhất thời trầm mặc không nói.

Làm thông qua mật đạo đi đến một cái nguyên khí dị thường nồng đậm mật thất, nhìn bên trong vận chuyển cửu trọng phạm vi Tụ Nguyên Trận, Hạ Vũ Nhu rất là tán thưởng nói: "Không có nghĩ tới đây thậm chí có Tam phẩm Tụ Nguyên Trận, nếu như ở chỗ này tu luyện, tốc độ tu luyện sẽ đề thăng 3 lần."

Ngoại trừ Tam phẩm Tụ Nguyên Trận, Dạ U vẫn còn ở bên trong phát hiện một cái Hồng Ngọc Liên Hoa hình dáng cái bàn, hỏi Hạ Vũ Nhu nói: "Cái này là vật gì?"

Hạ Vũ Nhu nhìn lập tức hưng phấn mà cả kinh kêu lên: "Cái này dĩ nhiên là trong truyền thuyết Ngô Đạo Thai, nghe nói ngồi ở phía trên vận chuyển nguyên thuật khẩu quyết, tu luyện nguyên thuật tốc độ liền có thể sâu sắc tăng nhanh, tối nghĩa hướng tới cũng sẽ giải quyết dễ dàng, thậm chí có thể tránh tẩu hỏa nhập ma, có thể nói là nguyên tu tha thiết ước mơ nguyên bảo."

"Tuy Ngô Đạo Thai này chỉ là nhất phẩm, chỉ có thể tăng nhanh gấp đôi tu luyện nguyên thuật tốc độ, nhưng nó vốn chính là cực kỳ hiếm thấy của quý, liền ngay cả gia tộc của ta cũng không có loại vật này. Nghe nói U Châu chỉ có lúc đó không có mấy tu vi cao cường nguyên tu mới có thể có được một cái, nơi này có thể có một cái, sâu sắc vượt ra dự liệu của ta."

Dạ U nghe vậy lập tức vui vô cùng, không nghĩ tới Ngô Đạo Thai đúng là vật trân quý như vậy. Hần vẫn còn ở Ngô Đạo Thai bên cạnh phát hiện một cái sáng ngấn sắc lệnh bài, lại hỏi: "Đây là vật gì?"

Hạ Vũ Nhu cẩn thận hỏi đáp: "Đây là truyền tống lệnh bài, cùng truyền tống ngọc giản bất đồng, nó là định hướng truyền tống, hơn nữa có thể vĩnh cửu sử dụng. Cũng chính là, người đi bên ngoài, muốn tu luyện, có thể tùy thời dùng truyền tống lệnh bài phản hồi nơi này."

Dạ U mỉm cười nói: "Thì ra là thế này, cái này cho thật đúng là rất vuông liền đồ vật, ta liền nhận, về sau ta có không ngay ở chỗ này tu luyện, Hạ Vũ Nhu ngươi cũng có thể cùng đi a!"

Hạ Vũ Nhu lắc đầu, lời nói dịu dàng cự tuyệt nói: "Không cần, Dạ U, gia tộc của ta trong cũng có Tam phẩm Tự Nguyên Trận. Về sau người liền đem nơi này coi như người cá nhân tu luyện trụ sở a, nhất phẩm Ngô Đạo Thai liền cho người a, như trợ giúp của nó, ta tin tưởng người nhất định sẽ trở thành một vị tuyệt thế cường giả. Được rồi, chúng ta đi ra ngoài đi, tại trong góc kia chính là ra ngoài Truyền Tống trận."

Dạ U mắt lộ ra tinh quang, nói cảm ơn: "Cảm ơn người, Hạ Vũ Nhu, ta nhất định sẽ không phụ lòng kỳ vọng của người!" Vì vậy hắn vì bảo hiểm để đạt được mục đích, đem Ngô Đạo Thai cùng truyền tống lệnh bài đều thu vào Nhật thi không gian, liền cùng Hạ Vũ Nhu cùng đi nơi này trong góc Truyền Tống trận, truyền tống ra mật thất.

Bạch quang nhất tiếm, hai người mở mắt thời điểm, phát hiện bọn họ lại trở lại Hắc Ám tuyệt địa khởi điểm, cũng chính là vách núi tối phía dưới. Dạ U đề nghị: "Hạ Vũ Nhu, chúng ta về trước Vân Thiên thành a, ta muốn đem Hắc Ám tuyệt địa trong đạt được rất nhiều không cần nguyên bảo buôn bán ra ngoài, là ngày mai đấu giá hội chuẩn bị!"

Hạ Vũ Nhu mỉm cười đáp lại: "Ta cũng đang có ý này, Dạ U, người vừa vận đem những cái này không cần nguyên bảo bán cho Vân Thiên đấu giá hội, bọn họ sẽ cho người hợp lý giá cả, hơn nữa trân quý nguyên bảo cũng có thể lấy ra đấu giá, hà không phải nhất cử lưỡng tiện?"

Dạ U nghe vậy vui vẻ đồng ý, hai người liền một chỗ theo dây leo bò lên trên vách núi, sau đó vội vã nơi đây chạy về Vân Thiên thành. Đến Vân Thiên thành, liền lập tức bỏ ra mấy cái nguyên tệ tại dịch trạm kêu một chiếc xe ngựa, nhanh chóng chạy tới Vân Thiên đấu giá hội địa phương.

Làm đến Vân Thiên đấu giá hội thời điểm, phát hiện chỗ đó phi thường náo nhiệt, lui tới người nối liền không dứt. Vân Thiên đấu giá hội trụ sở lại càng là rộng lớn vô cùng, kiến trúc thành đàn, cỏ mọc trầm hương, vàng son lộng lẫy, rộng lớn cổ xưa, hiển nhiên đã có trên trăm năm lịch sử.

Hạ Vũ Nhu mang theo Dạ U đi thẳng tới Vân Thiên đấu giá hội khách quý buôn bán, hướng bên kia một vị tóc đen râu dài cao quan lão giả quân sự nhân nhạ nói: "Tiết quân sự, ta cùng bằng hữu của ta muốn buôn bán một ít nguyên bảo."

Tiết quân sự hiển nhiên nhận thức Hạ Vũ Nhu, nhiệt tình nơi đây hô: "Không phải này Hạ gia Nhị Tiểu Thư đi? Lão hủ không có từ xa tiếp đón, không biết hai vị muốn buôn bán cái gì nguyên bảo, ai trước ai?"

Hạ Vũ Nhu tiến lên phía trước nói: "Ta tới trước đi!" Vì vậy nàng đem trong túi trữ vật rất nhiều không có tác dụng nguyên bảo nghiêng đổ ra, phần lớn là cấp thấp tài liệu cùng nguyên đan, còn có hệ khác nguyên thuật bí tịch, nguyên khí, nguyên phù, xếp thành một cái tiểu sơn, khiến Tiết quân sự rung động không thôi.

Vì vậy hắn vội vàng lại thống kê một chút, lúc này khách quý buôn bán vị trí cửa sau đột nhiên mở ra, đi ra một cái phong độ tư thái yếu điệu thành thực cô gái tuyệt sắc, một cổ như rượu ngon hấp dẫn say lòng người ngọt hương xông vào mũi, khiến nơi này thoáng cái trở nên nồng đậm hương thơm dâng lên

Thân hình của nàng vô cùng cao gầy, chân tầm 1m9 cao, nhưng mây mây ảnh hưởng vẻ đẹp của nàng cảm giác. Khiến người chú mục nhất chính là nàng kia đôi thon dài mượt mà đùi ngọc tựa như bạch trụ thẳng tắp đứng sừng sững, không hề có khuyết điểm nhỏ nhặt, tựa như mỹ lệ tác phẩm nghệ thuật, tại gang rộng ra từu hồng sắc sườn xám bên trong như ẩn như hiện.

Nàng như ong eo dịu dàng nắm chặt, sau lưng như tơ lụa mềm mại trắng nõn, bờ mông ngao nghể uốn lên bảo mẫn, di động thì phong tình vạn chủng, đáng đập mê người. Mỹ lệ bộ ngực tại sườn xám bao bọc xuống càng bảo mẫn đứng thẳng, tay trắng nhỏ nhắn mềm mại thon dài, bàn tay như ngọc trắng yểu chuyển trắng nõn, móng tay tô hồng trở thành mỹ lệ đỏ đậm sắc, càng biểu hiện đẹp đẽ.

Tóc đen dùng hoa lệ bạch ngọc cây trâm bàn thành lưu tô búi tóc, hiển lộ đoan trang cao nhã. Mặt ngọc hình trứng hiện lên quầng rừ mỉm cười, lông mày kẻ đen cong cong, lông mi dài nhon, hoa đào mắt hạnh, làn thu thủy thâm thúy, cái mũi đẹp đẽ tinh xảo cao thẳng, dịu dàng cặp môi đỏ mọng, cười không lộ răng, làm cho người ta một loại kinh diễm bốn phương yếu điệu ôn nhu cảm giác.

Nhìn thấy nàng đến, Hạ Vũ Nhu nhiệt tình nơi đây chào hỏi nói: "Vũ Thi Phi tỷ tỷ, người đã đến rồi a!"

Vị nữ tử này chính là Vũ Thi Phi, Vân Thiên đấu giá hội người chủ trì, bởi vì nàng mỹ lệ vóc người cao gầy cùng đoan trang mỹ lệ dung mạo mà diễm tuyệt bốn phương. Nàng làn thu thủy yểu chuyển, quầng rừ nơi đây khẽ cười nói: "Nghe nói Vũ Nhu muội muội đến chúng ta Vân Thiên đấu giá hội, ta làm sao có thể không đến nhìn xem? Đúng rồi, bên cạnh người vị thiếu niên này là ai?"

Nàng tò mò đánh giá đáng Hạ Vũ Nhu bên cạnh Dạ U, phát hiện hắn mặt như thoa phấn, đẹp như quan ngọc, lông mày như mực họa, u mâu như thần, mũi như huyền đàm, môi hồng răng trắng, thể như cầu long, thân như ném lao, thật là nàng bình sinh duy nhất gặp qua như vậy xuất sắc đẹp mắt nhẹ nhàng hảo thiếu niên.

Hơn nữa hắn da vật so với nữ tử vậy mà cũng không kém chút nào, băng cơ ngọc cốt, trắng nõn như tuyết, tựa như như trẻ con mềm mại trắng nõn. Tuy hắn to lớn tương đối trẻ trung non nớt, nhưng bởi vì đậm mực lãnh khốc khí chất, khiến hắn tựa như mực trong tranh đi ra tới hắc ngọc đồng dạng U mạng bản ra bốn phía, như hắc động đồng dạng thật sâu làm cho người mê mẩn.

Hạ Vũ Nhu nghe vậy khuôn mặt lộ ra nhân nhạ ứng đo, có chút ngại ngùng nơi đây giới thiệu nói: "Vị này là bằng hữu của ta, danh Dạ U, là theo ta cùng đi nơi này bên này buôn bán nguyên bảo."

Vũ Thi Phi nhìn thấy nàng vẻ mặt như thế, kinh nghiệm lão đạo nàng lập tức biết nàng đối với Dạ U có tình ý, không khỏi nhiều hứng thú mà nhìn về phía hắn, càng xem càng dị sắc lần lần tăng tiến. Vị này danh Dạ U thiếu niên xem ra không chỉ dung mạo anh tuấn đơn giản như vậy, cư nhiên có thể dẫn tới luôn luôn mắt cao hơn đầu Hạ gia Nhị Tiểu Thư Hạ Vũ Nhu ái mộ cho hắn.

Dạ U bị nàng nhìn thành có chút sợ hãi, tuy vị này danh Vũ Thi Phi nữ nhân vô cùng xinh đẹp, nhưng nàng hữu ý vô ý khe hở liên tiếp truyền đến làn thu thủy mê ly ánh mắt khiến hắn cảm giác chịu không được, quả thật chính là trời sinh hồ ly tính.

Vì vậy hắn không khỏi gấp né tránh, đi đến Tiết quân sự bên cạnh, nhân nhạ mà hỏi: "Tiết quân sự, xin hỏi kiểm kê xong chưa?"

Tiết quân sự vội vàng nói: "Nhanh nhanh, người lại chờ một lát!"

Vũ Thi Phi lộ ra một tia kinh ngạc, không nghĩ tới vị thiếu niên này cư nhiên không có bị mỹ mạo của nàng mê hoặc, ngược lại còn có thể né tránh, lộ ra một bộ phong phạm vân khinh biểu tình. Muốn biết rõ bình thường nam nhân bị nàng như vậy vừa nhìn, đã sớm hai chân như nhũn ra, quỳ gối tại nàng váy quá lợu xuống.

Khỏe miệng của nàng lộ ra một tia quyến rũ mỉm cười, ngâm nhẹ nói: "Thú vị! Ta nhìn xem người có gì bí mật?" Vì vậy nàng liền cùng Hạ Vũ Nhu nhiệt tình nơi đây hàn huyên, hữu ý vô ý nơi đây kéo nơi này Dạ U, hiển nhiên suy nghĩ nhiều rõ ràng hắn một ít chuyện.

Một lát sau, Tiết quân sự rốt cục kiểm kê hoàn tất, đem những cái này chồng chất như núi nguyên bảo thu hồi, đưa cho Hạ Vũ Nhu 24 kim nguyên tệ.

Hắn kiểm kê thành có chút đau lưng, cảm giác Dạ U quần áo bình thường, so với Hạ Vũ Nhu chênh lệch khoảng ngàn dặm, đoán chừng cũng sẽ không có ít nhiều thu hoạch, liên tục không ngừng nói: "Dem người cần buôn bán nguyên bảo đều lấy ra đi, sớm một chút xong việc!"

Vì vậy Dạ U không chút do dự đem không cần nguyên bảo tất cả đều hoán ra ngoài, cư nhiên so với Hạ Vũ Nhu còn nhiều hơn bên trên rất nhiều, đều xếp thành một ngọn núi đồi.

Tiết quân sự khó có thể tin mà nhìn cái này một đống gỗ núi, cảm giác đầu óc choáng váng, lại được kiểm kê càng nhiều nguyên bảo, rõ ràng muốn tươi sống một chết hắn.

Vũ Thi Phi đầu tiên là kinh dị, mà cười duyên nói: "Vũ nhu muội muội bằng hữu quả nhiên không giống bình thường, núi cao còn có núi cao hơn, ta hôm nay xem như thấy được!"

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Dịch bảo trừ tặc

Tiết quân sự không nhanh không chậm nơi đây kiểm kê vào Dạ U vẩy ra tới đại lượng làm cho người hoa mắt nguyên bảo, điểm thành đầu đầy mồ hôi. Vũ Thi Phi thấy thế liền đến hỗ trợ, mỉm cười nói: "Tiết quân sự, ta tới giúp người một chỗ kiểm kê a."

Tiết quân sự bị làm cho hồn bất phụ thể, vội vàng từ chối nhã nhặn nói: "Vũ Thi Phi đại nhân, người phượng thể quý trọng, sao có thể làm phiền người tới hỗ trợ ta cái lão nhân này rồi nếu chủ nhân biết, là trùng điệp trách phạt ta."

Vũ Thi Phi tại Vân Thiên đấu giá hội trong thế nhưng là hết sức quan trọng đại nhân vật, do nàng chủ trì đấu giá hội thường thường có thể khiến Vân Thiên đấu giá hội kiếm được thỏa mãn doanh thu, tại Vân Thiên thành cho thấy nhất đẳng Đại mỹ nữ, nhân khí đạt được đỉnh phong, người theo đuổi nói liền không dứt. Đáng tiếc nàng mất cao hơn đầu, đến nay không có nam tử có thể đạt được nàng ưu ái.

Vũ Thi Phi khẽ cười nói: "Không có việc gì, chúng ta xuống cùng Lục Thúc Thúc nói một chút là được rồi. Ta ở chỗ này đã làm lâu như vậy, kinh nghiệm tốt xấu cũng coi như phong phú. Nhiều như vậy nguyên bảo, người một lát cũng điểm không hết, có ta hỗ trợ liền có thể làm ít công to, cũng không cần khiến khách nhân đợi quá lâu."

Tiết quân sự lúc này mới như trút được gánh nặng, đáp lại: "Vậy làm phiền Vũ Thi Phi đại nhân!"

Vì vậy Vũ Thi Phi nhúng tay đi vào, tại Dạ U bên cạnh thành thạo nơi đây kiểm kê vào hắn nguyên bảo. Hắn nguyên bảo trong phần lớn là cấp thấp tài liệu, nguyên đan, nguyên khí, nguyên phù cùng nguyên thuật bí tịch, đương nhiên cũng có số ít tinh phẩm.

Vũ Thi Phi uốn lên yêu xà kiểm kê nguyên bảo bộ dáng thật sự quá quyến rũ mê người, thu hết nhập Dạ U đầy mắt. Nàng ngạo nghễ ưỡn lên bảo mẫn bờ mông cao cao nâng lên, phác họa ra mỹ lực vô hạn đường cong, tựa như tiên đào đồng dạng tươi mới mê người. Thon dài mượt mà đùi ngọc thậm chí có dài hơn một mét, mềm dẻo tự nhiên, như ẩn như hiện ra óng ánh trắng nõn hào quang.

Dạ U thấy đều có chút ngượng ngùng, nhưng hẳn lại không thể không chú ý bọn họ kiểm kê nguyên bảo tình huống, Vũ Thi Phi lại cố ý tại hẳn phụ cận đi đi lại lại, cái này muốn cự tuyệt lại ra về mời chào hảo tư nghĩ bỏ qua đều rất khó.

Vũ Thi Phi một bên kiểm kê vào hẳn nguyên bảo, một bên thỉnh thoảng nơi đây tán thán nói ——

"Đây là bằng bạc phách tham gia a, là luyện đến bỏ hẳn đan tài liệu trân quý nhất, có thể dùng tới tu bỏ tàn hồn."

"Vẫn còn có Mê Hồn Tán, Phàm nguyên cảnh nguyên tu nhất trung tất bất tỉnh, xem ra tiêu đệ đệ cũng không phải người đứng đắn."

"Không phải này Lão Độc Hạt Hạt Ảnh Thiêm cùng đuôi bò cạp kim nguyên thuật bí tịch đi? Hẳn thế nhưng là Nhân nguyên cảnh sơ cấp thực lực, tiêu đệ đệ người vậy mà có thể mạnh mẽ cướp đoạt!"

...

Nàng càng nói đến phần sau, gần như đều một lời tát trúng, khiến Dạ U cảm thấy càng ngày càng chột dạ. Bởi vì bên trong vẫn có thật nhiều là hẳn tại Hắc Âm tuyệt địa trong lang bạt thời điểm giết chết cái khác nguyên tu đoạt tới nguyên bảo, nhất là hắc y trung niên nhân, Đỗ Tư, Lục Hồ cùng Lăng Lực cất chứa rất nhiều nhất đây, bọn họ đều là Nhân nguyên cảnh trở lên thực lực.

Chỉ bất quá bọn họ phần lớn nguyên bảo là cái khác nguyên hệ, còn có không thích hợp chính mình, đối với chính mình căn bản vô dụng, bởi vậy hẳn không chút do dự lấy ra buôn bán. Sau đó Hạ Vũ Nhu lại phân phối cho mình một bộ phận nguyên bảo, số lượng không không lỗ mới là lạ.

Qua một hồi lâu, Vũ Thi Phi cùng Tiết quân sự rốt cục kiểm kê đã xong hẳn nguyên bảo. Vũ Thi Phi lau một cái mồ hôi, phong độ tư thái động lòng người, cười duyên nói với Dạ U: "Tiêu đệ đệ, người quả nhiên không phải người bình thường, liền Nhân nguyên cảnh tốt hơn mấy người cao thủ đều thua bởi trong tay của người, khiến tỷ tỷ ta bội phục không thôi."

"Người cướp đoạt nguyên bảo cũng quá nhiều a, còn có cái khác bắt được nguyên bảo, khiến tỷ tỷ ta kiểm kê đắc thủ đều mềm nhũn, người là không phải nên bồi thường một chút ta? Được rồi, không đùa giỡn người rồi, trải qua thống kê, người tổng cộng có thể đạt được 91 kim nguyên tệ, xin hỏi người có phải hay không thỏa mãn rồi "

Dạ U bị nàng càng nói thành càng không có ý tứ, thỉnh thoảng truyền đến nàng như lan như xạ cặp môi đỏ mọng bật hơi. Nghe tới 91 kim nguyên tệ thời điểm, coi như là một bút lớn thu nhập vào, hẳn tương đối thỏa mãn gật đầu nói: "Có thể!"

Lúc này Tiết quân sự sớm đã mệt mỏi thở hồng hộc, tại Vũ Thi Phi dưới chỉ thị, không thể không lại tiền từ lấy ra đủ số nguyên tệ, đưa cho Dạ U. Nhìn trong tay ánh vàng rực rỡ một đồng kim nguyên tệ, hẳn không chút do dự thu vào Nhật thi không gian, nhàn nhạt nói: "Nếu như nơi đây chuyện riêng đã hoàn tất, kia ta cùng Hạ Vũ Nhu cáo từ trước!"

Vũ Thi Phi cấp bách quát: "Đợi chút nữa! Ta có đồ vật muốn cấp người!"

Nói xong, nàng đưa cho Dạ U một cái nhật thẻ màu vàng, quỳn rũ mà cười nói: "Đây là chúng ta Vân Thiên đấu giá hội thẻ khách quý, như nó người không chỉ có thể tại khách quý buôn bán vị trí buôn bán nguyên bảo, còn có thể vào ngày mai đấu giá hội bên trong hưởng thụ khách quý đãi ngộ. Tiêu đệ đệ, hoan nghênh người ngày mai đến đây tham gia a!"

Dạ U do dự một chút, nhưng cảm giác thứ này tác dụng hay là rất lớn, liền đem thu vào, nói cảm ơn: "Cảm ơn Vũ Thi Phi tỷ tỷ gửi tặng!"

Vì vậy hẳn liền dẫn Hạ Vũ Nhu không thể chờ đợi được nơi đây chạy trốn chết, khiến đằng sau Vũ Thi Phi cười đến tiền phù hậu ngưỡng. Sau đó nàng đôi mắt đẹp lẩn lẩn mà nhìn về phía bóng lưng hẳn rồi đi, ngậm khế nói: "Tiêu đệ đệ, người thế nhưng là trốn không thoát tỷ tỷ lòng bàn tay a, nhất định đem trên người người bí mật tất cả đều móc ra!"

...

Lúc Dạ U cùng Hạ Vũ Nhu ngồi trên xe ngựa, rời xa Vân Thiên đấu giá hội thời điểm, hẳn rốt cục thở ra một hơi. Trong lòng của hẳn không khỏi ngậm cười khổ, Vũ Thi Phi nữ nhân này thật đúng là hại nước hại dân hồ ly tinh, hấp dẫn thành cả người hẳn đều trở nên không được tự nhiên.

Tuy hẳn không hảo nữ sắc, cũng không quá biết được tình yêu nam nữ, một lòng chỉ muốn tu luyện, nhưng một khi một cái điểm tuyệt khắp nơi mỹ nữ không có lúc nào nơi đây hấp dẫn hẳn, hẳn vẫn là vô pháp làm được ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, chỉ có thể chạy trốn chết. Rốt cuộc hẳn hiện tại mới 12 tuổi, chính trực huyết khí phương cương còn trẻ, đối với nơi phồn hoa lòng hiếu kỳ vẫn rất thịnh.

Lúc này hẳn không khỏi nhớ tới khuynh quốc khuynh thành Tiểu Tuyết, nàng tuy to lớn trẻ trung non nớt, nhưng đẹp đến không giống phàm trần, da như nõn, mềm mại không xương, tựa như không tỳ vết Tuyết ngọc đồng dạng, điểm đậm đáng thương đến làm cho người không đành lòng tiết độ. Thâm nghĩ lẳng lặng thường thức nàng tuyệt thể duy mỹ, cùng nàng một chỗ chia xẻ hi vọng ai nhạc, ném quá ngọt bụi cay đắng.

Nghĩ tới đây, tâm tình của hẳn lập tức bình tĩnh lại, mình cũng nên là thời điểm đi gặp nàng. Hạ Vũ Nhu nhìn thấy hẳn trầm tư biểu tình, nhin không được gắt giọng: "Dạ U, người đang suy nghĩ gì đây? Sẽ không người cũng bị Vũ Thi Phi tỷ tỷ cấp mê hoặc a?"

Dạ U nghe vậy thanh tĩnh lại, nhàn nhạt nơi đây phản bác: "Làm sao như vậy được? Người nên biết ta là một cái sẽ không bị nữ sắc đơn giản mê hoặc người."

Hạ Vũ Nhu lúc này mới như trút được gánh nặng, nghĩ mình lại xót cho thân nói: "Vậy được! Ta biết Vũ Thi Phi tỷ tỷ so với ta rất xinh đẹp nhiều, đáng

người lại rất được, so với ta còn được hoan nghênh. Rất nhiều nam nhân bị nàng mê hoặc thành đầu óc choáng váng, ta sợ người cũng trúng chiêu!"

Dạ U nghiêm trang nói: "Yên tâm đi, người to lớn không thể so với nàng kém hơn rất nhiều, chỉ là người bây giờ niên kỷ còn một chút mà thôi. Chờ người trưởng thành, có lẽ so với nàng còn được hoan nghênh."

Hạ Vũ Nhu ngọt ngào mà cười nói "Người nói có thật không vậy?"

Dạ U chấn chỉnh lại nói: "Đương nhiên, bởi vì ta xem qua thân thể của người đi!"

Hạ Vũ Nhu nghe vậy lập tức nổi giận nói: "A ——, Dạ U, người lưu manh, đồ dân!" Nói xong, nàng một động mềm nhũn đôi bàn tay trắng như phấn đập vào trên lồng ngực của hắn, hắn đành phải trầm mặc không nói, tùy ý nàng phát tiết.

Một lát sau, Hạ Vũ Nhu rốt cục bình tĩnh trở lại, nói "Dạ U, người kế tiếp muốn đi đâu? Ta muốn quay về Vân Thiên học viện!"

Dạ U không cần nghĩ ngợi hỏi đáp: "Kế tiếp ta muốn lại Nguyên Liệp thương hội, đem bắt được không có tác dụng nguyên thú thi thể, nguyên tinh buôn bán ra ngoài, sau đó trở lại Nguyên Đan công hội hướng Tuyệt báo cáo một chút thu thập được liệu tình huống, cuối cùng trở lại trong mật thất tu luyện, nghênh đón ngày mai đấu giá hội!"

Hạ Vũ Nhu ai oán nói: "A, thì ra là thế này a. Ta cùng người lại Nguyên Liệp thương hội a, chỗ đó ta giao tiếp cũng coi như tương đối nhiều, tránh người bị lừa. Sau đó chúng ta liền mỗi người đi một ngã, người đi gặp Tuyệt của người tiên tử, ta quay về Vân Thiên học viện của ta!"

Nói xong, nàng hiển lộ có chút mất hứng, khiến Dạ U cũng không biết như thế nào an ủi nàng. Hắn chỉ có thể lắc đầu, khẽ thở dài một hơi: Lòng của nữ nhân quả nhiên là kim dưới đáy biển a!

Một lát sau, hai người rốt cục đến Nguyên Liệp thương hội, tại Hạ Vũ Nhu tính toán chi li thương lượng, bọn họ thu mua Dạ U buôn bán nguyên thú cùng nguyên tinh, chỉ có thể bắt đắc dĩ đưa cho hắn một cái tương đối công đạo giá cả, tổng cộng có 33 kim nguyên tệ. Vì vậy hiện tại hắn như trên trăm kim nguyên tệ, ngày mai đấu giá hội nhất định có nắm chắc hơn.

Về sau hai người mỗi người đi một ngã, Dạ U không thể chờ đợi được nơi đây trở lại Nguyên Đan công hội, trải qua thật dài hành lang, đi tới Tĩnh Nhã Hiên. Hắn nhẹ nhàng gõ cánh cửa, phát hiện mở cửa lại là kia cho khả ái nữ đồng. Nàng lập tức hiểu ý, cười duyên nói: "Đại ca ca, người là tìm đến Tuyệt tỷ tỷ a, đợi ta đến thông báo một tiếng, gọi nàng ra ngoài!"

Vì vậy nàng rất nhanh đóng lại, hắn chỉ có thể ở công môn lẳng lặng chờ đợi. Một lát sau, truyền đến Tuyệt như chuông bạc quen thuộc hào âm: "U, người đã đến rồi đi?"

Tiếng nói hạ xuống, đại môn rất nhanh mở ra, lộ ra Tiểu Tuyệt áo tơ trắng quần trắng kiểu tiểu thiên hình ảnh, tựa như trắng sáng hoa sáng bắn ra bốn phía, óng ánh mê người. Nàng chạy như bay đến bên cạnh Dạ U, cầm thật chặt hai tay của hắn, xinh đẹp nơi đây phản nân nói: "Ồ ô, U, người lại đi ra ngoài một tháng, làm hại ta rất nhớ người a!"

Đột nhiên cảm nhận được Tuyệt nắm chặt hai tay của hắn yếu ớt không có xương cây cò mềm mại mỹ diệu xúc cảm, hắn không khỏi tâm thần hoảng hốt trong chớp lát. Sau đó hắn lộ ra một tia ôn nhu mỉm cười, nói: "Lần này ta đi Hắc Ám tuyệt địa ngoại vi lang bạt một tháng, đã được Phục Nguyên Thảo."

"Ngày mai sẽ đi tham gia đấu giá hội, nhìn xem có hay không Sinh Mệnh Nguyên Quả tung tích. Về phần đã ngoài ngàn năm Tuyệt hệ nguyên thú nước mất, ta đã có tung tích, nhưng bây giờ còn vào không được cái địa phương kia, chỉ có thể tạm thời buông xuống. Đúng rồi, Hứa tiên bối quay về có tới không?"

Tiểu Tuyệt ngây thơ hỏi đáp: "Hứa bá a, hắn đã dùng bỏ câu đưa tin nói với ta, đã được ngàn năm phân thượng Tuyệt Lệ Hoa, ngày mai hắn là sẽ đến Vân Thiên thành."

Dạ U vui vẻ nói: "Vậy hóa ra tốt hơn, như vậy chúng ta liền góp nhặt khác nhau được liệu. Ngày mai nếu như lần nữa nơi này Sinh Mệnh Nguyên Quả, vậy chênh lệch đã ngoài ngàn năm Tuyệt hệ nguyên thú nước mất, tiến nhập lục bộ liền có thể mạo hiểm đạt được. Cuối cùng dạo chơi thế giới tìm kiếm ngũ phẩm Nguyên đan sư, ta đoán chừng muốn cùng các người cùng đi!"

Tiểu Tuyệt nghe vậy hưng phấn nói: "U, kia thật sự thật tốt quá, chúng ta lại có thể cùng một chỗ thời gian rất lâu! Đúng rồi, ngày mai đấu giá hội ta cũng phải tham gia, ta lát nữa nhanh hướng Hứa bá bẩm báo một chút!"

Dạ U nhẹ gật đầu, nói: "Có thể, ngày mai sáng sớm chúng ta ngay tại Vân Thiên đấu giá hội công môn tụ họp. Tuyệt, người nhớ rõ nguy trang một chút chính mình, tránh dẫn phát phong ba!"

Tiểu Tuyệt ngây thơ mà hỏi: "U, ta tại sao phải nguy trang a?"

Dạ U thấy thế bắt đắc dĩ cười khổ, ai kêu người Tiểu yêu tinh này to lớn quá hại nước hại dân, dễ dàng trên hoa ghẹo nguyệt.

Vì vậy hắn nghiêm túc nói: "Tuyệt, trên đời này người xấu rất nhiều, người nguy trang một chút sẽ không bị người xấu vừa ý, dễ khi phụ người. Như vậy đi, ngày mai kêu lên chiếu cổ Hàn Nhục Thủy của người tỷ tỷ cùng đi, như vậy mới có an toàn bảo đảm!"

Tiểu Tuyệt nhu thuận nơi đây "A" một chút, Dạ U rốt cục yên lòng, liền lưu luyến không rời nơi đây cùng nàng ly biệt, dùng truyền tống lệnh bài trở lại Huyết Long cổ mộ tu luyện mật thất tiến hành tu luyện...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Đấu giá tiền đến

Tại Huyết Long có mộ tu luyện mật thất trong, Dạ U đem không có bán rất nhiều nguyên quang tài liệu nghiêng đổ ra, mặt đất xung quanh thoáng cái hoa sáng óng ánh, đủ mọi màu sắc. Hắn chuẩn bị khiến nặc trên người U Minh Bảo tấn cấp, tránh nó một mực rách rưới thành không quá lịch sự, phong cách cổ xưa, một phương diện khác cho thấy vì đề cao nó hiệu dụng.

Đến lúc đem U Minh Bảo bao trùm tại tiểu sơn đồng dạng nguyên mô chồng chất phía trên, nó vậy mà động, áo bào bên trên tản mát ra sâu mê ly u quang, tựa như ma quỷ mở cái miệng rộng đồng dạng, đem phía dưới nguyên mô chồng chất tinh khí tất cả đều nuốt vào.

Vì vậy dần dần, nguyên mô chồng chất dần dần ảm đạm vô quang, biến thành bụi đất. Mà U Minh Bảo thông qua thôn phệ đại lượng tinh khí, rách rưới bộ phận lập tức tu bổ, trở nên lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, như sương nhân nhậ u quang. Lúc này nó tấn thăng đến nhất phẩm cao cấp, có thể hoàn mỹ thành dung nhập trong bóng tối, đạt tới ẩn hình hiệu quả.

Dạ U vui vẻ cùng nơi đây lấy ra nó, khoác lên nó, cảm giác chính mình càng lúc càng giống thích khách, trong bóng đêm một khi phát động công kích, thì có thể làm cho người khó lòng phòng bị.

Kế tiếp hắn lại lấy ra Long Phá Quyền bí tịch, lúc trước bởi vì vội vàng chuyện khác, một mực xem nhẹ tu luyện nó, hiện tại thừa dịp rảnh rỗi là thời điểm nhìn đến cùng. Nhìn một hồi lâu, hắn rốt cục thật vất vả nhớ kỹ khẩu quyết, đem trên người long lực tập trung tới tay trên cánh tay, tại trong mật thất quyền phong từng trận nơi đây quơ múa, phát ra từng trận âm bạo âm thanh.

Luyện hồi lâu, hắn cảm thấy mệt mỏi thành thử hồng học, không khởi ngừng lại. Một mực tiêu hao long lực tới luyện tập Long Phá Quyền thật sự là quá phí sức, trừ phi mình trong thân thể thể liên tục không ngừng nơi đây nghiêng tuôn ra long lực, năng lực một mực chèo chống ở.

Thấy tu luyện Long Phá Quyền thành lao dật kết hợp, vì vậy hắn liền không tiếp liên hệ, ngồi xếp bằng xuống hấp thu trong mật thất nồng đậm như nước Hắc Âm nguyên khí, toàn thân thoải mái sáng khoái thành phát run.

Không hổ là đề cao 3 lần tốc độ tu luyện Tam phẩm Tụ Nguyên Trận! Hắn đã mơ hồ cảm giác được chính mình bình cảnh, muốn ở chỗ này tiếp tục không ngừng mà tu luyện, chính mình cuối cùng là đột phá nơi này Phàm nguyên cảnh cao cấp.

Vì vậy hắn tu luyện cho đến bình minh, sáng sớm liền lập tức thông qua Hắc Âm tuyệt địa khởi điểm, vội vã nơi đây chạy tới Vân Thiên đấu giá hội trụ sở. Không nghĩ tới hội trường đấu giá đại môn còn chưa mở, cổng môn phụ cận sớm đã đông nghịt người bày, người ta tấp nập, đến tận nơi quan sát, rất trắng lè, có thể thấy trận này đấu giá hội cỡ nào vạn người chú mục!

Dạ U đưa mắt nhìn bốn phía, khắp nơi tìm kiếm Tiểu Tuyết thân ảnh. Chỉ chốc lát sau, tại cửa lớn cách đó không xa trong khắp ngõ ngách tìm được thân ảnh của nàng, toàn thân bị hắc bào chặt chẽ bao vây lấy, cúi đầu im lặng không nói.

Mà cùng tại nàng bên cạnh chính là băng sơn mỹ nữ Hàn Nhược Thủy, bởi vì nàng nhị phẩm Nguyên đan sư cách biệt địa vị, còn có nàng đối với nam tính tương đối cảm mạo, bởi vậy không có nam giới dám lên phía trước đơn giản đến gần nàng. Một cái nhị phẩm Nguyên đan sư thế nhưng là rất nhiều nguyên tu đều muốn lôi kéo đối tượng, đặc tội tuyệt đối không có quả ngon để ăn.

Dạ U ung dung nơi đây đã đi tới, hướng Hàn Nhược Thủy gật đầu ý báo, liền đối với vô cùng buồn chán Tiểu Tuyết chào hỏi nói: "Tuyết, ta đến rồi!"

Tiểu Tuyết ngẩng đầu lên, lộ ra nghiêng nước nghiêng thành khuôn mặt, ngọt ngào nơi đây mỉm cười nói: "U, người rốt cuộc đã tới a. Lúc trước một mực cúi đầu không nói lời nào thật là khó chịu a, dường như cùng nhìn kẻ trộm đồng dạng!"

Nói xong, nàng chu khả ái phần hồng môi biểu đạt ra một chút bất mãn. Dạ U thấy thế bất đắc dĩ giải thích: "Tuyết, hiện tại Hứa bá không tại bên người bảo hộ ngươi, cho nên chúng ta thành ngày trang một chút bảo vệ mình, phòng ngừa ngoài ý muốn phát sinh. Ngươi xem, xung quanh này so với chúng ta tu vi cao người có thật nhiều, nếu bọn họ mưu đồ làm loạn, vậy chúng ta liền gặp nạn!"

Tiểu Tuyết nghe vậy hiểu ý gật đầu, nói: "Ừ, ta nghe U đấy!"

Đám người chung quanh đều nghị luận, tán phẩm rộng rãi nơi đây ngoại trừ giao lưu vật phẩm đấu giá, sốt dẻo nhất đề tài nói chuyện tự nhiên là điểm tuyệt thiên hạ Vũ Thi Phi. Đặc biệt là nàng một đôi 1 mẽ dài hơn lớn chân dài, tựa như ngọc trụ mềm nhẵn mượt mà, không hề có khuyết điểm nhỏ nhất, dẫn tới rất nhiều đàn ông thèm thuồng không thôi.

Một lát sau, hội trường đấu giá đại môn bị bên trong một đám hộ vệ mở ra, mới vừa rồi còn tại hào hứng bùng bùng đàm luận đám người, lập tức chen chúc tới, không thể chờ đợi được mà nghĩ muốn vào. Bất quá chỉ có ngày hôm qua mua sấm chi phiếu người mới có thể tiến nhập phòng đấu giá, trải qua bọn hộ vệ sau khi kiểm tra, mới chuẩn thả bọn họ đến.

Đương nhiên, không phải hết thấy mọi người cần phải mua phiếu mới có thể tiến nhập hội trường đấu giá, một ít có được thẻ khách quý người có thể trực tiếp mang theo bằng hữu của mình đi thông bên trong tầng thứ hai phòng khách quý, mà những người này không một không phải đại gia tộc, công hội hoặc là thương hội đại nhân vật.

Vân Thiên thành tứ đại gia tộc đồng thời hội tụ, bọn họ từng cái tộc trưởng đều mang theo con trai trưởng tới tham gia cái này lần đấu giá hội. Hạ gia tộc trưởng Hạ Thương Hải mang theo chính mình nhị nữ nhi Hạ Vũ Nhu, chính là Dạ U quen thuộc gương mặt.

Về phần cái khác tam gia, thì là Tô gia tộc trưởng Tô Hữu Trí mang theo Tô Khinh Yên, Vương gia tộc trưởng Vương Mãnh mang theo Vương Hạo, Lý gia tộc dài Lý Thanh Phong mang theo Lý Mộ.

Tô Hữu Trí là một vị sợi tóc hắc bạch giao nhau nho nhã trung niên nhân, ăn mặc nhẹ nhàng bạch y. Vương Mãnh không giận mà uy, có hỏa hồng sắc tóc cùng chòm râu, phương chính rộng rãi mặt. Mà Lý Thanh Phong cùng Lý Mộ đồng dạng mang theo Chiết phiến, hiện ra phi thúy sắc, đang mặc thanh y, khuôn mặt anh tuấn, phong lưu phóng khoáng.

Tứ đại gia tộc tự nhiên có được thẻ khách quý, tại bọn hộ vệ tôn kính dưới con mắt đơn giản tiến nhập hội trường đấu giá, thẳng đến lầu hai phòng khách quý.

Ngoại trừ tứ đại gia tộc, làm người khác chú ý còn có Vân Thiên thành tam đại công hội hội trưởng, bọn họ theo thứ tự là Nguyên Đan công hội, Nguyên Khí công hội cùng Nguyên Phù công hội quản lý người.

Nguyên Đan công hội hội trưởng là một vị tóc đen râu dài lão giả, làn da được bảo dưỡng hết sức tốt, đang mặc lục bào, phiêu như thần tiên. Hắn tên là Tề Hữu Sinh, là một vị Tam phẩm Nguyên đan sư, đan thuật cao siêu, vạn phần được mọi người kính ngưỡng.

Nguyên Khí công hội hội trưởng là một vị làn da có chút ngăm đen trung niên nhân, người cao mã đại, lưu lại râu quai nón. Bất quá hắn bây giờ ăn mặc mười phần sạch sẽ, là một kiện ngân sắc áo dài. Hắn tên là Ngụy Vũ, là một vị Tam phẩm nguyên khí sư, làm người hiền lành, tìm hắn luyện khí người vô số kẻ.

Về phần Nguyên Phù công hội hội trưởng là một vị âm trầm lão giả, híp nửa mắt, hắc y toàn thân, động tác trên có chút lười biếng. Hắn tên là Trịnh Quý, là một vị Tam phẩm Nguyên Phù Sư, tính tình quái dị, hắn một mình vì hắn người chỉ để ý luyện phù, những người còn lại hồ hững.

Trừ đó ra, còn có tất cả đại thương hội hội trưởng, trong đó tối rõ ràng chính là Nguyên Liệp thương hội. Bất quá luận thế lực lớn nhỏ, bọn họ là xa xa không sánh bằng tứ đại gia tộc cùng tam đại công hội, miễn cưỡng có được khách quý tư cách.

Đội bọn họ không sai biệt lắm đi vào thời điểm, Dạ U mang theo Tiểu Tuyết cùng Hàn Nhượng Thủy cùng đi hướng cửa lớn, lấy ra thẻ khách quý, nhất thời khiến những hộ vệ này kinh dị không thôi, ngoan ngoãn thả bọn họ tiến vào.

Vì vậy ba người đồng thời đi tới lầu hai, chỗ đó phòng khách quý đông đảo, vừa vặn có thể từ bên trong quan sát nơi này đấu giá hội trên đài, càng đến gần càng tiện lợi. Đáng tiếc tiến gần phòng khách quý cũng bị bọn họ chiếm lĩnh, chỉ có thể tìm cho khá xa phòng khách quý tiến hành quan sát.

Phòng khách quý trong lắp đặt thiết bị xa hoa, cổ mộc trầm hương, bức rèm che ngọc bích, ghế mềm đàn bàn, vừa vặn thích hợp bọn họ nghỉ ngơi. Một lát sau, có thị nữ đưa lên trân tu mỹ thực, kì quả ngọc dịch, cung cấp bọn họ cái ăn.

Đội hội trường đấu giá bên trong đám người toàn bộ đến đủ, một mảnh huyền ảo, đấu giá hội trên đài rốt cục chân thành cho ra một điểm tuyệt thiên hạ nữ tử, chính là Vũ Thi Phi.

Nàng hôm nay đặc biệt cách ăn mặc một phen, tóc đen co lại, cài vào một đóa hồng hoa tường vi hình dáng đồ trang sức. Trên mặt ngọc bô ra chút đồ trang sức trang nhã, hoa đào má hồng, càng biểu hiện kiều diễm quyến rũ. Khóe miệng mang theo nhẹ nhàng mỉm cười, làn thu thủy mê ly như nước, làm cho người ta vừa nhìn liền sẽ bị kim lòng không được nơi đây bị hấp dẫn ở.

Nàng bọc lấy đồ tươi đai đeo lễ phục, thanh tú ra thon dài ngọc eo, tinh xảo tòa cốt xuống hơi lộ ra cao vút bảo mẫn vú, tay trắng nhỏ nhắn mềm mại thon dài, cây hoa điệp biên dưới làn váy lộ ra nàng cho rằng tự hào cực kỳ thon dài tiêm ngọc cặp đùi đẹp, óánh quang tràn ra bốn phía, làm cho người ta hoa mắt thần mê.

Rất nhiều người si say không thôi mà nhìn nàng, hoan hô không thôi, hô to vào tên của nàng. Vũ Thi Phi thấy thế liền muốn cầu an tĩnh lại, hội trường bên trên lập tức lặng ngắt như tờ dâng lên.

Vì vậy Vũ Thi Phi dịu dàng mỉm cười nói nói: "Cảm ơn mọi người đối với ta như vậy tôn sùng hấp dẫn, hôm nay lại từ ta tới chủ trì trận này đại đấu giá hội. Tin tưởng mọi người sớm đã đợi thành không thể chờ đợi được a, lời không nói nhiều, để cho chúng ta tới nhìn xem đệ nhất kiện vật phẩm đấu giá!"

Chẳng được bao lâu, một vị thị nữ bưng một cái tinh xảo kim hộp từ đi tới, đứng ở nàng bên cạnh. Nàng không có vội vã mở ra, ngược lại trước tỉ mỉ nơi đây giới thiệu nói: "Cái này kim hộp từ chứa chính là nhị phẩm Nguyên đan sư Mộ Dung Diệp đại sư luyện thành một lọ Thối Thể Đan, phục dụng về sau có thể loại trừ nguyên tu thân trong cơ thể lắng đọng tạp chất, rất nhanh đột phá bình cảnh. Cần bằng hữu nhanh chóng đoạt lấy, giá bắt đầu giá là 50 đồng bạc tệ."

Hội trường bên trên người lập tức bắt đầu huyền ảo, nhao nhao đoạt lấy, mà phòng khách quý người mắt cao hơn đầu, tự nhiên chứng mắt cái này nguyên bảo, một mảnh yên tĩnh không tiếng động.

Một vị tướng mạo bình thường thanh niên nhắc tay hét lớn: "Ta ra 55 đồng bạc tệ!"

Tiếp theo một vị khô gầy lão giả gào thét nói: "Lão hủ ra 60 đồng bạc tệ!"

Sau đó một cái hơi mập để râu dài trung niên nhân phần nộ quát: "Lão tử ra 70 đồng bạc tệ, ai dám cùng lão tử đoạt, lão tử liền cùng người đó gây khó dễ."

Người chung quanh nghe vậy có chút kinh hãi, nhận ra người trung niên này, hắc Vân Thiên thành rất có thể lực thương hội quản lý người, còn là một cái ác bá, vì hắc bán mạng nguyên tu hay là thật nhiều.

Đáng tiếc con của hắc là một bao cô, không có thiên phú ưu tú mà hoang tại tu luyện, cả ngày si say nữ sắc, dẫn đến thân thể rơi xuống rất nhiều bệnh căn, vô pháp đột phá bình cảnh. Bởi vậy hắc nhu cầu cấp bách Thối Thể Đan, tới giúp đỡ nhi tử lột xác.

Nhưng hắc cách đó không xa một người áo đen không sợ chút nào hắc, cười lạnh một chút, âm trầm nơi đây hô: "80 đồng bạc tệ!"

Vì vậy hai người liền bắt đầu tranh phong, giá cả trực tiếp mang lên 1 kim nguyên tệ 30 đồng bạc tệ, mới bị trung niên nhân may mắn đạt được, tức giận đến hắc nghiêng răng nghiêng lợi.

Đang sau bốn trận đấu giá nguyên bảo đều sẽ là trên đài người kịch liệt đoạt lấy, đến lúc thứ sáu trận đấu giá hội, là một cuốn nhị phẩm cấp thấp Phong hệ công kích nguyên thuật bí tịch Phong Quyền thuật, giá bắt đầu giá là 2 kim nguyên tệ. Bởi vì phòng khách quý Lý Mộ nổi lên hứng thú, trải qua một phen kịch liệt tranh đoạt, lấy 3 kim nguyên tệ 90 đồng bạc tệ đoạt được.

Về sau ngênh đón Đệ thất trận đấu giá hội, đi lên chính là một cây quý hiếm Ngân Long thảo, lập tức đưa tới phòng khách quý mọi người chú ý, giữa bọn họ rốt cục bắt đầu rồi kịch liệt giao phong. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 94: Kỳ trân dị bảo (thượng)

Vũ Thi Phi đầu vào đây nơi đây giới thiệu nói: "Ngân Long thảo là chỉ đứng sau Kim Long thảo quý hiếm dược thảo, phục dụng về sau chẳng những có thể vô cùng đại địa tăng cường nguyên tu khí lực, hơn nữa sẽ có tỷ lệ lột xác thành cao quý chính là huyết mạch, có được bất khả tư nghị uy năng. Giá bắt đầu giá là 5 kim nguyên tệ, thỉnh mọi người hăng hái đoạt lấy!"

Tiếng nói hạ xuống, lập tức khiến cho tình cảm quần chúng phấn khởi, hoan hô vui mừng. Bọn họ không nghĩ tới Ngân Long thảo tác dụng lớn như vậy, tăng cường khí lực có lẽ còn chưa đủ hấp dẫn người, nhưng như tỷ lệ lột xác thành cao quý chính là huyết mạch để cho mọi người chạy theo như vịt, một khi thực hiện, chẳng những bản thân tu vi rất mạnh, hơn nữa là sinh sôi nảy nở loại này huyết mạch, sâu sắc tăng cường gia tộc thực lực.

Hội trường bên trên mọi người nhao nhao bắt đầu đoạt lấy, người tranh ta đoạt, làm giá cả nhảy lên tới 8 kim nguyên tệ thời điểm, phòng khách quý người rốt cục tham dự đi vào.

Phòng khách quý bên trong chuyên môn vơ vét kỳ trân dị bảo Hồng Vận thương hội hội trường là một cái giàu đến chảy mỡ, bụng phê trung niên nhân, đầu tiên nhúng tay, hô lớn: "9 kim nguyên tệ!"

Về sau chuyên môn bán ra lăng la tơ lụa ngọc cầm thương hội hội trường cũng xuất thủ, là một vị bộ dạng thủy mị vẫn còn con gái, khẽ kêu nói: "10 kim nguyên tệ!"

Nguyên Liệp thương hội hội trường do dự nhiều lần, rốt cục biệt xuất giá cả nói: "12 kim nguyên tệ!"

Làm giá cả lên tới 12 kim nguyên tệ thời điểm, hội trường bên trên người cùng phòng khách quý bên trong cái khác thương hội hội trường rốt cục hành quân lặng lẽ. Rốt cuộc Ngân Long thảo chỉ là như tỷ lệ lột xác thành cao quý chính là huyết mạch, hiện tại đã vật vượt quá chỗ tại thật nhiều.

Bất quá lúc này Nguyên Đan công hội hội trường Tề Hữu Sinh nhiều hứng thú nơi đây xuất thủ nói: "13 kim nguyên tệ!" Nguyên Đan công hội không thiếu các loại quý hiếm dược thảo, nhưng Ngân Long thảo loại này quý hiếm dược thảo còn không có, đấu giá hạ xuống hắc vừa vặn vận nghiên cứu một chút, nhìn xem có thể hay không phối hợp cái khác dược thảo luyện ra tân đan phương.

Về sau bốn tộc trưởng của đại gia tộc cân nhắc nhiều lần, cũng tham dự đi vào. Rốt cuộc gia tộc của bọn hắn thế lực khổng lồ, một khi bọn họ con trai trưởng như tỷ lệ lột xác thành cường cao đất tiền huyết mạch, đối với gia tộc hưng thịnh vẫn phi thường hữu dụng.

Vương gia tộc trưởng Vương Mãnh chứng kiến Vương Hạo khát vọng ánh mắt, giọng nói như chuông đồng nơi đây hô: "13 kim nguyên tệ!"

Lý gia tộc dài Lý Thanh Phong cũng vì Lý Mộ nhìn ý định, thân nhiên nói: "14 kim nguyên tệ!"

Hạ gia tộc trưởng Hạ Thương Hải do dự trong chốc lát, hẳn như ba cái con gái ruột, nếu như đoạt lấy xuống Ngân Long thảo cũng không biết cho ai phục dụng. Cuối cùng hắn còn là nghĩ đến trước đoạt lấy hạ xuống mới quyết định, vì vậy lên tiếng nói: "15 kim nguyên tệ!"

Tô Hữu Trí mỉm cười tự nhiên nơi đây đoạt lấy nói: "16 kim nguyên tệ!" Hắn liền Tô Khinh Yên một cái con một, đối với hắn mười phần sùng ái, tự nhiên hi vọng nâng tiền đồ vô lượng.

Vì vậy bốn tộc trưởng của đại gia tộc triển khai nhỏ nhỏ tranh phong, cuối cùng Vương Mãnh lấy 21 kim nguyên tệ đạt được Ngân Long thảo quyền sở hữu.

Hội trường bên trên rất nhiều người nhìn một màn này, không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu. Từ đại gia tộc người thật đúng là xuất thủ xa xỉ, chỉ vì lột xác thành cao quý huyết mạch tính khả năng, cứng rắn bắt lấy đập giá là 5 kim nguyên tệ Ngân Long thảo tăng lên tới 21 kim nguyên tệ.

Vạn nhất phục dụng không có lột xác, Ngân Long thảo còn kém không nhiều lắm trở thành gân gà, ngược lại tổn thất một ít kim nguyên tệ.

Về sau thị nữ bưng lên một cái Lam Ngọc hộp dài lóng, mở ra vừa nhìn, bên trong vào một thanh băng hẳn như sương trường kiếm, chuôi kiếm điều khác một cái trông rất sống động ngọc phượng, mong muốn bay lên trời. Toàn bộ thân kiếm óng ánh hiện rõ, nguyên khí phun trào, hàn khí tràn ra bốn phía, xung quanh nhiệt độ thoáng cái chợt hạ xuống.

Vũ Thi Phi cười dịu dàng nơi đây giới thiệu nói: "Đây là Sương Phượng Kiếm, thích hợp Băng hệ nguyên tu sử dụng, là nhị phẩm trung đẳng công kích nguyên khí, là do nhị phẩm nguyên khí sư An Hiểu Sinh đại sư tự mình chế tạo mà thành. Uy lực của nó chẳng những cường đại, kiếm khí như băng sương chi lực, mà còn có thể triệu hồi ra một cái Băng Phượng ảo ảnh tới đã thương địch thủ. Thanh kiếm này giá bắt đầu giá là 10 kim nguyên tệ, hiện tại bắt đầu đoạt lấy!"

Tiếng nói hạ xuống, Băng hệ nguyên tu lập tức phấn khởi hoan hô lên, bắt đầu không tiếc hao tổn nơi đây đoạt lấy. Phòng khách quý trong Dạ U bên cạnh luôn luôn bình tĩnh không có sóng Hàn Nhựt Thủy rút cục ý động, trong đôi mắt đẹp dịu dàng lộ ra một tia nhàn nhạt rung động, hai cái bàn tay như ngọc trắng bời rồi không thôi nơi đây nhanh vung vào.

Dạ U thấy thế tò mò nói "Hàn Nhựt Thủy đại sư, có thích hay không cái thanh này Sương Phượng Kiếm?"

Hàn Nhựt Thủy hơi hơi gật đầu, nàng tuy luôn luôn tận sức tại luyện đến nguyên đan, rất ít cùng người phát sinh tranh đấu, nhưng một thanh thích hợp nàng tốt hơn nguyên khí nàng hay là không muốn bỏ qua, có thể dùng tới bảo vệ mình.

Tiểu Tuyết ngắt lời ngọt ngào mà cười nói: "Nếu như Nhựt Thủy tỷ tỷ thích thanh kiếm này, vậy chém giết lấy a. Kỳ thật ta cũng có thể sử dụng, cũng có chút thích, liền không đoạt Nhựt Thủy tỷ tỷ chỗ tốt hơn!"

Lúc này Sương Phượng Kiếm giá cả không nhanh không chậm nơi đây nhảy lên tới 15 kim nguyên tệ, Hàn Nhựt Thủy tham dự đến, không thể chờ đợi được nơi đây hô: "16 kim nguyên tệ!"

Vũ Thi Phi nghe được thanh âm của nàng, cảm giác tương đối quen thuộc, nhìn không được đưa mắt nhìn xa. Nàng phát hiện bọn họ ở vào khá xa vị trí, bên trong rõ ràng như Dạ U thân ảnh, còn có hai nữ tử bóng hình xinh đẹp.

Một cái chính là nàng tương đối quen thuộc Hàn Nhựt Thủy đại sư, một người khác là nàng không nhận ra tuyệt sắc thiếu nữ, như khuynh quốc khuynh thành đáng vẻ, như tuyết tiền đến cõi trần, tươi mát thoát tục, luận tư sắc hơn xa tại nàng.

Trong nội tâm nàng âm thầm kinh ngạc: Tiểu đệ đệ rốt cuộc đã tới, bất quá hẳn như thế nào cùng một hướng thanh tĩnh luyện đan Hàn Nhựt Thủy đại sư câu kết lại quan hệ? Còn có bên cạnh hẳn thiếu nữ là ai? Vậy mà như thế trưởng thành như thế tuyệt sắc mỹ lệ, ngay cả ta cũng nhìn không được ghen ghét.

Bất quá đây chỉ là một trong chớp mắt ý nghĩ, nàng lập tức ngược lại nụ cười chân thành nói: "Không nghĩ tới lúc trước luôn luôn không có không có xuất thủ khách quý vậy mà xuất thủ, lại còn là Văn Thiên thành đại danh鼎鼎 luôn luôn không để ý đến chuyện bên ngoài Hàn Nhựt Thủy đại sư, khiến chúng ta hoan nghênh nàng tham dự. Hiện tại giá cả nhảy lên tới 16 kim nguyên tệ, còn có người đoạt lấy đi?"

Lúc này Hạ gia tộc trưởng Hạ Thương Hải không chút do dự lên tiếng nói: "17 kim nguyên tệ!" Hắn đột nhiên nhớ tới mình tại lục bộ tu luyện đại nữ nhi Hạ Tuyết Nhu, cái thanh này Sương Phượng Kiếm đối với nàng cũng có chút thích hợp, mình có thể đoạt lấy một chút.

Hàn Nhựt Thủy tiếp tục nhàn nhạt nơi đây lên tiếng nói: "18 kim nguyên tệ!"

Hạ Thương Hải cùng nàng gạch lên, phong đạm vân khinh mà nói: "19 kim nguyên tệ!"

Hàn Nhựt Thủy lộ ra một tia không vui, nói: "21 kim nguyên tệ!"

Hạ Thương Hải hừ lạnh một tiếng, tiếp nói: "23 kim nguyên tệ!"

Vì vậy hai người đều là tính tình có chút bùng binh người, bắt đầu tiếp tục không ngừng mà tranh phong, Sương Phụng Kiếm giá cả nhảy lên tới 30 kim nguyên tệ, khiến hai người bọn họ bên ngoài mọi người trợn mắt há hốc mồm, vì một thanh nhị phẩm trung đẳng Sương Phụng Kiếm, đáng lớn cây hoa nguyên tệ cạnh tranh đi? Hiện tại đã sớm vượt quá chỗ tại rất nhiều, lại cạnh tranh xuống bỏ tới cái được không bù đắp đủ cái mất.

Hạ Thương Hải mong muốn tiếp tục đoạt lấy, bên cạnh một mực ôn nhu nhã nhặn lịch sự Hạ Vũ Nhu rốt cục nhìn không được mở miệng khuyên nhủ: "Phụ thân, ta biết ngươi nóng lòng muốn cấp đại tỷ một món lễ vật, nhưng đại tỷ đang ở lục bộ, địa vị rất cao, nghĩ muốn cái gì dạng nguyên khí không có? Lại cạnh tranh xuống bỏ tới không có biện pháp đoạt lấy phía dưới nguyên bảo, ngươi hay là buông tha đi."

"Một phương diện khác Hàn Nhượng Thủy đại sư cho thấy Vân Thiên thành trong một vị đức cao vọng trọng nhị phẩm Nguyên đan sư, tại nhị phẩm Nguyên đan sư bên trong thuộc về người nổi bật, có hy vọng đột phá nơi này Tam phẩm Nguyên đan sư, là Nguyên Đan công hội hội trưởng Tề Hữu Sinh mười phần ưu ái đệ tử. Ngươi như vậy làm cho xuống lại đắc tội nàng, chẳng khác nào đắc tội Tề Hữu Sinh, hi vọng ngươi biết cái gì nhẹ cái gì nặng."

Hạ Thương Hải thấy Hạ Vũ Nhu nói có lý, rơi vào đường cùng, liền bỏ qua cạnh tranh. Vì vậy Hàn Nhượng Thủy lấy 30 kim nguyên tệ lấy được Sương Phụng Kiếm quyền sở hữu, không khỏi lộ ra một tia như trút được gánh nặng mỉm cười, nhất thời nét mặt toả sáng, mỹ lệ vạn phần. Nếu Hạ Thương Hải còn không buông tha cho, nàng đoán chừng là làm việc nghĩa không được chùn bước nơi đây đổi xuống, như vậy tổn thất quá lớn.

Về sau thị nữ mang lên một cái tinh xảo Băng Ngọc Lung lóp, bên trong giam giữ một cái toàn thân lông xù, tuyết trắng như ngọc Tuyết ngọc thỏ. Nó như xanh thẫm sắc con mắt lớn, dựng thẳng lên thật dài lỗ tai lộ ra màu hồng phấn tai khuếch, tứ chi ngắn nhỏ, tựa như băng sương lông vo tròn đồng dạng, khá ái đến cực điểm.

Ở đây tất cả nữ nhân lập tức nổi lên cực kỳ khát vọng lòng trĩu nặng, hận không thể đem chiếm thành của mình. Liền ngay cả một ít nam nhân cũng hằng hái không thôi, như muốn đoạt lấy hạ xuống đưa cho hợp ý nữ nhân.

Dạ U bên cạnh hai vị nữ nhân trong đôi mắt đẹp dịu dàng lập tức lộ ra nóng bỏng hào quang, Tiểu Tuyết hoan hô không thôi kêu lên: "U, cái này Tuyết ngọc thỏ thật đáng yêu a, ta muốn đoạt lấy xuống nó."

Hàn Nhượng Thủy thấy Tiểu Tuyết mười phần hợp ý, nhìn xuống trong nội tâm mãnh liệt lòng trĩu nặng, bất đắc dĩ lên tiếng nói: "Nếu như Tuyết muội muội vô cùng muốn, kia ta liền buông tha a."

Dạ U hiểu ý gật đầu, nói: "Tuyết, ngươi đã rất thích, để cho liền do ta mở miệng đoạt lấy, bất kể hao tổn nơi đây giúp ngươi đoạt lấy hạ xuống!"

Tiểu Tuyết lộ ra ngọt ngào nụ cười, nói cảm ơn: "U, vậy cảm ơn ngươi rồi!"

Lúc này Vũ Thị Phi thấy ở đây bầu không khí cực kỳ hăng hái, có thể thấy cái này Tuyết ngọc thỏ đối với nữ nhân như lực hấp dẫn thật lớn. Nàng tràn đầy nụ cười nhẹ nhàng nơi đây giới thiệu nói: "Cái này Tuyết ngọc thỏ là chúng ta Vân Thiên đấu giá hội từ Bắc Tuyết chi địa thu mua mà đến, loại này nguyên thú ngay tại chỗ tuy thường thấy, nhưng ở Trung Nguyên chi địa gần như không có, bởi vậy cũng coi như quý hiếm."

"Tuyết ngọc thỏ tính tình ôn hòa, lấy băng Tuyết hệ nguyên thực là thức ăn, chẳng những là nữ nhân ở nhà sủng vật thiết yếu khoáng tuyến, mà còn có thể phát triển, học được Tuyết hệ nguyên thuật, cùng chủ nhân kẻ vai chiến đấu. Cái này thỏ tuyết như Phạm nguyên cảnh cao cấp thực lực, nó giá bắt đầu giá là 15 kim nguyên tệ, động tâm nữ nhân còn không mau đoạt lấy, người trả giá cao thành. Mà cố ý bên trong người nam nhân cũng có thể tham dự đoạt lấy, đưa cho ý trung nhân, nhất định thành nàng ưu ái, hiện tại bắt đầu!"

Lúc này toàn trường cùng nổ nôi đồng dạng, lập tức không chút do dự nhao nhao đoạt lấy, nghiệp dư nữ nhân chiếm đa số, khiến Tuyết ngọc thỏ giá cả liên tiếp kéo lên, đạt đến 30 kim nguyên tệ.

Cao như vậy giá khiến hội trường bên trên người không khỏi nhao nhao buông tha cho, chỉ còn lại phòng khách quý mọi người đoạt lấy. Đoạt lấy người tự nhiên như tứ đại gia tộc con trai trưởng. Vương gia Vương Hạo cùng Lý gia Lý Mộ cũng mười phần hăng hái, bọn họ đoạt lấy hạ xuống tự nhiên muốn tự mình đưa cho ý trung nhân.

Tô gia Tô Khinh Yên cùng Hạ gia Hạ Vũ Nhu đối với khá ái đến cực điểm Tuyết ngọc thỏ tự nhiên yêu thích không thôi, các nàng chen lấn nơi đây ra giá đoạt lấy, sợ bị người khác cướp đi.

Còn có một vị tự nhiên là Dạ U, là Tiểu Tuyết đem hết toàn lực nơi đây đoạt lấy Tuyết ngọc thỏ. Hạ Vũ Nhu nghe được thanh âm của hắn, mới đầu cảm giác có chút kích động, nhưng về sau nàng cảm thấy có chút nghi hoặc, Dạ U rốt cuộc là vì ai đoạt lấy Tuyết ngọc thỏ? Là vì vị kia thiên tiên thiếu nữ đi? Nghĩ vậy nàng không khỏi lộ ra ghen tuông, ngoan cường mong muốn chụp được Tuyết ngọc thỏ.

Tô Khinh Yên nghe được thanh âm của hắn cảm thấy có chút kinh ngạc, không biết hắn như thế nào đạt được thẻ khách quý, vậy mà có thể tại phòng khách quý tham dự đoạt lấy? Về phần Lý Mộ cùng Vương Hạo thì nghiêng răng nghiêng lợi, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp bọn họ cực kỳ ghen ghét Dạ U.

Vì vậy năm người nhất thời không ai nhường ai, khiến Tuyết ngọc thỏ giá cả nhảy lên tới khủng bố 50 kim nguyên tệ, Tô Khinh Yên đầu tiên buông tha cho, rốt cuộc vì một cái tâm ái sủng vật cây hoa lớn như vậy giá tiền không đáng.

Làm đạt tới 55 kim nguyên tệ thời điểm, Vương Hạo cùng Lý Mộ tại phụ thân bọn hắn khuyên bảo xuống bắt đắc dĩ buông tha cho, chỉ còn lại có Dạ U

cùng Hạ Vũ Nhu tại cạnh tranh. Hạ Thương Hải trăm mối vẫn không có cách giải nơi đây nhìn mình nhị nữ nhi bướng bỉnh ánh mắt, thâm suy nghĩ nơi này: Vũ Nhu đây là như thế nào rồi lúc trước khích lệ ta lãnh tình nàng, như thế nào chính mình ngược lại trở nên không lạnh tĩnh rồi

Về sau hai người cạnh tranh nơi này 60 kim nguyên tệ giá cả, Dạ U cảm giác được nàng phần nộ không muốn làm cho, không khỏi một hồi đau đầu: Hạ Vũ Nhu đây là như thế nào rồi làm sao có thể vì một cái Tuyết ngọc thô nhất định cùng hắn đối xuống đây?

Chứng kiến Tiểu Tuyết nhu tình rung động bên trong lộ ra cực kỳ khát vọng đạt được Tuyết ngọc thô ánh mắt, điềm đạm đáng thương vô tội bộ dáng làm cho người ta sinh lòng trĩu mến. Hắn hiểu được hắn không thể như vậy không dứt theo sát Hạ Vũ Nhu cạnh tranh xuống lại, xem ra chính mình phải cùng nàng nói chuyện rồi.

Vì vậy hắn hít sâu một hơi, bất đắc dĩ khuyên bảo nơi đây hô: "Hạ Vũ Nhu, ngươi có thể đem Tuyết ngọc này thô nhường cho ta đi? Hi vọng ngươi không cần tiếp tục theo ta cạnh tranh xuống."

Hạ Vũ Nhu hừ lạnh một tiếng, nói "Vậy ngươi rút cuộc là vì ai ngờ nếu không tính hao tổn nơi đây đoạt lấy Tuyết ngọc thô? Là vì nàng đi?"

Dạ U minh bạch nàng nói chính là Tiểu Tuyết, không chút nào giấu diếm nói: "Vâng, cho nên hi vọng ngươi có thể đem nó nhường cho ta, Tuyết vô cùng thích cái này Tuyết ngọc thô, ta có thể cho ngươi một ít bồi thường!"

Hạ Vũ Nhu thoáng cái sinh lòng âm thầm, đột nhiên hỏi ngược lại: "Vậy ngươi thích nàng đi?"

Dạ U nghe vậy đột nhiên mờ mịt, nhất thời trầm mặc không nói, không biết trả lời như thế nào. Hắn hiện tại tuy còn không quá hiểu tình yêu nam nữ, nhưng hắn cảm giác chính mình là ưa thích Tuyết. Tuyết vô luận là bên ngoài hay là tâm tính đều vượt xa người nàng, mỹ lệ hào phóng, ngây thơ đơn thuần, làm cho người ta không đành lòng tiết độ, thế kích thích hắn mãnh liệt ý muốn bảo hộ.

Bất quá hắn hiện tại thâm nghĩ tận lực báo đáp ơn cứu mệnh của nàng, còn có một lòng chuyên tâm tại tu luyện, bởi vậy trước mắt không muốn quá sớm xâm nhập tình yêu nam nữ, hết thảy thuận theo tự nhiên trước mắt.

Vì vậy hắn nghiêm trang hồi đáp: "Bây giờ ta chỉ muốn tu luyện, báo đáp ơn cứu mệnh của nàng, không hiểu nhiều tình yêu nam nữ, cho nên hết thảy thuận theo tự nhiên a."

Hạ Vũ Nhu đối với trả lời không hài lòng lắm, nhưng là tìm không ra phản bác lý do, khẽ thở dài nói: "Ta hiểu được, Tuyết ngọc thô để cho cho ngươi a."

Vì vậy nàng bỏ qua cạnh tranh, khiến Dạ U lấy 61 kim nguyên tệ giá cả đoạt lấy xuống Tuyết ngọc thô. Tiểu Tuyết thoáng cái kích động thành hoan hô vui mừng, chặt chẽ nơi đây ôm lấy hắn nói: "U, cảm ơn ngươi giúp ta đoạt lấy hạ xuống Tuyết ngọc thô!"

Cảm giác được trong lòng như mặt nước cực kỳ mềm mại tiềm ngọc kiều thân, Tuyết liên mùi thơm ngát làm cho người ta vui vẻ thoải mái, hắn lộ ra vẻ mỉm cười nói: "Được rồi, Tuyết, đây là ta phải làm."

Chẳng được bao lâu, Tiểu Tuyết buông hắn ra thân thể, khuôn mặt nổi lên kiều mị mê người ửng đỏ, nhất thời ngượng ngùng không thôi, không hề ngôn ngữ.

Lúc này bắt đầu rồi trận tiếp theo đấu giá hội, thị nữ mang lên một cái tinh xảo hình chữ nhật đàn hộp gỗ. Mọi người nhao nhao bị khơi gợi lên tâm tư, không biết lần đấu giá này lại là cái gì?

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Kỳ trân dị bảo (trung)

Làm hình chữ nhật đàn hộp gỗ mở ra thời điểm, mọi người phát hiện bên trong dĩ nhiên là một trương phổ thông trắng ngần đẹp đẽ giấy trắng, nhưng phía trên lại âm quang sần sật, Mặc Vân lan tràn, mùi rượu tràn ra bốn phía, không khỏi nghi hoặc không thôi.

Vũ Thi Phi cười dịu dàng nơi đây giải thích: "Đấu giá hội vẫn là lần đầu tiên đấu giá loại vật này, có lẽ mọi người sẽ kỳ quái đấu giá hội tại sao lại lấy ra một tờ phổ thông trắng ngần đẹp đẽ giấy trắng đấu giá. Ta có thể báo cho rõ ràng mọi người, giấy tuy phổ thông, nhưng phía trên như Văn quý Ông Cửu Túy tùy bút viết từ thư, có thể nói là giá trị xa xỉ!"

"Mọi người đều biết Văn quý Ông Cửu Túy thích rượu như mạng, dạo chơi bốn phương, mỗi trải qua một chỗ sẽ lại nhấm nháp địa phương tửu quán rượu ngon. Bất quá hần giới về nguyệt trang, thích ký sở uống rượu, một khi tửu thủy cùng thái độ phục vụ khiến cho hần thoả mãn, hần sẽ tặng thơ gán nợ, cam đoan tửu quán sinh ý thịnh vượng."

"Văn Thiên thành trong đã từng có một nhà chường nổi tiếng đón khách tửu quán, bởi vì hần độc môn chế thành kim phách tửu mà chuẩn bị chịu được tán dương, tại cộng thêm hần thái độ hài lòng, cho nên đạt được Văn quý Ông Cửu Túy ưu ái, tặng thơ gán nợ rồi đi. Đáng tiếc vui chóng tàn, đón khách tửu quán bởi vì rách nát, tiệm rượu rơi vào đường cùng đem tửu thơ ủy thác Văn Thiên đầu giá hội giá cao đầu giá, đạt được đại lượng nguyên tệ trọng chấn đón khách tửu quán."

Mọi người nghe đến đó, lập tức tình cảm quần chúng phấn khởi, hoan hô không thôi, không nghĩ tới ở chỗ này cư nhiên có thể gặp được Văn quý Ông Cửu Túy tửu thơ. Muốn biết rõ hần ghi tửu thơ có chứa hần thi vận, một khi hiểu được, đối với đi vào Văn tu chỉ lộ rất có ích lợi.

Liền ngay cả phòng khách quý tất cả mọi người lộ ra nóng rực mục quang, nhao nhao không thể chờ đợi được nơi đây yêu cầu Vũ Thi Phi tự mình đọc chậm bài thơ này. Nàng quynh rừ nơi đây mỉm cười, khiêm tốn nói: "Nếu như mọi người như thế cố hết sức yêu cầu, ta liền cung kính không bằng tuân mệnh, bêu xấu đọc chậm một phen. Bài thơ này thơ tên là "Nghênh Khách Hương", câu thơ là như vậy ——"

"Phương tôn mỹ tửu ngưng chi ngọc, hồ phách kim quang mặt bảo châu. Văn hương khách chí cấp thương âm, dừng tuyền xuyến trảng minh đình phúc (Phương tôn rượu ngon nổi ngọc, hồ phách kim quang bọt quý báu châu. Cảm thấy khách hành hương đến nóng tính thương uống, xuôi tuân xuyến trảng say bí ti phúc)."

Thanh âm của nàng giống như thanh tuyền chảy xuôi qua mọi người nội tâm, sáng sủa có tiếng, thổ khí như lan như xạ, tựa hồ thật sự là say lòng người mùi rượu lan tràn đồng dạng, làm cho người ta nhất thời thần thái sáng láng, lưu luyến quên về.

Mọi người vỗ án trầm trồ khen ngợi, Vũ Thi Phi sau đó tiến nhập chính đề, chấn chỉnh lại nói: "Mọi người sau khi nghe hần cũng biết đại khái bài thơ này giá trị, như chỉ tại tẩu Văn tu chỉ lộ người đạt được nó, nhất định sẽ được lợi không nhỏ. Nó giá bắt đầu giá là 30 kim nguyên tệ, người trả giá cao thành, hiện tại bắt đầu!"

Vì vậy mọi người lập tức hăng hái, nhao nhao đoạt lấy, khiến giá tiền của nó liên tiếp kéo lên. Phòng khách quý mọi người đứng đầu tích cực, tứ đại gia tộc, tam đại công hội cùng tất cả đại thương hội người dốc sức cạnh tranh. Chẳng được bao lâu, giá cả liền nhảy lên tới khủng bố 50 kim nguyên tệ.

Dạ U cảm thấy kinh ngạc không thôi, không nghĩ tới chút bài thơ vậy mà cũng có thể như vậy rất được hoan nghênh, có thể thấy tam đại văn hào nhất Văn quý Ông Cửu Túy trong lòng mọi người cách biệt địa vị. Hần nhớ tới lúc trước hần tặng cho chính mình một quyển từ tập, mặc dù chỉ là hần biên soạn bất được, nhưng đối với ban đầu học giả rất có ích lợi, xem ra hần có thời gian là nên học tập tốt.

Tiểu Tuyết đôi mắt đẹp lán lán lán lán, cấp thiết nơi đây đề nghị: "U, không nghĩ tới vậy mà có thể trên đầu giá hội gặp được Ông Cửu Túy trước còn sót lại tửu thơ, chúng ta cũng đi đoạt lấy nhìn xem có thể hay không đoạt được a!"

Hàn Nhựt Thủy nhân nhạ nơi đây giới một gáo nước lạnh nói: "Hiện tại cạnh tranh thành như vậy kịch liệt, đoán chừng không có trên trăm kim nguyên tệ căn bản bắt không được, các ngươi nhất định phải tham dự vào đi?"

Dạ U nghe vậy một hồi nghẹn lời, trên người hần liền trên trăm kim nguyên tệ, nếu bỏ ra, như thế nào chuẩn bị cạnh tranh trận tiếp theo khả năng xuất hiện Sinh Mệnh Nguyên Quái?

Tiểu Tuyết tiếc hận nói: "Xem ra chúng ta cũng chỉ có thể cùng Ông Cửu Túy trước tửu thơ lỡ mất dịp tốt, trên người ta cũng chỉ có trên trăm kim nguyên tệ, còn có cạnh tranh xuống Tuyết ngọc thô, căn bản sẽ không còn lại bao nhiêu. Nếu Hứa bá tại là tốt rồi, hần như hơn một ngàn nhiều kim nguyên tệ."

Nhìn thấy Tiểu Tuyết có chút ử oái thần sắc, Dạ U đột nhiên nhớ tới lúc trước Ông Cửu Túy trước tự tay cho nàng ghi chút đầu từ, an ủi: "Tuyết, người tại Hoa Dương khách sạn trong hoa viên nhẹ nhàng nhảy múa thời điểm, Ông Cửu Túy trước không phải đương trường cho người đã viết chút đầu từ, về sau còn nghĩ nó tặng cho người rồi. Kia đầu từ giá trị đoán chừng so với cái này đầu từ trân quý hơn nhiều, người hần là cảm thấy vui mừng mới là!"

Tiểu Tuyết lúc này mới chợt hiểu nhớ tới, lộ ra ngọt ngào nụ cười, cả kinh kêu lên: "Đúng vậy a, nếu U không có nhắc nhở, ta còn thật sự quên. U, cảm ơn người a!"

Hàn Nhựt Thủy nghe vậy lộ ra một tia kinh ngạc, khát vọng mà hỏi: "Tuyết muội muội, người đã đã được Ông Cửu Túy trước cổ từ, chẳng biết có được không cho ta mượn đánh giá?"

Tiểu Tuyết không chút nào chú ý nơi đây mỉm cười nói: "Đương nhiên có thể, Nhựt Thủy tỷ tỷ thế nhưng là bạn tốt của ta!" Vì vậy nàng từ trong túi trữ vật lấy ra một trương có dính văn chương giấy trắng, văn chương điệu điệu sinh huy, mặc hương xông vào mũi, dị tượng mọc lan tràn, nhất thời khiến Hàn Nhựt Thủy cảm thấy kinh diễm không thôi.

Nàng hai cái bàn tay như ngọc trắng cần thận từng li từng tí nơi đây tiếp nhận văn chương, tỉ mỉ nơi đây đọc, chính là Văn quý Ông Cửu Túy là Tiểu Tuyết tự mình sáng tác "điệp luyến hoa. Vịnh Tuyết" ——

Khuynh tuyết vũ khinh doanh như như.

Lạc bộ đồng điệp, du khách giai túy khứ.

Tổ nữ tự tâm bất nhẫn tức, thường nga hình uế hà năng thổ.

Kim dạ giai nhân phượng tự phú.

Độc chuyển xuân thu, nhu tình liên y phó.

Minh nguyệt ngân quang tùy mỹ ngọc, bách hoa kiều biện thành khanh lộ.

(Nghiêng Tuyết Vũ uyển chuyển như sợi bông.

Roi bước cùng điệp, du khách đều say.

Tổ nữ xấu hổ không đành lòng nhàu, thường nga hình uế gì thể dâm chưa.

Tôi nay giai nhân phượng giống như phú.

Một chuyển Xuân Thu, nhu tình rung động giao.

Trăng sáng ngân quang theo hảo ngọc, trăm hoa kiều mới thành công khanh đường.)

Cái này đầu từ hiển nhiên là chút đầu phú hảo từ, từ táo duy mỹ, vận luật trôi chảy, từ từng cái phương diện về nên Tiểu Tuyết kẻ múa khuynh thành tuyệt mỹ, có thể nói là phát huy tác dụng vô cùng.

Hàn Nhựt Thủy càng xem càng rung động, đem văn chương còn cho nàng, kinh hãi ao ước không thôi nơi đây nói với nàng: "Tuyết muội muội, người thật sự quá lợi hại, không nghĩ tới luôn luôn ghi từ văn Ông Cửu Túy trước vậy mà là phá lệ cho người ghi phú hảo từ. Xem ra ta thật sự là mục quang thiên cận, cũng chỉ có thể cam bái hạ phong!"

Tiểu Tuyết nghe vậy một hồi ngượng ngùng, rụt rè nói: "Không có Nhựt Thủy tỷ tỷ nói tốt như vậy a chỉ là Ông Cửu Túy trước cấp ta mặt mũi mà thôi. Đúng rồi, U cũng thử cấp ta viết chút bài thơ, người có thể nhìn xem!"

Hàn Nhựt Thủy nhất thời nổi lên hứng thú, hiếu kỳ nói: "A, vậy nhanh lên một chút cho ta xem một chút!" Vì vậy Tiểu Tuyết lập tức đem Dạ U ghi đích danh vì "nguyệt tự" bài thơ hoán ra ngoài, đưa cho nàng quan sát.

Dạ U nhất thời cảm thấy xấu hổ không thôi, cấp bách hô: "Không cần nhìn a kỳ thật ta viết thành khó coi, cùng Ông Cửu Túy trước kém cách xa vạn dặm."

"Nguyệt hạ giai nhân xướng, cầm trung ngọc thủ phượng. Khuynh thành tư nguyệt tuyết, chấn thể niệm gia hương (Dưới ánh trăng giai nhân hát, cầm bên trong bàn tay như ngọc trắng phượng. Khuynh thành tư nguyệt Tuyết, chấn thể niệm quê quán). Xem ra người vẫn có tự mình hiểu lấy a, bài thơ này tuy tương đối đơn giản, bất quá tổng thể mà nói cũng không tệ lắm, rất có ý vị!" Hàn Nhựt Thủy sau khi xem xong nhân nhạ nói.

Tiểu Tuyết mặt mày uyển chuyển nói: "Tuy U trước mắt không có Ông Cửu Túy trước viết rất tốt như vậy, bất quá ta tin tưởng hẳn một ngày nào đó sẽ đạt tới loại cảnh giới này. Bài thơ này ta sẽ coi như bảo bối đồng dạng vĩnh cửu trân tàng, với tư cách là chúng ta đẹp nhất tốt hồi ức."

Dạ U nghe vậy dậm dậm trong lòng nhìn thấy đen thoảng cái nhu tình như nước, nói cảm ơn: "Tuyết, cảm ơn người!"

Về sau ba người mới đưa mắt nhìn sang đấu giá hội, phát hiện trận này đấu giá hội đã gần kết thúc, tứ đại gia tộc cùng tất cả đại thương hội đã nhao nhao buông tha cho, chỉ còn lại tam đại công hội hội trường tại giúp nhau cạnh tranh. Lúc này giá cả đã nhảy lên tới cực kỳ khủng bố 100 kim nguyên tệ, do Nguyên Đan công hội hội trường Tề Hữu Sinh báo đáp giá.

Nguyên Phù công hội hội trường Trịnh Quý quái gở mà nói: "105 kim nguyên tệ! Hai người các người còn muốn cạnh tranh đi? Không thể cấp ta một cái mặt mũi?"

Nguyên Khí công hội hội trường Ngụy Vũ bắt đắc dĩ nói: "Nếu như Trịnh lão quái người nghĩ như vậy muốn, ta để cho cho người a!" Hẳn hiểu được Trịnh Quý người này có thù tất báo, hẳn luyện đến nguyên khí có khi cần hẳn hiệp trợ khắc phù văn. Nếu không cho cho hắn, hẳn đoán chừng sẽ không chịu hỗ trợ.

Mà Tề Hữu Sinh lại không có phương diện này bản khoản, nụ cười chân thành nói: "110 kim nguyên tệ, Trịnh lão quái còn muốn tiếp tục tranh xuống gạt bỏ? Ta là luyện đan, bình thường cũng yêu thi văn, như cái này thiên thi văn vừa vận đường thần đường tính, người bình thường luyện phù loay hoay quan trọng hơn, gắng phải nắm bắt nó, là dụng ý gì?"

Trịnh Quý đương nhiên là muốn đem nó trân tàng, có rảnh tí mĩ thường thức, hẳn bình thường cũng tốt từ, đối với Ông Cửu Túy ngưỡng mộ đã lâu. Bất quá hẳn không dám nói như vậy, sợ Tề Hữu Sinh khinh bỉ, vì vậy hừ lạnh một tiếng, nói: "Người quản ta dùng để làm gì vậy? 115 kim nguyên tệ, nếu người lại tiếp tục theo ta đối nghịch, ta không để yên cho người!"

Tề Hữu Sinh nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói: "Ta sao có thể khiến Ông Cửu Túy trước trân trọng chỉ bảo từ thơ rơi xuống không làm trên thân người? 120 kim nguyên tệ, người còn có thể tiếp tục cạnh tranh xuống lại ta liền phục người! Ta Nguyên Đan công hội thu vào có thể so sánh người bán phù khả quan rất nhiều, nếu người tiếp tục đi nữa, liền được không bù mất, đoạt lấy không được đành sau nguyên bảo."

Trịnh Quý nghe vậy ghen ghét, Tề Hữu Sinh nói khiến thật sự là hắn không phản bác được, chỉ có thể bắt đắc dĩ buông tha cho. Vì vậy hắn oán hận nói:

"Tề Hữu Sinh, xem như ngươi lợi hại, chờ đó cho ta!"

Vì vậy Tề Hữu Sinh lấy được Văn quỹ Ông Cửu Túy " Nghênh Khách Hương " từ thơ quyền sở hữu, không khỏi khiến hắn lộ ra như trút được gánh nặng nụ cười. Nếu Trịnh lão quái bất kể hao tổn theo sát hắn đổi xuống lại, hắn thật sự là chịu không được.

Về sau sáu trận đấu giá hội nguyên bảo tuy quý hiếm, nhưng đều không phải Dạ U, Tiểu Tuyết cùng Hàn Nhược Thủy cần thiết, bởi vậy bọn họ cũng không có tài xuất bán cạnh tranh, ngược lại là tứ đại gia tộc, tam đại công hội cùng tất cả đại thương hội người đặc biệt tích cực, trải qua một phen kịch liệt tranh đoạt theo như nhu cầu.

Lúc này một vị thị nữ mang lên một cái tinh xảo phi thủy hộp ngọc lấp, Vũ Thi Phi đôi mắt đẹp chân thành nói: "Bất tri bất giác đấu giá hội sắp tiến nhập khâu cuối cùng, bây giờ là đêm ngược trận thứ hai. Lần này cần đấu giá nguyên bảo chính là đến từ xa xôi Nam Man chi địa sinh mệnh tiên cảnh Sinh Mệnh Nguyên Quả, là chúng ta Văn Thiên đấu giá hội bỏ ra rất lớn hao tổn mới có được, mọi người mời xem!"

Tiếng nói hạ xuống, nàng cẩn thận từng li từng tí nơi đây mở ra hộp ngọc lấp, bên trong đứng thẳng rõ ràng là một cái xanh mon mơn trái cây, thủy nộn sáng long lanh, sinh cơ dồi dào, lục hà vạn tượng, hương thơm tràn ra bốn phía, thấm vào tim gan.

Nó phun mạnh ra ngoài cường đại sinh cơ chỉ lực lập tức khiến mọi người si say không thôi, nhao nhao lộ ra tham lam ánh mắt.

Vũ Thi Phi lập tức trên ánh sáng hộp ngọc lấp, dịu dàng cười nói: "Vì cam đoan Sinh Mệnh Nguyên Quả tinh khí không hề xói mòn, chỉ có thể bị ép đóng lại. Nó hiệu quả phi phạm, không chỉ có thể kéo dài tuổi thọ, hơn nữa đối với sinh mạng khô kiệt người như cường đại khôi phục tác dụng, có thể nói là hiếm thấy của quý. Nó giá bắt đầu giá là 80 kim nguyên tệ, hiện tại bắt đầu!"

Tiếng nói hạ xuống, mọi người lập tức bắt đầu như lang như hổ nơi đây đoạt lấy, khí thế ngất trời. Lúc này Hứa bá rốt cục khoan thai đi đến nơi đây tìm được bọn họ phòng khách quý, đối với Tiểu Tuyết tôn kính nói: "Tiểu thư, ta không có tới muộn a!"

Tiểu Tuyết chứng kiến chính mình tha thiết ước mơ nhất vị được tài ngay tại trước mắt của mình, nhất thời kích động không thôi. Dạ U đang tại tham dự đoạt lấy, nhìn thấy Hứa bá đến, như trút được gánh nặng nói: "Hứa tiên bối, người tới đúng lúc!"

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Kỳ trân dị bảo (hạ)

Lúc này Sinh Mệnh Nguyên Quả giá cách đạt đến 99 kim nguyên tệ, hội trường bên trên người căn bản vô pháp ngang hàng, chỉ còn lại phòng khách quý mọi người kịch liệt cạnh tranh. Bởi vì Hứa bá gia nhập, Dạ U hô thành càng thêm vui mừng, hiển nhiên nếu không tính hao tổn nơi đây đoạt được nó.

"100 kim nguyên tệ, cái này khóa Sinh Mệnh Nguyên Quả ta tính thế bắt buộc!" Nguyên Đan công hội hội trưởng Tề Hữu Sinh trong mắt tinh quang tràn ra bốn phía, thành thạo chân thành.

"Tề lão quý người lúc trước theo ta đối nghịch, lần này ta tuyệt đối sẽ không khiến người tiếp tục thực hiện được, 102 kim nguyên tệ!" Nguyên Phù công hội hội trưởng Trịnh Quý âm tàn hung ác nơi đây hét lớn.

"104 kim nguyên tệ! Ba người chúng ta tốt xấu là tam đại công hội hội trưởng, mà hai người các người mỗi lần gặp mặt đều muốn giúp nhau tranh đúng, không thể hòa khí một chút sao?" Nguyên Khí công hội hội trưởng Ngụy Vũ bất đắc dĩ nói.

"106 kim nguyên tệ, chúng ta Vương gia Lão Tổ Tông vừa vận cần cái này khóa Sinh Mệnh Nguyên Quả tới kéo dài tuổi thọ, các người tam đại công hội thì không muốn lại cầm tay!" Vương gia tộc trưởng Vương Mạnh chính ngửa ngôn từ nơi đây hô.

"108 kim nguyên tệ! Chẳng lẽ liền người Vương gia Lão Tổ Tông cần Sinh Mệnh Nguyên Quả, chúng ta Tô gia Lão Tổ Tông liền không cần đi?" Tô gia tộc trưởng Tô Hữu Trí nhàn nhạt nói.

"Ta Lý gia Lão Tổ Tông cũng đúng lúc cần cái này khóa Sinh Mệnh Nguyên Quả, cho nên thứ cho ta không thể nhượng bộ, 111 kim nguyên tệ!" Lý gia tộc dài Lý Thanh Phong theo hồ lô họa hồ lô nói.

"Các người tam gia không cần cãi, đều đưa cho nhanh tiêu tan mất hết hai tay buông xuôi Lão Tổ Tông có ý tứ đi? Ta muốn là đạt được Sinh Mệnh Nguyên Quả, sẽ đưa cho ta đại nữ nhi Hạ Tuyết Nhu, cam đoan nàng tiền đồ vô lượng, 114 kim nguyên tệ!" Hạ gia tộc trưởng Hạ Thương Hải hừ lạnh

một tiếng, nghiêm trang nói.

"Ta Nguyên Liệp thương hội tuy so ra kém các người gia đại nghiệp đại, nhưng là nghĩ chọc gây bánh xe nhìn xem, 116 kim nguyên tệ!" Nguyên Liệp thương hội hội trưởng mỉm cười nói.

Mà Dạ U thời điểm này cũng thừa cơ chen vào, bình tĩnh mà hô: "110 kim nguyên tệ!"

Ngay tại Sinh Mệnh Nguyên Quả giá cả liên tiếp kéo lên, Hạ Thương Hải nghe được hân tiếng la, có chút nộ khí nơi đây Hạ Vũ Nhu nói: "Tiểu tử này, lần này như thế nào hô thành như vậy sinh động? Lúc trước Vũ Nhu người đã tặng cho hân Tuyết ngọc thô, lần này hân còn được một tác lại muốn tiến một thước, muốn nhân cơ hội quấy rối a! Hân như nhiều như vậy nguyên tệ tới chèo chống đoạt lấy đi?"

Hạ Vũ Nhu bối rối với Dạ U giải thích: "Phụ thân, Dạ U không phải người như vậy, ta nghĩ hân làm như vậy tất nhiên như đạo lý của hân. Hân bán nhiều như vậy nguyên bảo cùng nguyên thú tài liệu, lấy được trên trăm nhiều kim nguyên tệ, chính là vì đoạt lấy Sinh Mệnh Nguyên Quả, phụ thân người để cho cho hân a."

Hạ Thương Hải có chút không vui nói: "Vũ Nhu, lúc trước cạnh tranh Tuyết ngọc thô thời điểm, cũng cảm giác được người có chút không bình thường, một bộ si nữ oán phụ bộ dáng, chỉ bất quá ta không có vạch trần mà thôi. Người nên sẽ không thích bên trên tiểu tử này a, bằng không thì như thế nào đối với hân tốt như vậy?"

Hạ Vũ Nhu nghe vậy khuôn mặt nổi lên mê người ửng đỏ, ngượng ngùng không thôi nơi đây phản bác: "Phụ thân, người không muốn nói vậy, ta —— ta nào có thích hân? Chỉ là hân đã cứu ta mấy lần tánh mạng, ta đối với hân có một chút hảo cảm mà thôi."

Hạ Thương Hải nhất thời cảm thấy đau đầu, khẽ thở dài một hơi, nói: "Ai, thật sự là con gái lớn không dùng được, vừa nhìn nét mặt của người liền biết người đối với tiểu tử kia có ý. Chúng ta Hạ gia đến cùng tạo nghiệt, ba cái nữ nhi bên trong lại có hai cái nữ nhi thích tiểu tử kia!"

Hạ Vũ Nhu mở to đôi mắt đẹp, khó có thể tin mà hỏi: "Hai cái nữ nhi? Đại tỷ hiện tại không có khả năng cùng Dạ U chạm mặt, chẳng lẽ nói tiểu muội cũng thích hân?"

Hạ Thương Hải nhẹ gật đầu, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Tiểu tử này đến cùng có cái gì tốt, chẳng phải to lớn anh tuấn đẹp mắt một ít đi? Cự nhiên đem người cùng Thủy Nhu câu dẫn thành mất hồn mất vía. Người tiểu muội Thủy Nhu cùng hân cùng một cái học viện, cũng không biết vừa ý tiểu tử này điểm nào nhất?"

"Từ khi chúng viện thi đấu sau khi kết thúc trở lại Thanh Linh học viện, cả ngày liền đối với hân nhớ mãi không quên. Muốn không phải mẫu thân của người Vân Uyển nhìn nàng, nàng đã sớm liều lĩnh nơi đây chạy vội trở về vân an hân. Không chịu được, đợt trận này đấu giá hội sau khi kết thúc, ta muốn hảo hảo hỏi một chút hân, đến cùng thích trong các người cái nào?"

Hạ Vũ Nhu kéo lấy cánh tay của hân, sốt ruột nơi đây gắt giọng: "Phụ thân, chúng ta lúc trước vấn đề chúng ta là tự mình giải quyết, người liền không cần can thiệp a Dạ U tuy thoát nhìn đậm mặc lãnh khốc, nhưng nội tâm kỳ thật rất ôn nhu, đây có lẽ là ta cùng tiểu muội vừa ý nguyên nhân của hân a!"

Hạ Thương Hải có chút bất đắc dĩ nói: "Được rồi, ta sẽ không quá làm khó hân, chính là hỏi một chút mà thôi. Ừ, Sinh Mệnh Nguyên Quả giá cả cư nhiên bị tiểu tử kia mang lên 135 kim nguyên tệ, không chịu được, ta muốn hảo hảo làm khó dễ hân một chút, 140 kim nguyên tệ!"

Hạ Vũ Nhu nộ khí mọc lan tràn nói: "Phụ thân, người thì không muốn nhắm vào hân á! Sinh Mệnh Nguyên Quả đối với hân rất trọng yếu, là cho người khác luyện đan chữa bệnh, người không thể nhượng bộ một chút không? Nếu người còn như vậy, ta liền không để ý tới người rồi!"

Hạ Thương Hải rốt cục khuất phục nói: "Hảo hảo hảo! Ta con gái tốt, tặng cho hân để cho cho hân! Hừ, người đối với hân tốt như vậy, tiểu tử kia nếu không lĩnh tình, cũng đừng trách ta vô tình!"

Hạ Vũ Nhu phẫn nộ lông mày vượt qua đúng, hân rốt cục không có lên tiếng, không tham dự nữa đoạt lấy, khiến Dạ U trong chớp mắt thiếu đi một ít áp lực. Lúc này Sinh Mệnh Nguyên Quả giá cả nhảy lên tới 145 kim nguyên tệ, tất cả đại thương hội cũng nhao nhao buông tha cho, chỉ còn lại tam đại gia tộc, tam đại công hội cùng hân tại cạnh tranh.

Dạ U như Hứa bá Đại Phú Hào này ở bên cạnh chèo chống, không sợ chút nào, thông thả nơi đây hô: "150 kim nguyên tệ!" Hân tiểu sinh liên tiếp đoạt lấy đã sớm khiến cho tam đại gia tộc cùng công hội chú ý, nhất thời khiến cho bất mãn của bọn hân, cho là hân một cái tiểu sinh không có khả năng có nhiều như vậy kim nguyên tệ, nhao nhao suy đoán hân không phải thừa cơ quấy rối.

Tam đại công hội hội trưởng không nhận ra hân, nhưng ba tộc trưởng của đại gia tộc phân biệt tại bọn họ con trai trưởng nhắc nhở, đã biết Dạ U tồn tại.

Một cái phòng khách quý trong, Tô Hữu Trí nhàn nhạt hỏi Tô Kinh Yên nói: "Người xác định tiểu tử kia không có quấy rối hiểm nguy?"

Tô Kinh Yên giải thích: "Tại trong ấn tượng của ta, hân một cái vô cùng ôn trọng người. Lần này hân nếu như là liên tiếp xuất thủ đoạt lấy, nhất định như mười phần nắm chắc, hân là sau lưng như cao nhân duy trì! Phụ thân, người muốn là không tranh hơn liền buông tha a, có lẽ hân so với chúng ta càng cần nữa Sinh Mệnh Nguyên Quả!"

Tô Hữu Trí đồng ý cái nhìn của nàng, thần nhiên nói: "Nhìn tình huống a, ta sẽ suy tính."

Mà ở một cái khác phòng khách quý trong, tại Vương Hạo thêm nắm thêm muối nơi đây chửi bới, Dạ U trở thành một cái tội ác tày trời người. Vương Mãnh đối với hân ấn tượng nhất thời rất kém cỏi, nói "Người nói là Dạ U này chẳng những là Thanh Thành tội phạm truy nã, mà còn tại Vân Thiên bí

cảnh trong làm người bị thương nặng, thậm chí cướp đi người thích nữ nhân?"

Vương Hạo kiên định gật đầu, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Muốn không phải hấn tại Vân Thiên bí cảnh trong làm ta bị thương nặng, bên trong kỳ ngộ đã sớm đều là ta, ngay cả ta thích Hạ Vũ Nhu cũng ái mộ cho hấn, ta hận không thể đưa hấn bầm thây vạn đoạn. Phụ thân, chúng ta có muốn hay không báo cáo Hình bộ người đem hấn bắt lại, ta muốn khiến hấn sống không bằng chết!"

Vương Mãnh trấn định tự nhiên nói: "Không vội, đợi đấu giá hội sau khi kết thúc, ta tự mình đi thăm dò hấn ngọn nguồn. Chẳng qua bây giờ xem trước một chút hấn rốt cuộc là không phải tại quấy rối? Nếu là thật, ta muốn khiến hấn triệt để xuống đài không được!"

Vương Hạo nghe vậy cười ha hả nói: "Phụ thân cao minh, hấn mặc dù có chút bản lãnh, nhưng ta lượng hấn cũng không có có nhiều như vậy kim nguyên tệ, chúng ta đi báo cáo Vũ Thi Phi a."

Đồng thời tại Lý Mộ bên này, Dạ U mặc dù không có bị hấn nói hư hỏng như vậy, nhưng cũng là cho ác bá. Lý Thanh Phong suy nghĩ nói: "Nếu như Mộ nhi cùng hấn có cừ oán, xem ra ta là nên nhằm vào một chút hấn, xem trước một chút hấn là không phải thực tại quấy rối?"

Vì vậy Vương Mãnh cùng Lý Thanh Phong không hẹn mà cùng nơi đây yêu cầu Vũ Thi Phi tạm dừng một chút đấu giá hội, liên tiếp chỉ ra Dạ U căn bản không có nhiều như vậy kim nguyên tệ, tồn tại quấy rối hiểm nghi.

Vương Mãnh chính nghĩa ngôn từ nói: "Ta hoài nghi tiểu tử kia căn bản không có nhiều như vậy kim nguyên tệ! Vũ Thi Phi, ta hi vọng người thể tra ra một chút, nếu là thật, phải nghiêm trị không tha!"

Lý Thanh Phong tiếp lời nói: "Ta đồng ý Vương huynh ý kiến, hấn một cái tiểu bối làm sao có thể là có nhiều như vậy kim nguyên tệ? Hoàn toàn trên đấu giá hội quấy rối, phải đưa hấn đuổi ra, vĩnh viễn như bất khả tham dự đấu giá."

Tam đại công hội hội trưởng hai mặt nhìn nhau, tựa như nhân hạ mà nhìn một màn này, về phần những người khác phần lớn đi theo ồn ào, ý kiến không đồng nhất. Vũ Thi Phi thấy Dạ U tình huống nguy cấp, cười dịu dàng nơi đây nói với hấn: "Tiểu đệ đệ, hiện tại có thật nhiều người hoài nghi ngươi như quấy rối hiểm nghi, người giải thích thế nào?"

Dạ U đang muốn mở miệng giải thích, Hứa bá đi trước tiến lên đây, tản mát ra Thánh nguyên cảnh cường giả khí tức, đối mặt toàn trường giọng nói như chuông đồng nơi đây quát: "Ta xem ai dám hoài nghi hấn như quấy rối hiểm nghi? Có ta ở đây, hấn sẽ không thiếu nguyên tệ!"

Một hồi băng hàn khí tức như thủy triều lan tràn ra, lực áp bách kinh người, khiến toàn trường người nhất thời lạnh run, liền ngay cả tứ đại gia tộc cùng tam đại công hội người đều cực kỳ hoảng sợ, đồng thanh nơi đây ngạc nhiên hô: "Dĩ nhiên là Thánh nguyên cảnh cường giả!"

Muốn biết rõ Thánh nguyên cảnh cường giả tại U Châu cảnh nội lác đác không có mấy, thuộc về cực hạn tồn tại, rất ít lộ diện. Bọn họ không nghĩ tới vậy mà tại Vân Thiên trên đấu giá hội gặp được Thánh nguyên cảnh cường giả, muốn không phải bọn họ nghi vấn Dạ U, đoán chừng hấn căn bản sẽ không ra. Bọn họ căn bản không dám đắc tội Thánh nguyên cảnh cường giả, chỉ có thể thỏa hiệp.

Bởi vậy nghi vấn Dạ U Vương Mãnh cùng Lý Thanh Phong chỉ có thể bắt đắc dĩ buông tha cho, căn bản không dám tìm Dạ U phiền toái, khiến Vương Hạo cùng Lý Mộ đáng chết không thôi, bọn họ uống phí một phen công phu. Mà Tô Hữu Trí cùng Hạ Thương Hải nhao nhao nhìn về phía nữ nhi của bọn hấn, bội phục các nàng như dự kiến trước.

Nhưng Hạ Vũ Nhu cùng Tô Khinh Yên đã sớm khiếp sợ không thôi, không nghĩ tới tại chứng viện thi đấu bên trên bởi bạn Tiểu Tuyết lão giả dĩ nhiên là Thánh nguyên cảnh cường giả, trách không được Dạ U có thể không có sợ hãi nơi đây trên đấu giá hội phát ngôn bừa bãi.

Về phần tam đại công hội hội trưởng thì một hồi im miệng không nói, những người khác tự nhiên càng không dám ra sao. Vũ Thi Phi đầu tiên là kinh ngạc, mà âm thầm tán thán nói: Tiểu đệ đệ thật sự là lai lịch bất phàm, thậm chí ngay cả Thánh nguyên cảnh cường giả cũng vì hấn nâng đỡ, xem ra ta phải ít nhiều cùng hấn thân cận một chút mới được!

Vì vậy toàn trường lập tức đều bỏ đi nghi ngờ, như phú có thể địch quốc Thánh nguyên cảnh cường giả ở phía sau duy trì, Dạ U căn bản không sợ khuyết thiếu nguyên tệ cạnh tranh không được Sinh Mệnh Nguyên Quả.

Về sau đấu giá hội tiếp tục tiến hành, Sinh Mệnh Nguyên Quả giá cả nước lên thì thuyền lên. Bởi vì Hứa bá ra mặt, bọn họ sợ hãi tại thực lực của hấn, không thể không liên tiếp bỏ qua cạnh tranh Sinh Mệnh Nguyên Quả, khiến Dạ U lấy 175 kim nguyên tệ lấy được Sinh Mệnh Nguyên Quả quyền sở hữu.

Dạ U thoáng cái như trút được gánh nặng, Tiểu Tuyết thấy như vậy một màn lập tức kích động thành không kiềm chế được, cao hứng thành nhảy dựng lên. Hứa bá cùng Hàn Nhược Thủy nhao nhao vì nàng cảm thấy vui mừng, lộ ra hiểu ý mỉm cười.

Ngay tại bọn họ vui mừng, đấu giá hội rốt cục luận đến cuối cùng một hồi, Vũ Thi Phi đối mặt toàn trường nụ cười chân thành nói: "Trải qua nhiều tràng như vậy kịch liệt cạnh tranh, cuối cùng đã tới cuối cùng một hồi áp trực đấu giá hội, tin tưởng mọi người sớm nóng lòng không kịp đợi a. Không cần nói nhảm nhiều lời, hiện tại thỉnh thị nữ đem vật phẩm đấu giá bùng lên!"

Tiếng nói hạ xuống, toàn trường lập tức dâng lên như thủy triều tiếng hoan hô, nhao nhao mỗi mắt mong chờ áp trực vật phẩm đấu giá đến...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Hoa lạc thù gia

Thị nữ bùng lên một cái tinh xảo kim ngọc cái hộp, Vũ Thi Phi mở ra nó, mọi người phát hiện bên trong là gấp vào một cái hắc sắc lụa vải bố, tản ra sâu kín ám quang.

Nàng đầu vào đây nơi đây mỉm cười giới thiệu nói: "Cái này áp trực vật phẩm đầu giá tin tưởng mọi người sớm đã chờ mong đã lâu a, nó là một trương Tăng Bảo Đồ, là một vị Nhân nguyên cảnh viên mãn cường giả kinh lịch cửu tử nhất sinh từ Hắc Âm tuyệt địa bên trong nguy hiểm nhất Hắc Âm tiên điện bên trong cướp đoạt ra."

"Đáng tiếc hân trọng thương chưa lành, còn không có coi bỏ Tăng Bảo Đồ bí mật liền thân vẫn, cái này trương Tăng Bảo Đồ cũng được lưu lạc nơi này chúng ta Vân Thiên trong tay đầu giá hội. Vì vậy chúng ta nghĩ hết hết thấy biện pháp muốn coi bỏ Tăng Bảo Đồ này bí mật, đáng tiếc cuối cùng thất bại trong gang tấc."

"Bất quá chúng ta lại cho ra một cái kết luận, đó chính là muốn coi bỏ Tăng Bảo Đồ này bí mật, phải là người hữu duyên, thiên thời địa lợi nhân hoà thiếu một thứ cũng không được. Vì vậy chúng ta đem cái này Hắc Âm tiên điện Tăng Bảo Đồ với tư cách là áp trực vật phẩm đầu giá đầu giá, bán dư ở đây một nơi vị người trả giá cao thành người hữu duyên."

"Mọi người đều biết, Hắc Âm tiên điện tuy bị trở thành Nhân nguyên cảnh cường giả phần mộ, cường đại nguyên khôi cùng che dấu cơ quan trải rộng, cực kỳ nguy hiểm, nhưng bên trong kỳ trân dị bảo vô số, thậm chí có trở thành Thánh nguyên cảnh cường giả một tia cơ duyên, dẫn tới rất nhiều người chạy theo như vịt, nhưng đại đa số thường thường sinh tử đạo tiêu."

"Thế nhưng là một khi người đạt được cái này trương Tăng Bảo Đồ, hữu duyên coi bỏ bí mật của nó, người có lẽ liền có thể máy móc, tại Hắc Âm tiên điện như vào chỗ không người, đạt được bên trong đại lượng kỳ trân dị bảo, thậm chí có thể đạt được một tia cơ duyên, trở thành Thánh nguyên cảnh cường giả. Cái này trương Tăng Bảo Đồ giá bắt đầu giá là 100 kim nguyên tệ, tâm động không bằng hành động, hiện tại bắt đầu!"

Tiếng nói hạ xuống, tựa như nặng cân rơi vào bình tĩnh trong hồ nước, dâng lên sóng to gió lớn. Rất nhiều người lộ ra một tia tham lam sâu sắc, thậm chí ngay cả phòng khách quý mọi người cũng không cách nào giữ vững bình tĩnh, bắt đầu điên cuồng mà đoạt lấy, khiến Tăng Bảo Đồ giá cả một đường tăng vọt.

Tuy Vân Thiên người của đầu giá hội nói liền bọn họ cũng không cách nào coi bỏ Tăng Bảo Đồ bí mật, cần vô cùng điều kiện hà khắc, nhưng không có nghĩa là bọn họ không thể a. Một khi như một tia tính khả năng coi bỏ, có lẽ liền có thể vô tư nơi đây xâm nhập Hắc Âm tiên điện, thuận lợi cướp đoạt bên trong đại lượng kỳ trân dị bảo.

Để cho bọn họ động tâm tự nhiên là trở thành Thánh nguyên cảnh cường giả một tia cơ duyên, một khi đạt được, tấn cấp thành công Thánh nguyên cảnh cường giả, tại U Châu địa vị liền có thể nước lên thì thuyền lên, hoành hành không trở ngại, đến lúc sau nghĩ muốn cái gì có cái đó.

Dạ U thấy thế lộ ra một tia kinh ngạc, không nghĩ tới áp trực vật phẩm đầu giá dĩ nhiên là Hắc Âm tiên điện Tăng Bảo Đồ, không khỏi làm mặt khác không động đậy đã. Chỗ đó đứng là hân tha thiết ước mơ muốn đi vào nơi đây, khả năng cất dấu hân thân thể một tia bí mật, hân hân bất kể hao tổn nơi đây đạt được nó.

Nghĩa phụ của hân Dạ Vô Tình chính là tại Hắc Âm tiên điện một cái bí ẩn mật thất Hắc Âm tiên trong quan tài nhất được hân, chỉ cần đến đó trong, hân khả năng liền biết mình thân thể. Bất quá Dạ Vô Tình ở dưới hân núi phía trước đã từng cảnh cáo hân, tiến nhập Hắc Âm tiên điện hân Nhân nguyên cảnh viên mãn thực lực, mới có sinh mệnh bảo đảm.

Nhưng hiện tại chỉ cần đạt được Tăng Bảo Đồ, hân đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh thực lực, có lẽ liền có thể mạo hiểm chút xông Hắc Âm tiên điện, đạt được bên trong kỳ ngộ. Bất quá chứng kiến hiện trường cạnh tranh như vậy kịch liệt, lấy hân bây giờ có được kim nguyên tệ khẳng định không đủ, hân không khỏi cầu trợ mà nhìn về phía Hứa bá.

Hứa bá chứng kiến hân mười phần khát vọng ánh mắt, nhân nhật nói: "Tiểu tử, ta sẽ cho người tiền tài trợ nguyên tệ, tùy người như thế nào giãy vò."

Dạ U nghe vậy lập tức sáng tỏ thông suốt, trong mắt tinh quang tràn ra bốn phía, cực kỳ hăng hái nơi đây tham dự nơi này cạnh tranh bên trong. Lúc này Tăng Bảo Đồ giá cả bị Nguyên Đan công hội hội trưởng Tề Hữu Sinh mang lên 150 kim nguyên tệ, hân không chút do dự tiếp nói: "155 kim nguyên tệ!"

Nhìn thấy hân xuất thủ, cái khác phòng khách quý người biết sau lưng của hân có một cái Thánh nguyên cảnh cường giả tài lực duy trì, không sợ hãi, khiến bọn họ cảm nhận được một tia nguy cơ. Bất quá bây giờ là công bình cạnh tranh, cũng không tính đắc tội Thánh nguyên cảnh cường giả, rốt cuộc Tăng Bảo Đồ hấp dẫn đối với bọn họ thật sự quá lớn, khiến bọn họ căn bản không có khả năng đơn giản buông tay.

Vương gia tộc trưởng Vương Mạnh mục quang hung ác nham hiểm, hét lớn: "160 kim nguyên tệ, cái này trương Tăng Bảo Đồ ta tính thế bắt buộc!"

Lý gia tộc trưởng Lý Thanh Phong mắt lộ ra tinh quang, thân nhiên nói: "Vương Mãnh huynh, cái này trương Tăng Bảo Đồ người ở chỗ này cũng muốn, ta tự nhiên cũng phải kiếm một chén canh, 165 kim nguyên tệ!"

Tô gia tộc trưởng Tô Hữu Trí vội vàng nói: "Lúc trước ta bỏ lỡ nhiều như vậy nguyên bảo, cái này trương Tăng Bảo Đồ ta nói cái gì cũng không chịu bỏ qua, chỉ vì cuối cùng nhất cử, 175 kim nguyên tệ!"

Hạ gia tộc trưởng Hạ Thương Hải mỉm cười nói: "Lúc trước ta cũng là vì nữ nhi của ta cạnh tranh nguyên bảo, hiện tại ta là nên vì chính mình cân nhắc một chút, trở thành Thánh nguyên cảnh cường giả cơ duyên ta phải đạt được, 185 kim nguyên tệ!"

Nguyên Phù công hội hội trưởng Trịnh Quý xuy xuy cười nói: "190 kim nguyên tệ, chẳng lẽ liền các người tứ đại gia tộc muốn, chúng ta tam đại công hội liền không muốn đi? Lão già ta tuy một lòng tận sức tại luyện phù, nhưng vì cái này trương Tăng Bảo Đồ bên trên bảo tàng, cũng nên là thời điểm hoạt động một chút gân cốt!"

Nguyên Đan công hội hội trưởng Tề Hữu Sinh cười lạnh nói: "Trịnh lão quái, người bản thân thực lực bằng bằng, cũng tốt ý tứ hoạt động gân cốt? Ta xem người một cái không ngừng mà nện phù. Cho nên nói người ngoại trừ luyện phù bên ngoài gần như liền cái gì cũng sai, cho dù đạt được Tăng Bảo Đồ cho thấy đi chịu chết, còn không bằng đem Tăng Bảo Đồ nhường cho ta, 195 kim nguyên tệ!"

Trịnh Quý nghe vậy lập tức giận tím mặt, trách cứ: "Tề lão quỷ người nhất định cường ép vạch trần ta ngọn nguồn, theo ta đối nghịch là không phải sao? Chẳng lẽ người luyện đan sẽ có cái đó cái khác bản lãnh của hắn? Ta xem người một cái dựa vào nguyên đan để chứa đựng ép!"

Nói xong, hai người liền bắt đầu cãi vã kịch liệt, khiến Nguyên Khí công hội hội trưởng Ngụy Vũ bất đắc dĩ lắc đầu. Hai người kia vô luận ở đâu đều muốn cãi lộn một phen, hắn cũng không cách nào đơn giản điều giải. Bởi vì bọn họ ảnh hưởng tới đầu giá hội trật tự, tại Vũ Thị Phi quát mắng, mới an tĩnh lại, tiếp tục bắt đầu đấu giá hội.

Vì vậy Ngụy Vũ thở ra một hơi, liên tục không ngừng nơi đây lên tiếng nói: "200 kim nguyên tệ!"

Lúc này hội trưởng bên trên đại bộ phận người đã trợn mắt miệng ngây người, không nghĩ tới phòng khách quý người vì Tăng Bảo Đồ vậy mà có thể xuất thủ như thế xa xỉ, tranh được mặt đỏ tới mang tai. 200 kim nguyên tệ liền tương đương với 2000000 tiền đồng tệ, là bọn họ cả đời cũng tích lũy không được làm cho người tức lộn ruột nguyên tệ.

Mà khiến bọn họ càng nghĩ không được chính là, trong hội trường lại có số ít mấy người cũng xuất thủ đầu giá, mà những người này không một không phải Nhân nguyên cảnh trở lên tán tu, tại Hắc Ám tuyệt địa lang bạt bên trong như lời quan danh.

Bọn họ lúc trước trên đầu giá hội phần lớn trầm mặc không nói, không tham dự cạnh tranh, hiển nhiên chính là vì chuẩn bị đoạt được áp trực vật phẩm đầu giá. Mà nhìn thấy vật phẩm đầu giá đúng là Hắc Ám tiên điện Tăng Bảo Đồ, lập tức khiến bọn họ trở nên điên cuồng lên. Lang bạt qua Hắc Ám tiên điện bọn họ, tự nhiên biết Tăng Bảo Đồ này đến cỡ nào lớn giá trị.

Một người mặc hắc y khô gầy tóc trắng xoa ông lão âm trầm nơi đây hô lớn: "210 kim nguyên tệ, lão hủ ta mặc dù nhanh muốn tiêu tan mất hết hai tay buông xuôi, nhưng vì đạt được trở thành Thánh nguyên cảnh cường giả cơ duyên cũng liều lĩnh, cho dù táng gia bại sản thì như thế nào?"

Có người nhận ra thân phận của hắn, cả kinh kêu lên: "Đây là làm cho người nghe tin đã sợ mất mật tán tu Hắc Vu Lão Nhân, bước vào Nhân nguyên cảnh viên mãn đã có nhiều năm, một thân Độc công xuất thần nhập hóa, tuyệt đối không thể trêu chọc!"

Một cái khuôn mặt gầy thanh trong nội y năm người cười u ám nói: "215 kim nguyên tệ! Hắc Vu Lão Nhân người bình thường có nhỏ khí trọng yếu, vì Tăng Bảo Đồ lại có thể xuất thủ hào phóng như vậy, ta tự nhiên muốn phụng bồi đến cùng!"

Hắn chính là am hiểu đánh lén ám sát tán tu Thanh Dục tán nhân, tốc độ tại Vân Thiên thành cũng coi như nhất tuyệt, thân hình xuất quỷ nhập thần. Tuy hắn một mình Nhân nguyên cảnh cao cấp thực lực, nhưng đồng cấp nguyên tu cũng không nhất định đánh thắng được hắn, thường thường bị hắn đánh lén chỉ tử.

Về phần một cái khác thì là ăn mặc hắc bào thấy không rõ bộ dáng hắc y nhân, mơ hồ có thể nhìn thấy từ y phục của hắn bên trong tản mát ra lời minh, hiển nhiên là Lôi hệ nguyên tu, như Nhân nguyên cảnh cao cấp thực lực. Hắn nhân hạ hấp dẫn nơi đây hô: "220 kim nguyên tệ!"

Phòng khách quý mọi người bỗng nhiên cả kinh, không nghĩ tới cuối cùng áp trực vật phẩm đầu giá Tăng Bảo Đồ vừa xuất hiện, liền ngay cả Lưỡng Tam Cá trứ danh tán tu cũng nổi lên tâm tư, sự tình trở nên càng ngày càng phức tạp, không khỏi khiến bọn họ áp lực tăng gấp đôi.

Dạ U thì không thêm đề ý chút nào những chuyện này, hô lớn: "230 kim nguyên tệ!"

Vì vậy phòng khách quý mọi người cùng Lưỡng Tam Cá này tán tu đối với Tăng Bảo Đồ kịch liệt nơi đây cạnh tranh, khiến hắn giá cả liên tiếp kéo lên, đạt đến cực kì khủng bố 270 kim nguyên tệ.

Lúc này phòng khách quý tất cả đại thương hội sớm đã nhao nhao buông tha cho, rốt cuộc bọn họ còn cần nguyên tệ chèo chống thương hội vận chuyển, không thể không tính hao tổn.

Mà lúc này tứ đại gia tộc cùng tam đại công hội lo lắng, không nghĩ tới kia Lưỡng Tam Cá tán tu rõ ràng còn không có buông tha cho, hiển nhiên táng gia bại sản cũng sẽ không tiếc. Tăng Bảo Đồ giá cả đã sắp đạt đến bọn họ có khả năng chi tiêu cực hạn, bọn họ không thể như tán tu như vậy không chỗ nào cố kỵ, rốt cuộc bọn họ gia đại nghiệp đại, muốn dùng nguyên tệ nuôi dưỡng rất nhiều người.

Còn có Dạ U không chỗ nào cố kỵ không buông không bỏ, khiến bọn họ trong chớp mắt cảm giác cạnh tranh Tàng Bảo Đồ vô vọng, nội tâm như mãnh liệt không cam lòng ý tứ.

Lúc Tàng Bảo Đồ giá cả tăng vọt đến 280 kim nguyên tệ thời điểm, Vương Mãnh cùng Lý Thanh Phong chỉ có thể bắt đắc dĩ buông tha cho. Bất quá bọn họ nội tâm nổi lên tâm tư khác, mục quang âm thầm dâng lên một khi biết người đó cuối cùng lấy được Tàng Bảo Đồ, bọn họ nhất định phải nghĩ hết hết thảy biện pháp, không từ thủ đoạn nơi đây cướp đoạt qua.

Làm giá cả nơi này 290 kim nguyên tệ thời điểm, cái khác hai đại gia tộc Tô Hữu Trí, Hạ Thương Hải cũng liên tiếp buông tha cho, khẽ thở dài một hơi, cạnh tranh như vậy kịch liệt, xem ra bọn họ nhất định cùng bảo tàng vô duyên.

Làm giá cả nơi này 300 kim nguyên tệ thời điểm, liền tam đại công hội người cũng bỏ qua. Tam đại công hội tuy so với tứ đại gia tộc càng có tiền, nhưng chi tiêu so với bọn họ tăng thêm sự kinh khủng, vốn tiêu hao tài liệu phí chính là thiên văn số tự, cho nên bọn họ không thể tùy ý tiêu xài nguyên tệ.

Vì vậy cuối cùng chỉ còn lại có Dạ U cùng Lưỡng Tam Cá tán tu tại cạnh tranh, hẳn như cũ không chỗ nào cố kỵ nơi đây cạnh tranh khiến bọn họ âm thầm nghiêng răng nghiêng lợi. Bọn họ đều nhanh chóng gia bại sản, mà hẳn vẫn là một bộ thành thạo bộ dáng, hiển nhiên như Thánh nguyên cảnh cường giả ở phía sau nâng đỡ, không sợ tiêu hao.

Lúc Dạ U đem giá cả mang lên 320 kim nguyên tệ thời điểm, Hắc Vu Lão Nhân cùng Thanh Dực tán nhân lùi người thờ dài, bọn họ không có so với hẳn càng nhiều nguyên tệ, chỉ có thể buông tha cho. Bất quá luôn luôn giết người như ngóe bọn họ nổi lên khác tâm tư, một khi Dạ U đạt được Tàng Bảo Đồ, không có Thánh nguyên cảnh cường giả bảo hộ, bọn họ sẽ ra tay giết hẳn cướp đoạt Tàng Bảo Đồ.

Lúc này trong hội trường hắc y nhân bắt đầu im miệng không nói, rơi vào trầm tư, hiển lộ do dự. Vũ Thi Phi thấy không ai xuất thủ cạnh tranh, đối với Dạ U thể đạt được Tàng Bảo Đồ cảm thấy cao hứng, dịu dàng cười nói: "Không có ai xuất thủ đấu giá đi? Nếu là không có người, như vậy ta liền tuyên bố, bốn trăm áp trực vật phẩm đấu giá Tàng Bảo Đồ người đoạt được là ——"

Hắc y nhân lộ ra một tia đau lòng không muốn bỏ biểu tình, rốt cục quyết định, cắt đứt lời của Vũ Thi Phi, cấp bách hô: "Chờ một chút! Không biết trên đấu giá hội được hay không được lấy vật đổi vật? Ta ra 1 khối Thánh cấp Phá Cảnh đan!"

Mọi người nghe vậy nhao nhao kinh hãi, có người hô lớn: "Lại muốn lấy Thánh cấp Phá Cảnh đan tới hối đoái Tàng Bảo Đồ, thật lớn thủ bút a! Muốn biết rõ Thánh cấp Phá Cảnh đan giá trị Liên Thành, ăn vào về sau như một tia tỷ lệ đột phá Thánh nguyên cảnh."

Về sau rất nhiều người cực kỳ nóng bỏng mà nhìn về phía Lô hệ hắc y nhân, trên người hắn liền có trở thành Thánh nguyên cảnh cường giả cơ duyên, hà tất bỏ gần tìm xa? Bọn họ hận không thể lập tức cướp đoạt, đáng tiếc nơi này là đấu giá hội không thể ra tay, bằng không nhất định lọt vào Văn Thiên đấu giá hội cao tầng nghiêm trị.

Vũ Thi Phi thấy thế lộ ra một tia kinh ngạc, là Dạ U cảm thấy một tia tiếc hận, bình tĩnh đáp lại: "Trên đấu giá hội tự nhiên có thể lấy vật đổi vật, người nhất định phải lấy Thánh cấp Phá Cảnh đan hối đoái Tàng Bảo Đồ đi?"

Hắc y nhân chỉ có thể bắt đắc dĩ trùng điệp nhẹ gật đầu, Dạ U không khỏi một hồi tuyệt vọng, người ta Thánh cấp Phá Cảnh đan giá trị Liên Thành, chính mình còn thế nào cùng hắn tranh xuống đây? Hắn không khỏi hồi tính cách mà nhìn về phía Hứa bá.

Hứa bá thân nhiên nói: "Yên tâm, ta có biện pháp, người xem là tốt rồi!"

Mọi người ở đây cho rằng Tàng Bảo Đồ muốn rơi vào hắc y nhân trong tay thời điểm, Hứa bá đi lên trước, hô: "Chờ một chút, ta có so với Thánh cấp Phá Cảnh đan càng vật có giá trị."

Tiếng nói hạ xuống, toàn trường người nhìn thấy Thánh nguyên cảnh thực lực Hứa bá tự mình xuất thủ, lộ ra khó có thể tin biểu tình, thoáng cái lặng ngắt như tờ dâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 98: Đấu giá kết thúc

Đấu giá hội, Vũ Thi Phi đối mặt Thánh nguyên cảnh cường giả cũng không dám lãnh đạm, dịu dàng nói "Không biết vị tiền bối này thể lấy ra cái gì so với Thánh cấp Phá Cảnh đan càng vật có giá trị?"

Hứa bá từ từ vật đại lấy ra một khối lớn chừng quả đu đủ sẫm sớ loá mắt đồ vật, dâng lên muốn ra tràn đầy nguyên khí làm cho người kinh hãi, thần nhiên nói: "Chính là cái này, Thánh nguyên thạch!"

Ở đây vô cùng nhiều người lộ ra chán kinh biểu tình, một cái đối với Thánh nguyên thạch có chỗ nghe thấy Nhân nguyên cảnh nguyên tu hét lớn: "Thánh nguyên thạch không phải là Thánh nguyên cảnh cường giả dùng để hấp thu nguyên khí Vật phẩm, nghe nói một mình nguyên khí cực kỳ nồng đậm hiếm địa mới có tỷ lệ sinh sản, mười phần hi hữu, cái này một khối như lớn nhỏ cỡ nắm tay, luận giá trị so với Thánh cấp Phá Cảnh đan lớn hơn rất nhiều."

Trên Tiên Nguyên đại lục, Phàm nguyên cảnh nguyên tu chỉ cần hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí liền có thể dần dần tấn cấp, mà đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh, phải hấp thu do nguyên khí ngưng tụ mà thành Nhân nguyên dịch năng lực chậm rãi tấn cấp.

Về phần Thánh nguyên thạch, so với Nhân nguyên dịch càng hi hữu càng có giá trị, là do cực kỳ nồng đậm nguyên khí ngưng kết thành thể rắn kết quả, hải lượng nguyên khí vừa vận có thể bổ sung Thánh nguyên cảnh nguyên tu cần thiết, cung cấp bọn họ tấn cấp.

Vũ Thi Phi thấy thế trước một hồi kinh ngạc, mà ngợi khen nói: "Trước xuất thủ quả nhiên bất phàm, muốn biết rõ Thánh nguyên thạch đối với Thánh nguyên cảnh cường giả là trọng yếu phi thường đồ vật, ngại có thể vì Tàng Bảo Đồ mà vùng tiền như rác, Văn Thiên đấu giá hội rất cảm thấy vinh hạnh, hiện tại ta tuyên bố Tàng Bảo Đồ quy tiền bối sở hữu!"

Vì vậy Hứa bá lấy được Tàng Bảo Đồ quyền sở hữu, ở đây rất nhiều người ánh mắt lộ ra không cam lòng, nhưng cũng không thể tránh được. Thánh nguyên cảnh cường giả tự mình xuất thủ, bọn họ lại có thể thế nào, cho dù sau đó cũng không dám đi cướp bóc hấn, như vậy quả thật chính là tự tìm chết.

Hắc y nhân một hồi trầm mặc, thấy mình giao xảy ra lớn như vậy hao tổn cũng không cách nào đạt được Tàng Bảo Đồ, khê thở dài một hơi, lập tức vội vàng rời đi. Mà lúc này có mấy cái người đối với hấn lộ ra nhìn chăm chăm ánh mắt, liền Hắc Vu Lão Nhân cùng Thanh Dực tán nhân đều để mắt tới hấn, đợi hấn vừa đi, lập tức theo sau hấn.

Hắc y nhân sớm đã chú ý tới bọn họ không có hảo ý, mình bạch chính mình vừa rồi lấy ra Thánh cấp Phá Cảnh đan cử động khơi gợi lên bọn họ mãnh liệt tham lam chi tâm. Hấn cười lạnh một chút, tại lấy ra lúc trước hấn liền dự liệu được sẽ có loại tình huống này.

Bởi vậy hấn phòng ngừa chu đáo, không sợ chút nào, đã sớm kêu mấy cái hảo hữu mai phục tại ngoài thành Hắc Âm tuyệt địa, chờ đợi những cái này cá lớn nhập mạng lưới, khiến bọn họ mình bạch ai mới là con mồi.

Một hồi đại chiến động tới tức thì phát, bất quá điều này cũng không liên quan Dạ U đám người sự tình, như Hứa bá uy hiếp, không người nào dám sờ bọn họ rủi ro. Vũ Thi Phi tuyên bố đấu giá hội chính thức kết thúc, không có đấu giá được nguyên bảo người nhao nhao rời đi, đấu giá được nguyên bảo người thì lần lượt lại hướng đấu giá hội hậu trường.

Vì vậy Dạ U một đoàn người đi tới hậu trường, vừa vận trông thấy Vũ Thi Phi chân thành đi tới, yếu điệu đáng người như ngọc liền chấp chôn, tiêm ngọc thon dài cặp đùi đẹp người nhìn hoa mắt.

Nàng đối với Hứa bá tôn kính gật đầu, cúi xuống như ong eo, trước ngực bảo mẫn trái cây hình ảnh sống động. Nàng nụ cười chân thành nơi đây nói với Dạ U: "Tiểu đệ đệ, lần lượt chúng ta đấu giá hội quy tắc, là một tay giao tiền, một tay giao hàng, các người đấu giá Sương Phượng Kiếm, Sinh Mệnh Nguyên Quả, Tuyệt ngọc thô cùng Tàng Bảo Đồ, chuẩn bị như thế nào phân phối tiền trả?"

Dạ U con mắt không tà coi, thần nhiên nói: "Sinh Mệnh Nguyên Quả ta tới trả tiền!"

Hàn Nhược Thủy bình tĩnh nói: "Ta tới trả tiền Sương Phượng Kiếm, vốn chính là ta cạnh tranh."

Tiểu Tuyết nhẹ nhàng nói: "Tuyệt ngọc thô ta mình trả tiền a. U, người tổng cộng liền trên trăm kim nguyên tệ, nếu tiền trả Sinh Mệnh Nguyên Quả sẽ không thừa ít nhiều nguyên tệ, bằng không thì ta là Hứa bá trả tiền a!"

Hứa bá tự nhiên phụ trách trả tiền dùng nguyên tệ tối đa Tàng Bảo Đồ, Dạ U nghe xong nàng, lắc đầu, kiên định mà nói: "Tuyệt, không việc gì đâu, đối với ơn cứu mạng của người, nguyên tệ không coi vào đâu, không có có thể kiếm lại. Sinh Mệnh Nguyên Quả coi như ta cạnh tranh lễ vật cho người, hi vọng người thể chi tiết nhận lấy."

Tiểu Tuyết nhìn thấy hấn bừng bừng ánh mắt, chỉ có thể bất đắc dĩ nói: "Vậy được rồi, ta liền nhận U lễ vật!"

Vì vậy bọn họ phân biệt dùng nguyên tệ thanh toán xong từng người nguyên bảo, Dạ U lấy được Sinh Mệnh Nguyên Quả, Tiểu Tuyết lấy được Tuyệt ngọc thô, Hàn Nhược Thủy lấy được Sương Phượng Kiếm. Hàn Nhược Thủy vui vô cùng, bởi vì có việc gấp, cáo từ rồi đi.

Hứa bá đạt được Tàng Bảo Đồ, nhìn thấy xung quanh nhìn bọn họ như lang như hổ ánh mắt, đều chăm chú nhìn nó, chỉ bất quá kinh hãi tại thực lực của hấn, không dám vọng động.

Vì vậy hấn bất đắc dĩ nói với Dạ U: "Tiểu tử, vốn muốn đem Tàng Bảo Đồ chuyển nhượng cho người, vốn lấy thực lực người bây giờ vô pháp bảo toàn, chỉ có thể trước thả ở chỗ này của ta."

Dạ U hiểu ý gật đầu, Tiểu Tuyết vừa thấy được Tuyệt ngọc thô lòng xù khả ái bộ dáng, trong đôi mắt đẹp dịu dàng bằng bạc sao tinh nổi lên, óng ánh mê người. Lúc này nàng tựa như ngây thơ đơn thuần tiểu cô nương, phần hồng trần tiểu ngọc mài, kích động thành yêu thương chi tâm nổi lên, ôm lấy nó mềm mại như bông thân thể, cả kinh kêu lên: "A, Tuyệt ngọc thô thật đáng yêu a!"

Nàng một bên vuốt ve Tuyết trên người ngọc tho mềm mại lông tơ, một bên lộ ra ngọt ngào theo người mỉm cười. Mà Tuyết ngọc tho cảm giác được nàng mềm mại như nước Tuyết ngọc kiều thân, còn có nàng cây cỏ mềm mại vuốt ve phải vô cùng thoải mái, nhất thời đối với nàng thân cận rất nhiều, hưởng thụ lấy nàng vuốt ve, dùng mềm mại lưỡi hồng khê liếm gương mặt của nàng.

Tiểu Tuyết bị nó lưỡi hồng khiến cho khanh khách cười không ngừng, khuynh quốc khuynh thành dung mạo trở nên càng thêm chói mắt chói mắt. Nàng áo tơ trắng quần trắng, sáng tỏ như nguyệt, giống như thường nga ôm thỏ ngọc, cái này một bức duy mỹ hình ảnh khiến xung quanh âm đậm thất sắc, khiến rất nhiều người si say không thôi nơi đây nhìn qua một màn này.

Tại Vân Thiên thành luôn luôn người nhìn hoa mắt Vũ Thi Phi cũng không thể không tự ti mặc cảm, tán thán nói: "Vị này muội muội thật sự là dung nhan quốc sắc, hiện tại tuổi tác còn một chút cứ như vậy mê người, một khi lớn lên, nhất định kinh diễm bốn phương!"

Xung quanh rất nhiều người đồng ý gật đầu, tam đại công hội hội trưởng, bốn tộc trưởng của đại gia tộc cùng cái khác đại nhân vật còn có thể bảo trì lý trí, dùng bình tĩnh mục quang thưởng thức Tiểu Tuyết. Mà đồng lứa nhỏ tuổi Vương Hạo, Lý Mộ cùng cái khác Công Tử Ca đã sớm thấy hồ hấp dẫn đập, nước miếng giàn giụa, hình tượng lớn ngả.

Bất quá bọn họ cũng không dám đến lỗ mũi, rốt cuộc bên cạnh người ta thế nhưng là như Thánh nguyên cảnh cường giả bảo hộ, làm như vậy há không phải tự tìm chết?

Hạ Vũ Nhu cùng Tô Khinh Yên nhìn thấy xung quanh phần lớn mục quang đều tập trung ở trên người Tiểu Tuyết, trong nội tâm không khỏi một hồi âm đậm. Dung mạo của các nàng tại Vân Thiên thành tuy cũng coi như đoan trang mỹ lệ, bị rất nhiều người truy đuổi, nhưng Tiểu Tuyết vừa xuất hiện, lập tức giống như trăng sáng trên không, chiếu rọi bốn phương, che dấu các nàng sao tinh hơi mang.

Dạ U thấy chuyện riêng xong, vốn mong muốn kêu lên ba người rời đi, nhưng tam đại công hội, tứ đại gia tộc cùng mấy cái thương hội đại nhân vật lại nhất nhất đến, nhao nhao đối với Hứa bá lấy lòng, thậm chí đưa cho hắn một ít trân quý lễ vật.

"Tiền bối, ta Tề Hữu Sinh đối đãi sớm đã ngưỡng mộ hồi lâu, hi vọng ngươi có thể thu xuống Cửu Chuyển Kim Đan của ta, nho nhỏ ý tứ không thành kính ý!"

"Tiền bối, ta Vương gia mặc dù không có cái gì đại lễ, nhưng như một cuốn sách cổ, một mực không giải được huyền bí của nó. Hiện tại ta đưa cho trước, có lẽ ngài thể coi bỏ cũng nói không nhất định."

"Tiền bối, ta Lý gia vừa vận như một chuỗi Đông Hải trân châu vòng cổ, có được bảo trì tuổi trẻ dung mạo xinh đẹp công hiệu, cấp tiểu thư nhà ngươi vừa vận thích hợp!"

...

Vì vậy Hứa bá không thể không bỏ nhiều việc ứng phó hảo ý của bọn hắn, xem tình huống từ chối nhã nhận hoặc là nhận lấy lễ vật. Mà những cái này đại nhân vật nhi nữ thừa cơ vây quanh nơi này bên cạnh Tiểu Tuyết, Vương Hạo, Lý Mộ đã sớm không để ý đến Hạ Vũ Nhu cùng Tô Khinh Yên, không thể chờ đợi được nơi đây cùng cái khác một ít Công Tử Ca nhao nhao đối với Tiểu Tuyết biểu đạt lòng ái mộ, đối với nàng tán dương thao thao bất tuyệt.

"Tiền tử, ta Vương Hạo tại tứ quý tửu lâu chuẩn bị một cái tiệc rượu, chẳng biết có được không rất hân hạnh được đón tiếp cùng nhau tiến đến?"

"Tiền tử, ta Lý Mộ nhìn thấy ngươi nhìn một lần liền giật mình, không biết đêm nay có thể cùng đêm xuân?"

"Đúng vậy a, tiền tử, chỉ cần đạt được ngươi rủ xuống thương yêu, chúng ta liền đủ hài lòng!"

Đáng tiếc chính là, Tiểu Tuyết đối với bọn họ liền đề ý cũng không thèm, ngược lại xinh đẹp nơi đây ôm Tuyết ngọc tho trốn ở Dạ U đằng sau, ủy khuất nơi đây phàn nàn nói: "U, những người này thật là khủng khiếp a, tại sao phải đối với ta đây đưa không ngớt?"

Dạ U ôn nhu an ủi: "Không cần sợ hãi, ta lập tức giúp ngươi đuổi đi những cái này côn trùng có hại!"

Vì vậy ánh mắt của hắn lập tức trở nên lạnh lẽ, đối với Vương Hạo, Lý Mộ đám người quát mắng nói: "Các ngươi những cái này vô lễ hướng về, còn không mau mau lùi cho ta xuống!"

Vương Hạo, Lý Mộ cùng một ít Công Tử Ca nghe vậy giận tím mặt, còn có Tiểu Tuyết đối với Dạ U biểu hiện ra một bộ thân mật quyền uy bộ dáng, đã sớm ghen ghét thành một phát không thể thu thập.

Vương Hạo sắc mặt nhăn nhó, mục quang dữ tợn nơi đây quát: "Dạ U, ngươi bắt quả là một cái Thanh Thành tránh được tội phạm truy nã mà thôi, có cái gì tốt đặc chỉ? Dám trở ngại chúng ta truy cầu tiền tử!"

Lý Mộ phẫn hận nơi đây nói tiếp: "Đúng đấy, muốn không phải ngươi như Thánh nguyên cảnh cường giả nâng đỡ, ta lập tức liền báo cáo Hình bộ người đem ngươi bắt lại, khiến ngươi sống không bằng chết!"

Dạ U thấy thế cười lạnh nói: "Coi như là như vậy thì như thế nào? Các ngươi hiện tại không làm gì được ta, nếu như thức thời lời nhanh lên một chút lần đi, tránh các ngươi một mực ở bên này chó sủa, quấy rầy chúng ta thanh tĩnh."

Ngay tại hắn một người đã đủ giữ quan ải, cùng những người này mắng nhau thời điểm, Vũ Thi Phi, Hạ Vũ Nhu cùng Tô Khinh Yên cùng trốn ở Dạ U

đang sau e lệ Tiểu Tuyết đáp lên, nói chút nữ nhân trên chủ đề, nhất thời nói bắt diệt nhạc hồ.

Một lát sau, Hứa bá rốt cục xử lý tốt cùng những đại nhân kia vật quan hệ, bọn họ nhất nhất hoặc tiếc hận hoặc hài lòng rời đi. Vương Hạo, Lý Mộ cùng cái khác một ít Công Tử Ca tại nhà bọn họ dài khuyên bảo, không thể không oán hận rời đi. Tô Kinh Yên cùng Hạ Vũ Nhu đã cùng Tiểu Tuyết nói thành quen thuộc, kiên trì lưu lại.

Hạ Thương Hải cùng Tô Hữu Trí không thể không bắt đầu đi tự hành rời đi, Hạ Thương Hải tại trước khi đi, trình trọng biểu thị mệnh lệnh hỏi Dạ U nói: "Tiểu tử, ta hỏi ngươi, ngươi đến cùng đối với nữ nhi của ta có hay không ý tứ? Thủy Nhu đối đãi nhớ mãi không quên, Vũ Nhu lại vì ngươi làm rất nhiều chuyện, ngươi thích cái nào nói thẳng một chút a?"

Dạ U nghe vậy trước một hồi trầm mặc, mà nghiêm chỉnh hồi đáp: "Bá phụ, hiện tại ta tuổi tác còn nhỏ, thăm nghĩ tu luyện, không muốn nói cảm tình, hết thảy hay là thuận theo tự nhiên a, đợi sau này hãy nói!"

Hạ Vũ Nhu nghe được bọn hắn mà nói, nhũn lại mày ngài đã đi tới, xen vào sáng giọng: "Phụ thân, giữa chúng ta tự có chừng mực, ngươi cũng không cần quản!"

Hạ Thương Hải nhìn thấy Hạ Vũ Nhu vô cùng không vui bộ dáng, bắt đầu nói: "Hảo hảo hảo, hiện tại ta mặc kệ, tùy ý ngươi như thế nào gây rối làm cho a!" Nói xong, liền tiêu sái rời đi.

Vì vậy Hạ Vũ Nhu có chút áy náy nói với Dạ U: "Dạ U, thật xin lỗi, cha ta chính là yêu quản chúng ta, nhưng tay chuyện giữa chúng ta tình, ngươi sẽ không tức giận a?"

Dạ U lắc đầu, lời nói dịu dàng nói: "Ta không có tức giận, minh bạch hắn cũng là vì tốt cho ngươi. Hạ Vũ Nhu, ngươi đối với ta hảo ta một mực nhìn trong lòng, có cơ hội ta sẽ báo đáp."

Hạ Vũ Nhu hừ lạnh một tiếng, gắt giọng: "Vậy được, nếu ngươi vong ân phụ nghĩa, cha ta khẳng định cái thứ nhất cắt đứt chân của ngươi!"

Lúc này Vũ Thi Phi đến dịu dàng đối với Dạ U cười nói: "Tiểu đệ đệ, ta cùng với Hứa tiên bối thương nghị được rồi, bởi vì các ngươi tạm thời cũng không có cái gì tốt hơn chỗ ở, liền cư ngụ chúng ta Vân Thiên đầu giá hội cung cấp cư trú viện bên trong a. Một phương diện có thể cam đoan an toàn của các ngươi, một phương diện khác chúng ta cũng có thể thường xuyên giao lưu."

Dạ U nhàn nhạt mà hỏi: "Ta là không có ý kiến gì, bất quá Tuyết quái bệnh thì sao?"

Vũ Thi Phi chấn chỉnh lại giải thích: "Tuyết muội muội đã tốt hơn thành không sai biệt lắm, chỉ bất quá vẫn không thể thuốc đến bệnh trừ, ngẫu nhiên thành điều dưỡng mới được, Hàn Nhược Thủy đại sư là không định giờ nơi đây qua nhìn chữa bệnh. Ta mang các ngươi chỗ ở túc nơi đây a, buổi tối thuận tiện cùng nhau ăn cơm"

Dạ U lúc này mới yên tâm, nói: "Vậy được, phiền toái Vũ Thi Phi tỷ tỷ dẫn đường."

Vì vậy Hạ Vũ Nhu cùng Tô Kinh Yên kiên trì theo sau, mau mau đến xem bọn họ cư trú viện nơi đây, về sau tốt hơn nhìn, kết quả Vũ Thi Phi liền mang theo bọn họ cùng đi đến Vân Thiên đầu giá hội hậu viện. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 99: Đi đến lục bộ

Trải qua mấy phen bảy quẹo tám rẽ, Vũ Thi Phi đem một đoàn người đưa đến một cái u nhả tĩnh thích hợp nhà cấp bốn, hành lang trên cỏ mọc thêm hương, điêu khắc tinh xảo.

Chính giữa sân nhỏ rất lớn, như cầu nhỏ nước, hoa cỏ thành râm mát, bằng phẳng thâm cỏ, càng có bàn đá ghế đá, cung cấp người nghỉ ngơi. Nơi này nguyên khí nồng đậm đến cơ hồ muốn thành nước, không khí vô cùng tươi mát, cũng là tu luyện hảo chỗ.

Vũ Thi Phi cười yếu ớt rung động nơi đây nói với bọn họ: "Nơi này không tệ a, bình thường không có ai quấy rầy, bên ngoài càng có hộ vệ gác, thường nhân muốn đi vào khó như lên trời. Cho nên các ngươi có thể an tâm cư trú, tu luyện tự nhiên, có thời gian cũng có thể tới quấy rầy ta a, ta sẽ ngụ ở nam sương phòng, còn lại ba người các ngươi có thể tự do lựa chọn."

Vì vậy căn cứ ba người trải qua một phen thương lượng, Dạ U ở lại đông sương phòng, Tiểu Tuyết ở lại bắc sương phòng, Hứa bá ở lại Tây Sương

phòng. Về phần Hạ Vũ Nhu cùng Tô Khinh Yên hai người thấy bọn họ quyết định cư trú, liền cáo từ rời đi, biểu thị về sau có rảnh rỗi là thường xuyên tới đây nhìn xem.

Về sau Hứa bá từ trong túi trữ vật lấy ra Tàng Bảo Đồ, đem giao cho Dạ U nói: "Tiểu tử, hiện tại xung quanh cũng không có tâm tư không thuần túy hướng về, ta có thể đem nó giao cho ngươi rồi, nó đối với ngươi rất trọng yếu a."

Dạ U nhẹ gật đầu, nói cảm ơn: "Cảm ơn tiền bối gửi tặng, cái này tương Hắc Ám tiên điện Tàng Bảo Đồ khả năng liên quan đến thân thể của ta bí mật, cho nên ta phải nắm bắt tới tay. Đúng rồi, ta còn là đem thu thập được Phục Nguyên Thảo, Sinh Mệnh Nguyên Quả giao cho tiền bối đảm bảo càng thêm ôn hòa, như vậy ngươi liền có ba vị được tài."

"Về phần cuối cùng nhất vị được tài đã ngoài ngàn năm Tuyết hệ nguyên thú nước mắt, nghe nói tại lục bộ khu vực quản lý Hàn thủy trong đầm, không biết lục bộ người có thể hay không cấp tiền bối bán cho mặt mũi chúng ta đến?"

Hứa bá hiểu ý gật đầu, đem Dạ U đưa tới hai vị được tài thu vào trữ vật đại. Về sau hần trầm tư trong chốc lát, có chút không xác định nói: "Ta không cùng lục bộ người đã từng quen biết, bất quá sự việc liên quan tiểu thư thân gia tánh mạng, ta sẽ tất yếu qua bên kia một chuyến, hai người các ngươi cùng ta cùng nhau tiến đến a!"

Lúc này Vũ Thi Phi dịu dàng chen lời nói: "Vừa vặn ta cùng với lục bộ người đã từng quen biết, không bằng mang ta theo như thế nào? Như vậy chúng ta giúp nhau trong đó cũng có một cái chiếu ứng, có ta xin tha cộng thêm tiền bối thực lực, lục bộ người tất sẽ cấp chúng ta một cái mặt mũi, thả chúng ta đến."

Hứa bá nghe vậy nói cảm ơn: "Vậy vậy Vũ Thi Phi tiểu thư, chúng ta cùng nhau đi đến a!"

Vì vậy bốn người liền rời đi cái nhà này, Vũ Thi Phi gọi hộ vệ từ trong chuồng ngựa dẫn ra một cỗ đẹp để quý giá xe ngựa, phía trước là một cái uy phong lẫm lẫm hồng ngọc bảo mã, đằng sau thùng xe thì là gấm đỏ đàn sao bích, tinh hoa nhanh nhẹn, ôn hương tràn ra bốn phía, cảm giác cùng kiểu hoa không kém bao nhiêu, mười phần phù hợp phong cách của nàng.

Vũ Thi Phi nụ cười chân thành nơi đây giới thiệu nói: "Chiếc xe ngựa này tạo hình không sai a, là ta dành riêng tọa giá. Phía trước hồng ngọc bảo mã thể nhưng là ta dùng nhiều tiền từ tây mạc mua được, có thể ngày đi nghìn dặm, sức chịu đựng mười phần, giẫm chặn tại chỗ như bay, vững như bình địa. Các ngươi theo ta một chỗ vào đi thôi, lục bộ ở vào Vân Thiên thành cao tầng, đường xá tương đối xa xôi."

Ba người hai mặt nhìn nhau nơi đây do dự một chút, còn là cùng Vũ Thi Phi một chỗ ngồi xuống, phát hiện bên trong bức rèm che ngọc bích, hồng bông vải hương ghé dựa, ấm áp thoải mái, càng lưu lại vào nàng ngọc thể ngọt hương. Nàng chân thành ngồi ở chính giữa, cực kỳ thon dài tiềm ngọc cặp đùi đẹp không thể không nghiêng ý, lười biếng đáng đáp phát huy tác dụng vô cùng, tựa như mỹ nữ xà đồng dạng hấp dẫn mê người.

Xe ngựa tại Vũ Thi Phi dành riêng xa phu không chế xuống bắt đầu đi tới, Dạ U cùng Hứa bá ngồi nghiêm chỉnh, Tiểu Tuyết ôm Tuyết ngọc thô, thấy thế rất là tán thán nói: "Vũ Thi Phi tỷ tỷ, người chiếc xe ngựa này thật xinh đẹp a, khẳng định bỏ ra rất nhiều giá tiền chế tạo a. Đáng tiếc ta cùng với Hứa bá xuất hành phải đi thấp, không thể dẫn ta thích nhất Dao Tuyết xe ngựa."

Vũ Thi Phi lộ ra một tia tự đắc, nói: "Đương nhiên, đây chính là ta bỏ ra đã nhiều năm thời gian mới hoàn thiện. Đúng rồi, không biết Tuyết muội muội Dao Tuyết xe ngựa ra sao bộ dáng?"

Tiểu Tuyết xinh đẹp nơi đây giới thiệu nói: "Ta Dao Tuyết xe ngựa cũng rất đẹp a, toàn thân thông trắng như ngọc, thùng xe là dùng ngàn năm huyền băng chế tạo mà thành, điêu khắc rất nhiều mỹ lệ hoa văn. Tinh hoa là dùng vạn năm Tuyết mộc chế thành, cửa trên mái hiên còn treo móc rất nhiều Tuyết chuông bạc, là phát ra vô cùng thanh âm dễ nghe."

"Bức màn là dùng Tuyết tằm ngọc tía biên chế mà thành, trong xe còn có một trương mềm nhũn bạch sắc giường lớn, đệm chăn là dùng Hàn thủy tơ tằm chế thành, khung giường là dùng ngàn năm băng hương mộc chế thành, ngồi ở bên trong hết sức thoải mái. Thùng xe phía trước thì là Dao Tuyết thiên mã, tại trên mặt tuyết bước đi như bay, còn có thể phi hành trên không trung như mây."

Vũ Thi Phi nghe xong lộ ra một tia chán kinh, không nghĩ tới Tiểu Tuyết tọa giá bất phàm như thế, vô luận loại nào chế tạo tài liệu tại Bắc Tuyết chi địa đều cực kỳ quý hiếm, càng đừng đề cập hiếm thấy nguyên thú Dao Tuyết thiên mã, đoán chừng một mình đương triều công chúa mới đãi ngộ này.

Nàng trong chớp mắt bị đã kích thành có chút âm trầm, nàng tọa giá thay vì so sánh với tới liền rẻ tiền hơn nhiều. Vì vậy nàng bắt đầu dĩ mỉm cười nói nói: "Tuyết muội muội lai lịch thật đúng là bất phàm, trách không được sẽ có Thánh nguyên cảnh tiền bối tới chuyên môn hộ vệ ngươi. Ta mặc cảm, xem ra ta tọa giá chỉ có thể miễn cưỡng mang các ngươi thay đi bộ."

Tiểu Tuyết an ủi: "Vũ Thi Phi tỷ tỷ không cần khiêm tốn, người tọa giá cũng coi như vô cùng trân quý, ngồi xuống cũng vô cùng thoải mái."

Vũ Thi Phi lúc này mới yên tâm thoải mái, gật đầu cảm ơn. Về sau nàng trịnh trọng mà hỏi: "Chúng ta về sau muốn đến lục bộ, không biết các ngươi ba người đối với chúng ta Vân Thiên thành lục bộ hiểu rõ ít nhiều?"

Hứa bá cùng Tiểu Tuyết hai mặt nhìn nhau, lắc đầu biểu thị không biết, một mình Dạ U chấn chỉnh lại hồi đáp: "Ta chỉ biết lục bộ chia làm Bình bộ, Hình bộ, Văn bộ, Nghệ bộ, Công bộ, Âm bộ, cái khác một mực không biết."

Vũ Thi Phi nghe vậy liền nghiêm trang nói: "Nếu như các ngươi rõ ràng không nhiều lắm, ta liền cụ thể cấp các ngươi giảng một chút lục bộ. Lục bộ chính như tiểu đệ đệ nói phân loại, là chúng ta Vân Thiên thành chí cao vô thượng cơ cấu, thậm chí ngay cả quản lý U Châu hoàng tộc cũng không thể hoàn toàn."

"Lục bộ người ở bên trong đều là từ lục bộ học viện chọn kỹ lựa khéo đi lên ưu tú nhân tài, Binh bộ phụ trách phòng vệ thành trì cùng đánh chết kẻ thù bên ngoài, Hình bộ phụ trách truy nã, giam giữ cùng thẩm vấn tội phạm. Văn bộ thì là một đám Văn tu, lấy bút là khí, tinh thông thi từ ca phú chương trình bên trong một loại hoặc một loại trở lên, tương đương với quan văn, có thể tham dự chính sự."

"Nghệ bộ thì chia làm cầm kỳ thư họa ca múa lục nghệ, bọn họ đàm bạc cách biệt, si mê với hán Nghệ viện, rất ít xuất thủ. Công bộ thì chia làm đàn, khí, phù, trận, khôi năm công nhân, chúng ta tam đại công hội chính là Công bộ ngoại bộ, bởi vì học nguyên trận cùng nguyên khôi người cực nhỏ, liền không có thiết lập ngoại bộ. Về phần Âm bộ, thì là một đám thực lực cường đại thích khách, chuyên môn ám sát Hình bộ xử lý không được tội ác tày trời hung phạm."

"Lục bộ đều một cái bộ chủ, đều là Thánh nguyên cảnh sơ cấp thực lực, địa vị cùng U Châu hoàng tộc Tần U vương địa vị ngang nhau. Bọn họ rất ít tại công chúng nơi lộ diện, một mình lúc cần thiết mới có thể xuất hiện. Theo ta nghe nói, những cái này bộ chủ là cực hạn tông môn phái xuống tinh anh đệ tử, dùng để kiểm chế hoàng tộc thế lực, thuận tiện chia cắt tài nguyên."

Ba người nghe xong lập tức bừng tỉnh đại ngộ, không nghĩ tới tin tức về Vũ Thi Phi vậy mà như thế linh thông, không hổ là thường xuyên giao tiếp người! Về sau bốn người trầm mặc không nói, một lát sau, bên ngoài xa phu đối với Vũ Thi Phi cung kính nói: "Vũ Thi Phi đại nhân, chúng ta đã đến lục bộ ngoài cửa thành."

Vũ Thi Phi bình tĩnh nói: "Tốt, ta biết, các người theo ta một chỗ xuống xe a." Vì vậy ba người theo nàng một chỗ xuống xe ngựa, phát hiện nơi này địa thế cao vút, đúng là một bức băng thiên tuyết địa hình ảnh.

Mây mù mờ ảo, băng thụ hạt sương, bằng bạc cây hoa phát phối, gió lạnh gào thét, một mảnh trắng xóa thế giới. Tiểu Tuyết vừa thấy được tuyết rơi, vui vô cùng nói: "Không có nghĩ tới đây rõ ràng còn là tuyết rơi a, ta thật sự là thật cao hứng." Nói xong, nàng lập tức nhẹ nhàng nhảy múa, hoan thanh tiểu ngữ, tựa hồ cùng tuyết trắng hòa làm một thể, đẹp như tiên nữ, trắng muốt không tỳ vết.

Vũ Thi Phi cười khẽ nơi đây giải thích: "Vân Thiên thành chia làm ba tầng, nơi này ở vào Vân Thiên thành tầng cao nhất, địa thế cao vút, tự nhiên tương đối rét lạnh một ít, là tuyết rơi cũng không kỳ quái. Tầng giữa thì là lục bộ học viện cùng Tần U vương phủ chỗ, tầng dưới chót nhất chính là chúng ta lúc trước chỗ, như tứ đại gia tộc, tam đại công hội cùng tất cả đại thương hội. Được rồi, các người theo ta đi qua, ta tới cùng thủ vệ binh sĩ nói một chút."

Vì vậy một đoàn người liền tới nơi này lục bộ trước cửa thành, phát hiện lục bộ trụ sở phạm vi thật lớn, tại tuyết trắng trắng ngần bên trong rộng lớn đại khí, tường thành cao lớn, dị thường tráng lệ, liền thủ vệ binh sĩ đều là Nhân nguyên cảnh trở lên thực lực.

Mấy người lính có thể nắm lấy trường thương, ăn mặc ngăn nắp khôi giáp, uy phong lẫm lẫm, nhìn thấy bọn họ, lập tức quát mắng nói: "Ngoại nhân không được đi vào lục bộ trụ sở, thỉnh nhanh chóng rời đi!"

Vũ Thi Phi không sợ chút nào, lộ ra ngọt ngào nụ cười, kiều mị xấp xỉ cốt đáng đáp làm cho người hoa mắt thần mê. Nàng cười yếu ớt chân thành nơi đây nói với bọn họ: "Mấy vị đại ca, các người không nhớ sao? Ta là Vân Thiên đấu giá hội Vũ Thi Phi, hôm nay là có chuyện quan trọng cùng các bằng hữu của ta một chỗ tiến nhập lục bộ trụ sở."

Mấy người lính nghe vậy biểu tình lập tức hòa hoãn, rốt cuộc Vân Thiên đấu giá hội chủ nhân cùng lục bộ người như giao tình, cũng coi như đập qua tương đối nhiều quan hệ, bọn họ thành cấp một ít chút tình mọn.

Một vị tướng mạo uy mãnh binh sĩ đầu lĩnh nghiêm túc nói: "Ta có thể bẩm báo một chút Binh bộ bộ chủ, nhìn xem có thể hay không thả người tiến nhập? Về phần bên ngoài người ba người, không rõ lai lịch, thử cho ta hoàn toàn không thể thả nhập."

Vũ Thi Phi chính nghĩa ngôn từ nói: "thật sự của chúng ta như chuyện trọng yếu phi thường cần tiến nhập lục bộ trụ sở, tại trong ba người vị tiền bối này thể nhưng là Thánh nguyên cảnh cường giả, hi vọng người bộ chủ có thể cho hán một cái chút tình mọn, thả chúng ta đến!"

Nói xong, nàng lập tức đối với Hứa bá làm cho một cái ánh mắt, hán hiểu ý, liền thả ra Thánh nguyên cảnh cường giả uy áp, uyển giống như thủy triều tràn ngập mà qua, băng hàn thấu xương, như thái sơn áp đỉnh, bị làm cho những binh lính này lạnh run.

Binh sĩ đầu lĩnh ngạc nhiên thất sắc, không nghĩ tới thậm chí có bên ngoài cảnh Thánh nguyên cảnh cường giả đại giá có mặt. Hán không dám lãnh đạm, liên tục không ngừng nói: "Ta ngay lập tức đi bẩm báo chúng ta bộ chủ, các người chờ một chút!"

Đột nhiên một đạo thân ảnh hùng hổ nơi đây nhanh như điện chớp mà đến, lộ ra một cái khuôn mặt uy nghiêm, thể trạng bụ hăn trung niên nhân, toàn thân Hoàng Kim Giáp người nhìn hoa mắt, chính là Binh bộ bộ chủ Phó Quân. Hán nhân nhậm nói: "Người không cần tới bẩm báo, ta đã biết được bọn họ đến đây."

Binh sĩ đầu lĩnh thấy thế cung kính lui ra, Phó Quân nhìn Hứa bá, phát hiện hán dĩ nhiên là Thánh nguyên cảnh trung cấp cường giả, cao hơn hán bên trên cấp một, không khỏi trong lòng chấn động, trịnh trọng nói: "Không biết vị tiền bối này đi đến chúng ta lục bộ có gì muốn làm?"

Hứa bá hiện lãnh nhìn Tiểu Tuyết liếc một cái, nhân nhậm nói với hán: "Thực không dám đấu điểm, bởi vì tiểu thư nhà ta mắc phải quái bệnh, cần tiến nhập lục bộ Hân thủy đàm giành lấy đã ngoài ngàn năm Tuyết hệ nguyên thú nước mắt với tư cách là dược liệu, bởi vậy mạo muội đến đây thỉnh cầu!"

Phó Quân trầm tư trong chốc lát, cười khổ nói: "Tiền bối, xin lỗi ta không thể đơn giản mở rộng cho các người đến, phải cùng cái khác năm bộ bộ chủ thương lượng một chút. Hân thủy đàm chính là chúng ta lục bộ bên trong cấm địa, đã bị phong ấn nhiều năm. Như vậy đi, khiến các người bên ngoài đợi cũng không thích hợp, thỉnh các người lại phủ đệ của ta chờ một chốc một lát, ta đi một chút trở về."

Một đoàn người chỉ có thể bắt đầu đi gặt đầu đồng ý, vì vậy hẳn khiến binh sĩ đầu lĩnh dẫn dắt bọn họ tiến nhập lục bộ trụ sở, đi đến phủ đệ của hắn, bản thân thì nhanh chóng đi đến lục bộ phòng hội nghị.

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Thích nghe ngóng

Chẳng được bao lâu, Phó Quân liền tới nơi này lục bộ hội nghị lâu, chấn động phía ngoài thanh đồng kêu chuông, tiếng chuông kêu kêu, cái khác năm đạo thân ảnh liền từ từng người phủ đệ vị trí bay nhanh mà đến, rất nhanh tới chỗ này, chính là cái khác năm bộ bộ chủ.

Hình bộ bộ chủ tên là Xích Nham, là một vị tóc đỏ mày kiếm bá khí trung niên nhân, ánh mắt không giận mà uy, sát khí dày vô cùng, đang mặc áo bào hồng, tựa như tùy thời núi lửa bộc phát.

Văn bộ bộ chủ tên là Văn Thiên Minh, là một vị tóc đen râu dài trung niên nhân, cao quan thu được mang, đầy bụng kinh luân, nho nhã hơn người, cầm trong tay quyển sách, ăn mặc ống tay áo lam, tựa như đọc đủ thứ thi thư sinh.

Nghệ bộ bộ chủ tên là Mai Vân, là một vị bộ dạng thủy mị vẫn còn tương mạo đẹp phu nhân, cùng Văn bộ bộ chủ đúng lúc là vợ chồng. Mái tóc của nàng kéo thành vân kế, lộ ra mày ngài trán, mắt phương cái mũi đẹp để tình xảo, đáng đáp yêu điệu, đang mặc hoa mai bạch y.

Công bộ bộ chủ tên là Cung Nghiệp, là một vị thoát nhìn ốm yếu lão giả, tóc trắng bàng bạc lông mày, lưu lại tuyết trắng chòm râu, đang mặc trường bào màu tím, hiển lộ có chút cao quý ung dung.

Về phần Âm bộ bộ chủ thì là một vị thân duy trì hắc bào trung niên nhân, tóc dài phiêu tán, khuôn mặt cương nghị phương chính, cao thẳng mũi ưng, ánh mắt lạnh lẽ. Nếu như Dạ U tại nơi này, nhất định thể nhận ra, vị này trung niên nhân chính là nghĩa phụ của hắn Dạ Vô Tình.

Xích Nham đầu tiên nghiêm chỉnh nơi đây vấn đề nói: "Phó Quân đã xảy ra chuyện gì? Gấp gấp như vậy triệu hoán chúng ta đến đây?"

Phó Quân liên tục không ngừng mà nói: "Bên ngoài không tiện quấy rầy, hay là đến nói ti mi a."

Vì vậy sáu người liền theo thứ tự tiến nhập phòng hội nghị, bên trong vừa vặn như một trương tráng lệ bàn tròn, sáu cái cao quý tinh xảo chiếc ghế vây quanh bàn tròn, vừa vặn cung cấp bọn họ ngồi xuống.

Nhìn thấy năm người khác trong mắt nghi hoặc, Phó Quân trình trọng biểu thị mệnh lệnh nói: "Hôm nay chúng ta lục bộ tới mấy vị khách nhân, như Văn Thiên đầu giả hội Vũ Thi Phi, một cái Thánh nguyên cảnh trung cấp lão giả, còn có hai cái xinh đẹp thiếu niên thiếu nữ. Bọn họ yêu cầu tiến nhập chúng ta nhiều năm trước kia phong ấn Hàn thủy đàm, các người có gì kiến giải?"

Năm người khác nghe vậy cả kinh, không nghĩ tới thậm chí có Thánh nguyên cảnh trung cấp cường giả đại giá có mặt, bọn họ tự nhiên không dám lãnh đạm. Cung Nghiệp nhân nhậ mà hỏi: "Bọn họ tiến nhập Hàn thủy đàm muốn làm gì vậy?"

Phó Quân đáp lại: "Nghe nói là vì bên cạnh hắn cô gái kia cướp đoạt đã ngoài ngàn năm Tuyết hệ nguyên thú nước mắt, ta hiện tại đã gọi bọn họ nơi này phủ đệ của ta nghỉ ngơi. Loại chuyện này ta không dám tự chủ trương, nhưng lại sợ đắc tội một cái Thánh nguyên cảnh trung cấp cường giả, bởi vậy hỏi một chút ý kiến của các người."

Xích Nham vỗ một cái cái bàn, tức giận nói: "Hàn thủy đàm thế nhưng là chúng ta lục bộ cấm địa, nhiều năm trước vì phong ấn kia đáng giận Tuyết Ngọc Kỳ Lân cũng không biết bỏ ra ít nhiều hao tổn. Bọn họ muốn nước mắt không phải là từ trên người nó cướp đoạt, vạn không cẩn thận phóng ra nó tiếp tục tai họa chúng ta lục bộ thì sao? Không chịu được, không thể để cho bọn họ đến."

Văn Thiên Minh cùng Mai Vân đồng ý gật đầu, bọn họ bây giờ còn đối với kia Tuyết Ngọc Kỳ Lân lòng còn sợ hãi. Nó chẳng những thích cướp đoạt nguyên bảo, hơn nữa cực kỳ háo sắc, chuyên môn hưởng trên người nữ nhân cợ, hai người bọn họ trước kia bị nó tai họa thành thương tích đầy mình. Vì vậy hai người đồng thanh nói: "Đừng, không có khả năng cho bọn họ đến!"

Dạ Vô Tình trầm mặc một chút, lạnh lùng nói: "Bất quá đối diện rốt cuộc có một cái Thánh nguyên cảnh trung cấp cường giả, nếu như cự tuyệt như vậy hẳn, nhất định sẽ khiến cho xung đột. Như vậy đi, chúng ta cùng nhau đi đến Phó Quân phủ đệ, một phương diện đối mặt Thánh nguyên cảnh trung cấp cường giả đã nắm chắc khí thế, một phương diện khác tận lực trấn an tâm tình của bọn hắn, lời nói dịu dàng cự tuyệt."

Phó Quân nghe vậy khẽ thở dài một hơi, nói: "Xem ra cũng chỉ có thể làm như vậy, các người bốn người rồi" bốn người khác nhao nhao đồng ý, vì vậy sáu người liền đồng thời nhanh chóng đi đến Phó Quân phủ đệ.

Lúc bọn họ đi đến đại sảnh, Dạ Vô Tình phát hiện Dạ U thân ảnh rõ ràng ngay tại một nhóm trong bốn người, chấn động nói: "U Nhi, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Dạ U trông thấy thân ảnh quen thuộc, kinh dị nói: "Ta là cùng bọn họ đi tới nơi này bờ cầu được, nghĩa phụ, ngươi làm sao có thể xuất hiện ở lục bộ trong?"

Cái khác nắm vị bộ chủ nhìn thấy một màn này, nhất thời ngưng ngẩn. Phó Quân lén lút nói "Dạ Vô Tình, vị thiếu niên này chính là ngươi ở bên ngoài thu nghĩa tử?"

Dạ Vô Tình nhẹ gật đầu, thỏ thẻ nói: "Vốn muốn chờ hấn thực lực từng bước một cường đại, đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh, thông qua lục bộ học viện tiến nhập lục bộ. Khi đó chúng ta gặp lại quen biết nhau, lại không nghĩ rằng hấn cư nhiên lại nhanh như vậy đi tới đây."

Vì vậy hấn liền cùng Dạ U hàn huyên, ân cần mà hỏi: "U Nhi, ngươi mấy tháng này đã từng được tốt?"

Dạ U thấy thế lập tức minh bạch nghĩa phụ của hấn chính là lục bộ bộ chủ một trong, không khỏi cảm thán thế sự vô thường. Hấn chấn chỉnh lại hồi đáp: "Nghĩa phụ, ta trôi qua rất tốt. Đúng rồi, vị này gọi Tiểu Tuyết nữ hài là bạn tốt của ta, cho thấy ân nhân cứu mạng của ta, nàng mắc phải quái bệnh, nhất định phải Hàn thủy trong đầm Tuyết Ngọc Kỳ Lân nước mất với tư cách là nhất vị được tài."

Dạ Vô Tình nhìn thấy Tiểu Tuyết khuynh quốc khuynh thành tuyệt thế dung mạo, phải nhìn...nửa nàng đối với hấn một bộ quyến luyến bộ dáng, chợt nói: "Thì ra là thế này, ân cứu mạng là nên hàm hoàn tương báo, ta sẽ toàn lực ủng hộ ngươi. Như vậy đi, ta lập tức cùng cái khác bộ chủ thương lượng một chút, thả các người tiến Hàn thủy đầm."

Dạ U gật đầu nói cảm ơn: "Vậy đa tạ nghĩa phụ!"

Vốn Phó Quân đám người đang chuẩn bị hướng Hứa bá lời nói dịu dàng cự tuyệt, nhưng Dạ Vô Tình lại đi tới thân nhiên nói: "Thả bọn họ tiến Hàn thủy đầm a!"

Xích Nham nắm chặt song quyền phẫn nộ nói: "Dạ Vô Tình, không phải ngươi đề nghị lời nói dịu dàng cự tuyệt ta sao của bọn hấn? Như thế nào hiện tại lật lọng rồi "

Cung Nghiệp phát tay áo lạnh lùng nói: "Dạ Vô Tình, chẳng lẽ ngươi không biết một khi bọn họ không cẩn thận phóng ra kia Tuyết Ngọc Kỳ Lân hậu quả đi?"

Phó Quân trên mặt lộ ra một tia nghi hoặc, lén lút nói "Ngươi không phải là thấy nghĩa tử của ngươi đột nhiên cải biến quyết định a?"

Dạ Vô Tình trên mặt một bộ lạnh nhạt, giải thích: "Một mặt là bởi vì nguyên nhân của hấn, vì hấn báo đáp ân tình, một phương diện khác ta đột nhiên nhớ tới một sự kiện, chúng ta là dùng Văn tiên Mặc Bạch thơ thiếp mới miễn cưỡng phong ấn chặt Thánh nguyên cảnh cao cấp Tuyết Ngọc Kỳ Lân, hấn trước khi đi từng dặn dò chúng ta, nhiều năm sẽ có người hữu duyên năng lực vạch trần phong ấn, khiến hấn lại thấy ánh mặt trời."

"Hôm nay chứng kiến vị Tuyết Nguyên này trắng ngần khí tức cực kỳ nồng đậm thiên tiên thiếu nữ, ta liền minh bạch nàng có lẽ chính là Văn tiên Mặc Bạch trong miệng người hữu duyên, hiện tại tính toán thời gian cũng nên không sai biệt lắm. Cho nên chúng ta không nên vi phạm hấn dặn dò, để cho nàng lại thu phục Tuyết Ngọc Kỳ Lân, cũng tránh chúng ta ngày đêm lo lắng."

Văn Thiên Minh thân là Văn tu, tự nhiên tràn đầy cảm ngộ, nhìn thấy Tiểu Tuyết giống như Tuyết tiên đến cõi trần bộ dáng, gật đầu đồng ý nói: "Văn tiên Mặc Bạch là có lưu lại một câu như vậy, vị này thiếu nữ thoát nhìn đích xác phù hợp hấn nói điều kiện, ta đồng ý lời nói của hấn!"

Mai Văn nghe vậy bất đắc dĩ nói: "Nếu như liền phụ quân đều đồng ý rồi, ta cũng không có ý kiến gì. Chỉ bất quá vừa nghĩ tới kia đáng giận Tuyết Ngọc Kỳ Lân ta liền tức giận phi thường, trước kia bị nó khinh bạc không biết bao nhiêu quay về?"

Văn Thiên Minh nhìn thấy nàng vừa thẹn vừa giận bộ dáng, an ủi: "Nuông tử, Văn tiên lời của Mặc Bạch chúng ta lại muốn tuân theo, chỉ có thể ủy khuất ngươi một chút. Kia Tuyết Ngọc Kỳ Lân chỉ là trời sinh tính bất hảo, thật không có giết người phóng hỏa, đoạt nó vừa đi, chúng ta cũng được vĩnh viễn thanh tịnh."

Mai Văn nhẹ gật đầu, Phó Quân cùng Cung Nghiệp cũng liên tiếp đồng ý. Xích Nham trầm mặc một hồi, thấy những người khác đều đồng ý, khẽ thở dài một hơi, đành phải gật đầu đáp lại.

Vì vậy Dạ Vô Tình đi đến Dạ U bên người, vui vẻ đối với bọn họ những người này nói: "Chúng ta lục bộ bộ chủ trải qua thương nghị, đã đồng ý các người tiến nhập Hàn thủy đầm. Được rồi, hiện tại các người có thể đi theo chúng ta tiến đến Hàn thủy đầm."

Dạ U đột nhiên nhớ tới một sự kiện, vội kêu lên: "Chờ một chút, nghĩa phụ, ta còn có một việc hi vọng ngươi có thể hỗ trợ."

Dạ Vô Tình tò mò nói "A, sự tình gì rồi "

Dạ U khuynh tình bẩm báo nói: "Ta bị Thanh Thành Phương gia vụ hãm giết đi bọn họ thứ tử, sau đó bọn họ bắt đầu toàn thành truy nã, thậm chí nắm quan hệ gọi Hình bộ ban bố lệnh truy nã. Nhìn qua nghĩa phụ có thể giúp ta huỷ bỏ lệnh truy nã, miễn cho ta ở bên ngoài hành sự thường xuyên che che

lấp lấp."

Dạ Vô Tình chợt nói: "Nguyên lai như thế, chuyện này đơn giản, ta cùng Hình bộ chủ Xích Nham nói một chút, thuận tiện gọi hần điều tra thêm nhìn có hay không mờ ám."

Dạ U nghe vậy đại hỉ, ôm quyền nói cảm ơn: "Vây cảm ơn nghĩa phụ."

Vì vậy Dạ Vô Tình liền đem Dạ U khó xử báo cho Xích Nham, cũng nhắc nhở hần nhìn nhìn thủ hạ của hần có hay không thu lấy hối lộ tình huống. Hần trầm ngâm trong chốc lát, ứng như vậy nói: "Thậm chí có loại sự tình này, kia ta liền lập tức thông báo dưới tay của ta huỷ bỏ hần lệnh truy nã. Các người đi trước chỗ đó, ta đi một chút trở về!"

Nói xong, hần thân ảnh thoáng cái phiêu hốt không thấy, hóa thành ánh lửa nhanh như điện chớp rời đi. Về sau còn lại năm bộ chủ liền dẫn Dạ U một đoàn người lại hướng Hàn thủy đàm chỗ.

Trải qua mấy phen dọc theo đường núi khó khăn đi tới, bọn họ sau một hồi đi đến một cái gập ghềnh trên đỉnh núi cao, nhìn thấy một cái phương viên trầm trọng hồ sâu, dày đặc hàn khí bốc lên, tại phiêu tuyết bao trùm xuống cư nhiên cũng không kết băng, tĩnh như tử thủy, hiện ra xanh thẫm sắc, vừa nhìn không thấy đáy.

Dạ Vô Tình đối với Dạ U một đoàn người ung dung nói: "Hàn thủy đàm vạn năm không kết băng, sâu đạt vạn trượng, bên trong hung mãnh nguyên thủ vô số kẻ. Bên trong vốn là chúng ta lục bộ dùng để thí luyện nơi đây, từ khi phong ấn Tuyết Ngọc Kỳ Lân, chúng ta đem nơi này thiết lập vì cấm địa, không cho phép bất luận kẻ nào tiến nhập."

"Vi bảo hiểm để đạt được mục đích, chúng ta lục bộ chủ liên hợp tại thủy đàm bên trên lại thu được một tảng phong ấn, tránh có người ngộ nhập bên trong. Hiện tại các người cần cướp đoạt Tuyết Ngọc Kỳ Lân nước mắt với tư cách là được liệu, cũng nhân duyên tế hội phóng ra nó, hi vọng các người có thể thu phục nó, không muốn lại khiến nó tai họa nơi này. Được rồi, loại Xích Nham đến nơi, chúng ta lục bộ chủ liên đồng thời cởi bỏ thủy đàm bên trên phong ấn."

Một lát sau, Xích Nham rút cục mặt âm trầm đã đi tới. Hần không nghĩ tới luôn luôn công chính nghiêm minh Hình bộ cư nhiên cũng sẽ xuất hiện thu lấy hối lộ dùng quyền mưu tư hướng về, hần đã đem cho phải hung hăng điều tra, cũng huỷ bỏ Dạ U lệnh truy nã. Hần nhân nhạ nơi đây nói với Dạ Vô Tình: "Được rồi, sự tình đã làm xong."

Dạ Vô Tình hiểu ý, liền mở miệng đối với cái khác năm bộ chủ nói: "Chư vị, hiện tại chúng ta liền cùng thi triển thần thông đem nhiều năm trước kia thiết lập phong ấn cởi bỏ, khiến bọn họ một đoàn người tiến nhập."

Cái khác năm bộ chủ nhẹ gật đầu, sáu người liền vây quanh Hàn thủy đàm hình thành sáu cái chỗ đứng, kinh thiên động địa nguyên lực lập tức sục sôi, tựa như cuộn trào mãnh liệt thủy triều.

Phó Quân sáng kim sắc, Xích Nham hóa hồng sắc, Văn Thiên Minh thổ hoàng sắc, Mai Vân băng lam sắc, Cung Nghiệp hồng lục sắc, Dạ Vô Tình hắc ám sắc, hình thành sáu đạo ngút trời quang trụ. Đàm nước nổi lên hiện ra phức tạp Lục Mang Tinh Trận, sắc sở loá mắt, sáu người liền nhao nhao dùng ngón tay đem nguyên lực khuynh tả tại trận.

Vì vậy đại trận tại sáu người điều khiển xuống bắt đầu nhanh chóng thay đổi liên tục, mặt đàm bên trên sóng lớn cuộn trào mãnh liệt, nguyên khí trút xuống, phá tan phía chân trời. Một lát sau, đại trận liền dần dần âm đạm vô quang, tiêu tan ẩn đi không thấy.

Vũ Thi Phi khiếp sợ nhìn một màn này, nói: "Ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy lục bộ chủ đồng thời xuất thủ, quả nhiên nghiêng trời lệch đất, không hổ là sáu cái Thánh nguyên cảnh sơ cấp cường giả!"

Về sau Dạ Vô Tình liền chấn chỉnh lại nói với bọn họ: "Được rồi, hiện tại phong ấn đã cởi bỏ, các người có thể tiến nhập Hàn thủy đàm. Chúng ta liền cáo lui, chúc các người may mắn!"

Vì vậy bọn họ liền nhao nhao rời đi, để lại bọn họ một đoàn người. Nhìn thấy Vũ Thi Phi mong muốn xuống nước bộ đáng, Dạ U tò mò nói "Vũ Thi Phi tỷ tỷ, người cũng phải theo chúng ta một chỗ xuống đây?"

Nàng kiều mị mà cười nói: "Tự nhiên, ta dù gì cũng là một cái Nhân nguyên cảnh sơ cấp cường giả, cho thấy một cái Thủy hệ nguyên tu. Hàn thủy đàm đối với ta vừa vặn được trời ưu ái, hần là có thể giúp đỡ các người bận rộn."

Dạ U nhẹ gật đầu, tiếp tục ân cần hỏi Tiểu Tuyết nói: "Tuyết, người thân kiều thể yếu, quái bệnh còn không có hoàn toàn tốt hơn. Phía dưới như vậy rét lạnh, người xuống đi gặp sẽ không thích ứng."

Tiểu Tuyết xinh đẹp nói: "U, không việc gì đâu, ta trời sinh không sợ lạnh. Bọn họ không phải đã nói rồi sao? Ta chính là người hữu duyên, hần là cần hỗ trợ của ta năng lực thu phục Tuyết Ngọc Kỳ Lân."

Hứa bá nhân nhạ nói: "Tiểu tử, yên tâm đi, ta sẽ bảo vệ tốt tiểu thư."

Dạ U lúc này mới yên tâm, trong mắt tinh quang nhất thiết, thân nhiên nói: "Vây được, hiện tại chúng ta liền đồng thời xuống nước!" Tiếng nói hạ xuống, bốn người liền nhao nhao chuẩn bị tới nguyên lực màng mỏng, nhảy vào hàn đàm nước sâu...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Hàn thủy vạn trượng

Vừa vào nước cũng cảm giác được bốn phía rét lạnh xâm nhập mà đến, khiến Dạ U không khỏi cấp một cái lạnh run, bất quá điểm này lãnh ý hẳn còn có thể chịu đựng được. Tiểu Tuyết sắc mặt như thường, áo tơ trắng quần trắng bông bông, tựa như nước trong tiên nữ, Hứa bá ở một bên hộ vệ lấy nàng. Vũ Thi Phi thì mặt mỉm cười, bơi lội tự nhiên, đuôi ngọc dài nhọn mượt mà, tựa như Mỹ Nhân Ngư.

Vì vậy bốn người liền đồng thời hướng dưới nước bơi đi, phía dưới thỉnh thoảng như thủy pháo hiện lên, sâu không thấy đáy, một mảnh sâu đen kịt, cũng không biết khi nào năng lực đạt tới phần cuối.

Hứa bá cảm giác tiến lên tốc độ quá chậm, nhân nhậ lên tiếng nói: "Nghe bọn họ nói Hàn thủy này đàm thể nhưng là như vạn trượng sâu, như vậy dạo chơi xuống lại quá chậm, vô cùng chậm trễ thời gian. Các người đều tụ tập nơi này bên cạnh ta, ta làm cho cho vòng bảo hộ, như vậy tiến lên tốc độ liền có thể sâu sắc tăng nhanh!"

Ba người nhẹ gật đầu, liền theo lời quay quanh bên người Hứa bá. Hứa bá nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, niệm vài câu thuật ngữ, một tầng băng hàn khí tức khuếch tán ra, hình thành một cái băng lam sắc vòng bảo hộ, đem xung quanh đầm nước bài xích ra, bao vây bốn người, khiến ba người nhất thời thần nhiên như thường.

Vì vậy Hứa bá thao túng vòng bảo hộ cấp tốc xuống, tựa như lưu tinh không chết không lui. Hàn đàm càng rơi xuống lại càng rét lạnh, bất quá may mắn có hân vòng bảo hộ ngăn cách hàn khí, khiến Dạ U cùng Vũ Thi Phi không có cảm giác nơi này quá băng lãnh.

Lúc này đàm thủy bốn phía một mảnh tĩnh lặng không tiếng động, bất quá nơi này dù sao cũng là đồng đảo nguyên thú khu quần cư, bảo tổ xảy đến đều là một mảnh bình tĩnh.

Quả nhiên, lúc bọn họ tiến nhập dưới nước một trăm trượng thời điểm, chút sóng lớn Phàm nguyên cảnh sơ cấp Băng Lăng Ngư hùng hổ nơi đây bất ngờ đánh tới, từ bốn phương tám hướng đem bọn họ bao vây. Chúng cái đầu tuy nhanh nhẹn như cờ nhỏ thoi, nhưng thẳng tại số lượng đa dạng, tựa như đại lượng băng lam sắc gai nhọn gào thét mà đến.

Ba người đem Tiểu Tuyết chặt chẽ bảo hộ ở bên trong, Hứa bá phát tay áo vung lên, chút sóng lớn hàn khí giống như thủy triều lan tràn ra, đơn giản đem đại lượng Băng Lăng Ngư đông kết trở thành khối băng, nhao nhao rơi vào nước sâu xuống.

Dạ U tiểu thành Vô Ảnh Trảm nước chảy mây trôi nơi đây trút xuống, như gió đồng dạng vô ảnh vô hình, hình thành dày đặc phong bạo, đem tiến gần Băng Lăng Ngư nhao nhao chặt đứt hạ xuống.

Vũ Thi Phi động tác mười phần ưu nhã, thon thon tay ngọc thay đổi liên tục, màu thủy lam nguyên khí tràn ngập, đem phụ cận đầm nước cuốn thành to lớn lốc xoáy, đại lượng Băng Lăng Ngư bị cuốn vào lốc xoáy, xé rách thành mảnh vụn.

Chỉ chớp lát sau, hung hãn không sợ chết Băng Lăng Ngư rốt cục bị tiêu diệt tinh quang, khiến bọn họ an tĩnh trong chốc lát.

Làm đến dưới nước 200 trượng thời điểm, một loại khác nguyên thú Hàn Độc Xà giống như thủy triều chạy băng băng mà đến, hình thể dài nhọn, dài khắp băng lam sắc lân phiến. Chúng tuy cho thấy Phàm nguyên cảnh sơ cấp thực lực, nhưng là phụt lên hàn độc, một khi va chạm vào da thịt sẽ ăn mòn rồi, làm cho người ta nhận hết cực hàn mà chết.

Bất quá bởi vì Hứa bá vòng bảo hộ cực kỳ chắc chắn, chúng hàn độc căn bản ăn mòn không đi vào. Hơn nữa còn có ba người đồng tâm hiệp lực, oanh tạc tính chất nguyên thuật năng lượng, nhóm người này Hàn Độc Xà cũng không hề lời, chỉ để lại mấy cái nhất gan tàn binh bại tướng chạy trốn rồi đi.

Về sau đến dưới nước 400 trượng thời điểm, vọt tới một đoàn Lãnh Tiến Ngư, như Phàm nguyên cảnh trung cấp thực lực. Chúng là từ miệng bên trong phụt lên khoe khoang tài giỏi duệ băng tiền, hình thành mũi tên đuôi lông vũ gào thét mà đến.

Hứa bá như trước nhẹ nhàng như thường, Vũ Thi Phi hơi hơi gia tăng nguyên lực phát ra, về phần Dạ U không dám lãnh đạm, thi triển ra đại thành Vô Ảnh Trảm, như điện sấm chớp mưa bão nghiêng duy trì, chôn vùi đại lượng băng tiền, thuận tiện đem tiến gần rất nhiều Lãnh Tiến Ngư liên tiếp chém chết.

Đại chiến qua đi, trong đầm nước bông bông vào rất nhiều Lãnh Tiến Ngư thi thể, huyết tinh nhuộm hồng cả xung quanh một mảnh. Hứa bá dùng hàn khí đem xua tán ra, thần nhiên nói: "Nơi đây không nên ở lâu, huyết tinh là đưa tới cái khác hung mãnh nguyên thú, chúng ta nhanh chóng xuống."

Ba người nhẹ gật đầu, Hứa bá liền điều khiển vòng bảo hộ cấp tốc xuống. Đúng lúc này, bỗng nhiên cảm giác phương lại vọt tới chút sóng lớn cái khác nguyên thú, nhìn thấy Lãnh Tiến Ngư thi thể liền không chút do dự tranh ăn, phía trên đầm nước trở nên một mảnh huyết tinh đục ngầu.

Về sau lại liên tiếp gặp được cái khác Phạm nguyên cảnh trung cấp nguyên thú, lại là một phen kịch liệt chém giết, huyết tinh cuộn cuộn. Bất quá một khi tiêu diệt tinh quang, bọn họ liền không làm ngưng lại, thuận lợi nơi đây bay nhanh hạ xuống.

Lúc bọn họ đạt tới dưới nước 600 trượng thời điểm, xung quanh nhìn như yên tĩnh, nhưng chỉ chốc lát sau đột nhiên chui ra năm sáu hình thể khổng lồ Hàn Băng bạch tuộc, giương nanh múa vuốt nơi đây hướng bọn họ xâm nhập mà đến.

Chúng da dày thịt béo, xúc tu đa dạng, căn bản không phải Dạ U Vô Ảnh Trảm có khả năng xé rách. Roi vào đường cùng, hắc đàn phải đem U Hồn Nhận đổi thành Long Khiếu cung, mới mang đến cho chúng rất lớn tổn thương.

Đương nhiên, đối với Hứa bá mà nói, cái này mấy cái Hàn Băng bạch tuộc vẫn là một bữa ăn sáng, hắc tùy ý một cái Băng thú vô kiên bất tòng, đơn giản xuyên thấu thân thể của bọn nó, đem chúng tan tành thành thịt nát. Hắc giải quyết xong đại bộ phận, còn lại hai cái giao cho Dạ U cùng Vũ Thi Phi ứng phó, nghĩ nhìn xem biểu hiện của bọn hắc.

Vũ Thi Phi thấy lốc xoáy không thể làm gì được Hàn Băng bạch tuộc, liền từ nước trong ngưng tụ ra một thanh khổng lồ Thủy Kiếm, khí thể mười phần, không chết không lui nơi đây chém thẳng hạ xuống, lừng lẹ vô cùng, trực tiếp đem nó chém thành hai đoạn.

Dạ U Long Khiếu cung mấy lần phát ra tiến ảnh, đã khiến cái này Hàn Băng bạch tuộc nhận lấy một ít ngoại thương, huyết tinh phun ra, nhưng còn vô pháp đem nó bị mất mạng. Vì vậy trên người hắc khí tức hủy diệt phun ra, sát khí lừng lừng vậy, vũ khí trong tay đổi về ban đầu U Hồn Nhận, uy lực tăng gấp đôi, hình thành Lôi Bạch phá vỡ không gian, roi đập ở trên người nó.

Nó lộ ra một tia kinh hãi, từ trong miệng thốt ra đại lượng hàn khí, hình thành một khối to lớn khối băng, mong muốn đến nơi Dạ U toàn lực hành động xuống Vô Ảnh Trảm uy thế. Đáng tiếc lấy trúng chọi đá, khối băng rất nhanh bị Vô Ảnh Trảm xé thành bã vụn, nó ngăn cản không nổi liên tiếp mà đến lưỡi dao khí thể, thân thể bị lộng thành ngàn mảnh trăm lỗ, bị mất mạng mà chết.

Dạ U thờ hồng học, Hứa bá đề lên vai của hắc bộ, vui mừng nói: "Người đã làm được rất khá, kế tiếp xuất hiện nguyên thú không phải người thể đơn giản đối phó, liền giao cho ta cùng Vũ Thi Phi tiểu thư đối phó a."

Hắc nghe vậy một hồi im lặng, đích xác, nếu không cần La Hầu cung, hắc xem như lấy hết toàn lực. Về phần hắc gần nhất học Hóa Long Cửu Chuyển, là luyện thể nguyên thuật, chỉ thích hợp tại mặt đất cận chiến, ở trong nước không thả ra tay chân, hiển lộ có chút rách rưới.

Tiểu Tuyết nhìn thấy hắc trầm mặc bộ dáng, mỉm cười an ủi: "U, người rất lợi hại a, cư nhiên có thể vượt cấp giết chết Phạm nguyên cảnh cao cấp nguyên thú. Đáng tiếc Hứa bá không cho ta xuất thủ, bằng không thì liền có thể cùng các người kẻ vai chiến đấu."

Dạ U lắc đầu, ôn nhu ân cần nói: "Tuyết, người quái bệnh vẫn chưa hoàn toàn tốt hơn, hay là tốt hơn là không nên xuất thủ, tránh đã thương thân thể! Chờ người hết, nghĩ như thế nào xuất thủ liền như thế nào xuất thủ!"

Tiểu Tuyết hiểu ý nói: "Ừ, ta nghe U, là chiều cố tốt chính mình."

Về sau hai người trầm mặc không nói, lừng lững quan sát đến bốn phía động tĩnh, làm đến 800 trượng thời điểm, xuất hiện ba con như tiểu sơn lớn nhỏ Hàn Băng Cự Quy. Trên người chúng mai rùa che kín kiên dày Băng thú, nhìn thấy nhân loại xâm nhập, đèn lồng lớn con mắt lập tức trở nên huyết hồng, như thiên thạch luống cuống nơi đây va chạm mà đến.

Hứa bá không chút nào chú ý nơi đây tùy ý lấy tay vung lên, hình thành dải đến hai mươi trượng to lớn mũi băng nhọn, nhanh như điện chớp nơi đây gào thét, đơn giản đem hai cái cách đó không xa Hàn Băng Cự Quy cắt thành hai đoạn. Về sau hắc lão luyện nhất câu, thi thể của bọn nó liền vội nhanh chóng hướng hắc chạy như bay mà đến, tiếp cận vòng bảo hộ bên ngoài liền đình chỉ.

Hắc nhàn nhạt nơi đây nói với Dạ U: "Tiểu tử, Hàn Băng Cự Quy thi thể đối với người mà nói hay là rất có giá trị, toàn thân là quý báu, người có thể nhận lấy. Trong đó một cái trong cơ thể còn có nguyên tinh, đợi sau khi rời khỏi đây người có thể lấy ra ngoài."

Dạ U nghe vậy vui vẻ nói: "Cảm ơn tiền bối gửi tặng!" Vì vậy hắc không chút do dự đem thi thể của bọn nó triệu nhập Nhật thi không gian.

Vũ Thi Phi ngưng trọng nhìn còn dư lại một cái Hàn Băng Cự Quy, mặc dù đối với tại Hứa bá mà nói rất dễ dàng, nhưng đối với nàng mà nói cũng không dễ dàng, dù cho nàng lúc trước Thủy Kiếm cũng không cách nào chém ra nó vững như Bàn Thạch mai rùa. Hứa bá nhìn thấy bộ dáng của nàng, lên tiếng nói: "Vũ Thi Phi tiểu thư, cần ta xuất thủ giải quyết đi?"

Vũ Thi Phi lắc đầu, kiên định nói: "Yên tâm đi, ta có thể giải quyết." Vì vậy đợi Hàn Băng Cự Quy tiến gần thời điểm, nàng đôi mắt - xinh đẹp hàn quang nhất thiết, thon thon tay ngọc bên trên xuất hiện một thanh dải đến tám thước thủy lam mảnh kiếm, trên thân kiếm nguyên lực phun ra, diệu diệu phát sáng.

Nàng lập tức khẽ kêu nói: "Thủy Kiếm PHÁ...! Đi chết đi!"

Vì vậy một đạo óng ánh Thủy Kiếm khí thể hùng vĩ, phá vỡ đầm nước, hình thành dải đến mười trượng kiếm khí, từ Hàn thủy Cự Quy lộ ra đầu xuyên qua mà qua.

Thân thể của nó đột nhiên đình trệ, một hồi giây dựa roi vào dưới nước, nhưng bị Vũ Thi Phi tay mất lạnh lẽo nơi đây thu vào trong túi trữ vật, một hồi cảm thấy mệt mỏi, thi thể của nó đối với nàng cho thấy rất có giá trị.

Về sau bọn họ tiếp tục xuống, đến một ngàn trượng thời điểm, xuất hiện đại lượng Nhân nguyên cảnh sơ cấp Hàn thủy nhên nhện, chẳng những là phun ra mạng nhện tới trời buộc địch nhân, hơn nữa toàn thân còn có được kịch liệt hàn độc.

Dạ U cùng Tiểu Tuyết kinh hãi mà nhìn pho thiên cái địa mà đến chúng, rốt cuộc bọn họ một mình Phàm nguyên cảnh thực lực, khiếp tâm hồn người áp lực khiến bọn họ không khỏi lạnh run dâng lên Vũ Thi Phi miễn cưỡng có thể xuất thủ, sử dụng ra chính mình lớn nhất lực lượng, thủy lam mảnh kiếm hoa sáng vạn trượng, nguyên lực phun ra hình thành kiếm vũ trút xuống tại trên người chúng.

Đại bộ phận áp lực do Hứa bá gánh chịu, hân xung quanh hình thành vô số băng tiễn, tựa như mưa sao băng rơi đập tại hàn trên người nhện nước. Chỉ chốc lát sau, chúng kêu thảm thiết không thôi, độc huyết phun ra, thân thể bị nghiền thành vụn thịt, càng đừng đề cập chúng phun ra mạng nhện.

Chỉ chốc lát sau, Hứa bá rốt cục đem chúng thanh lý sạch sẽ, trong nước bông bênh vào rậm rạp chẳng chịt băng lam sắc nhên nhện thi thể, làm cho người ngạc nhiên. Hân nhàn nhạt mà hỏi: "Những Hàn thủy này nhên nhện có được kịch độc, không thể dùng ăn, nhưng chúng túi độc hay là rất có dùng có chút trong cơ thể còn có nguyên tinh, các người có muốn không?"

Ba người nhao nhao lắc đầu, Hàn thủy nhên nhện to lớn thật sự quá xấu lậu thẩm, giết chết độc huyết phun ra, buồn nôn đến cực điểm, bọn họ tự nhiên không muốn.

Vì vậy Hứa bá liền bỏ qua chúng, tiếp tục điều khiển vòng bảo hộ cấp tốc xuống. Về sau xuất hiện nguyên thú tuy số lượng ít đi, nhưng thực lực càng ngày càng lớn mạnh, Vũ Thi Phi cũng không thể tham dự, chỉ có thể do Hứa bá một người tới ứng phó.

Bất quá may mắn thực lực của hân siêu quần, đối phó những Nhân nguyên này cảnh nguyên thú vẫn là dư sức có thừa, hữu dụng nguyên thú thi thể còn có thể đưa cho ba người, khiến ba người thu hoạch tương đối khá, nhao nhao vui vô cùng.

Vì vậy bọn họ liên tiếp đến dưới nước 2000 trượng, ba ngàn trượng, bốn ngàn trượng đến lúc chín ngàn trượng, trong lúc này thời gian tương đối dài đằng đặc nhằm chán, nhưng ở Hứa bá dưới sự bảo vệ bình yên vô sự vượt qua. Bất quá đầm nước lại càng ngày càng rét lạnh, liền ngay cả hân vòng bảo hộ cũng không cách nào ngăn cách cái này cực hạn rét lạnh.

Hứa bá thân là Thánh nguyên cảnh cường giả tự nhiên chịu đựng được, Tiểu Tuyết thể chất đặc thù, trời sinh không sợ lạnh, tự nhiên cũng không việc gì. Một mình Dạ U cùng Vũ Thi Phi hai người lạnh thành lạnh run, hàm răng trắng run lên, dù cho Hứa bá cùng Tiểu Tuyết hai người dùng chuyên môn thuật pháp cũng không cách nào loại trừ cái này như cửu hàn chi địa hàn khí.

Vũ Thi Phi nhìn không được phàn nàn nói: "Phía dưới này như thế nào lạnh như vậy? Để ta thật sự không chịu nổi!"

Hứa bá cùng Tiểu Tuyết hai người không thể làm gì nơi đây nhìn bọn họ, hai người bọn họ hiện tại chỉ có thể bảo vệ bản thân không ngại.

Dạ U lạnh thành chịu không được thời điểm, chợt nhớ tới mình hấp thu qua Tử viêm tương, có lẽ có thể thôi phát một chút mang đến một ít ấm áp. Vì vậy hân không chút do dự thức dục Tử viêm tương khí tức, thân thể nhiệt độ rất nhanh trở nên nóng bỏng, đem trên người băng hàn xua tán ra, rốt cục cảm giác được vô cùng ấm áp.

Coi như hân vui vô cùng thời điểm, Vũ Thi Phi đột nhiên cả kinh kêu lên: "Tiểu đệ đệ, ta thật sự lạnh thành không chịu nổi, mượn thân thể của người dùng một lát."

Tiếng nói chút xong, nàng đột nhiên đánh về phía hân, quỹ xuống thân thể chặt chẽ nơi đây ôm lấy thân thể của hân, cảm giác được trên người hân nóng bỏng, cảm thán nói: "Rốt cục cảm giác ấm áp rất nhiều."

Dạ U một hồi chờ đợi, Vũ Thi Phi da thịt tuy trở nên có chút lạnh buốt, nhưng mềm nhẵn như ngọc, giàu có co dãn, trước ngực nàng bảo mẫn nặng nề mà áp trên ngực hân, say lòng người ngọt hương xông vào mũi, khiến hân không biết làm sao.

Tiểu Tuyết ăn nhiều ghen tuông mà nhìn một màn này, khuôn mặt ửng đỏ, gắt giọng: "Vũ Thi Phi tỷ tỷ, người sao có thể như vậy ôm U? Không chịu được, ta cũng phải ôm U!"

Vì vậy nàng cũng bu lại, chặt chẽ nơi đây ôm lấy Dạ U một cánh tay, mềm mại như nước, xinh xắn lạnh lợi thân thể tựa như bọt biển đồng dạng chặt chẽ nơi đây dựa vào ở trên người hân, Tuyết liên nhàn nhạt mùi thơm ngát làm cho người vui vẻ thoải mái. Nàng xinh đẹp nơi đây cảm thán nói: "Nguyên lai thân thể của U như thế nóng bỏng a, trách không được Vũ Thi Phi tỷ tỷ muốn ôm hân."

Dạ U bị hai người ôm thật chặt, một hồi bất đắc dĩ. Hứa bá không lời mà nhìn một màn này, sắp đến vạn trượng thời điểm, hân đột nhiên cảm giác được xâm nhập mà đến nguy cơ, vội kêu lên: "Không tốt, như Thánh nguyên cảnh sơ cấp nguyên thú lao đến, ta đi ứng chiến, các người trốn xa, chiếu cố tốt chính mình."

Nói xong, hân liền bay ra vòng bảo hộ, nhanh chóng nơi đây nghênh đón tới. Lúc này vòng bảo hộ đã rơi xuống tới như mực mặt đất, ba người nghe vậy không khỏi một hồi kinh hãi như vậy, phát hiện một cái như núi đồng dạng to lớn bóng đen từ đằng xa xâm nhập mà đến, làm cho người ta sợ hãi khí tức áp bách thành bọn họ căn bản vô pháp nhìn thẳng. . .

Chương 102: Ôn hương nhuyển ngọc

Tại Hàn thủy đàm nước xuống tiếp cận vạn trượng, Hứa bá bay nhanh nơi này đầu kia núi cao lớn nguyên thú trước mặt, quát mắng nói: "Nghiệt súc, chó có vô lễ! Đối thủ của ngươi là ta!"

Cái này nguyên thú là một cái băng lam sắc Hàn Băng long ngạc, ý vào Thánh nguyên cảnh sơ cấp thực lực, ở chỗ này luôn luôn hoành hành ngang ngược đã quen, ngoại trừ không dám tới gần kia Tuyết Ngọc Kỳ Lân phong ẩn nơi đây bên ngoài.

Toàn thân nó dài khắp cứng rắn dày đặc lân phiến, tựa như đao kiếm dựng đứng, hàn quang lập loè, còn mang theo một mảnh trắng kiện như đại thụ cái đuôi, tùy ý một cái, liền có thể son băng địa liệt. Đền lồng lớn huyết hồng thú mất, rộng rãi miệng rộng một khi mở ra sẽ lộ ra dài nhọn răng cưa răng nanh, có thể nuốt cự tượng, liền cứng rắn kim thạch đều có thể tan tành.

Nhìn thấy trước mặt con kiến hôi này cũng dám ngăn trở mình kiếm ăn con đường, nó không khỏi giận tím mặt, cái đuôi lớn không chút do dự hướng hán quạt qua, sóng nước đơn giản bị mở ra, lực đạo đủ để toái son liệt thạch.

Hứa bá hừ lạnh một tiếng, không sợ chút nào, lập tức nhanh chóng hướng lên nhảy lên vài trăm mét, tránh thoát nó làm cho người ta sợ hãi một kích. Đối phó nó hán không dám chậm trễ chút nào, toàn thân băng nguyên lực sục sôi như thủy triều, tại hán phụ cận hóa thành từng khối bén nhọn trắng kiện tăng băng, nhìn qua phía dưới nó hô quát nói: "Băng Lăng Vũ!"

Tiếng nói chút xong, những cái này tăng băng lập tức tựa như mũi tên đuôi lông vũ gào thét hạ xuống, đem Hàn Băng long ngạc bao phủ, bụi đất nổi lên bốn phía, tình cảnh dị thường trắng lè. Đáng tiếc nó da dày thịt béo, tăng băng mang đến cho nó một ít cảm giác đau đớn, cũng không có đã thương nơi này nó may mắn. Nó phần nộ nơi đây vọt nước lên, tựa như đại pháo phá không, cũng từ trong miệng phun ra băng son đánh tới.

Hứa bá triệu hồi ra một thanh hàn quang linh linh Băng Kiếm, quát khê vào chém thẳng hạ xuống, một đạo sắc bén vô cùng băng lam kiếm khí đem băng son chém thành hai nửa. Lúc này nó mở ra miệng lớn nhào cắn qua, Hứa bá không thể không cấp thiết né tránh, nắm lấy Băng Kiếm bị ép cùng nó cận thân kịch liệt quần chiến, hù dọa bốn phía mảnh lớn sóng nước, chiến trường một mảnh hỗn loạn.

Dạ U cách xa chiến trường, ngây ngốc nhìn một màn này, hán vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Hứa bá đánh đập tàn nhẫn, hán tùy ý một kích cũng có thể trăm thiên toái địa, xa xa không ai trong hán hiện tại có khả năng với tới. Hán không khỏi âm thầm hâm mộ, nội tâm âm thầm thề một ngày nào đó hán cũng phải đạt tới trình độ này, thậm chí vượt qua.

Về sau hán tỉnh táo lại, phát hiện say lòng người ngọt hương cùng di người mùi thơm ngát một mực quanh quần tại chớp mũi, cảm giác được trong lòng chặt chẽ kề nhau hai nơi xúc cảm bất đồng nhưng đều thật tốt ôn hương nhuyển ngọc, bầu không khí một hồi kiểu diễm.

Hán bắt đầu dĩ nói "Hai người các ngươi còn muốn ôm ta tới khi nào?"

Vũ Thi Phi quyến rũ nơi đây khê cười nói: "Tiểu đệ đệ, không có biện pháp a, nơi này thật sự là quá lạnh. Thân thể của ngươi ấm áp như vậy, chỉ có thể bắt ngươi làm ấm lò!"

Tiểu Tuyết khuôn mặt lộ ra một tia mê người ửng đỏ, khả ái nơi đây bữu mỗi không cam lòng yếu thế nói: "Bởi vì U là ta ôm gối, một mình ôm ngươi ta năng lực an tâm."

Dạ U nghe vậy một hồi không lời, hai người bọn họ đem mình làm cái gì. Đầu hán thương yêu không dứt mà nói: "Vũ Thi Phi tỷ tỷ, ngươi quý ôm ta không một mối sao? Đề ta liền đường đều đi không được. Còn có Tuyết, ngươi ôm cánh tay của ta như vậy nhanh, đó của ta cánh tay căn bản vô pháp động đây a!"

Vũ Thi Phi giả trang ra một bộ sờ sờ bộ đáng đáng thương, vô tội nói: "Thế nhưng là, tiểu đệ đệ, ta to lớn quá cao, bắt đầu dĩ mới ra hạ sách này. Bằng không thì như vậy, ngươi tới công ta, như vậy ta liền có thể tùy thời sưởi ấm!"

Dạ U nghe xong một hồi do dự, nói: "Cái này —— không tốt lắm đâu!"

Vũ Thi Phi lộ ra một tia ai oán bộ dáng, nói: "Chẳng lẽ tiểu đệ đệ cứ mặc cho do ta tại Khổ Hàn Chi Địa này tươi sống chết công đi?"

Dạ U lúc này mới bắt đầu dĩ gạt đầu, nàng liền lập tức mặt mày hớn hờ, nhanh chóng chui vào trên lưng. Nhục cảm mùi phần kiều thân dính sát sau lưng hán, dài nhọn như ngọc tay trắng ôm chặt lấy cổ của hán, cực kỳ thon dài mượt mà cặp đùi đẹp chỉ có thể giao nhau nơi đây kẹp chặt phần eo của hán, động tác nhiều hơn ái muội liền có ít nhiều ái muội.

Vũ Thi Phi cũng không hề quá nặng, nhưng đáng người vô cùng tốt, giàu có nhục cảm, da thịt như ngọc, tại thân thể của hán ấm áp xuống đã khôi phục được không sai biệt lắm. Hán có thể cảm giác được sau lưng giàu có co dãn bảo mãn mềm mại, xúc cảm vô cùng tốt, nội tâm một hồi bối rối, nhưng lại không thể không giả bộ làm bộ dạng như không có gì đi đi lại lại lên.

Bất quá Vũ Thi Phi thật sự quá cao, cực kỳ hai chân thon dài dù cho kẹp lấy eo của hắn vẫn sẽ đụng phải mặt đất, hiển nhiên di động rất không thuận tiện. Vì vậy nàng lập tức có chút bất mãn hỏi: "Tiểu đệ đệ, người không có lưng hơn người đi? Hai tay của người không nâng lên bấp đuôi của ta đi đường nào vậy?"

Dạ U nghe vậy cười khò, chính mình một cánh tay còn bị Tuyết ôm thật chặt, như thế nào giờ lên? Tiểu Tuyết thấy thế một hồi bất đắc dĩ, buông tay hắn ra cánh tay, nhu thuận nói: "Nếu như U muốn lưng mang Vũ Thi Phi tỷ tỷ, ta không thể mang đến cho U gánh nặng!"

Hắn sau khi nghe một hồi vui vẻ, Tuyết hay là trước sau như một nơi đầy khéo hiểu lòng người, có thể có nàng bồi bạn ở bên người, chính mình cuộc đời này không uống.

Vì vậy Dạ U thuận lợi ngẩng lên cao Vũ Thi Phi bấp chân, rốt cục có thể thuận tiện hành tẩu. Nàng kia song khiến vô số nam nhân tha thiết ước mơ cực kỳ bấp đuôi thon dài, mượt mà trắng nõn, mềm mại như bông vải, không hề có thịt thừa, co giãn mười phần, thật sâu bị hắn chạm đến, xúc cảm vô cùng tốt, khiến trong lòng của hắn đập bịch bịch.

Vũ Thi Phi thật đúng là một cái hại nước hại dân hồ ly tinh, đoán chừng rất nhiều nam nhân bị nàng như vậy chút mị hoặc, đã sớm mất đi lý trí, kìm nén không được, muốn mang nàng ngay tại chỗ hành quyết. Hắn tuy còn có thể bảo trì ở người khiêm tốn bộ dáng, nhưng nội tâm đã sớm không biết làm sao, rốt cuộc hắn đối với chuyện nam nữ không hiểu nhiều lắm.

Tiểu Tuyết xinh đẹp nơi đây ở bên cạnh hắn, lặng yên lườm mắt nhìn thấy hắn cánh tay trên uốn lượn khe hở, đột nhiên khoác lại một cái tay của hắn cánh tay, ngưng ngưng mà hỏi: "U, như vậy không quan hệ đi?"

Dạ U nhìn thấy nàng tuyết mỹ trên mặt một hồi xấu hổ khả ái bộ dáng, nổi lên đỏ ửng làm cho người say mê. Trong lòng của hắn đột nhiên cảm giác một hồi bình tĩnh, khẽ cười nói: "Ừ, không quan hệ, ta khí lực rất lớn!"

Tiểu Tuyết nghe vậy lập tức lộ ra một tia ngọt ngào mỉm cười, đôi mắt đẹp chân thành nói: "Vậy thật tốt quá!"

Vũ Thi Phi nhìn thấy hai người nhu tình mật ý bộ dáng, cảm giác một hồi kinh ngạc cùng ai oán. Kinh ngạc chính là lúc trước còn bị nàng khiến cho bối rối không thôi Dạ U, tại Tiểu Tuyết cử động, cư nhiên trở nên một mảnh bình tĩnh. Ai oán chính là Dạ U cư nhiên không có bị nàng mê hoặc thành không thể tự thoát ra được, cùng Tiểu Tuyết so sánh, nàng nhất thời sinh ra một cỗ thật lớn cảm giác bị thất bại.

Kỳ thật nàng đối với Dạ U mang nói không rõ đạo không rõ cảm tình, một phương diện tuổi của hắn tuy còn nhỏ, nhưng bên ngoài đích thực là nàng đã thấy nam tử bên trong tốt nhất nhìn, vì vậy đối với hắn ấn tượng đầu tiên vô cùng tốt. Bất quá càng nhiều là bởi vì hắn kinh người cử động khiến cho nàng lòng hiếu kỳ mãnh liệt, để cho nàng nhìn không được lại thăm dò bí mật của hắn.

Vì vậy nàng liền không ngừng mà nghĩ quá phương pháp tiếp cận hắn, hấp dẫn hắn, muốn cho hắn quỳ rạp xuống chính mình vấy quả lựu, ngoan ngoãn mở ra bí mật của hắn. Đáng tiếc Tiểu Tuyết sau khi xuất hiện, nàng dẫn vì làm kiều ngạo bên ngoài trước mặt nàng thoáng cái âm trầm thất sắc, còn có Dạ U đối với Tiểu Tuyết mãnh liệt ý muốn bảo hộ, dẫn đến nàng rất khó chen chân.

Nghĩ tới đây, nàng thật sâu thở dài một hơi, cảm nhận được trên lưng truyền đến mềm nhuyễn ấm áp, nội tâm một hồi an tâm, không khỏi ôm càng chặt, thầm nghĩ thừa dịp lúc này ít nhiều hưởng thụ một chút.

Nàng tuy to lớn thành thực mê người, nhưng hiện tại cũng mới vừa vặn 18 tuổi, căn bản không có nói qua tình cảm lưu luyến. Rốt cuộc nàng với tư cách là Vân Thiên đầu giá hội người chủ trì, căn giả cười xu nịnh khách nhân sự tình thật sự quá nhiều.

Mà những cái kia vừa ý nàng nam nhân, đều chỉ đối với thân thể của nàng thêm thường không thôi, căn bản sẽ không trả giá chân tâm thật ý, để cho nàng cảm thấy chán ghét không thôi, dẫn đến nàng đến nay còn không có vừa ý một nam tử tính cách.

Mà tuổi tác nhỏ hơn nàng 6 tuổi Dạ U liền cho nàng cảm giác khác thường, mặc dù sẽ cảm thấy xấu hổ, nhưng mục quang thần nhiên, sẽ không sắc hấp mất hấp mất nơi đây nhìn nàng nhìn, cùng một cái ngây thơ thiếu niên không sai biệt lắm, để cho nàng không khỏi rất cảm thấy hứng thú. Nàng bây giờ thầm nghĩ thuận theo tự nhiên, cùng Dạ U chậm rãi phát triển, đem loại cảm tình này thật sâu vùi dấu ở trong lòng.

Lúc này Hứa bá trải qua một phen kịch liệt không thôi ác chiến, rốt cục đem Hàn Băng long ngạc chém giết, nó núi cao lớn thân thể khắp cả người lạng tổn thương, to lớn đầu lâu bị chặt, huyết tinh phun ra. Bất quá hắn bản thân cũng chịu trọng thương, huyết tinh nhuộm hồng cả áo trắng, quần áo rách rưới, thờ hồng hộc.

Tiểu Tuyết nhìn thấy Hứa bá chặt vật bộ dáng, không khỏi lo lắng vạn phần, buông ra Dạ U khuỷu tay bay nhanh tới. Dạ U tự nhiên không dám lãnh đạm, lưng mang Vũ Thi Phi sau đó theo sau.

Nàng thi triển đạp Tuyết bước, mỹ lệ như vẽ, tốc độ nhanh chóng, lòng nóng như lửa đốt nơi đây đi đến Hứa bá bên người, nói: "Hứa bá, người chịu trọng thương, ta lập tức vì người trị liệu."

Hứa bá vội vàng từ chối nhã nhặn nói: "Tiểu thư, không cần, ta phục dùng một chút chữa thương nguyên đan là được rồi."

Tiểu Tuyết lắc đầu, kiên định nói: "Hứa bá, nặng như vậy tổn thương chữa thương nguyên đan vô pháp nhất thời thấy hiệu quả, để ta đánh đi." Nói xong, tay nàng lòng bàn tay lập tức nổi lên diệu diệu tia chớp Tuyết ngân sắc năng lượng, hóa thành khí lạnh lẽo hơi thở quán thấu tại miệng vết thương của hắn.

Hứa bá chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp nhận hảo ý của nàng, có chút miệng vết thương sâu đủ thấy xương. Nhưng ở nàng trị liệu xong, lại nhất nhất khôi phục

như lúc ban đầu, huyết tinh cũng không cách nào chảy ra, để cho nàng lộ ra ngọt ngào nụ cười.

Nhìn thấy Tiểu Tuyết có chút tái nhợt khuôn mặt, Hứa bá không khỏi đau lòng nói: "Tiểu thư, cảm ơn người trị liệu. Người quái bệnh vẫn chưa hoàn toàn tốt hơn, ta có tài đức gì, khiến người vì ta hao tâm tổn trí!"

Nàng đôi mắt đẹp cười yếu ớt nói: "Không việc gì đâu, Hứa bá, đoạn đường này cũng là bởi vì người chiếu cố ta năng lực bình yên vô sự, hẳn là ta cảm ơn người mới đúng. Hứa bá giống như là thân nhân của ta đồng dạng, ta nhất định không để cho người có sơ xuất!"

Hứa bá nghe vậy khước mắt lộ ra một cổ ẩm ướt, nội tâm âm thầm thề: Vì báo đáp tiểu thư ân tình, hẳn thề tất yếu vì nàng xông pha khói lửa không chối từ.

Dạ U lưng mang Vũ Thi Phi đi tới đây, nhìn âm áp một màn này, im lặng không nói gì, lòng có cảm xúc.

Hứa bá sau khi thương thế lành rất cảm thấy tinh thần, đem Hàn Băng long ngọc thi thể thu vào trong túi trữ vật, nụ cười chân thành nói: "Phí nửa ngày công phu, rốt cục giết đi cái này Hàn Băng long ngọc. Toàn thân nó là quý báu, đối với ta rất hữu dụng, ta đem nó nhận lấy, các người không có ý kiến a."

Ba người tự nhiên không có ý kiến, Hàn Băng long ngọc tài liệu bọn họ lại dùng không được, cầm lấy buồn bán hiển nhiên quá mức lãng phí, cấp Hứa bá vừa vặn phù hợp.

Về sau Hứa bá chân chính lại nói: "Được rồi, trước mắt không có cái khác uy hiếp chúng ta nguyên thủ, chúng ta cùng đi đến Tuyết Ngọc Kỳ Lân Phong Ấn Chi Địa a. Vì bảo hiểm để đạt được mục đích, ta ở phía trước dẫn đường, các người đi theo ta."

Ba người nhẹ gật đầu, liền đi theo Hứa bá hướng không biết khu vực tiến lên...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Thu phục Kỳ Lân

Một đoàn người tại dưới nước vạn trượng đi qua đen kịt dài đằng đẵng đường dài, càng chạy càng rét lạnh, tựa như bước vào cửu hàn chi địa tối thâm xứ. Một lát sau, rốt cục phát hiện cách đó không xa phát hiện một cái óng ánh óng ánh Tuyết ngân sắc ánh sáng, bọn họ không khỏi bay nhanh tới, rốt cục thấy rõ cái này ánh sáng bộ mặt thật, rung động không thôi.

Tại một cái trong suốt khổng lồ nước trong lồng, một cái như núi cao lớn nhỏ cự thủ ngủ đông ở ẩn tại nơi này, lười biếng hăm vào trong lúc ngủ say. Nó to lớn giống như lộc tựa như ngựa, đầu cùng long đầu không sai biệt lắm, toàn thân ngân bạch sắc, như trong suốt như ngọc lân phiến cùng tràn đầy mỹ lệ tuyết trắng lông bờm, bốn vó trắng kiện như trụ, đằng sau như chút cái lông xù tuyết trắng cái đuôi.

Cái này cự thủ chính là bị phong ấn ở vạn trượng Hàn thủy đầm ở dưới Tuyết Ngọc Kỳ Lân, cực hạn hàn khí chính là từ trên người nó phát ra. Thủy trong lồng tích thủy đều không có, có thể thấy phong ấn là đoạt thiên địa chi tạo hóa, trích dẫn Hàn thủy đầm vạn trượng nước sâu tới trấn áp nó, cũng trách như bất khả nó vô pháp phá tan.

Thủy lung bên trên còn dán một cái tinh xảo thơ thiệp, chính là Văn tiên Mặc Bạch tự mình viết trần thủ thơ, dùng để trấn áp nó, viết văn diệu diệu tia chớp, thể chữ trên tản ra tựa như thái sơn dày đặc uy áp, dù cho qua nhiều năm cũng không có chút nào phai màu, câu thơ là:

Lộng thủy thành lung thi tác trận, lâm văn tạo tự mặc lưu ngân. Đãi đáo lai niên phùng tuyết tễ, kỳ lân phá thủy được long môn (Làm cho thủy thành lung thơ làm trận, đến văn tạo chữ mực lưu lại ngân. Đợi cho tới năm gặp Tuyết tễ, Kỳ Lân vạch nước Được Long Môn).

Lúc bọn họ đi đến thủy lung trước mặt thời điểm, lập tức đánh thức Tuyết Ngọc Kỳ Lân. Nó mở ra đèn lồng lớn Tuyết bằng bạc thú nhai, cấp cho vượt qua phát ra tiếng phì phì trong mũi, uy áp tăng gấp đôi, dọa bọn họ nhảy dựng. Nó hướng phía dưới nhìn lại, phát hiện bọn họ, sắc mặt lập tức thay đổi, đột nhiên nhảy lên, khiến cho một hồi đất rung núi chuyển, sóng to gió lớn.

Hứa bá lập tức thi triển thuật pháp hình thành khe hở vây quanh bọn họ, sợ bị cuốn cuộn sóng nước lan đến gần, trận địa sẵn sàng nghênh đón mà nhìn nó. Bọn họ trong lồng có điểm nghi hoặc, không biết là không phải bởi vì bọn họ đột nhiên xâm nhập, quấy nhiễu nó, dẫn đến nó đại phát lôi đình, mong muốn phát uy?

Nhưng vượt quá bọn họ dự kiến chính là, Tuyết Ngọc Kỳ Lân rơi xuống lại ngồi thẳng lên, lại lộ ra nhân tính hóa ngại ngùng biểu tình. Nó hai mắt phát sáng, trong miệng liên tục gầm nhẹ, duỗi ra hai cái móng trước khua vào các loại tư thế, chỉ vào bọn họ, lại chỉ hướng chính mình.

Bọn họ nghi hoặc không hiểu nhìn nó tự biên tự diễn một màn, hoàn toàn không hiểu nó đang nói cái gì. Nó thấy vô pháp thuận lợi giao lưu, không khỏi lòng nóng như lửa đốt.

Bất quá trời sanh nó thông minh, đột nhiên cái khó ló cái khôn, một cái móng trước hàn khí vụt sáng, trước mặt nó xiêu xiêu vẹo vẹo nơi đây ngưng tụ ra mấy cái Tuyết ngân sắc thể chữ, đại ý là: "Vị này khả ái một chút tiên nữ, có muốn hay không nhìn bốn tọa ái phi?"

Tiểu Tuyết kinh ngạc mà hỏi: "Người nói là chỉ ta sao?"

Tuyết Ngọc Kỳ Lân thấy thế không khỏi vui mừng, đột nhiên nhẹ gật đầu. Tiểu Tuyết ngây thơ nơi đây suy nghĩ trong chớp lát, ngây thơ đơn thuần nơi đây từ chối nhã nhặn nói: "Thật xin lỗi a, ta không thể làm người ái phi. Để cho ta nhìn người khác ái phi, nên vì hân sanh con. Ta là người, người là thú, nếu ta làm người ái phi, sinh ra hài tử há không phải thú nhân?"

Nó nghe vậy một hồi xúc niếp, câu trả lời của nàng khiến nó nhất thời dờ khóc dờ cười. Nó vội vàng giải thích: "Vị này khả ái một chút tiên nữ, không cần người làm tòa sanh con, chỉ cần người hảo hảo phục thị một chút bốn tọa trước mặt." Nói xong, nó sắc híp mắt híp mắt mà nhìn về phía nàng trẻ trung bộ ngực, nước miếng ào ào thẳng xuống dưới.

Tiểu Tuyết khó hiểu hỏi đáp: "Thế nhưng là ta không hiểu được phục thị người khác ài, đều là người khác tới phục thị ta."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân nghe xong có chút không lời, vị này một chút tiên nữ cũng quá yếu ớt a. Nó tiếp tục nghiêm túc giải thích: "Phục thị chính là người muốn cùng bốn tọa chơi đùa, căn bản tòa ngủ, còn có chính là thường xuyên ôm một cái bốn tọa. Nếu như người đã đáp ứng, bốn tọa lập tức sẽ người đại lượng chỗ tốt."

Tiểu Tuyết phát hiện nó bên cạnh thì một ít sáng long lanh Tuyết ngọc tinh, tràn ngập không lồ Tuyết Nguyên khí thể, băng hàn đến cực điểm, chỉ vào chúng nói: "Nếu như ta phục tùy tùng lời của người, những vật này có thể cấp ta sao?"

Tuyết Ngọc Kỳ Lân xì mũi coi thường nhìn những Tuyết ngọc này tinh liếc một cái, không thèm để ý chút nào mà nói: "Đương nhiên có thể, những vật này chỉ là bốn tọa bài tiết vật, ngưng kết thành Tuyết ngọc tinh. Chẳng qua bây giờ người cũng lấy không được, đợi phá phong ấn, thả bốn tọa ra ngoài người liền có thể lấy được."

Tiểu Tuyết xinh đẹp gật đầu, nói: "Thì ra là thế này a, ta lập tức thả người ra ngoài, bóc thơ thiếp là được rồi a."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân có chút không xác định mà hỏi: "Đương nhiên, bất quá nghe năm đó phong ấn bốn tọa lão đầu tử nói, một mình cùng bốn tọa hữu duyên nhân tài thể vạch trần thơ thiếp, tiểu tiên nữ người là người kia đi?"

Tiểu Tuyết ngây thơ hỏi đáp: "Ta không biết, nhưng ta có thể thử nhìn xem." Nói xong, nàng mong muốn bơi lên lại vạch trần thơ thiếp.

Dạ U lập tức ngăn trở Tiểu Tuyết, chấn chỉnh lại nói: "Tuyết, chờ một chút, không vội mà bóc thơ thiếp."

Tiểu Tuyết nghi hoặc không hiểu nhìn hân, Tuyết Ngọc Kỳ Lân lúc trước bởi vì nhìn thấy Tiểu Tuyết mở cò trong bụng, bởi vậy không để ý đến những người khác. Hiện tại mới chú ý tới sự hiện hữu của hân, sắc mặt không vui nói "Tiểu tử, người là có ý gì?"

Dạ U không để ý tới nó, nhân nhạ nơi đây giải thích: "Bài thơ này phía trước hai câu là mà như thế nào phong ấn Tuyết Ngọc Kỳ Lân, hai câu thì biểu lộ người hữu duyên thân phận cùng Kỳ Lân đạt được tự do cảnh tượng. Tuyết tử vừa vận cùng Tuyết tiêu tan ý tứ gần tương đương, phản lại chính là tiêu tan Tuyết cùng Tiểu Tuyết, Dược Long Môn liền cho thấy sẽ cùng long đồng dạng tự do bay lượn, ta nghĩ Tuyết hân phải là trong thơ người hữu duyên."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân nghe vậy sắc mặt hòa hoãn lại, không thể chờ đợi được mà nói: "Nếu như một chút tiên nữ là bốn tọa người hữu duyên, vậy còn không chạy nhanh gọi nàng bơi lên lại vạch trần thơ thiếp, thả bốn tọa ra ngoài."

Dạ U chấn chỉnh lại nói: "Thả người ra ngoài có thể, nhưng người phải đáp ứng chúng ta một ít điều kiện."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân sau khi nghe oa oa hét lớn: "Tiểu tử, người cũng dám căn bản tòa mặc cả, là không phải chán sống."

Dạ U cười lạnh nói: "Vậy người cứ tiếp tục ngây ngốc ở chỗ này a, chúng ta đi!" Nói xong, hân làm cho một cái ánh mắt, khiến Tiểu Tuyết theo sau cùng đi. Nàng nhu thuận gật đầu, lưu luyến nhìn những Tuyết ngọc đó tinh liếc một cái, liền theo sau hân mong muốn rời đi.

Tuyết Ngọc Kỳ Lân thấy thế lòng nóng như lửa đốt nói: "Chờ một chút! Bốn tọa đã đáp ứng điều kiện của người còn không được đi?"

Dạ U lúc này mới làm bộ phản hồi, lạnh lùng nói: "Vậy người nên giữ lời nói, không được đổi ý!"

Tuyết Ngọc Kỳ Lân bất đắc dĩ nói: "Bốn tọa dù gì cũng là nguyên thú giới cực hạn nguyên thú, nói chuyện tự nhiên giữ lời, bằng không thì còn thể nào lẫn lộn?"

Vì vậy Dạ U nghiêm trang nói: "Vậy được. Thứ nhất, người thu liễm người một chút trên người tản mát ra cực hạn hàn khí, bằng không thì trong chúng ta có người sẽ chịu không nổi; thứ hai, người thành đem những Tuyết ngọc đó tinh đưa cho Tuyết; thứ ba, người thành chảy một giọt nước mắt cấp chúng ta."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân chột nói: "Điều kiện thứ nhất đơn giản, bốn tọa đơn giản có thể làm được; điều kiện thứ hai là ta đáp ứng một chút tiên nữ, tự nhiên

giữ lời; về phần cái điều kiện thứ ba, thứ cho bốn tọa vô pháp làm được, bốn tọa luôn luôn không đổ lệ, rơi lệ thật sự thật mất thể diện, nếu truyền đi há không phải là bị người làm trò hề cho thiên hạ?"

Nói xong, nó lập tức thu liễm phát ra cực hạn hàn khí, xung quanh băng lãnh thoáng cái tiêu tán hơn phân nửa. Dạ U thu hồi Từ viêm tương khí tức, thân thể khôi phục nhiệt độ bình thường. Vũ Thi Phi lúc này mới lưu luyến không rời mà từ trên lưng bò lên hạ xuống, đưa tay ra mời như ong eo lười biếng nói: "Rốt cục không lạnh, có thể hạ xuống rồi."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân trông thấy Vũ Thi Phi quỳn rũ động lòng người, thút tha mềm mại bộ dáng, nhất là trước ngực bảo mẫn khiến nó thèm thường không thôi, hoảng sợ nói: "Không nghĩ tới ngoại trừ một chút tiền nữ bên ngoài còn có như thế mỹ lệ người, vị mỹ nữ kia, tới làm bốn tọa ái phi a."

Vũ Thi Phi bật cười, quỳn rũ nơi đây trọn mắt liếc một cái, nàng từ trước đến nay chưa thấy qua như thế vô liêm sỉ, yêu thích nữ sắc nguyên thủy. Dạ U thấy thế lạnh lùng nói: "Đừng nghĩ chuyển hướng chủ đề, cái điều kiện thứ ba, ngươi phải làm được. Ngươi rơi lệ chuyện này một mình chúng ta biết, sẽ vì ngươi bảo thủ bí mật."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân lúc này mới bắt đầu đi hỏi đáp: "Hào hảo hảo, bốn tọa tất cả đều đáp ứng ngươi! Chờ ngươi thả bốn tọa ra ngoài, bốn tọa liền rơi lệ cho ngươi." Nhưng nó nội tâm lại thầm suy nghĩ vào: Tiểu tử, dám bắt buộc bốn tọa. đợi bốn tọa ra ngoài, nhất định phải hảo hảo giáo huấn ngươi.

Vì vậy Dạ U ý bảo Tiểu Tuyết lại vạch trần thơ thiếp, nàng nhẹ gạt đầu, liền không chút do dự bơi tới thủy lung phía trên, để như trở bàn tay nơi đây bóa thơ thiếp, thơ thiếp thoáng cái hóa thành vô hình.

Lúc này thiên địa dị biến, thủy lung ầm ầm phá toái, đầm nước thoáng cái quán thấu đi vào, tưới đầy Tuyết Ngọc Kỳ Lân toàn thân. Hiện tại rốt cục trời cao biển rộng đảm nhiệm nó dạo chơi, lấy được tự do, khiến nó phấn khởi không thôi, thân thể to lớn lập tức hóa thành con mèo nhỏ bộ dáng thú con, nhanh như điện chớp nơi đây đánh về phía thân thể của Tiểu Tuyết, hét lớn: "Tiểu tiền nữ, ta đến rồi!"

Tiểu Tuyết kinh hô một chút, phát hiện mình bộ ngực vị trí treo một cái tuyết trắng thú con, lông xù, khả ái đến cực điểm, đầu hướng bên trong mãnh liệt cọ. Nàng xinh đẹp nơi đây tán thưởng nói: "Oa, thật đáng yêu thú con."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân lập tức dương dương đắc ý, trước kia nó dùng chiêu này không biết lừa gạt ít nhiều vô tội mỹ nữ. Tiểu Tuyết bộ ngực tuy trẻ trung, nhưng mềm mại đến cực điểm, trắng được bông, kiều thân tựa như thủy tổ đồng dạng, xúc cảm vô cùng tốt, khiến nó không khỏi âm thầm thần phục.

Đồng thời nó cảm nhận được trong cơ thể nàng không lồ Tuyết Nguyên lực, lập tức đã minh bạch nàng chính là trong truyền thuyết Tuyết Thần nữ, trách không được sẽ là chính mình người hữu duyên.

Dạ U thấy thế sắc mặt lạnh xuống, lập tức minh bạch cái này thú con chính là đáng giận Tuyết Ngọc Kỳ Lân. Hắn lập tức bay nhanh tới, thừa dịp nó không chú ý, đem nó bắt hết, uy hiếp nói: "Nhanh lên một chút thực hiện lời hứa của ngươi, bằng không thì ta đem ngươi văng ra."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân nhìn thấy chính mình trộm chiếm tiện nghi bị cắt đứt, không khỏi giận tím mặt nói: "Tiểu tử, bốn tọa đã sớm nhìn ngươi đã lâu, cấp ta chịu chết đi."

Lúc nó mong muốn xuất thủ thời điểm, Tiểu Tuyết nộ khí nơi đây la lên: "Không cho phép thương thể của ngươi hại U, bằng không thì ta vĩnh viễn đều không để ý ngươi rồi."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân nghe vậy ủ rũ cụp đầu, không thể làm gì nói: "Hào hảo hảo, bốn tọa nghe một chút tiền nữ, không làm thương hại hắn. Hiện tại ta lập tức chảy nước mắt cấp các ngươi, cần phải tiếp nhận tốt hơn!"

Nói xong, nó lập tức từ khóe mắt biệt xuất một giọt hàn khí tràn ra bốn phía óng ánh nước mắt, Dạ U vừa thấy được lập tức đem thu nhập vào Nhật thi không gian, bảo dưỡng nó ném đi ra.

Tuyết Ngọc Kỳ Lân nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể lập tức đem Dạ U hung hăng làm một hồi, nhưng chứng kiến Tiểu Tuyết quảng tới không vui sắc mặt, lập tức sụp xuống. Bất quá nhìn thấy bên cạnh Vũ Thi Phi, tâm tình của nó lập tức sung sướng, thừa dịp nàng không chú ý nhanh chóng nơi đây đánh về phía thân thể của nàng.

Vũ Thi Phi cảm nhận được bộ ngực vị trí dị trạng, lập tức minh bạch cái này thú con chính là kia đành phải sắc vô sỉ Tuyết Ngọc Kỳ Lân, thoáng cái cảm lên nó, quỳn rũ nơi đây cười lạnh nói: "Thật to gan, vậy mà Liên tỷ tỷ tiện nghi đều chiếm, đi chết đi!" Nói xong, lập tức đem nó hung hăng nơi đây ném đi ra ngoài.

Tuyết Ngọc Kỳ Lân tuy lộ ra một bộ ủy khuất bộ dáng, nhưng nội tâm đã sớm thoải mái méo mó. Vũ Thi Phi bộ ngực xúc cảm cũng vô cùng tốt, bảo mẫn mềm mại, giàu có co dãn, ngọt hương tràn ra bốn phía, làm cho người ta không khỏi nghĩ sâu hơn sâu đất sụt đến.

Tiểu Tuyết lập tức đi thu thập những Tuyết ngọc đó tính, nội tâm một hồi vui thích, ngọt ngào mà cười nói: "Về sau những Tuyết ngọc này tính chính là ta đồ ăn vật." Hứa bá lúc trước một mực yên lặng như vậy không nói, thấy chuyện riêng xong, phản phó: "Hiện tại Tuyết Ngọc Kỳ Lân nước mắt cũng đã được, chúng ta nên đi ra, các ngươi đều đi đến bên cạnh ta a!"

Tuyết Ngọc Kỳ Lân nghe vậy lập tức khôi phục nguyên lai núi cao lớn nhỏ, xung phong nhận việc nói: "Các ngươi hay là đi bốn tọa trên người đi ra ngoài đi, bốn tọa so với lão đầu kia mau hơn!"

Hứa bá thấy thế không phản bác được, Tuyết Ngọc Kỳ Lân thực lực xác thực mạnh hơn hắn rất nhiều. Vì vậy một đoàn người liền nhao nhao bò lên trên nó thân thể không lồ, ngồi ở trên lưng nó lập tức ngưng tụ ra một cái băng hàn vòng bảo hộ bảo hộ bọn họ không bị rơi xuống.

Về sau nó liền nhanh như điện chớp nơi đây hướng Hàn thủy đàm bên trên vọt mạnh, giống như ngút trời phi tiễn đồng dạng, tản mát ra to lớn lực áp bách khiến quanh mình nguyên thủ căn bản không dám tới gần...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Đêm yên tĩnh gió đã bắt đầu thổi

Hứa bá bỏ ra tốt hơn mấy canh giờ mới đến Hàn thủy đàm vạn trượng, mà Tuyết Ngọc Kỳ Lân chỉ tốn ngắn ngủn một canh giờ liền vọt ra mặt nước. Một mặt là bởi vì không có nguyên thủ ngăn trở, một phương diện khác cũng nói tốc độ của nó nhanh chóng, bằng không thì sẽ không có thể vội vàng không kịp chuẩn bị nơi đây chiếm người tiện nghi.

Thời điểm đêm khuya, đêm lạnh như nước, Ngân Nguyệt treo cao, đầy sao lấp lánh, Phù Vân du đãng, mọi âm thanh đều yên tĩnh. Oanh một tiếng, Tuyết Ngọc Kỳ Lân thân hình khổng lồ giống như như đạn pháo tạc ra mặt nước, phá vỡ cái này mảnh bình tĩnh. Trong lúc nhất thời bọt nước loạn tung tóe, đúng như suối phun tuôn ra, rung động tràn lan, tựa như trăm hoa đua nở.

Sáng tỏ ánh trắng cùng thân thể của Tuyết Ngọc Kỳ Lân hoà lẫn, đem chiếu rọi thành hoa sáng óng ánh, tựa như ngân hà sà sạt, dị thường tráng lệ mỹ lệ. Nó rất nhanh nhảy đến Hàn thủy đàm bên hồ, nhìn qua phía ngoài tốt xuân quang, hướng phía gương sáng Ngân Nguyệt hưng phấn mà gào thét không thôi.

Bị phong ấn nhiều năm như vậy, nó hôm nay rốt cục đạt được tự do, về sau trời cao biển rộng đảm nhiệm nó dạo chơi, thuận tiện lại sủng hạnh nó hậu cung Giai Lệ ba ngàn người. Nghĩ đến đây, nó nội tâm liền vui thích.

Tiểu Tuyết nhìn qua trắng sáng sao tinh rủ xuống bầu trời đêm, đôi mắt đẹp cười yếu ớt nơi đây cảm thán nói: "Thật đẹp bầu trời đêm a, ánh trắng cùng bánh nướng đồng dạng tròn, những cái này đốm đốm thật giống như ta trước kia đã ăn bằng bạc sao tinh quả."

Dạ U nghe vậy có chút dở khóc dở cười mà hỏi: "Tuyết, ngươi là không phải đói bụng rồi, muốn ăn đồ vật rồi?"

Tiểu Tuyết như khá ái tiểu cô nương đồng dạng ngây thơ gật đầu, bĩu môi nói: "Đừng vậy a, cũng không biết vì cái gì, đột nhiên nghĩ ăn cái gì. Đừng rồi, ta góp nhặt Tuyết ngọc tinh với tư cách là đồ ăn vật, hiện tại liền lập tức nhắm nháp một chút, nhìn xem hương vị như thế nào?"

Nói xong, nàng không thể chờ đợi được mà từ trong túi trữ vật lấy ra một thanh Tuyết ngọc tinh, nhét vào cái miệng anh đào nhỏ nhắn trong, nồng nhiệt nơi đây thường thức. Về đẹp của nàng con mắt ngật trở thành hình trăng lưỡi liềm, ngọt ngào mà cười nói: "Ừ, những Tuyết ngọc này tinh dường như kem đồng dạng ngọt ngào, khê cắn xuống lại chất lỏng tràn ra bốn phía, ăn thật ngon a!"

Tuyết Ngọc Kỳ Lân có chút không lời nói: "Một chút tiền nữ, bốn tọa vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người có thể đem Tuyết ngọc tinh trở thành đồ ăn vật tới ăn. Tuyết ngọc tinh tuy nguyên khí không lồ, năng lượng dồi dào, đối với Tuyết hệ nguyên đã tu luyện nói trần nhược chí bảo, nhưng cực kỳ băng hàn, ăn lập tức bên trên sẽ đông kết mà chết. Không hồ là ta người hữu duyên, thân thể như vậy phi phạm!"

Tiếp theo nó có chút vô si nói: "Ngươi đã như vậy thích ăn, không bằng thường xuyên xuyên hôn thân thể của ta, ta tùy thời có thể bài tiết ra Tuyết ngọc tinh a."

Hứa bá ho nhẹ một chút, đối với cái này chỉ bằng cách thường muốn chiếm tiện nghi Tuyết Ngọc Kỳ Lân cũng bó tay rồi. Nếu những người khác đối với tiểu thư như vậy hẳn đã sớm hung hăng nơi đây đánh cho hắn một trận, đáng tiếc thực lực của hắn không bằng nó, làm nó há không phải tìm tai vạ?

Vũ Thi Phi một hồi quyền rũ cười khế, da mặt của nó thật sự là quá dày, cũng không biết là người nào dạy dỗ háo sắc như này vô si nguyên thủ.

Dạ U nhàn nhạt nói: "Được rồi, đừng trêu chọc, hiện tại chúng ta lập tức đi đến lục bộ chỗ a."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân nghe vậy lập tức phản khởi, nhanh chóng nơi đây đi đến lục bộ trụ sở. Nó nội tâm âm thầm nghiêng rằng nghiêng lợi, chính là lục bộ người đem nó lừa gạt nơi này Hàn thủy đàm vạn trượng, tập hợp Văn tiên Mặc Bạch thơ thiếp đem nó phong ấn rất nhiều năm, khoản nợ này nó giống như bọn họ háo hão tính toán toán.

Tại nó cực nhanh, rất nhanh đạt tới lục bộ kiến trúc bày, liền sốt ruột nơi đây hét lớn khiến một đoàn người xuống. Vì vậy bọn họ liền nhất nhất bò xuống eo thân của nó, nó liền rất nhanh hóa thành con mèo nhỏ lớn nhỏ thú con, nhanh như điện chớp nơi đây bay tán loạn rồi đi.

Hứa bá đầu đầu nói: "Cái này Tuyết Ngọc Kỳ Lân đoán chừng ghi hận lục bộ người đem nó phong ấn, muốn triển khai hành động trả thù, chúng ta như vậy tùy ý nó làm xằng làm bậy thật sự được tốt?"

Dạ U bắt đầu nói: "Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, chúng ta không ai là đối thủ của nó. Vì bảo hiểm để đạt được mục đích, chúng ta cùng đi đến nghĩa phụ ta cư trú vị trí a, ta không hy vọng hân có việc."

Ba người khác nhẹ gập đầu, liền đi theo Dạ U bay nhanh đi đến Dạ Vô Tình chỗ vị trí.

...

Vì vậy một đêm này bởi vì Tuyết Ngọc Kỳ Lân xâm nhập, lục bộ bị huyền não gà bay chó chạy. Nó ẩn nấp khí tức trên thân, khiến lục bộ bộ chủ sẽ không dễ dàng phát hiện, bọn họ phần lớn còn đang trong giấc mộng.

Kết quả Binh bộ bộ chủ Phó Quân bị nó làm thành quang mũ cối giáp, bị ép cho nó một ít cao cấp nguyên khí; Hình bộ bộ chủ Xích Nham bị nó đánh thành đầu heo, cảm giận nơi đây giao cho nó một ít trân quý nguyên thực.

Về phần Văn bộ bộ chủ Văn Thiên Minh cùng Nghệ bộ bộ chủ Mai Văn là vợ chồng, tự nhiên ngủ ở một chỗ.

Lúc bọn họ vẫn còn ở lưu luyến triển miên thời điểm, Tuyết Ngọc Kỳ Lân đột nhiên xâm nhập, thoáng cái đánh lên nơi này Mai Văn trên bộ ngực, mãnh liệt cạo xát vài, dương dương đắc ý nói: "Ha ha, ái phi, bốn tọa trở về, nghĩ bốn tọa có hay không? Nhìn ngươi như trước bộ dạng thủy mị vẫn còn, có hay không sửa đứt cho bốn tọa?"

Mai Văn cảm giác được bộ ngực vị trí khác thường, thậm chí còn bị liếm lấy vài âm, nộ khí công tâm, thét lên không thôi nói: "A, háo sắc vô sỉ Kỳ Lân, ngươi rõ ràng còn dám trở về, ta muốn giết ngươi!"

Đáng tiếc Tuyết Ngọc Kỳ Lân tốc độ quá nhanh, thoáng cái tránh thoát nòng mãnh liệt bắt. Hai vợ chồng lập tức quần áo không chỉnh tề nơi đây bỏ lên, Văn Thiên Minh tức giận đến giận sôi lên, rốt cuộc thể tử của mình bị ở trước mặt khinh bạc, nội tâm tự nhiên không dễ chịu. Mai Văn đã sớm mất đi lý trí, lấy ra một thanh trong suốt như băng trường kiếm hướng nó tấn công mạnh qua.

Nó thấy thế lập tức oa oa hét lớn: "Ái phi, đánh là đau đớn là yêu, không nghĩ tới ngươi như thế yêu thương ta, để ta nhất thời cảm động đến rơi nước mắt. Văn Thiên Minh chiếm đoạt ngươi nhiều năm như vậy, ta phải hảo hảo trừng phạt hân."

Vì vậy nó lập tức phi đánh úp về phía Văn Thiên Minh, tựa như bay khắp nơi tháo chạy đạn pháo, tại hân vội vàng không kịp chuẩn bị trên liền đem hân làm thành minh đẫy thương tích, vô pháp động đậy, liền ngay cả Mai Văn cũng không cách nào ngăn cản.

Mai Văn nhìn thấy trọng phụ của mình bị làm thành người tàn tật dạng, nước mắt rơi như mưa nơi đây khóc hô: "Thiên Sát Kỳ Lân, ngươi đến cùng muốn như thế nào?"

Tuyết Ngọc Kỳ Lân cười lạnh nói: "Năm đó các ngươi hai vợ chồng cũng tham dự phong ấn, ta tự nhiên muốn hảo hảo trả thù một chút. Ta đối với ái phi luôn luôn là khoan hồng độ lượng, thức thời điểm lời nhanh lên một chút giao ra thiên tài địa bảo!"

Vì vậy hai vợ chồng không thể không bị ép giao ra một ít trân tàng nguyên đan cùng nguyên khí, đem nó đuổi đi. Nhìn thấy nó chạy như bay rồi đi thân ảnh, Mai Văn phần nộ bùng bùng nơi đây thét to: "Thiên Sát Kỳ Lân, vĩnh viễn không phải về tới!"

Về sau Công bộ bộ chủ Cung Nghiệp cũng gặp tai ương, bị làm thành gân cốt đau nhức kịch liệt, hình tượng mất hết nơi đây khóc hô: "Lão Tổ Tông, tha cho ta đi, ngươi đem lão già ta làm thành eo đều nâng không nổi tới."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân vẫn là một bộ thô phi bộ đáng, đắc chí nói: "Muốn ta tha ngươi, lập tức đem trên người đáng giá thiên tài địa bảo giao ra đây."

Vì vậy Cung Nghiệp bắt đầu dĩ giao ra một ít quý hiếm nguyên đan cùng tài liệu, cái này mới khiến nó cảm thấy mỹ mãn nơi đây rồi đi. Nó cái cuối cùng trả thù đối tượng tự nhiên là Dạ U nghĩa phụ Dạ Vô Tình, hân ghê tởm nhất, tốc độ tuy hơi kém tại nó, nhưng luôn luôn xuất quỷ nhập thần, thích đánh lén ám toán, liền ngay cả nó cũng không cách nào đơn giản làm nơi này hân.

Bất quá vừa nghĩ tới bị phong ấn cừu hận, nó tự nhiên lửa giận công tâm, sẽ không dễ dàng buông tha hân. Lúc nó rất nhanh đi đến Dạ Vô Tình Âm Dạ Đường thời điểm, phát hiện Dạ U một đoàn người đã cùng Dạ Vô Tình tụ họp, Tiểu Tuyết ân tình đưa tình nơi đây cầu khẩn nói: "Tiểu Ngọc, hiện tại ngươi đã đạt được tự do, không muốn lại trả thù, được tốt?"

Tuyết Ngọc Kỳ Lân nghe vậy một hồi xúc niệm, không lời nói: "Tiểu tiên nữ, bốn tọa tốt xấu là uy phong lẫm lẫm giống đực, không muốn cấp bốn tọa tới như vậy mẹ khi đích danh tự được tốt? Muốn ta buông tha cho trả thù có thể, ngươi phải hảo hảo yêu thương một chút bốn tọa!" Nói xong, nó lập tức bay nhào đi qua, cảm nhận được nòng bộ ngực vị trí cực hạn mềm mại, không khỏi một hồi lưu luyến.

Tiểu Tuyết bị lộ thành thất kinh, không biết có muốn hay không đem nó cào xuống. Dạ U thấy thế sắc mặt lập tức lạnh xuống, chạy như bay đi qua, đem nó cào xuống hung hăng nói: "Tuyết Ngọc Kỳ Lân, cấp ta thành thật một chút, không muốn muốn nhân cơ hội chiếm Tuyết tiện nghi."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân tức giận đến oa oa hét lớn: "Tiểu tử, lại là ngươi phá toái bốn tọa chuyện tốt, tin hay không bốn tọa đem ngươi đánh thành đầu heo?"

Tiểu Tuyết nghe vậy khuôn mặt lạnh lùng, nũng nịu nói: "Tiểu Ngọc, U là ta người trọng yếu, không cho phép ngươi khi dễ hân!"

Vì vậy Tuyết Ngọc Kỳ Lân lập tức sụp xuống, bắt đầu dĩ nói: "Hảo hảo hảo, ta nghe một chút tiên nữ, tạm thời không khi dễ tiểu tử này. Cũng không biết hân đùa bốn thủ đoạn gì, lại khiến một chút tiên nữ ngươi dễ ý như vậy."

Tiểu Tuyết khuôn mặt nổi lên một tia ửng đỏ, khả ái nơi đây bữu môi giải thích: "U mới không có đùa nghịch thủ đoạn, bởi vì hấn rất ôn nhu a, là khắp nơi vì ta suy nghĩ."

Về sau nàng vì để tránh cho Tuyết Ngọc Kỳ Lân tiếp tục đánh lén, nàng từ trong túi trữ vật lấy ra khả ái Tuyết ngọc thô, ôm ở chỗ ngực, yêu thương không thôi nơi đây vuốt ve nói: "Tiểu Tuyết, thật đáng yêu a, hay là ngươi ngoan nhất!"

Tuyết Ngọc Kỳ Lân nghe xong một hồi ghen ghét, vô tội nói: "Bồn tọa rõ ràng so với cái này Tuyết ngọc thô khả ái hơn nhiều được không? Tiều tiên nữ, hay là tới ôm ta một cái a."

Tiểu Tuyết xinh đẹp nơi đây cự tuyệt nói: "Không muốn, bởi vì tiểu Ngọc ngươi không nghe lời, luôn nghĩ chiếm tiện nghi của ta."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân tức giận đến oa oa hét lớn: "Cái này cấp thấp nguyên thú Tuyết ngọc thô cũng dám cư chiếm thướng sào, là không phải chán sống? Sớm muộn gì có một ngày bồn tọa muốn giết chết nó."

Tuyết ngọc thô sau khi nghe bị làm cho lạnh run, thật sâu rút vào Tiểu Tuyết bộ ngực, rút cuộc Tuyết Ngọc Kỳ Lân thế nhưng là ở vào nguyên thú giới đình, tản mát ra nguyên thú khí thể khiến nó cảm thấy sợ hãi.

Nàng thấy thế khẽ kêu nói: "Tiểu Ngọc, ngươi hù đến Tiểu Tuyết. Các ngươi muốn chung sống hoà bình, bằng không thì ngươi cũng đừng đi theo bên cạnh ta."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân thấy thế rốt cục không hề lên tiếng, yên lặng cùng bên người Tiểu Tuyết, lấy lòng nơi đây đối với chân ngọc của nàng cạo a cạo, không ngừng hâm mộ mà nhìn bị nàng ôm ở chỗ ngực Tuyết ngọc thô.

Dạ Vô Tình thấy huyền ảo tình cảnh rốt cục an tĩnh lại, không khỏi thở ra một hơi. Hấn thật sự là sợ Tuyết Ngọc Kỳ Lân xuống tay với hấn, như vậy hấn liền không thể không chạy trốn tứ phía. Vì vậy hấn không khỏi cảm kích nói: "Đa tạ Tuyết tiểu thư vì ta xin tha, bằng không thì ta liền cùng cái khác bộ chủ đồng dạng chặt vật"

Tiểu Tuyết mỉm cười tự nhiên nói: "Àn, không cần cảm ơn, Dạ Thúc Thúc, đây cũng là ta nên làm."

Dạ Vô Tình lúc này mới vui vẻ, âm thầm thần phục nghĩa tử của mình tìm cho không tệ bầu bạn. Về sau hấn chấn chỉnh lại nói: "Bây giờ sắc trời không rõ, các ngươi đi trước hậu viện sương phòng nghỉ ngơi đi. Dạ U lưu lại, ta có lời nói với hấn."

Mọi người nhẹ gật đầu, Hứa bá, Vũ Thi Phi liền liên tiếp rời đi, Tuyết Ngọc Kỳ Lân hấp tấp theo sát lên Tiểu Tuyết, hiển nhiên muốn cùng nàng cùng giường chung gối.

Tiểu Tuyết nhũ mây nơi đây cảnh cáo nói: "Tiểu Ngọc, buổi tối cũng không nên giờ trò a, bằng không thì ta đối với ngươi không khách khí!"

Tuyết Ngọc Kỳ Lân tự nhiên ngoảnh mặt làm ngơ, đi theo nàng một cái sương phòng nằm ngủ, muốn đánh về phía bộ ngực của nàng, không ngờ phát hiện, nàng chỗ ngực ôm thật chặt Tuyết ngọc thô buồn ngủ, khiến nó không có cơ hội có thể thừa lúc.

Nó cảm giận không thôi, chỉ có thể chặt chẽ tựa ở bên cạnh Tiểu Tuyết chớp mắt, chờ đợi thời cơ tiến đến.

Vì vậy Ám Dạ Đường trong đại sảnh chỉ còn lại có Dạ Vô Tình cùng Dạ U hai người, hấn nghi ngờ nhìn về phía nghĩa phụ của mình, không biết hấn có cái gì phân phó...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Trở về thường ngày

Tại Ám Dạ Đường trong đại sảnh, Dạ Vô Tình ung dung mà hỏi: "U Nhi, ngươi đã được Tuyết Ngọc Kỳ Lân nước mắt a, kế tiếp có tính toán gì không?"

Dạ U nhẹ gật đầu, chấn chỉnh lại nói: "Hiện tại bốn vị được tài đã làm cho đều, chỉ cần tìm đến ngũ phẩm Nguyên đan sư, liền có thể luyện ra ngàn năm Tuyết Lệ đan chữa cho tốt Tuyết quái bệnh. Nghe nói U Châu không có ngũ phẩm Nguyên đan sư tồn tại, ta ý định cùng bọn họ lại cái khác đại châu nhìn xem."

Dạ Vô Tình trịnh trọng biểu thị mệnh lệnh nói: "Tính toán của ngươi thật là tốt, nhưng không thực tế. Muốn biết rõ cái khác đại châu đường xá vô cùng xa

xôi, hung hiểm vạn phần, nếu như ngươi không có đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh thực lực, không nên tùy tiện đi đến, bằng không liền chết cũng không biết chết như thế nào."

Dạ U nghe vậy kinh hãi, tò mò dò hỏi: "Vậy không biết nghĩa phụ có chỉ giáo?"

Dạ Vô Tình nghiêm trang nói: "Ba tháng sau chính là lục bộ học viện mở ra chiêu sinh, ta hi vọng trong lúc này ngươi thể hảo hảo chuẩn bị một chút, tôi luyện tu vi của mình, tranh thủ tiến nhập ám viện. Chờ ngươi từ ám viện trở hết tài năng, sau khi tốt nghiệp ta sẽ đem ngươi thu làm quan môn đệ tử, dốc túi tương thụ, như vậy người khác cũng không có bất kỳ dị nghị gì."

Dạ U bất đắc dĩ nói: "Như vậy nói cách khác ta còn phải tại Vân Thiên thành ngây ngốc một năm nửa năm, Ta không sao, nhưng Tuyết liên phải thường xuyên dùng nguyên thực điều dưỡng thân thể, ta sợ lâu dài dĩ vãng xuống lại thân thể của nàng xảy ra vấn đề."

Dạ Vô Tình nghe vậy mỉm cười nói: "Xem ra ngươi rất quan tâm cô gái kia, mà nàng cũng đúng lúc rất quyến luyến ngươi. Hai người các ngươi vừa vặn trai tài gái sắc, đẹp đôi tự nhiên, ngươi muốn hảo hảo nắm chặt mới đúng."

Dạ U khẽ thờ dài một hơi, bất đắc dĩ nói: "Nghĩa phụ, kỳ thật hai chúng ta không phải như ngươi nghĩ. Một phương diện nàng sở dĩ rất quyến luyến ta, chỉ bất quá bởi vì ta cùng nàng trong mộng người như không biết quan hệ, nàng ngốc ở bên cạnh ta cũng chỉ là muốn tìm được đáp án mà thôi."

"Một phương diện khác, hai chúng ta hiện tại tuổi tác còn nhỏ, đối với tình yêu nam nữ tương đối ngây thơ, không nên quá sớm nói chuyện yêu đương, hay là thuận theo tự nhiên tương đối. Ta hiện tại thâm nghĩ đem mình tu luyện được cường đại lên, coi bỏ thân thể của ta, cũng thuận tiện bởi bạn nàng một đoạn lữ trình, báo đáp ơn cứu mệnh của nàng."

Dạ Vô Tình chợt nói: "Nguyên lai như thế, bất quá hai người các ngươi nếu như thể bèo nước gặp nhau, đã nói lên hai người các ngươi có duyên phận, như phát triển không gian. Yên tâm đi, tại lần đầu tiên nhìn thấy cô gái kia thời điểm, ta liền biết nàng cực kỳ bất phàm. Mặc dù đối với người thường mà nói trải qua nhiều năm tích lũy dùng nguyên thực sẽ có hại thân thể, nhưng đối với nàng mà nói, lại làm hơn nguyên thực cũng sẽ không làm thương tổn thân thể, bằng không thì nàng cũng kiên trì không được nhiều năm như vậy."

Dạ U lúc này mới yên tâm lại, cẩn thận từng li từng tí mà hỏi: "Nghĩa phụ, ta gần nhất cũng có học thư pháp họa theo từ, không biết có thể hay không kiên tu a?"

Dạ Vô Tình mở to hai mắt, bất khả tư nghị mà hỏi: "Ngoại trừ làm thích khách bên ngoài, ngươi còn chuẩn bị đi Thư tu cùng Văn tu con đường?"

Dạ U nhẹ gật đầu, khẳng định nói: "Ta ta cảm giác tại đây hai cái phương diện cũng rất có thiên phú, bởi vậy chuẩn bị đi một chuyến nhìn xem "

Dạ Vô Tình nhất thời đau đầu, bất đắc dĩ nói: "Kiên tu cũng không phải là không thể được, thế nhưng bộ dáng đối với ngươi gánh nặng quá nặng, ta sợ ngươi rất khó chịu đựng được. Muốn biết rõ thuật nghiệp như chuyên chú, vạn nhất ngươi học ba cái nắm giữ không tốt chừng mực, ngược lại là được không bù mất."

Dạ U tự tin nói: "Nghĩa phụ, yên tâm đi, ta trời sinh thông minh, học ba cái khỏi phải nói."

Dạ Vô Tình thôn thức nói: "Vậy được rồi, ngươi đã kiên trì muốn như thế tẩu, ta tất nhiên duy trì ngươi. Chỉ bất quá tại lục bộ học viện mở ra chiêu sinh thời điểm, ngươi thành nhất nhất tham gia ba cái khảo hạch, mới có thể tiến nhập liên quan cửa sân. Về sau ngươi học thời gian sẽ tương đối nhanh, ban ngày đoán chừng không có bao nhiêu thời gian tu luyện."

Dạ U chấn chỉnh lại hồi đáp: "Bởi vậy ta chuẩn bị dùng buổi tối thời gian tới tu luyện, khi đó Hắc Ám nguyên khí nồng đậm, ta tốc độ tu luyện nhất định sâu sắc tăng nhanh!"

Dạ Vô Tình nghe vậy vui mừng nói: "Ngươi đã thể như vậy khắc khổ nơi đây tu luyện học, ta cũng sẽ không nói cái gì, ba tháng này ngươi muốn hảo hảo nắm chắc. Bây giờ sắc trời sắp sáng, ngươi đi hậu viện tìm nhân rồi sương phòng nghỉ ngơi một chút nhanh a, đợi đến sáng sớm các ngươi đã đi xuống sơn a, ta tự mình là các ngươi tiễn đưa."

"Rốt cuộc các ngươi hiện tại không phải lục bộ người, ở đây lâu sẽ làm cho người chỉ trích, khiến cái khác bộ chủ bất mãn. Đặc biệt là nhất định phải đem kia Tuyết Ngọc Kỳ Lân mang đi, nó chính là cho tai họa, hiện tại lục bộ người đều đối với nó hận thấu xương, sớm đi chúng ta nơi này sớm thanh tĩnh."

Dạ U hiểu ý nói: "Ta minh bạch, nghĩa phụ, đợi trời vừa sáng chúng ta lập tức liền đi, nhất định đem kia đáng giận Tuyết Ngọc Kỳ Lân mang theo, vậy bây giờ ta liền cáo từ!"

Dạ Vô Tình ân cần nói: "Ừ, ngươi hảo hảo lại nghỉ ngơi một chút nhé."

Vì vậy Dạ U từ đại sảnh đi tới hậu viện, chỗ đó sương phòng mọc lên san sát như rừng, hắn đơn giản tìm cho sạch sẽ nhân rồi gian phòng, đóng cửa lại thu thập áo bào, liền trên giường ngã đầu đi nằm ngủ. Hôm nay tại vạn trượng hàn đàm dưới nước làm cho đã hơn nửa ngày, thật sự là hắn cảm thấy có chút mệt mỏi, vừa vặn nghỉ ngơi một chút dưỡng tinh súc duệ.

Qua sau một hồi, thiên rất cực tăng sáng, lộ ra một tia sáng sớm sáng, Dạ U lập tức thanh tỉnh lại, mở cửa đi ra, phát hiện Tiểu Tuyết ôm Tuyết ngọc thả vừa vặn đi ra, phía sau đi theo một cái cúi đầu tang khí Tuyết Ngọc Kỳ Lân.

Nó không nghĩ tới Tiểu Tuyết vậy mà có thể ngủ được như thể hương vị ngọt ngào an ổn, một mực đem Tuyết ngọc thả chặt chẽ ôm ở chỗ ngực, cũng

không có lật qua lật lại, trần trọc động tác, khiến vẫn muốn đánh lên bộ ngực nó căn bản không có cơ hội có thể thừa lúc.

Tiểu Tuyết nhìn thấy Dạ U, ngọt ngào mà cười vào chào hỏi nói: "U, buổi sáng tốt lành a, ngủ ngon giấc không?"

Dạ U nhẹ gật đầu, lúc này Hứa bá cùng Vũ Thi Phi tại cái khác sương phòng cũng mở cửa đi ra, đi ra, bốn người vừa vận tụ hợp. Vũ Thi Phi đưa tay ra mời lưng mời, động tác thướt tha mềm mại, phong tình vạn chủng, đối với Dạ U quyến rũ mà cười nói "Tiểu đệ đệ, tối hôm qua ngủ ngon giấc không?"

Dạ U tiếp tục gật đầu đáp lại, lúc này Tuyết Ngọc Kỳ Lâm ai oán nói: "Làm sao lại không ai quan tâm bồn tọa? Bồn tọa ngủ được không tốt a. Ái phi, hay là người tới an ủi bồn tọa bị thương tâm linh a."

Nói xong, nó lập tức nhanh như điện chớp nơi đây đánh về phía Vũ Thi Phi bộ ngực, đầu thật sâu hãm vào, cảm giác được một hồi bão mãn hương mềm, giàu có co dãn xúc cảm xâm nhập mà đến, nhất thời tâm tình sung sướng, mãnh liệt cọ xát vài xuông.

Vũ Thi Phi thể nào trấn định, tại đây đang tập kích xuống cũng một tác vuông đại loạn, hình tượng mất hết, vừa thẹn vừa giận không thời nơi đây thét to: "A, người cái này vô sỉ Kỳ Lâm, cư nhiên lại đây đánh lên tỷ tỷ, ta muốn đem người giết người!"

Nói xong, nàng hướng chỗ ngực treo Tuyết Ngọc Kỳ Lâm mãnh liệt nắm lấy lại, đáng tiếc tốc độ của nó nhanh chóng, sớm đã chuẩn mất, đáng cách đó không xa dương dương đắc ý nói: "Ái phi, tôi bắt bồn tọa a, bắt được bồn tọa trùng điệp như phần thưởng, liền phần thưởng người thị tẩm bồn tọa một ngày một đêm, là không phải rất cảm thấy quang vinh a?"

Vũ Thi Phi nghe vậy tức giận đến giận sôi lên, từ trong túi trữ vật gào thét ra một thanh màu thủy lam trường kiếm, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Người đứng ở nơi đó đừng động, ta lập tức liền đem người băm thành vạn đoạn!"

Nói xong, nàng lập tức bay nhanh tới, không chút do dự triển khai nàng bản lĩnh xuất chúng nguyên thuật, đem trong sân khiến cho gà bay chó chạy. Đáng tiếc Tuyết Ngọc Kỳ Lâm chính là không cùng nàng chính diện giao phong, một bên nói qua ô ngôn uế ngữ, một bên bay tán loạn nhảy loạn, để cho nàng căn bản chém không được nó một tia lông tơ, nàng tức giận đến ngửa răng.

Dạ U cùng Hứa bá không lời mà nhìn một màn này, không biết có muốn hay không ra tay giúp đỡ. Nhưng bọn họ minh bạch, dù cho bọn họ ra tay giúp đỡ, cũng bắt không được Tuyết Ngọc Kỳ Lâm, chỉ có thể lẳng lặng đứng xem.

Tiểu Tuyết thấy thế như trút được gánh nặng nói: "May mắn ta đem Tiểu Tuyết một mực ôm ở trước ngực, bằng không thì tiểu Ngọc cũng rất dễ dàng đánh lên thành công. Chứng kiến Vũ Thi Phi bộ dáng tỷ tỷ, ta không khỏi sâu bẽ ngoài đồng tình."

Dạ Vô Tình nghe đến nơi này động tĩnh, từ trong đại sảnh đi ra, thất kinh hỏi: "Chuyện gì xảy ra? Nơi này như thế nào nóng nảy như vậy a?"

Dạ U, Tiểu Tuyết cùng Hứa bá ba người đồng thanh nói: "Chính người nhìn!"

Dạ Vô Tình đột nhiên vừa nhìn, phát hiện trong sân lại bị khiến cho một mảnh hỗn loạn, mặt đất khe nứt hố to trải rộng, hoa cỏ phá toái tán loạn, tường viện hóa thành bùn đất, liền ngay cả tinh xảo sương phòng cũng vài tòa, khiến hắn không khỏi khóc không ra nước mắt, chẳng lẽ lúc này biết đòi hỏi ít nhiều tu sửa phí năng lực khôi phục như lúc ban đầu?

Qua một hồi lâu, Vũ Thi Phi rốt cục thờ hồng học, cười run rẩy hết cả người, không hề đuổi theo Tuyết Ngọc Kỳ Lâm, chỉ có thể vô lực nơi đây phẫn nộ quát: "Người cái này Thiên Sát Kỳ Lâm, sớm muộn gì như chút Thiên tỷ tỷ phải bắt được người, đem người phanh thây xé xác, sấy thành thịt xiên ăn."

Tuyết Ngọc Kỳ Lâm nghe vậy không thêm để ý chút nào, ngược lại vô sỉ nơi đây cảm thán nói: "Ái, không nghĩ tới ái phi cư nhiên yêu bồn tọa yêu thành như thế khắc cốt ghi tâm, cư nhiên nghĩ như vậy ăn bồn tọa. Được rồi, bồn tọa về sau nhất định sẽ hào hào sùng ái người, tùy người như thế nào thì lười ra liếm, khiến người mình bạch bồn tọa đến cỡ nào ăn ngon!"

Vũ Thi Phi đã tức giận đến không phản bác được, không nghĩ tới cái này Tuyết Ngọc Kỳ Lâm vậy mà có thể vô sỉ nơi này cao như thế sâu cảnh giới, cũng không biết tai họa là ai dạy dỗ.

Dạ Vô Tình thấy tình cảnh lằng lằng, bất đắc dĩ nói: "Tốt hơn được rồi, các người cũng đừng đánh nữa, tiếp tục đánh xuống ta toàn bộ Âm Dạ Đường đều muốn bị các người hủy đi. Hiện tại các người lập tức xuống núi a, ta tới là các người tiễn đưa."

Tuyết Ngọc Kỳ Lâm lễ thẳng khí hùng mà hỏi: "Bồn tọa tốt xấu là tung hoành thiên hạ Kỳ Lâm Đại Đế, hậu cung giai nhân ba ngàn, địa vị cao quý vô cùng, tiễn đưa phô trương cũng nên lớn một chút, làm sao có thể một mình người một cái bộ chủ đề đưa tiễn?"

Dạ Vô Tình nghe vậy đáng chất không thôi, cái khác bộ chủ nam bị người đánh, nữ bị người khinh bạc, đối đãi hận thấu xương, sẽ cho người tiễn đưa mới là lạ.

Hắn không dám lãnh đạm, không thể không giả trang ra một bộ dáng vẻ cung kính, nói: "Kỳ Lâm Đại Đế, cái khác bộ chủ bởi vì công vụ bề bộn, cho nên không tiện ra ngoài tiễn đưa. Lại nói người xuống núi, cũng có thể đi sủng ái người hậu cung giai nhân ba ngàn, hà tất tính toán chi li tại loại chuyện nhỏ nhặt này."

Tuyết Ngọc Kỳ Lâm sau khi nghe, mở cờ trong bụng nói: "Nói cũng đúng, bồn tọa là nên lại sủng ái ta ái phi có thể. Được rồi, bồn tọa khoan hồng độ lượng, liền người tiễn đưa a."

Vì vậy Dạ Vô Tình thuận lợi đem một đoàn người đưa ra ngoài thành, cũng đem Vũ Thi Phi gửi xe ngựa trả lại nàng. Vì vậy một đoàn người liền nhao

nhao đi lên xe ngựa, cách xa lục bộ trụ sở.

Dạ Vô Tình thấy thế lập tức thở ra một hơi, cái khác năm bộ chủ cũng lập tức từ xung quanh chui ra, tâm tình sung sướng mà nhìn một màn này.

Tuyệt Ngọc Kỳ Lâm tai họa cuối cùng đã đi, bọn họ hẳn là có thể an tĩnh một đoạn thời gian a. Bọn họ nội tâm nhất trí hi vọng: tai họa vĩnh viễn đều đừng tới nữa!

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Lựa chọn chờ thời

Xe ngựa rất nhanh hướng dưới núi chạy đi, trong xe Tuyệt Ngọc Kỳ Lâm chịu lạnh đãi, Tiểu Tuyết cùng Vũ Thi Phi cũng không hoan nghênh nó ngồi ở trên đùi của các nàng, khiến nó buồn bực mà thích.

Qua hồi lâu, làm xe ngựa đến Vân Thiên đấu giá hội thời điểm, một đoàn người xuống xe ngựa. Tuyệt Ngọc Kỳ Lâm chứng kiến Vân Thiên thành mệnh mông đại thành thịnh cảnh, lập tức phấn khởi vui mừng nhảy nhót như chim sẻ, hoan hô nói: "Ha ha, bọn tọa rốt cục lại trở lại đây, nên đi sùng hạnh ta hậu cung ba nghìn mỹ nữ!"

Nói xong, nó lập tức chạy vội ra ngoài, tuyết trắng thú con thân ảnh thoáng cái chui vào giữa ngã tư đường tiêu thất vô ảnh vô tung. Mấy người thấy thế bất đắc dĩ lắc đầu, minh bạch nó lại lại tai họa Vân Thiên thành bên trong mỹ nữ, đoán chừng là khiến cho long trời lở đất, không khỏi một hồi đau đầu.

Dạ U đối với Tiểu Tuyết ung dung nói: "Tuyết, ta cùng nghĩa phụ của ta thảo luận qua, tuy chúng ta đã làm cho đều bốn vị được tài, nhưng hiện tại lại cái khác lục địa tìm kiếm ngũ phẩm Nguyên đan sư mạo hiểm không thể nghi ngờ rất lớn, cũng không thể dựa vào Hứa bá một mực bảo hộ chúng ta."

"Bởi vậy ta quyết định, đợi ta đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh, như đủ thực lực bảo đảm, lại cùng các người cùng đi đến cái khác lục địa. Ba tháng sau chính là lục bộ học viện mở ra chiêu sinh, trong ba tháng này ta sẽ chuẩn bị sẵn sàng, đến lúc sau là tham gia khảo hạch tiến nhập bên trong, sau đó trở hết tài năng tiến nhập lục bộ, đến lúc đột phá Nhân nguyên cảnh."

"Người muốn là sốt ruột muốn tìm được ngũ phẩm Nguyên đan sư, chữa cho tốt bệnh của mình, vậy chúng ta muốn chia tay. Người muốn là không nóng nảy, phải chờ thêm một năm nửa năm, cùng ta lại cái khác lục địa tìm kiếm ngũ phẩm Nguyên đan sư lại là một đoạn dài đằng đặc lữ trình, như vậy người còn nguyện ý chờ đợi đi?"

Tiểu Tuyết đôi mắt đẹp chân thành nơi đây mỉm cười nói: "U, không việc gì đâu, bệnh tình của ta không cần phải gấp. Chỉ cần cùng với người, bất luận bao lâu ta đều nguyện ý chờ. Ba tháng sau ta cũng sẽ với người một chỗ tiến nhập lục bộ học viện, sau đó trở hết tài năng tiến nhập lục bộ. Chờ người đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh, muốn cùng chúng ta đi cái khác lục địa, cần phải giữ lời nói a!"

Dạ U đột nhiên nhẹ gật đầu, nói: "Ừ, một lời đã định. Tại ba tháng này trong thời gian, ta cũng chuẩn bị lại Hắc Ám tuyệt địa tôi luyện một đoạn thời gian, đạt được một ít kỳ ngộ, đề thăng tu vi của mình. Có rảnh thời điểm còn có thể luyện tập thư pháp họa thơ từ, đến lúc sau kính xin người chỉ giáo nhiều hơn."

Tiểu Tuyết ngọt ngào mà cười nói: "Ừ, thật tốt quá, như vậy chúng ta vừa vận tổng cộng đồng học tập, là tiến nhập lục bộ học viện chuẩn bị!"

Dạ U lúc này mới yên tâm, đối với ba người chấn chỉnh lại nói: "Vậy tốt hơn, hiện tại ta đi trước Hắc Ám tuyệt địa tôi luyện, các người có thể tự hành an bài hành trình, ta đi, gặp lại "

Nói xong, hắn liền lấy ra truyền tống ngọc phù, từ chỗ cũ biến mất, truyền tống đến Huyết Long cổ mộ phòng tu luyện. Từ nơi đó Truyền Tống trận đi đến Hắc Ám tuyệt địa khởi điểm bắt đầu lang bạt, có thể nói mười phần thuận tiện.

Nhìn thấy Dạ U rời đi, Vũ Thi Phi cũng dịu dàng cười nói: "Như vậy Tuyết muội muội, bởi vì Vân Thiên đấu giá hội có một số việc công việc cần ta xử lý, ta cũng cáo từ."

Vì vậy nàng liền quay người rời đi, để lại Tiểu Tuyết cùng Hứa bá hai người. Hứa bá không hiểu nói "Tiểu thư, nếu như chúng ta đã làm cho đều luyện chế ngàn năm Tuyết Lệ đan dược liệu, vì sao không lập tức phản hồi Bắc Tuyết chi địa? Đừng nói là ngũ phẩm Nguyên đan sư, chính là thất phẩm Nguyên đan sư chúng ta chỗ đó cũng có, căn bản không cần về vội cho thêm chuyện ra."

Tiểu Tuyết khẽ thở dài một hơi, nói: "Hứa bá, ta minh bạch ý tứ của ngươi. Thế nhưng ta không hy vọng nhanh như vậy trở lại Bắc Tuyết chi địa, muốn cùng U ít nhiều ở chung một đoạn thời gian, có lẽ liền có thể đạt được ta muốn đáp án. Ta phải cái bệnh này đã nhiều năm như vậy, cũng không quan tâm chờ lâu bên trên một đoạn thời gian."

Hứa bá tiếp tục khuyên bảo nói: "Thế nhưng là tiểu thư, nếu bệnh của ngươi một mực trì hoãn, ngươi liền một mực vô pháp đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh, liền căn bản vô pháp trong nhà đặt chân. Hiện tại đã có chữa cho tốt ngươi quái bệnh hi vọng, ngươi nên lập tức bắt lấy, mà không phải ngây ngốc ở chỗ này cùng tiểu tử này lãng phí thời gian."

Tiểu Tuyết đau thương nói: "Hứa bá, từ khi ta phải cái bệnh này, trong nhà địa vị liền rớt xuống ngàn trượng, một mực bị cầm tù trong nhà. Thật vất vả có cơ hội lại Trung Nguyên tâm y phóng dược, nhìn sưng mắt phong quang, lại gặp đối với ta trọng yếu phi thường U. Ngươi không thể để ta tùy hứng một hồi, nhìn một cái tự do bay lượn chim chóc đi?"

Hứa bá nghe vậy bất đắc dĩ nói: "Vậy được rồi, tiểu thư, ta liền không đem chuyện này bẩm báo cấp gia chủ, có thể kéo kéo dài bao lâu liền kéo dài bao lâu, dù sao hấn cũng không có quy định bao lâu thời gian. Cần phải là chúng ta một mực xa ngút ngàn dặm không có tin tức, gia chủ sớm muộn là phải những người khác tiếp nhận ngươi trở về, đến lúc sau ngươi vẫn phải là trở về."

Tiểu Tuyết ung dung gật đầu nói: "Hứa bá, ta minh bạch, cảm ơn ngươi nguyện ý như vậy bao dung ta. Ta hy vọng có thể hoàn thành cùng U quyết định, đợi chúng ta đi cái khác lục địa tìm kiếm ngũ phẩm Nguyên đan sư, luyện ra ngàn năm Hàn Tuyết đan chữa cho tốt bệnh của ta, ta đến lúc sau thì sẽ với ngươi cùng nhau trở về!"

Hứa bá ân cần mà nói: "Vậy tốt hơn! Tiểu thư, bọn tâu hồi lâu ngươi hấn có chút mệt nhọc, còn có tối hôm qua căn bản không ngủ bao nhiêu thời gian, hay là sớm một chút trở về phòng nghỉ ngơi đi."

Tiểu Tuyết nhẹ gật đầu, liền đi theo Hứa bá một chỗ trở lại Vân Thiên đầu giá hội cư trú viện.

...

Nói Dạ U đi tới Hắc Ám tuyệt địa Hắc Ám hoang dã rèn luyện, đã một đường bị dọa chết nơi đây giết đến sâu bên trong, góp nhặt khá hơn thi đan cùng hồn tinh, đi đến ngoại vi một chỗ khác hiểm địa hắc khô lâm.

Nơi này là một mảnh cây khô tràn ngập hoang dã, bên trong khô lâu quái vật đều là hắc sắc, cứng rắn như sắt, đồng dạng công kích thật sự là khó đánh vỡ phòng ngự của bọn nó. Hơn nữa hành động nhanh nhẹn, thường thường tụ tập cùng một chỗ, đồng dạng nguyên tu nếu là không có ôm đoàn đội, căn bản đánh không lại chúng.

Mà Dạ U thì không có như vậy bất khoản, thân thể của hấn trải qua mấy lần cường hóa, lực lượng lớn tăng, còn có Tử viêm tương khí tức hủy diệt bỏ qua phòng ngự, đối phó bọn này hắc khô lâu quả thật dư dả.

Vì tôi luyện vừa luyện không lâu sau Long Phá Quyền, hấn liền tay không tác sát nơi đây vọt vào một đồng hắc khô lâu bên trong, đại sát tứ phương. Chúng gào khóc kêu to vây công hướng hấn, giương nanh múa vuốt nơi đây đi tới.

Đáng tiếc tại Dạ U Tấn Ảnh Bộ cấp tốc, chúng căn bản đập không được hấn một sợi lông, ngược lại liên tiếp bị hấn dùng Long Phá Quyền đánh tan ngực, ngã xuống. Thông qua một phen đánh giết, đem Long Phá Quyền vận dụng thành càng thêm thành thạo. Hoi đen một chút khô lâu còn có thể thì đen nhánh cốt thạch, nghe nói là luyện khí tài liệu, hấn cũng đều nhặt được.

Vì vậy hấn liền từng bước một thuận lợi nơi đây xông vào hắc khô lâm thâm xứ, phát hiện nơi này hắc khô lâu tuy số lượng thiếu đi, nhưng càng thêm cường tráng, mà còn mang theo đao kiếm, hiển nhiên không dễ đối phó, chúng được trở thành hắc khô lâu binh sĩ.

Dạ U lập tức nghĩ tới Hóa Long Cửu Chuyển Thuật, vì vậy liền đưa tay chân hóa thành huyết hồng sắc long trảo, nhất thời cảm giác lực lượng tăng gấp đôi, sử dụng Long Phá Quyền là càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Vì vậy hấn hô quát vào vọt tới, đối với chúng một hồi quyền đâm cước đá. Tại long trảo tập kích, liền ngay cả chúng đao kiếm cũng trực tiếp bị oanh thành mảnh vụn, không chết không lui, đem chúng trực tiếp đánh bay phá toái.

Chỉ chốc lát sau, phụ cận hắc khô lâu binh sĩ đã bị một mình hấn thanh lý sạch sẽ, nhặt được một chút tương đối chất lượng tốt cốt thạch. Coi như hấn chiến ý nghiêm nghị thời điểm, tai thính mắt tinh hấn đột nhiên đã nghe được phụ cận không hề tầm thường tiếng người động tĩnh, không khỏi tò mò sờ tới, uyển như kiêu quý mị hư vô trốn ở một khỏa cây khô nghe lên vào.

Tại cách đó không xa một mảnh trên đất trống, như hai hắc y nhân đang tại nói nhỏ nhỏ, một cái trong đó chính là trên đầu giá hội xuất hiện qua Lôi hệ hắc y nhân, một cái khác thì chưa phát giác ra rõ ràng lịch, nhưng mơ hồ như lửa nóng khí tức lan tràn, hiển nhiên là Hỏa hệ nguyên tu.

Hỏa hệ hắc y nhân sốt ruột mà hỏi: "Đại ca, ngươi xác định Hắc Vu Lão Nhân sào huyệt ở nơi này phụ cận đi?"

Lôi hệ hắc y nhân nhàn nhạt nói: "Không sai, chính là nơi này. Những cái này ngoại vi hắc khô lâu kỳ thật chính là hấn nuôi dưỡng quái vật, dùng để ngăn cản kẻ thù bên ngoài xâm lấn. Hấn đã chịu trọng thương, chúng ta phải mạo hiểm tiến nhập sào huyệt của hấn giết hấn, bằng không một khi chờ hấn khôi phục lại, hậu họa khôn lường."

Hỏa hệ hắc y nhân có chút chần chờ nói: "Thế nhưng là để cho ta Hắc Vu Lão Nhân sào huyệt nguy hiểm trùng điệp, có hấn bảo vệ tánh mạng thủ đoạn, tiến nhập người gần như thập tử vô sinh, chúng ta như vậy tùy tiện xâm nhập, e rằng rất khó lấy lòng."

Lôi hệ hắc y nhân nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Chúng ta thật vất vả thiết lập vãn cục đem những cái này tham lam tán tu đưa tới, muốn một mẻ hốt gọn, cướp bóc bọn họ bảo vật, nhưng không ngờ Hắc Vu Lão Nhân thực lực cao cường, vậy mà giết đi Tam đệ, chạy ra tìm đường sống. Thì bắt tái lại, không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con, hắn giết hắn đi, chúng ta năng lực là Tam đệ báo thù, năng lực khoái hoạt tiêu dao nơi đây sống tốt, người hiểu chưa?"

Hỏa hệ hắc y nhân trầm mặc một hồi, lập tức kiên định gật đầu, nói: "Vậy được rồi, ta nghe đại ca, không thành công tiện thành nhân."

Vì vậy hai người liền rất nhanh đi đến hắc khô lâm tối sâu bên trong, hiển nhiên muốn đi nơi nào tìm kiếm Hắc Vu Lão Nhân sào huyệt. Dạ U thấy thế lập tức lén lút theo sau, hắn thế nhưng là nhớ rõ trên đầu giả hội Lôi hệ hắc y nhân liền Thánh cấp Phá Cảnh đan loại này trên quý nguyên đan cũng có thể lấy ra, đoán chừng trên người của hắn có không ít bảo vật.

Theo theo như lời bọn họ, Hắc Vu Lão Nhân sào huyệt vô cùng nguy hiểm, hai người xâm nhập đánh chết hắn tất nhiên rất khó thu được kết quả tốt. Chính mình vừa vận lạng lẽ theo sau, tới một người bộ ngựa bắt ve chim sẻ núp đằng sau.

Nếu bọn họ ngao cò tranh nhau lưỡng bại câu thương thì tốt hơn, chính mình vừa vận ngư ông đắc lợi. Nghĩ đến nhiều Nhân nguyên cảnh nguyên tu trên tàng bảo vật, hắn không khỏi trong lòng lửa nóng.

Hai hắc y nhân tốc độ tuy rất nhanh, nhưng Dạ U cũng không chậm không chậm nơi đây theo sát lên. U Minh Bào của hắn trong bóng đêm như ẩn thân hiệu quả, còn có Tấn Ảnh Bộ phiêu hốt bất định, bởi vậy bọn họ không có phát hiện sự hiện hữu của hắn.

Một lát sau, hai hắc y nhân rốt cục đi tới một cái khe núi bí ẩn huyệt động trước mặt, chỗ động khẩu bởi hồi vài toàn thân vũ trang cao lớn hắc khô lâu, nắm lấy đao búa, như Nhân nguyên cảnh sơ cấp thực lực. Đồng dạng Phạm nguyên cảnh nguyên tu cho dù phát hiện nơi này cũng không dám xông vào, bởi vậy nơi này cực ít có người.

Lôi hệ hắc y nhân nhàn nhạt nói: "Không sai, nơi này chính là Hắc Vu Lão Nhân sào huyệt, những cái này hắc khô lâu tướng quân là hắn nuôi dưỡng tương đối lợi hại quái vật, chúng ta lập tức giết đi chúng, xông vào!"

Hỏa hệ hắc y nhân nhẹ gật đầu, liền đi theo hắn hùng hổ nơi đây xung phong liều chết đi qua. Hai người cùng những cái này hắc khô lâu tướng quân kịch liệt nơi đây giao chiến, lại không ngờ tới cách đó không xa trốn tránh một cái Phạm nguyên cảnh trung cấp Dạ U, len lén nhìn hai người.

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Ngư ông đắc lợi

Những cái kia hắc khô lâu tướng quân thực lực tương đối phi phàm, mỗi lần giãml chặn tại chỗ đi qua đều là một hồi đất rung núi chuyển, đao búa xuống bò tới là một hồi thổ thạch đều nứt.

Bất quá Lôi hệ hắc y nhân cùng Hỏa hệ hắc y nhân thực lực càng cường đại hơn, Lôi hệ hắc y nhân toàn thân cuồng lôi dâng, hội tụ tại quyền cước, bá đạo vô cùng, đối với chúng một hồi quyền đâm cước đá. Hỏa hệ hắc y nhân thì tại cách đó không xa triệu hồi ra một đồng có thể dung kim hoá đá nóng bỏng hòa cầu, như chậu rửa mặt lớn nhỏ, như là cổ sao chói oanh tạc tại trên người chúng.

Lôi hệ hắc y nhân thi triển chính là bồn lôi thuật, có thể cho chính mình cả người hóa thành một đạo lăng lệ lôi đình, tốc độ như bồn lôi, tay chân như lôi kích, tại đồng cấp nguyên tu bên trong thường thường không rơi xuống hạ phong.

Mỗi khi hắc khô lâu tướng quân bị hắc bồn lôi thuật đánh tới thời điểm, đều nhau bị tê liệt thành đờn trệ một chút, khiến Hỏa hệ hắc y nhân như thừa dịp cơ hội, dùng Lưu Hỏa cầu làm chúng bị thương, oa oa kêu to không thôi.

Một lát sau, tại hai người phối hợp, chúng dày đặc khối giáp dần dần bị bọn họ đánh xuyên qua, rốt cục ngăn cản không nổi công kích của bọn hắc y nhân, bị oanh trở thành cốt cặn bã.

Một cái trong đó tan tành hắc khô lâu tướng quân thì ra lớn chừng quả đu đủ cốt thạch, ngăm đen tỏa sáng, óng ánh mê người. Lôi hệ hắc y nhân lập tức đem thu vào trong túi trữ vật, đối với Hỏa hệ hắc y nhân nói: "Nhị đệ, nếu như giải quyết xong những cái này hắc khô lâu tướng quân, chúng ta liền đi vào nhanh một chút a!"

Vì vậy hai người liền nhanh chóng chui vào trong huyết động. Dạ U lập tức từ chỗ tiềm ẩn đi ra, lén lút theo sau bọn họ, một bên len lén nhìn chăm chú vào động tĩnh của bọn họ, một bên cam đoan chính mình không lộ ra chân tướng.

Trong huyết động bốn phương thông suốt, thậm chí thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một ít Nhân nguyên cảnh trung cấp hắc khô lâu Biên Bức chặn đường, cấp hai hắc y nhân mang đến một chút phiền toái, không thể không cẩn thận đối đãi.

Hắc khô lâu Biên Bức là một loại mặt người khô lâu hình dáng quái vật, hàm răng hàm chứa kịch độc, một khi bị nó cắn trúng, độc tố sẽ rất nhanh khuếch tán toàn thân, nhất thời một lát sẽ sinh mù mà chết.

Nhưng hai hắc y nhân hiển nhiên như thủ đoạn truy tung Hắc Vu Lão Nhân, thường thường thê đi vào chính xác đường nhỏ, bắt quả thành trái qua một phen kịch liệt ác chiến.

Lôi hệ hắc y nhân tại toàn thân triển khai một tầng lôi thuẫn, khiến chúng căn bản vô pháp cắn được hắn, lúc này mới dám không hề cố kỵ nơi đây nhảy vào chúng, đại chiến bốn phương. Bị hắn nắm tay đánh trúng hắc khô lâu Biên Bức như khá hơn toàn thân xụi lơ, rơi xuống, bị Hỏa hệ hắc y nhân Lưu Hỏa cầu giải quyết xong.

Lúc bọn họ càng sâu nhập thời điểm, phát hiện xuất hiện hắc khô lâu Biên Bức càng ngày càng nhiều, khiến bọn họ cùng tại ứng phó, không thể không hao hết đại bộ phận lực lượng.

Lôi hệ hắc y nhân quát to một tiếng, nắm tay hội tụ vào đại lượng lôi đình, khí thế hùng vĩ, lăng lệ bức người. Sau đó hắn lập tức giận dữ hét: "Bôn Lôi Quyền!" Nắm tay lôi đình lập tức hóa thành phong bạo gào thét, tựa như Lôi Xà vạn vũ, trút xuống tại trên người chúng.

Đại bộ phận hắc khô lâu Biên Bức bị lôi đình trực tiếp điện giật thành trong tiêu bên ngoài non, hóa thành mưa rơi nhao nhao rớt xuống. Hỏa hệ hắc y nhân thấy thế lập tức ngưng tụ ra một cái to lớn Hỏa Nha, nhanh chóng nơi đây xâm nhập mà đi, đem còn lại hắc khô lâu Biên Bức thiêu thành tro tàn.

Nhìn thấy tất cả hắc khô lâu Biên Bức bị tiêu diệt sạch sẽ, hắn không khỏi thở ra một hơi. Hắn muốn theo sau đại ca thời điểm, nhưng không ngờ lên đỉnh đầu chỗ tối tăm còn cất dấu một cái hắc khô lâu Biên Bức, thừa dịp hắn không chú ý cúi lao xuống, cắn trúng cánh tay của hắn.

Hỏa hệ hắc y nhân "A" kêu thảm thiết một chút, Lôi hệ hắc y nhân thấy thế trông mắt muốn nứt, mãnh liệt vọt tới, một quyền đem cái này đánh lên hắc khô lâu Biên Bức đánh nổ.

Hắn mãnh liệt thành kéo ra Hỏa hệ hắc y nhân ống tay áo, phát hiện cánh tay của hắn bị cắn vị trí hắc sắc độc tố nhanh chóng khuếch tán, toàn bộ cánh tay đều muốn trở nên cháy đen, sắp hóa thành hắc sắc nùng huyết.

Vì vậy hắn nhẫn tâm quyết đoán, trực tiếp lấy tay đưa hắn Nhị đệ cánh tay bẻ gãy, ném vào một bên. Chỗ cụt tay huyết tinh phi tóe, Hỏa hệ hắc y nhân kêu thảm thiết không thôi, sắc mặt đều trở nên dị thường trắng xám.

Lôi hệ hắc y nhân đem ống tay áo của mình kéo xuống hơn phân nửa, dùng để bao trùm hắn Nhị đệ chỗ cụt tay miệng vết thương, cho hắn ăn vào một cái hiệu quả trị liệu rất tốt Chi Huyết đan, lo lắng mà hỏi: "Nhị đệ, ngươi cảm giác như thế nào?"

Hỏa hệ hắc y nhân rốt cục cảm giác tốt lên rất nhiều, hữu khí vô lực nói: "Đại ca, ta đã không sao, may mắn ngươi kịp thời bẻ gãy cánh tay của ta, bằng không thì ta toàn thân sẽ trúng độc hóa thành nùng huyết mà chết."

Lôi hệ hắc y nhân một quyền đem mặt đất đánh ra một cái hố to, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Hắc Vu Lão Nhân lão thất phu này thật sự là quá âm hiểm, một khi tìm đến hắn, ta nhất định phải đưa hắn băm thây vạn đoạn. Thêm chút sức, chúng ta sắp tiếp cận nơi muốn đến!"

Vì vậy Lôi hệ hắc y nhân đưa hắn Nhị đệ đỡ lên, hai người có chút tập tễnh tình trạng nhập huyết động sâu bên trong. Dạ U từ phía sau hiện ra, một hồi thốn thức.

Tuy hai cái này huynh đệ trong đó có tình có nghĩa, làm cho người ta khâm phục, nhưng nguyên tu giới vốn chính là người lừa ta gạt, người thích nghi thì sinh tồn, vì cường đại lên, hắn phải lãnh huyết vô tình, vì chính mình cướp đoạt lợi ích.

Hắn ở phía sau thông suốt nơi đây đi theo, may mắn cái này hai huynh đệ đem những cái này hắc khô lâu Biên Bức tất cả đều giết sạch rồi, giảm đi hắn rất nhiều phiền toái. Sau đó không lâu, hắn phát hiện hai huynh đệ đi vào một cái rộng rãi đại điện, chỗ đó chính là Hắc Vu Lão Nhân ẩn thân chỗ.

Lúc này đại điện một cái rộng lớn trên bệ đá ngồi xếp bằng một cái gần như dầu hết đèn tắt hắc bào lão nhân, hắn xung quanh tại nhiều nguyên tu thi cốt, huyết nhục đều trở nên khô quắt, một tia từ khí từ thi cốt bên trên tràn ngập, quán thấu tiến nhập thân thể của hắn, khiến hắn khí sắc dần dần trở nên hồng nhuận.

Nhìn thấy cửa điện động tĩnh, hắn mở ra già nua hai mắt, thần nhiên nói: "Các ngươi rốt cuộc đã tới a!"

Lôi hệ hắc y nhân hừ lạnh một tiếng, cười nhạt nói: "Hắc Vu Lão Nhân, ngươi đã sắp dầu hết đèn tắt, hay là thúc thủ chịu trời đi, bằng không ta nhất định khiến ngươi sống không bằng chết."

Hắc Vu Lão Nhân không sợ chút nào, phần hận nói: "Muốn không phải các ngươi tam huynh đệ thiết lập ván cục đem chúng ta những tán tu này dẫn vào ám lôi ngục, các ngươi nơi nào sẽ là đối thủ của chúng ta? Đáng tiếc thực lực của ta cao cường, như đặc biệt bảo vệ tánh mạng thủ đoạn, bằng không thì nói không chừng để cho các ngươi gian kế thực hiện được."

Lôi hệ hắc y nhân ha ha cười nói: "Nguyên tu giới vốn chính là mệnh được yếu thua, giúp nhau tính kế, người thể sống đến bây giờ, lúc đó chẳng phải tính kế giết đi rất nhiều người. Huống hồ người còn là một Tử Vong Hệ nguyên tu, cần thôn phệ thi thể từ khí năng lực tăng trưởng tu vi, có thể thấy người đến cỡ nào làm nhiều việc ác, mỗi người thành mà giết tới!"

Hắc Vu Lão Nhân dò hỏi: "Cho dù ta làm nhiều việc ác, nhưng là từng cùng các người hợp tác qua. Nhớ lại trước kia giao tình, chẳng lẽ người liền không thể bỏ qua ta sao? Ta sẽ cho người muốn chỗ tốt."

Lôi hệ hắc y nhân cười lạnh nói: "Người giết ta Tam đệ, làm cho tàn Nhị đệ của ta, ta khẳng định sẽ không bỏ qua người. Người thắng làm vua người thua làm giặc, người hay là nhanh chóng chịu chết đi!" Nói xong, trên người hắn cuồng lôi gào thét, lập tức mãnh liệt vọt tới, khí thế kinh người, tựa như lôi đình hoành không.

Hắc Vu Lão Nhân thấy thế sắc mặt lập tức lạnh xuống, ánh mắt trở nên lạnh lẽo, nói: "Xem ra người thể tất yếu không chết không thôi. Hắc Khô Lâu Vương, cấp ta giết đi huynh đệ bọn họ."

Tiếng nói hạ xuống, bên cạnh hắn một mực đứng yên bất động như tiểu sơn lớn nhỏ hắc sắc khô lâu cái giá đỡ, rốt cục lay bắt đầu chuyển động, giương nanh múa vuốt nơi đây đánh về phía Lôi hệ hắc y nhân.

Toàn thân nó dài khắp gai xương, không thể phá vỡ, móng vuốt sắc bén dài nhỏ, còn có thể thỉnh thoảng mà từ trong miệng thốt ra hắc sắc kịch độc sương mù, như Nhân nguyên cảnh cao cấp thực lực, có thể nói mười phần khó chơi.

Lôi hệ hắc y nhân không thể không cùng nó kịch liệt nơi đây quần chiến, nhất thời vô pháp làm gì được. Hắn triển khai lôi đình hộ thuẫn, bảo vệ mình không bị khối độc xâm nhập, vội kêu lên: "Nhị đệ, ta tới ứng phó hắc Khô Lâu Vương, người giết cho ta Hắc Vu Lão Nhân!"

Hỏa hệ hắc y nhân nhẹ gật đầu, liền lập tức ngưng tụ ra một ít Lưu Hỏa cầu phi đánh úp về phía Hắc Vu Lão Nhân. Hắn thần nhiên không sợ, nắm lấy bên cạnh hai ba bộ hải cốt ngăn trở công kích của hắn, khiến hắn biến thành tro tàn.

Chính lúc Hỏa hệ hắc y nhân thờ dốc chuẩn bị tiếp theo lớp công kích, Hắc Vu Lão Nhân điều khiển hắn xung quanh thi cốt nhất nhất ném hướng hắn, làm cho hắn không thể không né tránh.

Hỏa hệ hắc y nhân thấy những thi thể này không có nện vào hắn, cười lạnh nói: "Hắc Vu Lão Nhân, người kiểm lư kỹ cùng, cư nhiên đem miệng của mình lưng thực toàn bộ đánh hướng ta. Đáng tiếc không có đập trúng, từ kỳ của người đến!"

"Phải không?" Hắc Vu Lão Nhân ánh mắt lộ ra một tia tinh quang, thần nhiên nói: "Thi hài bạo, cấp ta chịu chết đi!"

Tiếng nói hạ xuống, rơi vào Hỏa hệ hắc y nhân xung quanh thi thể lập tức nhao nhao bạo tạc, thi hài dịch loạn tung tóe, khiến hắn căn bản vô pháp né tránh, bị phun ra toàn thân.

Hỏa hệ hắc y nhân thể lương nơi đây hết thảy lên, trúng thi độc hắn lập tức toàn thân làn da khô quắt, nùng huyết tràn ra bốn phía, thẳng tắp nơi đây ngã trên mặt đất.

Lúc này Lôi hệ hắc y nhân sử dụng ra tất cả vốn liếng rốt cục đem hắc Khô Lâu Vương đánh nổ, nhìn thấy chính mình Nhị đệ bị Hắc Vu Lão Nhân tính kế chết oan uổng, trông mắt muốn nứt mà nói: "Nhị đệ ——, người dám giết đi Nhị đệ của ta, đi chết đi a." Nói xong, hắn lập tức chạy vội hướng Hắc Vu Lão Nhân, lôi đình nắm tay hướng hắn mặt bên trên đập tới.

Coi như sắp nện vào thời điểm, thân thể của hắn đột nhiên đình trệ, phát hiện bụng của mình vị trí cư nhiên chui ra một cái dử tợn buồn nôn hắc trùng, đã đem hắn nội tạng ăn hết sạch rồi, khó có thể tin nói: "Cư nhiên là lòng dạ hiểm độc trùng, người chừng nào thì khiến nó chui vào thân thể của ta?"

Hắc Vu Lão Nhân phun một chút, phun ra một ngụm huyết tinh, hắn hiện tại cực độ uể oải, đã vô lực tái chiến. Hắn lạnh lùng giải thích: "Ngay tại người đem công môn viên kia lớn chừng quả đấm hắc cốt thạch thu vào trữ vật đại thời điểm, lòng dạ hiểm độc trùng liền thừa cơ chui vào thân thể của người, chỉ trách người quá tham lam!"

Lôi hệ hắc y nhân nghe vậy chết không nhắm mắt nơi đây ngã xuống, không nghĩ tới nhất thất tức thành thiên cổ hận, vì ham món lợi nhỏ tiện nghi mà trúng hắn gian kế.

Nhìn thấy xâm lấn hai cái địch nhân bị chính mình tính kế chết, Hắc Vu Lão Nhân không khỏi thở ra một hơi, cười gian nói: "Giờ càng già càng cay, ta Hắc Vu Lão Nhân tại Hắc Ám tuyệt địa lang bạt nhiều năm như vậy, há lại hai người các người tiểu bối có khả năng giết chết?"

Dạ U nghe vậy xuất hiện ở công môn, lạnh lùng nói: "Phải không? Vậy hôm nay người muốn bị ta tên tiểu bối này giết chết!" Nói xong, hắn lấy ra Long Khiếu cung, một đạo giao long tiến ảnh nhanh như điện chớp mà đi, xuất tại ngực của Hắc Vu Lão Nhân, một mũi tên đâm thủng ngực mà qua.

Hắc Vu Lão Nhân lộ ra khó có thể tin ánh mắt, không nghĩ tới rõ ràng còn có người mai phục tại bên ngoài, hơn nữa còn là một cái Phạm nguyên cảnh trung cấp tiểu bối. Hắn cảm giác được thân thể sinh cơ quá tán, cực kỳ không cam lòng nơi đây ngã xuống, cùng Lôi hệ hắc y nhân đồng dạng chết không nhắm mắt.

Về sau Dạ U lần nữa một mũi tên, đem thôn phệ Lôi hệ hắc y nhân thân thể lòng dạ hiểm độc trùng giết chết. Lúc này hắn mới yên lòng đi vào, nhặt lên hắc Khô Lâu Vương thi cốt thạch, sinh sôi lại ba người trữ vật đại tất cả đều thu nhập vào Nhật thi không gian, cảm thấy mỹ mãn nơi đây dùng truyền tống ngọc phù truyền tống về phòng tu luyện. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Kiểm kê thu hoạch

Lúc Dạ U trở lại Huyết Long cổ mộ tu luyện mật thất, lập tức liền bắt đầu kiểm kê tới lần này đạt được thu hoạch, sẽ đạt được ba cái trữ vật đại nhất nhất xem xét. Kết quả không nhìn không biết, vừa nhìn đã giật mình, bên trong cất chứa quá phong phú, sáng nguyên tề tổng hợp, liền có hơn một ngàn kim nguyên tề, hắc lập tức đã trở thành một cái phủ hảo.

Có thể thấy chết đi Lôi hệ hắc y nhân, Hỏa hệ hắc y nhân cùng Hắc Vu Lão Nhân cái này ba cái nguyên tu đều là giết người như ngóe hung ác cường đạo, năm này tháng nọ hạ xuống cũng không biết cướp bóc ít nhiều cái nguyên tu, kết quả tất cả đều tiện nghi hắc.

Ngoại trừ nguyên tề ra, tự nhiên còn có đại lượng như núi đồng dạng nguyên bảo cùng tài liệu, cần cái gì có cái đó, làm cho người không kịp nhìn. Dạ U sửa sang lại một chút, phát hiện rất nhiều nguyên bảo đều là hắc vô pháp dùng, nhưng có thể lấy ra lại buôn bán, đoán chừng lại là một bút khả quan thu vào.

Đương nhiên một ít hữu dụng quý hiếm nguyên đan hắc bảo lưu lại không ít, khi tất yếu có thể chữa thương cùng tăng cường bản thân thực lực. Nhất là Lôi hệ hắc y nhân, hắc cất chứa rất phong phú nhất, ngoại trừ Thánh cấp Phá Cảnh đan bên ngoài, còn lưu lại có không ít Nhân nguyên dịch cùng một ít Nhân cấp Phá Cảnh đan, Dạ U có thể đang đột phá Nhân cấp về sau sử dụng.

Còn có một quyển nguyên trận bí tịch đưa tới Dạ U chú ý, tên là Âm Lôi Ngục, đúng là hắc dùng để chôn giết đông đảo tán tu nguyên trận. Bất quá cần tài liệu dị thường quý hiếm, còn có cấu tạo vô cùng phức tạp, cho nên bố trí lên vô cùng không dễ, nhưng uy lực thập phần cường đại, lại có thể đem Thánh nguyên cảnh trở xuống nguyên tu toàn bộ giết chết.

Mà Hắc Vu Lão Nhân là dùng đại lượng tử thi quái vật giúp đỡ hắc ngăn cản Âm Lôi Ngục uy thế, còn có bản thân thực lực thập phần cường đại, bằng không thì hắc căn bản vô pháp chạy ra Âm Lôi Ngục, đem Lôi hệ hắc y nhân Tam đệ giết chết, bỏ trốn mất dạng. Ngay cả như vậy hắc còn là chịu trọng thương, hấp hối, có thể thấy Âm Lôi Ngục kinh người chỗ.

Dạ U hơi hơi nhìn về sau cảm thấy rung động không thôi, tuy Âm Lôi Ngục cực kỳ khó học, còn có bố trí không dễ, nhưng hắc một khi nắm giữ, liền có thể đem Nhân nguyên cảnh địch nhân toàn bộ dẫn vào giết chết. Vì vậy hắc để lại Âm Lôi Ngục nguyên trận bí tịch, chuẩn bị có rảnh thời điểm học nhìn xem.

Hỏa hệ hắc y nhân hơi kém khoảng, nhưng hắc còn có lưu năm sáu cái dùng để chạy thoát thân Phá Không phù. Vốn hắc thấy tình thế không ổn hoàn toàn có thể chạy thoát thân, nhưng hắc không đành lòng bỏ xuống chính mình đại ca, còn có Hắc Vu Lão Nhân âm tàn thủ đoạn vội vàng không kịp chuẩn bị, khiến hắc chết oan uổng.

Về phần Hắc Vu Lão Nhân, hắc cất chứa đối với cái khác hai người tương đối ít, có thể thấy hắc vì tấn thăng đến Nhân nguyên cảnh viên mãn hao tổn quá nhiều nguyên bảo, còn có lần này trọng thương cần chữa thương, bởi vậy còn thừa không có mấy.

Bất quá hắc cất chứa trong như một quyển chế tác nguyên khôi bí tịch đưa tới Dạ U chú ý, nhìn mấy lần, phát hiện vậy mà ghi đúng là dùng tử thi chế tạo nguyên khôi phương pháp, thủ đoạn nghe rộn cả người. Hắc lắc đầu, lập tức không có hứng thú.

Trách không được Hắc Vu Lão Nhân có thể nuôi dưỡng ra nhiều như vậy tử thi quái vật, để mình tổng hợp thực lực lớn tăng nhiều mạnh mẽ, vô cùng khó có thể ứng phó. Bất quá đối với loại thủ đoạn này hắc xi mũi coi thường, thông qua giết hại sinh mệnh người khác tới tăng cường bản thân thực lực, hắc tình nguyện không muốn.

Còn có chính là ba người bọn hắc cướp đoạt cái khác rất nhiều nguyên tu cất chứa, đại đa số Dạ U không có hứng thú, nhưng Thanh Dực tán nhân cất chứa lại đích xác đưa tới chú ý của hắc.

Thanh Dực tán nhân tại Hắc Âm tuyệt địa cho thấy uy danh chấn động, vốn chính là một cái vô cùng am hiểu tại ẩn nấp ám sát thích khách, tốc độ nhanh chóng, đối với vừa Nhập môn thích khách Dạ U vẫn phi thường như giúp đỡ. Muốn không phải hắc quá độ tham lam, trong nội tâm đại ý, ngộ nhập Âm Lôi Ngục, căn bản sẽ không bị Lôi hệ hắc y Nhân Diệt sát.

Hắc nguyên thuật bí tịch là Phong hệ, Dạ U tự nhiên học không được, nhưng có thể hơi hơi mượn một chút bên trong kinh nghiệm. Bất quá hắc nhưng lưu lại một đôi vô cùng trân quý Thanh Long Dực, cần long lực mới có thể thúc dục, chính bởi vì như nó, hắc mới có Thanh Dực tán nhân danh xưng.

Dạ U vừa vận có thể sử dụng, không khỏi phấn khởi không thôi. Tuy thúc dục Thanh Long Dực tương đối hao tổn long lực, nhưng lại có thể phi thiên độn địa, vô luận dùng cho ám sát cùng chạy thoát thân đều vô cùng có ích. Vì vậy hắc đem bảo vệ lưu lại, đợi lúc hữu dụng lại phối hợp, nhất định để

mình mở ra hừng vĩ.

Hắn đem những cái này cất chứa chỉnh lý tốt hơn, liền đem bên trong như núi đồng dạng tài liệu tất cả đều đổ ra, cấp U Minh Bào thôn phệ. Chỉ chốc lát sau, những tài liệu này đã bị nó nuốt trôi cá hấp, hóa thành bột phấn, mà cũng mượn tại đây tấn cấp nơi này nhị phẩm cấp thấp, phát sinh một phen long trời lở đất biến hóa.

U Minh Bào trở nên càng thêm hoa văn hấp dẫn, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, vốn một mình trong đêm tối có thể tiếp cận ẩn thân công năng, nhưng bây giờ hơn nhiều một cái công năng, đó chính là Âm ảnh đột tập. Cũng chính là hắn một khi thức dụng U Minh Bào, có thể trong chớp mắt nhảy nơi này mười trượng phạm vi bất cứ người nào sau lưng, đối với nó tiến hành ám sát.

Dạ U một hồi mừng rỡ, không khỏi khẽ vuốt U Minh Bào trong chốc lát, phát hiện nó trở nên mềm mại hấp dẫn, tựa như tơ lụa đồng dạng như ý trượt. Như Âm ảnh đột tập năng lực này, hắn ám sát năng lực lại tăng lên thật nhiều.

Thu thập xong, hắn liền thông qua góc hẻo lánh Truyền Tống trận trở lại Hắc Âm tuyệt địa khởi điểm, sau đó lại chuyển tới Vân Thiên thành Vân Thiên đấu giá hội, phí một phen công phu.

Hắn đầu tiên đi tới Vân Thiên đấu giá hội khách quý buôn bán, chuẩn bị đem không có tác dụng nguyên bảo tất cả đều buôn bán ra ngoài, đổi thành nguyên tệ. Tiếp đãi hắn tự nhiên lại là Tiết quản sự. Chứng kiến hắn nghiêng đổ ra tới như núi đồng dạng nguyên bảo, so với phía trước từng có khoảng mà không kịp, không khỏi rất là đau đầu, tôn kính mà đem Vũ Thi Phi mời ra ngoài một chỗ hỗ trợ.

Vũ Thi Phi chân thành mà đến, trông thấy cái này một đồng nguyên bảo, dịu dàng cười nói: "Tiểu đệ đệ, cái này còn không có nửa ngày công phu, người từ nơi nào đạt được lớn như thế lượng nguyên bảo? Sẽ không phải lại là chỗ nào đoạt a?"

Dạ U bị nàng một kích tất trúng, không khỏi một hồi xấu hổ, không có ý tứ nói: "Cũng không tính là đoạt, là ta tại Hắc Âm tuyệt địa nhặt."

"A, phải không?" Vũ Thi Phi đôi mắt đẹp lộ ra một tia nhiều hứng thú ánh mắt, nàng bước liên tục nhẹ nhàng, xoay người tới gần tai của hắn bờ, thở khí như lan nói: "Ta còn chưa thấy qua tại Hắc Âm tuyệt địa loại này hiếm địa, có thể từ phía trên bên trên rút xuống bánh nướng áp chảo khiến người nhật, thành thật khai báo, bằng không thì tỷ tỷ có thể sẽ không bỏ qua người a!"

Cảm nhận được nàng đập vào mặt say lòng người ngọt hương, gần trong gang tấc quyền rũ khuôn mặt, yếu điệu mê người đáng người, trước ngực mềm mại bảo mẫn mong muốn bao trùm qua, Dạ U không khỏi một hồi xấu hổ, đem sự tình ngọn nguồn chi tiết nói rõ.

Vũ Thi Phi sau khi nghe xong, lộ ra một tia kinh dị, không nghĩ tới Dạ U cư nhiên có thể nhặt được lớn như vậy tiện nghi, liền gấp được Lôi hệ hắc y nhân, Hóa hệ hắc y nhân cùng Hắc Vu Lão Nhân ba cái Nhân nguyên cảnh cao thủ tàn sát lẫn nhau cảnh tượng. Cuối cùng Hắc Vu Lão Nhân dầu hết đèn tắt, còn bị hắn dùng cung tiễn bắn chết, hắn có thể nói là ngư ông đắc lợi.

Theo nàng biết, cái này ba cái nguyên tu tại Hắc Âm tuyệt địa trong thế nhưng là tiếng tăm lừng lẫy, giết người như ngóe, cướp bóc không biết bao nhiêu nguyên tu. Nhưng bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, Phẩm nguyên cảnh trung cấp Dạ U lại có thể một mực theo đuôi không bị bọn họ phát hiện, bị hắn tên tiểu bối này được thiên đại chỗ tốt.

Vũ Thi Phi không khỏi đối với Dạ U càng hứng thú, nội tâm âm thầm thế chính mình muốn gấp đôi thân cận hắn, không dùng được thủ đoạn gì. Nhìn thấy hắn chi tiết bẩm báo, nàng không khỏi một hồi vui sướng, bỏ qua cho hắn, cười mím nói: "Được rồi, nhìn tại người như vậy thành thật phân thượng, tỷ tỷ lần này tạm tha qua người, đi trợ giúp Tiết quản sự kiểm kê người nguyên bảo."

Vì vậy nàng cùng Tiết quản sự một chỗ kiểm kê tới Dạ U muốn buôn bán nguyên bảo, khiến hắn không khỏi thở ra một hơi. Vũ Thi Phi nữ nhân này thật sự là cùng hồ ly tinh đồng dạng quá là câu dẫn người, khuôn mặt cùng dáng người đều mười phần mỹ lệ, nhất là kia song 1 mẽ dài hơn tiêm ngọc cặp đùi đẹp làm người khác chú ý nhất, làm cho người ta thêm thường không thôi mà nghĩ muốn khẽ vuốt cái này mỹ lệ tác phẩm nghệ thuật.

Nàng xoay người kiểm kê nguyên bảo thời điểm liền đặc biệt hấp dẫn mê người, thon dài mượt mà lớn chân dài khép lại mà đứng, không hề có khuyết điểm nhỏ nhất, như trắng muốt hảo ngọc lóe lên trắng muốt ngà voi hảo quang. Bảo mẫn nở nang ngạo nghễ ưỡn lên bờ mông cao cao nâng lên, còn có như ong trên lưng như tơ lụa đồng dạng bóng loáng lưng ngọc, phác họa ra cực kỳ mê người đường cong.

Ở phía sau Dạ U tự nhiên có thể nhìn sướng mắt nàng phong tình vạn chủng phong độ tư thái, nhưng hắn hoàn toàn không dám nhìn thẳng, rốt cuộc như vậy nhìn lên một cái cực kỳ thành thực mê người nữ nhân hoàn toàn không phù hợp phong cách của hắn. Hắn chỉ có thể đem càng nhiều lực chú ý chuyển tới hai người kiểm kê nguyên bảo phía trên, nhưng nàng bóng hình xinh đẹp ngay tại hắn phụ cận, căn bản khó có thể bỏ qua.

Một lát sau, hai người rốt cục đem nguyên bảo kiểm kê xong, Tiết quản sự đưa hắn nguyên bảo đều thu hồi, liền đi hậu trường cảm nguyên tệ đưa cho hắn.

Vũ Thi Phi lau một cái mày ngài trán bên trên đỏ mồ hôi, đối với hắn dịu dàng cười nói: "Được rồi, tiểu đệ đệ, rốt cục đem người buôn bán nguyên bảo kiểm kê đã xong, tổng cộng có 254 kim nguyên tệ, để cho Tiết quản sự liền đều trả cho người."

Nhìn thấy nàng có chút mệt mỏi bộ dáng, Dạ U lộ ra một tia áy náy, không khỏi ân cần nói: "Vũ Thi Phi tỷ tỷ, cảm ơn người hỗ trợ kiểm kê, để cho người chịu khó."

Vũ Thi Phi nghe vậy lộ ra một tia kinh dị, không nghĩ tới thường xuyên lạnh lùng đối xử mọi người Dạ U cư nhiên cũng sẽ quan tâm nàng, để cho nàng không khỏi rất là phấn khởi. Nàng quyền rũ mà cười nói: "Không cần cảm ơn, điểm này chuyện riêng đối với Vu Tỷ Tỷ mà nói vậy là ý tứ a"

Về sau Tiết quân sự đem 254 kim nguyên tệ đưa cho hắn, Vũ Thi Phi cười mỉm mà hỏi: "Tiểu đệ đệ, hiện tại nguyên bảo cũng buôn bán đã xong, người kế tiếp chuẩn bị làm gì vậy rồi "

Dạ U bình tĩnh nói: "Ta muốn quay về hậu viện cư trú viện nghỉ ngơi, thuận tiện luyện tập một chút thư pháp, cùng Tuyết một chỗ nghiên cứu thảo luận thơ ca."

Vũ Thi Phi một hồi chấn kinh, không khỏi tán thán nói: "Không nghĩ tới tiểu đệ đệ ngoại trừ thiên phú, thực lực cùng vận khí tốt ra, rõ ràng còn như thế như tài hoa, Liên tỷ tỷ cũng không khỏi dỗi dãi rất là hâm mộ."

Nói xong, nàng lập tức đưa qua một cái thon dài thon tay ngọc, quyền rũ mỉm cười nói: "Vừa vặn ta cũng phải trở lại hậu viện cư trú viện nghỉ ngơi, chúng ta liền cùng đi a."

Dạ U thấy thế do dự, có chút ngượng ngùng mà hỏi: "Cái này không tốt lắm đâu!"

Vũ Thi Phi nhìn thấy hắn co quắp bộ dáng một hồi âm thầm sốt ruột, bất chấp tất cả nắm lấy hắn bàn tay nhỏ bé, cổ giả bộ trấn định nói: "Cái này có xin lỗi, ta là người tỷ tỷ, chỉ là vừa vặn với người đồng hành mà thôi, không cần sợ bị người chỉ trích."

Kỳ thật trong nội tâm nàng đã sớm đập bịch bịch, không rõ tại sao mình là tạm thời này lòng tham làm như vậy, nhưng kinh nghiệm phong phú nàng mình bạch chính mình đối với tuổi tác so với hắn nhỏ hơn 6 tuổi Dạ U như thêm vài phần hảo cảm.

Dạ U nghe vậy cũng được không hề chống cự, tùy ý nàng bảo miễn trắng nõn cây cỏ mềm mại nắm chính mình bàn tay nhỏ bé hướng hậu viện cư trú viện vị trí đi đến. Tại Vân Thiên đầu giả hội trải qua người cũng là bất khả tư nghị mà nhìn một màn này, đều nghị luận, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy điểm tuyệt bốn phương Vũ Thi Phi đối với một thiếu niên là như vậy thân mật.

Dạ U không khỏi một hồi xấu hổ, nhưng phát hiện Vũ Thi Phi bàn tay như ngọc trắng bất rất nhanh, khiến hắn căn bản vô pháp đơn giản bỏ qua. Cảm nhận được nàng bàn tay như ngọc trắng ấm áp non mềm mỹ diệu xúc cảm, trong lòng của hắn nổi lên một tia rung động, yên lặng không nói gì theo sát tại phía sau nàng...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: Nói thơ luận tình

Chỉ chốc lát sau, hai người liền đến nhà cấp bốn cư trú viện chỗ, Tiểu Tuyết đang ngồi ở trong đình viện sông nhỏ bên cạnh chơi đùa, trong bóng bàn chân nhỏ đặt ở trong nước sông, thon dài non mềm cặp đùi đẹp tắn ra băng cơ ngọc cốt nõn sáng bóng, dẫn tới phụ cận tôm cá cùng đi khê vuốt cái này tuyệt mỹ tác phẩm nghệ thuật, nhắm trúng nàng khanh khách mà cười.

Nàng xa xa trông thấy Dạ U cùng Vũ Thi Phi đồng thời đến đây thân ảnh, ngọt ngào mà cười vào phát tay chào hỏi nói: "U, Vũ Thi Phi tỷ tỷ, ta ở chỗ này!"

Đột nhiên trông thấy Vũ Thi Phi chặt chẽ nắm Dạ U bàn tay nhỏ bé, không biết tại sao trong lòng của nàng xiết chặt, nhũ mảy, bữu môi có chút mất hứng. Nhưng nàng không nói tại bề ngoài, vẫn là một bộ mỉm cười tự nhiên bộ dáng, rốt cuộc Vũ Thi Phi tỷ tỷ là nàng tương đối người thân cận, mà Dạ U lại là nàng trọng yếu phi thường người, nàng không muốn phá toái ba người quan hệ trong đó.

Vũ Thi Phi nhìn thấy Tiểu Tuyết một chút không kiên nhẫn, lúc này mới buông hắn ra bàn tay nhỏ bé, dịu dàng cười nói: "Tuyết muội muội, người ở nơi này chơi đùa a. Tiểu đệ đệ từ khi Hắc Ám tuyệt địa trở về, buôn bán đạt được nguyên bảo, liền không thể chờ đợi được mà nghĩ muốn tìm người, một chỗ nghiên cứu thảo luận thơ ca."

Tiểu Tuyết nghe vậy đôi mắt đẹp diễm đạm đáng thương mới tốt kì nói "U, Vũ Thi Phi tỷ tỷ nói có thật không vậy?"

Dạ U nhẹ gật đầu, nói: "Ừ, Tuyết, người không có đợi thành sốt ruột a."

Tiểu Tuyết nghe xong lời của hắn tâm tình rất cực rất là sung sướng, xinh đẹp nói: "Thì ra là thế này a, U, vậy chúng ta lại trong sân bàn đá ghế đá bên kia a, hai chúng ta vừa vặn một chỗ nghiên cứu thảo luận một chút."

Vì vậy nàng mỹ lệ như dương chi ngọc bàn chân nhỏ từ hà lưu bên trong nâng lên, đứng lên, trong nước tôm cá mới lưu luyến nơi đây rồi đi. Nàng đột nhiên dắt Dạ U bàn tay nhỏ bé, không thể chờ đợi được nơi đây kéo hắn đi qua.

Cảm nhận được Tiểu Tuyết non mềm như nước bàn tay như ngọc trắng truyền tới mỹ diệu xúc cảm, Dạ U trong nội tâm một hồi kiều diệu, tùy ý nàng kéo chính mình. Vũ Thi Phi nhìn một màn này không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu, đi theo.

Hai người song song ngồi ở trên bàn đá một bên, Vũ Thi Phi thì ngồi ở bên kia, nhiều hứng thú mà nhìn hai người như thế nào thảo luận thơ ca. Dạ U từ Nhật thi trong không gian lấy ra Hứa bá tặng cho hắn thi tập, hào hứng bưng bưng nơi đây cùng Tiểu Tuyết nơi đây thảo luận tới các bậc tiền bối thơ cổ dâng lên

Hắn trước từ hiện nay đang học năm chữ thơ tứ tuyệt bắt đầu xâm nhập học, nghiên cứu bên trong bằng trắc gieo vần, cảm thụ bên trong lác đác mấy chữ miêu tả ra cảnh đẹp, lĩnh hội tác giả muốn biểu đạt ra tới cảm tình.

Ví dụ như "Minh nguyệt từng gian chiếu, thanh tuyến thạch thượng lưu (Trăng sáng từng trên theo, thanh tuyến thạch lưu)", ví dụ như "Sàng tiền minh nguyệt quang, nghi thị địa thượng sương (Đầu giường trăng tỏ rạng, Đất trắng ngỡ như sương)", ví dụ như "Bạch nhật y son tần, hoàng hà nhập hải lưu (Ban ngày dựa vào núi quả, Hoàng Hà nhập hải lưu)", đều là thông qua lấy cảnh nắm vật, để diễn tả ra trong thơ cảm tình.

Tiểu Tuyết nhiều năm trước liền tiếp xúc qua thơ cổ, lý giải được từ như vậy so với hắn sâu sắc rất nhiều, cho hắn rất nhiều hữu dụng đề nghị, không khỏi khiến hắn sáng tỏ thông suốt, hiểu ra.

Qua hồi lâu sau, cộng thêm kinh nghiệm lần trước, hắn rốt cục đối với năm chữ thơ tứ tuyệt lý giải phải vô cùng thấu triệt, liền lấy ra giấy và bút mực, lần nữa cấu tứ (lối suy nghĩ) tới năm chữ thơ tứ tuyệt.

Nhìn xung quanh là trở thành đám, tựa như tuyết trắng phát phới; hoa đào rực rỡ, tựa như phần hồng mây dạo chơi, trên mặt đất um tùm màu xanh hoa cỏ, cầu nhỏ nước, tôm cá chơi đùa. Phải nhìn... nửa phụ cận hai cái như hoa như ngọc một lớn một nhỏ mỹ nữ trước mắt chờ mong mà nhìn hắn, hắn rốt cục động nổi lên bút, Từ kính hữu lực nơi đây viết ra "Xuân Hoa" thơ danh.

Khuynh thành đãi tuyết tiêu, hạo nguyệt lệ hoa tiêu. Mê nhân túy phi thi, ngọc diện đào hồng tiêu. (Khuynh thành đợi Tuyết tiêu tan, trăng sáng lệ xinh đẹp. Mê người say phi thi, ngọc diện đào hồng cười).

Tiểu Tuyết kinh diệu mà nhìn Dạ U ghi thơ cổ, rất là tán thưởng nơi đây bình luận: "U, người viết thành thật sự là quá tốt! Trong thơ tự nhiên thông qua ghi hai loại Xuân Hoa ám dụ ra ta cùng Vũ Thi Phi tỷ tỷ mỹ mạo. Tại trong thơ, ta khuynh thành cùng Vũ Thi Phi tỷ tỷ mê người đối với hô ứng, Tuyết tiêu tan phản lại chính là tên của ta Tiểu Tuyết, phi thi phản lại chính là Vũ Thi Phi tỷ tỷ thi phi."

"Đã" chữ dùng rất tốt, Tuyết tiêu tan về sau đúng lúc là mùa xuân, biểu thị khuynh thành cũng chính là lúc này. Trăng sáng là biểu thị ta dung nhan a, cùng là cây hoa đồng dạng xinh đẹp, U, người viết thành vừa vận vừa đúng."

"Mà 'Say' chữ cũng dùng thành rất tốt, Vũ Thi Phi tỷ tỷ vốn to lớn quyến rũ động lòng người, khiến rất nhiều người đều say mê không thôi. Ngọc diện là ghi nàng như ngọc dung nhan a, cười rộ lên liền cùng hoa đào đồng dạng mỹ lệ động lòng người."

Tiểu Tuyết phân tích thành đầu vào đây, sâu sắc độc đáo, khiến Dạ U rất là mừng rỡ, cảm giác nàng chính là mình hồng nhan tri kỷ, liền tiếp gật đầu xưng phải.

Vũ Thi Phi tuy không hiểu nhiều thơ cổ, nhưng nghe đến Dạ U tại trong thơ cũng có tán thưởng mỹ mạo của nàng, nội tâm không thuận theo xì xì, dịu dàng cười nói: "Tiểu đệ đệ, không nghĩ tới người năm chữ thơ tứ tuyệt tự nhiên có thể viết rất như thể tinh xảo, chẳng những đem Tuyết tiêu tiêu tiêu khuynh thành xinh đẹp đã viết ra ngoài, cũng đem tỷ tỷ mê người cười mà quyến rũ phát huy tác dụng vô cùng nơi đây vẽ nên."

Dạ U khiêm tốn nói: "Không có gì, chỉ nhìn nơi này xung quanh phong cảnh, lại chứng kiến các người chờ mong ánh mắt, tạm thời nảy lòng tham viết ra."

Về sau hắn và Tiểu Tuyết tiếp tục bước tiếp theo, bị dọa chết nơi đây tiến nhập thất ngôn tuyệt cú chủ đề.

Vũ Thi Phi minh bạch bọn họ còn muốn học thời gian rất lâu, nhất thời vô cùng buồn chán, cảm giác mình cũng không xen tay vào được, liền đứng lên, đuổi đuổi người, quyến rũ mà cười nói: "Các người tiếp tục nghiên cứu và thảo luận học a, ta cảm giác có chút mệt mỏi, trước hết đi một bước đi nghỉ ngơi."

Hai người nhẹ gật đầu, tiếp tục hết sức chuyên chú nơi đây nghiên cứu và thảo luận thơ cổ. Vũ Thi Phi liền đứng dậy rồi đi, trông thấy hai người thân mật bộ dáng, không khỏi âm thầm hâm mộ, khẽ thở dài một hơi, bóng hình xinh đẹp tiêu thất tại trong đình viện.

Thất ngôn tuyệt cú bằng trắc gieo vần so với năm chữ thơ tứ tuyệt phức tạp một chút, nhưng là cơ bản giống nhau, thông qua Tiểu Tuyết loại suy, Dạ U rất nhanh liền lĩnh hội, không khỏi thật sâu cảm nhận được các bậc tiền bối thơ cổ bác đại tinh thâm.

Ví dụ như "Nhật chiếu hương lô sinh tử yên, dao khán bộc bố quả tiên xuyên (Ánh sáng mặt trời lu hương sinh tử khói lửa, nghiêng nhìn thác nước treo phía trước sông)", ví dụ như "Lưỡng chi hoàng ly minh thủy liễu, nhất hành bạch lộ thượng thanh thiên (Hai cái chim hoàng oanh kêu thủy liễu, một nhóm cò trắng bên trên thanh thiên)", ví dụ như "Đình xa tọa ái phong lâm vãn, sương điệp hồng vu nhị nguyệt hoa (Đỗ xe đi yêu rừng lá phong muộn, sương lá hồng tại tháng hai cây hoa)", thông qua đôi câu vài lời đều phát huy tác dụng vô cùng nơi đây viết ra cảnh vật mỹ lệ, nắm vật dụ tình.

Qua hồi lâu, bất tri bất giác đến hoàng hôn thời gian, hai người có cảm giác có chút khốn đốn, liền đình chỉ nghiên cứu và thảo luận thơ cổ. Dạ U nhìn thấy phụ cận như một mảnh tương đối rộng lớn thăm cỏ, liền đối với Tiểu Tuyết đề nghị: "Tuyết, chúng ta đi chỗ đó đi một chút đi!"

Tiểu Tuyết xinh đẹp gật đầu, liền cùng hắn cùng đi nơi này trên đồng cỏ, hai người song song nơi đây ngồi xuống, rảnh rỗi nhìn hoa nở hoa tàn, tình quan mây cuốn mây bay, gần cảm thấy nước sản sạt, nhìn xa trông rộng như ong bận rộn Diệp Vũ. Chim hót hoa nở tại bờ, mỹ nhân như ngọc ở bên, thường

xuyên tâm như chỉ thủy Dạ U không khỏi dâng lên một loại điềm tĩnh an nhàn cảm giác hạnh phúc.

Tiểu Tuyết đôi mắt đẹp chân thành nơi đây ai thán nói: "U, xung quanh này phong cảnh thật là đẹp a, nếu một mực thể cùng với người xem tiếp đi là tốt rồi!"

Dạ U ôn nhu nói: "Tuyết, chỉ cần ta còn ở bên cạnh người, ta sẽ cùng người một chỗ xem tiếp đi. Vô luận là đi khắp trăm sông ngàn núi, hay là đi đến chân trời góc biển, ta đáp ứng người ước định vĩnh viễn sẽ không phai màu."

Tiểu Tuyết lộ ra ngây thơ đơn thuần ánh mắt, ngây thơ khả ái mà hỏi: "U, người nói có thật không vậy? Người thật sự nguyện ý theo ta nhìn quá thiên hạ cảnh đẹp đi?"

Dạ U gật đầu gật đầu, kiên định nói: "Ừ, Tuyết, người cứ yên tâm đi!"

Tiểu Tuyết nghe xong lập tức mặt mày hớn hờ nói: "Vậy thật tốt quá, U, cùng với người đoạn này thời gian, ta sẽ hào hào quý trọng."

Về sau hai người im lặng không nói gì, cảm giác vô cùng buồn chán, song song nằm xuống, muốn nhắm mắt dưỡng thần trong chốc lát. Tiểu Tuyết đột nhiên chặt chẽ nơi đây bắt lấy Dạ U bàn tay nhỏ bé, khuôn mặt ửng đỏ nơi đây ngượng ngùng nói "U, ta có thể nắm tay của người ngủ đi?"

Dạ U nhẹ gật đầu, chần chừ lại nói: "Đương nhiên có thể!"

Vì vậy Tiểu Tuyết liền cảm thấy mỹ mãn nơi đây nhắm mắt lại, lập tức hô hấp cân xứng nơi đây an tâm ngủ rồi. Dạ U nhìn thấy một màn này không khỏi khẽ cười một cái, không thể không nói năng ngủ bộ dáng mười phần kiều mị khả ái, dường như mỹ lệ không tỳ vết tiểu cô nương lộ ra ngọt ngào nụ cười.

Chỉ chốc lát sau, hân cũng nhắm mắt lại, cảm giác Tiểu Tuyết cây cỏ mềm mại truyền đến nhàn nhạt ấm áp. Hân ngủ rất thoải mái bình tĩnh, tựa hồ quên ngoại trừ năng bên ngoài hết thấy mọi thứ, thỉnh thoảng nơi đây là trong đầu hiện ra năng nghiêng nước nghiêng thành một cái nhàn mày một nụ cười.

Đang lúc hai người đắm chìm tại từng người trong mộng đẹp thời điểm, một cái thú con nhanh như điện chớp nơi đây xâm nhập đi vào, thờ phỉ phỉ nơi đây gặm loạn, phá vỡ cái này mảnh bình tĩnh.

Dạ U cùng Tiểu Tuyết lập tức bị giật mình tỉnh lại, cái này thú con trông thấy năng, lập tức lòng tràn đầy ủy khuất mà nhào tới, khóc kêu kêu kêu lên: "Tiểu tiên nữ, bổn tọa ở bên ngoài nhận lấy thiên đại ủy khuất, vừa vặn cần người an ủi năng lực vượt lên ta bị thương tâm hồn!"

Cái này thú con chính là sớm ra đêm về Tuyết Ngọc Kỳ Lân, Tiểu Tuyết nhìn thấy nó bay nhào mà đến tuyết trắng thú hình ảnh, cái khó ló cái khôn, lập tức ôm chặt cánh tay của Dạ U, bộ ngực dính sát vào hân, gất giọng: "Tuyết Ngọc, không muốn xằng bậy!"

Kết quả nó chụp vào không khí, không khỏi cảm giận không thôi mà nhìn Dạ U, dường như sinh từ tình địch đồng dạng.

Dạ U cảm nhận được Tiểu Tuyết chỗ ngực như nước như ngọc cực kỳ mềm mại mỹ diệu xúc cảm, phải nhìn...nữa Tuyết Ngọc Kỳ Lân mục muốn phóng hỏa ánh mắt, không khỏi một hồi bất đắc dĩ, nhàn nhạt nơi đây đối với nó giải thích: "Người xem, ta là bị động."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân nghe vậy một hồi không lời, cũng không dám ngay trước mặt Tiểu Tuyết đánh Dạ U, chỉ có thể dừng tay. Tiểu Tuyết hồi phục tinh thần, tò mò hỏi nó nói: "Tiểu Ngọc, người ở bên ngoài đến cùng đã làm cái gì a?"

Nó nhìn thấy Tiểu Tuyết quan tâm chính mình, rất là phần khởi, đem hôm nay tao ngộ một năm một mười nơi đây báo cho hai người. Hai người nghe xong không khỏi lắc đầu cười khổ, quả nhiên thăng này ở bên ngoài không làm chuyện tốt, đem Văn Thiên thành khiến cho long trời lở đất.

Tuyết Ngọc Kỳ Lân cùng bọn họ phân biệt, liền bắt đầu khắp nơi trên đường tìm kiếm mỹ nữ. Vừa thấy được hợp ý mỹ nữ, nó lập tức liền bay nhào nơi này lồng ngực của năng, giả trang ra một bộ vô tội khả ái bộ dáng tranh thủ đồng tình chỉ tâm, thừa cơ chiếm tiện nghi.

Vì vậy tại nó dùng sức nơi đây khoe mẽ, mỹ nữ hội đối với nó rất là thương cảm, liền tiếp lấy ra thiên tài địa bảo nuôi nấng nó. Đợi vị mỹ nữ kia giá trị ép sạch sẽ, nó liền lập tức nhào tới khác một vị mỹ nữ trên ngực, theo hồ lô họa hồ lô nơi đây nhìn chuyện lúc trước.

Cứ như vậy lặp đi lặp lại, đông đảo mỹ nữ rốt cục minh bạch nó chính là một cái háo sắc vô sỉ thú con, nhao nhao giận tím mặt, lấy ra vũ khí đuổi theo nó mãnh liệt chém. Hơn nữa có chút mỹ nữ còn có hộ hoa đoàn, nghe nói chuyện này lập tức lòng đầy căm phẫn, nhao nhao chinh phạt nó.

Kết quả nó bốn phía tán loạn chạy trốn, có một chút bộ dạng thủy mị vẫn còn phụ nữ nhận ra nó, liền tiếp nơi đây tham dự truy sát. Đáng tiếc tốc độ của nó thật sự là quá nhanh, các năng căn bản đập không đến, ngược lại khiến Tuyết Ngọc Kỳ Lân mãnh liệt đánh hộ hoa đoàn thiệt nhiều vị nam nhân cùng trưởng phu của các năng.

Thậm chí nó còn giả trang ra một bộ vô tội bộ dáng, cực kỳ vô sỉ nói ra một câu: "Bổn tọa chỉ là đói bụng rồi, muốn khiến ái phi có thể uy sữa, các người về phần như vậy hủy động nhân lực đi?"

Kết quả những lời này long trời lở đất, nghe nhầm đồn bậy, Văn Thiên thành hơn phân nửa người đều tại truy sát nó. Tại hoàng hôn thời gian, nó rốt cục bỏ qua rồi truy sát nó đội ngũ, thừa cơ trốn vào Văn Thiên đầu giá hội, muốn đạt được Tiểu Tuyết an ủi.

Về sau Tiểu Tuyết từ trong túi trữ vật lấy ra Tuyết ngọc thảo, khiến Tuyết Ngọc Kỳ Lân căn bản không có chiếm tiện nghi cơ hội, cùng Dạ U cáo biệt, trở lại gian phòng của mình.

Dạ U thì dùng truyền tống ngọc phù truyền tống đến Huyết Long cổ mộ phòng tu luyện, bắt đầu hấp thu Hắc Âm nguyên khí tu luyện. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 110: Lục bộ khảo hạch

Kế tiếp trong thời gian, Dạ U mỗi ngày ngoại trừ lại Hắc Âm tuyệt địa tôi luyện ra, chính là cùng Tiểu Tuyết một chỗ ngâm thơ làm thơ, luyện tập thư pháp, Vũ Thi Phi thỉnh thoảng nơi đây tới tham gia náo nhiệt, Hứa bá thì tu thân dưỡng tính. Hàn Nhược Thủy ngẫu nhiên sẽ đến xem xét Tiểu Tuyết bệnh tình, liền ngay cả Hạ Vũ Nhu cùng Tô Khinh Yên cũng sẽ bớt thời giờ thăm hỏi bọn họ, thời gian trôi qua vui vẻ hòa thuận.

Về phần Tuyết Ngọc Kỳ Lân tai họa, thì là đi sớm về trễ, mỗi ngày ở trong Vân Thiên thành đùa giỡn mỹ nữ, ăn vụng thiên tài địa bảo, khiến cho người người oán trách. Chỉ cần nó vừa lộ đầu, Vân Thiên thành liền trở nên khí thế ngất trời, một đám người nổi giận dưng dưng nơi đây truy sát nó.

Trong đoạn thời gian này, Dạ U thư pháp họa thơ từ sâu sắc tiến bộ đồng thời, cũng đem đã học các loại nguyên thuật nhất nhất tinh luyện, trở nên càng thêm quen tay hay việc, thành thạo.

Tấn Ảnh Bộ cùng Dạ Đồng thuật bí tịch bởi vì không có linh nguyên thôn phệ, vô pháp tấn cấp, nhưng hần vẫn đem chúng luyện được xuất thần nhập hóa. Huyết Long cứu chuyển cùng Long Phá Quyền tại trong thực chiến vận dụng thành càng thêm thành thạo, càng đừng đề cập hần viễn trình công sát lợi khí Long Khiếu cung.

Bởi vì thôn phệ Giáp Mộc Linh Nguyên, hần điều chỉnh ánh sáng linh ngộ càng thêm thấu triệt, đem Vô Ảnh Trảm hoàn toàn luyện thành, đạt tới tốc độ ánh sáng, lưỡi dao khí thể khuếch tán nơi này mười trượng phạm vi. Đang không ngừng ăn dùng nguyên tễ mua Ảnh Hồn đan, Quỷ Ảnh Thiêm của hần cũng rốt cục hoàn toàn luyện thành, có thể triệu hồi ra chín cái ảo ảnh.

Tại Huyết Long cổ mộ tu luyện mật thất Tam phẩm Tụ Nguyên Trận dưới sự trợ giúp, hần tốc độ tu luyện nhanh chóng, bỏ ra hơn một tháng thời gian rốt cục đột phá nơi này Phàm nguyên cảnh cao cấp.

Ngoài ra, U Hồn Nhận của hần thông qua liên tục chiến đấu, thôn phệ đại lượng hồn phách, tấn cấp thành nhị phẩm cao cấp nguyên khí, có được Phản Bộ hồn lực công năng, hần hồn lực cũng bởi vậy tiếp tục tăng trưởng. U Minh Bảo thì thông qua thôn phệ đại lượng tài liệu, tấn cấp nơi này nhị phẩm đỉnh phong, phòng ngự hiệu quả càng thêm rõ ràng.

Phối hợp Thanh Long Dực, hần long lực tuy chỉ có thể duy trì một nén nhang phi thiên độn địa, nhưng tốc độ nhanh chóng, phối hợp Âm ảnh đột tập, khiến hần ám sát kỹ xảo càng thêm tinh thâm.

Về phần Âm Lôi Ngục nguyên trận bí tịch, hần mặc dù có Lôi hệ hắc y nhân còn sót lại tài liệu, nhưng nghiên cứu đã lâu không có đầu mối, căn bản vô pháp thuận lợi bố trí ra. Về sau hần rốt cục minh bạch thực lực của mình thành đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh mới có hi vọng bố trí, cũng chỉ có thể tạm thời buông tha cho, bắt quá lại hấp thu hơn nhiều thất bại kinh nghiệm.

Bất tri bất giác ba tháng trôi qua, ngênh đón lục bộ học viện mở ra chiêu sinh, Vân Thiên thành thoáng cái trở nên phi thường náo nhiệt, rất nhiều người nhao nhao không thể chờ đợi được nơi đây đi đến báo danh tham gia nhập học khảo hạch. Dạ U cùng Tiểu Tuyết thân ảnh rõ ràng ngay tại trong đó, bọn họ là ngày hôm nay đến sớm đã chuẩn bị đã lâu, tự nhiên không chút do dự tiến đến.

Lục bộ học viện ở vào Vân Thiên thành tầng giữa, chiếm diện tích mười phần bao la, chia làm Binh bộ học viện, Hình bộ học viện, Văn bộ học viện, Nghệ bộ học viện, Công bộ học viện cùng Âm bộ học viện sáu cái học viện.

Bên trong môn sinh tuy đối với học viện khác số lượng ít, nhưng không một không phải tại từng người phương diện có chỗ kiến thụ người nổi bật, liền ngay cả dạy bảo Nguyên Sư cho thấy lục bộ phái xuống tinh anh đệ tử.

Xét thấy có ít người tồn tại kiểm tu tình huống, lục bộ học viện nhập học khảo hạch sẽ kéo dài sáu ngày. Mỗi ngày tiến hành một hồi tương tự khảo hạch, một phương diện cam đoan nhiều lần chiêu sinh, khiến nơi khác ngàn dặm xa xôi chạy tới người có cơ hội tham dự, một phương diện khác thì khiến kiểm tu người sẽ không bỏ qua khảo hạch.

Sáu ngày qua đi, lục bộ học viện Nguyên Sư sẽ ở ngày thứ bảy tiến hành thống kê giao lưu, sau đó cấp thông qua khảo hạch người phát ra nhập học thông báo. Đặc biệt đối với một ít kiểm tu người, hợp lý an bài sau giờ học quy tắc thời gian, khiến hần thể nhiều phương diện chiếu cố học nơi này.

Dạ U am hiểu thơ ca, thư pháp cùng ám sát, cũng chính là hần muốn tham gia ba cái học viện khảo hạch, theo thứ tự là Văn bộ học viện, Nghệ bộ học viện cùng Âm bộ học viện khảo hạch. Tiểu Tuyết am hiểu Văn bộ thơ ca cùng Nghệ bộ cầm ca múa, chỉ cần tham gia Văn Nghệ viện hai cái học viện

khảo hạch.

Vì vậy hai người trải qua sau khi thương lượng, ý định hai ngày trước một chỗ liên tiếp tham gia Văn Nghệ viện hai cái học viện khảo hạch, ngày thứ ba Tiểu Tuyết thì đi quan sát hần Âm bộ học viện khảo hạch, cuối cùng ba ngày thì cùng đi liên tiếp quan sát Bình bộ học viện, Hình bộ học viện cùng Công bộ học viện ba cái học viện khảo hạch.

Nghe nói hai người muốn tham gia lục bộ học viện khảo hạch tin tức, Hứa bá, Vũ Thi Phi cùng Hàn Nhượng Thủy nhao nhao đến đây quan sát, Hạ Vũ Nhu cùng Tô Khinh Yên thừa dịp học trống không tranh thủ đến xem.

Nghe nói lục bộ học viện mở ra chiêu sinh tin tức đã sớm tại một tháng trước do Văn Thiên thành tán hưởng U Châu các nơi, bởi vậy dẫn tới vô số người chen lẫn nơi đây đến đây Văn Thiên thành tham gia cùng quan sát nhập học khảo hạch, liền ngay cả các nơi nguyên tu học viện đều thả nghỉ ngơi, Nguyên Sur cùng môn sinh đồng thời sớm bắt kịp quan sát trận này thịnh cảnh, nhân khí chưa từng có sôi động.

Ngày đầu tiên sáng sớm, Dạ U cùng Tiểu Tuyết hai người rất nhanh đi tới Văn bộ học viện khảo hạch sân bãi, xếp hàng tiêu phí nguyên tệ tham dự báo danh. Ngoại trừ người báo danh, ở đây quan sát khảo hạch người vậy mà số lượng cũng không ít.

Bọn họ vừa thấy được Tiểu Tuyết khuynh quốc khuynh thành tuyệt mỹ bên ngoài, lập tức kinh diễm không thôi, đều nghị luận, dẫn đến nàng mỹ danh lan xa, dẫn tới vô số người đến đây quan sát. Văn bộ học viện người xem sân bãi rất nhanh chen chúc không chịu nổi, nhân khí chưa từng có tăng vọt, người xem là học viện khác gấp bội.

Văn bộ học viện phụ trách khảo hạch năm vị Nguyên Sur không khỏi đau đầu không thôi, bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới một cái tuyệt sắc thiếu nữ là mang đến như thế người khí đích hiệu ứng hồ điệp (thay đổi hàng loạt khi có một sự thay đổi nào đó).

Một vị bạch y hơn hẳn Tuyết tóc trắng lão Nguyên Sur am hiểu thơ cổ, tên là Y Đức; một vị mục quang sáng ngời tóc hắc bạch giao nhau hắc y lão Nguyên Sur am hiểu cổ từ, tên là Tiểu Ly; một vị bộ dạng thủy mị vẫn còn kéo thành vân kê trung niên nữ Nguyên Sur am hiểu ca từ, tên là Nhậm Thiển.

Am hiểu làm phú chính là một vị nho nhã như thư sinh trung niên Nguyên Sur, mà làm cho người ta tuyệt đối không nghĩ tới là, am hiểu ghi văn về đúng là một vị tướng mạo bình thường thiếu niên anh tài. Hần một mình 15 tuổi, tên là Tô Văn Khâm, nghe nói là Tô gia con vợ kế, mẹ hắn thân sẽ tới tự Văn Thiên thành tiếng tăm lừng lẫy thư hương môn đệ.

Văn bộ học viện là tiến hành năm hạng khảo hạch, theo thứ tự là thi từ ca phú chương trình, nhưng thí sinh chỉ cần thông qua trong đó hạng nhất khảo hạch liền có thể trúng tuyển, rốt cuộc rất ít người cùng lúc am hiểu thi từ ca phú chương trình năm hạng.

Hạng thứ nhất tiến hành thơ cổ khảo hạch, vô cùng đơn giản, chính là tự chuẩn bị giấy và bút mực, đang thi sân bãi quy định thời gian một nén nhang trong tự nghĩ ra ra chút đầu chính mình đây nhất ý thơ cổ, nộp lên tại năm vị giám khảo xét duyệt. Một khi bọn họ xét duyệt ra kết quả, nhất trí thông qua, như vậy vị thí sinh này liền có thể thông qua khảo hạch.

Bất quá tại quá trình khảo hạch nghiêm cấm ăn gian sao chép, cơ bản giống nhau, một khi phát hiện, lập tức hủy bỏ khảo hạch, đuổi ra trường thi, vĩnh sinh không thể tham dự.

Tham dự thơ cổ khảo hạch như trên trăm cái thí sinh, trường thi rất lớn, chuẩn bị trên trăm bàn lớn ghế dựa. Trường thi phía trước ngồi lên năm vị giám khảo, khảo hạch bắt đầu thỉnh thoảng sẽ ở trường thi dò xét. Mà ở trường thi xung quanh thì là biên người người xem, bọn họ không dám quá mức huyền ảo, chỉ có thể thì thầm to nhỏ, tránh ảnh hưởng thí sinh tâm tình.

Dạ U cùng Tiểu Tuyết đi theo cái khác thí sinh một chỗ tiến nhập trường thi, hai người tùy ý tuyển cái một trước một sau vị trí từng người ngồi xuống, lấy ra giấy và bút mực. Đợi tất cả thí sinh chuẩn bị hoàn tất, năm vị giám khảo lập tức tuyên bố khảo hạch chính thức bắt đầu, các thí sinh nhao nhao bắt đầu cấu tứ (lối suy nghĩ) viết dâng lên.

Dạ U ngồi nghiêm chỉnh, trầm tư trong chốc lát, quyết định viết ra chút đầu bảy chữ luật thơ, một phương diện khiêu chiến một chút cực hạn của mình, một phương diện khác cũng vì tốt hơn thông qua.

Vì vậy hắn nhìn về phía trước Tiểu Tuyết nhỏ nhắn xinh xắn bóng hình xinh đẹp, nhất thời cấu tứ chảy ra, khiến bút lông dính một hồi văn chương, bút lông sột huy vũ, tại giấy trắng thượng cấp viết ra "Khuynh Tuyết" thơ danh.

Bắc tuyết trích tiên tự thủy ngưng, nam thành mỹ ngọc nan tương tịnh.

Hạo nguyệt kiều nhan thắng địa linh, ngân phát như bích kinh thiên kính.

Thiên tiểu nga mi túy chúng danh, thiên quyền bất an định.

Vãng khách giai khuynh bất nhãn lãng, bạch liên uyển chuyển tuyệt nhân cảnh.

(Bắc Tuyết trích tiên như nước ngưng, nam thành hảo ngọc khó đối với cũng.

Trắng sáng kiều nhan thắng địa linh, tóc bạc như thác nước kinh thiên kính.

Cười yếu ớt mảy may say chúng danh, thiên quyền... Không ổn định.

Hướng khách đều nghiêng không đành lòng lảng, bạch liên uyển chuyển tuyệt nhân cảnh).

Làm viết xong bài thơ này thời điểm, hần nhiều lần tỉnh vì mấy lần, thoả mãn gật đầu, đem cái này trưng thơ thiếp nộp đi lên, liền đi ra trường thi. Hần phát hiện hần cũng không phải người thứ nhất viết xong người, tại lúc trước hần sớm có mười mấy người đã sớm nộp bài thi.

Hần đi đến Hứa bá cùng Vũ Thi Phi chờ đợi vị trí của bọn hần, cư nhiên phát hiện một đồng lớn người quen. Ngoại trừ Hạ Vũ Nhu cùng Tô Kinh Yên, còn có Thanh Linh học viện Hỏa Điện Nguyên Sur cùng rất nhiều mới cũ môn sinh, trong đó rõ ràng như cùng hần một chỗ tham gia qua chúng viện thi đấu Hạ Thủy Nhu, Mục Linh cùng Yên Phi.

Hứa bá nhàn nhạt mà hỏi: "Tiểu tử, ngươi viết thành thế nào a?"

"Còn có thể a." Dạ U trả lời, nhìn thấy Thanh Linh học viện người quen, kinh dị mà hỏi: "Hỏa Điện Nguyên Sur, các ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Hỏa Điện Nguyên Sur quyến rũ mà cười nói: "Dạ U, đã lâu không gặp. Lục bộ học viện chiêu sinh thế nhưng là Vân Thiên thành phi thường lớn việc trọng đại, U Châu các nơi người đều nhau đến đây tham gia hoặc là quan sát, chúng ta làm sao có thể không bớt thời giờ đến đây quan sát rồi "

Dạ U nghe vậy lập tức bừng tỉnh, về sau Hạ Thủy Nhu, Mục Linh cùng Yên Phi cùng hần nhiệt tình nơi đây hàn huyên, thậm chí ngay cả cái khác đối với hần tương đối quen thuộc mới cũ môn sinh vậy mà bắt đầu hữu hảo nơi đây chào hỏi, tình cảnh một mảnh lộn xộn.

Chỉ có Phương Vân cùng phụ thân của hần Phương Thanh cách xa nơi này, nghiêng răng nghiêng lợi mà nhìn rất được hoan nghênh Dạ U. Bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới hần lệnh truy nã lại bị Hình bộ hủy bỏ, bị bọn họ nắm quan hệ hối lộ người cũng bị nhốt vào Hình bộ ngục giam.

Phương Vân một mực xem Dạ U là cái đinh trong mắt, hận không thể trút ra mà ham muốn nhanh. Hần thậm chí thiết kế giết chết cùng cha khác mẹ Phương Biện, giả họa cho hần, khiến hần tại Thanh Thành không đường có thể trốn. Đáng tiếc hần trốn được Vân Thiên thành, Phương gia căn bản vô pháp chạm đến, chỉ có thể oán hận thôi.

Hơn nữa mấy tháng này thực lực của hần giảm chận tại chỗ không tiến, hay là Phàm nguyên cảnh trung cấp thực lực, Dạ U đã tấn thăng đến Phàm nguyên cảnh cao cấp, hần càng không khả năng là đối thủ của hần.

Phương Thanh vẫn cho rằng Phương Biện là Dạ U giết chết, tự nhiên đối với hần cực kỳ thù hận. Nhìn thấy hần nhanh như vậy đến Phàm nguyên cảnh cao cấp thực lực, tự nhiên cảm nhận được một chút uy hiếp. Hần hiểu được tùy ý Dạ U tại Vân Thiên thành phát triển hần là hậu họa, suy nghĩ chính mình là không phải tìm một cơ hội giết hần?

Về sau Dạ U phát hiện Thanh Linh học viện mới cũ môn sinh bên trong không có Lôi Hình thân ảnh, tò mò nói "Lôi Hình đâu rồi nàng không có theo các ngươi một chỗ đến đây đi?"

Mọi người nghe vậy một hồi trầm mặc, chỉ có Hạ Thủy Nhu đau thương khéo léo nơi đây giải thích: "Dạ U, ngươi không tại trong khoảng thời gian này, phát sinh một đại sự. Phương gia bức bách Lôi Hình gả cho Phương Vân, nàng liều mạng không từ. Lại không nghĩ rằng Phương Vân thẹn quá hoá giận, âm thầm phái người mang nàng bắt đi, cũng mang nàng điếm ô. Nàng không chịu nổi chịu nhục, tự vẫn mà chết."

", Phương gia sợ Lôi gia bởi vì nữ nhi chết trả thù bọn họ, cấp Lôi gia định rồi cái không chê vào đâu được có lẽ có tội danh, tự mình xuất thủ đem Lôi gia cả nhà tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội, đều không để lại. Đợi chúng ta phát giác, Lôi gia đã bị bọn họ diệt khẩu, trong học viện người đối với loại này nghe rợn cả người chuyện riêng bức mình chẳng dám nói ra. Đáng tiếc Phương gia chính là Thanh Thành thổ bá chủ, không có bằng chứng lời liên chúng ta Hạ gia cũng không thể đơn giản xuất thủ diệt bọn họ."

Dạ U sau khi nghe lòng đầy căm phẫn, không nghĩ tới Phương gia cư nhiên không bằng căm thù, làm ra như thế ngấp trời hành vi phạm tội. Nghĩ đến vị kia kiên cường mà thiếu nữ mỹ lệ nhận hết khuất nhục mà chết, hần liền hận không thể lập tức đem Phương gia diệt.

Hần oán hận mà hỏi: "Người của Phương gia vậy mà đến nơi này đi?"

Hạ Thủy Nhu nhẹ gật đầu, nói: "Bọn họ đương nhiên đến, bắt quá không có cùng chúng ta một chỗ, đoán chừng ở chỗ nào nhìn chúng ta a. Dạ U, ngươi nên cẩn thận một chút, bọn họ trông thấy ngươi còn sống đoán chừng là tìm kiếm nghĩ cách nơi đây giết chết ngươi, vĩnh viễn trừ hậu họa."

Dạ U nghe vậy cười lạnh không thôi, đang lo người của Phương gia đừng tới, nếu như bọn họ tự mình đến đây chịu chết, tại đây trận khảo hạch sau khi kết thúc chính mình thế tất yếu thiết kế đem bọn họ giết chết.

, Tiểu Tuyết vậy mà viết xong thơ cổ, xinh đẹp nơi đây đã đi tới, tò mò nói "U, các ngươi tại thảo luận cái gì? Như thế nào náo nhiệt như vậy?"

Dạ U không muốn làm cho nàng lo lắng, ôn nhu nói: "Không có gì, chính là thảo luận một ít việc nhỏ!"

Người của Thanh Linh học viện đều kinh diễm không thôi mà nhìn Tiểu Tuyết, lập tức nhất nhất đến gần, để cho nàng một hồi trở tay không kịp. Mà lúc này, hạng thứ nhất thơ cổ khảo hạch đã chấm dứt, năm vị giám khảo có thể đang tại chấm bài thi, người chung quanh không thể không chờ đợi bọn họ kết quả ra ngoài

Chương 111: Thơ cổ thi đấu

Văn bộ học viện nắm vị giám khảo trải qua đáng kể, thời gian dài đánh giá, thường xuyên nhũn mỳ, ngẫu nhiên gần ra, rốt cuộc đại đa số thơ cổ đều là dạng không đứng đắn, khó coi, bằng trắc gieo vần cũng chưa tới vị. Chỉ có số ít thơ cổ có thể nhập bọn họ pháp nhân, chọn kỹ lựa khéo mà ra.

Về sau kết quả rốt cục ra, bọn họ nhất trí do thiếu niên anh tài Tô Văn Khâm giám khảo tuyên bố kết quả. Hắn đứng lên, mỉm cười tự nhiên nói: "Trải qua chúng ta nắm vị giám khảo nhất trí xét duyệt, thông qua khảo hạch thơ cổ tổng cộng như 10 đầu, cũng từng người an bài thứ tự, trước top 3 có thể đạt được chúng ta Văn bộ học viện đưa ra phần thưởng."

"Đệ nhất danh đạt được Văn tu Nhập môn vũ khí Mặc Long bút, đệ nhị đạt được quý hiếm hải Ô Mặc, danh thứ ba đạt được tinh xảo Nguyệt nghiên mực. Đã nghe được phần thưởng mọi người đoán chừng đều động tâm a, bởi vì thời gian gấp gáp, như vậy hiện tại ta sẽ tới đương trường tuyên bố đạt được trước top 3 nhân tuyển, hôm nay khảo hạch sau khi kết thúc là công bố thông qua khảo hạch 10 cá nhân tuyển."

Nghe xong lời của hắn, mọi người nhao nhao phấn khởi không thôi, trước mắt mong đợi, không biết đạt được trước top 3 nhân tuyển rốt cuộc là người đó? Tô Văn Khâm nhìn thấy hiện trường nhiệt liệt bầu không khí, không khỏi mỉm cười nơi đây tuyên bố: "Tại thơ cổ trong khảo hạch, đạt được danh thứ ba tác phẩm là Vũ cảnh, là Diệp Phong công tử tác phẩm."

Người xem trên đài một vị cao quan thanh tú thư sinh nghe vậy cao hứng bừng bừng, người chung quanh nhao nhao hướng hắn chúc mừng, lấy được danh thứ ba Nguyệt nghiên mực phần thưởng.

Tô Văn Khâm rên sất khi còn nóng nói: "Diệp Phong công tử là Vân Thiên thành nổi danh Thư Hương thế gia Diệp gia công tử, thể đạt được danh thứ ba là thuộc về thực xứng danh. Hiện tại ta sẽ tới đọc chậm một chút tác phẩm của hắn, mọi người tự cũng biết ưu khuyết."

"Tê vũ thành châu lạc ngọc bôi, phương phi tự mỹ thủy trang lệ. Viễn thụ yên lung như mộng hàm, phong vân tự ẩm liên bạch bôi (Mưa phùn thành châu rơi chén ngọc, mùi thơm giống như hảo rừ xuống trang nước mắt. Xa thụ khói lửa lung như mộng hàm, phong vân uống một mình thương yêu bạch lung)."

Mọi người nghe xong nhao nhao vỗ án tán dương, Diệp Phong liền dương dương đắc ý nơi đây đối với bọn họ giải thích: "Bài thơ này nhìn như là tại ghi Vũ cảnh, kỳ thật là vì ghi mỹ nhân. Hôm nay gặp được vị này khuynh quốc khuynh thành tiểu thư, không khỏi lòng có nhận thấy, sản sinh lòng ái mộ, bởi vậy ta muốn đem bài thơ này đưa cho vị tiểu thư này."

Nói xong, Diệp Phong liền chỉ hướng Tiểu Tuyết vị trí, thoáng cái khiến cho tình cảm quần chúng xông xao. Nàng sau khi nghe một hồi mờ mịt không liệu, ngây thơ mà hỏi: "Người là đang nói ta sao?"

Diệp Phong mục quang nóng rực mà nhìn nàng, nói: "Vị tiểu thư này, tiểu sinh nói chính là ngươi, không biết tiểu thư phương danh có thể báo cho tiểu sinh?"

Tiểu Tuyết ngây thơ đơn thuần hồi đáp: "Ta là Tiểu Tuyết, ngươi có gì muốn làm?"

Diệp Phong không khỏi phấn khởi, rất là tán thán nói: "Tiểu Tuyết, tiểu thư danh tự thật sự là cao quý lịch sự tao nhã, quả nhiên người cũng như tên, đúng như khuynh thành khoáng Tuyết. Tiểu sinh nhìn thấy Tuyết tiểu thư nhìn một lần liền thật sâu ái mộ lên, chẳng biết có được không cùng tiểu sinh cùng nhau cầm tay kết giao?"

Tiểu Tuyết lắc đầu quả quyết cự tuyệt nói: "Không được, ngươi không phải ta thích đối tượng, ta đã lòng có tương ứng."

Diệp Phong nghe vậy sắc mặt lạnh xuống, có chút ghen ghét mà hỏi: "Không biết Tuyết tiểu thư lòng có thuộc đối tượng rốt cuộc là người đó? Tiểu sinh cũng muốn xem hắn như bao nhiêu cân lượng, như thế nào xứng đôi Tuyết tiểu thư?"

Tiểu Tuyết y như là chim non nép vào người nơi đây đi tới bên cạnh Dạ U, dặt tay của hắn bấu môi khẽ ái nói: "Chính là U, hắn ta người trọng yếu nhất."

Nhìn thấy Dạ U bên ngoài so với hắn đẹp mắt rất nhiều vạn phần, Diệp Phong không khỏi ghen ghét thành nộ khí phun trào nói: "Tuyết tiểu thư, nhìn ngươi cho thấy yêu thích thơ ca tuyệt thế giai nhân, loại này trông thì ngon mà không dùng được tiểu bạch kiểm vừa nhìn tại thơ ca bên trên cũng chỉ là mưa riu qua mắt thợ, thật giả lẫn lộn, loại người này chỗ nào xứng đôi cao quý như thế mỹ lệ ngươi?"

Dạ U cho dù lại lãnh đạm bình tĩnh, nghe xong hắn loại lời này cũng không khỏi nộ khí, hắn ghét nhất người khác gọi hắn tiểu bạch kiểm. Hắn hừ lạnh một tiếng, nói: "Người thơ cổ chỉ bắt quá được danh thứ ba, có cái gì tốt đặc chi? Liền loại như ngươi đồ rác rưởi, liền cấp ta thè lưỡi ra liếm giày cũng không xứng!"

Diệp Phong nghe vậy giận tím mặt, cười lạnh nói: "Chẳng lẽ ngươi cho rằng ngươi tại thơ cổ bên trên còn có thể so với ta tốt hơn? Rất tốt, vậy chúng ta sẽ tới một lần, nếu ngươi lấy được đệ nhị hoặc là đệ nhất danh, ta lập tức quay đầu liền đi, không dây dưa nữa Tuyết tiểu thư nếu ngươi không có đạt

được, lập tức từ Tuyệt tiểu thư bên người vĩnh viễn rút ngay!"

Dạ U nhàn nhạt nói: "Có thể, nhưng điều kiện của người đối với ta mà nói vậy mà quá không công bình a. Như vậy đi, người thua hẳn quỳ xuống tới gọi ta là ba tiếng gia gia, người dám không dám đáp ứng?"

Diệp Phong sau khi nghe trong lòng chấn động, nếu hẳn thua, tại trước công chúng xuống làm như vậy, hẳn thế nhưng là mất mặt ném đến nhà, Diệp gia cũng sẽ bởi vì hẳn mà hổ thẹn. Bất quá vì đạt được Tiểu Tuyệt tâm hồn thiếu nữ, hẳn vậy mà liều lĩnh, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Tốt hơn, ta đáp ứng người!"

Nhìn thấy tình cảnh huyền ảo rốt cục bình tĩnh trở lại, đem ánh mắt tất cả đều chuyển hướng về phía trường thi, năm vị giám khảo rốt cục lại đẩy ra một vị nhân vật đại biểu, chính là nữ Nguyên Sư Nhậm Thiên, tới tuyên bố đạt được đệ nhị nhân tuyển.

Nàng dịu dàng nơi đây đối với mọi người cười nói: "Được rồi, lần này liền có ta tới tuyên bố tại thơ cổ khảo hạch bên trên đạt được đệ nhị nhân tuyển. Nàng ghi thơ cổ thanh tú bên ngoài tuệ tâm, uyển chuyển mê người, ý vị mừi phần, rất được ta yêu thích. Mọi người hẳn là đoán được nàng là người nào a? Không sai, nàng chính là cái đích mà mọi người cùng hướng tới Tiểu Tuyệt tiểu thư, tác phẩm là U Dạ."

Tiếng nói hạ xuống, mọi người hoan hô vui mừng không thôi, Tiểu Tuyệt thoáng cái trở thành trung tâm nhân vật, hoa sáng óng ánh, nhận hết vạn chúng chú mục, khiến xung quanh hết thảy thoáng cái ảm đạm thất sắc dâng lên nàng ngọt ngào mà cười nói: "Không nghĩ tới ta lấy được đệ nhị a, kia U khẳng định có thể đạt được đệ nhất danh!"

Diệp Phong nghe vậy cười lạnh nói: "Ta cũng không tin hẳn loại hàng này có thể đạt được đệ nhất danh, tiểu tử, vội vàng từ Tuyệt tiểu thư bên cạnh rút ngay, vạn chúng nhìn trừng trừng xuống người sẽ không nói không giữ lời a!"

Dạ U nhàn nhạt nói: "Đệ nhất danh còn chưa có đi ra, người sốt ruột cái gì, không phải là chốt dạ a, sợ hãi ta đạt được đệ nhất danh."

Diệp Phong hừ lạnh một tiếng, im lặng không nói gì, lẳng lặng nhìn trường thi. Lúc này Nhậm Thiên thanh âm tựa như chim hoàng oanh xuất cốc, bắt đầu đọc chậm tới Tiểu Tuyệt U Dạ tác phẩm dâng lên

"Vạn lại huu miên kiêu nguyệt khuyên, thiên vân ngoạn sái ngân tinh tĩnh. Nguyên hóa la khâm noãn dạ thân, hàn châm tấn thối bồi u minh (Mọi âm thanh nghỉ ngơi trắng sáng nghiêng, ngàn vân chơi đùa bằng bạc sao tĩnh tĩnh. Nguyên tan ra la khâm ấm đêm thân, hàn châm quá lui cùng U say)."

Chút thơ hoàn tất, hiểu được thơ ca tất cả mọi người mở to hai mắt, bất khả tư nghị mà nhìn về phía Tiểu Tuyệt. Không nghĩ tới nàng đối với Dạ U lại có thể như thế dễ tâm, lại muốn muốn hóa thành hẳn chốn bông cùng hẳn một chỗ ngủ, còn cảm thấy là ngủ được vô cùng ngọt ngào hạnh phúc, muốn nói hai người không có liên quan bọn họ đánh chết cũng không tin.

Tiểu Tuyệt nhìn thấy mọi người quăng tới bùng tình đại ngộ mục quang, khuôn mặt không khỏi xấu hổ đi, ấp úng nói: "Người ta người ta chẳng qua là cảm thấy U rất ôn nhu, muốn dùng một chỗ ngủ biện pháp để báo đáp hẳn mà thôi."

Tiếng nói rơi xong, một câu kinh người, rất nhiều người nhao nhao hâm mộ mà nhìn về phía Dạ U, hẳn lại có kinh người như thế điểm phúc, vị này khuyên quốc khuyên thành tuyệt sắc giai nhân lại có thể nghĩ đến dùng một chỗ ngủ phương pháp để báo đáp hẳn.

Dạ U nghe vậy cảm thấy xấu hổ không thôi, tuyệt đối không nghĩ tới Tiểu Tuyệt cư nhiên có thể viết ra sâu như vậy tình chân thành thơ cổ, mà còn tại trước công chúng xuống bại lộ nàng đối với chính mình quyền luyện tình cảnh.

Bất quá tỉ mỉ phân tích hạ xuống, bài thơ này viết rất đích xác rất tốt. Biểu hiện ra là ghi u tĩnh ban đêm, phía trước hai câu liền viết ra mọi âm thanh đều yên tĩnh cảnh đẹp, thông qua nhân cách hoá thủ pháp hiển lộ mừi phần hoạt bát sinh động, trong động có tĩnh.

Nhưng trên thực tế là vì đằng sau cảm tình làm chần chệ, cũng chỉ có như vậy u tĩnh ban đêm, nàng năng lực hóa thành ám áp chần bông bồi bạn chính mình lặng yên ngủ, cùng uống say đồng dạng ngủ được mừi phần ngọt ngào hạnh phúc.

Về sau hẳn không khỏi cảm thấy vui mừng không thôi, âm thầm thì chính mình không có khả năng phụ lòng Tuyệt đối với chính mình thâm tình tình nghĩa thấm thiết.

Diệp Phong khó có thể tin nơi đây nghe xong được câu này thơ, ngây ra như phỗng, không nghĩ tới Tuyệt tiểu thư cư nhiên có thể đối với tiểu Bạch đó mặt tốt như vậy, hẳn thật sự rất khó có cơ hội tiếp cận.

Bất quá sau đó trong lòng của hẳn đã tuôn ra một hồi cực kỳ mãnh liệt không cam lòng, hẳn không tin Dạ U thật sự có thể đạt được đệ nhất danh, sau đó hai cái người hữu tình cuối cùng thành thân thuộc. Chỉ cần hẳn không có đạt được đệ nhất danh, hẳn sẽ vĩnh viễn từ Tuyệt tiểu thư bên người rút ngay, như vậy chính mình liền có một chút cơ hội.

Vì vậy trong lòng của hẳn âm thầm cầu nguyện Dạ U không muốn đạt được đệ nhất danh, đáng tiếc lát nữa nhé giám khảo tuyên bố kết quả khiến hẳn kỳ vọng lớn lớn thất bại, tựa như lọt vào vực sâu vạn trượng.

Năm vị giám khảo lại đẩy ra một người nhân vật đại biểu tới tuyên bố kết quả, chính là am hiểu thơ cổ lão Nguyên Sư Y Đức. Hẳn mỉm cười tự nhiên nói: "Tin tưởng đệ nhất danh nhân tuyển mọi người đã sớm mỏi mắt mong chờ đã lâu rồi a, như vậy liền đề ta tới tuyên bố. Đạt được đệ nhất danh chính là Dạ U, tác phẩm gọi Khuyên Tuyệt."

Tiếng nói hạ xuống, tình cảm quần chúng phấn khởi, lập tức đã minh bạch Dạ U cùng Tiểu Tuyệt hai người đã sớm tình chàng ý thiếp, bằng không thì làm

sao lại nghĩ nơi này lại ghi đôi phương rồi

Sắc mặt của Diệp Phong trong chớp mắt trở nên trắng xám, mồ hôi lạnh chảy ròng. Hắn thua, hắn triệt để nơi đây thua, chẳng những phải không được Tiểu Tuyết tâm hồn thiếu nữ, mà còn muốn hướng Dạ U quỳ xuống tới gọi hắn ba tiếng gia gia, có thể nói là ăn trộm gà không thành phải thực một thanh gao.

Rất nhiều người phát hiện dị thường của hắn, xung quanh hắn, nhìn chăm chăm nơi đây nhìn chăm chăm hắn, hiển nhiên chính là muốn xem hắn chê cười, không cho phép hắn chạy trốn chết. Diệp Phong cảm giác đến bước đường cùng, sắc mặt dữ tợn, chột cùng rút gấu nơi đây phần nộ kêu lên: "Ta không phục, tiểu bạch kiểm đến cùng có bản lĩnh gì đạt được đệ nhất danh? Ta hoài nghi hắn không phải ăn gian sao?"

Lão Nguyên Sư Y Đức nghe vậy sắc mặt lập tức lạnh xuống, vốn hắn đối với vị này có chút tài hoa Diệp Phong có chút hảo cảm, hiện tại có thể nói là hảo cảm mất hết, cũng dám hoài nghi bọn họ giám khảo cộng đồng xét duyệt xuống kết quả. Hắn lạnh lùng nói: "Diệp Phong, ngươi không tin đúng không, hiện tại ta liền đọc chậm một chút, do ở đây mọi người cộng đồng bình phán!"

Vì vậy hắn đem Dạ U ghi Khuynh Tuyết thơ cổ nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nơi đây đọc ra ngoài

Bắc tuyết trích tiên tự thủy ngưng, nam thành mỹ ngọc nan tương tịnh.

Hạo nguyệt kiều nhan thắng địa linh, ngân phát như bích kinh thiên kính.

Thiên tiểu nga mi túy chúng danh, thiên quyền an năng định?

Vãng khách giai khuynh bất nhãn lãng, bạch liên uyển chuyển tuyết nhân cảnh.

(Bắc Tuyết trích tiên như nước ngưng, nam thành hảo ngọc khó đối với cũng.

Trắng sáng kiều nhan thắng địa linh, tóc bạc như thác nước kinh thiên kính.

Cười yếu ớt mày ngài say chúng danh, thiên quyền... An thể định?

Hướng khách đều nghiêng không đành lòng lãng, bạch liên uyển chuyển tuyết nhân cảnh).

Đây là chút đầu vận luật nghiêm khắc bảy chữ luật thơ, viết so với thất ngôn tuyệt cú khó hơn nhiều, mà còn từ nhiều phương diện so sánh nổi bật ra Tiểu Tuyết tuyệt mỹ, dẫn tới mọi người đều say, không đành lòng tiết độ. Hơn nữa về bên ngoài phương diện vậy mà viết rất tương đối tỉ mỉ, viết ra năng như nước kiều thân, trắng sáng kiều nhan, sáng tỏ Tuyết phát.

Tiểu Tuyết che đôi môi mềm mại lộ ra khó có thể tin ánh mắt, không khỏi vui đến phát khóc, không nghĩ tới Dạ U cư nhiên có thể mang nàng hảo viết rất như thể phát huy tác dụng vô cùng, trong nội tâm cảm giác hạnh phúc tự nhiên sinh ra, kích động không thôi nơi đây ôm lấy Dạ U, nói: "U, cảm ơn ngươi, vì ta đã viết đẹp như vậy thơ."

Cảm nhận được ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực, Dạ U lộ ra một tia ôn nhu mỉm cười. Bên cạnh chúng nữ ai oán mà nhìn một màn này, các nàng phần lớn đối với nó kỳ thật đều ôm lấy một tia hảo cảm, nhưng chứng kiến hai người như thế nhu tình mật ý bộ dáng, cảm giác chính mình thật sự rất khó chen chân đến.

Sau đó Dạ U lạnh lùng đối với trọn mắt há hốc mồm Diệp Phong nói: "Hiện tại ta phải đệ nhất danh, ngươi nhất định phải quỳ xuống tới gọi ta là ba tiếng gia gia, vạn chúng nhìn trừng trừng xuống ngươi sẽ không không tuân thủ lời hứa a."

Diệp Phong cảm nhận được hắn phát ra kinh người áp lực, không khỏi bị làm cho lạnh run, tự động quỳ xuống. Trên đầu của hắn mồ hôi lạnh chảy ròng, đáp ứng nói: "Gia gia "

Kết quả hắn còn chưa nói xong, liền bị làm cho hồn bất phụ thể, trực tiếp bất tỉnh ngã tới. Mọi người cười nhạo không thôi, không có nghĩ đến cái này Diệp gia công tử Diệp Phong cư nhiên như vậy vô dụng, uống là thư hương môn đệ hậu đại.

Lúc này trường phong ba sau khi kết thúc, tiến hành trận thứ hai cổ từ khảo hạch, Dạ U cùng Tiểu Tuyết hai người lại tham dự đến. Mọi người trải qua chuyện lúc trước, nhìn bạch hai người đều chân tài thật, không khỏi nhao nhao mỗi mắt mong chờ nơi đây nhìn bọn họ kinh người biểu hiện

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Cổ từ kinh người

Dạ U ung dung ngồi đây ngòai tại vị trí trước, nhất thời trầm tư không thôi. Viết chữ hán luyện tập thành không nhiều lắm, tuy cũng phải chú trọng bằng trắc gieo vần, nhưng cấu tạo so với thơ cổ phức tạp một chút, muốn căn cứ tên điệu bất đồng viết ra bất đồng cách thức.

Làm giám khảo tuyên bố cổ từ khảo hạch chính thức lúc mới bắt đầu, thí sinh nhao nhao câu tứ viết, lần này tham dự cổ từ khảo hạch như 90 nhiều người.

Qua một hồi lâu, Dạ U rốt cục bắt đầu động đặt bút, lần này hán quyết định ghi chính mình, tại trên tờ giấy trắng viết ra " Tây Giang Nguyệt. Dạ Vị Ương " từ danh.

Ám mặc hoành không tỏa địa, hi tinh nặc dạ thành trần. Du vân kiểu nguyệt tác phù trần, như mặc can khung bất nhân.

Hành tiến thiên sơn vị tẫn, phản đặng bách nhạc vô môn. La hầu nhật thực hóa vũ nhân, tự ác thiên cầu nô khảng.

(Ám màn hoành không khóa địa hiểm sao tinh che giấu đêm thành cõi trần. Đạo chơi vân trắng sáng làm chìm nổi, như mặc can khung bất nhân.

Tiến lên ngàn sơn đã hết, leo trăm nhạc không cửa. La Hầu nhật thực tan ra vũ nhân, giống như ác thiên cầu phần nô gặm).

Viết cái này đầu từ thời điểm, hán trong chớp mắt cảm giác trong nội tâm rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy, sáng khoải lâm li, vậy mà bất tri bất giác nơi đây viết ra tiếng lòng của mình. Chính mình thân là hắc ám thân tử, bản thân chính là bị Hắc Ám chiếu cố tồn tại, cái này vô tận Hắc Ám đúng là mình muốn đi ở dưới con đường.

Hán trầm mặc một chút, do dự trong chốc lát, khẽ thở dài một hơi, đã viết danh tự, hay là quyết định đem cái này đầu từ trào đi lên. Rốt cuộc cái này đầu từ tương đối người khác mà nói, có chút kinh thế hãi tục, đoán chừng là dẫn phát một hồi địa chấn.

Hán ung dung nơi đây xuống trường thi, mà năm vị giám khảo nhìn thấy lúc trước hán biểu hiện, liền không thể chờ đợi được nơi đây đi trước quan sát tới hán cổ từ. Không nhìn không biết, vừa nhìn đã giật mình, dẫn phát bọn họ hiện lên vẻ kinh sợ.

Nhậm Thiển có chút nghi ngờ nói "Hán đây là ghi chính mình a?"

Y Đức rất là tán thán nói: "Lúc trước hán ghi phú hảo thơ ta liền nhìn ra hán cực kỳ bất phàm, không nghĩ tới tại cổ từ bên trên vậy mà vậy mà sâu như vậy như chế tạo, kẻ này có thể thực hiện trụ cột chỉ tài."

Tô Văn Khâm nhẹ gật đầu, đồng ý nói: "Hán nhìn trên so với ta nhỏ hơn hai ba tuổi bộ dáng, lại có thể viết ra tốt như vậy từ, ngay cả ta đều không thể không bội phục!"

Lý Tân khẽ thở dài một hơi, tiếc hận nói: "Cái này đầu từ đích thực là biểu đạt ra hán mong muốn tại vô tận trong bóng tối hành tẩu hùng tâm tráng chí, biết rõ không thể làm thực hiện khoảng, nhưng đây không thể nghi ngờ là Ngu Công Dời Núi, Tinh Vệ Lấp Biển, chỉ là uống phí công phu mà thôi."

Am hiểu viết chữ Tiêu Ly tự nhiên vỗ án tán dương nói: "Tại đây từ rất hay, ta nghiên cứu cổ từ nhiều năm, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy một cái nghệ con mới đẻ có thể viết ra như vậy hùng tâm bao la hùng vĩ hảo thơ, hán có trở thành Văn tu tư chất, ta cũng nhịn không được đưa hán thu làm đệ tử."

"Bất quá Lý Tân, người nói cũng không hoàn toàn đúng, bên trên khuyết đích thực là thông qua các loại cảnh vật vẽ nên Hắc Ám vô tận, kết hợp xuống khuyết đi khắp ngàn sơn trăm nhạc cũng không cách nào đi quá, thoát nhìn đích thực là uống phí công sức. Nhưng người nhìn kỹ một câu cuối cùng có hay không?"

"Tại hiện tượng thiên văn bên trong như La Hầu cái này khóa sao tinh, nhưng vị trí cụ thể không thể nhân biết, truyền thuyết La Hầu có thể thôn phệ Nhật Nguyệt. Hán đây là muốn đem chính mình hóa thành La Hầu, thôn phệ thái dương, vũ hóa thành tiên, cùng hung ác thiên cầu đồng dạng phần nô gặm cái này vùng trời, thông qua bản thân lực lượng sáng tạo ra vô tận Hắc Ám. Loại này thẳng tới trời cao chí khí, để ta rất là kính ngưỡng!"

"Nghe xong Tiêu Ly phân tích của người, ta nhất thời hiểu ra. Không nghĩ tới kẻ này vậy mà như thế đường nét độc đáo, có thể cách khác lối tắt, nếu như đi vô cùng Hắc Ám, vậy chính mình sáng tạo ra Hắc Ám!" Lý Tân đầu tiên là một bộ khó có thể tin, mà nghi hoặc không hiểu nói: "Bất quá hán sáng tạo ra Hắc Ám ý muốn như thế nào?"

Tiêu Ly trầm mặc một hồi, mà giúp đỡ Dạ U giải thích: "Lý Tân, ý tứ của người ta minh bạch. Thế nhân đều sùng bái Quang Minh, đối với không biết Hắc Ám cảm thấy thật sâu sợ hãi. Nhưng không biết thế giới vốn là muốn âm dương điều hòa, có ánh sáng rõ ràng nhất định như Hắc Ám, cả hai giúp nhau luân chuyển, mới có chúng ta ban ngày cùng Hắc Ám."

"Bởi vậy Quang Minh cùng Hắc Ám không tồn tại thiên ác khoảng lý, nếu như nói Quang Minh sáng tạo ra thế giới, kia Hắc Ám chính là ngủ say thế giới. Cũng chính là như Hắc Ám, mọi âm thanh năng lực đều yên tĩnh, nhân loại năng lực bình yên chìm vào giấc ngủ. Ta nghĩ hán muốn sáng tạo ra Hắc Ám, một mặt là khiến thế giới vạn vật bình yên ngủ say, một mặt khác là vì hán mục đích của mình."

Lý Tân tò mò nói "Tiêu Ly người nói có lý, ta rất là thuyết phục. Bất quá ta rất muốn biết hán mục đích của mình là cái gì?"

Tiêu Ly lắc đầu, nói: "Ta này cũng không biết!"

Nhậm Thiên nghe vậy trêu đùa: "Hai người các ngươi, thật sự là càng nói càng thái quá, từ hấn cổ từ biểu đạt cảm tình nói tới thể giới chân lý, hiện tại còn nói nơi này mục đích của hấn. Hấn hiện tại chỉ là một cái Phạm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu, muốn làm được một bước này còn quá mức xa xôi, các ngươi như vậy kẻ xướng người hoạ có ý tứ gì?"

Hai người sau khi nghe không khỏi một hồi xấu hổ, hai người bọn họ đích xác đối với Dạ U ghi cổ từ thảo luận thành quá mức xâm nhập. Sau đó Tiêu Ly liền sáng tỏ thông suốt, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói: "Ta muốn đem Dạ U cổ từ định là đệ nhất danh, các ngươi không có ý kiến à?"

Nhậm Thiên có chút không lời nói: "Còn có rất nhiều người cổ từ chúng ta còn không thấy, gấp gấp như vậy đưa hấn định là đệ nhất danh là không phải có chút qua loa?"

Tiêu Ly kiên định nói: "Chẳng lẽ ở đây thí sinh còn có thể xuất hiện so với hấn cổ từ viết rất tốt hơn thí sinh đi? Ta Tiêu Ly là nhận định hấn!"

Y Đức đồng ý gật đầu, nói: "Ta đồng ý Tiêu Ly ý kiến, đưa hấn định là đệ nhất danh." Lúc trước hấn đối với Dạ U ghi phú hào thơ rất là tán thưởng, có hết sức thúc đẩy hấn đệ nhất danh, lần này chứng kiến hấn ghi càng thêm tinh diệu cổ từ, tự nhiên sẽ không phản đối.

Lý Tân cùng Tô Văn Khâm ngược lại là còn không có biểu thị ý kiến, vẫn còn ở quan sát cái khác cổ từ, hiển nhiên phải đợi xem hết tất cả mọi người cổ từ, lại quyết định có muốn hay không đem Dạ U định là đệ nhất danh.

Nhậm Thiên có chút bất đắc dĩ nói: "Các ngươi là không phải đã quên một người? Kỳ thật Tiểu Tuyết vị này thiếu nữ vậy mà viết rất mười phần không sai a, ta vô cùng thưởng thức nàng, là không phải đợi nhìn nàng cổ từ sau lại nhìn quyết định rồi "

Tiêu Ly nghe xong ha ha cười to nói: "Tiểu Tuyết nữ oa từ đích xác viết rất vô cùng được đấy thật muốn nghiêm túc lời đích xác cùng Dạ U không phân cao thấp. Nàng cùng Dạ U vừa nhìn chính là một đôi giúp nhau ái mộ Kim Đồng Ngọc Nữ, đối với hai người bọn họ mà nói người đó đệ nhất người đó đệ nhị cũng không tính trọng yếu, bất quá chúng ta với tư cách là giám khảo lại muốn công bình đánh giá ra."

Chẳng được bao lâu, Tiểu Tuyết vậy mà viết xong, xinh đẹp mà đem chính mình cổ từ nộp đi lên. Nhậm Thiên thu nàng cổ từ, mỉm cười nói: "Ngươi xem, Nhắc Tào Tháo nơi này Tào Tháo Liễn Đến, nàng ghi cổ từ vừa vận trào lên đây, chúng ta đều đến xem, sau đó đánh giá ra nàng cùng Dạ U ai ưu ai kém?"

Cái khác giám khảo nhẹ gật đầu, năm người liền bắt đầu chen lấn nơi đây xem xét tới Tiểu Tuyết cổ từ, nàng ghi từ tên là "Bốc Toán Từ. Vịnh Tuyết ", hiển nhiên cho thấy ghi chính mình.

Năm vị giám khảo hai mặt nhìn nhau, hiểu ý cười cười, Dạ U cùng Tiểu Tuyết hai người thật đúng là tâm hữu linh tê, lần trước làm thơ đều nghĩ đến ghi đối phương, lần này viết chữ lại đều nghĩ đến ghi chính mình. Bọn họ không khỏi tỉ mỉ nơi đây phẩm đọc xuống lại, đối với nàng từ táo vận luật duy mỹ không khỏi rất là tán thưởng, gật đầu xưng phải.

Tự thủy trán ngân hoa, như ngọc băng ngưng họa. Tiễn chỉ phiêu linh thể tục khoa, canh trừ hần lãng quai.

Nhậm do kiều khiết quá, vô ý tranh đa quả. Nguyên tác tinh linh mộc nguyệt hoa, lạc nhập xuân giang hóa.

(Như nước trán bằng bạc cây hoa, như ngọc băng ngưng họa. Cắt giấy phiêu linh thể tục khoa trương, càng vào hần lãng treo.

Tùy ý sáng tỏ cạo, vô ý tranh nhiều ít. Nguyên làm tinh linh mộc ánh trăng, rơi vào xuân giang tan ra).

Nhậm Thiên nhìn sau khi xong, chắc chắn khen: "Tiểu Tuyết không hổ là ta xem bên trên người, đẹp như tinh linh, vật vốn thuần khiết tới còn thuần khiết lại, cư nhiên có như thể quên mình vì người tôn chỉ."

Tiêu Ly gật đầu xưng phải nói: "Tiểu Tuyết nữ oa từ đích xác viết rất phi thường tốt, thể hiện ra vô tư hiển dương với tư cách là đáng thể nhân tán dương. Bên trên khuyết thông qua nhiều phương diện ví von viết ra Tuyết mỹ lệ hình thái, càng rõ ràng chính là là ngưng kết thành tảng băng."

"Xuống khuyết thì viết ra Tuyết sáng tỏ vô tư, tinh linh thể nhưng là trong truyền thuyết mỹ lệ sinh vật, nàng cư nhiên nguyên ý biến thành nó, tắm rửa ánh trăng cường đại lên, sau đó hiển dương chính mình, tan ra nhập xuân trong sông cấp mang đến thoải mái cùng ấm áp, loại này tinh thần ngay cả ta đều không thể không đại lực ca ngợi nàng."

Nhậm Thiên nhìn thấy Tiêu Ly cũng đứng Tiểu Tuyết rất là tán dương, tự hào nói: "Hiện tại ngươi biết nàng viết chữ bản lĩnh a, cùng Dạ U so sánh với tới phải nói tốt hơn. Nhìn xem nàng tại từ bên trong thể hiện ra như thể vô tư hiển dương tinh thần, ngươi là không phải cho nên nàng một cái đệ nhất danh?"

Tiêu Ly nghe vậy nhất thời nghẹn lời, nhất thời do dự. Hấn không khỏi nhìn về phía Y Đức, chỉ thấy hấn mỉm cười tự nhiên nói: "Ta là Tiểu Tuyết nữ oa từ điểm cái khen, nàng tại từ bà con cô cậu đến thẳng cảm tình xác thực so với Dạ U càng đáng tán dương, hấn là cho nàng đệ nhất danh."

Đồng thời Lý Tân cùng Tô Văn Khâm vậy mà liên tiếp gật đầu xưng phải, Tiêu Ly chỉ có thể bất đắc dĩ phục tùng. Về sau tất cả thí sinh đều đem ghi cổ từ nộp đi lên, bọn họ mảnh duyệt, phát hiện căn bản không có so với hai người này viết rất tác phẩm hay hơn, không khỏi khê thờ dài một hồi.

Vì vậy cuối cùng có thể khiến bọn họ đập vào mắt cổ từ tổng cộng như 8 thiên, cũng nhất nhất cấp bọn họ xếp hàng danh. Đệ nhất danh tự nhiên là bị bọn họ đại lực đề cử Tiểu Tuyết, đệ nhị thì là Dạ U, danh thứ ba là một vị gọi Đồng Lâm công tử, là một cái nổi danh Thư Hương thế gia Đồng gia công tử.

Nhậm Thiên lòng tràn đầy vui mừng nơi đây mỉm cười nói: "Nếu như quyết định bài danh, kia để cho để ta tới tuyên bố đệ nhất danh nhân tuyển, các

ngươi không có ý kiến a."

Tiêu Ly bất đắc dĩ nói: "Tùy ngươi đi thôi, đệ nhị liền để ta tới tuyên bố!"

Lý Tân nhân nhạ nói: "Vậy để ta tới tuyên bố danh thứ ba."

Bọn họ thương lượng tốt hơn, Lý Tân liền ngồi nghiêm chỉnh, trịnh trọng biểu thị mệnh lệnh nơi đây đối với ở đây người xem nói: "Mọi người khỏe, trải qua chúng ta năm vị giám khảo xét duyệt, như 8 vị thí sinh thông qua chúng ta cổ từ khảo hạch, chúc mừng bọn họ ít ngày nữa sẽ tiến nhập chúng ta Văn bộ học viện."

"Trước nói rằng lần này cổ từ khảo hạch trước top 3 phần thưởng, đệ nhất danh đạt được Nhập môn Văn tu Ngân Phụng bút, đệ nhị đạt được quý hiếm hắc ngọc mực, danh thứ ba đạt được tinh xảo quy nghiên mực, đợi toàn bộ khảo hạch sau khi kết thúc chúng ta là nhất nhất phân phát. Hiện tại để ta tới tuyên bố đạt được danh thứ ba nhân tuyển, chính là Đồng Lâm đồng công tử, tác phẩm của hắn gọi "Bồ Tát rất. Phong Nguyệt".

Toàn trường nghe vậy kịch liệt hoan hô, một cái cách ăn mặc quy củ công tử văn nhã đứng lên, hoa chân múa tay vui sướng nơi đây hoan hô vui mừng nháy nhót như chim sẻ, khiến người chung quanh nhao nhao hướng hắn chúc mừng.

Về sau Lý Tân liền đem trận ung dung nơi đây đọc chậm tác phẩm của hắn, một ít hiểu được thơ ca người không khỏi ý vị thâm trường mà nhìn về phía Đồng Lâm, nhìn hắn cách ăn mặc thành quy củ như vậy, không nghĩ tới bí mật cư nhiên như vậy không có quy củ.

Hắn từ bên trong đều miêu tả hắn cùng với trong thanh lâu Phong Nguyệt nữ tử uống rượu cảnh tượng, tuy đem nữ tử mỹ lệ thể hiện thành tương đối phát huy tác dụng vô cùng, nhưng cảm tình bên trong hơi hơi hàm chứa đùa giỡn đùa bỡn ý tứ, làm cho người ta cảm giác hắn chính là một cái yêu thích từ sắc hoa hoa công tử.

Đồng Lâm thấy thế không khỏi xấu hổ, len lén nhìn về phía cùng Dạ U mười phần thân mật Tiểu Tuyết. Vốn hắn đối với tuyệt mỹ Tiểu Tuyết vậy mà mười phần ái mộ, muốn viết nàng, thế nhưng nàng sớm đã lòng có tương ứng, viết nàng há không phải cùng Diệp Phong đồng dạng tự rước lấy nhục? Hắn cũng không nguyện giẫm lên vết xe đổ, rơi vào đường cùng chỉ có thể căn cứ tự thân kinh lịch đã viết loại này cổ từ.

Tại Lý Tân, Tiêu Ly đứng lên, có chút do dự nói: "Hiện tại liền để ta tới tuyên bố đạt được đệ nhị nhân tuyển, hắn chính là ——"

Hắn không khỏi dừng một chút, toàn trường người đã sớm thân dài lỗ tai tai lắng nghe, nghe được hắn như vậy như, nhao nhao sốt ruột. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Rất được hoan nghênh

Một lát sau, Tiêu Ly rốt cục sâu kín giận dữ nói: "Đạt được đệ nhị người chính là Dạ U, tác phẩm của hắn là "Tây Giang Nguyệt. Dạ Vị Ương"." Kỳ thật hắn đối với Dạ U thật thương thức nhận thức, đối với nó không có đạt được đệ nhất danh mà tiếc hận.

Tiếng nói hạ xuống, tình cảm quần chúng phần khởi, người xung quanh nhao nhao vì hắn chúc mừng. Dạ U lộ ra một tia kinh dị, không nghĩ tới chính mình lần vậy mà lấy được đệ nhị, như vậy đạt được đệ nhất danh hắn là Tuyệt a.

Hắn cùng với nàng nghiên cứu và thảo luận thơ ca lâu như vậy, cảm giác ở đây cũng chỉ có trình độ của nàng cùng mình không phân cao thấp. Lần này so với chính mình tốt hơn cũng là chuyện đương nhiên sự tình, hắn cũng không có gì có thể ghen ghét.

Hắn không khỏi ôn nhu nhìn về phía bên cạnh Tiểu Tuyết, nhìn thấy nàng vì chính mình cao hứng mà lộ ra ngọt ngào say lòng người mỉm cười bộ dáng trong nội tâm rung động chân thành nổi lên.

Về sau Tiêu Ly bắt đầu đương trường đọc chậm Dạ U viết cổ từ, một ít hiểu được thơ ca người sau khi nghe, nhao nhao kinh dị mà nhìn về phía Dạ U, không nghĩ tới hắn một cái Phẩm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu thậm chí có như thế hùng tâm tráng chí, thậm chí có thôn phệ mặt trời chi tâm, sáng tạo ra vô tận Hắc Ám.

Có ít người thì không khỏi nhũn mảy, cảm giác nghi hoặc khó hiểu. Hắn tẩu vô cùng Hắc Ám, lại nghĩ chính mình sáng tạo ra vô tận Hắc Ám, đến cùng muốn làm gì? Muốn biết rõ Hắc Ám luôn luôn là thế nhân chỗ sợ hãi, thường xuyên dùng để biểu thị tà ác sự vật, hắn như vậy viết há không phải về sau muốn cấp thế nhân mang đến Hắc Ám thực hiện họa thiên hạ?

Bất quá muốn làm được một bước này đối với thực lực của hắn bây giờ mà nói vô cùng xa xôi, bọn họ cũng được bình thường trở lại, rốt cuộc là phúc là

họa thật sự là nói không nhất định, có lẽ người ta chỉ là muốn mượn tại đây để diễn tả thẳng tới trời cao chí khí, chưa đủ là họa.

Quả nhiên Dạ U cổ từ đã dẫn phát một hồi địa chấn, người ở chỗ này đối với nó cổ từ biểu đạt cảm tình khen chê không đồng nhất, đều nghị luận. Bất quá hẳn không thêm đề ý chút nào người khác cách nhìn đối với hẳn, đi con đường của mình để cho người khác nói. Nếu như đã viết liền đã viết, chính bởi vì hẳn viết ra tiếng lòng của mình, mới có thể đem cổ từ viết rất tốt như vậy.

Cuối cùng Nhậm Thiên đứng lên, chân thành mỉm cười nói: "Đệ nhất danh nhân tuyên liên đề ta tới tuyên bố, mọi người hẳn là đoán được là ai a. Không sai, nàng chính là đẹp như tiên nữ Tiểu Tuyết, tác phẩm tên là " Bốc Toán Từ. Vịnh Tuyết "."

Tiếng nói hạ xuống, hiện trường lập tức một mảnh khí thế ngắt trời, vui mừng tiếng hoan hô kêu không dứt. Trong bọn họ đại đa số người vốn chính là thấy Tiểu Tuyết mà đến, thường thức nàng tuyệt thế mỹ mạo, nhìn thấy nàng lấy được đệ nhất danh, tự nhiên vì nàng vui vẻ không thôi, nhao nhao chúc mừng.

Bây giờ nhiệt liệt bầu không khí đạt đến đỉnh phong, tựa như biển động thủy triều trút xuống mà đến, so với Dạ U lúc trước tình cảnh hơn qua. Có thể thấy Tiểu Tuyết đang lúc mọi người bên trong kinh người nhân khí, bất luận là tuyệt thế bên ngoài hay là kinh điển tài hoa đều lớn chịu được bọn họ ca ngợi.

Nhìn thấy Tiểu Tuyết thật sự lấy được đệ nhất danh, Dạ U không khỏi vì nàng cảm thấy hết sức cao hứng, ôn nhu nói: "Tuyết, chúc mừng ngươi lấy được đệ nhất danh!"

Tiểu Tuyết cảm nhận được xung quanh quảng tới kịp hẳn ánh mắt nóng bỏng đã sớm hoảng hốt không thôi, khuôn mặt có chút không có ý tứ nơi đây lộ ra nhàn nhạt ửng đỏ. Nhưng nghe lời của Dạ U, ửng đỏ càng thêm sâu, trở nên càng thêm kiều mị mê người.

Nàng bữu môi khả ái nơi đây gắt giọng: "Người ta —— người ta kỳ thật không có viết rất tốt như vậy, U viết thành tốt hơn ta nhiều, hẳn là muốn cho người đạt được đệ nhất danh tài đúng!"

Dạ U nghe vậy trong nội tâm tuôn ra một tia âm áp, Tuyết luôn là như vậy khéo hiểu lòng người, không đề ý chính mình, vì người khác suy nghĩ, cho nên hẳn bất kể như thế nào vậy mà không có biện pháp đối với nàng lạnh lùng đáng lên

Nhìn nàng khả ái đến cực điểm ngây thơ đơn thuần bộ dáng, hẳn không khỏi cười nhẹ vuốt ve đầu của nàng, cảm nhận được đầu ngón tay mềm mại mảnh trượt như tơ lụa Tuyết phát truyền đến mỹ diệu xúc cảm, nhu tình chân thành nói: "Đồ ngốc, chúng ta trong đó còn muốn so đo ai là đệ nhất ai là đệ nhị đi? Ở đây năm cái giám khảo đều là công chính, bọn họ nói người viết rất tốt hơn, vậy người nhất định liền viết rất rất tốt, cho nên không cần đem đệ nhất danh nhường cho ta, biết không?"

Tiểu Tuyết nghe xong lúc này mới sáng tỏ thông suốt, lộ ra ngọt ngào theo người mỉm cười, đôi mắt đẹp ngọt trở thành hình trăng lưỡi liềm, nhẹ nhàng gật đầu nói: "Ừ ——, U, cảm ơn người khích lệ ta a!" .

Nàng ngây thơ nhu thuận bộ dáng đặc biệt mê người, làm người khác chú ý, khiến Dạ U cũng không cam lòng đem vuốt ve tay của nàng từ tóc của nàng tia trên buông xuống, nhưng chứng kiến mọi người quảng tới hâm mộ ghen ghét hận ánh mắt, hẳn không thể không bắt đầu đưa tay buông xuống, nghe Nhậm Thiên tiếng uyển chuyển nơi đây đọc chậm nàng viết cổ từ.

Lúc Nhậm Thiên lưu luyến nơi đây đọc xong, quả nhiên một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi, như dư âm còn văng vẳng bên tai đồng dạng, tuôn ra duy mỹ làm cho ở đây rất nhiều người thật sâu say mê, bị nàng tỉ mỉ tài hoa thật sâu thuyết phục.

Một ít hiểu được thơ ca mỗi người là thần phục, đối với nàng tán thưởng không thôi, không nghĩ tới một thiếu nữ vậy mà có thể viết ra như thế duy mỹ động lòng người cổ từ, nhất là bên trong biểu đạt ra tới vô tư hiển dương tinh thần khiến bọn họ không khỏi vui lòng phục tùng. Muốn biết rõ rất nhiều người đều là ích kỷ, nàng cư nhiên có thể nghĩ vậy sao nhìn, thật sự làm cho người ta không thể bắt bẻ.

Vì vậy một số người kích động hoan hô lên, hô lớn: "Tuyết tiên tử, ta yêu ngươi!" Tại bọn họ lôi kéo, rất nhiều người vậy mà cùng theo một lúc ồ ào, kết quả loại âm thanh này tại toàn trường kêu không dứt, hình thành đỉnh tai nhức óc địa chấn, kêu không dứt, liền tại trận giám khảo cũng không cách nào đơn giản khiến điên cuồng bọn họ yên lặng.

Dạ U không khỏi thấy lắc đầu cười khổ, người của Tuyết khí thế thật sự là quá cao, tuy nghe thấy người khác như vậy hô nàng hẳn có chút không vui, nhưng hẳn cũng căn bản vô pháp ngăn cản như trường giang vỡ đê mệnh mông miệng mồm mọi người, hẳn rốt cuộc hiểu rõ cái gì gọi là hại nước hại dân, điểm tuyệt thiên hạ.

Một lát sau, mọi người ở đây rốt cục chút nhất bình hơi thở hạ xuống, bọn họ vậy mà mình bạch khảo hạch lại muốn tiếp tục đi nữa, nếu như bọn họ một mực hô, trường thi lại không có trật tự.

Về sau giám khảo có thể rốt cục tuyên bố bắt đầu sáng tác bài hát khảo hạch, lần này đi lên tham gia cuộc thi cũng không nhiều, một mình 50 nhiều người. Rốt cuộc sáng tác bài hát so với làm thơ từ khó hơn nhiều, nếu như không phải lịch duyệt phong phú, chuyên môn nghiên cứu qua phương diện này người, thật sự là không viết ra được.

Nhìn thấy Tiểu Tuyết xinh đẹp khả ái bóng hình xinh đẹp đi tới, hiện trường lại nhắc lên một phen nhiệt liệt thủy triều. Rất nhiều người mục quang nóng bỏng mà nhìn nàng, nhao nhao môi mắt mong chờ nàng biểu hiện kinh người.

Dạ U kinh dị mà nhìn Tiểu Tuyết, chẳng lẽ nàng còn có thể viết ra so với nàng lúc trước hát cho mình " Nguyệt Luyến Tuyết " tốt hơn ca từ đi? Hẳn không khỏi rất là chờ mong nàng duy mỹ động lòng người ca từ.

Qua hồi lâu, thí sinh rốt cục nhất nhất nộp bài thi, Tiểu Tuyết xinh đẹp ngọt ngào nơi đây đi xuống, đi đến Dạ U bên người. Hắn tò mò nói "Tuyết, người ca từ viết rất như thế nào?"

Tiểu Tuyết nghe vậy khuôn mặt một mảnh ửng đỏ, cùng ngày thơ đáng yêu tiểu cô nương đồng dạng gắt giọng: "U, hiện tại không nói cho người, để cho người sẽ biết."

Dạ U sau khi nghe bắt đầu dĩ cười khổ, cái này Tiểu Thiếu Nữ, bình thường đối với chính mình ngoan ngoãn phục tùng, có chuyện nói thẳng, lần này làm sao lại tạm thời cùng chính mình che dấu bí mật rồi

Vì vậy hắn không thể không lẳng lặng nhìn giám khảo có thể thẩm duyệt bài thi biểu tình, bất quá phần lớn thời gian đều là cau mày, vung tay múa chân, hiển nhiên rất nhiều ca từ viết rất khiến bọn họ vô cùng không hài lòng.

Một lát sau, bọn họ đột nhiên lộ ra khiếp sợ không thôi biểu tình, cầm lấy một tờ bài thi chắc chắn khen, liên tiếp gật đầu xưng phải, hiển nhiên phía trên này ca từ viết rất khiến bọn họ cực kỳ thỏa mãn.

Dạ U thấy thế, lập tức liền biết bọn họ thấy được Tiểu Tuyết viết ca từ mà rất là rung động, nhưng bởi vì cự ly quá xa, hắn nghe không rõ ràng bọn họ đang nói cái gì.

Về sau bọn họ liền không còn có tập thể xuất hiện qua loại về mặt này, làm bài thi rốt cục thẩm duyệt xong sau, Nhậm Thiên đứng lên, nghiêm túc nói: "Lần này ca từ xét duyệt cuối cùng kết thúc rồi, đáng tiếc thông qua khảo hạch chỉ có một người. Mà cái khác đều viết rất bừa bãi lộn xộn, khó coi, khiến chúng ta bất mãn hết sức ý nghĩ."

Mọi người nghe vậy không khỏi lộ ra rất là tiếc nuối biểu tình, đích xác, sáng tác bài hát từ đích xác so với làm thơ từ khó hơn nhiều, nghiên cứu phương diện này đích xác rất ít người, còn có ở phương diện này có chỗ chế tạo người vô cùng số ít, bởi vậy thông qua khảo hạch người lác đác không có mấy cũng là hợp tình hợp lý.

Bất quá nghe được có một người thông qua khảo hạch, có người trước mắt chờ mong mà hỏi: "Xin hỏi là Tuyết tiên từ thông qua khảo hạch đi?"

Nhậm Thiên nghe xong lộ ra sâu chấp nhận mỉm cười, nhẹ gật đầu, nói: "Không sai, chính là Tiểu Tuyết thông qua sáng tác bài hát khảo hạch, ta chuẩn bị mang nàng thu làm quan môn đệ tử."

Tiếng nói hạ xuống, tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, mọi người nhao nhao vui mừng hoan hô lên, là Tiểu Tuyết cảm thấy kích động không thôi. Tuy nàng thể thông qua khảo hạch sớm đã tại đại đa số người trong dự liệu, nhưng bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới liền giám khảo đều như vậy nhìn trúng nàng, am hiểu sáng tác bài hát Nhậm Thiên lại muốn thu nàng là quan môn đệ tử, nàng về sau nhất định tiền đồ vô lượng.

Tiêu Ly khẽ cười nói: "Ta vừa vặn cũng có ý nghĩ thu nàng là quan môn đệ tử, Dạ U cho thấy ta hợp ý đối tượng, vừa vặn giúp người hoàn thành ước vọng, khiến cái này đối với người hữu tình có thể giúp nhau nghiên cứu thảo luận cổ từ."

Y Đức nhẹ gật đầu, cực kỳ đồng ý nói: "Tiêu Ly vừa vặn nói trúng tâm sự của ta, Dạ U cùng Tiểu Tuyết hai người thơ cổ vậy mà viết rất tốt như vậy, hai người ta đều muốn!"

Tô Văn Khâm thấy thế lập tức cấp bách nơi đây chen lời nói: "Ta cũng phải thu bọn họ làm đồ đệ! Nếu như hai người bọn họ thơ ca viết rất tốt như vậy, kia văn về vậy mà nhất định viết rất tốt hơn, ta vừa vặn dạy hai người bọn họ viết như thế nào giỏi văn chương trình!"

Lý Tân nhìn thấy bộ dáng của bọn hắn, bắt đầu dĩ nói: "Ta có thể nói ta cũng muốn đi?"

Kết quả năm cái giám khảo bắt đầu là thu Dạ U cùng Tiểu Tuyết hai người là quan môn đệ tử mà cãi lộn không ngớt, khiến mọi người chung quanh nhao nhao không ngừng hâm mộ mà nhìn về phía hai người, cư nhiên có thể khiến năm vị giám khảo đồng thời vừa ý hai người.

Qua một hồi lâu, thấy giám khảo có thể rốt cục bình tĩnh trở lại, có người cẩn thận từng li từng tí nơi đây đối với Nhậm Thiên nhắc nhở: "Nhậm Thiên giám khảo, người là không phải quên đem Tuyết tiên tử ca từ cộng hưởng cấp mọi người?"

Nhậm Thiên lúc này mới chợt hiểu nhớ tới, xin lỗi nói: "Mọi người thật xin lỗi, vì tranh luận quan môn đệ tử sự tình mà quá mức thất thố, hiện tại ta liền hỏi một chút vốn ý kiến, nhìn xem có muốn hay không đem ca từ đọc chậm ra ngoài."

Vì vậy nàng ngừng khí thành khẩn hỏi Tiểu Tuyết nói: "Tiểu Tuyết, ý của người như nào?"

Tiểu Tuyết không có ý tứ nói: "Đáng tiếc ta hiện tại cũng chỉ có thể viết ra bài hát này từ, còn vô pháp là nó phổ bên trên thích hợp giai điệu, nhịp điệu, như vậy cũng chỉ có thể lấy ra đọc chậm"

Nhậm Thiên khẽ cười nói: "Người không cần cảm thấy khiêm tốn, thể viết ra ca từ đã nói lên người vô cùng lợi hại. Hiện tại sở dĩ vô pháp là nó phổ bên trên phù hợp giai điệu, nhịp điệu, là bởi vì người lịch duyệt không đủ phong phú, vẫn không thể hoàn toàn lý giải loại cảm tình này. Cho nên người muốn ít nhiều lắng nghe một chút đại tự nhiên tiếng, phong phú tình cảm của mình, phổ nhạc linh cảm tự nhiên tự nhiên sinh ra. Ta trước mặt mọi người đọc chậm khúc hát của người từ, người xác định không có ý kiến đi?"

Tiểu Tuyết sau khi nghe khuôn mặt ửng đỏ, ngượng ngùng không thôi nói: "Ta không có ý kiến, vừa vặn khiến U biết tâm ý của ta. Nhậm Thiên giám khảo, cảm ơn người đối với ta chỉ đạo, ta nhất định sẽ gấp đôi nỗ lực."

Nói xong, nàng kiều mị ngượng ngùng mà nhìn về phía Dạ U, khiến hắn cảm thấy một hồi tình cảm ấm áp, không khỏi âm thầm chờ mong nàng duy mỹ động lòng người ca từ. Nhậm Thiên lúc này mới yên tâm, ung dung nơi đây đọc chậm tới nàng ca từ...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Đêm ngâm thâm tình

Tại Văn bộ học viện khảo hạch trên đài, Nhậm Thiên thanh âm uyển chuyển, ung dung đọc chậm tới Tiểu Tuyết viết "đêm ngâm" ca từ, duy mỹ động lòng người, dày đặc quyến luyến tình cảnh làm cho người ta sinh lòng yêu thương, nghe xong để cho người như thể hồ quán đỉnh, say mê không thôi.

Du du trường dạ / phù vân du duệ bạn kiều nguyệt / u u đoản ca / thanh âm uyển chuyển bồi quân trắc

Du du lục điệp / ngân quang lưu liên tùy hoa duệ / ưu ưu tư biệt / y y bất xả dũ quân tuyết

Độc tọa sàng tiền mị bất đắc / vô ngữ ngưng yết / chầm yêu phá tâm kết / tư quân dục hóa điệp

Bất như chấp thủ đồng du nhai / cộng thưởng xuân sắc / khán đào hồng yêu dã / quan lê hoa kiều khiết

Bất tri vi hà / chỉ vi quân tu khiếp / khả tích nại hà / vô pháp cửu ý diệt

Hạnh năng cộng tự thi thiếp / mỹ từ đồng tả / chỉ nguyện bị quân huê

Vọng năng hảo mộng trọng điệp / kiều hoa bất tạ / chỉ tưởng dũ quân giải

(Đêm dài dằng dặc Phù Vân dạo chơi bạn trăng sáng sâu kín đoản ca thanh âm uyển chuyển cùng quân bên cạnh

Tron bóng lá xanh ngân quang lưu luyến theo cây hoa dất lo ưu tư cài lưu luyến không rời cùng quân tuyết

Ngồi một mình trước giường ngủ như bất khả không lời ngưng nuốt như thể nào phá vỡ khúc mắc tư quân muốn hóa điệp

Không bằng cầm tay đồng du phổ cùng nhau thưởng thức xuân sắc nhìn đào hồng diêm dúa lẳng lơ xem lê cây hoa sáng tỏ

Chẳng biết tại sao chỉ vì quân e lệ đáng tiếc làm gì được vô pháp cửu ý thay nhau

May mắn tổng cộng tự thơ thiếp hảo từ cùng viết nguyện bị quân mang theo

Nhìn qua thể mộng đẹp trùng điệp kiều cây hoa không cự tuyết thâm nghĩ cùng quân giải)

...

Lúc Nhậm Thiên đọc chậm xong ca từ thời điểm, toàn trường một hồi im lặng không nói gì, thật sâu bị Tiểu Tuyết ca từ chỗ thuyết phục, nhất là bên trong biểu đạt ra tới cùng quân cầm tay gắn bó cực kỳ mãnh liệt tình cảm khiến bọn họ rất là rung động.

Hơn nữa ca từ vận luật mười phần, tình cảm thâm hậu, đọc lấy tới sáng sủa đọc thuộc lòng, một khi phổ thành khúc, không biết là như thế nào âm thanh thiên nhiên hảo âm.

Một ít hai hàng ca từ viết ra muốn cùng quân làm bạn mãnh liệt tình cảm, "Ung dung", "Sâu kín", "Tron bóng", "Lo lo" dùng thành cực kỳ thỏa đáng khiến ca từ vận luật càng thêm duy mỹ động lòng người, chặt chẽ đan xen. Do Phù Vân bồi bạn trăng sáng dẫn xuất thanh âm bồi bạn quân bên cạnh, do ngân quang lưu luyến đóa hoa dẫn xuất không muốn bỏ cùng quân xa nhau.

Đệ tam đi viết ra nàng buổi tối vô pháp ngủ, nhất thời cảm thấy bi thương, một mình tư quân thời điểm năng lực phá vỡ kén hóa điệp, đạt được tự do cùng vui vẻ.

Đệ tứ đi viết ra nàng tốt đẹp chờ mong, muốn cùng quân dất tay tổng cộng dạo chơi phổ dài, cộng đồng thưởng thức xuân sắc, nhìn đào khai hoa diêm dúa lẳng lơ, nhìn lê hoa nở thành sáng tỏ.

Đệ ngũ đi viết ra dòng suy nghĩ của nàng, không hiểu vì cái gì chỉ vì quân e lệ, tiếc hận không thể làm gì chính là không thể cùng quân lâu dài địa tương lẫn nhau dựa vào.

Sáu bảy lượng đi viết ra nguyện vọng của nàng, may mắn có thể cùng quân một chỗ thảo luận thơ thiếp, một chỗ viết ra mỹ lệ cổ từ, nguyện ý bị quân dặt tay. Hy vọng có thể lặp lại nơi đây làm lấy cái này hay mộng, mềm mại đoá hoa vĩnh viễn không héo tàn, thầm nghĩ cùng quân gặp gỡ bất ngờ.

Mọi người ở đây tình tứ nơi đây thương thức Tiểu Tuyết ca từ, cái hiểu cái không, nhưng thế từ bên trong có thể cảm giác được Tiểu Tuyết ngây thơ đơn thuần tính cách, hiển nhiên đối với tình cảm lưu luyến vẫn có chút ngây thơ không biết, nhưng lại có thể thật sâu quyến luyến, muốn cầm tay làm bạn. Tiếp tục như vậy, cuối cùng có một ngày nàng sẽ minh bạch đây là tình cảm lưu luyến cảm giác.

Dạ U sau khi nghe xong thật lâu không nói, Tiểu Tuyết bài hát này từ rõ ràng cho thấy viết cho mình, bên trong liên tục biểu đạt ra đối với chính mình quyến luyến tình cảnh cùng muốn cầm tay làm bạn nguyện vọng, hần sao có thể không động dung?

Tiểu Tuyết nhìn hần trầm mặc không nói bộ dáng, khuôn mặt ứng đỏ như hà, kiều mị như hoa, nhãn nhô nơi đây đối với nó nói "U, ta viết ca từ người cảm thấy như thế nào?"

Dạ U nghe vậy thờ phào nhẹ nhõm, nhìn trước mắt đẹp như tiên nữ Tiểu Tuyết, đột nhiên chặt chẽ nơi đây ôm lấy nàng kiều thân, nhu tình như nước nói: "Tuyết, cảm ơn người vì ta viết như vậy duy mỹ động lòng người ca từ, ta rất thích!"

Cầm thụ được nàng như mặt nước cực hạn mềm mại kiều thân, dịu dàng nắm chặt nhỏ nhắn mềm mại eo nhỏ, như tơ lụa mềm mại trắng nõn lưng ngọc cùng Tuyết phát, quanh quẩn tại xung quanh Tuyết Liên Hoa nhàn nhạt mùi thơm ngát, trong lòng của hần một hồi cảm thấy mỹ mãn, nguyện cùng nàng tương mạo tư thù, hảo hảo quý trọng nàng, bảo hộ nàng một đời một thế.

Vốn hần không muốn sớm như vậy nói chuyện yêu đương, thầm nghĩ một lòng say đắm ở tu luyện, coi bỏ thân thế của mình chỉ mê. Cho nên một mực cùng Tiểu Tuyết như gần như xa, bảo trì người khiêm tốn câu nệ trạng thái. Nhưng không nghĩ tới nàng cứ nhiên dùng ca từ đối với chính mình thổ lộ tâm ý, nàng đối với chính mình thâm tình tình nghĩa thăm thiết hần bất kể như thế nào cũng không cách nào lạnh lùng đối đãi, lớn chịu được cảm động.

Người chung quanh trọn mắt há hốc mồm mà nhìn một màn này, không nghĩ tới hai người vậy mà ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người xuống sâu như vậy tình ý tiếp xúc nơi đây ôm ở một chỗ, khiến bọn họ không khỏi đối với cái này đối với Kim Đồng Ngọc Nữ hâm mộ ghen ghét hận.

Vũ Thi Phi che cặp môi đỏ mọng lộ ra khó có thể tin ánh mắt, không nghĩ tới luôn luôn không hiểu phong tình Dạ U lại có thể chủ động ôm lấy Tiểu Tuyết. Nàng vẫn luôn biết hai người giúp nhau ôm lòng hảo cảm, chỉ là Dạ U tương đối câu nệ, Tiểu Tuyết cũng nghiêm chỉnh một mực quân quít lấy hần, bởi vậy bảo trì như gần như xa trạng thái.

Sau đó trong lòng của nàng tuôn ra một hồi phiền muộn, kỳ thật nàng đối với tuổi tác nhỏ hơn nàng 6 tuổi tiểu đệ đệ ôm lấy một tia hảo cảm, chứng kiến hần ưu tú như vậy, liền muốn muốn cùng hần chậm rãi phát triển nhìn xem. Lại không nghĩ rằng Tiểu Tuyết nhanh chân đến trước, dùng ca từ đối với hần thổ lộ tâm ý, để cho nàng trong nội tâm kỳ vọng rơi vào khoảng không.

Hạ Vũ Nhu cùng Hạ Thủy Nhu hai tỷ muội ai oán mà nhìn Dạ U, tuyệt đối không nghĩ tới hai người lại đương trường ôm lại với nhau. Bởi vì dĩ vãng cùng hần kiều diễm kinh lịch hoặc nhiều hoặc ít (*) đối với hần ôm lòng hảo cảm, thậm chí ngay cả cha mẹ của các nàng đều cầm tay, bất quá cũng bị hần lấy tu luyện làm lí do từ chối nhã nhận.

Các nàng nhìn thấy Dạ U lòng có tương ứng, còn là một cái đẹp như tiên nữ thiếu nữ, trong nội tâm không khỏi dâng lên thật sâu thất lạc, khê thờ dài một hồi. Có lẽ chính là bởi vì các nàng tương đối rụt rè, không có giống Tiểu Tuyết như vậy dũng cảm, có can đảm thổ lộ tâm ý, lúc này mới bỏ lỡ hần.

Mục Linh một hồi trầm mặc, sắc mặt nổi lên một tia nhàn nhạt ba động, nhưng sau đó liền bình tĩnh trở lại, không có ai biết nàng đang suy nghĩ gì.

Yến Phi thấy thế sắc mặt nhất thời động dung, trong nội tâm một mảnh chờ mong. Cũng không biết lúc nào nàng có thể gặp được so với Dạ U đồng dạng ưu tú người, có thể như vậy nhu tình mật ý.

Hỏa Diệp Nguyên Sur tự tiểu phi tiểu nhìn một màn này, không nghĩ tới không gặp Dạ U thời gian mấy tháng, hần vậy mà lòng có tương ứng, kia nàng về sau không thể tùy ý nơi đây đùa giỡn hần.

Tô Khinh Yên sắc mặt một mảnh bình tĩnh, nàng cùng Dạ U chỉ là bè nước gặp nhau, thật không có như những người khác đối với hần có cảm giác. Bất quá nàng ngược lại là đối với ưu tú Dạ U như vài tia ngưỡng mộ, muốn đang tu luyện bên trên truy đuổi bên trên cước bộ của hần.

Hứa bá chứng kiến hai người nhu tình mật ý bộ dáng, thật sâu thờ dài một hồi. Kỳ thật hần vẫn đối với tiểu thư mang ơn, muốn hảo hảo thực hiện bảo hộ chức trách của nàng. Đoạn này thời gian hai người giúp nhau ôm lòng hảo cảm hần một mực rõ mồn một trước mắt, nhưng cũng không có lại ngăn cản, hần không muốn làm cho thân kiều thể yếu tiểu thư bị thương tổn.

Chứng kiến hai cái người hữu tình rốt cục đi cùng một chỗ, hần cảm thấy một hồi vui mừng, nhưng lại như một hồi thật sâu lo lắng. Muốn biết rõ tiểu thư tại địa vị trong gia tộc dù cho bởi vì quái bệnh mà có chỗ suy sụp, nhưng là vô cùng cao quý, xa xa không phải trên mặt đất vị trên có cách biệt một trời một vực Dạ U thể trào cao bên trên.

Một khi tại phía xa Bắc Tuyết chi địa gia tộc biết được hai người tình huống, nhất định toàn lực ngăn cản, cho dù là hần cũng không cách nào đối kháng, huống chi là Dạ U. Tiểu thư hết, cuối cùng phải đi về, đến lúc sau hai người chân trời xa xăm cách xa nhau, không biết sẽ có ít nhiều bi thống.

Kỳ thật đoạn này thời gian gia tộc đã truyền tin qua thúc giục, bất quá hần một mực lấy được liệu không thu thập đủ làm lí do, biểu thị còn cần một năm

nửa năm thời gian từ chối nhã nhận. Hẳn chỉ có thể tận lực là hai người kéo dài thời gian, hi vọng hai người thể hảo hảo quý trọng cùng một chỗ đoạn này thời gian, bằng không thì về sau liền hối hận không kịp.

Vì vậy Hứa bá sâu kín nói: "Tiểu thư, tiểu tử, hai người các ngươi đã trồng tình cái, có thể hay không bảo hộ nó mọc rễ nảy mầm, khỏe mạnh phát triển, liền nhìn hai người các ngươi tạo hóa nữa, ta chỉ có thể giúp ngươi đến nơi đây."

Tiểu Tuyết phát giác được xung quanh hội tụ tới mục quang, thoáng cái trở nên hoảng hốt không thôi, khuôn mặt xấu hổ đi, áp ứng nói: "U —— U ——, ngươi ôm ta thật chặt a!"

Dạ U nghe vậy đau lòng nơi đây buông lỏng ra nằng, xin lỗi nói: "Tuyết, thật xin lỗi, không có làm đau ngươi đi!"

Tiểu Tuyết lắc đầu, ngọt ngào mà cười nói: "U, không việc gì đâu, ngươi vẫn là lần đầu tiên như thế chủ động ôm ta đâu, ta cảm thấy thật cao hứng!"

Dạ U sau khi nghe, tuôn ra một hồi mãnh liệt cảm giác hạnh phúc, như tại đây giai nhân, kiếp này không uống. Hắn sâu bẽ ngoài áy náy nói: "Tuyết, thật xin lỗi, ta vẫn đối với ngươi như gần như xa, không để mắt đến ngươi đối với tâm ý của ta, sau này ta nhất định sẽ tốt hòa hợp yêu ngươi, bảo hộ ngươi!"

Tiểu Tuyết xinh đẹp nói: "Àn, cảm ơn U đối với ta một mực ôn nhu như vậy. Tuy ta bây giờ còn không hiểu nhiều tình cảm lưu luyến, nhưng ta muốn với ngươi một mực ở một chỗ, chậm rãi hiểu rõ loại cảm giác này, ngươi sẽ không để tâm chứ?"

Dạ U chấn chỉnh lại nói: "Ta đương nhiên sẽ không chú ý, vô luận cùng Tuyết sống chung một chỗ bao lâu cũng sẽ không chán."

Tiểu Tuyết nghe vậy ngọt ngào mà cười nói: "Ừ, vậy thật tốt quá!"

Vì vậy hai người đưa tay chặt chẽ đất tại một chỗ, liền trầm mặc không nói. Trường thi bên trên năm vị giám khảo chứng kiến mọi người rốt cục bình tĩnh trở lại, liền chính thức bắt đầu rồi viết phú cái này hạng nhất khảo hạch.

Lần này Dạ U cùng Tiểu Tuyết hai người cũng không có tham dự, làm nổi lên người xem, khiến năm vị giám khảo tiếc hận không thôi. Bất quá bọn họ vậy mà mình bạch hai người cũng chưa có tiếp xúc qua phú cùng văn vẻ, vô pháp lên đài bêu xấu cũng là chuyện đương nhiên.

Lần này tham gia viết phú tổng cộng như 50 người, nhân số hiển nhiên mất đi một ít. Rốt cuộc phú so đầu ca từ càng thêm phức tạp, cần thao thao bất tuyệt, thể hiện ra trung tâm tư tưởng, tiêu phí thời gian tương đối lâu.

Qua hồi lâu sau, các thí sinh nhất nhất đem viết xong phú nộp đi lên. Trải qua năm vị giám khảo xét duyệt, thông qua khảo hạch như trước một mình một người, là một người trung niên nghèo kiệt hủ lậu tú tài, tại học thích phú bên trên hao tổn rất nhiều năm.

Lúc trước hẳn cũng có nhiều lần tham gia khảo hạch, bất quá cũng không có thông qua. Lần này nhìn thấy chính mình vậy mà thông qua, không khỏi vui đến phát khóc, hẳn rốt cục có thể tiến nhập tha thiết ước mơ Văn bộ học viện, bái tại am hiểu viết phú Lý Tân thủ hạ.

Hạng cuối cùng thì là viết văn về khảo hạch, mặc dù so với phú tới tương đối tự do, nhưng độ dài so với phú càng dài, càng thêm phức tạp, thật sự là không phải người bình thường như kiên nhẫn viết xuống lại.

Tham gia cái này khảo hạch thí sinh như 30 người, so với phía trước mất đi một ít. Kết quả trải qua năm vị giám khảo xét duyệt, không gây một người thông qua văn về khảo hạch, không khỏi khiến am hiểu viết văn về thiếu niên anh tài Tô Văn Khâm ai oán không thôi, rốt cuộc không phải mỗi người đều cái kia dạng yêu nghiệt thiên phú.

Cuối cùng Văn bộ học viện năm hạng khảo hạch toàn bộ chấm dứt, tại năm hạng trong khảo hạch đạt được trước top 3 thí sinh nhao nhao lên đài nhận lấy phần thưởng, trong đó rõ ràng liền có Dạ U cùng Tiểu Tuyết thân ảnh.

Dạ U lấy được Mặc Long bút cùng Hắc Ngọc Mặc, Tiểu Tuyết lấy được Ngân Phượng bút, Hải Ô Mặc, còn có chính là sáng tác bài hát đạt được duy nhất ban thưởng Tuyết Linh tiêu.

Hai người lấy được năm vị giám khảo đại lực tán thưởng, cũng nhao nhao muốn mời hai người trở thành bọn họ quan môn đệ tử. Bất quá hai người suy nghĩ một phen, hay là nhất nhất từ chối nhã nhận, rốt cuộc trở thành quan môn đệ tử liền vô pháp kiên tu, khiến năm vị giám khảo tiếc nuối không thôi.

Lúc này hoàng hôn gần tới, Dạ U gọi Hứa bá cùng Vũ Thi Phi trước mang Tiểu Tuyết trở về, biểu thị hẳn có chuyện phải xử lý, buổi tối thời gian sẽ trở về.

Tiểu Tuyết thấy thế chỉ có thể lưu luyến không rời theo sát hẳn ly biệt, những người khác cũng nhất nhất cùng hẳn cáo từ. Mọi người chậm rãi tản đi, Dạ U lập tức lộ ra sát khí lăng nhiên mục quang. Hắn hiểu được người của Phương gia đang ở phụ cận giám thị lấy hẳn, chuẩn bị lấy thân phạm hiểm độc, đem bọn họ nhất nhất diệt trừ, vì chính mình cùng nhận hết khuất nhục chết đi Lôi Hinh báo thù.

Vì vậy hẳn nhanh chóng nơi đây hướng Hắc Ám tuyệt địa chỗ phương hướng chạy đi, cảm giác sau lưng có người đi theo, không khỏi cười lạnh một chút, bước nhanh hơn. . .

Chương 115: Lấy một chọi mười

Sau đó không lâu, Dạ U liền rất nhanh đi đến Hắc Âm tuyệt địa trên vách đá, đằng sau truy đuổi duy trì người nhao nhao lộ liễu mặt, chính là người của Phương gia, tổng cộng như mười người. Trong đó rõ ràng như Phương Thanh cùng Phương Vân thân ảnh, những người còn lại là Phương gia ba vị Phạm nguyên cảnh cao cấp Trường Lão cùng năm vị Phạm nguyên cảnh trung cấp hộ vệ, có thể nói tinh nhuệ ra hết.

Phương Thanh cười lạnh nói: "Ranh con, thế nhưng là để ta dễ tìm a! Cứ nhiên trốn ở Vân Thiên thành nhanh như vậy đột phá nơi này Phạm nguyên cảnh cao cấp, lưu lại người hạ xuống hẳn là hậu họa, giết người vừa vặn vì ta nhanh báo thù!"

Dạ U nhàn nhạt nói: "Ta chỉ là đem Phương Biện trọng thương, cũng không có giết hẳn. Hẳn thế nhưng là một tháng sau vô duyên vô cớ tử vong, đoán chừng là người Phương gia người của mình như vậy a."

Phương Thanh giận tím mặt nói: "Im ngay, chẳng lẽ người cảm thấy ta người của Phương gia là giết chết đời sau của mình?"

Dạ U lạnh lùng nói: "Vậy cũng không nhất định, trong gia tộc tranh đấu sự tình hơn nhiều mà đi. Giết chết Phương Biện đối với ta một chút chỗ tốt cũng không có, thế nhưng gia tộc của người trong có người là được lợi, đó chính là người bên cạnh đại nhi tử Phương Vân. Ta nói đúng a, Phương Vân!"

Phương Vân nghe vậy đầy lòng mát lạnh, không nghĩ tới hẳn như thế cơ trí thông minh, thoáng cái liền đoán được là hẳn. Hẳn tự nhiên không có khả năng thừa nhận, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Phụ thân, thiết không nên nghe Dạ U ăn nói bậy bạ, hẳn chính là nghĩ khiến cho gia tộc bọn ta nội chiến, nhanh lên một chút giết hẳn đi, vĩnh viễn trừ hậu họa."

Phương Thanh sau khi nghe một hồi trầm mặc không nói, hẳn kỳ thật đã sớm biết là Phương Vân giở trò, nhưng hẳn dù sao cũng là chính mình còn dư lại duy nhất thân sinh cốt nhục, hẳn như thế nào đơn giản giết tới? Về sau Phương Vân vu cáo Dạ U giết đi Phương Biện, hẳn vừa vặn biết thời biết thế, đem tội danh an bên trên trên đầu của hẳn, dù sao Phương gia đã cùng hẳn kết xuống thâm cừu đại hận.

Còn có Phương Vân so với không có thiên phú Phương Biện cường đại rất nhiều, tuy về sau sẽ là một cái mưu quyền soán vị sai lang, nhưng hiện tại hẳn còn có thể khống chế được nổi hẳn, nuôi hẳn còn có chút dùng. Bất quá Dạ U quá mức thông minh, thực lực tăng trưởng quá nhanh, lại là trước mắt họa lớn, hẳn tự nhiên mình bạch gia bộ hồ đồ, đưa hẳn giết tới cho thống khoái.

Vì vậy Phương Thanh nhàn nhạt nói: "Dạ U, người không cần giáo biện, chịu chết đi!"

Nói xong, Phương gia mười người liền nhao nhao bay nhanh đến, công hướng Dạ U. Hẳn thấy thế cười nhạo nói: "Các người Phương gia quả nhiên là cá mè một lứa, cứ như vậy tùy ý hung phạm nhon nhon ngoài vòng pháp luật, ta xem như nhìn thấu. Phương gia, ta tất giết hết!"

Tiếng nói hạ xuống, hẳn lập tức thi triển xong toàn bộ luyện thành Quỷ Ảnh Thiểm, phân ra chín đạo ảo ảnh, cùng chân nhân không khác, khiến Phương gia công tới người nhất thời phân ra không rõ thật giả.

Phương Thanh hừ lạnh nói: "Chút tài mọn, xem ta toàn bộ giết hết!" Nói xong, hẳn Phạm nguyên cảnh viên mãn khí tức lập tức phun ra, vòng bảo vệ màu xanh lá óng ánh. Hẳn phát tay, trên mặt đất lập tức lan tràn ra đại lượng như cự mạng lớn nhỏ dây leo, khí thế bức người, phi đánh úp về phía Dạ U chín cái ảo ảnh, những người còn lại vội mà nhao nhao theo sau.

Đáng tiếc từ khi Dạ U Quỷ Ảnh Thiểm hoàn toàn luyện thành, Huyền Ảnh Biến của hẳn giống như hẳn bản thân đồng dạng rất nhanh nhanh nhẹn, căn bản không phải bình thường thủ đoạn có thể đơn giản đã diệt. Người của Phương gia phải đưa hẳn phân ra chín cái ảo ảnh tất cả đều đã diệt, mới có thể khiến hẳn hiện lộ ra chân thân.

Tiềm hành bên trong Dạ U rất nhanh nghĩ kỹ đối sách, chuẩn bị tiêu diệt từng bộ phận. Trước giải quyết Phương gia linh tôn tượng của, lại đến đối phó ba vị Trường Lão, sau đó đối phó tới cường Phương Thanh, cuối cùng giải quyết ghê tởm nhất Phương Vân. Hẳn muốn cho hẳn nếm thử sống không bằng chết tư vị, khiến hẳn là mình làm ra sự tình trả giá lớn.

Hẳn tại tiềm hành bên trong rất nhanh tập kích nơi này một vị cách Phương Thanh xa nhất hộ vệ sau lưng, U Hồn Nhận không chút do dự đâm xuống lại, tóe lên một mảnh huyết tinh. Vị này hộ vệ kêu thảm thiết một chút, ngã xuống, bên cạnh một tên hộ vệ khác phát hiện thân ảnh của hẳn, cả kinh kêu lên: "Gia chủ, hẳn ở chỗ này!"

Phương gia những người khác lập tức phát giác được Dạ U vị trí, nhao nhao giết tới đây. Đáng tiếc hẳn rất nhanh liền trốn chạy tiềm hành, khiến bọn họ đầu óc không thông.

Phương Thanh thấy thế có chút nộ khí, không nghĩ tới Dạ U khó chơi như vậy, xuất quỷ nhập thần, khiến bọn họ căn bản vô pháp đơn giản đưa hẳn vây giết. Lúc này hẳn đã dùng phô thiên cái địa dây leo chôn vùi hẳn ba đạo ảo ảnh, cảm giác huyền ảnh của hẳn chính là điểm đột phá, cấp bách hô: "Trước đem hẳn phân ra ảo ảnh cho ta chôn vùi, chúng ta tự nhiên có thể tìm tới hẳn."

Phuong Vân thì nổi giận đùng đùng, hần đột nhiên phát hiện hần cùng với Dạ U ở giữa chênh lệch kéo vô cùng xa. Phối hợp tốc độ của hần, luôn luôn vô kiên bất tời Mộc Thần quyền thậm chí ngay cả huyền ảnh của hần đều đập không được, có thể nói thật lớn si nhục. Hần thể tất yếu đem Dạ U bầm thây vạn đoạn, tiết lấy mỗi hần trong lòng.

Chẳng được bao lâu, lại một gã hộ vệ bị Dạ U giết chết, còn dư lại ba vị hộ vệ lập tức trở nên kinh khủng dâng lên như một vị hộ vệ run như cầy sấy nói: "Gia chủ, nhanh lên một chút tìm ra hần chân thân, bằng không thì chúng ta sẽ bị hần tiêu diệt từng bộ phận."

Lúc này Phuong Thanh cùng ba vị Trưởng Lão đã lần nữa chôn vùi hần ba đạo ảo ảnh, nghe vậy nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Ta biết, các ngươi đều tụ tập ở bên cạnh ta, chờ hần hiện hình ta nhất định đưa hần phanh thây xé xác."

Thế nhưng căn bản cũng không có dùng, Dạ U tới vô ảnh đi vô tung, ngay tại Phuong Thanh mí mắt phía dưới đánh lén giết chết lại một gã hộ vệ, nhanh chóng tiềm hành trốn chạy. Còn dư lại hai người hộ vệ lập tức kinh khủng vạn phần, minh bạch hần chính là nhìn bọn họ sát, mong muốn bỏ trốn mất dạng.

Phuong Vân thấy thế giận dữ nói: "Không muốn chạy trốn, đào tẩu người ta nhất định trước hết giết hần! Ta lập tức để cho hần hiện hình!"

Nói xong, hai người hộ vệ lập tức mất đi chạy thực mạng chi tâm, hải hùng khiếp vía nơi đây lưu lại. Bọn họ chỗ nào là Phạm nguyên cảnh cao cấp thực lực đối thủ của Dạ U, rất sợ hần từ thần rất nhanh đoạt lấy tánh mạng của bọn hần.

Rất nhanh Phuong Thanh rút cục chôn vùi Dạ U chỉ còn lại ba đạo ảo ảnh, khiến hần rút cục tại cách đó không xa hiện hình, lạnh lùng nhìn bọn họ.

Phuong Thanh nộ khí phun trào nói: "Dạ U, ngươi rút cục hiện hình, hần là tạm thời vô pháp dùng nguyên thuật a. Không nghĩ tới ngươi cư nhiên có thể tại chúng ta trong vây công thành thạo, còn thừa cơ giết đi ta ba người hộ vệ, chịu chết đi!"

Dạ U không sợ chút nào, thần nhiên nói: "Người đó chết còn không nhất định! Hóa Long Cừu Chuyển Thuật, tay hóa long thủ, chân hóa long cước!"

Tiếng nói hạ xuống, tay chân của hần lập tức biến thành vô kiên bất tời long trào, khiến bức tới Phuong Thanh không khỏi khê giạt mình, cau mày nói: "Ngươi đây là cái gì tà thuật? Cho rằng thể địch nổi chúng ta những người này đi?"

Dạ U cười lạnh nói: "Ngươi thử một chút liền biết!" Nói xong, hần làm việc nghĩa không được chùn bước nơi đây phóng tới bọn họ những người này, tựa hồ là một bộ lấy trứng chọi đá bộ dáng.

Phuong Thanh cười nhạo nói: "Nói khoác mà không biết ngượng, ngươi đã muốn tự tìm chết, ta lập tức tiễn ngươi về Tây thiên! Mộc Thần quyền!" Nói xong, hần đầu tiên bay nhanh hướng Dạ U, Mộc Thần quyền tan tành không gian, so với Phuong Vân càng thêm trầm trọng hùng hồn, tựa như kinh hải Thiên Vân mộc va chạm mà đến, đơn giản có thể cho người thịt nát xương tan.

Dạ U không hề sợ hãi nơi đây phần nộ quát: "Đến thật tốt! Long Phá Quyền!" Quả đấm của hần tựa như Giao Long gào thét, dẫn phát gió giục mây vùn, đồng dạng phá toái không gian mà đến.

Hai người nắm tay hung hăng nơi đây xông đụng vào nhau, khiến cho gió mạnh từng trận, xung quanh mặt đất đều bởi vì sự cường đại của bọn hần lực lượng mà da bị nề, bụi mù nổi lên bốn phía, vậy mà lực lượng tương đương, hai người không khỏi đều lui về phía sau mấy bước.

Phuong Thanh ánh mắt lộ ra một tia chán kinh, không nghĩ tới Dạ U cư nhiên tại trên lực lượng so đấu hần không chút thua kém, nếu để cho hần tiếp tục phát triển xuống đi chỗ đó vẫn còn được, hần phải không từ thủ đoạn trút ra. Lúc này Phuong gia Tam đại trưởng lão đã cùng Dạ U giao chiến, hai người hộ vệ chính là đã tương du, căn bản không gặp được Dạ U một chút vật áo. Về phần Phuong Vân, tuy có thể mang đến cho hần một chút làm phức tạp, nhưng là không có gì đáng ngại, ngày xưa cường đại đối thủ đã không bị hần để vào mắt.

Phuong Thanh đối với bọn họ cấp bách quát: "Các ngươi đây đưa ở Dạ U, ta chuẩn bị một chút, lập tức trừ hần ra!" Nói xong, hần lập tức chuẩn bị tới hần đặc ý đại chiêu Bách mộc xuyên tâm, khí thế hùng vĩ.

Dạ U nghe xong lời của hần, cảm giác được một tia nguy cơ, hiểu không thể lại giấu tay, cười lạnh nói: "Ngươi cho rằng những cái này linh tôn tướng của thể đây đưa được ta? Vô Ảnh Trảm!"

Tiếng nói hạ xuống, hần lập tức thi triển ra hoàn toàn luyện thành Vô Ảnh Trảm, uy lực to lớn, vô ảnh vô hình, đạt đến tốc độ ánh sáng, làm cho người ta căn bản thấy không rõ, như tí ti lợi sáng trút xuống nơi này mười trượng phạm vi, hình thành kịch liệt phong bạo.

Vội vàng không kịp chuẩn bị trên hai người hộ vệ rất nhanh bị xé thành mảnh nhỏ, huyết tinh bắn tung toé. Phuong Vân tất bị ba vị Trưởng Lão yểm hộ lui lại, bọn họ nhao nhao chịu điểm vết thương nhẹ, kinh hải không thôi mà nhìn Dạ U.

Dạ U lập tức đem U Hồn Nhận hoán đổi thành Long Khiếu cung, nhắm ngay đang tại chuẩn bị đại chiêu Phuong Thanh, một đạo tiến ảnh như Giao Long rời bến nhanh như điện chớp, khiến hần cảm nhận được một tia uy hiếp.

Hần không khỏi phần nộ kêu lên: "Các ngươi những phế vật này, thậm chí ngay cả một cái Phạm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu đều ngăn cản không nổi." Lúc này hần mới ngưng tụ ra một nửa Thanh Mộc, nhìn thấy cường đại tiến ảnh bức bách mà đến, không thể không kết thúc ngưng tụ, đem những Thanh Mộc này tất cả đều ném đi ra ngoài, uy thế quá nhiều.

Về sau Phuong Thanh bởi vì cưỡng ép dùng ra không hoàn chỉnh nguyên thuật nhận lấy phản phệ, phun ra một ngụm huyết tinh. Dạ U không sợ chút nào,

rất nhanh lại đổi thành U Hồn Nhận, một bên dùng Vô Ảnh Trảm chôn vùi những Thanh Mộc này, một bên thành thạo nơi đây vận dụng Tấn Ảnh Bộ, tựa như ma quỷ phiêu hốt bất định.

Kết quả những Thanh Mộc này không phải rơi vào khoảng không, chính là bị Dạ U Vô Ảnh Trảm chôn vùi, căn bản không có làm bị thương hấn một chút lông tơ, không khỏi khiến Phương gia những người còn lại kinh ngạc không lời. Hấn thật sự quá cường đại, cũng không biết học được ít nhiều loại nguyên thuật, vậy mà tầng tầng lớp lớp, khiến bọn họ cảm nhận được sâu sắc uy hiếp.

Sau đó Dạ U từ trong túi trữ vật lấy ra Thanh Phong Dực, rót vào trên lưng, cười lạnh nói: "Phương gia, để cho ta dùng tốc độ đến giải quyết các ngươi!"

Nói xong, hấn lập tức tại tầng trời thấp bên trong phi hành, giống như cấp tốc thanh điều phi hành tự nhiên, nắm lấy U Hồn Nhận không hề có kỵ công về phía Phương gia.

Phương Thanh cắn răng, thấy lúc trước một mực không làm gì được Dạ U, lập tức từ trong túi trữ vật lấy ra bạo nguyên đan, nuốt xuống, phần nộ quát: "Dạ U, đây là ngươi bức ta, ta thề tất yếu ngươi chết!"

Nói xong, trên người hấn lập tức phun ra ra khí tức cường đại, cơ bắp bành trướng, gân xanh nổi giận, liền hai mắt đều trở nên đỏ bừng dâng lên

Tại hấn thời kỳ, Dạ U cùng ba vị Trường Lão giao chiến, bởi vì tốc độ của hấn quá nhanh, ba vị Trường Lão căn bản vô pháp ngăn cản được công kích của hấn, nhất nhất bị hấn dùng Vô Ảnh Trảm thuận lợi xé thành mảnh nhỏ.

Phương Vân chứng kiến bảo hộ hấn ba vị Trường Lão rất nhanh thân vong, huyết tinh bắn tung toé ở trên mặt hấn, luôn luôn tự ngạo hấn trực tiếp bị sợ hãi, ngây ra như phỗng.

Lúc này Phương Thanh bởi vì bạo nguyên đan tác dụng, tấn thăng đến Nhân nguyên cảnh sơ cấp thực lực, trở nên người không giống người, quý không giống quý. Hấn về mặt dữ tợn nơi đây nói với Dạ U: "Dạ U, ngươi hại ta phục dụng bạo nguyên đan, về sau vĩnh viễn không thể tấn thăng đến Nhân nguyên cảnh thực lực, ta khiến ngươi trả giá thâm đau đớn hao tổn!"

Dạ U trịnh trọng mà nhìn biến dị hấn, không sợ chút nào, cười lạnh không thôi. Nhân nguyên cảnh cường giả hấn lại không phải là không có giết qua, để cho Phương Thanh éch ngồi đấy giằng mở mang kiến thức một chút sự lợi hại của hấn

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Cự cừ đắc báo

Dạ U lập tức trở nên sát khí lăng nhiên, khí tức hủy diệt sục sôi, hấn chuẩn bị toàn lực giải quyết Phương Thanh, vĩnh viễn trừ hậu hoạ. Phương Thanh phần nộ quát to một tiếng, nhục thể của hấn trung lập khắc dài ra vô số mảnh huyết hồng sắc trắng kiên dây leo, uy thế so với phía trước thanh sắc dây leo càng hơn, mong muốn hủy thiên diệt địa. Một khi bị nó dây dưa ở, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Những cái này huyết hồng sắc dây leo đồng thời tập kích hướng hấn, tốc độ nhanh chóng, tựa như đầy trời huyết xà loạn vũ, mong muốn nhắm người mà cắn. Hấn không sợ chút nào, Vô Ảnh Trảm trút xuống, tại khí tức hủy diệt tăng phúc xuống cùng sát khí đích uy hiếp, uy lực trở nên cường đại dị thường, tựa như hỗn loạn quang ảnh, mong muốn xé rách hết thảy.

Huyết sắc dây leo cùng Vô Ảnh Trảm lưỡi dao khí thể phát sinh kịch liệt va chạm, ừ ừ rung động. Mặc dù có rất nhiều huyết sắc dây leo bị Vô Ảnh Trảm của hấn chém thành mảnh vụn, nhưng chúng rất nhanh thể tái sinh, hiển nhiên chỉ cần Phương Thanh không chết không hôn mê, chúng sẽ một mực tái sinh xuống lại, phiền không thể phiền.

Nhìn thấy có chút huyết sắc dây leo xuyên thấu qua hấn Vô Ảnh Trảm trùng điệp lưỡi dao khí thể tập kích nơi này trước mặt hấn, hấn không khỏi gấp gáp thúc dục sau lưng Thanh Long Dực, cực nhanh lui về phía sau, tại tầng trời thấp bên trong phi hành. Thế nhưng chúng bay lên trời, đuổi theo chính mình không tha, hấn không khỏi bay cao hơn một chút, chúng chiều dài có hạn, căn bản vô pháp chạm đến nơi này hấn.

Phương Thanh thấy thể giận tím mặt, không nghĩ tới Dạ U cư nhiên có thể bay cao như vậy, không biết bay làm được hấn chỗ nào đánh vào hấn. Bất quá hấn mình bạch hấn trên không trung không thể kiên trì phi quá lâu, không khỏi bay nhanh, hướng hấn phía dưới tới gần, hiển nhiên nghĩ gần hơn cự ly, nhìn xem đưa hấn bức cho hạ xuống.

Dạ U cảm giác được thúc dục Thanh Long Dực mà dẫn đến long lực kịch liệt tiêu hao, mình bạch hấn phải tốc chiến tốc thắng. Thấy tái sinh dây leo nhất thời uy hiếp không được hấn, lấy ra Long Khiếu cung, liền tiếp ngưng tụ ra tiến ảnh, tựa như lưu tinh liên tiếp bắn về phía trên mặt đất Phương Thanh.

Phuong Thanh không khỏi phẫn nộ, muốn cấp bách né tránh, thế nhưng tiến ảnh tốc độ quá nhanh, Dạ U lại là một cái gần như bách phát bách trúng. Thần xạ thủ, rất nhanh liền có thể khóa chặt thân ảnh của hắn.

Vì vậy hắn không thể không hội tụ rậm rạp chằng chịt dây leo đến nơi, nhưng dây leo rất nhanh bị ba tiễn phá vỡ, không kịp tái sinh, rất nhanh lại là hai mũi tên xuyên qua hạ xuống, thân thể của hắn vai trái cùng phần bụng liền tiếp trúng tên, xuất hiện hai cái lỗ máu.

Dạ U bắn ra năm tiễn, rốt cục cảm giác long lực sắp khô kiệt, không thể không rơi xuống mặt đất. Phuong Thanh kêu thảm thiết không thôi, đau nhức kịch liệt khó nhịn, nhưng hung tính càng thịnh, phẫn nộ quát: "Dạ U, ngươi đừng nghĩ giết chết ta!"

Nói xong, Phuong Thanh trên người sinh trường ra dây leo lập tức dây dưa cùng một chỗ, hình thành núi cao lớn nhỏ huyết sắc bụi mây khổng lồ, tốc độ nhanh chóng, nặng nề mà hướng hắn quát xuống.

Dạ U cảm giác không tốt trốn tránh, nhưng làm cho người ta sợ hãi khí thế khiến hắn căn bản không dám đón đỡ, không thể không dùng Quý Ảnh Thiểm phân ra chín đạo ảo ảnh, tránh gấp ra.

Phuong Thanh phẫn nộ gọi không thôi, quát mắng nói: "Liên sử dụng chiêu này trốn trốn tránh tránh, có dừng khí theo ta chính diện giao chiến. Không đi ra, ta lập tức đem huyền ảnh của ngươi tất cả đều chôn vùi, bức ngươi ra ngoài!"

Nói xong, huyết sắc bụi mây khổng lồ lập tức phân tán thành đại lượng dây leo, phi đánh úp về phía Dạ U phân ra chín cái ảo ảnh. Lần này chôn vùi tốc độ so với phía trước còn nhanh hơn, chỉ tốn thời gian nửa nén hương liền toàn bộ chôn vùi.

Về sau Phuong Thanh lập tức tìm kiếm Dạ U thân ảnh, đột nhiên phát hiện hắn liền sau lưng tự mình, lấy ra một thanh khí thế kinh thiên động địa hắc sắc trường cung hư ảnh, sát khí như thủy triều tràn ngập, một đạo hủy thiên diệt địa tiên ảnh tại trên cung thời gian dần qua ngưng tụ ra, nhắm ngay hắn.

Dạ U nhàn nhạt nói: "Ta vốn không nghĩ trốn, chỉ là chuẩn bị đem ngươi nhất cử tiêu diệt mà thôi!"

Phuong Thanh cảm nhận được nguy cơ trí mạng tập trung vào hắn, kinh hãi nói: "Vì cái gì ngươi một cái Phạm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu có thể triệu hoán đi ra cường đại như vậy cung tiễn? Cái này không phù hợp thiên lý!"

Dạ U lạnh lùng nói: "Cái này không cần ngươi quan tâm, nơi này Âm Tào Địa Phủ đến hỏi Diêm vương a!" Tiếng nói hạ xuống, La Hầu cung tiễn nhanh như điện chớp hạ xuống, tựa như thiên phạt phích lịch chiếu nghiêng xuống, mang theo Thâm Phán chỉ lực, khiến Phuong Thanh căn bản trốn không thoát.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, lập tức đem huyết sắc dây leo hội tụ thành một cái cự lung, mong muốn ngăn cản được kinh người tiến ảnh xuyên qua. Thế nhưng tiến ảnh vô kiên bất tãi, huyết sắc dây leo đơn giản bị phá mở một cái lỗ hổng, tái sinh tốc độ căn bản phản ứng không kịp, hướng bên trong hắn bắn qua.

Phuong Thanh không thể tin nơi đây mở to hai mắt, cảm giác tận thể hàng lâm, chính mình hắn phải chết không thể nghi ngờ. Oanh thành một chút, tiến ảnh từ đầu của hắn xuyên qua hạ xuống, nhục thể của hắn trực tiếp muốn nổ tung lên, hài cốt không còn. Xung quanh chia năm xẻ bảy, thổ thạch đều toái, bụi đất tung bay, xuất hiện một cái kinh người hố to.

Dạ U lập tức cảm giác toàn thân vô lực, xụi lơ nơi đây ngồi xồm xuống lại, thở hồng hộc. Hắn không khỏi cười khổ, mỗi lần thi triển xong La Hầu cung tiễn đều như vậy di chứng, lần này còn có long lực còn thừa không có mấy, nếu có địch nhân đột nhiên toàn lực tới đánh lên lời của hắn, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Hắn nhìn nhìn xung quanh, phát hiện Phuong Vân sớm đã chạy trốn vô ảnh vô tung, phụ cận còn có hắn chạy trốn lưu lại vết máu. Hiển nhiên tại hắn cùng với Phuong Thanh giao chiến thời điểm, hắn tuy bị thương nhẹ, nhưng rất nhanh từ trong sự sợ hãi giật mình tỉnh lại, nhìn thấy phụ thân của mình cũng không có chiếm được ít nhiều ưu thế, liền lập tức bỏ xuống hắn chuẩn đi.

Dạ U không khỏi thở ra một hơi, may mắn Phuong Vân không có lưu lại, bằng không thì hắn liền nguy cấp vạn phần. Bất quá tên cảm thú này không bằng gia hỏa hắn tuyệt không thể bỏ qua, muốn không phải nơi đó vị trí nhằm vào chính mình, chính mình nơi nào sẽ có nhiều như vậy nguy hiểm. Còn có chính là mình phải giết hắn đi là chết đi Lôi Hình báo thù, năng lực không phụ lòng nàng trên trời có linh thiêng.

Về sau hắn từ Nhật thi trong không gian lấy ra tương đối trân quý trong nháy mắt nguyên đan, rốt cục cảm giác khôi phục một ít nguyên lực. Hắn lập tức dọc theo Phuong Vân lưu lại vết máu bay nhanh tới, phát hiện hắn hướng cửa thành chỗ phương hướng tiến lên, không khỏi âm thầm sốt ruột. Nếu Phuong Vân chạy tiến vào trong thành, hắn liền không tốt giết hắn.

May mắn vách núi vị trí rời, bỏ thành cổng môn coi như xa xôi, Phuong Vân hẳn là không có nhanh như vậy đến cửa thành, hắn phải thừa dịp hắn vào thành phía trước giết hắn đi, bằng không thì thủ cửa thành Vệ Binh tới những tay sẽ không tốt.

Vì vậy hắn đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, tựa như u ảnh loại quý mị nhanh chóng đi tới. Cũng không lâu lắm, rốt cục khiến hắn nhìn thấy Phuong Vân chạy trốn chết thân ảnh, lúc này hắn rời, bỏ thành cửa bất quá hai mươi trượng xa.

Dạ U lập tức sát khí lăng như vậy, bay nhanh tới, nhanh chóng bên trong lấy ra Long Khiếu cung, đột nhiên một mũi tên, xuất tại Phuong Vân trên chân trái. Hắn kêu thảm thiết một chút, chân trái thoáng cái đứt gãy mà khai mở, huyết tinh phi tóa, ngã trên mặt đất, vô pháp đi tới.

Phuong Vân một hồi cực kỳ không cam lòng, lúc này hắn rời, bỏ thành cửa một mình mười trượng rất xa, vốn cho rằng hy vọng chạy trốn đang lại, lại

không nghĩ rằng Dạ U vừa vận chạy tới, còn làm cho đã đoạn hấn chân trái.

Nhìn thấy Dạ U ung dung đi tới thân ảnh, hấn đau khổ cầu khẩn nói: "Dạ U, van cầu ngươi tha ta, ngươi muốn ta làm cái gì cũng có thể!"

Dạ U cười lạnh không thôi, nói: "Ngươi cảm thấy ta khả năng tha ngươi tên cầm thú này đi?"

Phương Vân nghe vậy con mắt lộ ra tàn khốc, nói: "Vậy ngươi liền đi chết đi a!" Nói xong, tay áo của hấn trong lập tức chui ra một mảnh kịch độc Hắc Xà, phi cắn hướng hấn.

Dạ U không sợ chút nào, quát khê: "Vô Ảnh Trảm!" Phản ứng của hấn tốc độ rất nhanh, lưỡi dao hoá khí làm lưu quang phong bạo, đem cái này Hắc Xà xé thành mảnh nhỏ. Liên quan trên mặt đất Phương Vân bị uy lực còn lại lan đến, trên người kéo ra từng đầu vết máu, trở nên mình đầy thương tích, hiển nhiên đã bị thương nặng.

Phương Vân kêu thảm thiết không thôi nơi đây lật qua lật lại, máu chảy như rót, có chút miệng vết thương sâu đủ thấy xương, khiến hấn đau nhức kịch liệt khó nhịn. Dạ U không hề có thương cảm mà nhìn hấn, cười lạnh nói: "Này Hắc Xà quả nhiên là các ngươi Phương gia, đã từng thiếu chút nữa để ta trúng độc mà chết! Bất quá ta thực lực bây giờ đã xưa đâu bằng nay, nó đánh lên không được ta."

Nhìn thấy hấn còn đang kêu rên không thôi, Dạ U tiếp tục nhàn nhạt nói: "Ngươi chuyện xấu nhìn tuyệt, từng bước tính kế ta còn chưa tính, rõ ràng còn làm thương tổn người vô tội. Lôi Hinh bị ngươi cưỡng hiếp mà tự vẫn thân vong, Lôi gia bởi vì ngươi Phương gia an bài không ai hay tội danh mà bị diệt, quả thật thiên lý nan dung! Cho nên ta muốn khiến ngươi chịu ứng có trừng trị!"

Nói xong, hấn lập tức ngồi xổm ở bên người Phương Vân, từng quyền nặng nề mà đánh vào hấn mặt, khiến hấn da thanh mặt xưng phù, huyết tinh điên cuồng phun. Chỉ chớp lát sau, Phương Vân rốt cục thống khổ không thôi nơi đây yết khí liễu, sợ bị hấn đánh nát, đầu đã thành bột nhão.

Nhìn thấy ác nhân đã tru, Dạ U rốt cục thở ra một hơi. Phương gia lần này vì giết hấn, có thể nói tình nhuệ ra hết, khiến hấn rốt cục có thể cơ hội đem Phương gia gần như diệt. Bất quá hấn minh bạch Phương gia còn cất dấu một cái tương đối địch nhân đáng sợ, bằng không thì Phương gia không có khả năng phóng ra vốn không thuộc về bọn họ Hắc Xà tới đánh lên hấn.

Đáng tiếc tên địch nhân này tại phía xa ngàn dặm xa xôi, hấn cũng chưa từng thấy qua, chỉ có thể tạm thời buông xuống. Hấn thấy trước mắt địch nhân đã đều giải quyết, đem Phương Vân trừ vật đại lấy đi, phát hiện bên trong đối với hấn hiện tại đều là không đáng nhắc tới đồ vật. Bất quá thịt muối cũng là thịt, buôn bán sau khi rời khỏi đây cũng có thể đạt được một ít nguyên tệ.

Thấy vậy thì tàn dương quang đi, màn đêm sắp hàng lâm, Dạ U liền nhanh chóng chạy đến Vân Thiên thành bên trong, từ dịch trạm cưỡi xe ngựa trở lại Vân Thiên đầu giá hội. Chẳng được bao lâu, sắc trời rốt cục tối xuống, loan nguyệt hiển hiện.

Hấn trực tiếp phi hướng hậu viện cư trú viện nơi đây, nội tâm có chút bối rối. Chính mình ra ngoài lâu như vậy, Tuyết hấn là cảm thấy rất lo lắng a, hấn giống như nàng chào hỏi mới được.

Chẳng được bao lâu, hấn rốt cục đến nơi nhà cấp bốn nhập khẩu, đột nhiên xa xa trông thấy Tiểu Tuyết ngồi ở trong đình viện bên cạnh cái bàn đá lo lắng chờ đợi bóng hình xinh đẹp, trong nội tâm không khỏi dâng lên một hồi tình cảm ấm áp.

Hấn không khỏi bay nhanh tới, đi đến bên cạnh của nàng, ôn nhu nơi đây hô: "Tuyết, ta đã trở về!"

Tiểu Tuyết nghe được thanh âm của hấn, lập tức quay đầu, chuyển buồn làm vui, lộ ra ngọt ngào mỉm cười, xinh đẹp nói: "U, ngươi rốt cục trở về, ta thật lo lắng cho ngươi a, ngươi không sao chứ?"

Dạ U chỉ tiết bấm báo nói: "Yên tâm đi, ta không sao, chỉ là ở bên ngoài giải quyết một ít trước kia địch nhân mà thôi."

Tiểu Tuyết bình tĩnh gật đầu nói: "Thì ra là thế này a, trách không được ta ở trên người U nghe thấy được nhàn nhạt mùi máu tươi. U, ngươi nhanh đi tắm rửa a, ta không thích loại hương vị này!"

Dạ U minh bạch Tiểu Tuyết xưa nay thích sạch sẽ, mỉm cười nói: "Ừ, ta lập tức đi ngay. Bất quá trong phòng cũng không có thủy, nơi này dòng nước vừa vận dùng để cung cấp ta tắm rửa. Để cho ta sẽ coi sạch y phục, Tuyết cũng không nên nhìn lên a!"

Tiểu Tuyết che khuôn mặt ngượng ngùng không thôi nói: "Sẽ không a U ngươi nhanh lên một chút lại!"

Dạ U lúc này mới yên tâm, rất nhanh đi đến dòng nước bên cạnh, lột sạch quần áo, đập đến, động đến một mảnh rung động. . .

Chương 117: Cùng hảo lưu luyện

Dạ U tại trong nước sông thỉnh thoảng lại bốc tới một vũng thanh thủy, nghiêm túc thanh tẩy vào thân thể mỗi một tức. Da như tuyết trắng, da như hào ngọc, tấm thủy nồn nà, tại sáng tỏ dưới ánh trăng ónh quang sần sật, châu sáng ngọc trạch, sánh bằng thiếu nữ da thịt đều không kém chút nào. Thân như ném lao, thể như cầu long, như đỉnh thiên lập địa chi khí, lực vuron ra núi này khí thế.

Hắn phát như mặc ngọc, u mâu như thần, mũi như huyền đằm, môi hồng răng trắng, có thể nói là một cái nhẹ nhàng hảo thiếu niên. Sau khi tắm xong hắn nhất thời cảm giác sáng khoái tinh thần, tan mất một thân một mồi.

Tiếp theo hắn đem phong trần một mồi quần áo thanh tẩy, tỉ mỉ ngửi một cái, phát hiện không có mùi vị khác thường, thần nhiên nói: "Hiện tại cũng rửa sạch, Tuyết chắc có lẽ không có ý kiến a!"

Về sau hắn lên bờ, dùng nguyên lực đem thân thể cùng quần áo hơi nước bốc hơi khô, sau đó mặc trên người bên trên quần áo, lúc này mới yên lòng lại hướng Tiểu Tuyết vị trí.

Đột nhiên nghe được chân thành tiếng đàn tựa như thanh tuyền chảy xuôi mà đến, Dạ U không khỏi bay nhanh tới. Hắn phát hiện Tiểu Tuyết chính xếp bằng trên đồng cỏ, lấy ra Dao Tuyết Cầm, thon thon tay ngọc thành thạo nơi đây sờ chút tới dây đàn, tuyệt thể mà độc lập.

Nàng phảng phất cùng sáng tỏ ánh trăng hòa làm một thể, mờ mịt đến cõi trần, tay áo bông bành. Kiều thân như ngọc, bờ vai như được gọt thành, thất lưng thon thon, kiều mị không có xương, nhập tui đẹp ba phần. Tuyết phát như thác nước, mây ngai trần, đôi mắt - xinh đẹp uyển chuyển trên nổi lên nhu tình rung động. Cao thẳng cái mũi đẹp dễ tinh xảo, cái miệng anh đào nhỏ nhắn, băng cơ ngọc cốt trên nổi lên trắng muốt sáng bóng.

Đúng như chim sa cá lặn về mặt, càng có tu hoa bệ nguyệt đáng vẽ, tựa như Tuyết liên nộ hoa muốn thả, đúng như ngọc nữ tươi mát thoát tục. Một cái nhãn mày một nụ cười, rung động lòng người, chỉ như gọt hành tây, tại cảm đình bên trên tựa như gió nhẹ khẽ vuốt, đúng như mưa phùn trút xuống.

Tiếng đàn du dương thanh tịnh, tựa như chim sơn ca thanh xướng, đúng như hoàng anh xuất cốc, khi thì như cao quý xinh đẹp nhẹ nhàng ngọc điệp, khi thì như băng ngưng ngọc thể tung bay tuyết trắng, khi thì như cuộn cuộn mà đến lao nhanh sông lớn. Có khi giống như cao vút trong mây, có khi giống như ni non nói nhỏ, có khi giống như trong gió tơ liễu, có khi giống như suối thạch phân luồng.

Dạ U thấy lưu luyện quên về, nghe được như si mê như say sưa, chút bất tri bất giác một khúc hoàn tất, dư âm còn văng vẳng bên tai. Tiểu Tuyết nhìn thấy hắn ngây ra như phỗng u ảnh, thu hồi Dao Tuyết Cầm, vài bước trên đến trước bên cạnh hắn, trước mắt chờ mong nơi đây xinh đẹp nói "U, người rốt cuộc đã tới a, êm tai đi?"

Dạ U cái này mới thanh tỉnh lại, nhìn Tiểu Tuyết gần trong gang tấc kiều mị tuyệt mỹ bóng hình xinh đẹp, như hoa như ngọc ngây thơ đáng yêu khuôn mặt, không khỏi khẽ vuốt tới đầu của nàng, cảm thụ được như tơ lụa mềm mại mảnh trượt sợi tóc, khẽ cười nói: "Tuyết, chẳng những tiếng đàn phi thường dễ nghe, người vậy mà phi thường tốt nhìn, để ta đều nhìn mê mẩn!"

Tiểu Tuyết nghe vậy khuôn mặt lộ ra một tia nhàn nhạt ửng đỏ, có chút ngượng ngùng nói: "U, ta nào có người nói thành tốt như vậy?"

Dạ U nghiêm trang nói: "Ồ trong lòng ta, Tuyết chính là ta gặp qua tối tịnh lệ phong cảnh, ta muốn thưởng thức người một đời một thế, có thể chứ?"

Tiểu Tuyết "A" một chút, mở to đôi mắt đẹp khiếp sợ nhìn hắn, tuyệt đối không nghĩ tới hắn vậy mà có thể nói ra như vậy nói thẳng thẳng thần ngọt ngào lời nói. Nàng thoáng cái trở nên bối rối không liệu, khuôn mặt xấu hổ đi, ấp úng nói: "Có thể —— có thể a, chỉ cần U thích."

Nhìn nàng ngượng ngùng không thôi khá ái bộ dáng, Dạ U khẽ cười một cái, dắt nàng cây cỏ mềm mại, nhu tình uyển chuyển nói: "Tuyết, thật xin lỗi, lúc trước ta một mực không có chú ý tới tâm ý của ngươi! Cho nên đêm nay để cho ta tới hảo hảo bồi bồi ngươi, thừa dịp hiện tại ánh trăng rất tốt, chúng ta cùng đi trên đồng cỏ đi trong chốc lát a!"

Tiểu Tuyết xinh đẹp gật đầu, hai người liền một chỗ ngồi ở trên đồng cỏ, ngẩng đầu xem xét mỹ lệ bầu trời đêm. Đêm nay bầu trời đêm như mực, vạn dặm không mây, hiện lên đại lượng như bảo thạch đồng dạng lúc sáng lúc tối sao tinh, tựa như sơn hải tụ hội phi thường náo nhiệt, hình thành các loại hình thái, có như sư tử rít gào, có như thiên mã hành không, có như cái môi chi hướng.

Nhất là như một mảnh kéo vạn dặm ngân hà từ không trung chảy xuôi mà qua, tựa như đại lưng ngọc óng ánh tỏa sáng. Nó mỏng như cánh ve, tựa hồ lụa mỏng lưu chuyển, rõ ràng là một vị băng cơ ngọc cốt tuyệt sắc thiếu nữ xinh đẹp, bông bành như tiên, mỹ lệ như vẽ, liền ngay cả cách đó không xa sáng tỏ Ngân Nguyệt vậy mà so ra kém nàng óng ánh hoa sáng, âm đậm thất sắc.

Không biết lúc nào, Tiểu Tuyết đột nhiên đem nhỏ đầu gối lên bờ vai Dạ U, đôi mắt đẹp chân thành nơi đây ni non nói: "U, này ngân hà tốt hơn trăng lệ mỹ lệ a, cùng thác nước đồng dạng!"

Dạ U cảm nhận được nàng cực hạn mềm mại như nước kiều thân nhích lại gần, trong nội tâm rung động nổi lên, không khỏi ôm chặt nàng nhỏ nhắn mềm mại eo nhỏ, cảm thấy một hồi cảm thấy mỹ mãn, trêu đùa: "Tuyết, người không biết là này ngân hà càng giống người sao? Tuyết phát như thác nước, băng cơ ngọc cốt, phong hoa tuyết đại."

Tiểu Tuyết nghe vậy bừng tỉnh đại ngộ nơi đây ngây thơ nói: "Đúng a, thoát nhìn đích xác có điểm giống ta."

, hai người cứ như vậy giúp nhau dựa vào cùng một chỗ, âm thầm không nói nơi đây lẳng lặng thường thức xung quanh đẹp không sao tả xiết cảnh trí. Tùy ý ngắm quang giết đây, tùy ý gió nhẹ khẽ vuốt, tùy ý hoa tàn hoa phi, nhìn phồn hoa rực rỡ biểu hiện, xem thế gian muôn màu lưu chuyển.

Sau một hồi, nhìn thấy Tiểu Tuyết có chút mệt mỏi, Dạ U ôn nhu nói: "Tuyết, thời gian cũng không sớm, chúng ta cùng đi ngủ đi."

Tiểu Tuyết nghe vậy đột nhiên bừng tỉnh, ngượng ngùng không thôi mà hỏi: "U, người nói chúng ta đêm nay muốn một chỗ ngủ sao?"

Dạ U cảm giác có chút ngượng ngùng, nhàn nhạt nói: "Ta nói rồi đêm nay nghỉ kỹ tốt hơn bồi bồi Tuyết, nếu như người đồng ý, Ta là không ngại. Tuyết, người không phải tại trong thơ nói qua muốn hóa thành la khâm ám áp thân thể của ta a? Đêm nay đúng lúc là cơ hội thích hợp, để cho chúng ta giúp nhau mở ra nội tâm thuyết chút nội tâm lời a!"

Tiểu Tuyết lúc này mới buông xuống rụt rè, nhẹ gật đầu nói: "Vậy được rồi, ta vừa vặn cũng có thiệt nhiều lời nói với U!"

Dạ U nghe vậy khẽ cười một cái, ôm lấy nàng mềm mại như nước thân thể mềm mại, nhẹ như bông đồng dạng. Hân hăng hái nói: "Vậy ta có thể liền lên đường đi!" Nói xong, hân hăng hướng chính mình sương phòng đi đến.

Tiểu Tuyết bị hân ôm vào trong ngực, nhất thời cảm thấy thẹn thùng không thôi, đầu tựa vào nơi ngực của hân. Chẳng được bao lâu, Dạ U liền vào vào chính mình sương phòng, đem Tiểu Tuyết đặt lên giường, thoát khỏi áo ngoài, liền leo đến trên giường cùng nàng ôm nhau cùng một chỗ.

Cảm nhận được trong lòng ôn hương nhuyễn ngọc, hân thật không có tới ái muội tâm tư. Trong lòng của hân, Tuyết đẹp như tiên nữ, đẹp đến làm cho người ta không đành lòng tiết độ, thể cùng với nàng hân đã cảm thấy vô cùng hạnh phúc ngọt ngào. Hiện tại hân thậm chí như vậy lẳng lặng ôm nàng cực hạn thân thể mềm mại, lẳng lặng thường thức nàng như hoa như ngọc khuôn mặt.

Tiểu Tuyết đầu tựa vào bộ ngực của hân, đôi mắt đẹp lẩn lẩn nói: "U, ta từ trước đến nay không nghĩ qua lại có thể có một ngày thể với người như vậy chân thật nơi đây dựa vào cùng một chỗ, ta thật sự cảm thấy quá hạnh phúc!"

Dạ U hồi tưởng lại sự tình trước kia, khẽ cười nói: "Tuyết, người còn nhớ rõ chúng ta lần đầu tiên gặp mặt thời điểm đi? Khi đó người vì giúp đỡ ta trừ bỏ độc một môi tại xe ngựa ngủ trên giường, hai chúng ta liền bắt tri bắt giác nơi đây ôm lại với nhau, cho nên nói chúng ta lần đầu tiên gặp mặt đi nằm ngủ ở cùng một chỗ."

Tiểu Tuyết nghe vậy cười yếu ớt mê ly nói: "Đúng a, về sau chúng ta liền một mực bảo trì như gần như xa quan hệ. U vẫn luôn đối với ta rất ôn nhu, chút bất tri bất giác ta đối với U càng ngày càng ý lại, muốn thường xuyên cùng với U, nhưng một mực không rõ đây là cái gì cảm tình?"

"Khi thấy những nữ nhân khác cùng U rất thân gần thời điểm, trong lòng ta sẽ một hồi quặn đau, sẽ nghĩ đến cùng nàng tranh thủ tình cảm. Làm U tâm mất tập trung tại trên người ta thời điểm, ta sẽ cảm thấy cao hứng phi thường. Lúc U không thấy hoặc là bị thương thời điểm, ta sẽ cảm thấy vô cùng lo lắng, ta mới biết được, bắt đầu tới đây chính là tình cảm lưu luyến a."

Dạ U gật đầu xưng phải nói: "Tuyết, ta cũng giống như vậy. Làm cùng với Tuyết thời điểm, tâm tình của ta sẽ rất sung sướng. Khi thấy cái khác nam nhân truy cầu Tuyết thời điểm, ta sẽ cảm thấy vô cùng bất mãn. Lúc Tuyết không để ý chính mình vì ta trả giá thời điểm, ta sẽ vô cùng cảm động."

"Kỳ thật ta một mực mình bạch chính mình đối với Tuyết như hảo cảm, chỉ là trong nội tâm một mực tự nói với mình, ta hiện tại niên kỷ còn nhỏ, không nên lấy người nói chuyện yêu đương, hân là lấy tu luyện làm trọng, tìm kiếm thân thể của mình. Thế nhưng ta bất kể như thế nào vậy mà không bỏ xuống được Tuyết, muốn bảo hộ Tuyết, muốn quý trọng Tuyết, muốn thường xuyên cùng với Tuyết."

"Hôm nay nhìn thấy Tuyết vì ta viết bài hát này, ta mới hiểu được cánh đồng tuyết tới đối với ta giống như tại đây tâm ý, lớn chịu được cảm động, cho nên không tự chủ được nơi đây đương trường ôm Tuyết. Diệt Phương gia những địch nhân kia, ta liền không thể chờ đợi được nơi đây muốn gặp được Tuyết, muốn rất tốt mà bồi bồi Tuyết, muốn cùng Tuyết nói ra lời trong lòng của ta."

Tiểu Tuyết sáng tỏ thông suốt, ngọt ngào mà cười nói: "Nguyên lai U vẫn luôn để ý như vậy ta à, ta thật sự cảm thấy thật hạnh phúc a, nếu là có thể như vậy một mực dưới bóng tối được rồi"

Sau đó nàng bĩu môi chuyển u là lo mà nói: "Thế nhưng là, U vậy mà rất được hoan nghênh a Vũ Thi Phi tỷ tỷ, Hạ Vũ Nhu, còn có U tại Thanh Linh học viện tình nhân cũ, các nàng đều đối với U ôm lòng hảo cảm, đều đối với U rất quan tâm. U nếu thích lời của các nàng, Tuyết —— Tuyết cũng là không ngại."

Dạ U nghe vậy cười khò, vuốt ve nàng mềm mại mái tóc an ủi: "Đồ ngốc, rõ ràng trong nội tâm rất chú ý, lại nói không ngại, Tuyết thật sự là quá khéo hiểu lòng người! Bất quá ở trong lòng ta, vĩnh viễn một mình Tuyết một cái, đã chứa không nổi những nữ nhân khác."

Tiểu Tuyết sau khi nghe mở to đôi mắt đẹp, tò mò nói "U, người nói có thật không vậy? Trong nội tâm vĩnh viễn một cái có ta một người?"

Dạ U trùng điệp gật đầu, Tiểu Tuyết mừng rỡ như điên, không khỏi ôm chặt hân, ôn nhu nói: "Vậy thật sự thật tốt quá, Tuyết vậy mà cam đoan, về sau nội tâm vĩnh viễn một cái như U một người."

Về sau hai người bên nhìn nhau cười, Dạ U khách khí mặt dạ sắc đã sâu, ân cần nói: "Được rồi, không nói nữa, hiện tại đã muộn rồi, nhanh chóng đi ngủ a, ngày mai sáng sớm còn phải đi tham gia Nghệ bộ khảo hạch."

Tiểu Tuyết xinh đẹp gật đầu, liền nhắm mắt lại đã ngủ say. Dạ U nhìn thấy nàng lúc ngủ lộ ra ngọt ngào mỉm cười khả ái mê người bộ dáng, nhẹ nhàng mà vuốt ve nàng như tơ lụa đồng dạng mái tóc cùng lưng ngọc, trong nội tâm không khỏi một hồi vui mừng.

, hấn vậy mà nhắm mắt lại, ôm nàng ngọt ngào hạnh phúc nơi đây ngủ đi, cho đến bình minh. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 118: Tuyết ngưng mi khai

Ngày hôm sau, ngày vẫn chưa hoàn toàn sáng, Dạ U cùng Tiểu Tuyết liền sớm nơi đây rời khỏi giường, nàng rất nhanh mặt đỏ bừng mà từ gian phòng của hấn chạy ra ngoài. Rốt cuộc vừa xác nhận quan hệ, liền cả đêm ngủ ở một chỗ hay là quá cảm thấy khó xử, nếu bị người phát hiện, nàng cảm giác đều không có ý tứ gặp người.

Dạ U cảm giác được trên người lưu lại nhàn nhạt mùi thơm ngọt cùng mãn nguyện âm áp, cười một tiếng, hấn và Tuyết rốt cục có thể danh chính ngôn thuận nơi đây ở cùng một chỗ, như nàng làm bạn, sau này mình thử trình tất bắt cô đơn.

Hấn đi đến Tiểu Tuyết tây ngoài cửa sương phòng chờ một hồi lâu, rốt cục nhìn thấy nàng từ trong phòng ra ngoài, nhất thời cảm giác kinh diễm không thời.

Nàng trang điểm cách ăn mặc một phen, hồng sắc băng gấm biến thành nơ con bướm, đem Tuyết phát ghim trở thành song đuôi ngựa, trên mặt đẹp chút đồ trang sức trang nhã, hiển lộ càng thêm kiều mị mê người. Ăn mặc thi đổi thành khả ái trăm điệp quần thun, thêu lên rất nhiều tinh xảo bông tuyết, lộ ra nhỏ nhắn mềm mại tay trắng cùng thon dài như ngọc cặp đùi đẹp, nhất thời chói mắt chói mắt.

Nàng thẹn thùng nhỏ giọng nói "U, ta hôm nay cách ăn mặc thành xem được không?"

Dạ U si ngốc mà nhìn nàng, nhu tình mỉm cười nói: "Tuyết vô luận mặc cái gì y phục đều nhìn rất đẹp, bất quá hôm nay cách ăn mặc phải vô cùng khả ái mê người."

Tiểu Tuyết sau khi nghe cao hứng bừng bừng nói: "Vậy thật tốt quá, U, chúng ta lập tức gọi Hứa bá cùng Vũ Thi Phi tỷ tỷ cùng đi Nghệ bộ học viện trường thi a." Nói xong, nàng lập tức giương cánh tay của hấn, xinh đẹp nơi đây dựa tại bên cạnh hấn, trên mặt tràn đầy ngọt ngào nụ cười hạnh phúc.

Cảm nhận được nàng mềm mại như nước kiêu thân truyền đến mỹ diệu xúc cảm, Dạ U không khỏi trong lòng rung động, liền tùy ý nàng kéo chính mình đi gọi hai người khác.

Về sau Hứa bá cùng Vũ Thi Phi nhất nhất bị kêu ra, không thể làm gì mà nhìn hai người như keo như sơn bộ dáng. Lên xe ngựa, Vũ Thi Phi cười duyên tán thán nói: "Tuyết muội muội hôm nay cách ăn mặc phải vô cùng khả ái xinh đẹp a, liền tỷ tỷ cũng nhìn không được muốn ghen ghét."

Tiểu Tuyết dựa tại bên người Dạ U, ôm thật chặt cánh tay của hấn, xinh đẹp nói: "Cảm ơn Vũ Thi Phi tỷ tỷ khích lệ!"

Về sau bọn họ liền trầm mặc không nói, sau đó không lâu liền đạt đến Nghệ bộ học viện chỗ trường thi, lại là một mảnh người ta tấp nập, chen chúc không chịu nổi hình ảnh.

Tiểu Tuyết đi xuống xe ngựa, nhất thời kinh diễm xung quanh một đám người, nàng bộ dáng bây giờ thật sự là quá kiều mị mê người, nhất là ghim thành đôi đuôi ngựa bộ dáng khả ái đến cực điểm. Đáng tiếc nàng đã lòng có tương ứng, một tác cũng không rời theo sát Dạ U, khiến bọn họ nhao nhao lộ ra hâm mộ ghen ghét thù hận ánh mắt.

Một lát sau, Nghệ bộ học viện trường thi bên trên lập tức xuất hiện sáu vị giám khảo thân ảnh, tất cả tổ chức trách nhiệm, hiển nhiên Nghệ bộ muốn khảo hạch cầm kỳ thư họa ca múa sáu hạng.

Am hiểu đánh đàn giám khảo là một vị gọi Tả Dị niên Nguyên Sur, tóc đen râu dài, diện mạo thần tuấn, sắc mặt ôn hoà, ăn mặc tử thanh sắc trường bào.

Một vị tóc trắng xoá hiển lãnh lão giả, đang mặc trường bào màu lam, mỉm cười tự nhiên, phiêu như thần tiên, danh Thương Tĩnh, là am hiểu đánh cờ giám khảo.

Am hiểu thư pháp giám khảo là một cái tóc đen hắc y lão giả, danh Lê Dạ, sắc mặt bình tĩnh, giờ tay nhắc chân trên liền có nước chảy mây trôi khí tức.

Một vị rộng rãi mặt râu ngắn năm giám khảo danh bày ra hoa, ăn mặc mực sắc trường bào, sắc mặt điềm nhiên, am hiểu vẽ tranh, một khi tập trung tinh thần, con ngươi đóng mở trên sẽ hiện lên tinh quang.

Về phần am hiểu ca múa giám khảo thì là một đôi tượng mạo tương tự, mê người quyền rũ song bào thai tỷ muội. Ăn mặc hoàng sắc sa y quần thun chính là muội muội, am hiểu ca hát, danh La Lăng; ăn mặc hồng sắc lộ vai sườn xám thì là tỷ tỷ, am hiểu khiêu vũ, danh La Thiển.

Trận đầu bắt đầu tự nhiên là đánh đàn khảo hạch, chủ yếu do Tà Di phụ trách, có nhiều người tham gia, trong đó liền bao gồm Tiểu Tuyết.

Hắn đứng lên, đối diện với mấy cái này thí sinh nhàn nhạt nói: "Vì để tránh cho có người đục nước béo cò, thật giả lẫn lộn, từng thí sinh theo thứ tự đi đến chúng ta sáu người trước mặt tự mình đánh đàn. Nếu như chúng ta sáu vị giám khảo nhất trí tán thưởng, liền có thể thông qua; một khi như một vị trở lên giám khảo biểu thị không hài lòng, lập tức đào thải, nghe rõ ràng chưa?"

Các vị thí sinh đồng thanh nơi đây hô: "Biết!"

Về sau các thí sinh liền từng cái một lấy ra bảo bối đàn cổ, bắt đầu ở giám khảo trước mặt biểu hiện ra chính mình tài đánh đàn.

Có bởi vì khăn trương gây thành hỗn loạn không chịu nổi, lập tức bị giám khảo có thể cấp bách quát lui, hậm hực rời đi; có khay đàn khúc quá mức tầm thường, dẫn không nổi giám khảo đám người hứng thú, lắc đầu, phát tay khích lệ lui; có phía trước gây thành còn có thể, nhưng đằng sau quên khúc phổ, cũng bị giám khảo có thể tiếc hận khích lệ lui. . .

Kết quả phía trước một mình hai người gây thành coi như có thể, miễn cưỡng thông qua. Làm đến phiên Tiểu Tuyết thời điểm, nàng bước liên tục nhẹ nhàng, chân thành nơi đây đi tới, đẹp như tiên nữ bộ dáng nhất thời khiến các vị giám khảo cảm thấy kinh diễm, không khỏi nhao nhao đối với nàng ném ra mỗi mắt mong chờ ánh mắt.

Tà Di lộ ra vẻ mỉm cười, tò mò nói "Vị tiểu thư này, nhìn người không giống như là người địa phương a, không biết người tên là cái gì? Muốn gây cái gì khúc?"

Tiểu Tuyết ngọt ngào hồi đáp: "Ta là Tiểu Tuyết, thị tòng Bắc Tuyết chỉ địa tới, chuẩn bị đàn một bản quê nhà ta khúc, danh " tuyết ngưng mi "."

Tà Di chưa từng nghe qua cái này thủ khúc, nhất thời nhiều hứng thú nói: "A, kia Tà mỗ liền rửa tai lắng nghe, Tiểu Tuyết tiểu thư thỉnh bày ra cảm a."

Tiểu Tuyết nhẹ gật đầu, liền từ trữ vật đại lấy ra Dao Tuyết Cầm, xung quanh nhất thời trở nên hàn khí tất lộ dâng lên

Tà Di kinh dị mà nhìn cái thanh này cầm, rất là tán thán nói: "Không nghĩ tới Tiểu Tuyết tiểu thư đàn cổ lại còn là một thanh quý hiếm nguyên khí, nhìn chất liệu cũng biết là bất phàm chi vật. Khéo léo đẹp đẽ, toàn thân tuyết trắng, như ngọc như son, dây đàn hay là quý hiếm Tuyết tơ tằm chế thành, khay đàn ra âm sắc nhất định thanh lệ to rõ."

Tiểu Tuyết lễ phép đáp lại: "Cảm ơn tiên sinh khích lệ, ta muốn bắt đầu đánh đàn." Nói xong, nàng thon thon tay ngọc liền bắt đầu tại dây đàn bên trên sờ chút, chỉ như giọt hành tây, cầm thân tựa như chân thành thanh tuyến chảy xuôi, thanh âm uyển chuyển, đúng như lớn châu Tiểu Châu rơi khay ngọc.

Chỉ chốc lát sau, tiếng đàn bắt đầu trở nên trong trẻo nhưng lạnh lùng, tựa như hóa thành Mạn Thiên Phi Tuyết, tuôn rơi hạ xuống, làm cho người ta thân lâm kỳ cảnh, cảm nhận được ngàn dặm đóng băng, vạn dặm Tuyết phiêu cảnh tượng.

Về sau gió lạnh gào thét, phảng phất một cổ cao quý tinh xảo xe ngựa tại trên mặt tuyết chạy như bay, thiên mã gào thét, chuông bạc nhẹ vang lên, càng có tiếng vó ngựa cùng vết bánh xe âm thanh.

Mà một vị đẹp như tiên nữ thân kiều thể yếu thiếu nữ đang ngồi ở trên xe ngựa, nhũn nhặn, vô cùng buồn chán. Về sau nàng đã nghe được tuyết rơi thanh âm, rèm xe vén lên, trước mắt mừng rỡ nhìn bên ngoài bằng bạc trang phục trắng ngần bao lấy mỹ lệ cảnh tuyết.

Những cái kia phất phới tuyết trắng phảng phất là bằng hữu của nàng, nhao nhao chui vào bên cạnh của nàng, nhẹ vỗ về gương mặt của nàng cùng kiều thân, để cho nàng rốt cục giãn ra khai mở lồng ngực, khanh khách cười không ngừng.

Mà lúc này thiếu nữ bên cạnh một vị trưởng bối thấy thể lập tức giúp nàng đóng lại màn xe, nguyên nhân chính là bởi vì nàng bị bệnh không nên quá mức tiếp xúc ngoại giới, tránh bệnh tình tăng thêm. Vì vậy trên mặt nàng nhũn nhặn, lập tức chuyển u là đau buồn.

Cuối cùng nàng cảm thấy một hồi cô đơn tịch mịch, bắt đầu ở trên xe ngủ rồi. Về sau nàng giãn ra khai mở lồng ngực, lộ ra ngọt ngào nụ cười, nguyên nhân là đột nhiên mơ tới chính mình phá vỡ kén, hóa thành tự do tự tại Tuyết điệp, rong chơi tại trên mặt tuyết.

Giám khảo có thể như si mê như say sưa nơi đây nghe Tiểu Tuyết gây vào khúc đàn, cảm nhận được nàng hi vọng ai nhạc, thương thức nơi này nàng ngọt bùi cay đắng. Nhất là cuối cùng, loại kia tựa như cái lồng ngực cô độc bị thương tâm tình lập tức lây nhiễm bọn họ, không khỏi nhất nhất là chẳng rời.

Bọn họ vậy mà rốt cuộc biết cái này thủ khúc vì cái gì gọi " tuyết ngưng mi ", quả thật danh xứng với thực.

Thiếu nữ nhốt tại xe trong lồng nhũn nhặn, bởi vì mở ra màn xe gặp được thân cận nàng phi tuyết mà giãn ra lồng ngực; về sau lại bởi vì trưởng bối đóng lại màn xe mà nhũn nhặn, cuối cùng lại bởi vì mơ tới chính mình hóa thành Tuyết điệp tại trên mặt tuyết bay lượn mà giãn ra lồng ngực. Có thể thấy thiếu nữ lồng ngực là bởi vì Tuyết mà biến hóa, có thể thấy nàng đối với Tuyết yêu thích.

Một khúc hoàn tất, dư âm kêu không dứt, ở đây gần như hơn phân nửa người đều cảm nhận được khúc toát ra cô độc bị thương, nhao nhao đồng tình không thôi.

Lúc này Tiểu Tuyết sớm đã toát ra bị thương đau thương tâm tình, nước mắt sắp từ cánh bướm dài lông mi tuyết rơi bằng bạc đôi mắt đẹp hiện lên ra

ngoài, nhưng nàng vẫn là nhện được. Cái này thủ khúc để cho nàng nhớ tới trước kia như cái lồng điều cô độc tịch tịch sinh hoạt, không khỏi bị cuốn hút một chút.

Về sau giám khảo có thể cuối cùng từ trầm mê tỉnh táo lại, La Thiên cùng La Lăng hai tỷ muội sớm đã khóc trở thành nước mắt người, sâu bẽ ngoài đồng tình nhìn Tiểu Tuyết, cái khác giám khảo thì đỡ một ít.

Tà Dị với tư cách là đánh đàn nhiều năm đại sư, rất nhanh từ bị cuốn hút đau thương tâm tình khôi phục thành thái độ bình thường, vỗ án tán dương nói: "Tiểu Tuyết tiểu thư, người thật sự gây thành thật tốt quá, âm vang có tiếng, dư âm còn vang vọng bên tai, cư nhiên có thể cho chúng ta năm vị giám khảo đều thân lâm kỳ cảnh, ta tuyên bố người thông qua. Người muốn không muốn cân nhắc một chút nhìn ta quan môn đệ tử?"

Tiểu Tuyết lắc đầu, từ chối nhã nhặn nói: "Thật xin lỗi, tiên sinh, ta là chuẩn bị kiểm tu, kế tiếp còn muốn tham gia cái khác khảo hạch, cho nên không thể đáp ứng người yêu cầu."

"Thì ra là thế này a, vậy chúc Tiểu Tuyết tiểu thư may mắn!" Tà Dị đầu tiên là tiếc hận, mà tò mò nói "Không biết Tiểu Tuyết tiểu thư kế tiếp còn muốn tham gia cái gì khảo hạch? Có thể báo cho Tà mỗ?"

Tiểu Tuyết ngây thơ nói: "Bảo cho tiên sinh cũng không sao, ta còn muốn tham gia ca múa khảo hạch."

La Thiên cùng La Lăng hai tỷ muội nghe nói nàng nói, lập tức vui mừng phấn khởi, trước mắt chờ mong mà nhìn về phía nàng. La Thiên đầu tiên mỉm cười nơi đây mở miệng nói: "Tiểu Tuyết tiểu thư, người đánh đàn cũng có thể tinh diệu như quyết, đoán chừng ca múa vậy mà mười phần bất phàm, tỷ muội chúng ta lưỡng vô cùng chờ mong biểu hiện của người a "

La Lăng tiếp theo sinh động nơi đây chen lời nói: "Đúng vậy a, ta chúc mừng người thể lấy được thành tích tốt!"

Tiểu Tuyết lộ ra ngọt ngào mỉm cười, gật đầu nói cảm ơn: "Cảm ơn hai vị giám khảo cổ vũ, ta nhất định sẽ không phụ lòng kỳ vọng của các người."

Nói xong, Tiểu Tuyết liền cáo lui xuống lại, đi tới Dạ U bên người, xinh đẹp khả ái nụ cười tràn đầy, nói: "U, ta đã thông qua!"

"Tuyệt, chúc mừng người thể thông qua khảo hạch!" Dạ U đầu tiên là vui mừng, mà nghi ngờ nói "Tuyệt, vừa rồi người khúc tràn ngập cô độc đau thương, là không phải nhớ tới sự tình trước kia?"

Tiểu Tuyết nghe vậy, miễn cưỡng cười nói: "Ừ, là muốn nổi lên một ít, chẳng qua bây giờ như U cùng tại bên cạnh ta, ta đã cảm thấy vô cùng nhanh vui cười hạnh phúc."

Dạ U không khỏi ôm chặt nàng mềm mại như nước thân thể mềm mại, an ủi nói: "Đồ ngốc, nếu chỉ tâm như đau khổ, nhất định phải nói với ta, để ta vì người chia sẻ một ít."

Tiểu Tuyết lập tức sung sướng hồi đáp: "Ừ, cảm ơn U!"

Về sau đánh đàn khảo hạch lại thông qua một người, là một cái mỹ mạo như hoa thanh lâu nữ tử, nghe nói tài nghệ song toàn, bán nghệ không bán thân. Vì vậy cuối cùng thông qua người tổng cộng như bốn người, Tiểu Tuyết bởi vì " tuyệt ngưng mi " rung động toàn trường, đạt được thứ nhất, được phần thưởng một quyền trân quý khúc phổ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Phá cục sách thành

Trận này là đánh cờ khảo hạch, thí sinh như 60 nhiều người. Giám khảo Thương Tinh nét mặt mỉm cười nơi đây đứng lên, đi đến một trương bàn dài bên cạnh, dùng cờ đen trắng lớp xếp đặt một cái cờ vây tàn cuộc. Hần ung dung nơi đây nói với mọi người nói: "Lão hủ yêu cầu không cao, chỉ cần ở đây có người có thể phá giải ta bày tàn cuộc, liền có thể thông qua khảo hạch."

Tiếng nói hạ xuống, tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, những cái này thí sinh liền không thể chờ đợi được nơi đây nhất nhất đến. Bọn họ đối với đánh cờ đều có sở nhất định, cho nên có can đảm khiêu chiến, chờ mong mình có thể Nhất phi trùng thiên.

Kết quả chứng kiến tàn cuộc, bọn họ đều choáng váng. Toàn bộ tàn cuộc chỉ chít như sao trên trời, làm cho người ta thấy hoa mắt, nhưng như long bàn hùng cứ xu thế, mệnh mông tráng lệ.

Có bắt tai nhiều má, đau khổ suy tư, nhưng vẫn như vậy tìm không ra đầu mối, chỉ có thể cười khổ buông tha cho; có thấy lòng nóng như lửa đốt, rơi vào đường cùng muốn tìm vận may, tùy tiện cho một cái, lại bị Thương Tinh lắc đầu khịch lệ lui; có căn bản không biết hẳn là thả cờ đen hay là cờ trắng, kết quả cả hai đều thả, bị Thương Tinh quát lui.

Kết quả đi lên thí sinh cư nhiên không có một cái có thể phá giải tàn cuộc, thông qua khảo hạch, khiến Thương Tinh không khỏi tiếc nuối nơi đây lắc đầu. Không nghĩ tới tham gia khảo hạch người đều là giá áo túi cơm, thậm chí ngay cả đơn giản như vậy tàn cuộc đều không phá được.

Giám khảo Tả Dị thấy thế cười nhạo nói: "Thương Tinh, người cái này còn gọi yêu cầu không cao? Lần này cư nhiên thiết lập cái khó như vậy tàn cuộc, không có đã học thiên văn người chỗ nào thể thông qua? Cùng lần trước đồng dạng, khiến bọn họ giúp nhau đánh cờ, cuối cùng thắng được ba người trực tiếp khiến bọn họ thông qua được."

Thương Tinh hừ lạnh một tiếng, nói: "Như vậy mướn vào người có làm được cái gì? Ngay cả ta vận vật đều học không được, quả thật chính là lãng phí thời gian của ta. Được rồi, ta nhận thức người tài, đem tàn cuộc thu hồi a."

Coi như hẳn mong muốn thu hồi tàn cuộc thời điểm, có một cái thanh âm non nớt cẩn thận từng li từng tí mà hỏi: "Xin hỏi thể trước đừng đem tàn cuộc thu hồi đi? Ta nghĩ nhìn lại nhìn!"

Thương Tinh nghe vậy lập tức đình chỉ thu hồi, quay đầu nhìn lại, phát hiện là một cái đáng đẹp như tiên nữ Tiểu Tuyết bên cạnh một vị hắc bào thiếu niên đã gio tay lên đối với hẳn lên tiếng.

Hắn trịnh trọng mà hỏi: "Là người nghĩ nhìn lại nhìn?"

Dạ U nhẹ gật đầu, hẳn nghĩ thử nhìn xem. Hắn tuy không hiểu đánh cờ, nhưng vừa ý lại thí sinh cư nhiên không một thông qua, không khỏi dâng lên mãnh liệt lòng hiếu kỳ, rốt cuộc là cái gì kinh thiên tàn cuộc cư nhiên có thể cho những cái này thí sinh không hề có đối sách?

Thương Tinh nhàn nhạt mà hỏi: "Người hẳn là không phải thí sinh a, hiểu được đánh cờ đi?"

Dạ U chấn chỉnh lại hỏi đáp: "Ta không hiểu đánh cờ, nhưng ta muốn xem thử một chút!"

Thương Tinh nghe vậy không khỏi khó thở, không hiểu đánh cờ rõ ràng còn dám qua tham gia náo nhiệt, là chuyên môn tới tiêu khiển hẳn a. Hắn có chút nộ khí mà nói: "Không hiểu đánh cờ thì không muốn mò mẫm đục kết, lãng phí thời gian của ta!"

Tiểu Tuyết thấy Dạ U lọt vào cự tuyệt, không khỏi xinh đẹp với hẳn giải thích: "Giám khảo đại nhân, thỉnh cấp U một cái cơ hội a. U rất lợi hại rất thông minh, rất nhiều chuyện trong tay hẳn cũng có thể dễ như trở bàn tay!"

Nhìn thấy lần trước thịnh hành toàn trường Tiểu Tuyết bởi vì hắc bào thiếu niên xin tha, sắc mặt của Thương Tinh không khỏi hòa hoãn một tia, nhàn nhạt nơi đây nói với hẳn: "Nhìn tại Tiểu Tuyết tiểu thư trên mặt mũi, ta liền cho người một cái cơ hội, hi vọng người đừng để cho ta thất vọng."

Dạ U hiểu ý gật đầu, liền ung dung trên mặt đất phía trước, đi đến bên cạnh Thương Tinh, quan sát hẳn bày đặt tàn cuộc. Trong lòng của hẳn nhất thời đột nhiên cả kinh, vừa nhìn không biết, vừa nhìn đã giật mình, tàn cuộc cư nhiên cùng tối hôm qua hẳn và Tiểu Tuyết hai người nhìn tình không vô cùng tương tự, rõ ràng là ngàn vạn sao tinh phân bố vị trí, nghiễm nhiên chính là sao tinh quân cờ.

Vì vậy hẳn bắt đầu tỉ mỉ tìm tòi sao tinh quân cờ không trọn vẹn vị trí, trải qua đáng kể, thời gian dài tìm tòi, rốt cục khiến hẳn phát giác được một cái không hợp lý nơi đây. Cái khác sao tinh quân cờ vị trí cũng không có không trọn vẹn, nhưng duy chỉ có Thất Tinh vị trí sao tinh quân cờ khuyết thiếu một khóa, đó chính là Thiên Quyền vị trí.

Thương Tinh thấy hẳn trầm tư lâu như vậy, còn không có động tĩnh, không khỏi khó thở mà hỏi: "Tiểu tử, người đến cùng được hay không a? Nếu không chịu được, nhanh chóng cấp ta xuống đài!"

Về sau Dạ U lộ ra vẻ mỉm cười, nhàn nhạt nói: "Giám khảo đại nhân, người tàn cuộc là Thất Tinh tàn cuộc a."

Thương Tinh nghe vậy không khỏi cả kinh, không nghĩ tới khó hiểu đánh cờ hẳn cư nhiên nói trúng, rốt cục nhiều hứng thú mà nhìn hẳn, nói "A, người làm sao biết là Thất Tinh tàn cuộc?"

Dạ U trịnh trọng nói: "Cái này tàn cuộc rõ ràng chính là sao tinh quân cờ chỗ bày đặt ván cờ, những vị trí khác sao tinh quân cờ cũng không thiếu, nhưng duy chỉ có thất tinh vị trí thiếu một cái Thiên Quyền vị trí."

Thương Tinh tiếp theo hỏi ngược lại: "Thế nhưng người làm sao có thể nhìn ra vị trí này là thất tinh rồi muốn biết rõ ván cờ bên trên Tinh La tung hoành, hắc bạch giao nhau, phức tạp vô cùng, thất tinh vị trí lại là không trọn vẹn, căn bản rất khó phân biệt ra được."

Dạ U đầu vào đây nơi đây phân tích nói: "Chúng ta cũng biết, thất tinh chia làm Thiên Khu, Thiên Tuyền, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương cùng Điều Quang Thất cả vị trí, cơ bản là hiện ra một cái thìa hình dạng. Do Thiên Tuyền nơi này Thiên Khu vị trí kéo dài ra một mảnh gấp năm lần dài thẳng tắp, chính là sao Bắc Cực vị trí."

"Mà tàn cuộc bên trên vừa vận như sao Bắc Cực vị trí, chính là viên kia ở bên ngoài cô lập cờ trắng, cách thất tinh vừa vận như năm bước cự ly, bởi vậy ta có thể suy đoán ra nơi này là một thất tinh vị trí. Mà thất tinh vị trí vừa vận thiếu cái Thiên Quyền vị trí, chỉ cần bỏ tức vị trí này, thất tinh tàn cuộc liền có thể giải quyết dễ dàng."

Thương Tinh nghe vậy chặc chặc khen: "Không nghĩ tới người một cái không hiểu người đánh cờ cư nhiên cũng có thể phân tích thành như thế từng bước đúng chỗ, không khỏi khiến lão hủ sâu là bội phục. Bất quá Thiên Quyền vị trí tồn tại một cái lựa chọn, người là muốn xuống cờ trắng hay là cờ đen rồi "

Dạ U tràn đầy tự tin nói: "Tự nhiên là cờ đen!" Nói xong, hắn lập tức từ bên cạnh quân cờ trong hộp kéo ra cờ đen, không chút do dự đặt ở Thiên Quyền vị trí.

Thương Tinh mặt mũi tràn đầy khiếp sợ nói "Người làm sao biết Thiên Quyền vị trí nhất định phải xuống cờ đen?"

Dạ U chấn chỉnh lại hồi đáp: "Nếu như ta đoán không sai, tại cái này sao tinh quân cờ, cờ đen đại biểu chính là âm tính, cờ trắng đại biểu chính là lượng tính. Tại trong thất tinh Thiên Quyền vị trí tối âm, cho nên nó hẳn là là âm tính, nhất định phải xuống cờ đen, ta nói không sai a!"

Thương Tinh vỗ án trầm trồ khen ngợi nói: "Người nói thành quả đúng, không nghĩ tới nhiều như vậy hiểu được đánh cờ thí sinh rõ ràng còn không bằng người một người ngoài cuộc, ta tuyên bố người thông qua khảo hạch!"

Dạ U có chút ngượng ngùng mà hỏi: "Thế nhưng là ta không phải thí sinh, vậy mà không có trào phỉ báo danh, như vậy thông qua khảo hạch là không phải có chút không hợp lý?"

Thương Tinh chính nghĩa ngôn từ nói: "Ta là giám khảo ta nói tính, người không cần giao phí báo danh, đợi khảo hạch đều sau khi kết thúc, ta sẽ tặng cho người một quyển sách dạy đánh cờ."

Dạ U ôm quyền nói cảm ơn: "Vây đa tạ tạ ơn giám khảo đại nhân, ta liền cáo lui!"

Thương Tinh nhẹ gật đầu, thấy hắn rời đi, không khỏi mỉm cười nói: "Trẻ con là dễ dạy, muốn không phải Tiểu Tuyết tiểu thư kịp thời xin tha, ta suýt nữa bỏ lỡ có thể tạo chi tài!" Nói xong, hắn thu hồi ván cờ, trở lại xa xa.

Tà Dị chúc mừng nói: "Thương Tinh, chúc mừng người thu hoạch được một người ưu tú môn sinh, ta vẫn thật không nghĩ tới lại có thể có một cái không hiểu người đánh cờ phá người tàn cuộc."

Thương Tinh dương dương đắc ý nói: "Vây là vận khí ta tốt hơn, không nghĩ tới đáng Tiểu Tuyết tiểu thư bên cạnh thiếu niên cư nhiên vậy mà bắt phạm như thế, ta đoán chừng hắn còn có thể tham gia cái khác khảo hạch a."

Tà Dị nhẹ gật đầu, nói: "Trận tiếp theo chính là Lê Dạ thư pháp khảo hạch, ta đoán chừng hắn là tham gia, Ta muốn nhìn một chút hắn còn có thể hay không trở hết tài năng!"

Nói xong, hai người không khỏi đối với Dạ U tràn đầy chờ mong. Về sau thư pháp khảo hạch bắt đầu, thí sinh như 60 nhiều người, bên trong rõ ràng liền có Dạ U thân ảnh.

Lê Dạ đứng lên, nhàn nhạt nói: "Thư pháp của ta phương pháp khảo hạch rất đơn giản, thỉnh các thí sinh về ta viết chút thiên văn chương, sau đó thống nhất nộp trên đây. Nếu như bên trong thể chữ chúng ta sáu vị giám khảo đều hài lòng, liền có thể thông qua khảo hạch."

Nói xong, hắn liền từ trong túi trữ vật lấy ra một cái tinh xảo cái giá đỡ, phía trên bồi vào một cái thư pháp tác phẩm, thể chữ hồn nhiên thiên thành, nước chảy mây trôi, Tù kính hữu lực, tựa như thương tùng.

Cái này mảnh văn về tên là " Thương Vân du ký ", viết chính là Vân Thiên thành phụ cận tương đối nổi danh một cái danh thắng di tích cổ, bởi vì địa thế cao vút, phong cảnh ưu mỹ mà dẫn tới rất nhiều du khách đi đến vừa xem.

Rất nhiều thí sinh nhìn cái này mảnh thể chữ duyên dáng văn vẻ, nhao nhao lấy ra giấy và bút mực, bắt đầu viết phỏng theo dáng lên Dạ U thì thông thả nơi đây lấy ra giấy và bút mực, không có sót ruột viết, ngược lại tỉ mỉ quan sát đến văn vẻ bên trên bút tích, tìm kiếm bên trong huyền cơ.

Nhìn sau một hồi, hắn rốt cục bừng tỉnh đại ngộ. Trận này khảo hạch nhìn như đơn giản, chỉ cần viết phỏng theo là được, nhưng bên trong bút tích rõ ràng là đặt tới thư pháp tầng thứ hai cảnh giới Tù kính hữu lực năng lực viết phỏng theo nơi đây ra ngoài. Nếu như không có đặt tới cảnh giới này, cho dù như thế nào viết phỏng theo cũng không cách nào viết ra loại thư pháp thú vị, hiển nhiên uống phí thời gian.

Dạ U lúc này mới yên tâm lại, hắn vừa vặn đã đạt đến thư pháp tầng thứ hai cảnh giới Tù kính hữu lực, đang tại hướng tầng thứ ba cảnh giới Long phi phượng vũ trùng kích. Bất quá hắn mặc dù tại lúc trước trong mạo hiểm gặp qua long phi cảnh tượng, nhưng rất ít gặp qua Phượng Vũ, bởi vậy trước mắt trì trệ không tiến.

Vì vậy hắn bắt đầu ở trên tờ giấy trắng nước chảy mây trôi nơi đây viết, một bút vẽ một cái đoạn chính hấp dẫn, tựa như đem bút lông hóa thành ngọn núi cao và hiểm trở, khắc ra như câu long Tù kính hữu lực Thanh Tùng. Điểm như đại sơn sụ đồ, móc câu như gió táp mưa rào, tiêm như lông tóc tia mao, hạ bút nếu có thần trợ, phiên như kinh hãi, tùy tiện Nhược Vân an nhàn.

Một lát sau, hắn rốt cục viết xong, thoả mãn gật đầu, viết lên danh tự, liền nhàn rồi như vậy tự đắc mà đem cái này mảnh viết thư pháp tác phẩm nộp đi lên. Qua hồi lâu, tất cả thí sinh rốt cục tất cả đều viết đã xong, nhất nhất nộp đi lên.

Lê Dạ rất nhanh bắt đầu rồi xét duyệt viết thư pháp, cái khác giám khảo vậy mà bắt đầu tham gia náo nhiệt. Bọn họ tuy không hiểu nhiều thư pháp, nhưng rốt cuộc cộng sự nhiều năm như vậy, đối với lẫn nhau trong đó đều hiểu rõ vô cùng, cũng có thể cho ra nhất định cách nhìn.

Lê Dạ nhìn rất nhiều, liền tiếp cau mày, rất nhiều trào đi lên tác phẩm cũng không phù hợp yêu cầu của hắn, khiến hắn bất mãn hết sức ý nghĩ. Khi thấy

Dạ U tác phẩm, hẳn đột nhiên cả kinh, vỗ án tán dương.

Hắn viết tác phẩm bên trong thư pháp tuy cho thấy Tù kính hữu lực cảnh giới, nhưng hiển nhiên đã tiếp cận cảnh giới của Long phi phượng vũ, chỉ cần đột phá tầng này gong cùm xiềng xích, lập tức liền có thể đạt tới. Nhìn thấy hẳn cư nhiên so với kia thiên nguyên văn chương trình viết rất còn tốt hơn, Lê Dạ tự nhiên cho hẳn định rồi đệ nhất danh.

Cái khác giám khảo vậy mà nhao nhao thoả mãn gật đầu, đối với Dạ U viết thư pháp tác phẩm khen không dứt miệng. Về sau Lê Dạ lại tuyển ra cái khác ba cái hẳn đề mắt viết tác phẩm, phân biệt định rồi thứ tự.

Lê Dạ thông cáo cái khác thông qua nhân tuyển, cuối cùng rốt cục tuyên bố Dạ U lấy được đệ nhất danh, khiến hẳn không khỏi được sùng ái mà lo sợ, lấy được một quyền trên quý thư pháp tác phẩm với tư cách là ban thưởng.

...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Tuyết ca Điệp Vũ

Trận này là vẽ tranh khảo hạch, chủ yếu phụ trách giám khảo là bày ra hoa, tham gia thí sinh tổng cộng có 50 nhiều người. Hẳn nhân nhạ nơi đây đối với các vị thí sinh nói: "Khảo hạch của ta chính là mỗi người đương trường họa một bức tranh thủy mặc giao cho ta, vô luận họa cái gì cũng có thể, chỉ cần có thể khiến chúng ta sáu vị giám khảo đều thoả mãn, liền có thể thông qua!"

Vì vậy các thí sinh bắt đầu nhao nhao cấu tứ, chỉ chốc lát sau liền liên tiếp viết vẽ tranh. Có họa xa xưa điền tình nông thôn, có họa tráng lệ tú lệ sơn thủy, có họa cao quý tinh xảo kiến trúc, thậm chí có họa thướt tha mềm mại mỹ nhân, đáng đáp ngàn vạn, khiến mọi người chung quanh nhao nhao vênh lên mặt mà đối đãi.

Trận này khảo hạch không liên quan Dạ U cùng chuyện Tiểu Tuyết, hai người đương đương tự đắc nơi đây làm nổi lên người xem, thân mật khăng khít nơi đây rúc vào với nhau, khiến quanh mình người không khỏi quăng lấy ánh mắt hâm mộ.

Qua hồi lâu, các thí sinh rốt cục nhất nhất họa xong, đem chính mình tranh thủy mặc trào đi lên. Cuối cùng trải qua xét duyệt, chỉ có ba bức tác phẩm vào giám khảo đám người pháp nhãn, còn lại hết thảy đào thải.

Về sau đến phiên ca hát khảo hạch, mọi người kinh hãi như vậy phát hiện tham gia thí sinh như 60 nhiều người, đại đa số đều là nữ tử, hơn nữa còn có không ít là tướng mạo thanh tú diễm lệ mỹ nữ. Các nàng có rất nhiều tiểu thư khuê các tiểu thư, có rất nhiều trong tửu lâu ca sĩ nữ, có rất nhiều gia đình bình thường hoán nữ, hiển nhiên đều muốn thông qua ca hát cải biến vận mệnh của mình.

Thế nhưng Tiểu Tuyết vừa lên trận, tại nàng khuynh quốc khuynh thành tuyệt thế mỹ mạo trước mặt, các nàng tất cả đều âm thầm thất sắc, đã trở thành phụ gia nàng là xanh. Bởi vậy đại đa số nữ tử chỉ có thể âm thầm cầu nguyện chính mình có thể thông qua khảo hạch là được, không đi tranh vị trí thứ nhất, một mình số ít tâm cao khí ngạo nữ tử không phục nàng, muốn bay lên đầu cảnh biển Phượng Hoàng.

Phụ trách ca hát khảo hạch giám khảo là song bào thai tỷ muội muội muội La Lăng, nàng dịu dàng nơi đây đối với các vị thí sinh cười nói: "Các vị thí sinh, thỉnh các người lần lượt trình tự nhất nhất đi đến chúng ta giám khảo trước mặt hát chút đầu người thích nhất ca, có thể thanh xướng, cũng có thể tự hành mang theo nhạc khí, chỉ cần có thể khiến chúng ta sáu vị giám khảo thoả mãn, để cho các người thông qua khảo hạch."

Tiếng nói hạ xuống, các vị thí sinh liền kích động, lần lượt thứ tự chỗ ngồi nhất nhất nơi này giám khảo trước mặt ca hát.

Có chút hát thành ngữ âm không được đầy đủ, còn tự cho là rất êm tai, lập tức bị giám khảo có thể quát lui; có chút tiếng tuy cũng không tệ lắm, nhưng bởi vì hát lần điệu quá mức thừa thớt bình thường, vô pháp khiến cho giám khảo đám người cộng minh, sau đó không lâu liền bị khích lệ lui; có chút bởi vì khản trương quen ca từ, giữa đường lập tức im bật, vậy mà thảm bị loại bỏ.

Bởi vậy ca hát không chỉ muốn giọng hát càng tốt, còn muốn như lời cuốn vào cảnh ngoạn mục lần điệu cùng làm cho người cộng minh ca từ.

Đương nhiên cũng có ba cái hát không sai thí sinh, một cái là tiểu thư khuê các, tiếng ca thanh lệ uyển chuyển; một cái là trong tửu lâu ca sĩ nữ, gáy vào tỷ bà, tiếng ca ưu nhã mê người; cái cuối cùng cư nhiên là thanh tú thư sinh, nghe nói thường xuyên là thanh lâu nữ tử soạn ca hát, tiếng ca ngẩng cao vang dội.

Cái này ba cái đều thông qua khảo hạch, sau đó không lâu liền đến phiên vận người chú mục Tiểu Tuyết ra sân, nàng bước liên tục nhẹ nhàng, chân thành

mà đến, tựa như Tuyết tiên đến cõi trần, nhất thời kinh diễm bốn phương.

La Lăng trước mắt chờ mong mà nhìn nàng, mỉm cười nói: "Tiểu Tuyết muội muội, người rốt cuộc đã tới. Người thanh âm nói chuyện nhẹ như vậy nhu động lòng người, tổn ngọc phun châu, đoán chừng giọng hát vậy mà rất tốt. Nhanh bắt đầu đi, ta đã nhin không được muốn nghe lời người lắm lại tuyên thú vị. Không biết người muốn là chúng ta dâng lên cái gì ca khúc?"

Tiểu Tuyết nghe vậy liền từ trong túi trữ vật lấy ra Dao Tuyết Cầm, xinh đẹp nói: "Ta bây giờ còn không có làm ra cái khác ca khúc, chỉ có thể hát ta trước kia tự nghĩ ra ca khúc " Nguyệt Luyến Tuyết ". Bài hát này khúc cần phối hợp tiếng đàn làn điệu, hẳn là có thể biên gây biên hát a?"

La Lăng dị sắc lần lần nhìn nàng, trước mắt mỉm cười nói: "Đương nhiên có thể, không nghĩ tới Tiểu Tuyết muội muội lại có thể như thế bất phàm, còn có thể tự nghĩ ra ca khúc, có thể nói đa tài đa nghệ, rửa tai lắng nghe người âm thanh thiên nhiên hảo âm."

Vì vậy Tiểu Tuyết liền bàn ngồi xuống, đem Dao Tuyết Cầm đặt ở hai đầu gối, tiếng đàn liền tựa như Khinh Yên đồng dạng lượn lờ nơi đây tràn ngập, huy hiệu màu vàng ngọc chấn, ưu mỹ êm tai. Chỉ chốc lát sau, nàng phối hợp tiếng đàn triển khai như như chuông bạc giọng hát, hầu thanh thú vị nhã, tựa như Phụng minh hạc kêu, châu tròn ngọc sáng, đào đạt doanh tai, thấm vào tim gan.

Hồi tưởng lại Tuyết không nghĩ vào đông hàn trống rỗng trắng lạnh cảm giác băng hoa không điều sương lá bạn hạt sương sâu ngưng lâm mộc rung động

Tổ tuyết vị hiết đông nhật hàn / sơ phong vi lãnh nguyệt cảm / băng hoa vị điều sương điệp bạn / vụ tưng thâm ngưng lâm mộc chiến

Triển chuyển thiên sơn / chỉ luyến ngưng chi ngọc nhan / thủy liên vạn thủy / duy tư hạo bạch dư huy

Tuế nguyệt như khê / ly biệt y hi / si tâm y cự bất từ

Thì quang đồng tích / bất xá dĩ kỳ / phương phi nhưng vị bi thê

Ngân trang tổ khóa tuyết phi dương / phong ca xướng / quang thẳng dương / tư niệm sải lạc thành sương

Kim triều vãng nhật tâm bất tạ / tình bất biệt / mộng bất diệt / hồi ức biên tiên hóa điệp

Nhu tình lưu thẳng tự thủy / ôn tình uyển chuyển như huy / trường tình nguyên viễn thành lộ / đa tình phân nhiễu đồng túc

(Trần trọc ngàn sơn luyến nồn ngọc nhan rủ xuống thương yêu vạn thủy duy tư trắng muốt ánh sáng tàn

Tuế nguyệt như suối ly biệt lơ mờ si tâm như trước bất từ

Thời gian cùng xưa kia không muốn bỏ đã hẹn mùi thơm nhưng không buồn rầu

Bằng bạc trang phục trắng ngần khóa Tuyết bay lên phong ca xướng sáng rong chơi tường niệm rơi thành sương

Sáng nay ngày xưa chi tâm không cự tuyết tình không cái mộng bất diệt hồi ức chân đi xiêu vẹo hóa điệp

Nhu tình chảy xuôi như nước ôn nhu uyển chuyển như ánh dương dài tình nguyên xa thành đường đa tình hỗn loạn cùng nhau)

...

Một khúc hoàn tất, tựa như mãnh liệt ban hà khinh, âm thanh ra kim thạch, dư vị lượn quanh lương, khiến mọi người ở đây si say không thôi, liền ngay cả giám khảo có thể đều thật lâu không tỉnh táo lại, đắm chìm tại vẻ đẹp của nàng âm thanh ca trong.

Chỉ chốc lát sau, hiện trường vang lên tiếng vỗ tay như sấm, uyển giống như thủy triều trút xuống mà đến. Giám khảo có thể rốt cục tỉnh táo lại, La Lăng hoan hô vui mừng nơi đây cả kinh kêu lên: "Tiểu Tuyết muội muội, người thật sự hát thành quá tốt nghe xong, cư nhiên có thể cho người ở chỗ này đều lưu luyến quên về. Ta tuyên bố người chính thức thông qua khảo hạch, là đệ nhất danh nhân tuyển."

Tiểu Tuyết nghe vậy ngọt ngào mà cười nói: "Cảm ơn tỷ tỷ khích lệ, như vậy ta liền cáo lui trước!" Nói xong, nàng liền dịu dàng rời đi, trở về tại chỗ.

Bên cạnh tỷ tỷ La Thiên không khỏi tán thưởng nói: "Không nghĩ tới Tiểu Tuyết giọng hát lại có thể như thế mỹ diệu êm tai, ta cũng nhin không được chờ mong nàng uyển chuyển vũ điệu."

La Lăng nét mặt mỉm cười nói: "Tỷ tỷ không cần lo lắng, cuối cùng một hồi chính là người phụ trách khiêu vũ, ta đoán chừng nàng vũ đạo cũng sẽ kinh diễm bốn phương!"

Tỷ muội mỉm cười không thôi, dù cho về sau thí sinh hát không được khá, vậy mà dẫn không nổi các nàng không kiên nhẫn, ôn nhu khích lệ lui, hiển nhiên các nàng cũng bị Tiểu Tuyết mỹ diệu ca khúc thật sâu bị nhiễm mà mềm hoá.

Cuối cùng ca hát khảo hạch chấm dứt, thông qua khảo hạch một mình bốn người, Tiểu Tuyết đứng hàng thứ nhất, ca sĩ nữ đứng hàng thứ hai, thanh tú thư sinh vị cư thứ ba, tiểu thư khuê các thì vị cư đệ tứ. Tiểu Tuyết lấy được một quyển khúc phổ với tư cách là ban thưởng, cần nghiên cứu thêm hạch toàn bộ sau khi kết thúc phân phát.

Về sau đến phiên cuối cùng một hồi khiêu vũ khảo hạch, tham gia toàn bộ đều là nữ tử, đại đa số đều là đáng người uyển chuyển yếu điệu nữ tử, như 40 nhiều người. Có rất nhiều trong thanh lâu vũ nữ, có rất nhiều hái hoa nữ, có rất nhiều danh môn vọng tộc trai gái, hiển nhiên muốn tại vũ đạo bên trên tươi đẹp áp bốn phương.

Đáng tiếc bởi vì Tiểu Tuyết tồn tại, ánh mắt mọi người đều tập trung ở trên người nàng, tựa như hạc giữa bầy gà, khiến các nàng lại không thể thành nguyện lấy thường, đối với nàng không khỏi hâm mộ ghen ghét thù hận.

Trận này do La Thiên phụ trách, nàng quyền rũ nơi đây đối với chúng nữ nói: "Trận này khiêu vũ khảo hạch rất đơn giản, chỉ cần mỗi người các ngươi theo thứ tự trước mặt chúng ta nhảy ra chút đầu ngươi am hiểu nhất vũ đạo, khiến chúng ta đều hài lòng ngươi, liền có thể thông qua, hiện tại chính thức bắt đầu."

Vì vậy quần phượng có thể liền nhất nhất đi đến giám khảo có thể trước mặt, thể hiện ra chính mình thốt tha mềm mại vũ đạo. Có không có khí chất mà không có thực chất kỹ thuật nhảy, được giám khảo có thể lắc đầu khinh lệ lui; có nhảy đến một nửa không cẩn thận bởi vì ngoài ý muốn té ngã, chỉ có thể tiếc nuối rồi sân; có căn bản không hề có khí chất, tựa như "con vịt" lắc lư, được giám khảo có thể nghiêm khắc quát lui.

Như nhảy không tốt tự nhiên như nhảy thật tốt, một vị trong thanh lâu điểm lệ vũ nữ tại vũ đạo bên trên trải qua nhiều năm thiên chuy bách luyện, đã sớm tài giỏi tự nhiên, bởi vì uyển chuyển kỹ thuật nhảy được thông qua, không khỏi mừng rỡ như điên; một vị thiên kim tiểu thư đã sớm trải qua gia tộc huấn luyện nhiều năm, đối với vũ bộ thành thạo trong lòng, trong quá trình không hề có sai lầm, vậy mà miễn cưỡng thông qua.

Bất tri bất giác đến phiên Tiểu Tuyết ra sân, thoáng cái liền trở nên vạn người chú mục, liền ngay cả giám khảo có thể cũng đứng nàng mỗi mắt mong chờ. Nàng xem thấy trông trái trường thi, xinh đẹp nơi đây đối với La Thiên đưa ra yêu cầu nói: "Tỷ tỷ, ta muốn nhảy vũ đạo tên là "điệp luyện hoa", cần phải có rất nhiều đóa hoa mới tốt thi triển, ngươi có thể giúp ta làm cho một chút cảnh tượng đi?"

La Thiên nghe vậy nhãn tình sáng lên, cười yếu ớt chân thành nói: "Điệp luyện hoa, thật là một cái tên rất hay, ta sớm đã không thể chờ đợi được muốn xem Tiểu Tuyết muội muội vũ đạo, tự nhiên có thể vì ngươi dốc sức chuẩn bị."

Nói xong, nàng lập tức phân phó La gia một vị tổng quản nói: "Ngươi đi đem Vân Thiên thành một cái nổi danh trong tiệm hoa tất cả bồn hoa mua được, cần phải càng nhanh càng tốt!"

Tổng quản đồng ý, liền lập tức cưỡi xe ngựa chạy băng băng ra ngoài. Các nàng đã chờ đợi sau một lúc lâu, tổng quản rốt cục trở về, cũng phân phó hạ nhân đem các loại bồn hoa bày ở trường thi bên trên mỗi một chỗ, tựa như trăm hoa đua nở, hình thành một cái long trọng mỹ lệ hoa viên.

La Thiên dịu dàng cười hỏi: "Tiểu Tuyết muội muội, như vậy là được rồi a?"

Tiểu Tuyết nhẹ gật đầu, ngọt ngào nơi đây nói cảm ơn: "Cảm ơn tỷ tỷ như vậy tin cậy ta, ta hiện tại liền bắt đầu nhảy!"

Tiếng nói hạ xuống, nàng kiều thân tựa như cùng nhẹ nhàng Tuyết điệp đồng dạng uyển chuyển uyển chuyển, tại trăm khóm hoa bên trong giống như nhảy múa. Nàng bóng hình xinh đẹp đứng như Tuyết liên tách ra, kinh diễm bốn phương, về sau tựa như thường nga bốn nguyệt, bay lên trời, chân ngọc tùy tiện đạp, tại trăm hoa trên mặt cánh hoa tựa như chân thành như gió mát nhẹ phẩy mà qua, thậm chí ở phía trên xoay tròn, lại không bị thương trong đó mây may.

Rất nhiều người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn một màn này, liền ngay cả giám khảo vậy mà khó có thể tin, thật sự khó mà tin được thế gian vậy mà sẽ có như thế uyển chuyển như nước nữ tử, đứng như tơ liễu, càng hơn tuyết trắng. Nàng tựa như Lăng Ba Tiên Tử, tựa như uyển chuyển thiên nga, mèo khen mèo dài đuôi, vậy mà không nổi lên hồ nước một mảnh rung động.

Ngọc tay áo bông bành, nghệ thường nhanh nhẹn, tuyệt thế mà độc lập. Băng cơ ngọc cốt lóe sáng, tay trắng đùi ngọc nhỏ nhắn mềm mại, trắng ngần mặt ngọc nhan cười yếu ớt, Tuyết phát kiều tia như thác nước, tại trăm hoa bên trong tựa như một bức khuyên quốc khuyên thành nỹ nhân bức họa cuộn tròn, làm cho người mơ màng chân đi ngã nghiêng, si say không thôi.

Qua hồi lâu, khê múa hoàn tất, rất nhiều người cái này mới thanh tỉnh lại, bộc phát ra như tiếng vỗ tay như sấm, hoan hô vui mừng không thôi. La Thiên si ngốc mà nhìn một màn này, đau thương khéo léo thở dài: "Tiểu Tuyết muội muội vũ đạo tài nghệ, thật sự là quá kinh người, liền ngay cả ta cũng không nhất định làm thật tốt thầy của nàng."

Tiểu Tuyết vui vẻ nơi đây đã đi tới, hiển nhiên tâm tình rất sung sướng. Nàng cười yếu ớt mê ly nơi đây nói với La Thiên: "Tỷ tỷ, cảm ơn ngươi tổn kém vì ta chuẩn bị nhiều như vậy đóa hoa, để ta có cơ hội có thể thi triển ta tài múa."

La Thiên càng xem nàng càng thích, ôn nhu mỉm cười nói: "Tiểu Tuyết muội muội, những cái này đối với ta mà nói là chuyện nhỏ mà thôi, phải nói chúng ta giám khảo muốn cảm ơn ngươi cấp chúng ta dâng lên như vậy kinh diễm tuyệt luân vũ đạo. Cho nên ta tuyên bố ngươi chính thức thông qua khiêu vũ khảo hạch, trở thành đệ nhất danh nhân tuyển."

Tiểu Tuyết nghe vậy hoan hô vui mừng nhảy nhót như chim sẻ, liền lễ phép cáo từ lui xuống, khiến tiếp thí sinh ra sân. Trải qua sau một thời gian ngắn, khiêu vũ khảo hạch cuối cùng kết thúc, tổng cộng như ba người thông qua.

Cuối cùng, tất cả khảo hạch rốt cục kết thúc mỹ mãn, lúc trước đạt được trước top 3 tất cả thí sinh liền nhất nhất lên đài nhận lấy phần thưởng, tình cảnh một hồi lực bạo. Dạ U lấy được thư pháp tác phẩm Hòa Kỳ Phổ, Tiểu Tuyết thì lấy được cảm phổ, khúc phổ cùng một kiện hoa lệ nghệ thường, không khỏi lòng tràn đầy vui mừng.

Về sau mọi người nhao nhao tản đi, mà Dạ U cùng Tiểu Tuyết cũng ở Hứa bá cùng Vũ Thi Phi dưới sự dẫn dắt viên mãn ló ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: U ảnh ám tập

Ngày thứ ba, là Dạ U tham gia Âm bộ học viện khảo hạch, một đoàn người sớm nơi đây rời khỏi giường. Lần này Tiểu Tuyết thật không có cùng hân ngủ ở một chỗ, rốt cuộc nâng bản thân chính là một cái tương đối rụt rè xấu hổ thiếu nữ. Nàng thấy nội tâm lời cũng nói, xác nhận quan hệ, liền cả ngày mặt mày hờ hờ bộ dáng, chối lợi.

Một đoàn người rất nhanh đi tới Âm bộ học viện khảo hạch hiện trường, đám người qua lại, một mảnh huyền ảo. Âm bộ giám khảo một mình một người, là một vị ăn mặc hắc bào trung niên nam tử, danh Mặc Ân. Hắn tóc ngắn dựng thẳng lên, lộ ra rộng lớn cái trán, mày kiếm Tinh Nhân, cắt đầu một cổ sát khí lạnh như vậy khí tức. Cao thẳng cái mũi, môi hơi mỏng, cái cằm vị trí lưu lại râu ngắn, tay chân không vũ hữu lực, hiển nhiên là một vị cường giả.

Tham dự cái này khảo hạch thí sinh tổng cộng như 70 nhiều người, rất nhiều người mài quyền sát thương, mắt trong lộ ra kích động ánh mắt. Sắc mặt của Dạ U một mảnh bình tĩnh, lấy tĩnh chế động, nhìn xem giám khảo có gì phân phó.

Mặc Ân đối mặt vào toàn trường thí sinh lạnh lùng nói: "Âm bộ học viện từ trước đến nay chỉ cần ưu tú nhất thích khách, khôn sống mong chết, người thích nghi thì sinh tồn. Ta với tư cách là Âm bộ học viện phái ra chiêu sinh đại biểu, làm việc luôn luôn quyết định nhanh chóng. Như vậy đi, các người nhất nhất đến khiêu chiến ta, chỉ cần có thể đựng phải ta một mảnh góc áo, cho dù các người thông qua."

Tiếng nói hạ xuống, mọi người đều xôn xao, hữu nhân chất vấn nói: "Giám khảo đại nhân, người thế nhưng là như Nhân nguyên cảnh cao cấp thực lực, lại là tinh anh thích khách, chúng ta đại bộ phận là Phàm nguyên cảnh nguyên tu, làm sao có thể đựng đến nơi này người?"

Mặc Ân nhàn nhạt nói: "Ta sẽ áp chế nơi này cùng người khiêu chiến đồng dạng cảnh giới, nếu như vậy cũng không thể đựng phải ta mà nói, vậy đừng đến quăng ra mất mặt, rút nhanh lên đi về nhà. Được rồi, khảo hạch chính thức bắt đầu!"

Nói xong, hắn liền chân chính lại nơi đây đứng ở chỗ cũ, tựa như nhàn hạ nơi đây nhắm mắt dưỡng thần. Một vị lưu lại bản đầu đỉnh thiếu niên không thể chờ đợi được nơi đây nhảy lên, hắn như Phàm nguyên cảnh trung cấp thực lực, tựa như Phi Ưng chụp mỗi đồng dạng bay nhanh tới, nắm lấy dao hai lưỡi không chút do dự bổ về phía hắn.

Hắn không sợ chút nào, con mắt liền trợn cũng không có mở ra, áp chế nơi này cùng thiếu niên đồng dạng cảnh giới, thân ảnh trở nên phiêu hốt bất định, tựa như ma quỷ lăng ba vi bộ. Thiếu niên đuổi theo thân ảnh của hắn chém lung tung, tổn sức sức của chín trâu hai hổ vậy mà không gặp được hắn mấy may, tựa như được đùa nghịch Hầu Tử.

Rất nhiều người mở to hai mắt, khó có thể tin mà nhìn một màn này. Mặc Ân thân ảnh tựa như Nê Thu đồng dạng trơn trượt, chẳng những u ảnh trùng điệp làm cho người ta hoa mắt, nhưng mấu chốt chính là hắn cư nhiên có thể ở chỗ cũ một trạng trong phạm vi tiến hành vi diệu di chuyển vị trí, người khác rất khó làm bị thương hắn, có thể thấy hắn thân pháp nguyên thuật linh hoạt hướng tới.

Dạ U trịnh trọng mà nhìn Mặc Ân, thân pháp của hắn nguyên thuật tuy cùng Tấn Ảnh Bộ của mình có chút tương tự, có thể chế tạo ra nặng hơn trong chớp mắt ảo ảnh mê hoặc người khác. Nhưng Tấn Ảnh Bộ của hắn chủ yếu dùng cho khoảng cách dài gia tốc, luận vi diệu hướng tới không bằng thân pháp của hắn nguyên thuật, có thể tại cự ly gần bên trong tiến hành cực nhanh di chuyển vị trí.

Về sau thiếu niên rốt cục thờ hồng học, rốt cuộc truy đuổi bất động, về mặt như đưa đám tuyên bố: "Ta buông tha!" Nói xong, liền tựa như chó nhà có tang đồng dạng vội vã nơi đây chạy xuống trận.

Mặc Ân thấy thế mở mắt, không nghĩ tới không cần hắn xuất thủ đuổi thiếu niên kết cục, hắn liền hoàn toàn đánh mất lòng tin. Hắn không khỏi hừ lạnh một tiếng, mỗi lần chiêu sinh luôn là không thể tránh né gặp một ít nhất như chuột phé vật. Hắn bình tĩnh nói: "Kế tiếp! Chỉ cần các người có thể phá U ảnh bộ của ta ảnh bước, có lẽ liền có cơ hội đựng phải ta."

Các vị thí sinh nhìn thấy hắn tự bảo đáp thân pháp nguyên thuật danh tự, liền không hề dám xem thường, nhao nhao trận địa sẵn sàng nghênh đón. Cái thứ hai ra sân chính là một cái Phàm nguyên cảnh cao cấp hân tử, thân thể cường tráng, nắm lấy một thanh cự kiếm, uy phong凛凛, hắn tự bảo họ danh nói: "Ta gọi Cự Kiếm, thỉnh giám khảo đại nhân chỉ giáo!"

Mặc Ân như trước nhắm mắt lại, lạnh lùng nói: "Nhanh lên một chút a, ta đối với kẻ yếu danh tự không có hứng thú."

Cự Kiếm được như thế khinh thường, tự nhiên giận tím mặt, huy vũ vào đại kiếm hùng hổ nơi đây lao đến, bổ về phía hắn nhìn giống như yếu đuối thân ảnh. Đáng tiếc vô luận hắn cỡ nào bạo lực vùng chém, dẫn đến trường thi vững như Bàn Thạch mặt đất keng keng vang lên, hắn vẫn không phá được u

ảnh bộ.

Mặc Ân thân ảnh như trước tại một trạng trong phạm vi di chuyển vị trí, thân thể lại càng là có thể vì điều nơi đây vận vẹo, đơn giản tránh thoát Cự Kiếm vung chém, sai một ly đi nghìn dặm.

Về sau hấn rút cục không kiên nhẫn được nữa, dễ như trở bàn tay nơi đây một cước đưa hấn đá ngã lăn trên mặt đất, lạnh lùng nói: "Được rồi, ngươi có thể lăn! Lấy tướng mạo của ngươi cùng cây mạnh, không đi khảo hạch binh sĩ, tới khảo hạch thích khách làm chi?"

Cự Kiếm rút cục mình bạch dù cho Mặc Ân áp chế cảnh giới, mình cũng còn lâu mới là đối thủ của hấn, bị loại bỏ cũng không giận phần nộ, mặt mũi tràn đầy mỉm cười hồi đáp: "Ta không thích nhìn binh sĩ, bọn họ đều là công kích phía trước chịu chết ngu xuẩn. Hay là thích khách tốt, không cần chính diện giao chiến, có thể âm thầm đánh lên người, làm cho người khó lòng phòng bị, ta thích!"

Mặc Ân nghe vậy hừ lạnh một tiếng, nói: "Ta cảm thấy cho ngươi thích hợp nhìn ngu xuẩn, chỉ cần đem lá gan luyện lớn một chút! Kề tiếp!" Nói xong, hấn liền không đề ý tới nữa Cự Kiếm, hấn chỉ có thể ngượng ngùng cười kết cục.

Về sau thí sinh từng cái một đi lên khiêu chiến hấn, vắt hết óc muốn phá u ảnh bộ, nhưng thủy chung đều không thể làm gì, nhưng là như hai cái thí sinh miễn cưỡng đánh tới góc áo của hấn thông qua khảo hạch.

Một cái là ăn mặc quần áo bó yếu điệu nhanh nhẹn thiếu nữ xinh đẹp, tên là Lãnh Yến; một cái là am hiểu cung nỏ thanh tú thiếu niên, tên là Lãnh Tiến. Hai người vừa lúc là tỷ đệ, am hiểu đánh lên ám sát.

Cũng không lâu lắm, liền đến phiên Dạ U ra sân, Tiểu Tuyết cười duyên đối với hấn quảng lấy chúc phúc ánh mắt. Trong lòng của hấn tràn đầy tự tin, bình tĩnh mà nhìn Mặc Ân, trải qua ít nhiều trận quan sát, hấn đã tìm đến phá giải u ảnh bước phương pháp. Về phần muốn đụng phải góc áo của hấn, phải dùng đó thủ đoạn của hấn.

Mặc Ân nhìn thấy hấn còn là một cái trẻ trung non nớt nhẹ nhàng thiếu niên, ngược lại lộ ra một bộ khí định thần nhàn bộ dáng, không khỏi tò mò nói "Nhìn ngươi không chút nào hoảng hốt bộ dáng, chẳng lẽ ngươi có phương pháp phá giải u ảnh bộ của ta?"

Dạ U nhàn nhạt nói: "Đích xác có phương pháp, thử một chút liền biết!"

Mặc Ân nhìn thấy hấn nói khoác mà không biết ngượng bộ dáng, cười lạnh nói: "Tốt, ta nhìn xem ngươi như thế nào phá u ảnh bộ của ta? Phóng tới qua a."

Vì vậy Dạ U liền không chút do dự thi triển Tần Ảnh Bộ hướng hấn bay nhanh đi qua, tựa như ma quỷ u ảnh. Mặc Ân lộ ra một tia kinh ngạc, khẽ cười nói: "Thân pháp của ngươi nguyên thuật ngược lại là cùng u ảnh bộ của ta có chút tương tự, chỉ bất quá trong mắt của ta ngươi hay là quá chậm!"

Dạ U ánh mắt nhất thời lảng lệ, nhàn nhạt nói: "Phải không? Cái này dạng rồi" nói xong, hấn lập tức phân ra chín đạo ảo ảnh, chân thân thì tiềm hành biến mất.

Mặc Ân nhiều hứng thú mà nhìn hấn chín đạo ảo ảnh, rất khó phân ra thật giả, mỉm cười nói: "Thú vị, không nghĩ tới ngươi còn có thể loại này quỷ dị hay thay đổi thân pháp nguyên thuật, ta nhìn xem ngươi như thế nào công kích ta?"

Chỉ chốc lát sau, hấn chợt nghe đến khoảng cách gần truyền đến ngâm khê: "Vô Ảnh Trảm!" Tiếng nói hạ xuống, Dạ U thân ảnh lập tức hiện ra, hai tay cầm U Hồn Nhận thành thạo tự nhiên nơi đây rất nhanh huy động lên, vô ảnh vô hình, trút xuống mà ra hình ảnh lưỡi dao thì biến thành đầy trời phi sáng, đưa hấn đứng lại vị trí tất cả đều bao gồm.

Mặc Ân chân động, muốn dùng u ảnh bước tránh thoát hấn lưỡi dao sáng, thế nhưng lưỡi dao sáng thật sự là quá nhanh quá dày đặc, liền miền không ngừng, công kích lừng lẹ. Hấn rút cục vô pháp tại một trạng trong phạm vi thi triển u ảnh bước, tựa như kinh hãi nhanh chóng lui lại, ngưng trọng nhìn hấn.

Còn không có đợi hấn kéo dài được một hơi, Dạ U lập tức đem U Hồn Nhận hoán đổi thành Long Khiếu cung, liền tiếp ngưng tụ ra tiến ảnh, tựa như Giao Long rời bến tiến vô hư phát : không phát nào huyệt nơi đây bắn về phía hấn, bức bách thành hấn không thể không dùng u ảnh bước cực nhanh né tránh.

Thế nhưng Long Khiếu cung tiến ảnh uy lực quá mạnh mẽ, có được khiếp tâm hồn người long lực, khiến hấn đem hết toàn lực đem u ảnh bước vận hành đến xuất thần nhập hóa, lúc này mới hiểm độc và hiểm địa né tránh đi qua.

Dạ U vậy mà thừa cơ cùng Mặc Ân kéo gần lại cự ly, làm cách hấn một mình mười trượng khoảng cách thời điểm, hấn rất nhanh lại hoán đổi thành U Hồn Nhận, con mắt tinh quang nhất thiết, ngâm nhẹ nói: "Âm ảnh đột tập!"

Tiếng nói hạ xuống, thân ảnh của hấn lập tức từ chỗ cũ tiêu thất, trong chớp mắt đi tới sau lưng của hấn, U Hồn Nhận không chút do dự hướng trên lưng hấn đâm tới.

Mặc Ân nhất thời cảm nhận được sau lưng làm cho người sồn tóc gáy sát cơ, vội vàng không kịp chuẩn bị nơi đây dùng u ảnh bước cấp bách trốn. Nhưng vẫn là đã chậm một ít, Dạ U U Hồn Nhận vô kiên bất tòng, trực tiếp mở ra hấn hắc bào, đâm đến hấn bên trong dùng để phòng thân hắc ngọc giáp mềm, để lại một đạo bạch ấn.

Lúc này hai người kéo ra cự ly, Dạ U đối với hấn nhàn nhạt nói: "Giám khảo, ta hấn là thông qua khảo hạch a!"

Mặc Ân nghe vậy không khỏi cười khò, nói: "Ta không nghĩ tới người cuối cùng rõ ràng còn là lưu lại một chiêu này, có thể trong chớp mắt nhảy đến sau lưng đánh lén, đề ta tuyệt đối không nghĩ tới. Muốn không phải ta ăn mặc dùng để phòng thân hắc ngọc giáp mềm, đoán chừng đã bị thương thể của người đến. Người vẫn là thứ nhất có thể gây tổn thương cho nơi này thân thể ta người, chúc mừng người thông qua!"

Dạ U nhẹ gật đầu, liền nhặt khoảng như trắng ngần nơi đây đi xuống, Tiểu Tuyết hoan hô vui mừng nơi đây đối với hắn ngọt ngào mỉm cười nói: "U, chúc mừng người thông qua Âm bộ học viện khảo hạch!"

Hắn lộ ra một tia ôn hòa mỉm cười, liền cùng nàng tiếp tục xem kế tiếp những người khác khảo hạch. Trải qua đáng kể, thời gian dài sau một thời gian ngắn, Âm bộ học viện khảo hạch rốt cục chính thức chấm dứt, một mình ba người tuyên thông qua, theo thứ tự là Dạ U, Lãnh Yên cùng Lãnh Tiến.

Dạ U đương nhiên nơi đây lấy được thứ nhất, ban thưởng là nhị phẩm cao đẳng Dạ Ứng Nga; Lãnh Yên lấy được thứ hai, ban thưởng là nhị phẩm trung đẳng Hắc Lũ Y; Lãnh Tiến lấy được thứ ba, ban thưởng là nhị phẩm cấp thấp Âm Tập cung.

Lấy được Dạ Ứng Nga, Dạ U liền không thể chờ đợi được mà đem nó mặc vào. Hắn vừa vận khuyết thiếu một đôi phù hợp giày, không nghĩ tới khảo hạch thông qua lại phần thưởng một cái. Về sau hắn nhất thời cảm giác người nhẹ như an nhàn, chân nhu như mây, chỉ cần thúc dục nó, mình coi như phi diêm tẩu bách vậy mà không nói chơi.

Về sau Mặc Ân đối với ba người ngữ khí thành khẩn nói: "Chúc mừng các người ba người gia nhập chúng ta Âm bộ học viện, tin tưởng chúng ta sẽ đem các người bồi dưỡng thành ưu tú nhất thích khách. Được rồi, các người tất cả giải tán đi, thu được trúng tuyển thư thông báo, bốn ngày cũng có thể đi chỗ đó báo cáo."

Ba người nhẹ gật đầu, liền từng người tán đi. Dạ U lòng tràn đầy vui mừng nơi đây đi tới bên cạnh Tiểu Tuyết, dắt tay khiến Hứa bá cùng Vũ Thi Phi mang hai người cười xe ngựa, trở về Vân Thiên đấu giá hội cư trú viện vị trí...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Cưỡi ngựa xem hoa

Về sau ba ngày, Dạ U cùng Tiểu Tuyết một đoàn người làm nổi lên người xem, quan sát cái khác bộ học viện khảo hạch, thấy bị dọa chết.

Ngày thứ tư quan sát Binh bộ học viện khảo hạch, khảo hạch nội dung rất đơn giản, chính là giám khảo là áp chế nơi này cùng người khiêu chiến đồng dạng cảnh giới, tại hắn quát xuống kiên trì vượt qua thời gian một nén nhang hoặc là làm bị thương hắn sẽ thông qua. Hiển nhiên Binh bộ muốn chiêu mộ chính là hung hãn không sợ chết, chịu khổ nhọc binh sĩ.

Kết quả đại đa số người được quát thành ngất, một mình năm người cứng rắn gắng gượng qua trận này khảo hạch. Bọn họ không phải thân cao thể tráng, chính là sự nhẫn nại mạnh phi thường người, trước top 3 nhân tuyển lấy được tương ứng thực dụng phần thưởng.

Đệ nhất danh lấy được nhị phẩm cao đẳng Trường Long Thương, đệ nhị lấy được nhị phẩm trung đẳng Thanh Nghê Giáp, danh thứ ba đạt được nhị phẩm cấp thấp Huyền Thiết Nga.

Ngày thứ năm quan sát Hình bộ học viện khảo hạch, khảo hạch nội dung chính là nhìn về hình pháp phương diện bài thi, một mình đạt được mãn phân nhân tài thể thông qua khảo hạch. Khảo hạch nhìn như đơn giản, nhưng bên trong bài thi phân bố như xử lý tội phạm, vận dụng hình cụ, sử dụng hình pháp các phương diện nghi nan vấn đề.

Nếu như không phải vô cùng tinh thông hình pháp cường đại nguyên tu, căn bản vô pháp toàn bộ trả lời. Kết quả giám khảo chấm bài thi, thông qua Hình bộ khảo hạch nhân tuyển một mình ba cái, đều là sát khí cực thịnh hoặc là âm nhu đến cực điểm nguyên tu.

Đệ nhất danh là tóc đỏ Huyết tu, sát khí tràn ra bốn phía, hiển lộ tương đối khát máu; tên thứ hai là sắc mặt âm nhu thư sinh, chớ nhìn hắn mặt mỉm cười, nhưng rất thích tra tấn người; danh thứ ba là một cái sắc mặt âm trầm thiếu niên mặc áo đen, hắc sát phun ra, mang theo quảng thâm mắt, hiển nhiên đối với hình pháp si mê thành mất ăn mất ngủ.

Mà Hình bộ ban thưởng thì là hình cụ, đệ nhất danh đạt được nhị phẩm cao đẳng Hấp Huyết Tiên, đệ nhị đạt được nhị phẩm trung đẳng Kim Trát Dao, danh thứ ba đạt được nhị phẩm cấp thấp Ngân Tiền Dao.

Ngày thứ sáu là Công bộ học viện khảo hạch, là tối làm Dạ U cùng Tiểu Tuyết chờ mong quan sát khảo hạch. Khảo hạch chia làm năm hạng, theo thứ tự là đan khí phù trận khô. Hiện trường người ta tấp nập, đến tận nơi quan sát, có thể nói phi thường náo nhiệt.

Hạng thứ nhất tự nhiên là luyện đan khảo hạch, tình cảnh hùng vĩ, tham gia khảo hạch Nguyên đan sư như 50 nhiều người, nhất phẩm chiếm đa số, nhị phẩm chỉ có số ít.

Khảo hạch nội dung là luyện đến một mai nhất phẩm đỉnh phong Tụ Nguyên Đan, là nhất phẩm nguyên đan bên trong khó khăn nhất luyện một loại. Dù cho nhị phẩm Nguyên đan sư cũng không thể nói hoàn toàn có nắm chắc, nó có hội tụ nguyên khí tu luyện nhanh hơn công hiệu.

Công bộ học viện phụ trách cấp Nguyên đan sư cung cấp luyện đan tài liệu, nhưng những tài liệu này phí lại là bao gồm tại Nguyên đan sư phí báo danh, hiển nhiên phí báo danh rất đắt đỏ.

Tại một vị tóc trắng râu dài phiêu như thần tiên giám khảo tuyên bố bắt đầu, các vị Nguyên đan sư nhao nhao lấy ra chính mình đan lô, đem đẩy lên nguyên hỏa, bắt đầu luyện đến Tụ Nguyên Đan.

Luyện đan tài liệu tổng cộng như ba có phần, cũng chính là như ba lần luyện đến cơ hội, một khi tất cả đều báo hỏng, liền sẽ bị vô tình đào thải. Các vị Nguyên đan sư quên mất ngoại giới hết thảy, tập trung tinh thần nơi đây nhìn lò luyện đan, một bên khống chế nguyên hỏa lớn nhỏ, một bên tại thỏa đáng thời cơ tướng tương ứng tài liệu ném vào lò luyện đan.

Hiện trường người xem cơ bản lạnh ngắt không nói gì, ngẫu nhiên như thì thầm to nhỏ, hiển nhiên sợ quấy rầy Nguyên đan sư. Bọn họ tò mò nhìn bọn họ luyện đến nguyên đan thủ pháp, ngẫu nhiên cũng sẽ cùng người bên ngoài giúp nhau lời bình một chút, chú ý chính mình ngưỡng mộ trong lòng Nguyên đan sư.

Kết quả rất nhanh rất nhiều Nguyên đan sư phần thứ nhất tài liệu báo hỏng, bọn họ không phải nguyên hỏa lớn nhỏ không có khống chế tốt, chính là làm sai tài liệu trình tự, không thể không lấy ra phần thứ hai tài liệu tiếp tục luyện đến, minh tư khổ tướng sai lầm của mình hướng tới, tốt hơn uốn nắn qua.

Chỉ có số ít Nguyên đan sư có thể đầu vào đây kiên trì, trong đó có hai cái nhị phẩm Nguyên đan sư. Thế nhưng sắp ngưng kết đan dịch thời điểm, hai người bọn họ liên tiếp đã thất bại, không thể không tìm kiếm nguyên nhân luyện chế lại, có thể thấy Tụ Nguyên Đan khó luyện chỗ.

Trải qua hồi lâu thời gian, rất nhiều nhất phẩm Nguyên đan sư bởi vì tam phần tài liệu toàn bộ báo hỏng, bị loại bỏ hạ xuống. Bọn họ chán ngán thất vọng nơi đây lui hạ xuống, chỉ có thể về nhà tiếp tục bồi luyện, chờ đợi sang năm tham gia nữa.

Chỉ có bốn cái Nguyên đan sư kiên trì được, cũng luyện đến ra Tụ Nguyên Đan thông qua khảo hạch. Trong đó có hai cái nhị phẩm Nguyên đan sư, bọn họ tại phần thứ hai liền luyện đến thành công. Khác hai vị thì là nhất phẩm Nguyên đan sư, tại đệ tam có phần miễn cưỡng luyện đến thành công, hiển nhiên cho thấy bọn họ tại luyện đan bên trên còn rất có thiên phú.

Vì vậy trước top 3 lấy được Công bộ học viện chỉ rõ ban thưởng, đệ nhất danh đạt được nhị phẩm cao đẳng Kim Ô đan lô, đệ nhị đạt được nhị phẩm trung đẳng Cự Lực Đan đan phương, danh thứ ba đạt được nhị phẩm cấp thấp Linh Minh đan hỏa.

Hạng thứ hai là luyện khí khảo hạch, tham gia khảo hạch nguyên khí sư tổng cộng như 50 nhiều người. Đồng dạng là nhất phẩm chiếm đa số, nhưng nhị phẩm nguyên khí sư lại có ba cái.

Khảo hạch nội dung là luyện đến một thanh nhất phẩm đỉnh phong Phá Nguyên Kiếm, tại nhất phẩm nguyên khí bên trong cho thấy cực kỳ khó luyện, có phần tán nguyên tu luyện thuật công kích công hiệu.

Tài liệu vẫn như cũ là Công bộ học viện cung cấp bọn họ mua tài liệu, phí báo danh đắt đỏ trình độ cùng Nguyên đan sư không kém bao nhiêu, tài liệu tổng cộng có tam phần. Một khi tất cả đều báo hỏng, nguyên khí sư đoán chừng muốn tiền mất tật mang.

Tại một người tóc đen râu dài giám khảo tuyên bố, luyện khí khảo hạch chính thức cuộc thi. Trường thi trên có Công bộ học viện cấp bọn họ cung cấp luyện khí đài, luyện khí lò cùng hàn trì, công cụ thi tự chuẩn bị.

Vì vậy từng cái một nguyên khí sư bắt đầu dùng nguyên hỏa nhen nhóm tới luyện khí lò, lần lượt trình tự đem tài liệu nhao nhao ném vào bên trong dung luyện, một bên khống chế nguyên hỏa lớn nhỏ, một bên xem tài liệu dung luyện trình độ. Một khi như tài liệu hoàn toàn dung luyện, liền đem lấy ra, đặt ở dụng cụ.

Luyện chế trong quá trình không thể như may mắn sai lầm, tài liệu dung luyện cần nguyên hỏa lớn nhỏ bất đồng, một khi không có khống chế tốt nguyên hỏa lớn nhỏ, tài liệu liền báo hỏng. Nhưng nguyên khí sư cùng Nguyên đan sư bất đồng, dung luyện tốt tài liệu có thể lấy ra ngoài, bởi vậy dù cho báo hỏng tài liệu, còn có thể từ một cái khác tài liệu lấy ra tài liệu.

Mà luyện đến Phá Nguyên Kiếm cần tài liệu đa dạng phức tạp, rất nhiều tài liệu điểm nóng chảy bất đồng, bởi vậy thành thường xuyên chuyển đổi nguyên hỏa lớn nhỏ, đối với nguyên khí sư có thể nói là áp lực cực lớn.

Bởi vậy rất nhanh rất nhiều nhất phẩm nguyên khí sư tài liệu bởi vì nguyên hỏa lớn nhỏ không có khống chế tốt mà báo hỏng, không thể không một lần nữa bắt đầu. Chỉ có ba người nhị phẩm nguyên khí sư vững vàng nơi đây kiên trì tới đẳng sau, lúc này bọn họ đã bị lò lửa nhiệt độ cao hun đến mồ hôi đầy người lâm lĩ, đều bởi vì cái cuối cùng tài liệu rất không phải tốt hơn dung luyện mà thất bại trong gang tấc.

Vì vậy ba người không thể không nhao nhao tìm kiếm tài liệu dung luyện thất bại nguyên nhân, trải qua cẩn thận kiểm nghiệm, rốt cục khiến bọn họ phát hiện trong đó mảnh khóc. Nguyên lai tài liệu như trong bên ngoài hai tầng, bên ngoài cứng rắn bên trong mềm, cần điểm nóng chảy không đồng nhất, trách không được bọn họ là thất bại.

Về sau bọn họ liền hấp thụ giáo huấn, tiếp tục dung luyện tài liệu. Vừa mới bắt đầu dùng cỡ lớn nguyên hóa tới dung luyện nó, đợi nó vô ngoài dung luyện, liền lập tức hoá đổi thành loại nhỏ nguyên hóa, chậm rãi thiêu đốt dung luyện, bước đầu tiên mới cuối cùng thành công.

Bước thứ hai bắt đầu chế tạo kiểm phối, tại luyện khí trên đài đem dung luyện tài liệu đều nơi đây bỏ vào chế kiểm khuôn đúc trong, đợi trong đó nguội lại ngưng kết, liền đem lấy ra, dùng chày gõ đập, thỉnh thoảng nơi đây dùng lò lửa thiêu đốt một phen, một khi nhiệt độ quá cao, liền dùng hàn nước ao nguội lại.

Một bước này ba người nhị phẩm nguyên khí sư tất cả đều thuận lợi nơi đây thông qua, liền bắt đầu rất trọng yếu bước thứ ba, đem kiểm phối trang trí cùng khác nguyên văn.

Trang trí tự nhiên là khắc ra lỗ thủng, khám nạm bên trên một ít tài liệu hoặc là nguyên tinh, không tính rất khó khăn, nhưng khắc nguyên văn liền vô cùng khó khăn. Muốn biết rõ Phá Nguyên Kiểm nguyên văn vô cùng phức tạp, thiên lý chỉ đề, chỉ cần hơi sai lầm một chút, cả thanh kiểm sẽ báo hỏng, phía trước công phu tất cả đều uổng phí.

Ba người cũng không dám xem thường, dùng thật nhỏ nguyên đao hết sức chuyên chú nơi đây điều khắc nguyên văn. Qua hồi lâu, bọn họ rốt cục nhất nhất thuận lợi đem nguyên văn điều khắc hoàn tất, chế tạo ra Phá Nguyên Kiểm, thông qua khảo hạch.

Về phần cái khác nhất phẩm nguyên khí sư thì toàn bộ bị loại bỏ, dẫn đến một mình ba người nhị phẩm nguyên khí sư thông qua khảo hạch. Giám khảo lần lượt chế tạo ra Phá Nguyên Kiểm phẩm chất ưu khuyết, liền tiếp cấp bọn họ xếp hàng danh.

Đệ nhất danh đạt được nhị phẩm cao đẳng Minh Văn Đao, đệ nhị đạt được nhị phẩm trung đẳng Kim Cương Chùy, danh thứ ba đạt được nhị phẩm cấp thấp Ngọc Linh khí hỏa, tất cả đều là luyện khí cần có công cụ.

Hạng thứ ba thì là luyện phù khảo hạch, tham gia Nguyên Phù Sư như 40 nhiều người, có một cái là nhị phẩm Nguyên Phù Sư, còn lại đều là nhất phẩm Nguyên Phù Sư, hiển nhiên luyện phù nhiệt độ so với luyện đan cùng luyện khí thấp một ít. Rốt cuộc nguyên phù rất nhiều đều là duy nhất một lần tiêu hao phẩm, không thể so với nguyên đan có thể cải thiện nguyên tu thể chất, vậy mà không thể so với nguyên khí có thể nhiều lần sử dụng.

Trận này khảo hạch yêu cầu luyện đến nguyên phù là nhất phẩm đỉnh phong Kinh Lôi Phù, là nhất phẩm nguyên phù bên trong khó khăn nhất luyện. Rốt cuộc Lôi Đình Chi Lực vô cùng bá đạo lăng lệ, rất khó khống chế.

Vì vậy Nguyên Phù Sư nhao nhao lấy ra chính mình tâm ái luyện phù nòi, nhen nhóm nguyên hỏa, gia nhập lôi nguyên dịch. Bọn họ một bên khống chế nguyên hỏa lớn nhỏ, một bên dùng chuyên chế giã hạt quấy lôi nguyên dịch, khiến cho bị nóng đều.

Về sau liền bắt đầu gia nhập cái khác Lôi hệ tài liệu nhất nhất đề vào hòa tan, cần dùng xử lý đem chúng quấy đều, làm cho chúng hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ, hình thành thanh tịnh sáng ngời dung dịch. Hiển nhiên hòa tan tài liệu tựa như nấu canh đồng dạng, cần khống chế tốt thể lửa lớn nhỏ cùng tài liệu hỗn hợp.

Kết quả cũng không lâu lắm, tất cả nhất phẩm Nguyên Phù Sư dung dịch không phải trở nên đục ngầu chính là bạo tạc lật nòi, không thể không một lần nữa bắt đầu thanh lý phế liệu, một lần nữa trước khi bắt đầu trình tự.

Chỉ có người kia nhị phẩm Nguyên Phù Sư thuận lợi hoàn thành tài liệu hòa tan hỗn hợp, đem dung dịch đạo vào chế phù khuôn đúc, chờ đợi trong đó nguội lại ngưng kết xuống.

Về sau lại có hai người nhất phẩm Nguyên Phù Sư hấp thụ lúc trước giáo huấn, thuận lợi hoàn thành tài liệu hòa tan hỗn hợp, vậy mà đem chuẩn bị xong tài liệu đề vào chế phù khuôn đúc.

Cuối cùng nhị phẩm Nguyên Phù Sư đầu tiên bắt đầu dùng nguyên đao điều khắc nguyên văn, lấy ra khuôn đúc bên trong ngưng kết phù thạch, hết sức chuyên chú nơi đây tại phù thạch xung quanh bắt đầu điều khắc. Trải qua hồi lâu một đoạn thời gian, hẳn rốt cục điều khắc hoàn tất, liền dùng bút lông dính vào mực viết tại phù thạch chính giữa viết lên chữ như gà bới kinh lôi hai chữ, là được công chế thành Kinh Lôi Phù.

Hắn không có báo hỏng một phần tài liệu thông qua khảo hạch, về sau hai người nhất phẩm Nguyên Phù Sư vậy mà nhao nhao theo sau cước bộ của hắn, thành công chế tạo ra Kinh Lôi Phù.

Vì vậy ba người Nguyên Phù Sư thông qua khảo hạch, còn lại nhất phẩm Nguyên Phù Sư bởi vì tài liệu toàn bộ báo hỏng mà bị đào thải. Đệ nhất danh lấy được nhị phẩm cao đẳng Ngưng Nguyên Đao, đệ nhị lấy được nhị phẩm trung đẳng Huyền Thiết Xử, danh thứ ba lấy được nhị phẩm cấp thấp Linh Tinh phù hòa.

Đệ tứ hạng là nguyên trận khảo hạch, tham gia nhân số ít đi một ít, chỉ có 30 mấy người. Dạ U đối với cái này khảo hạch ngược lại là có chút hứng thú, rốt cuộc trên người hắn liền có được nhị phẩm đỉnh phong Âm Lôi Ngục nguyên trận bí tịch, những cái này nguyên trận sư chế trận quá trình để hắn học.

Chế tạo trận pháp chính là tại mặt đất mang lên các loại tài liệu, sau đó khắc ra phức tạp trận văn, sẽ hình thành nguyên trận. Mà cái này khảo hạch là chế tạo nhất phẩm đỉnh phong Lôi Phá Trận, uy lực so với Âm Lôi Ngục của hắn một chút nhiều, nhưng lại có thể khiến tiến nhập Phàm nguyên cảnh nguyên tu phân lớn có đi không có về.

Trải qua một phen kịch liệt đấu võ, chỉ có hai người nguyên trận sư trở hết tài năng, lấy được phía trước hai người ban thưởng. Dạ U cảm thấy một hồi cảm thấy mỹ mãn, nhìn những cái này nguyên trận sư bố trí nguyên trận phương pháp khiến hắn được lợi không nhỏ, đối với nguyên trận nhận thức càng thêm xâm nhập một ít.

Hạng cuối cùng khảo hạch chính là nguyên khôi khảo hạch, tham gia nhân số ít nhất, chỉ có 20 mấy người, có thể thấy nghiên cứu chuyện này đích xác rất ít người. Lần khảo hạch này cần chế tạo ra nguyên khôi là nhất phẩm đỉnh phong Âm Ứng nguyên khôi, là nhất phẩm nguyên khôi bên trong khó khăn nhất chế tạo một loại.

Dạ U đối với chuyện này cũng không hiểu rõ, nhưng vẫn là nhiều hứng thú nơi đây nhìn xuống. Trải qua đáng kể, thời gian dài thời gian, chỉ có một nguyên khôi sư thông qua khảo hạch, còn lại toàn bộ đào thải.

Vì vậy Công bộ học viện toàn bộ khảo hạch rốt cục kết thúc, trước top 3 đều lấy được muốn ban thưởng. Về sau mọi người nhao nhao tán đi, Dạ U cùng Tiểu Tuyết vậy mà một chỗ vẫn chưa thỏa mãn nơi đây trở về. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Một ngày chi kể

Ngày thứ bảy, là lục bộ học viện Nguyên Sư hội tụ cùng một chỗ giao lưu nhập học tân sinh tình huống, đặc biệt là kiểm tu tân sinh, hẳn hợp lý an bài chương trình học, tránh bọn họ vào học hỗn loạn.

Kiểm tu tân sinh vẫn tương đối hơn, trong đó tối rõ ràng chính là Dạ U cùng Tiểu Tuyết hai người, lập tức khiến cho trúng tuyển bọn họ học viện Nguyên Sư chú ý.

Dạ U tổng cộng kiểm tu năm môn học, theo thứ tự là Văn bộ học viện thơ ca hai môn, Nghệ bộ học viện kỳ thư hai môn, Âm bộ học viện thích khách một môn, bọn họ thật sự không nghĩ được một cái học văn học Nghệ viện người rõ ràng còn học làm thích khách, có thể nói nhất tâm đa dụng, thiên phú kinh người.

Mỗi ngày từng chương trình học cần thời gian học tập là một canh giờ, cũng chính là Dạ U mỗi ngày cần hao phí năm canh giờ nhiều thời giờ tới học, ban ngày có thể nói sắp xếp tương đối nhanh.

Mà Tiểu Tuyết so với hẳn khoa trương hơn, tổng cộng kiểm tu sáu môn học, theo thứ tự là Văn bộ thơ ca ca tam môn cùng Nghệ bộ cầm ca múa tam môn, có thể nói là văn nghệ song toàn. Nói như vậy, nàng mỗi ngày phải hao phí sáu canh giờ nhiều thời giờ tới học, ban ngày gần như không có nhàn rỗi thời gian.

Không có kiểm tu người thì so với bọn họ nhẹ nhõm phải hơn nhiều, ngoại trừ mỗi ngày tiêu phí một cái canh giờ dùng để vào học, còn lại phần lớn thời giờ có thể dùng cho tu luyện, cũng có thể tại khóa ngoại thời gian thỉnh giáo Nguyên Sư, giải trừ nghi ngờ trong lòng hướng tới.

Ngay tại Nguyên Sư có thể là nhập học tân sinh an bài chương trình học thời điểm, Dạ U cùng Tiểu Tuyết tại đây một ngày ngược lại là trôi qua vui vẻ hòa thuận. Hắn từ Hắc Âm tuyết địa rèn luyện sau khi trở về, cùng với Tiểu Tuyết một mực thân mật nơi đây dính cùng một chỗ, ngâm thơ làm thơ, ngồi xem phong quang, thậm chí mang lên Hứa bá phổ dài vui chơi thoải thích, quan sát mệnh mông đại thành thịnh cảnh.

Về phần Tuyết Ngọc Kỳ Lân thăng này, như trước giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, khiến Vân Thiên thành "Phi thường não nhiệt". Mấy tháng này tới rất nhiều người đối với sự hiện hữu của nó sớm đã tập mãi thành thói quen, còn có lục bộ không dám động thủ với nó, bởi vậy chỉ cần nó sẽ không quá mức phẫn, truy sát người của nó liền vui đi rất nhiều.

Thế nhưng nó háo sắc vô sỉ, khắp nơi ăn vụng thiên tài địa bảo bộ dáng sớm đã khiến khá hơn người khác sâu ấn tượng, hận thấu xương, vừa thấy được nó liền hận không thể đem nghiền thành tro bụi, theo đuổi không bỏ. Bất quá đáng tiếc như trước không gặp được nó một sợi lông, nó cũng vui vẻ thấy trong đó thành, bởi vậy nó mỗi ngày đều trôi qua tiêu điều tự tại, tựa như chuột chạy qua đường mỗi người hô đáp.

Đến hoàng hôn thời gian thời điểm, Dạ U cùng Tiểu Tuyết tâm vẫn còn không đủ nơi đây trở lại Vân Thiên đấu giá hội, Hứa bá thì cùng sau lưng bọn họ, hai người chơi đã hơn nửa ngày không sai biệt lắm có chút mệt mỏi.

Lúc trước tại trên đường dài, Tiểu Tuyết tuyệt sắc bên ngoài tự nhiên vô cùng làm người khác chú ý, nhưng như Hứa bá bảo hộ, thật không có tâm tư không thuần túy hướng về dám đi lên đến gần, trên đường đi bình yên vô sự.

Thế nhưng nàng ngây thơ đáng yêu bộ dáng rất dễ dàng làm cho người thích thương yêu, rất nhiều tiểu thương nhao nhao cho nàng cấp chiết giá thậm chí tặng không cho nàng, để cho nàng mua rất nhiều tinh xảo đẹp mắt hàng mỹ nghệ cùng ăn hơn nhiều ăn ngon đồ ăn, để cho nàng yêu thích không buông tay.

Bởi vậy Tiểu Tuyết cả ngày đều là mặt mày hơn hờ bộ dáng, thường xuyên nhu thuận nơi đây rúc vào bên cạnh Dạ U, có thể nói nhu tình mật ý, ao ước

sát người bên ngoài.

Làm ba người trở lại Vân Thiên đầu giá hội thời điểm, Vũ Thi Phi chân thành nơi đây đi tới, quyến rũ nơi đây mỉm cười nói: "Xem ra các người hôm nay khiến cho thật cao hứng a! Báo cho các người một cái tin tức tốt, ngay tại chạng vạng tối thời điểm, lục bộ học viện đưa tới trúng tuyển thư thông báo, cũng vì hai người các người an bài vào học thời gian."

Nói xong, nàng phân biệt đưa cho hai người trúng tuyển thư thông báo hồng sắc thiệp mời, bên trong ngoại trừ chúc mừng lời nói, về chương trình học an bài viết rất rõ ràng.

Dạ U buổi sáng là Văn bộ học viện thơ ca hai môn, buổi chiều là Nghệ bộ học viện kỳ thư hai môn cùng Âm bộ học viện thích khách một môn; Tiểu Tuyết buổi sáng thì là Văn bộ học viện thơ ca ca tam môn, buổi chiều là Nghệ bộ học viện cầm ca múa tam môn.

Nàng gánh nặng so với Dạ U trọng một ít, ban ngày gần như không có thời gian nghỉ ngơi, khiến hần không khỏi đau lòng mà hỏi: "Tuyết, ngày mai sẽ phải lại lục bộ học viện. Người chương trình học sắp xếp như vậy nhanh, thể chịu đựng được chứ?"

Tiểu Tuyết cười yếu ớt chân thành nói: "U, không việc gì đâu. Những cái này chương trình học vừa vặn ta đều rất thích, phần lớn có thể tu thân dưỡng tính, hơn nữa buổi sáng thơ ca hai môn thể cùng với người, ta cảm thấy cao hứng phi thường."

Dạ U yêu thương nói: "Thế nhưng là như vậy người ban ngày gần như không có thời gian tu luyện, buổi tối khi trở về đoán chừng sẽ có một ít mệt mỏi, vậy mà không tốt lắm tu luyện."

Tiểu Tuyết nghe vậy trầm mặc một hồi, nhưng vẫn là đau thương khéo léo nơi đây chi tiết bẩm báo nói: "U, người biết không? Từ khi ta phải cái bệnh này, liền vô pháp đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh, một mực bảo trì Phạm nguyên cảnh viên mãn thực lực, cho nên tu không tu luyện đều đồng dạng. Mỗi ngày đợi ta xong tiết học, buổi tối U có thể hảo hảo theo giúp ta một chút không?"

Dạ U thương tiếc mà đem nàng mềm mại như nước kiều thân ôm vào trong lòng, nhẹ vỗ về sau lưng nàng như tơ lụa mềm mại mảnh trượt mái tóc, ôn nhu nói: "Đồ ngốc, đương nhiên có thể a buổi tối người muốn để ta cùng người bao lâu đều được. Thật xin lỗi, bởi vì ta tùy hứng trì hoãn bệnh tình của người."

Tiểu Tuyết cảm nhận được hần lồng ngực vị trí ấm áp, nhu tình như nước nơi đây mỉm cười nói: "U, không cần nói xin lỗi, là ta tùy hứng muốn một mực cùng với người. Bệnh tình của ta vậy mà không vội nhất thời, như vậy chúng ta vừa vặn như càng nhiều thời gian cùng một chỗ, cho nên U không cần cảm thấy tự trách."

Dạ U sau khi nghe trong nội tâm đau thương thờ dài một hồi, Tuyết vốn là như vậy khéo hiểu lòng người, khiến hần cũng không biết nên như thế nào lại báo đáp nàng mới được. Vì vậy hần lời thề son sắt nói: "Tuyết, ta nhất định sẽ mau chóng đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh, đến lúc sau chuẩn bị hoàn tất liền lập tức đi đến cái khác lục địa, một chỗ tìm kiếm ngũ phẩm Nguyên đan sư vì người luyện đan chữa bệnh."

Tiểu Tuyết nghe vậy kiều thân run lên, nhưng vẫn là nhẹ nhàng gật đầu nói: "Ừ!" Nàng mình bạch một khi nàng chữa cho tốt bệnh, liền hần lập tức phản hồi gia tộc, đến lúc sau liền cùng Dạ U chân trời xa xăm nhìn nhau. Cho nên nàng ngược lại không hy vọng bệnh của mình tốt, hy vọng có thể một mực như vậy cùng hần tương mạo tư thù xuống.

Nhìn thấy hai người nhu tình mật ý, quên hồ bộ dáng người ngoài, Hứa bá cùng Vũ Thi Phi chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ, bọn họ tại đây trước mặt hai người đã thành không khí.

Hứa bá khẽ thờ dài một hồi, hần một mực không có báo cho Tiểu Tuyết gia tộc của nàng truyền tin tức. Hiển nhiên không muốn dùng tàn khóc sự thật, đánh vỡ nàng tốt đẹp tưởng tượng. Gia tộc của nàng liên tiếp sẽ ở trong thư thúc giục hai người trở về, nhưng cũng bị hần lấy một ít lý do đè xuống.

Hần chỉ có thể tận lực kéo dài thời gian, là hai người tranh thủ càng nhiều cùng một chỗ thời gian. Nhưng cứ thế mãi xuống lại cuối cùng không phải thượng sách, giấy không gói được lửa, gia tộc của nàng một ngày nào đó sẽ đối với nàng chậm chạp chưa về cảm thấy không kiên nhẫn, phái ra một ít cường giả tới đón tiếp nàng trở về, đến lúc sau liền hần đều không ngăn cản được.

Bởi vậy Hứa bá chỉ có thể ở nội tâm đối với Dạ U âm thầm mong ước nói: "Tiểu tử, nếu muốn cùng tiểu thư tương mạo tư thù, người hần trở thành so với gia chủ còn mạnh hơn cường giả!"

Về phần Vũ Thi Phi thì một hồi đắng chát, nhìn hai người âm thầm hâm mộ. Nàng vốn đối với Dạ U như một tia hảo cảm, còn muốn vì chính mình tranh thủ một chút. Nhưng nhìn thấy bây giờ hai người lưu luyện bộ dáng, nàng hoàn toàn chen vào không lọt lại, chỉ có thể đem cái này tâm tư thật sâu vùi dấu ở trong lòng.

Một lát sau, hai người rốt cục khôi phục bình thường, tách ra. Dạ U không có ý tứ nơi đây đối với Hứa bá cùng Vũ Thi Phi nói xin lỗi: "Thật xin lỗi, hai chúng ta thất thố, nhất thời lạnh nhạt các người, đừng nên trách!"

Tiểu Tuyết thì thẹn thùng rụt rè nơi đây đứng tại một bên, trầm mặc không nói. Hứa bá phục hồi tinh thần lại, nhàn nhạt nói: "Nếu không còn chuyện gì lời liền đều trở về nghỉ ngơi, hôm nay chơi đã hơn nửa ngày, cũng nên lại dưỡng dưỡng tinh thần."

Hai người nhẹ gật đầu, Vũ Thi Phi cười duyên đề nghị: "Nhìn màn đêm vậy mà nhanh phủ xuống, chúng ta vừa vặn tụ họp tụ lại, là ăn mừng Tiểu Tuyết cùng Dạ U tiến nhập lục bộ học viện. Ta lập tức phái người tại nhà cấp bốn trong đình viện xếp đặt một bàn tiệc xáo yến hội, chúng ta vừa vặn vừa ăn mỹ thực, một bên thưởng thức vui vẻ người cảnh đêm, chẳng phải khoái chăng?"

Tiểu Tuyết cùng Dạ U tự nhiên giờ hai tay tán thành, Hứa bá cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ đáp ứng. Vì vậy Vũ Thi Phi liền lập tức phân phó Văn Thiên đầu giả hội bên trong hạ nhân lại bắt tay vào làm chuẩn bị, một đoàn người nhao nhao trở lại nhà cấp bốn cư trú viện, chờ đợi yến hội tọa lạc cùng hoàn thành.

Cũng không lâu lắm, màn đêm buông xuống, trăng sao ẩn hiện, trong đình viện một mảnh trống không trên đồng cỏ liền xếp đặt một trưng đàn hương bàn tròn, phía trên đồ đầy món ăn quý và lạ mỹ vị, quỳnh nước ngọc dịch, hương thơm xông vào mũi.

Bốn người liền nhao nhao ngồi ở bàn tròn bốn góc bên cạnh, một bên đại ngôn ăn, một bên thưởng thức bốn phía cảnh đẹp.

Thiên thượng màn đêm như mực, trăng sáng nhô lên cao, sao tinh như thoi đưa, vàng sáng óng ánh, càng có như khói lửa Phù Vân bồi bạn, trong tĩnh có động. Trên mặt đất đèn đuốc sáng trưng, cầu nhỏ nước, hoa tàn cây hoa phi, mùi thơm ngát nổi lên, mỹ nhân như ngọc, hoan thanh tiểu ngữ, rất vui vẻ.

Một lát sau, Tiểu Tuyết từ trong túi trữ vật đem Tuyết ngọc thỏ ôm ra, lông mềm như nhung mùi phần khả ái. Nàng thỉnh thoảng nơi đây dứt cho nó tỉnh xảo mỹ thực, nhưng đáng tiếc nó chỉ ăn thức ăn chay, cần thận nhấm nuốt bộ đáng làm cho người ta hoan ái, khiến cho nàng khanh khách cười không ngừng.

Chỉ chốc lát sau, Tuyết Ngọc Kỳ Lân huyền não cả ngày, rốt cục trở về, trông thấy chút bàn lớn mỹ thực lập tức mở cở trong bụng, mặt dày mày dạn nơi đây yêu cầu Tiểu Tuyết dứt cho nó.

Đáng tiếc Tiểu Tuyết vội vàng chiếu cố Tuyết ngọc thỏ, không quá lý nó, vì vậy nó chuyển hướng về phía Vũ Thi Phi. Nàng đối với nó còn ôm lấy oán khí, tự nhiên không có sắc mặt tốt, chuyên môn ném cho nó một ít ăn thừa xương cốt, tức giận đến nó oa oa kêu to.

Cuối cùng vẫn là Tiểu Tuyết tại tâm không đành lòng, dứt cho nó một ít tỉnh xảo mỹ thực, rốt cục khiến nó hoan hô vui mừng, rất là tán thưởng nói: "Tiểu tiên nữ, hay là ngươi đối với bản tọa tốt nhất, bản tọa nhìn không được muốn phong ngươi là Hoàng Hậu."

Mỗi lúc Tiểu Tuyết đối với nó tốt thời điểm, nó đều nhau tùy tiện nơi đây nói như vậy, để cho nàng không khỏi đối với danh xưng xỉ mũi coi thường. Nàng có chút nộ khí nơi đây gắt giọng: "Tiểu Ngọc, cùng bình thường đồng dạng gọi ta tiểu tiên nữ là tốt rồi. Không muốn lại phong cái Hoàng Hậu gì danh xưng đưa cho ta, bằng không về sau ta liền không để ý tới ngươi rồi."

Tuyết Ngọc Kỳ Lân tự nhiên vâng vâng đồng ý, đáng tiếc mỗi lần nó rất nhanh liền ném đến tận sau đầu, khiến Tiểu Tuyết cũng không thể tránh được.

Cũng không lâu lắm, phong phú yến hội rất nhanh được gió cuốn mây tan, quét qua quét sạch, mà đại bộ phận đều là Tuyết Ngọc Kỳ Lân tham ăn ăn, liền tiếp khiến Vũ Thi Phi cánh hạ nhân bùng lên tâm mỹ thực, để cho nàng thật sự nhìn không được muốn bạo ngược nó.

, bọn họ tự thoai một ít thời gian, liền từng người tản đi, trở về từng người gian phòng nghỉ ngơi...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Đối thủ cạnh tranh

Lúc sáng sớm, Hứa bá với tư cách là người giám hộ, mang theo Dạ U cùng Tiểu Tuyết cười chính bọn họ xe ngựa vội vàng chạy tới lục bộ học viện đưa tin. Trải qua một phen dài bốn tẩu, rốt cục đi đến lục bộ học viện cửa sân.

Cửa sân có một cái chuyên môn đỗ xe chuồng ngựa, như chuyên gia trông giữ. Hứa bá liền đem xe ngựa đứng tại chỗ đó, ba người liền ung dung dưới mặt đất xe, đi đến cửa sân.

Lục bộ học viện cửa sân khí phái to lớn, vàng son lộng lẫy, cửa đình còn treo móc một cái tinh xảo bảng hiệu, trên đó viết "Lục bộ học viện" bốn chữ, phiên như kinh hải, một bút vẽ một cái trên mang theo đặc biệt thần vận.

Lục bộ học viện chiếm diện tích bao la, bên trong phân làm sáu cái học viện, hiện ra sáu mạng tinh hình dáng phân bố, chính giữa thì là to lớn quảng trường, như một tòa cao lâu nhà cao cửa rộng. Quỳnh lâu ngọc vũ mọc lên san sát như rừng, điêu lầu họa tòa chẳng chịt, cung điện lầu các hiển hiện, tầng lầu điệp đài đều là, cây cối hoa cỏ trái rộng, cỏ kính, to lớn trắng lẹ, đẹp không sao tả xiết.

Lúc này lục bộ học viện còn chưa mở cửa, đã có rất nhiều tân sinh tại cổng môn chờ đợi, là lục bộ học viện sáu ngày tới tuyển nhận, như trên trăm nhiều người. Lục bộ học viện tất cả bộ học viện tân sinh khí chất khác hẳn bất đồng, đáng đáp ngàn vạn.

Văn nghệ hai bộ học viện tân sinh bên trong nam nhân phần lớn tao nhã, nữ nhân phần lớn nhã nhặn lịch sự an nhàn.

Trong đó đứng đầu rõ ràng chính là một nam một nữ. Nam gọi Đỗ Thư, tuấn mỹ tuyệt luân, sắc mặt như điêu khắc ngũ quan rõ ràng, mày kiếm mắt sáng, đối xử mọi người hiền lành. Nữ tên là Mộc Nhã, đoan trang mỹ lệ, lông mày rậm như thu thủy, đôi mắt sáng sáng ngời, da thịt trắng muốt, trắng ngần eo lục y, dáng người yếu điệu, mười phần nén lòng mà nhìn xem lần hai.

Bình bộ học viện tân sinh phần lớn người cao mã tráng, không hiểu văn nhã, thô tục không chịu nổi. Nhưng là có một cái thân cao thể tráng thiếu niên, danh trương tuấn mã, tư thế oai hùng bùng bùng, ngón tay không vũ hữu lực, như phong độ của một đại tướng.

Hình bộ học viện tân sinh thì không phải to lớn âm nhu, chính là sát khí rất nặng. Trong đó đứng đầu rõ ràng chính là một nam một nữ. Nam gọi Vương Hình, tóc đỏ dựng đứng, màu rậm nắng làn da, đôi mắt lẳng lẹ, vênh vác hung hăng. Nữ tên là Kim Trân, mặt như nở, hoa đào mắt hạnh, đường nhìn nàng tổng mang theo giống như cười mà không phải cười nụ cười quyến rũ, nhưng kỳ thật nàng vô cùng tàn nhẫn.

Về phần Công bộ học viện tân sinh bởi vì chức nghiệp quan hệ chuẩn bị chịu được tôn sùng, phần lớn cao ngạo bề ngoài. Trong đó bắt mắt nhất chính là hai người nam tính cách. Một cái gọi Kỳ Diễm, đang mặc lục bào, lông mi nồng đậm, đôi mắt nhỏ miệng rộng, khoe miệng tổng mang theo một tia cười tà; một cái gọi Lưu Thanh, sắc mặt thần tuấn, áo tơ trắng trường bào, xem người tại không có gì.

Ám bộ học viện tân sinh phần lớn trầm mặc không nói, nhưng một khi phát uy thì sát khí lăng nhiên. Mặc dù lớn bộ phận to lớn bình thường, nhưng là có một cái to lớn diễm tuyệt bốn phương thiếu nữ.

Nàng là một cái Huyết tu, danh Hồng Anh, tuy sắc mặt lạnh lùng, nhưng mười phần làm người khác chú ý. Tóc đỏ phiêu tán như hà, nga đàn tiểu kiếm, mắt phượng mày liễu, cái mũi đẹp dễ tình xảo cấp môi đỏ mọng. Đang mặc huyết sắc quần áo bó, da thịt như tuyết, dáng người lực bạo, trước sau lời lõm... Thon dài, thẳng tắp đứng thẳng, làm cho người ta thêm thường.

Trước có thiệt nhiều không biết cái gọi là tân sinh tới cùng nàng đến gần, được nàng lạnh lùng dùng "Cút" chữ quát lui, hiển nhiên nàng không muốn cùng hẳn người tiếp xúc.

Tiểu Tuyết vừa xuất hiện, xinh xắn lạnh lợi, Tuyết phát phát phối, sáng tỏ như thác nước, khuynh quốc khuynh thành dung nhan lập tức hấp dẫn đại đa số tân sinh mục quang. Như khá hơn tân sinh không tự chủ được nơi đây qua chào hỏi, trong đó có Đỗ Thư, Trương Tuấn, Vương Hình, Kỳ Diễm cùng Lưu Thanh những cái này rõ ràng người.

Đỗ Thư nhìn thấy Tiểu Tuyết như hoa như ngọc tuyệt thế dung mạo, chắc chắn khen: "Ta là Đỗ Thư, vị này hẳn phải là gần đây đẹp tuyệt thiên hạ Tuyết tiên tử a, quả nhiên không giống bình thường, ngưỡng mộ đã lâu phương danh. Đáng tiếc Văn bộ học viện khảo hạch không cùng người tại cùng một ngày, bằng không thì người ta liền có thể tổng cộng tổ tâm sự."

Trương Tuấn ôm quyền nho nhã lễ độ nơi đây trắng ra nói: "Tại hạ Trương Tuấn, Tuyết tiên tử hữu lễ. Ta đối với Tuyết tiên tử vừa thấy đã yêu, không biết có rảnh rồi có thể một lời?"

Vương Hình đôi mắt như thế tuyệt mỹ thiếu nữ vậy mà không dám thất lễ, giả trang ra một bộ thân mật bộ dáng nói: "Tuyết tiên tử, ta Vương Hình liếc thấy coi trọng người, người theo ta a, ta cam đoan không người nào dám khi dễ người!"

Kỳ Diễm nhìn chằm chằm Tiểu Tuyết, tà tà mà cười nói: "Tuyết tiên tử, nghe đại danh đã lâu. Bồn công tử vừa ý người rồi, theo ta đáng tin người ăn uống không lo, nghĩ muốn cái gì sẽ có cái đó."

Lưu Thanh thì thấy một hồi hoa mắt thần mê, si ngốc nói: "Tại hạ Lưu Thanh, lần này có cơ hội nhìn thấy Tuyết tiên tử đúng là vinh hạnh. Bồn công tử đối đãi hướng về đã lâu, theo ta có thể bảo vệ người áo cơm không lo."

Bọn họ bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận theo sát Tiểu Tuyết đến gần, bị làm cho nàng lập tức trốn được sau lưng của Dạ U, ôm cánh tay của hắn sợ hãi nói: "U, những người này thật đáng sợ a, vì cái gì nhất định tới tìm ta?"

Bọn họ nghe vậy ghen ghét, không nghĩ tới Tiểu Tuyết sẽ lộ ra sợ hãi sinh ra thần thái, cũng không nên tiếp tục đến gần xuống. Nhưng đã gặp nàng đối với Dạ U thân mật bộ dáng, không khỏi nhao nhao lộ ra địch ý.

Dạ U thấy thế không khỏi cười khổ, Tuyết quả thật chính là Hồng Nhan Họa Thủy, hắn vô cớ liền đã gặp phải những cái này tâm cao khí ngạo ưu tú tân sinh cấm thù. Bất quá hắn vậy mà không sợ chút nào, Tuyết đã là hắn tình đầu ý hợp người yêu, hắn hẳn bảo hộ nàng, không bị người khác quấy rối.

Vì vậy hắn lạnh lùng đối với những người này nói: "Các người nhanh chóng cút đi cho ta! Không thấy được Tuyết sợ hãi đi? Tuyết là ta người yêu, ta không hy vọng có tâm tư không thuần túy hướng về tới quấy rối nàng!"

Đỗ Thư nghe vậy xem thường nói: "Người tính toán thom bọ vậy sao? Vậy mà cùng chúng ta nói như vậy? Bởi vì cái gọi là yếu điệu thực nữ, quân tử hảo câu, chúng ta truy cầu Tuyết tiên tử là tự do của chúng ta, để cho là nàng người yêu, cũng không thể ngăn cản chúng ta truy cầu nàng."

Những người khác nhao nhao đồng ý ý kiến của hắn, Trương Tuấn chân chính lại nói: "Đỗ huynh nói có lý. Tuyết tiên tử tuyệt thế mỹ mạo mọi người rõ như ban ngày, người dựa vào cái gì ngăn cản chúng ta truy cầu nàng?"

Vương Hình, Kỳ Diễm cùng Lưu Thanh thì nhao nhao mặt lộ vẻ màu sắc trang nhã, mục quang bất thiện nơi đây nhìn Dạ U. Chỉ cần loại bỏ chương ngại, có lẽ bọn họ liền có thể quang minh chính đại nơi đây truy cầu Tuyết tiên tử.

Dạ U thấy thế cười nhạo nói: "Tuyết cùng ta tình đầu ý hợp, chỉ bằng các người những phế vật này cũng muốn chọc gậy bánh xe?"

Bọn họ nghe xong nhao nhao giận tím mặt, nguyên lực phun ra, mong muốn thay vì độ sức dâng lên Đỗ Thư trợn mắt nhìn nói: "Ngươi đã như thế nói lớn không ngưng, liền cùng chúng ta những người này quyết đấu một phen, nhìn xem đến cùng ai mới là phế vật?"

Dạ U nhàn nhạt nói: "Tuyệt vốn chính là ta người yêu, ta dựa vào cái gì cùng các ngươi những phế vật này quyết đấu?"

Trương Tuấn nghe vậy cười lạnh nói: "Chẳng lẽ ngươi không dám cùng chúng ta quyết đấu? Ta xem ngươi căn bản không xứng với Tuyệt tiên tử, nhanh chóng cấp ta từ bên cạnh của nàng rút ngay!"

Dạ U nghe xong sinh lòng nộ khí, hắn vốn không muốn ít nhiều môn sinh thị phi, nhưng những người này hùng hổ dọa người, rốt cục khiến hắn có chút không kiên nhẫn được nữa. Dứt khoát xuất thủ đem những phế vật này giải quyết xong, tránh bọn họ vẫn đối với Tuyệt dây dưa không ngớt.

Coi như hắn mong muốn xuất thủ thời điểm, lúc trước một mực trầm mặc không nói Hứa bá rốt cục tán mát ra một tia uy thế, nhàn nhạt nói: "Được rồi, các ngươi vậy mà không nên ồn ào! Ta là tiểu thư người giám hộ, ta tán thành người là Dạ U, cho nên các ngươi ai cũng đừng nghĩ đối với hai người bọn họ xuất thủ, bằng không đừng trách ta vô tình."

Nhìn thấy trên người Hứa bá làm cho người ta sợ hãi khí thế, bọn họ rốt cục câm như hến, sợ hãi không thôi, không nghĩ tới Tuyệt tiên tử bên cạnh vậy mà cất đầu một cái cường đại như thế nguyên tu, bọn họ hoàn toàn vô pháp đối kháng. Bởi vậy bọn họ chỉ có thể oán hận nhìn Dạ U liếc một cái, hậm hực rồi đi.

Cái khác tựa như nhàn hạ người nhìn thấy bọn họ cứ nhiên thua thiệt, không khỏi kinh ngạc, muốn biết rõ cái này mấy cái tại Vân Thiên thành coi như là có mặt mũi nhân vật. Mộc Nhã bình tĩnh mà nhìn một màn này, Kim Trần nhiều hứng thú mà cười nói: "Thú vị!", về phần Hồng Anh chỉ là nhàn nhạt nhìn thoáng qua, bất quá ba người cũng không có ý nghĩ trên đối với Tiểu Tuyệt bên ngoài lộ ra một tia kinh hãi ao ước.

Dạ U thấy thế không khỏi thở ra một hơi, có chút ai oán nơi đây nói với Hứa bá: "Hứa tiên bối ngươi lúc trước làm gì vậy không nói một lời, thờ ơ? Nếu ngươi sớm một chút xuất thủ, ta cũng không cần tốn nhiều mồ hôi!"

Hứa bá vui mừng nói: "Ta là muốn nhìn một chút nếu trên mặt cảm tình đối thủ cạnh tranh xuất hiện, ngươi sẽ là như thế nào thái độ? May mắn thái độ của ngươi dễ dàng rất hài lòng, ta có thể yên tâm đem tiểu thư giao cho ngươi rồi. Tại cái này lục bộ học viện, nhân tài như mây, sẽ có rất nhiều ái mộ tiểu thư mỹ mạo người vậy mà đương nhiên."

"Tiểu thư tiến nhập lục bộ học viện, ta không thể từng giây từng phút đứng ở bên cạnh của nàng bảo hộ nàng, thành dựa vào ngươi tới bảo hộ nàng, để cho nàng không bị nơi này tâm tư không thuần túy hướng về quấy rối. Một phương diện khác ta vậy mà hi vọng tiểu thư có thể tại lục bộ học viện kiên cường vui vẻ nơi đây lớn lên, tránh nàng một mực như nhà ẩm bên trong đóa hoa chịu không được phong vũ!"

Dạ U sau khi nghe, cảm nhận được Hứa bá lương tâm dùng đau khổ, lời thề son sắt nói: "Yên tâm đi, Hứa tiên bối, ta nhất định sẽ đem hết toàn lực tới bảo hộ Tuyệt."

Tiếp theo hắn có chút lo âu nói: "Chỉ bất quá ta cùng với Tuyệt chương trình học chỉ có buổi sáng đồng dạng là thơ ca, thời gian khác thì không đồng nhất, căn bản vô pháp cùng Tuyệt sống chung một chỗ, chỉ có thể nhìn nàng cá nhân tạo hóa nữa."

Hứa bá mỉm cười nói: "Ngươi không cần quá mức lo lắng, tiểu thư tuy ngày thơ đơn thuần, thế nhưng đối nhau người cũng có rất mạnh đề phòng chi tâm, trừ phi người kia đối với nàng đặc biệt hữu hảo, đáng nàng tín nhiệm. Còn có nàng chương trình học an bài rất nhanh, như Nguyên Sư chiếu cố, hắn là không có ai là thường xuyên quấy rối nàng."

Tiểu Tuyệt nhìn thấy Dạ U đáng vẻ lo lắng, rốt cục nhìn không được ngọt ngào nơi đây ngắt lời cười nói: "U, Hứa bá nói rất đúng! Ta và ngươi không tại cùng một chỗ trong khoảng thời gian này, ta sẽ chiếu cố chính mình, sẽ không để cho những cái kia cực kỳ chán ghét người tiếp cận ta."

Dạ U rồi mới miễn cưỡng yên tâm, bất đắc dĩ nói: "Nếu là có cái gì tại lục bộ trong học viện gặp được cái gì không hài lòng sự tình, nhất định phải kịp thời nói cho biết, biết không?"

Tiểu Tuyệt xinh đẹp gật đầu, có chút xin lỗi nói: "U, thật xin lỗi a, bởi vì ta nguyên nhân khiến ngươi lọt vào những người kia ghen ghét, mang đến cho ngươi hơn nhiều phiền toái. Ta nhìn thấy bọn họ trước khi đi oán độc ánh mắt, đoán chừng bọn họ sẽ không từ bỏ ý đồ, ngươi nên cẩn thận một chút."

Dạ U không biết sợ hãi nơi đây mỉm cười nói: "Tuyệt, ngươi yên tâm đi, bọn họ nếu là dám nhắm vào ta, ta lập tức đem bọn họ toàn bộ thu thập. Ngược lại là ngươi thành cẩn thận một chút, không muốn bị bọn họ lừa."

Tiểu Tuyệt vui vẻ đồng ý, lúc này có người kinh hi nơi đây hô lớn: "Mau nhìn, lục bộ học viện đại môn mở, chúng ta đi vào nhanh một chút a."

Dạ U cùng Tiểu Tuyệt nghe vậy quay đầu đi, quả nhiên trông thấy tia nắng ban mai ánh chiều tà, lục bộ học viện trầm trọng thanh đồng đại môn chậm rãi mở ra, lộ ra bên trong mênh mông trắng lạng lạng cảnh tượng, tựa như vàng son lộng lẫy cung điện đồng dạng.

Rất nhiều tân sinh không thể chờ đợi được ong đất tuân đến, Dạ U cùng Tiểu Tuyệt nhao nhao theo sau, cùng bọn họ một chỗ chạy đến trung tâm cao lầu nhà cao cửa rộng, nghe nói bên trong là chiêu đãi tân sinh hội đường.

Hứa bá được công bảo vệ cấm tiến nhập, nhìn hai người bóng lưng rồi đi, âm thầm nơi đây chúc phúc nói: "Tiểu tử, tiểu thư, hi vọng các ngươi tại lục bộ học viện có thể đạt được tâm tạo hóa, chúc các ngươi may mắn!"

Nói xong, hắn liền buồn vô cớ quay người, không ché xe ngựa rồi đi

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Nhập học tranh chấp

Cũng không lâu lắm, những tân sinh liền lộn xộn tuôn ra rồi cao lâu nhà cao cửa rộng, đi đến một cái rộng lớn hội đường, bên trong dựng đứng vào vô số dãy đàn mộc ghế dài, vừa vận cung cấp bọn họ ngồi xuống.

Dạ U cùng Tiểu Tuyết chọn lấy hẻo lánh vị trí đi lại với nhau, có không ít tân sinh vậy mà tranh đoạt muốn ngồi vào hai người bọn họ bên cạnh, khiến hắn cảm thấy có chút buồn cười.

Tình cảnh trở nên có chút huyền ảo, những tân sinh phần lớn hưng phấn mà thi thắm to nhỏ, chỉ có Đỗ Thư, Trương Tuấn, Vương Hình, Kỳ Diễm cùng Lưu Thanh những người này sắc mặt bất thiện, nghiêng răng nghiêng lợi mà nhìn hai người. Dạ U lại dám đương trường mắng bọn họ là phế vật, còn bá chiếm Tuyết tiên tử không tha, bọn họ sớm muộn tìm cơ hội phải báo thù này.

Một lát sau, hội đường trên đài cao rốt cục đi ra một cái tóc bạc mặt hồng hào lão giả thân ảnh, đang mặc Tử y trường bào, cao quý hoa lệ, bông bênh như tiên.

Hắn mỉm cười tự nhiên mà đối diện tân sinh nói: "Những tân sinh tốt hơn, ta là lục bộ học viện Viện trưởng Vân Hành, hoan nghênh các ngươi tới nơi này lục bộ học viện học."

Tiếng nói hạ xuống, những tân sinh lập tức tiếng ồn ào nổi lên bốn phía. Không nghĩ tới lục bộ học viện đức cao vọng trọng Viện trưởng vậy mà lớn cái dạng này, thoát nhìn to lớn rất tuổi trẻ, bộ mặt hoàn toàn không có nếp nhăn, đối với bọn họ hay là một bộ thân thiết bộ dáng, không khỏi được sung ái mà lo sợ.

Viện trưởng Vân Hành tiếp theo trình trọng biểu thị mệnh lệnh nói: "Các ngươi mới vừa vào chúng ta lục bộ học viện, có lẽ đối với nơi này còn không quá quen thuộc, ta liền kỹ càng giới thiệu một chút. Lục bộ học viện danh như ý nghĩa là chia làm sáu cái ngành học viện, theo thứ tự là Binh bộ học viện, Hình bộ học viện, Văn bộ học viện, Nghệ bộ học viện, Công bộ học viện cùng Âm bộ học viện."

"Cái này sáu cái học viện tọa lạc tại học viện sáu cái phương hướng, hình thành kinh thiên Lục Mang Tinh Trận, cũng chính là Lục Đạo Luân Hồi trận, bảo hộ học viện chúng ta không bị kẻ thù bên ngoài xâm lấn. Ta tới thống lĩnh cái này sáu cái học viện, bắt quá từng học viện đều một cái Phó viện trưởng, thay thế ta quản lý cái này sáu cái học viện."

"Binh bộ học viện là luyện binh nơi đây, chuyên môn tôi luyện ra sĩ khí, như vậy năng lực sáng tạo ra Binh tu; Hình bộ học viện tôn trọng lấy hình dùng lại hình, tôi luyện ra sát khí, bồi dưỡng được Sát tu; Văn bộ học viện truy cầu lấy văn hội võ, đào tạo ra mạch văn, trở thành Văn tu; Nghệ bộ học viện chú trọng lấy Nghệ viện là công, đào tạo ra Nghệ viện khí thế, trở thành Nghệ viện tu."

"Về phần Công bộ học viện tương đối đặc biệt, lấy luyện tinh xảo là chủ yếu, tuy không thể trở thành đặc thù tu sĩ, nhưng một khi phẩm cấp cao, liền có thể đoạt thiên địa chi tạo hóa; Âm bộ học viện truy cầu lấy sát dùng lại sát, trải qua không ngừng tôi luyện thai nghén ra sát khí, trở thành Sát tu!"

Vân Hành đầu vào đây nơi đây giới thiệu lục bộ học viện tình huống, khiến những tân sinh nghe được nồng nhiệt, đối với lục bộ học viện tình huống như đại khái lý giải.

Làm giới thiệu xong, hắn lập tức cười một tiếng nơi đây tuyên cáo nói: "Được rồi, tin tưởng nghe xong ta giới thiệu các ngươi đối với lục bộ học viện cũng có nhất định lý giải, hôm nay cả ngày không môn học, các ngươi có thể đi tự do làm quen một chút lục bộ học viện hoàn cảnh. Nếu như thật sự không biết đường, có thể tìm nơi này lão sinh hiểu rõ một chút."

"Còn có, cần cư trú viện tân sinh lập tức lại tức quản chỗ rõ ràng một chút, về sau liền an bài các ngươi thống nhất ở lại Vân Linh viện. Lão sinh thì ở lại Vân Linh viện đối diện Thiên Đạo viện, các ngươi có cơ hội có thể cùng bọn họ giao lưu. Được rồi, hiện tại ta tuyên bố tán hội!" Nói xong, hắn liền phất tay áo rồi đi, tiêu thất ở phía sau đài vị trí.

Vì vậy những tân sinh phần lớn không thể chờ đợi được nơi đây vọt ra hội đường, bay ra hướng bốn phương tám hướng, chạy tới bọn họ chuyên nghiệp học viện. Dạ U cùng Tiểu Tuyết nắm tay thông thả mà thẳng bước đi ra ngoài, không nghĩ tới vừa mới đi ra khỏi cửa không có vài bước, liền bị Đỗ Thư, Trương Tuấn, Vương Hình, Kỳ Diễm cùng Lưu Thanh năm người này ngăn cản đường đi.

Dạ U sắc mặt nhất thời trở nên lạnh, nhàn nhạt nói: "Chớ ngoan không cản đường đạo lý các ngươi không hiểu sao?"

Đỗ Thư nghe vậy phần nộ cười nói: "Dạ U, chúng ta đã sớm nhìn ngươi đã lâu, hay là như vậy nói năng lỗ mồm. Hiện tại lão đầu kia không ở, ngươi cho rằng chúng ta còn có thể buông tha ngươi sao? Có dũng khí cùng chúng ta quyết đấu, bằng không đừng nghĩ từ nơi này đi qua!"

Dạ U có chút nộ khí nơi đây âm thanh lạnh lùng nói: "Xem ra không cắt đứt chân chó của các ngươi, nhất định đây đưa rất cuộc! Tốt hơn, như các ngươi mong muốn, ta cùng các ngươi quyết đấu!"

"Chờ một chút!" Đỗ Thư tiếp tục cười gian nói: "Chúng ta quyết đấu với ngươi thế nhưng là có điều kiện, nếu chúng ta thắng, ngươi lập tức cấp ta từ Tuyệt tiên tử bên người rút ngay! Nếu chúng ta thua, chúng ta cam đoan không dây dưa nữa Tuyệt tiên tử!"

Dạ U nghe được điều kiện như vậy, trong nội tâm cười nhạo không thôi, bọn này tiểu nhân liền biết chiếm tiện nghi, liền điều kiện đều như vậy không công bình, hẳn dựa vào cái gì đáp ứng?

Vì vậy hắn chính nghĩa ngôn từ nói: "Điều kiện của các ngươi đối với ta mà nói rất không phải công bình, Tuyệt là ta trọng yếu nhất người yêu, ta sẽ không cảm nạng làm thế đánh bạc. Như vậy đi, nếu ta thua, ta lập tức rút ra học viện, vĩnh viễn không bước vào; nếu các ngươi thua, phải cấp một kiện các ngươi thứ trọng yếu nhất."

Đỗ Thư sau khi nghe có chút do dự, cùng bốn người khác hai mắt nhìn nhau, phát hiện bọn họ đều lộ ra ánh mắt kiên định, hiển nhiên hận không thể Dạ U từ lục bộ học viện xéo đi. Vì vậy hắn cắn răng, quyết định nói: "Được rồi, chúng ta đồng ý đề nghị của ngươi, thua nhưng không cho đổi ý."

Tiểu Tuyệt nghe được Dạ U vì nàng nghĩ lời nói hùng hồn, trong nội tâm không khỏi một hồi ngọt ngào, nhưng nghe đến quyết đấu điều kiện, nàng không khỏi lo lắng nói: "U, ngươi làm như vậy quá mạo hiểm, nếu ngươi không cẩn thận thua, phải rời khỏi học viện, ta cũng sẽ đi theo ngươi một chỗ rời khỏi!"

Dạ U nghe vậy trong nội tâm tình cảm ấm áp dâng lên, nhẹ vỗ về nàng xinh đẹp đầu, an ủi nàng nói: "Đồ ngốc, yên tâm đi, ta nếu như nói như vậy ta cũng sẽ không thua, ngươi chờ nhìn là tốt rồi!"

Tiểu Tuyệt ngọt ngào mà cười nói: "Ừ, ta tin tưởng U!"

Về sau Dạ U liền bế ghế bốn phương nói: "Đến đây đi, trong các ngươi người đó trước lần đi lên nhận lấy cái chết?"

Năm người nghe vậy nhao nhao giận tím mặt, Vương Hinh bước nhanh về phía trước, nổi giận dưng dưng nói: "Ta tới trước đối phó hắn, đưa hắn biến thành toàn thân tàn phế, xem hắn còn có thể hay không kiêu ngạo như vậy?"

Lúc này một ít thích xem náo nhiệt tân sinh cùng lão sinh phát hiện nơi này phát sinh tranh đấu, nhao nhao tụ tới, thì thầm to nhỏ, vung tay múa chân.

Ngay tại Dạ U cùng Vương Hinh muốn phát sinh lúc quyết đấu, một cái khoẻ mạnh khấu khinh lão sinh đẩy ra đám người, đi đến trước mặt bọn họ có chút nộ khí nơi đây hô lớn: "Hai người các ngươi tân sinh hiểu hay không quy củ của học viện? Không biết ở chỗ này môn sinh không thể một mình quyết đấu sao? Muốn quyết đấu phải hướng viện phượng thân thỉnh, bằng không hết thấy lấy đuổi học xử lý!"

Hai người nghe vậy nghẹn lời, Dạ U lạnh lùng nhìn tới, dừng tay trở lại Tiểu Tuyệt bên người. Vương Hinh thì tức giận không thôi, ở chỗ này thật sự là quá bó tay bó chân, cư nhiên không thể lập tức hung hăng nơi đây đánh cho hắn một trận.

Vì vậy hắn hét lớn: vậy hãy chỉ điểm viện phượng thân thỉnh cùng hắn quyết đấu!"

Vị này lão sinh lạnh lùng nói với Vương Hinh: "Ngươi cho rằng quyết đấu thân thỉnh là dễ dàng sao như vậy? Chỉ có đối với học viện như nhất định công hiến lão sinh năng lực thân thỉnh quyết đấu, cho nên cấp ta thành thật một chút!"

Wương Hinh nghe xong chỉ có thể cắn giận nơi đây dừng tay, lúc này Đỗ Thư đi ra, đã tính trước nói: "Học trưởng, quyết đấu không thể, kia văn tranh đấu cũng có thể a, ta muốn cùng hắn văn tranh đấu!"

Vị này lão sinh sau khi nghe không nói gì phản bác, nhàn nhạt gật đầu nói: "Có thể!"

Vì vậy Đỗ Thư liền đối với Dạ U cười nhạo nói: "Ngươi nghe được a, có dám hay không đáp ứng theo ta văn tranh đấu? Điều kiện hay là theo như ngươi nói vậy!"

Dạ U nhàn nhạt nói: "Ta như thế nào không dám? Bất quá ngươi muốn như thế nào văn tranh đấu?"

Đỗ Thư chán chường lại nói: "Chúng ta liền lấy thơ cổ tới độ sức, từng người cấp Tuyệt tiên tử viết chút đầu phú hào thơ, khiến người chung quanh tới đánh giá người đó viết rất tốt hơn. Một khi ta viết thành so với ngươi tốt hơn, ngươi lập tức rút đi cho ta ra học viện, vĩnh viễn không cho phép bước vào! Hiện tại thế nhưng là tại trước mắt bao người, nếu ngươi đổi ý, đáng tin ngươi danh dự mất sạch!"

Dạ U lạnh lùng đáp lại: "Ta tự nhiên sẽ không đổi ý, ta hi vọng ngươi cũng có thể tuân thủ hứa hẹn!"

Đỗ Thư lạnh nhạt vị trí chỉ địa nói: "Đương nhiên!"

Vì vậy hai người liền từng người tại trong trụ vật không gian lấy ra giấy và bút mực, đương trường cầu tứ miêu tả dâng lên kết quả đến xem náo nhiệt tân sinh cùng lão sinh càng ngày càng nhiều, đem nơi này xung quanh thành chật như nêm cối, thậm chí kinh động đến học viện một ít nổi danh lão sinh cùng học viện cao tăng.

Một vị áo bào trắng anh tuấn lão sinh danh Bạch Ngâm, khóe miệng chứa đựng vẻ mỉm cười, tựa như nhàn hạ mà nhìn một màn này. Tóc của hắn đen nhánh nồng đậm, bộ mặt góc cạnh hấp dẫn, tron bóng trắng nõn, tựa như mỹ lệ tác phẩm nghệ thuật.

Hắn nhìn thấy Dạ U bên cạnh đẹp như tiên nữ Tiểu Tuyết, không khỏi nhiều hứng thú nói: "Không nghĩ tới tân sinh bên trong vậy mà tới một cái như thế khuyên quốc khuyên thành tiên tử, trách không được hai người này nên vì nàng mà văn tranh đấu. Đợi ta có cơ hội, liền đi chiêu cố bọn họ, đem tiên tử đoạt lấy."

Tại hắn cách đó không xa là một vị uy vũ bất phàm ăn mặc thanh đồng khôi giáp lão sinh, danh Dương Chiến. Hắn hết sức háo chiến, muốn không phải trong học viện quyết đấu tranh đấu sự tình có hạn chế, hắn đã sớm muốn khiêu chiến toàn bộ học viện cao thủ. Hắn có chút không kiên nhẫn mà nhìn hai người văn tranh đấu, hừ lạnh nói: "Văn tranh đấu có cái gì tốt chơi? Còn không bằng theo ta vũ đấu!"

Một vị khác thì là một vị sắc mặt âm trầm, tương đối khát máu lão sinh, danh Quý Khiếu, khóe miệng luôn là mang theo tàn nhẫn nơi đây mỉm cười, nhìn Tiểu Tuyết xinh xắn lạnh lợi, như hoa như ngọc bộ dáng, không khỏi tham lam nơi đây liếm liếm bờ môi, kiệt kiệt cười nói: "Mỹ nữ này tân sinh thoát nhìn rất có hương vị, không biết chà đạp trên sẽ có sáng khoái hơn mau?"

Cái này ba cái nổi danh lão sinh bởi vì cách nơi này cự ly tương đối gần, rất nhanh cứ tới đây xem náo nhiệt. Còn lại mấy cái nổi danh lão sinh cự ly xa xôi, vội vàng những chuyện khác, bởi vậy không đến.

Mà ở chỗ này cao lâu nhà cao cửa rộng lầu hai, một cánh cửa sổ biên hiện ra Viện trưởng Văn Hành thân ảnh cùng một vị khác lão giả thân ảnh, chính là Văn bộ học viện chiêu sinh giám khảo Y Đức.

Văn Hành có chút đau đầu nói: "Những cái này tân sinh, thật là làm cho người không bớt lo, vừa mới khai giảng liền cấp ta làm ra động tĩnh lớn như vậy!"

Y Đức vẻ mặt tươi cười nói: "Cái này không phải rất tốt sao? Người xem bọn họ văn tranh đấu chính là thơ cổ, Ta là nhìn không được chờ mong lần này người kia gọi Dạ U tân sinh có thể viết ra như thế nào phú hảo thơ tới?"

Văn Hành tò mò nói "Xem ra người rất xem trọng người kia gọi Dạ U tân sinh, chẳng lẽ hắn thơ cổ viết rất phi thường tốt?"

Y Đức chấn chỉnh lại nói: "Đích xác viết rất được đây ít nhất người kia gọi Đỗ Thư tân sinh không phải là đối thủ của Dạ U, ta đoán chừng hắn muốn tự rước lấy nhục nhã."

Văn Hành sau khi nghe rốt cục cảm thấy hứng thú nói: "A, kia ta liền cùng người đồng dạng mới mắt mong chờ." Nói xong, hai người bọn họ liền lặng lẽ nhìn trong sân Dạ U cùng Đỗ Thư thơ cổ văn tranh đấu

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Tam liên hoạch thắng

Dạ U cấu tứ trong chốc lát, lập tức đem giấy trắng phủ trên mặt đất, nước chảy mây trôi nơi đây đã viết ra ngoài. Thẻ chữ thoăn thoắt, chỉ trích phương tũ, phiêu như Phù Vân, kiểu như Giao Long. Cũng không lâu lắm, hắn liền viết xong, mà Đỗ Thư vẫn còn ở bên kia chậm rãi tìm tòi.

Đỗ Thư thấy thế không khỏi cả kinh, mà lại trấn định lại, cho rằng Dạ U nhất định là tùy tiện ứng phó, bằng không thì làm sao có thể viết rất nhanh như vậy. Bất quá tâm cảnh của hắn cũng nhận được một chút ảnh hưởng, trở nên có chút lo lắng mù quáng, bỏ ra một hồi lâu thời gian mới viết xong, không khỏi thở ra một hơi.

Lúc này Dạ U nhàn nhạt nói: "Quả nhiên là trông thì ngon mà không dùng được, một cái khoe miệng lưỡi khoảng biện phệ vật, viết bài thơ rõ ràng còn muốn hoa nhiều thời gian như vậy!"

Đỗ Thư nghe vậy giận tím mặt, hắn liền tiếp nhục nhã cơ hồ khiến hắn mất đi lý trí. Bất quá hắn hay là cố giả bộ bình tĩnh trở lại, cười lạnh nói: "Ta xem người viết thành nhanh như vậy không như chân tài thật, lung tung ứng phó một chút đi."

Dạ U lạnh lùng nói: "Ta là không phải ứng phó, để cho người chung quanh tới bình phán a, hai chúng ta người đó trước đem viết phú hảo thơ đọc chậm ra ngoài?"

Đỗ Thư xung trận ngửa lên trước nơi đây đắc chí nói: "Ta tới trước đi, khiến người nhìn ta viết phú hảo thơ đến cỡ nào kinh diễm tuyệt luân, đối với Tuyết tiên tử có thể nói đây lòng chân tâm, vừa vặn khiến người mình bạch người viết đến cỡ nào mất mặt xấu hổ!"

Dạ U nghe vậy một hồi cười lạnh, Đỗ Thư liền háng giọng một cái, nghiêm trang mà đem hán phú hào thơ " Tuyết tiên từ " đọc chậm ra ngoài ——

Kiểu nguyệt kiều nhan như ngọc trác, bạch y uyển chuyển đồng tiên đoạ. Kháp tự thường nga canh thắng hàn, quân tử nguyên bạn quan kỳ họa

(Trắng sáng kiều nhan như ngọc mài, bạch y uyển chuyển cùng tiên đoạ. Đứng như thường nga càng hơn hàn, quân tử nguyên bạn xem trong đó họa).

Dạ U sau khi nghe, nhàn nhạt nơi đây hỏi ngược lại: "Đây là người cái gọi là kinh điển tuyết luân phú hào thơ?"

Đỗ Thư đắc chí vừa lòng hồi đáp: "Đương nhiên, người là không phải kinh ngạc đến ngây người thành không phản bác được "

Dạ U quát lạnh nói: "Cả bài thơ quả thật rắm chó không kêu, sai rò chổng chất. Thứ nhất, Tuyết dung nhan vốn là trời sinh tuyết mỹ, còn muốn như ngọc tạo hình? Thứ hai, Tuyết hán là to lớn tựa như Tuyết tiên đến cõi trần, được người nói thành đoạ tiên, là không phải nghĩ vũ nhục nàng? Thứ ba, Tuyết vốn là không phải đáng vẻ lạnh như băng; đệ tứ, người đem Tuyết nhìn trở thành họa thủy."

"Cả bài thơ nhìn như tại ca ngợi Tuyết, nhưng dùng từ không lo, không hề có ca ngợi ý tứ, ngược lại đang vũ nhục nàng, người còn dám nói người cái này đầu phá vỡ thơ viết rất tốt hơn?"

Mọi người chung quanh nghe nói Dạ U cách nhìn, nhao nhao đồng ý gật đầu, cười nhạo vào nhìn về phía có chút không học vấn không nghề nghiệp Đỗ Thư. Hán được nói mặt đỏ tới mang tai, thẹn quá hoá giận nói: "Chẳng lẽ người viết thành có thể so sánh ta tốt hơn? Có gan người đọc chậm ra ngoài cấp mọi người xem nhìn, ta xem người thể lớn lối nơi này bao lâu?"

Dạ U nhàn nhạt nói: "Người đã nghĩ như vậy mở rộng tầm mắt, ta để cho người ếch ngồi đáy giếng mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là Thiên Ngoại Hữu Thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn?"

Nói xong, ánh mắt của hán lập tức trở nên nhu tình như nước, dùng ôn hòa ngữ khí đầu vào đẩy mà đem hán viết phú hào thơ " luyện Tuyết " đọc diễn cảm ra ngoài ——

Khinh đồng liễu như phiến đồng yển, noãn như la khâm mỹ như tiên. Nguyên dử giai nhân nhiệt tình tùy, xuân phong tuyết diện hoa trung điểm (Tùy tiện cùng tơ liễu phiến cùng an nhàn, ấm như la khâm đẹp như tiên. Nguyên cùng giai nhân nhiệt tình theo, xuân phong Tuyết mặt hoa bên trong tươi đẹp).

Lúc Dạ U đọc chậm cho tới khi nào xong thôi, Tiểu Tuyết thấy hán trong thơ mang nàng nói tốt như vậy, lập tức cảm thấy thẹn thùng không thôi, sợ hãi nơi đây ôm cánh tay của hán, trong nội tâm một hồi ngọt ngào.

Mọi người chung quanh lập tức vỗ án trầm trồ khen ngợi, bọn họ thoáng cái liền có thể nghe được, hán viết phú hào thơ so đầu Đỗ Thư càng thêm tinh diệu tuyết luân, duy mỹ động lòng người, đem đối với Tiểu Tuyết cảm giác biểu hiện phát huy tác dụng vô cùng , có thể nói thật sâu mê luyện.

Đỗ Thư nhìn thấy mọi người chung quanh phần lớn đồng ý Dạ U thần thái, không khỏi xấu hổ vô cùng. Hán có chút không phục nói: "Tuyết tiên từ rõ ràng là một cái lạnh tuyết thiên hạ giai nhân, người lại đem nàng viết rất như vậy hoạt bát sinh động, là không phải có chút không hợp lý?"

Dạ U nghe vậy mỉm cười mà cười, Đỗ Thư này thật sự là là trứng gà trong chọi xương cốt. Vì để cho hán chết chĩ tâm, hán nhàn nhạt nơi đây giải thích: "Bởi vì ta là Tuyết người yêu, cho nên ta ôm qua nàng. Hiểu rõ nàng nhẹ nhàng, hiểu rõ nàng nhanh nhẹn, hiểu rõ nàng ấm áp, hiểu rõ nàng tuyết mỹ. Ta chỉ nghĩ một mực cùng nàng nhiệt tình đối với theo, để cho nàng có thể mặt mày hơn hớn, tại trăm hoa bên trong càng thêm kiều diễm mỹ lệ, một mực hạnh phúc vui vẻ!"

Tiểu Tuyết nghe nói hán nói, khuôn mặt lập tức ứng đỏ không thôi, kiều mị mê người nơi đây hơi sắn giọng: "U, người sao có thể đem loại sự tình này nói ra? Thật sự là quá cảm thấy khó xử!" Nhưng kỳ thật trong lòng của nàng sớm đã bị hán ôn nhu chỗ hòa tan, được loại này âm lòng lời nói khiến cho ngọt ngào không thôi.

Đỗ Thư kinh ngạc nơi đây nghe xong được lời nói của Dạ U, nhất thời mặt xám như tro, cảm giác chính mình lọt vào vực sâu vạn trượng. Hán một mực tiếp xúc như bắt khê Tuyết tiên từ, lại đối với trước mặt hán đáng giận thiếu niên như thể nhu tình Y Y, hai người thậm chí đều thân mật nơi đây triền miên qua.

Hơn nữa hán phú hào thơ cùng Dạ U vừa so sánh, lập tức thua chị kém em, căn bản không phải là đối thủ của hán. Hán triệt để nơi đây thất bại, khiến hán không khỏi đối với thiên phú của hán cùng diễm phúc ghen ghét không thôi.

Lúc này Dạ U lạnh lùng nói: "Người hán là còn nhớ rõ chúng ta văn tranh đấu thi điều kiện a, người thua phải cấp ta một kiện người thứ trọng yếu nhất, hiện tại nên là thực hiện thời điểm. Ta nghĩ người chắc có lẽ không ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người xuống đối ý a, như vậy người đã có thể mặt mất hết!"

Đỗ Thư nghe vậy oán hận nơi đây quát: "Ta không rõ người muốn ta cái gì thứ trọng yếu nhất, ta cảm thấy thành ta trọng yếu nhất chính là mạng của ta, mày lý cảm lấy đi?"

Con mắt của Dạ U đột nhiên biến thành huyết hồng sắc long nhãn, có thể đơn giản nhìn thấu hư thật, nhàn nhạt nói: "Ta muốn chính là trên người người trọng yếu nhất nguyên bảo hoặc là tài liệu, đừng nghĩ lừa gạt ta, ta đôi mắt này thế nhưng là thấy rõ ràng."

Đỗ Thư sau khi nghe không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi, đau lòng mà đem mình tại Văn bộ học viện khảo hạch bên trên đạt được đệ nhất danh Đăng Xà Nghiễn giao cho hán, chán ngán thất vọng, thất hồn lạc phách nơi đây lui xuống.

Trương Tuấn, Vương Hinh, Kỳ Diễm cùng Lưu Thanh thấy Đỗ Thư vậy mà bị bại như vậy triệt để, không khỏi đối với Dạ U càng thêm nghiêng rằng nghiêng lợi. Trương Tuấn đến uy vũ bất phẩm nói: "Lần này để ta tới xuất thủ, so với ta xoay cổ tay, nhìn xem người đó khí lực lớn? Người dám không dám so với?"

Hắn thấy Dạ U thon gầy thành yếu đuối bộ dáng, nghĩ rằng hắn khí lực khẳng định không lớn, liền muốn dùng phương pháp này tới nhục nhã hắn, thuận tiện đưa hắn đuổi ra lực bộ học viện.

Dạ U nghe vậy không khỏi cười thầm, không nghĩ tới Trương Tuấn như vậy không biết sống chết, tự cho là đúng theo sát hắn khiêu chiến. Muốn biết rõ hắn trải qua mấy phen tôi luyện, lực lượng lớn lớn đề thăng, thậm chí có hùng hậu long lực làm phụ, cho dù hắn lại thân thể cường tráng vậy mà không phải là đối thủ của mình.

Vì vậy hắn nhàn nhạt nói: "Ta có cái gì không dám? Mấy lý phóng tới qua a."

Trương Tuấn cười gian không thôi, thầm nghĩ: "Đây chính là người tự tìm, xem ta không đem tay của người biến thành tàn phế!"

Vì vậy hai người liền tới đến một cái phụ cận rộng lớn bên đá bên cạnh, từng người đem một cánh tay đặt ở trên bệ đá, bắt đầu rồi xoay cổ tay.

Trương Tuấn gào thét một chút, cánh tay cơ bắp bành trướng, nổi gân xanh, sử dụng ra toàn thân sức của chín trâu hai hổ, muốn đem cánh tay của Dạ U trùng điệp vụn, nện ở trên bệ đá biến thành tàn phế.

Thế nhưng hắn trong dự liệu sự tình cũng không có phát sinh, Dạ U một bộ dương dương tự đắc bộ dáng, cánh tay của hắn tựa như kim sắt đồng dạng nắm thật chắc cổ tay của hắn, không chút sút mẻ.

Trương Tuấn không khỏi lộ ra một tia kinh hãi, may mắn mình bạch vì cái gì thoát nhìn yếu đuối Dạ U sẽ có lớn như vậy khí lực. Ngược lại hắn ở vào bị động, được hắn chưởng khống nắm, không có chút nào sức phản kháng.

Dạ U đã sớm cảm nhận được hắn không có hảo ý, hừ lạnh một tiếng, dễ như trở bàn tay mà đem cánh tay của hắn trùng điệp vụn, nện vào trên bệ đá, khiến trong đó thổ thạch đều nứt.

Trương Tuấn kêu thảm thiết một chút, cánh tay của hắn được mài ra tí ti huyết tinh, gãy xương gân nứt ra, trở nên đỏ bầm vô cùng, đau đớn khó nhịn. Dạ U lạnh lùng nói: "Đây chính là người gieo gió gặt bão, người muốn làm cho tàn phế tay của ta, ta trước hết làm cho tàn phế tay của người, tránh người một mực không biết điều! Được rồi, nhanh lên một chút đem người thứ trọng yếu nhất giao cho ta!"

Trương Tuấn oán độc mà nhìn Dạ U, hận không thể đưa hắn băm thây vạn đoạn. Nhưng tại trước mắt bao người hắn vậy mà không dám đối ý, sợ hắn tiếp tục gây bất lợi cho hắn, chỉ có thể bất đắc dĩ giao ra hắn tại Binh bộ học viện khảo hạch bên trên đạt được đệ nhất danh Thanh Lân Giáp, có thể nói là ăn trọn gà không thành phần thực vốc gạo.

Nhìn thấy Dạ U như thế lạnh lùng tàn nhẫn, ba người còn lại không khỏi cả kinh. Nhưng Vương Hinh trời sinh tính thô bạo, không sợ trời không sợ đất, tự nhiên sẽ không dễ dàng bị hù ngã. Hắn sắc mặt âm trầm, có chút nộ khí nói: "Không nghĩ tới người vậy mà như thế quyết đoán vô tình, vậy thì do để ta giải quyết người!"

Dạ U không sợ chút nào, nhàn nhạt mà hỏi: "So cái gì?"

Vương Hinh cười lạnh nói: "Liền so với người ta khí tức trên thân, trên người ta như sát khí, ta xem trên người người vậy mà như ẩn như hiện ra một tia sát khí, sẽ tới nhìn xem là ta sát khí lợi hại vẫn là của người sát khí lợi hại?"

Dạ U nghe xong không khỏi vui lên, cư nhiên lại có một cái ngu ngốc hàng đưa tới cửa. Muốn biết rõ hắn thế nhưng là hắc ám thần tử, có được La Hầu sao tinh cái thiên phú này thần vật, sát khí có thể nói là vô cùng vô tận, lại có người cùng hắn so với khí tức, quả thật chính là tự tìm chết.

Bất quá hắn hay là giả trang ra một bộ nhợt nhạt như làn thu thủy bộ dáng, nói: "Có thể, hiện tại bắt đầu đi!"

Vương Hinh lộ ra một tia tàn nhẫn mỉm cười, âm thầm tự đắc nói: Ta sát khí trải qua nhiều năm huyết chiến, đã sớm ăn căn sẵn sọc phải vô cùng hùng hậu, ta cũng không tin như vậy người còn có thể thắng! Xem ta đem người biến thành ngu ngốc!

Vì vậy hắn hét lớn một tiếng, thân thể lập tức phun ra ra đại lượng huyết hồng sắc sát khí, tựa như lớn mây mù hướng Dạ U phi duy trì qua, mong muốn ăn mòn thần trí hắn.

Dạ U không biết sợ hãi, nhắm mắt lại, lập tức câu thông trong thức hải La Hầu sao tinh, thả ra như thủy triều đồng dạng sát khí ra ngoài, tựa như biển động bao trùm tại sát khí phía trên, rất nhanh liền đem chúng cấp thôn phệ che mắt.

Về sau đại lượng sát khí hướng Vương Hinh nghiêng tuôn ra mà đến, khiến hắn lâm vào khốn cảnh. Tại cường đại như thế sát khí uy hiếp, hắn căn bản đứng không thẳng thân thể, tựa như thái sơn áp đỉnh đặt ở trên lưng. Rất nhanh cả người hướng Dạ U khuất phục xuống lại, quỳ xuống, trong nội tâm đối với hắn tràn ngập tâm mang sợ hãi.

Vương Hinh một hồi cực độ không cam lòng, thế nhưng căn bản không thể làm gì, hắn sát khí hoàn toàn không phải Dạ U sát khí đối thủ, đối với sợ hãi của hắn chỉ tâm vậy mà xua không tan, để lại bóng mờ.

Dạ U nhàn nhạp mà hỏi: "Người chịu thua chưa?"

Vương Hinh trong nội tâm điên cuồng hét lên không thôi, Dạ U mang đến cho hắn lớn như vậy khuất nhục, hắn hận không thể đưa hắn phanh thây xé xác. Thế nhưng hắn không muốn còn như vậy quỳ đi xuống, chỉ có thể bắt đắc dĩ khuất phục nói: "Ta nhận thua!"

Về sau Vương Hinh cũng bị bức bách giao cho Dạ U một kiện tên là Âm Huyết Đao hình cụ, Kỳ Diễm cùng Lưu Thanh nhìn thấy ba người này vậy mà tất cả đều đã thất bại, không khỏi đối với Dạ U cảm thấy thật sâu kiêng kỵ.

Dạ U nhìn thấy còn thừa lại hai người, nhàn nhạp mà hỏi: "Hai người các ngươi cũng muốn khiêu chiến ta sao?"

Kỳ Diễm cùng Lưu Thanh bắt đắc dĩ cười khổ, lắc đầu cự tuyệt. Hai người bọn họ một cái am hiểu luyện đan, một cái am hiểu luyện khí, Dạ U cũng sẽ không, chắc chắn sẽ không đồng ý cùng bọn họ so với. Mà bọn họ tại phương diện khác cũng không có cái gì ưu thế, hiển nhiên không dám đi mạo hiểm.

Dạ U thấy cuối cùng không có người dám dây dưa, nắm Tiểu Tuyết bàn tay như ngọc trắng, ôn nhu nói: "Tuyết, cuối cùng không có đáng ghét gia hỏa tới quấy rầy chúng ta, chúng ta đi thôi!"

Tiểu Tuyết xinh đẹp gật đầu, liền đi theo hắn rời đi, chuẩn bị tỉ mỉ tham quan một chút lục bộ học viện. Xem náo nhiệt tân sinh cùng lão sinh nhao nhao nhượng ra đường, nhìn thấy Dạ U triển lộ ra thực lực kinh người, căn bản không dám quấy rầy, kinh hãi ao ước không thôi nơi đây nhìn bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Thơ cổ luận cảnh

Dạ U cùng Tiểu Tuyết bắt đầu ở lục bộ trong học viện gián tiếp thâm nhập, kiến thức Bình bộ học viện khắc nghiệt trắng lẹ, quan sát Hinh bộ học viện sát khí lao nhanh, hiểu được Văn bộ học viện tài văn chương tràn ra bốn phía, mắt thấy Nghệ bộ học viện cao nhã tinh xảo, thường thức Công bộ học viện náo nhiệt bận rộn, thế hội Âm bộ học viện âm u sâu.

Trên đường, hai người liên tiếp bị người ghé mắt tán thưởng, nam anh tuấn bắt phàm, nữ khuynh quốc khuynh thành, tựa như Kim Đồng Ngọc Nữ đồng dạng thân mật khăng khít. Mặc dù có vài người qua từ trước đến nay thực địa chào hỏi, nhưng cũng bị hai người bọn họ bỏ qua, chỉ có thể hậm hực trở ra.

Cứ như vậy đã qua hơn nửa ngày, hai người cũng không có lựa chọn ở lại học viện Vân Linh viện, trực tiếp tới đến cửa viện kêu một chiếc xe ngựa, trở về Vân Thiên đấu giá hội nhà cấp bốn.

Tuy như vậy tới lui tương đối phiền toái, nhưng là có lợi. Một phương diện Dạ U mỗi ngày buổi tối cần tại Huyết Long cổ mộ tu luyện mật thất trong tu luyện, chỗ đó như tam phẩm Tự Nguyên Trận tới tăng nhanh tốc độ tu luyện. Một phương diện khác hai người không muốn cùng Hứa bá, Vũ Thi Phi đám người phân biệt, Tiểu Tuyết cần bọn họ chiếu cố, hai người cũng có thể không bị quấy rầy mới tốt tốt hơn vuốt ve an ủi.

Làm hai người trở lại nhà cấp bốn thời điểm, đã trực đêm màn thời gian. Hai người đối với Hứa bá cùng Vũ Thi Phi thân thiết chào hỏi, liền trong sân lưu luyện vuốt ve an ủi, quan sát đẹp không sao tả xiết cảnh đêm, rất khoái chăng.

Hồi lâu sau, đến lúc nửa đêm, Dạ U liền dùng truyền tống ngọc phù trở lại tu luyện mật thất tu luyện, Tiểu Tuyết thì tại chính mình cư trú hạnh phúc ngọt ngào nơi đây bình yên chìm vào giấc ngủ.

Sáng sớm ngày hôm sau, Dạ U rất nhanh từ Hắc Âm tuyết địa phương hướng đi đến Vân Thiên đấu giá hội, sau đó Hứa bá mang hai người đi đến lục bộ học viện. Hai người đầu tiên đi đến Văn bộ học viện học, chỉ thấy chỗ đó rường cột chạm trổ, hành lang ngọc lan, đình đài lầu các, Hồng chuyên lục ngói, cỏ kính, hoa cỏ mọc lên san sát như rừng, giàu có tình thơ ý họa.

Văn bộ học viện chia làm lão sinh viện cùng tân sinh viện, hai người tiết khóa thứ nhất là thơ cổ, tự nhiên rất nhanh đi đến tân sinh viện thơ uyển, tùy tiện tìm cái một trước một sau vị trí ngồi xuống. Chỉ chốc lát sau, thơ uyển bên trong tất cả tân sinh đến đông đủ, tổng cộng như 20 người, bọn chúng đều là Văn bộ học viện sáu ngày tới chọn lựa ra tới ưu tú nhân tài.

Tân sinh lớp chỉ có ba nữ sinh, còn lại đều là nam sinh, dương thịnh âm suy, nữ sinh dễ dàng chịu nam sinh nhìn chăm chú. Trong đó Tiểu Tuyết tự nhiên khiến người chú mục nhất, vô luận là nghiêng nước nghiêng thành tuyệt mỹ dung nhan, hay là xinh xắn lạnh lợi yếu điệu đáng người, đều làm người mở rộng tầm mắt.

Hai gã khác nữ sinh vậy mà lớn lên không tệ, tư sắc tú lệ. Một cái gọi Vu Hinh, một túm tinh lệ tóc đen nước roi nghiêng đi ra, lông mày xanh đôi mắt đẹp, mũi ngọc thanh tú rất, anh đào phấn hồng môi, đang mặc lam sắc tía y, cao gầy mẽ người. Một người khác tên là Trịnh Tú Nhi, mái tóc co lại, qua từ ngọc mặt, con mắt tươi ngon mộng nước, bướm trắng quần thun, hoạt bát khá ái.

Cho nên tam nữ là dễ dàng chịu nam sinh đến gần đối tượng, nhìn thấy Tiểu Tuyết đối xử mọi người cao lạnh, đối với Dạ U vô cùng thân cận, có chút lui mà cầu tiếp theo, truy cầu hai người này. Vu Hinh tính cách điềm đạm nho nhã, không quá ưa thích nói chuyện người, nhưng Trịnh Tú Nhi nói như tự nhiên, bởi vậy rất nhanh cùng nam sinh hoà mình.

Nói đến nam sinh, dung mạo anh tuấn chỉ có Dạ U cùng Đỗ Thu hai người. Nhưng Dạ U anh tuấn trình độ vượt xa Đỗ Thu, tóc đen bóng bèn, mặt như thoa phấn, u mâu như thần, thân như ném lao, thể như câu long, da như Tuyết ngọc, mỹ lệ trình độ liền nữ tử đều thán phục không bằng.

Đỗ Thu ghen ghét không thôi mà nhìn Dạ U cùng Tiểu Tuyết thân mật bộ dáng, hấn tha thiết ước mơ Tuyết tiên tử bởi vì duyên cớ của hấn, luôn là lỡ mất dịp tốt. Thế nhưng tại thơ cổ bên trên hấn lại không phải là đối thủ của hấn, hấn lại có phương pháp gì tới bài trừ chương ngại?

Về sau Y Đức Nguyên Sư ung dung nơi đây tiến nhập thơ uyển, những tân sinh cuối cùng từ huyền não bên trong an tĩnh lại, nhao nhao trở lại chỗ ngồi của mình.

Vì vậy hấn đối mặt tân sinh, mỉm cười tự nhiên nói: "Mọi người khỏe, hoan nghênh các ngươì tới nơi này ta thơ uyển học thơ cổ. Các ngươì nếu như thể đi tới đây, nói rõ các ngươì tại thơ cổ bên trên đều nhất định tạo nghệ, chỉ cần trải qua ta dạy bảo, liền có tỷ lệ trở thành vạn ngươì chú mục Văn tu bên trong thơ tu."

"Thế nhưng muốn trở thành thơ tu, liền không thể không bồi dưỡng mạch văn bên trong thơ khí. Thơ khí chẳng những có thể lấy khiến một người khí chất trở nên cao nhã mẽ người, hơn nữa có thể khiến viết ra thơ cổ chịu Thiên Địa Nguyên Khí tán thành, chuyển hóa làm nguyên thuật, so đầu nguyên tu đồng dạng nguyên thuật uy lực còn muốn kinh người."

"Bởi vậy các ngươì đi tới đây mục đích chỉ là vì bồi dưỡng được thơ khí, thế nhưng muốn như thế nào bồi dưỡng được thơ khí rồi vậy muốn các ngươì không ngừng mà luyện tập viết thơ cổ, cảm nhận được thơ cổ nhân sinh cảnh giới, làm hết thấy mọi người môn sinh cảnh giới đều có đủ, thơ khí liền tự nhiên sinh ra, sau đó đột phá thành thơ tu."

Các vị tân sinh sau khi nghe nhao nhao rất là thán phục, không khỏi tâm thần hướng tới. Lúc này Dạ U giơ tay lên, tôn kính mà hỏi: "Y Đức Nguyên Sư, không biết thơ cổ có bao nhiêu người môn sinh cảnh giới?"

Y Đức vui mừng mà nhìn về phía hấn, hấn ưu tú biểu hiện khiến hấn khắc sâu ấn tượng, đương nhiên tốt cảm giác rất nhiều. Vì vậy hấn mỉm cười giải thích: "Thơ cổ chia làm thập đại nhân sinh cảnh giới, theo thứ tự là Thoát tục cảnh giới, Bi thương cảnh giới, Siêu thoát cảnh giới, Vũ trụ cảnh giới, Thương tang cảnh giới, Thương lương cảnh giới, Bi tình cảnh giới, Tịch mịch cảnh giới, Khoáng đạt cảnh giới, Siêu nhiên cảnh giới."

Tiếng nói hạ xuống, tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, có người chán nản, thất vọng nói "Thơ cổ nhân sinh cảnh giới như mười cái nhiều như vậy, từng cái đoán chừng cũng không tốt đạt tới, tiếp tục như vậy chúng ta ngày tháng năm nào mới có thể nuôi dưỡng được thơ khí?"

Nghi vấn của hấn cho thấy các vị tân sinh nghi vấn, Y Đức kiên nhẫn an ủi: "Thơ cổ thập đại nhân sinh cảnh giới cũng không phải cùng chúng ta nguyên tu đồng dạng lần lượt đăng cấp từng cái một đột phá cảnh giới, mà là thông qua ngươì tương ứng nhân sinh cảm ngộ, viết ra tương ứng thơ cổ, đạt được Thiên Địa Nguyên Khí tán thành, đạt tới tương ứng nhân sinh cảnh giới."

Các vị tân sinh lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, rốt cục trở nên rất cảm thấy lòng tin dâng lên về sau Y Đức liền ngữ khí thành khẩn nói: "Vì để cho các ngươì rõ ràng một chút thơ cổ thập đại nhân sinh cảnh giới, ta liền cùng các ngươì cụ thể nói tỉ mỉ một chút."

Vì vậy các vị tân sinh lập tức ngồi nghiêm chỉnh, dựng thẳng tai lắng nghe hấn dần dần dạy bảo. Hấn siêng năng nơi đây cẩn thận giảng bài, khiến bọn họ nghe được như si mê như say sưa, rất nhiều nghi hoặc hướng tới lập tức sáng tỏ thông suốt, có thể nói được lợi không nhỏ.

Cứ như vậy giảng co nửa canh giờ, Y Đức rốt cục đình chỉ giảng bài, trình trọng biểu thị mệnh lệnh nói: "Hiện tại ta đối với các ngươì thông báo một chút, tại lục bộ học viện vào học cơ chế đều là như vậy. Nửa canh giờ dùng để phân rõ phải trái luận, nửa canh giờ dùng để thực tiễn, vì để cho môn sinh có thể đem lý luận cùng thực tiễn kết hợp lại, đạt tới tối cao học hiệu suất."

"Bởi vậy xuống chút đoạn khóa các ngươì có thể tại Văn bộ học viện trong phạm vi tự do hoạt động, còn có không hiểu môn sinh cũng có thể tới hỏi ta, ta đồng đều là cẩn thận vấn đáp. Còn lại môn sinh có thể tự do tại Văn bộ trong học viện xem xét cảnh đẹp, luyện tập viết thơ cổ. Được rồi, hiện tại ta tuyên bố giải tán!"

Các vị tân sinh nghe vậy hoan hô vui mừng, cảm giác lục bộ học viện vào học cơ chế thật sự là quá Nhân đạo, như vậy bọn họ học thơ cổ vừa vặn có thể lao dật kết hợp, không có tường tận mệt nhọc.

Như khá hơn tân sinh lập tức không thể chờ đợi được nơi đây chạy về phía Y Đức bên người Nguyên Sư, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận mà đem nghi ngờ trong lòng cho hay cùng hấn, thuận tiện hiểu rõ thêm chút cái khác liên quan tri thức, hấn đồng đều dốc lòng trả lời.

Dạ U cùng Tiểu Tuyết thật không có đi qua tham gia náo nhiệt, ung dung nơi đây ra thơ uyển. Hai người lực lĩnh ngộ mạnh phi thường, bởi vậy sớm đã tràn đầy cảm ngộ, vừa vặn cùng đi ra buông lỏng một chút, thuận tiện thưởng thức cảnh đẹp, làm thơ ngộ cảnh. Toàn bộ Văn bộ học viện kiến tạo giống như lâm viên không sai biệt lắm, đẹp không sao tả xiết, khiến hai người hiểu rất rõ. Hai người nắm tay tựa như hồ điệp xuyên hoa bốn phía đi dạo, mắt thấy hoa nở hoa tàn, thưởng thức câu nhỏ nước, tham quan tiểu đình nhà trên mặt nước, nhìn kỹ điều lương bích họa, có thể nói tự do tự tại.

Đương nhiên, ngoại trừ hai người ra, còn có cái khác một ít môn sinh tại phụ cận ngắm cảnh ngộ cảnh, có chút cảm ngộ môn sinh lập tức lấy ra giấy và bút mực, đương trường viết tới thơ. Thế nhưng thơ cổ thập đại nhân sinh cảnh giới vậy mà không phải một sớm một chiều có thể lĩnh ngộ được, bởi vậy cần bọn họ không ngừng mà ngắm cảnh ngộ cảnh, luyện tập thơ cổ.

Đi một hồi lâu, Tiểu Tuyết xinh đẹp hỏi Dạ U nói: "U, trải qua những thời giờ này ngắm cảnh, ngươi có hay không lĩnh ngộ nơi này thơ cổ thập đại cảnh giới bên trong một loại a?"

Dạ U cười khò lắc đầu, nói: "Ta cảm giác thơ cổ thập đại nhân sinh cảnh giới bất luận một loại nào đều là không tốt lĩnh ngộ, cần năm này tháng nọ cảm ngộ. Có ít người môn sinh cảnh giới thậm chí cần nếm quá thế gian thăng trầm, hi vọng ai nhạc cùng ngọt bùi cay đắng năng lực chậm rãi đạt tới a."

Tiểu Tuyết sau khi nghe, có chút chán nản, thất vọng nói: "Vậy được bao lâu thời gian a? Sẽ không chờ chúng ta sinh lão bệnh tử thời điểm mới có thể đạt tới a."

Dạ U ôn nhu an ủi: "Tuyết, ngươi cùng ta tại thơ cổ bên trên thiên phú cao như vậy, chỉ cần kiên trì bền bỉ nơi đây kiên trì, ta tin tưởng một ngày nào đó sẽ đạt tới, cho nên ngươi không cần cảm thấy nản chí. Như vậy đi, chúng ta trước từ Thoát tục cảnh giới bắt đầu cảm ngộ, nhận thức loại kia khoan thai tự đắc sinh hoạt."

"Ừ, ta nghe U." Tiểu Tuyết nhu thuận gật đầu, tiếp theo ngâm thơ mà hỏi: "Thế nhưng là U, chúng ta muốn như thế nào vào tay rồi sẽ không thật muốn chúng ta ở ẩn ẩn cư, qua loại kia nông thôn sinh hoạt a?"

Dạ U mỉm cười nơi đây giải thích: "Vậy không cần, bởi vì cái gọi là tiểu ẩn ẩn cư thâm, đại ẩn ẩn cư thị (tiểu mơ hồ tại lâm, lớn mơ hồ tại thị), cho dù không cần nông thôn sinh hoạt, chúng ta cũng là có cơ hội cảm ngộ được Thoát tục cảnh giới. Hiện tại chúng ta xem xét cảnh đẹp, muốn chính là tự nghiệm thấy loại kia khoan thai tự đắc tâm tình, ngẫu nhiên ghi viết thơ cổ, cảm ngộ thâm tự nhiên sẽ nước chảy thành sông (thủy đáo cử thành)."

Vì vậy Tiểu Tuyết chấn chỉnh lại mà hỏi: "U, như vậy chúng ta bây giờ có muốn hay không viết thơ cổ?"

Dạ U nhìn một chút thì, lập tức đáp lại: "Hay là không cần, cái này một chút khóa nhanh kết thúc, chúng ta bây giờ cấu tứ làm thơ cũng không kịp. Hay là tiếp tục đi dạo trong chốn lất, để cho liền lập tức chạy tới tân sinh lớp từ các."

Tiểu Tuyết "Ừ" một chút, nhu tình mật ý nơi đây giương cánh tay của Dạ U, dẫn tới xung quanh nhiều tân sinh quăng tới không ngừng hâm mộ ánh mắt. Rất nhanh Văn bộ trong học viện truyền đến bao la mờ mịt mệnh mông ba tiếng tiếng chuông, biểu thị đã tan học.

Hai người lập tức chạy tới Từ các chỗ, tùy tiện tìm cái một trước một sau vị trí ngồi xuống, chỗ đó lại là một cái mới cảnh tượng, tổng cộng như 21 cái tân sinh, phần lớn đều là không nhận ra tân sinh. Bất quá cũng có một cái quen thuộc tân sinh, chính là tại Thơ uyển bên trong một chỗ học Trịnh Tú Nhi.

Trịnh Tú Nhi ngay tại Dạ U bên trái vị trí, nhìn thấy hai người, ngọt ngào nơi đây chào hỏi nói: "Nguyên lai hai người các ngươi cho thấy kiên tu a, thật là đúng dịp a, còn có thể tại Từ các trong đụng phải các ngươi, về sau kính xin chỉ giáo nhiều hơn."

Dạ U nhàn nhạt nói: "Ừ, có thể!"

Trịnh Tú Nhi nhìn thấy hân đối với phản ứng của mình không mặn không nhạt, không khỏi có chút ai oán, luôn luôn am hiểu giao tiếp nàng vậy mà không thể để cho trước mặt vị này anh tuấn hơn người nam sinh đối với nàng nhiệt tình một ít. Bất quá chứng kiến bên cạnh hân đẹp như tiên nữ Tiểu Tuyết nàng vậy mà bình tĩnh, trách không được hân nhìn không cái khác nữ nhân.

Một lát sau, Tiêu Ly Nguyên Sur đi tới Từ các, mới vừa rồi còn có chút huyền ảo những tân sinh lập tức yên lặng hạ xuống, lẳng lặng nghe hân chỉ giáo

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Cổ từ luận cảnh

Cao nhã tinh xảo Từ các, Tiêu Ly đối mặt tân sinh nụ cười chân thành nói: "Hoan nghênh các vị tân sinh đi đến ta Từ các vào học. Các ngươi thể đi tới đây đã nói lên các ngươi đều nhất định tư chất, chỉ cần siêng năng khổ luyện cổ từ, cuối cùng có một ngày như tỷ lệ có thể bồi dưỡng được mạch văn bên trong từ khí, trở thành chuẩn bị được kính ngưỡng Từ tu."

"Có lẽ các ngươi trong nội tâm sẽ có nghi hoặc, muốn như thế nào bồi dưỡng được từ khí rồi vậy muốn nhắc đến cổ từ tam đại nhân sinh cảnh giới. 'Tạc dạ tây phong điều bích thụ. Độc thượng cao lâu, vọng tẫn thiên nhai lộ (Đêm qua gió tây điều bích thụ. Một mình lên cao lâu, nhìn qua quá Thiên Nhai Lộ).' là đệ nhất cảnh, 'Y đài tiệm khoan chung bất hối, vì y tiêu đắc nhân tiêu tụy (Dây thất lưng dần dần rộng cuối cùng dứt khoát, là y tiêu tan biết dừng

người tiêu tụy).' là đệ nhị cảnh, 'Chúng lý tầm tha thiên bách độ, mạch nhiên hồi thủ, na nhân tức tại đăng hỏa lan san xử (Chúng trong tìm hần trăm ngàn độ, bỗng nhiên quay đầu, người kia cũng tại ngọn đèn dầu hết thời vị trí).' là đệ Tam Cảnh."

"Chỉ cần trải qua ba người này môn sinh cảnh giới, liền có thể tự nhiên mà vậy nơi đây bồi dưỡng được từ khí, đột phá trở thành Từ tu. Khả năng các người còn không lý giải ba người này môn sinh cảnh giới ý tứ, như vậy cái này đoạn khóa chúng ta sẽ tới cụ thể mà một chút, các người nên tỉ mỉ nghe kỹ."

"Chờ một chút!" Dạ U đột nhiên đã giơ tay lên, nghi ngờ nói "Tiêu Ly Nguyên Sur, bên trên đoạn khóa ta là bên trên Y Đức Nguyên Sur thơ cổ khóa, nghe nói thơ cổ như thập đại nhân sinh cảnh giới, phải toàn bộ đạt tới mới có thể nuôi dưỡng được thơ khí. Vì sao cùng thơ cổ thân như tay chân cổ từ cũng chỉ có tam đại nhân sinh cảnh giới? Trong đó khác nhau có thể nói tỉ mỉ một chút."

Tiêu Ly đối với Dạ U vốn hảo cảm rất sâu, nhìn thấy hần như thể chăm học tốt hơn hỏi, tự nhiên cũng sẽ không phản đối. Hần cẩn thận hồi đáp: "Dạ U nói vấn đề rất tốt, như vậy ta sẽ tới nói một chút trong đó khác nhau."

"Cổ từ cùng thơ cổ đồng dạng, đều thành thông qua ít nhiều màu nhiều về sinh hoạt tới cảm ngộ nhân sinh cảnh giới. Nhưng cổ từ một người môn sinh cảnh giới so đầu thơ cổ chỉ một nhân sinh cảnh giới còn khó hơn bên trên rất nhiều vạn phần, cần hao phí bên trên càng nhiều tâm huyết năng lực cảm ngộ ra. Hơn nữa cổ từ nhân sinh cảnh giới cần trình tự dần dần tiến dần, không giống thơ cổ chỉ cần tùy ý chọn một cái phương hướng cảm ngộ, đây là cả hai ở giữa bất đồng."

Dạ U nghe vậy bừng tỉnh đại ngộ, nói cảm ơn: "Cảm ơn Tiêu Ly Nguyên Sur dạy bảo, thụ giáo!"

Tiêu Ly vui mừng gật đầu, liền tiếp theo trình trọng biểu thị mệnh lệnh nói: "Như vậy hiện tại ta sẽ tới cụ thể mà một chút ba người này môn sinh cảnh giới ý tứ. Đệ nhất cảnh nói là hần là lên cao nhìn xa, nhìn xuống đường nhỏ, hiểu rõ tình hình chung. 'Nhìn qua quá thiên nhai lộ (vọng tần thiên nhai lộ)'."

"Đệ nhị cảnh nói là viết chữ không phải dễ như trở bàn tay, phải trải qua một phen vất vả cần cù lao động quá trình, 'Là y tiêu tan biết dùng người tiêu tụy (vì y tiêu đắc nhân tiêu tụy)', nói đúng là muốn như khát vọng người yêu như vậy, mất ăn mất ngủ, siêng năng, người gầy giải thông vậy mà không hối hận. Đệ Tam Cảnh nói là thành trải qua nhiều lần truy tìm, nghiên cứu, đến cùng đạt được thành công."

"Bởi vì cái gọi là 'Son cùng thủy tận nghi không đường, thành một thôn (Son cùng thủy tận nghi vô lộ, liễu ám hoa minh hựu nhất thôn)', chỉ cần công phu tinh thần dùng đến, tự nhiên sẽ sáng tỏ thông suốt, có chỗ phát hiện, có chỗ phát minh. Học như đi ngược dòng nước, không tiến tụt thối, bởi vậy chỉ cần các người kiên trì bền bỉ nơi đây chăm học khổ luyện, trải qua một phen thấu xương hàn, cuối cùng là hoa mai xông vào mũi hương."

Các vị tân sinh rất là đồng ý gật đầu, Tiêu Ly Nguyên Sur giải thích khiến bọn họ đã minh bạch viết chữ khó khăn, bất quá nếu như đi lên con đường này, cũng chỉ có thể phá phù trầm chu (quyết đánh đến cùng).

Về sau Tiêu Ly chân chính lại mà hỏi: "Hãy nghe ta nói hết, trong các người nhưng còn có nghi hoặc?"

Đại đa số tân sinh đồng thanh nói: "Không có nghi ngờ, cảm ơn Tiêu Ly Nguyên Sur giải thích nghi hoặc!", nhưng có một cái có chút đần độn tân sinh giơ tay lên sợ hãi mà hỏi: "Tiêu Ly Nguyên Sur, xin hỏi đệ nhị cảnh bên trong 'Là y tiêu tan biết dùng người tiêu tụy (vì y tiêu đắc nhân tiêu tụy)', là không phải chỉ cần khát vọng người yêu nơi này mất ăn mất ngủ trình độ, liền có thể đạt đến?"

Cái khác tân sinh sau khi nghe một mảnh cười vang, Tiêu Ly có chút đau đầu nơi đây giải thích: "Chẳng lẽ người không biết đây là một loại ví phương đi? Cũng chính là, viết chữ hần siêng năng, hết sức chăm chú nơi đây vui đầu vào bên trong, năng lực đạt được rất cao thành tựu, nói như vậy người chung quy sẽ đã hiểu a!"

Vị này tân sinh cái hiểu cái không gật đầu, thấp giọng xâu nói: "A, thì ra là thế này a. Ta còn tưởng rằng chỉ cần thâm mến người nơi này cực sâu tình trạng, liền có thể trực tiếp đến cái thứ hai cảnh giới, bằng không thì ta liền nghĩ một mực thâm mến Tuyệt tiên tử."

Nói xong, hần lo lắng nơi đây nhìn một chút Tiểu Tuyết tuyệt mỹ bóng hình xinh đẹp, trong ánh mắt toát ra một tia ái mộ. Thế nhưng hần hiểu được nàng cùng Dạ U sớm đã là mỗi người kinh hải ao ước một đôi Thần Tiên Quyển Lữ, không khỏi một hồi ảm đạm. Bất quá trừ hần ra, còn có rất nhiều cùng hần môn sinh, đối với nàng vừa thấy đã yêu, ai kêu nàng to lớn quá mức hại nước hại dân.

Dạ U đã sớm minh bạch Tuyệt đối với những người khác kinh người lực hấp dẫn, bất quá người đều có lòng thích cái đẹp, hần vậy mà không có biện pháp ngăn cản, cũng chỉ có thể thuận theo tự nhiên. Nhưng bảo hộ nàng là trách nhiệm của hần, một khi có người ý đồ tổn thương nàng hoặc là muốn cướp đi nàng, hần tuyệt đối sẽ không chút do dự tàn nhẫn xuất thủ.

Kế tiếp Tiêu Ly liền bắt đầu nói về như thế nào đạt tới cổ từ đệ nhất nhân môn sinh cảnh giới phương pháp, khiến đông đảo tân sinh lập tức tinh thần sáng láng, tập trung tinh thần nơi đây nghe hần giảng giải.

Hần ung dung nơi đây giải thích: "Lên cao nhìn xa không phải thật cao theo đuổi xa, muốn biết rõ chỗ cao không thẳng hàn, trèo càng cao, rơi càng thảm, thành suy nghĩ mình một chút thực lực trước mắt. Bởi vậy ít nhiều tích lũy chút viết chữ kinh nghiệm, mượn các bậc tiền bối, cách khác lối tắt, siêng năng khổ luyện, như vậy năng lực từng bước lên cao, nâng cao một bước, nhìn qua thành xa hơn."

"Như vậy hiện tại ta liền lấy ra các bậc tiền bối cổ từ cung cấp các người tham khảo, nhớ rõ muốn lấy trong đó tinh hoa, lại trong đó bã. Các người có thể mượn bọn họ phương pháp sáng tác, nhưng không thể toàn bộ rập khuôn, bằng không các người liền vĩnh viễn đột phá không được ba người môn sinh cảnh giới (tam cá nhân sinh cảnh giới), nhớ kỹ đi?"

Các vị tân sinh chân chính lại hồi đáp: "Biết, Tiêu Ly Nguyên Sur!"

Vì vậy Tiêu Ly liền lấy ra chút đầu văn chương, Lang Lăng nơi đây sâu độc lấy. Chỉ thấy phía trên chữ viết đoạn chính, về phác thảo tự nhiên, phiên như kinh hải, nhẹ như khói xanh, vừa nhìn chính là danh gia đại tác, từ tên là "trương kiến hoan vô ngôn độc thượng tây lầu (gặp nhau thích không nói gì một mình lên tây lầu)".

Vô ngôn độc thượng tây lầu, nguyệt như câu. Tịch tịch ngô đồng thâm viện tảo thanh thu.

Tiền bất đoạn, lý hoàn loạn, thị lý sâu. Biệt thị nhất phiên tư vị tại tâm đầu.

(Không nói gì một mình lên tây lầu, nguyệt như móc câu. Tịch tịch ngô đồng sâu bên trong đình viện khóa thanh thu.

Cất bỏ không ngừng, lý còn loạn, là nỗi buồn ly biệt. Hay là một phen tư vị tại trong lòng).

Sau khi nghe xong, các vị tân sinh lập tức được từ bên trong ung dung sâu tư cùng tịch tịch thống khổ cảm tình thật sâu lắng nhiễm, như hai ba nữ sinh không khỏi lã chã rơi lệ, liền ngay cả Tiểu Tuyết vậy mà cảm động không thôi.

Về sau Tiêu Ly nghiêm túc phân tích nói: "Cái này đầu từ tình cảnh dung hòa, cảm tình ử dật. Bên trên khuyết lựa chọn điển hình cảnh vật với tư cách là cảm tình biểu đạt phủ lên chần chệ, xuống khuyết mượn hình tượng ví von uyển chuyển hàm súc nơi đây biểu đạt chân thành tha thiết cảm tình. Ngoài ra, vận dụng âm thanh thú vị biến hóa, làm được âm thanh tình hợp nhất."

"Đặc biệt 'Đoạn', 'Loạn' hai chữ dùng thành rất tốt, tăng cường ngừng ngắt ngữ khí, giống như đoạn giống như tục; đồng thời cả đầu từ âm vang hữu lực, giàu có vận luật hảo, vậy mà thỏa đáng sinh sôi đến thẳng ra bi thống ử dật cảm tình. Có thể thấy các bậc tiền bối cổ từ cỡ nào bác đại tinh thâm, chính là các người học đối tượng, hẳn là cho rằng làm gương."

Các vị tân sinh đối với Tiêu Ly phân tích sâu chấp nhận gật đầu, về sau hẳn liền ngữ khí thành khẩn nói: "Được rồi, hiện tại các người liền toàn bộ lấy ra giấy và bút mực viết hạ xuống, tỉ mỉ nghiên cứu một chút cái này đầu từ tình diệu hướng tới. Có thể cùng nhau thảo luận, như nghi vấn có thể tới hỏi ta."

Tiếng nói hạ xuống, những tân sinh liền nhao nhao lấy ra giấy và bút mực, đem cái này đầu từ viết hạ xuống, tỉ mỉ thưởng thức. Chữ của bọn họ bút tích tự nhiên không bằng danh gia như vậy sâu sắc phiêu dật, nhưng là thanh tú đoạn chính, có thể thấy qua.

Dạ U cùng Tiểu Tuyết phía trước bàn, tự nhiên vô cùng dễ dàng thảo luận. Nàng có chút đau thương khéo léo nói: "U, cái này đầu từ thật sự được bi thương a, cũng không biết đến cùng chuyện gì xảy ra có thể viết ra như vậy tình diệu hảo tho?"

Dạ U trầm tư trong chốc lát, giải thích: "Người tại nghịch cảnh phía dưới tự nhiên có cơ hội bộc phát ra tiềm lực của mình, cái này đầu từ từ người cũng giống như vậy, bản thân hẳn liền tài hoa hơn người. Ta nghĩ đoán chừng hẳn bị người trường kỳ cầm tù tại một cái trong đình viện, mất đi tự do, cảm thấy tịch tịch gian nan, bởi vậy sẽ có loại này cô độc cực kỳ bị ai cảm giác."

"Như vậy tuyệt cảnh xuống viết ra cổ từ tự nhiên không giống bình thường, đáng tiếc ta không có tự mình nhận thức qua, có lẽ ta vậy mà không muốn nhận thức loại này mất đi tự do bị thương cảm giác a, như vậy đoán chừng so với chết còn khó chịu hơn!"

Nói xong, Dạ U thật sâu thở dài một hơi. Tiểu Tuyết tràn đầy đồng cảm, đồng tình nói: "Vậy hẳn cũng quá đáng thương, tựa như trước kia ta đây đồng dạng. Bởi vì mắc phải quái bệnh một mực bị giam trong nhà không thể đi ra ngoài, chỉ có thể ở trong khuê phòng đọc sách giải buồn, đánh đàn ca hát, một mình nhảy múa, bằng không thì ta cũng sẽ không tinh thông nhiều như vậy đồ vật."

"Bất quá cha mẹ của ta hay là đối đãi ta rất tốt, mỗi ngày ăn ngon mặc đẹp, xem ra ta còn là so với hẳn trời qua đỡ một ít. Nhưng hiện tại thật vất vả đi đến Trung Nguyên tâm y phóng dược, gặp U, ta liền không quá nghĩ về đến nhà, hy vọng có thể cùng U một mực ở một chỗ."

Dạ U nghe vậy không khỏi càng thêm yêu thương, an ủi: "Tuyết, yên tâm đi. Mặc dù nói cần nghịch cảnh năng lực bộc phát ra tiềm lực, thế nhưng ta vậy mà không quá hi vọng gặp được chúng ta lâu dài chia lìa nghịch cảnh. Nếu quả thật như một ngày như vậy, ta nhất định sẽ đem hết toàn lực mà đem ngươi cướp về!"

Tiểu Tuyết nghe vậy trong nội tâm tình cảm ấm áp nhất thời, ngọt ngào mà cười nói: "Ừ, ta biết, U đối với ta tốt nhất rồi!"

Những tân sinh đối với cái này đầu từ thảo luận thành hừng hực khí thế, có chút thậm chí yêu cầu Tiêu Ly giải thích nghi hoặc, bất tri bất giác nửa canh giờ đi qua.

Vì vậy Tiêu Ly liền nhân dịp nói: "Được rồi, bây giờ là tự do hoạt động thời gian, nên là các người thực tiễn thời điểm. Bất quá hôm nay là lần đầu tiên vào học, trước hết chờ viết chữ, lại bên ngoài đi dạo một vòng, nhìn xem có thu hoạch hay không. Nếu có cảm ngộ, có thể trở về nói cho biết, ta có thể cho rằng các người chỉ điểm sai lầm, giải tán!"

Các vị tân sinh nghe vậy lập tức hoan hô vui mừng, nhao nhao đi ra Từ các, đi tới trong đình viện. Thậm chí có người độc thân leo lên đài cao, giương mục nhìn về nơi xa, lộ ra một bộ bi thương biểu tình, hiển nhiên nghĩ nhận thức từ người ý cảnh, nhưng hiển nhiên rất khó lấy được thành công, rốt cuộc hẳn không có tự mình tự nghiệm thấy qua loại kia được cầm tù thống khổ.

Dạ U cùng Tiểu Tuyết thì nắm tay cùng đi ra ngoài, tự do tự tại vui chơi thoải thích. Bọn họ rất quý trọng bây giờ đang ở cùng một chỗ mỗi một phút mỗi một giây thời gian, hận không thể có thể như vậy một mực tương mạo tư thủ xuống.

Nhưng Tiểu Tuyết sâu sắc minh bạch, nàng cuối cùng có một ngày đều muốn về đến gia tộc. Gia tộc thế lực cường đại là sẽ không đồng ý nàng cùng với

Dạ U, lấy thực lực của hắn bây giờ căn bản lưu không được năng. Nàng chỉ có thể đem chuyện này thật sâu vùi dấu ở trong lòng, chưa nói cho hắn biết, cảm thụ được mỗi ngày hạnh phúc ngọt ngào, không muốn làm cho tương lai gặp đôi hồi hận.

Cứ như vậy hai người lại lần nữa lắc lư toàn bộ tân sinh viện, ngắm cảnh ngộ cảnh, thân mật bộ dáng dẫn tới rất nhiều tân sinh kinh hãi ao ước. Về sau tan học âm thanh lặng yên vang lên, bởi vì Tiểu Tuyết còn có ca từ chương trình học, hai người không thể không lưu luyến không rời nơi đây phân biệt.

Dạ U bởi vì còn lại ba khóa đầu tại lúc xế chiều, thừa dịp hiện tại có rảnh rỗi thời gian, rời đi Văn bộ học viện, bắt đầu ở lục bộ học viện cái khác trong phạm vi vô cùng buồn chán nơi đây lắc lư trên

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Trường thi cửu mỹ nhân

Dạ U vô cùng buồn chán, đầu tiên nghĩ đến lại hướng Âm bộ học viện quan sát một chút. Hắn tiến nhập lục bộ học viện mục đích chủ yếu chính là vì đem chính mình bồi dưỡng thành một cái ưu tú thích khách, về phần những khóa trình khác chỉ là kiêm tu, nhìn xem có thể hay không nhiều phương diện phát triển.

Làm đến thời điểm, giương mắt nhìn lại, một cái tối như mực cung điện đứng sừng sững ở trước mặt của hắn, âm u sâu thẳm, cao vút trong mây. Tuy lục bộ học viện trong đó không kinh qua cho phép là không cho phép giao lưu, nhưng hắn như kiêm tu thích khách, là có thể tự do xuất nhập, vừa lúc ở bên cạnh quan sát một chút Âm bộ học viện là như thế nào bồi dưỡng thích khách.

Vì vậy hắn ung dung nơi đây đi vào, đi đến Âm bộ học viện đại sảnh. Trong đại sảnh cách đó không xa có một cái tóc hoa râm, sắc mặt âm trầm hắc y lão nhân viên quản lý nhân nhả tay tại ngồi ở ghế nằm, híp nửa nhãn. Nghe nói động tĩnh, lườm mắt thấy nơi này là một cái kiêm tu tân sinh, vậy mà không hề hồi tở.

Hắn đột nhiên nghe nói trong đại sảnh dưới mặt đất nhập khẩu phương hướng một mảnh tiếng huyền não truyền ra, không khỏi tò mò đi vào, đi đến dưới mặt đất một mảnh vòng tròn hình dáng rộng lớn không gian, chính giữa chính là sân thi đấu.

Nơi này là Âm bộ học viện thích khách giao lưu sân bãi, có thể tỷ thí với nhau, tới đề cao mình ám sát kỹ xảo, nhưng phải có một chút liên ngưng lại, không thể khiến người vong mạng, bằng không liền sẽ bị khai trừ ra lục bộ học viện. Bất quá một khi khai chiến, có chỗ tàn tạt không thể tránh được, bởi vậy kịch đấu qua đi đường thương môn sinh đặc biệt nhiều.

Hắn tùy ý tại khán phòng bên trên chọn lấy một vị trí ngồi xuống, xung quanh đều là Âm bộ học viện lão sinh cùng tân sinh, tổng cộng như 40 nhiều người, nhìn trong sân đấu kịch chiến hai người hoan hô không thôi.

Dạ U giương mắt nhìn lại, phát hiện cái này kịch chiến hai người là một nam một nữ. Nam gọi Cao Tiến, nhỏ gầy ngăm đen, tướng mạo bình thường. Nhưng nữ lại là diễm tuyệt bốn phương, tóc đỏ phiêu tán như hà, nga đàn tiêu kiếm, huyết sắc quần áo bó mang năng mỹ lệ cao gầy đáng người phác họa thành trước sau lồi lõm,... Thon dài mê người, chính là tân sinh Hồng Anh.

Lúc này hai người nhao nhao chịu một ít vết thương nhẹ, tình trạng kiệt sức, nhưng cũng không có lui bước ý tứ, ánh mắt sắc bén nơi đây nhìn đối phương. Hồng Anh nắm lấy một đôi huyết sắc đao hai lưỡi, thấy một mực vô pháp đem đối diện Cao Tiến đánh ngã, nguyên lực tiêu hao thành không sai biệt lắm, năng phương ánh mắt lộ ra một tia tinh quang, vì tốc chiến tốc thắng, năng phải ra đại chiêu đánh ngã hắn.

Vì vậy nàng đen kịt sáng ngời mắt phương lập tức biến thành hồng mã não huyết sắc, để cho nàng nhất thời trở nên càng thêm quyền rũ, mị lực bắn ra bốn phía. Nàng lập tức lạnh lùng khê kêu nói: "Huyết sắc phong bạo!"

Vì vậy nàng đao hai lưỡi lấy bất khả tư nghị tốc độ bắt đầu quơ múa, phun ra ra chút mảnh lớn huyết sắc lưỡi đao sáng, hình thành kịch liệt phong bạo, xé rách xung quanh hết thấy, vô kiên bất tở, khuyh tả tại Cao Tiến trên người.

Cao Tiến là một cái Phong hệ nguyên tu, vũ khí là Tụ Phong Cung, có thể rất nhanh tụ tập xung quanh Phong nguyên khí hình thành phong tiễn, uy lực cường đại mà lại rất nhanh như gió, khiến Hồng Anh rất khó tới gần hắn. Hơn nữa hắn còn am hiểu nhảy lên phong bộ, một khi thi triển, chẳng những có thể lấy sâu sắc tăng thêm tốc độ, mà còn là phân tán mất một ít nguyên thuật công kích tổn thương.

Nhìn thấy nhanh như điện chớp bức tới huyết sắc phong bạo, Cao Tiến ánh mắt lộ ra một tia kinh hãi, không nghĩ tới Hồng Anh rõ ràng còn cất dấu như vậy uy thế cường đại nguyên thuật, cấp bách trốn như bất khả, chỉ có thể đem hết toàn lực thi triển nhảy lên phong bộ, muốn thoát đi huyết sắc phong bạo phạm vi.

Thế nhưng huyết sắc phong bạo tốc độ quá nhanh, hơn nữa rõ ràng còn sẽ tự động truy tung hấn, chỉ chốc lát sau, hấn đã bị bao phủ tại huyết sắc phong bạo. Cho dù là hấn nhảy lên phong bộ cũng không cách nào toàn bộ phân tán uy lực cường đại như thế nguyên thuật, vì vậy hấn kêu thảm thiết không thôi, huyết tinh phun ra, chịu trọng thương xụi lơ trên mặt đất.

Hồng Anh dùng ra huyết sắc phong bạo, trong mắt phương mỹ lệ huyết sắc chậm rãi thối lui, khôi phục như thường, thở hồng hộc. Nguyên lực đại lượng tiêu hao để cho nàng cảm giác có chút hữu khí vô lực, cao vút bão mãn bộ ngực tại thờ hào hển xuống trên dưới phập phồng, sóng lớn cuộn trào mãnh liệt, làm cho ở đây rất nhiều nam sinh con mắt đều nhìn thẳng.

Lúc này một ít môn sinh lập tức đem trong đại sảnh lão nhân viên quản lý kêu đi vào, đem chịu trọng thương khiêng đi.

Hồng Anh ung dung mà từ sân thi đấu rời đi, bộ pháp có chút tập tễnh. Nhưng không ngờ trước mặt nàng bỗng nhiên xuất hiện một cái thân ảnh cao lớn, là một người to lớn tương đối anh tuấn nhưng có chút âm nhu nam sinh, danh Chu Tà.

Hấn mặt mang cười tà nói: "Hong Anh tiểu thư thực lực quả nhiên phi phàm, cư nhiên có thể đem lão sinh bên trong cực kỳ khó dây dưa Cao Tiến đánh ngã. Nhìn người chiến đấu di động có chút khó khăn, hay là ta đỡ người trở về a!"

Tiếng nói hạ xuống, hấn tắc tay mong muốn hoàn ở nàng nhỏ nhắn mềm mại eo nhỏ, để cho nàng lập tức phát giác hấn muốn chiếm tiện nghi không có hảo ý tâm tư, lập tức cổ sức cấp bách né tránh, phần nộ quát: "Người vô si!"

Về sau nàng liền một chương quạt đi qua, nhưng không ngờ được Chu Tà nắm chắc ngọc thủ của nàng, thấy Tuyết của nàng Bạch Hạo oản, chắc chắn khen: "Hong Anh tiểu thư quả nhiên rất có nữ nhân vị, trên người hương thơm say lòng người, da thịt trắng nõn như tuyết, liền bàn tay nhỏ bé sờ tới sờ lui đều ôn trượt như ngọc. Nhìn nữ nhân của ta a, ta sẽ cho người vô cùng hạnh phúc vui vẻ!"

Nói xong, hấn thẳng vào nhìn về phía nàng cao vút bão mãn bộ ngực, mắt giữa dòng lệ ra một tia thèm thường, hận không thể lập tức hung hăng chà đạp một phen. Bất quá nơi này dù sao cũng là công chúng nơi, hấn vậy mà không dám hiển nhiên nơi đây xâm phạm.

Hồng Anh nghiêng răng nghiêng lợi, không nghĩ tới lại có người thừa dịp nàng suy yếu thời điểm muốn bức nàng đi vào khuôn khổ. Nàng ánh mắt trở nên băng hàn vô cùng, nộ khí nói: "Nhanh lên một chút thả ta ra!"

Chu Tà cười gian nói: "Muốn ta thả người ra có thể, chỉ cần người đáp ứng cùng ta luận bàn, thắng, ta lập tức thả người đi. Nếu như người thua, đáp ứng nhìn nữ nhân của ta, như thế nào?"

Hồng Anh nghe vậy tức giận đến sôi lên, nàng cùng Cao Tiến chiến đấu về sau nguyên lực đã sớm còn thừa không có mấy, còn có dùng hao phí tinh huyết đại chiêu trở nên có chút suy yếu, chỗ nào là đối thủ của hấn? Hấn rõ ràng chính là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, thế nhưng không đáp ứng hấn, hấn muốn một mực cầm lấy chính mình không tha, để cho nàng nhất thời lựa chọn lưỡng nan.

Xung quanh lão sinh hư thanh nổi lên bốn phía, nhiều hứng thú mà nhìn một màn này. Một ít tân sinh thì không dám đến, sợ hãi mà nhìn Chu Tà. Hấn thế nhưng là lão sinh bên trong bá chủ, thực lực phi phàm, thủ đoạn tàn nhẫn, trước có mấy cái tân sinh được hấn đánh tay chân đứt đoạn, mình đầy thương tích, khiến bọn họ căn bản không dám khiêu chiến quyền uy của hấn.

Lúc này bên cạnh hai người truyền đến nhàn nhạt lạnh lùng tiếng: "Buông nàng ra, người như vậy lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn liền cầm thú cũng không bằng? Có dũng khí theo ta luận bàn!"

Chu Tà đang đứng ở đắc chí vừa lòng trạng thái, nghe nói lời ấy lập tức giận tím mặt. Lại có người dám anh hùng cứu mỹ nhân, không biết sống chết nơi đây khiêu chiến hấn, là không phải sống được không kiên nhẫn rồi

Hấn quay đầu nhìn lại, phát hiện một cái anh tuấn phi phàm thiếu niên mặc áo đen chẳng biết lúc nào đi tới bên cạnh hai người, u mâu như thần, hàn quang tràn ra bốn phía, lạnh lùng nhìn hấn.

Vị thiếu niên này chính là Dạ U, lúc trước nhìn Hồng Anh cùng Cao Tiến chiến đấu vẫn chưa thỏa mãn, nhịn không được cũng muốn đi lên tham gia náo nhiệt, độ sức một phen.

Nhìn thấy nàng cư nhiên dùng ra huyết sắc phong bạo đã bại Cao Tiến, chiêu thức cùng Vô Ảnh Trảm của hấn có chút tương tự. Chỉ bất quá Vô Ảnh Trảm của hấn chỉ cần nguyên lực đầy đủ, có thể liên tục không ngừng mà thi triển. Mà nàng huyết sắc phong bạo là duy nhất một lần, cần hao phí tinh huyết thi triển, chỉ có thể hình thành nhất định phạm vi, nhưng có truy tung khóa chặt hiệu quả.

Về sau phát hiện có người lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn muốn chiếm Hồng Anh tiện nghi, hấn nhất thời cảm thấy phần nộ, vô pháp trơ mắt nơi đây ngồi yên không lý đến. Từ khi cùng với Tuyết, hấn chịu ảnh hưởng của nàng, đồng tình chi tâm ngược lại là hơn nhiều một ít, vô pháp nhìn một cái con gái yếu ớt bình sinh môn sinh nơi đây chịu được một cái tâm tư không thuần túy hướng về khi dễ.

Chu Tà nhìn thấy Dạ U là một cái tân sinh, nhất thời không chút kiêng kỵ, cười lạnh nói: "Người không phải kia cái cùng Tuyết tiên tử dính cùng một chỗ tiểu bạch kiểm đi? Ta đối với Tuyết tiên tử đã sớm thèm thường không thôi, còn không có tìm người gây chuyện, người ngược lại là trước gây sự với ta, còn theo ta đoạt những nữ nhân khác, quả nhiên đủ hoa tâm."

, hấn tùy tiện gạt một cái, nói: "Ta nhỏ vào, người bắt quá to lớn đẹp mắt một ít, thì có thể làm cho rất nhiều nữ nhân đối đãi ái mộ như thêm, thậm chí ngay cả Tuyết tiên tử vậy mà ái mộ người. Người muốn khiêu chiến thật là ta? Có thể, người thua liền đem Tuyết của người tiên tử nhường cho ta, để ta nếm thử mùi của nàng như thế nào?"

Nói xong, hắn lập tức bỏ qua Hồng Anh, để cho nàng có thể đào thoát, lớn lối nơi đây cười tà, tham lam mục quang làm cho người buồn nôn. Dạ U sắc mặt nhất thời băng hàn, Tuyết chính là của hắn điểm yếu, lại có người dám đối với nàng không có hảo ý, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua cho hắn.

Hắn lạnh lùng nói: "Ta là không thể nào cảm Tuyết đi làm giao dịch. Nếu ngươi thắng ta, ta tùy ngươi xử trí như thế nào, như thế nào?"

Chu Tà nghe vậy mở cờ trong bụng, cười gian nói: "Tiểu bạch kiểm, đây chính là ngươi nói, nhưng không cho hồi hận!"

Từ khi nhìn thấy Dạ U cùng Tuyết như vậy đẹp như tiên nữ thiếu nữ cùng một chỗ, hắn đã sớm nhìn hắn không vừa mắt, muốn không phải quy định lão sinh không cho phép cùng tân sinh quyết đấu, hắn sớm liền không nhận được khi dễ tân sinh. Nhưng hiện tại hắn chính mình chủ động đưa tới cửa tới cùng mình luận bàn, hắn vừa vặn đạt được ước muốn.

Vì vậy hai người liền đi lên sân thi đấu, trận địa sẵn sàng nghênh đón. Hồng Anh lặng yên nhìn một màn này, không nghĩ tới nguy cấp thời điểm, những người khác đều đang nhìn trò hay, chỉ có Dạ U vốn không quen biết thiếu niên đi lên trợ giúp nàng. Thậm chí còn liên quan đến nơi này hắn người yêu, nàng nhất thời cảm giác băn khoăn, nghĩ đến chính mình có muốn hay không tìm cơ hội cảm ơn hắn.

Nàng vậy mà không vội mà đi, đi tới khán phòng bên trên chọn lấy một cái rời xa người khác vị trí một mình ngồi xuống, nàng muốn nhìn tận mắt Dạ U đem người kia muốn không ai trong lễ Chu Tà của nàng đánh ngã, năng lực phân giải nội tâm bất bình chỉ khí.

Đám lão sinh kinh dị không thôi mà nhìn một màn này, không nghĩ tới lại có không biết trời cao đất rộng tân sinh dám khiêu chiến Chu Tà, quả thật chán sống. Muốn biết rõ Chu Tà thế nhưng là trong bọn họ tối cường một cái, tuy chỉ có Phàm nguyên cảnh cao cấp thực lực, nhưng thực lực cường đại, không từ thủ đoạn, liên ngay cả bọn họ cũng bị hắn hung hăng hành hạ qua.

Những tân sinh thì một hồi im lặng không nói gì, bọn họ cũng không dám anh hùng cứu mỹ nhân, chỉ có Dạ U tân sinh dám hiển nhiên trên mặt đất lại khiêu chiến Chu Tà âm tàn độc ác gia hỏa, nhất thời xấu hổ không thôi. Bọn họ chỉ có thể âm thầm hi vọng hắn thể áp đảo Chu Tà, là bọn họ tân sinh tranh khẩu khí.

Chu Tà nhìn đối diện bình tĩnh tự nhiên Dạ U, cười gian nói: "Tiểu bạch kiểm, nếu như chính ngươi muốn tự tìm chết, liền đừng trách ta vô tình! Đợi đem ngươi đánh cho tàn phế, ta nhất định sẽ cướp đi Tuyết của ngươi tiên tử, nhìn xem đến lúc sau ngươi sẽ là cái gì sắc mặt?"

Dạ U lạnh lùng nói: "Ngươi cảm thấy ngươi một mực chó sủa có ý tứ gì? Có dũng khí quay lại đây nhận lấy cái chết!"

Chu Tà nghe vậy giận tím mặt, nói to: "Tiểu bạch kiểm, xem ra ngươi là không biết sự lợi hại của ta, vậy mà lần nữa nhục mạ ta, để cho không đem ngươi đánh tay chân đều đoạn ta liền không họ Chu!"

Nói xong, trên người hắn lập tức trở nên khói đen tràn ngập, sắc mặt dữ tợn, tựa như lệ quỷ âm tà, sự sôi ra khí tức cường đại. Dạ U nắm lấy U Hồn Nhận, tựa như nhân hạ mà nhìn một màn này, không sợ chút nào

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Chiến thắng được sủng ái

Chu Tà hiển nhiên là Tử Vong Hệ nguyên tu, chút lớn khói đen từ khí, rất nhanh đem thân ảnh của hắn bao phủ, tựa như ác ma răng nanh hướng Dạ U chỗ phương hướng thôn phệ mà đến, làm cho người ta rất khó đoán nơi này hắn cụ thể chỗ. Tốc độ nhanh chóng, không thua gì thâm dạ quỷ ảnh.

Dạ U bình tĩnh, trên người Hắc Ám nguyên lực nổi lên, u quang sâu, dao hai lưỡi hàn quang lập loè. Tại Chu Tà khói đen tiếp cận hắn mười trượng cự ly, quát khê: "Vô Ảnh Trảm!"

Tại hai tay của hắn lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ huy vũ, trong khoảnh khắc trước người hắn mười trượng phạm vi hóa thành vô ảnh vô hình quang nhận phong bạo, gió thổi không lọt, rất nhanh đem khói đen xé rách ra, lộ ra Chu Tà thân ảnh.

Chu Tà lộ ra vẻ hoảng sợ, không nghĩ tới Dạ U lại có kinh người như thế phạm vi lớn nguyên thuật, hơn nữa liên miên không ngừng, so đấu Hồng Anh huyết sắc phong bạo từng có khoảng mà không kịp.

Bất quá may mắn trên người hắn mặc một bộ Tử Linh giáp, nguy cấp, lập tức thúc giục Tử Linh giáp Tử Linh thủ hộ. Rất nhanh từ Tử Linh giáp bên trên bay ra đại lượng dữ tợn vong hồn, gào thét không thôi, đem thân thể của hắn đoàn đoàn bao vây, ngăn cản Vô Ảnh Trảm cường lực trùng kích.

Vì vậy vong hồn không ngừng mà thay thế Chu Tà được Vô Ảnh Trảm xé rách thành hư vô, hắn hiểu được không thể như vậy ngồi chờ chết, hắn Tử

Linh thủ hộ chỉ có thể duy trì thời gian một nén nhang, hần hần tốc chiến tốc thắng.

Vì vậy hần dùng Từ Linh thủ hộ đỡ đòn Dạ U Vô Ảnh Trảm bay nhanh qua, loan đao bên trên ám ngân sắc hào quang lập tức óng ánh, tràn ngập khiếp tâm hồn người tử khí.

Nhìn thấy cách Dạ U cự ly chỉ có năm trượng nhiều, hần lập tức quát khê: "Quý Ân Nhận!" Tiếng nói hạ xuống, một đạo đoán không thấy lưỡi dao sáng lạng yên không một tiếng động nơi đây hướng hần chỗ phương hướng đánh lên qua, tựa như lệ quý ám trào.

Dạ U cảm giác được một tia như ẩn như hiện sát khí, tuy mắt thường vô pháp thấy rõ, nhưng hần đối với trực giác của mình luôn luôn sâu lấy đề tin, thân thể lập tức liền làm ra phản ứng, ngâm khê nói: "Quý Ân Thiêm!"

Vì vậy hần lập tức từ chỗ cũ tiềm hành thoát đi, phân tán ra chín cái ảo ảnh, hướng bốn phương tám hướng bay ra ra. Hai cái không kịp thoát đi ảo ảnh được Quý Ân Nhận chém thành hư vô, tiêu tán không thấy.

Chu Tà nghiêng răng nghiêng lợi mà nhìn một màn này, không nghĩ tới Dạ U phản ứng linh mãnh như vậy, cư nhiên có thể làm ra giả phân thân tránh được hần ti mi chuẩn bị một kích trí mạng, một khi trúng, nhất định khiến hần gãy xương gân chiết giá, thống khổ. Hơn nữa hần hiện tại biến mất thân ảnh, hần hoàn toàn vô pháp tìm ra hần tiềm hành thân ảnh, chỉ có thể yên lặng theo dõi kỳ biến.

Lúc này hần Từ Linh thủ hộ đã tiêu tán, hần cảnh giác nơi đây quan sát đến xung quanh, sợ Dạ U đột nhiên thừa dịp hần không chú ý giết tới đây. Chẳng được bao lâu, Dạ U thân ảnh đột nhiên hiển hiện, nắm lấy Long Khiếu cung, một đạo tiến ảnh tựa như Giao Long rời bến nhanh như điện chớp nơi đây hướng chỗ của hần chạy như bay mà đến, cường đại lực áp bách cả kinh hần hồn phi phách tán.

Chu Tà lập tức hướng bên cạnh cấp bách trốn, hần hiểm độc và hiểm địa cùng tiến ảnh gặp thoáng qua, nhưng tiến ảnh uy lực còn lại tựa như búa tạ gõ vào vai của hần bộ, tuy bởi vì Từ Linh giáp đến nơi không có trúng tổn thương, nhưng lại có thể cảm giác được một hồi áp lực khí tức hủy diệt, khiến cho hần mơ hồ làm đau.

Đang lúc hần thả lỏng thời điểm, đạo thứ hai tiến ảnh chẳng biết lúc nào rơi vào hần chân trái vị trí, căn bản hoàn toàn không kịp trốn. Hai chân của hần cũng không có Từ Linh giáp bảo hộ, vì vậy tiến ảnh gào thét mà qua, từ bắp đùi của hần cạnh ngoài gào thét mà qua, mang theo chút mảnh lớn huyết nhục, huyết tinh bắn tung toé, khiến hần kêu thảm thiết một chút.

Đây còn là Dạ U hạ thủ lưu tình kết quả, nếu hần trực tiếp nhắm ngay Chu Tà bấp chân, đoán chừng hần cả mảnh bấp chân đều muốn tận gốc mà đoạn, khi đó thật sự biến thành tàn phế. Hần tuy rất chán ghét người này đối với Tuyệt tà niệm, thế nhưng rốt cuộc đều là trong học viện môn sinh, hần không muốn làm thành quả mức tàn nhẫn.

Chu Tà đau đến oa oa trực kêu, ánh mắt đỏ bừng, lộ ra hận thấu xương ánh mắt. Sắc mặt hần dữ tợn, lửa giận ngút trời nơi đây hô: "Tiểu bạch kiểm, ngươi cũng dám lộng thương chân của ta, ta muốn ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!" Nói xong, hần liền từ trong túi trữ vật lấy ra một hạt tử khí tràn ngập quý đan, lập tức ăn xong xuống.

Về sau toàn thân hần lập tức bành trướng, huyết nhục ngăm đen, biến thành dữ tợn ghê tởm cao lớn Quý Tướng, con mắt đỏ bừng, khoe miệng còn dài hai khỏa răng nanh, hai tay mọc ra bén nhọn lớn trào. Từ Linh giáp lập tức sáp nhập vào thân thể của hần, bày kín toàn thân, hình thành vững như Bàn Thạch lân giáp, khối đen tràn ngập, tử khí, khảm nam lên vô số ác quỷ khuôn mặt.

Khán phòng bên trên lão sinh kinh hãi lạnh mình mà nhìn một màn này, lúc này Chu Tà đã hóa thành ác quỷ, như Phạm nguyên cảnh viên mãn thực lực, cực kỳ điên cuồng khát máu, vô cùng khó đối phó, đây cũng chính là hần tại sao là lão sinh bên trong bá chủ nguyên nhân. Một ít tân sinh thì đồng tình nhìn về phía sân thi đấu, cho rằng Dạ U căn bản không có hy vọng chiến thắng.

Hồng Anh lo lắng mà nhìn sân thi đấu, vốn nàng lấy là Dạ U có hi vọng chiến thắng, vì nàng ra nhất khẩu ác khí. Lại không nghĩ rằng Chu Tà vẫn còn có một chiêu này, hóa thành Phạm nguyên cảnh viên mãn ác quỷ, hiện tại cho dù hần đem hết toàn lực cũng khó có thể ngang hàng, ngược lại muốn rơi xuống cái kết quả bi thảm.

Nàng cắn cắn bờ môi, nàng không thể để cho Dạ U bởi vì nhúng tay chuyện của nàng vô tội chịu liên quan đến. Một khi hần ở giữa sân gặp được sinh mệnh nguy cơ, nàng liền không chút do dự xuống đi hỗ trợ, dù cho ngọc đá cùng tan cũng được.

Nhưng ngay tại toàn trường môn sinh hết sức chăm chú ở giữa sân lúc chiến đấu, chẳng biết lúc nào, Mặc Ân thân ảnh đi tới khán phòng chỗ bóng tối, nhiều hứng thú mà nhìn một màn này. Dù cho Chu Tà dùng tan ra quý đan biến thành ác quỷ, thực lực tăng nhiều, hần vậy mà cho rằng Dạ U không đơn giản, khả năng thể địch nổi hần, bằng không thì cũng sẽ không tại trong khảo hạch như thế kinh diễm.

Chu Tà còn bảo trì một tia lý trí, nhìn thấy Dạ U thân ảnh vẫn còn ở tiềm hành, giận dữ hét: "Tiểu bạch kiểm, ngươi sẽ trốn trốn tránh tránh, xem ta lập tức đem ngươi bắt được tới!"

Nói xong, hần một cái móng vuốt hướng Dạ U vẫn còn ở chạy thực mạng một cái ảo ảnh quát tới, xé rách không gian, tốc độ nhanh chóng, rất nhanh đem chôn vùi. Về sau hần đuổi theo hần còn dư lại ảo ảnh, như muốn nhất nhất chôn vùi, đưa hần bức cho ra ngoài.

Dạ U nhìn thấy cử động của hần, hiểu không thể lại ẩn núp xuống, cuối cùng muốn cùng hần mặt đối mặt nơi đây chém giết. Vì vậy ánh mắt hần tinh quang nhất thiêm, nếu như sớm muộn gì cũng bị tìm ra, vậy hần liền chuẩn bị cùng hần cứng đối cứng, nhìn xem là hần Hóa Long Cửu Chuyển hoàn chỉnh hình thái lợi hại hay là hần tan ra quỷ trạng thái lợi hại.

Vì vậy hần lập tức quát khê: "Hóa Long Cửu Chuyển, chín vị câu biến, hóa thành Huyết Long!"

Tiếng nói hạ xuống, trên đầu của hắn lập tức dài ra cứng rắn long giác, con mắt biến thành nhạy bén long nhãn, hàm răng biến thành sắc bén long nha, cái cảm dài ra long tu, tay chân đều hóa thành bén nhọn long trảo, đằng sau dài ra long vĩ, toàn thân từ dưới quai hàm nghịch lân vị trí đem dày đặc long lân khuếch tán nơi này toàn thân, tạng biến thành nhịp đập hữu lực long tâm.

Hắn nhất thời cảm giác toàn thân tinh lực tăng gấp đôi, thân thể các phương diện tổ chất sâu sắc đề thăng, cho dù xé nát một cái cự thú vậy mà không phải là không có khả năng.

Lúc này Chu Tà đã thanh lý xong tất cả của hắn bộ ảo ảnh, nhìn thấy hắn hóa thành quái dị bộ dáng, kiệt kiệt cười nói: "Ngươi đây là cái gì nguyên thuật? Cư nhiên hóa thành bốn chân thân lẫn bộ dáng, lấy là như vậy liền có thể đánh ngã ta sao? Xem ta đem ngươi xé thành mảnh nhỏ!"

Dạ U lạnh lùng nói: "Ngươi thử một chút đã biết, xem ta coi ngươi là thành một cái kiến hôi giết chết!"

Chu Tà phẫn nộ cười nói: "Nói khoác mà không biết ngượng, xem chiêu!" Nói xong, thân ảnh của hắn lập tức từ chỗ cũ tiêu thất, trong chớp mắt liền đi tới Dạ U bên người, lợi trảo hướng lồng ngực của hắn tìm qua.

Dạ U không biết sợ hãi, sau lưng long vĩ bãi xuống, tốc độ nhanh chóng, thân ảnh mơ hồ trên đột nhiên liền chuyển tới phía sau của hắn, ngậm khế nói: "Long Phá Quyền!" Hắn một quyền nặng nề mà đánh vào Chu Tà trên lưng, khiến hắn gãy xương gân nứt ra, cao lớn thân thể cư nhiên được hắn trực tiếp đánh bay ra ngoài, đã bay như hai mươi trọng rất xa.

Khán phòng bên trên môn sinh khó có thể tin mà nhìn một màn này, vốn Chu Tà tan ra quỷ đã đủ khiến bọn họ sợ hãi, nhưng không nghĩ Dạ U tốt hơn, cư nhiên không cần đan dược liền có thể thi triển luyện thể nguyên thuật, hơn nữa thực lực rõ ràng mạnh mẽ hơn Chu Tà rất nhiều, khiến bọn họ rất cực không dám xem thường tân sinh.

Hồng Anh che cặp môi đỏ mọng lộ ra một tia kinh dị, vốn lấy là Dạ U tỷ số thắng đã rất thấp, lại không nghĩ rằng hắn đột nhiên dùng luyện thể nguyên thuật nghịch tập. Nhìn hắn tầng tầng lớp lớp cường đại thủ đoạn, trong lòng của nàng âm thầm hạ quyết tâm, mình nhất định phải đổi thành càng mạnh, sẽ không bị người bắt nạt.

Mặc Ân vui mừng nhìn trong sân tan ra long Dạ U, quả nhiên hắn không để cho chính mình thất vọng, còn cất dấu như thể phi phạm thủ đoạn, vừa nhìn chính là cùng Long Tộc liên quan luyện thể nguyên thuật, thực lực tự nhiên không phải tan ra quỷ Chu Tà có khả năng ngang hàng.

Chu Tà run rẩy nơi đây đứng lên, gào thét không thôi, vốn cho là mình nắm chắc thắng lợi trong tay, lại không nghĩ rằng Dạ U luyện thể nguyên thuật so với hắn càng thêm phi phạm, đơn giản liền đem hắn đánh bay. Không đợi hắn phản ứng kịp, Dạ U long vĩ khê động, thân ảnh rất nhanh từ chỗ cũ tiêu thất, vọt tới trước mặt của hắn.

Chu Tà cảm nhận được to lớn lực áp bách, hai móng không khỏi điên cuồng mà loạn vũ, hình thành xé rách không gian phong bạo, mong muốn ngăn cản hắn lần thân mà vào. Lại không nghĩ rằng hắn trực tiếp một quyền phá vỡ vạn pháp, lại là một chiêu Long Phá Quyền, phá vỡ hắn trào phong, nặng nề mà một quyền đánh vào trên ngực của hắn.

Chu Tà lần nữa được đánh bay, còn chưa tiếp đất, Dạ U liền truy đuổi lên thân ảnh của hắn, nhắm ngay thân thể của hắn một hồi loạn quyền, kích rơi trên mặt đất, khiến xung quanh mặt đất thoáng cái sụt, khe nứt lan tràn, đã trở thành một cái hố to.

Mà lúc này thân thể của hắn nhận lấy như thái sơn nặng như quyền đầu đá, xương sườn đều đã đoạn vài cái, huyết tinh phun ra, trực tiếp xụi lơ trên mặt đất vô pháp nhúc nhích, đau nhức kịch liệt thành hôn mê rồi.

Dạ U thấy Chu Tà đã trọng thương, liền không hề hạ tử thủ, khôi phục nguyên dạng, ung dung nơi đây ra sân thi đấu.

Một ít tân sinh thấy như vậy một màn, lập tức hoan hô vui mừng nhảy nhót như chim sẻ, không nghĩ tới Dạ U một cái mới vừa vào học tân sinh vậy mà đánh ngã ở trong tới bộ học viện lão sinh bên trong xưng bá Chu Tà, về sau hắn chính là Âm bộ học viện đệ nhân vật số má.

Lão sinh thì im miệng không nói không nói gì, ngây ra như phỗng mà nhìn uy phong lẫm lẫm Dạ U, không khỏi cười khò. Hắn chiến thắng Chu Tà, há không phải nói bọn họ những cái này lão sinh thực lực cũng không bằng một cái mới vừa gia nhập tân sinh? Vậy cũng thật sự là lớn lao châm chọc, khiến bọn họ không phản bác được.

Lúc này Mặc Ân rốt cực tại hiện lộ ra thân hình, thân ảnh chút nhảy lên, thoáng cái đi đến Dạ U bên người. Hắn đối với Dạ U vỗ tay trầm trọng khen ngợi nói: "Rất tốt! Dạ U ngươi quả nhiên không có để ta thất vọng, về sau ta sẽ coi ngươi là thành Âm bộ học viện trọng điểm bồi dưỡng đối tượng!"

Dạ U gật đầu nói cảm ơn: "Vâng cảm ơn Mặc Ân Nguyên Sư, ta nhất định sẽ gấp đôi nỗ lực."

Mặc Ân vỗ vỗ bờ vai của hắn, mỉm cười nói: "Ta đi, chờ mong ngươi buổi chiều sẽ có càng thêm biểu hiện kinh diễm!" Nói xong, hắn thi triển ra u ảnh bước, yểu như kiều quý mị hư vô phiêu hốt không thấy.

Cái khác môn sinh khiếp sợ nhìn một màn này, không nghĩ tới Mặc Ân Nguyên Sư vẫn dấu kín tại bọn họ phụ cận, bọn họ cư nhiên một mực không có phát giác. Nghe được hắn đối với Dạ U thưởng thức cùng hứa hẹn, bọn họ không khỏi không ngừng hâm mộ, sớm biết mình vậy mà đi lên bày ra một ít thực lực, khiến hắn nhìn bên trong chính mình.

Dạ U đi tới Hồng Anh bên người, nhàn nhạt nói: "Hiện tại Chu Tà đã bị ta đánh ngã, hắn tạm thời sẽ không quấy rối ngươi rồi. Nếu có cần nơi đây, có thể hướng ta cầu trợ!"

Nói xong, hắn liền không chút do dự quay người rời đi. Hồng Anh cảm nhận được một tia ảm áp, đột nhiên nhớ tới chính mình còn không có hướng hắn nói lời cảm tạ, phục hồi tinh thần lại thì thân ảnh của hắn sớm đã tiêu thất, không khỏi một hồi tiếc hận.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Kỳ cảnh đánh cò

Lúc xế chiều, Dạ U đi tới Nghệ bộ học viện vào học, đầu tiên bên trên chương trình học tự nhiên là kỹ thuật. Lần kia tại kỳ thuật trong khảo hạch ngẫu nhiên trở hết tài năng đạt được sách dạy đánh cò, hắn trở về ngược lại là như nghiên cứu một ít, nhưng ngăn ngừa mấy ngày cũng chỉ là kiến thức nửa vời, vừa vặn tới nơi này nhìn xem có thể hay không tiến rất xa.

Nghệ bộ học viện kiến trúc cùng Văn bộ học viện đồng dạng cao nhã tinh xảo, bức tường màu trắng hoàn hảo, lục liễu vòng quanh rủ xuống, mặc hoa hành lang gấp khúc, đường hành lang đối với liên tiếp, kỳ thảo tiên đăng, mùi thơm lạ lùng xông vào mũi. Càng có nhanh nhẹn tinh xảo đình đài lầu các, đẹp và tinh mịn tú lệ trí quán nhà trên mặt nước, ngọc lan lượn quanh thế, hoa viên bụi gấm, toàn bộ học viện trắng lẽ, ung dung hoa quý.

Dạ U đi tới tân sinh viện kỳ lầu, chỗ đó đứng là hắn bên trên kỳ thuật khóa nơi đây. Đi vào, tùy tiện tìm cái vị trí ngồi xuống, chỉ chốc lát sau tân sinh toàn bộ đến đủ, chỉ có lúc đó mười người, có thể thấy Thương Tinh Nguyên Sư chiêu sinh yêu cầu vô cùng nghiêm khắc.

Chỉ chốc lát sau, Thương Tinh Nguyên Sư đi tới kỳ lầu, nhìn thấy Dạ U thân ảnh rõ ràng ngay tại trong đó, thoả mãn gật đầu. Về sau hắn bắt đầu chính thức vào học, trình trọng biểu thị mệnh lệnh nói: "Hoan nghênh các người tới coi trọng ta kỳ thuật khóa, các người nếu như có thể bị ta chọn trúng, tự chất tự nhiên bất phạm, hi vọng các người phải học tập thật giỏi, mỗi ngày hướng lên."

Toàn bộ tân sinh đồng thanh nói: "Vâng, Thương Tinh Nguyên Sư!"

Thương Tinh nghe vậy vui vẻ, nghiêm trang nói: "Nếu muốn trở thành kỳ tu, phải bồi dưỡng được Nghệ viện khí bên trong kỳ khí. Thế nhưng muốn như thế nào bồi dưỡng được kỳ khí rồi vậy cần nơi này cờ vây cửu chủng cảnh giới —— "

"Nhất viết nhập thần, nhị viết tọa chiếu, tam viết cụ thể, tứ viết thông U, ngũ viết dụng trí, sáu viết tiểu xảo, thất viết đầu lực, bát viết nhược ngu, cửu viết thủ chuyết. Trong đó nhất phẩm nhập thần tối cao, cửu phẩm thủ chuyết thấp nhất, bởi vậy muốn từ cửu phẩm làm từng bước nơi đây đột phá nơi này nhất phẩm, liền có thể bồi dưỡng được kỳ khí, đột phá thành kỳ tu."

"Nghe xong nơi này, các người có lẽ không rõ ràng chín cái cảnh giới cụ thể hàm nghĩa, ta liền cùng các người tỉ mỉ nói một chút. Nhất phẩm nhập thần là chỉ hứng thú điểm cùng niềm vui thú dụng hợp hai thực hiện chút, trí lực cùng tinh lực cộng hưởng cũng chăm chú. 'Học khoảng người không bằng tốt hơn biết người, tốt hơn khoảng người không bằng vui cười khoảng người.' đây là tốt nhất phẩm."

"Nhị phẩm tọa chiếu là chỉ thể bình ổn tinh thần thu thập cùng chăm chú lĩnh vực liên quan các loại kiến thức cần thiết, cơ sở, tin tức, quy tắc, kéo dài, bề dày về quân sự đội tương dung độ cùng liên quan độ tin tức với tư cách là tất yếu thu thập, đây là thượng trung phẩm."

"Tam phẩm cụ thể là chỉ tiến nhập ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại cảnh tượng, cần trái ngược ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại lẫn nhau chứng nhận, định lượng cạnh tranh động thái quá trình, cùng sử dụng cụ thể mô hình suy luận triển khai, tại trong thực tiễn hưởng thụ nhiều lần thất bại cùng nhiều lần Tiểu Tiến bộ, bắt đầu là mở ra thông suốt điểm tích lũy kiến thức cơ bản, đây là trên dưới phẩm."

"Tứ phẩm thông U là chỉ thể từ hữu hình trong thực tiễn ngộ ra vô hình quy luật cũng trừu tượng ra chỉ có tư duy hệ thống, tùy ý dẫn sinh ra tiêu trừ trực giác cùng bản cảm giác, đây là trung thượng phẩm."

"Ngũ phẩm dụng trí là chỉ ứng dụng tại thực tiễn, tiêu trừ, thực dùng chung, cùng đánh cò đối thủ tại bàn cờ bên trên không ngừng mà ưu hóa, phản chứng, suy luận, đề thăng đánh cờ tư duy, khiến trí tuệ vô hạn nơi đây đi tiếp cận chung cực đến cùng, đây là trung trung phẩm."

"Lục phẩm tiểu xảo là chỉ chi tiết vị trí thường như kỳ tư diệu tượng, biến hóa vô cùng, tiểu xảo ảo diệu ở chỗ tiểu xảo hướng tới có nhiều 'Kỳ tư diệu tượng', cũng chính là chi tiết quyết định thành bại, đây là trung hạ phẩm."

"Thất phẩm đầu lực là chỉ điểm tụ hợp tự nhiên đã thể thành thế, dựa thế liền có thể phát lực, thế phát lực hoặc mượn lực người sĩ tự nhiên đã có không nhỏ thu hoạch, đây là hạ thượng phẩm."

"Bát phẩm nhược ngu là chỉ thăm dò đến cùng, tôn đạo vi sư, truy cầu cùng đạo tương hợp, cầu mà như bất khả, chỉ có vĩnh viễn tiếp cận, minh bạch tương đối đến cùng mà nói, với tư cách là tu tập đến nơi này chút cảnh giới trí giả mà nói, minh bạch chính mình chỉ cần là người, như cực hạn tính cách là

tất nhiên. 'Đại Trí Nhưặc Ngủ', trí điểm đẳng cấp càng cao, đối với những lời này lĩnh ngộ càng sâu, đây là hạ trung phẩm."

"Cửu phẩm thủ chuyết là chỉ bất kỳ trí giả đều năng lực bán kính, nhất định phải như ý thức 'Nhìn năng lực bán kính thủ chuyết người', đây là hạ hạ phẩm."

"Những cái này chính là cờ vây cửu chủng cảnh giới cụ thể cách làm, học qua cờ vây người hẳn sẽ hoặc nhiều hoặc ít hiểu rõ một ít, bởi vậy hiện tại như nghỉ hoặc nơi đây, lập tức đương trường cho hay cùng ta, ta có thể giải thích nghỉ hoặc."

Tiếng nói hạ xuống, lúc trước nghe được nồng nhiệt những tân sinh lập tức gio tay lên vấn đề, liền ngay cả Dạ U cũng có chút như lọt vào trong sương mù, không thể không cho hay Thương Tinh, đạt được hẳn nhất nhất giải đáp, nhất thời như thể hồ quán đỉnh, sáng tỏ thông suốt.

Về sau nửa canh giờ đi qua, Thương Tinh Nguyên Sư rốt cục đình chỉ giải đáp, mỉm cười nói: "Cảm ơn các người có thể như thế chăm học tốt hơn hỏi, để ta cảm thấy hết sức vui mừng. Xuống chút đoạn khóa là tự do hoạt động, ta chia mỗi người các người một bộ cờ vây, trước từ cửu phẩm thủ chuyết bắt đầu, giúp nhau đánh cờ, hiểu rõ đối thủ cường đại cùng thế yếu của mình."

Nói xong, hẳn liền cho mỗi người phát một bộ cờ vây, những tân sinh liền lập tức tìm kiếm đối tượng hai hai đánh cờ dâng lên Dạ U đang tại cân nhắc tìm cái nào thời điểm, thời điểm này một cái xinh đẹp khả ái nữ sinh chủ động đã đi tới, ngọt ngào mà cười nói: "Ta là Liên Tri Kỳ, có thể với người một chỗ đánh cờ đi?"

Dạ U ngừng đầu vừa nhìn, phát hiện nàng mái tóc như thác nước, mày ngài nhật quết, nhãn Nhưặc Thủy hạnh, thanh tú rất cái mũi đẹp dễ tinh xảo, cái miệng anh đào nhỏ nhắn, linh khí động lòng người. Một bộ đơn giản nhu y váy dài, eo nhỏ uyển chuyển một nhúm, hiển thị rõ xinh xắn lạnh lợi đáng người.

Hắn nhãn nhật nói: "Có thể, ta là Dạ U, chỉ là ban đầu học giả, thỉnh chỉ giáo nhiều hơn!"

Vì vậy Liên Tri Kỳ liền đoan trang rụt rè nơi đây đi đối diện với hắn, xinh đẹp mê người mà cười nói: "Dạ U, để cho ta qua người, nghe nói Thương Tinh Nguyên Sư ý tưởng đột phát ra một cái rất khó tàn cuộc khảo hạch, ở đây thí sinh không một thể phá vỡ, ngược lại được người không hiểu kỹ thuật người phá, khiến hẳn vui mừng quá đổi, thu người đi vào."

"Nghe nói sau chuyện này, ta liền vẫn muốn gặp phá tàn cuộc người là bộ dạng dài ngắn thế nào. Không nghĩ tới lại to lớn như thế tuần tú hơn người, có thể có may mắn nhìn thấy người ta cảm thấy mùi phần vinh hạnh. Tuy người chỉ là một cái ban đầu học giả, nhưng thiên phú kinh người, ngộ tính cực cao, có lẽ thể trăm ngày can đầu tiên thêm một bước."

Dạ U không có ý tứ mà nói: "Người khen trật rồi, ta nào có người nói lợi hại như vậy? Cũng chỉ là vận khí tốt phá kia cái tàn cuộc mà thôi, lại không nghĩ rằng Thương Tinh Nguyên Sư chiều ta đối với kỹ thuật đột đặc cán mai người đi vào. Tuy ta xem sách dạy đánh cờ, nhưng cho tới bây giờ ta còn là như lọt vào trong sương mù trạng thái."

Liên Tri Kỳ mỉm cười chân thành nói: "Không, Dạ U, ta vẫn cảm thấy người rất lợi hại. Người đã đã nhập môn, chỉ cần công phu thêm, tự nhiên sẽ nước chảy thành sông(thủy đáo cù thành). Nếu như chúng ta có thể nhân duyên tế hội, để cho ta tới dạy người đánh cờ a, như chỗ nào không hiểu có thể hỏi ta a!"

Dạ U gật đầu nói cảm ơn: "Vậy cảm ơn người rồi, thế nhưng là ta vừa rồi trông thấy như khá hơn người muốn mời người một chỗ đánh cờ, vì sao người đều cự tuyệt, ngược lại theo ta ban đầu học giả đánh cờ rồi"

Liên Tri Kỳ dí dỏm nơi đây thề lưỡi, dị sắc lẫn tần lẫn tần nói: "Đó là bởi vì ta ngưỡng mộ người a, những người khác ta đều chường mắt, cho nên liền cùng người một chỗ đánh cờ."

Dạ U nghe vậy có chút ghen lời, nhưng vẫn là nhân nhật nơi đây đáp lại: "Vô cùng cảm tạ người coi trọng, vậy chúng ta liền bắt đầu đánh cờ a. Nếu ta hạ không được khá, người có thể đừng nên trách!"

Liên Tri Kỳ không thêm đề ý chút nào nói: "Không có chuyện gì đâu, tân thủ muốn chính là được ít nhiều hành hạ hành hạ mới có thể lớn lên. Ta thế nhưng là tiến nhập tiêu xảo cảnh giới a, vừa vận có thể lúc người thầy tốt bạn hiền, người trước hạ!"

Dạ U nghe vậy ánh mắt lộ ra một tia chán kinh, không có nghĩ đến cái này xinh đẹp động lòng người thiếu nữ đã vậy còn quá lợi hại, không hổ là người cũng như tên. Hơn nữa nàng hay là kỳ trong lâu duy nhất nữ sinh, nếu như bị người khác biết nàng tuổi còn nhỏ nhỏ, đánh cờ cảnh giới lại cao như thế sâu, khẳng định có rất nhiều người cướp tìm nàng đánh cờ.

Vì vậy trong lòng của hắn một hồi vui vẻ, có lẽ cũng có thể làm thầy tốt bạn hiền thiếu nữ đánh cờ, có thể cho cuộc cờ của hắn thuật tiến bộ nhanh chóng, vậy mà không uống công chính mình sự tình một chuyện.

, Dạ U liền cùng Liên Tri Kỳ nhân nhậ tự đắc nơi đây đánh cờ, có thể nói sướng khoái không thôi.

Phát tự lưỡng liêm thu âm dương, khinh xảo ngọc tử thanh lang lang, tâm tịch như trà tĩnh tự hương, hà thì văn bình tức tác danh lợi tràng.

Hắc bạch phiên phúc vu cổ chương, chính khí thanh dương, nhất hắc nhất bạch, nhất lai nhất vãng, thế gian câu thương hoàng.

Thử khôi bi lạc, thử tiêu bi trường, lạn phủ kỷ hàn phương, phương viên can khôn vạn tượng, khán tần thế gian viêm lương.

Bất như đề ngâm quy khứ hề, phong thanh nguyệt lãng hành hồ đương hành, chỉ hồ đương chi, nhân văn thiên địa khoáng

Lưu thủy bất tranh, vạn vật vô cạnh, tọa ản lưỡng tương vong.

Bạch lộ tích văn thanh hưởng, trúc điệp lạc đài tân sương, du nhiên xử, từng song kỳ bãi chỉ do lương.

(Phất tay áo hai liềm thu âm dương, tùy tiện gõ ngọc lớp âm thanh leng keng, tâm yên tĩnh như trà tĩnh tự hương, khi nào văn bình lại làm danh lợi trận.

Hắc bạch lật tại bàn tay, chính khí Thanh Dương, một đen một trắng, có qua có lại, thế gian đều nhợt nhạt.

Tại đây tới kia rồi, tại đây tiêu tan đối phương, nát búa mấy hàn phương, phương viên Càn Khôn Vạn Tượng, nhìn quá thế gian nóng lạnh.

Không bằng ngâm nhẹ trở lại này, Phong Thanh trắng sáng đi hồ làm đi, dừng lại hồ làm dừng lại, rảnh rỗi Văn Thiên nơi đây khoáng

Nước không tranh, vạn vật không có cạnh, đi ản đi hai tướng quên.

Bạch Lộ giọt cảm thấy thanh vang, trúc Diệp Lạc mang tân sương, khoan thai, từng cửa kỳ bỏ đi chỉ vẫn còn mát).

Dạ U cùng Liên Tri Kỳ liên tục đánh cò vài trận, đồng đều lấy thảm bại mà về. Bất quá trải qua nàng dần dần hướng dẫn, vậy mà hấp thụ rất nhiều giáo huấn, uyển chuyển thâm dò chậm rãi lý ra đầu mối. Đằng sau đánh cò càng ngày càng như ý phát triển, có thể thỉnh thoảng nơi đây phòng ngự ở nàng cường lực thể công, hiển nhiên lấy được tiến bộ cực lớn.

Cứ như vậy bất tri bất giác dưới mặt đất khóa, Dạ U tuy chiến ý không ham, nhưng cũng không thể không kết thúc. Liên Tri Kỳ đối với hắn rất là tán thưởng nói: "Dạ U, thiên phú của ngươi cùng ngộ tính thật sự là quá kinh người, mới hạ xuống nửa canh giờ thời gian liền lấy được tiến bộ lớn như vậy, ta rất coi trọng ngươi a "

Dạ U ôm quyền nói cảm ơn: "Vậy còn phải cảm ơn người đối với ta siêng năng dạy bảo, bằng không thì ta căn bản không có biện pháp đơn giản lấy ra đầu mối."

Liên Tri Kỳ đứng lên, đuổi đuổi nhỏ nhắn mềm mại lưng mồi, vui sướng nói: "Như ngươi với tư cách là ta đánh cò người, ta bản thân cũng sẽ tiến bộ, bởi vậy cảm thấy thật cao hứng. Được rồi, ta cũng nên đi, hi vọng chúng ta về sau có thể tổng cộng đồng học tập, hợp tác vui vẻ!" Nói xong, nàng vờn thon thon tay ngọc, mong muốn cùng hắn nắm tay.

Dạ U do dự trong chốc lát, nhưng vẫn là cầm chặt tay nhỏ bé của nàng, cảm giác được ôn truyệt như ngọc xúc cảm, vui vẻ nói: "Hợp tác vui vẻ!"

Về sau Liên Tri Kỳ liền cùng hắn cáo biệt, vui vẻ nơi đây nhảy lên ra kỳ lâu. Dạ U thấy không thể tưởng tượng, nàng đánh cò thì tĩnh như bảo ngọc, không dưới kỳ thì lại động như cỏ chạy, hắn thật không hiểu cái này tâm của thiếu nữ thái đến cùng như thế nào.

Hắn cùng với Thương Tinh Nguyên Sư cáo biệt, ung dung nơi đây hạ xuống kỳ lâu, thông thả nơi đây chạy tới thư thất chỗ. Nếu như nói kỳ thuật là kiến thức nửa vời, kia thư pháp hắn thể nhưng là thành thạo, chỉ cần đạt được Long phi phương vũ chân ý, liền có thể đột phá nơi này thư pháp tầng thứ ba cảnh giới.

Vì vậy trong lòng của hắn không khỏi âm thầm mong đợi, không biết nơi này thư thất sẽ cùng trước kia có gì khác nhau

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Long phi phương vũ

Cũng không lâu lắm, Dạ U liền tới nơi này thư thất chỗ. Bên trong bốn phía đều là điều không nhanh nhẹn đàn mộc, cổ kính, thậm chí bố trí cho một ít xanh biếc như ngọc bồn cây cảnh, giắt xa hoa thư pháp tác phẩm, có thể nói ưu nhã tĩnh hảo.

Tân sinh tổng cộng như 20 nhiều người, phần lớn kẻ cạnh đầu gối lớn nói, chỉ có Dạ U trầm mặc không nói. Chỉ chốc lát sau, Lê Dạ Nguyên Sư đến nơi, hắn nghiêm túc thần thái lập tức khiến tân sinh yên tĩnh trở lại.

Lê Dạ đối mặt tân sinh, nhàn nhạt nói: "Hoan nghênh các ngươi tới nơi này thư thất học, các ngươi có thể bị tuyển nhập, tại thư pháp bên trên hoặc nhiều hoặc ít đều nhau như nhất định thành tựu. Vì để cho các ngươi rõ ràng làm sao có thể đủ bồi dưỡng được thư khí, chúng ta trực tiếp tiến nhập chính đề."

"Chúng ta cũng biết, thư pháp chia làm bốn tầng cảnh giới, theo thứ tự là phương chính viên nhuận, Tù kính hữu lực, Long phi phượng vũ cùng Nhã tục cộng thưởng. Thư pháp cảnh giới tầng tầng tiến dần lên, càng trở về sau càng khó khăn, càng phải tiêu phí nhiều thời gian hơn, nếu là không có vừa gặp cơ duyên, không có kinh người thiên phú, không có sâu sắc cảm ngộ lực, rất khó nhất nhất đột phá cảnh giới."

"Đây chính là vì cái gì rất nhiều người cuối cùng cả đời vậy mà vô pháp đạt đến thư pháp cảnh giới cao nhất Nhã tục cộng thưởng nguyên nhân, cũng chỉ có đột phá nơi này cảnh giới này, mới có thể nuôi dưỡng được thư khí, trở thành Thư tu. Ta phát hiện các người phần lớn đều đạt đến Tù kính hữu lực cảnh giới, hiển nhiên đều quan sát qua ngọn núi cao và hiểm trở bên trên từng bách, điểm này mười phần không sai."

"Mà tầng thứ ba Long phi phượng vũ cảnh giới cần hao phí rất nhiều thời gian quan sát nguyên thú giới bên trong Chân Long thực phượng hình thái, nhưng chúng ở vào nguyên thú giới đỉnh, tâm cao khí ngạo, cương quyết bướng bỉnh, làm sao có thể làm cho nhân loại đơn giản quan sát chúng luyện tập thư pháp rồi bởi vậy rất nhiều người đều sắp thành lại bại, chỉ có số ít người may mắn thành công."

"Chúng ta thư thất ngược lại là chuẩn bị khá hơn Chân Long thực phượng bức họa, thế nhưng cũng chỉ có thể tỏ lại trong đó hình mà không thể tỏ lại trong đó vật. Bất quá có thể cung cấp các người tham khảo, có thể cách cảnh giới của Long phi phượng vũ thêm gần một bước. Lúc các người lĩnh ngộ thành không sai biệt lắm thời điểm, chúng ta sẽ mang các người nhìn chân chính Long phi phượng vũ, đến lúc sau tự cầu nhiều phúc a."

Các vị tân sinh nghe vậy xôn xao, không nghĩ tới tầng thứ ba Long phi phượng vũ cư nhiên thật sự là muốn đi nguyên thú giới quan sát Chân Long thực phượng, kia không phải muốn chết sao? Muốn biết rõ Chân Long thực phượng thiên phú dị bẩm, thực lực phi phàm, nếu như là ấu long khá tốt ứng phó một ít, nếu gặp gỡ sống hơn một ngàn năm Chân Long thực phượng, tuyệt đối đi đời nhà ma.

Trong bọn họ rất nhiều lập tức chán ngán thất vọng, sớm biết Đạo thư phương pháp tầng thứ ba cảnh giới như vậy khó khăn, bọn họ liền không học thư pháp chuyện này.

Dạ U ngược lại là một mảnh bình tĩnh, hẳn lúc trước trong mạo hiểm ngược lại là xem qua Long phi phượng vũ ảo ảnh, có một chút lĩnh ngộ, bất quá những cái kia ảo ảnh vô pháp thể hiện ra Long phi phượng vũ chân chính uy thế, bởi vậy hẳn một mực trì trệ không tiến. Nếu quả thật muốn đi nhìn Chân Long thực phượng, hẳn thật cũng không sợ, đã sớm đã làm xong tìm đường sống trong cõi chết chuẩn bị.

Lê Dạ chứng kiến rất nhiều tân sinh một hồi than thở bộ dáng, lạnh lùng nói: "Các người nếu như lựa chọn thư pháp chuyện này, nên làm tốt kiên trì không ngừng, đừng cảm tiến tới chuẩn bị, nếu như vậy rất sợ chết, liền không xứng học thư pháp, sớm làm chuyển quãng hẳn đi được rồi!"

"Học viện chúng ta cao tầng ngược lại là cùng nguyên thú giới một ít Chân Long thực phượng có chút giao tình, đạt được chúng đồng ý, tự nhiên có thể ở bên cạnh quan sát cuộc sống của bọn nó tập tính, luyện tập thư pháp. Bởi vậy các người hẳn lấy chúng niềm vui, nếu chúng không vui, sẽ đem các người trực xuất ra lại, vậy chúng ta vậy mà không có biện pháp."

Các vị tân sinh nghe vậy lập tức thở ra một hơi, đã có học viện bảo đảm, bọn họ ngược lại là không có nguy hiểm tánh mạng. Nhưng bọn họ lại không biết, Chân Long thực phượng hi vọng vô thường, nghĩ lấy chúng niềm vui rất khó, đây cũng chính là rất nhiều người vô pháp đột phá tầng thứ ba Long phi phượng vũ cảnh giới nguyên nhân, càng đừng đề cập càng khó tầng thứ tư cảnh giới của Nhã tục cộng thưởng.

Về sau Lê Dạ liền lấy ra vài bức Chân Long thực phượng bức họa cung cấp tân sinh tham khảo, không nhìn không biết, vừa nhìn đã giật mình, hình tượng thật sự quá trông rất sống động, khí thế không bị cản trở hùng tráng, làm cho người ta được thật sâu hấp dẫn.

Nói đến long đồ, có kháng long hữu hoi, có giao long hí thủy, có hoàng long thống âm, có hoạt long hoạt hiện, có quan tranh đấu Song Long, có phi long thừa vân, có nhị long hí châu, thiên tư muôn màu, có thể nói kỳ quan.

Nói đến phượng đồ, có phượng chữ loạn tường, có phượng dẫn cửu sỏ, có phượng hiệp loan hòa, có phượng vũ loan ca, có phượng thực loan tê, có phượng ninh triều dương, có phượng bạc loan phiêu, ngàn hảo trăm lệ, mỹ lệ đến cực điểm.

Nhưng chỉ như một hai Trương Long phượng dây dưa cùng một chỗ bức họa, nhưng là chỉ là tại đánh lẫn nhau. Có thể thấy Long Phượng hai tộc luôn luôn bất hòa, lẫn nhau không phục, vì tranh đoạt nguyên thú giới đệ nhất tộc vị trí sớm đã tranh đấu nhiều năm. Chỉ có cực thiếu số tha thành khai mở Long Phượng mới có thể hữu hảo nơi đây cùng một chỗ, bày biện ra Long phi phượng vũ hài hòa tráng lệ cảnh tượng.

Bởi vậy một mình nhìn long đồ hoặc là phượng đồ họa, rất khó đem chúng hài hòa nơi đây kết hợp cùng một chỗ, vô pháp cảm nhận được Long phi phượng vũ chân ý. Bất quá lại cũng đối với thư pháp rất có ích lợi, ít nhất đã minh bạch Chân Long không bị cản trở tự nhiên khí thế, hiểu được thực Phượng Hoa hảo mỹ lệ đáng đáp.

Vì vậy những tân sinh lấy ra giấy và bút mực, một bên đem những Chân Long này thực phượng bức họa một mực ghi tạc trong đầu, một bên lần lượt chúng thần vận viết tới thư pháp.

Dạ U cũng là như thế, bởi vì hẳn từng xem qua Chân Long thực phượng ảo ảnh, bởi vậy ấn tượng so với những người khác khác sâu rất nhiều. Viết tới thư pháp tới có thể nói thoả thoát, phiên như kinh hải, nhẹ như mây khói, long được phượng tường, có một chút Long phi phượng vũ da lông, bất quá hiển nhiên còn xa xa không đủ, còn phải đợi một thời gian chăm học khổ luyện.

Về sau Lê Dạ Nguyên Sur bắt đầu bốn phía tuần tra, quan sát tới tân sinh luyện tập thư pháp. Nếu có chưa đủ nơi đây, hẳn sẽ tiến hành chỉ điểm, cho ra một ít hữu hiệu đề nghị, khiến nhiều tân sinh sâu chấp nhận gật đầu.

Khi thấy Dạ U thời điểm, hẳn rất là hài lòng tán thưởng nói: "Người viết rất tốt, đã có được một tia Long phi phượng vũ khí chất, nhưng còn cần lâu dài thời gian luyện tập năng lực chân chính nắm giữ ở Chân Long thực phượng hình thái, đến lúc sau chỉ cần người đạt tới ta muốn mục tiêu, chúng ta sẽ tự mình mang người đi đến Chân Long thực phượng ân cư địa phương."

Dạ U cảm kích nói cảm ơn: "Cảm ơn Lê Dạ Nguyên Sur tán thưởng, ta nhất định sẽ gấp đôi nỗ lực đấy!"

Cứ như vậy giằng co đã viết nửa canh giờ, Lê Dạ Nguyên Sur lập tức gọi tân sinh đình chỉ viết, nhân nhạ nói: "Hiện tại đã qua nửa canh giờ, các người có thể tự do hoạt động, lại bên ngoài thường ngoạn phong cảnh. Phải, nên biết Đạo thư phương pháp lai nguyên ở sinh hoạt, coi như là Chân Long thực phượng cũng phải qua cuộc sống như vậy, lao dật kết hợp hạ có lẽ thu hoạch càng nhiều!"

Các vị tân sinh nghe vậy hoan hô vui mừng, đã viết nửa canh giờ bọn họ sớm đã có điểm tinh thần mệt mỏi, thư giãn một tí vừa vận dưỡng đủ tinh lực. Dạ U cùng Lê Dạ Nguyên Sur cáo từ, ung dung nơi đây đi ra ngoài, nội tâm một hồi vui vẻ, hẳn vừa vận có thể tỉ mỉ xem xét một chút Nghệ bộ học viện thư thất phụ cận cảnh đẹp.

Hắn nhân nhạ tự tại bốn phía bước chậm, làm nhìn kỹ phụ cận kiến trúc cùng cây cối hoa cỏ kết cấu, hẳn lập tức bừng tỉnh, cảm nhận được Lê Dạ Nguyên Sur lương tâm dụng khổ.

Cả mảnh hành lang khúc chiết uốn lượn, giống như một mảnh khí thể hùng vĩ hàng dài, cổ kính, trông rất đẹp mắt. Gió nhẹ thổi tới, phảng phất nghe được long tiếng rống giận dữ, ám ánh sáng diệu, tựa hồ nhìn thấy Thần Long Bãi Vĩ.

Còn có một cái khéo léo đẹp đẽ, có một phong cách riêng đình tạ với tư cách là long đầu, hành lang là long thân, cũng rất khó gặp nơi này long vĩ, thật đúng là "Thần long thấy đầu không thấy đuôi".

Hơn nữa hành lang hay là một mảnh duyên dáng hành lang triển lãm tranh, đi qua mỗi cái trên xà nhà đều vẽ như sắc thái điểm lệ điêu họa, nhiều về ít nhiều hình thái, hai bên đều không cùng. Phía trên như hành long, tọa long, phi long, Hàng Long các loại, long xung quanh còn lộ ra Lưu Vân hóa điểm, không lộ trắng lệ.

Cách đó không xa thủy tri phía trên có một cái phi phượng đình, đình tinh hoa tựa như Phượng Hoàng long vũ đồng dạng đủ mọi màu sắc, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, hoa mỹ mỹ lệ. Tinh hoa đình dựng đứng vào một cái cao nhà đẹp đẽ quý giá Phượng Hoàng pho tượng, long vũ như ngọc, oánh quang lập loè, óng ánh đến cực điểm, phảng phất mong muốn giương cánh bay cao.

Còn có Long Phượng khí tức cùng hình thái nguyên thực, có thể nói quý hiếm vô cùng.

Long Tiên Thảo lác đác mấy lá, phi thủy như ngọc, hương thơm tràn ra bốn phía, từ bên trong có thể nghe thành Long Tộc khí tức. Long Huyết Thụ đỏ bùng như ngọc, so với hồng mã não còn muốn trong sáng tinh lặng, diệu diệu tia chớp, tinh khí sục sôi, làm cho người ta vừa ngửi sẽ lòng say. Đầu rồng tham gia hoàng chanh chanh, hoa sáng tràn ra bốn phía, tựa như long đầu đồng dạng, phụt lên vào xinh đẹp kim điểm.

Phượng Vũ Hoa nở rộ thành mười phần điểm lệ, lá xanh giống như phi thủy ngọc thạch, cánh hoa đủ mọi màu sắc, cùng Phượng Hoàng long vũ đồng dạng mỹ lệ, nhưng mềm mại óng ánh, tựa như mỹ nhân rơi lệ. Phượng tê mộc tinh hoa to lớn tựa như phượng sào đồng dạng, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, kim sắc cành lá đầy dứa thành một cái tổ chim hình dáng, tựa như kim loan bảo tọa vàng son lộng lẫy.

Xem xong rồi những cảnh tượng này, rất nhiều tân sinh rất là cảm thán, cảm ngộ rất sâu. Nếu như nói Chân Long thực phượng bức họa chỉ là bản vẽ mặt phẳng, cái này chút như Long Phượng khí tức cùng hình thái kiến trúc cùng cây cối hoa cỏ chính là hình nổi, khiến bọn họ đối với Long phi phượng vũ tưởng tượng cụ thể hơn, đối với thư pháp rất có ích lợi.

Về sau rất nhiều tân sinh nhao nhao lấy ra giấy và bút mực, đương trường viết tới thư pháp. Hai bên kết hợp, tự nhiên viết rất càng thêm tinh diệu đến cực điểm, có được một tia Long phi phượng vũ ý vị.

Dạ U cảm ngộ thi so với ở đây cái khác tân sinh đều muốn sâu một ít, bởi vậy viết rất tốt nhất. Hẳn vốn là thiên phú kinh người, ngộ tính rất cao, chứng kiến như vậy cảnh tượng tự nhiên dễ như trở bàn tay, thư pháp phiêu dật tự nhiên, uy thế đón môn sinh, Long phi phượng vũ khí thể lại sâu hơn rất nhiều. Thể chữ tựa hồ sinh động, tựa như rồng ngậm Phượng minh.

Cứ như vậy chút bất tri bất giác ba tiếng xa xưa hồng lớn tiếng chuông vang lên, thư pháp khóa rốt cục tan học. Dạ U không thể không dừng lại bút, thu hồi giấy và bút mực. Hẳn đối với thu hoạch lần này phi thường hài lòng, ít nhất xem qua như vậy trông rất sống động Long Phượng bức họa, hai bên kết hợp, thư pháp của hắn lại tinh tiến một chút.

, hẳn lập tức vội vã mà từ nơi này rời đi, chạy tới cuối cùng một chút khóa chỗ hướng tới, cũng chính là Âm bộ học viện. Lần trước tại nơi này khiêu chiến qua cường đại Chu Tà, chiến thắng hẳn, hẳn tại nơi này uy thế nhất thời đại thịnh, đã trở thành Âm bộ học viện đệ nhất nhân, hết sức được Mặc Ân Nguyên Sur coi trọng, đoán chừng cũng tìm được một ít ưu đãi.

Qua một hồi lâu, hẳn rốt cục đến Âm bộ học viện tân sinh viện, đi đến một gian tương đối âm u phòng học. Rất nhiều tân sinh sùng bái mà nhìn về phía hắn, liền ngay cả luôn luôn lạnh lùng Hồng Anh vậy mà mục quang bình tĩnh mà nhìn về phía hắn, muốn nói lại dừng lại.

Dạ U tìm cái chỗ trống ngồi xuống, chờ đợi Mặc Ân Nguyên Sur tiến đến

Chương 133: Thích khách nghệ thuật

Chẳng được bao lâu, Mặc Ân Nguyên Sur liền ung dung đi đến ám đường, đối mặt tân sinh lạnh lùng nói: "Mọi người khỏe, hoan nghênh các người tiến nhập ta ám đường học. Các người nếu như đi tới đây, muốn làm tốt chịu khổ chuẩn bị, tôi luyện ra sát khí. Ám đường từ trước đến nay bồi dưỡng ưu tú nhất thích khách, có người nếu như cảm thấy không chịu nổi, có thể lập tức rời khỏi!"

Hắn nhìn quanh một vòng, phát hiện những tân sinh đều là nghiêm túc kiên nghị ánh mắt, thoả mãn gật đầu, nhàn nhạt nói: "Như vậy rồi cuộc muốn như thế nào tôi luyện ra sát khí? Đó chính là nếu không ngừng nơi đây sát sanh, Văn Thiên thành bên ngoài Hắc Ám tuyệt địa chính là các người tốt nhất Thí Luyện Trường. Bất quá như thế nào hữu hiệu nơi đây sát sanh, chính là chúng ta phải hiểu thích khách nghệ thuật!"

Tiếng nói hạ xuống, các vị tân sinh trong lòng chấn động, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nghe được loại này thuyết pháp, không khỏi mục quang nhấp nháy, vạn phần chờ mong hắn giảng giải.

Dạ U nhìn như bình tĩnh, nhưng trong lòng sớm đã nóng bỏng, loại này Long Tộc nguyên thuật ngoại trừ, Hắc Ám hệ của hắn nguyên thuật vô luận là Dạ Vô Tình tặng cho Vô Ảnh Trảm của hắn cùng Quý Anh Thiêm, hay là đạt được Cửu U Minh Đế Dạ Đồng thuật cùng Tấn Ảnh Bộ, vừa vận đều là vận dụng cho thích khách chuyện này nghiệp.

Tuy hắn sớm đã vận dụng thành thành thạo tự nhiên, nhưng mỗi lần đối mặt một ít thực lực cao hơn hắn mạnh địch nhân không thể không dùng La Hầu cung giải quyết, chung quy sẽ hãm vào suy yếu đi chứng. Nếu có thể từ Mặc Ân Nguyên Sur nơi này đạt được tân thấy, có lẽ đối với thực lực của hắn như trợ giúp rất lớn.

Vì vậy Mặc Ân đầu vào đây nói: "Chúng ta cũng biết, vạn vật đều có nhược điểm, nhân loại chúng ta vậy mà chưa trừ diệt bên ngoài. Chúng ta với tư cách là sát sanh thích khách muốn chính là tìm kiếm được nhược điểm của bọn hắn, sau đó một kích trí mạng, đây là hữu hiệu nhất sát sanh phương pháp."

"Thế nhưng muốn làm sao tìm được nơi này nhược điểm của bọn hắn rồi nhảy bén sức quan sát, khác hẳn với thường nhân khứu giác, nghe âm thanh mà biết vị trí nhĩ lực, hết sức căng thẳng xúc giác cùng linh hoạt tự nhiên thân thể thiếu một thứ cũng không được, như những cái này cơ bản điều kiện, người năng lực rất nhanh tìm đến nhược điểm của bọn hắn, thậm chí có thể lấy yếu thắng mạnh."

"Ví dụ như, huyền thiết quy mai rùa lực phòng ngự phi thường cường đại, không thể phá vỡ, nhưng bụng của nó tương đối mềm mại, chỉ cần đem nó làm cho trở mình, liền có thể tại cái bụng vị trí một kích trí mạng."

"Cái này cần các người nhảy bén sức quan sát, bởi vì cái gọi là tức nước vỡ bờ, lực phòng ngự càng mạnh sinh vật tất có lực phòng ngự càng yếu nơi đây, tìm đến lực phòng ngự bạc nhược nơi đây sẽ trở thành chúng trí mạng nơi đây."

"Ví dụ như, Liệt Phong ung tốc độ nhanh chóng, căn bản đập không đến, thế nhưng chỉ cần tìm đến cơ hội làm cho nó đoạn dực, thì có thể làm cho nó mất đi có lợi nhất vũ khí, khoanh tay chịu chết."

"Cái này cần các người như nghe âm thanh mà biết vị trí nhĩ lực, thông qua lắng nghe nó vỗ cánh tiếng, sau đó biết được nó tiếp theo vị trí, quả nhiên xuất thủ làm cho nó đoạn dực, nó mất đi tối ưu thể nơi đây sẽ trở thành nó trí mạng nhất nhược điểm"

"Ví dụ như Xích Huyết Oa có được kịch liệt Huyết Độc, mười phần khó chơi, thế nhưng chỉ cần vỡ vụn trong cơ thể nó che dấu tui độc, thì có thể làm cho nó tối cường vũ khí tan thành mây khói, phản phệ bản thân mà chết."

"Cái này cần các người có được khác hẳn với thường nhân khứu giác, muốn biết rõ Xích Huyết Oa tui độc có được tanh hôi khó nghe mùi, chỉ cần cảm thấy trút giận mùi vị nguyên chỗ hướng tới, liền có thể tìm ra độc của nó tui, do đó một kích trí mạng."

"Ví dụ như người cùng hắn người đối chiến thời điểm, khó tránh khỏi sẽ có thân thể tiếp xúc, chỉ cần người xúc giác nơi này nhược điểm của hắn, liền có thể một kích trí mạng. Mà với tư cách là nhân loại, nhân thể như 720 cái huyết vị, trong đó như 108 cái chỗ hiểm huyết, 36 cái trí mạng huyết, chỉ cần trí mạng huyết bị đánh trúng, hắn phải chết không thể nghi ngờ."

"Nhưng chúng ta nguyên tu hành chỗ bất đồng, tu luyện sẽ đối với trí mạng huyết có chỗ bảo hộ, nhưng là vô pháp bảo hộ toàn diện, bởi vậy chỉ cần tìm ra không có bị bảo hộ trí mạng huyết, liền có thể một kích trí mạng. Cái này phải ở giao chiến trong quá trình không ngừng chạm đến, cảm giác nơi này thân thể của hắn kết cấu, từ đó tìm được nhược điểm chỗ."

"Ví dụ như người cùng một cái thực lực so với người còn mạnh hơn lớn nguyên tu đối chiến, rất khó cận thân, thời điểm này liền cần người bỏ đi hao tổn khổ chiến. Có được linh hoạt tự nhiên thân thể, chẳng những tốc độ phải nhanh, hơn nữa có thể khê dòi thân thể tránh né trí mạng tổn thương, như vậy năng lực bảo trụ mạng của người, chậm rãi tiêu hao thực lực của hắn, đợi hắn thực lực suy yếu thì một kích trí mạng."

"Ví dụ như u ảnh bộ của ta, liền có thể tại cự ly gần bên trong tiến hành linh hoạt di chuyển vị trí, còn có thể khiến thân thể tiến hành linh hoạt khê dòi, tránh né tổn thương, đây là Âm bộ học viện trong khảo hạch rất nhiều người đáp không được nguyên nhân của ta. Đương nhiên, bằng các người cũng

không cách nào tiêu hao thực lực của ta, bởi vì thực lực của ta xa cao hơn các người mạnh mẽ."

"Trở lên ngay cả có hiệu quả sát sanh điều kiện, được ta xưng là thích khách nghệ thuật, chỉ cần nắm giữ những cái này nghệ thuật, người liền có thể thường xuyên một kích trí mạng, trở thành một người ưu tú thích khách. Nghe xong được những cái này, không biết các người trong nội tâm còn có cái gì nghi hoặc? Nếu là có nghi hoặc lời đương trường nói cho biết, ta là các người giải đáp."

Không thể không nói Mặc Ân Nguyên Sur nói được vô cùng tỉ mỉ tỉ mỉ, thậm chí còn nêu ví dụ nói rõ, khiến bọn họ nghe được nồng nhiệt, nhất thời sáng tỏ thông suốt. Có người nhắc tay nói "Là không phải chúng ta nắm giữ những cái này nghệ thuật, đối mặt bất kỳ đồng cấp địch nhân đều có thể một kích trí mạng?"

Mặc Ân nhân nhậm nơi đây giải thích: "Vây cũng không nhất định, rốt cuộc nguyên tu giới người lừa ta gạt, ai cũng khó bảo toàn địch nhân không có cái khác che dấu thủ đoạn, những thủ đoạn này có thể dùng tới bảo vệ tánh mạng, tăng cường thực lực thậm chí đối với người một kích bị mất mạng, bởi vậy không thể quơ đũa cả nắm. Nắm giữ những cái này nghệ thuật chỉ là đề cao sát sanh hiệu suất, cũng không hề khiến người tại đồng cấp vô địch."

Về sau liền không có những người khác như vấn đề hướng đi, Mặc Ân liền nghiêm trang nói: "Nếu như các người không sai biệt lắm đều hiểu, vậy chúng ta liền bắt đầu tiến nhập chính đề, như thế nào khiến lực quan sát của người trở nên nhạy bén trên? Vây thì phải trải qua không ngừng mà thực chiến, tôi luyện lực quan sát của người, sau đó một kích trí mạng. Hiện tại xin mời đi theo ta!"

Nói xong, Mặc Ân liền dẫn các vị tân sinh đi đến một gian hắc mật thất, tại bọn họ sau khi tiến vào, trong chớp mắt trở nên đèn đuốc sáng trưng, chiếu rọi ra chính giữa một cái rộng lớn bệ đá, phía trên như không biết nguyên trận bao phủ, sắc thái lộng lẫy, các loại nguyên tố đều có, huyền lệ mê người.

Mặc Ân quay đầu, nhân nhậm nơi đây nói với bọn họ: "Đây là Bách khôi luân chuyển trận, là Tam phẩm nguyên khôi sư cùng Tam phẩm nguyên trận sư tiêu phí đại năng lực trăm cay nghìn đắng chế tạo ra, bên trong cất dấu trăm chủng bất đồng nguyên khôi, nhược điểm tại bất đồng bộ vị, vừa vận thích hợp dùng tới các người thí luyện."

"Để cho ta đọc nơi này danh tự người liền lập tức tiến nhập trong trận, cùng bên trong tùy cơ xuất hiện nguyên khôi đối chiến, tìm đến nhược điểm của bọn nó, sau đó một kích trí mạng, chính là các người phải làm nhiệm vụ. Ta hi vọng gắng đạt tới tại có hạn trong thời gian hoàn thành, bằng không thì các người đằng sau nửa canh giờ tự do hoạt động thời gian liền ít đi, các người chuẩn bị xong chưa?"

Các vị tân sinh đồng thanh nói: "Chuẩn bị xong!"

Mặc Ân nhẹ gạt đầu, liền lạnh lùng hô: "Tăng Thần!"

Tân sinh tổng cộng như 24 người, lời của hắn âm rơi xuống, liền đi ra một cái nhỏ gầy khon khéo nam sinh, một cái cất bước liền càng đến Bách khôi luân chuyển trận phía trên, lấy ra hàn quang dao hai lưỡi, cảnh giác nhìn bốn phía.

Chỉ chốc lát sau, trận pháp xao động, chậm rãi hiện ra một cái thân thể khổng lồ thiết răn mối nguyên khôi thân ảnh, toàn thân cứng rắn như sắt, gào thét một chút, lập tức hướng hắn mạnh mẽ đâm tới mà đi. Hắn nhanh nhẹn nơi đây né tránh ở một bên, dao hai lưỡi lập tức nhanh chóng thiết cắt tại trên lưng của nó, phát hiện căn bản đâm không vào, lập tức minh bạch nó là lực phòng ngự mạnh phi thường sinh vật, hắn tìm đến nó lực phòng ngự bạc nhược nơi đây.

Vì vậy hắn một bên tránh né thiết răn mối nguyên khôi, một bên thông thả nơi đây quan sát đến thân thể của nó. Nhìn kỹ, phát hiện toàn thân nó che kín lân giáp, liền ngay cả cái bụng vị trí vậy mà không chút nào ngoại lệ, yếu như vậy điểm vị trí hắn là nó tương đối mềm mại đèn lồng lớn nhỏ con mắt.

Về sau hắn liền quyết định thật nhanh, tìm cơ hội đâm đến nó trên ánh mắt, phát hiện nó lại đột nhiên nhắm mắt lại, căn bản đâm không vào. Hắn không khỏi hoảng hốt, bối rối phía dưới được thiết răn mối nguyên khôi trực tiếp đụng ra trận pháp, tuyên cáo thất bại.

Hắn đầy bụi đất khí nơi đây đứng lên, Mặc Ân nhân nhậm mà hỏi: "Người biết người thất bại nguyên nhân đi?"

Tăng Thần tiếc hận hỏi đáp: "Là ta không có kịp thời đâm vào ánh mắt của nó a."

Mặc Ân hừ lạnh một tiếng, giải thích: "Mười phần sai, là bởi vì người căn bản không có tìm đúng nó chân chính nhược điểm. Người nghĩ thành đích xác không sai, thiết răn mối nguyên khôi toàn thân cứng rắn như sắt, con mắt là một cái mềm mại hướng tới, nhưng nó đôi mắt con người bảo hộ ý thức rất mạnh, chỉ cần cảm ứng được nguy hiểm, sẽ lập tức nhắm mắt lại."

"Mà chân chính nhược điểm hướng tới kỳ thật chính là trong mồm, nó lúc chiến đấu miệng không có khả năng một mực nhắm. Chỉ cần người thừa dịp nó hé miệng thời điểm, dùng nguyên thuật công kích rồi, nó lập tức sẽ bị mất mạng mà chết. Cho nên nếu muốn tìm nơi này nhược điểm, phải quan sát được vị, năng lực một kích bị mất mạng!"

Tăng Thần lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, ôm quyền nói cảm ơn: "Cảm ơn Mặc Ân Nguyên Sur chỉ giáo!"

Về sau từng cái một tân sinh liền thay nhau đi lên thử, gặp được bất đồng nguyên khôi. Có thành công, thuận lợi tìm đến nguyên khôi nhược điểm, một kích bị mất mạng, được Mặc Ân tán thưởng; có đã thất bại, được nguyên khôi trực tiếp đập nằm ở nơi đây hoặc là đụng xuất trận phương pháp, chịu hắn chỉ trích cùng thất bại nguyên nhân phân tích.

Bất tri bất giác đến phiên Hồng Anh ra sân, nàng diễm tuyệt bốn phương mỹ lệ dung mạo cùng trước sau lời lờ mờ yếu điệu đáng người lập tức chịu rất nhiều tân sinh nhất trí tán thưởng, trong chiến đấu phong độ tư thái đặc biệt kiêu diễm mê người.

Cùng nàng đối chiến chính là một cái Phong ấn điệp nguyên khôi, chẳng những tốc độ nhanh chóng, mà còn là ra ngoài ẩn thân, chỉ có công kích thời điểm mới có thể hiện thân, mang đến cho nàng một chút phiền toái.

Phản ứng của nàng cho thấy cực kỳ nhanh nhẹn, bởi vậy thường xuyên tránh thoát nó phong nhận công kích, tại nó hiện thân trong nháy mắt lập tức không thể chờ đợi được nơi đây quan sát thân thể của nó có gì dị thường.

Trải qua một ít thời gian quan sát, nàng phát hiện Phong ấn điệp nguyên khôi hiện thân thời điểm râu là sáng lên, ẩn thân thời điểm thì là âm đậm xuống, lập tức minh bạch râu chính là nhược điểm của nó.

Vì vậy thừa dịp nó lần sau hiện thân trong nháy mắt, quyết định thật nhanh dùng Huyết Ảnh chém nhanh chóng chặt đứt nó râu, nó lập tức rút cuộc vô pháp hiện hình, rất nhanh đã bị nàng giết chết.

Vì vậy Hồng Anh bước liên tục nhẹ nhàng, chân thành nơi đây đi xuống, phong thái mê người, chịu rất nhiều tân sinh nhất trí tán dương. Mặc Ẩn Nguyên Sư tán dương nói: "Lực quan sát của ngươi đích xác rất nhạy bén, cư nhiên có thể thấy lộ vẻ, quan sát được nó râu như vậy không có ý nghĩa nhược điểm, ta rất coi trọng ngươi!"

Nàng khẽ gật đầu gửi tới lời cảm ơn, về sau Mặc Ẩn ý vị thâm trường nơi đây hô: "Tiếp, Dạ U!"

Toàn trường một hồi ồn ào, liền ngay cả Hồng Anh vậy mà mỗi mắt mong chờ mà nhìn về phía hắc. Nàng luôn là do dự, muốn tìm một cơ hội hơi bị phía trước chuyện riêng cảm ơn hắc, thế nhưng vạn chúng nhìn trừng trừng dưới nàng lại không có ý tứ, chỉ có thể một mực trì hoãn vào.

Dạ U thấy đến phiên chính mình, mục quang lãng nhiên, ung dung nơi đây đi tới

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Tìm kiếm nhược điểm

Lúc Dạ U đi đến Bách khôi luân chuyển trận phía trên, một bộ phong khinh vân đậm anh tuấn mê người bộ dáng lập tức khiến cho tân sinh bên trong chỉ vện vện có hai ba nữ sinh dị sắc lẫn tẩn lẫn tẩn, liền ngay cả Hồng Anh vậy mà một hồi ghé mắt kinh diễm.

Chỉ chốc lát sau, hắc cách đó không xa ngưng tụ ra một người cao lớn Thạch Cự Nhân nguyên khôi, gào khóc kêu to nơi đây đánh về phía hắc. Hắc không sợ chút nào, nhìn kỹ một chút, phát hiện toàn thân nó đều là vững như tinh thiết thạch khối cấu thành, căn bản vô pháp đơn giản nhìn ra nhược điểm của nó.

Dạ U nắm lấy U Hồn Nhận nghênh đón tới, Tấn Ảnh Bộ phát huy nơi này phát huy tác dụng vô cùng, tựa như phiêu hốt bất định ma quỷ đồng dạng, khiến mạnh mẽ đâm tới Thạch Cự Nhân nguyên khôi căn bản đập không được hắc.

Hắc nhanh chóng chuyển đến sau lưng của nó, phát hiện sau lưng cho thấy đồng dạng tình hình, trong nội tâm không khỏi nghi hoặc. Hắc đã nhìn qua Thạch Cự Nhân nguyên khôi toàn thân, đều dài hơn thành đồng dạng, căn bản không có cái gì dị thường nơi đây, cũng được không thể nào tìm ra nhược điểm của nó, chẳng lẽ muốn trực tiếp lấy lực công phá?

Dạ U cảm giác sẽ không đơn giản như vậy, nhưng vẫn là quyết định lấy lực công phá một chút có thể hay không có dị thường.

Vì vậy hắc thi triển Quỷ Ảnh Thiểm, phân ra chín cái ảo ảnh, xung quanh Thạch Cự Nhân nguyên khôi, khiến nó một hồi mờ mịt, không biết nên công kích cái nào? Bất quá ảo ảnh sáng rõ nó hoa mắt, không khỏi giật tím mắt, ầm ầm bay nhanh, cánh tay loạn vũ, muốn đem chúng tiêu diệt tinh quang.

Mà tiềm hành bên trong Dạ U thì thừa cơ cùng nó kéo ra khoảng cách nhất định, lấy ra Long Khiếu cung, một đạo tiền Ảnh Long rống từng trận, nhanh như điện chớp nơi đây bắn về phía nó, uy thế cường đại, xé nát không gian. Nó căn bản ngăn cản không nổi hủy diệt tính tiền ảnh, năng lượng oanh tạc hạ lập tức phá toái, bị oanh trở thành một đồng loạn thạch.

Dạ U kinh ngạc mà nhìn một màn này, chẳng lẽ chỉ đơn giản như vậy nơi đây giải quyết xong? Chỉ chốc lát sau, khiến hắc chấn kinh một màn xuất hiện, trên mặt đất một đồng loạn thạch cư nhiên bắt đầu đoàn tụ, rất nhanh liền khôi phục thành nguyên lai Thạch Cự Nhân nguyên khôi bộ dáng, lông tóc ít bị tổn thương.

Nó nộ khí trùng thiên, không nghĩ tới cư nhiên được Dạ U đơn giản đánh thành loạn thạch, khí thế hung ác càng hơn, cư nhiên ngưng tụ ra mấy viên ma bàn lớn thạch đầu hướng hắc ném tới. Bất quá may mắn hắc phân ra ảo ảnh còn không có bị tiêu diệt tinh quang, vì vậy hắc tiếp tục tiềm hành, muốn nhìn một chút nó chỗ quái dị.

Rất nhiều tân sinh kinh hãi mà nhìn mấy viên thạch đầu không có nện vào Dạ U, ngược lại hướng phía bọn họ vị trí đập tới, không khỏi nhao nhao cấp bách trốn. Mặc Ân nhàn nhạt nói: "Không cần kinh hoảng, những cái này thạch đầu là nện không ra ngoài trận, là hóa thành hư vô, chúng chỉ có thể ở trong trận hoạt động."

Đồng đảo tân sinh nghe vậy lập tức trấn định lại, quả nhiên, thạch đầu tại đụng phải trận pháp ngoại vi thời điểm, liền lập tức hóa thành hư vô, không khỏi nhao nhao thở ra một hơi.

Tại trong trận, Dạ U quan sát một hồi lâu, còn không có phát hiện nó khác thường. Chỉ có thể căn cứ, rất nhanh tiềm hành tới gần Thạch Cự Nhân, đổi thành U Hồn Nhận, thi triển ra vô ảnh vô hình Vô Ảnh Trảm, như lưu quang cực nhanh, nghiêng tuôn ra gió thổi không lọt lực phá hoại. Hắn cũng không tin đem nó cắt thành cặn bã, nó còn có thể trọng sinh.

Vì vậy Thạch Cự Nhân nguyên khối rất nhanh được Vô Ảnh Trảm của hắn cắt thành đá vụn, trở thành tiểu sơn hình dáng. Coi như hắn lấy là qua cửa thời điểm, khó có thể tin một màn xuất hiện, những cái này đá vụn cứ nhiên lại lần nữa ngưng tụ, muốn khôi phục thành nguyên lai bộ dáng. Bất quá bởi vì nó bị hắn cắt thành đá vụn, ngưng tụ tốc độ so với phía trước chậm một ít.

Dạ U trong lòng có chút nộ khí, không có nghĩ đến Thạch Cự Nhân này nguyên khối khó chơi như vậy, chẳng lẽ còn thể vô hạn trọng sinh? Bất quá hắn vậy mà cảm giác được không đúng, thừa dịp nó còn không có ngưng tụ xong xong, lập tức tỉ mỉ quan sát, rốt cục tại nó vẫn chưa hoàn toàn ngưng tụ chỗ ngực phát hiện dị thường.

Lòng ngực của nó vị trí như một khối trân châu lớn nhỏ thạch đầu, tuy nhan sắc cùng với khác thạch khối đều đồng dạng, thế nhưng cái khác thạch khối đều là bất quy tắc hình dạng, chỉ có nó hiện ra viên cầu hình dáng. Hắn lập tức bình tĩnh đại ngộ, nguyên lai nhược điểm của nó là ở chỗ này, muốn không phải hắn mất sáng như đuốc, đoán chừng rất khó phát hiện dị thường.

Dạ U lập tức minh bạch cái này khối trân châu lớn nhỏ thạch đầu chính là Thạch Cự Nhân nguyên khối tạng, cũng chính là năng lượng trung tâm. Chỉ cần hắn phá vỡ hoàn nó, nó liền căn bản vô pháp trọng sinh, chỉ có thể đi đời nhà ma.

Lúc này nó đã trọng sinh thành nguyên lai bộ dáng, lần nữa được Dạ U thịt nát xương tan tự nhiên tảo bạo dị thường, ngưng tụ ra một khối lưu tinh lớn nhỏ cự thạch đánh hướng hắn. Hắn không sợ chút nào, đem Tấn Ảnh Bộ thi triển đến tận cùng, ngược lại rất nhanh tới gần thân ảnh của nó, lần nữa dùng Vô Ảnh Trảm giải quyết xong nó, khiến nó hóa thành đá vụn.

Ngay tại đá vụn sắp toàn bộ mất rơi xuống mặt đất trong chớp mắt, hắn tay mất lạnh lẽo, tìm được viên kia viên cầu hình dáng thạch đầu chỗ, rất nhanh Vô Ảnh Trảm trút xuống mà đi, đem nó nghiền trở thành bã vụn., Thạch Cự Nhân nguyên khối rốt cục rốt cuộc vô pháp một lần nữa, hóa thành nguyên khí chìm vào trong trận.

Đồng đảo tân sinh thấy thế lập tức hoan hô vui mừng, quăng tới ánh mắt khâm phục. Không nghĩ tới Dạ U mục quang lại có thể như thế nhạy bén, cứ nhiên có thể tìm tới Thạch Cự Nhân nguyên khối như thế khó có thể phát hiện năng lượng trung tâm, cuối cùng đem nó một kích trí mạng. Nếu bọn họ đi lên đối mặt vô hạn trọng sinh, vững như tinh thiết nguyên khối, đoán chừng đều nhất nhất nhắc tay đầu hàng.

Mặc Ân vỗ tay tán dương: "Dạ U, chúc mừng ngươi thành công đã bại Thạch Cự Nhân nguyên khối, nó thế nhưng là Bách khối luân chuyển trận bên trong khó chơi nhất nguyên khối, không nghĩ tới lại bị ngươi phát hiện mánh khéo, nhất cử bất lưỡng!"

Dạ U không khỏi tròn mắt liếc một cái, đoán chừng Mặc Ân Nguyên Sur chính là cố ý, cứ nhiên cho mình an bài khó như vậy quán nguyên khối, phí hẳn tốt hơn một phen công phu.

Về sau cái khác tân sinh đi lên thử mấy vòng, có được có mất. Cuối cùng trận này thực chiến khảo thí rốt cục hoàn tất, đã chiếm cứ tự do hoạt động khóa thời gian một nén nhang.

Vì vậy Mặc Ân đem bọn họ mang ra đến bên ngoài rộng lớn sân bãi, ánh nắng tươi sáng, chiếu lên bọn họ ấm áp. Xung quanh phong cảnh tú lệ hợp lòng người, khiến bọn họ không khỏi thở ra một hơi. Tại âm u trong phòng ở đây lâu cũng có chút nặng nề, ra ngoài hít thở không khí vừa vặn.

Mặc Ân nhàn nhạt nói: "Tại tự do hoạt động, các ngươi có thể tự do lựa chọn một cái đối tượng hai người đối chiến, đề cao mình ám sát kỹ xảo, nhưng nhớ kỹ điểm đến là dừng, không thể tùy ý gây nên người tử vong, hiểu chưa?"

Các vị tân sinh nghiêm túc nói: "Đã minh bạch!"

Về sau Mặc Ân liền không nói cái gì nữa, quay người rời đi, để lại một đám tân sinh. Thiết nhiều nam sinh lập tức hoan hô lên, nhao nhao hướng mỹ mạo như hoa Hồng Anh thỉnh cầu hai hai đối chiến, nhưng cũng bị nàng lạnh lùng nhất nhất cự tuyệt, không khỏi hậm hực rời đi, chỉ có thể giúp nhau trong đó chọn lựa đối tượng.

Mà Dạ U bên này cũng nhận được hai cái thanh lệ động lòng người nữ sinh nhiệt tình vào xem, về phần hắn Âm bộ học viện khảo hạch bên trên gặp qua Lãnh Yên, thì cùng đệ đệ của hắn Lãnh Tiến cấu thành hai người đối chiến. Nhưng hắn gặp được Hồng Anh cũng như vậy một thân bóng hình xinh đẹp, hay là cự tuyệt hai người, khiến hai người cảm thấy ai oán không thôi.

Hắn đi đến Hồng Anh bên người, ôn nhu hỏi: "Hồng Anh, xin hỏi ta có thể cùng ngươi hai người đối chiến đi?"

Hồng Anh ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện dĩ nhiên là Dạ U, trong nội tâm không khỏi chấn động, không nghĩ tới hắn chủ động tìm đến mình, chính mình vừa vặn có cơ hội hướng hắn hỏi bị phía trước chuyện riêng nói lời cảm tạ. Nàng do dự một chút, nghĩ tới đây hay là nhàn nhạt gật đầu nói: "Được!"

Những nam sinh khác nhìn thấy Băng Mỹ Nhân Hồng Anh cư nhiên đã đáp ứng Dạ U thỉnh cầu, không khỏi hâm mộ ghen ghét thù hận, chẳng lẽ liền nàng vậy mà thích hấn anh tuấn mê người cao nhan tại? Đây quả nhiên là xem mặt thể giới, khiến bọn họ không phản bác được.

Về sau tân sinh bắt đầu nhao nhao hai người đối chiến, Dạ U cùng Hồng Anh cũng không ngoại lệ. Bọn họ đi đến một cái yên lặng góc hẻo lánh, Dạ U mắt lộ ra tinh quang, nhàn nhạt nói: "Ta tới "

Hồng Anh đôi mắt đẹp lãng nhiên, bình tĩnh nói: "Đến đây đi, ngươi toàn lực ứng phó xuất thủ là được!"

Dạ U nghe vậy cười khò, nếu là hấn toàn lực ứng phó xuất thủ, kia chẳng phải trở thành lạt thủ tồi hoa? Hấn tự nhiên thành hạ thủ lưu tình, rất nhanh bay nhanh tới, nước chảy mây trôi nơi đây thi triển ra tiểu thành Vô Ảnh Trảm, vô ảnh vô hình, như phong bạo đánh úp lại. Tuy uy lực suy yếu rất nhiều, nhưng là không thể khinh thường, nhìn nàng như thế nào ứng đối.

Hồng Anh xem qua Dạ U lúc trước chiến đấu tự nhiên minh bạch hấn hạ thủ lưu tình, khuôn mặt lạnh lùng, có chút vừa thẹn vừa giận mà hỏi: "Ngươi đây là tại xem thường ta sao? Xem ta đem ngươi thực lực chân chính bức ra!"

Nói xong, Hồng Anh của nàng Huyết Nhận huyết quang nhất thiểm, sát khí tràn ra bốn phía, quát khê: "Huyết Ảnh Trảm!" Tiếng nói hạ xuống, một đạo vô kiên bất tồi Huyết Nhận thuẫn phát, thể như phá vỡ chân, vậy mà trực tiếp đem Dạ U tiểu thành Vô Ảnh Trảm phong bạo mở ra, hướng hấn phi duy trì mà đến.

Dạ U thấy thể lộ ra một tia kinh dị, rõ ràng cảm giác được Huyết Ảnh Trảm bá đạo lăng lệ hướng tới, rốt cục không dám khinh thường nàng, quát khê: "Vô Ảnh Trảm!" Lúc này hấn thi triển ra chính là hoàn toàn luyện thành Vô Ảnh Trảm, hóa thành lưu quang bạo vũ, rất nhanh đem Huyết Ảnh Trảm bao phủ chôn vùi.

Đột nhiên hấn cảm thấy sau lưng sát khí, không khỏi dùng Tấn Ảnh Bộ cấp bách trốn, tránh thoát Hồng Anh đột nhiên tập kích. Hấn giật mình không thôi, nàng cư nhiên có thể tại chính mình không có phát giác trạng thái hạ tiếp cận sau lưng của mình, làm sao làm được?

Hồng Anh nhìn thấy Dạ U rốt cục nhìn thẳng vào bộ dáng của nàng, mềm mại mỹ lệ hồng nhuận khoe môi giờ lên, có chút đắc ý giải thích: "Đây là của ta Huyết hệ nguyên thuật Huyết Ảnh Độn, có thể rất nhanh từ chỗ cũ tiêu thất, làm cho người ta căn bản vô pháp phát giác, vô cùng thích hợp dùng để chạy trốn cùng đánh lén."

Dạ U chấn chỉnh lại nói: "Xem ra thực lực của ngươi đích xác bất phàm, nếu tiêu phí hao tổn thi triển ra Huyết sắc phong bạo, có lẽ ngay cả ta cũng không cách nào ứng phó. Được rồi, ta liền cùng ngươi chăm chú một chút."

Nói xong, hấn lấy ra Long Khiếu cung, bất quá vậy mà thu liễm vài phần long lực, tránh làm bị thương nàng. Hấn liên tiếp hướng Hồng Anh bắn ra, tốc độ nhanh chóng, uy lực mười phần làm cho người ta sợ hãi. Thế nhưng hấn lại phát hiện nàng bóng hình xinh đẹp tựa như huyết an nhân đồng dạng nhanh nhẹn rất nhanh, căn bản rất khó coi trong, vậy mà lại là vài đạo Huyết Ảnh Trảm gào thét mà đến.

Nàng Huyết Ảnh Trảm tuy vô pháp như Vô Ảnh Trảm của hấn như vậy hình thành mưa to gió lớn bộ dáng, phạm vi thật lớn, nhưng là có thể liên tục không ngừng mà phát ra, vô kiên bất tồi, uy lực kinh người, một khi bị chém trúng, khẳng định được cắt thành hai đoạn.

Lúc này Dạ U rốt cuộc biết sự lợi hại của Hồng Anh hướng tới, đã gặp nàng trong đôi mắt đẹp đầy lên hùng hực chiến ý, nhất thời bưng tỉnh. Đoán chừng tại hấn tới sân thi đấu lúc trước, nàng đã thắng rất nhiều trận chiến, lúc này mới dẫn đến nguyên lực hao hết, không cách nào nữa khổ chiến, luận thiên phú cùng thực lực nàng khả năng cũng chỉ là thua kém chính mình một ít.

Cứ như vậy hai người chiến đấu đến khó phân thắng bại, chính giữa không khỏi có chút tứ chi tiếp xúc, đến lúc nguyên lực tiêu hao lớn chút, có chút thờ hồng hộc, lúc này mới đình chỉ chiến đấu.

Hồng Anh cao vút bảo mẫn bộ ngực bởi vì hô hấp dồn dập, sóng lớn cuộn trào mãnh liệt, rất là mê người, khiến Dạ U đều không có ý tứ nhìn thẳng nàng. Chỉ chốc lát sau, nàng kéo dài được một hơi, đột nhiên tò mò nói "Ngươi theo ta khổ chiến lâu như vậy, còn có tìm đến nhược điểm của ta chỗ đi?"

Dạ U chấn chỉnh lại nói: "Không có a, ngươi hỏi cái này để làm gì?"

Nàng nghe vậy co quắp, khuôn mặt lộ ra một tia xinh đẹp ửng đỏ, nói: "Mặc Ân Nguyên Sư không phải đã nói phải học được tìm ra nhược điểm đi? Ngươi xem ta lâu như vậy, lại cùng thân thể của ta tiếp xúc một hồi lâu, như thế nào lại không biết nhược điểm của ta chỗ?"

Dạ U nghe vậy cười khò, hấn không cùng nàng sinh từ chém giết, làm sao có thể là tỉ mỉ chú ý loại này vấn đề nhỏ? Hơn nữa nàng loại này thuyết pháp thật sự có chút làm cho người ta hiểu lầm, người không biết còn cho là mình tại chiếm tiện nghi của nàng.

Hấn chỉ có thể tận lực nơi đây giải thích: "Khả năng ngươi so với những người khác càng khó tìm ra nhược điểm a, ta còn thật sự không có phát hiện."

Hồng Anh bưng tỉnh gật đầu, nói: "Nói cũng đúng, ta vậy mà không có tìm được nhược điểm của ngươi!"

Lúc này tan học tiếng chuông lặng yên vang lên, Dạ U nhìn sắc trời một chút, phát hiện sắp tiếp cận hoàng hôn, hướng nàng cáo từ nói: "Tan học, ta cũng nên đi, ngày mai gặp lại a!"

Hồng Anh đột nhiên cấp bách nơi đây hô: "Chờ một chút! Ta còn có việc muốn với ngươi mà!"

Dạ U dừng bước, tò mò nhìn về phía nàng. Nàng do dự trong chốc lát, rút cục cố lấy dũng khí, chấn chỉnh lại nói: "Lúc trước tại sân thi đấu cảm ơn người thay ta giải vây, bằng không thì ta khả năng sẽ bị Chu Tà đó vũ nhục!"

Dạ U không nghĩ tới nàng dĩ nhiên là nghĩ nói với tự mình chuyện này, đã gặp nàng cục xúc bất an bộ dáng, đột nhiên cảm giác nàng lạnh lùng bề ngoài hạ cũng có một khóa mềm mại chi tâm. Hắn ôn nhu đáp lại: "Đây cũng là ta phải làm, ta cuối cùng không thể trơ mắt nhìn người một cái con gái yếu ớt bị người bắt nạt a."

Hồng Anh nghe vậy bật cười, khuôn mặt rất là quyến rũ xinh đẹp, có chút kiêu ngạo mà nói: "Ta mới không phải cái gì con gái yếu ớt, muốn không phải ta nguyên lực hao hết, lại dùng huyết sắc phong bạo, Chu Tà đó ta còn không để vào mắt."

Dạ U nhẹ gật đầu, hôm nay cùng nàng đối chiến, cảm giác thực lực của nàng đích xác rất cường hãn, không ai trong người bình thường có thể so sánh. Hơn nữa nàng cũng cùng chính mình lúc trước gặp qua Huyền tu bất đồng, không có loại kia tanh hôi mùi máu tươi, kiều trên người ngược lại có chứa một loại tự nhiên say lòng người hương thơm.

Về sau hai người chính thức cáo biệt, Dạ U lập tức chạy tới Nghệ bộ học viện lại ghéng tiếp Tiểu Tuyết, sau đó hai người cùng đi đến lục bộ cửa học viện cười xe ngựa trở về Vân Thiên đấu giá hội

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Lục bộ thi đấu

Dạ U cùng Tiểu Tuyết âm áp an nhàn nơi đây đã vượt qua một đêm, bắt đầu rồi thông thường vào học sinh hoạt, giảng cơ ba tháng. Mặt trời mọc mà làm, mặt trời mọc mà hơi thở, thời gian có thể nói trôi qua vui vẻ hòa thuận. Tuy Tiểu Tuyết cảm giữ có không ít người theo đuổi, nhưng bởi vì Dạ U tồn tại cùng Nguyên Sư chiếu cố, bọn họ còn không dám quá phận.

Tại Văn bộ học viện Thứ uyển cùng Từ các, hai người phía trước chăm chú nghe giảng bài, đằng sau ngắm cảnh ngộ cảnh, tổng cộng làm thơ từ, nhu tình mật ý, có thể nói ao ước sát giai nhân quân tử.

Mà bọn họ thơ ca cảnh giới vậy mà từng bước thăng chức, hai người tại thơ cổ bên trên một chỗ lĩnh ngộ thoát tục, siêu thoát cùng khoáng đạt ba cái cảnh giới, tại cổ từ bên trên đột phá tầng thứ nhất cảnh giới.

Tiếp theo Dạ U sẽ đi Âm bộ học viện quan sát một chút, tại sân thi đấu cùng người đối chiến, đặc biệt cùng Hồng Anh đối chiến số lần rất nhiều, hai người với tư cách là tình cảm của bằng hữu càng thêm thâm hậu. Vốn lạnh lùng ít nói nàng vậy mà buông ra lòng dạ, cùng hắn nói chuyện với nhau thật vui, hai người ám sát kỹ xảo càng ngày càng cao vượt quá, dần dần trở thành trong sân đấu đệ nhất đệ nhị

Về sau hắn tại Nghệ bộ học viện kỳ trên lầu cùng Liên Tri Kỳ giao lưu kỹ thuật, tiến bộ của hắn nhanh chóng, dần dần cùng nàng đánh cờ không rơi vào thế hạ phong, thậm chí có thể tốt hơn, hai người vậy mà một chỗ tiến nhập ngũ phẩm dụng trí cảnh giới. Hắn kinh người thiên phú cùng ngộ tính nhất thời để cho nàng kinh dị không thôi, hai người vậy mà bởi vì kỹ thuật mà thông minh tương tích.

Sau đó Dạ U đi đến thư thất vào học, thư pháp tài nghệ càng ngày càng tinh xảo, Long phi phượng vũ khí chất càng ngày càng tiếp cận, đã trở thành thư thất bên trong đệ nhất nhân, khiến Lê Dạ Nguyên Sư khen không dứt miệng. Hắn nhận lời Dạ U, đội lục bộ thi đấu sau khi chấm dứt, liền dẫn hắn lại Long Phụng sống nhờ nơi đây quan sát chân chính Long Phụng, khiến hắn chính thức đột phá thư pháp tầng thứ ba cảnh giới.

Lại, hắn đi đến Âm bộ học viện vào học. Mặc Ân Nguyên Sư vì để cho bọn họ học được càng hữu hiệu nơi đây sát sanh, không phải tại trong học viện cùng nguyên khôi đối chiến, chính là xuất nhập Hắc Âm tuyệt địa tự mình diễn luyện. Dần dần thành, sát khí của hắn càng ngày càng đậm dày, sắp biến thành thực chất, không cần thôi phát La Hầu sao tinh, liền có thể Chấn Nhiếp bốn phương.

Theo theo như lời Mặc Ân, lúc sát đã sanh vạn thời điểm, liền có thể tại trong thức hải ngưng tụ ra một khóa sát tinh, chính thức trở thành Sát tu. Tiềm hành thi sát khí nội liễm, đối địch thì sát khí ngoại phóng, có thể lấy thân là lưỡi dao, giết người ở vô hình, có thể nói lợi hại cực kỳ. Hắn hiện tại mới sát sanh hơn vạn, bởi vậy cự ly vẫn còn tương đối xa xôi.

Cuối cùng hắn liền tiếp nhận Tiểu Tuyết một chỗ trở lại Vân Thiên đấu giá hội, lưu luyện triền miên, xem xét dạ sắc, tổng cộng nói thu hoạch. Ba tháng qua, nàng luôn là đối với hắn không chỗ nào không nói, ví dụ như cảm ca mưa tiến tới mức, ví dụ như có người truy cầu chuyện của nàng, ví dụ như Nguyên Sư đối với nàng ưu ái như thêm chuyện riêng.

Hắn luôn là lắng lắng nghe, cùng nàng một chỗ chia sẻ hi vọng ai nhạc, nhấm nháp ngọt bùi cay đắng. Một khi nghe nói có người đối với nàng truy cầu

quần quít chặt lấy, hán ngày hôm sau sẽ tự mình xuất thủ khiêu chiến người kia, cho dù là nỗi danh lão sinh vậy mà không sợ chút nào. Kết quả lấy hán chiến lược kinh người, chưa gặp được địch thủ, rất nhiều người theo đuổi cuối cùng là thất bại.

Cứ như vậy đi qua ba tháng, nghênh đón phi thường náo nhiệt lục bộ thi đấu. Lục bộ thi đấu bên trong lão sinh cùng tân sinh đều phải tham dự vào, là tiến hành sáu ngày, phân biệt lần lượt Binh bộ học viện, Hình bộ học viện, Văn bộ học viện, Nghệ bộ học viện, Công bộ học viện cùng Âm bộ học viện trình tự tiến hành xuống.

Hai ngày trước tự nhiên không liên quan Dạ U cùng Tiểu Tuyết hai người sự tình, bọn họ chỉ có thể với tư cách là người xem, quan sát người khác đặc sắc tuyệt luân tỷ thí, có thể nói nhàn nhả tự tại.

Ngày đầu tiên, Binh bộ học viện tham gia trận đấu mới cũ môn sinh tổng cộng có 54 người, tiến hành hai hạng tỷ thí, theo thứ tự là binh pháp cùng đối chiến. Hiển nhiên với tư cách là binh sĩ còn phải Văn Võ Song Toàn, mới có thể có cơ hội trở thành vận trù tại màn trường bên trong, quyết thắng ở ngoài ngàn dặm Binh tu.

Hạng thứ nhất binh pháp chính là người chủ trì ra đề mục, hai người biện luận, nhìn xem người đó binh pháp càng thêm tốt hơn, liền có thể tiến nhập vòng tiếp theo tỷ thí. Đối với những người kia cao mã đại, hữu dũng vô mưu Binh bộ môn sinh có thể sâu khổ lông mày, thường thường được những cái kia cơ trí cái khác Binh bộ môn sinh đảo thái, vô duyên trận chung kết.

Dạ U cùng Tiểu Tuyết âm thầm thần phục, tại bọn họ trong ấn tượng vẫn cho là binh sĩ chính là đấu tranh anh dũng nể mặt phụ, từ khi nhìn binh pháp tỷ thí, rốt cục khiến bọn họ lớn lớn kiến thức, không dám khinh thường Binh bộ học viện môn sinh tinh anh.

Lừa dối, mượn đao giết người, đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công, giương đông kích tây, ám độ trần thương đẳng cấp phương pháp tầng tầng lớp lớp, bên trong người lừa ta gạt có thể nói bộ bộ kinh tâm, chỉ vì cướp đoạt cuối cùng thành quả thắng lợi. Liền ngay cả luôn luôn thông minh Dạ U vậy mà cảm thấy không bằng ..., dù sao hán vô pháp nghĩ ra như vậy tình diệu chiến thuật.

Vì vậy trải qua tầng tầng sàng lọc tuyển chọn, cuối cùng tiến hành trận chung kết chính là đứng đầu nổi bật hai người, một cái là lão sinh bên trong bá chủ Dương Chiến, một cái là tân sinh bên trong hắc mã Trương Tuấn, hai người chiến ý lẫm lẫm, không ai phục ai.

Phụ trách ra đề mục người chủ trì là một vị ăn mặc Hoàng Kim Giáp uy vũ trung niên nhân, danh Vũ Hào, tóc đen râu ngắn, đôi mắt đóng mở trên chính là một mảnh tinh quang.

Hán nhàn nhai nơi đây ra đề mục nói: "Tổng quốc là một tiểu quốc, cùng đại quốc Trần quốc giao hảo, hai nước khoái mã một ngày một đêm liền có thể đến. Tấn quốc cùng Trần quốc hai cái đại quốc láng giềng, làm một ngày Tấn quốc phái binh trùng điệp bao vây Tổng quốc, Tổng quốc nên như thế nào ứng đối?"

Trương Tuấn không chút do dự nói: "Đương nhiên là tử thủ, chờ đợi Trần quốc phái binh trợ giúp."

Dương Chiến cười nhạo nói: "Quả thật thật quá ngu xuẩn, bị động phòng thủ còn không bằng chủ động xuất kích, Tổng quốc một cái tiểu quốc làm sao có thể thủ được đại quốc công kích? Bất quá năm ngày liền sẽ bị PHÁ...!"

Trương Tuấn nộ khí mà hỏi: "Chẳng lẽ muốn ra ngoài chịu chết đi? Một cái tiểu quốc binh tướng như thế nào địch nổi đại quốc tinh binh cường tướng? Lần lượt người nói như vậy, đánh một trận bại vong là được vong quốc."

Dương Chiến phản bác: "Ai nói muốn đi ra ngoài chịu chết? Cánh một đội tối cường tinh binh từ Tấn quốc vây quanh bạc nhược vị trí lao ra, sau đó ra roi thúc ngựa cấp Trần quốc báo tin."

Trương Tuấn cười lạnh nói: "Người phương pháp cực kỳ không thỏa đáng, như vậy tới lui muốn hai ngày hai đêm, hơn nữa mất đi tối cường tinh binh, Tấn quốc hai ngày là được phá Tổng quốc, đợi Trần quốc tới đã sớm diệt quốc."

Dương Chiến đã tính trước nói: "Ai nói Trần quốc muốn phái binh đi đến Tổng quốc? Tấn quốc nếu như trùng điệp bao vây Tổng quốc, bốn quốc nhất định hư không. Chỉ cần khiến Trần quốc bao vây Tấn quốc, chỉ cần một ngày, Tổng quốc bị vây khoảng nguy giải quyết dễ dàng!"

Trương Tuấn nhất thời âm trầm thất sắc, không phản bác được, Dương Chiến phương pháp xác thực mười phần thỏa đáng. Về sau Vũ Hào liền nhàn nhai nơi đây tuyên bố: "Dương Chiến đạt được binh pháp tỷ thí thắng lợi, đã trở thành binh pháp bên trong đệ nhất danh."

Về sau tiến hành đối chiến tỷ thí, những cái kia hữu dũng vô mưu Binh bộ môn sinh đã sớm xoa tay, nhao nhao biểu hiện ra chính mình đứng đầu uy vũ chiến lược. Trận đấu tiến hành thành hùng hực khí thế, kết quả trải qua ít nhiều trận long tranh hổ đấu, cuối cùng trận chung kết hai người vậy mà lại là Dương Chiến cùng Trương Tuấn.

Hai người có thể nói cừu nhân khách khí hết sức đỏ mặt, Trương Tuấn sớm muốn Dương Chiến mà chuyển biến thành, đối với binh pháp bên trên thua cùng chuyện của hán canh cánh trong lòng. Dương Chiến thì là phi thường tốt khổ chiến, đã sớm nghĩ kỹ tốt hơn hành hạ hành hạ Trương Tuấn không biết trời cao đất rộng tiểu nhân. Hai người đều tôi luyện ra một ít sĩ khí, chỉ cần sĩ khí đầy đủ, liền có thể tại trong thức hải tướng sĩ khí ngưng tụ thành tương tinh, chính thức trở thành Binh tu. Nhưng bọn họ hiển nhiên cách... này một bước tương đối xa xôi, bất quá vậy mà mười phần bất phàm, nếu như nói Trương Tuấn sĩ khí tựa như lời của Mãnh Hổ, Dương Chiến sĩ khí liền tựa như thiên long, có thể nói long hổ tranh chấp.

Vì vậy hai người tiến hành một phen như tới như mê hoặc kịch liệt đối chiến, có thể nói kinh thiên địa quỷ thần khiếp, sĩ khí như mây tranh chấp, khiến cho xung quanh thổ thạch đều nứt. Hai người chiến đấu vô cùng bạo lực nhiệt huyết, tất cả chịu tất cả lớn nhỏ tổn thương, nhưng cuối cùng vẫn còn Dương Chiến tốt hơn, đem Trương Tuấn đánh thành trọng thương, đạt được cuối cùng thắng lợi.

Vì vậy Dương Chiến biến thành Binh bộ học viện tỷ thí song quan, khiến cho vô số môn sinh sùng bái mục quang, danh tiếng có thể nói có một không hai. Về sau trước top 3 môn sinh được lục bộ học viện trao tặng phong phú ban thưởng, khiến Dương Chiến lại càng là vạn chúng chú mục.

Ngày hôm sau tiến hành Hình bộ học viện tỷ thí, cùng Binh bộ học viện đồng dạng như hai hạng tỷ thí, theo thứ tự là hình pháp cùng đối chiến. Hiện nhiên Hình bộ học viện cần chính là một cái tại hình pháp bên trên tinh thông thành thạo cùng chiến lược vô song hình thành viên, cũng chỉ có nhân tài như vậy có thể đem trở thành công chính nghiêm minh, sát khí bức người Sát tu.

Hạng thứ nhất hình pháp đồng dạng là tiến hành biện luận, trải qua tầng tầng tuyển chọn, đứng đầu rõ ràng hai người tự nhiên là tân sinh viện Vương Hình cùng lão sinh viện Quý Khiếu. Hình bộ học viện người chủ trì ra đề mục, hai người trải qua một phen đánh võ mồm kịch liệt tranh luận, cuối cùng Vương Hình không địch lại Quý Khiếu, khiến Quý Khiếu đã trở thành hình pháp tỷ thí đệ nhất nhân.

Hạng thứ hai đối chiến thì bạo lực huyết tính hơn nhiều, Hình bộ học viện môn sinh mỗi một cái đều là giết người không chớp mắt nhân vật, giao chiến trên tự nhiên dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, sát khí cực thịnh, trọng thương bại vong người rất nhiều. Trải qua tàn khốc đấu võ, cuối cùng còn dư lại vậy mà lại là Vương Hình cùng Quý Khiếu hai người.

Hai người tựa hồ là trời sinh đối thủ một mất một còn, Vương Hình tôi luyện ra chính là hồng sắc hỏa sát, Quý Khiếu tôi luyện ra chính là hắc sắc Tử Sát. Hai người dụng hết trong đó thể, trước thả ra từng người sát khí muốn nghiền ép đối phương, nếu như nói Vương Hình sát khí là nóng bỏng hỏa tước, Quý Khiếu sát khí chính là âm hàn quỷ ưng.

Kết quả Vương Hình sát khí không kịp Quý Khiếu sát khí, rất nhanh được hấn nghiền ép hạ xuống, chịu âm hàn khí tức ăn mòn, bị lạnh tổn thương. Vương Hình trời sinh tính cao ngạo, tự nhiên sẽ không dễ dàng chịu thua, cho rằng nếu như sát khí đánh không lại hấn, vậy dùng chiến lược nghiền ép hấn.

Vì vậy hấn cùng Quý Khiếu kịch liệt giao chiến, kết quả hấn kinh hãi như vậy phát hiện, Quý Khiếu chiến lực vậy mà siêu quần trác tuyệt, rất nhanh nghiền ép hấn, đưa hấn đánh gãy xương gân găng, mình đầy thương tích, huyết tính lâm li, lúc này mới bỏ qua.

Cuối cùng Quý Khiếu cùng Dương Chiến đồng dạng, lấy được Hình bộ học viện song quan, thế nhưng bởi vì thủ đoạn của hấn cực kỳ tàn nhẫn, khiến rất nhiều môn sinh cảm như không tiếng động, chỉ có hấn một ít nào tàn phẫn hồng mới có thể đối với hấn hoan hô vui mừng.

Dạ U đối với đạt được song quan Quý Khiếu đồng dạng không có hảo cảm, hấn chính là quấy rối Tiểu Tuyết nghiêm trọng nhất người nhất. Bất quá được hấn ước chiến đã bại, liền không hề dám quấy rầy Tiểu Tuyết, chỉ có thể đối với hấn âm thầm ghi hận trong lòng.

Về sau Vương Hình trải qua Nguyên Sư trị liệu cùng nguyên đan an dưỡng, rốt cục khôi phục như lúc ban đầu, lên đài lĩnh thưởng. Hiện tại ngoại trừ đối với Dạ U sợ hãi ra, hấn đối với Quý Khiếu này vậy mà sinh ra sợ hãi, vô pháp cùng hấn chính diện đối mặt.

Vì vậy Hình bộ học viện tỷ thí rốt cục kết thúc, môn sinh nhao nhao tản đi. Dạ U cùng Tiểu Tuyết cũng gấp vội vàng nơi đây trở về Vân Thiên đấu giá hội nhà cấp bốn, ngày mai sẽ là Văn bộ học viện tỷ thí, bọn họ tự nhiên nghĩ chuẩn bị một chút

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Di biến phát sinh

Lúc Dạ U cùng Tiểu Tuyết hai người trở lại Vân Thiên đấu giá hội thời điểm, cách hoàng hôn kết thúc còn có một đoạn thời gian. Bởi vậy bọn họ trở về vừa vận tổng cộng luận một chút thơ ca, là ngày mai Văn bộ học viện tỷ thí chuẩn bị.

Về sau hai người nhu tình mật ý nơi đây nắm tay trở lại nhà cấp bốn thời điểm, chứng kiến trong đình viện băng sương trải rộng, hoa cỏ tàn lụi, thổ thạch đều nói đông bừa bọn không chịu nổi cảnh tượng, nhất thời cảm thấy không đúng, vội vã đuổi tới.

Đột nhiên xuất hiện một đám áo bào trắng hàn y nhân đem hai người trùng điệp bao vây, một cái bạch y hơn hấn Tuyết trung niên nhân đã đi tới, Tuyết phát râu ngắn, mặt anh tuấn, mắt lộ ra hàn quang, lạnh lùng nhìn hai người.

Tiểu Tuyết nhìn thấy người này, khó có thể tin mà hỏi: "Tứ thúc, người người làm sao có thể đi tới đây?"

Người này chính là Tiểu Tuyết Tứ thúc Tiểu Lãnh, làm người lãnh khốc vô tình, xuất thủ tàn nhẫn, là Địa nguyên cảnh sơ cấp cường giả, tại U Châu loại này tiểu châu căn bản không người có thể địch.

Hấn nhìn thấy nàng vậy mà cùng một cái miệng còn hôi sữa dã tiểu tử như thế thân mật khăng khít, nhất thời nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Tuyết Nhi, trách

không được người lâu dài chưa về, nguyên lai ở bên ngoài tìm cái đã tiểu tử. Loại người này căn bản không xứng với người, hay là nhanh lên một chút theo ta trở về, gia chủ nhớ người, thúc giục ta gọi người trở về!"

Nói xong, hắn mong muốn lôi đi Tiểu Tuyết, Dạ U lập tức chắn phía trước, lạnh lùng nói: "Ta cùng với Tuyết là giúp nhau ái mộ một đôi, dù cho người là hắn Tứ thúc, vậy mà đừng nghĩ dựa dẫm vào ta đem Tuyết từ ta bên này cướp đi!"

Tiểu Lãnh nghe vậy mặt nhất thời âm trầm, phần nộ cười nói: "Tiểu tử, người biết người tại nói chuyện với người nào đi? Chúng ta Tiểu gia xa xa không phải loại như người ech ngồi đáy giếng có thể trào cao vượt được, nếu như thức thời điểm tự buông ra Tuyết Nhi, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, bằng không đừng trách ta vô tình."

Dạ U minh bạch hắn xa xa không phải mình có thể đơn giản ứng phó, nhưng hắn hay là không muốn như vậy cùng Tuyết tách ra, để cho nàng cùng mình chân trời xa xăm nhìn nhau. Thật vất vả cùng nàng xác nhận quan hệ, hắn không muốn mới chung nhau ba tháng ít nhiều muốn ném quá loại kia sinh lý từ biệt thống khổ, vì vậy ngoan cường nói: "Ta sẽ không buông ra Tuyết đây!"

Tiểu Lãnh hừ lạnh một tiếng, mục quang nặng nề nói: "Xem ra người nhất định rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, lại dám khiêu chiến ta một cái Địa nguyên cảnh cường giả kiên nhẫn, ta để cho người minh bạch giữa người và ta chênh lệch đến cỡ nào lớn!"

Nói xong, Tiểu Lãnh lập tức nhắm vào Dạ U thả ra Địa nguyên cảnh cường giả uy áp, xung quanh khí tức thoảng cái trở nên đứng như cửu thiên hàn nơi đây đồng dạng cực hàn vô cùng, mặt đất thậm chí kết xuất trầm trọng băng sương.

Những người khác không có chịu ảnh hưởng, thế nhưng Dạ U đang nhận được vô tận tra tấn. Trầm trọng uy áp tựa như thái sơn áp đỉnh đồng dạng áp ở trên người hắn, khiến hắn nhất thời thẳng không nổi eo, xương cốt run rẩy muốn nói, trực tiếp chút quỳ xuống.

Hắn xung quanh mặt đất một hồi da bị nê, khe nứt bộc phát. Cực hàn khí tức xâm nhập hắn lục phủ ngũ tạng, phảng phất mong muốn hủy diệt hết thảy sinh cơ, khiến hắn lạnh run không thôi.

Tiểu Tuyết nhìn thấy một màn này nhất thời khóc hô không thôi, lần đầu tiên chảy ra trong suốt như ngọc thê mỹ châu lệ, hướng Tiểu Lãnh lên tiếng xin xỏ cho: "Tứ thúc, van cầu người rồi, không nên thương tổn U, ta với người đi là được!"

Lúc này Dạ U bị Tiểu Lãnh cường đại uy áp áp bách ra một ngụm huyết tinh, toàn thân khí tức hủy diệt bạo phát, sát khí lăng nhiên, nhất thời cảm giác thân thể dễ chịu một chút. Hắn khó khăn chậm rãi đứng lên, khiến Tiểu Lãnh nhất thời kinh hãi, đột nhiên cảm giác đã tiểu tử không đơn giản, vậy mà có thể thừa nhận sự cường đại của hắn uy áp đứng lên.

Hắn bị áp bách thành da thịt da bị nê, huyết tinh bắn ra, nhưng không sợ chút nào nơi đây phần nộ hô: "Tuyết, không cần cùng hắn xin tha! Địa nguyên cảnh cường giả thì thế nào, một ngày nào đó ta cũng sẽ đạt tới cảnh giới này, sau đó đưa hắn nghiền ép!"

Tiểu Lãnh nghe vậy tựa như nhân hạ nơi đây phần nộ cười nói: "Người Phạm nguyên cảnh này cao cấp kiến hôi không biết trời cao đất rộng, lại cũng dám đối với ta khẩu xuất cuồng ngôn! Xem ra ta còn là sớm làm người giải quyết, tránh người đối với Tuyết Nhi một mực si tâm vọng tưởng!" Tiếng nói hạ xuống, hắn trên lòng bàn tay hắn quang trản ra bốn phía, mong muốn đem Dạ U trực tiếp một chương chụp chết.

Nhưng không ngờ Tiểu Tuyết chắn Dạ U phía trước, châu lệ lâm li nơi đây khóc rống nói: "Tứ thúc, nếu người giết U, ta vậy mà không muốn sống nữa, lập tức tự vẫn đi theo hắn mà đi!" Nói xong, ngọc thủ của nàng đề ngang chỗ ngực, nguyên lực dâng lên, hóa thành băng hàn lưỡi dao sắc bén, chỉ cần hơi hơi vừa dùng lực, muốn tâm mạch đều đoạn mà chết.

Tiểu Lãnh nhất thời cảm thấy đau đầu, lại không nghĩ rằng nàng cư nhiên đối với Dạ U tình cảm thâm chủng, thế sống chết không cho hắn giết chết hắn. Hắn cũng không thể để cho nàng hương tiêu ngọc vãn, vì vậy hắn vội vàng nơi đây bắt đắc dĩ nói: "Tuyết Nhi, chỉ cần người đáp ứng theo ta trở về, ta liền thả tiểu tử này, như thế nào?"

Tiểu Tuyết lưu luyến nơi đây nhìn một chút khuôn mặt của Dạ U, sau đó kiên định nói: "Được, ta trở về với người!"

Dạ U đột nhiên nắm chắc ngọc thủ của nàng, đau thương nơi đây hô: "Tuyết, chờ một chút, chờ đi!"

Tiểu Tuyết xin lỗi nói: "U, thật xin lỗi, ta một mực đem gia tộc sự tình giấu diếm cùng người. Ta đã sớm biết chúng ta phân ra này khác một ngày muốn tới, người sẽ không trách ta chứ!"

Dạ U hối hận nói: "Tuyết, ta vĩnh viễn sẽ không trách người, ta minh bạch người vì tốt cho ta. Muốn trách thì trách ta thực lực bây giờ quá yếu vô pháp đem người giữ lại tại bên cạnh ta!"

Tiểu Lãnh nhìn thấy hai người lưu luyến si mê không muốn bỏ bộ dáng, nhất thời không kiên nhẫn nói: "Người như tự mình hiểu lấy là tốt rồi, nhanh lên một chút buông ra cho ta tay của Tuyết Nhi, bằng không đừng trách ta đem người biến thành tàn phế!"

Dạ U nghe vậy mặt nhất thời băng hàn, lạnh lùng đối với Tiểu Lãnh nói: "Tuy ta hiện tại không phải là đối thủ của người, thế nhưng hay là nghĩ đánh với người một trận. Chúng ta đánh cuộc như thế nào, ta với người cùng cảnh giới đánh một trận, nếu ta thắng, người giữ Tuyết lại nếu ta thua, người đem Tuyết mang đi, ta tuyết đối không hề có câu oán hận!"

Tiểu Lãnh vô tình nói: "Ta dựa vào cái gì tự hạ cảnh giới muốn cùng người lớn phí trắc trở đánh một trận? Ta nghiền ép người liền cùng giết chết một con kiến đơn giản như vậy, muốn không phải Tuyết Nhi liều mạng xin tha, ta đã sớm muốn giết người. Hiện tại cho dù ta trực tiếp cướp đi Tuyết nhi người cũng không thể tránh được a!"

Dạ U mục quang lẫm nhĩn, cười lạnh nói: "Chẳng lẽ ngươi một cái Địa nguyên cảnh cường giả còn có thể sợ hãi ta một cái Phàm nguyên cảnh kiến hỡi đi? Hay là nói theo ta cùng cảnh giới đối chiến, sợ thua thể diện không ánh sáng?"

Tiểu Lãnh nghe xong lạnh lùng nói: "Tiểu tử, ra ngoài phép khích tướng đối với ta có ích, cho dù ta với ngươi cùng cảnh giới đánh một trận vậy mà không sợ chút nào. Ngươi đã nhất định tự tìm chết, ta liền thỏa mãn yêu cầu của ngươi, khiến ngươi ném thứ thống khổ tư vị!"

Tiểu Tuyết cực kỳ lo lắng nơi đây hô: "U, không muốn cùng Tử thúc đối chiến, ngươi không phải là đối thủ của hắn. Cho dù hắn tự hạ cảnh giới, nhưng thân là Địa nguyên cảnh cường giả nội tình vẫn còn ở, hắn sẽ không hạ thủ lưu tình!"

Dạ U ôn nhu nói: "Yên tâm đi, Tuyết, ta nếu như đưa ra yêu cầu này, tự nhiên có một chút nắm chắc. Chỉ cần ngươi tin tưởng ta, ta lập tức khai hoàn trở về!"

Tiểu Tuyết rồi mới miễn cưỡng yên tâm, nói: "Vậy được rồi, U ngươi nên cẩn thận một chút!"

Vì vậy Dạ U cùng Tiểu Lãnh hai người tới tàn phế hoa lá héo úa trong đình viện, Tiểu Tuyết đột nhiên tại một cái cách đó không xa góc hẻo lánh tìm được Hứa bá trọng thương thân thể, nơi đó tại hôn mê bất tỉnh trạng thái. Nàng lập tức khóc hô đối với Tiểu Lãnh chất vấn: "Tử thúc, ngươi tại sao phải đã thương Hứa bá? Hắn thể nhưng là vô cùng chiếu cố ta, liền cùng thân nhân của ta đồng dạng!"

Tiểu Lãnh hừ lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói: "Cái này lão nô lại dám khi thượng phạm hạ, che giấu chúng ta lâu như vậy, ta tự nhiên muốn cho hắn một chút giáo huấn. Yên tâm đi, hắn sẽ không chết. Chỉ cần ngươi phân giải hắn hàn độc, hắn sẽ lập tức tỉnh táo lại."

Vì vậy Tiểu Tuyết lập tức dốc toàn lực cấp Hứa bá giải trừ hàn độc, hai người cách xa chỗ ở của nàng, đi đến một cái yên lặng góc hẻo lánh. Tiểu Lãnh khi tức bắt đầu ẩn nấp lại, lập tức tự hạ nơi này Phàm nguyên cảnh cao cấp cảnh giới, lạnh lùng nói: "Tiểu tử, hiện tại ta đã lần lượt yêu cầu của ngươi tự hạ cảnh giới, qua chịu chết đi!"

Dạ U sát khí lẫm nhĩn, nắm lấy U Hồn Nhận, lập tức thi triển Tấn Ảnh Bộ, tựa như phiêu hốt bất định ma quỷ đồng dạng. Thế nhưng hành động của hắn bị Tiểu Lãnh như lòng bàn tay, trong mắt hắn tựa như ốc sên đồng dạng, cười lạnh nói: "Tốc độ quá chậm, xem ta một chương phá vỡ vạn pháp!"

Nói xong, Tiểu Lãnh lập tức từ chỗ cũ tiêu thất, rất nhanh xuất hiện sau lưng Dạ U, cực hàn một chương đánh ra. Tốc độ nhanh chóng, như vác trên lưng, khiến hắn nhất thời cảm nhận được nguy cơ.

Hắn nhất thời phân ra chín đạo ảo ảnh, chân thân tiềm hành thoát đi. Tiểu Lãnh thần nhĩn nói: "Chút tài mọn!" Nói xong, trong lòng bàn tay hắn nhanh như điện chớp nơi đây bay ra nhiều băng trụ, đưa hắn tất cả ảo ảnh thoáng cái chôn vùi, lộ ra hắn chân thân.

Dạ U lập tức đổi lại Long Khiếu cung, liên tiếp ngưng tụ ra tiến ảnh, tựa như Giao Long liên tục rời bến, hướng Tiểu Lãnh rít gào mà đi. Hắn không sợ chút nào, thân ảnh tại trong không gian xuyên qua tự nhiên, những cái kia cường đại tiến ảnh cư nhiên đều chụp một cái không.

Tiểu Lãnh rất nhanh tiếp cận trước mặt của hắn, phẫn nộ quát: "Ta không phải đã nói rồi sao? Tốc độ của ngươi quá chậm, chịu chết đi!" Nói xong, có thể tan tành một tòa núi nhỏ ngọc chương nghiêng đè ép qua.

Dạ U không dám xem thường, quát khê: "Vô Ảnh Trảm!" Tiếng nói hạ xuống, trước mặt của hắn hóa thành lưu quang phong bạo. Thế nhưng Tiểu Lãnh thân ảnh đã sớm tiêu thất, trực tiếp một chương đánh vào sau lưng của hắn, khiến hắn nhất thời bị oanh tiến vào trong nước sông, toàn thân ướt sũng, phun ra một ngụm huyết tinh. Dạ U đứng lên, thấy lúc trước thủ đoạn cư nhiên đều không đối phó được hắn, lập tức phẫn nộ quát: "Hóa Long Cửu Chuyển Thuật!" Nói xong, hắn lập tức lột xác thành một cái hình người Huyết Long, long lực phun ra.

Tiểu Lãnh nhàn nhạt nói: "Cái này ngược lại là có chút ý tứ, cư nhiên có thể hóa thành nguy long. Bất quá để cho thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, vậy mà đồng dạng không phải là đối thủ của ta!"

Nói xong, hắn lập tức như lưu quang bay nhanh tới, một chương bao trùm hạ xuống, khiến Dạ U biết vậy nên nguy cơ. Hắn nghe khó mà đi, nói to: "Long Pháp Quyền!"

Hai người quyền chương đụng nhau, nhất thời kinh thiên động địa, dẫn phát phong vân xao động. Dạ U miệng hồ da bị nê, chảy ra tí ti huyết tinh, cả người sắp sụp đổ nơi này trong ao, kích phát sóng nước cuộn cuộn. Hắn không nghĩ tới Tiểu Lãnh tùy ý một chương lại có uy lực lớn như vậy, tựa như thiên thạch oanh rơi đồng dạng, cho dù hắn hóa long cũng không cách nào đơn giản ngăn trở.

Tiểu Lãnh ngọc chương lập tức hàn khí lan tràn, cười lạnh nói: "Tiểu tử, hiện tại biết ngươi ta ở giữa chênh lệch a, nhìn ngươi còn dám hay không khẩu xuất cuồng ngôn." Nói xong, hắn lần nữa dùng sức ép xuống, Dạ U nhất thời thấp một tấc, dòng nước cuộn cuộn, đáy sông ở dưới bùn đất tan vỡ mà khai mở.

Dạ U gằm lên một chút, nhất thời trở nên sát khí nghiêm nghị, khí tức hủy diệt không hề có kỵ nơi đây toàn bộ bạo phát đi ra, tinh lực thoáng cái trở nên dồi dào, trực tiếp đem Tiểu Lãnh cấp đình phi ra, thờ ra một hơi.

Tiểu Lãnh rơi xuống trên mặt đất, liền lùi lại vài bước, không nghĩ tới Dạ U đột nhiên có thể bộc phát ra lực lượng lớn như vậy, sát khí phun ra, liền hắn vậy mà cảm thấy kinh hãi, mục quang âm trầm mà nhìn hắn.

Lúc này Dạ U rốt cục không hề lưu thủ, chuẩn bị toàn lực ứng phó. Toàn thân hắn sát khí giống như thủy triều phun ra, triệu hoán ra La Hầu cung, nhất thời gió giục mây vần, thiên địa chấn kinh, năng lượng cường đại đem không gian chung quanh đều tan tành.

Tiểu Lãnh kinh hãi mà nhìn hấn, khó có thể tin nói: "Người làm sao có thể như vậy lực lượng cường đại? Chẳng lẽ người cùng Tuyết Nhi đồng dạng là?"

Không đợi hấn nói xong, Dạ U phản nộ quát to một tiếng, La Hầu trên cung tiến ảnh lập tức nhanh như điện chớp nơi đây hướng Tiểu Lãnh phi duy trì qua, tan tành không gian, năng lượng tuôn ra, xung quanh nhất thời trở nên phá thành mảnh nhỏ.

Tiểu Lãnh sớm đã bị tiến ảnh sát cơ tập trung vào, căn bản tránh né không ra, chỉ có thể đón đỡ. Oanh thành một chút, hấn đứng lại nơi đây muốn nổ tung lên, năng lượng cuồng bạo, đem thừa thốt cây cối hoa cỏ tất cả đều xé rách thành mảnh vỡ, hóa thành hư vô.

Phong bạo bình tĩnh qua đi, Tiểu Lãnh vậy mà hoàn hảo vô khuyết nơi đây đứng ở chỗ cũ, lạnh lùng nói với hấn: "Tiểu tử, không nghĩ tới người vậy mà bức ta phát huy ra Địa nguyên cảnh sơ cấp cường giả thực lực, thi triển thánh nhân băng thuẫn mới miễn cưỡng ngăn trở công kích của người, người thắng!"

Dạ U thở hồng hộc, chấn chỉnh lại nói: "Vậy người cần phải nói lời giữ lời, giữ Tuyết lại!"

Tiểu Lãnh nhất thời trở mặt nói: "Ta lúc nào với người hứa hẹn qua người thắng, ta liền phải giữ Tuyết Nhi lại? Tuyết Nhi ta là nhất định phải mang về, bằng không thì tại gia chủ trước mặt ta cũng không nói rồi!"

Dạ U chỉ vào hấn, phản nộ nơi đây hô: "Người!" Hấn đã đem hết toàn lực, hiện tại chánh xử tại suy yếu trạng thái, căn bản không có khả năng cùng Tiểu Lãnh tiếp tục đối với khổ chiến.

Ánh mắt của hấn ngây ngốc ngồi xuống, tuyệt vọng nơi đây phát hiện mình phí lớn như vậy công phu, kết quả vẫn là vô pháp đem Tuyết lưu lại. Chính mình kẻ yếu bằng yêu cầu gì một cường giả cùng chính mình giảng đạo lý, quả thật buồn cười đến cực điểm.

Tiểu Lãnh thấy thế chấn chỉnh lại nói: "Ta thừa nhận thiên phú của người đích xác bất phàm, thậm chí có thể cùng Tuyết Nhi sánh vai. Thế nhưng người bây giờ hay là quá yếu, đối mặt ta đều cùng kiến hôi đồng dạng, chớ nói chi là chúng ta khổng lồ Tiểu gia! Nếu như người thật có thể đạt tới ta một bước này, Ta là hi vọng cùng người lần nữa giao thủ!"

Nói xong, hấn liền quay người rời đi, nhân nhạ nơi đây đối với mang đến hộ vệ nói: "Được rồi, mang Tuyết Nhi trở về!"

Lúc này Hứa bá đã tỉnh lại, đối với hai người cảnh ngộ ai thán không thôi. Ngày hôm nay cuối cùng đã đi đến, hai người nhất định trời nam đất bắc.

Tiểu Tuyết bị Tiểu gia bọn hộ vệ lôi đi, trông thấy Dạ U thất hồn lạc phách thân ảnh, đột nhiên nước mắt đầy vạt áo nơi đây đối với Tiểu Lãnh cầu khẩn nói: "Từ thúc, van cầu người, có thể hay không để ta lại ngồi một ít thời gian? Ta muốn cùng U kể một ít, lại an tâm rồi đi!"

Tiểu Lãnh nhìn thấy Dạ U biểu hiện kinh người, phải nhìn...nữa Tiểu Tuyết khóc đứt ruột bộ dáng, lâu dài bằng hàn chi tâm nhất thời mềm hoá hạ xuống, bất đắc dĩ nói: "Được rồi, không muốn khóc nữa, Tuyết Nhi. Người như vậy một mực khóc hạ lại bệnh tình lại phát tác đấy! Ta đáp ứng các người là được, không muốn ngo ngằn quá lâu."

Tiểu Tuyết đạt được hấn đồng ý, lúc này mới yên tâm, rất nhanh đi tới Dạ U bên người

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Bịn rịn chia tay cách tình

Tiểu Tuyết chân thành đi đến bên người Dạ U, lẳng lặng ngồi xuống, ôn nhu nơi đây dựa tại trên vai của hấn, đau thương khéo léo nói: "U, không biết chúng ta lần này ly biệt, còn có bao lâu mới có thể gặp nhau?"

Dạ U hồi hận nói: "Tuyết, thật xin lỗi, ta thật sự thật vô dụng, vẫn là vô pháp đem người lưu ở bên cạnh ta!"

Tiểu Tuyết mạnh mẽ lộ ra vẻ mỉm cười, an ủi: "Không, không phải này U sai, muốn trách thì trách thân phận chúng ta quá cách xa, vô pháp một mực ở một chỗ. U, về sau chờ người cường đại, người sẽ tìm đến ta sao?"

Dạ U hồi lộ ra một tia lòng tin, đồng ý nói: "Đương nhiên, đợi ta cường đại về sau, bất kể là trải qua núi đao biển lửa, hay là đạp quá trăm sông ngàn núi, ta đều nhau đi tìm nơi này Tuyết, đem người đoạt lấy tới!"

Tiểu Tuyết lộ ra một tia ngọt ngào mỉm cười, nhu tình như nước nói: "Ừ, vậy thật tốt quá! U, nếu như chúng ta sắp chia tay, ta sẽ đưa ngươi một cái với tư cách là tiễn biệt lễ vật!"

Dạ U tò mò nói "Lễ vật gì?"

Tiểu Tuyết thâm tình lưu luyến nói: "Là chút đầu ta gần nhất tân chế ca khúc, tên là tích biệt, ta muốn hát cấp U nghe, ngươi sẽ thích đi?"

Dạ U nhìn nàng trước mắt ánh mắt mong chờ, nhẹ vỗ về nàng như tơ lụa đồng dạng mái tóc, cười khổ nói: "Đồ ngốc, vô luận ngươi hát cái gì ca khúc, ta đều thích. Ngươi là không phải đã sớm dự kiến đã có ngày hôm nay? Cho nên lòng có nhận thấy đã viết ra ngoài?"

Tiểu Tuyết lưu luyến nơi đây đau thương nói: "Ừ, cho nên ta hi vọng tại đây một ngày đến nơi thời điểm, có thể để lại cho U ta một cái trân quý lễ vật, khiến ngươi có thể từng giây từng phút mà nghĩ vào ta!"

Dạ U ôn nhu nói: "Tuyết, ta nhất định sẽ thường xuyên nghĩ tới ngươi, lễ vật của ngươi ta tiếp nhận!"

Tiểu Tuyết nghe vậy lúc này mới yên tâm, rồi đi Dạ U người, đi đến một mảnh sạch sẽ trên đồng cỏ, khoanh chân ngồi xuống, lấy ra nàng tâm ái Dao Tuyết Cầm đặt ở trên đùi. Nàng Tuyết phát như thác nước phiêu tán, khuôn mặt sáng tỏ như nguyệt, đôi mắt đẹp sâu như ngân hà, da như tuyết trắng, da như nõn nà, áo tơ trắng quần trắng, như tuyết tiên đến cõi trần, có thể nói khuynh quốc khuynh thành.

Xinh xắn lạnh lợi thân hình tuyệt thế mà độc lập, xung quanh bởi vì chiến đấu sóng dư mà một mảnh hỗn độn không chịu nổi, tàn phế hoa lá héo úa, toái thổ trạc thủy, dư sương liệt thạch, hoang vu cảnh tượng bên trong nàng bóng hình xinh đẹp vạn phần biểu hiện thê mỹ.

Về sau nàng thon thon tay ngọc bắt đầu ở Dao Tuyết Cầm sờ chút, chỉ như gọt hành tây, khảy đàn ra đau thương khéo léo thê mỹ âm thanh thiên nhiên hảo âm, tựa như gió lạnh đến, như khóc như tố, khiến thiên địa đều hơi bị động dung. Chỉ chốc lát sau, nàng mềm mại phần hồng môi khẽ mở, răng như hồ tề, linh như ấu trùng thiên ngư, triển lộ ra như chuông bạc để nghe êm tai giọng hát.

Đẳng bất đáo giai lão tương y vô nại cương hảo phân ly thiên sơn vạn thủy chậm lưu ức

Đẳng bất đáo thâm tình tương nghi vô nại khát phùng biệt thì lưu thủy lạc hoa chậm vô ý

Hương đã dao dao lộ đã điều điều hà thì tương kiến tương yêu

Yên đã niều niều mộng đã miều miều hà nhật tái xướng ca dao

Tư quân quy tâm tự tiến niệm quân phương tâm triền miên thiên nhai tương vọng chậm tương luyến hải giác hồi mâu năng tương liên

Bồi quân hạnh phúc miên duyên bạn quân thu thủy liễm điểm nhậm do hải khô tình bất biến trực đáo thạch lạn ái nhưng liên

(Đội không được giai lão gần bó bất đắc dĩ vừa vãn chia lìa trăm sông ngàn núi sao lưu lại ký ức

Đội không được thâm tình thích hợp bất đắc dĩ vừa gặp cài thì nước hoa rơi sao vô ý

Hương vậy mà xa xa đường vậy mà xa xôi khi nào gặp nhau có lời mời

Khói lửa vậy mà lượn lờ mộng vậy mà mịt mù mịt mù ngày nào lại ca hát dao

Tư quân quy tâm giống như tiến niệm quân tâm hồn thiếu nữ triền miên chân trời xa xăm nhìn nhau sao mến nhau hải giác ngoái đầu nhìn lại thê tương liên

Cùng quân hạnh phúc kéo làm bạn với vua thu thủy liễm điểm tùy ý hải khô tình không thay đổi đến lúc thạch nát ưa thích nhưng thương yêu)

Dạ U nghe được như si mê như say sưa, Tuyết đối với hắn thâm tình hậu ý khiến hắn cảm động đến không có lấy hồi báo. Tiếng hát của nàng giống như hàn tuyến phun ra, thê mỹ êm tai, nhưng tình ý liên tục, lạnh bên trong mang nóng, đã khiến hắn đau thương không muốn bỏ, lại để cho hắn tình cảm ám áp liên tục. Đáng tiếc giữa bọn họ cuối cùng có một đạo từ cổ chí kim hàn phong, an táng bọn họ phù môn sinh.

Tiếng ca dư âm lượn lờ, đau thương tố vào triền miên không muốn bỏ tình ý, vậy mà khiến xung quanh tàn bại cảnh vật đều hơi bị thảm thiết khóc, tàn phế hoa khóc châu, lá héo úa rơi lệ, dòng nước rung động nổi lên mà tan nát, liền ngay cả lưu lại băng sương vậy mà hòa tan thành hàn nước mắt.

Hứa bá thấy đồng tình vạn phần, lão nước mắt vượt qua mặt, một đôi hạnh phúc ngọt ngào uyên ương liền bởi vì thân phận cách xa, thực lực chênh lệch mà đau nhức cái chia lìa, khiến hắn không khỏi đối với hai người cảnh ngộ ai oán không thôi.

Tiểu Lãnh thì lẳng lẳng nhìn một màn này, về sau hừ lạnh một tiếng, tiểu tử này đáng Tuyết Nhi phó thác suốt đời, đối với hắn như thế ý nghĩ - yêu thương kéo đi? Cho dù hắn thiên phú bất phàm, nhưng cùng bọn họ như rãnh ngăn cách, bọn họ là không thể nào cùng một chỗ, hắn cuối cùng không xứng với Tuyết Nhi.

Một khúc hoàn tất, Tiểu Tuyết thu hồi Dao Tuyết Cầm, châu lệ lâm li mà hỏi: "U, ta phải đi!"

Dạ U nghe vậy không muốn bỏ, bước nhanh bay nhanh tới, đem thân thể mềm mại của nàng chặt chẽ nơi đây cầm giữ ôm vào trong ngực, mềm mại như

nước, phảng phất mong muốn hòa tan đồng dạng, khiến trong lòng của hắn nhất thời cảm thấy thâm tình vạn chủng. Nếu như có thể như vậy một mực ôm ấp lấy Tuyết nơi này vĩnh viễn sánh cùng thiên địa là tốt rồi, đáng tiếc mộng cuối cùng thành không.

Sau đó hắn thả nàng, đã gấp nàng lệ rơi đầy mặt thê mỹ ngọc dung, đột nhiên cảm thấy trong nội tâm một hồi quặn đau, hắn không muốn nhìn thấy nàng thương tâm rơi lệ bộ dáng.

Vì vậy Dạ U nhẹ nhàng mà hôn lên ánh mắt của nàng, mang nàng óng ánh châu lệ đều hôn tiến vào trong miệng. Sau đó rút cục làm việc nghĩa không được chùn bước nơi đây hôn lên nàng mềm mại phần hồng môi, đem nước mắt độ nhập, tựa như tuyết trắng hòa tan thành xuân thủy, đúng như hoa mai nổi lên ra ngọt ngào, hôn ra tình ý liên tục, hôn ra một đời một thế, hôn ra thiên trường địa cửu.

Tiểu Tuyết Tuyết băng bạc đôi mắt đẹp rung động nổi lên, khó có thể tin mà nhìn một màn này, thật dài lông mi tựa như cánh bướm run nhẹ. Nàng cảm giác được trong môi nóng bỏng, nội tâm lưu luyến không muốn bỏ nhất thời hóa thành giống như Thủy Nhu tình, tùy ý hắn tham lam nơi đây cướp lấy khí tức của mình, chiếm lấy nụ hôn đầu của mình, trong nội tâm rung động như sóng to gió lớn.

Chẳng được bao lâu, Dạ U thả môi của nàng mũi, trong miệng lưu lại vào nàng ngọt mà không ngán Tuyết liên mùi thơm ngát, thâm tình chân thành mà nhìn nàng. Lúc này nàng khuôn mặt sớm đã xấu hổ đi, quấy rầy say lòng người, gắt giọng: "U u, người thật xấu a! Tại sao phải tại trước khi chia tay cướp đi nụ hôn đầu của ta?"

Dạ U nhẹ vỗ về nàng tron mềm như ngọc gương mặt, ôn nhu khẽ cười nói: "Bởi vì ta không muốn nhìn thấy Tuyết vì ta thương tâm rơi lệ bộ dáng, đây chính là ta trước khi chia tay đưa lễ vật cho người, người cần phải hảo hảo quý trọng a!"

Tiểu Tuyết ngượng ngùng vạn phần, ngại thơ đáng yêu nơi đây bĩu môi, áp ứng nói: "Khả Khả là nào có người như vậy tặng quà? Rõ ràng chính là nghĩ tại trước khi chia tay chiếm chiếm tiện nghi của ta!"

Dạ U nghiêm trang nói: "Bởi vì Tuyết là trong nội tâm của ta người trọng yếu nhất, nếu bởi vì ta mà ni non, đã thương thân thể, trong nội tâm của ta là cực độ áy náy. Cho nên, người nhất định phải cười vui vào theo ta ly biệt, đợi chúng ta lần sau gặp nhau thì nhất định phải cười vui vào nghênh tiếp ta, bằng không thì ta liền dùng lễ vật này tới trừng phạt người!"

Tiểu Tuyết nghe vậy nhất thời bừng tỉnh, cảm thấy vừa ngượng ngùng lại ngọt ngào, trong nội tâm tình cảm ấm áp hiện lên. Nàng ngọt ngào nơi đây mỉm cười nói: "U, U, lần sau gặp mặt thời điểm, ta nhất định sẽ không khóc, cười nghênh tiếp người."

Vì vậy Dạ U ôn nhu mỉm cười nói: "Được rồi, Tuyết, có thể cùng bọn họ đi, sau này còn gặp lại!"

Tiểu Tuyết lưu luyến nơi đây cùng hắn phân biệt, đôi mắt đẹp chân thành theo sát hắn khua tay nói: "U, gặp lại" vì vậy nàng tại một đám bạch y hộ vệ vây quanh hạ quay người rời đi.

Hứa bá ý vị thâm trường nơi đây nhìn hắn một cái, Tiểu Lãnh thì xanh mặt, cả giận hừ một tiếng.

Hắn tuyệt đối không nghĩ tới Dạ U cư nhiên tại trước mặt mọi người cướp đi Tuyết Nụ hôn đầu tiên, quả thật đại nghịch bất đạo, hắn thật muốn một chương đưa hắn chụp chết. Nhưng chứng kiến Tuyết Nhi bởi vì hắn hành động này, cư nhiên trở nên ngượng ngùng ngọt ngào, không hề ni non, cũng được bỏ qua cho hắn, dù sao hai người về sau rất khó gặp nhau.

Nhìn thấy Tiểu Tuyết tuyệt mỹ bóng hình xinh đẹp tiêu thất tại trong đình viện, Dạ U khóe miệng chứa đựng mỉm cười rất cực trở nên âm đậm xuống, trở nên một hồi cô độc cô đơn, thật sâu thờ dài một hơi.

Tuy ngoài miệng nói qua muốn cùng Tuyết lần nữa mỉm cười gặp nhau, thế nhưng liền hắn Tứ thúc đều là Địa nguyên cảnh sơ cấp cao thủ, chớ nói chi là thế lực khổng lồ Tiểu gia, hắn đoán chừng muốn tấn thăng đến Thiên nguyên cảnh thực lực năng lực tới chống đỡ. Nhưng hiện tại hắn mới chỉ như Phạm nguyên cảnh cao cấp thực lực, cách Thiên nguyên cảnh trời đất cách biệt, không biết cần tiêu phí bao nhiêu năm tháng năng lực đạt tới?

Thế nhưng vì thực hiện cùng Tuyết mỉm cười gặp lại hứa hẹn, hắn không thể không liều mạng nỗ lực, trở thành Tiên Nguyên đại lực bề ngễ thiên hạ một phương cường giả, có lẽ liền có thể thực hiện cùng Tuyết tương mạo tư thù nguyện vọng. Vì vậy trong lòng của hắn âm thầm thề: Nhất định phải toàn lực ứng phó nơi đây cường đại lên, mặc kệ trả giá cái gì hao tổn!

Ngay tại Dạ U trầm tư, Vũ Thi Phi nhìn thấy người của Tiểu gia ngựa đã rời đi, im ắng nơi đây đi đến trong đình viện, chứng kiến một mảnh hỗn loạn không chịu nổi cảnh tượng, còn có hắn cô đơn tịch tịch thân ảnh, không khỏi một hồi yêu thương, đi đến bên cạnh hắn, cẩn thận từng li từng tí mà hỏi: "Tiểu đệ đệ, người còn tốt đó chứ?"

Dạ U thu lại tâm tình, khẽ cười nói: "Yên tâm đi, Vũ Thi Phi tỷ tỷ, ta không sao đây!"

Vũ Thi Phi có chút xin lỗi nói: "Thật xin lỗi, tiểu đệ đệ, ta không thể giúp đỡ các người bận rộn. Từ khi Tiểu Tuyết muội muội trưởng bối mang đám người vọt vào thời điểm, chúng ta Văn Thiên người của đầu giả hội không một thể địch, cao tăng liền nghiêm lệnh không cho phép ta nhúng tay, tùy ý bọn họ giày vò, người sẽ không trách ta chứ!"

Dạ U hiểu ý nói: "Ta sẽ không trách Vũ Thi Phi tỷ tỷ, muốn trách thì trách ta thực lực bây giờ quá yếu vô pháp cùng bọn họ chống đỡ, đem Tuyết lưu ở bên cạnh ta. Một ngày nào đó ta muốn trở thành Tiên Nguyên đại lực đỉnh thiên lập địa một phương cường giả, đem Tuyết cấp cướp về!"

Nói xong, hắn mắt lộ ra tình quang, hào vân vạn trượng, khí khái hào hùng bức người. Vũ Thi Phi chứng kiến hắn đột nhiên tràn đầy tự tin bộ dáng quấy rầy mà cười nói: "U, ta tin tưởng người có thể làm được một bước này! Mắt đi Tiểu Tuyết muội muội, trong nội tâm là không phải có chút hư

không a? Có muốn hay không tỷ tỷ tới an ủi một chút người?"

Tiếng nói hạ xuống, nàng đột nhiên từ phía sau lưng ôm vào Dạ U, say lòng người ngọt hương xâm nhập mà đến, cao vút bảo mẫn mềm mại trực tiếp đặt ở hân sau đầu, giàu có co giãn mỹ diệu xúc cảm khiến hân nhất thời thất kinh, giây dựa không thôi nói: "Vũ Thi Phi tỷ tỷ, không nên như vậy? Trong lòng của ta chỉ có Tuyết một người!"

Vũ Thi Phi nghe được hân những lời này nhất thời có chút đau lòng, cười khổ mà hỏi: "Tiểu đệ đệ, Tiểu Tuyết muội muội thật vất vả đi, chẳng lẽ trong lòng của người lại không có đối với tỷ tỷ ôm lấy một tia ý muốn?"

Dạ U sốt ruột nơi đây tránh thoát ngực của nàng, chân chính lại nói: "Vũ Thi Phi tỷ tỷ, người thật sự rất đẹp, vóc người lại đẹp, là rất nhiều nam nhân tha thiết ước mơ nữ nhân. Thế nhưng ý ta đã quyết, đời này kiếp này một cái thích Tuyết một người, cho nên, xin lỗi rồi."

Vũ Thi Phi sau khi nghe đau lòng như cắt, sâu thở dài một hơi, nói: "Tốt hơn, ta hiểu được, về sau người còn có thể ở chỗ này đi?"

Dạ U lắc đầu, kiên định nói: "Tuyết đã đi rồi, nơi này đối với ta đã mất ý muốn, ngoại trừ tại lục bộ học viện vào học, ta muốn gấp bội tu luyện, cho nên sẽ không lại ở chỗ này. Vũ Thi Phi tỷ tỷ, ta hiện tại chính thức hướng người cáo từ!"

Vũ Thi Phi nghe vậy đắng chát, minh bạch về sau có thể cùng hân rất khó còn có gặp nhau cơ hội, đau thương khéo léo nói: "Người đi đi, về sau cũng không cản trở về!"

Dạ U ôm quyền cáo từ, liền không chút do dự dùng truyền tống ngọc phù trở về tu luyện mật thất, lưu nàng lại xinh đẹp đứng tại hoang vu phong cảnh bên trong tịch tịch đẹp hình ảnh

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Thơ cổ nắm tình

Dạ U trở lại Huyết Long cổ mộ tu luyện mật thất, trong nội tâm một hồi cô đơn. Đã không còn Tuyết cùng ở bên người, hân vậy mà vô tâm là ngày mai thơ ca chuẩn bị, thuận theo tự nhiên, đến lúc đó tùy cơ ứng biến. Hân nhanh chóng bắt đầu tu luyện, cảm giác được nguyên đan vị trí sắp bảo hòa, đoán chừng không ra một tháng, liền có thể đột phá nơi này Phàm nguyên cảnh viên mãn thực lực.

Vốn nghĩ đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh thực lực, đi theo Tuyết cùng đi cái khác lục địa vì nàng tìm đến ngũ phẩm Nguyên đan sư, luyện chế ra ngàn năm Tuyết Lệ đan trị liệu bệnh của nàng, kết quả ước định bởi vì Tiểu gia đột nhiên tiến đến mà tan vỡ.

Bất quá lấy Tiểu gia lớn như vậy thế lực, đoán chừng không thiếu ngũ phẩm Nguyên đan sư. Tuyết về đến gia tộc bệnh tình hân sẽ rất nhanh tốt a, đến lúc sau coi nàng kinh người thiên phú cùng tuyết mỹ dung mạo đoán chừng tại địa vị trong gia tộc càng thêm cách biệt cao quý a. Điểm này hân ngược lại là âm thầm chúc phúc nàng, hi vọng nàng bệnh tình sớm ngày chuyển biến tốt đẹp.

Như Tam phẩm Tự Nguyên Trần ủng hộ và hân thân là hắc ám thần tử thiên phú, tốc độ tu luyện quả thật tiến triển cực nhanh. Xung quanh nồng đậm như nước Hắc Ám nguyên khí khiến hân không khỏi thật sâu say mê, không thể chờ đợi được đưa hân hấp thu tiến nguyên đan, sau đó từng điểm từng điểm chuyển hóa làm thực lực của mình.

Cứ như vậy bất tri bất giác tu luyện đến sáng sớm, hân lập tức thức tỉnh lại, đuổi đuổi người, phun ra một ngụm trọc khí, nhất thời sáng khoái tinh thần. Vì vậy hân lập tức từ Truyền Tống trận đi đến Hắc Ám tuyệt địa khởi điểm, lại nhanh chóng chạy tới Văn Thiên thành dịch trạm, cưỡi xe ngựa chạy vội đi đến lục bộ học viện.

Làm đến lục bộ học viện sân thi đấu thời điểm, hiện trường sớm đã tụ tập một đồng lớn môn sinh, Văn bộ học viện tỷ thí còn không có chính thức bắt đầu, không khỏi khiến hân thở ra một hơi.

Rất nhiều môn sinh nhìn thấy hân một thân một mình đến đây thân ảnh, bên cạnh cư nhiên không có Tiểu Tuyết tuyệt mỹ bóng hình xinh đẹp, nhất thời cảm thấy kinh dị không thôi, nhao nhao đến bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận nơi đây hỏi.

"Dạ U, Tuyết tiên tử rồi nàng tại sao không có với người cùng đi?"

"Tuyết tiên tử đi nơi nào rồi người ngược lại là nói chuyện a!"

"Dạ U, Tuyết tiên tử sẽ không ngã bệnh a, là không phải khiến người tới xin nghỉ phép?"

...

Dạ U bị khiến cho phiền không thắng phiền, tức giận quát: "Tuyệt đã ly khai! Lại chỗ rất xa, vĩnh viễn sẽ không tới nơi này! Các người sớm làm hết hy vọng a!"

Rất nhiều môn sinh khó có thể tin nơi đây nghe lời của hắn, bọn họ tha thiết ước mơ Tuyệt tiên tử vậy mà vĩnh viễn rời đi bọn họ, nhất thời cảm thấy trời đất quay cuồng, tan nát cõi lòng đầy đất, ô hô ai tai không thôi. Từ đó lục bộ học viện liền ít đi cái này một đạo khiến bọn họ cảnh đẹp ý vui tịnh lệ phong cảnh, bọn họ như thế nào không than thở?

Dạ U hô xong hậu tâm tình nhất thời uất ức, Hồng Anh đi đến bên cạnh hắn, nhìn thấy hắn dị trạng, không khỏi xấu hổ nơi đây an ủi: "Dạ U, vị kia thường xuyên bồi bạn bên người người Tuyệt tiên tử đi rồi sao? Trách không được người như vậy cô đơn, nếu người cảm giác khó chịu, ta có thể bồi bồi người nói xem lời!"

Dạ U lắc đầu, chấn chỉnh lại nói: "Yên tâm đi, ta còn không có yếu ớt như vậy. Hiện tại đối với ta mà nói chính là mau chóng cường đại lên, sau đó đem Tuyệt cướp về!"

Hồng Anh gật đầu xưng phải nói: "Người như quyết tâm này là tốt rồi, khiến chúng ta một chỗ cố gắng lên!"

Dạ U nhẹ gật đầu, chỉ chốc lát sau Văn bộ học viện trận đấu rốt cục khai mạc, so tài nội dung tổng cộng có năm hạng, theo thứ tự là thi từ ca phú chương trình, cùng tân sinh khảo hạch đồng dạng. Bất quá lần này Văn bộ học viện hội tụ đều là ngàn chọn vạn tuyển ra tới tinh anh, đoán chừng có thể so với tân sinh khảo hạch càng thêm kịch liệt.

Hạng thứ nhất thơ cổ tỷ thí chính thức bắt đầu, Dạ U ung dung nơi đây đến dự thi trong đội ngũ, phụ trách tỷ thí chính là tân sinh viện Y Đức Nguyên Sur cùng một vị khác lão sinh viện tóc đen râu dài lão Nguyên Sur Trần Quỳnh.

Hắn nhìn thấy bên trong rõ ràng không có Tiểu Tuyệt xinh đẹp tuyệt luân bóng hình xinh đẹp, không thể chờ đợi được nơi đây bay nhanh nơi này bên người Dạ U, nghi ngờ nói "Tiểu Tuyệt tiểu thư tại sao không có tới tham gia trận đấu?"

Dạ U cô đơn hồi đáp: "Tuyệt đã trở lại quê hương của nàng, không còn là trở lại đây!"

Y Đức tiếc nuối nói: "Thi ra là thế này a, ta hiểu được, ta sẽ cho hay tại dạy bảo nàng cái khác Nguyên Sur. Đáng tiếc nàng như vậy một cái thiên phú tuyệt đỉnh lương ngọc hảo năng khiếu cứ như vậy rời đi, là chúng ta lục bộ học viện tổn thất a. Người an tâm tham gia tỷ thí a, ta rất coi trọng người!"

Dạ U nhẹ gật đầu, chờ đợi tỷ thí bắt đầu. Y Đức liền trở lại tại chỗ chủ trì tỷ thí, chứng kiến tham gia tỷ thí mới cũ môn sinh tất cả đều chuẩn bị hoàn tất, tuyên bố: "Tỷ thí chính thức bắt đầu, tại thời gian một nén nhang bên trong, viết ra chính mình đây nhất ý nghĩ thơ cổ, quá hạn không đợi."

Trần Quỳnh tiếp theo bổ sung: "Để cho liền do ta cùng Y Đức Nguyên Sur cộng đồng xét duyệt, là nhất nhất cấp các người viết thơ cổ cho điểm định danh lần, trước top 3 là đạt được phong phú phần thưởng"

Tiếng nói hạ xuống, đông đảo tham gia tỷ thí mới cũ môn sinh lập tức chiến ý dấy lên, nhao nhao bắt đầu cấu tứ làm thơ. Bọn họ tổng cộng như 40 nhiều người, trong đó khiến người chú mục nhất chính là hắc y tân sinh Dạ U cùng áo bào trắng lão sinh Bạch Ngâm, một cái là tân sinh viện hắc mã, một cái là lão sinh viện bá chủ, tại thơ cổ bên trên đều không giống bình thường tạo nghệ.

Về phần lão sinh viện còn có mấy cái lão sinh vậy mà không thể tầm thường so sánh, tại thơ cổ bên trên đã sớm chìm đắm nhiều năm, hoặc nhiều hoặc ít vậy mà đột phá mấy cái cảnh giới, hiện trường nhìn như bình tĩnh, nhưng sớm đã khí thế ngất trời, một mảnh long tranh hổ đấu.

Dạ U thì mặt lộ vẻ ưu thương, nhớ tới ngày hôm qua Tiểu Tuyệt vì hắn thâm tình mà hát "tích biệt" Ly Ca, trong nội tâm nhất thời rộng lớn mạnh mẽ, âm âm sáng dậy, thi hứng quá, bút lông sỏi huy vũ, chỉ trích phương tù, nước chảy mây trôi nơi đây tại trên tờ giấy trắng viết xuống "Ly Ca" thơ danh, chữ như phiến hồng, vẽ phác thảo tự nhiên.

Trường ca uyển chuyển thần tích biệt, như ngọc giai nhân tư ngã trắc.

Xuân tâm vị cải lưỡng phương cách, ái luyện phân ly thiên địa trắc.

Thiên sơn vạn thủy tổng năng tuyết, hải giác thiên nhai chung hội giải.

Lưu quang kiểu nguyệt ký phương các, đãi đảo tương y ủng hạ tuyết.

(Lớn ca uyển chuyển than tiếc tách ra như ngọc giai nhân tư ta bên cạnh.

Xuân tâm không sửa hai phe cách, yêu say đắm chia lìa thiên địa xót xa.

Trăm sông ngàn núi tổng thể tuyết, hải giác chân trời xa xăm cuối cùng là giải.

Lưu quang trắng sáng gửi phương các, đợi cho gần bó cầm giữ hạ Tuyệt).

Làm viết xong bài thơ này thời điểm, trong lòng của hắn tư vị khó có thể nói rõ. Đã như biểu đạt ra đối với hắn và Tuyệt trong đó lưu luyến không rời lý

biệt tình cảnh, lại có biểu đạt ra hấn muốn đi khắp thiên địa các nơi tìm kiếm năng mãnh liệt ý chí, cuối cùng biểu đạt ra tưởng niệm năng, muốn cùng năng lần nữa gặp nhau gắn bó, ôm nhau mãnh liệt nguyện vọng.

Hấn hứng thú hết thời mà đem bài thơ này chương trình nộp đi lên, ung dung nơi đây hạ xuống tỷ thí sân bãi. Hồng Anh nhìn thấy hấn tò mò nói "Dạ U, người viết thành như thế nào?"

Dạ U nhàn nhạt hồi đáp: "Hấn là còn có thể a, hiện tại liền lão sinh đều tham dự đến, ta vậy mà không nắm chắc nhất định có thể đạt được trước top 3."

Hồng Anh kiên định nói: "Ta tin tưởng người có thể làm được, cố gắng lên!"

Dạ U gật đầu cảm ơn, liền lẳng lặng nhìn tỷ thí sân bãi. Qua một hồi lâu, tỷ thí mới cũ môn sinh nhao nhao đem bài thơ nộp đi lên, vừa vụn tại thời gian một nén nhang đến lúc trước toàn bộ hoàn tất.

Vì vậy Y Đức cùng Trần Quỳnh hai vị Nguyên Sur bắt đầu thông thả nơi đây xét duyệt tới môn sinh trào đi lên bài thơ, vừa thấy được tình diệu vị trí liền chặc chặc khen, nhìn thấy không hợp vận luật nơi đây sẽ vung tay múa chân, giảm xuống cho điểm.

Về sau qua một hồi lâu, hai người rốt cục xét duyệt hoàn tất, do Y Đức Nguyên Sur đứng lên hướng toàn trường môn sinh thông cáo nói: "Ta hiện tại tuyên bố đạt được trước top 3 danh ngạch, đệ nhất danh là Dạ U " Ly Ca ", tên thứ hai là Bạch Ngâm " đệp Tuyệt ", danh thứ ba là Dịch Phương " Thái điệp ". "

Tiếng nói hạ xuống, toàn trường bắt đầu hoan hô vui mừng không thôi, nhao nhao hướng ba người này chúc mừng. Bạch Ngâm mục quang lẳng nhiên, giống như phần nô không ai trong phần nô mà nhìn về phía Dạ U, hấn không nghĩ tới một cái tân sinh vậy mà nghiền ép hấn một cái lão sinh bá chủ, trong nội tâm nhất thời có chút không cam lòng. Bất quá hấn thì không dám trợn ngời vắn phẫn bác, bằng không thì hai vị Nguyên Sur đối với hấn hảo cảm lập tức là giảm xuống.

Còn có hấn đối với Tiểu Tuyệt cũng có lòng ái mộ, Dạ U là tình địch của hấn, tự nhiên không có sắc mặt tốt. Bất quá nghe nói Tiểu Tuyệt đã rời đi tin tức, trong lòng của hấn tự nhiên rất là tiếc nuối. Nhưng nhìn nơi này hấn vậy mà lại cùng một cái điểm tuyệt thiên hạ Hồng Anh sống chung một chỗ, sắc mặt nhất thời một bộ khó chịu, hiển nhiên ghen ghét hấn điểm phúc.

Về phần danh thứ ba thì là một cái dung mạo đoan trang điểm lệ thiếu nữ, thể chữ xinh đẹp, tại thơ cổ bên trên vậy mà rất có thiên phú. Đối với thể đạt được danh thứ ba nàng cảm thấy rất thỏa mãn, cũng không hề ghen ghét hai người khác.

Tại Y Đức Nguyên Sur tuyên bố xong, Trần Quỳnh Nguyên Sur liền phụ trách đem trước top 3 môn sinh tác phẩm đương trường đọc chậm ra ngoài, cấp ở đây môn sinh tự do cảm thụ cùng bình luận giám, lấy bày ra bọn họ công chính nghiêm minh.

Lúc Trần Quỳnh đọc xong danh thứ ba cùng đệ nhị tác phẩm, ở đây môn sinh vỗ án trầm trồ khen ngợi, hai người này thơ cổ vận luật tất cả đều làm được vị, hơn nữa lấy cảnh dụ tình, biểu đạt ra tới cảm tình tương đối thâm hậu.

Lúc hấn đọc được Dạ U thơ cổ thời điểm, toàn trường môn sinh hoàn toàn yên tĩnh, từ hấn duy mỹ động lòng người từ ngữ trau chuốt trung lập khác liền có thể cảm nhận được hấn cùng với Tiểu Tuyệt lưu luyến không rời ly biệt niềm thương nhớ tình cảnh, làm cho người ta không khỏi đối với cái này đối với người yêu thương cảm không thôi, là chẳng rời lệ.

Làm nghe phía sau Dạ U muốn bước vào bốn phương tìm kiếm Tiểu Tuyệt ý chí cùng muốn cùng năng gặp lại ôm nhau nguyện vọng, rất nhiều môn sinh lập tức động dung, không khỏi nhao nhao đối với hấn rất là tán thưởng. Thậm chí có những người này đối với hấn đưa ra tốt đẹp chúc phúc, hi vọng hai người thể sớm ngày gặp nhau.

Tuy bọn họ phần lớn đều là Tuyệt tiên tử người ái mộ, đối với Dạ U hoặc nhiều hoặc ít đều nhau có một chút cảm thù. Nhưng hai người nhu tình mật ý bộ dáng bọn họ đều nhìn ở trong mắt, nhìn thấy hai người đột nhiên phân biệt, hấn lại viết ra sâu như vậy tình hậu ý thơ cổ, tự nhiên cam bái hạ phong, nhất trí cho là hấn đích thực là xứng đối Tuyệt tiên tử thí sinh tốt nhất.

Dạ U thoảng cái trở nên vụn chúng chủ mục, đối với mấy cái này tỏ thiện ý môn sinh tự nhiên không có ác cảm, nhao nhao ôm quyền gửi tới lời cảm ơn. Hồng Anh lộ ra một tia kiêu điểm nụ cười quyến rũ, đối với hấn tán dương nói: "Dạ U, người thật sự rất lợi hại! Chẳng những thực lực hơn người, không nghĩ tới liền tại thơ ca bên trên cũng có cao như vậy tạo nghệ, chúc mừng người lấy được đệ nhất danh."

Bạch Ngâm nhìn một màn này, âm thầm không nói, khẽ thở dài một hơi, chỉ có thể đối với Dạ U cam bái hạ phong. Hấn thơ cổ bên trong tuy cho thấy viết về đối với Tiểu Tuyệt ái mộ chi tình, nhưng hoàn toàn không có Dạ U bày ra thành sâu như vậy khác, ngược lại tính toán chỉ li tại năng thiên tiên dung mạo, tự nhiên rơi xuống hạ phong.

Bất quá trong nội tâm kiều ngạo hòa hảo hơn hấn chi tâm khiến hấn không cam lòng hạ xuống người, trong lòng của hấn âm thầm thề: Một ngày nào đó muốn áp đảo Dạ U, đoạt lại hấn môn sinh trung cổ thơ thượng đẳng một người địa vị.

Trận này thơ cổ tỷ thí kết thúc, tiếp theo hạng chính là cổ từ tỷ thí. Nhìn thấy Dạ U thân ảnh lần nữa ra sân, rất nhiều người đối với hấn ném ra mọi mắt mong chờ ánh mắt, chờ mong hấn lần nữa đại phát thần uy. . . .

Chương 139: Cổ từ bi tình

Trận này cổ từ tỷ thí phụ trách Nguyên Sur như cũ là hai người, theo thứ tự là tân sinh viện Tiêu Ly Nguyên Sur cùng lão sinh viện Hứa Nghiêm Nguyên Sur. Tham gia tỷ thí mới cũ môn sinh tổng cộng như 44 người, hiện trường một mảnh huyền ảo.

Tại hai người tuyên bố bắt đầu, bọn họ nhao nhao cầu tứ viết, bút lông sói huy vũ, bút như long xà, tại trên tờ giấy trắng phác họa ra duy mỹ động lòng người văn chương. Dạ U trầm tư trong chốc lát, đột nhiên nhớ tới Tuyết bình thường một cái nhăn mày một nụ cười ngọt ngào khuôn mặt cùng nàng rời đi thì bi thương không muốn bỏ thể mỹ bộ dáng, quanh quẩn một chỗ tại trong óc của hắn thật lâu chưa từng tiêu tán.

Hắn khẽ thở dài một hơi, chỉ tâm nhất thời đau thương, liền tại trên tờ giấy trắng chỉ trích phương tù, nước chảy mây trôi nơi đây viết ra ý vị thâm trường từ danh.

Nhất tần nhất tiểu, nhất chi tuyết ngọc, nhất hành giai túy.

Tích biệt đình viện, mỹ nhân tương y quý.

Sái lệ thể ca thiên địa đồng,

Hận uyên ương, chỉ năng tương tống.

Thiên nhai cộng tương vọng, mộng tư bất thụ

(Một cái nhăn mày một nụ cười, chút nhánh Tuyết ngọc, một nhóm đều say.

Tích biệt thăng tuột viện, mỹ nhân gần bó xấu hổ.

Lệ rơi thể ca thiên thảm thiết,

Thù hận uyên ương, chỉ có thể đưa tiễn

Chân trời xa xăm cùng nhìn nhau, mộng tư không ngủ!)

Hắn viết xong, cảm giác chỉ tâm sầu tư nhất thời càng thêm nồng đậm, có chút buồn bức bất bình mà đem văn chương nộp đi lên, ung dung nơi đây xuống đài. Hồng Anh chứng kiến tâm tình của hắn có chút áp lực bộ dáng, ân cần mà hỏi: "Dạ U, như thế nào cảm giác người hôm nay càng thêm tâm sự nặng nề? Không có sao chứ?"

Dạ U tiêu sái mà cười nói: "Không có việc gì, chỉ là muốn nổi lên Tuyết, viết ra quá mức đau buồn tình văn chương tạm thời ảnh hưởng tới tâm cảnh của ta."

Hồng Anh lúc này mới chợt hiểu, nói: "Thì ra là thế này, trách không được người thơ ca có thể viết tốt như vậy, làm thơ từ thời điểm cư nhiên có thể thân lâm kỳ cảnh, tới cộng minh."

Dạ U nhàn nhạt nói: "Có lẽ vậy, ta hiện tại xem như tự mình thể hội một chút, vậy mà rốt cục mình bạch người các bậc tiền bối tại sao lại như loại này đau buồn tình suy nghĩ, có thể thấy thế gian chuyện bất bình rất nhiều!"

Hồng Anh nghe vậy bi thương buồn vô cớ, nàng lại làm sao không phải gặp quá nhiều chuyện bất bình? Cả nhà của mình bị cừu nhân diệt tộc, chính mình thật vất vả chạy ra tìm đường sống, lại bởi vì xinh đẹp mỹ lệ dung mạo thường xuyên lọt vào quấy rối, để cho nàng đến tận đây đối với nam nhân cảm thù đến tận xương tủy, đối xử mọi người lạnh lùng vô tình.

Nàng vẫn muốn cường đại lên, là người nhà báo thù, bởi vậy bốn phía bôn tẩu. Nghe nói lục bộ học viện chiêu sinh, nàng làm việc nghĩa không được chùn bước nơi đây báo danh tham gia Âm bộ học viện khảo hạch, muốn trở thành một người cường đại Sát tu. Thành công sau khi tiến vào, nàng liền thường xuyên tìm người khiêu chiến, tới luyện thực lực của mình, mới có thể phát sinh suy yếu bị Chu Tà quấy rối thời gian.

Đang lúc nàng bi phần bất bình thời điểm, Dạ U xuất thủ cứu nàng, vậy mà không thềm thường tại dung mạo của nàng, để cho nàng đột nhiên cảm giác được nam nhân vậy mà không hoàn toàn là người xấu, muốn đối với hắn nói lời cảm tạ. Về sau trải qua ba tháng tiếp xúc, nàng dần dần hiểu được hắn phẩm tính.

Hắn mặc dù là một cái bề ngoài lãnh khốc anh tuấn người, nhưng nội tâm lại hết sức ôn nhu, là bao dung nhân nhượng nàng, để cho nàng cảm giác được vài tia tình cảm ấm áp, dần dần coi hắn là làm chính mình thân mật nhất bằng hữu. Khi thấy hắn bởi vì mất đi thích nhất người yêu mà thất hồn lạc phách,

nàng liền nghĩ giúp hần nhìn mấy thứ gì đó, đáng tiếc nàng không hiểu nhân tình, bởi vậy làm việc tương đối rụt rè.

Ngay tại Hồng Anh trầm tư, thời gian một nén nhang bắt tri bắt giác nơi đây đi qua, tất cả tham gia tỷ thí môn sinh đều đem chính mình văn chương trào đi lên cấp hai vị Nguyên Sur xét duyệt.

Hai người như có điều suy nghĩ mà nhìn một phần có phần văn chương, có khi nhủ mảy không vui, có khi gật đầu tán thưởng, có khi bình tĩnh như nước. Khi thấy Dạ U văn chương, hai người lớn chịu được rung chuyển, hết sức được hần từ cảm tình bị nhiễm, lộ ra một bộ đồng tình không thôi biểu tình, vui mừng trên lại có chứa ai thán. Trải qua sau một thời gian ngắn, hai người rốt cục đem tất cả văn chương xét duyệt hoàn tất, do Tiêu Ly Nguyên Sur chính thức tuyên cáo nói: "Hiện tại ta tuyên bố trước top 3 nhân tuyển, đệ nhất danh là Dạ U, tên thứ hai là Long Uyển Thu, danh thứ ba là Đào Ly."

Tiếng nói hạ xuống, mọi người đều xôn xao, không nghĩ tới Dạ U lại vẫn có thể tại cô từ bên trên trở hết tài năng, nỗ lực phấn đấu, nghiền ép hai vị lão sinh lấy được đệ nhất danh, trong đó Long Uyển Thu hay là lão sinh viện cùng Bạch Ngâm nổi danh một cái nữ tử người. Rất nhiều người không khỏi hiếu kỳ, hần đến cùng viết xảy ra điều gì dạng hảo thơ có thể khiến hai vị Nguyên Sur tất cả đều chấp nhận hần?

Long Uyển Thu là một người đang mặc Tử y quần thun cao gầy thiếu nữ mỹ lệ, khuôn mặt mỹ lệ, mái tóc như thác nước, khuôn mặt như vẽ, cái mũi đẹp dễ tình xảo thanh tú rất, cặp môi đỏ mọng thân nhiên. Eo nhỏ nhắn yếu điệu, đùi ngọc thon dài, trước sau lồ lỏm, làm cho người ta thêm thưởng.

Nàng đôi mắt đẹp tò mò nhìn Dạ U, không nghĩ tới một cái tân sinh cư nhiên vượt qua nàng một cái lão sinh bá chủ. Bất quá nàng cũng không giận, rốt cuộc Bạch Ngâm chính là vết xe đổ, đoán chừng thật sự là hần như bản lĩnh thật sự.

Đào Ly thì có chút cảm giận bất bình, hần luôn luôn tâm cao khí ngạo, mục không người, bị Long Uyển Thu nghiền ép còn chưa tính, bị một cái tân sinh nghiền ép tính chuyện gì xảy ra. Hần hừ lạnh một tiếng, hần cũng muốn nhìn xem Dạ U đến cùng có hay không bản lĩnh thật sự, nếu như không có, hần cái thứ nhất nhảy ra phản đối.

Về sau do Hứa Nghiêm Nguyên Sur đọc chậm trước top 3 văn chương, làm đọc được Đào Ly văn chương thời điểm, bên trong anh hùng quyết đấu mệnh mông cuộn cuộn khổng lồ khí tràng cùng nhiệt huyết mệnh mông tâm tình lập tức lấy nhiễm ở đây đại bộ phận người, nhao nhao vì hần hoan hô vui mừng, khiến hần không khỏi dương dương đắc ý dâng lên

Về sau đọc được Long Uyển Thu văn chương, bên trong trước viết ra mùa xuân xa hoa phong cảnh, sau đó lấy cảnh dụ tình, biểu đạt ra chính mình hoài niệm kia đoạn xuân quang sâu sắc cảm tình. Chữ của nàng thể xinh đẹp cao nhã, từ ý nghĩ duy mỹ động lòng người, làm cho người ta tới cộng minh, phảng phất cảm giác được xuân quang tình cảm ấm áp, không khỏi vui vẻ thoải mái.

Rất nhiều người tán thưởng không thôi, nếu như nói Đào Ly văn chương chỉ là kích thích bọn họ chiến đấu nhiệt huyết, như vậy Long Uyển Thu văn chương lại có thể khiến bọn họ cảm động lây, phảng phất đưa thân vào ấm áp tươi đẹp xuân quang, hưởng thụ xuân ý hun đúc, say mê thành khó có thể tự kiềm chế.

Cuối cùng Hứa Nghiêm Nguyên Sur muốn đọc Dạ U văn chương, rất nhiều người nhao nhao lộ ra không thể chờ đợi được mục quang, Đào Ly mắt lộ ra tình quang, Long Uyển Thu giống như cười mà không phải cười, Hồng Anh trước mắt chờ mong, với tư cách là người trong cuộc Dạ U thì một mảnh phong khinh vân đạm.

Lúc Hứa Nghiêm Nguyên Sur vui sướng nơi đây đọc rõ nhai chữ đọc xong câu đầu tiên thời điểm, rất nhiều người lập tức minh bạch hần viết lại là hần người yêu Tuyệt tiên tử, về nên nàng ngoài đầu nhìn lại nhất tiểu bách mị sinh khuynh quốc khuynh thành khuôn mặt, như tuyết như ngọc xinh đẹp tuyệt luân, làm lòng người say.

Chính lúc bọn họ lấy là này sẽ là chút đầu tương đối vui sướng văn chương, Hứa Nghiêm Nguyên Sur ngữ khí nhất thời trở nên đau thương, thoáng cái trầm bổng du dương, phảng phất từ tầng mây lọt vào hầm băng.

Câu thứ hai biểu đạt ra tại đình viện lưu luyến không rời ly biệt cảnh tượng, ôm nhau cùng một chỗ lại cảm giác mình rất hổ thẹn, có thể thấy Dạ U lúc ấy hồi hận tâm cảnh, cảm giác mình giữ lại không ngừng mà xấu hổ.

Ở đây rất nhiều người bị loại này chia lìa bi thương cảm giác thật sâu lây nhiễm, đồng tình chi tâm nổi lên. Đặt mình vào hoàn cảnh người khác mà nghĩ một chút, nếu bọn họ có được Tuyệt tiên tử ngày như vậy tiên mỹ nhân nhưng lại không thể không cùng nàng chia lìa, đây tuyệt đối là so với chết còn khó chịu hơn chuyện riêng. Bởi vậy bọn họ tiếc hận không thôi, như vậy một đôi mỗi người kinh hãi ao ước người yêu liền tàn khóc như vậy chia lìa.

Đệ tam câu thi đem tàn khóc chia lìa cảm tình biểu đạt tới được đỉnh phong, Tuyệt tiên tử chảy nước mắt hát ra thể mỹ ca khúc, liền thiên địa đều hơi bị thấm thiết khóc, oán hận uyên ương có thể cùng một chỗ, hai người lại chỉ thể đưa tiễn chia lìa.

Loại này bi thương không muốn bỏ từ ý nghĩ nói trúng tim đen về nên Tuyệt tiên tử diễm đạm đáng thương bộ dáng, làm cho ở đây rất nhiều người phảng phất thân lâm kỳ cảnh, trông thấy nàng rơi lệ ca hát thể mỹ khuôn mặt, thiên địa cùng khóc, huống chi là bọn họ loại này có mang phức tạp cảm tình nhân loại? Vì vậy nhao nhao là chã rơi lệ, vì nàng cảnh ngộ cảm thấy bi thương.

Long Uyển Thu nghe đến đó châu lệ lâm li, nàng mặc dù không có nói qua tình cảm lưu luyến, nhưng loại này thể mỹ thăng trầm cảnh tượng làm nàng lớn chịu được xúc động, rốt cục minh bạch Dạ U vì cái gì có thể đạt được đệ nhất danh. Nguyên lai hần biểu đạt ra cảm tình so với chính mình càng thêm khắc cốt ghi tâm, khó có thể nói rõ rồi lại xâm nhập nhân tâm.

Đào Ly một hồi trầm mặc, với tư cách là chìm đắm cô từ nhiều năm hần rốt cục không dám biểu đạt ra phản đối ý nghĩ. Chính mình văn chương cùng hần vừa so sánh quả thật chính là cận bã, chẳng những tại vận luật bên trên so ra kém, liền biểu đạt ra cảm tình cũng không bằng hần sâu sắc, còn thể nào so với?

Về sau Hứa Nghiêm Nguyên Sur rốt cục đem một câu cuối cùng tràn đầy cảm xúc nơi đây đọc chậm hoàn tất, dư âm lượn lờ, biểu đạt ra Dạ U cùng Tiểu Tuyết mặc dù chân trời xa xăm nhìn nhau, đang ngủ mộng tưởng niệm như trước thanh tĩnh tịch biệt cảm giác, biểu đạt ra hai người sẽ không bởi vì dị địa đối với cách mà quên mất đối phương thâm hậu cảm tình, làm cho người ta tiếc hận vừa sợ ao ước.

Hiện trường rất nhiều người sau khi nghe, đầu tiên là một hồi trầm mặc, sau đó bộc phát ra tiếng vỗ tay như sấm, nhao nhao là Dạ U cùng Tiểu Tuyết tình cảm lưu luyến đưa lên chúc phúc. Nếu như trước kia bọn họ đối với Tuyết tiên tử còn ôm lấy tưởng tượng, nhưng bây giờ đối với hai người thâm tình hậu ý cảm thấy khâm phục, cho rằng bọn họ chính là giai ngẫu tự nhiên một đôi.

Một người viết ra cổ từ là sẽ không gạt người, cũng chỉ có như vậy thân lâm kỳ cảnh dụng tâm viết ra cổ từ, mới có thể là chân chính hảo thơ, mới có thể làm cho người cộng minh, cảm động lấy. Bởi vậy rất nhiều người đối với thiên phú của Dạ U cùng tài tình tin tưởng không nghi ngờ, khiến hần nhất thời trở thành vạn chúng chú mục tiêu điểm, thanh danh lên cao.

Dạ U cảm nhận được xung quanh rất nhiều người đối với nhiệt tình của hần, chỉ tâm một hồi xao động. Tuy loại này tình cảnh đối với hần sớm đã tập mãi thành thói quen, nhưng hôm nay bất đồng, liền tiếp viết ra làm cho người rất là tán thưởng thơ ca, vẫn là tại Tuyết cách hần đi xa dưới tình huống, hần vốn là đau buồn từ u tới trạng thái, hiện tại lập tức chuyển hóa thành u từ đau buồn.

Về sau ba hạng ca phú chương trình tỷ thí liền không có quan hệ gì với hần, chỉ có thể an an tĩnh tĩnh nơi đây làm cái người xem, đến lúc tất cả tỷ thí kết thúc.

Bất quá tiến hành hạng thứ ba ca từ tỷ thí thời điểm, mặt khác một hồi buồn vô cớ, nếu Tuyết vẫn còn ở lục bộ học viện, đoán chừng nàng viết ra ca từ là kinh diễm bốn phương, dễ như trở bàn tay nơi đây đạt được đệ nhất danh. Nhất là nàng ngày hôm qua cùng mình ly biệt thi hát cho mình " tịch biệt ", khiến hần khó có thể quên, bị loại này duy mỹ động lòng người giai điệu, nhịp điệu thật sâu say mê.

Tuy ca từ tỷ thí như nổi tiếng trước top 3, nhưng hần cho rằng bọn họ viết ca từ so với Tuyết kém xa, hoàn toàn không thể để cho hần cảm động lấy. Có lẽ có tình nhân mất ra tây thi nguyên nhân, nhưng Tiểu Tuyết sáng tác bài hát thiên phú đích thực là không gì sánh kịp.

Về sau tâm tình của hần liền một hồi bình tĩnh, hoàn toàn không có bị xung quanh người xem tâm tình phập phồng chỗ phù lên. Tuy hần không có sáng tác bài hát phú viết chương trình kinh lịch, nhưng chờ hần thơ ca thành công thời điểm, có lẽ sẽ tiếp xúc cái này một phương diện.

Trải qua hồi lâu khí thế ngất trời thời gian, w En bộ học viện tỷ thí rốt cục kết thúc, Dạ U lên đài lĩnh thưởng, liền tới nơi này một cái yên lặng góc hẻo lánh, trực tiếp dùng truyền tống ngọc phù trở lại tu luyện mật thất... .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Kỳ thư hơi kém

Dạ U sau khi trở về tự nhiên thừa dịp thời gian còn sớm, bắt đầu nắm chặt tu luyện. Tuy mấy ngày nay là tiến hành tỷ thí khản trương, nhưng nên tu luyện lại muốn tu luyện. Loại ngày này đích xác tương đối buồn tẻ, nhưng vì đề sớm ngày đề mình cường đại lên hần như bất khả không làm như vậy, một là vì thân thể của mình chỉ mê, hai là vì đoạt lại Tiểu Tuyết.

Vì vậy bất tri bất giác nơi đây đến lúc sáng sớm, Dạ U liền lập tức xuất phát chạy tới lục bộ học viện, tham gia Nghệ bộ học viện tỷ thí. Hần tham gia tổng cộng có hai hạng, theo thứ tự là kỹ thuật cùng thư pháp, đều là hần tương đối am hiểu.

Kỹ thuật mặc dù mới tiếp xúc ba tháng, nhưng đã đạt tới ngũ phẩm dụng trí cảnh giới, so đấu Liên Tri Kỳ kém hơn một chút; thư pháp hần liền đặc biệt quen thuộc, hiện tại đã sắp tiếp cận cảnh giới của Long phi phượng vũ, chỉ cần gặp qua Chân Long thực phượng luyện tập thư pháp, đoán chừng liền có thể thuận lợi đột phá.

Vừa đến hiện trường, lại là huyền não không thôi cảnh tượng, quan sát tỷ thí người hay là đồng dạng quá nhiều. Chỉ chốc lát sau, Nghệ bộ học viện tuyên bố tỷ thí chính thức bắt đầu, bọn họ muốn tiến hành tỷ thí tổng cộng có sáu hạng, phân biệt cầm kỳ thư họa ca múa, hạng thứ nhất tiến hành tự nhiên là tài đánh đàn.

Cùng Văn bộ học viện tân sinh khảo hạch đồng dạng, thành từng cái một nơi này trước mặt Nguyên Sur biểu hiện ra chính mình tài đánh đàn, sau đó do bọn họ tới cho điểm, tuyên ra thứ tự. Bất quá lần này càng thêm chính thức, là do hai người tinh thông tài đánh đàn Nguyên Sur tới bình luận giám, theo thứ tự là tân sinh viện Tả Dị Nguyên Sur cùng lão sinh viện Lưu Văn Nguyên Sur.

Dạ U tiếc hận không thôi nơi đây nhìn cuộc tỷ thí của bọn hần, không có sắc sở loá mắt Tuyết đang ở trong đó, cuộc tỷ thí này đối với hần mà nói hẳn

độn vô vị. Tuy có mấy người tiếng đàn gãy thành cũng không tệ lắm, tương đối êm tai êm tai, khiến hai vị Nguyên Sư đều tương đối hài lòng, thế nhưng không có quá nổi bật nhân vật, chỉ có thể chọn lựa ra gãy thành tốt nhất trước top 3.

Hạng thứ hai Dạ U rất cục ra sân, Liên Tri Kỳ xinh đẹp bóng hình xinh đẹp vậy mà rõ ràng đang ở trong đó, nàng mỉm cười nét mặt nơi đây đối với hắn khích lệ nói: "Dạ U, cần phải cố gắng lên a, hi vọng hai người chúng ta cũng có thể khổ chiến nơi này cuối cùng, Kỳ Phùng Địch Thủ!"

Dạ U nhẹ gật đầu, chờ đợi kỳ thuật tỷ thí bắt đầu. Tham gia tỷ thí môn sinh tổng cộng có 40 người, phụ trách kỳ thuật tỷ thí chính là tân sinh viện Thương Tinh Nguyên Sư cùng lão sinh viện Lục Nhân Nguyên Sư.

Hai người là tham gia tỷ thí môn sinh từng người an bài đánh cờ đối tượng, người thắng tiến nhập vòng tiếp theo, người thua đào thải. Đến lúc ba luân còn lại 5 người, chỗ trống may mắn một người, bốn người lại quyết ra hai người, ba người còn lại thì giúp nhau hai hai đánh cờ quyết ra trước top 3 thứ tự.

Vòng thứ nhất Dạ U gặp phải đối thủ chỉ đạt tới nhược ngu cảnh giới, đơn giản hơn hẳn khoảng, thuận lợi trở thành vòng tiếp theo nhân tuyển. Liên Tri Kỳ tự nhiên vậy mà không phụ hắn hi vọng, trở hết tài năng, còn hưởng hắn đi dòm nơi đây thề lưỡi.

Còn có một cái người so với hai người còn nhanh hơn, chính là lão sinh viện bá chủ Liễu Dịch, tuy khuôn mặt tương đối phổ thông, đang mặc thanh sắc vải bào, nhưng khí chất xuất chúng, ôn nhã hơn người, cuộc cờ của hắn thuật đã đạt tới tứ phẩm thông cảnh giới của U.

Khi tất cả thua kỳ môn sinh bị loại bỏ, tiến nhập đợt thứ hai. Đợt thứ hai Dạ U gặp phải đối thủ đạt đến đầu lực cảnh giới, bởi vì nóng lòng cường công, bị hắn tìm được sơ hở, sau đó mấy lớp liên đặt định thắng lợi toàn cục, hao tổn một ít thời gian.

Liên Tri Kỳ nhanh hơn hắn một bước, nhưng Liễu Dịch đó hay là nhẹ nhàng như thường nơi đây thắng đối thủ. Bộ dáng phong khinh vân đạm khiến hai người tán phục, trong mắt nhao nhao đẩy lên chiến ý, coi hắn là trở thành lớn nhất uy hiếp đối thủ.

Vòng thứ ba Dạ U gặp tiểu xảo cảnh giới đối thủ, rốt cục khiến hắn gặp một chút phiền toái, vô pháp đơn giản hơn hẳn khoảng. Hai người lằng không tiêu trừ, đối chiến thành hừng hực khí thế, rồi lại phiêu dật nhẹ nhàng, tựa như chuồn chuồn lướt nước, đứng như lăng ba vi bộ. Trải qua long tranh hổ đấu hồi lâu, hắn rốt cục hơn một chút, thắng lợi trở thành vòng tiếp theo nhân tuyển.

Dạ U không khỏi thở ra một hơi, hắn vừa mới tiến nhập dụng trí cảnh giới không lâu sau, một cái tiểu xảo cảnh giới đối thủ liên cơ hồ khiến hắn toàn lực ứng phó, nếu gặp được càng cao cảnh giới đối thủ, hắn còn có thể ứng phó thành tới sao? Bất quá hắn vậy mà không có gì có thể tiếc nuối, chính mình cảnh giới chưa đủ, thua cùng hắn người cho thấy rất bình thường.

Qua hồi lâu, vòng thứ ba cuối cùng kết thúc, còn lại năm người. Bọn họ trải qua bốc thăm, Dạ U vậy mà luân không, khiến hắn không khỏi tán phục vận khí của mình thật tốt.

Về sau Liễu Dịch cùng Liên Tri Kỳ liên phân biệt cùng đối thủ của bọn hắn đại chiến, giằng co tương đối cửu thời gian. Rốt cuộc thể khổ chiến nơi này một bước này đối thủ cảnh giới đều rất cao, nếu muốn đơn giản bắt lại bọn họ tuyệt sẽ không rất dễ dàng.

Trải qua hai cục khí thế ngất trời tỷ thí, Liễu Dịch cùng Liên Tri Kỳ liên tiếp thắng được, cộng thêm Dạ U, hình thành ba người hai hai đánh cờ cục diện.

Dạ U vắn đầu tiên đối mặt Liên Tri Kỳ, hai người trải qua ba thắng cũng vừa là thầy vừa là bạn giao lưu, lẫn nhau trong đó đều vô cùng quen thuộc, bởi vậy đối chiến trên có thể nói từng bước nguy cơ, nhưng sau đó lại giải quyết dễ dàng, thành thạo, chuyện trò vui vẻ, đặc sắc tuyệt luân.

Dạ U khí thế như cầu vồng, quân cờ như rồng rít gào trời cao, có khi mang đến cho Liên Tri Kỳ lực áp bách, không thể không dùng Trí mưu ngược lại khắc khoảng. Nhưng nàng đối với hắn mà nói như trên cao nhìn xuống, Hòa Phượng tập kích, đẩy lên toàn bộ ván cờ chiến hòa, làm cho hắn không thể không bốn phía đập tất lửa, để tránh thiên lý chi đề.

Trải qua đáng kể, thời gian dài đầu vô, cuối cùng vẫn còn Liên Tri Kỳ thắng, dù sao cũng là nàng dạy bảo Dạ U đánh cờ, ba thắng còn không cách nào làm cho hắn trở giỏi hơn thầy mà hơn hẳn vu lam, bởi vậy hay là ngăn cản không nổi nàng cường lực thế công, bại hạ vòng.

Về sau Dạ U cùng Liễu Dịch đối chiến, mới biết được cái gì gọi là núi cao còn có núi cao hơn, thiên ngoại có người. Con cờ của hắn nhìn như bình tĩnh không có sóng, nhưng ẩn sâu mưu kế, bày ra thiên la địa võng, một khi vào hắn cạm bẫy, rốt cuộc vô pháp tránh thoát ra ngoài. Vì vậy cuối cùng hắn không cẩn thận vào hắn vòng, mua dây buộc mình mà bại vong.

Cuối cùng đến phiên Liên Tri Kỳ cùng Liễu Dịch đối chiến, hai người thế như nước lửa. Nàng thế công rất nhiều, Tinh Tinh Chi Hòa lập tức lửa cháy lan ra đồng cỏ, muốn đưa hắn bỏ cục thiêu đốt hầu như không còn. Hắn vẫn là phong đạm vân khinh, thông thả, thỉnh thoảng lại bốc tới một vũng thủy giới tất đại hỏa, sau đó không lâu liền dần dần nước cháy thành sông(thủy đáo cừ thành), hình thành cuộn trào mãnh liệt thủy triều.

Lúc này Liên Tri Kỳ rốt cục kỳ chênh lệch một bậc, quân lính tan rã, bị Liễu Dịch âm thầm bố trí thiên la địa võng vây quét vượt được thiên không có mà đi hạ không cửa, lửa cháy lan ra đồng cỏ đại hỏa rất nhanh bị toàn bộ giới tất, chỉ có thể nhận thua đầu hàng.

Vì vậy Liễu Dịch lấy được đệ nhất danh, Liên Tri Kỳ lấy được đệ nhị, Dạ U lấy được danh thứ ba. Hiện trường rất nhiều người hoan hô không thôi, mặc dù chỉ là bàng quan, nhưng đối với cái này mấy vòng đặc sắc tuyệt luân kỳ thuật trận chung kết rất là tán phục, nhất là Liễu Dịch lại càng là giữ được hắn tại môn sinh bên trong kỳ thuật bên trên địa vị đệ nhất.

Về sau đến phiên thư pháp tỷ thí, Dạ U lần nữa ra sân. Tuy lúc trước kỳ thuật không có đạt được thứ nhất, khiến hắn có chút tiếc nuối, bất quá thắng bại là chuyện thường bình gia, thất bại đối với hắn mà nói cho thấy rất tốt tự nghiệm thấy, vừa vặn có thể hấp thu giáo huấn, vươn lên hùng mạnh, để mình nâng cao một bước.

Thư pháp tỷ thí lại không có kỳ thuật tỷ thí phức tạp như vậy, chỉ cần dùng thư pháp toàn viết ra một đoạn tốt nhất văn vẻ, trước mặt trào đi lên cấp hai vị Nguyên Sur xét duyệt. Lần này phụ trách hai vị Nguyên Sur là tân sinh viện Lê Dạ Nguyên Sur cùng lão sinh viện Hoa Sinh Nguyên Sur, tại bọn họ tuyên bố, thư pháp tỷ thí chính thức bắt đầu.

Dạ U nghĩ một lát nhỏ, liền quyết định viết hán ba tháng qua từng xem qua "lăng hư du ký" thiên văn chương này. Bởi vì nó nội dung huyền diệu trống rỗng, cùng tu tiên rất có quan hệ, bởi vậy hán cảm giác sâu sắc hứng thú, liền nhớ hạ xuống.

Vì vậy hán liền tùy ý tứ tính cách nơi đây mau lẹ vung bút, đường cong kích thước biến hóa rõ ràng, thoải mái hấp dẫn, tự thành phong cách, hoặc ý hoặc chính, hoặc trọng hoặc nhẹ. Tới như gió mát, lại như lời đình, lấy thể hiểm trở, long xà thi đi bộ, mài thủng nghiên mực, biến hóa vô cùng, muôn hình vạn trạng, có thể nói toàn lực ứng phó.

Chỉ chốc lát sau, hán lưu loát nơi đây viết xong thiên văn chương này, không khỏi tinh thần sáng láng, vui vẻ thoải mái. Hán cảm lên tinh vi một phen, cảm giác chinh thể cảnh đẹp ý vui, khí thể hấp dẫn, thai nghén phong vũ, coi như tương đối hài lòng, liền đem thư pháp tác phẩm nộp đi lên.

Về sau trong đó môn sinh cũng nhất nhất đem chính mình thư pháp tác phẩm nộp đi lên, giao cho Lê Dạ Nguyên Sur cùng Hoa Sinh Nguyên Sur xét duyệt, liền như trút được gánh nặng nơi đây lui xuống.

Hai người trải qua đáng kể, thời gian dài tinh mài mảnh mài kiểm tra, rốt cục quyết có tiếng lán, liền do Lê Dạ Nguyên Sur chính thức tuyên cáo nói: "Hiện tại để ta tới tuyên bố trước top 3 nhân tuyển, đệ nhất danh là Tân Bác "xem long phượng tự", tên thứ hai là Dạ U "lăng hư du ký", danh thứ ba là Phó Thành "đi xa ca"."

Tiếng nói hạ xuống, mọi người đều xôn xao, đều nghị luận, đối với Tân Bác khen không dứt miệng. Nghe nói hán lão sinh viện thư thất bên trong đệ nhất nhân, thư pháp đã đạt đến cảnh giới của Long phi phượng vũ.

Dạ U nghe nói tin tức này thật không có cảm thấy cảm giác bị thất bại, rốt cuộc hán cách cảnh giới của Long phi phượng vũ còn có một ít cự ly, hữu hình vô thần, hơi kém tại người ta cũng là nên.

Về sau Hoa Sinh Nguyên Sur đem ba người thư pháp tác phẩm cấp ở đây tất cả mọi người quan sát, khiến bọn họ kích động thành hoan hô vui mừng, chỉ chốc lát sau liền bị thư pháp bên trong xa hoa thể chữ cấp hấp dẫn.

Nhất là Tân Bác thể chữ, có thể nói là lực bạt sơn hề khí cái thể, phảng phất tráng lệ thiên địa. Như treo kim rù xuống lộ khoảng dị thảo, như bốn lời rơi thạch khoáng kì, như hồng phi thú hải chi tư, như loan vũ xà kinh chi thái, như tuyết ngan đòi phong chi thể, đến nguy cơ cao chi hình. Hoặc trọng như băng vân, hoặc nhẹ như thiên dục, có thể nói tinh diệu tuyệt luân.

Dạ U không khỏi cam bái hạ phong, kinh hải ao ước không thôi, mắt lộ ra tinh quang. Chỉ cần lục bộ tỷ thí sau khi kết thúc, hán cũng có thể đi quan sát Chân Long thực phượng, đến lúc sau đoán chừng cũng có thể đạt tới cảnh giới này.

Về sau tỷ thí liền không liên quan chuyện của hán, thanh thần ổn định làm nổi lên người xem. Đệ tứ hạng là vẽ tranh tỷ thí, trải qua một phen kịch liệt đấu võ, ngược lại là chọn lựa ba bức không tệ tranh thủy mặc, theo thứ tự là mực mai đồ, sơn thủy đồ cùng kiến trúc đồ. Mực mai đồ đứng đầu kinh điểm, đậm nhạt tự nhiên, mờ mịt u linh, làm cho người ta tán thưởng không thôi.

Đệ ngũ hạng là ca hát tỷ thí, có chút lên đài thiếu nữ ngược lại là hát thành cũng không tệ lắm. Nhưng Dạ U hứng thú hết thời, nhớ lơ mờ tới Tiểu Tuyết vì hán mà hát mỹ diệu ca khúc, trên đài ca khúc tự nhiên nhập như bất khả hán tuệ tại.

Hạng cuối cùng là khiêu vũ tỷ thí, có tựa như hoa sen nước chảy, có như thanh liên hiện lớp, có đúng như nhẹ nhàng hồ điệp. Nhưng trong mắt Dạ U, các nàng cũng không có Tuyết kinh điểm bốn phương, nhất là nàng nhảy điệp luyện hoa, xinh đẹp tuyệt luân, đến nay còn khiến hán khó có thể quên.

Qua sau một hồi, Nghệ bộ học viện tỷ thí rốt cục toàn bộ chấm dứt, Dạ U linh thường, liền vô cùng buồn chán nơi đây trở lại tu luyện mật thất. Đã không còn Tuyết, cuộc sống của hán tựa hồ trở nên có chút cô độc tịch mịch...

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141: Đấu thú kinh phong

Ngày thứ năm, là Công bộ học viện tỷ thí, chia làm đan khí phù trận khôi năm hạng, tiến hành thành hùng hực khí thể. Môn sinh tại trên đài cùng thi triển trong đó thể, giành giật từng giây, hiện trường một mảnh khí thể ngất trời, so với tân sinh khảo hạch thì từng có khoảng mà không kịp. Đặc sắc tuyệt luân

tỷ thí khiến Dạ U thấy không kịp nhìn, đáng tiếc hắn không công một con đường riêng, chỉ có thể người thường xem nào nhiệt.

Ngày thứ sáu, là Âm bộ học viện tỷ thí, rốt cục đến phiên hắc đại triển thần uy thời điểm. Tỷ thí chia làm hai hạng, theo thứ tự là đấu thú cùng tranh đấu người, đều là chiến đấu loại này, có thể thấy Âm bộ học viện môn sinh cần chuyên tấn công sát phạt chi đạo, từ từ thôi luyện được sát khí, trở thành Sát tu.

Phụ trách tỷ thí tự nhiên là tân sinh viện Mặc Ân Nguyên Sur cùng lão sinh viện Ảnh Sát Nguyên Sur, Mặc Ân Nguyên Sur chủ yếu phụ trách bảo hộ môn sinh không phát sinh ngoài ý muốn, Ảnh Sát Nguyên Sur chủ yếu phụ trách chủ trì tỷ thí trật tự.

Ảnh Sát Nguyên Sur là một vị đang mặc hắc bào, sát khí cực thịnh Nguyên Sur, thậm chí trên mặt còn có một đạo vết sẹo, có thể thấy hắn trải qua chiến đấu nhiều vô số kể. Tỷ thí sân bãi bị lộng thành sân thi đấu bộ dáng, cái khác môn sinh có thể tại bốn phía khán phòng an tâm quan sát tỷ thí.

Ảnh Sát Nguyên Sur đối mặt toàn trường lạnh giọng nói: "Hoan nghênh mọi người tới quan sát chúng ta Âm bộ học viện tỷ thí, hy vọng có thể mang đến cho các người đặc sắc tuyệt luân thi giác thịnh yên. Hiện tại sân thi đấu bách thú Truyền Tổng trận ở vào mở ra trạng thái, là căn cứ tiến vào đệ tử tổng hợp thực lực, vì hắn lựa chọn ra ứng chiến tốt nhất nguyên thú."

"Nguyên thú thực lực càng mạnh, môn sinh khiêu chiến đạt được cho điểm cũng được càng cao. Như vậy hiện tại để cho chúng ta tiến hành hạng thứ nhất đấu thú tỷ thí, hiện tại thỉnh môn sinh Thác Bạt Viêm ra sân đấu thú."

Tiếng nói hạ xuống, một cái thân phụ đỏ thẫm cự kiếm tóc đỏ môn sinh bước nhanh tiến lên trước, tiến nhập sân thi đấu trận pháp phạm vi. Hắn như Phàm nguyên cảnh cao cấp thực lực, chẳng được bao lâu, trong trận pháp xuất hiện một cái ngân sắc trống rỗng, một cái lớn như núi bao Độc Giác hỏa xà oạch nơi đây chui ra, cho thấy Phàm nguyên cảnh cao cấp thực lực, mắt lộ ra đáng về khí thế độc ác nơi đây nhìn chăm chăm hắn.

Thác Bạt Viêm hét lớn một tiếng, hướng Độc Giác hỏa xà vội vã mà đi, huy vũ đỏ thẫm cự kiếm đẩy lên nóng bỏng hỏa diễm, nặng nề mà hướng nó vung mạnh tới. Nó không sợ chút nào, lưỡi rắn lớp nhỏ, mở ra miệng khổng lồ phun ra chút lớn đóm hỏa diễm, hình thành hỏa trụ muốn đem xung quanh thiêu đốt hầu như không còn.

Hắn dừng cảm tiến tới, trực tiếp dùng Xích Hồng Cự Kiếm đem hỏa trụ chém tán hấp thu, thừa dịp nó không chú ý, một kiếm hung hăng nơi đây chém vào nó thân rắn. Đương nhất thanh, toàn thân nó vảy rắn trải rộng, vững như Bàn Thạch, lại chỉ để lại một đạo bạch ấn lớp. Bất quá cảm giác đau đớn vẫn có, ngược lại khơi dậy nó hung tính, xông đánh tới, có khi còn có thể phun ra hỏa diễm.

Vì vậy chút xà một người bắt đầu kịch liệt quần chiến, trải qua hơn mười hiệp, Thác Bạt Viêm rốt cục phát hiện Độc Giác hỏa xà trên đầu Độc Giác mảnh khỏe, hao hết toàn lực rốt cục đem chém xuống, nó liền căn bản vô pháp phun ra hỏa diễm, thực lực giảm lớn, cuối cùng vẫn còn bị hắn chém giết.

Về sau từng cái một môn sinh đi lên khiêu chiến tương ứng thực lực nguyên thú, có thành công chém giết, có thất bại chấm dứt, bị Mặc Ân Nguyên Sur cứu ra, nguyên thú sẽ trở về mặc danh không gian.

Bất tri bất giác Hồng Anh rốt cục ra sân, nàng đối mặt nguyên thú là một cái Phệ Huyết Hoa, toàn thân đỏ tươi đi, lớn như núi nhạc, huyết đằng trải rộng, đầu còn dài miệng khổng lồ răng nanh, như Phàm nguyên cảnh viên mãn thực lực.

Phệ Huyết Hoa cảm nhận được trong cơ thể nàng tràn đầy phồn vinh mạnh mẽ huyết khí, lập tức khát khao khó nhịn, rất nhiều huyết đằng tựa như bày rần rần vũ phi duy trì qua.

Hồng Anh khuôn mặt bình tĩnh lãnh tĩnh, đôi mắt đẹp sát khí tràn ra bốn phía, nắm lấy huyết sắc dao hai lưỡi như lưu phong mưa phùn nghênh đón tới, ngay tại huyết đằng mong muốn trói buộc ở nàng thời điểm, nàng quát khẽ: "Huyết Ảnh Độn."

Tiếng nói hạ xuống, nàng bóng hình xinh đẹp lập tức từ chỗ cũ tiêu thất, rất nhanh xuất hiện ở Phệ Huyết Hoa sau lưng, vài đạo Huyết Ảnh Trảm gào thét mà đi, thiết tại nó sau đầu, để lại vài đạo sâu đủ thấy xương vết thương, bắn tung toé chảy máu hồng huyết tinh.

Phệ Huyết Hoa bị đau phần nộ kêu một chút, lập tức quay đầu mở ra răng nanh miệng lớn hung hăng nơi đây hướng nàng cắn qua, Hồng Anh nhanh chóng cấp bách trốn, cùng nó kéo ra tốt hơn một đoạn khoảng cách. Lúc này nàng kinh hãi như vậy phát hiện, nó sau đầu miệng vết thương chợt bắt đầu khỏi hẳn, hoàn hảo như lúc ban đầu, há không phải nói nàng lúc trước đều trắng tay công kích rồi?

Nàng ánh mắt ngưng tụ, rốt cục minh bạch Phệ Huyết Hoa này không dễ đối phó, hắn tìm ra nhược điểm của nó mới được. Về sau nàng liền cùng nó kịch liệt ác chiến, tuy chém đứt nó rất nhiều huyết đằng, nhưng rất nhanh lại đang sinh ra.

Nàng một bên tìm cơ hội đâm bị thương Phệ Huyết Hoa, một bên tỉ mỉ quan sát dị thường của nó. Qua một hồi lâu, rốt cục công phu không phụ lòng người, nàng phát hiện cổ của nó vị trí như một khối hồng sắc hình tinh thể vật thể, mỗi khi sử dụng tái sinh công năng thời điểm, sẽ phát ra đẹp đẽ huyết quang.

Hồng Anh lập tức minh bạch chỗ đó chính là nó trung tâm, vì vậy quyết định thật nhanh tìm cơ hội tiếp cận cổ của nó, dùng Huyết Ảnh Trảm đem nó trung tâm chém vỡ. Lúc này toàn thân nó điên cuồng hét lên đau nhức gọi không thôi, huyết tinh như suối phun ra, chỉ chốc lát sau, buông mình mềm trên mặt đất chết đi.

Toàn trường hoan hô vui mừng không thôi, rất nhiều người thật sâu si mê mà nhìn Hồng Anh. Tuy nàng là một cái Huyết tu, nhưng nàng dù sao cũng là một cái diễm tuyệt thiên hạ thiếu nữ xinh đẹp, nhân khí rất cao, vô luận là chiến đấu mỹ lệ phong độ tư thái, hay là quyết đoán rất cay xuất thủ, đều lớn chịu được biểu dương.

Về sau lại trải qua mấy vòng, đến phiên Chu Tà ra sân, đã từng đệ nhất hắc đã biến thành đệ tam. Nhưng thực lực như trước không thể khinh thường, hắc đối mặt là một cái Phạm nguyên cảnh viên mãn Thực Thi Thú, to lớn cùng Xuyên Sơn Giáp có chút tương tự, nhưng toàn thân tràn ngập tử khí, còn có một cái bén nhọn lớn miệng, bên trong đều là răng nanh sắc bén.

Vì vậy một người một thú phát sinh tử khí nhưng nhiệt huyết chiến đấu kịch liệt, Thực Thi Thú toàn thân vững như tinh thiết, căn bản không phải công kích có thể đơn giản đánh vào. Trải qua đáng kể, thời gian dài quan sát, rốt cục bị Chu Tà phát hiện nó chỗ ròn mệnh môn, loạn đao nhất tiễn, Quỷ Ân Nhận lặng yên không phát ra hơi thở, trực tiếp phá vỡ bụng của nó, đem nó chém giết.

Cũng không lâu lắm, rốt cục đến phiên Dạ U ra sân, tư thế oai hùng bùng bùng hắc bào bộ dáng uy phong lẫm lẫm, lập tức khiến toàn trường nhắc lên một hồi dậy sóng, đối với hắc rất là tán thưởng.

Hắn ung dung nơi đây nhập sân thi đấu, một lát sau, sân thi đấu trên không xuất hiện một cái trống rỗng, một hồi khiếp tâm hồn người khí tức bùng lên, một cái Nhân nguyên cảnh sơ cấp Âm Ảnh Đường Lang chui ra, toàn thân che kín Hắc kim sắc khôi giáp, hai cái chân trước tựa như liềm đao đồng dạng vô cùng sắc bén, đơn giản liền có thể xé rách tinh thiết.

Mặc Ân Nguyên Sư thấy thế lộ ra một tia chán kinh, khó có thể tin mà nói: "Thế nào lại là Nhân nguyên cảnh sơ cấp Âm Ảnh Đường Lang? Muốn biết rõ loại này nguyên thú vô cùng xảo trá quỷ dị, xuất quỷ nhập thần, giết người ở vô hình, lấy Dạ U thực lực làm sao có thể xứng đôi nơi này loại nguy hiểm này cường đại nguyên thú?"

Ảnh Sát Nguyên Sư nhiều hứng thú mà nhìn một màn này, chắc chắn khen: "Xem ra người này môn sinh thực lực mười phần không đơn giản, bằng không thì cũng sẽ không lấy Phạm nguyên cảnh cao cấp thực lực xứng đôi nơi này loại Hắc Âm hệ này bên trong với tư cách là người nổi bật Âm Ảnh Đường Lang, ta ngược lại là chờ mong hắn là mang đến cho chúng ta như thế nào đặc sắc biểu diễn."

Ở đây bên trên Dạ U ngưng trọng nhìn đối diện Âm Ảnh Đường Lang, cảm nhận được một tia nguy hiểm khí tức, không khỏi cười khổ. Trận này đấu thú tỷ thí quả thật muốn chính là đưa hắn đẩy vào tuyệt cảnh, khiến hắn phát huy ra toàn bộ thực lực, bằng không không cẩn thận sẽ bị thương. Nếu Mặc Ân Nguyên Sư không có kịp thời cứu hắn, có lẽ còn có thể thân vong.

Ngay tại ánh mắt của hắn thời gian lập lờ, Âm Ảnh Đường Lang trong chớp mắt từ chỗ cũ tiêu thất, đột nhiên từ sau lưng của hắn xuất hiện một cái xé rách thiên địa liềm đao, mang đến cho hắn trí mạng nguy hiểm, một khi trúng, nhất định sẽ đơn giản bị cắt thành hai đoạn.

Dạ U đem Tấn Ảnh Bộ phát huy đến tận cùng, hiểm độc và hiểm địa né tránh, lập tức quay người thi triển ra Vô Ảnh Trảm, tựa như lưu quang phong bạo trút xuống mà đi.

Nhưng không ngờ Âm Ảnh Đường Lang không sợ chút nào, hai cái chân trước nhanh chóng bay múa, vậy mà so với hắn công kích tốc độ còn nhanh, hình thành rừng rực hắc sắc phong bạo, trực tiếp khiến Vô Ảnh Trảm của hắn tiêu tán ở vô hình, thậm chí uy lực còn lại còn nhanh như điện chớp về phía hắn áp bách qua, tựa như nhiều lưỡi dao sắc bén chém vỡ không gian.

Dạ U lập tức dùng Quỷ Ảnh Thiểm phân ra chín cái ảo ảnh, tiềm hành tránh né nó trảm kích, lại còn lấy ra Long Khiếu cung, liên tiếp bắn về phía nó. Thế nhưng tốc độ của nó thật sự là quá nhanh, tựa như ma quỷ ảo ảnh đồng dạng, lại khiến hắn phóng tới tiến ảnh tất cả đều rơi vào khoảng không.

Dạ U nghiêng răng nghiêng lợi, hiểu không thể lưu thủ, rốt cục thi triển ra luyện thể nguyên thuật Hóa Long Cửu Chuyển, cả người biến thành một cái long nhân, thực lực lớn tăng nhiều mạnh mẽ, tương đương với Phạm nguyên cảnh viên mãn thực lực. Nhưng hắn minh bạch như vậy còn chưa đủ, kích phát trong thân thể khí tức hủy diệt, trở nên sát khí nghiêm nghị, đưa hắn chiến đấu thực lực phát huy đến tận cùng.

Sau lưng của hắn long vĩ bãi xuống, rốt cục có thể theo sau Âm Ảnh Đường Lang thân ảnh, cùng nó phát sinh kịch liệt đọ sức. Bất quá nó to lớn thân thể mềm dẻo hấp dẫn, chỉ là ở chỗ cũ khê dờ, vậy mà tránh thoát hắn thiết nhiều công kích, ngược lại nó xuất quỷ nhập thần song liềm thỉnh thoảng là mang đến cho hắn một ít nguy cơ, có thể nói kinh tâm động phách.

Bất quá Dạ U vậy mà nhân cơ hội này, tỉ mỉ quan sát thân thể của nó, rốt cục cảm giác được cặp mắt của nó có điểm gì là lạ. Mỗi khi công kích của hắn sắp với tới nơi này cặp mắt của nó thời điểm, nó sẽ bối rối nơi đây quay đầu vừa chuyển, nhanh chóng thoát đi chỗ cũ, cùng hắn kéo ra một chút khoảng cách.

Hắn lập tức bùng tình đại ngộ, minh bạch Âm Ảnh Đường Lang hai mắt chính là nhược điểm của nó chỗ. Thế nhưng là chính mình muốn như thế nào bức nó bắn ra sơ hở rồi một khi chính mình như công kích nó hai mắt ý đồ, nó sẽ lập tức cảnh giác, nhanh chóng kéo ra cự ly, không cùng chính mình chính diện giao phong, ngược lại thỉnh thoảng nơi đây đánh lên.

Vì vậy Dạ U chuẩn bị lấy thân phạm hiểm độc, chính mình trước bắn ra cái sơ hở, giả trang không địch lại, khiến nó thấy sẵn chí tâm u, không chút do dự chút liềm đao chém đi qua.

Toàn trường nhất thời kinh hô, rất nhiều người lo lắng mà nhìn hắn, cho là hắn muốn bị mất mạng mà chết. Mặc Ân Nguyên Sư do dự trong chốc lát, nhưng nhìn ra hắn dường như là cố ý bộ dáng, liền không có xuất thủ cứu giúp.

Ngay tại liềm đao sắp chạm đến nơi này hắn ngàn cân treo sợi tóc, trong mắt của hắn tinh quang nhất tiễn, ngâm khê nói: "Ám ảnh đột tập!" Tiếng nói hạ xuống, thân ảnh của hắn lập tức từ chỗ cũ tiêu thất, xuất hiện ở Âm Ảnh Đường Lang bóng dáng, rất nhanh nhảy đến đầu của nó, lấy nhanh như chớp xu thế đem U Hồn Nhận liên tiếp cắm vào cặp mắt của nó.

Âm Ảnh Đường Lang kêu đau không thôi, mất đi hai mắt, nó phản ứng trở nên ngốc, nhưng song liềm như trước không thể bỏ qua, vậy mà loạn vũ, ở chỗ cũ hình thành kịch liệt hắc sắc phong bạo, đem không gian chung quanh tất cả đều xé rách ra, làm cho Dạ U không thể không đem Tấn Ảnh Bộ phát

huy đến tận cùng, cực nhanh thoát đi.

Về sau hấn lấy ra Long Khiếu cung, mấy cái tiến ảnh nhanh như điện chớp nơi đây tập kích ở trên người nó, oanh tạc âm thanh kêu không dứt, rốt cục đem nó khô giáp bạo liệt vỡ ra, chảy ra rò rỉ huyết tinh, bị mất mạng mà chết.

Dạ U thở ra một hơi, rốt cục đem cái này khó dây dưa Âm Ảnh Đường Lang giải quyết hết, chậm rãi đi xuống trận.

Lúc này toàn trường bộc phát ra tiếng vỗ tay như sấm, không nghĩ tới Dạ U lại có thể liên vọt hai cấp, sử dụng tầng tầng lớp lớp thủ đoạn giết đi thực lực hơn xa tại Âm Ảnh Đường Lang của hấn, khiến bọn họ khó có thể tin, nhưng sự thật bày ở trước mắt, nhưng lại không thể không tin tưởng.

Mặc Ân Nguyên Sư lộ ra vui mừng ánh mắt, Dạ U quả nhiên không phụ hấn hi vọng, nỗ lực phấn đấu, hấn đệ nhất danh sự tình đã ổn thỏa. Ảnh Sát Nguyên Sư lộ ra ý vị thâm trường nụ cười, không nghĩ tới tân sinh bên trong vậy mà sẽ có ưu tú như thể nhân tài, hấn cũng nhìn không được đào tới.

Về sau lại trải qua mấy vòng, đấu thủ tỷ thí rốt cục toàn bộ chấm dứt, Dạ U lấy được đệ nhất danh, Hồng Anh lấy được đệ nhị, Chu Tà lấy được danh thứ ba.

Cuối cùng rốt cục đến phiên vận chúng chú mục tranh đấu người, chính là môn sinh trên đối chiến. Dạ U trong mắt nhất thời chiến ý lẫm lẫm, không khỏi kích động

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Tranh đấu người đoạt giải quán quân

Hạng thứ hai tỷ thí là tranh đấu người, Âm bộ học viện tham gia tỷ thí mới cũ môn sinh tổng cộng như 40 người, Ảnh Sát Nguyên Sư căn cứ thực lực của bọn hấn, là bọn họ an bài xuất hiện trình tự.

Môn sinh trong đó cứ như vậy lấy mạnh hiếp yếu, đem kẻ yếu đào thải, cường giả thuận lợi tấn chức qua một vòng. Dạ U vòng thứ nhất gặp được một cái Thủy hệ môn sinh, biết sử dụng Thủy Ấn thuật, thậm chí dùng nước tiến tới đánh lên. Bất quá uy lực yếu nhược, bị hấn đơn giản tránh thoát, dùng đại thành Vô Ảnh Trảm bức ra thân hình của hấn, chỉ có thể nhấc tay đầu hàng.

Hồng Anh thì càng thêm gọng, nàng gặp được một cái Phong hệ nam sinh, không đợi khi hấn phản ứng kịp, trực tiếp dùng Huyết Ảnh Độn bay đến sau lưng của hấn, một cái lưỡi dao sắc bén đỡ đòn cổ của hấn, một cái đỉnh sau lưng hấn, lạnh lùng nói: "Giờ không đầu hàng?" Người kia nam sinh bị làm cho tè ra quần, trực tiếp một chút đầu nhận thua.

Chu Tà thì càng không cần phải nói, đối thủ không phá được hấn khói đen, hấn liền có thể tùy tâm sở dục nơi đây công kích. Tay hấn đoạn âm tàn, trực tiếp đem đối thủ đánh gãy xương gân chiết giá, đạt được thắng lợi, hiển nhiên trong lòng của hấn oán khí còn chưa tiêu trừ.

Trải qua một phen đáng kể, thời gian dài chiến đấu, rốt cục quyết ra đợt thứ hai nhân tuyển, như 20 người, đều là hoặc nhiều hoặc ít có chút thực lực tinh anh. Dạ U cái này một vòng đụng phải một cái Băng hệ nữ môn sinh, bộ dáng to lớn đồng dạng, nhưng tay chân của nàng cũng có thể ngưng tụ ra mũi băng nhọn, cả người chính là bảo tuyết, có chút khó chơi.

Bất quá Dạ U Tấn Ảnh Bộ như quý nữ, phiêu hốt bất định, đơn giản né nhanh qua công kích của nàng. Hai người dây dưa một hồi lâu, hấn dùng hoàn toàn luyện thành Vô Ảnh Trảm lớn phạm vi công kích mang nàng biến thành vết thương nhẹ. Nàng mắt thấy thể công của hấn liên miên không ngừng, nàng không cách nào nữa đến nơi, chỉ có thể nhấc tay nhận thua.

Đối thủ của Hồng Anh là Thổ hệ nam sinh, có thể công có thể phòng, mà còn có thể ngăn ngừa nơi đây độn địa, mang đến cho nàng một chút phiền toái. Bất quá phản ứng của nàng tốc độ cho thấy nhanh chóng, quan sát ra hấn độn địa quỷ tích, sau đó dùng Huyết Ảnh Độn trực tiếp bay đến hấn phụ cận, cho hấn trùng điệp một cước, trực tiếp thổ huyết xụi lơ trên mặt đất, đạt được thắng lợi.

Lần này đối thủ của Chu Tà là một cái Hỏa hệ nam sinh, nhìn thấy hấn âm trầm bộ dáng, biết hấn nhất định sẽ ra tay độc ác, bị làm cho hồn phi phách tán, vậy mà vừa lên trận liền trực tiếp nhận thua. Hấn thấy mình không chiến mà hơn hấn, biết mình đánh ra uy danh, không khỏi lộ ra một tia nhẹ nhàng cười, chỉ cần tiếp tục tiếp tục giữ vững, nhìn xem ai còn dám khiêu chiến quyền uy của hấn.

Về sau đến vòng thứ ba, còn lại 10 cá nhân, đều là tinh anh trong tinh anh, tại ám sát trên kỹ xảo đều chính mình chỗ độc đáo. Dạ U tại đây một vòng gặp cùng hấn cùng là Hắc Ám hệ nam sinh, am hiểu tiềm hành đánh lên, hơn nữa tốc độ chạy trốn nhanh chóng, có thể nói Kỳ Phùng Địch Thủ.

Dạ U bình tĩnh trấn định, làm đối thủ của hấn tiềm hành trên thời điểm, hấn như thần u mâu trở nên càng thêm đen kịt sâu, hiển nhiên thi triển Dạ Độn

thuật, có thể trông thấy trong không khí một cái nhàn nhạt bóng đen tại rất nhanh di động. Hắn cười lạnh một chút, lập tức bay nhanh tới, không chút do dự khiến Vô Ảnh Trảm bao trùm kia cái khu vực.

Đối thủ của hắn bắt đầu kinh hoảng, không nghĩ tới hắn có thể tìm được thân ảnh của hắn. Vì vậy hắn không thể không hiển lộ ra thân hình, dao hai lưỡi nổi lên sâu hàn quang, hai lưỡi dao khai mở cung, hình thành Hắc Âm Thập Tự Trảm, đem Vô Ảnh Trảm cấp phá vỡ, như là cổ sao chói phi duy trì mà đi.

Lúc này Dạ U đã đem U Hồn Nhận đổi thành Long Khiếu cung, một mũi tên bắn ra, đem Hắc Âm Thập Tự Trảm chôn vùi, uy lực còn lại không giảm, hướng đối thủ bao trùm mà đi. Lúc hắn vội vàng né tránh thời điểm, mũi tên thứ hai tại hắn trở tay không kịp trên chui ra, thân thể của hắn trực tiếp bị đánh bay, nổ ra một miếng huyết tinh, chịu một ít tổn thương.

Dạ U nhìn thấy hắn không có hôn mê chí tử, thở ra một hơi. Đối với hắn mà nói đối phó đối thủ này hay là sẽ không quá khó khăn, khó khăn là muốn thu liễm sức lực. Long Khiếu cung của hắn chỉ cần giảm bớt đưa vào long lực, uy lực sẽ tương ứng yếu bớt, cũng sẽ không làm cho người ta mang đến trí mạng tổn thương.

Về sau đến phiên Hồng Anh ra sân thời điểm, nàng trải qua một phen dài khổ chiến, rốt cục chiến thắng một người Quang hệ nam sinh. Tốc độ của hắn tựa như lưu quang đồng dạng, nhất là liên tiếp phát ra lưu quang lưỡi dao mang đến cho nàng một chút phiền toái. Muốn không phải là của nàng tốc độ cùng hắn không phân cao thấp, đoán chừng muốn một mực ở vào bị động.

Chu Tà ra sân thời điểm vậy mà chiến thắng hắn một người tương đối đối thủ khó chơi, đưa hắn đánh mình đầy thương tích. Muốn không phải Mặc Ân Nguyên Sư kịp thời khuyên can, đoán chừng hắn muốn đem người này đối thủ đại thành tàn phế.

Vì vậy trải qua một phen long tranh hổ đấu, tấn cấp 5 cá nhân tuyển theo thứ tự là Dạ U, Hồng Anh, Chu Tà, Cao Tiến cùng Kim Linh. Cao Tiến là từng tại sân thi đấu bên trên bức Hồng Anh dùng ra toàn lực đối thủ, về phần Kim Linh thì là một người xinh đẹp thiếu nữ, hoàng sắc tia y, nghe nói nàng như Kim Ô một chút mỏng manh huyết mạch, có thể ở sau lưng triển khai kim sắc hai cánh.

Về sau năm người tiến hành bốc thăm, Chu Tà cái này một vòng may mắn luân không, Dạ U chống lại Cao Tiến, Hồng Anh chống lại Kim Linh.

Chỉ chốc lát sau, Dạ U cùng Cao Tiến ra sân, liền bắt đầu một hồi tốc độ cùng kích thích tranh phong. Hắn đem Tấn Ảnh Bộ thi triển đến tận cùng, mới có thể theo sau Cao Tiến thân ảnh, đối với hắn tiến hành phản kích.

Cao Tiến liên tiếp không ngừng mà kéo Tụ Phong Cung, hình thành uy lực cường đại phong tiền quấy nhiễu vào Dạ U tới gần. Thế nhưng hắn uyển như kiều quý mị hư vô phiêu hốt bất định, rất nhanh tiếp cận hắn phụ cận, Vô Ảnh Trảm không chút do dự trút xuống, hình thành lưu quang phong bạo đưa hắn bao phủ.

Cao Tiến không thể không đưa hắn nhảy lên phong bộ phát huy đến tận cùng, đem Vô Ảnh Trảm mạnh mẽ đại năng lượng phân tán ra, hiểm độc và hiểm địa tránh khỏi. Dạ U cười lạnh một chút, lập tức đem U Hồn Nhận đổi thành Long Khiếu cung, giảm bớt long lực phát ra, mau lẹ tiến ảnh tựa như bày giao liên tiếp rồi bèn rít gào đánh tới, khiến hắn hoảng hốt chạy bừa.

Cao Tiến minh bạch tiếp tục như vậy sớm muộn sẽ bị Dạ U hao tổn chết, cắn răng, liền trên Tụ Phong Cung tiêu nhập đại lượng Phong Nguyên lực, ngưng tụ ra một chỉ cường đại nhất phong tiền, danh khoảng là Bạo Phong tiền. Hắn bỗng nhiên quay người một mũi tên bắn ra, tiến ảnh uy lực phá tan phía chân trời, tan tành không gian, hình thành kịch liệt gió mạnh muốn đưa hắn xé rách.

Dạ U không sợ chút nào, trong thân thể khí tức hủy diệt phun ra, sát khí lăng nhiên, đem Bạo Phong tiền đè chế ngự một ít. Về sau hắn như mưa to gió lớn toàn lực ứng phó nơi đây thi triển Vô Ảnh Trảm, lưỡi dao khí tại khí tức hủy diệt cùng sát ý gia trì hạ uy lực lại càng là không thể đến nơi, tựa như Hồng Hoang lũ lụt, đem vô kiên bất tồi Bạo Phong tiền bao phủ.

Bạo Phong tiền tại uy lực cường đại như thế Vô Ảnh Trảm không ngừng qua đi, phảng phất gặp rất mạnh lực cản, uy lực dần dần giảm nhỏ, cuối cùng hoàn toàn bị phai mờ, tiêu tán ở vô hình.

Cao Tiến minh bạch chính mình đại chiêu bị hắn đã ngăn được, đối với hắn không thể làm gì, vì vậy dứt khoát nhấc tay nhận thua đầu hàng, khiến Dạ U lấy được thuận lợi.

Về sau đến phiên Hồng Anh cùng Kim Linh chiến đấu, có thể nói cảnh đẹp ý vui. Sau lưng của Kim Linh triển khai kim sắc hai cánh, trở nên càng cao quý hơn mỹ lệ, có thể tại tầng trời thấp bên trong bay múa, tốc độ nhanh chóng. Trong tay nàng có một cái Kim Luân, có thể tản mát ra nóng bỏng vô cùng kim diễm, đem Hồng Anh đoàn đoàn bao vây, mang đến cho nàng to lớn phiền toái.

Bất quá Hồng Anh Huyết Ảnh Trảm bén nhọn vô cùng, có thể trực tiếp đột phá kim diễm phi đánh úp về phía Kim Linh, còn có thể liên tục không ngừng mà phát ra, làm cho Kim Lăng không thể không cấp bách trốn, thế công chậm một ít, cho nàng thờ dốt thời gian.

Vì vậy hai nữ đối chiến hơn mấy chục hiệp, nhất thời người này cũng không thể làm gì được người kia. Về sau mất thấy nguyên lực sắp khô kiệt, Hồng Anh rốt cục nhìn không được thi triển ra huyết sắc phong bạo. Kim Linh tuy vậy mà thi triển ra kim quang lửa, phai mờ huyết sắc phong bạo đại bộ phận uy thế, nhưng uy lực còn lại hay là khuynh tả tại nàng kiều trên người, phun ra một ngụm huyết tinh, trực tiếp nhận thua.

Cuối cùng rốt cục đến phiên quyết chiến, Dạ U, Hồng Anh cùng Chu Tà ba người giúp nhau đối chiến, cái thứ nhất bị loại bỏ liền sẽ bị định là danh thứ ba, cuối cùng còn dư lại một người sẽ bị định là quán quân.

Dạ U cùng Hồng Anh hai mặt nhìn nhau một chút, liền quyết định nhất trí đối ngoại, trước giải quyết xong chán ghét Chu Tà. Sắc mặt hắn nhất thời âm

trầm, giận tím mặt nói: "Các ngươi cái này đôi cầu nam nữ, quả nhiên trong thâm tâm đã thông dâm, dâm cùng tính một lượt tính ta. Cho dù ta bị thua, cũng phải các ngươi trả giá lớn."

Hắn hiểu được chỉ bằng vào chính mình thực lực bây giờ chống lại hai người này phải thua không thể nghi ngờ, vì vậy không chút do dự ăn vào tan ra quỹ đan, biến thành cao lớn ngăm đen Quý Tướng, thực lực tăng nhiều.

Dạ U nghe xong lời của hắn sắc mặt khẽ biến thành lạnh, Hồng Anh lại càng là nghiêng răng nghiêng lợi, không nghĩ tới Chu Tà trong mờ mịt như vậy nhà không ra nga voi. Bất quá hắn lần này không định dùng Hóa Long Cửu Chuyển Thuật, liền cùng Hồng Anh một chỗ phối hợp đem cuồng vọng vô cùng hắn đánh chạy trời chết, nhìn hắn còn dám hay không lớn lối.

Dạ U cùng Hồng Anh trong đó đã sớm giao thủ vô số lần, đối với lẫn nhau trong đó vô cùng quen thuộc, bởi vậy chỉ cần một ánh mắt ý bảo, hai người đều nhau hiểu rõ tại chí tâm. Vì vậy hắn phụ trách chính diện đến nơi Chu Tà tiên công, Hồng Anh phụ trách cánh đánh lên, thế tất yếu đem Chu Tà trả giá vì hắn nói bừa trả giá lớn.

Dạ U đem trong thân thể khí tức hủy diệt tất cả đều kích phát ra rồi, trên lưng phối hợp Thanh Long Dực, hắn cũng có thể tại tầng trời thấp bên trong phi hành, tốc độ có thể nói phát huy đến cực hạn, có thể cùng Chu Tà không phân cao thấp.

Hồng Anh tốc độ đối với hai người tuy hơi yếu một ít, nhưng Huyết Ảnh Độn của nàng hơn hẳn tại xuất quỷ nhập thần, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện tại Chu Tà phụ cận cho hắn một ít quấy rối, làm cho hắn không thể không phân tâm đối phó nàng.

Lúc này Dạ U Vô Ảnh Trảm uy lực đại tăng, Chu Tà trào phong tuy có thể ngăn cản được nhất thời, thế nhưng vô pháp lâu dài nơi đây đến nơi hạ lại, còn có Hồng Anh liên tiếp mà đến vô kiên bất tòng Huyết Ảnh Trảm, rốt cục khiến hắn hai bên như bất khả tốt hơn, lộ ra sơ hở, bị hai người càng thêm bạo lực nơi đây tập kích mà đi, trực tiếp biến thành trọng thương ngã trên mặt đất.

Nhìn thấy Chu Tà rốt cục bị thua, hai người nhìn nhau hiểu ý cười cười, ghét nhất đối thủ khó chơi nhất rốt cục bị hai người kẹp chặt đánh ngã. Về sau Hồng Anh giờ tay lên, trực tiếp nhận thua đầu hàng, đem quân quần tặng cho Dạ U, khiến hắn cảm thấy một hồi kinh ngạc. Không nghĩ tới nàng như thế quyết định thật nhanh, vốn hắn lấy là còn muốn cùng nàng tiếp tục đánh trận một phen.

Về sau hắn vội hỏi nguyên nhân thời điểm, Hồng Anh khuôn mặt lộ ra một tia quyền rũ xinh đẹp ửng đỏ, rụt rè nói: "Ta đã dùng qua Huyết Ảnh phong bạo, lại với ngươi đối chiến hạ lại vậy mà không phải là đối thủ của ngươi. Lại nói, ngươi là ta trọng yếu nhất bằng hữu, ta đương nhiên muốn cho ngươi một chút, cái này ngươi hài lòng chưa."

Dạ U nghe vậy không khỏi thổn thức, cảm kích mạc danh, đột nhiên cảm giác như Hồng Anh như vậy một cái khéo hiểu lòng người hồng nhan tri kỷ cũng không tệ. Vì vậy hắn đã trở thành Âm bộ học viện song quan, thoáng cái trở nên vạn chúng chú mục, nhân khí đạt đến đỉnh phong, lấy được Mặc Ân Nguyên Sư cùng Ảnh Sát Nguyên Sư nhất trí ca ngợi.

Về sau hắn đạt được hai cái đệ nhất danh phần thưởng, không nghĩ tới dĩ nhiên là hai quyền nguyên thuật bí tịch, một cái là Mặc Ân Nguyên Sư U Ảnh Bộ, một người khác là Ảnh Sát Nguyên Sư Ảnh Sát Quyết, có thể nói là niềm vui ngoài ý muốn.

Vì vậy tỷ thí xong toàn bộ sau khi kết thúc, mọi người tất cả đều tản đi, hắn không thể chờ đợi được nơi đây trở lại tu luyện mật thất, nghiên cứu tới cái này hai quyền nguyên thuật bí tịch dâng lên . . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Nghiên thuật luyện đan

Dạ U trở lại tu luyện mật thất, liền không thể chờ đợi được nơi đây lấy ra hai quyền nguyên thuật bí tịch nhìn kỹ. Hắn trước từ U Ảnh Bộ nhìn lên, phát hiện bên trong ngược lại là có một chút cùng Tấn Ảnh Bộ của hắn cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, chỉ bất quá Tấn Ảnh Bộ của hắn dù sao cũng là có thể tấn cấp nguyên thuật bí tịch, U Ảnh Bộ thì phát triển có hạn.

Nếu muốn luyện thành U Ảnh Bộ, nhất định có được mềm dẻo hấp dẫn, giàu có cơ thể thân thể, năng lực thực hiện ở chỗ cũ khe dòi, thậm chí tại trong phạm vi nhỏ rất nhanh di chuyển vị trí. Mà muốn có được như vậy thân thể phải lần lượt trong sách quý phương pháp làm ra vô cùng kỳ quái động tác, có chút động tác thậm chí là vượt qua nhân loại thường thức.

Dạ U càng xem càng xâm nhập, có khi thấy không khỏi cười khổ, bên trong động tác thật sự là quá phức tạp đi, có chút làm ra tới đoán chừng chịu lấy một phen tra tấn. Ví dụ như đem người biến thành một cái vòng tròn hoàn, đầu vừa vặn muốn chạm nhau ví dụ như hai chân nằm nơi đây mở ra, hai cái đầu ngón chân muốn đụng cùng một chỗ, . . ., quả thật phá vỡ hắn khoảng cách xem.

Bất quá hẳn vậy mà không vội mà lập tức tu luyện, nhìn lên một quyển khác Ảnh Sát thuật bí tịch, bên trong nguyên thuật hiệu dụng khiến hẳn không khỏi thán phục, vậy mà có thể điều khiển bóng dáng tới sát sanh. Bất quá nếu muốn khống chế bóng dáng, chẳng những linh hồn lực phải mạnh phi thường, hơn nữa phải đối với Hắc Âm nguyên khí cảm giác mạnh phi thường, năng lực thuận lợi vận dụng thuật quyết.

Dạ U nhìn về sau không khỏi bưng tỉnh, hẳn thân là hắc ám thần tử, đối với Hắc Âm nguyên khí cảm giác tự nhiên mạnh phi thường, đã phù hợp một cái điều kiện.

Về phần khác một cái điều kiện, hẳn linh hồn lực chỉ có thể nói đồng dạng, có thể như hai cái con đường tăng cường: Một là trực tiếp hấp thu hồn đan năng lượng, tuy hiệu quả độ chênh lệch, nhưng số lượng nhiều vậy mà rất khả quan hai là cắn nuốt quý hiếm hồn thực, nghe nói chỉ có hồn lực tràn đầy nơi đây, cũng chính là vong hồn rất nhiều mà lại cường đại nơi đây.

Dạ U không khỏi hiểu ý cười cười, may mắn hai loại con đường hẳn cũng có thể đạt được. Hẳn Nhật thi trong không gian liền dự trữ vào mấy tháng qua đại lượng hồn tinh không có bán đi, chính là vì chuẩn bị bất cứ tình huống nào, không nghĩ tới hôm nay vừa vận dùng tới cánh trăn. Chỉ cần hẳn đem hồn tinh giao cho Nguyên đan sư luyện đến, liền có thể luyện chế ra đại lượng hồn đan.

Về phần hồn thực, mấy tháng qua hẳn vừa lúc ở mạo hiểm trong quá trình vậy mà góp nhặt hai mươi mấy gốc, nếu như lập tức nhất nhất cắn nuốt, hẳn là có thể tăng trưởng không ít linh hồn lực. Bất quá hẳn không dám xác định chính mình trong túi trữ vật mỗi gốc hồn thực đối với thân thể cũng có lợi ích, vạn nhất cắn nuốt dưới có tác dụng phụ, vậy cái được không bù đắp đủ cái mất.

Bởi vậy hẳn quyết định hay là hỏi một chút Nguyên đan sư, thuận tiện khiến hẳn đem tất cả hồn tinh luyện chế thành hồn đan. Thế nhưng là hẳn lại không quá tiếp xúc Nguyên đan sư cái nghề này, người quen biết không nhiều lắm, chớ nói chi là như đề hẳn tín nhiệm người. Vạn nhất hẳn đem hải lượng hồn tinh lấy ra, bị người mưu đồ làm loạn vậy rất hồng bét.

Dạ U trầm tư trong chốc lát, đột nhiên nghĩ đến một cái đề hẳn tín nhiệm nhị phẩm Nguyên đan sư, chính là đã từng là Tuyết điều trị qua bệnh Hàn Nhược Thủy đại sư. Nếu như là nàng, bàn về dĩ vãng một ít giao tình, hẳn sẽ vui lòng cống hiến sức lực, hơn nữa cũng sẽ không tham ô chính mình hồn tinh.

Nghĩ vậy, hẳn không khỏi hoan hô vui mừng, liền vậy mà không tu luyện, từ Truyền Tống trận đi ra. Đi qua Hắc Âm tuyệt địa khởi điểm đi ra, phát hiện lúc này đã là đang lúc hoàng hôn, liền rất nhanh đi đến cửa thành, cưỡi dịch trạm xe ngựa thẳng đến Nguyên Đan công hội chỗ.

Qua một hồi lâu, rốt cục đến mệnh môn rộng lớn Nguyên Đan công hội, dòng người như trước như dật, có thể thấy nơi này sinh ý phi thường tốt, quanh năm phi thường náo nhiệt, trách không được Nguyên đan sư địa vị như vậy tôn sùng cao quý.

Hẳn một đường thẳng đến đến, vô tâm thương thức xung quanh phong cảnh, đi đến Nguyên Đan công hội hậu viện cư trú viện hướng tới. Cũng không lâu lắm, liền tới nơi này Tinh Nhã cư chỗ, hẳn liền bình ổn tinh thần, nhìn đóng chặt Chu ngọc môn đi ra, nhẹ nhàng mà gõ cửa.

Chỉ chốc lát sau, một cái khả ái nữ đồng rót cục ung dung nơi đây mở cửa, nhìn thấy thân ảnh của hẳn, ngọt ngào nơi đây mỉm cười nói: "Đại ca ca, là người a, đã lâu không gặp. Từ khi Tuyết tỷ tỷ đi về sau ta trở nên có chút nhàm chán a, người hôm nay tới đây có gì muốn làm?"

Dạ U ngượng ngùng nói: "Lần này ta là tới tìm Hàn Nhược Thủy đại sư, xin hỏi nàng có ở đây không?" Nữ đồng xinh đẹp gật đầu, đáp lại: "Nàng ở bên trong luyện đan sách cổ, người đợi một chút, ta là nàng ra ngoài!" Nói xong, nàng liền lập tức đóng lại, lưu lại Dạ U một người ở ngoài cửa cô độc chờ đợi.

Hẳn thấy thế không khỏi cười khổ, không nghĩ tới Hàn Nhược Thủy này đại sư hay là đồng dạng lạnh lùng như băng, chán ghét nam nhân, không muốn làm cho nam nhân tiến nhập nàng cư trú a.

Qua một hồi lâu, nữ đồng rót cục mở cửa, chân thành cho ra một đoàn trang trang nhã nữ nhân, ăn mặc như trước rất mộc mạc, bộ dạng thủy mị theo người, chính là nhiều tháng không thấy Hàn Nhược Thủy. Nàng thấy hẳn đến đây, có chút kinh ngạc, đôi mắt đẹp uyển chuyển, nhưng về sau lại nhàn nhạt mà hỏi: "Dạ U, nhìn người tựa hồ có chỗ cầu bộ đáng, là tìm ta luyện đan a."

Dạ U nhẹ gật đầu, chán chường lại nơi đây đáp lại: "Chính như Hàn Nhược Thủy đại sư theo như lời, ta hôm nay muốn cho Hàn Nhược Thủy đại sư giúp ta luyện chế một đám hồn đan, thuận tiện giúp ta xem một chút nào hồn thực có thể trực tiếp dùng ăn?"

Hàn Nhược Thủy nhất thời bưng tỉnh, lạnh lùng đáp lại: "Người đem tài liệu giao cho ta a, đợi ta luyện chế hoàn thành thời điểm sẽ phái người thông báo người. Về phần các loại hồn thực hiệu quả, người đương trường hỏi ta trước mặt."

Dạ U nghe vậy có chút do dự nói: "Thế nhưng là, Hàn Nhược Thủy đại sư, ta trong túi trữ vật hồn tinh số lượng rất nhiều, hồn thực cũng có hai mươi mấy gốc. Cái này phụ cận vẫn có tập năm tập ba người đi đi lại lại, vạn nhất có người chứng kiến nổi lên lòng tham lam, vậy không tốt lắm!"

Hàn Nhược Thủy nghe xong một hồi kinh dị, hẳn đến cùng có bao nhiêu hồn tinh? Cứu nhiên cần như vậy cẩn thận từng li từng tí. Bất quá nàng vậy mà minh bạch tiền tài không để ra ngoài đạo lý, cảm giác hẳn vậy mà không phải loại kia lòng mang ý xấu hướng về, hẳn cùng với Tiểu Tuyết ở giữa thâm hậu cảm tình nàng thế nhưng là rõ mồn một trước mắt.

Vì vậy nàng bắt đầu đi nói: "Được rồi, Dạ U, người theo ta vào đi thôi!" Nói xong, nàng bước liên tục nhẹ nhàng, mang theo nữ đồng ung dung nơi đây đi vào.

Nữ đồng quay đầu lại đi dóm nơi đây đối với hẳn cười cười, trêu ghẹo nói: "Đại ca ca, người thật sự là lợi hại, Nhược Thủy đại sư vẫn là lần đầu tiên

khiến nam nhân tiến nhập nàng cư trú đấy!" Hàn Nhựt Thủy nghe vậy trờn nàng liếc một cái, nàng rốt cục bắt đầu không có lên tiếng, an tĩnh theo sát nàng.

Dạ U nghe vậy không khỏi thờ ra một hơi, liền đi theo hai người sau lưng lần đầu tiên đi vào Hàn Nhựt Thủy cư trú. Bên trong quả nhiên giống trở thành đám, Thái điệp bay tán loạn, hương thơm say lòng người, tựa như ngũ thái ban lan hải dương đồng dạng, có thể thấy nàng đến cỡ nào ưa thích hoa. Trong hoa viên như bốn phương thông suốt đường mòn, mặc qua biển hoa, làm cho người ta một hồi vui vẻ thoải mái.

Qua một hồi lâu, Dạ U đi theo hai người tới một cái mùi hương cổ xưa màu sắc cổ xưa thiếu nữ khuê cư, đàn mộc bên trên điêu khắc vào bát đồng mỹ lệ hoa văn, như nữ nhi gia mịn màng dịu dàng cảm giác. Bức rèm che ngọc bích, hoa sa trúc cửa, tinh xảo bồn hoa, chuỗi ngọc phong linh, lẵng hoa gương đồng, con đôi môi trang đài, ứng đỏ trướng mạn, thêu thùa gấm vóc, không khỏi hiển lộ rõ ràng thiếu nữ phong cách.

Ba người đi tới đại sảnh, Hàn Nhựt Thủy ưu nhã ngồi ở chủ tọa, dáng dấp mỹ lệ động lòng người, nữ đồng an tĩnh nơi đây hầu hạ ở một bên, Dạ U liền theo lời ngồi ở bên cạnh chỗ ngồi.

Hàn Nhựt Thủy nhân nhậm nói: "Dạ U, hiện tại có thể đem người không gian trữ vật hồn tinh lấy ra a."

Dạ U nhẹ gật đầu, liền lập tức đem Nhật thi trong không gian đại lượng hồn tinh hoá ra ngoài, rậm rạp chằng chịt nơi đây trong đại sảnh hình thành một tòa mười trượng cao tiểu sơn. Hàn Nhựt Thủy che đôi môi mềm mại, khó có thể tin mà nhìn một màn này, khiếp sợ nói "Người không nên nhiều như vậy hồn tinh?"

Dạ U chỉ tiết bẩm báo nói: "Đây là ta mấy tháng qua tại Hắc Ám tuyệt địa giết chết vong hồn thu hoạch thành, một mực không có xử lý. Hôm nay vừa vận như cần, bởi vậy hi vọng Hàn Nhựt Thủy đại sư đem ta những cái này hồn tinh toàn bộ luyện đến thành hồn đan!"

Hàn Nhựt Thủy nghe vậy bất đắc dĩ cười khổ, sát vong hồn xuất hiện hồn tinh xác suất vốn thấp, Dạ U vậy mà góp nhặt nhiều như vậy, có thể thấy hẳn đã giết ít nhiều vong hồn. Hồn nữa bên trong hồn tinh phẩm chất không đồng nhất, tuy đều là Phạm nguyên cảnh vong hồn hồn tinh, nhưng Phạm nguyên cảnh viên mãn vong hồn hồn tinh ngược lại rất nhiều, hiển nhiên hẳn vô cùng chú trọng phẩm chất.

Nàng có chút đau đầu nói: "Nhiều như vậy hồn tinh cho dù ta không biết ngày đêm nơi đây luyện thành hồn đan, vậy mà ít nhất phải ba ngày thời gian. Nếu có hồn thực gia nhập thì tốt hơn, có thể sâu sắc đề thăng hồn đan phẩm chất cùng xác xuất thành công, người mục đích như thế nào?"

Dạ U gật đầu nói: "Có thể, để cho Hàn Nhựt Thủy đại sư giúp ta nhìn xem có hay không hồn thực có thể trực tiếp ăn? Như vậy cũng không cần khiến người làm phiền khổ tâm mệt mỏi." Nói xong, hẳn liền không chút do dự đem hai mươi mấy gốc hồn thực tất cả đều đem ra, giao cho Hàn Nhựt Thủy nhìn kỹ.

Nàng trờn tận xem xét trong chốc lát, trịnh trọng biểu thị mệnh lệnh nói: "Đây là Luyện hồn thảo, không thể trực tiếp phục dụng, bằng không là luyện hóa hồn phách, như nguy hiểm tánh mạng. Đây là Đoạn hồn hoa, một khi ăn, lập tức hồn phi phách tán. Đây là Âm hồn thảo, tử khí đậm, trực tiếp phục dụng là tổn hại trong thân thể sinh cơ "

Nghe Hàn Nhựt Thủy êm tai nói tới, Dạ U bị làm cho mặt như màu đất, không khỏi âm thầm vui mừng. May mắn hẳn không có đơn giản phục dụng, tìm Hàn Nhựt Thủy đại sư rõ ràng, bằng không hậu quả quả thật không thể tưởng tượng nổi. Kết quả hai mươi mấy gốc bị nàng sau khi nói xong, chỉ có khoảng cách gốc có thể trực tiếp phục dụng, theo thứ tự là Dưỡng hồn hoa, Ngưng hồn chi cùng Uẩn hồn thảo.

Vì vậy hẳn đem cái này khoảng cách gốc hồn thực thu hồi, cung kính nói "Hàn Nhựt Thủy đại sư, không biết người giúp ta luyện đến những cái này hồn đan cần gì thù lao?"

Hàn Nhựt Thủy trầm tư trong chốc lát, nhân nhậm nói: "Ta không muốn nguyên tệ, bởi vậy hi vọng lấy vật đổi vật. Như vậy đi, nếu như ta giúp người toàn bộ luyện thành, người hồn đan phân ra ta ba thành, người còn có ý kiến?"

Dạ U nghe vậy cười khổ, hồn đan thế nhưng là hẳn tu luyện Ảnh Sát thuật thiết yếu nguyên đan, nếu thiếu đi ba thành, đoán chừng cách luyện thành thời gian liền càng thêm xa vời.

Bất quá hẳn vậy mà hiểu không có thể khiến Hàn Nhựt Thủy mất không lực, hi vọng lấy trong đó phương thức của hẳn bồi thường nàng, bất quá hẳn không rõ Bạch Nguyên đan sư cần nguyên đan làm gì vậy, vì vậy tò mò nói "Không biết Hàn Nhựt Thủy đại sư cần hồn đan làm chi?"

Hàn Nhựt Thủy cảm thấy nói cho hẳn biết cũng không sao, lạnh lùng đáp lại: "Chúng ta Nguyên đan sư luyện đến nguyên đan là phi thường hao phí linh hồn lực, nếu là có hồn đan bổ sung, năng lực khôi phục linh hồn lực."

Dạ U lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, nguyên lai hồn đan đối với Nguyên đan sư cho thấy nhu yếu phẩm a. Hẳn đột nhiên nhớ tới chính mình Nhật thi trong không gian có một cái nàng cảm thấy hứng thú đồ vật, vì vậy nghiêm trang nói: "Như vậy đi, Hàn Nhựt Thủy đại sư, nếu người giúp ta luyện ra hồn đan, ta đem cái này đan lô tặng cho người!"

Nói xong, hẳn liền lấy ra Cửu Long huyết lô, cổ xưa mỹ lệ, khiến luôn luôn bình tĩnh không có sóng Hàn Nhựt Thủy nhất thời cực kỳ hoảng sợ, khó có thể tin mà hỏi: "Người tại sao có thể có trong truyền thuyết Cửu Long huyết lô? Muốn biết rõ nó thế nhưng là rất nhiều Nguyên đan sư tha thiết ước mơ đan lô, người thật sự quyết định đem ta luyện thành hồn đan đưa cho ta đi?"

Dạ U tự nhiên minh bạch Cửu Long huyết lô giá trị, mặc dù đối với hẳn không dùng, thế nhưng vì giao hảo Hàn Nhựt Thủy, để cho nàng về sau vui vẻ tự đắc với hẳn luyện đan, hẳn cho thấy cần rằng đưa ra. Hẳn trờn điệp gật đầu, chấn chỉnh lại nói: "Đương nhiên, ta một lời đã nói ra, tứ mã nan truy, đã đáp ứng Hàn Nhựt Thủy đại sư chuyện riêng tự nhiên sẽ làm được!"

Hàn Nhựt Thủy nghe vậy một hồi trầm mặc, Dạ U lễ vật này thật sự là quá nặng đi, để cho nàng cũng không biết như thế nào bởi thường ân tình của hắn. Bất quá nàng càng xem càng yêu thích không buông tay, một lát sau, khẽ thở dài một hơi, kiên định nơi đây cam kết: "Như vậy đi, chờ ngươi đưa cho ta, về sau tới ta bên này luyện đan, toàn bộ miễn phí!"

Dạ U nghe vậy vui mừng quá đỗi, ôm quyền nói cảm ơn: "Vậy đa tạ cự tuyệt Hàn Nhựt Thủy đại sư, chờ ngươi luyện ra hồn đan, ta nhất định tự tay dâng!" Nói xong, hắn liền đem Cửu Long huyết lô thu hồi.

Hàn Nhựt Thủy cảm giác khoản này giao dịch vô cùng được đẩy tâm tình sung sướng nói: "Được rồi, hiện tại chúng ta vậy mà đạt tới nhất trí ý kiến, ngươi có thể đi, ta muốn bế quan ba ngày vì ngươi luyện ra hồn đan. Tiểu Linh, tiễn khách!"

Tiểu Linh chính là người kia nữ đồng nhũ danh, nàng khẽ cười nói: "Tốt, Hàn Nhựt Thủy đại sư! Đại ca ca, ngươi theo ta cùng đi ra a!"

Dạ U nhẹ gật đầu, liền tại Tiểu Linh chỉ dẫn hạ đi ra Tinh Nhã Hiên, tâm tình cực kỳ vui mừng nơi đây trở về tu luyện mật thất, hắn tu luyện Ảnh Sát thuật ở trong tâm tay

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 144: Đi đến Vân lĩnh

Dạ U trở lại tu luyện mật thất, liền chính thức tiến nhập tu luyện, lần lượt U Ảnh Bộ nguyên thuật bí tịch phương pháp bày ra một cái quái dị dị thảo ngồi tại tư thế, nhất thời cảm giác xương cốt cực kỳ đau nhức, nhưng hắn vẫn là cắn răng đã chịu, chờ mong đem bên trong động tác tất cả đều làm cho một lần, đem thân thể của mình đoán luyện tới mềm dẻo hấp dẫn, giàu có cơ bắp.

Cứ như vậy tiếp tục nơi này sáng sớm, hắn liền tục thay đổi mấy cái quái dị động tác, khiến thân thể dần dần thói quen, về sau hắn liền đứng dậy đi đến lục bộ học viện, đi đến Văn bộ học viện. Từ khi Văn bộ học viện tỷ thí, hắn thơ ca liền tục đạt được đệ nhất danh, ở chỗ này đại danh đã sớm như sấm bên tai, rất nhiều môn sinh sùng bái mà nhìn về phía hắn.

Tiếp theo hắn tại Thơ uyển trong lấy được thư thất tới người thông báo, hôm nay liền có thể dẫn hắn đi đến Vân lĩnh chỗ kiến thức Long phi phượng vũ luyện tập thư pháp, cái khác chương trình học có thể tạm thời không. Hắn do dự một chút, nhớ tới Hàn Nhựt Thủy đại sư cần ba ngày luyện tốt hơn hồn đan, liền nói cho hắn biết chờ hắn ba ngày sau khi chuẩn bị xong, liền lập tức đi đến.

Tới người theo lời rời đi, lúc này Thơ uyển Y Đức Nguyên Sư tiến đến, chính thức bắt đầu vào học, là bọn họ giảng giải các bậc tiền bối thơ ca, khiến bọn họ nghe được nồng nhiệt. Về sau liền nơi này Từ các vào học, sân thi đấu khiêu chiến, buổi chiều thì là Nghệ bộ học viện kỳ thư cùng Âm bộ học viện thích khách tới luyện, buổi tối tu luyện U Ảnh Bộ động tác, ba ngày qua như thế lặp lại.

Lúc hắn ba ngày sau lúc sáng sớm nhận lấy hồn đan, chính thức đem Cửu Long huyết lô giao cho Hàn Nhựt Thủy, để cho nàng vui mừng quá đỗi, hai người cảm tình càng hòa hợp đáng lên về sau hắn liền vội vàng hướng nàng cáo từ, trực tiếp chạy tới học viện thư thất, tại Lê Dạ Nguyên Sư chỉ dẫn, đi đến Văn bộ học viện Phó viện trưởng cư trú chỗ, có thể nói là cổ điển lịch sự tao nhã.

Nơi này Phó viện trưởng là một vị thoát nhìn sắc mặt nghiêm túc, nghiêm trang lão già, tóc đen râu dài, danh Úc Thuật, nghe nói trong đó cùng Vân lĩnh Long Phượng quan hệ tương đối. Hắn đang tại xử lý một ít văn bản tài liệu, nhìn thấy Lê Dạ mang theo Dạ U đi vào, nhân nhạ mà hỏi: "Vị này muốn chính là ta mang đi Vân lĩnh luyện tập thư pháp môn sinh?"

Lê Dạ cung kính hồi đáp: "Chính là, hắn gọi Dạ U. Cách thư pháp tầng thứ ba cảnh giới của Long phi phượng vũ vô cùng tiếp cận, chỉ là hữu hình không có vật, bởi vậy hi vọng Phó viện trưởng có thể dẫn hắn đi đến rèn luyện một chút."

Úc Thuật nghe vậy thoả mãn gật đầu, tán dương: "Đại danh của hắn thế nhưng là tại trong học viện nổi tiếng xa gần, kiêm tu năm môn học, tại lục bộ thi đấu, thơ ca thứ nhất, kỳ thư tuy tương đối tiều tụy, đứng hàng hai khoảng cách, nhưng Âm bộ học viện tỷ thí lại có thể đoạt được song quan, trẻ con là dễ dạy."

Về sau hắn xoay đầu lại, mặt mỉm cười nơi đây đối với Dạ U nói: "Dạ U, lần này ngươi muốn đi đến Vân lĩnh thế nhưng là chúng ta Vân Thiên thành tam đại hiểm địa nhất, bên trong nguyên thủ vô số, thậm chí có Long Phượng loại này đỉnh cấp nguyên thủ ẩn nấp ở giữa, nguy hiểm vạn phần. Ngay cả như vậy, ngươi còn muốn đi đến luyện tập thư pháp đi?"

Dạ U nghe vậy hơi chần, nhưng vẫn kiên định nói: "Vì đạt tới cảnh giới của Long phi phượng vũ, ta cam nguyện mạo hiểm, tin tưởng học viện vậy mà không thể tùy ý ta một cái Phạm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu ở vào hiểm cảnh a. Không biết có thể hay không đối với Phó viện trưởng mạo muội hỏi

một chút, Vân Thiên thành tam đại hiểm địa là chi "

Úc Thuật vui mừng gật đầu, chấn chỉnh lại nói: "Ngươi như cái này chi tâm khó được đáng quý, ta tin tưởng ngươi cuối cùng là thuận lợi đột phá thư pháp tầng thứ ba cảnh giới của Long phi phượng vũ, học viện tự nhiên sẽ bảo đảm an toàn của ngươi. Về phần tam đại hiểm địa, theo thứ tự là Hắc Ám tuyệt địa, Vân lĩnh cùng Thiên Sơn."

"Hắc Ám tuyệt địa không cần nhiều lời, ngay tại Vân Thiên thành ngoài thành dưới vực sâu, là Vân Thiên thành rất nhiều nguyên tu lang bạt hướng tới. Vân lĩnh bị lục bộ học viện cùng U Vương Phủ cộng đồng chưởng khống, đợi thực lực các ngươi thành công, sẽ với tư cách là các ngươi thí luyện chi địa. Về phần Thiên Sơn, thì là bị lục bộ chưởng khống, chỉ có lục bộ người có thể tự do xuất nhập."

Dạ U nghe vậy nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, ôm quyền nói cảm ơn: "Đa tạ Phó viện trưởng chỉ giáo."

Về sau Úc Thuật đứng lên, có chút dõn dập nói với Lê Dạ: "Được rồi, hiện tại ta muốn mang Dạ U đi đến Vân lĩnh chỗ, Lê Dạ ngươi đi xuống trước đi."

Lê Dạ nghe vậy lập tức cáo lui, Úc Thuật liền nghiêm túc nói với Dạ U: "Ngươi đi theo ta, hai chúng ta muốn đi bộ đi đến Vân lĩnh. Nhớ kỹ, ngươi muốn theo sát ta, không muốn hết nhìn đồng tới nhìn tây, tránh gặp rắc rối!"

Dạ U nhẹ gật đầu, liền đi theo Úc Thuật đi ra lục bộ học viện, đi đến phía ngoài lối đi nhỏ, liền vội nhanh chóng đi đến Vân lĩnh. Trải qua một phen bôn tẩu, cách lục bộ học viện như đoạn cự ly, rốt cục đi đến người ở hân hữu, xa xa trông thấy Vân lĩnh chỗ, mây mù mờ ảo, thâm sơn rừng rậm, quái thạch đá lôm chôm, còn có hai tòa cao vút trong mây sơn phong.

Úc Thuật chỉ vào kia hai tòa sơn phong, trịnh trọng nơi đây nói với Dạ U: "Trông thấy kia hai tòa sơn phong sao? Đó chính là Long Phượng song tử phong, bên trái là long phong, là Chân Long cư trú nơi đây bên phải là phượng sơn, là thật phượng cư trú địa phương. Cả hai vì tranh đoạt lãnh địa, luôn luôn không quá hữu hảo, ngươi nhớ lấy không muốn cuốn vào chúng tranh phong."

Dạ U bừng tỉnh gật đầu, hai người liền một trước một sau bước nhanh về phía trước đến. Sau đó không lâu, hai người liền trông thấy cửa vào Vân lĩnh vị trí phụ cận như U Vương Phủ rất nhiều binh sĩ hạ trại trú đóng ở trong đó, một mặt là vì luyện binh, một phương diện khác cho thấy vì phòng ngừa nguyên thú xâm lấn thành thị, thuận tiện cấm thường nhân loạn nhập.

Lúc Úc Thuật mang theo Dạ U tiến nhập quân doanh thời điểm, ở đây nhiều binh sĩ đều biết hắn, cung kính khiến hai người tiến nhập cửa vào Vân lĩnh. Vì vậy hai người liền thuận lợi tiến nhập thâm sơn trong rừng rậm, mặt đất có chút ẩm ướt, tàn phế nhánh lá héo úa khắp nơi đều là, thậm chí còn có một ít nguyên thú dấu chân, hiển lộ yên tĩnh không tiếng động.

Úc Thuật cảnh giác mà nhìn xung quanh, ngưng trọng nói với Dạ U: "Nơi này nguyên thú đều là Nhân nguyên cảnh trở lên thực lực, đối với ngươi mà nói tính nguy hiểm thật lớn, bởi vậy ngươi phải cùng siết chặt ta. Được rồi, chúng ta gia tốc đi đến Long Phượng song tử phong a, tránh đêm dài lắm mộng."

Vì vậy Úc Thuật liền thi triển hần độc môn nguyên thuật ngự phong thuật, lập tức trở nên người nhẹ như an nhàn, nhanh chóng đi đến. Vì để cho Dạ U thể theo sau, hắn còn đặc biệt giảm bớt tốc độ, lại chứng kiến Tán Ảnh Bộ của hắn như kiểu quý mị hư vô phiêu hốt bất định, không chậm không chậm theo sát lên hắn, khiến hắn vui mừng gật đầu.

Đoạn trước lộ trình hai người vẫn tương đối thuận buồm xuôi gió, nguyên thú xuất hiện tần suất tương đối ít, bởi vậy bị hai người đơn giản né tránh. Nhưng đoạn lộ trình, núi rừng càng ngày càng khó đi, mặt đường cái hồ bất bình, còn có một ít nguyên thú ẩn nấp ở giữa.

Ngay tại hai người đi ngang qua một cái sườn núi phụ cận thời điểm, một cái như tiểu sơn lớn nhỏ Thổ Nham Chu chui ra, toàn thân màu nâu xám, vững như kim loại, như Nhân nguyên cảnh trung cấp thực lực. Nghe nói hai người đi ngang qua động tĩnh lập tức theo đuôi không bỏ, hoành hành ngang ngược, đụng ngã hơn nhiều đại thụ.

Úc Thuật thấy thế sắc mặt biến hóa, gào lên: "Không tốt, dĩ nhiên là cực kỳ khó dây dưa Thổ Nham Chu, toàn thân của nó so với thạch đầu còn muốn cứng rắn. Loại này nguyên thú một khi nhìn thấy cảm thấy ngon miệng con mồi, sẽ theo đuôi không bỏ, trừ phi gặp được so với nó còn muốn hung mãnh nguyên thú. Ngươi trốn đi, cẩn thận một chút, đợi ta giải quyết xong nó, lập tức đi đến!"

Vì vậy Úc Thuật liền đón nhận Thổ Nham Chu, cùng nó kịch liệt đại chiến. Dạ U lập tức núp ở một bên, vụng trộm nhìn lại, phát hiện Úc Thuật hoàn toàn chiếm cứ thượng phong, toàn thân hóa thành bốn ngọn vô cùng phong bạo, một cước đạp lại, trực tiếp đem như tiểu sơn đồng dạng Thổ Nham Chu trực tiếp giẫm đạp trên mặt đất, địa tầng sụp đổ hầm, bụi mù nổi lên bốn phía.

Về sau hắn một quyền mang theo thanh sắc phong bạo hướng phía dưới đánh tới, trực tiếp đánh bể Thổ Nham Chu vỏ cứng, tóe ra tanh hôi khó nghe hắc sắc huyết tinh, bắn ra bốn phía bắn tung toé, hàm chứa kịch độc, khiến trong đó không thể không nhanh chóng cấp bách trốn.

Thổ Nham Chu kêu đau một chút, tiếng kêu cực kỳ chói tai, giận tím mặt, phun ra có độc bạch sắc tia, mong muốn hạ độc chết Úc Thuật. Thế nhưng hần ngự phong thuật khiến cho xuất thân nhập hóa, bên trái chợt hiện phải tránh, khiến rất nhiều tia chụp một cái không, ngược lại đem nhiều đại thụ trên chân bị bên trên độc ăn mòn mà.

Về sau Úc Thuật không muốn cùng nó nhiều hơn dây dưa, vì một lần vất vả suốt đời nhân nhả, nắm tay lập tức sục sôi tới màu xanh đậm hào quang, hình thành vòi rồng, nhắm ngay Thổ Nham Chu quát khê: "Phong Long quyền!"

Tiếng nói hạ xuống, hần quyền phong lập tức hóa thành một mảnh màu xanh đậm Giao Long, trực tiếp từ Thổ Nham Chu đầu thông suốt hạ xuống, cấp cái ngọn nguồn nhè nhẹ, đem toàn thân nó trực tiếp đánh nhào nhọt, độc huyết bắn tung toé, khiến xung quanh lâm mịch héo rũ, đã trở thành tử vong khu vực.

Úc Thuật không nhìn thấy nguyên tinh, liền lập tức quay trở về Dạ U chỗ, mỉm cười nói: "Được rồi, cái này khó dây dưa Thổ Nham Chu rốt cục bị ta giải quyết xong, con đường tiếp theo lộ trình đoán chừng sẽ không quá bình tĩnh, ngời thành chú ý một chút!"

Dạ U hiểu ý, vì vậy hai người tiếp tục hướng Vân linh thâm xứ mà đi, cự ly Long Phượng song tử phong càng ngày càng gần. Về sau hai người gặp nhiều nguyên thú, như châu rửa mặt lớn nhỏ Hoa Ban Kim Văn, như con nghé lớn nhỏ Song Đầu Hồ Tích, như núi cao lớn nhỏ Vân Nghê báo, đều bị Úc Thuật một người giải quyết, Dạ U chỉ có thể trốn ở một bên xem cuộc vui.

Hung hiểm nhất một lần là đụng phải Trác Mộc Ứng, như Nhân nguyên cảnh viên mãn thực lực, điều mở vô cùng sắc bén dài nhỏ, tựa như cây gai nhọn không lồ đồng dạng, đơn giản liền có thể đem kim loại đâm cái ngọn nguồn nhi xuyên. Muốn không phải Úc Thuật liều mạng ngăn cản nó, khả năng Dạ U cũng rất dễ dàng lọt vào độc thủ của nó.

Bất quá Úc Thuật thu hoạch cũng không tệ, cũng biết nơi này mấy khối phẩm đối với không tệ nguyên tinh, có chút nguyên thú thịt thậm chí có thể ăn, hần liền cất lấy một ít, chuẩn bị dùng để nướng nhắm rượu.

Về sau nhanh đạt tới Long Phượng song tử phong thời điểm, liền không có cái khác nguyên thú bóng dáng. Rốt cuộc nơi này chính là nguyên thú giới cực hạn nguyên thú Long Phượng khu vực, ai dám tại đây phụ cận dừng lại, há không phải tự tìm chết.

Bất quá tại hai tòa dưới ngọn núi, thật sự là có một người dám ở chỗ này cư trú, xây xong một tòa mộc mạc cỏ tranh phòng, như một khối tiểu viện. Hần một vị dần dần già thay lão già, tóc bạc trắng, thân hình tiêu tụy, chống một mảnh củ nát mộc trụ. Trong sân chủng đều là quý hiếm nguyên thực, như Long Phượng chi thái, dâng lên bưng bưng sinh cơ.

Úc Thuật mang theo Dạ U đi tới nơi này, đối với vị lão già này cung kính vẫn an nói: "Phác lão tiên sinh, ta mang tân sinh nơi này cái này Long Phượng song tử phong luyện tập thư pháp, nhìn qua ngời thể chiều cổ nhiều hơn một chút."

Phác lão tiên sinh xoay đầu lại, ha ha cười nói: "Hậu sinh khả úy, lại có môn sinh tới nơi này mạo hiểm a, liền nhìn hần có thể hay không kiên trì được. Ta sẽ chiều cổ tốt, ngời yên tâm đi, đợi ta thông báo đến bên này tiếp nhận hần chính là."

Úc Thuật nghe vậy liền yên tâm, tôn kính nơi đây cáo từ rời đi, để lại Dạ U cùng Phác lão tiên sinh hai người. Phác lão tiên sinh hiên lành mà hỏi: "Ngời tên là gì?"

Dạ U cảm giác vị lão già này không đơn giản, không dám lãnh đạm, cung kính nói: "Ta là Dạ U, về sau liền cần Phác lão tiên sinh còn nhiều chiều cổ."

Phác lão tiên sinh ung dung nói: "Như vậy Dạ U, việc này không nên chậm trễ, ngời cùng ta tiến nhập Long Phượng song tử phong a, thiết không thể hành động thiếu suy nghĩ, học tập tốt là được!"

Dạ U nhẹ gật đầu, liền theo sau hần tiến vào vào long phong chỗ vị trí

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Đối chiến Vân Long

Yêu ngời xem sách mạng lưới 630 sòngokl A, đổi lại Cửu Kiếp luân hồi chương mới nhất!

Dạ U đi theo Phác lão tiên sinh ung dung nơi đây bò lên trên dốc đứng long phong, long phong xung quanh mây mù lượn quanh, thương tùng lâm lập, càng có ngàn trọng bạch luyện từ không trung chiếu nghiêng xuống, giống như ngân hà giặt dây, mệnh mông trắng lẹ, hình thành hồ sâu thăm thẳm.

Đường núi vô cùng nhấp nhô, Dạ U có thể phi diêm tẩu bích, tự nhiên không hề lờ xuống. Nhưng Phác lão tiên sinh một cái sắp gần đất xa trời lão nhân, chống gậy trượt lại đi được vững như bình địa, bước đi như bay, khiến hần âm thầm thần phục.

Qua hồi lâu, hai người rốt cục đến long phong đỉnh núi, Dạ U nhất thời trông thấy khiến hần vô cùng rung động cảnh tượng. Đỉnh núi bên trên dùng đan xen ngang dọc cỏ mộc trúc ra một cái to lớn long sào, đột phá tầng mây, nguyên khí dâng lên, càng dài ra như phi thủy đại lượng thanh điệp, trong sáng tinh lạnh, điệu điệu tia chớp.

Long sào trong như hai ba con gào khóc đòi ăn ấu long, toàn thân ngân bạch sắc, con mắt tươi ngon mọng nước vô tội, tựa như tròn vo viên thịt. Một cái như núi cao lớn nhỏ mẫu long nằm ở bên cạnh cấp ấu long uy sữ, thân thể kiện tráng, long trào hùng tráng khoẻ khoắn, đèn lồng lớn sâu ngân sắc thú nhân, toàn thân che kín ngân bạch sắc long lân, bộ lông tản ra óng ánh óng ánh bạch quang.

Nàng nghe nói nơi này phụ cận có động tĩnh ra ngoài, nhìn thấy quen thuộc Phác lão tiên sinh, nhàn nhạt nói: "Phác ông lão, ngươi lại tới a, có gì muốn làm?"

Phác lão tiên sinh không dám lãnh đạm, cung kính nói: "Vân Nghê đại nhân, ta là mang lục bộ học viện thư thất môn sinh tới đây luyện tập thư pháp, nhìn qua ngươi thể còn nhiều tha thứ, chúng ta sẽ không quấy rầy ngươi cuộc sống yên tĩnh."

Vân Nghê nghe vậy nhìn lại, trông thấy phía sau hẳn một cái anh tuấn phi phàm hắc bào tiểu sinh, mỉm cười nói: "Ngươi lần này mang đến môn sinh được đây thoát nhìn so với dĩ vãng môn sinh to lớn thuận mắt hơn nhiều. Được rồi, ngươi đem hẳn lưu lại a, ta muốn khảo nghiệm một chút hẳn, xem hẳn có thích hợp hay không ngay ngốc ở chỗ này?"

Phác lão tiên sinh liền lui hạ xuống, đối với Dạ U ngữ khí thành khẩn nơi đây phân phó: "Vân Nghê đại nhân là Thánh nguyên cảnh sơ cấp thực lực Vân Long, nàng mọi yêu cầu ngươi tận lực muốn theo ý của nàng, không thể trái nghịch nàng. Còn có nếu như gặp được phiền toái gì, có thể xuống núi tới tìm ta."

Dạ U trịnh trọng gật đầu, Phác lão tiên sinh liền xuống núi, lưu lại hẳn cùng với Vân Nghê mặt đối mặt. Vân Nghê mắt sáng như đuốc mà nhìn hẳn, nhàn nhạt mà hỏi: "Ngươi tên là gì?"

Dạ U chấn chỉnh lại hồi đáp: "Ta là Dạ U, nhìn qua Vân Nghê đại nhân thể chiều cổ nhiều hơn!"

Vân Nghê ha ha cười nói: "Muốn ta chiều cổ ngươi có thể, nhưng ngươi phải cùng ta đánh một trận, chỉ cần có thể tại dưới tay của ta sống quá thời gian một nén nhang, để cho vượt qua kiểm tra!"

Dạ U nghe vậy ngạc nhiên thất sắc, Long Tộc quả nhiên là rất tốt khổ chiến chủng tộc, liền hẳn như vậy một cái Phạm nguyên cảnh cao cấp kẻ yếu cũng không buông tha, hẳn chỗ nào là đối thủ của nàng? Nàng tùy ý chút đánh tới, đừng nói một nén nhang, liền một hơi thời gian cũng đỡ không nổi. Trừ phi nàng tự hạ cảnh giới cùng hẳn đập, hẳn mới có một tia nắm chắc.

Vì vậy hẳn cẩn thận từng li từng tí mà hỏi: "Vân Nghê đại nhân, dưới tình huống bình thường ta căn bản không có khả năng là đối thủ của ngươi. Nếu như ngươi thể tự hạ cảnh giới, ta là có thể dây dưa một ít."

Vân Nghê mục quang lấp lánh, thần nhiên nói: "Tự nhiên, ta sẽ không khi dễ ngươi, chúng ta đi bên ngoài đập!" Nói xong, nàng hình thể lập tức thu nhỏ lại rất nhiều vạn phần, biến thành hình người lớn nhỏ, khí thể ẩn nấp, nhưng thoát nhìn hay là uy phong lẫm lẫm bộ dáng. Nàng ung dung nơi đây bay ra long sào, đằng vân giá vũ, phụt lên mây mù, giống như điềm lạnh hàng lâm.

Dạ U sắc mặt bình tĩnh nói: "Vân Nghê đại nhân, đắc tội!" Nói xong, hẳn liền lấy ra Long Khiếu cung, một đạo tiến ảnh tựa như Giao Long rời bến rít gào, gió mạnh từng trận, trực tiếp phá vỡ xung quanh mây mù.

Vân Nghê thấy thể không sợ chút nào, khẽ cười nói: "Thú vị, trong thân thể của ngươi thậm chí có long lực, trách không được có thể khống chế loại này cung. Đáng tiếc phương pháp sử dụng quá thô ráp, khiến ngươi xem một chút cái gì gọi là Thiên Ngoại Hữu Thiên!"

Nói xong, nàng long trong miệng liền phụt lên ra chút sóng lớn mây mù, trong khoảnh khắc liền đem tiến ảnh bao phủ. Tiến ảnh tựa như hãm vào vũng bùn đồng dạng, uy lực dần dần bị mây mù suy yếu, cho đến tiêu tán vô hình. Về sau thân ảnh của nàng liền lập tức tại trong mây mù biến mất, mang đến cho Dạ U một tia cảm giác nguy cơ.

Hắn rất nhanh đem Long Khiếu cung hoán đổi thành U Hồn Nhận, cảnh giác mà nhìn xung quanh. Đột nhiên hẳn cảm giác được đỉnh đầu bức nhân khí cơ nghiêng áp hạ xuống, Tấn Ảnh Bộ thi triển đến tận cùng, hiểm độc và hiểm địa tránh qua, tránh né, khiến Vân Nghê long trào tập kích chụp vào không khí, nhưng về sau thân ảnh của nàng lại ẩn nấp tại trong mây mù tiêu tan ẩn đi không thấy.

Dạ U thấy thể nhất thời minh bạch xung quanh mây mù chính là Vân Nghê bí mật vật, để cho nàng tùy thời có thể xuất quỷ nhập thần nơi đây đánh lên mình. Vì vậy trong mắt của hẳn tinh quang nhất thiết, quát khẽ: "Vô Ảnh Trảm!" Tiếng nói hạ xuống, hẳn xung quanh lập tức hóa thành mười triệu phạm vi lưu quang phong bạo, đem phụ cận mây mù tất cả đều chôn vùi vô hình.

Vân Nghê ở giữa không trung trong mây mù lộ đầu ra, khẽ cười nói: "Ý nghĩ của ngươi được đây thể nhưng cái này bốn phía mây mù vô cùng vô tận, tùy thời có thể bổ sung, đây cũng là vì cái gì đối diện phượng sơn Thanh Loan vô pháp làm gì được nguyên nhân của ta. Mà lại ăn ta một chiêu, nhìn xem ngươi là như thể nào ứng phó?"

Nói xong, nàng quanh mình mây mù lập tức hóa thành mưa thiên thạch gào thét hạ xuống, mềm mại uyển chuyển đám mây vậy mà thoát cái trở nên nặng như vạn quân, khiến Dạ U thấy cực kỳ hoảng sợ. Hẳn hiểu được dù cho dùng Vô Ảnh Trảm cũng không cách nào tiêu diệt như thể đa dạng mà lại trầm trọng đám mây, chỉ có thể bắt đắc dĩ ngâm khẽ nói: "Quý Ảnh Thiểm!"

Tiếng nói hạ xuống, thân ảnh của hẳn lập tức hóa thành chín đạo ảo ảnh, bay ra mà chạy, chân thân thì rất nhanh tiềm hành tránh né mây mù oanh nện. Đại lượng đám mây trực tiếp đem đại địa nện đến bốn góc sụp đổ năm nứt ra, xuất hiện rất nhiều chạm bể, bụi mù nổi lên bốn phía, có thể thấy trong đó có bao nhiêu uy lực.

Mà Dạ U chín đạo ảo ảnh tất cả đều bị chôn vùi tinh quang, hiển lộ ra hẳn đáng bên vách núi thờ nhẹ bóng đen. Vân Nghê lộ ra tại tầng trời thấp bên trong bay múa long thân, mỉm cười nói: "Không tệ lắm, vậy mà có thể tránh thoát ta phạm vi lớn như thể Vân Vãn Thuật. Chỉ cần kiên trì nữa trong chớp lát, ngươi coi như thông qua khảo nghiệm của ta."

Nói xong, nàng lập tức bay nhanh hạ xuống, hiển nhiên không định ẩn nấp đánh lén, muốn cùng hắn cứng đối cứng, ép buộc hắn dốc toàn lực. Dạ U mục quang lạnh lùng, hiểu không thể lại lưu thủ, quát khẽ: "Hóa Long Cửu Chuyển Thuật!" Tiếng nói hạ xuống, hắn lập tức biến thành một cái thân hình Huyết Long, khí thế đại chấn.

Vân Nghê thấy thế cười nhạo nói: "Cư nhiên lại là loại này long nguyên thuật, hay là biến thành cấp thấp nhất Huyết Long, so đấu chúng ta Long Tộc nguyên thuật kém xa. Ta cảm giác được trong cơ thể ngươi long huyết tại sự sôi, xem ra ngươi hấp thu Huyết Long long huyết, để cho ta nhìn ngươi hiện tại mạnh bao nhiêu!"

Tiếng nói hạ xuống, nàng liền nhanh như điện chớp nơi đây đánh tới, nhấc lên từng trận mây mù, tựa như bàn bạc trụ đánh phá không gian. Dạ U hét lớn một tiếng, huyết sắc long trào lập tức nắm chặt thành quyền, mang theo thế như chẻ tre uy lực, va chạm mà đi.

Oanh một tiếng, huyết sắc long trào cùng ngân sắc long trào xông đụng vào nhau, Dạ U cảm nhận được nàng long trào bên trong phồn thịnh mạnh mẽ tràn đầy long lực, nhất thời không địch lại, miệng hở phun huyết, địa tầng sụp đổ, da bị nê ra từng đạo vết rạn. Cảm nhận được to lớn lực áp bách, hắn long vĩ lắc lư, trực tiếp bay nhanh tránh thoát. Thế nhưng Vân Nghê truy kích không muốn bỏ, hắn không thể không cùng nàng nghênh chiến.

Liền nhanh chóng như vậy đối chiến hơn mười hiệp, Dạ U dần dần rơi xuống hạ phong. Vân Nghê long trào thật sự quá xuất quỷ nhập thần, hơn nữa lực lượng vô cùng lớn, muốn không phải của hắn thân thể tương đối kiên cường, có lẽ sớm đã bị đánh bay.

Ngay tại hắn lấy là cũng bị đập nằm ở nơi đây thời điểm, Vân Nghê đột nhiên dừng tay, khẽ cười nói: "Không đánh nữa, Dạ U ngươi đã sống quá thời gian một nén nhang, coi như ngươi thông qua!"

Dạ U nghe vậy nhất thời thở ra một hơi, ôm quyền nói cảm ơn: "Đa tạ Vân Nghê đại nhân hạ thủ lưu tình!"

Vân Nghê mỉm cười mà cười nói: "Trải qua chiến đấu mới vừa rồi, ngươi xem thanh ta long phi tư thái a, thư pháp bên trên có cái gì không cảm ngộ?"

Dạ U nghe vậy nhất thời bừng tỉnh, cung kính đáp lại: "Ngược lại là thấy rõ một ít, thế nhưng Vân Nghê đại nhân thường xuyên ẩn nấp tại trong mây mù, hơn nữa thân thể vậy mà nhỏ đi, long phi dáng đập bày ra thành không đủ phát huy tác dụng vô cùng. Hi vọng Vân Nghê đại nhân có thể chân chính bày ra một chút, để ta có thể mắt thấy ngươi phong thái hơn người đáng đáp."

"Lúc trước môn sinh ở trước mặt ta đều là sợ hãi rụt rè, nhìn khổ lực năng lực đạt được ta rồi xuống thương yêu, ngươi ngược lại là lớn mật, vừa gặp mặt không lâu sau liền dám hướng ta thỉnh cầu!" Nàng sắc mặt khẽ biến thành nhàu, nhưng là vừa vui mừng nói: "Bất quá nhìn tại thực lực ngươi cũng không tệ lắm, lại khích lệ phần của ta, ta liền vì ngươi mở ra phong độ tư thái, ngươi cần phải nhớ kỹ!"

Nói xong, nàng lập tức bay về phía giữa không trung, thể Đại năng nhỏ, thể biểu hiện thể ẩn đi, lớn thì hưng lại thô vù, tiểu thì ẩn đi giới tàng hình, lên thì bay vút lên tại vũ trụ trong đó, ẩn đi thì sóng lớn trong đó. Đẳng vân giá vũ, hô phong hoán vũ, có khi giương nanh múa vuốt, có khi hùng hổ, có khi điều vũ dương oai, có khi quay đầu nhìn xa, uốn lượn nhiều vẻ, toàn thân hoa mỹ.

Dạ U thấy si say không thôi, nhất thời có chỗ cảm ngộ, liền lấy ra giấy và bút mực, đương trường nước chảy mây trôi nơi đây viết ra thư pháp. Bút như long xà, chỉ trích phương tù, phiên như kinh hải, tùy tiện Nhược Vân khói lửa, hàm thiên địa khoáng tuyền thanh tú, ngưng Nhật Nguyệt khoáng tinh hoa, mực sáng lập lòe, phong mang tất lộ, giống như Long Hành trời cao, đẳng vân giá vũ.

, Vân Nghê lập tức lại nhỏ đi bay đến bên người Dạ U, nhìn hắn viết thư pháp, rất là tán thán nói: "Đúng vậy, thư pháp của ngươi đã sắp tiếp cận cảnh giới của Long phi phượng vũ. Trải qua vừa rồi cảm ngộ, thư pháp của ngươi như một chút hình rồng khí chất, chỉ cần lại rèn luyện một đoạn thời gian, liền có thể đem khí chất bày ra thành phát huy tác dụng vô cùng."

"Về sau lại bổ túc phượng hình khí chất, hai bên kết hợp, âm dương giao hội, liền có thể đột phá vỡ cảnh giới của Long phi phượng vũ. Ngươi liền an tâm lưu ở bên cạnh ta luyện tập a, ta ngẫu nhiên sẽ ra ngoài cùng đối diện phượng sơn Thanh Loan tranh đấu, nàng cũng không có giống ta như vậy đối với nhân loại hữu hảo, chính ngươi chú ý một chút."

Dạ U ôm quyền nói cảm ơn: "Cảm ơn Vân Nghê đại nhân ưu ái, nếu có gì phản phó, ta nhất định làm theo!"

Vân Nghê nghe vậy mục quang lấp lánh, ý vị thâm trường nói: "A, là không phải ta chuyện gì phản phó ngươi đều nhau làm theo?"

Dạ U nghe xong có chút bất an, nhưng nói mở miệng, hắn tự nhiên sẽ không đổi ý, bắt đắc dĩ cộng thêm một cái điều kiện nói: "Chỉ cần không vi phạm đạo nghĩa, ta đều nhau làm theo!"

Vân Nghê nghiêm túc nói: "Vậy ta muốn ngươi đi đối diện phượng sơn ăn cắp phượng sào bên trong Phượng Tiên Hoa, ngươi có thể làm theo?"

Dạ U cực kỳ hoảng sợ nói: "Vậy tại sao có thể? Trộm đồ vật thể nhưng là vi phạm đạo nghĩa chuyện riêng! Lại nói, ta chỗ nào là đối thủ của Thanh Loan? Một khi bị nàng phát hiện, khẳng định chết không có chỗ chôn!"

Vân Nghê buồn bã nói: "Ngươi đã không muốn lời quên đi, vốn muốn muốn dùng Phượng Tiên Hoa giải trừ ta một cái long tử nguyên rửa, xem ra là rất khó được thưởng tâm nguyện!"

Dạ U trông thấy trong mắt nàng bi thương, tò mò nói "Không biết Vân Nghê đại nhân vị nào long tử chịu nguyên rửa? Ta có thể nhìn một chút đi?"

Vân Nghê nhìn thấy trong mắt của hắn ân cần, liền nhân nhượng nói: "Ngươi đi theo ta!" Vì vậy hắn liền theo sau nàng đi tới long sào bên trên

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Thừa dịp loạn lấy hoa

Chỉ chốc lát sau, Dạ U liền cùng Vân Nghê đi đến long sào trong góc, phát hiện một khóa toàn thân biến thành màu đen trũng rỗng, u quang lập lòe, tàn mất ra dây đặc hắc Âm Ma khí. Nàng có chút đau thương nói: "Ta hài tử đáng thương, đều là mẩu thân sai, hại người theo ta gặp không may tội!"

Dạ U đồng tình nói: "Vân Nghê đại nhân không cần thiết bi thương, có thể nói cho ta một chút hấn làm thế nào biến thành như vậy? Ta có lẽ không giúp đỡ được cái gì, nhưng nhất định sẽ làm hết sức!"

Vân Nghê đau buồn tình nơi đây hồi ức nói: "Vậy là ta lang bạt Hắc Âm tiên điện thời điểm chuyện, khi đó ta còn có mang mang thai, nghe nói bên trong như Trường Sinh Đan, nhất thời tham lam hạ xâm nhập Hắc Âm tiên điện thâm xử, nhưng không ngờ trong lúc vô tình phá vỡ phong ma ấn, bị ma khí ăn mòn, chịu trọng thương, hoảng hốt chạy bừa nơi đây chạy thoát trở về."

"Bẩm tôi, ta ăn lấy hết thiên tài địa bảo, thật vất vả dưỡng tốt tồn thương, đem ma khí trục xuất ra. Lại không nghĩ rằng trong cơ thể ta hài tử trường kỳ chịu ma khí chính là ăn mòn, sớm đã biến dị, sinh ra trũng rỗng liền biến thành bộ dạng này bộ dáng. Vô luận ta như thế nào áp trứng, nó cũng không cách nào phá xác mà ra."

"Về sau ta mới hiểu được, nó nhận lấy hắc Âm Ma khí thể nguyên rủa, chỉ có bài trừ nguyên rủa, nó có lẽ năng lực khôi phục thành nguyên lai bộ dáng. Ta nghe nói loạn tiên hoa như giải trừ nguyên rủa tác dụng, liền hướng kia Thanh Loan cầu được, nhưng không ngờ nàng chết sống không chịu, chúng ta đành phải tranh đấu, kết quả dù ai cũng không cách nào làm gì được người đó, chỉ có thể thôi!"

Dạ U nghe vậy chợt nói: "Nguyên lai như thế, bất quá ta để cho Hắc Âm tiên điện có được trở thành Thánh nguyên cảnh cường giả một tia cơ duyên, chỉ có Nhân nguyên cảnh viên mãn thực lực có thể xâm nhập, Vân Nghê đại nhân thân là Thánh nguyên cảnh sơ cấp cường giả, cư nhiên cũng sẽ ở chỗ đó vấp phải trắc trở?"

Vân Nghê lắc đầu, nhàn nhạt nơi đây đáp lại: "Hắc Âm tiên điện không có người nghĩ thành đơn giản như vậy, bên trong rắc rối phức tạp, nguy hiểm trùng điệp, thâm xử còn phong ấn vào thượng cổ Ma tộc. Tuy ta phá tỏa phong ma ấn bên trong Ma tộc đã từ vong, nhưng hấn khi còn sống thực lực hơn xa ta, lưu lại ma khí quá nặng, bởi vậy đề ta nhận lấy trọng thương."

Dạ U nghe xong trong lòng chấn động, không nghĩ tới Hắc Âm tiên điện so với hấn trong tưởng tượng còn muốn phức tạp, như vậy cho dù hấn lấy được Tàng Bảo Đồ, đột phá nơi này Nhân nguyên cảnh sơ cấp thực lực đoán chừng vậy mà chưa đủ nhìn, hấn hấn bản bạc kỹ hơn một chút.

Về sau hấn âm thầm hạ quyết tâm, chấn chỉnh lại nơi đây nói với Vân Nghê: "Vân Nghê đại nhân, vì bài trừ cái này khóa trũng rỗng nguyên rủa, ta nguyện hiệu quả khuyển mã khoảng lao, đi phượng sơn ăn cắp loạn tiên hoa. Bất quá cần người cùng đối diện Thanh Loan giao chiến, ta năng lực thừa dịp loạn ăn cắp ra loạn tiên hoa!"

"Vậy thật tốt quá, chỉ cần người có thể làm được, ta nhất định trùng điệp tạ ơn người!" Vân Nghê nghe vậy đại hi, về sau nàng nghi ngờ nói "Người lúc trước không phải nói vi phạm đạo nghĩa chuyện riêng không làm đi? Hiện tại tại sao lại đồng ý làm?"

Dạ U nghiêm trang nơi đây giải thích: "Lúc trước ta là lấy là Vân Nghê đại nhân là vì bản thân khoảng tư, bởi vậy không muốn làm loại này trộm đạo chuyện riêng. Nhưng hiểu rõ nguyên nhân, chứng kiến người như thế ái tử sốt ruột lo âu tâm tình, ta nguyện ý mạo hiểm thử một lần, vì người rõ ràng lo!"

Vân Nghê vui vẻ nói: "Người đã như thế có tâm, vậy làm phiền người rồi. Bất quá vì để tránh cho Thanh Loan phát giác được công kích người, người tốt nhất mang lên kia cái Phác lão đầu, hấn là bảo vệ người."

Dạ U nhẹ gật đầu, liền cáo từ xuống núi, trải qua một phen khúc chiết, trở lại Phác lão tiên sinh cò tranh phòng. Hấn nhìn thấy hấn trở về thân ảnh, nghi ngờ nói "Người tại sao trở về rồi là không phải gặp được phiền toái gì?"

Vì vậy Dạ U liền lập tức đem ngọn nguồn nói cho hấn biết, hấn nhất thời cảm thấy đau đầu, khiển trách nói: "Người sao có thể đáp ứng nàng nhìn loại sự tình này? Muốn biết rõ lục bộ học viện bây giờ chính sách là hai phe đều muốn giao hảo, người làm như vậy chẳng khác nào là lấy lòng một phương, đắc tội một phương. Thanh Linh đại nhân về sau sẽ giận lấy sang chúng ta, hậu quả người thể gánh chịu đi?"

Dạ U chính nghĩa ngôn từ nói: "Thế nhưng là Phác lão tiên sinh người không phải đã nói muốn tận lực thỏa mãn yêu cầu của nàng đi? Lại nói người ta trộm loạn tiên hoa là vì cứu người, ta há có không giúp đỡ đạo lý? Hơn nữa ta đã đáp ứng Vân Nghê đại nhân, nếu đột nhiên nói không giữ lời, lật lọng, há không phải mang nàng đắc tội?"

Phác lão tiên sinh nghe vậy nhất thời không lời, bất đắc dĩ nói: "Hào hảo hảo! Lão già ta hãy theo ngươi đi một lần này, xem ra cũng chỉ có thể mạo hiểm đắc tội Thanh Linh đại nhân. Nếu nàng phát hiện ngươi, ta có thể bảo vệ ngươi không ngại!"

Dạ U nhẹ gật đầu, vì vậy hắn ngay tại Phác lão tiên sinh chỉ dẫn hạ đi đến long phong đối diện phượng sơn, lại là một phen không đồng dạng như vậy cảnh tượng. Phượng sơn tương đối khô ráo, sinh trưởng phần lớn đều là Thường Thanh Thụ, tựa như thiêu đốt thanh lửa óng ánh điểm lệ. Hơn nữa hoàn toàn không có mây mù lượn quanh bộ dáng, ngược lại rõ ràng có thể thấy, có thể thấy cả hai tập tính bất đồng.

Bất quá tương đồng chính là đường núi đồng dạng gập ghềnh, đi sau một hồi, hai người rốt cục đi đến phượng sơn đỉnh núi, chứng kiến phượng sào chỗ vị trí. Cùng long sào bất đồng, phượng sào hoàn toàn hiển lộ lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, rực rỡ mỹ lệ, do các loại nhan sắc cảnh lá cùng lông vũ biến thành, có thể thấy Thanh Loan là phi thường nghiệp dư một loại nguyên thú.

Tại đây Thi Vân nghe đã cùng Thanh Linh ở giữa không trung giao chiến, Long phi phượng vũ, rồng ngâm phượng kêu, thanh bành bạc đan chéo, thỉnh thoảng có thể trông thấy Vân Hải cuộn cuộn, thanh lửa phun ra, chiếm cứ khắp thiên không.

Phác lão tiên sinh sốt ruột nói: "Dạ U, ngươi nhanh đi phượng sào trong hái loan tiên hoa, nếu Thanh Linh đại nhân phản ứng kịp, ta có thể giúp ngươi đến nơi một chút!"

Dạ U nhẹ gật đầu, liền lập tức đem Tấn Ảnh Bộ thi triển đến tận cùng, bước lên phượng sào, tìm kiếm lấy loan tiên hoa tung tích. Mà ở tổ ong trong như một cái nhô nhỉnh xinh xắn khả ái tiểu Thanh loan ngây thơ vô tội nhìn hắn, hoàn toàn không hiểu hắn đang làm gì đó. Bất quá chứng kiến sinh ra đến đây, nàng thân mật nơi đây nhích tới gần hắn, nha nha trực kêu.

Dạ U nhất thời có chút bất đắc dĩ, vì để cho tiểu Thanh loan không hề quấy rối hắn, hắn không thể không từ Nhật thi không gian ném ra một ít thiên tài địa bảo đút cho nó. Nàng nghe thấy được nồng đậm mùi thơm, nhất thời hai mắt phát sáng, nhanh chóng đem những thiên tài địa bảo này cắn nuốt hạ xuống.

Một lát sau, Dạ U rốt cục tại phượng sào trên đỉnh tìm được loan tiên hoa chỗ, bạch sắc cánh hoa mềm mại như ngọc, Hoa Nhị tựa như thanh đèn cầy đứng sừng sững, cảnh lá như phi thủy trong sáng tĩnh lặng, hoa sáng óng ánh, hương thơm xông vào mũi. Hắn lập tức không chút do dự cẩn thận từng li từng tí hái, thu nhập vào Nhật thi không gian.

Lúc này tiểu Thanh loan sớm đã ăn xong hắn cho những thiên tài địa bảo kia, vẫn chưa thỏa mãn, nha nha kêu to, hiển nhiên muốn thúc giục hắn tiếp tục đút cho nàng. Mà nàng dần dập tiếng kêu làm kinh sợ giữa không trung Vân Nghê giao chiến Thanh Linh, lập tức minh bạch chính mình phượng sào ra ngoài ý muốn, sốt ruột nơi đây chạy như bay mà đến, vừa vận trông thấy Dạ U hái loan tiên hoa cảnh tượng.

Thanh Linh nhất thời giận tím mặt, khê kêu nói: "Tiểu tặc, dám xâm nhập ta phượng sào ăn cắp loan tiên hoa, ta muốn đem ngươi băm thây vạn đoạn!" Nàng giương cánh hạ xuống, che khuất bầu trời, bên ngoài thân thể tiếp cận Không Tước, vũ sắc điểm lệ, lông đuôi rất dài, toàn thân tựa như thanh lửa dấy lên, khí thế làm cho người ta sợ hãi.

Dạ U thấy tiểu Thanh loan vẫn còn ở đây dựa hắn, chỉ có thể lại ném ra một ít thiên tài địa bảo, bay nhanh rời đi. Thanh Linh nhìn thấy hắn thoát đi thân ảnh, nhất thời một nhúm thanh lửa phụt lên hạ xuống, thiêu đốt thiên địa. Mất thấy hắn cũng bị thanh lửa bao phủ, Phác lão tiên sinh đứng dậy, ngưng tụ ra như biển rít gào hơi nước, đem thanh lửa tắt cả đều giội tắt.

Thanh Linh thấy thế nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Phác lão đầu, ngươi dám bảo vệ trộm ta loan tiên hoa tiểu tặc, xem ra các ngươi chính là cùng một giuộc, ngươi sẽ không sợ ta trả thù ngươi lục bộ học viện đi?"

Thi Vân này nghe chạy tới, nghe vậy cười lạnh nói: "Muốn không phải ngươi một mực theo ta tranh phong tương đối, không chịu đem loan tiên hoa cấp ta giải trừ long tử nguyên rủa, ta về phần phái người khác tới giúp ta ăn cắp loan tiên hoa đi?"

Phác lão tiên sinh tiếp theo bất đắc dĩ đáp lại: "Hắn ta lục bộ học viện môn sinh, nhìn qua Thanh Linh đại nhân có thể buông tha hắn, chúng ta lục bộ học viện là tương ứng nơi đây bồi thường ngươi."

Thanh Linh cười nhạo nói: "Bồi thường? Ngươi như thế nào bồi thường? Muốn biết rõ loan tiên hoa chỉ lần này một cây, nó thế nhưng là ta là nữ nhi của ta chuẩn bị lễ thành nhân, đợi nàng sau khi lớn lên liền có thể ăn nó, trở thành một chính thức Thanh Loan tới kế thừa địa vị của ta. Hiện tại các ngươi đem nó cướp đi, ta thế tất cùng các ngươi không chết không thôi, tiểu tặc nạp mạng đi!"

Tiếng nói hạ xuống, Thanh Linh liêu lĩnh nơi đây tới gần Dạ U, muốn đưa hắn giết chết, đoạt lại loan tiên hoa. Vân Nghê cùng Phác lão tiên sinh thấy thế lập tức đến ngăn cản, vì vậy tam phương khổ chiến lại với nhau, Vân Thủy tương dung, hình thành Vân Thiên thủy hải, dần dần đem thanh lửa áp chế, để cho nàng đã rơi vào hạ phong.

Lúc này tiểu Thanh loan ăn uống no đủ, đối với Dạ U trở nên càng thêm thân mật, nhìn thấy hắn tại phượng sào, lập tức hoan hô vui mừng nơi đây bước ra phượng sào. Thế nhưng phượng sào ở vào rất cao vị trí, nó bây giờ còn không biết bay, nhất thời từ phượng sào bên trên mất hạ xuống, mất thấy muốn rơi đập tại thực địa, rồi mình đây thương tích.

Thanh Linh cảm ứng được tiểu Thanh loan nguy cơ, nhất thời hoảng hốt thất loạn, mong muốn chạy như bay đi qua. Thế nhưng là nàng bị hai đại cường giả ngăn trở, căn bản không đuổi kịp. Ngăn cản treo sợi tóc, Dạ U cảm giác nơi này tiểu Thanh loan nguy hiểm, lập tức thi triển Tấn Ảnh Bộ bay nhanh tới, đem thi hạ xuống nàng tiếp được, nhất thời thở ra một hơi.

Hắn bất đắc dĩ cười khổ nói: "Ngươi tiểu gia hỏa này thật sự là tham ăn, hiện tại ngươi còn sẽ không phi, sao có thể vì hướng ta muốn thiên tài địa bảo mà nhảy xuống phượng sào, như vậy quá nguy hiểm, biết không?"

Tiểu Thanh loan cái hiểu cái không gật đầu, đem cái đầu nhỏ thân mật nơi đây tới gần ngực của Dạ U, không ngừng mà vuốt ve, biểu đạt vào cảm tạ. Hắn thấy thế khẽ cười một cái, cẩn thận từng li từng tí nơi đây nhẹ vỗ về nàng mềm mại lông vũ, tình cảnh một mảnh ấm áp, khiến giữa không trung Thanh Linh nhất thời tư vị khó có thể nói rõ.

Về sau Dạ U một nửa không trung chấn chỉnh lại hô lớn: "Vân Nghê đại nhân, Phác lão tiên sinh còn có Thanh Linh đại nhân, các người ba vị không cần cấp, ta nguyện ý tiếp nhận Thanh Linh đại nhân xử phạt."

Về sau tam phương liền dừng tay, Thanh Linh vậy mà thuận lợi bay đến bên người Dạ U, nhận lấy tiểu Thanh loan.

Nàng nhìn thấy mẫu thân vui sướng nơi đây nha nha trực kêu, biểu thị chính mình rất thích Dạ U, hẳn cho mình rất nhiều ăn ngon, hi vọng mẫu thân thể khoan hồng độ lượng, bỏ qua cho hắn.

Thanh Linh lộ ra yêu thương ánh mắt, oán trách nói: "Nữ nhi, người đối với thế sự còn ngây thơ không biết, bị người lừa gạt cũng không biết. Người ta đều cướp đoạt ta đưa cho lễ thành nhân của người, người còn như vậy bảo vệ cho hắn."

Tiểu Thanh loan phản kháng nơi đây nha nha mà gọi, ngoan cường biểu thị Dạ U là một người tốt, bằng không thì hắn cũng sẽ không đưa cho chính mình thiên tài địa bảo ăn, cũng sẽ không cứu tánh mạng của mình. Về phần loan tiên hoa lễ thành nhân nàng hoàn toàn không quan tâm, nàng muốn dựa vào chính mình trở thành một hoàn chỉnh Thanh Loan, đưa cho hắn cũng coi như báo đáp hắn cứu mạng tình cảnh.

Thanh Linh làm trái bất quá tiểu Thanh loan ý nguyện, chỉ có thể lạnh lùng nói với Dạ U: "Nếu như nữ nhi của ta như thế vì người xin tha, nhìn tại người cứu được nàng một mạng phân thượng, ta liền không so đo, cut nhanh lên a!"

Dạ U nghe vậy thở ra một hơi, liền ôm quyền cảm ơn rồi đi. Phác lão tiên sinh nhìn thấy như vậy tất cả đều vui vẻ cục diện, một mực thấp thòm bất an chỉ tâm rốt cục buông xuống, mỉm cười nói với hắn: "Dạ U, không nghĩ tới người lại có thể cứu được tiểu Thanh loan, khiến trong đó mạng on, dẫn đến Thanh Linh đại nhân sẽ không giận chó đánh mèo chúng ta lục bộ học viện, ta xem như yên tâm."

Vân Nghê tiếp theo mỉm cười nói: "Đúng vậy a, ta vậy mà không nghĩ tới kia tính toán chi li Thanh Loan lại có thể buông tha người, cảm ơn người giúp ta mạo hiểm hái loan tiên hoa. Người bước trên thân thể của ta a, ta vừa vận tái người nơi này long trên đỉnh. Về phần Phác lão đầu người vậy mà có công lao to lớn, quay đầu lại ta sẽ hướng các người lục bộ học viện biểu thị cảm tạ!"

Phác lão tiên sinh nghe vậy ha ha cười cười, liền cáo từ xuống núi. Về sau Dạ U liền bước lên Vân Nghê trên lưng, nàng liền bay lên trời, bay về phía mây mù mờ ảo long phong.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 147: Âm Ma Vân Long

Cũng không lâu lắm, Vân Nghê liền chở Dạ U trở lại long phong, đi tới long sào. Nàng sốt ruột nói: "Dạ U, người đem loan tiên hoa mài nhỏ thành chất lỏng, sau đó đổ vào tại trứng rồng, hẳn là liền có thể bài trừ nguyên rủa, khiến cho nó thuận lợi phá vỡ trứng mà ra."

Dạ U nhẹ gật đầu, dùng U Hồn Nhận rất nhanh đem loan tiên hoa cắt thành mảnh vỡ, sau đó gây rối thành lục sắc huyết thanh, trong sáng tinh lặng, không hề có tạp chất, hương thơm tràn ra bốn phía. Về sau hắn đổ vào tại hắc sắc trứng rồng, phát hiện huyết thanh dần dần thẩm thấu đến, đại lượng hắc Âm Ma tức điên cuồng ra ra, cả kinh hắn lập tức lui lại.

Vân Nghê thấy thế sắc mặt ngưng tụ, vậy mà không dám đụng vào những cái này ma khí mây may. Nàng thổi thở ra một hơi, đem những cái này ma khí cảm giác ra đến bên ngoài. Về sau ma khí dần dần tiêu hao tinh quang, hắc sắc trứng rồng nhất thời nứt ra từng mảnh từng mảnh văn khe hở, nhào một chút, trứng rồng hoàn toàn tan vỡ, một cái nhỏ nhắn xinh xắn khả ái hắc sắc Vân Long chui ra.

Hắn tò mò nhảy ngây thơ vô tội ám ngân sắc con mắt, bốn phía quan sát. Vân Nghê chứng kiến con của mình bởi vì hắc Âm Ma khí ăn mòn mà biến thành bộ dạng này bộ đáng, không khỏi than thở khóc lóc, yêu thương nói: "Ta hài tử đáng thương, không nghĩ tới dù cho loại trừ còn sót lại ma khí, vẫn là vô pháp khiến cho người khôi phục nguyên dạng, là mẫu thân sai."

Chứng kiến óng ánh không tỳ vết long lệ rơi xuống, Dạ U không khỏi lấy ra dụng cụ tiếp được, muốn biết rõ long lệ đối với nguyên đã tu luyện nói, thế nhưng là vô cùng trân quý nguyên thực, sinh cơ tràn đầy, có thể loại trừ bách bệnh. Vân Nghê ngược lại là không thèm để ý chút nào, hắc sắc tiểu Vân long lại đột nhiên đi đến bên người Dạ U, dùng đầu thân mật nơi đây vuốt ve bấp đuôi của hắn.

Dạ U đem long lệ thu hồi, hoàn toàn làm không rõ ràng lắm đây là cái gì tình huống, tò mò nói "Vân Nghê đại nhân, tiểu Vân long làm sao có thể đột nhiên đối với ta như vậy thân cận?"

Vân Nghê trầm tư trong chốc lát, thở dài một hơi, giải thích: "Ta hiểu được, con của ta đã không phải thuần chủng Vân Long, trải qua hắc Ám Ma khí thể lâu dài ăn mòn, biến dị trở thành chưa từng xuất hiện qua loại sản phẩm mới Ám Ma Vân Long, hiện tại ta cũng không biết sự xuất hiện của nó là phúc là họa."

"Ám Ma Vân Long?" Dạ U trong miệng ngậm nhẹ, về sau trong lòng lập tức bùng tỉnh: "Chẳng lẽ là bởi vì chính mình là hắc ám thần tử, hắc ám khí tức vô cùng nồng đậm, bởi vậy Ám Ma Vân Long đối với chính mình vô cùng thân cận."

Hắn nhất thời cảm thấy vui mừng, cẩn thận từng li từng tí nơi đây vuốt Ám Ma Vân Long cái đầu nhỏ, nó híp mắt lộ ra hưởng thụ nụ cười, có khi còn có thể dùng mềm mại đầu lưỡi khẽ liếm lấy hắn bàn tay nhỏ bé.

Nhìn thấy cái này một bức ấm áp tình cảnh, Vân Nghê thật sâu thở dài một hơi, đau thương khéo léo nói: "Xem ra so đầu ta, con của ta càng ưa thích người. Chúng ta Long Tộc luôn luôn chú trọng huyết mạch truyền thừa, một khi nhìn thấy không phải thuần chủng, liền sẽ bị trục xuất ra lại, xem ra sau này chỉ có thể khiến nó với người."

Dạ U nghe vậy trong nội tâm hơi chấn, bán tín bán nghi mà hỏi: "Vân Nghê đại nhân, thật sự có thể cho tiểu Ám Ma Vân Long đi theo ta sao?"

Vân Nghê trầm trọng gật đầu, yêu thương nói: "Bất quá hẳn dù sao cũng là con của ta, ta hy vọng có thể thừa dịp người luyện thư pháp đoạn này thời gian ít nhiều bồi bồi hắn, quá một cái nhìn mẫu thân bản phận. Chờ người sau khi trở về, thì mang theo hắn với người một chỗ rèn luyện a, hẳn hẳn là có thể giúp đỡ người không ít bận rộn, nhìn qua người thể hảo hảo đối đãi hắn!"

Dạ U nhất thời đại hỉ, tiểu Ám Ma Vân Long mới ra sinh ra được như Nhân nguyên cảnh sơ cấp thực lực, về sau đoán chừng còn có thể lớn lên. Như nó trợ lực, chính mình tổng hợp thực lực nhất định nâng cao một bước. Hắn không khỏi cảm kích nói cảm ơn: "Cảm ơn Vân Nghê đại nhân ưu ái, ta nhất định sẽ hảo hảo đối đãi tiểu Ám Ma Vân Long."

Vân Nghê nghe xong liền yên tâm lại, liền từ long sào trong góc tìm ra một chút thiên tài địa bảo, cấp tiểu Ám Ma Vân Long ăn, biểu thị hảo ý. Vốn đang dính bên người Dạ U hắn đột nhiên nghe được một hồi thấm vào tim gan mùi thơm, lập tức xoay người lại, trông thấy một đồng lớn thiên tài địa bảo, mở cờ trong bụng, ăn ngấu nghiến.

Nhìn thấy tiểu Ám Ma Vân Long ăn được vô cùng vui vẻ bộ dáng, Vân Nghê dùng đầu lưỡi khẽ liếm lấy toàn thân của nó, bày ra vào chính mình tình thương của mẹ. Nó sau khi ăn xong, lộ ra một bộ thỏa mãn ánh mắt, lập tức minh bạch trước mặt ngân bạch sắc quái vật khổng lồ chính là mẹ của mình, đối với nàng nha nha trực kêu, dùng cái đầu nhỏ vuốt ve, biểu thị thân cận.

Dạ U vui cười thấy trong đó thành mà nhìn mẹ con các nàng tình thâm, Vân Nghê đột nhiên ngữ khí thành khẩn nơi đây nói với hắn: "Dạ U, dù sao con của ta về sau muốn với người, người liền cho nó lấy cái danh tự a, bằng không thì một mực kêu Ám Ma Vân Long rất không thích hợp."

Dạ U trầm tư trong chốc lát, có chút ngượng ngùng mà nói: "Vân Nghê đại nhân, gọi Dạ Vân có thể chứ?"

Vân Nghê mỉm cười mà cười nói: "Đương nhiên có thể a xem ra người thật sự là đem con của ta trở thành thân huynh đệ đối đãi, bằng không thì cũng sẽ không lấy người họ. Mà người vì chú ý đến mặt mũi của ta, lại cho hắn lấy vân danh. Như vậy tự nhiên thỏa đáng bất quá, về sau gọi Dạ Vân a."

Dạ U nghe vậy vui vẻ, thân thiết kêu lên: "Dạ Vân, về sau ta nhất định đối đãi người như thân huynh đệ, người liền cùng ta một chỗ lang bạt thiên hạ a."

Dạ Vân nghe xong hoan hô vui mừng không thôi, hắn rốt cục nổi danh, không khỏi đối với Dạ U nha nha trực kêu. Về sau Vân Nghê lại lấy ra một đồng lớn thiên tài địa bảo đưa cho Dạ U, mỉm cười nói: "Dạ U, những thứ này là ta đưa lễ vật cho người, bên trong đương nhiên vậy mà bao gồm hải tử của ta khẩu phần lương thực. Về phần lục bộ học viện kia một phần, ta sẽ tự mình đưa cho bọn họ."

Dạ U một hồi mừng rỡ, phát hiện bên trong không thiếu Long Tiên Thảo, Long huyết quả, Vân Long nhánh đại trâm quý nguyên thực, càng có đủ loại màu sắc hình dạng quảng hiếm thấy thạch, xếp thành tiểu sơn, có thể thấy Long Tộc là phi thường thích thu thập bảo vật chủng tộc. Hắn cảm thấy mỹ mãn mà đem những cái này thu vào Nhật thi không gian, ôm quyền nói cảm ơn: "Đa tạ Vân Nghê đại nhân gửi tặng!"

Vân Nghê thấy chuyện riêng xong, liền hướng Dạ U cáo từ nói: "Được rồi, ta cũng nên đi ra, ngoại trừ cấp lục bộ học viện tặng lễ, còn muốn đi săn nguyên thú cấp các người làm bữa ăn, người ngay ở chỗ này cùng các hải tử của ta cùng nhau chơi đùa a."

Dạ U nhẹ gật đầu, Vân Nghê liền bay lên trời, trong chốc lát liền biến mất. Về sau Dạ Vân liền cùng huynh đệ của hắn tỷ muội chơi đùa, hoặc cùng quần lấy nhau, hoặc giúp nhau liếm láp, hoặc giúp nhau cười, hảo bất khoái ý.

Dạ U thấy trong lúc rảnh rỗi, liền đem quảng hiếm thấy thạch tất cả đều đồ ra, cấp U Minh Bào thôn phệ, khiến nó lại hoàn thành một vòng tấn cấp, tấn cấp đến nhị phẩm đỉnh phong. Về sau liền tu luyện tới U Ảnh Bộ nguyên thuật, bày ra đủ loại quái dị tư thế, chịu được đau nhức kịch liệt, vì để cho thân thể của mình trở nên mềm dẻo hấp dẫn, giàu có co dãn.

Dạ Vân nhìn thấy hắn bộ dạng như vậy, vậy mà có hình có dạng địa học, hiển lộ mười phần buồn cười buồn cười. Về sau hắn cảm giác động tác như vậy làm lên tới vô cùng không thoải mái, hoàn toàn không hiểu hắn vì cái gì làm như vậy. Vì vậy rất nhanh liền bỏ qua, vô cùng buồn chán phía dưới tiếp tục cùng huynh đệ của hắn tỷ muội chơi đùa.

Cứ như vậy đến đang lúc hoàng hôn, Vân Nghê trở về, còn muốn long trao cầm lấy một cái đã từ vong Tê Giác Thú, lớn như núi nhạc, đầy đủ bọn họ ăn

một bữa ăn no.

Tuỳ ý Vân Nghê cùng con của nàng có thể muốn ăn sống nuốt tươi, còn muốn phân cho Dạ U một bộ phận, hấn lập tức khuyên can nói: "Chờ một chút, cái này Tê Giác Thú cấp ta xử lý a, như vậy ăn sống huyết nhục không khỏe mạnh!" Mẩu tử có thể nghi ngờ nhìn Dạ U, các nàng cho tới nay đều là như vậy ăn sống, bất quá từ chối với tín nhiệm của hấn, vẫn là đem Tê Giác Thú cho hấn xử lý.

Về sau Dạ U liền dùng U Hồn Nhận từ trên người Tê Giác Thú cắt lấy chút mảnh lớn huyết nhục, thấy long sào phụ cận vừa vắng như một mảnh sông nhỏ, liền cầm lấy thanh tủy, xóa đi da lông. Về sau hấn làm cho nổi lên một cái sây khung, đem thịt thú vật dùng một nhánh mặc qua dùng hỏa thiêu đốt, không ngừng cuộn cuộn, bảo trì bị nóng đều, thuận tiện gia nhập một ít mỹ vị quả mọng.

Về sau thịt thú vật dần dần bị nướng chín, trở nên ngoại tiêu lý nộn (bên ngoài tiêu bên trong non), hiện ra bóng loáng tràn ra bốn phía màu vàng kim, tản mát ra thắm vào tim gan mùi thơm, mỹ vị vô cùng, khiến mẫu tử có thể nhất thời thấy mở cờ trong bụng, thêm thưởng không thôi. Muốn không phải Dạ U thấy vẫn chưa hoàn toàn chín mọng, khuyên can các nàng, các nàng đã sớm liễu lĩnh trên mặt đất chém giết.

Sau đó không lâu, thịt thú vật rốt cục chín mọng, Dạ U liền từ sây trên kệ lấy hạ xuống, mỉm cười nói: "Được rồi, các người có thể ăn." Tiếng nói hạ xuống, Vân Nghê bọn nhỏ lập tức chen lấn nơi đây tranh đoạt cái này chút khối lớn thịt thú vật, ăn được nồng nhiệt, vẫn chưa thỏa mãn.

Vân Nghê tự nhiên sẽ không theo con của mình tranh đoạt, mỉm cười nói: "Dạ U, không nghĩ tới người vậy mà có thể đem đồ ăn khiến cho đẹp như vậy mùi vị, ta đột nhiên cảm giác trước kia ăn sống quả thực bong ra tầm thường."

Dạ U tiếp tục bắt đầu xử lý thịt thú vật, nhân nhạ nơi đây đáp lại: "Đây là nhân loại chúng ta xử lý đồ ăn phương thức, vì để cho đồ ăn trở nên càng thêm mỹ vị, ăn được khỏe mạnh vui vẻ, tự nhiên sẽ dụng hết trong đó thể, đem hết toàn lực."

Vân Nghê nghe vậy sâu chấp nhận, liền tùy ý Dạ U như vậy xử lý thịt thú vật, đối với tay nghề của hấn mỗi mắt mong chờ. Vì vậy hấn liền liên tiếp mà đem thịt thú vật thiêu đốt xử lý, gia nhập mỹ vị quả mọng, đem chúng nướng đến vô cùng mỹ vị, khiến Vân Long nhất tặc ăn được cảm thấy mỹ mãn, đối với hấn nhao nhao rất có hảo cảm.

Cuối cùng, hấn cho mình lưu lại một phần, ăn ngon không vui sướng, xem ra thủ nghệ của mình không có lui bước. Hấn không khỏi nhớ tới chính mình trên Bách Thú Sơn tự do tự tại, vô lo vô nghĩ sinh hoạt, hiện giờ bước vào nguyên tu giới, nhưng lại không thể không là thực lực cường đại mà nỗ lực tu luyện, hoàn thành nguyện vọng của mình, không khỏi khẽ thở dài một hơi.

Về sau trong một tháng, Dạ U liền tại long sào định cư hạ xuống, cùng Vân Nghê mẫu tử có thể an nhàn nơi đây sinh hoạt hạ xuống. Hấn có khi luyện tập thư pháp, có khi tu luyện U Ảnh Bộ, có khi cùng Dạ Vân cùng huynh đệ của hấn tỷ muội chơi đùa.

Vân Nghê vì để cho Dạ U thư pháp lấy được tiến bộ, thỉnh thoảng sẽ cùng đối diện phượng sơn Thanh Linh trên không trung giao lưu hoặc là giao chiến. Mà lúc này đây, đúng là hấn luyện tập thư pháp thời cơ tốt nhất, nhìn không trung Long phi phượng vũ cảnh tượng, hấn dần dần tràn đầy cảm ngộ, thư pháp tiến bộ càng lúc càng lớn, càng ngày càng tiếp cận khí chất.

Hoàng hôn thời điểm, Vân Nghê là đi sẵn một cái nguyên thú với tư cách là miệng của bọn hấn lương thực, thời điểm này liền đến phiên Dạ U đại triển thần uy thời điểm, là chúng đem khẩu phần lương thực xử lý thành càng thêm mỹ vị.

Cứ như vậy bất tri bất giác qua một tháng, Dạ U thư pháp rốt cục đạt tới cảnh giới của Long phi phượng vũ, hấn liền dẫn Dạ Vân cùng Vân Nghê lưu luyện không rời nơi đây ly biệt, đi tới dưới núi cỏ tranh phòng, gặp được Phác lão tiên sinh.

Phác lão tiên sinh trông thấy hấn vậy mà mang lên một cái hắc sắc Vân Long, không khỏi rất là kinh ngạc, truy cứu nguyên nhân. Dạ U liền một năm một mười nơi đây nói cho hấn biết, khiến hấn không khỏi thôn thức, vận khí của hấn thật sự là quá tốt, vậy mà trong lúc vô tình có thể đạt được một cái Âm Ma Vân Long với tư cách là huynh đệ, về sau con đường phía trước có thể nói không thể lường được.

Về sau Phác lão tiên sinh thông tri lục bộ học viện, Phó viện trưởng Úc Thuật liền tới tiếp nhận hấn trở lại lục bộ học viện

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 148: Hồng nhan tri kỷ

Trải qua một phen khó khăn trắc trở, Phó viện trưởng Úc Thuật rốt cục mang theo Dạ U cùng Dạ Vân an toàn không ngại nơi đây đưa về lục bộ học viện, trên đường hấn chiến đấu khiến một người một con rồng nhiệt huyết sục sôi, nhưng bởi vì thực lực bọn hấn thấp kém vô pháp tham dự.

Về sau Úc Thuật hướng Viện trưởng báo cáo hạng mục công việc, Dạ U cùng Dạ Vân có thể tự do. Hắn trở về nhất thời đã dẫn phát học viện oanh động, bởi vì bên cạnh hắn đi theo Dạ Vân, một cái Long Tộc thủ con.

Từ khi lục bộ học viện thi đấu, qua vài ngày nữa, chương trình học trở nên vô cùng tự do, Nguyên Sur đã không có cái gì có thể - khiến cho cấp môn sinh. Nếu muốn phát triển phải cần càng nhiều thực tiễn, bởi vậy tại trong học viện đi đi lại lại hoặc là ra ngoài rèn luyện người số lượng cũng không ít. Nếu có nghỉ hoặc nơi đây, có thể trở về nơi này học viện hỏi Nguyên Sur, bọn họ sẽ vì người nhất nhất giải thích nghỉ hoặc.

Rất nhiều môn sinh gặp được Dạ U thân ảnh, nhao nhao chặc chặc khen, lộ ra hâm mộ ghen ghét thù hận ánh mắt. Không nghĩ tới lần này hắn thư pháp học thành trở về, lại vẫn mang về một cái ấu long. Tuy bọn họ không biết cái này hắc sắc ấu long là cái gì giống, nhưng bọn họ biết Long Tộc thiên phú cùng thực lực luôn luôn rất cường đại, có thể được nó tương trợ quả thật như hổ thêm cánh.

Hồng Anh nghe nói tiếng gió, không thể chờ đợi được nơi đây đi đến quan sát, gặp được làm người khác chú ý Dạ U. Lại nhìn thấy hắn sau lưng một cái hoạt bát hiệu động hắc sắc ấu long, tò mò hết nhìn đông tới nhìn tây, ngây thơ mắt to vô tội hiển lộ mười phần khả ái.

Nàng trong đôi mắt đẹp dịu dàng lộ ra một tia kinh dị, đi đến Dạ U bên người, lộ ra quyến rũ xinh đẹp nụ cười, tò mò nói: "Thật đáng yêu ấu long a, Dạ U người là từ đâu có được?"

Nói xong, nàng nhin không được lại vuốt ve Dạ Vân đầu, khiến hắn nhất thời cảnh giác, núp ở Dạ U sau lưng. Hắn thấy thế bất đắc dĩ nói: "Hắn ta đi long phong luyện thư pháp mang ra ngoài, mới ra sinh mệnh không lâu sau tương đối sợ người lạ. Dạ Vân, vị này tỷ tỷ không phải người xấu, là bằng hữu của ta. Yên tâm đi, không có chuyện gì đâu!"

Dạ Vân nghe vậy lúc này mới sợ hãi rút rờ mà từ sau lưng của Dạ U chui ra, tùy ý Hồng Anh vuốt ve. Hắn cảm giác được nàng thon thon tay ngọc mềm mại trắng nõn mỹ diệu xúc cảm, nhất thời không hề bài xích, lộ ra một tia hưởng thụ thoải mái ánh mắt.

Về sau Hồng Anh chấn chỉnh lại mà hỏi: "Dạ U, người đi không sai biệt lắm có tầm một tháng, thư pháp đã đạt tới cảnh giới của Long phi phượng vũ sao?"

Dạ U nhẹ gật đầu, Hồng Anh nhất thời lộ ra mừng rỡ nụ cười, chúc mừng nói: "Dạ U, chúc mừng người thư pháp thành công, lại đạt được một cái ấu long làm bạn."

Về sau nàng trịnh trọng nơi đây muốn mời nói: "Dạ U, hiện tại học viện chương trình học đã trở nên vô cùng tự do, thời gian tu luyện gia tăng thật lớn, có thể ra ngoài rèn luyện. Ta hiện tại liền thường xuyên lại Hắc Ám tuyệt địa tôi luyện thực lực, đã sắp đột phá nơi này Phàm nguyên cảnh viên mãn thực lực, đáng tiếc không ai cùng ta làm bạn, người có nguyện ý hay không cùng ta một chỗ rèn luyện?"

Nói xong, nàng lộ ra một bộ xấu hổ rút rờ bộ dáng, Dạ U thấy thế vui vẻ nói: "Đương nhiên có thể, thực lực của ta vừa vụn vụn mà sắp đột phá Phàm nguyên cảnh viên mãn, rèn luyện một chút hẳn sẽ có nắm chắc hơn. Hơn nữa ta còn không biết Dạ Vân cụ thể thực lực, vừa vặn khiến hắn cùng chúng ta một chỗ tôi luyện thực lực."

Hồng Anh nghe vậy nhất thời thở ra một hơi, đại hi nói: "Ừ, vậy bây giờ chúng ta liền lập tức lên đường đi!" Nói xong, nàng vốn mong muốn mang theo Dạ U cười trước xe ngựa hướng, nhưng không ngờ bị hắn đột nhiên bắt lấy bàn tay như ngọc trắng ngần can, nghi ngờ nhìn hắn, khuôn mặt bởi vì ngượng ngùng lộ ra nhàn nhạt ửng đỏ.

Dạ U do dự một chút, cảm giác Hồng Anh cũng là đáng thành tín nhiệm hồng nhan tri kỷ, liền chấn chỉnh lại nói: "Hồng Anh, chờ một chút, cưỡi xe ngựa lại Hắc Ám tuyệt địa quá tốn thời gian. Còn không bằng dùng ta truyền tống ngọc phù truyền tống đến Huyết Long cổ mộ, như vậy là càng nhanh một chút, thuận tiện cho người một ít kỳ ngộ."

Tiếng nói hạ xuống, hắn liền lấy ra truyền tống ngọc phù, hào quang nhất thời, hai người một con rồng truyền tống đến Huyết Long cổ mộ tu luyện mật thất. Hồng Anh che dịu dàng cặp môi đỏ mọng, khó có thể tin mà nhìn xung quanh, khiếp sợ nói "Dạ U, đây là của người này tu luyện mật thất đi? Chẳng những có Tam phẩm Tụ Nguyên Trận, rõ ràng còn có trong truyền thuyết Ngộ Đạo Thai!"

Dạ U nhẹ gật đầu, chấn chỉnh lại nói: "Đây là trước kia ta cùng bằng hữu lang bạt Huyết Long cổ mộ thời điểm đạt được mật thất, nếu như ở chỗ này tu luyện, quả thật tiến triển cực nhanh, cho nên muốn với người một chỗ chia xé. Đúng rồi, người đi theo ta, còn có một vật cần cho người!"

Vì vậy hắn liền dẫn Hồng Anh từ Huyết Long cổ mộ long vĩ đi ra ngoài, đi đến long tâm, cũng chính là Huyết Long chân nhân mộ táng hướng tới. Nhìn Cửu Long huyết quan xung quanh chút lớn uông vẫn chưa hoàn toàn khô cạn long huyết, Hồng Anh lộ ra ánh mắt khiếp sợ, trong đôi mắt đẹp dịu dàng lộ ra một tia khát vọng.

Dạ U mỉm cười tự nhiên nói: "Nơi này là Huyết Long cổ mộ long tâm hướng tới, cũng chính là ta đạt được truyền thừa nơi đây. Người với tư cách là Huyết tu, long huyết hẳn là đối với chỗ tốt của người quá nhiều, nếu như người thể hấp thu, thực lực nhất định rất là tăng cường."

Hồng Anh nhất thời cảm giác kích động không thôi, từ khi gia tộc bị diệt, vẫn là lần đầu tiên có người có thể đối với nàng tốt như vậy, cư nhiên nguyện ý đem mình tu luyện bí mật chia xé cho nàng. Nhìn trước mắt vị này anh tuấn phi phàm thiếu niên, đột nhiên cảm thấy chính mình có thể đem cuộc đời này gửi gắm cho hắn, vậy mà không tính thua lỗ.

Vì vậy nàng vui đến phát khóc, đột nhiên ôm lấy Dạ U nói: "Dạ U, cảm ơn người đối với ta tốt như vậy!" Nàng trước sau lời lẩm cẩm người bảo đảm mềm mại, truyền đến vô cùng mỹ diệu ấm áp xúc cảm, mùi thơm của cơ thể say lòng người, khiến hắn không khỏi tiếng lòng rung động. Nhưng trong lòng của hắn chỉ có Tuyệt một người, sao có thể cùng với khác thiếu nữ sản sinh ái muội liên quan?

Nhưng còn không có đợi hân mở miệng từ chối nhả nhận, Hồng Anh rất nhanh buông hân ra thân thể, khuôn mặt ửng đỏ nét mặt, quyến rũ xinh đẹp như hoa, không nghĩ tới luôn luôn lạnh lùng rụt rè chính mình dưới sự kích động vậy mà chủ động ôm hân.

Nhưng đột nhiên nhớ tới trước kia thường thường cùng ở bên cạnh hân đẹp như tiên nữ Tiểu Tuyết, hai người rõ ràng là cảm tình đặc biệt tốt người yêu, nàng thích hân há không phải trở thành bên thứ ba? Vì vậy trong lòng của nàng nhất thời ảm đạm xuống, nhưng nàng cũng không muốn đơn giản buông tha cho, như vậy rời đi hân, liền âm thầm hạ quyết tâm.

Nàng ngưng ngừng không thôi, có chút đau thương khéo léo nói: "Dạ U, thật xin lỗi, ta nhất thời kích động ôm người, người sẽ không dễ tâm chứ. Ta minh bạch trong lòng của người chỉ có Tiểu Tuyết một người, bởi vậy ta sẽ không phá toái tình cảm của các người, chỉ cần có thể để ta với tư cách là người tốt nhất hồng nhan tri kỷ bởi bạn ở bên cạnh người, có thể chứ?"

Dạ U nghe vậy một hồi im lặng, về sau khẽ thở dài một hơi, thân nhiên nói: "Có thể!" Nếu như Hồng Anh chỉ là nhìn hân tốt nhất hồng nhan tri kỷ, hân cũng không phải là phản đối, đến lúc đó nhìn thấy Tuyết đôi với nàng cũng có một cái tốt nói rõ.

Về sau Hồng Anh liền lộ ra ngọt ngào mừng rỡ nụ cười, tựa như Hồng Liên nở rộ, điểm tuyết thiên hạ. Nàng xem thấy phía dưới chút lớn uông long huyết, có chút xấu hổ nói: "Dạ U, vốn nghĩ cùng với người tại Hắc Ám tuyệt địa tôi luyện, nhưng hiện tại ta muốn tiến nhập long huyết bên trong tu luyện, để cho thành cội sạch y phục, người cũng không nên nhìn lên!"

Dạ U nhẹ gật đầu, nghiêm trang nói: "Yên tâm, ta sẽ không nhìn lên, người an tâm ở chỗ này tu luyện, ta đi tu luyện mật thất. Chờ người tu luyện xong thực lực tăng nhiều, sẽ tới tu luyện mật thất tìm ta, chúng ta sẽ cùng nhau lại Hắc Ám tuyệt địa lang bạt một chút."

Hồng Anh nhẹ gật đầu, liền phiến đi an nhàn nhảy đến Huyết Long chân nhân mộ đài bên cạnh. Dạ Vân lúc trước một mực an tĩnh nơi đây đứng ở một bên, nhìn thấy hai người không thể tưởng tượng cảm tình, hoàn toàn nghi hoặc khó hiểu. Bất quá hân đối với phía dưới những cái kia cấp thấp long huyết hoàn toàn xi mũi coi thường, còn không bằng hân long huyết cao quý.

Về sau Dạ U liền quay người rời đi, hân liền ung dung theo sau. Hồng Anh nhìn thấy một người một con rồng rời đi, rốt cục yên lòng, chân thành nơi đây cỡi ra kiểu trên người huyết sắc quần áo bó, lộ ra có lồi có lõm đáng người, tay trắng nõn nhẵn mềm mại,... Thon dài, da như tuyết trắng, da trắng nõn nà, không hề có khuyết điểm nhỏ nhất, mang theo say lòng người hồng nhuận.

Nàng chậm rãi bước chân vào đồ tươi long huyết bên trong, nhất thời hiển lộ đẹp đẽ quyến rũ. Cảm nhận được long huyết sinh cơ khổng lồ khí tức, nàng nhất thời hoan hô vui mừng, chỉ cần hấp thu những cái này long huyết, với tư cách là Huyết tu nàng thực lực nhất định đột nhiên tăng mạnh. Nhìn thấy lúc này chỉ có nàng lẻ loi một mình ở chỗ này tu luyện, nàng nhẹ nhàng mà phàn nàn nói: "Đồ đàn!"

, nàng khẽ thở dài một hơi, tâm tình liền ổn định xuống, chính thức tiến nhập tu luyện trạng thái, giống như đối nơi đây căn cước xung quanh long huyết.

Nói Dạ U trở lại tu luyện mật thất, liền bắt đầu luyện tập tới U Ảnh Bộ. Trải qua một tháng tại long phong luyện tập, hân đối với những cái kia kỳ lạ động tác cổ quái sớm đã nắm giữ thành thạo tự nhiên, thân thể vừa vận trở nên mềm dẻo hấp dẫn, giàu có cơ bắp, học thành U Ảnh Bộ ở trong tâm tay.

Vì vậy hân liền tại trong mật thất phạm vi nhỏ lần lượt nơi đây luyện tập, uyển như kiều quý mị hư vô ở chỗ cũ khẽ dỗi, thậm chí muốn thu co lại cùng giãn ra cơ thể của mình. Dạ Vân hiểu kỳ không thôi mà nhìn hân, đi theo hân cảm thấy gãi ngứa ngứa, học được không ra thể thống gì. Nhìn hân buồn cười buồn cười bộ dáng, khiến hân không khỏi cười khẽ đáng lên

Dạ U đột nhiên cảm giác được, có lẽ có Dạ Vân cùng tại bên cạnh của mình, buồn tẻ tu luyện cũng có thể trở nên có chút thú vị.

Làm luyện được không sai biệt lắm thời điểm, Dạ Vân cảm thấy vô cùng buồn chán, Dạ U thấy thế liền đề nghị: "Dạ Vân, chúng ta vừa vận lại bên ngoài lang bạt một chút, thuận tiện cũng làm cho ta nhìn người thực lực!"

Dạ Vân nhất thời hoan hô vui mừng, hân sớm liền không được muốn chiến đấu, kiểm nghiệm mình một chút với tư cách là Long Tộc thực lực cường đại. Về sau một người một con rồng liền đi ra Truyền Tống trận, đi tới Hắc Ám tuyệt địa khởi điểm.

Dạ U nhìn đã lâu Hắc Ám tuyệt địa, nhất thời cảm thấy có chút thân thiết, nhiệt huyết sục sôi, mang theo Dạ Vân rất nhanh nơi đây hướng Hắc Ám hoang dã thâm xứ bay nhanh mà ra.

Trên đường đi tự nhiên sẽ thỉnh thoảng chui ra Phàm nguyên cảnh thực lực tử hồn, nhưng đối với bọn họ lại giống như chém dưa thái rau đồng dạng đơn giản, thoáng cái liền đem phụ cận tử hồn tiêu diệt tinh quang.

Dạ U liền không cần phải nói, Dạ Vân thế nhưng là như Nhân nguyên cảnh sơ cấp thực lực. Nó có thể từ miệng rồng bên trong phun ra hắc sắc mây mù, như mãnh liệt tính ăn mòn, những cái kia tử hồn đựng một cái nơi này nhất thời liền sẽ bị ăn mòn thành hơi phi yên diệt. Hơn nữa nó lực lớn vô cùng, tốc độ nhanh chóng, liền kim loại cũng có thể đơn giản đụng nát, thực lực mạnh mẽ hơn hân rất nhiều.

Dạ U nhìn thấy Dạ Vân cường đại như thế, tự nhiên cảm thấy hết sức vui mừng, chỉ cần đưa hân dần dần tôi luyện lớn lên, cuối cùng có một ngày sẽ trở thành hân tới cường trợ lực.

Vì vậy một người một con rồng liền thông suốt nơi đây xông đến Hắc Ám hoang dã thâm xứ, đi đến Âm Thi Lâm. Đột nhiên bọn họ phát hiện có rất nhiều nguyên tu chạy tới Âm Thi Lâm thâm xứ, nghe nói khác thường quý báu xuất thế, không khỏi kích động, đi theo nguyên tu có thể một chỗ bay nhanh tới

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 149: Ngũ quỷ vận tài

Chẳng được bao lâu, Dạ U mang theo Dạ Vân đi đến một cái to lớn huyết mộ trước mặt. Nó xung quanh bị một phương Huyết Trì bao vây, từ khí vây quanh, tri ngoài có năm cái đen xì như mực cột đá, mỗi cái cột đá ngồi rơi hình thái bất đồng ác quỷ, chia làm Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ ngũ sắc, dữ tợn dị thường, thậm chí chảy ra rò rỉ huyết tinh.

Cái này năm quỷ hình thành tà ác ngũ hành nguyên trận, ở bên trong hình thành một tầng huyết sắc kết giới, động tới liền sẽ bị huyết khí Triền Nhiễm, trực tiếp hủ hóa là xương khô, bởi vậy rất nhiều nguyên tu chỉ có thể đổi mắt - trông mong nơi đây nhìn qua ngưỡng chân không tiến, đều nghị luận.

"Ai vậy huyết mộ? Lại vẫn dùng năm cái ác quỷ tới thủ hộ, vừa nhìn chính là điềm không may!"

"Nghe nói chỗ này huyết mộ là đột nhiên xuất hiện, xuất hiện thời điểm còn phun trào ra một đạo chói mắt cột sáng màu trắng, xông thẳng lên trời, rất nhiều người còn tưởng rằng là dị bảo xuất hiện, nhao nhao chạy đến."

"Chỗ này huyết mộ vừa nhìn liền biết niên đại vô cùng đã lâu, bên trong khẳng định ẩn dấu không ít bảo bối. Nếu chúng ta thể phá vỡ kết giới xông vào, đoán chừng là có đại thu hoạch."

Ngay tại bọn họ ý kiến không đồng nhất, một cái thoát nhìn mặt mũi hiền lành tóc đen râu dài thầy bói đi ra, đang mặc lưu quang áo bào trắng, phiêu như thần tiên. Hắn bộp chỉ tính toán, rất là tán thán nói: "Chư vị, đây chính là khó gặp Ngũ Quỷ Vận Tài mộ a, nếu chúng ta thể phá vỡ huyết mộ, đoán chừng lớn hơn nỗi giận tài a!"

Có người nhận ra hắn Vân Thiên thành nổi danh thầy bói Trần Huyền Sinh, lập tức thỉnh giáo nói: "Không biết Trần Tiên Sinh có thể hay không báo cho chúng ta, chỗ này Ngũ Quỷ Vận Tài mộ nên như thế nào phá vỡ?"

Trần Huyền Sinh ý vị thâm trường nói: "Ngũ Quỷ Vận Tài này mộ bao hàm ngũ hành cùng Âm Dương Chi Đạo, bởi vậy muốn phá vỡ cũng không dễ dàng. Nó quanh năm ở vào âm địa lúc này thấy dương quang, xung quanh lại dùng Huyết Trì cung cấp nuôi dưỡng, có thể thấy nhất định muốn gặp huyết quang tai ương, năng lực hoàn toàn mờ ra, vận tài phát tài."

Mọi người nghe vậy kinh hãi, chẳng lẽ nói muốn bọn họ đám người kia tự giết lẫn nhau, tới cung cấp nuôi dưỡng chỗ này Ngũ Quỷ Vận Tài mộ? Vì vậy rất nhiều người nắm chặt trong tay binh khí, mắt lộ ra hung quang, giúp nhau cảnh giác nơi đây nhìn đối phương, hiển nhiên tùy thời là bạo phát một hồi huyết chiến.

"Bất quá vì đề tránh cho phạm vi lớn huyết quang tai ương, ta là có giải quyết chi đạo, muốn nhìn có người hay không chịu hi sinh sao?" Trần Huyền Sinh tiếp theo trình trọng biểu thị mệnh lệnh nói, mục quang nhấp nháy mà nhìn về phía mọi người chung quanh.

Có người sốt ruột mà hỏi: "Trần Tiên Sinh ngược lại là nói mau, chúng ta muốn giải quyết như thế nào?"

Trần Huyền Sinh nghiêm trang nói: "Vậy là cần tìm mệnh cách bên trong Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ ngũ hành tràn đầy năm người tới tế tự cái này năm quỷ, chỉ cần hy sinh năm người này, Ngũ Quỷ Vận Tài mộ liền có thể tự sụp đổ."

Mọi người hai mặt nhìn nhau, hi sinh năm người tự nhiên là bọn họ vui cười thấy trong đó thành sự tình, thế nhưng là trong bọn họ kia năm cái là mệnh cách bên trong ngũ hành tràn đầy người đâu? Cho dù có, cũng sẽ không có người ngu ngốc nơi đây thừa nhận.

Thời điểm này, một vị áo vải thiếu niên cừu hận nơi đây chỉ vào một cái kim sắc cấm y trung niên nhân nói: "Trần Tiên Sinh, ta biết, hãy gọi Kim Đại Phúc, trúng mục tiêu vương kim, mau đem hắn đã giết, tế tự cấp năm quỷ bên trong kim quỷ."

Kim Đại Phúc nghe vậy lập tức nghiêng răng nghiêng lợi, không nghĩ tới lại có người là vạch trần hắn, hơn nữa còn là hắn trước kia thường xuyên khi dễ bình dân. Hắn lập tức muốn chạy trốn, nhưng không ngờ bị rất nhiều nguyên tu vây lại, quả bất địch chúng, cuối cùng bị loạn đao chém chết, huyết nhục mơ hồ.

Chuyện này lập tức trở thành nguyên tu có thể ngươi lừa ta gạt nhóm lừa bịp, có cừu oán nguyên tu lập tức nhao nhao đem cừu nhân vạch trần ra ngoài, dẫn đến liên tiếp đã chết bốn vị vô tội nguyên tu, tập hợp đủ năm cổ thi thể.

Lúc này Dạ U dùng U Minh Bào che lấp thân hình, lạnh lùng nhìn một màn này, cảm nhận được nhân tình lương bạc. Không có nghĩ tới những thứ này nguyên tu như thế vì tự lợi, chỉ vì phá vỡ huyết mộ liền có thể tùy ý hi sinh cái khác vô tội nguyên tu, có thể thấy người là tài chết điều là thức ăn vong.

Ghê tởm hơn chính là mê hoặc các vị nguyên tu vị này danh Trần Huyền Sinh thầy bói, lợi dụng thanh danh của mình khiến cái khác nguyên tu tự giết lẫn

nhau, lấy đặt tới hán không thể cho ai biết bí mật. Hán cảm giác chính mình gặp thời khắc chú ý một chút hán, tránh cùng những người khác đồng dạng mắc hán đích mưu.

Mọi người đem cái này năm cổ thi thể mang lên trước mặt Trần Huyền Sinh, đồng thanh mà hỏi: "Trần Tiên Sinh nên xử lý như thế nào năm người này thi thể?"

Trần Huyền Sinh nhàn nhạt nói: "Đem thi thể của bọn hán phân biệt lần lượt Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ trình tự, trói buộc tại năm Quỷ Điều tượng cột đá, huyết sắc kết giới hán là sẽ phá!"

Vì vậy mọi người theo lời đem năm người này thi thể trói buộc đi lên, lúc này năm người thi thể lập tức chảy ra rò rỉ huyết tinh, bị năm quỷ cột đá hấp thu, trong chớp mắt trở nên khô quắt đáng lên

Mà năm cái ác quỷ phân biệt tán mát ra chói mắt ngũ sắc quang mang, hình thành quang trụ đổ vào tại Ngũ Quỷ Vận Tài mộ trung tâm, hội tụ thành năm màu quang cầu, đem huyết sắc kết giới năng lượng đại lượng hấp thu, khiến trong đó dần dần âm đạm xuống, tiêu tan ảm đĩ không thấy. Về sau năm màu quang cầu chui vào huyết mộ, ngũ sắc quang trụ trong chớp mắt biến mất.

Nhìn thấy huyết sắc kết giới rốt cục phá vỡ, rất nhiều nguyên tu không khỏi đối với Trần Huyền Sinh cao kiến lộ ra khâm phục ánh mắt, nhao nhao lấy hán cầm đầu. Lúc này hán vung tay hô to nói: "Chư vị, hiện tại Ngũ Quỷ Vận Tài mộ huyết mộ đã phá vỡ, bên trong cất giấu lấy không hết kỳ trân dị bảo, lúc này không tiến còn đợi khi nào?"

Rất nhiều nguyên tu đã sớm không thể chờ đợi được, nghe nói hán nói, lập tức yên lòng, điên cuồng mà như ong tràn vào huyết mộ cửa mộ. Đương nhiên cũng không phải tất cả mọi người tin tưởng hán chuyện ma quỷ, ngoại trừ bên ngoài Dạ U, còn có số ít tương đối khôn khéo nguyên tu.

Trần Huyền Sinh thấy thế vậy mà không thất vọng, mỉm cười tự nhiên nơi đây tiến nhập cửa mộ. Còn lại nguyên tu thấy thế lập tức đuổi theo kịp hán, trong đó liền bao gồm Dạ U mang theo Dạ Vân thân ảnh. Thế nhưng lúc bọn họ tiến nhập cửa mộ thời điểm, phát hiện uốn lượn khúc chiết mộ đạo trong thân ảnh của hán lại đột nhiên tiêu thất vô ảnh vô tung, khiến bọn họ nghi hoặc khó hiểu.

Thế nhưng Ngũ Quỷ Vận Tài trong mộ kỳ ngộ bọn họ lại không muốn bỏ qua, liền không quan tâm hán, nhao nhao hướng mộ đạo vội vã mà đi, chỉ để lại Dạ U cùng Dạ Vân thân ảnh.

Dạ Vân mê hoặc mà nhìn hán do dự không tiến thân ảnh, Dạ U nhàn nhạt nơi đây đáp lại: "Dạ Vân, chúng ta không nên gấp gấp đi. Vị Trần Huyền Sinh này thể phá vỡ Ngũ Quỷ Vận Tài mộ đã nói lên hán đối với nơi này vô cùng quen thuộc, thậm chí khả năng nắm giữ Tàng Bảo Đồ. Thân ảnh của hán thể nhanh như vậy tiêu thất, đã nói lên phụ cận như mật đạo, chúng ta tìm xem xem."

Vì vậy Dạ U liền dọc theo mộ đạo hai bên tỉ mỉ nơi đây tìm tòi, quả nhiên, sau đó không lâu để cho hán tìm được một cái che dấu xoay tròn cửa đá. Vì vậy hán lập tức đẩy ra, đi đến một cái khác mảnh an toàn sâu mộ đạo, hiển nhiên nơi này là tránh đi ngũ hành hung hiểm nơi đây.

Về sau một người một con rồng tại đây mảnh an toàn mộ đạo dần dần xâm nhập, đi không sai biệt lắm thời gian một nén nhang, đi tới một cái đóng chặt thanh đồng trước cổng chính. Trên cửa điêu khắc năm quỷ pho tượng, năm quỷ nhao nhao mở ra răng nanh miệng rộng, quây quanh trở thành một cái vòng tròn hoàn, vòng tròn trung tâm thì là một khóa âm đạm vô quang hạt châu.

Dạ U nhìn trên cửa Ngũ Quỷ pho tượng suy tư trong chốc lát, đột nhiên phát hiện chúng trong miệng rộng đều một cái sâu không thấy đáy cửa động, lập tức minh bạch đặt được cái hướng chúng ôm vào ngũ hành chi vật.

Vì vậy hán lập tức từ chính mình Nhật thi trong không gian tìm tòi ngũ hành chi vật, phát hiện hán khoáng thạch bởi vì U Minh Bảo tấn cấp sớm đã tiêu hao tinh quang, không thể không chuyển hướng nguyên thực. Cũng không lâu lắm, hán tìm được phù hợp điều kiện ngũ hành nguyên thực, theo thứ tự là Kim Tinh Thảo, Linh Mộc Hoa, Thủy Xà Quả, Ly Hỏa Chi cùng Thổ Quy Tham.

Những thứ này là hán tìm ra tại Nhật thi trong không gian đứng đầu giá rẻ nguyên thực, ngược lại là không có cái gì đau lòng. Hán không chút do dự lần lượt Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ trình tự phân biệt hướng trong miệng Ngũ Quỷ ôm vào đến.

Chẳng được bao lâu, con mắt của Ngũ Quỷ đột nhiên đều điều điều tia chớp, liền tiếp đem răng nanh miệng rộng đóng. Chính giữa âm đạm vô quang hạt châu lập tức tán mát ra óng ánh chói mắt bạch quang, thanh đồng đại môn oanh oanh rung động, lập tức chậm rãi mở ra, xuất hiện đằng sau mộ đạo.

Về sau Dạ U mang theo Dạ Vân lập tức đi tới, lại đi qua một mảnh an toàn sâu mộ đạo, đi tới một cái rộng lớn ngũ hành đại điện, khiến hán nhìn thấy rung động không thôi hình ảnh.

Ngũ hành đại điện xung quanh đều là rậm rạp chằng chịt quan tài, quan tài chia làm Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ ngũ sắc, hội tụ thành ngũ hành khí tức hội tụ hướng trong đại điện trên trên đài cao. Trên đài cao đang tọa lạc một cái phú quý hoa lệ cự quan, khám nạm lên vàng bạc châu báu, diệu diệu tia chớp.

Mà Trần Huyền Sinh thân ảnh ngay tại cự quan bên cạnh, hán đã xốc lên nắp quan tài, mục quang tham lam nơi đây nhìn cự trong quan, cười ha hả nói: "Ngũ quỷ chân nhân, Tụ Tài Châu của ngươi ta liền nhận, chỉ cần có nó, ta liền có thể có được liên tục không ngừng tài phú, thậm chí có thể thúc đẩy Ngũ Quỷ, thực lực nhất định tăng nhiều!"

Nói xong, hán liền từ đài thành khô gầy khô quắt thi thể Ngũ quỷ chân nhân trong tay cướp đi một cái năm màu hạt châu, rất nhanh lui ra nhiều cự ly. Lúc này dị biến phát sinh, Ngũ quỷ chân nhân đột nhiên thi hài dần, hư thối hai mắt mãnh liệt mở ra, đánh thức, phần nộ nơi đây hô lớn: "Ai dám cướp đi Tụ Tài Châu của ta?"

Tiếng nói hạ xuống, hần lập tức nhảy dựng lên, trên người cảm y áo bào màu vàng đã rách mướp, gương nanh múa vuốt, mục quang khóe mắt nứt ra nơi đây nhìn Trần Huyền Sinh. Hần nhìn thấy Trần Huyền Sinh chỉ có Phạm nguyên cảnh viên mãn thực lực, phần nộ quát: "Người một cái Phạm nguyên cảnh viên mãn nguyên tu dám cướp đi Tụ Tài Châu của ta, nạp mạng đi!"

Trần Huyền Sinh mây may kinh hoàng, kiệt kiệt cười nói: "Ngũ quý chân nhân, người quả nhiên vẫn là đối với Tụ Tài Châu của người nhớ mãi không quên, chấp niệm quá sâu, liền đã chết cũng có thể thi hài dần. Người bây giờ thi hài dần thực lực quả nhiên không lớn bằng lúc trước, mặc dù có Nhân nguyên cảnh cao cấp thực lực, thế nhưng ta có Tụ Tài Châu trên tay, người không làm gì ta được, Ngũ Quý Triệu Lai!"

Nói xong, Ngũ Quý thân ảnh lập tức tại trước mặt Trần Huyền Sinh hiện ra, dữ tợn dị thường. Đánh tới Ngũ quý chân nhân nhất thời lộ ra một tia kinh khủng ánh mắt, về sau hần quát khẽ: "Ngũ Quý, cấp ta không chế được Ngũ quý chân nhân!"

Nói xong, Ngũ Quý liền nhanh như điện chớp nơi đây bay về phía Ngũ quý chân nhân, chui vào thân thể của hần. Ánh mắt của hần nhất thời trở nên ngây đại ra, về sau chậm rãi hướng Trần Huyền Sinh quý xuống nói: "Chủ nhân, có gì phân phó!"

"Không nghĩ tới người vậy mà đi theo ta đến nơi này, đáng tiếc người đã đã chậm một bước." Trần Huyền Sinh cười lạnh nhìn Dạ U mang theo Dạ Vân tiến vào thân ảnh, về sau hần hướng Ngũ quý chân nhân ra lệnh: "Ngũ quý chân nhân, giết cho ta cái này một người một con rồng!"

Nói xong, Ngũ quý chân nhân nguyên lực phun ra, từ khí từng trận, xông về phía Dạ U chỗ hướng tới

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 150: Giết người đoạt châu

Cảm nhận được Nhân nguyên cảnh cao cấp Ngũ quý chân nhân phi duy trì mà đến, Dạ U sắc mặt bên trong lộ ra một tia ngưng tụ, mình bạch chính mình không phải là đối thủ của hần, căn bản vô pháp chính diện chống đỡ. Vì vậy hần nhân nhạ nơi đây đối với Dạ Vân nói: "Dạ Vân, người có thể giúp ta chính diện ngăn trở công kích của hần?"

Dạ Vân đối với lời của Dạ U tự nhiên nói gì nghe nấy, nha nha kêu một chút, liền hướng Ngũ quý chân nhân phun ra chút lớn Hắc Ma vụ, có mãnh liệt tính ăn mòn, đưa hần cảm y áo bào màu vàng ăn mòn cái tinh quang, lộ ra hần ánh vàng rực rỡ thân thể, cứng rắn như Bàn Thạch, không thể phá vỡ. Về sau một con rồng chút thi hài quần chiến, trên thực lực lại nhất thời chẳng phân biệt được trên dưới.

Dạ U thấy thế kinh hãi, không nghĩ tới Ngũ quý chân nhân thi thể trải qua nhiều năm Ngũ Quý Vận Tài trận khí tức tầm bở sớm đã trở nên vững như kim loại, nghĩ như vậy đòi hỏi hần gần như không có khả năng, càng đừng đề cập hần như Nhân nguyên cảnh cao cấp thực lực. Bất quá may mắn hần không quá sẽ xảy ra phía trước nguyên thuật, bằng không thì bọn họ lại càng thêm nguy hiểm.

Nhưng Dạ Vân dù sao cũng là biến dị Long Tộc, tuy cảnh giới không có Ngũ quý chân nhân cao, nhưng thân thể hần cứng như lực sĩ, lực lớn vô cùng, long triều đơn giản liền có thể đem núi đá xé nát. Hơn nữa nó thỉnh thoảng là từ trong miệng thốt ra Hắc Ma vụ, coi như là trở thành Kim Thi Ngũ quý chân nhân vậy mà dần dần bị ăn mòn.

Vì vậy Dạ U liền yên tâm lại, đưa mắt nhìn sang ở bên cạnh xem cuộc vui Trần Huyền Sinh. Hần hiểu được chỉ cần đưa hần trong tay Tụ Tài Châu cướp đi, thì có thể làm cho Ngũ quý chân nhân thoát ly không chế của hần.

Về sau Dạ U nắm lấy U Hồn Nhận, thi triển Tấn Ảnh Bộ loại quý mị hướng Trần Huyền Sinh bay nhanh mà đến. Hần không sợ chút nào, cười lạnh nói: "Không nghĩ tới bên cạnh của người vậy mà mang theo cường đại như thể Long Tộc sủng vật, là ta tính sai. Bất quá người cho rằng thể từ trong tay của ta cướp đi Tụ Tài Châu, vậy quá ngây thơ rồi!"

Nói xong, hần lập tức rút ra một thanh tuyết trắng phát trần, nhẹ nhàng vung lên, một đạo chùm sáng như lưỡi dao sắc bén nhanh như điện chớp về phía Dạ U gào thét mà đến, khiến hần không khỏi đột nhiên cả kinh.

Không nghĩ tới Trần Huyền Sinh dĩ nhiên là Quang hệ nguyên tu, đối với thân là Âm hệ hần tương đối khắc chế. Hần không dám lãnh đạm, Vô Ảnh Trảm không chút do dự trút xuống, hình thành vô ảnh vô hình lưu quang phong bạo, mong muốn đưa hần bao trùm bao phủ.

Trần Huyền Sinh thấy thế quát nhẹ một tiếng, phát trần rất nhanh bay múa, hình thành vô số chùm sáng, cùng Dạ U Vô Ảnh Trảm đánh giáp lá cà, xông đụng vào nhau. Năng lượng cuồng bạo, đem xung quanh mặt đất xé nát thành mảnh vỡ, thổ thạch bay tán loạn, bụi mù nổi lên bốn phía, xuất hiện từng đạo khe nứt.

Cuối cùng vẫn còn Trần Huyền Sinh bán lãnh một bậc, hần chùm sáng đơn giản liền có thể đem Dạ U lưỡi dao khí thôn cắn chôn vùi, làm cho hần không thể không nhanh chóng cấp bách né tránh, khiến tàn phế sáng chụp vào không khí. Hần rất nhanh đem U Hồn Nhận hoán đổi thành Long Khiếu cung, tiến ảnh giống như Giao Long rời bến gào thét mà đến, uy lực cường đại, khiến Trần Huyền Sinh căn bản không dám đón đỡ.

Về sau cả người hần trở nên hào quang lập lòe, thi triển tất sáng bước thoát ly chỗ cũ, rất nhanh tới gần Dạ U phụ cận, quát khẽ: "Thiên Quang Vạn Cực!" Tiếng nói hạ xuống, hần phát trần lập tức hóa thành vô số mảnh dài nhỏ bén nhọn bộ lông hướng hần đâm tới, hàn quang lập lòe, rậm rạp chẳng chịt, gần như đưa hần chạy trốn lộ tuyến tất cả đều phong bế.

Dạ U mục quang ngưng tụ, chốc lát trên liền hóa thành chín đạo ảo ảnh phân tán, chân thân rất nhanh tiềm hành thoát đi. Oanh một tiếng, hần đứng lại tại chỗ lập tức bị ghim thành thành tổ ong, chín đạo ảo ảnh cũng bị chôn vùi hơn phân nửa, chỉ còn lại có hai đạo. Bất quá vậy mà bởi vậy không hề cho hần hiện hình ra ngoài, có đầy đủ thời gian chuẩn bị.

Trần Huyền Sinh cười lạnh nói: "Chút tài mọn, xem ta đem ngươi bức ra!" Tiếng nói hạ xuống, hần phát trần huy vũ hai cái, hai đạo chùm sáng gào thét, đem Dạ U còn dư lại hai đạo ảo ảnh chôn vùi, lộ ra hần chân thân.

Trần Huyền Sinh nhìn thấy Dạ U lúc này bộ dáng trong lòng chấn động, phát hiện hần đã biến thành long nhân bộ dáng, hiển lộ mười phần quái dị cường đại. Hần có chút ngưng trọng nói "Ngươi đây là cái luyện thể gì nguyên thuật? Chẳng lẽ là Long Tộc tự mình truyền thừa đưa cho ngươi?"

Dạ U sau lưng long vĩ bãi xuống, thân ảnh lập tức từ chỗ cũ tiêu thất, quát khẽ: "Ngươi này cũng không cần quản, chỉ cần nhớ kỹ ta có thể đánh ngã ngươi!" Chốc lát, hần đến trước bên cạnh Trần Huyền Sinh, Long Pháp Quyền không chút do dự oanh kích, khiến hần cảm nhận được một tia nguy cơ, một khi trúng, nhất định thịt nát xương tan.

Vì vậy Trần Huyền Sinh đem tất sáng bước thi triển đến tận cùng, muốn cùng Dạ U kéo ra cự ly, căn bản không dám cùng hần cận thân, hần bây giờ thể chất quá cường đại. Đáng tiếc thân ảnh của hần quá nhanh, có thể theo sau cước bộ của hần, lại là một kích Long Pháp Quyền, cho dù hần dùng phát trần ngăn trở, cả người vẫn bị đánh bay ra ngoài.

Trần Huyền Sinh rất nhanh đứng lên, phun ra một ngụm huyết tinh, áo bào trắng tán loạn, sắc mặt dữ tợn, không nghĩ tới hần lại bị một cái Phàm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu dùng luyện thể nguyên thuật bức đến trình độ này.

Hần oán hận nói: "Đây là ngươi bức ta đấy!" Nói xong, hần đem Tụ Tài Châu nuốt vào trong bụng, kêu thảm thiết một chút, thân thể của hần lập tức cấp tốc bành trướng, áo bào trắng tan vỡ, lộ ra kiên cố cơ bắp, phần bụng lác ắc vào Ngũ Quỷ dữ tợn gương mặt. Hần trở nên cao lớn uy mãnh, kim quang long lánh, hóa thành người không ra người quỷ không ra quỷ bộ dáng.

Trần Huyền Sinh cả người tử khí, kiệt kiệt cười lạnh nói: "Hiện tại như Ngũ Quỷ gia trì thân thể của ta, luận thể thuật ta có thể sẽ không chút nào yếu hơn ngươi, chịu chết đi!"

Nói xong, hần liền chạy như bay qua, trọng quyền tan tành không gian, hướng Dạ U va chạm qua. Ánh mắt của hần lăng nhiên, tự tin Long Pháp Quyền của mình sẽ không thua cùng hần, liền cùng hần đối với đánh lên. Hai người quyền kích va chạm nhất thời giục mây vùn, xé nát không gian, khiến cho gió mạnh từng trận, khiến mặt đất dần dần da bị nê ra.

Vì vậy hai người đối chiến hơn mười hiệp, Trần Huyền Sinh rõ ràng phát hiện, chính mình dần dần hạ xuống hạ phong, Dạ U Long Pháp Quyền thật sự là quá bá đạo, lực lượng vô cùng lớn, thể như chẻ tre, coi như hần Ngũ Quỷ gia thân tại trên lực lượng vậy mà không phải là đối thủ của hần, nhất thời trong nội tâm nộ khí, không hề cùng hần cứng đối cứng.

Về sau Trần Huyền Sinh lập tức cùng Dạ U kéo ra cự ly, phần nộ quát: "Ngũ Quỷ luân hồi ấn!" Tiếng nói hạ xuống, hần trên phần bụng Ngũ Quỷ gương mặt lập tức hóa thành nguyên thuật chạy như bay, nhao nhao mở ra răng nanh miệng rộng, thôn thiên phệ địa, gào khóc thảm thiết, tử khí từng trận, uy lực vô cùng lớn.

Dạ U cảm nhận được một tia nguy cơ, căn bản không dám đơn giản đón đỡ, mình bạch mình không thể lại lưu thủ. Vì vậy toàn thân hần khí tức hủy diệt phun ra, sát khí nghiêm nghị, nắm lấy U Hồn Nhận quát khẽ: "Vô Ảnh Trảm!"

Lúc này hần uy lực của Vô Ảnh Trảm nâng cao một bước, tựa như hủy diệt phong bạo khuynh tả tại Ngũ Quỷ gương mặt trên người. Thế nhưng chúng thật sự quá cường đại, chẳng quản bị từ thôi diệt, nhưng vậy mà có thể đem Vô Ảnh Trảm hủy diệt lưỡi dao khí trực tiếp cấp thôn phệ, tại phong bạo ngược dòng mà đi, làm cho hần không thể không cực nhanh lui lại.

Nhưng cuối cùng Ngũ Quỷ luân hồi ấn vẫn bị Dạ U mạo hiểm phai mờ, khiến hần không khỏi thở ra một hơi, ánh mắt sắc bén nơi đây nhìn Trần Huyền Sinh, khiến hần đột nhiên run lên. Hần mất đi Ngũ Quỷ luân hồi ấn, thân thể khôi phục nguyên trạng, thực lực giảm lớn, căn bản không phải là đối thủ của hần.

Hần lộ ra khó có thể tin ánh mắt, không nghĩ tới liên cường đại nhất Ngũ Quỷ luân hồi ấn cũng không cách nào đưa hần tiêu diệt, cả kinh kêu lên: "Ngươi đến cùng là người nào? Vì cái gì ngươi một cái Phàm nguyên cảnh cao cấp nguyên tu là có nhiều như vậy tầng tầng lớp lớp thủ đoạn?"

Dạ U lạnh lùng nói: "Cái này không cần ngươi quan tâm, chịu chết đi!" Nói xong, hần liền bay nhanh qua, làm cho Trần Huyền Sinh không thể không cùng hần giao chiến, dần dần cảm thấy chóng đờ hết nổi, một khi không chú ý bị hần hai ba quyền đánh bay ra ngoài, xương sườn đã đoạn hai ba cái.

Trần Huyền Sinh phun ra vài âm huyết tinh, cảm nhận được sinh mệnh nguy cơ, lập tức hướng Ngũ quỷ chân nhân cấp bách quát: "Ngũ quỷ chân nhân, không muốn cùng gia ngu xuẩn long dây dưa, nhanh lên một chút qua bảo hộ ta."

Lúc này Ngũ quý chân nhân cùng Dạ Vân tất cả đều chịu vết thương sâu tới xương, thực lực đại tổn. Hắc kim thân bị Dạ Vân khời đen ăn mòn ra tanh hôi ngấm đen huyết nhục, chỗ ngực chịu nó hai ba ký long trào. Mà Dạ Vân long thân cũng bị hắc răng nanh cùng lợi trào xé rách ra nhiều miệng vết thương, chảy ra một ít đồ tươi nóng bỏng long huyết.

Ngũ quý chân nhân không thể không nghe theo Trần Huyền Sinh mệnh lệnh, lập tức thoát ly Dạ Vân công kích. Dạ U thấy chuyện không thể làm, vậy mà đem Dạ Vân kêu trở về, chứng kiến nó mình đây thương tích bộ dáng, an ủi: "Dạ Vân, không có sao chứ?"

Dạ Vân ô ô trực kêu, chảy ra vài giọt long lệ, hắc vẫn là lần đầu tiên chịu nặng như vậy tổn thương. Muốn không phải của hắc thân thể tương đối cứng cỏi dày đặc, đoán chừng căn bản không phải kia cái đối thủ của Ngũ quý chân nhân.

Dạ U yêu thương nói: "Đại trận chiến đấu này sau khi kết thúc, ta lập tức vì người trị liệu miệng vết thương, ban thưởng một ít thiên tài địa bảo cho người ăn. Cho nên xúc lại tinh thần cho ta, toàn lực ứng phó mà đem bọn họ giết chết!"

Dạ Vân nghe vậy nhất thời hoan hô vui mừng nhảy nhót như chim sẻ, sĩ khí ngất cao, ánh mắt sắc bén nơi đây nhìn kia một người chút thi hài. Trần Huyền Sinh nhìn thấy bọn họ vậy mà không buông không bỏ, lạnh lùng nói: "Các người thật sự là muốn cùng ta không chết không thôi, bỏ trí ta vào chỗ chết đi? Không thể tất cả nhường một bước đi?"

Dạ U lạnh lùng nói: "Ta chưa từng có tay không mà về đạo lý, lại nói lưu lại người này giao hoạt sai lang sớm muộn cũng sẽ là hậu họa, cho nên người đi chết a! Dạ Vân, chúng ta lên!" Nói xong, một người một con rồng liền hùng hổ nơi đây chạy như bay qua, tựa như Long Đẳng mãnh liệt vọt.

Trần Huyền Sinh nhất thời nghiêng răng nghiêng lợi, đối với Ngũ quý chân nhân ra lệnh: "Ngũ quý chân nhân, cấp ta toàn lực ứng phó ngăn trở bọn họ!" Hắc hiểu được coi như cộng thêm Ngũ quý chân nhân vậy mà căn bản không phải cái này một người một con rồng đối thủ, lại muốn khiến hắc bực hậu, chính mình thừa cơ chạy trốn.

Đáng tiếc hắc tính toán đánh hụt, ngay tại Ngũ quý chân nhân liều chết muốn đem Dạ U cùng Dạ Vân ngăn trở thời điểm, Dạ U thân ảnh đột nhiên biến mất, xuất hiện sau lưng hắc, U Hồn Nhận mang theo khí tức hủy diệt không chút do dự đâm vào phần lưng của hắc, chọc ra một cái huyết lỗ thủng.

Trần Huyền Sinh kêu thảm thiết một chút, quay đầu lại nhìn lại, nhìn Dạ U gần ngay trước mắt lạnh lùng thân ảnh, khó có thể tin nói: "Tốc độ của người như thế nào lại nhanh như vậy? Vì cái gì ta cũng không có phản ứng kịp?"

Dạ U cười lạnh một chút, thân nhiên nói: "Xuống địa ngục đến hỏi Diêm Vương Gia a!" Nói xong, lại là vô kiên bất tời chút lưỡi dao cắm vào lồng ngực của hắc, huyết tinh bắn ra, khiến hắc triệt để bị mất mạng.

Dạ U thở ra một hơi, ngay tại Trần Huyền Sinh mong muốn thoát đi ngàn cân treo sợi tóc, hắc không chút do dự sử dụng lúc trước một mực không có thi triển Âm ảnh đột tập. Vì vậy trong chớp mắt liền xuất hiện ở sau lưng của hắc bóng dáng, bởi vậy khiến hắc còn không có phản ứng kịp đã bị U Hồn Nhận của hắc đánh lên trúng chiêu.

Trần Huyền Sinh tử vong, Ngũ quý chân nhân lập tức mất đi khống chế, trở nên điên cuồng tào bạo, đối với Dạ Vân công kích càng thêm điên cuồng dồn dập, khiến hắc cũng không dám chính diện giao chiến, liền tiếp né tránh.

Dạ U thấy thế lập tức minh bạch hắc tìm đến Tụ Tài Châu, năng lực khống chế được không khống chế được Ngũ quý chân nhân. Vì vậy hắc không chút do dự đào mở Trần Huyền Sinh bụng, huyết nhục mơ hồ trên tim được Tụ Tài Châu, lập tức ra lệnh: "Ngũ quý chân nhân, cấp ta an tĩnh lại!"

Ngũ quý chân nhân nhất thời trở nên mờ mịt, đình chỉ công kích, khiến Dạ U nhất thời thở ra một hơi. Lúc này cửa đại điện xuất hiện nhiều nguyên tu thân ảnh, ước chừng mười mấy người. Bọn họ bị ngũ hành cơ quan khiến cho mười phần chật vật, chịu chút hoặc lớn hoặc nhỏ tổn thương, thật vất vả mới vừa tới nơi này.

Nhìn thấy Dạ U trong tay Tụ Tài Châu, bọn họ lập tức trở nên tham lam, có người cười gằn nói: "Cái kia hắc phải là Ngũ Quý Vận Tài mộ bảo bối, mọi người nhanh đoạt lấy tới!"

Nói xong, bọn họ nhao nhao công kích qua. Dạ U sắc mặt nhất thời dần hàn, cười lạnh nói: "Tự tìm chết! Ngũ quý chân nhân cấp ta giết đi bọn họ!" Tiếng nói hạ xuống, Ngũ quý chân nhân liền giương nanh múa vuốt hướng bọn họ nhào tới, còn có hắc và Dạ Vân từ bên cạnh phối hợp tác chiến, bọn họ rất nhanh bị tiêu diệt tinh quang.

Nhìn thấy những cái này nguyên tu chết không nhắm mắt ánh mắt, Dạ U không có chút nào đồng tình, đem Ngũ quý chân nhân thu nhập vào Nhật thi không gian. Chỉ cần Tụ Tài Châu trong tay hắc, hắc liền không thể không chịu được hắc khống chế, trở thành hắc không tể sức chiến đấu.

Về sau Dạ U lấy ra truyền tống ngọc phù, đem mình và Dạ Vân truyền tống đến tu luyện mật thất, vừa vặn khiến Dạ Vân hảo hảo chữa thương, thuận tiện nhìn xem Tụ Tài Châu có hay không tác dụng khác.

Chương 151: Công thành rèn luyện

Đề tại hạ convert lại cho các đạo hữu dễ đọc hơn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Cực kỳ nguy hiểm

Đề tại hạ convert lại cho các đạo hữu dễ đọc hơn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Kiếp Luân Hồi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.